

2-5

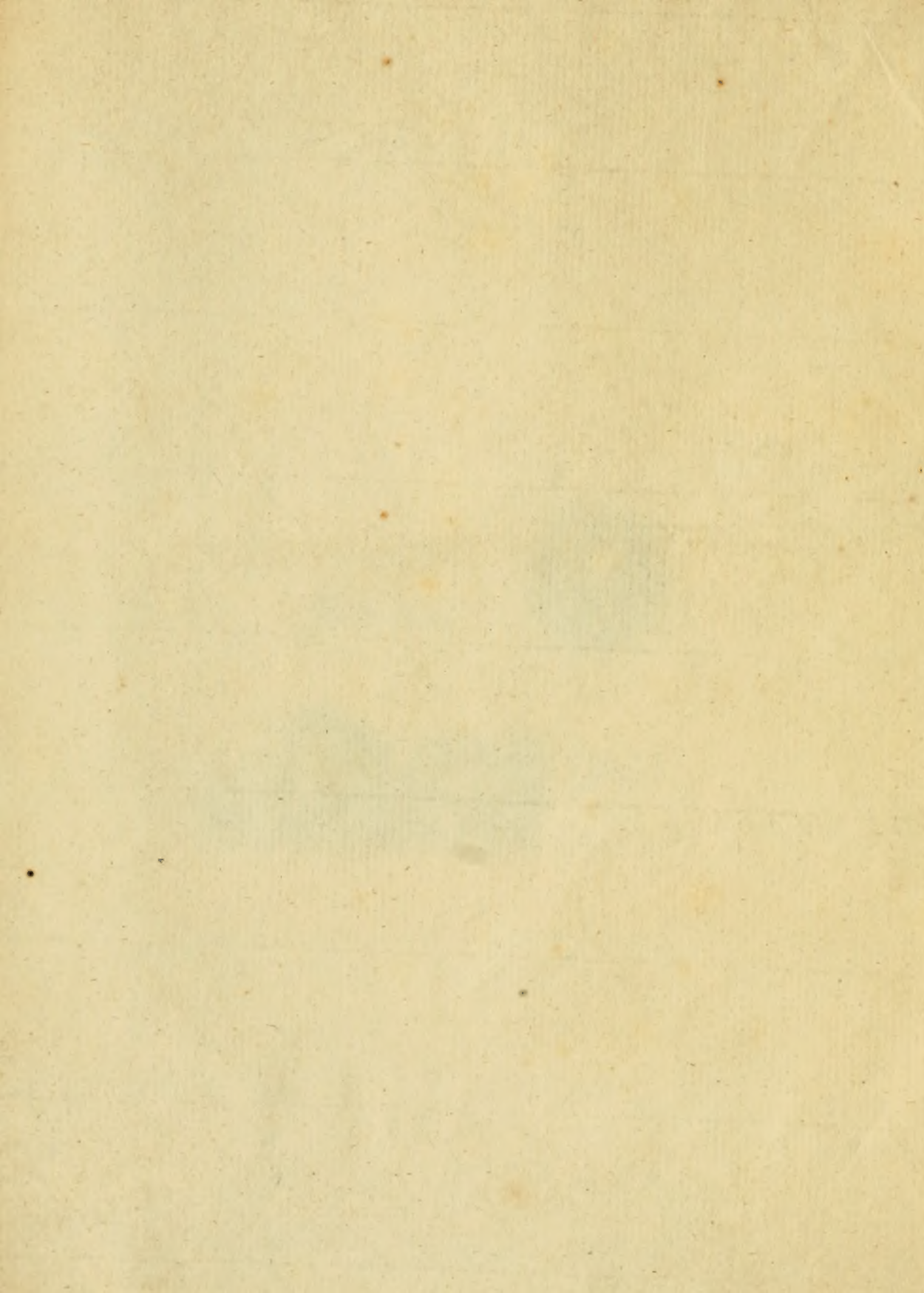
John Adams Library.

IN THE CUSTODY OF THE
BOSTON PUBLIC LIBRARY.

SHELF N^o
* ADAMS
* 43.1
J. V.

T H E S A U R I

GRÆCÆ POESEΩS

P A R S A L T E R A.

N. B. When bound in two Volumes this Title to be plac'd before the Letter K, Signature * A, otherwise thrown aside.

I R A U R I T H E S H I

**
ADAMS

43.1

2022 0.2 G R E C O N T R O L S

P A R S A L T E R A

Καβαλλα pro καβαλλω.
—Από εο καβαλεον ὄν. Π. ε. 343.
Καεῆξ.

—ὕδα κρυεῖοι καεῆξες. Euph. Suid.

Καγγου pro κατά γου.—κ. λ.

Καγγου δεξι βαλάν.—Π. υ. 458.

Καγκωος Vide αναλῆος.

—ὕπο δε ξυλα καγκωαν καιει. Π. φ. 364.

Καγκαζω.

Παντων καγκαζοντων γλωσσαι. Soph. Aj. 199.

Καγκαλαω.

—Καγκαλαωτην.—Αχαιοί. Π. γ. 43.

SYN. Αναγκυχαζω, εγκυχαζω, επικαυχαζω,

κικλιζω—γελω.—χαιρω.—βλατφηνω, λοιδορω.

Καδμειοι.

—Καδμειοι κειτορες ἴππων. Π. δ. 391.

—Φερεσσακίας Καδμειας. Hef. α. 13.

SYN. Καδμιοι, Θηβαίοι.

Καδμηίς.

—Καδμηίδι γαιη. Hef. ε. 161.

Καδμηίς Σεμελη—Hom. VI. 57.

Καδμογενής.

Ουτω δε τον Καδμογενή τρεφει. Soph. Tr. 118.

SYN. Θηβαγενής, Θηβαιγενής.

Καδμος.—αφ' ε γρατῆν Ἑλλάς εχει σελίδα. Ep.

Τον δε ιδεν Καδμω θυγατηρ—Od. ε. 333.

ΕΡΙΤΗ. ΣιδουΘ, ΤυριΘ, αλιθίΘ, ὑπερθυμος,

—Αγγοριδης, αιδωπόλις, αλεξικκος, αλαβίς,

αλατιάλις, αἰετῆς, δολοεις, ευδαιμων, πεπνη,

ἡμεροεις, οδολοφυτος, δεμηάχος, παιδοκόμος, ακυ-

μορος—Θεῶν χραισιμηταρ.

—Πολυφρατω δε μενοιη

Μελητας φλογοεσσα ανηριθμων ἰην αστραν,

Και δρομον ηελιοιο μαθων, και μεiron αρηρης,—

Ελλάδι φωνηεντα, ηε εμφρονα δῶρα κομιζων,

Γλωσσης οργανα τευξεν ομοθροα' συμφυνος δε

Αρμονιης στοιχηδον ες αζυγα συζυγα μιξας

Γρατην ασιγηλοιο τυπον τορνωσατο σιγῆς,

Πατρια δεσπεσιης δεδαημένος οργια τεχνης,

Αιγυπτιης σοφης μελιαναστιας.—κ. λ. Nonn. I. 4.

Καδος,

Εις ἔην πινει τετραχοοισι καδοις. Ath. I. 11.

SYN. Πιθος, ελευθριον.

Καδίσκος.

—δεχσ τον ψῆφον, ο καδίσκος δε σοι,

Ο μεν απολων εἶΘ, ο δ' απολλυς οδί. Suid.

SYN. Καδιον, κημίς.

Καδισιοι.

—Οιθ' ὑπερ αιαν

Τραχηεία ναιισι Καδισιοι.—Dioysf.

Καζω.

Ευκηη δενεκαστο παγελληνας.—Π. ε. 530.

SYN. Κοσμεω. ευρεπιζω. νικω.

Καθαγιζω.

Φερ' εγω καθαγιζω τῆνδε. Arist. L. 238.

SYN. Καιω, καθιερω, αφιερω.

Καθαγιζω.

—Η κυες καθαγιζων Soph. An. 1093.

SYN. Αφαιγιζω, καθαιρω.—μειματμετως φερω.

Καθαίματος,

—Και καθαίμαζω χροα.—Eur. Hec. 1133.

Καθαίματος.

Καθαίματος κρῆτα.—Hel. 1615.

SYN. Αιματος

Καθαίρω

Οσοε καθαίρωτες θανοντι περ.—Π. λ. 453.

SYN. Καθακαλυτω, αφαιρω, εξαίρω, ακα-
τρεπω. Καθαλμωων

Καθαίρω.

Υδαη και σπογγοισι—καθαίρω Od. χ. 439.

SYN. Ανακαθαιρω, αποκαθαιρω, διακαθαιρω καθα-
ριζω, καθαροποιῶ, απολυμαινω, διαρυστω, διυλιζω,
αφυγιζω.

Καβαλλομαι.

Ηε καθαλλομενη.—Π. λ. 298.

SYN. Καλαπνεω, αφαλλομαι, αποθρασκω, κατα-
πηδαω.

Καβαμμα (λυεις) Prov. Suid.

SYN. Αμμα.

Καθαπαξ.

Και καθαπαξ ξεινω δομεναι ταδε

τοξη φερεσθαι. Od. φ. 349.

SYN. Καθῆπαν, παηγλωσ, σιλληθδην.

Καθαπῶ.

Καθηψεν ωμοις τοις εμοις

Υφαντων αμφιβληττρον.—Soph. Tr. 1068.

SYN. Προσπῶ, προσαρτω, προσερειδω, ἀρ-
μοζω, καταπλεκα.

Καθαπῶμαι.

Αλλά συ τονγ' επεεσσι καθαπῶσθαι μαλακοισιν.
Π. α. 582.

SYN. Καλαπραυνω, επεχω.—ἀπῶμαι.—επιβαινω.

Καθαπῶς.

Διονυσος, ος θυροισι ηε νεβραν δοραις

Καθαπῶς.—Eur. Fr.

SYN. ΚαθεμῆνΘ.

Καθαρευω.

—Η γναμη μη καθαρευειν. Arist. R. 358.

SYN. Αγνεω, καθαριζω.

Καβαρμωζω

Λευκα καθαρμωζωσιν δερχ. Eur. Hipp. 771.

SYN. Αρμωζω, εφαρμωζω.

Καβαρμα.

—ω καθαρματι. Arist. Pl. 454.

—ος αν εντος ητε τῶ καθαρματος. Ibid. A. 44.

* Α

SYN.

- SYN. Αποκαθάρμα, καθαρσιον, καθ'ρισμός, ἀγνισμα, λύμα, ρυμα, περιλῆμα, κορημα, λυήριον, καθαρμός.—ρυκαρίς, αποβλητος, φαρμακός.
- Καθαρός**
 Αγνωπόλοτε καθαρμόν.—Orph. 38.
 SYN. Καθαροίς, αποκαθαρισ, εκκαθαρισ, ἀγνισμός, καθαρσιμός.—καθαρμα.
 ΕΡΙΘΗ. Ὅσιϙ.
- Καθαρός,**
 Εν καθαροῦ, (c. χωρῶ) ὄθι.—Π ϩ 491.
 —Καθα, ἄς ατερ ηργειεας. Theoc 24. 39.
- Καθαροῦ.**
 —βαλλειν πυρ καθαρειον εκ χειρῶν. Eur. I. A. 1112.
 SYN. Καθαριϙ, λαμπρός, ευκοσμος, επιδεξιός, εξοχος, ἀγνός, ακραιος.
- Καθαροσ Vide Ζεις**
 —μολειν καθαρσιφ ποδι.—Soph. An. 1157.
 SYN. Καθαρητιϙ, αποκαθαρητικός, ἀγνισικός.
- Καθαρός, vel καθαρήρ**
 —Καθαρός προς θεῶν ἀρμημέτος. El. 70.
- Καθαρός.**
 Αγνωῦς κῆ καθαροῦς.—Hom A. 121.
 SYN. Καθαροίς, ἀγνώς, ακραιος, ακιδθῆλος, αδαλος, απλοκάς.
- Καθαροτάζω.**
 Εκ τε διξίαις—ξιφη καθαροπαζισιν. Eur. And. 813.
 SYN. Συναρπαζω, καταλαμβανα.
- Καθῆδρα.**
 —Ερητυθεν δε καθεδρας. Π. ε. 99.
 SYN. Εδρα, βῆμα. επισχισια.
- Καθεδρισομαι,**
 —Κατά δ' ἰδριασθαι αναγε. Π. λ. 646.
- Καθεζομαι**
 Και ρα παροιδ' αυτοῖο καθεζετο.—Π α. 360.
 SYN. Εζομαι, καθῆμαι, συνεδρισομαι, συνεδρευω, καθίζω, καθίζωνω, εδωλιαζω.
- Καθειγω**
 Ειδον καθειρξας.—Arist. V. 70.
 SYN. Απειργω, απειργω, σπειργω, καθειργνυμι, εγκαθειργνυμι, σνηλαινω, περισφιγγω, κρατω, κατακρατω, κατεχω. κατακλειω.
- Καθειλω, καθελκυω**
 Τριακοσις ναῦς ευθεως καθειλκετε. Arist. A. 543.
 Τας σκαφας.—καθειλκυσας Eq. 1312.
 SYN. Αφελω, κατερνω.
- Καθεινυμι.**
 —Ορος κατακειμενον ὕλη Od. ν. 351.
 SYN. Αμφίπυνυμι. καλυπτομαι.
- Καθερματα.**
 Χρυσια φορεων καθερματα. Anac. 62. 19.
 ΑΙ. Καθερματα f. καθορματα, vel καθηματα.
 SYN. Ενωτια. Vide ὀρμός.
- Καθερπω, καθερπυζω.**
 Θηριον—από Πλεσσοῖο καθερπον. Call. 4. 92.
 Καθερπυζόνυι ες Κεραμεικόν.—Arist. R. 129.
 SYN. Αφερπω, ανερπυζω, αφερπυζω.
- Καθειδυω.**
 Αυτός δ' αὔτε καθεῦθε μυχῶ δομα.—Od γ. 402.
 SYN. Ευδυω, κοιμασμαι, αποκοιμασμαι, κατακειμασμαι, δαρβανα, ευναζω, ευναζομαι, ιαυω, καταλεχομαι, κιασσω, υπνωω, ὑπνωω.
- Καθεψιασμαι.**
 Ως σίθεν αι κυνες αἰδε καθεψιασνται ἀπασαι. Od. τ. 372.
 SYN. Εφεψιασμαι, εμπταιζω, κατακερτομωω.
- Καθεψω, vel καθεψεω.**
 Ταχὺ γῶν καθεψεις τ' αργυριον.—Arist. V. 791.
 SYN. Αφεψω, vel αφεψεω, προσεψω, καταπεπιω.
- Καθηγηταιρα.**
 Και ἰθ' ευδυνατοιο καθηγηταιραι ανασσαι. Orph. H. in Musas, v. 6.
- Καθηκον.**
 Απιστι πληω τῶ καθηκοτος χροισ. Soph. Œd. T. 75.
 SYN. Προσῆκον, δεον, πρεπον.
- Καθημαι.**
 Αλλ' ακεινσα καθησο.—Π α. 565.
 SYN. ἤμαι, κ. θεζομαι—εμμενω, σχολαζω, κοιτωκω.—εγκαθεζομαι, περικαθημαι, ιδρω.
- Καθημεριος.**
 Νῦν σε Μοῖρα καθημερια φθεινει. Soph. El. 1435.
 SYN. Καθημεριός, ἡμερησιος, αμθημερος, εφημερος, εφημεριος.
- Καθιδυρω.**
 Τηλεμαχῶ δ' Οδυσῆα καθιδυρω.—Od. v. 257.
 SYN. Ιδρω, αφιδρωω, καθίζω, καθισημι, συντατῶ, κατοικιζω, βεβαιω, θιμελιω, καταπροβαλλω.—καθιρωω, διατιθημι.
- Καθιερωω.**
 —Παγον—τόν—ἦ Γοργαῖς εν κληροις θεῶν καθιερωται.—Lyc 1350.
 SYN. Αφαγιζω, αφιερωω, καθιερευω, καθισιωω, εκθηαζω, ιεροποιω, ανατιθημι, προσφαναω.
- Καθιζανω.**
 Οιδε θεοί θάκονδε καθιζανον.—Od. ε. 3.
 SYN. Εφιζανω, κ. θεζομαι.
- Καθίζω.**
 —Ηε χοροῖο νεον ληγοντα καθιζεν. Π. γ. 394.
 SYN. Καθεζομαι, ἰζω, ἰζανα, συιζανα, ιδρωω, εγκαθημαι.
- Καθημι.**
 —Και αιδοπα δινον Λαυκαυιης καθηκα. Π. ω. 642.
 SYN. κατατάλλω, αφιημι, εγκαθημι.

Κ Α

Καθικνεύομαι. Eur. Or. 324.
 SYN. ικετεύω, παρακαλέω.
 Καθικνεομαι.
 —μαλα πώς με καθικνεο θυμόν ενιπή. II. ξ. 104.
 SYN. Αφικνεομαι, καθάπτομαι, επιψαύω.
 Καδιμω.
 —εἶτα καθιμω.—Δησας σαυτόν. Arist. V. 378.
 SYN. Καδιμη, ὑποχαλαῶ.
 Καδιππαζομαι,
 Επει καθιππαζη με προσδύτιν νεος. Æsc. Eum. 734.
 Καδιππευω
 Τί δ' εἰ καθιππευσαιμεν Αργειων στρατον. Eur. Ph. 749.
 SYN. Ιππευω, διίππαζω, διελαυνω, συνελαυνω, συντρεχω, εριζω.
 Καδιπτειμαι.
 Αιστον—καταπταμενον ες τήν αγοράν—Arist. V. 16.
 SYN. Επιπετομαι, προσπετομαι.
 Καδισημη.
 Νῆα καθισησον—Od μ. 185.
 Τές μ' εκειλευσα Πυλοιδε κατασῆσαι κῆ εφεσσαι.
 Od.—v. 274.
 SYN. Καδισιαιω, διαπισημη, καθιδόρω τασω, επιτρεπω, επιμελομαι, ευτρεπιζω, ετοιμαζω.
 Καδοδηγός.
 Ευστέβειον καθοδηγέ καλῶν.—Orph. H.
 SYN. Ὀδηγός, καθηγημων, καθηγητής.
 Καδοδος.
 Αἶδω γάρ εσι δεινός
 Μυχός, αργαλειη δ' ες αυτήν
 Καδοδος. Anacr. 56. 11.
 SYN. Προδοδος, περιδοδος, επανοδος, αναστροφή, καταγωγή, καταβασις, καθηλυσις, κατηλυσιη.
 Καδοπλιζω.
 Το μη καλόν καθοπλισατα. Soph. El. 1093.
 SYN. καταπολεμεω, καταγωνιζομαι, ὀπλιζω.
 Καδοραω.
 Εξ ιδης καθοραῶν.—II. λ. 337.
 SYN. Καταβλεπω, καταδραω, παροραω, αποσκοπεω, διαιδω.—αισθανομαι.
 Καδορμιζω.
 Ες τάδε σαυτόν πημονάς καθαρμισας. Æsc. Pr. 964.
 SYN. Προσορμιζω, ενορμιζομαι, εφορμιζομαι, οειλλω, εισαγω.
 Καδοσιω.
 Επει δε Βαμῶ ποπανα κῆ προδυματα
 Καδωσιωθη.—Arist. Pl. 661.
 SYN. Αφοσιω, ἀγιζω, καθιερω, ανακειμαι.
 Καδυβριζω.
 —Και τον δῆμον καθυβριζει. A. 631.
 SYN. ατιμαζω, αδικεω, καθεψικωμαι.
 Καδυδρος.
 —Καδυδρος εἰ—κρατῆρ μελιχιων ποτῶν
 Ρευματι συντρεχει. Soph. Æd. C. 154.

Κ Α

SYN. Ευδρῶ, καθυγρῶ, ὑγρός.
 Καθυπερακοντιζω.
 Αλαζονευομενοι καθυπερηγοησιαν Arist. Av. 826.
 SYN. Καταπολεμεω, υπερβαλλω, νικαω.
 Καθυπερθε, καθυπερθεν.
 Αλλά τε μιν καθυπερθε επερεει—II. ε. 754.
 —Δεινόν δε λοφος καθυπερθεν ενευεν. Ib. γ. 337.
 SYN. Υπερθεν, ανωθεν, υπερανωθεν, ανεκάς, εξανω.
 Καθυπετερος.
 Δυσμενων αιει καθυπετεροι.—Theoc. 24. 98.
 Καθυπερεω.
 Ξενιας αιει φροντιζει· μη καθυπερεει. Sent.
 SYN. Ητταομαι, ελαττώμαι, λειπομαι, ὑπερεω.
 Καίκος. Nom. Fl.
 —Ευρησθητε Καίκον. Hef. ε. 343.
 —Δολιχοῖο παρα προχοῆτι Καίικη. Cal. 1. 6.
 Καινεύς
 —Προλιπὼν Γαρτῶνα Κορώνος
 Καινεῖδης, εσθλός μὲν, εἰ δ' ἄ παλῶς ἀμεινων·
 Καινεῖα γὰρ ζῶν περ ετι κλεισθιν αἰσδοῖ
 Κενταυροισιν ελίσθαι.—Apoll. 1. 59.
 Καινίζω.
 Πρῶτος ἐπὶ τὸν ταῦρον εκαινισεν—Call. Fr.
 SYN. Καινω, ανανεαζω.
 Καινός.
 Καινοτεραις τεχναις—Hom. B. 115.
 SYN. Νεός, παραδοξός.
 Καινός.
 (Τοπος εν τῷ δικαστηριῳ.)
 Εδικαζεν ες το Καινόν εμπροσων. Ar. V. 120.
 Καινοπαθής.
 Πολλά δε πιματα καινοπαθῆ. Soph. Tr. 1293.
 Καινοπυγής
 —Καινοπυγῆς ευκυκλον σακος. Æsc. S. T. 648.
 Καινοπημων.
 Δμοῖδες δε καινοπημονες νεαι. Ib. 369.
 Καινοποιεω.
 Τι δ' ἄ γραῖα, καινοποιηθῆν λεγεις; Soph. Tr. 886.
 Καινοτομέω,
 Εἰ καινοτομεῖν εδελθησιν.—Arist. Ecc. 580.
 Καινοτρεγω.
 Τι δε καινοτρεγῆς;—Eur. Iph. A. 2.
 SYN. Καινοτριζω, νεοχμωω, νεοχμοω, νεοχμιζω, νεοποιῶ.
 Καινοτρόπος.
 Τις ο καινοτρόπος εἶτος μῦθος.—Eur. Dan. 49.
 Καινωμαι.
 Ηρα γυναικῶν φύλον εκαινωτο. Hef. α. 4.
 SYN. Υπερβαλλω, νικαω, αποκαινωμαι.
 Καινω.
 —Ἴν' αγρια θηρία καινω. Call. 3. 12.
 SYN. Κατακαινω, κτεινω, κοπιῶ.
 Καίπερ.

Καίπερ.

Καίπερ πολλά παθοντα. Od. η. 224.

SYN. Και τοι, ει και, κᾶν, κᾶν ει, και εἶν.

Καιρατος. Nom Fl.

Χαίρε δε Καιρατος ποταμὸς μεγά.—Call. 3. 44.

Καιροεις

Καιροιστων δ' οδοιστων—Od. η. 107.

SYN. Ευφής.

Καιριος.

—Ζεύς τελισσῶν—μοι καιριον ευχῶν,

Δος δέ μοι ἀντί κακῶν καί τι παθῶν αγαθόν. Theog. 341.

SYN. Επικαιριος, ευκαιριος, ευκαιριος, ευκαιριος, ἀραιος, συμφερων, επιτηδεις, εξαίρετος, χρηστιμος.—μοιριδιος.

Καιρια, καιριαν. προς το καιριον.

—Ευ δ' οἶνω καιρια συγγελαται. Call. Ep. 8.

—Καιριαν δ' ερω'—Soph. Æd. T. 643.

—Προς τὸ καιριον ποιῶν. P. 532.

Καιριός.

—Καιριός δ' ἐπι πᾶσιν αριστος

Εργμασιν ἀνθρωπων.—Theog. 401.

SYN. Ευκαιρια, ευχεστια, αφορμή, ἀραιος, χρονος—χρονος καιριός. Soph.

ΕΡΙΤΗ. Ατρεχλός, ζωαρχός, οξυπετής, αἰμοποτός, πολυεργός.

Ο δὲ καιριός παντός εχει κορυφάν. Pind.

Τίς; ποθεν ὁ πλάσσης; Σικωνίος. Ουνομα δὴ τίς;

Λυσισπος. οὐ δὲ τίς; Καιριός ὁ παιδαματωρ.

Τίτ' ε δ' ἐπ' ἀκρα βίβηκας;—κ. λ. Ep. 1. 4.

Καῖσαρ.

Εἰ μή μοι Καῖσαρ χαλκὸν εδωκε Νεραν Ep. 1. 1.

ΡΗΡ. Ο Ζεύς, Αυτονομος, Αυτονοκρατωρ, Αἰνιδης. Κλεινός ποιμὴν κοσμου. Μονοσκηπῆρος βασιλεύς.

Καιω.

Καιωτι πυρὰ πολλά.—Π. 1. 77.

SYN. Ανακαιω, αποκαιω, επικαιω, κατακαιω, τεφρω, πιμπρημι, καταπιμπρημι, αιθαλω.

—Φλογόντι πολιν τεφρασατο πυρσῶ. Nonn.

—Τεφρᾶσαι γῆα Αθηναίω πυρὶ. Lyc.

—Φλογὶ σακ' αμαθουεν. Theoc.

Κακαγγελτος, κακαγγελος.

—Κακαγγελτά μοι προπεμψας αχη. Soph. An. 1206.

Ευφημον ἤμαρ η προεπει κακαγγελον

Γλωσση μαιναν. Æsc. Ag. 645.

Κακάνδρια,

—Τῇ Φρυγῶν κακάνδρια. Eur. Rh. 814.

Κακοθημοσυνη.

—Κακοθημοσυνη δε κακιστη. Hef. e. 47c;

SYN. Αδρανια, δαλια.

Κακηγορια.

—Εμὶ δε χριῶν Φευγεν

Δακος ἀλινὸν κακαγοριαν. Pind. P. 2.

SYN. Κακολογια, κακοθηνα, κακηγορημα, κακηγορημοσυνη, βλασφημια, λοιδορια, λοιδορημα, διαλοιδορησις, κακαγγελια, κηκασμις, ονειδος, ὕβρις, πομπη, σκαμμα, σοδοί, τομος, ψεθος, επισβολια, καταρα.

Κακηγορος.

Δυσμοιρος ισθι μάλλον η κακηγορος. Sent.

Ακιδνα λιλογχί—κακαγορος. Pind. Ol. 1.

Κακοθρως, κακοθροος.

Λογος ει Δαναῶν κακοθρως επιβῆ. Soph. Aj. 138.

Κακοφραδης,

Αἴαν, νικει αριτω, κακοφραδῆς—Π. ψ. 483.

Κακορημων,

Ποθεν ορως εχεις θισπιαις ὁδῶ

Κακορημονας;—Æsc. Ag. 1164.

Κακοστομος,

Λισσας πονηρὰς καὶ κακοστομους φιλεῖ. Eur. I. A. 1001.

Κακοψογος,

Εν—πολεη ὦδε κακοψογα ἀδανει ἔδεν. Theog. 287.

Κακοφατις,

Κακοφατιδα βῶαν. Æsc. Perf. 939.

Κακομιλετω,

Κακομιλετον ἰάν. Ibid. 940.

Κακολόγος.

Κακολόγος δε πολῖται—Pind. P. 2.

SYN. Αταρτησῶ, δυσφημῶ, ἀπλοισῆς, επισβολῶ, διαβολῶ, λαβητῆς, ψεκτης.

Κακη, κακια.

—Ἐὖ πατὴρς κακη.—Eur. Andr. 967.

Αφραϊνον κακινη η δυναται κατεχη. Theog. 322.

SYN. Κακοτης, κακηγρια, κακοθηνα, ραδιηγρια, ποιηρια, ποιηροτις.

ΕΡΙΤΗ. Αἰνῆ, βαρεῖα, ἀμφιδεσῶ, πολυχωρος, θυμοδέρσῶ, πικρῆ, ζοφερῆ, ολοῆ, συγερῆ διοφρῆ, λυσισαμῶ, πολυπημων. ευπορος διαβολῶν πατιοιων.

Κακοτης.

Η ἀνδρῶν κακοτητι—Π. 368.

Ζευς—ει κακοτητα βαρηναν. κ. 71.

SYN. Κακια, δαλια, κακοπραγμοσυνη, κακάνδρια, κακιντρεχνα, κακωσις, ατασθαλια, αλιτροσυνη, ανεμια, κακὸν, μοχθηρια, κακοπαθεια, συμφορά.

ΕΡΙΤΗ. Αλεγυνή, αργυνή, λυγρὰ, οἰζυρὰ, σενεσσα, αργαλεα, αναγιος, απηνης, αναιδης.

Κακίζομαι.

Ω μοι κακίζη.—Eur. Ion. 984.

—Επει

- Ἐπει βίε κακίζομένον γε κατέκτα. Π. ω. 214.
 SYN. Κακηγορέω, λοιδορέω.—δειλιάω.
- Κακίον.**
 Ου πλεονες κακίως.—Od. 6. 277.
 —Κακίον δὲ κεν εἴη. Π. ι. 597.
 SYN. Χείρον, χερεῖον, χερροτερον.
- Κακκαβίζω.**
 —Ἵπο τῶν γλαυκῶν γε ταλαί, ἀπολλομαι,
 ταῖς ἀγρυπνιαῖσι κακκαβίζωσαν αἶψα. Ar. L. 762.
- Κακκείω,** pro κατακείω.
 Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν —Π. α. 606.
- Κακοβέλευω**
 Ψυχὰ δ' ἀλγεία καταβέλευθ' ἔστα Eur. I. 877.
- Κακογαμβροῦ,**
 Κακογαμβροῦ γον. Rh. 260.
- Κακοκυμῶς.**
 Τὸν ἐν λεχείᾳ προδοταν, κάκοκυμῶρον. M. 206.
- Κακογεῖται.**
 —Ἐμοὶ κάκογεῖτονες ἐχθροί. Call. 6. 118.
- Κακογλωττοῦ.**
 —Τεῖκα κάκογλωττοιο γυναικίς.—Ib. 4. 96.
 Σῆς κάκογλωττοσθ βοίς.—Eur. Hec. 659.
 SYN. Κακοφθμος, ἐξαισιῦ.
- Κακοβυλοσση.**
 Τῆς κάκοβυλοσσης μισθόν.—Sibyl. I. 1.
- Κακογνωμον.**
 Μὴ δὲ κάκογνωμων, μὴ ψευδαπαθῆς ἀμετρητῦ. Ib. 1 2.
- Κακορραφία.**
 —Κακορραφίης ἀλεγεινῆς. Π. ο. 16.
 SYN. Κακοβελία, ἀβελία, κάκοσυνήθεια, κάκο-
 τεχνία, κάκομηχανία.
- Κακοδαίμωνων.**
 —Κακοδαίμοιάς. Arist. Pl. 372.
- Κακοδαίμονια,**
 —Κακοδαίμονιαν τ' ἐτι μάλλον. Ib. 501.
- Κακοζωία.**
 —Μυῖμα κάκοζωίας. Sapph. 65.
 SYN. Δυσδαίμονια, δυσπραξία, ατυχία.
- Κακοδαίμων,**
 Γῆθησ' δ' ὄραον αὐτῶν κάκοδαίμονα τεχνίη. Hom. XLVII. 21.
- Κακοποιός,**
 —Νῆσαν κάκοποιον ἀνίη. Orph. H.
- Κακοτυχῆς.**
 Ω κάκοτυχῆς γυναι. Eur. M. 1274.
 SYN. Δυσδαίμων, κάκομορος, ἀβελίος.
- Κακοδόξος.**
 Κρείσσον δὲ νικᾶν μὴ
 κάκοδόξον ἐχειν. Eur. Andr. 779.
- Κακοκλήεις.**
 —Κακοκλήεις αἴσχος ἀλυξαι. Tryph. 125.
 SYN. Αδοξος, κληῆς, κάκομφατος.
- Κακοειμὼν.**
 Ἀμφὶ δ' ἄρα πῶχ' ἄς κάκοειμονες ηγερεθον. Od. σ. 41.
 SYN. Ἀνεμῶν, δυσειμῶν, ρακενδύτῦ.
- Κακοεργία, κάκοεργία, κάκοεργεῖα.**
 Ως κάκοεργεῖης εἰσέγγιστη μὲν ἀμεινων. Od χ. 374.
 SYN. Κάκοεργμα, κάκοποιος, κάκορραφία, κάκκία.
- Κακοεργῆς,**
 Ὑπατίης γενεῆς φῶτες κάκοεργεῖες αἰνί. Sibyl. I. 2.
- Κακοεργίς, κάκοεργος, κάκοεργετής,**
 —Ἀλλά με γαστῆρ
 Ὀτρυνεῖ κάκοεργός.—Od. σ. 54.
 Μαντιν κάκοεργον.—Soph. Oed. T. 724.
- Κακοποιός,**
 —Κακοποιὸν ονειδος. Pind. N. 8.
- Κακοτεχνός, κάκοτεχνίης,**
 —Κακοτεχνός—σος δολος, Heph. II. ο. 14.
- Κακοθητής,**
 Ἀπ' ἄρκυ φαινεσθε κάκοθητῆς πανυ. Arist. Pa. 822.
- Κακοητῶρ,**
 —Κακοητῆρες, ἀσάτοι ἀνδρες. Sibyl. I. 1.
- Κακοθυμῦ,**
 —Ἐπὶ ἀνθρωπῆς κάκοθυμῆς. Ib.
- Κακομηδῆς,**
 —Ἰδὼν κάκομηδέα παῖδα. Hom. M. 389.
- Κακομητής,**
 Ο δε παῖς Στροφίης κάκομητάς. Eur. Or. 1422.
- Κακομηχανῦ,**
 Δᾶερ ἐμείο κυνὸς κάκομηχανῶν.—II. ζ. 344.
- Κακοκῶς,**
 Ὅστις κάκοκῶς.—Arist. Pa. 670.
- Κακοπραγματῶν,**
 —Κακοπραγματῶν ἐδὲν ἀληθῆς. Sibyl. I. 1.
- Κακοφραν,**
 —Συγλυμῆσι γὰρ
 Θεῶν ποδάκεις τῆς κάκοφρονος βλαθεῖαι. Soph. An. 1116.
- Κακοχαρτος,**
 Δυτκελαδός, κάκοχαρτος.—Hef. ε. 194.
- Κακοχερτῶν,**
 —Κακοχερτῶν γὰρ ὁ δᾶμῦ. Theoc. 4. 22.
- Κακός.**
 —Μαλα παγχυ κάκός κἀκὸν ἠγῆλαζες. Od. ρ. 217.
 SYN. Πονηρός, κάκοφυής, κάκοζωπος, φαῦλος,
 κάκοβελῆς, κάκοβελεχῆς, δολιοφραν, χαιρεκκῦ,
 ἀοισίος, πανῆς γος, κάκαλῆκός, λησῆς, δυσσοός.
- Κακὸν το.**
 —Κακὸν δ' ἤμῶν ἢ αὐτῶς. Π. ι. 595.
 SYN. Κάκοπαθῆτα, πάθος, συμφορὰ, ποῖος, φραν-
 τίς, κάκοτης.
 ΕΡΙΓΗ. Ἀτηρεσον, ἀπρηπῶν, ἀπρηπῆπῶν, ἀ-
 σκοπον, ἀμαχον, βαρυποῖμον, δυστιληον, δένιν, μο-
 * Β γένει

- γόν, φθερόν, δακρυόν, θυμοδακῆς, λυσομανίς,
 ολόιν, πίερόν, δυσπλήτον, μέμερόν.
 P.H.R. Δεινὸν πῆμα.—απορος κλυδῶν κακῶν. Eur.
 Κλυδῶν δεινῆς συμφορᾶς. Soph. Ἀπεραντὸν δίκτυον
 αἴης. Æsc. Σπείρα δολικαῖον κακῶν. Lyc.
Κακοεργία, κακουργία.
 Και μη περί τος σαυτῆ γοίας κακοεργίην.—Arist.
 N. 990.
 —Και κακουργῆντα—Ib. 1177.
 SYN. Κακοποιά, κακοπραγμοίω, κακω, κακυ-
 νομαι, ἀδικεω, κακοτροπευομαι.
Κακοίλιον.
 Ωχετ' ἐποφόμενος κακοίλιον—Od. τ. 260.
Κακοκερδέα.
 —Ουκ ἐβλες κακοκερδέητιν ἐπέσθαι. Theog. 225.
Κακομανίς.
 Τίς σε παλιν κακομαντί δυτάνυμος ἠγάγε δαίμων;
 Tryph. 411.
 SYN. Ψευδοπροφητῆς.
Κακοξείος.
 —Ουτίς σῆδ' κακοξείωτερος ἄλλος. Od υ. 376.
 SYN. Αἰξείος, ακαινοτήτος.
Κακοπατρίς.
 —Εἰδῶς κακοπατριν εἶσαν. Theog. 193.
 SYN. Δυσγενής.
Κακοπιπής.
 Κακοπιπιστατόν τ' ἄλημα στρατῆ. Soph. Aj. 381.
 SYN. Κακοπίης, κολακευμα, τριμμο κακορυ-
 παζον.
Κακορητεια.
 —Καρπῶντε κακορητεια χαλαζα. Sib. 1. 3.
Κακοροθου.
 Παιδα σον κακοροθῶν. Eur. Alc. 717.
Κακοσομω.
 —Ως τὴν μητέρα κακοσομῶμεν.—Soph. El. 599.
 SYN. Λοιδόρευω, κακηγορευω.
Κακοσμος.
 —Τὴν κακοσμον ἔρατην—Soph. Fr.
 SYN. Δυσσμος, βαρυσμος, κακωδης.
Κακοσπλαγχχος.
 Ἀλλ' ὡς πολίτας μὴ κακοσπλᾶγχχως τίθης. Æsc.
 S. T. 243.
 SYN. Δεῖλος.
Κακοσρωτος.
 Σπαρτιάς παρηξείς, κη κακοσρωτος.—Ag. 565.
Κακωχια.
 —Εν πατρωας—χθόνος κακωχια—S. T. 674.
 SYN. Ολέθρος, κακωσις.
Κακοφρονα.
 Και τίς σε κακοφροεῖν τίθητι δαίμων; Æsc. Ag.
 1183.
 SYN. Κακοσοω.
Κα.ωα.
 —Βρακασε βη Ηράκλεια. Il. λ. 689:

SYN. Κακωγεία, ἀνία, ενοχλεω, επηριάζω.
 Κακωα.

ΕΦ' οἷσι νῦν εγὼ κακωνομαι. Eur. Hipp. 250.
 SYN. Καταικίζομαι, διαφθερω.

Κακῶς, κακόν.
 Και κακῶν ἐξοσδεῖς—Theoc. 20. 10.
 —Μαλα γὰρ τε κακῶς εχαρισσατο Λητοῖ. Call. 4:
 246.

Καλαβροψ. καλαυροψ, (βυκολικῆ ραδίδος.)
 Παλλεν σπηδενυστα καλαβροσπα.—Ar. 4. 974.
 Οσον τίς τ' ερριψε καλαυροσπα βυκόλος αἴης. Il. ψ.
 845.

SYN. Λαγαβολον, ραδιξ.
Καλαβίσκος.
 —Εγγυθι δ' αυλοῖν
 Κεῖτο τὰ ταιν χεροῖν ἀθλημάτα, τοῖ καλαβίσκοι.
 SYN. Καλαβιον, καλαβίς. Theoc. 21. 9.

Καλαθος.
 —Τὸν καλαθον λευκοτριχες ἴπποι αγοντι. Call. 6.
 121.
 SYN. Καίης, σπυρίς, ταλαρος.

Καλαμαῖος.
 Μαντίς τοι τὰν νυκτα χροῖζεται ἀ καλαμαῖα. Theoc.
 10. 18.

Καλαμίτις.
 —Εφίλατο τὴν καλαμίτιν. Ep. 1. 3.
 SYN. Τετρίξ

Καλαμευιάς.
 —Ερεθισδετε τῶς καλαμευιάς. Theoc. 5. 111.
 SYN. Αμμητῆρ—ἀλιεύς.

Καλαμη.
 —Καλαμην γέ σ' οἰομαι εστοροαητα
 Γιγνωσκην.—Od. ξ. 214.
 SYN. Καρφος, σκαριφον, ανθηριξ, καλαμος.

Καλαμητομια.
 Επ καλαμητομιας ἀμεδῶ φερε δρεπατον. Ep. 1. 6.

Καλαμινθ.
 Συ δὲ γ' οζοῖς αν καλαμινθης. Arist. Ecc. 644.

Καλαμισπος.
 Εἰς τον καλαμισκην εσταλαζον τελαί. A. 1033.

Καλαμ.
 Τοι καλαμοι, τῶγκισρα.—Theoc. 21. 10.
 Εναρμοστοις εν καλαμοις.—Eur. El. 702.
 SYN. Δναξ, αυλός, γαλαμη.

ΕΡΙΤΗ. Πικρὸς, ἰδυπαρος, κρλαϊεβολος, ερη-
 μαῖος, λιγυρὸς, ευτρητος, ευγλυφῶς, ευσχιδῶς, εἰς
 γραφῆς, κρηδετης.

Καλαμ. Nom. Pr.
 Τίς εν ερσεις Καλαμος ταχύς—Nonn. 1. 9.

ΕΡΙΤΗ. Δειλαίς, δυσερως, ταχυγυγος.

Καλαμοις.
 Συριγγῶν γ' ὑπὸ καλαμοισσων
 Επσαν εαχῶν.—Eur. Iph. A. 1038.

SYN. Καλαμίνος, καλαμοφυλλος, δονακοεις.
 Καλαμοσφής.
 Θάλασσα; δ' ἔχον καλαμοσφειων ἀπὸ βυσσῶν. Hom.
 B. 126.
 Καλαμοφθογγος.
 Ὁ καλαμοφθογγα παιζων, Arist. R. 233.
 Καλαω,
 Διήφορον δ' ἐκαλεῖ—H. χ. 298.
 Καλιστρεω.
 Μητὴρ μὲν Κυκλαπίας Ἐῆ ἐπὶ παιδὶ καλιστρεῖ. Call.
 3. 67.
 SYN. Απεκαλεω, επικαλεω, φανεω.
 Καλαία.
 Μυθὲ τις ορνίθιας καλιῆς ἄμα πανίας ἔλεσθαι.
 Phoc. 80.
 —Ὡραῖν βίωτὸν πληθῆσι καλαίαι. Hes. ε. 305.
 —Εὐία γὰρ —μυχατῆρ ἐνεκρυψε καλιῆ. Ap. 1. 170.
 SYN. Νοσσία, νεστία, οἰλία, ἀποθήκη, σιτοβολοῖον.
 ΕΡΙΤΗ. Νεοσσοκόμος, ερημαία, πυκνή, εὐτυκ-
 τος, αὐτοκμής, ορφναία.
 Καλλιῶν, τα. (Οἱ παγῶνες τῶν ἀλεξιφρονῶν.)
 Χρῆτος τὰ καλλῆ ἀποφάγων.—Arist. Eq. 495.
 Καλλινοῦ.
 Δωρατεῖος πυργόισιν ἐν οἰκίᾳ τεκλιναντῆς
 Καλλινοῦ.—Ap. 2. 382.
 SYN. Ξυλινῶ.
 Καλλονῆ,
 Ἐριν τε τὰς καλλονῆς. Eur. Iph. A. 1308.
 Καλλῶ.
 Τῶ δὲ Θεοὶ καλλος τε, καὶ ἠοροῦν ἀλεγεινῆν,
 Ὡπασαν.—H. ζ 156.
 SYN. Εὐμορφία, ἄρατος, ἄρα, εἶδῶ, κοσμος,
 κοσμοτής, κομφοτής, καλλωπισμα, καλλωπισμός,
 εὐπρεπεια, γλαφροτής, ἀκμή, κυρτίς, χάρις,
 φιλοκαλία.
 ΕΡΙΤΗ. Ἀμβροσίον, ἀριζήλον, ἀγνήν, ἀγλαάν,
 ἀκρήν, ἀκρητήν, ἰμερέειν, ἐκρηγῶν, δυστηρήν,
 ἠδύ, μαρμαίρον, δαιδαλίον, ἐαρνίον, φρανίον, θεσπε-
 σιον, ζέθειον, εὐφαιῖς, παιδικόν, πολυαῖες, περι-
 σλεπτον, σητοβρατον.
 Καλλεῖ, καὶ γλυκερῆσιν ἐευθόμενον χαριτεσοῖ. Ap.
 Κηρυξ Ἀφροδίτης. Pind. Χροῖᾶς αἰθῶ. Æsch.
 Σπινθήρες προσώπων. Nonn. Μαρμαρυγὴ χαριεσσα
 προσώπων. Mus.
 Ὀμματα μὲν χρυσεῖα, καὶ ἄλοισσα παρειή.
 Καὶ σομα πορφύρεα; τερπνοτέρων καλυκῶ,
 Δερὴ λυγδινῆ, καὶ σήλα μαρμαίροντα.
 Καὶ ποδὲς ἀργυρεῖαι, λευκοτεροὶ Θεῖδῶ. Ep. 1. 7.
 Καλλῶ. ἔχει Κυπρίδος, Πέβης σομα, τᾶμα καὶ
 ἀκμήν
 Ἐιερνῶν ὄραν, φθεγμα δὲ Καλλιόπης. Ib.
 Νῆν καὶ σωφροσύτην Θεμίδῶ; καὶ χεῖρας Ἀθήνης.
 Ἐιερνὸν δαρῆμα Φυσίς δαρῆματο Κασφῶ.

Οἶδα ἐγὼ παλαμῆν ροδόδακτυλον.—κ. λ. Nonn. 1 4.
 Ἄλλος δ' αὖ εἶδος μὲν ἀλιγκίος ἀθαλασίαιν.
 Ὡς καὶ σ' ἰεῖδος μὲν ἀρίπρεπες, εἰδὲ κεν ἄλλως
 Οὐδὲ θεὸς τεύχεα.—Od. 9. 175.
 Πελλαί δ' ἐκ μελεων χαριτες ῥεον.—κ. λ.
 Καλλος γὰρ περιπύτον ἀμωμητέον γυναικῆς
 Ὀξυτερον μερεπεσοῖ πελεῖ πτεροεντος οἴσῃ.
 Ὀφθαλμῶς δ' ὄδός ἐστιν ἀπ' οφθαλμοῖο βολαῶν
 Ἐλκὸς ολίσθηται, καὶ ἐπὶ φρενῶν ἀνδρῶς εἰδύει.
 Mus. 55. 92.
 Καλλιβλεφαρος (Al. κάλλιφαρῶ.)
 —Διδυμῶν προσώπων
 Καλλιβλεφαρον φως. Eur. Ion. 189.
 Καλλιβόας.
 Ὁ καλλιβόας ταχ' ὑμῖν
 Αὐλός,—κ. λ. Soph. Tr. 650.
 Καλλιβοτρυς.
 Ὁ καλλιβοτρυς κατ' ἡμᾶρ αἰεὶ
 Ναρκίσιος, κ. λ. Ib. Œd. C. 714.
 Καλλιβωλῶ,
 Φρυγιῶν αὖν καλλιβωλον. Eur. Or. 1388.
 SYN. Ευγενος.
 Καλλιγαλῆος
 —Συ δε πρόσωπα νεαρά
 Χαρισί παρὰ Διὸς θροῖεις
 Καλλιγαλανα τρέφεις. Tro. 837.
 Καλλιγενεῖα.
 —Καὶ τῆ καλλιγενεῖα. Ar. Th. 306.
 Καλλιγεφυρος.
 —Στρυμῶν—ὁ καλλιγεφυρος ποταμός—Eur. Rh.
 350.
 Καλλιγιωτος Nom. Pr.
 Ὡμοτε Καλλιγιωτος Ἰωνίδι—Call. Ep. 30.
 Καλλιγυναί.
 —Ἡδ Ἑλλάδα καλλιγυναίκα. H. β. 683.
 Καλλιδίνης.
 —Πηγεὶς ὁ καλλιδίνης, Eur. Herc. F. 368.
 Καλλιδιφρος.
 Τᾶς καλλιδιφρῶν Ἀθηναίαι.—Hec. 465.
 Καλλιθεστος, vid. Βακχος.
 Καλλιθριξ, καλλιτριχος,
 —Καλλιτριχας ἰππῶς. H. ε. 324.
 —Καλλιτριχα μῦλα νομῶν Od. 1. 336.
 Καλλιχομος,
 —Παλλακίδος—καλλιχομοῖο. H. 1. 449.
 Καλλιπλοκαμος.
 —Δημητρος καλλιπλοκαμοιο ἀνασσης ξ. 326.
 SYN. Ευκομος, ευπλοκαμος, ευθριξ, δατυθριξ,
 ταυθριξ.
 Καλλιπετής.
 —Ὁ καλλιπετής Ἀγάθων. Arist. Th. 52.
 SYN. Καλλιφθογγος, ευγλωσσος. Καλλιτρεω,

- Καλλιερω, καλλιερωμαι.
—Πριν ἢ γ' ἐμὲ καλλιερώσῃαι
Ταῖς Νυμφαῖσι τον ἀμνον. Theoc. 5. 148.
S Y N. Ἐπ' ἔλεω. Καλλιέζωμα τελειω.
- Καλλιζυγός.
—Ἄρμα—το καλλιζυγίς. Eur. Andr. 277.
- Καλλιζώωνες.
—Καλλιζώονί τε γυναῖκες. Il. η. 139.
- Καλλιζέμελλος.
—Κατὰ ἰθὺν—καλλιζέμελλον. Mus. 71.
- Καλλικολωνί. (ὕψυλός ποπος)
—Ἦπ' ὄσφρυσί καλλικολωνίς. Il. υ. 151.
- Καλλικοτάβεια.
Τῷ καλλικοτάβειντι νικητήριω
Τίθμι. Soph. Fr.
- Καλλικηδεμνος.
—Ἀλοχοῖ καλλικηδεμνοί—Od. δ. 623.
S Y N. Λιπαροκηδεμνος, χρυσομίτρος, εὐστεφανός.
- Καλλιμάχος. Nom. Pr.
Ω μακάρε, ἀμθροσῆσι συνεσίε φίλτατε Μῆστεις. Ep.
I. 3.
—Καλλιμάχε με
Ἴσθι Κυζηνίαι παιδί τε κ' ἡγετην. Call. Ep. 26.
- Καλλιμορφος.
—Δεμνος—το καλλιμορφον—Eur. Andr. 1155.
- Καλλινας, ἡ
Περί καλλινας Βοϊεῖαν—Alc. 599.
- Καλλιζεέθρος,
—Ἀρτακίην—καλλιζεέθρον—Od. κ. 107.
- Καλλιρροος.
—Πηγεῖον—καλλιρροον ὕδωρ. Il. β. 752.
S Y N. Eύρροος.
- Καλλιτικός.
Ὁ καλλιτικός Κεκοσπίδας εθην' ἐγώ. Eur. Ph. 872.
—Καλλιτικά σά σεφν. Ib. 875.
- Καλλιον.
—Οὐ μιν οἱ τό γε καλλιον, εὐδ' ἔ' ἀμεινον. Il. ω. 52.
- Καλλιοπη.
Ἡλιον ὕμνεῖν αὐτε Διὸς τεκος ἀρχεο, Μῆστα
Καλλιοπη.—Hom. H. 30.
—Καλλιοπη πιυλά φρετί κητιωσα. Cal. I. 3.
E P I T H. Κλυτομοχθος, περιφρων, πολυμυθος.
- Καλλιπαῖς,
Οικον γὰρ εὐθυδικων
Καλλιπαῖς ποτμος αἰεί. Æsc. Ag. 771.
- Καλλιπεκος. Vid. Νηρεος.
S Y N. Ευπαῖς, ευτεκος.
- Καλλιπαρμος, καλλιπαρμῆσι.
—Θεανω καλλιπαρμος. Il. ζ. 298.
- Καλλιπαρθενος.
Νεῖλε—καλλιπαρθενοί ῥοαί. Eur. Hel. 1.
—Ἄιμα καλλιπαρθενοί δερης. Iph. A. 1574.
- Καλλιπεδῖλος.
—Και Μαιάδα καλλιπεδῖλον. Hom. M. 57.
- Καλλιπεπλος
Ω καλλιπεπλοί Φρυγῶν κοροί. Eur. Tro. 338.
- Καλλιπηχους.
Ω κελιπηχυν Εκτορος βραχίονα. Ib. 1194.
- Καλλιποταμος.
—Καλλιποταμος ὕδατος—ιοτίς. Ph. 645.
- Καλλιπρασος.
—Ματρίς ἐξ ορεγκω
Βλασημα καλλιπρασον.—Æsc. S. T. 539.
- Καλλιπυργος, καλλιπυργατῶ.
Σα καλλιπυργα πεδία—Eur. Supp. 618.
—Καλλιπυργατῆς πολεῖς. B. 19.
- Καλλισαδῖος.
Δρομῆς καλλισαδῖς. Iph. T. 437.
- Καλλισεία τὰ,
Τὰ πρῶτα καλλισεί' ἀριευσσας στραῖ. Soph. Aj. 435;
- Καλλιστευμα.
—Τῷ τῆσδε καλλιστευματι. Eur. Or. 1677.
S Y N. Καλλεῖς.—καλλισείον.
- Καλλισευω.
—Τὸ τῆσδε σῶμ' ἐκαλλισευετο
Πισον γυναικων.—Hipp. 1009.
- Καλλισεφανῶ.
—Παρά καλλισεφανοῖς ευφροσυνίς. B. 376.
- Καλλιφρυῶ.
—Καλλιφρυε εἰνέκα νυμφῆς. Il. 1. 556.
- Καλλιφεγγής,
Ἡ καλλιφεγγής—ἔως—Hipp. 455.
- Καλλιλαμπετης,
Ἡλιε καλλιλαμπετη. Anac. 127.
- Καλλιφλοξ.
Καλλιφλογα πειλανοι. Eur. Ion. 707.
- Καλλιφθογγος.
—Οὐδ' ἴσοις ἐν καλλιφθογγοῖς. Iph. T. 221.
- Καλλιφυλλος.
Το ροδον το καλλιφυλλον. Anac. 5. 3.
S Y N. Ακριτοφυλλος, βαρυφυλλος, ευπεταλος.
- Καλλιχορος.
—Καλλιχοροιο παρά προχοῆς ποταμοιο. Ap. 2.
906.
—Διὰ καλλιχορη Παισιπῆος. Od. λ. 580.
- Καλλινα,
Μισῶ γε μίντοι χῶψταν ἐν κακοσί τις
Ἀλῆς, ἐπειτα τῆτο καλλινην θελη. Soph. An. 502;
- Καλλωπιζω,
—Και κεκαλλωπισμεναι. Arist. L. 44.
S Y N. Αγαλλω, κοσμεω, ασκω, κατακαλλινα,
καζω, σεμννω.
- Κάλλον.
Πολλά δὲ καγκίνα κἄλα—Hom. M. 112.
S Y N. Ξυλον.

Κάλος, κάλος, καλαδίον.

Εν δ' ὑπερας τε κάλος τε ποδάς τ' ἐνεδήσειν ἐν αὐτῇ.
Od. ε. 260.

— Ἀπο γῆς λεπταὶ λυοντο κάλωες. Orph. 621.

— Ἐξάφως δια τῆς θυρίδος τὸ καλαδίον. Arist. V. 378.

SYN. Πειτμα, οἶσον, ποδες, οἶ. σχοινον.

ΕΡΙΤΗ. Ευσρεπτῶ, πολυσρεπτῶ.

Καλός.

— Κἀγὼ, κάλος τε, μεγαί τε. Il. φ. 108.

Καλός μὲν δέμας ἐσίν—Od. θ. 307.

— Τὰ μὴ καὶ καλὰ πεφανταί. Theocr. 6. 19.

SYN. Αγαθός, εὐεδὴς εὐπροσωπῶ, εκπρεπῆς, ἄραιος, περικαλλής, ζακαλλής, σεμνός, εὐδοκίμος, αγαθος, ανδρείος, ἰδύς.

Καλίε, καλόν, καλῶς. Adv.

— Οὐ μὲν καλὰ χολον τὸν δ' ἐνθεο θυμῷ. Il. ζ. 326.

Ξῆν', ε καλὸν εἴπεες—Od. θ. 166.

— Λίγον δ' ὑπὸ καλὴν αἰεὶς—Il. σ. 570.

— Οὐδ' ἐτι καλῶς

Οἶκῶ ἐμὸς διολαλε—Od. β. 63.

SYN. Εὔ, εὐπρεπῶς, εὐσχημονως, εὐδοκίμως, εὐσεβῶς, ορθῶς, ακριβῶς, επιχαριτωσ, φιλανθρωπωσ, χαριεντωσ, γλαφυεῶσ, κομφῶσ, περικαλλῶσ.

Καλπίς,

Παρθενικῇ εικῆα νεηίδι, καλπιν εχῆστη. Od. η. 20.

— Τᾶ καλπίδι κηρια βαψαι. Theocr. 5. 127.

SYN. Καλπη, ὑδρια, κρωσσοῦ, σταμνος, κεραμοσ, ελκῦδριον.

ΕΡΙΤΗ. Ευρυκυκλος, χαλκῆ, αργυρεα.

Καλυβη.

— Ἰπὸ πλεγκταῖσ καλυβῆασι. Theocr. 21. 7.

SYN. Επαυλιον, καλιῶσ, καλιαῶσ, σκηῆ. οικιδιον. μυχῶσ.

ΕΡΙΤΗ. Αμυκτησ, λιτῆ, σχοιῖτισ.

Καλυθαί.

— Νησῶσ τε καλυθαῶσ. Il. β. 677.

Καλυθῶν.

— Καλυθῶνά τε πετρηεσσαν. Ib. 640.

ΕΡΙΤΗ. Αιπεινῆ, εραινῆ.

Καλυθῶνιοσ.

— Καλυθῶνιοσ αγρωτῆρεσ, κηπροιο. Call. 3. 218.

Καλυκῶπισ, Vid. Νηρηίδεσ. Χαριτεσ.

Καλυμμα.

Ὡσ ἀρα φανησασα, καλυμμ' ἴλε δια θεων

Κυαγεον—Il. ω. 93.

SYN. κατακαλυμμα, επικαλυμμα, προκαλυμμα, σκεπασ, σκεπασμα, ελυσεον, περιδολαιον, περιπετασμα, χλαῖνα, καλυπτρα.

Καλυξ.

— Ἐλικασ, καλυκά; τε κῆ ὄρμεθ. Il. σ. 401.

SYN. Σωληνῆ κωσ. συριγξ, βλασῶσ, (ῥοδω.)

ΕΡΙΤΗ. ῥοδια, εακρινῆ, πορφυριῆ, ιοσειφαιιοσ.

Καλυπτός.

Φαρε καλυπτός—Arist. Th. 897.

SYN. Στεγαῖοσ, στεγαυσοῦσ, κητρηεφῆσ.

Καλυπτρα.

— Ἀπὸ δὲ λιπαρῆν ερριψε καλυπτρην. Il. χ. 406.

SYN. Καλυμμα, καλυπτήρ, επιθημα, επιπυγμα. πάμμα.

ΕΡΙΤΗ. Δαιδαλεα. βαρυδεσμοσ, αργυρεα, αργοφει, ὑψιλοφοσ, δεινδρηεσσα, ευοδμοσ, ποικιλιωντοσ, ατορητοσ, ευδοτρυσ, πολυσταβηλοσ, αμπελοεσσα, επικιρκωσ, τρηχαιεα.

Καλυπῶ.

— Τῶ δ' αὐθι τελωσ θανατωιο καλυπεν Il. ε. 553.

SYN. Επικαλυπῶ, συγκαλυπῶ, διακαλυπῶ, κατακαλυπῶ, περικαλυπῶ, σκεπω, αποκρυπῶ, συνεπικρυπῶ, κρυπῶ, ερεφω.

Καλυψά.

— Τά μοι αμφοτα δάκε Καλυψά. Od. η. 260.

ΕΡΙΤΗ. Ευπλοκαμοσ, ἠκομοσ, ἱμεροεσσα, Ατλαντισ.

ΡΗΡ. Ατλαντοσ θυγατηρ, δολοεσσα Καλυψη.

Νυμφη ποτινῆ, δια θεων.—Δεινῆ θεόσ. Hom.

Καλχαιω.

— Δηλοῖσ τι καλχαιωσ' εποσ. Soph. An. 20.

SYN. Μερικινασ, πορφυρω.

Καλχασ.

Καλχασ Θεστοριδῆσ, οιωνοπολων ὄχ' αριτοσ. Il. α. 69.

ΕΡΙΤΗ. Ευφρονεαν, εὔσκοποσ, θυηπόλοσ.

ΡΗΡ. Θεστορεοσ μαντισ. Soph. Θεσπρόποσ οιωνιγῆσ. Hom.

Καμαξ.

Εσθηκεσ δὲ καμαξι διαμπερεσ αργυρευητιν. Il. σ. 563.

— Καμακα Θεηῆκιαν—Eur. Hec. 1160.

SYN. Σκολοψ, χαραξ, σαυρωμα, κωτοσ, ακοντιον.

Καμαρινα.

Μη κηπειν Καμαριναν, ακηητοσ γαρ αμειναν. Prov.

Οσ ταν σαν πολιν, αυξαν,

Καμαρινα, λαοτρόφον. Pind. Ol. 5.

Καμαριται.

Και Καμαριταιων φύλον μεγα—Dionys.

Καμασῆνεσ.

Φύλον αμψον αγωσα πολυσπειρεαν Καμασηνων. Emped. apud Plut.

Καματηρόσ.

— Γηρασ—ουλομενον, καματηρόν—Hom. V. 247.

— Κοποσ—καματηρόσ. Arist. L. 542.

Καματαδῆσ.

— Καματαδεων δε πλαγῶν—Pind. N. 3.

SYN Κατακοποσ, καταπονοσ, εγκοποσ, επιμοχ-
* C Δοσ,

δος, επιπονος, μογερός, μοχθήρος, πολυποτος, πολυκμητος, λυπήρος, τλασιπονος, φιλοπονος.

Καματος.

—Καμάτος δ' ὑπὸ γνάτ' εδαίμα. II. φ. 52.

—Καμάτω ἀδθηκότες κινῶ. κ. 312.

SYN. Κοπος, καταπονησις, μοχθός, μόλος, στός, ιτος, πόνος.

ΕΡΙΤΗ. Αργαλιος, ασπέλιος, αμετρος, δυσπονης, δυσμερος, δυσπενής, δυσαλγής, θυμαλγής, θυμοφθορος, ευκαματος, ευαγρος, πολυμίζ, πολυπλανής, μυγερός, κνδαλιμος, ολόος, πομπορος υδροφόρος, ευγερός, σονεσις, κωδιος.

Καμβάινω, pro καταβαίνω.

Καμβάινει μεν γλώττω—Bion. 4. 9.

SYN. Αναπαύω.

Καμειρος.

—Και αργινοῦτα Καμειρον. II. β. 656.

Καμήλος.

—Υψιλοφῶν τε τριχες εσθλημ καμήλων. Naz.

ΕΡΙΤΗ. Κυρτή, ταχυκνημῶ.

Φαιδόμεν, ἰμερέν, τιθασον γενῶ ἀνθρωπείσιν,

Δειρή οἱ ταναή, σικτόν δερμας, βατα βαϊά,

Ψιλὸν ὑπερβε κερῆ;—κ. λ. Opp. κν. γ.

Καμινος

—Πιπτοὶ δε καμινος. Hom. XLVII. 19.

SYN. Καπνοδοχη, καπνοδοκείν, βάνος, ἰπνός, πινγυος, λιγδος, χροατος, χωνευτηριον, καμινιον.

Καμινῶ.

Γρηὶ καμινῶ ἴσος—Od. σ. 27.

SYN. Καμινωδός, καμινῶ.

Καμμονη

—Αικεν ἐμοὶ Ζεὺς—Δοιη καμμονην—II. χ. 257.

Εχρ. Τήν' εκ καταμονῆς νικη.

SYN. Καρτερια, προσκαρτερησις, επιμονή.

Καμμορῶ.

—Περί πάντων καμμορε φωτῶν. Od. λ. 215.

SYN. Δυσμορος, ἀθλιος.

Καμνω.

—Ὁ δ' αἰετὸν ἄμον εκαμνεν. II. π. 106.

SYN. Αποκαμνω, εκκαμνω, κοπιῶ, κοπῶμαι, καμάτω, ποσεω, ποσηλευμαι, αρρῶσεω, ασθνεω, μαλακίζμαι, πραγματευμαι, πονεω, εργαζομαι.—Μαλακῶς, ποιηρῶς, αρρῶσεω εχω.

Καμπη.

Ευλά; τε, καμπῶ; τε—Orph. L. 91.

SYN. Βεῦχῶ, ἀττελαβος.

Καμπή.

—Καμπῶσι θρομῶν. Eur. Iph. A. 224.

—Μῦθον εἰς καμπήν ἀγα. Elec. 659.

SYN. Καμπυλοτης, καμφσις, διακαμφσις, επικαμπή, εγκαμφσις, παργυκλίσις, κρηταμια, συτρεοφή.—Νύσσα, καμπήρη.

Καμπῶ.

—Ὄφρα ἴτυν καμπῆ περικαλλίει διφρω. II. δ. 486.

—Και τελῶ καμπῆ βιη. Eur. El. 956.

SYN. Καμπυλιαζω, κατακαμπῶ, εγκαμπῶ, γναμπῶ, ερεφα, αγκυλω, τρεπω.—Καταπειθω, μαλακίζω.—Καβαπτομαι.

Καμπύλος.

—Καμπύλον ἄρμα. II. ε. 231.

SYN. Καμπυλοειδής, καμπυλίῶ, καμπῆς, καμφός, γυρός, αγκύλος.

Καμφίπτας.

Καμφίπτες Εριγός. Aesc. S. T. 797.

Καμών.

—Ψυχαί, εἰδῶλα καμώντων. II. ψ. 72.

SYN. Θανάτ, απθανῶν, τεκρός.

Κανακη.

—Αιολίδος Κανακης γενῶ—Call. 6. 100.

Καναχρω, καναχιζω.

—Καναχρῶτε δε χαλκός. Od. τ. 469.

—Καναχιζέ δε δρυρατα πύργων. II. μ. 36.

SYN. Ηχρω, ανιαχω, δεπρω.

Καναχῆ.

Πληζ βαλλομενη καναχῆν εχε—II. π. 105.

SYN. Ψοφῶ, ἄραγμός, κτυπος, δῆπος, ηχή.

ΕΡΙΤΗ. Ὀμοδῆπος, ἰσομετρος.

Καναχῆς.

—Καναχοὶ περὶ ἀλλὰ τοῦτες. Nic.

SYN. Ανιαχῶ, ασιγυτος.

Καναχηδῶ. Adv.

—Ευρεῖοιο πορον καναχηδῶ ρεοντος. Call. 4. 45.

SYN. Καναχηδῶν, πεναθηδῶν.

Κανειον, κανῆν, κανειον

Καλοῖς εν κανειοσιν—II. ι. 217.

Παῖ παῖ, τὸ κανῆν αἰρεσθε—Arist. Av. 851

—Επὶ δέ σφι τιθεε χρυσια κανεια. Od. κ. 355.

SYN. Κατης, κανισκιον, κανιστεον, καρταλλός, σιπη, σιτοφόρον.—Κίβωτος, καλαθος.

ΕΡΙΤΗ. Ευκυκλῶν, περικαλλῆς, χαλκῆιον, χρυσηλατον.

Κανηφορις.

Ηνθ' α τῶ ὕβωλο κανηφορος αμιν Αναζῶ. Theocr. 2. 66.

Κανηφορεω

Ὁπας—αν κανηφορῆς. Arist. Ecc. 727.

Κανθαρος, κανθαρίς.

Και γαρ εγῶ μισω τῶς κανθαρος, οἱ τὰ Φιλῶνδα.

Σῦκα κατατραγονῆς, ὑψημιοι φορεοται. Th. 5. 114.

Κανθος.

Γλυκοῖς αμφ' οσποσιν αναιδέα κανθῶν ἔλισσαν. Orph. 931.

Κανθῶν.

—Και τον ερρατην μυκλον

Κανθῶν' ὑπὸ ζευγλῆσι μεσσαβῶν—Lyc. 817.

SYN.

SYN. Ονος, κανθελιος.
Κανη.
 —Παρά τας κανας κρησα—Arist. V. 393.
SYN. Κανης, ψιχθός, δοναξ.
Καναΐνιος.
 —Σώμα τὸ καναΐνιον. Ep. I. 2.
SYN. Ιπχνός.
Κανόνις.
 Και κανονίδ' ὑπάτην—Ep. I. 6.
Κανωβός.
 Ἐστὶν πόλις Κανωβός εσχάτη χθονός. Æsc. Pr. 845.
Κανών.
 Ὁρθῶ μετρήσω Κανόνι—Arist. Av. 1005.
 Ασπίδα—χρῶσιν—καίνας τε—II. 9. 193.
 Στήθεός ἐστὶ κανών—ψ. 761.
 Ἥλιος κανών σαφής. Eur. Supp. 650.
 Οἶδεν τοῦ' αἰσχροῦ, κανόνι τὴ καλῆ μαθάν. Hec. 600.
SYN. Σταθμῆ, γνώμων, —δασμός.—ραβδος, (αἷς ἐκράτῃν τὰς ἀσπίδας.) Κάλαμος, (περὶ ὃν εἰλεῖται ὁ μῦθος ὁ ἰσμεργικός.) ἀκτί.
ΕΡΙΤΗ. Ἀστροβέτος, ἰδυτεγής.
ΡΗΡ. Γραφίδαν ἰδυτατον φυλακά.—Γραμμῆς ἰδυπορῆ ταμῆν.—Ἡγεμῶνα γραμμῆς ἀπλανῆος.—Τροχάλδιον γυβερνητήρι μολιέδα. Ep. I. 6.
Καπανεύς.
 —Καπαῖος ἀγαλλεῖται φίλος ἦός. II. β. 564.
ΕΡΙΤΗ. Χαλκοτευχῆς, κυδαλιμος.
Καπαρηιάδης. Καπανηῖος.
 Προσέφη Σθενελον Καπαρηῖον ἦόν.
 Ὄρσε, πέπον Καπαρηιάδη,—II. ε. 109.
Καπετός.
 Ἀμφὶ δὲ, κυανηὶ καπετον—II. σ. 564.
SYN. Ταφρός, ορυγμά, διαρωξ, σόρος, θηκη, βόθος.
ΕΡΙΤΗ. Κοιλῆ, βαθεῖα.
Καπη.
 —Ἐφ' ἀμβροσίῃσι καπησι. II. 3. 434.
 —Ἐφ' ἰππειῇσι καπησι. Od. δ. 40.
SYN. Φαλίη, καπανη.
Καπηλεῖον, καπηλιον.
 Βλεφάρων κικληστάι γ' ὡς καπηλεῖα θυγαί. Soph. Fr.
SYN. Οἰνοπυλείον, ὀπλανῆον, ὀπλανῆον, ὀψοπυλίον, οἰκιδιον.
Καπηλευα.
 —Καὶ δι' ἀψυχῆ βορῆς
 Σιτοῖς καπηλευῆ—Eur. Hipp. 953.
SYN. Απεμπόλας, κακοτεχνεῖα, παραποίη, πικρῆμαίνα, παρασφραγίζα, χλευαζ.
Καπηλιός.
 —Καπηλικὰ μετρα Φιλῆσκ. Ep. I. 2.
Καπηλος, καπηλις.

Εἰ τις καπηλος, ἢ καπηλις τῷ χοοῦ. Arist. Th. 353.
SYN. Παιδοκρῆς, ξενοδοχος, οἰνοπυλῆς, μεταβολῆς, πραγματευτής, σταθμῆχος, στεφανομῶ, αυτοπῶλης, παλιγκαπηλος.—παιδοκρυρία.
Καπηνη.
 —Τί ποτ' ἀρ' ἡ καπηνη ψοφεῖ. Arist. V. 143.
SYN. Καπνοδοχη, καμινος.
Καπηνίζω, καπηνίζομαι.
 Καπνισάν τε κατὰ κλιτίας—II. β. 399.
SYN. Καπηνα, ὀψοποιεῖα, πῦρ ἀναπῶ.
Καπνός.
 Ὡς δ' ὅτε καπνός ἰὼν ἐξ ἀσεῖ αἰθέρ' ἰκταί—II. σ. 207.
SYN. Ψολός, ἀναθυμίασις—αχρῆ πυρός. Æsc.
ΕΡΙΤΗ. Αἰθοψ, αἰματοῖς, ἀδευκής, αἰμιος, ἀσπλος, αἰθαλοῖς, αελληεῖς, δολιός, κροφοῖτος, ὑψιτορός, λιγός, ευαδής, ευοδμος, κισσηεῖς πηγυεῖς, σκιοεῖς, σκοτοειδής, γνωφῆσις, μελας, ἐριθιής, πτελυχος, λαβρός λευκαίθεας, λιγυνοεῖς, κικός.
 Ὡς δ' ὅτε τυφῆμενης ὕλης ὑπὲρ αἰθαλοεσσαί
 Καπνοῖο στροφαλιγγεῖς ἀπειριτοὶ εἰλισσοῖται. Apoll.
Καπνοσμαι.
 Ἡ γὺν καπνῆται—Eur. Tro. 8.
Κᾶπος
 —Κᾶπος ἐμβαλῶν ὀδῶ. Ph. 868.
 Ἐχρ. Καματόσ, τὸ ἀπὸ τῆς ὀδῶ ᾄσμα.
SYN. Ἀημά.
Καππαδοκαί.
 Καππαδοκαίτε κλυτοί—Opp. κυν. α.
ΕΡΙΤΗ. Ωκυποδες, φαῦλοι, φαυλεπιφαυλοτατοί.
Καπριος, καπρος.
 Ὡς δ' ὅτε καπριον ἀμφὶ κυνέσ θαλεροί τ' αἰζοῖ
 Ζευονται, ὃ δὲ τ' εἰσι βαθεῖς ἐξ ἔξυλοχοιο
 Ἐγῶν λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπήσσι γευσιον. II. λ 414.
 Ουτε σὺός καπρῶ ολοφροῖσ, (ἔτε μεγίστος ἔμμος ἐν στήθεσσι περὶ σθενεῖ βλεμεακῆς.) II. ε. 21.
SYN. Ἰς, συναγεῶ, πῆλας.
ΕΡΙΤΗ. Αγριος, ἀγροτερος, οριδρομῶ, θωκτικῆ, λιθότοης, λαβιοθριξ, χαμαιεῖνης, ὑλκοκτικῆς, βλοσυρός, μοιοφροσ, Ηρακλείος, Εὐμαφῆος.
 Καπρος εὐναλιος δὲ μεγ' ἐξοχος ἐν θηρεσσι. Opp. Χαίτας αὐχινῆς πεφικῶτα θηκῆσι ὀδόντα Βρυχοντα, γληναῖς φρικτὸν ἰέντα σελας. Ep. Οἶος δ' ἐν βήσσῃσ ὀρεος χᾶλεπος προῖδισθαί
 Καπρος χαυλιῶδων φροεῖς θυμῶ μαχρῆσασθαι
 Αἰδρασί θηρευτής, θυγῆς δὲ τε λευκὸν ὀδόντα
 Δοχμαθείς, ἀφρός δὲ περὶ σομα ματτικῶνται
λεῖσεται,

Λεβεται, οστε δέ οί πυρὶ λαμπετωσντί εἰκνῆ,
 Ορθάς δ' εν λοφίῃ φρῖσσει τριχας.—Hef. α 390.
 Κάτο γὰρ ειαμενῆ δονακωδες εν ποταμῷο
 Ψυχόμενος λαγόνως τε και ασπειτον ἰλύι νηδύν
 Καπριος ἀργιόδαν, ολοῖν τερας.—Apoll.

Καπρω

Γράς καπρωσης.—Arist. Pl. 1025.
 SYN. Καπριῶ, καπράζω, καπριζώ, μαχλιῶ.

Καπίω

Της οξυσομης ἐμπίδας—καπίετε—Ar. Av. 246.
 —Κικῶς κεκαφῆστα θυμόν. Il. ε. 698.
 SYN. Ανακαπίω, ἐγκαπίω—εκπνεῶ.

Καπυρός.

Και γὰρ ἐγὼ Μοισαῶν καπυρόν σομα.—Theocr. 7. 37.
 —Ἀλλὰ μέ τις καπυρὰ νοσος ἐξαλαπαξε. 2. 85.
 Ταί καπυραὶ χαιται—6. 16.
 SYN. Δειγός, ἀναλεός, ἀνικμῶ.

Καπυς, Nom. Pr.

Ἀσπαρακῶ δε Καπυ.—Il. υ. 239.

Καπυο. Vid. ἀποκαπυο.

Καρ, Κάρες.

Εἰ δε δδλός ἐστὶ καὶ Κάρε—Arist. Av. 765.
 Νησης αὖ Καραν ἰγυστατο βαρβαροφωων. Il. β. 867.
 EPITH. Μενίπλολεμοι, φιλοπλολεμοι.

Καρ, καρμ, καρη, καρηαρ, καρηιον.

Εξ ορεων ἐπὶ κάρε.—Il. π. 392.
 —Καρα λιθῶ πεπληγμένῶ.—Arist. A. 1216.
 Ουρανώ ἐσηριξε καρη.—Il. δ. 443.

Ουδεις ἐνισκηψαντε καρηατα.—p. 437.

Αἰθραν πιπτε καρηνα.—λ. 500.

SYN. Κεφωλη

EPITH. Αἰπεινόν, ἀμενιόν, ἀλγινόν, ἀμερι-
 σιον, ἀνδοκομοι, ἀκεριστικομοι, ἀκηδεςον, ἀερσίλοφοι,
 ἀδύπητοι, βλοσυρῖν, ξανθῖν, λευκανθῖς, λευκῖν, γορ-
 γηιοι, δεινῖν, ἰφθιμοι, λασιοι, ευπλοκαμοι, ευκραί-
 ροι, ευφαῖς, ἰοφόροι, λαχνηῖν, λαμοτμητοι, ὁμο-
 κρηιροι, βοοκρηιροι, ἐρωτοτοκοι, μελανοκρην, οφρυ-
 ὄεν, πολλιοι, πολυκλανσοι, πλαδαροι, χαρίεν, ὑπερ-
 σπλοι, σμερδαλίον, ταυρρινοι, φιλοζεφυροι, ὑψι-
 λογοι, ἀκυμοροι, πύλυπινῖς, ψαφαραχροι.

Καραβῶ.

Ο γριπέυς καλάμοις καραβῶν ἐκρεμασε. Ep. I. 6.

Καραδοκω.

Καραδοκῆντι κτῆμα τιμωτατον. Eur. Or. 702.

SYN. Καίροφυλακίω, προσδοκω, δοκωα, ἀ-
 ποσκοπεω, κατασκοπεω, καρτερωα, ἐλπίζω, ἐπι-
 τηρω τον καρόν.

Καραμβίς.

Εστὶ δέ τις ἀρεθ Ἐλικης κατ' ἐναντίον ἀρεθῖς,
 Παιθῶν ἡλιθάτος· καὶ μιν καλεῶσι Καραμβῖν. Ap.
 2. 361.

Καρανηστήρ, καρανηστής.

Ἀλλ' ε καρανηστήρες οφθαλμορροχοί
 Δικαι.—Æsc. Eum. 186.

—Ἡ καρανηστής μορος. Eur Rh. 817.

SYN. Θανατηφόρος, ἀποκεφαλίζω.

Καρανω.

—Και καρανῶταί λογῶ.—Æsc. Ch. 526.

SYN. Τελειωο, κεφαλαιωο.

Καρατομεω.

—Χρῆν καρατομεῖν ξίφει. Eur. Rh. 586.

SYN. Ἀποκεφαλίζω, ἀποδειροτομεω.

Καρατομος.

—Γοργον' ὡς καρατομω. Alc. 1128.

Καρβανος.

Συ δ' ἀντὶ φωνῆς φραζε καρβαῖς χερὶ.—Æsc. Ag.
 1070.

SYN. Βαρβαρος, βαρβαρικός.

Καρδαμιζω.

Τὶ καρδαμιζεις.—Arist. Th. 624.

Καρδαμιν.

—Εχθρὸς ἐφαγον καρδαμα. Ib. 623.

Καρδαμυλη.

Καρδαμυλην, Ἐοπηντε.—Il. ι. 150.

Καρδια, καρδια.

—Μεγα δὲ σθένος ἐμβάλ' ἐκαστω
 Καρδιῃ, ἀλλήλων πολεμιζέιν.—Il. λ. 12.

Ἄλλα μοι οἰδανεται κραδίη χολω.—Il. ι. 642.

SYN. Κήρ, κερ, ἦτορ.

EPITH. Ἀτρωτες, ἀπειροδακρυς, ἀπλανῆς, ἀ-
 τερῆς, ἀμειλιχος, ἀνοος, ἀλεγεινῆ, ἀκιδθλος, ἀνυ-
 ποκρητος, ἀπειροκακος, ἀχραιος, ἀδαλος, ἀτολμος,
 βαδυπλυτος, βαρυξηλος, γοερά καθαρά, θαρσαλεω,
 ἰθυφραν, ἰθυνοος, θεοσεβῖς, γαλλιομορφος, μελανο-
 χρωι, μελαινα, μαχημιαν, μενεθῖος, προφραν, πι-
 νυτι, πολυγυηῖς, μυθότοκος, σιδερεῖ, χαλκεια, σφα-
 λερὰ, σφελικητος, συμφραδμων, ὑψινοος, ὑψαυχην.

Καρδύπος, καρδύπη.

Οστις καλεσει καρδύποι τὴν καρδύπην. Arist. N.
 1253.

Εχρ. Μακτρα, (τῷ αλευρῷ) μαγίς, (εν ᾗ τῷ; ἀρτῷ
 ἐματῖν) σκαφη.

Καρηβαρεω.

—Καρηβαρῆντες εκ μεθης—Luc 384.

SYN. Καρηβαριαω, κεφαλαγωα.

Καρήκομαιν.

—Καρηκομαιντες; Ἀχαιοί. Il. β. 323.

SYN. Καταδοστρυχος.

Καρια.

Και Καριῃ; Ροδῷ τε—Anacr. 32. 16.

Καριός.

—Και Καρικῶν ἀυληματων. Arist. R. 1336.

Καρίς.

Καριδ' ευμεγεθη ληψη—Archestr.

Καριων.

- Καρύων.**
Πολλὰ δὲ Καρύωνων ἀνα—Call. 1. 24.
- Καρκάριον**
Καρκαρίζει δὲ γαῖα ποδῶσιν. Π. υ. 157.
—SYN. Ηχρῶ, κινεομαι.
- Καρκησία.**
—Ἀμφὶ σιτία καὶ καρκησία. Soph. Fr.
- Καρκίνος.**
—Ναυακίμεις, ἀγκυλοκῆλαι,
Δοξοβῆται, εἰβῆλαι, ψαλιδοσομοί, οσρακοδέρμοι,
Οσοφυεῖς, πλατυνατοί, ἀποσιλῶντες ἐν ἡμῶις,
Βλαιστοί, χειροτενοῖτες, ἀπὸ σερῶν ἐσθρῶντες,
Οκταπόδες, δικαρκίνοι, ἀχειρεῖς. οἱ δὲ καλεῖνται
Καρκίνοι, οἱ κ. λ. Hom. B. 285.
—μετὰ δ' ὑπὸ καρκίνος ἐστὶ. Arat.
Ληψεται τὸν τραχήλου —ὁ καρκίνος. Eur. C. 605.
SYN. —Καρκίνομα —δετμός.
ΕΡΙΤΗ. Ἀλητής, λεχρίος, σισυροδύτης, ἀντικε-
λευθός.
- Καρνία.** Ἑορτὴ Δωρική.
—Τὰ δὲ Καρνεῖα, καὶ δὴ ἐφερπεῖ. Theoc. 5. 83.
Τεθρῖμαι εὐτὲ σφιν Καρνεϊάδες ἡλυθον ἄραι. Call. 2.
87.
- Καρὸς.**
—Καρὸς δὲ μιν ἀμφεκαλύψε. Ap. 2. 203.
SYN. Ληθάργος, κῶμα, σκωτάσις. μετὰ πάρα-
φορά.
- Καρρα.**
—Θανάτω κεκαρῶμενα δανά πελάρα. Theoc. 24. 58.
SYN. Βαρυνω, (τὴν κεφαλῆν.)
- Καρπαδος.**
—Καὶ Καρπαδος ἠνεμοεσσα. Hom. A. 43.
ΕΡΙΤΗ. Παιπαλοεσσα.
- Καρπαλιμῶ.**
—Κιχεῖς ποτὶ καρπαλιμοῖσι. Π. π. 342.
SYN. Αἰψήρως, οἰζὺς, ὄρηκτικῶς, ταχὺς.
- Καρπαλιμῶς**
Καρπαλιμῶς δ' ἀνευδ' πολὺς ἄλως.—Π. α. 359.
SYN. Οἰζέας, ὄρηκτικῶς, ταχέως.
- Καρπίζω, καρπιζομαι.**
Παφονθ—ἀν ποταμῷ ροαὶ
Καρπιζῶσιν αἰαμέτροι Eur. B. 406.
SYN. Ἐνκαρπιζομαι ποτιζῶ. (Ἐνκαρπον ποιεῖν.)
Καρποομαι.
- Καρπίμιος.**
Μηδ' αἰμά μιν δέξαιτο καρπίμιον πῆδον. Eur. Or.
1091.
- Καρποπίδος, καρποτρόφος, καρποφόρος.**
Γῆς καρποπιεῖ παῖδα Διμήτρος—Rh. 964.
Καρποτρόφῶ—ὄζυς—Lyc. 1+23.
Πῆδια—καρποφορὰ γῆς. Eur. Hel. 1501.
SYN. Καρποπίκος, διατρύγιος, ἐπικάρπιος,
καρποδότης, κατακάρπος, καρπογόμος, καρπασίμος.

- Καρποομαι**
—Τῆς δὲ τῶν καρπομεθῶ. Soph. Tr. 207.
SYN. Ἀπολαυ, καρπευα, καρπιζομαι, διακαρποομαι.
- Καρπός.**
Καρπὸν ἐδηλητῆσαντο—Π. α. 156.
SYN. Ἐπικαρπία, ἐνκαρποσις, ἐκφορία.
ΕΡΙΤΗ. Ἀφθονῶ, ἀθανάτος, αὐξόμενῶ, ἀφει-
δῆς, ἀνθημον, βιοτησιῶ. β. τρυαδῆς, γλυκύς, εὐειρος,
εὐαδῆς, εὐφραν, εὐανθῆς, θευδῆς, ζειδαρος, φερε-
ζῶος, νεθληδῆς ἐριθληδῆς, ευθληδῆς, κηλωνψ, θαλλων,
πολυγηδῆς, πολυανθῆς, πολυειδῆς, λαθικηδῆς. με-
φαξ, ὄρσοσις. Φρενοθελγηδῆς, Φιλιακρητῆς. χαρμῆς, κρ-
κῆς, πῆων, οὐψ, μελιθῆς, μελιφραν, θερετος.
- Καρποτελεω.**
Καρποτελεῖν δὲ τῆ
Εἴς ἐπικραίνεται
Φερματι γὰν παυαρω. Æsch. Supp. 695.
- Καρπωμα.**
Καρπωματα σαζοντα—Ib. 1008.
SYN. Οἰσις. θυσία. προσφορὰ.
- Καρτα**
Καὶ καρτ' ἐπαινε τευξεται.—Soph. Aj. 527.
—Καρτα τοι φιλοκίτιον γυνή. Ib. 581.
SYN. Παν, αγαν, μάλα, λιαν, μεγαλως, δεινῶς.
- Καρταιπις, κραταιπις**
—Ὅταν δ' ευρυσθενῆς
Καρταιποδ' αυ ευρη Γεκοχω. Pind. Ol. 13.
Ἡμῖνοι δ' ἀξῆται κραταιποδες ἐς τότε δῶμα. Hom.
xiviii. 8.
- Καρτερεω.**
—ἠ παθόιτα καρτερεῖν. Eur. Alc. 1088.
SYN. Διακαρτερεω, ἐνκαρτερεω, διαρκεω, μῆνω,
ὑπομῆνω, ἀντεχω, διατελεω.
Καρτερῶς, vid. Κρατερος
Εἰ μάλα καρτερος ἐσσι—Π. α. 178.
- Καρτεροδύμος.** Vid. Κρατεροφραν.
—Καὶ ἦεα καρτεροδύμον. Π. ν. 350.
- Καρτεροχειρ**
Καρτεροχειρ', ἀμογητε, δορυσθενῆς—Hom. vii. 3.
Phr μερμερα ερεζω
- Καρτίσιος, κρατίσιος.**
καρτίσιος δὴ κείνιος—Π. α. 266.
SYN. Ἀνδρειτατος, ἀνδραδειςτατος, αρισιος.
- Καρτος, vid. Κρατος.**
Δοιη καρτος ἐμόι—Π. ρ. 562.
- Καρτυγω, κερτυνομαι, vid. κρατυνω.**
Ἄλλ' εν καρτυναντες ἰαῖς ἐνὶ χερσὶν ερετμή. Ap. 2
332.
—Ἐκαρτυναίτω φαλαγγας. Π. λ. 215.
- Καρύα.**
Καὶ τε συγ' ἠ καρυης ἀποδακρυον.—Nic.
- Κερυον.**
Συκοῖς καὶ κερυοῖς—Hom. B. 31.
*D

—το λευκον επί κροτφοισι καρυθ. Ib. 130.
 Καρυκίτιαια.
 —Και καρυκίτιαιν. Arist. Eq. 342.
 Καροκοπίος.
 Καρυκοπίους προσβλεπον βδελυτῆμαι. Athen.
 Καρφαλέος, Καρχαλέος.
 Ως δ' ανεμος ζαῆς κίον θυμῆνα τιναξῆ
 Καρφαλεων.—Od. ε. 369.
 Διψη καρφαλέος.—Il. φ. 541.
 ΣΥΝ Καταξήρις, ξήρος, αζαλέος, ὑπερισχνίς, καρ-
 φοειδής.
 Καρφίς.
 Ως δε γυνή—πυρὶ καρφει χευατο.—Ar. 3. 291.
 ΣΥΝ Καρφη, καρφίς, ξυληφίην, σκινδαλμός, σκα-
 ριφον, καλαμη, χάρτηριον, φρυγαίον.
 Καρφηρός.
 Ευνίας καρφηρός θύων τεχνούς. Eur. I. 172.
 ΣΥΝ Καρφίτης, καρφωδης.
 Καρφω.
 Καρφω μεν χροος καλὸν—Od. ν. 398.
 ΣΥΝ Καρφυνω, αυαινω, ξηραινω.
 Καρχαροδης, Καρχαρος.
 Κυνὸν ὑπο καρχαροδηνῶν. Il. ν. 198.
 —Καρχαρος κυν. Lyc. 34.
 Και καρχαρὸν τι μεδιασας. Suid.
 ΣΥΝ Τραχύν;—Οξυωδης;
 Καρχαρίος.
 Καρχαρίοισι λυκοισι τοιχότες.—Tryph. 606.
 Καρχησιον.
 Προς ζυγον καρχασιον. Pind. Nem. 5.
 ΣΥΝ Ικρίον.
 Κασαλβαζω.
 Κασαλβατω τῆς εν Πυλω στρατηγός. Arist. Eq. 354.
 ΣΥΝ Δειδορω.
 Καταλβαῖς, κασαλβῆ.
 Ὑπο ταῖνδε, ταῖν κασαλβαδῶν.—Ecc. 1098.
 ΣΥΝ Κασαυρα, καταυρας, κασαυρίς, κασωρίς, κατ-
 σα, κασταδῶς, εταῖρα.
 Καταυριον, καταυρήιον.
 Εν κασαυριοισι.—Eq. 1282.
 ΣΥΝ Καταλβιον, εταιρήιον, κηλωστὸν, κοιηῖον, πορ-
 ρεῖον, πορτοβοσκεῖον, χαμικιτυπέον, ματρυλλεῖον.
 Κατιγνη, Κασιγνητος.—Κασι.
 —Κατιγνητη Εκατοιο. Il. υ. 71.
 Φιλε κασιγνητε.—Il. δ. 155.
 Τῆν Εκτορός τε χαῖτερον πολλῶν κασιν. Eur. Hec.
 360.
 —Πολυδωρες κασίς. Ib. 426.
 ΣΥΝ Αδελφῆ.—Αδελφός.—Συγκασίς.
 Κασσαυρα.
 Ητες δε Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος αριστην,
 Κασσαυραν, αναιδιον.—Il. ν. 365.

ΕΡΙΤΗ. Θειλατος, Δεσπρόπος, βαρχευσσα, μαι-
 νάς, Φιβάς, κικιομαντι, ἑτεροφρον, λοξοτροχίς,
 θαρσαλία, κυνομη, περιουδής, δίχ, Πριάμι;
 ΡΗΡ. Ικελη χρυσή Αφροδίτη. Hom. Μαιτιν αγα-
 δὴν και απισιν. Tryph. Μαιτιπολη Βαρχης—το
 εακχῆν κια τῆς Δεσπιδῶς Κασσαυραί. Eur.
 Η Φοιβελοπιλος χελιδων.—Ελικτὰ κατιλλωσα ευσ-
 φρασας επι. Lyc.
 Τῶν Κασσαυραν ἰν' αυνω
 Ριπτην ξηιδῆς πλοκιμης;
 Χλωροκομφεφανω εαφνας
 Κοσμηθεῖσαν, οταν δεῖ
 Παυσουν ἰ πνευσωσ' αυγκαι. Eur. I. A. 757.
 Κασσα, κασωρίς. vid. Καταλβῆς
 Λιπτοτα κατῆς εκβαλὸν πελειάδης. Lyc. 131.
 Οταν κρη κατωρίς.—Ib. 1385.
 Κατσιοπεια.
 Νυκτι φοιηοιμην παμμυιδι Κατσιοπεια. Agat.
 Κασσιτερος.
 —Και εκοσι κασσιτεριο. Il. λ. 25.
 ΕΡΙΤΗ. Εαλῆς, νεοεικτος, παιεφδος, φαιηός.
 Κασσω.
 —Οἱσι πεδιλα παλιμβόλα κασσωσι. Nic.
 ΣΥΝ Συραπιτω.—Κατασκευάζω.
 Κασαλια (Πηγή).
 Κασαλιασσε νάμω.—Soph. An. 1143.
 ΡΗΡ. Κασαλικῆς ενδων ὕδωρ. Nonn.
 Αργυροειδῆς Κασαλιας διναί. Eur.
 Κασαλίδες.
 Νυμφαι Κασαλίδες Παρνασιον αἶπος εχοισαι. Theoc.
 7. 148.
 Κασιανεира.
 Καλη Κασιανεира, δεμας εκῆα δεῖσι. Il. θ. 305.
 Κασωρ, (και Πολυδευκης.)
 Κασωρα δ' ἰποδομων, και πύξ αγαθὸν Πολυδευκεια,
 Αυτοκατιγνητω.—Il. γ. 237.
 Ὑμνομες Ληδαρτε και αιγιόχω Δίος ἦω,
 Κασωρα, και Φοβερὸν Πολυδευκεια πύξ εριδιζεν.
 —Αρσενα τεκνα
 Κωρης Θεσιαδος Λακεδαιμωνις δυ αδελφός;
 Ανδρωπων σατήρας επι ξυρῆ πη εντων.—
 Ω αμφω θιατόισι βσηδῆ, ὦ φιλοι αμφω,
 Ιππῆες, κιδαρισαι, αεθλητῆρε, αιοδοί—
 Κασωρ δ' αιολοπωλος, ὁ τ' αυιαπὸς Πολυδευκης.—
 Theoc.
 Λακεδαιμωνις αστέρες.—Call. Ἡμιθνητοι διπτυχοι,
 Lyc. Λευκοπωλ ἰ Τυνδαριδαι. Pind.
 —Σε δε Κασωρ ασσω
 Τυνδαριδαι, τ. χυπαλε. δ ρυσσῆε, χαλκε θωραξ.
 —Ὑπειρ χῶ εν δαι Κασωρ Theoc 22
 Κασοι δ' εντι ὀμίος εν ἀμιθευς πολεμισῆς
 Αλλος εν.—Ib. 24.

- Οικυπέδων διδαγμένῳ ἵππων Apoll. 1. 146.
 Ερ Καρτερός, ἵππαλίδης, φιλοσόφῳ, φιλοξενῳ,
 Χλάκε μίτρη, χρυσαρματός.
 Κασωρεύω. vid. Βασσαρά.
 S Y N. Πορεύω, εκπορεύω, κατιπορεύω, μαχλάω,
 πάλλακτομαι, ακολασαίω.
 Καταβαίω
 Εκ λίχνης καταβαίνει—Hom. M. 290.
 Ες πέδιον καταβῆναι—II. γ. 252.
 S Y N. Αποβαίω, αποκαταβαίνομαι, εμπιπῶ, συμ-
 πιπῶ.
 Καταβακχιόμαι.
 Καὶ καταβακχιόσθε—Eur. B. 109.
 S Y N. Βακχέω.
 Καταβάλλω.
 Ες μέσσην κατέβαλλε—II. ο. 357.
 S Y N. Απαρασσω, καταρσσω, καταταρσσω, κα-
 τασκαπῶ, κατακρημίζω, κατερείπω, αἴττωμαι, κα-
 θίημι, καθίρωμαι, χαλαῶ, καταφεύω, καταπέφω,
 αναίρειται, πορθεῖται, απορείττω, επισέλλω, λυῶ.
 Καταβάσμιος.
 Καταβάσμιος, ἔνθα Βυθίαν ὀρῶν ἀπὸ
 Ἰητι σεπῆν Νήλος εὐποτον ἔρεος. AEsc. Pr. 810.
 Καταδάπτω.
 —Ὅτε μήτι καταδάπτῃ τὸ σὺν αὐτῷ. Hom. M. 93.
 S Y N. Βλαπῶ, κατασπιομαι.
 Καταδάσκω.
 Ἄσω καταδάσκοντα—OJ. π. 466.
 S Y N. Κατέρχομαι, διεξέρχομαι, ὑπεκφεύγω.
 Καταβολά.
 Καταβολὰν ἱεράν ἀγωνῶν Pind. N. 2.
 S Y N. Εδέδλιον, ἐπιβολή, προβολή, εὐκλειρμα,
 ἐκτίσις, καταλυσις, καθαιρέσις.—Καθόδος.
 Κατακωχή.—περιόδος, ὕσσις, τελετή. Κατακωχή-
 σις.
 Καταδοσκῶ, καταδοσκαίμαι.
 Πορτίος ἢ εἰς ξυλοχον καταδοσκομενῶν II. ε. 162.
 S Y N. Κατατρέγω, καταδρωσκῶ.
 Καταδρέχω.
 Ἐμοὶ μέλει μύροισι
 Καταδρέχεν ὑπήνην. Anac. 15. 5.
 S Y N. Διαδρέχω, ἐρέχω, καταδραίω, ἐπιπασσω,
 κατῆμδρω, καταχεῶ, διαχεῶ, ἀρῶ.
 Καταδρέζω.
 Εἰροποκοὶ δ' οἶες μάλλοισι καταδερίδασσι. Hef. e.
 232.
 S Y N. Βαρέω, καταβαρύνω, βαρυνομαι.
 Καταδραχθίζω,
 Ὁβελὸν καταδραχθίσασα—Arist. Av. 503.
 Καταδραχθῶ.
 Ὅς τὸ καταδραχθῆεν—Od. δ. 222.]

- Καταδραμῶ, καταδρωσκῶ.
 —Κατεδραμῶ ἀμφοῖν εἶδος. Hom. A. 127.
 Ὡς μὴ καταδραξῆν νιν ἐν ροχθαῖσι κλυθῶν Lyc. 742.
 S Y N. Αποχναύω, εκροφῶ, καταπιῶ.
 Αποδοσκομαι, κατενέμμαι, κατετρέγω.
 Καταγελάω
 Κάν τοῖσδε κοσμοῖς καταγελωμένη.—AEsc. Ag.
 1280.
 S Y N. Επιγελάω, διαπαίζω, ἐπιπαίζω, καταπι-
 ζῶ, χλευάζω, καταχλευάζω, καταμειδίαω, καταμω-
 μαίμαι, ὑερίζω, κατακερτομαι, κατατοφρίζομαι, κα-
 ταρροῦμαι, καταρροῦνομαι, διατρέγω.
 Καταγελάς.
 Τί δ' ἄτ' ἐμαντῆς καταγελασθ' ἐχῶ τάδε; Ib. 1273.
 S Y N. Καταγελασμός, χλευασία, χλευασμός, χλευ-
 ασμὸς διασυρμὸς, ἐπιχάζομαι, μαχάζομαι, ταθισμὸς,
 καταχηνή.
 Καταγελάσσω, καταγελάω.
 Αἰψά γὰρ ἐν κακῷ βροτὸς καταγελάσκειν. Od.
 τ. 360.
 —κατεγύηρα Κυκλωπέσσην. Od. 1. 510.
 S Y N. Γόρω, συγγράσκω, χρονοτριβεῶ.
 Καταγίνομαι.
 —Ἀφ' ὑψήλων ὄρεων καταγίνομαι ὕλην. Od. κ. 104.
 S Y N. Κατακομίζω, καταφέρω, καταγῶ.
 Καταγυγασκῶ, καταγυγασκῶ.
 Οὗτος καταγυγῶς τῷ γεροντὸς τρεπτοῦς. Arist. Eq. 46.
 Εἰ μὴ καταγυγασθε ταύτην τὴν δίκην Ib. 1357.
 S Y N. Γνωσκῶ, καταμειδίαω, κατακρηνίω, — ἐγ-
 θυνῶ.—Ελεγχῶ, καταμειφομαι.
 Καταγλωττίζω.
 —Καὶ ψευδῆ καταγλωττίζει μῦθ. Arist. A. 379.
 S Y N. Βλασφημέω, λοιδορέω, κατηγορεύω, βατλαρίζω,
 σπερμολογέω, κατασάμωλλω, καταφλευαρεύω, ψελλι-
 ζομαι, γλαστροφροῦμαι.
 Καταγλωττισμός
 —Μυθῶ κροκῶ καταγλωττισμάτων. N. 51.
 S Y N. Καταγλωττισμὸς καταπασμός, περιλάλησις,
 κ λακεύμα.—Αἰχρὸν Φιλήμα.
 Καταγυμῶ
 Ἴσθ' ἄρα καταγυμῶ—τῆς οἴδης—Soph. Tr. 108.
 S Y N. Κατασπασμός, καταπασμός, περιλάλησις,
 Καταγυμῶ
 Εἴτα καταγυμῶ τις αὐ—
 τῷ μέθωσι τῆς κεφαλῆς Ορέσης. Arist. A. 1165.
 S Y N. γῶ, ἀγνῆμι, κατακλάω, καταγῶ.
 Καταγορεύω.
 Ἐὰν δὲ μή σοι καταγορεύη. Ra. 106.
 S Y N. Εἰσαγγεῖλαι, ἐνθουσιασῶ, καταγγεῖλαι.
 Καταγραφέω
 —Τὰς Ὀρφέα καταγράψε—γῆρυς. Eur. Alc. 978.
 S Y N. Απογράφω, διαγράφω, ἐπιγράφω, μετα-

γραφή, προγραφή, υπογραφή, υπετυπος, σμιασμο-
φία, περιμείζομαι, προΐνεω, αποχειρτοίνομαι.
Καταγρομιένος, πρό καταγρομιένος.
 — Ἴππης κώμα καταγρομιένον. Theoc. Ep. 3. 6.
Καταγω.
 — S.Y.N. Κατα δ' ἄζματα ἀζω. II. 5. 403.
 S.Y.N. Καταγυμι, διαγρηγυμι, συνήριβα.
Καταγω.
 — Καταγωμι κοίλας ἐπὶ γῆας. II. ε'. 26.
 S.Y.N. Αναγω, μεταγω, προγω, προσαγω, κα-
 ταβιβάζω, κταίρω, παρβιβλλω.
Καταγωγιένον καταγωγιόν.
 Εἰς τ' αὐτὸ καταγωγιένον αὐτοῖς ἤζομεν. Antiph. 6. 5.
 Τίς ἂν ἦν ὄρων παρελθοῖ
 Καταγωγιένον τοῦτον; Anac. 22. 6.
 S.Y.N. Καταγωγιή, καταλυμι, καταλις, εὐτῆρις,
 ξεροδσκίον, πανδοχεῖον.
Καταδιζομαι
 — Καί οἰνοὶ κατὰ πάντα δασονται. II. κ. 354.
 S.Y.N. Καταδιζομαι, διαρπαζώ, καταλιζομαι.
Καταδαιομαι.
 Λιγὸν οὐδαμοντα μείος κατεδαίτατο μασδα.
 Theoc. 4. 34.
 S.Y.N. Κατατρῶγω — Καταδιζομαι.
Καταδακνω
 — Καταδακνω δακτυλον ακρον. Hom. B. 45.
 S.Y.N. Επιδακνω, αποδακνω, βρυκω.
Καταδακρυχεω
 — Θετί; καταδακρυχεστα. II. σ. 94.
 S.Y.N. Δακρυω, καταδακρυω, καταδρηνηω.
Καταδαμναμαι.
 — Πυρὸς καταδαμνητ' αὐτῆ. Hom. M. 137.
 S.Y.N. Δαμναμαι, καταδαμαζώ, αφανίζω.
Καταδαπτω, καταδαπτομαι.
 Μή με εα παρὰ νηυσὶ κυνας καταδάψαι Αχαιῶν. II.
 κ. 339.
 S.Y.N. Καταδαρδαπτο, περιδαρδαπτομαι, δαπτω,
 καλεδα, καταδαπανω, κατακοπτο, διαλαφυσσω, δια-
 σπασω.
Καταδαρθενω, καταδαρθω
 Καδδραθετην δ' ἔ πολλὸν ἐπὶ χρόνον. — Od. ο. 493.
 — Παρα τοῖσι κηλοῖς καταδαρθέν. Arist. Ecc. 624.
 S.Y.N. Αποδαρθω, εγκαταδαρθενω, εγκαθευδα, κη-
 τακοιμομαι, απομερμηριζω, καθυπνω, κατακοι-
 μιζομαι
Καταδειδω
 Τοῖσιν ἰδὼν τερας ἔ κατέδεισα — Pa. 758.
 S.Y.N. περιδειδω, περιφοβῆμαι, καταπληστω, κα-
 ταπλωστω. Καταδειλιαω.
Καταδερνω.
 Μανίας αἰθ' καταδερθεῖναι. Soph. Tr. 1017.
 S.Y.N. Θειρω, καθορω, αποδλεπω.

Καταδενω, καταδενομαι.
 — Ἴν' ἄτα μή καταδενῆ Hef. ε. 544.
 S.Y.N. Δενω, βρεχω, — δενομαι, βρεχομαι, νοτιζο-
 μαι, πλάδαω.
Καταδεω.
 — Ὁ δ' οἶσταμει καταδση
 Δεσμῆ εν ἀργαλειω. — Od. ο. 442.
 S.Y.N. Αναδεω, προσδεω, συνδεω, δεω, δεσμευω
 συναπτω — Επαδω, — κωλυω.
Καταδηλῶ.
 Εν εμοὶ καταδηλῶ εσαι. Soph. Aed. C. 1278.
 S.Y.N. Διηλῶ, αριδηλῶ, προδηλῶ, ευδηλῶ.
Καταδημοδορεω.
 — Λαῶσι δατω καταδημοβορῆσαι. II. σ. 301.
 S.Y.N. Κατατρῶγω, κατανηλισκο.
Καταδηραιομαι.
 — Τητδε δ' ἔαν πεδιον καταδηραιοσθαι. II. π. 96.
 S.Y.N. Αμιλλαμαι, μαχομαι, φιλανεκῶ.
Καταδιαλλασσω.
 Οἱ μ' ἐλεγον ἄς καταδιηλλαγην. Arist. V. 1275.
 S.Y.N. Διαλλασσω.
Καταδαλω, καταδαλομαι.
 Ου Μενελάω; με καταδεδαλωται — Eur. I. A. 1269.
 S.Y.N. Δελω, ὑποζευγνυω, χερσω.
Καταδρησειρα
 — Αἱ οἱ δάμα καταδρησειραι εσαι. Od. κ. 349.
 S.Y.N. Δρησειρα, ὑποδρησειρα, δωλη.
Καταδρομο
 Μελαδρα, πυρὶ καταδρομη. Eur. Tro. 1300.
 S.Y.N. Ανατατῶ.
Καταδρυμα.
 Ρυσά δε σαρκῶν πολίων
 Καταδρυματα χερῶν. Supp. 51.
 S.Y.N. Αρυξίς.
Καταδρυφάσσω.
 Κηλῶ καταδρυφαξε διπληχως γονάς. Lyc. 239.
 S.Y.N. Φρασσω, περιφρασσω, αταφλιζομαι.
Καταδυμι, κάτυδυνα, καταδυω, κάτυδομαι.
 Ημος δ' ηελιῶ κατεδυ — II. α. 475.
 Σπαργων' εσα κατιδυε — Hom. M. 237.
 — Κατὰ τε ρωπηῖα δυω. II. φ. 559.
 — Καταδυτεο μῶλον Αρηῶ. II. σ. 134.
 S.Y.N. Δυω, δυομαι, καταπιπτω, εισδυω, εισδυομαι,
 Επιβαίνω, αφικνεομαι, εισερχομαι. — Κρυπτομαι,
 Εγδομυχεω, κατακαλυπτω — Καταποηίζομαι.
 — Κατασχυνομαι. — Περιδυω.
Καταδωροδοκω.
 — Οὐ φητιν δισσας καταδωροδοκῆσαι. Ag. V. 1031.
 S.Y.N. Διαφθερω. (Χρημασι.)
Καταεινω, κάλεινωμι.
 Θριξὶ δε πάντα γενυν κωλεινωμι — II. ψ. 1357.

- ὄρος καταειμενον ὄλη. Od. v. 351.
 SYN. Κατακαλύπτω, σκεπαζω περιβαλλω.
- Καλαζιανω.**
 Καταζήνασκει δε δαιμονί. Od. λ. 586.
 SYN. Αζιανω, αναινω, καλακαρφω.
- Καλαζαμ, καλαζαω.**
 —Καλαζή η δειρ' αεί σεμνόν βιον. Eur. I. 56.
- Καταζευγνυω, καταζευγνυμι.**
 —Κρυπτομενα δ' εν
 Τυμβηρεσ θαλαμω κατεζευχθη; Soph. An. 959.
 SYN. Συζευγνυμι, ζευγνυμι. αρμοζω.—καταυλι-
 ζομαι.
- Καταδαπλω**
 —Χρη' τιν' μιν καταδαπλιν ος κε θαησι. II. τ. 228.
 —Ουδε τις ηεν — καταδαψαι. ib. ω. 611.
 SYN. Θαπλω, συνθαπλω, ενταφιαζω.
- Καταδελεγω**
 Της αυτη κατεδελεξεν—Od. κ. 213.
 SYN. Καταψυχω; καταψωω, κατασηλευ, κα-
 ταπραυνω, καταμελισσω, εκμελισσομαι, εξευμαρι-
 ζω, πραυνω, μελισσω, ψηλαφωω, ημερω, τιθασ-
 σευω. εξαπταω.
- Καταδησκω.**
 —Κατα μεν Τρωων θανο' οσοσι αριστοι. II. μ. 13.
 SYN. Αποδησκω, θησκω.
- Καταδηνηθω.**
 —Ου μεν γαρ τι καταδηηθός γ' ετετυκτο. II. ε. 402.
 SYN. Οηηθός, ανδρομηθω.
- Καταδρηνω**
 —Επι τυμβω καταδρηνησον Eur. El. 1326.
 SYN. Θρηνω, γωω, κατολοφυρομαι.
- Καταδυμιθω.**
 —Μηδέ τι τοι θναλος καταδυμιος εσω. II. κ. 383.
 —Τό μοι καταδυμιόν εστιν. Od. χ. 392.
 SYN. Απ' θυμιος, (κατά τον νόν) —Θυμαρης, εν-
 θυμιος, ευαετος, κατ' εμν' δοξαν.)
- Καταδυμοβορεω.**
 Φειδεο της ζωης, μη μιν καταδυμοβορησης Pyth. ult.
 SYN. Απαχημαι, λυπεομαι.
- Καταδυω, καταδυομαι**
 • Νυν δε νιν εκ θυων καταδυσομαι—Theoc. 21. 10.
 SYN. Θυω, καταγοσηλευ. επαδω. επισφαλω.
- Καλαιβαλης.**
 —Θυραι—καλαιβαλαι αιθρωποισιν. Od. γ. 110.
 SYN. Βασιμος, βαλής.
- Καλαιβαλη; καλαιβαίης**
 Καλαιβαλης κεραινός. Aesc. Pr. 359.
 —Εις Αιδωο καταιβάτις εσι κελυθος. Ap. 2. 353.
 SYN. Επιρρεπής.
- Καταγιζω.**
 —Πριν καταγιγισαι πνοας—Apeθ—Aesc. S. T. 63.
 SYN. Επιφερομαι, καταβαλλω. διαιβυσω.
- Καταγις, καταιζ.**
 —σινυερήτι καταγιγισι βεβριθηή. Cal. I. 5.

- Τοθεν Βορεας καταιζ
 Ερχεται αχλαινοιτι δυσαία κρυμον αγουσα. Call. 3.
 114.
 SYN. Αελλα, ζαλη, λαίλαψ.
 EPITH. Αιπηεστα, βοά, υδατοεσσα, χειμερια,
 τρηχέα.
- Καταιγδην.**
 —Σπιδαρησι καταιγδην ελατησιν. Ap. 1. 64.
 SYN. Μεταιγδην, λαβρας, φοραδην, ορημηκώς.
- Καταιδεομαι**
 Δαιμοια στυγνόν καταιδεοθήσω.—Eur. Hipp. 772.
 SYN. Αιδεομαι, αζομαι.
- Καταιδαλω.**
 Ον Ζεύς κεραινω πυρπολω καταιδαλω. Eur. Supp.
 640.
- Καταιδω.**
 Και καταιδην τον πανηγρον. Arist. Th. 734.
 SYN. Κατακαλω, καταπρηδω, αιδαλω.
- Καταικιζω.**
 —Σώμα σόν καταικιή; Eur. Andr. 828.
 SYN. Δικιζω, υβριζω, αφανιζω.
- Καταινω.**
 Ουτοι κατανω λιαν σ' εγω. Iph. A. 336.
 SYN. Συνανω, αποδεχομαι, επινω.
- Καταιρω.**
 —Κατηραν ες τα βιβλία. Arist. Av. 1288.
 SYN. Καταγω, προσιδημι, καταβαινω, εισερχο-
 μαι, εφορμιζομαι, καταπλω.
- Καταισχομαι, προ κατεχομαι,**
 Ουτ' αρα ποιμησιν κταισχεται.—Od. ι. 122.
- Καταισχυνω.**
 Μητι καταισχυνην πατερων γεθω.—Od. ω. 507.
 SYN. Αισχυνω, ατιμαζω, μαινω, εμασρω.
- Καταιτυξ.**
 —Κυνην—αφαλόν τε και αλοφοσ, ητε καταιτυξ
 Κεκληται. II. κ. 258.
- Καταιωρομαι**
 —Θυτανοι δε κωτηρωρεντο φαεινοί. Hef. α. 225.
 SYN. Ατακρεμασ, εκκρεμασαι, κρεμασαι.
- Κατακαειρος.**
 —Ο οι επι βελθω κατακαειρον ηλθεν. II. λ. 439.
 SYN. Καιριθω. θαλατηφορθω.
- Καλακατω.**
 Και τα μεν αρ σχιζησιν αφυλλοισιν κατεκατων. II. β.
 425.
 SYN. Καιω καταιδω, κατασχυρω, καταφλεγω,
 καταπρηδω, κηλω, περπολω, εκπερω.
- Κατακαλύπτω.**
 Αλλά με τεθνηῶτα χυτή κατά γαία καλυπτοί. II.
 ζ. 464.
 SYN. Καλυπτω, συγκαλυπτω, εγκλυπτω, πα-
 ρακαλυπτω, περσιελλω, κατατεγαζω, περιτεγα,
 περισκεπαζω.

Κατακαμπία.

—Χερῶν^Θ ἔνΟἷ^Θ κατακάμπ' ἐν τῆς γραφᾶς ἔ ραδιον. Arist.

Th. 74.

S Y N. Γραμπία, μεταστρεφω, αποστρεφω.

Κατακρηφω

Φυλλάδ^Θ ἠδὴ κατακρηφομενης. Æsc. Ag. 8.

S Y N. Καταζαίω.—αφανίζω.

Κατακειμαι, κατακείω, κατακειομαι.

—Ἐν λοχημῇ πυκνῇ κλέκειτο μέγας σῶς. Od. τ. 439.

Nῦν μιν δαιταρμενοι κατακείτε.—Od. η. 128.

S Y N. Ανακειμαι, παρακειμαι, κατακλινομαι.

κατακοιμομαι. καθυδω.

Κατακείρω.

—Βιοτὸν κατακείρετε πολλόν. Od. δ. 686.

S Y N. Καταναλίσκω, καταδαπαίω, διακείρω.

Κατακείλω.

—Κατακείλυε δὴ. Arist. R. 209.

S Y N. Εγκείλω, παρακείλω.

Κατακλήσω.

—Ὅς τήνδ' αὖτις

Χαρίς ζῆνός κατακλήσει. Soph. Tr. 1020.

S Y N. Καταθελγω.

Κατακλω.

—Οὐδὲ κατεκλων. Il v. 227.

S Y N. Καταγνυμι, διακλω, καταλοισω.

Κατακλείς.

Και τῆς κατακλείδ^Θ ἐπιμελῶ.—Arist. V. 154.

Κατακλείω.

Αἰνῶ Τυφάρω κατακλείω τον αγαπιάν

Μιασῆτας Ἐλενας.—Theoc. 18. 5.

S Y N. Εγκλείω, περικλείω, εγκατακλείω, κατακλήζω, κατεργω, περιλαβίω, ἐπιτερίζω.

Κατακλείσος.

Α παῖς ἂ πατακλείσ^Θ—Call. Fr.

S Y N. Αφερκλος, κρυπλός.

Κατακλής.

—Κοίλην τε κατακλήϊδε βελεμων. ib. 3. 82.

S Y N. Φαρετρα.—κλείστρι.

Κατακλίω, κατακλινομαι.

—Κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ. Od. κ. 165.

Αδὴν μελιτόμοι^Θ κατακλίτο.—Theoc. 7. 89.

S Y N. Κατακείμαι, εγκλίω, ανακλίω.

Κατακλύω.

—Την Φρυγῶν πόλιν

Χρυσῶ εἰβσαν, ἠλπίτας κατακλύσειν

Διπανοισιν.—Eur. Tro. 995.

Αλλ' ὅτε κοσμοὶ ἅπαντα Θεὸς κατεκλυσ' ὕετοισι.

Sibyl. l. 1.

S Y N. Εξαρκω, περισσεω.—βυδίζω, καταβυδίζω,

καλιθαπτιζω, συλλω, καταδύω, ἐπιβλύζω ὑπερρεω, πλημμυρω, κυμαίνω.]

Κατακλυσμός.

Πᾶν γει^Θ ἐξολέσω μεγάλοις ὕδατων κατακλυσμοῖς. Ibid.

S Y N. Ἐπικλυσις, κατακλυσις, προκλυσις, χυσις, ἐπιρροή, πλημῆ, πλημμυρα, πλημμυρίς, ἐκκυμανσις, ἐκκυμῶσις,

Και τότε Ωκεανὸς μετὰ εὐσις ἐσσεῖ ἐν αὐτοῖς

Μαινομενῶ ὕδατων.—συνεπιγίγνεται δ' αἴται

Παντες, και ὕδατων φλέβες ἐξελυοντο ἅπασαι,

Ουρανὸθεν μεγαλων ἀνεοιγμένων καταρακτῶν,

Ἐκ τε μυχῶν γαίης, καὶ ἀευσσῶ ἀμαματοιο

Υδάτα μυριοετα φανῆ. και γῆ ἐκαλυφθη

Πᾶσα ἀπερσιος.—κ λ Sibyl. l. 1.

Κατακλώθεις.

—Ατσά οἱ αἶτα κατακλώθεις τε ἑαζῆσαι

Γεινομενῶ νησαντο λιμῶ.—Od. η. 197.

Exp. Αι καταμυριεσται ἕκαστῶ τὸ ἐμαρμενον.

Κατακλώθω.

Γηαὶ γὰρ εὐνασῆρας ἀμαμοιο τριπλαῖς

Πηγαῖς κατεκλωσασατο θηναῖς Αλ^Θ. Lyc. 145.

S Y N. Κλώθω, μιτοομαι, πονίζω, γεω.

Κατακλώω.

Εἰ μὴ κατακλώωσι τοῖς στρατιωταις ἂ λαβες. Arist.

V. 959.

S Y N. Τεμνω, μερίζω, ἀποζέω, κτακλιθω.

Κατακνίζω.

—Εγὼ δὲ κατακνισομαι δειλιωρα. Pl. 974.

S Y N. Κατακνω, διακνίζω, παρακνίζω, ὑποκνίζω, καθυδρίζω.

Κατακνωσσω.

Τοῖα κατακνωσσω μιν; θαδιῶ νεον ὕπερ

Λεῖτω οὐεῖρατα λυγρᾶ.—Apoll. 3. 696.

Κατακοίμαι, κατακοιμομαι.

—Παρ' ἀμμι μένων κατακοιμηθητα. Il. ι. 427.

S Y N. Συγκοιμομαι, κοιμομαι, κατακοιμιζω, ἀπενυρίζω, κατευναζω—ἐκλυομαι.

Κατακοιρανεω.

Ἠδ' ὄσοι.—Ιθακην κατακοιρανεσσι. Od. α. 247.

S Y N. Κοιρανεω, διακοιρανεω, δεσποζω, ἀπευδυω, διαχειρίζω, διδυω, ἐπιστατω.

Κατακομος.

—Ἀρτιγένιν.—ὕπο κορυδ' ἀπολοτριχη

Κατακομον βαλλεί (αλ. παρακομον) Eur. B. 1185.

S Y N. Ευκομος, πολυκομος, ευδριξ.

Κατακονω.

Κατακονώ μιν ἔν αβιωτος βιος. Hipp. 821.

S Y N. Καταναλίσκω, λυμαινω, διαφθίρω.

Κατακοπία.

Ες καιρόν ἄρα κατεκοπισαν εἰοῖ

Ες τῆς γαίης.—Arist. Av. 1687.

S Y N. Ἀποκοπτω, διακοπία, ἐπικοπία, κατατεμνω, συντεμνω, διατπω, διασχίζω, κατακρω.

Κατακορμεω.

—Ἐπ]

—Επί γευρή κατακοσμιε πικρὸν οἶδον. II. δ. 118.
 S Y N. Επισκομιω, κατατιθήμι, καταταίω, αρ-
 μοζω, εξασκω, επεξεργαζομαι.
Κατακωα.
 Συριγγας ἰαν κατακωα. Eur. Rh. 553.
 S Y N. Ακωα, εισακωα, ὑπικωα. κατακροαομαι.
Κατακράζω.
 Πολλοὶ γὰρ μίτες σφε κατακράζουσι κολοιοί. Arist.
 Eq. 1017.
 S Y N. Καταβωα, αντιβωα περιθορυβωω παρενο-
 χλωω. αποκταωω.
Κατακρας.
 Ως και τόνδε κατάκρας—
 Αται κλυεσιν—Soph. AEd. C. 1306.
 S Y N. Διοκρ, παντελως, πζερνίθεν, βυσσόδεν.
Κατακρεμαω, κατακρεμαννυμι.
 Καδδ' εκ πασσαλόφιν κρεμασιν φορμιγγα—
 Od. η. 67.
 S Y N. Κρεμαω, ανακρεμαω.
Κατακρημαμαι, κατακρημασομαι.
 —Κατακρημαίνω δε πολλοί-βοτρες. Hom. VI. 39.
 S Y N. Κατακρημιζομαι, κατακρωρομαι.
Κατακρημιθω.
 —Οπς κατακρημιθω ο χαζω. Hom B. 153.
 S Y N. Αποκρημιθω, παρακρημιθω, ὑψηλοκρημιθω,
 περικρημιθω, π, κνής, κατακρωζω.
Κατακρηνω.
 Ψφω θανάτς κατακρημιθών. Eur. Andr. 496.
 Ενθα τό μεν κατακρηνω—I theoc. 23. 23.
 S Y N. Κρηνω, κατακρηνωσκω, καταδικαζομαι, κα-
 ταψιζομαι, καταδιαταω, κατακρηνωσκω, κατα-
 σιζω, αποτιμαω, σπορακιζω.
Κατακροταλιζω.
 —Αιδε ποδεσιν Ούλα κατέκροταλιζον—Call. 3.
 247.
 S Y N. Κροταλιζω, κατακροτωα, δεπύω, κατάδε-
 πωω, ανακωω.
Κατακρυπλω.
 Σπερματα κακρυπλων—Hef e. 469.
 S Y N. Αποκρυπλω, κατακαλυπλω. κρυπνοομαι.
Κατακρυφή.
 Ου γαρ έχω κατακρυφάν. Soph. AEd. C. 217.
 S Y N. Κατακρυφίς, κρυφίς, αποκρυφίς, επι-
 κρυφίς, συγκρυφίς. αποφυγή—εβραητις.
Κατακτατιζω.
 —Της ε σύ γε μελιν αλλο
 Χειρῶν Ηφαιστος κατακτατισση ασειν. Ap. 3. 136.
 S Y N. Κρεατιζω, κατακταομαι, κταομαι.
Κατακτενω, κατακτενημι.
 Ενθ' Εκτωρ δυο φάτε κατεκτανεν—II. ε. 608.
 —Φιδου μητραμ κατεκτα Ib β. 662.
 S Y N. Αποκτενω, ανακτενω.
Κατακτός.
 —Τῶν κατακτῶν κοτλαδων. Arist. Pa. 1243.

S Y N. Εκκρημιθής, κρεμασός, μεταιρος.
Κατακυπλω.
 Πρ σσω γαρ κατεκυψε—II. π. 611.
 S Y N. Συγκυπλω, εγκλινω. καταθεσομαι.
Κατακωλω.
 —Δειπνείν κατακωλωείς παλαι Arist. A. 1087.
 S Y N. Καλωω, απεργωω, απαγορευω. κατεχωω.
Κατακομαζω.
 Ειτε το δαιμονιον κατεκομασε
 Δωμασιν Οιδιποδωα. Eur. Ph. 366.
 S Y N. Κομαζω, εισκομαζω, κατακροτομωω
Καταλαλω.
 Τί δε τοίς θυραζε ταῦτα καταλαλῶν; Arist. R. 764.
 S Y N. Αντιλαλω, κακολογωω, διαβαλλα
Καταλαμβανω. Και πετι ταν μανδραν κατελαμβαν-
 νη—Theoc. 4. 61.
 —Τόνδε κατ' οσο
 Ελλαθε πορφυρεθω θανάτς—II. π. 333.
 S Y N. Προκαταλαμβανω, επιλαμβανω, προλαμ-
 βανω, περιλαμβανω, φθανω, αλισκω, καταφρασω, επι-
 βανω. εξευρισκω. κατακρηπτω. κηχανω.
Καταλανθανομαι, καταληθομαι.
 Ει δε θανενταν περ καταληθεντ' εν αιδαω. II. χ. 389.
Καταλυω.
 —Και καταλυθσας λεγα. Soph. P. 372.
 S Y N. Δυσχερανω, αλγωω.
Καταλεγω.
 —Και ατρεκειωσ καταλεξον. II. κ. 384.
 S Y N. Λεγω, εκλεγω, εγκαταλεγω, απαγγελω,
 καταγραφω, εγγραφω. προφθερω, διακρημιω, κα-
 ταλογιζομαι, εγ καταλογιζομαι, διαφρημιζω, δια-
 θρυλλωω.
Καταλειβω, καταλειβομαι.
 —Ο' τ' εκ πετρες καταλειβε'αι κλιδαίω. Hef. 9.
 786.
 S Y N. Μεγαλειβω, ὑπολειβομαι, αποσαζω, κλησα-
 ζω, καταχεωω.
Καταλειπτοω,
 —Μυρω καταλειπτοω. Arist. Pa. 862.
 S Y N. Κατακρηπισ, εγκρηπισ, επικρηπισ.
Καταλειπω, καταλειπομαι.
 Κάι μιν εγώ κατελειπον—II. ζ. 221.
 —Ει μίν κε λιπω κατα τευχει καλό. Ib. ρ. 91.
 Αλλον—καλλιπεν Εκλωρ. Ib μ. 92.
 S Y N. Απειλειπω. αφημι. σερεομαι.
Καταλεπτολογωω.
 Καταλεπτολογήσαι. Arist. R. 852.
 S Y N. Λεπτολογωω. εσασαζωω.
Καταλευω.
 Σε μεν εν καταλευσομεν—Ib. A. 284.
 S Y N. Λευω, λιθαζω, λιθόβολωω, καταλιθαζω
 καταλιθόβολωω, καταλιθωω, πετριω, καταπιτριωω.
Καταλειω.

Κ Α

- Επει κατὰ πυρὸν ἀλεσαν. Od. v. 109.
 S Y N. Αλεω, συναλεω.
Καταληπτικός
 Καταληπτικός τ' αριστα τῷ Σοφοκλήτῳ. Ar. Eq. 1377.
 E X P. Προκαταλαμβάνομενος τῆς ἀκροίας.
Καταληπτός
 Πενδο; θεόθεν καταληπτόν Eur. Hipp. 1347.
 S Y N. Περιληπτός, αλωτός, εφικτός.
Καταληψίς
 —Και κρήσιν, και καταληψίν. Arist. N. 317.
 S Y N. Προκαταληψίς, προληψίς, περιληψίς, συληψίς, γνώσις, καταγνωσίς διαγνωσίς, γνωρίσις, αίσθησις, εὔρεσις, συνίσις, τέχνη, χωρησίς. επίθεσις, ἐπελασίς, ἐσβολή περιοχῆ.
Καταλλαγή
 —περί πολεμῆ καταλλαγῆς Ib. Av. 1587.
 S Y N. Αλλαγή, ανταλλαγμα, διαλλαγή.
Καταλλασσω. καταλλασσομαι
 —Θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῆ ἡολυ. Soph. Aj. 755.
 S Y N. Διαλλασσω, αλλασσω, οικειω.
Καταλογος
 —Ἐπιθεῖς ἐν καταλογῳ. Arist. Eq. 1366.
 S Y N. Διαξιθησις, ἐξαριθμησις, ἀπαριθμησις, ἀπολογος, ἀπολογισμός, ἐπισκεψίς, ἀπογραφή, καθήγραφή, ἐκλογισία, ἐπιλέξις, ἐκλέξις, ἐπιλογή, ἐκλογή, προαιρέσις. — πικρῆ.
Καταλωω. καταλωομαι
 —Καταλωει μετ' οἶον. Ib. N. 836.
 S Y N. Καταλωισκω. ἀναμασσω. καταπλωω.
Καταλοφάδια
 Βῆν δὲ καταλοφάδια φερὸν—Od. κ. 169.
 E X P. Κατ' λ. φη και αυχεινος.
Καταλυσιμος
 Ουπόττε καταλυσιμον. Soph. El. 1260.
 S Y N. Λυτός, λυσιμος, εναποσπατος, ἐξαλειπτός.
Καταλυω
 —Πολλαν πολειαν καταλυσε κερνηα. Il. β. 117.
 S Y N. Λυω, ἀναλυω, ἐκλυω, ἀνατρεπω, ἀκυρω, αφανίζω, ἀποδοκιμίζω, καθήγραφο, ἐκκοπῶ.— διατριβῶ — τελεω.
Καταλώφωω
 Κερνη δ' ἐξ αχειων ἀνιδὸς καταλωφειν ὑπνος. Apoll. 3. 616.
 S Y N. Απολωφωω, καταπαυω.
Καταμαθιδανω
 Πρωχοτερον ἱαντῶ καταμαθιδῶν τον Τηλεφον Timocl.
 S Y N. Ἐκμαθιδανω, ἀνασκοπεω, ἐξεπισταμαι ἐξεταζω, αἰσθαίμαι, καθήγνωμί.
Καταμαρτῶω
 —ιτε δε κατεμαρτηε διακων. Il. ε. 65.
 S Y N. Καταμαρτῶω, καταμαρτῶω.
Καταμακωω, καταμακομαι
 Τῆν γε κυλιθόμενοι; καταμακωατο—Il. ω. 165.

Κ Α

- S Y N. Επαμακω, προσμαμακω, καταμαμακω, καταμακω, ἀμακω.
Καταμεβλυω
 —Και καταμεβλυων κωα. Soph. Aed. T. 706.
 S Y N. Αμβλυω, ἀπαμβλυω, ἐξαμβλυω.
Καταμελω
 —Εἰ καταμελῆτ' ἐγώ. Ib. Aj. 45.
 S Y N. Αμελω, παραμελω, ἐξαμελω, ἀφεριζω.
Καταμελιτωω
 Ὅιον κατ' ἐμελιτωσε την λοχμην ὄλην Arist. Av. 225.
 S Y N. Μελιτωω. καθήδυνω.
Καταμεμπτός
 —Ουτοι κατ' ἀμεμπτ' ἔβητην. Soph. Aed. C. 1771.
 S Y N. Ἐπιμεμπτός, ἐπιμεμψός, ἐπιληπτός, ἐπιληψίμος, ἐποικειδισος, μωκρός, καταμομφος.
Καταμεφομαι
 —Τῆν μὲν ἐμὴν κορην, Λευκή γαρ, καταμεφομαι. Anac. 64. 7.
 S Y N. Ἐπιμεφομαι, αἰτιασομαι, ἐγκαλεω.
Καταμηλωω
 Κηρὸν κατ' ἀμηλῶν Arist. Eq. 1147.
 S Y N. Καταπειρωω, δ' κηραζω.
Καταμηνυω
 —Τ' δ' ἐγὼ—καταμηνυτω. Aesch. Pr. 175.
 S Y N. Μηνυω, ἀπαγγελλω, ἀποφαινω.
Καταμιγνυμι. κατ' αμιγομαι
 —Και τὴν φροντιδα Λατινην καταμιξας' ἐς τὸν ὁμοιον ἀέρα. Arist. N. 230.
 —Η' δ' ὀκεινός
 Εὐωδῆς θυλειαν καταμιγογεται ακριτα ποιων. Hom. XVIII. 26.
 S Y N. Ἐπιμιγομαι ἀναμιγνυω, αἰακίρωω.
Καταμισθοφορεω
 Καταμισθοφορήσαι, τῆτον ὁ μισθὸν λεγων. Arist. Eq. 1349.
 E X P. Εἰς μισθὸν ἀναλῶσαι.
Καταμομφος, vid. καταμεμπτός
 —Καταμομφω δε φασμαλα σφραδῶν. Aesch. Ag. 150.
Καταμυσσω, καταμυσσομαι
 —Καταμυσατο χεῖρα ἀραϊνήν. Il. ε. 425.
 S Y N. Αμυσσω, διαμυσσω, καταξέω.
Καταμυτῶω
 Απαξάπαντα κατ' ἀμεμυτῶω τευμενα. Arist. Pa. 246.
Καταμυω
 Ου δ' ὀλίγον κατ' ἀμυσαι.—Hom. B. 190.
 S Y N. Μυω, ἐπιμυω, σκαρδαμυσσω.
Καταμυγκάζω
 —Και κατηναγκασμενως. Eur. Fr.
 S Y N. Αταγκάζω, ἐπειγω.
Κατανωω
 —κατενωασε κατηρ ἐς περατα γαιης. Hes. ε. 167.
 S Y N. Κατ' ἰκίζω. καθίστημι.
Κατανομαι, κατανύμαι
 —κατὰ δῶμα νεοσθῆσαι. Od. χ. 484. S Y N.

S Y N. Απονεομαι, απερχομαι, επανερχομαι.

Κατανευω, κατανευομαι

Αλλ' αγε, τοι κεφαλῆ κατανευομαι—

Ουδ' ατελευτητη γ' ο, τι κεν κεφαλῆ κατανευω. II.

α. 524, 527.

Ητ' ο κανίυσας—Od. v. 463.

S Y N. Διανευω, επινευω.

Κατανδραχω.

—Κατηνδραχωμεθ' οφθαλμῶ σελας. Eur. Cys.

659.

S Y N. Ανδραχω. κατακαιω.

Κατακικαω.

Οταν οί τ' αγαθοί προς τῶν αγειῶν

Κατακικῶνται. Eur. Fr.

S Y N. Νικαω, απονικαω, εκνικαω, υπερβαλλω.

Κατακίρω.

—Κίρω κριμινῶν κατακίρωι. Arist. N. 962.

S Y N. Νίρω, χιονω, χιονίζω χιοιοδωλεω.

Κατακίρωμαι (pass.)

—Τα δε πολλά κατακίρωμαι—Od. ε. 537.

S Y N. Αταλισκομαι, κάτανομαι.

Κατακινή;

Ως το κατακινῆς τῆθ γεωλοφον—Theoc. I. 13.

Πολλά δ' ανακτα, κατακίρω, —II. ψ. 116.

S Y N. Κατακίρωφης

Κατακίρωσιν, α. κατακίρωσιν,

Ηδε κατακίρωσιν θεμειη—Od. v. 387.

Κατακίρωσιν.

Αλλά κατακίρωσιν τεγεῶ πεισιν—Od. κ. 559.

S Y N. Κατακίρωσιν, κατακίρωσιν.

Κατακίρωσιν.

—Αλλ' όταν ξυνηγορος

Ταυτα ταυτά σε κατακίρωσιν. Arist. V. 481.

S Y N. Διακίρωσιν πικρατασω.

Κατακίρωσιν.

Μη η κατακίρωσιν τ ναιδρα τῆτον—Ib. A. 319.

S Y N. Περικίρωσιν, αμυσσω. μακίρω, κατακίρωσιν.

Κατακίρωσιν

—Και κατακίρωσιν μέιον Aesch. Ch. 705.

S Y N. ξενω, επιξενω.

Κατακίρωσιν.

Ανάκτιον μὲν σε, κατακίρωσιν δ' εμῶ. Soph. P. 1037.

S Y N. Αξίωσιν, δικίωσιν.

Κατακίρωσιν

—Ουτ' εμῶ κατακίρωσιν. CEd. C 966.

S Y N. Αξίωσιν, κατ' αξίωσιν.

Κατακίρωσιν.

—Χαίρειν συμφοράϊ; κατακίρωσιν. Aesch. Ag. 581.

S Y N. Αξίωσιν. —Ανακαλω, επικαλω.

Κατακαλαω.

Αλλ' οί λογοι γε κατακαλαωσιν λογωσιν, Eur. I. A.

1013.

S Y N Διακαλαω, καταπολεμεω, κατακαλαωσιν, κατακαλαωσιν.

Κατακαλαωσιν, κατακαλαωσιν.

Κατά τῆσ τραπέζης κατακαλαωσιν λεπτήν τεφραν.

Ag. N. 177.

S Y N. Προκαλαωσιν, επικαλαωσιν καταποικίλλω, επι-
βαλλω, επικαλαωσιν. πληρω.

Κατακαλαωσιν

Ελθοις τεφρανις κατακαλαωσιν. Ib. Eq. 500.

S Y N. Κατακαλαωσιν, πληρω, πεποικιλμένωσιν.

Κατακαλαωσιν.

—Κατά δ' ὄρνια πισά πατηταν. II. δ. 157.

S Y N. Συμπαταω, συμπαταωσιν, κολετραω, ειαλ-
λωμαι, διαλακτιζω. αποβλήω.

Κατακαλαωσιν

—Γοσ κάτακαλαωσιν γενομιν. II. ε. 38.

S Y N. Κατακαλαωσιν, κατακαλαωσιν, κατακαλαωσιν,
κρηκισις. κατακαλαωσιν. τελωσιν.

Κατακαλαωσιν

Καί δὲ μιν κάτακαλαωσιν αμνηροισις αλεγεινῆσιν. II. κ.
457.

S Y N. Ανακαλαωσιν, κάτακαλαωσιν. εξανω. κάτακαλαωσιν.

Κατακαλαωσιν

—Κατά δ' ἔν ἡλερόν γε πεδίωσιν. II. τ. 54.

S Y N. Πεδωσιν, εμπεδωσιν, συμπεδαω. περιβαλλω.

Κατακαλαωσιν

—Πολλά δη μακίρωσιν επη

Θυμῶ κάτακαλαωσιν—Soph. CEd. C. 691.

S Y N. Διακαλαωσιν, επακαλαωσιν, απειλωσιν.

Κατακαλαωσιν

Κατακαλαωσιν ὀνει την Βοιωτιαν ὄλην. Arist. A. 159.

S Y N. Κατακαλαωσιν, κάτακαλαωσιν.

Κατακαλαωσιν

Επειρ γάρ τε χολον—κατακαλαωσιν. II. α. 81.

S Y N. Κατακαλαωσιν, κάτακαλαωσιν, —αφεψωσιν.

Κατακαλαωσιν

Και τῆσ πεινις κάτακαλαωσιν. Ag. Pl. 618.

Κατακαλαωσιν

—Κατά λῆα πετασσοσιν. II. ε. 441.

Κατακαλαωσιν αυτῶ την κεφαλήν φεινιδί. Ag. Pl.
731.

S Y N. Απλωσιν. —κατακαλαωσιν.

Κατακαλαωσιν

—Λερισθῶ περ κατακαλαωσιν. II. ρ. 539.

S Y N. Κατακαλαωσιν. φονεωσιν.

Κατακαλαωσιν

Εν γαλήν κάτακαλαωσιν—II. λ. 378.

S Y N. Κατακαλαωσιν, εγκατακαλαωσιν, παρακαλαωσιν,
κωσιν αποπηγυμιν. —κωσιν αλλωσιν.

Κατακαλαωσιν

Και τῆσ μεν κάτακαλαωσιν Κρινοσιν μεγασιν—Hef. θ. 459.

S Y N. Κατακαλαωσιν, κάτακαλαωσιν, κάτακαλαωσιν,
φισσω, απορρ. φεω, λ. χίεωσιν, εκπινω.

* B

Κατ

- Καταπίλω**
—Κατὰ δ' οὐρίῃ Ἐν κωνίσι πέποιεν—Π. ψ. 436.
S Y N. Πίλω, αποπίλω, προσπίλω, εκπίλω, ὑποπίλω, ελσθαίω, απολισθαίω, κατολισθαίω, προαγομαι, φοδεομαι, καλαύω.
- Καταπίσω, καταπίσω.**
—Καταπίτω πᾶς ἀγῆς Ευριπίδην. ΑΓ. Ecc. 824.
S Y N. Πίσω, πισσοκίω.—ευτελιζῶ, λιδοζεω, κακοζεω.
- Καταπίω**
—Καταπίω κηρία καιων. Π. ο. 373.
(Sic. Sib. Ind. et Suid. rectius καίω—καιων.)
S Y N. Πίω, λιπαρός.
- Καταπλαστω, καταπλατω.**
Καταπλασσει αυτῷ τα βλεφαρ' εκστρεψας—ΑΓ. ΠΙ. 721.
S Y N. Καταχρίω, ευχρίω, χρίω, καλαίεφα.
- Καταπλασός.**
—Φαρμακόν—καταπλασόν ανεχειρησε. ib. 717.
- Καταπλω, καταπλω**
Ἐνθα κατεπλεομεν—Οδ. ι. 142.
S Y N. Καταίρω, εφορμιζομαι, καταφερομαι.
- Καταπλησσω.**
—Κατεπληγη φιλον ἦτος. Π. γ. 31.
S Y N. Εκπλησσω, διαπλησσω, δειμάλω, καππλω
- Καταπνεω.**
—Ἐτι γαρ θεοθεν καταπνεει
Πειθῶ μελλάν Αἰς. ΑΓ. 106.
S Y N. Επιπνεω, προσπνεω, διαπνεω, διαπνι:
- Καταπνῶ.**
Φθινοπαρις ανεμαν
χειμερια καταπνῶ—Pind. P. 5.
S Y N. Αημα καταπνευμα, διαπνῶ, διεκπνῶ.
- Καταπνῆς καταπνῆς**
Χειρὶ καταπνῆϊ.—Π. π. 792
S Y N. Προπνῆς, επιρρπῆς, καλαρροπος, καλαφορος, ευκαλαφορος, καλεσραμμένῳ.
- Καταπραθῶ**
—Ἐπειτα καταπρῆνεν ανιας. ΑΓ. ι. 265.
S Y N. Πραῖνω, διαλλαττω, ιλασκομαι, οικειω, προσοικειω, συοικειω, καταδελγω, μαλακίζω, κατημερίζω.
- Καταπρίω**
—καταπρίων τῷ κυμνον. Theoc. 10. 55.
S Y N. Ανασχίζω, διασχίζω, διακοπῶ, διαπρίω.
- Καταπροδιδωμι.**
Περυι καταπροδοτε—Αrist. V. 1039.
S Y N. Προδιδωμι, καταπρολειπω.
- Καταπροϊεμι**
Ἐμῷ καταπροΐε. —N. 1242.
—Ε Χ Ρ. Καλαφρευω, καταγελαω, (χαρὶς ζυμιας.)
- Καταπρολειπω.**
—Οθι τῷγε καταπρολιπῶν ελιασθη. ΑΓ. 3. 1163.

- S Y N. Καταλειπω, αποπρολειπω.
- Καταπροχωω.**
—Καταπροχευσα παρειῶν Δακρυα. ib. 1117.
S Y N. Προχωω, αποχωω, εκχωω, καταχωω.
- Καταπρωκτιῳ.**
Τις τῶν καταπρωκτων θινός εσι τήν τεχνην; Αrist. Ecc. 304.
- Καταπρῆρῳ.**
—Αδελφαί τῷδε τρεῖς καταπρῆροι. Αἰς. Pr. 797.
S Y N. Πτεροφόρῳ, πῆρῳ, τανυσπῆρῳ.
- Καταπρησσω.**
—Καταπρησας ὑπὸ Σαμω. Π. χ. 191.
S Y N. Ὑποπῆρσσω, ὑποσελλομαι, δαλιαω, καταπλησσομαι, καταδειδω.
- Καταπρῆρης, Ἀνακ. 158.**
S Y N. Καταφρονητής, ὑπεροπῆς, εξυδεντής.
- Καταπρῆρῳ,**
Ω καταπρῆρῳν κηρα. Eur. Tro. 1024.
S Y N. Καταφρονητῳ, ευκαταφρονητος, εκφουλιστῆς, καταρατῳ, ευτελής, μισθῆς.
- Καταπρῆρῳς**
—Το καταπρῆρῳς εμπεροναμα, Theoc. 15. 34.
S Y N. Διπτυχῳς, πολυπτυχῳς.
- Καταπρῆρῳ.**
Τίποτε καταπρῆρῳς αφεσате—Π δ 340.
S Y N. Πρῆρῳ, ορρωδω, τερδω, ασπαιρω.
- Καταπρῆρῳ, καταπρῆρῳ, καταπρῆρῳ.**
—Μερακίον—καταπρῆρῳ—Αrist. V. 685.
Καταπρῆρῳ εἰ, κῆρῳαρχυτος. Ib. N. 906.
- Καταπρῆρῳση**
Καταπρῆρῳση αναπλησει. Ib. 1019.
- Καταπρῆρῳ.**
Τήν δ' αυτῷ κατεπρῆρῳ ἱερὸν μενο; κελιοιο. Hom. Α. 371.
—Το μεν ε καταπρῆρῳ ομβρῳ. Π. ψ. 328.
S Y N. Διαπρῆρῳ, φδερῳ, κατασῆρῳ.
- Καταπρῆρῳς.**
—Και ἡ καταπρῆρῳς εκείτα Ερπυλλος—Th. Ep. ι. 1.
S Y N. Πῆρῳς, κατασῆρῳ.
- Καταπρῆρῳ.**
—Τι δαρῆ καταπρῆρῳλημένος; ΑΓ. Th. 250.
S Y N. Πῆρῳ, κατακαίω.
- Καταπρῆρῳ.**
—Μεγα καταπρῆρῳσα. Theoc. 2. 24.
S Y N. Φλεγμαινω, επιφλεγμαινω, φλογίζομαι.
- Καταραχοω.**
—Αναρῆρος και κατερεκακῆμένος. Soph. Tr. 1119.
S Y N. Καταμυσσω, σπαρατῶ.
- Καταραχομαι.**
—Καταρῶνται δ' απολεσθαι. Theoc. 277.
S Y N. Επαρκομαι, βδελυστομαι, απευχῆμαι.
- Καταρατῳ.**
Ω καταρατῳ ανδρῶν. Eur. Hec. 715.

SYN. Επαζατος, καταπλυσ[⊙], απενκτός.
 Καταργεω.
 —Μη καταργῶμεν χέρα. Ph 770.
 SYN. Αργεω, αεργεω, καταργενομαι, σχολαζω, ανυρω.
 Καταργμα.
 Χερσίδας τε, και καταργματα. Iph. τ. 244.
 SYN. Τελετή, μυσίσι.—απαργματα, απαρχή.
 Καταργυρω.
 Και ταυ[⊙] ἀδρησον η καταργυραμίν[⊙]
 Λεγω —Soph. An. 1089.
 SYN. Καταδαροδοκειω.
 Καταρδα.
 Ουτε παινεργῶν, υτε κατάρδων. Ag. A. 658.
 SYN. Καταδρεχω, (τοῖς επαίνοις.)
 Καταρεζω.
 Χεῖρὶ τέ μιν καταρεξεν —Il. α. 361.
 Τῶν τινα καρεξισα —ib. ε. 424.
 SYN. Καταψαω, καταψηχω, καθομαλιζω.
 Καταριγηλός.
 Λυγρὰ, τὰ τ' αλλοισιν γε καταριγηλὰ πειλοται,
 Αὐτὰρ ἐμοὶ τα φίλ' ἐσκε, τὰ πε θεός ἐν φρεσὶ δῆ-
 κει Od. ξ. 226.
 SYN. Ριγηλ[⊙], Φοδερός, καταπλήκτικός.
 Καταριθμεω.
 Κατηριθμηται Τραυδων αλλων μετά. Eur. Tro. 812.
 SYN. Επαριθμεω, διαριθμεω, εξαριθμεω, κατα-
 λογιζομαι, προσλογιζομαι, κατατιθμη.
 Καταρκεω.
 Εμοὶ δὲ φῶς ἐν ἡλίῳ καταρκεσει. Rh. 477.
 SYN. Αρκεω, επαρκεω, εξαρκεω.
 Καταρνεομαι.
 Φῆς η καταρνή μη δεδρακέναι τάδε; Soph. An. 448.
 SYN. Απαρνεομαι, εξαρνεομαι.
 Καταρω.
 —Οἶσιν την γῆν καταρῶσι. Arist. Av. 583.
 SYN. Αρω, αφαρω.
 Καταρραγή.
 —Καὶ καταρραγαῖς πεπλαν. Lyc. 256.
 SYN. Αμυξίσι, λακισμα.
 Καταρρακτήρ.
 Κερκὴ καταρρακτῆρος —ib. 169.
 Σινην καταρρακτῆρα —ib. 539.
 SYN. Πορθητής, δηωτής, λυμαντήρ.—Οργεον ἀρ-
 πακτικόν.
 Καταρραπτω.
 —Πενθεὶ καταρραφας μορον. Æsc. Eum. 26.
 SYN. Εγραπτω, επιρραπτω, συρραπτω, εντιθμη.
 Καταρρεπα.
 Τυχὴ γὰρ ορθοί, και ευχη καταρρεπει, Soph. An. 1172.
 SYN. Καταβαλλω, πιπτω.
 Καταρρεω.

—Μέλαν αἶμα καταρρέον ἐξ ατειλῆς. Il. δ. 149.
 —Κατὰ δὲ νοτι[⊙] ῥεεν ἰδρῶς. Ib. λ. 810.
 SYN. Απορρεω, καταπιπτω, συνολισθαίτω.
 Καταρρηγνυμι, καταρρησσω.
 Τροπὰς καταρρηγνυσι —Soph. An. 686.
 SYN. Αταρρηγνυμι, απορρηγνυμι, αποδρανω, δια-
 θρηπτω, καταρρατω.
 Καταρρινω.
 —Και καταρρινημιόν. Arist. R. 931.
 SYN. Ρινω, ξεω, εξακριβοω.
 Καταρρευ[⊙].
 —Θρηκην χιόνι την καταρρευτον. Eur. Andr. 214.
 SYN. Περιουθεῖς, διαδροχος.
 Καταρρυω (inufit.)
 —Μη σφαλῆς καταρρυῆς. Arist. Pa. 145.
 SYN. Καταπιπτω, καταρρεω.
 Καταρράξ.
 Ω καταρράγες πετραι. Soph. P. 960.
 SYN. Απρρωξ, κρημνωδης, κατακρημνος.
 Καταρτυω.
 —Η καταρτυων μολοι; ib. Ed. C. 72.
 SYN. Παρασκευαζω, εντροπιζω, προσεχω.
 Καταρχω, καταρχομαι.
 Βαρχεῖον —καταρχομαι νομον. Eur. Hec. 682.
 —Μη καταρχῆ τῆ τραγω. Arist. Av. 960.
 SYN. Αρχω.—αρχομαι.—απαρχομαι.
 Καλασθενυμι, καλασθενυω.
 —Ηφαιτος δε καλασθεσει θεσπιδαῖς πῦρ. Il. φ. 381.
 SYN. Σθενυω, απσθενυμι, καλαπαυω.
 Κατασειω.
 —Εκ καλαμων δε πλανον καλσειον εδωδάν. Theoc. 21. 43.
 SYN. Αποσειω, σειω, καταπλυσσω.
 Κατατηπω.
 Ουκ, ἀλλὰ κατατασειπας —Arist. Pl. 1035.
 SYN. Σηπω, διασηπω, αποσηπω, καλαπητω.
 Καλασθμαινω.
 Ιππος χαλιγῶν δ' ὡς καλασθμαινων —Æsc. S. T. 399.
 SYN. Ασθμαινω, καλαφρνατλομαι.
 Καλαστικελιζω.
 Καλαστικελιζε, —Arist. V. 906.
 Ε Χ Ρ. Ησθιε, και εκροεσθε.
 Καλασιναζω.
 Κάι μεν καλσειναζε. Theoc. 30. 32.
 SYN. Καλατινομαι, καλαβλαπτω, αασκω.
 Καλασκαπλω.
 —Και καλασκαπλειν πολιν. Eur. Iph. A. 64.
 SYN. Αποσκαπλω, ανασεφω, καλαβαλλω, κατε-
 δαφιζω, καλαλιμωδανα, καλασκορπιζω, εκπολιορῶ,
 κατορυτλω.
 Καλασκαφῆ.
 Ζῶσ' εἰς θανόντων ερχομαι καλασκαφῆς. Soph. An. 932.

SYN. Κεοθμών.—ἀνάσσει, πορθητής, αφαιριστής, οργύμα.
Καλασκαφής.
 —Ω καλασκαφής Οικησίς—ib. 903.
 SYN. Καλαγειϑ, ὑπογειϑ.—ἀνάσσειϑ.
Καλασκεδάζω, καλασκεδανυμι.
 —Καλασκεδάσαν Ξερμίν
 Τότο καθ' ἡμῶν Arist. Av. 536.
 SYN. Διασκεδάζω, απσκειδανυμι, διαλυω, κα-
 ταχρω.
Κατακελλω.
 —Φαζμακων χρεια κατεκελλοντο—Æsc. Pr. 480.
 SYN. Κατασκελετευω.—καταφθινομαι, κατα-
 θνησκω
Κατασενυατμα.
 —ἡ κατασκευασματα. Philem. 3. 3.
 SYN. Παρασκευασμα, συσκευατια, κατασκευή.—
 ευχηριμα, τεχνιτημα. ενδυμημα. κτισμα.
Κατασκευη
 —Θεῶ καλασκευην εις
 Δονηϑ τοικυτην—Eur. Supp. 214.
 SYN. Διασκευη, επισκευη, παρασκευη.—κτισις
 ἐξις, συστασις.—μηχανητις, δημιουργια, ποιησις,
 συνηξις. εξαρτισις, διακοσμος βεβαιωσις, κατα-
 σκευασμα.
Κατασκηπια.
 —η κερῶ ποδενδυτην
 Δρυτις καλασκηπιαμα—Æsch. Ch. 999.
 SYN. Παρασκευασμα, σκισια.
Κατασκευηπια.
 —Και κατασκευηπια λιγαις. Soph. Œd. C. 1066.
 SYN. Ευκλασκηπια, σκηπια, επεξειδωμαι.
Καλασκηπια
 —Κατισκισιν δε Σερυθδιν. Od. μ 436.
 SYN. Σκιαω, σκιαζω, κατακρυπια.
Κατασκισ
 Τῶν και λαχυρ δερμα κατασκι ν—Hef ε. 511.
 SYN. Επισκισ, σκισιος, καλαπυκισ.
Κατασκηπια.
 Τῶν εν παροντα πεμφον εις κατασκηπιν. Soph. P.
 45.
 SYN. Σκεψις, δικημοσια, εξετασις, εξετασμός.
Κατασκηπια.
 —ἦλθεις λιθε κατασκηπος Eur. Hec. 238.
 SYN. Πρσκηπος, σκηπιας, εξετασῆς, δικημοσις,
 κισπητις.
Κατασκευη.
 Ὅς με κατασκευησαν καὶ ες οσέον αχρσι ιαπτη.
 Theoc. 3. 17.
 SYN. Σμυχω, εκκισω, κατακισω.
Κατασκευηπια κατασκευηπια.
 Τῶν ειρσιανην με κατασκευηπιαζετε. Ar. Eq. 725.
 SYN. Σπαρσιτω, διασκευηπιατω, κατασκευηπιατω.

Κατασπαω.
 —Των τριχῶν κατισπατω. L. 726.
 SYN. Διασπαω, απασπαω, καδελικω. απαρσιτω.
 —καταπιαω.
Κατασπερω.
 Οσας ανιας μοι κατασπειρας.—Soph. Aj. 1024.
 SYN. Σπειρω, καταφουτευω.
 P. H. R. Καταβαλλην σπειρατα γαιη. Ep.
Κατασπειδα.
 —Αιγιναι κατα—
 —σπειδην μελιφθογγοις ασιδαίς. Pind. Isth. 6.
 SYN. Σπειδα, αποσπειδα, απερχομαι.
Κατασπερω.
 —Και κατασπερων δορι. Arist. A. 1187.
 SYN. Σπειρω, επισπειρω, επειγων, κατεπειγα,
 σπειδαζω, παρακισνομαι, πρτρεπομαι, σμρε-
 λευω, κατασπειδα.
Κατασπειδα.
 Αλλά καλασπεισαντες εμῶς φρενας εν σθεσσι. Sib.
 1. 3.
 SYN. Σπειδα, διασπειδα, επισπειδα, κατακα-
 χρω, κατασπειρω.
Κατασποδω.
 Ουδ' αφιλικτωσ μὴν κατισποδημένοι Æsc. S. T.
 815.
 SYN. Σποδω, αποσποδω, τυπηω, πλησσω, κω-
 κισα, καταχωινυμι, κατακ.πηω.
Κατασζω.
 —Ἵου κατασζω δακρυ. Eur. Hec. 759.
 SYN. Αποσζω, εισαζω, ετισαζω, κατασζομαι.
Κατασσις.
 Κατασσις γνοιτ' αν εδενισνομα. Soph. Aj. 1264.
 SYN. Ευταξια, κατασση καταβολη, παραδοσις,
 διαταξις, συναγμα, συστασις.—ἐξις.—σφωδρστης.—
 σινδριον.—καδισις —κατασπανμα.
Κατασσις.
 —Και κατασσιτην δομον. Ib. El. 72.
 SYN. Ευτρεπισῆς, κατασκευασῆς.
Κατασσειδα.
 —Και κατισειφας πεδον. Ib. Œd. C. 480.
 SYN. Στειδα, επισειδα.
Κατασελλω.
 Αλλ' αυτην ἡμῆς, οἷς σε θεραπειεν μελει,
 Πάλιν κατασελλόμεν—Eur. B. 931.
 SYN. Απισελλα, απσελλα, κατασκευηαζω, επι-
 χω.—καταγισαζω.
Κατασεινω.
 Ἵπερ τιρανῶν σμφορῆς κατασεινω. Ib. I. A. 470.
 SYN. Στεινω, απσεινω, επισεινω, κατασειναζω.
Κατασεφῆ.
 —Κατασεφῆ Στειρητῆ' ἔρω τιν' ανδρα—Soph. Tr.
 181.
 SYN. Επισεφῆς, απσεφῆς, σεφανφωϑεϑ.
 Κατασεινω.

Κατασιφω.

Βαμίν κατασιφάντες—Eur. Herac. 125.

SYN. Σιφω, επισιφω, αναδω.

Κατασιλβω.

Περὺ κατασιλβαν σελας—Hom. VII. 10.

SYN. Αποσιλβω, απολαμπω, καταναγίζω.

Κατασορεω, κατασορευνυμι, κατασορονυμι.

—Λαῖσοι κατασορεσαν μεγαλοισι. II. ω. 798.

Κωσα κατασορῦσα θεοισι ενί—Od. ε. 32.

SYN. Κατασορονυμι, καταβαλλω, καταπαυω.

Κατασραπτω.

Διός κατασραπτοντο—Soph. Tr. 444.

SYN. Ασραπτω, καταφεγγω.

Καταστρεφω.

—Τὴν πολιν καταστρεφει. Arist. Eq. 274.

SYN. Καταβαλλω, κατασορεω, αναστρεπω.—ανα-

καλειω.—τελευτω.—απερχομαι.—απαλλαττομαι.

—χερω.

Καταστροφή

—Και καταστροφὴν τινα. Soph. Œd. C. 104.

SYN. Περατις, τελτο.—αυλοποιῶ, καταστρεφω.

Καταστυγω.

—Αντιλοχος δε καταστυγε, μῦθον ακιστας. II. ρ. 694.

SYN. Αποστυγω, απεχθαιρω, αποστρεπομαι.

Κατασφυελομαι, κατασφυλομαι.

—Τὸ δ' ἴησι κατασφυελεθ δια χρωε. Hes. Ξ. 806.

SYN. Στυφελεθ, τραχωδῆ.

Κατασφυμιλλω, κατασφυμιλλομαι.

Οια κατασφυμιλλωται Arist. Th. 468.

SYN. Στωμιλλω, φλυαρεω, φληναφω.

Καταστομαι.

Αφορον δ' αρα κῆμα κατεστυτο καλὰ ρεεθρα. II.

φ. 382.

SYN. Καταφερομαι, κατακρημιζομαι.

Καταστυρω, καταστυρομαι.

Τῆς δια μεσοσπιτης καταστυρεται ὑδατα Γηνε. Dion.

296.

SYN. Καταρρεω, κατακυλιω, κατακυλιθω.

Κατασφαζω, κατασφαττω.

—Ως ο Λαιτο—Κατασφαγειη—Soph. Œd. T. 749.

SYN. Σφαζω, αποσφαττω, κατακτεινω.

Κατασφηνω.

Μαρμαρεως δ' ἑλικκισσι κατεσφηνωτο χελωνης.

Truph. 87.

SYN. Σφηνω, συνελκω, κατελλω.

Κατασφραγιζω.

Εκ κορυφῆς λοφοεντι κατεσφραγιζετο δεσμῶ ib. 67.

SYN. Σφραγιζω, επισφραγιζω, αποσφραγιζω.

Κατασχω, κατασχω, κατασχεδω, προ κατεχω.

Ειμη τοδε φασμα νοκτὸς εὔ κατασχησει. Soph. El.

505.

Κατασχειε οργῆν—ib. 1017.

—Κατασχεδοντες ἑπικινὸν δρομον. ib. 756.

Κατασχιζω.

Συ γαρ κατεσχιζω μὲν ἐπὶ γελωτι. Ar. R. 406.

SYN. Αποσχιζω, καταρρηγνυμι.

Κατασχολαζω.

Εαν μοι τῶ χρονῶ δομητ' ετι

Κατασχολαζειν—Soph. P. 128.

SYN. Σχολαζω, κἀλαργεω, δηθυνῶ.

Καταστανω.

Ενθα σφιν καλα ἴσα μαχην εβανυσσε Κρονιων. II. λ.

336.

SYN. Αποστανω, αναπεστανυμι, εκπετανυμι, εκ-

τεινω, καλατειω, —αυτσο.

Κατασθηνι προ κατασθηνικω.

Ηδη γαρ Πηληα γ' οἶομαι ὃ καλῶ παμπαν

Τεθνάμεν. II. τ. 335.

Κατασθιω.

—Κατὰ δ' ἠγία τῆεν οπισσω. II. γ. 261.

SYN. Τεινω, συνθιω, επεθηνω, επεχω, κατεχω,

καταβαλλω, καταστανω.—πασηκω. διατεπομαι.—

διεγερω.

Κατασθηκω, κατασθηκομαι.

Ως δε χιῶν κατασθηκετ' εν ακροπολοισιν ορεσσι,

Ην Εἶρετο κατεστηεν—Od. τ. 206.

SYN. Συνθηκω, ενθηκω, εκθηκω, διαθηκω, περιθηκω.

—ισθηκω.—αναθηκομαι, συνθηκομαι.

Κατασθιθιμι.

Ει δε κεν απιδα μεν κατασθιθωμαι—II. χ. 111.

SYN. Αποσθιθιμι, παρασθιθιμι, εκσθιθιμι, εγκα-

τασθιθιμι, αποδιδαμι—καθισθιμι—κταομαι—απο-

βαλλω.—κατασθηω, καταστανω.—διηγομαι.

Κατασθιλω.

Η κατασθιλω τῶν Εκασιων—Arist. R. 369.

Κατασθωεω.

Γρηματισσι καινοῖς αυτον,

Και διανοιαις, κατασθωεωσωι Arist. N. 941.

SYN. Κατακοντιζω.

Καταστριβω.

Αλλ' αμφὶ πλευρησι δωρὰς αιγων κατετριβον. Theog.

55.

SYN. Ανατριβω, αποτριβω, διατριβω, εντριβω.

Κατατριζω.

—Και απολλυμενος κατετριζε. Hom. B. 87.

SYN. Τριζω, βρυχω.

Καταστυχω.

Τὰ φρονεων, δωροισι καταστυχω και εδωδη

Λαεε—II. ρ. 225.

SYN. Τρυχω, απανταλω, καταδωπαυω, κατα-

ποιω.

Καταστωγω.

Πεπλον με κατεστωξαν—Hom. B. 181.

SYN. Καταδωσκω, καταδωρωσκω, καταδωραδωπω,

* G κατιδω,

- κλιθεῖν, κλιθεῖθω, καταδροχθίζω, καταπινω, εγκλιπ-
τω, περιτρωγω.
Καταπινω. vid. αυπινω.
—κλιεν — ακτις Σειρια καταπινας. Lyc. 397.
Καλαυγαζω.
—Καλαυγαζων φυτιν ανδρων. Nonn.
S Y N. Αυγαζω — αλαλαμπω.
Καταυγησειρα. vid. Σελγη.
Καλαυδα.
Οιμι. καταυδα. — Soph. An. 86.
S Y N. Εξαυδα, επαγγελω.
Καταυθι, καταυθισι.
Εξομενοι δε καταυθι γων — Od. κ. 567.
—Καταυθισι τοξα λιποντε. ib. φ. 90.
S Y N. Αυθισι, αυθ, εκει, ενταυδα. τηδε.
Καταυτικα.
—Με καταυτικα λεπτα ποιησεις. Theoc. 3. 21.
S Y N. Αυτικα, εξαπινης.
Καταυλω.
—Και καταυλωσω φοβω. Eur. Herc. F. 871.
S Y N. Αυλω, επαυλω. — καταχλευαζω.
Καταυλιζομαι.
Νυν μεν καταυλισθητε — ib. Rh. 518.
S Y N. Αυλιζομαι. — καταστρατοπεδευω.
Καταυχω.
—Πληθει καταυχσας γεων. Aesch. S. T. 352.
S Y N. Αυχω, επαυχω.
Καταφαγειν.
—Μη τοι κατα παντα φαγωσι. Od. γ. 315.
S Y N. Καταφρωγω, κλιθω. λαφυσω.
Καταφαινομαι.
—Κρισσης κατεφανετο κολποσ απειρων. Hom. A.
431.
S Y N. Φαινομαι, διαφαινομαι.
Καταφανης.
—Ως τις αγωνμεις Μαλιςα ταυτα καταφανεις
πολλοις ποιειν. Antiph. 4.
S Y N. Διαφανης, δηλοσ.
Καταφρυγω.
—Τοιδ' εν εχομεν καταφρυγειν. Eur. Cyc. 439.
(I. καταφυγειν B. κατεφρυγειν. Scal.)
S Y N. Καταφρυγισω, προσφρυγω, συμφρυγω.
Καταφριμι.
—Μεμφομενων — αν καταφρινη — Soph. Oed. T. 515.
S Y N. Φριμι, καταφρισω, ομολογυμαι.
Καταφριμιζω.
Και καταφριμιξεν κλησθαι μιν χροισ συμπαντι ματηρ
της' ονομ' αδανατην. Pind. Ol. 6.
S Y N. Φριμιζω, διαφρισω, διαγγελλω.
Καταφθατεω.
—Γην καταφθατεμινν. Aesch. Eum. 401.
S Y N. Καταφθατω, κλιτακτωμαι, προλαμβαινω.
- Καταφθειρω.
—Και καταφθειραι πολιν. Soph. Oed. T. 338.
S Y N. Φθειρω, διαφθειρω. καταστρεφω.
Καταφθινω.
Νοσω καταφθινοντα. — Soph. P. 269.
S Y N. Φθινω, διαφθειρομαι, κατατηκομαι.
Καταφθισω.
Ος μεν δη σε καταφθισεις — Od. ε. 341.
S Y N. Φθισω, διαφθειρω. κλιτακτεινω.
Καταφθορα.
Λευσιμοι δε καταφθοραι. Eur. Ion. 1236.
S Y N. Διαφθειρα, ανασκευη, παναλεθρια, εξολο-
θρευσις, φησ, θανατοσ.
Καταφλεγω.
—Ταδε παντα καταφλεγω πυρι κληρω. Il. χ. 512.
S Y N. Συμφλεγω, κατακαιω, κατεμπρηθω, κλι-
τανω
Καταφοβεομαι.
Ει δε ταυτο καταφοβεσθον — Arist. R. 1140.
S Y N. Εφοβεομαι, αποδειλιαω.
Καταφρονω.
—Καταφρονεθηναι πετροισ. Eur. Or. 624.
S Y N. Κατακτεινω, κατακτεφω, κατασφατλιω.
Καταφραζομαι.
—Υμεις δε καταφραζεσθε και αυτοι
τηνδε δικην — Hes. ε. 249.
S Y N. Φραζομαι, περιφραζομαι, ανασκοπειω, εξε-
ταζω.
Καταφρακτοσ.
Πετραδει καταφρακτοσ εν δεσμω. Soph. An. 970.
S Y N. Περιφρακτοσ, ευφρακτοσ.
Καταφρονω.
Ου καταφρονω γα των θεων, θητησ γεγωσ. Eur. B;
199.
S Y N. Περιφρονω, αδεριζω, ατιμιζω, αποβαλλο-
μαι.
Καταφρονηζω.
Αλλα καταπεφρονηκα — Arist. N. 855.
E X P. Εις την παιδευσιν καταδαπαναω.
Καταφρυγω, καταφρυσσω.
Και καταφρυγει βαλλον ημασ — ib. 395.
S Y N. Φρυγω, απανθρακιζω, καταιδω, φλεγω.
Καταφυγη.
Εις ο' ελπισ η μη καταφυγας εχει κακων. Eur. Or.
443.
S Y N. Καταφυγιον. αποφυγη, κρησφυγετοσ, ανα-
φορα, εκδυσις.
Καταφυλλορειω.
Ακλεησ τιμα καταφυλλορησε παδων. Pind. Ol. 12.
S Y N. Καταμκραινομαι, κατατηκομαι.
Καταχαλκισ.
—Καταχαλκον απαν πεδιον ασραπησ. Eur. Ph. 110.
S Y N.

- SYN. Ευχαλκος, παγκχαλκος, ενοπλος.
Καλαχρμα.
 — Και δὴ καλαχαρμα μὲν εχθροῖς. Theog. 1103.
 SYN. Εμπαιγμα, εμπαιγμή, χλευασμα, χλευή.
Καλαχεζω.
 Ησθην γαλεωσι καλαχεσαντι Σωκρατης. Ag. N. 174.
 SYN. χεζω, επιχεζω.
Καλαχειριος.
 — Ερέμην—καλαχειριον ενθυσασθαι. Ap. 1. 1189.
 SYN. Αρμοδιος.
Καλαχεια.
 — Θεις κατὰ δακρυ χεσσα. Π. α. 413.
 SYN. Επιχεια, προτχεια, επιρρεια,—καλαβαλλα.
Καλαχηνη.
 — Και τῷ πλεθι καλαχηνη. Arist. V. 574.
 SYN. Καλαγγελως, καλαφρησις, αλημελια.
Καλαχθονιος.
 Ζεύςτε καλαχθονιος—Π. ι. 457.
 SYN. Υπογειος, ταρταριος, καλαγειος, ὀκλιω.
Καλαχρηπτιμαι.
 Ὡν καλαχρηπταμενη. Arist. Pa. 815.
 SYN. Καλαπλυω, αποπλυω.
Καλαχρυτος.
 Εὐν' ὁ καλαχρυτος εἶπε πολλ' Ευριπιδης. Diph.
Καλαχρυσω.
 Κ' ευθὺς καλεχρυσω πᾶς ἀνὴρ Ευριπιδην. Ag. Ecc. 821.
 SYN. Χρυσω, απόχρυσω, διαχρυσω—επαινεω, μεγαλωνω.
Καλαχυδην.
 — Κακχυδην—πινωσα τὴν επισιν. Anac. 73. 3.
 SYN. Χυδην, αδην.
Καλαχυσμα, καλαχυσμαλια.
 — Κομισω καλαχυσμαλια. Arist. Pl. 768.
 SYN. Ζωμῖς—τριγαλια, τραγημαλια.
Καλαχυνμι, καταχλω.
 Κατὰ σέ χωσσομεν τοῖς λιθοῖς. A. 294.
 SYN. Σαννυμι, εχκαταχωω. κατακαλυπτω, επικαλυπτω.
Καταψαω.
 Κἄντος καταψαῶν αυτόν—Pa. 74.
 SYN. Ψαω, αποψαω, καταψηχω. επιτριβω.
Καταψευδομαι.
 — Και καψευδς κιλῶς. Eur. B. 334.
 SYN. Ψευδομαι, διαψευδομαι. αλαζινοομαι.
Καταψευκαζω.
 — Κατὸ γῆς λειμωνια
 Δροσοι καταψευκαζον—Æsc. Ag. 570.
 SYN. Επιψευκαζω, επιποτιζω, επιρραϊνω. καταρραϊνω.
Καταψηχω.
 — Και καταψηχεν χρεῶν—ιππης. Eur. Hipp. 110.
 — Και καταψηκλαι χθονί. Soph. Tr. 711.

- SYN. Καταξω, αποψαω, καταδειλω.—Ομαλιζω.—τριβω.—αμαδυνα.
Καταψυχω.
 — Μειλιχοισι καταψυχων οαροισι. Ap. 3. 1101.
 SYN. Αναψυχω, καλαμαλατω. καλανωω.
Καταωρ. vid. αωρ.
 Καταωρα δακρυσι σενει. Eur. Tro. 1090.
Κατεγγυαω.
 Ην σοι κατεγγυητα—Or. 1084.
 SYN. Εγγυαω, καδομολογεμαι, παραδιδωμι. εγγαμιζω.
Κατεγχανω.
 Κατεγχανοι γαρ ταῖς εμαῖσιν αι τυχαῖς. Ag. A. 1196.
 SYN. Καταγελαζω.—εγχαλω.
Κατεδα, κατεδομι.
 Ον θυμόν κατεδων—Π. ζ. 202.
 — Σε—κυνη, ταχῆες κατεδ νται. Π. χ. 89.
 SYN. Εξεδω, κατατρωγω, κατασιβρωσχω, διασιβρωσχω, περιδαπτομαι, περιχαινω, λαφυστω.
Κατεδω, κατεβομαι.
 — Τερεν κατὰ δακρυον εἶβεις. Π. π. 11.
 — Θαλερόν δὲ κατεβητο δακρυ παρειῶν. Π. ω. 794.
 — Τῆ δ' εντοσδε κατεβητο θυμῖς ακηῆ. Ap. 3. 1130.
 SYN. Αποχω, καταχω, καταβρεχω. εκρεω. προχω, καταρρωω, καλαχθομαι. καταφερομαι—κατατηχομαι.
Κατεδω (inuf.).
 — Ουδε κατεδον Ολλυμενον—Hom. B. 146.
 SYN. Αποβλεπω, καταβλεπω.
Κατεικαζω.
 Ω παντ' εκεινω τοῖς εν Αιγυπτω νομοῖς
 Φυσιν κατεικασθεντε—Soph. CEd. C. 351.
 SYN. Απεικαζω, επεικαζω, εικαζω.
Κατειλισπαω.
 Την δ' εκ τροχιλις ἄν κατειλισπαμενη. Ag. L. 723.
 ΕΧΡ. Επὶ γῆς ἔρπειν.
Κατεμι.
 — Ποταμὸς πεδιοινδε κατεμι. Π. λ. 492.
 — Ἰδὼν ἐμὰ εργα κατεμι. Od. ο. 504.
 SYN. Κατερχομαι. ανερχομαι.
Κατεφευγω.
 Τόνδ' εν εχομεν κατεφυγεν. Eur. C. 439.
 SYN. Καταφευγω, αποφευγω.
Κατελευτω.
 Η ε' μεμνασ' ὅτ' εγων τὸ κατηλατω.—Thesoc. 5. 116.
 SYN. Απελευτω.
Κατελεγω.
 — Σε δε μή τι νοον κατελεγχεται εἰδῶ. Hes. ε. 712.
 SYN. Ελεγχω, εξελεγχω.]

Κατεμπερῶ.
 Η σαρκα τῶν εμῶν κατεμπερῶσας πυρί. Eur. Her. F. 1151.
 S Y N. Εμπρῶδω, ανακαιο, κικακαιο, καταφλεγω.
Κατεναίρω κατεναίρομαι.
 — Τηλεφίδην κατενηρατο χαλκῷ. Od. λ. 518.
 S Y N. Καλακλήνω. — διαφθέρω.
 — Κατεναίτιον ελθῶ. II φ. 567.
 S Y N. Καταναίτιον, εναντίον, καταντίπερας, κατιθῶ.
Κατενεῖω. (inuf.) per metath. pro κατενεῖω.
 — Πολλή δὲ κούε κατενηοθεν ὤμης. Hef. α. 269.
 S Y N. Κατασορευνυμι.
Κατεναίρω.
 Λειας — κατηναίσιμονας. Soph. Aj. 26.
 S Y N. Καταναίτιον, κατασφατῶ
Κατενωπα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατενωπα ἰδῶν — II. ο. 320.
 S Y N. Κατενωπιον, κατὰ προσοψιν, εἰς προσωπιον.
Κατεπαγω vid. επαγω
 — Εἴτα δ' αὐτὸ κατεπαγων πυκνόν. Ar. Eq. 25.
Κατεπειγῶ.
 — Ἦδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπειγες. II. ψ. 623.
 S Y N. Επειγῶ, κατασπερχῶ, ἐπιθλιβῶ.
Κατεπέω. (inuf.)
 Αγε δε κατεπέ μοι — Arist. η. 478.
 S Y N. Αγειπεν, κατηγορεω. — εἰπέιν.
Κατεργαζομαι
 — Πᾶντα γὰρ κατεργασῶ. Soph. El. 1028.
 S Y N. Εργάζμαι, απεργαζομαι, διαπραττομαι, διαποιε μοι, διαχειρίζω. — ταπεινω. — αιαιρω. φονεω —
Κατεργαδῶ, κατεργῶ.
 — Και στρατὸν κατεργαδῶ. Æsc Eum. 569.
 S Y N. Ανεργῶ, απεργῶ, κατεχῶ, χειρω.
Κατερεκῶ, κατερεκομαι.
 Πολλὰ δ' ἀπαλαῖς χερσὶ καλυπτρας
 Κατερεκῶ μιναι — Peri. 537.
 S Y N. Ερεκῶ, ανασχίζω, κατασχίζω.
Κατεριπῶ.
 Πολλὰ δὲ τ' ἀντιῖ εργυ κληριπε κάλ' αἰζηῖν. II. ε. 92.
 — Κατηριπε δ' ες μελαν ὕδωρ. Theoc 13. 49.
 S Y N. Εριπῶ. — Καταπιπῶ — καταβαλλομαι.
Κατερευῶ.
 Ως θέρμιν ἢ μιὰρὰ τί μὲ κατηρυγεν. Ar. V. 1146.
 S Y N. Ερευῶ, απερευῶ, απερευῶ, καταπνεω.
Κατερεφῶ
 Ως εὐ κατηρεφάσθε — ib. 1285.
 S Y N. Ερεφῶ, κατασκεπαζῶ, κατασεγαζῶ, φαίνομαι.

Κατερευῶ.
 — Κατερῶ πρὸς γ' ὀμῶς ελευθερας
 Τ' αληθῆ — ib. N. 518.
 S Y N. Κατερεῖν, καταλαλεω, — απαγγελλω.
Κατεριπῶ.
 — Δισσομενι κατεριπῶεν εν μεγαροῖσι. II. ε. 461.
Κατερυκακῶ, κατερυκαῖω, κατερυκα.
 Μη μὴ ἐθελοντ' ἱεναι κατερυκακε — II. ω. 218.
 Κῆρον ετ' αντιθεον κατερυκακον — Orph. 645.
 Αὐτὸ μιν κατερυκε — II. ζ. 192.
 S Y N. Ερητω, κατερχῶ, απερχῶ, συνεχῶ, αναβαλλω, απτεπεριῖσθμι πεσειελλω, συσειλλω, καταπιεζῶ, συμπτιεζῶ, συλλαμβάνω, συνολιζῶ, κινῶ, θλιβῶ
Κατερυῶ
 Μοχλοῖσιν δ' ἀρα τῆν γε κατερυσει εν ἀλῆ διᾶν. Od. ε. 261.
 S Y N. Απερυῶ, αναγω, κάλαγω, καδελενω.
Κατερχομαι.
 — Οὐδ' ἐπιλιδε κατερχεται — Od. λ. 187.
 S Y N. Απερχομαι, απερχομαι, προσερχομαι, κιδνω, καταβαινω, καταπναιω.
Κατεσθῖω.
 — Μαλα γάρ τε κατεσθίει — II. γ. 25.
 S Y N. Κατατρῶγω, καταναλισκῶ.
Κατευγῆμα.
 Ικετις αφιγμαι τοῖσδε συν κατευγμάτιν. Soph. Œd. T. 939.
 — Ακῶσας τῶν ἐμῶν κατευγματων. Eur. Hipp. 1170.
 S Y N. Ευχῆ. Συμῆμα, αναδημα, καταρᾶ, ἀρώ.
Κατευκῆλεω, vid. Νυξ.
 — Κατευκῆλεσε δε πᾶσαν Γαῖαν ομῶς. Ar. 4. 1059.
 S Y N. Καταπραῖνω, γυλινω, καταπναιω.
Κατευναζῶ, κατευνω.
 — Εν τρητοῖσι κατευνωσθεν λῆξεσσιν. II. γ. 448.
 Οὐδε κατευνηταιμι. — II. ζ. 248.
 S Y N. Απευναζῶ, κατακοιμομαι, αναπνοομαι, κατακοιμιζῶ, κατηρημειω.
Κατευτρεπιζῶ.
 Ταυτας κατευτρεπιζε — Arist. Ecc. 506.
 S Y N. Ευτρεπιζῶ, κατασκευαζῶ, κατακοσμεω.
Κατευχομαι.
 Και εἶσα προσθεν εσιας, κατευξατο. Eur. Alc. 159.
 Οταν κατευχη ταῦτα — Soph. Aj. 392.
 S Y N. Ευχομαι. — καταραιομαι. — αυχῶ.
Κατεφαλλῶμι.
 — Εξ ἴππων κατεφαλλεισ αντιός εση. II. λ. 94.
 S Y N. Καθαλλομαι, εκκατεφαλλομαι, καθορμαιο.
Κατεχω.
 — Τῆς δ' ἠδη κατεχει φυσίχοος αἶα. II. γ. 243.
 — Παν πεδιον κατεχεται — II. π. 79.
 S Y N. Απεχω, παρεχω, συνισχω, κατισχω, κατερυκῶ,

Κ Α

Κ Α

εγκω, κατεριτω, καθειρω, απολαμβάνω, απο- κρατω.—προσορμιζομαι.

Κατηγόρεω.

—δεν ετη πεπυσμένῳ
Κατηγορέν με τον τυραννον Οιδίπην. Soph. Œd. T. 522.

— Το δ' εγκῶ περιπέτες κατηγόρεῖ. Aj. 918.
S Y N. Αιτιασμαι, εγκαλεω.—λεγω, σημαίνω.— καταδοσω, μεμφομαι.—προσαγορευῶ.

Κατηγόρεῳ.

Ἐνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγορέῳ. Tr. 827.
Τῶν τοι ματαίων ἀνδράτι Φρονημάτων
Ἡ γλαστο' αληθης γινεται κατηγόρεῳ. Œfc. S. T. 444.
S Y N. Διακτής, δικολόγῳ, πρακτωρ, ευθυνηρ, εισαγγελεύς κατεντευκτής, φιλεγκλημων.

Κατηκος.

— Ἄνδρες ευχοίται γονὰς κατηκος. Soph. An. 652.
S Y N. Ευηκος, ὑπηκος, ερηνκος, ευηκτος, ευπει- θης, φιλικος, φιλυπηκος, ακνήσης.

Κατηλιψ.

Επι τήν κατηλιφ' ευδύς ανεπηδήσαμεν. Ag. R. 574.
S Y N. Μετοδμη, κλιμαξ.

Κατηλυσις.

— Δειψηροῖο κατηλυσιζ Ζεφυρο. Ar. 4. 886.
S Y N. Κατηλυσις, καθυδῶ.—καταβάσις, ἐπε- λυσις.

Κατημνω.

— Νεοθρεπτα, κατημνωτην εργαζε. ib. 3. 1399.
S Y N. Ημνω, κατακλινομαι, καταπιπῶ.

Κατηπια.

— Οδοντα δε κατηπίοντο βαρεῖται. Π. ε' 417.
S Y N. Ηπια, καταπρήνω, καταπληω.

Κατηρεφής.

— Κατηρεφία; ιδε σηνκός. Π. σ. 589.
S Y N. Επηρεφής, κατασειῶ.—κλυπῆδος; περισκεφής.

Κατηρης.

Πιλαιόν τε θησαυρισμα Διοντις τόδε,
Οσμῆ κατήρες.—Eur. El. 498
S Y N. Ευρης, θυμηρης, αγρητιῶ.

Κατηφεια.

Δυσμενιστο μεν χαρμη, κατηφεια δέ σοι αυτώ.
Π. γ. 51.
S Y N. Ταπεινοφρονη, αισχυνη, οσειδῶ, σκα- θρωποτις.

Κατηφής.

— Και επετα κατηφής εσομεθ' αιεί. Od α 431.
S Y N. Κατωπος, σκυθρωπός, ὑποκατηρης, αθυμος.

Κατηφω.

— Ακαχοντο κατηφωάν τ' ἐν θυμῷ Od. π. 342.
— Ο δ' ευγυθειν οκλαδδν ἦσο
Σίγα κατηφωαν.—Apoll. 3. 123.
S Y N. Στυγιαζω, σκυθραπάζω, δυσανασχαιτῶ
ιγχαλλω.

Κατηφόνες.

Σπευσάτι μοι, κατὰ τεκνα, κατηφόνες.—Π. ω. 253.
S Y N. Στυγιοί.—αυαιχυλοί—αξιοί καταφονευθῆναι.

Κατηχής.

Αδιον ὦ ποιμῶν, το τειν μελῶ, η το καταχῆς
Τῆν ἀπὸ τῆς πέτρας καταλειβεται ὑφῶθεν ὕδωρ.
Theoc. 1. 7.
S Y N. Ανιαχος, ευηχος, ευκελαδος, πολυηχῆς.

Κατιαπιω.

Μη—κατὰ χροα καλὸν ιαπιη. Od. β. 376.
S Y N. Ιαπιω, βλαπιω, ανια, διαφθειρω.

Κατιδνω.

Νῆα κατιδνωειν δεδαεν πολυμητιδι τεχηη. Orph. 126.
S Y N. Ιδνω, ευδνω, κατευδνω, διορδω.

Κατιμανω.

—Κατιμανωτες Αλθαιης ροαίς. Lyc. 1053.
S Y N. Ιμανω, ιμαζω, διαβρεχω, καταπορίζω.

Κατισχαιω.

Κατισχαιω, κατισχαινω.
Ου μὴν τι ποιῶις γ' ωομην τοιῶιτί με
Κατισχαιῶσαι.—Œfc. Pr. 269
—Κατισχαινωσα ηθδῶ πρὸς. Eum. 138.
S Y N. Ισχαινω, κατισχαινω, καταλεπινω, εκλεπινω,
κατααλιτω.

Κατισχων.

—Και κατιχτυεν διμας. Soph. Œd. C. 359.
S Y N. Ισχων, επισχων, επισχων, συνισχων, επι- ρανυμαι, κρατυω, τοσω.—δυναμαι.—κρατω.

Κατισχω.

Ηντ' αυτῆς απο νόφι κατισχωει.—Π. β. 233.
S Y N. Κατεχω, κατερυκανω.

Κατοικω.

—Κατακει τήδε γῆν Κορινθίαν. Eur. M. 10.
S Y N. Οικω, ενοικω, ενταίω, γαίω.

Κατοικίζω.

Ωστ' αν κατοικίζοιμι μιτὰ σῶ τήν πολιν.—Ag. Av. 196.
S Y N. Οικίζω, εγκατοικίζω, καταναί, εγκαταναίω.
—κτίω ἐμβαλλω, συμπολίζω.

Κατοικιτρω.

Κατοικιτρω, κατικιζω, κατοικιζομαι,
Υμῶς δε κλαιω, και κατοικιτρω, τεκνα. Eur. Hera. 446.
Τας τῶ, δ' αδελφς ξυμφορας κατοικιστην. Ib. 153.

Κατολιφύρομαι.

Κατολιφύρομαι. Eur. Or. 339.
S Y N. Οικιτρω, οικιζομαι, ολοφυρομαι, αποκλαιω
ανακωνω, κατακλαιω, κατομωζω, κατηρηνω, κα-
τεδωρμαι, καταδακρ. χρω.

Κατ.κ.εω.

—Μη κατοικησθε κλαιῶν.—Αιγισθω. Soph. El. 562.
S Y N. Οικεω, αποκνεω, απορραθυμω απομαλακι-
ζομαι, καθρενω, καθι υσχερατω.—αμχατω.

Κατομωρι.

Την κριν ψυχῆν κατομωρῶ,
ἦν αν ευροίμι ἐγώ. Eur. Or. 1548.
* Η S Y N.

- SYN. Διορμη. —εμπέδω.
 Κατόξυς.
 —Γῆς κατοξέας βόης. Arist. V. 468.
 SYN. Οξύς, οξυταιϑ, σφοδρός.
 Κατοπαζω.
 —Αἰδῶ δέ τ' ἀαιδέην κατοπαζῆ. Hef. E. 322.
 SYN. Απελαυνω. —Μετερχομαι.
 Κατοπι
 Μηδεμίαν κατόπιν ἀζομένην νεμεσιν. Theog. 280.
 Κατοπισθε, κατοπισθεν.
 —ἢ λεινταϑ.
 Ἀπῆλαι κατοπισθέ—II. E. 339.
 —Αρματοροχίη κατοπισθεν II ψ. 505.
 SYN. Εξοπισθεν, εξοπισθεν, οπισθεν, οπισω, εμπάλιν, εις τῆπισθεν, κατ' ἔραν, κατὰ γῶτον.—μετα ταῦτα.
 Κατοπτεινω,
 —Μη κατοπτεινῶ παρών. Soph. Ph. 125.
 Κατοπλομαι.
 Διο νεράω κατοψεται. Eur. Or. 1567.
 SYN. Οπλομαι, αποβλεπω, καθάβλεπω, καθοράω, διακιδω.
 Κατοπτης. κατοπτήρ.
 Ουδέ Θεῶν μακαρῶν ἀγε μαρτυρίας, εὐδὲ κατοπτίας.
 Hom. M. 372.
 Σκίπυρος δὲ καὶ γὰρ καὶ κατοπτήρας στρατῶ
 Επεμψα.—Aeic. S. T. 36.
 SYN. Οπλής, ἐπίτης, εποπτήρ, διοπτήρ, εποπτής
 διοπτης, θιατής, ἐπιτηρητήρ, ἐπιτηρητής, κατασκοπος,
 επαπητήρ.
 Κατοπτος.
 —Κατοπτον πράγα—Ag. 315.
 SYN. Εποπτος, κατοψιϑ, αποπϑ, αποβλεπτος.
 Κατοπτις, κατοπτρον.
 —Μηδὲ κατοπτιν. Call. 5. 17.
 Φιλέη κατοπτιρα, και κομης ξανθισματα,
 Φευγει δε μ. χθεις.—Eur. Dan. 92.
 SYN. Ενοπτρον, εισοπτρον, εσοπτρον.
 Ε Ρ. Αντιτυπον, δολιον, σκίσιεν.
 Ρ Η R. Εικὼν μίμηλή.—τὸ αυτοχαρακτον ἀγαλματ
 προσωπων. Nonn.
 Κατορθω.
 Ἦν μὲν κατορθωσωμεν, εὔπρατιην αἰεί. Ag. Pl. 350.
 SYN. Ανορθω, ἐπανορθω, ἀπευδυνω, ἐπισκευ
 αζω, ευρεπιζω.
 Κατορυσω,
 Ευδύς κατορυσῆν με κατὰ τῆς γῆς κατο. ib. 238.
 SYN. Κατασκαπῆ, κατοχυρῶμι. καταθαπῆ.
 εταφιαζω.
 Κατωλάς.
 Νυκτ' ὀλοὴν.—τὴν πέρ τε κατωλάδα κικλησκουσι,
 —Ουκ ἀστρα δῖπταχανεν εὐδ' ἀμαρυγάι
 Μήνης ουρανόθεν—δὲ μελιγχορϑ, ἢ τις ἀλλῃ

- Ωρρησ σκοτιη μυχῶτων ἀπῆσα βερεθραν. Ar. 4.
 1695.
 Κατωρῶ.
 —Μη κατωρῶσι μ. Arist. Ecc. 827.
 SYN. Ουρῶ, προσθρῶ.
 Κατωρίζω.
 —Και τὰδ' ορδῶς εμπέδα κατωρίζει. Soph. Tr.
 840.
 SYN. Κατωρῶ προσπνεω.—βριω ἀνεμῃ κατα
 χραομαι.
 Κατοχεύς.
 Αυτοὶ γῶν κατοχῆς ἀνακλιεσθε πυλάων,
 Αυταὶ δὴ κληίδες. ὁ γὰρ Θεὸς οὐκίτι μακράν. Call.
 2. 6.
 SYN. Βαλλεῖς.—ερχια
 Κατοχϑ.
 —Αρεῖ κατοχον γειϑ. Eur. Hec 1094
 Ου μὴ ξέγενης τὴν ὕπικα κατοχον. Soph. Tr. 996.
 SYN. Αητήρ, μαριαδης, εἰθροσιατικῆς, κατοχιμος.
 Κατοψιϑ.
 —Κατοψιων—γῆς τῆςδε ιαὼν Κυπειϑϑ.—Eur.
 Hipp. 30.
 SYN. Κατοπιος, αἰπεινός.
 Κατομμα
 Ον κατατεμῶ τοῖσιν ἰππιῦσί ποτε
 Ες κατομματα. Ag. A. 301.
 SYN. Δερμα, (ισχυρὸν και σκληρόν.)
 Καττω, καττωμαι.
 —Οἰσι πεδίλα παλιμβολα κασσουσι. Nic.
 Οἰδ' ἐδῶ τὸ πρᾶγμα τῶδ' ὁ—
 Ξεν παλαι καττωται. Arist. Eq. 314.
 SYN. Καταραπῆ, προσραπῆ, ἐπιβαλλω, ἐπι
 σατῆ, συσκευαζω, συντιθῆμι.
 Κατω, κατωθε.
 Πᾶν δὲ τ' ἐπισκηνιον κατω ἱκεται εσσε καλυπταν.
 II. p. 136.
 —Βαλλε κατωθε τὰ μοσχια—Theoc. 4. 44.
 SYN. Ἰποκατω, ενερθε.
 Κατωκαρα, κατακαρα. (adv.)
 Κατωκαρα ριψας με—Arist. Pa. 152.
 SYN. Επικαρά, καταρεφῶς, πρηνῆ, πρηνηδόν.
 Κατωμαδιος
 Οσσα δε δισκῆ ἔρα κατωμαδιοιο πειλοται. II. ψ.
 431.
 Κατωμαδόν.
 —Μασιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἰππης. II. ο. 352.
 SYN. Επωμαδόν, ωμαδῆς.
 Κατωνακη, (δολικὸς, και ἀ ελευθερος χιτων.)
 Κατλευθερωσαν. κᾶντι τῆς κατωνακης
 Τὴν δῆμον ἡμῶν χλαῖναν ηρηπισχεν παλιν. Ag. L.
 1158.
 Κατωρῆς, κατωρῆς.
 —Δεδμητο κατωρῆεσσι λιθοισι. Od. 1. 185.

Κ Α

—Εκ καταρυχος σιγης—Soph. An. 1112.
 Κρυψω πετραδι ζῶσαν εν καταρυχι. Ib. 785.
 S Y N. Κατωρυχῶ.—τὸ ὑπογῆιον σπηλαῖον.
 Κατωφάγος.
 Ἐστὶ γὰρ κατωφάγος—Arist. Av. 290.
 S Y N. Αδελφάγος, πολυφάγος, αψοφάγος.
 Καναζω.
 Ἀζονα καναζαῖς—Hesf. e. 691.
 S Y N. Καταγυμι.
 Καυξ, καναξ, κῆξ, κάνξ.
 —Καυξ ὡς κωματων, δρομεύς. Lyc. 769.
 Δυπῆαι τ' εἰς ἄλλος ἐρχομενοι Κανυκεις. Call. Fr.
 Κανκασος, vid. Τυφασων.
 Κανκασος εν κημόισι—Ap. 2. 1214.
 E P. Αιπηεις, εσχάτοις, κλιδατος, κημοεις, κηφοεις, ὕψιτος.
 P H R. Διψάδα πετην Κανκασιήν. Nonn.
 Χθονὸς τηλάρων πεδον.—αβατος: ερημια.—απανθρα-
 πης παγος.—δυσχημερος Φαλαγγί.—ατερπῆς πετρα.
 Æsch.
 Κανκωες.
 —Μετὰ Κανκωας μεγαθυμῆς. Od. γ. 366.
 Κανλός.
 Εν κυλῶ εαγη δολιχὸν δορυ.—Il. ν. 162.
 E X P. Τὸ ακρον τῆ δορατος.
 Κανλός.
 —Της κανλός τῶν ευθυῶν εκκαυλιζαν. Ag.
 Eq. 821.
 Τὸν κανλὸν—τῆ σιλφια. ib. 890.
 S Y N. Ριζα.
 Καῦμα
 Οἷη δ' εκνεφειαν ερεβεινήν φαινεται ἀηρ
 Κανμτος εἰς ανεμιο δυσαίος ορνυμενοιο. Il. ε. 868.
 S Y N. Καῦσις, εγκανσις, αποκαυσις, διακαυσις,
 καῦσος, κανσων, κανσωμα, αἶθος, θαλπος, θερ-
 μανσις, θερμοτης, θερμασια, διαθερματια, το θερ-
 μόν.—ζεσις, βρασμός.
 E P. Ἀζαλέον, αἰθαλόεν, ακρητῆν, ζαδερὸς, θερ-
 μίν, θεσπισιῆν, δυσαίς, ἰδαλιμον, λαβρόν, διψαλίον.
 Καννακη (εἶδος ἱματιος)
 Οἱ μὲν καλῶσι Περσίδ' οἱ δὲ καννακην. Arist. V.
 1132.
 Καντια.
 Καντιη, ἡ τοπαροῖδε Μικηδόσιν ευκολὸν ὄπλον,
 Και σκεπας εν ἡφειτῶ και κερυς εν πολεμῶ. Ep. Suid.
 S Y N. Μίτρα, σεμμα.
 Καῦσις.
 Καῦσιν εχών φυσειως εν σωμασιν ἡκατεροισιν.
 Orph. H.
 S Y N. Θαλπος, πυρασσις, φλογασσις, καῦμα.
 Κανυερὸς.
 —Ἡδὲ μαχης κανυερὸς αντιβολῆσαι. Il. δ. 342.
 S Y N. Κανυερὸς, κανυαδης, αἰθαν. θερμός.

Κ Ε

Καῦστριος, Καῦστρες.
 —Καῦστρια ἀμφὶ ρεδρα. Il. β. 461.
 Ἀτε τίς κυκνος Καῦστρα. Anac. 172. 8.
 —Ἐνθα Καῦστρα
 Ἡσυχια καχλαζοντες επιρρειε αγγλῶν ὕδωρ. Dion. 837.
 Καυχασμαι.
 Ἐπεὶ τόγος λιειδορήσαι
 Θεῶς, εχθρὰ σοφία. και
 Το καυχᾶσθαι παρὰ καιρὸν
 Μανιατιν ὑποκρεκει. Pind. Ol. 9.
 S Y N. Αυχεω, εκκαλλωπιζομαι, μεγαληγορευω.
 Καυχη, καυχημα.
 Ἐσπεσια δ' επειων
 Καυχας αἰδιὰ πρ σφορος. ib. N. 9.
 Ἀλλ' ὁμως καυχημα κατασβεχει σιγαῶ. ib. I. 5.
 S Y N. Καυχσις, αυχή, αυχημα. αλαζονευμα, δα-
 ξουκμπια, γαυριαμα.
 Καπεραῖον, Καφαργαῖον
 Ἀλλὰ Καφαργαῖον ἀλιγιετονος ἰδρανα βαιναν. Nonn.
 Καφεω (inuf.)
 —Περὶ δε πνοιῆ Βορεω
 Ζωγρει επιτινεῖσα κακῶς κεκαρφηῶτα θυμό. Il. ε. 698.
 S Y N. Καπηω, εκπνεω.
 Καχαζω.
 —Κῆγῶ γὰρ ἰδ' ὡς μεγα τῆτο καχαζω. Theoc. 5.
 142.
 S Y N. Καυχαζω, καταγελαζω.
 Καχεταιρευα.
 Εκ καχεταιρειως κακὰ γιγνεται.—Theog. 1171.
 Καχλαζω.
 —Τὰ δὲ νιν καλὰ κυματα φαινε
 Ασυχα καχλαζοντα—Theoc. 6. 12.
 S Y N. Βρατῆω, αναβρατῆω, ηχιω, ψοφῶω, δαπεν,
 αναζωω, φλεγμαιω. παρατλομαι.
 Καχρυσ.
 —ὡσπερὶ καχρυσ γυναῖκ' αλῆσαν. Ag. N. 1361.
 S Y N. Κριθῆ (πεφρυγμῆη)
 Καχυποτοπειμι.
 Καχυποτοπεισθαι, περινοεῖν ἀπαιτα—ib. R. 989.

Κ Ε

Κ Ε Λ Δ Η Σ,
 Ἦτις Τροίηνοι διοτρεφείος Κεαδω. Il. β. 847.
 Κεαζω.
 —Κεασε ξυλα νηλεῖ χαλκῶ. Od. ρ. 418.
 S Y N. Σχιζω, ρηγγυμι. τεμμα.
 Κεαρ. vid. κῆρ.
 Τευτλαῖος δ' ἀρ' επιφνε, βαλὼν κεαρ, Ερβασιχου-
 τρον. Hom. B. 208.
 —εἰσιδῶσά τ' αγγυνη κικρ. Æsch. Pr. 245.
 E P.

Κ Ε

ΕΡ. Ανδροβελιν, μεγαθυμον.
 Κεβλη. προ κεφαλῆ.
 Αμφί δὲ κεβλήν.—ἔλον εχει σφαιρόν. Call. Fr.
 Κεβριήης.
 Κεβριση δ' εκελευσέ δαΐφρονι Φαιδιμος Εκταρ
 Ιππυς ες πολέμην πεπληγεμεν.—Il. π. 727.
 Κεγχρινη
 —Κεγχρηη βεβρωμένον. Lyc. 912.
 Κεγχρίτις.
 —Κεγχρητισιν ισχάτιν αμφι. Ep. Suid.
 Κεγχρος.
 Τῆμος δε κευχροισι περι γλάκες τελευτασι. Hef. α.
 398.
 Κεγχρωμα.
 —Ασπίδων κεγχρωμασιν.—Eur. Ph. 1408.
 ΕΧΡ. Ὅ επί τῆν ιτων τῆς ασπίδος κοσμος.
 Κεδύζω. κεδάω, κεδάω.
 —Κεδαστέντιος κατά νῆας. Il β. 398.
 —Τρωων εκεδασσε Φαλαγγας. Il. ρ. 285.
 S Y N. Σκεδιζω, διαμεριζω, διαλυω, σκορπιζω.
 Κεδύς.
 Ουδ' αλιχον κεδύην.—Od. χ. 223.
 S Y N. ἀγνύς.—σεμύς.—συνετός, Φρονιμος, σω-
 φραν. κηδεμονικός.—Ιφιδιμος, εκεδυμ.ς.—αγαθός.
 Κεδρινος, κεδριωτός, κεδρινεος
 —Ες θαλαμον—κεδρινον, ὕφοροφον.—Il. ω. 192.
 Κεδρωτά πασαδων ὕπερ τερμενε.—Eur. Or. 1377.
 Κεδρος.
 —Τηλόδι δ' οδμή
 Κεδρω τ' ευκαετοι, θυω τ' ἀνά νῆσ.ν οδωδες. Od.
 ε. 60.
 ΕΡ. Ἀδέα, αζαλαα, βριαρα, ευαδης, ευπρεμνος,
 περιμηκης, χλοερά, λιβανί.ις.
 Κεῖθεν, κείδι, κείσε.
 Κεῖθεν δ' αὐτὸς εγὼ φρασσομαι.—Il. ο. 234.
 Εἴ τις τοι καὶ κείδι φιλος.—Il γ. 402.
 Κεῖσε δ' εγὼν εκ εἶμι.—ib. 410.
 S Y N. Εκείθεν, εκείθε, εκείσε, εκεί, αὐτὸ εκει,
 αὐτόδι, κατ' αὐτόδι. ενθα.
 Κεῖμαι, κεμαι.
 Κεῖμαι εἰ λεκτρῶ.—Od. τ. 516.
 —Ταί εἶματ' ἐνι μεγαροῖσι κινταί. Il. χ. 510.
 S Y N. Ανακειμαι, κατακειμαι, αναπιπτω —απολυ-
 ομαι.—σχ.λαζω.
 Κεμηλιον. κεμηλια, τά.
 —Καί σι τῆτο γερον, κεμηλιον εσω. Il. ψ. 613.
 Πολλά δ' ἐν αφιηῷ πατρός κεμηλια κῆται. ζ. 47.
 S Y N. Επιπλον, κτήμα (αποθετον).—κρηματι.
 Κεῖνος προ εκείνος.
 Κεῖνος δ' ὡς αγορευε.—Il. ε. 330.
 Κεῖος. (Σιρανιδης.)
 —Ὡς ὁ Κεῖος Ἰλλιχθ νιπυς. Call. Fr. 49.
 Κεῖρια, (εἶδος ζωῆς ἐξ σχοιαν.) vid. κερεια.

Κ Ε

—Πανυ γε κειριαν εχων. Arist. Av. 817.
 S Y N. Σπαργαγασις.—σπαργαγον.
 Κειρω.
 Κειρεί τ' εισελθὼν βαδῦ ληιον.—Il. λ. 559.
 S Y N. Ανακειρω, διακείρω, αποκειρω, κειρευω,
 κειρίζω, απ κειρσω, ζυρω.—σχιζω.—πέκω.—κα-
 τεσθιω
 Ρ Η. Νεοθῶγι σιδάρω
 Αλικες ἱμερταν κρατῶ εζειτο κομην. Sapph.
 —Πελλά θλυσιτω μείζονος ἔβης
 Ηίδεων κειρ ντο λιποτερχος ανθεα κορης Nonn.
 Κειρω, κειω.
 Κειω δ' ὡς τὸ παρος περ αυτης νυκτῆς ιαυον. Od.
 τ. 340.
 Ορσο κειω, ὦ ζεῖνε.—ib. η. 342.
 S Y N. Κειραομαι. κείμαι.
 Κεκληγω.
 Ως οἱ κекληγόντες.—Il. π. 430.
 S Y N. Κλαζω, κραζω, ηκρω, βρεμω.
 Κεκλομαι.
 —Τρωετσι δε κеклет' αὔτας. Il. δ. 508.
 S Y N. Παρακελευομαι. κελευω, κελομαι. παρ-
 κειω. επικαλεσομαι.
 Κεκραγω. κεκραγμός.
 Τηθε μὲν δικροῖς εωδων
 Τῶν δειν κεκραγμασι Arist. Pa. 636.
 Αλλ' επικῶμεν κεκραγμῶ.—Eur. I. A. 1357.
 S Y N. Αυοῖη, βοη, αλαλαγμός, κραυγή.
 Κεκρακτης.
 Αεραζ, κεκρακτης.—Ar. Eq. 137.
 S Y N. Κραυγασιγής, κραυγασιγός, κρακτιγός,
 κῆκτης, β. κηπυῶ, μεγαλοφώνῶ, κελαιδενός.
 Κεκροπίδα
 —Ἴερα Φοῖβω Κεκροπίδα πέμπησι.—Call. 4. 315.
 Κειρ πιῶ.
 Των τραγικῆς Μυστης αεῖρα Κεκροπιον. Ep I. 3.
 Κε ροψ.
 —Κεκροπα, θυγατερῶν πελατ,
 Σπερας συνειλισσοντα.—Eur. Ion. 1163.
 Ρ Η R. — Ὅς ιοβαλω ποδὸς ἄλκῶ
 Γαῖαν ἐπιζυων οφιαδεῖ συρετο ταραῶ,
 Νερθε δρακαν. και ὕπερθεν ἐπ' ἰθύος ακρη κἀρη,
 Αλλοφονῆς ατελεσος εφαινετο, δικροος ανήρ. Nonn.
 Κεκυφαλος
 Αμκυκα. κεκριφιλόντος.—Il χ. 469.
 S Y N. Κεδαλοδεσμιον, κηδεπριον, τατια,—κροκ-
 φαν ες σθαδριοι.
 Κελαδενός, κελαιδενός.
 — Ηδὲ ζεφυροι κελαιδην. Il. ψ. 208.
 —Αρτεμῶδος—κελαιδενῆς. Il. π. 183.
 —Χαριταν κελαιδην.—Pind. P. 9.
 S Y N. Αδρωμος.—ηκτικός.—κηγετικός.—κυ-
 διμος.

Κελαδεω.

- Κελαδέω, Κελαδῶ.
—*Ἀτὰρ κελαδῆσαν Ἀχαιοί.* Π. ψ. 869.
Πλήτο ροῶ; κελάδων—*Ιβ. φ. 16.*
S Y N. Βραχῶ, δαπεῶ.—*Θορυβῶ.*—*ἤχεω.*
- Κελαδῆμα, κελαδῶ.
—*Ἐν κρημῶ—καλλίσιον κελαδῆμα.* Eur. Ph. 222.
—*Πολύ κελάδον, καὶ αὐτῆν.* Π. ι. 543.
S Y N. Ἀγαγμός *αὐτῆν.*—*Θορυβός.* ἀλαλή. ἤχημα—*ἀνάσσις.* ἐκδοσις, ἐκφωσις, ἐπιφωτισμα.
E P. Ἀσβες[⊙], λιγύς, μῆται[⊙], εὐφρογγ[⊙], εὐφημ[⊙], πολυδρῆς.
- Κελαινῶ.
—*Αἶμα κελαιόν.*—*Π. α. 303.*
—*Ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαιῆν ὑξὲ ἐκαλυψε.* ε. 310.
S Y N. Μελαιός, μελαμβοφής, οὐαδής, οὐερός, ἔλιος, ορφνῶ[⊙], σκοτεινός, φοβερός.
- Κελαινευχής.
Κελαινευχῆτ' Ἄγεσ. Pind. N. 10.
- Κελαινεφής.
—*Κελαινεφεί Κρονίωι.* Π. α. 397.
S Y N. Ομβροποιός.—*μελαινεφής.*
- Κελαινοβρωτῶ.
Κελαινοβρωτον δ' ἦπαρ ἐκδοιησεται. Æsc. Pr. 1024.
- Κελαινοφανής, al. κελαινοφαής.
Ω γυκτὸς κελαινοφανής ορφα.—*Arist. R. 1366.*
S Y N. Ορφνῶ[⊙]. αἰδο[⊙].
- Κελαινοφραν.
—*Ἀλλά γιν κελαινοφραν ἐμῆ*
Μητηρ κατεκτα.—*Æsc. Eum. 462.*
S Y N. Δολιοφραν.
- Κελαινοχρῶς. *vid. Ηως.*
- Κελαινωπίης
Ἡ βῶ κελαινωπῶν θυμὸν φοβερίζε
Ο πύλυτλας ἀνὴρ.—*Soph. Aj. 968.*
S Y N. Δολι[⊙]. βαθυγγωμαί. μελας.
- Κελαινω.
Σπλαγγχῆ δέ με κελαινώται.—*Æsc. Ch. 411.*
S Y N. Τάσσω.
- Κελαρυζῶ,
—*Ἀπὸ δ' ἔλκε[⊙] ἀργαλεῖο*
Δίμα μελαν κελαρυζε.—*Π. λ. 812.*
S Y N. Κελαριζῶ, κελαδέω.—*μετὰ ἤχῃ φερόμαι.*
- Κελεβη (ποτηριον ξυλινον.)
Τρικυαδον κελεβῆ ἐχῆσα. Anac. 91.
S Y N. Κογχῆ, λεχάνη.
- Κελευθῶ, κελευθα, τά.
—*Πολεσοί δε δῆκε κελευθον.* Π. μ. 399.
—*Ἐλευσ μεθ' αὐτὰ κελευθα.* *Ιβ. 225.*
S Y N. ὄδης, προσοδῶ
E P. Ἀλία. ἄλμυρά, αἰνή, ἀστεροεσσα, ἀηρατος, ἀσάτ[⊙], ἀλημων, ἀπλαινής, ἀθηαίς, βαρυγμος, βαθεῖα, βαθυκρημος, διερά, δυσφραστ[⊙], δολιχῆ,

- δυσεξοδός, ηερῆσσα, ευρεῖα ευνοχρ[⊙] [ιδεῖα. ιδυπορες, ιχθυοεσσα, λειζόςος, λαοφόςος λξῆ λυγρά. λαιψηρά. κρουεσσα, κορυμβοφόςος. καταφίος, ζαδιακή, μακρά ολόη, πυροεσσα, παλιεσος, ποταπορες, πλιμτλαγκτος, σκολιά βειή, βειαπέ, τηλεπορες, τραφερά, υγρεά, υδρηλή, ὕψι πορες, ρερεζώος.
- Κελευθῆτης.
Προικίος ἀνδραποίσι κελευθῆτησιν αοιδός. Ep. λ. 6.
S Y N. Οδ. ἰπόςος.
- Κελευθοποιός.
Κελευθοποιὸὶ παῖδες Ἡρωισμ.—*Æsc. Eum. 13.*
- Κελευμα, κελευσμα, κελευσμός.
Κελευματων δ' ἕκατι τυφεσῶ Κυκλαψ. Eur. C. 651.
Κελευσμα δ' ἦν κατ' ασυ Τρωαί;—*Hec. 926.*
—*ῶ; ευψυχια*
Φιλαν κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κεκλωμεθα. C. 649.
S Y N. Εγκελευσμα, εγκελευσμός, ἀναγῆ ἐπιταγμα, ἐπιταγή, ἐπιταξίς, προσταγμα, προσταξίς, κελευσις, ἐπικελευσις, ἐπιτολή, ἐνταλμα, ἐφετμή, παραγγελια, ὑδρητημα—*ἀναδωσις.*
- Κελευσής.
—*Ναυταις δε τῆσι σοῖς*
Βοά κελευσῆς τῆν ἐναντια ὄπα. Hel. 1612.
S Y N. Ἐπικελευσής, τριηραρχός, πλωρεύς.—*πλωραινιτης, παρακλιηταρ, ὑποβολεύς.*
- Κελευτια.
—*Ως ρα κελευτιῶν Γαιηοχος ὄρσειν Ἀχαιύς.* Π. ν. 125.
S Y N. Παρακελευμαι, κεκλωμαι, κελεω, διατατῶ.
- Κελευω.
—*Οτρειμένεστι κελεω.* Π. δ. 286.
S Y N. Εγκελευω, ἐπικελευω, παρακελεύομαι, ἀνωγα.—*διακω.*—*ἀνατιθῆμι.*—*ἀναδοσῶ.*
- Κελῆς.
Ἰνα δὴ κελῆς κελῆτα παρακελητιέ. Ag. Pa. 900.
S Y N. Κελητισικός.—*ἀμφιππος, μονιππος, κελητιζων, κελητισής, ὁ γυμνός, ὁ σ. ἀλλαρίος (είδος πλοιαριε.)*
- Κελητιζῶ,
—*Ἀνὴρ ἴπποισι κελητιζεν εὐ εἰδός.* Π. σ. 679.
S Y N. Κελητια. (κελητα ελαυνεῖν)
- Κελλῶ.
Νῆα μὲν αὐτῆ κελσαι ἐπ' ὠκεανῶ—*Od. κ. 511.*
S Y N. Εγκελλῶ, καταίρω, κινῶ, ἀκυδρωμαι. καταιταω.
- Κελτός, κελτοί
Κελτός ορεοβάτης—*Sibyl 1. 5.*
—*Κελτόν ἀνασθηαίτες Ἄρηα.* Call. 4. 173.
E P. Θαρσαλίσι, χαλκιοδωρηκίς.
* I Κελοφος,

Κελυφῶς, κελυφάνον.

Τοιδὲ κελυφός εκλείπαι ἐπ' ἀνέρι—Ερ. I. 1.
Κελυφάων τροβίλον, ωστρακωμενν. Lyc. 89.
S Y N. Κελυφή, ελυτρον, λεμμα, φλοῖός.

Κελα, κελομαι.

—Ἀλλά ο' εγωγε Παισαφθαι κελομαι.—Π. γ. 434.
S Y N. Κελευα, παρακαλεω, προτρεπομαι.

Κελωρ.

Αγαμεμνονειῶ κελωρ. Eur. Andr. 1032.
S Y N. Αμναμος, απογοιῶ.

Κεμας.

Ἡ κεμάδ' ἢ λαγαῶν—Π. κ. 361.
S Y N. Δερκάς, ελλός, νεβρός.
ΕΡ. Απειρομοδος, βρετίφοιτος, ακυπβς.

Κεταγγής.

Εὐτ' ἀπλοικ κεταγγεῖ
Βαρυνη' Ἀχαικίς λεῶς. Æsc. Ag. 196.

Κεανδρία.

Προς τάδ' ὡς Σωσαν μεν ασυ
Πᾶν κεανδριαν γενει. ib. P. 732.

Κεανδρος.

Καί μοι πολὺ κεανδρον. Soph. Œd. C. 972;
S Y N. Ερημος.

Κενδυλα.

Ναυπηγίς κενδυλα, γεωργίος δε πραιοσκρον. Ερ.
I. 2.

Κεναυχής, κεναυχής.

—Κεναυχίης ηγαρασθε. Π. ε. 230.
S Y N. Κενολόγος, κεινηόρος; ματαιολόγος, κερφολόγος, αλαζαν.

Κενεθρία τά.

—Ωσπερ κενεθριαν. Ar. Av. 538.
S Y N. Νεκρικαῖα, θησιμκία, τά.

Κενεός, κενός, Ροτ. Κενός.

—Κεναός σὺν χείρας εχοντες. Od. κ. 42.
—Εβη κενά ευγματα εἰπᾶν. ib. χ. 249.
Πειριθῶ ἴσοπομενον κεινήν ὁδόν—Αρ. I. 103.
S Y N. Διακενος, λαγαρός, λαμοιρος, φρέδος, ματαιος, ελαφρός, κῆφ.ς. ἄλιος.

Κενοφρων, κenoφραν.

Δάξ επίδα δημῶ κenoφρονη—Theog. 845.
—Κenoφρονην βλευματων. Æsc. Pp. 761.

Κεναών.

Βεβλῆαι κενῶνα διαμπερές—Π. ε. 284.
—Υγρά θεμεθλα πεδοσκαφωη κενεωνων. Nonn.
S Y N. Λαγῶν.—γυαλον.—λαπαρι, κῶλον, ἔξος.
ΕΡ. Λιδογλυφός, αφροτόκος, βαθυκολπς, ευῦδρος, λφοεις, ὕψιεφής, μεσορραγής, χαραδρησσα.

Κενηιον.

Ἀλλ' ἴνομ' οικτρὸν, και κενηριαν γραφάς. Lyc. 370.
S Y N. Κενοταφιον.

Κενοταφει.

Ον Τυνδαρίς παῖς ἦδ' ἀπόιτα κenoταφεῖ Eur. Hel.
1562.

Κειω.

Μυριαδάς τε πολεις ανδρῶν αγαθῶν εκενωσεν Rh. 914.
S Y N. Αποκενω, διακενω, εκκενω, παρακενω, απογεμιζω, εξαρω. λαπαζω. θλιβω, ταπεινω. απανταω.

Κευνταρικός.

—Ὡς κευταρικός—ανηλατο. Ar. R. 38.
S Y N. Ακοσμος, ὑβριστικός, αγροικος. μαλακός.

Κευταυρις, (vid. χειραν.) Κευταυροι.

—Κευταυρον αγακλυτον Ευρυτιωνα. Od. φ. 295.
Κεν αυραν δ'ετετυκτο πολυσθενωτ μεγα καρτις.
Cal. I. 6.

ΕΡ. Αγριοι, ορεινομοι, οιοβαρεῖς, οβριμοθυμοι, ωμοφάγοι.

Κεντω, κεντω.

Παντα γαρ κεντῶμεν ανδρα—Ar. V. 1108.

Κενσαι ὀμοκλησας—Π. ψ. 337.

S Y N. Κενταω, αποκεντω, διακεντω, εκκεντω, κεντροω. κεντριζω, εκκεντριζω, κατακεντω, κεντιζω, μυαπιζω, καθηλωω, νισσα, ειζω, κνιζω.—κεντρω πλησεν. παροξυνω.

Κεντρηνικής.

—Κεντρηνικής εχον ἴππας. Π. ε. 752.

Κεντροδολητος.

—Οδυναίς τε κεντροδα—
λητοις θειας Ηρας. Æsc. Supp. 572.

Κεντρον.

Κεντρω επισπερχων—Π. ψ. 430.
S Y N. Κεντρημα, κεντρίς, εκκεντρίς, νῦγμα, νυγμή, πλήκτρον, ακοντιον. μυωψ.

ΕΡ. Αλυγίον, ακαμπίς, αργαλέιν, αφρον, βοσσοόν, γλυκυτικρον, βαρυωδονον, διωξικελυθον, δολετυπον, ἦδύ, θερμόν, ιοειδές, λυσσῶδες, κελαινον, κρυφιον, μπροτυπές, σπιθονυγές, ἔξυ, πειθαλγές, πικρόν, πευκεδανόν, σκ. λιόν, σκληρόν, σχορηπιον, ταμεσιχροον, φρικτόν, φ.ιταλέιν, φρενοδελγές.

Κενταρ.

—Καθμοιοι κεντορες ἴππων. Π. δ. 391.

S Y N. Κεντριτύπος. πληξίπῶ. περιγιστήρ.—πρακταρ.

Κεπφος.

Και κειφοι, τηρωνες—Ar. Pa. 1067.

S Y N. Λαρος.—ευτελής, λαλος.

Καραελκής. vid. Στυμφαῖδες.

Κεραῖζω.

Σταθμός αιθραπων κεραῖζετον—Π. ε. 557.

S Y N. Κατατρεχω. ληίζω, πορθεω. διαρπαζω.

Κεραῖς,

Ἄλλ' αυτοκλητον ἀρπασας κεραῖδα. Lyc. 1317.

Κεραίστης.

—Τόνδε διαπρυσιον κεραίστην. Hom. M. 336.

S Y N. Πορθητής, θηωτής, λυμαντής. κεραῖς.

Κεραῖων.

Κεραίρω. vid Κεραυνίμι.

Ζωοτερον δε κεραίρω—II. 1. 203.

Κεραμικός.

Καθερπυσόν γυν ες Κεραμικόν. Ar. R. 129.

Κεραμεύς.

—Ὡς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμητι

Ἐζομένους κεραμεύς πειρήσεται αἰκε θεῶσιν. II. 6. 601.

S Y N. Κεραμοποιός, ἀγαλαμοποιός, πηλοκλά-
τος, πηλοποιός, πλαστής, πλατματίας.

Κεραμεύω.

Ἦπερ κεραμεύει τον κεραυνὸν τῷ Διός. Ar. Av. 1537.

S Y N. Πλασσομαί, κατεργάζομαι.

Κεραμικός, κεραμικός.

Τροχῶ γὰρ ελαθεὶς κεραμικός ρυμῆς ἄπο—ib. Ecc. 4.

—Κεραμῖα λεπτὰ ποιῶσα. Hom. XLVII. 14.

S Y N. Κεραμῖος, κεραμεύς, κεραμῖος, κεραμῖός, οὐρακίος.

Κεραμῖς, κεραμῖός.

Ἰπο των κεραμιδων—Ar. V. 206.

Χαλκῶ δ' ἐν κεραμῶι δεδωτο τρισκαίδεκα μῆνας.

II. ε. 387.

Πολλὸν δ' ἐκ κεραμῶ μεθ' ὕπνιστο, —ib. 1. 465.

—Βαίων δε κεραμῖοις. Suid.

S Y N. Πιθός, ἀγγεῖον.—οὐρακον.—καλυπτήρ.—
δεσμητήριον.—γέισον.

Κεραυνίμι, κεραυνίω.

—Κεραῖσος δε νίκτάρ ερυθρον. Od. ε. 92.

S Y N. Ἀνακεραυνίμι, κεραίρω, κίραω, ἐγκίραω,
κίρημι, κυκλω, μισγω, μίγηνω, μίγημι, φερωω,
αναφωω, αναφωωω.—εγχεω.

Κεραῖσος.

Και τα μὲν ἀσκήσας κεραῖσος ἤραρε τεκτων. II. δ.
110.

S Y N. Κερατεργός, κερατογλύφος.

Κεράς,

Ευρών η ελαφον κεράον—II. γ. 24.

S Y N. Κεραῖς κερατοαῖς, κεραῖχος, κερατοφόρος,
κερατοφόρος, κερατία, κερατιτής, κερατινός, ταυρο-
κρανός, ευκρανός, ευκρωός, πολυκερας, κερατωδής,
κερατωειδής.—τελείς.

Κερατής, κεράσις,

Στικτὸν, κερασην ελαφον—Soph. El. 570.

—Κεράσις δ'—οξυσομῶ

Μυαπὶ χρυσείσῃ—Aic. Pr. 675.

Κερατοφόρος, κερατωδής, vid. κεράος.

Κερατοφορῆς γυναικίας—Lyc. 1238.

Στάς ἐπὶ Μυρτακῆς κερατωειδής—Call. 2. 91.

Κεράς.

Κερασίην ἐν ἀψυχοῖς ἀχεῖ. Eur. I. 882.

Αὐτὸς ἐγὰ κεράς ὑγρὸν ἔλκων—Theoc. 25. 206.

Τοξάτα, λωβήτηρ, κερα ἀγλαί—II. λ. 385.

—Κεράς—βός ἀγρευλόιο. ib. ψ. 780.

S Y N. Κεραία.—αυλός.—τοξάν.—εὐβολή.—πλο-

καμῶ.—δυναμῖς.—σαμυλῖαι.

ΕΡ. Αυτοχυτον, ατρεκῆς, ἀτρεκῆς, αἰνόν, αεραιλῶ-
φει, ἀργυραλατον, γναμπλῶν, δολιχόν, εὐσχιδῆς,
ἔλικ μορφον, ἑκαδεκαδαρων, ευποιητον, κρεατερον,
λοζόν, ζεσόν, οργαίον, πολυγλωχιν, ταυγλωχιν,
ταυροφῶις, ὑψικαρηνῶν.

ΡΗΡ. —Ταυπητορῶν κεραων ευκαμητέες ακμαί.

—Αγκύλα δοῖα μεταπαυ

Φυετο μακρὰ κερμβά ταυπητορῶιο κεραϊως. Nonn.
Κεραυνός.

—Χαλεπὸς δε Διὸς μέγαλοιο κεραυνός. II. ζ. 417.

Ἀλλ' ὁ κεραυνός πιθὸν αὐ φερεται, λαμπῶν πυρῖ;
Ar. N. 394.

S Y N. Σκηπίός, πρητής.—αεραπή.

ΕΡ. Αἰθαλοῖς, ἀργῆς, ἀιχημητής, ἀκιδῶς, ἀκαμα-
τις, ἀπειλητήρ, ἀφειδῆς, ἀψαυτός, διίπετης, διοβλη-
τος, διατινθαλέος, ευφῆς, κρεατερός, κρεαίνος, κια-
λερός, ολοός, πυρφόρος, πυρτόλος, πυρωτός, πυρσο-
φόρος, πυρογλωχιν, πυραυγῆς, πυριθαλπῆς, παμ-
φλεκτος, σοισαῖς, σμερδαλέος, ὑπερωφῖός, ὑψιγονός,
φριτωδῆς, φλογεός, φλογερός, ψολοῖς.

ΡΗΡ. Κεραυνῶν βελός. Διὸς ματιξ ἀγχαλατός. Lyc.
Δεμηλέεν Διὸς ὄπλον.—

—Τιτανικτῶν, ὀβριμοεργον. Hom.

Πυεπαλαμιον βελός ορακίτυπς Διός. Pind.

Περωφόρον Διὸς βελός—Aristoph.

Αἰθέρος ορχηστήρ.—σελατοφόρον εγχος Ολυμπῆ,
Nonn.

Πηγὸν ὄπλον, δηνόν, κλονοκαρδιον, ὀρσοθεϊερον,
Αἰφιδιον, βροναῖον, ἀνικητον βελός, ἀγνόν,
Ροῖξ ἀπειρισίς δινευμασίς παμφάγον ὀρμη,
Αεξηκτον, βαυθυμον, ἀμακικετον, περητήρος.
Ουραϊον βελός οξὺ καταιδασα ἀιθαλοεντος.

x. λ. Orph. H.

Κεραυνίς.

—Και κεραυνίος βολαί. Lyc. 560.

Ματρί σὺν κεραυνίῃ. Soph. An. 1153.

S Y N. Κεραυνίος.—διίβλητος, κεραυνοβλητός,
κεραυνοβλής, κεραυνίας, ἐνηλυσίς, ἐμβρονητος.

Κεραυνοβόλεω. vid. κεραυνός.

—Πῶς δ' ἐν ἐμοὶ Ζεὺς ἐκεραυνοβολεῖ. Call.

Ερ. 20.

Κεραυνοβρονητής.

Ω Ζεῦ κεραυνοβρόντα. Ar. Pa. 375.

S Y N. Κεραυνοβόλος, κεραυνοφόρος, κεραυνίος;

Κεραυνοφαιή.

—Κεραυνοφαιῆς πῦρ. Eur. Tro. 1104.

Κεραυνόω.

Φλόξ δε κεραυνωθέντος ἀπεσσυτο τοῖο ἀικητός. Hes.
S. 859.

S Y N. Κεραυνοβολεῖα, σκηπήω.

Πρώτα μὲν ἐβρονητε, μετὰ δ' ἐλελίξει Ολυμπον,

Αὐτῆς

Κ Ε

Κ Ε

Αυτὰρ ἐπεὶα κεραιὸν δειμαλέν, Διὸς ὄπλον,
 ἦκ' ἐπίδησας· ὁ δ' αὖ ἐπίπτο χεῖρσιν ἀνακτοῦ,
 Παιτὰς μιν εὖ φέροιστε βαλῶν.—H. m. B. 270.

Κεῖθεο.

— Ἐτίκτεν ἀμυχανόν. ἑπι φα εἶον.
 Κε. θε ον ἀμυχανόν Αἰδῶν κυνὰ χάλκεο φανόν,
 Πεντηκοντακηνόν, αἰαίδια τέ, κ. ατε ὄν τε. Hef.

Σ 311.

ΡΗΡ. Ο τρισσοσ, ὁ τ ἰσάματοσ κῆων. Eur.
 Ουδαίη Κισιδάσ μεγαί κύα. — Iliop.

— ὄν ε' ἀκαμαντι Τυφωί γεινάτ' Εχιδνά. Cal.
 Σῶμά τ' ἀνίκη κ' θῆροσ

Ὀν εν πυλαίη Φασί πολυξέσοισ
 Ευνάσθαι, κινείσθαι τ' εἰς ἀντρον
 Αδαμασον Φυλακα παρ' αἰδα

— Τὸν αἰέν αυπνον—Τὸν θ' ὑπὸ χροτοῦσ
 Διδῶ τρικρανον σκυλακ', ἀπροσμάχον τερασ'
 Δεινῆσ εχιδνῆσ θρεμμα.—

Γᾶσ παῖσ και Ταρταρη. Soph.
 Πλατανοσ δεινοσ πυλαροῦσ.
 — Δειμαλεκη ὑλακῆν κερουεστιν ἰαλλων. Ep.

Κερδαίω.

Πολλά δε κερδῆναι ἡμῖν.—Hom. XLVII. 6.
 SYN. Κερδεω, κερηματιζομαι, εμπορευω.—

Κερδαλιόσ.

Κερδοσ ποιῶ, φερω.—μισθοφορεω, μισθαρνεω, πορίζω.
 Κερδαλιόσ, κερδαλιόσ, κερδαλιόσ φερω.
 Κερδαλιόσ κ' εἰη και επικλοποσ.—Od. v. 291.
 SYN. Κερδαλιόσ.—ἀλωπεκαδῆσ, κερκαπειοσ, ποι-
 κίλοσ, δολιοεβαλοσ, παιδεργοσ.—συνετοσ, ωφελιμοσ.

Κερδομποροσ.

Κερδοσ. vid. Ερμασ.
 Οπτασ κερδοσ εἶη.—II. κ. 225.
 SYN. Κερτομα, επικηριεπι, πορισμοσ, λῆμμα,
 κρηματισμοσ, εργασιε, εργον

ΕΡ. Αισχρῆν.

αἰολοεβαλον αελλομηκον, ἀρπαλιόν,
 δολιον, ευτραπελον, ἰσιον, κλοπαῖον.

Κερδιοσ, κερδιεσ.

—Καί κεν πολυ κερδιον ἦεν. II. γ. 41.
 —Ὁ κερδιετοσ γεινετ' αἰδρ. v. ib. ζ. 153.

Κερδοσυνη.

—Και κερδοσυνη ἠῆσαστ' Αθῆνη II. κ. 247.
 SYN. Απατι, εντρεχεια, ποιησια, παινεγῆια.

Κερδα, vid. ἀλωπεκῆ.

—Δολια κερδα πολυιδην Arik. Eq. 1065.
 Κερδαλοσ.
 —Παρ' αυτρε κερδασ δεῖ. Lyc. 208.
 SYN. Κε. δαλιόσ, επικε, δῆσ, πολυκε, δῆσ, κερμα-
 τοποιοσ, κρηματισκίλοσ, επαφελιμοσ.

Κερεια.

—Εκ ποδοσ, αχει κερεινη.
 Σφυγγαρμινον πλακῆσιν ὀλον, δεμα, εἶχε κερειαισ.
 Nonn.
 SYN. Κερεια, κηρια.—οδοια, σπαργαγα, τά.—
 Τελαμῶνεσ συνδονῆται.

Κερκῆισ Nom. Pr.

Κε. κῆισ, τε φυῆν εξατή.—Hef. Σ. 355.

Κερκισ

—Χαμαι δε οἱ εκπεσε κερκίσ. II. κ. 448.
 SYN. Κτείσ.—το, ἰνη, σπαθη.—λ. Φια.—πλήκ-
 τεον—

ΕΡ. Ευποιοητόσ, Φιλοεργόσ, Φιλαιδόσ
 ΡΗΡ. Πολύσπαθῶν μελεθημόνα κερκίδα πεπ-
 λαν.—Κε. κίδα; οεδολακοιλι κελιδόσιν εκελοφατεσ.
 ΕΡ.

Κερκοσ.

—Μακρῆν δε παρ' ἰγνυσιον ἐλιξε
 Κερκον.—Theoc. 25. 243.
 SYN. Ουεῖ.

Κε. κυρα.

—Κε. κροα φιλοξενιατατη αλλων. Call. 4. 156.
 Κε. κυραν ζαδην εξικετο—Orph.

Κε. κυραίοσ.

Καλλιδια Κε. κυραία τοιαυτή πῆρα. Ag. Av. 1463.
 Κε. κωπεῖσ.

Ψευσαι, ηπεροπῆεσ, ἀμυχανάτ' εσγ' αυσαστέι,
 Εξαπατητήεσ, πολλῆν δ' ἐπί γαῖαν ἰόντεσ,
 Ανθρωπωσ απατασκον, αλωμενοι ἡμῶνα πάντα.
 Hom. Suid.

Κερμα.

—Κα. κλεψουσι μικρά κερματα. Ag. Av. 1108.
 SYN. Νομῆμα, το λεπτότατον.

Κε. ροβατισ.

Κε. ροβατισ, κε. ροβατισ.
 Και κε. ροβατα: Πάν. ib. R. 232.
 Κε. ροβίσ, vid. κε. ροβίσ
 —Κε. ροσασσ Απολειφεθίσ ὑπὸ μητρεσ, Anac. 66.

Κε. ροβιασ.

Ανωρταλιζεσ, κερκερταιασ,—Arist. Eq. 1341.
 SYN. Αν. ρεταλιζω, μεγαλιζομαι.

Κε. ροβίσ.

Αἶγυε, εμαί θαροεῖτε κερ. ροβίδεσ.—Theoc. 5. 145.
 Κε. ρετ. μεω

—Συ δε κερτομεων αγορευεῖσ. II. β. 256.
 SYN. Σικαπῶ, διασιλλανω, διασιλλω, κλευαζω
 δεναζω, ερεπκλεω, εκπομπεω, ειοχλεω, εζα. ατίω,
 ερεθιζω, κηκαζω, κακορρ. δεω, κα. αγλαπῆζω, πλυ-
 να, σκερβολεω, σκορακίζω, τρυγωδεω, σμῶχω, λοι-
 πορευω.

Κε. ρομοησισ.

Εἰ κερτομησίσ εσἰ τᾶληθῆ λέγειν. Soph. P. 1265.
 SYN. Καταγελασ, κλευσμα, δεξῆισ.

Κε. ρομα.

—Κε. ρομασ, κδ. αισυλα μυθησασθαι. II. υ. 202.
 SYN. Κακηγορια.

Κε. ρομοιοσ, κερτομοσ

Κε. ρομοιοσ επεεσσι παραβληθῆν αγορευαν. II. δ. 6.
 Κε. ρομοιοσ, εἶον εγῶγε θῆων εκ αλλοον οπαπα. Hom.
 M. 338.

SYN.

Κ Ε

ΣΥΝ. Ἐρδινός, ἢ κευτιός σκοπιτιός, σκοπιός, παιγνιάδος.—κερτιός, εἰρων, κότερος, μάχος, φιλοκερτιός.
Κερυειός. Τὴν δὲ μαν—παγός Κερυειός εδεχτο. Call. 3. 109.
Κερχεια. —Ευποτόντε Κερχειας φέος. Ἐβσ. Ργ. 677.
Κερχειός
 Κερχειός κολυμβίς—Arist. Av. 305.
Κερωτιπτεω.
 —Κερωτιπτεμαι δια χειμῶνι—Ἐβσ. Ag. 664.
Κεσκομαι, προ κέρμα.
 Κεσκοετ ἐν μεγαροισι—Od. φ. 41.
Κεσο.
 Η, και από σήδεσφιν ελυσατο κέσον ἰμάντα,
 Ποικίλον· ἐντα δὲ δι θελητηρια πάντα τετυκτο.
 Ἐνδ' ἐν μὲν φιλοτιος, ἐν δ' ἴμερος, ἐν δ' αριστής,
 Παρφασις, ἢ τ' ἐκλεψεγοου πυκα περ φροκωντων. II.
 ζ. 214.
 Ε Ρ. Δολοφραδμαν, θελητῆρ, παιδεληγής, ἴδης,
 ἴμεροεις, γαμισολος. ἴμας βοηδου, —σηματῶρ Κυ-
 πριγενής.—Κερδαλιός ζωστῆρ—κεντῶρ οιστριος.—
 ποδων ἰθνητῶρ.—ποδῶ θελητῆρῶν μητρῶ.—φρενοθελη-
 γός θεσμός. Nonn.
Κετρα, κερρεκ.
 Ἰατρῶν τετραχη μεγαλαν αγαθάν—Ag. N. 338.
 Σχοινῶ κακῆν τραπσοι κερρεκων αργη. Lyc. 665.
 SYN. Μυρανα.
Κευθαια, κευθα.
 Ου μὲν γὰρ φιλοτητί γ' κευθαιον—II. γ. 453.
 Ἐξαιδα, μὴ κευθε γοφ.—II. α. 363.
 SYN. Κρυπῆα, καλυπῆα
Κεύθμα, κεύθρις, κευθμῶν, κεύθος.
 —Γροφροῖς ὑπὸ κευθμασι γαιης Theog, 243.
 Παντοδεν ἐκ κευθμῶν,—II. ν. 28.
 Μαιομένη κευθμῶνας ἀνά σπεος—Od. ν. 367.
 —Αἶδα δομης ὑπὸ κευθεσι γαιης. II. χ. 482.
 SYN. Καταδυσις, διαδυσις, κρησφυγετον, κοιλῆς,
 κωλαμα, φωλεός, σκοτια, χερμαίς, σπηλαιον, ματόρι,
 μυχός.
 Ε Ρ. Βαθυσκίον, ἰσοφερὸν, ποικίον, ατρυγετον, κέ-
 γερὸν, συγερὸν, σκοτίον, πηλῶν, νερτέριον, χθονον,
 κοίλον, ὑποπόρον, ὑπερρυχιον, μελαμβαφῆς.
Κεφαλαιον,
 —Κεφαλαιον τῆς ραφανίδος. Arist. N. 977.
 Ἴνα μὴ κεφαλαῖω τὸν κροταφόν σὺ ρηματι
 Θεων ὑπ' οργῆς,—ib. R. 878.
 SYN. Κεφαλίς, κεφαλαίωμα.—ἀδρόν.
Κεφαλη.
 Εἶδ' ἀγε τοι κεφαλή καταγευσομαι.—II. α. 524.
 SYN. Καρα, κορη, κορη, κῆρα, κράς,
 Ε Ρ. Ακροσκορη, ακρωρος, οινοβαρύς, φλεν, σμερδ-

Κ Η

ῆ, ἰφθίμος, λιπροτολοκαμος, ποκίς, σμερδίλεος,
 σιρῶν, θεσπῶσις, φεβερά.
Κεφαλίες
 Αὐταρ Οδυσσεύς ἤγε Κεφαλλῆνας μεγαθυρός. II. β.
 138.
Κεχνηός.
 —Ατρυγετον οἶτα και κεχνηότα. Ag. Eq. 261.
 SYN. Μαρῆς.

Κ Η

ΚΗΔΕΙΑ, κηδεμα.
 Αμφί δε κηδεῖν γενος μενον—Ap. α. 838.
 Παιδια καινῶν λεπτεται κηδεματων. Eur. M. 76.
 Αναξ ἐμὸν κηδεμα—Soph. Aed. T. 85.
 SYN. Δυχησις, οἰκειοτις, προσοτη, συγγενῆς,
 επιγαμια.—εκφορά, ταφῆ.—παιθος (επὶ κερῶν.)
Κηδῆος, κηδεος, κηδῆος.
 Τρεῖς τε κασιγνητῶς—κηδεμας—II. τ. 294.
 —Τάδε δ' αμφιπονησομαδ', οἰσι κηδῆα
 Κηδῆος ἐστὶ γενος—II. ψ. 160.
 Ος μοι κηδῆος ἴταρω ἦν—Od. κ. 225.
 SYN. Οἰκέος, συγγενικός, προσφιλέος, εννακτεος,
 αξιος φροντιδός.
Κηδεμονίος, κηδεμῶν.
 —Ουκ εἰσὶν ἐτ' αλλοι κηδεμονῆες. Ap. ι. 271.
 Κηδεμῶνες δὲ παρ' αὔδει μενον—II. ψ. 163.
 —Τῶδε γὰρ σὺ κηδεμων. Soph. An. 555.
 SYN. Προσκηδῆς, φροντιστής, επιμελητής.—προσ-
 σκεπῶν.—κηδεστής.
Κηδεστής.
 —Οἶτα κηδεσῆν ἐμὸν. Arist. Th. 80.
 SYN. Συγκηδεστής, συγγενής, ὁμογαμβρος, συγγ-
 γαμβρος. φρατῶρ, εδῆατης, πῆδος, πειθερος.—
Κηδεων, κηδομαι
 Νισσημα, κηδεοντα παιδαγωγῆα. Eur. Or. 881.
 Τὴν αὐτῆ φιλει και κηδεταί—II. ι. 342.
 —Ος τέ μὲν αἰεὶ
 Οἶκῳ ἐν ἡμετερω κηδεσκετο—Od. χ. 358.
 SYN. Φροντιζῶ, επιμελομαι, θεραπευῶ, βοηθεω,
 κυβερνηκῶ,—Ζαπῆα.
Κῆδος.
 —Η πῶ τὶ σε κῆδος ἰκαινει; II. ο. 245.
 Τῶν δ' αλλων ε' κῆδος—Od. χ. 254,
 Κῆδες τε καινῶν—Soph. CEd. C. 392.
 SYN. Επιμελεια, φροντις, κηδεμονια, μεμηρια—
 οἰκειοτις.—λυπη.—κακόν.—ταρχηματα, εναγισμα-
 τα.—γῆμος.
 Ε Ρ. Αργαλίον, αλησον, αλεγεινόν, ατλητον, λυγρόν,
 κευγαλίον, δυσαιδῆς, ἰσοφερὸν, γοερὸν, πολυσονον,
 γυκορόν, τμηκεδον, ὑποκραδίον.
 * Κ Κηδοσσην

Κηδοσύνη

—Καί τοῖον ἐπος φάτο κηδοσύνησιν. *Ap. I. 277.*

Νόσος κηδοσύνησιν ἐβη—ib. 4. 1473.

SYN. Λυπη, ἀνη, ἀχθῆδάν, κηδεμονία.

Κηδοσύνος.

Ποδὶ κηδοσύνῳ παρασεύρος. Eur. O. 1022.

SYN. Επιμέλῃς, σπιδάϊος.—λυπηρός, συγνός.—κηδεμονικός.

Κηδῶ.

—Τοὺ κηδῶν ὅς κε με κηδῆ. *Il. i. 610.*

—Οἶδ' ἐόν οἶκον κηδέσκον—*Od. ψ. 9.*

SYN. Ανίαω, λυπεῖω, καταπονεῖω, κακῶ, βλαπῖω.

Κηθάριον

Ἐκ κηθάρην λαγαυρίζομενον—Arist. V. 672.

SYN. Κηθῖον. (τρυβλία τι εἶδος.)

Κητός. *vid. Σιμωνιδῆς.*

Κηκάζω

—Κηκάζω γυμνός

Νυμφίᾳ πρὸς κηκασά καρβανῶν τελείν. Lyc. 1387.

SYN. Κηκασίω. κερτομεῖω, χλευάζω.

Κηκός.

Κηκῶδ' εὖν γλυκίσση—Call. Fr.

SYN. Κερτομῖος, δυσφημῖος, αὐστηρῖος, κακός, λοιδορῖος.—αλωπηξῆς.

Κηκασμός.

Ἐν ἧ πίζηκων παλμὸς ἀφθιτῶν γενεῶς

Δυσμορφον εἰς κηκασμὸν ὤκειεν τεινον. Lyc. 692.

SYN. Α ἰδορία, κακηνγορία

Κηκίς

—Ἄλλ' ἐπὶ σποδῶ

Μυθῶσα κηκίς μηρίων στήκετο. Soph. An. 1020.

Ἐστὶ θαλασσα—

Τρεφῶσα πολλῆς πορφύρας εἰς ἀργυρον

Κηκίδα παγκραϊνοτον—Aesc. Ag. 909.

SYN. Β γαδοσίς.—λιγνός, (τῆ κηκίῃ)—ὄξυτης. σωμα, (βαμματικόν. Suid.)

Κηκίω.

—Θαλασσα δὲ κηκίε πάλῃ

Ἀν σωμα τε ρίγας τε—Od. ε. 455.

SYN. Αναπιδάω, ἀναφερομαι.

Κηλεός, κηλεός.

Συν πυρὶ κηλεῶ.—Il. ο. 744.

Νῆας ἐπιπρῆσεν πυρὶ κηλεῶ. Il. ε. 235.

SYN. Καυστικός, αἰθῶν. Σερμός. λαμπρός.

Κηλεῶ.

Κηλεῶν τε τοῖς λογοῖσιν.—Eur. I. A. 1213.

SYN. Κατακηλεῶ, βελγῶ, κηταβελγῶ, ὀμαλιζῶ, τερπῶ.—απατάω.—βλαπῖω.

Κηληθμός κηλημα, κηλητηριον.

Κηληθμῶ δ' εσχοντο κατὰ μέγαρα σκισεντα. Od. γ. 2.

—ὁδ' ἔχει κηληματα. Eur. Iro. 893.

Ἐσαι φρενός σοι τῆτο κηλητηριον. Soph. Tr. 584.

SYN. Κηλησις, βελκτηριον. μελιγμῶ. καταπαυστηριον. ἀπολαυσμα, γανός.

Κηλητήριος.

Δεξάί χόας μοι τάσδε κηλητηριῶς. Eur. Hec. 533.

SYN. Ηδυντήριος, ἱλαστήριος.

Κηλίδω.

—ἢ δεσμοῖσι διὰ τυρανίδας

Πατέρας ἐκηλίδωσαν;—Eur. Her. F. 1318.

SYN. Αικιζῶ, ατιμαζῶ, μολυνῶ, λυμαινομαι.

Κηλῖς.

Προσθεῖ η τοιαυτὸν ἰδέην

Κηλῖδα—συμφορᾶς.—Soph. Oed. T. 852.

—*Αἰδρός ᾧ τις ἔκ ἐν*

Κηλῖς κακῶν ἕνοικος.—ib. C. 1196.

SYN. Μιασμός, μολυσμα, σιγμα, ρυκος, μῆμος. χρωμα, ἔλκος. κλη.—οισθός.

Κηλον.

Ἐνῆμαρ μὲν ἀνα στρατὸν ᾤχετο κῆλα θεοῖα Il. ω. 53.

SYN. Βελος.—σημῖον.

Ἐ Ρ. Φρηκῶδες.

Κηλατόν. *vid. κηκάζω.*

SYN. Περνήτων.

Κημός

—*Φιλορρωθωνιά τε κημόν. Ep. I. 6.*

Καί τῆσδε κημός σωματος. Aesc. Fr.

Καί πῖσαιν ἐπὶ τοῖς κημοῖς—Arist. V. 751.

SYN. Φιμός.—Τὸ σκέυος. (δικαστικόν.)

Κηναίος

Κηναίς τ' ἐπέως γαυστικλήτης Εὐβοίης. Hom. A. 219.

Κηξ κηξῆ. *vid. Καυξῆς.*

—*ὡς ἐναλίη κηξῆ. Od. ο. 478.*

—*Κηῦκα, φιλομακαρεστοί θεοῖσιν. Hef. α. 476.*

Κηπευμα.

ο χαρίτων τε κηπεύματα *Arist. Av 1101.*

SYN. Κηπιον, κητιδιον.—κηπέυσις.

Κηπευα.

Οἱ πόλλ' ἐκηπευοὶ ἢ τεκυσσα βροσρυχοι. Eur. Tro. 1175.

SYN. Διαπονεῖω.—γεωργῶ.

Κηπος.

Καί μοι κῆπον ἔχει πολυδενδρον—Od. δ. 737.

SYN. Ἄλσος, ορχατος, παραδῆτος

Ε Ρ. Αεζῆφυτος, ἀνδοκομῆς, γλυκὺς. ἠδυμελής, ευχλοός, εὐδεδῆος, εὐδαλοῖς, εὐωδῆς, εσθῆς, φιλυδῆλς.

Δενδ' εα γαρ μαλα πολλὰ κατοφειά ᾧς ἐνὶ κηπῶ

Ἀνδεμοεγτι, κηλαδοῖσιν ἐπαυστε οἰς κομοῶντα. Orph.

Πᾶς δ' ἀπαλοὶ κῆποι, πεφυλαγμῶι ἐν ταλαίσκοις Ἀργυ εἰς.—Theoc.

Κηρ. Κῆρες.

—*Κῆ ᾧ κακῆν μελανος θανατοιο. Il. π. 687.*

SYN. Μοῖ α. θανατος. φθῆα, ἀτη. νοσός.

Ε Ρ. Αργαλία, αἰδηλος, ἀμνηλῆς, ἐπιλωθῆς πικρά, κινητομο Φος, κελαινη, μελαινα, ολοθ, ευγερά, βι-
αίος, κλομητη, θελατος, σμεδαλια.
Κῆρες, κυανειαι, λευκῆς ἀραβειῦσαι ὀδοντας,
Δεινοποῖ, βλοσυροῖτε, ἀφοινιτ', ἀπλητοῖτε—
Κλωθω και Λαχεσί σφιν εφεάσαν, ἡ μὲν ὕφισσαν
Ατράπος, —Hef. α 249.—vid. Μοῖραι.
Ε Ρ. Αμειλιχοι, ηλιοποιοι, εριμναι, πολυπημονες,
Συμοθόροι.
Κῆρ, Κεαρ.
Ἄλλ' ἐβαλ' ἐνδ' ἀρα τε φρενε; ερχεται ἀμφ'
ἀδιόν κῆρ. Π. π. 481.
—Εἰμι δὲ κῆρ Τυμβωλῶν—Er. Suid.
S Y N. ἤτορ, κραδια, —ψυχῆ.
Ε Ρ I T H. Ατεραμνον, αἰδομενον, αργαλίον, ἀκακίτ,
αχραντοῖ, αοκίον, θαλερόν, κρατερόν, λασιτ, κυδα-
λιμον, κερδαλίον, κελόν, εσθλοῖ, ολοῖον, πολυκηθῆς,
Φίλον, ταλαῖον, χαμερπέις.
Κηραίνω
—Ποῖ ονερα κηραίνω ὄρω; Eur. Her. F. 518.
Τί ποτ' ὦ τεκνον, τάδε κηραίνεις; ib. Hipp. 223.
S Y N. Εκπλητσομαι φροντιζω κηλιδωμ.
Κηροισφορῆις
—Κινῆς κηροισφορητις. Π. θ. 527.
S Y N. Μ. ιεροφορητις.
Κηρυθός.
Κηρυθον τ' εφਾਲον—Π. β. 538.
Κηριον.
Κηρία βοσκηθῆαι—Hom. M. 556.
S Y N. Μελισκιρις, μελισσοειοι, μελιθῆον, ανθρηνιον,
ἄριον.
Ε Ρ. Αγριον, γλυκὺ, κηριον μελισαγῆς, λευκόν.
P H R. Μελισσῶν τρη σ π. 105. Pind.
Κηριτρεφῆς.
—Κηριτρεφω ανθρωπων. Hef. ε. 416.
Κηροδεις, κηροδεις.
—ὁ κηροδεις κελαιμος—Πανός. Eur. I. T. 1125.
—Κηροδεις πνευματι μελομενος. Theoc. Ep. 5.
S Y N. Κηροπαγῆς, κηροπλατος.
Κηρόθι, (εκ ψυχῆς)
Εἰ δὲ τοι Ατρείθης μιν ἀπηχῆθεο κηρόθι—Π. ι. 300.
Κηροδμεω.
—Κατ' ανθρα κηροδομῆσα. Phocyl. 164.
Κηός
Αἰψα δ' ἰαινετο κηρός, ἐπεί κελετο μεγαλη ις,
ηελιω τ' αυγῆ—Od. μ. 175.
Ε Ρ. Μελιθῆς, μελιχρῆς, ἡδύς, ευπηκτος, λευκός,
μαλακός, πολυτητος μεμάλος, προχομηθῆς.
Κηρωλῆς.
—Ερινυων κηρωλῶν παγῆν. Lyc. 407.
Κηροχυτεω.
Και κηροχυτῆ, και γογγυλιζει. Arist. Th. 61.
S Y N. Ευπλασίω, μεταχειριζομαι.

Κηρυγμα, κηρυκευμα.
—Φῶσι παιδημα πολει
Κηρυγμα θείναι τὸν στρατηγόν—Soph. An. θ.
Ως υποτ' ἀδρι τῶδε κηρυκευματω
Μεμψῆ—Eic. S. T. 657.
S Y N. Ανακηρυξις, αναρησις, αγγελια
Κηρυκαίνα.
Λαβῶσα κηρυκαίαν ευφαιόν τινα. Ar. Ecc. 69.
Κηρυκευω.
Τα δε τοιαυτα κηρ κηρυκευεν—Eur. Tro. 78ε.
S Y N. Κηρυτωω.
Κηρύλλο.
Ουδὲ τοσον γλαυκοῖς εἰ κηυμασι Κηρύλλο; ἄδειν.
Mofch. 342.
Τῆς Κηρυλις δαμαρτος ἀπῆνα σπορον. Lyc. 750.
—Ὅια δυπῆν κηρύλλον—ib. 387.
S Y N. Αλκυων.
Κηρυξ
Εκτωρ δε προτι αυ δυω κηρυκας επεμπε.—Π. γ. 116.
S Y N. Κλητωρ, σαλπγιτηρ, σαλπγικτης, στρυγῆρ,
εθρησοῖς, καταρτιστηρ.
Ε Ρ. Αγαυο, αγγαιοφανης, κηροφανος, ετεροθριος,
ταχυδρομος ποδημεος κηριπῆς, ηπυτις, ηχεταις πει-
σηνω, ὑψιθῆς, ταυφοθουγγο, λιγυφοθουγγο, φε-
ρεσποιδο, αυθουατης, σπονδιφορο, αυσητη.
P H R. Δις αγγελο, ηδὲ και ανδρῶν. Hom.
—Αδυγλαστος βοά κηρυκος εσθλῆ. Pind.
Κηρυσσω
Αυτῶρ ὁ κηρυκεσσι λιγυφοθουγγοισι κελειε
Κηρυσση αυγῆριδε κηρηκομωντας Αχαιως. Π.
β. 51.
Κηρυσσε θεῆς τῆς τ' θραϊδας. Eur. Hec. 145.
S Y N. Αγακηρυλῶ, παραγγελω, διαγγελω.—
—απομοιθῶ.—επικληω, επικαλω
Κηρωτις
—Κηρωτην παρασκευαζετε. Ar. A. 1175.
Κητωο, κητωοις.
—Πολλοι δ' ἀμφ' αυτον ἰταῖροι
Κητωοι κτενιτο—Od. λ. 520. [al. Nom. Pk. r.]
—Δακεδαιμονα κητωοσαν—Π. β. 581.
S Y N. Κητωδῆ; κητωός, —μέγας.
Κητοδορπος
Ταις κητοδορποισ συμφορῆις—Lyc. 954.
Κητωο
—Ὅρα το κῆτος ὑπεκπροφυγῶν αλειοτω. Π. ν. 147.
S Y N. Φαλαια, φακαινα
Ε Ρ. Αλεγυνῶν, αργαλέν, αμειλικτον, ἀλιτροφορ,
εχθοδοπον, λευγαλειον, εναλιον, κυανειον, ποκυθριτον.
αμψηρ.
—Τριτωος κηρακος κυων. Lyc.
—Ετυμβευοιτο. ε πολλοι κητωοισι γενοσση.
—βλοσυρῶν δακος Αμφιτριτης—Nonn.
—Ερωθραις βοτά ποιτα

Κ Ι

Θυρίων κλιβατοίων εοικότες τῶν δ' ὅπερ αἰετῶν
 Τετρηχεν νωτων περιμηκετος ὄλιος ακανθης. Dion.
 Κηται δ' ὀβριμότητι πωλωρια, θανματα π ντα
 Αλλη αμαιμακτω βεβριδῶτα, δῆμα μεν ὀσσοις
 Εισιδειν, αiei δ' σλοή κεκοσμημένα λυση. κ λ. Opp.
 Κητῶ. Nom. pr.
 Τῆτο μεν εκ Κατῶς και Φορκυος γειθῶ γει. Hef.
 Σ. 336.
 Κηφεύς
 —Μογερόν γειθῶ Ιασιδῶ. Arat.
 Κηφον.
 —Κηφνησσι κοθυροις κελος ὀμνη. Hef. ε. 302.
 SYN. Σφήξ, ανθρηή — αγρια μελισσά.
 EP. Αργῆς, απρακθῶ, μεττωρθῶ, ὀλοός.
 PH. Κηφῆνης — κακῶν ζυηνοης εργων. Hef.
 Κηφισσις.
 Λιμη κελκλιμένος Κηφισσιδῆ — II. ε. 709.
 Κηφισσῶ
 —Πάρ ποταμῶν Κηφισσῶν δῶν εἶσιον. II. β. 522.
 EP. Καλλιρεεθρῶ, καλλιναῶ.
 Κηωδης, κηαι.
 —Η δ' ἀρά μεν κηωδῆ διζατο κολπω. II. ζ. 483.
 —Εν Ψιλαμῶ εωαδῆ κηωδῆτι. II. γ. 382.
 SYN. Εωωδης, ευσμῶ, σσηωδης.

Κ Ι

ΚΙΒΔΗΛΕΥΩ.
 Ευ τῆτ' ἐκιδῆλιουσας — Eur. B. 475.
 SYN. Καπηλευω, διαφθερω, διαβάλλω, ἰσθευω,
 αποδοκιμαζω.
 Κιβδηλια.
 Πολλὴν γ' ἀφῆλις τῶ βιω κιβδηλιαν. Ar. Av. 158.
 SYN. Κιβδηλευμα, μίχθηρια. ζηλοτυπια. — ἐλ-
 νυσμα.
 Κιβδηλος.
 Κιβδηλῶ δ' ανδρὸς γυνῶναι χαλεπωτερον εἶδεν. Theog.
 117.
 SYN. Αδ κημος, πρατημῆς. — μοιχικῆς, νοθος. —
 απατηλός, μωχθηρῶς.
 PHR. Κιβδηλον επικλοπον ἦθος εχοντες
 Κρυπῆσῶ, ἐνδεμενοι θυμῶν εφῆμερι. v. ib.
 Κιβισις.
 — Αμφι δὲ μιν κιβισις κιε, θαῦμα ιδεσθαι,
 Αργυρεν θυσαν ἰ δε κατῆφρηῆτο φαεινῶ
 Χρυσται — Hef. α. 224.
 SYN. Πηρα, κωρυκθῶ, γευμαία.
 Κιβωριον.
 Ακμαιε καρπῶσι κιβωρια — Nic. Th.
 Κιβωτος, κιβωτιον
 Ζητῶ Νωε κιβωτον, ὅπως μίρον ανῶν αλυζω. Naz.
 τῶ Δοιδυκα, και κιβωτιον. Ar. Pl. 711.

Κ Ι

SYN. Κιση, καψα, λαργαξ. — καψακιοι.
 Κιγκλιζω.
 Ουχρὴ κιγκλιζεν αγαθὸν βιον — Theog. 303.
 SYN. Διάκιγκλιζω, διακίτω, σαλευω, μοχλιτω.
 Κιγκλις.
 Την κιγκλιδ' ἐξαραξω — Arist. Eq. 638.
 SYN. Θυρα, δικλίδες, οπή, δρυφακτον.
 Κιδναμαι.
 — ὑπὲρ ἄλα κιδναται ἡός. II. ψ. 227.
 SYN. Σκεδαυνμαι, σκορπιζομαι.
 Κιδαιρων
 — Και Κιδαιρωνος λεπας. Eur. Ph. 24
 EP. Ζαδτος, ἑσῶν βιος, ὄψικαρηθῶ.
 Ω ζαδτων πεταλων πολυθροτατων γατος, Αρτιμιδος
 χιονιτροφον ὀμμα — Eur.
 Κιδαρικ, κιδαρικ.
 — Κιδαρικ μεν Εκηβολῶ εγγυκλιζεν,
 Ιμερτην δεδαῶς. ὁ δ' ὑπαλειον κιδαρικζει. Hom. M.
 506.
 Οικ ἂν τοι χραιση κιδαρικ — II. γ. 54.
 SYN. Φορμυξ, χελυς, κινυρα, λυρα.
 EP. Αιολοφωτος, Ασηα, γλυκερά, ευμελῆς, ευκε-
 λῆδος, ευρδογγος, ευκρετος, πολυκρετος, περι-
 καλλῆς, φιλοχορος, ἐπίατος, ἐπίαμιτος, λιγυ-
 χῆς, λιγυρά, Λυκωρηη, Δηλῆας, Ορφηη, πολυ-
 διωδῆλος, χρυσοδατος, ἐκνοπόλος, τερχομελις, πῆργ-
 δ μ ε, τυκπιάλ ε.
 PHR. Καλλιχορη κιδαρικς μελιη ἔα μολπῆν.
 Κιδαραοιδῶς.
 Τὸν κιδαραοιδωτατον ᾧ χαρις ερεσπετο. Ar. V.
 1269.
 SYN. Κιδαρωδῶς, πρῶφδῶς, κιδαρικῆς.
 Κιδαρικζω vid. Κιδαρα.
 SYN. Κιδαρωδωα, φορμυζω, λυριζω.
 PHR. — Εὐκρετω κιδαρικ ἐπὶ θαυτα θαλλον.
 Naz.
 — Παις φορμυγι λιγυη
 Ιμερῶν κιδαρικε· λιον δ' ὑπὸ καλὸν αειδε
 Λεπταλεη Φωη. Hom.
 Κιδαρικμοῖς.
 — Σον περὶ βαμῶν ευεμεμεν κιδαρικμοῖ
 Κυκλιον αρχησαντο — Call. 4. 312.
 SYN. Κιδαρικμοα, κιδαρικμοις, κιδαρωδῶα. Φαλμός.
 Κιδαρικῆς.
 Εκ γὰρ Μεσῶν, και Εκηβολε Απολλωτος
 Ανδρῆς αοιδῶι εστιν ἐπὶ χῆδοι και κιδαρικῆα. Hom.
 XXIV.
 SYN. Κιδαραοιδῶς, κιδαρωδῶς, ναβλιχῆς.
 Κιδαρικῶς
 — Και εκλεαθον κιδαρικῶν. II β. 600.
 Κιδαρικωτος.
 Εκ τῶν κιδαρικῶν τον νομον — Arist. R. 1314.
 Κιδαρικωτος.

Κιθαραριος.
 Ἀμφὶ δὲ σοι κτυπέται
 Κιθαραριος ηχώ. *ib.* Th. 1004.

Κικαμον.
 Κικαμάτ' ὀρδειλοντε περιβρούς, —Nic. Th.

Κικινός, κικίνος.
 —8' μάλοισ, ἠδὲ κικινοῖς. Theoc. 11. 10.
 —Αναλίοι δὲ κικίνοι *ib.* 14. 4.
 SYN. Βοσφυχος, σφοφος.

Κικλησικω.
 Κικλησικεν δε γεροντας —Π. β. 404.
 Κικλητικωσ' Αἶδην —Π. 1. 565.
 SYN. Καλεω, αποσελλω, επικαλειομαι.

Κικονες.
 —Κικονες Κικονεσοσι γεγωνεν. Od. 1. 47.
 EP. Πολύρρηνοι, αιχημηταί.

Κικυς.
 Ἄλλ' οὐ γαρ οἱ ἐτ' ἦν ἰς εμπεδος, ἠδὲ σι κικυς Od.
 λ. 392.
 SYN. 1ς, ισχύς, δυναμις, αλληή. —ευσθενής.

Κικλιζ, Κικλικες.
 —Κικλιεσοσ' αἰδεσσι ανασσαν. Π. ζ 397.
 EP. Αιχημηταί, παμφυλι.

Κιλλα.
 Κιλλάντε ζαδεν —Π. α. 38.

Κιλλιδα.
 Τῆς κιλλιδατας οἶσε —Arist. A. 1121.
 EP. Τρισκελή τινα σκευαγματα, —τριπόδας.

Κιλλικῶν
 Οὐδὲν ποηρόν, ἀλλ' ὅπερ και Κιλλικῶν. *ib.* Pa. 362.

Κιμβερικον. (χιτωνοτικω εἶδος)
 Και κιμβερικ' ὀρθοστυδια —*ib.* L. 45.

Κιμμερικος.
 Ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς σενοποιοις λιμνης πυλαις
 Κιμμερικὸν ἦξεας —Æsc. Pr. 729.

Κιμμεριος.
 Ἐνθα δε Κιμμεριαν ἀνδρῶν δῆμός τε, πολιστε,
 Ἠέρι και νεφελη κεκαλυμμένοι ἠδὲ ποτ' αὐτῆς
 Ἠελιος φαιδων ἐπιθε καιτι ακτινεσσω,
 Οὐδ' ὅποτ' αν σεχησι πρὸς ἠγῶν ἀσεβεντα,
 Οὐδ' ὅταν ἀψ' ἐπὶ γῆαιαν ἀπ' ἠγῶν ἀδιν προτραπηται
 Ἄλλ' ἐπι τῷξ ολοῦ τεταται δειλοῖσι βροταῖσι. Od.
 λ. 14.
 EP. Ζορωδεις, ἰππηολογί, Βοσποροεοι.
 Αιγλης αμμοροῖ εἰσι πυλιζορω ηελισιο. κ. λ. Orph.
 1118.
 — Δῆμος παιδερεῖος αμμορος αιγλης. EP.

Κιμων.
 Οὐκ ἀδιὸς εἰραφε Κιμων τάδε —EP. 1. 4.

Κικαδω.
 Αιγῶντε κικαδωνταν μελη. Arist. Pl. 295.
 SYN. Δυσωθεω, οζω, τραγιζω, ὑπερτραγιζω.

Κικαδός;

Η τὲ πῆρπῖον κικαδός ἐξηρ μῖσπ; Soph. Aj. 103.
 Πυνοτατο κικαδός,
 Σοφισμα, κυρμα, τριμμα, παιπαλημ' ὄλον Ar.
 Av 429.
 SYN. Αλωπηξ. —κερδαλιός, παιῆργος.

Κικαδισμα,
 Τι ποτ' αυ κικαδισμα κλυω
 Πελα; οιωῶν —Æsc. Pr. 124.
 SYN. Κινημα. —κελαδός.

Κικαίδος.
 —Ὡς μεγαλη κικαιδῶ. EP. Suid.
 SYN. Ασελγής, μαλακός.

Κιναμαμον
 —Φυλλα φεροντες ακηρασιων κιναμαμων. Dionysf.
 945.

Κινδυνεω.
 Και μήτε κινδυνευε —Eur. Herac. 455.
 SYN. Αποκινδυνεω, ανακινδυνεω, διακινδυνεω.
 —κινδυον υποδουομαι. —διαμαχομαι.

Κινδυνευμα,
 Ποῖόν τε κινδυνευμα; —Soph. An. 42.
 SYN. Επιχειρημα; εργον.

Κινδυος.
 —Γαλιος κινδυον αλυξιάς. Hom. B 9.
 SYN. Αγῶν, διαπεια.
 PHR. Ες δε κινδυον βαθῶν ἱεμενοι. —
 Τις δὲ κινδυος κρατεροῖς. αδαμαν-
 τος δῆσεν ἀλοισ. Pind.

Κινέω
 Ὡς δ' οτε κησσει Ζεφυρος βαθῶ ληῖον —Π. β. 147.
 SYN. Αποκινεω, μετακινεω, περικινεω, διακινεω, κι-
 νυμι, κλοεω, δοσεω, εξο, μαω, οχλευω, ναμκω, ανα-
 σεω, σαλευω, διασαλευω, παραιδυσσω, ουντραστῖω,
 οζωω, οζωω.

Κινηθμός, κινημα.
 Συνδρομων κινηθμὸν αμμαιμακετον
 Εκφυγείν πετραῖν. Pind. P. 4.
 Τον καλαμον δ' ὑπὸ τῷ κινηματος αγκύλον εἶχον.
 Theoc. 21. 47.
 SYN. Κινησις, κινηματιον, συγκινησις. ευκινησια.
 δονηκι, δονησις. Φορά. συγχυσις.

Κινησιφορος vid. φυσις.

Κινητηρ.
 Γαιης κινητῆρα —Hom. XXI. 2.
 SYN. Κινητής, μοχλευτής. —παροξυτηρ, οτρυν-
 τῆρ, οσης.

Κινητηριος.
 Αλγεινά θυμῶ καρτα κινητηρια. Æsc. Supp. 457.
 SYN. Κινητικός.

Κινυγμα.
 Νυν δ' αἰθεριον κινυγμ' ὁ ταλας
 Εχθροῖς επιχαρτα πεποιδα. Æsc. Pr. 158.
 SYN. Κρεμασμα, αιωρημα.
 * L Κινυμαι.

Κ Ι

Κινυμαι.
—Ες πολέμον πυκνὰ κινυτο Φαλαγγες. II δ. 281.
S Y N. Κινεμαι.

Κινυσοω.
Οπως εἰφοροῖς ἕσα μη κινυσομην. Æsc. Ch. 194.
S Y N. Κινω. Φανταζω.

Κινυρις. Nom. Pr.
Τὴν ποτὲ οἱ Κινυρις δῶκε ξεινήιον εἶναι. II. λ. 20:

Κινυρός
—Ὡς τις πεῖ ἰ πορταὶ μητρ
Πρωτοτόκος κινυρή.—II. ρ. 5.
S Y N. Μεμφιμοῖος, αξιοθρηνος, κλαυτός, οικτρός,
θρηνητικός. ολεθριος.

Κινυρομαι.
Ουτε θεῖς Αχιλλῆα κινυρέται, αἰλίνα μητρ Call. 2. 20.
S Y N. Οδυρομαι, θρηνω, κλαιω.

Κινωπετα.
Πολλα δὲ Καριωνος ανα, διεῖδ' περ εόντος,
Ιλιυῆς εβαλοῖτο κινωπετα.—Call. 1. 25.
E X P. Τα θηρία, κινωπετα.

Κιρκη.
Εὔρον δ' ἐν βησσησι τετυγμένα δαμάτα Κιρκης —
Αμφι δὲ μιν λυκοὶ ἦσαν ορεεργοι, ἠδὲ λεοντες,
Τῶς αὐτὰ κατεβλάξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' εἴωκεν.
Od. κ. 210.
Κιρκη δ' ἑλίου θυγατηρ.—Hes. Ξ. 1011.
—Λιγυρις δ' ἡ συνὼν μορφαστρια. Eur.
Κιρκη ὁμοιογητὴ μεγαλοφρονος Αἰηταιω. Orph.
Δρακίαν, ἐγκυῶσαν ἀλφίτω θρονα. Lyc.
E P. Εὐπλοκαμος, εἰνή, ποτινα, Αἰαιη, δολοεσσα,
αἰθαντος, θηροπλατος, πολυθρονος, ορεσιᾶς, φι-
λοσκοπελος.

Κιρκηλάτος.
Κιρκηλάτῃ τ' ἀηδόνος. Æsc. Supp. 64.

Κιρκος.
Ἡύτε κirkos ορεσφιν-ελαφροτατος πετεινῶν
Γηδίας οἴησε μετὰ τρηρανα πελειαν II. χ. 139.
E P. Ωκυπετης. ἀκὺς ἀελληης, αἰδων, θρασυῆς,
χομφυῆς, ἀμοδύρος, φαισοφότος.
—P H R. Επεπλάτο δεξιὸς ορις,
Κιρκος, Απωλλωνος ταχὺς ἀγγελοσ.—Hom.

Κιρκοω.
—Σκελη δὲ κirkασον εἶα. Æsc. Pr. 64.
S Y N. Κρκισα, δεσμειω.

Κιρκιμι, κirkawa.
Εν δ' ἀρα κισσυδιω κirkη μελιηδέα οἶνον Od. ζ. 78.
—Ποιτονοος δὲ μελιφρονα οἶνον κirkwa. Od. η. 182.
S Y N. Συγκιρκια, εγκιρκιμι κεραννιμι.

Κιρκίς, Κισσαρίς.
—Και τὴν παρὰ θῖνα Κιρκίην. Ep. 1. 4.
Αυχμηρον ποιτῃ τρηματοσεντα λιθον.
Τραχαλεην τε λιθον, δοτακκη ευθηγία κοσμον. Ep.

Κ Ι

Κισση.
Πιοσ Γοργονεια πεδία Κισσηης.—Æsc. Pr. 792.

Κισσιεύς
Κισσιεύς τὸν δ' ἐθρέψε δομοῖς.—II. λ. 223.

Κισσιής vid. Θεσων.

Κισσηρις. κισσοφόρος, κισσινος.
Νυσσῶτιαν θρεων κισσηρις; οχθαί. Soph. An. 1145.
—Γαῖα κισσοφορα πατη. Eur. Tro. 1066.
Ποτήρα δ' ἐν χερεισσι κισσιπον λαβῶν. Alc 766.
S Y N. Κισσαθης, κισσοειδής.

Κισσοκομης, κισσοσεφής.
Κισσοκομην Διόνυτον.—Hom. XXV.
Κισσοσεφής δὲ κῆμαι. Anac. 26. 5.
S Y N. Κισσοσεφανος.

Κιστος, κίτος
—Αμφ' ἰσὸν δε μελας εἰλισσεται κιστός
Ανθεσι τηλεθαων.—Hom. VI. 40.
S Y N. Κισσαρος.
E P. Αἰθωψ, αυτοελεκτος, αεριοποτητος, αρραγῆς,
αλητης, βοτρυοις, ἐλικωδης, ευαδης, διαφανηης, με-
λας, οινωψ, κυαναμπυξ, μελαμφυλλος, κροκοειδης,
ἰμεροεις, ευχαίτης, πολυπλανης, ζων, τηλεθαων,
σκηπητης, τετρακοσμημοσ, ταυπλεκτος, ταυφυλλος,
πλεκτός, ταμεισιχρος.—
P H R. Επιθῆταρ οπαρις. Nonn.
Ἡεμί' ὑπερ τυμβοῖο Σοφοκλῆος, ἡεμα, κισσε,
Ερπυζοῖς. κληροῆς εκπροχων πλόκαμωσ.—
Αἰεὶ τοι κικαρθ' ἐπὶ σηματι, εἶε Σοφοκλεις,
Σκηπητης μελακωσ κισσοσ ἀλοῖτο πο. ας. Ep.

Κισσοχαρῆς. vid Βακχος.

Κισσοω.
Μελλαν χορειειν κῆτα κιστωσας ἐμόν. Eur. B. 205;

Κισσυβιον. vid. Κερνημι.
Και βαθὺ κισσυβιον κεκλυμενον ἀδέι καρῶ,
Αμφῶδες, νεοτευχῆς, ἐτι γλυφαναῖο ποτοσόν. Theoc:
1. 27.

Κιση, Κισις.
Μητρ δ' ἐν κιση ἐτίθει.—Od. ζ. 76.
Τὸ εἶπνον, ᾧ πᾶι, δῖσον ἐκ τῆς κισιδος. Ag. A:
1137.
S Y N. Αντιπηξ. κίβατος, καψακωσ, θικη, γαζοῖ,
φυλακιον, ζυχαροσ, ζυχαριον, θυλαξ, θυλακιοσ,
κωρικοσ, φημαμόσ, χωριμόσ, κίβισις.

Κίτια, κισσα.
Συρακωσιω δε κίτια.—Arist. Av. 1297.
Πολλάκι δὴ κρέξασα πολυθρον, διὰ τις ηχῶ,
Κερτομον ἀνταθῖς χεῖλοσιν ἀρμοναν. Ep.
Και μιμηλοσ βιοτῃ πῆρον.
—Παμφαναν μελπον ἀπὸ σομητων. ib.

Κίτιαν, κισσα.
Υμῆς μιν ἔν οἱ κίτιῶντες
Τῆς ερινης.—Arist. Pa. 496.
S Y N. Επιθυμειω, συλλαμβανω (μεθ' ἰδονῆς.)
Κιχαω,

Κ Λ

Κιχάλα, κιχαιομαι, κιχῶ, κιχημι, κιχῶ.
 —Τὴν δ' ἐκίχανε Πύργω ἐν ὑψιλῶ—II. γ. 383.
 —Νῦν δ' αὖ θανάτος και μοιρα κιχαιει. ρ. 478.
 Νῦν δέ σε τεθνεῶτα κιχαιομαι—II. τ. 289.
 Εἰ κ' ἐτι σ' ἀφρανοντα κιχησομαι—II. β. 258.
 Οὔτῃα μιν, βασιλῆα, και ἐξοχον ἀδρα κιχηη. ib. 188.
 —Τραπεζαν εἰδατῶν πληρην κιχῶν. Lyc. 1250.

Κιχλα.
 Ως δδ'· αν η κιχλαι ταυσιπληροι—Od. κ. 468.
 —Ποια κιχλαι. Ep. I. 1.

Κιχλιζω
 Κιχλιζοντι δε πῶσαι—Theoc. 11: 78.
 S Y N. Καυχθαλα, καυχθαομαι.

Κιχλισμός.
 —Οφῶν, ποταν, κιχλισμῶν. Ag. N. 1069.
 S Y N. Καταχ. νη, καυχθασμός, κιχθλισμος, κα-
 ταχασμους, φριμαχμός, φριμαγμα.

Κιχωρον.
 Κιχωρα δαρδαριδαστε—Nic. Th.
 S Y N. Σερις, κιχωρη, κιχωριον.

Κιω.
 —Εἰς θαλαρον κτε ἔϊα γυακιῶν.—II. γ. 423.
 S Y N. Πορευω, επερι, παραγωμαι.

Κιων.
 —πρὸς κιονά μακρῆν. Od. α. 127.
 S Y N. Στυλος, στυλη.
 E P. Ακχματος, ακχιδῆς, κλιβικτος, ὑψηλός, ὑψιμο-
 λαιος, σιβαρός, τετραπλευρος.

Κ Λ

Κλαγγαῖνα, κλαγγαῖνα. vid. κλαγγα.
 Οἶαρ δωκεῖς δῆρα. κλαγγαῖναις δ' αἰπερ
 Κων, μεριμναν ὑποτ' ἐκλιπῶν ποιε. Absc. Eum. 131.

Κλαγγή.
 Πανσάμενοι κλαγγῆς—II. β. 100.
 S Y N. Κραγγή, βοά, ἦχος.
 E P. Ασπετος, ἀενά, σοῖοσσσα.

Κλαγγηδόν.
 Κλαγγηδόν προκαθίζοντων—II. β. 463.

Κλαγγα.
 Αὐτὸς δὲ κλαγγας πετιτο—II. μ. 207.
 S Y N. Κλαζω, κλαγγαζω, κλαγγαῖνα, κχῶ,
 βοα, φαινω.

Κλαίάρος.
 —Ακλαστοι δ' αἱ κλαδαράι καμακες. Ep. I. 1.
 S Y N. Φαθαρός, δεδρικός, φυλλικός.
 Κλαίαν, κλαῖαν, κλαίικος,
 Εκ γάρ τοι ριζης τε πολυχιστοι κλαδαῖτες. Naz.
 Μαλακαταται κλαίικα. Anac. 22. 4.

Κ Λ

S Y N. Κλαταξ, κλαταρον, κλατίον.
 Κλαδός
 Οἷης τῆς απαλῆς παντας εἶαψε κλαδῆς. Ep. I. 2.
 S Y N. Ακρεμαν, ὄρπηξ, ὀσχος, πρεμιοι, πῶρος,
 ραβδός.

E P. Απαλός, ἱεροστέπιος, πολυχιστος, τεκν, δι-
 τρω ης, ὑψιγενητος, νεορπίος.

Κλαζω.
 —Μεγάλα κλαζοντε μαχονται—II. π. 429.
 S Y N. Αἰακλαζω, κραζω, φθρυγομαι, ὑλακτω.

Κλαιστρον
 —Βλεφαρων ἀν κλαῖστρον—Pind. P. 1.
 S Y N. Κλαῖστρον, συμπύξις.

Κλαιω.
 —Τι κλαίεις; τί δέ σε φρενας ἰκετο πειθός; II. α.
 362
 Ητοι ὁ μιν κλαισκε πρὸς θρανόν—II. θ. 364.
 S Y N. Ακακλαιω, αποκλαιω, δακρυω, κλαυθμυρι-
 ζομαι, πειθεω, κωνω, ατακακω, ολοφειρομαι, οικω-
 ζω, ἐξολουζω, στυγναζω

Αμφοτεροσι δὲ χερτιν ἐλῶν κοινῆ αἰθαλοσσαν
 Κευατο κακκεφαλῆς πολίης, αἰνὸν στοιαχιζαν. Hom.
 Κλαξ. vid. Κλες.

Κλαριος. vid. Απολλων.
 Πολλοὶ δὲ Κλαριον—Call. 2. 70.

Κλαρος.
 Και Κλαρος αἰγυλεσσα—Hom. A. 40.
 Ες Κλαρον αμπελοσσαν—Hom. VIII. 5.

Κλασιβαλαξ
 Χαλκῶν αροτριτην κλασιβαλακα νεστομηῆα. Ep. I. 6.
 Κλασιζω. κλασιζαο.

—Και στρατηγης κλασιζατης. Ag. Eq. 166.
 S Y N. Κλονεω, ἰασση, παλαιω, καταπονεω, πα-
 τρω, ὑποτασσω, κλαω.

Κλαυθμός. κλαῦμα.
 Κλαυθμῶ τε στυγεροῖο, γοοῖο τε δακρυοσιτος. Od. ρ. 8.
 Ἰσας αν εκτός κλαυμάτων εχοις ποδα. Soph. P. 1292.
 S Y N. Ανακλαυθμός, ανακλαυσμός, θρήος, κωνμα,
 κλαυθμυρισμός, κνυζηθμός, οχολυθμός.

E P. Στυγερός, μεγαστοτος.
 Κλαυσια
 —Αλλὰ ἔητα το θηριον
 Φθρυγομενον αλλας κλαυσια—Arist. Pl. 1099.
 S Y N. Παταγεω.

Κλαυσιμαχος al. Κανσιμαχος.
 —Και κλαυσιμαχος τινος ἦος. ib. Pa. 1291.
 S Y N. Πολεμοκλονος.—Φιλοπολεμος.

Κλαω, κλαζω
 —Πορθοκ κλασε χερὶ παχηη. Od. ζ. 128.
 S Y N. Δικκλαιω, αποκλαιω, αγω.
 Κλαῖαν, κληῖαν.
 —Χαῖρεν δε κληδόνι διὸς Οδυσσεύς. Od. σ. 116.
 S Y N. Χρησμός, κληῖαν, κλητευμα.

Κλειγενης

Κλειμενής

—Κλειμενής ὁ μικρός,

Ο ποιηροτατῶν βαλσαυός.—Arist. κ. 721.

Κλειδύχος. vid. Προθυραία.

Κλειθρῶν

—Εκ δε πυθμενων

Εκλινε κίλα κλειθρα—Soph. Aed. T, 1285.

S Y N. Κλειδώμα, κλειθρον, συμπιυξίς.

Κλειός, κλεινός, κλειτός.

Σκηπίῳχε κλεινοῖο πολῷ—Orph. H.

Πινδα κλειναῖς εν πυχαῖς Pind. P. 9

—Δισσοντο δ' μεν κλειτός επικηρυ: Π. δ. 379.

S Y N. Ενδοξος, αγαλυτός.

Κλειός Ion. et Poet. Κληίς, Dor. κλάξ.

—Και βαδουκαμπή—Κλειδα σωων—Er. I. 6.

—Θυρας επιτελλομαι αυλῆς

Κληίσαι κληίδι—Od. φ. 241.

—Δαδων κληίδα φαεινή. Hom. M. 247.

Α κλάξ τῶς μεγαλας πᾶ λαρνακος; Theoc. 15. 33.

S Y N. Βαλαναρχα.

Κλητη

—Μεροπο Περιωσις εν γυγαῖα

Κλητη ευπλοκαμο:—Ar. 1. 976.

Κλειτός. Nom. Pr.

—Κλειτόν Πεισηγρος αυλαδι ἰόν. Π. ο. 445.

Κλειτός

—Τῶες κλειτόι τ' επικηροι. Π. ζ. 247.

S Y N. Αγακλητος, κλειός.

Κληω.

—Κληῖ σπητὰ δαματαν. Ar. A. 478.

S Y N. Αποκληω. κατακληω, κληίζω.

Κληω.

Εργ' ανδρῶντε θεῶντε, τάτε κληωσι οιδοί. Od. α. 338.

S Y N. Κληίζω, ενχομαιζω, επισημιζω, ὑμνω, διαβωα, ευλογω, δοξαζω, αποφαινω.

Κληω.

—Ευθρονς Κληως εθελοισας—Pind. N. 3.

Κλεμμα

—Εχει τι κλεμμα τῶν αυτῆς δομων. Eur. Hec. 616.

S Y N. Κλεπος, κλεπισσινη, φάσμα, φωρα, φωριον.

Κλεμαι Poet. Κλειομαι

Μήτι τε κλεμαι και κερδεσιν—Od. ν. 299.

S Y N. Κλειζομαι επικαλεομαι.

Κλεομβροτός Nom. Pr.

—Κλεομβροτος ὁ μὲν βακχιατης—Call. Ep. 28.

Κλειόνικος. Nom. Pr.

Θεσσαλικῆ Κλειονικη ταλαν.—ib. Ep. 3.

Κλειοπατρα, Κλειοπατρα vid. Μελεωγρῶ.

Κεῖτο παρὰ ματῆ αλοχῶ καλῆ Κλειοπατρη,

Κερη Μαρπισσης καλλις φερει Ευρηγη. Π. 1. 552.

Κλειοπατρων ἰδίοισιν ἐμὴν δομον ἔγον ακοιτιν Ar. 2. 239.

ΕΡ. Φιλοστεφαιῶ.

Κλεος Poet. κλειος.

—ὄν κλειος ἔσποτ' ολεῖται. Π. β. 325.

S Y N. Δοξα. ευδοξια, ευκλεα, ευφημια, κῆδος, εὔχος, Φημη.

ΕΡ. Αφῆσιον, αἰσῆσιον, απληρωτοι, αγαδι, ακπῶ, αμειψισον, αθανατιν αμφισοπιον, αμφριστοι, βαθυ, ἄται.ν, ευσκλεες, εσθλῶν, ευρῶ, επερωσιον, ευσεβείς, επηρωτον, τοθαιδι, μεγα, υβαν μπες, μυριοι, πελωριον, σθενερῶν, ὑψηλοῖ.

Κλεπισσινη

Κλεπισσινηδ' ὄρατε:—Od. τ. 396.

S Y N. Κλοπή, κλοπια, κλοπινη κλεμμα.—απαίη.

Κλεπίης

—Κλεπτη δε τειρυκτις αμεινω Π. γ. 11.

S Y N. Κλώψ, κλοπέυς, κλοπός, φάρ, σις. φιλητης. Βαλατιστομός.

ΕΡ Ημεροκλιτος. τοιχωρυχος, τ κλει. φηταρ.

Κλεπίης,

Κλεπίον τὸ χρέμη τ' ανδρός—Ar. V. 927.

S Y N. Κλεπίσιός.

Κλεπίω.

Κλεψαι δ' ατρευσικον εὔσχοπον Αρχειοφοντην.

Π. ω. 24.

Τῆς γενεῆ; εκλεψεν αναξ—Π. ε. 268.

Κλεπέ νω—Π. α. 132.

S Y N. Διακλεπιω, εκκλεπιω, ὑποκλεπιω, κλοπιω, κλαπιω, κλαπιαμαι, σιλευω, αποσυλω, σφετεριζομαι, ὑφαιρειμαι, τοιχωρυχω, ιοσφιζομαι. απαταιω.—παρалогиζομαι.

Κλετας.

—Αηταιῆος ὑψηλὸν κλετας. Lyc. 703.

S Y N. Απ.ρωξ.—ος.

ΕΡ. ἰερῶν, ευβοταν, ταυφυλλον.

Κλεψιγαμος, κλεψινομος.

Κλεψιγαμοι και παντα κακῷ.—Sibyl. 1. 3.

Ὡς κλεψινομορον.—Lyc. 1116.

Κλεψιφρον

Ερμεω βελῆτι κλεψιφρονος—Hom. M. 413.

S Y N. Κλεψινοος.

Κλεψυδρα.

Ο γῆς πετεται τὴν νυκτα περι την κλεψυδραν.

Ar. V. 93.

Κλειωνάς

—Ευκτιμεναστε Κλειωνᾶς. Π. β. 570.

Κληδην

Κληδην εις αγαρῶν κικλησκειν ανδρα ἑκατον. Π. 1. 11.

S Y N. Ογομασί, εξοτομακκληδην.

Κληδονω

Γλωσση. πικροις κεντρεισι κληδονεμοιοι. Eur. Hec. 1. 1288.

S Y N. Ακοικω, επικερτομεω,

Κληδεχωω.

- Κληῖς ἕω.
—Δεῖ τῆσδε κληῖς ἕξεν Θεῶς Iph. T. 1463.
S Y N. Νεωκέρεια.
- Κληῖς ἕχος.
Κληῖς ἕχος δὲ λα—ib. 132.
Κληῖς ἕχος ἢ Ἡρα;—Æsc. Supp. 299.
S Y N. Ἰερεῖς;—ἰερεῖα.
- Κληῖς, κληῖς, κληῖς, κληῖς.
Κληῖς ἕχος Ἄρτεμιν Θεῶν ἀνασσα. Eur. I. A. 1522.
—Ἰῆδε κληῖς πατῆρ. Iph. T. 917.
Ἡθελῆτι κληῖς διὰν ἕξονα—Hom. XXXVII. 9.
S Y N. Κατακροτέω, μελπῶ—οἰομαῖα.
- Κληῖς, Κληῖς.
Κληῖς, αὐγερόστ', ελατῆς—Od. ε. 239.
- Κληῖς, κληῖς.
Κληῖς χαλασθῶ τάδε, Arist V. 1475.
—Μεγαροῖο διὰ κληῖς εἰδεν.—Hom. M. 146.
S Y N. Κληῖς, βαλβίς.
E P. Χαλκοτεκτον.
- Κληῖς, κληῖς.
—Εἴτινα μοι κληῖς πατῆρ; εἰσποῖς. Od. δ. 317.
Κληῖς γὰρ ἦλθεν εἰς Ερεχθιδῶν πολιν. Eur. Herc.
F. 1166.
S Y N. Κληῖς, Φηρη, βαζίς, ματινα.
- Κληῖς, κληῖς.
—Και ἐκλήσσει οὐχῆς Od. α. 165.
S Y N. Κληῖς, ἀποκλήω.
- Κληῖς.
Κληῖς δ' ἔπεισαν σάνιδες;—Od. β. 344.
- Κληῖς, κληῖς.
Κληῖς τὸ Βαχχεῖον ἰδῆν. Anac. 173. 5.
Ἴωμεν ἐπὶ τὰς κληῖς—Ar. Th. 735.
S Y N. Αὐγαλῆς,—οἰαγῆς, πτορῆς, (τῶν ἀμπελων)
Φακελλοῖς.
E P. Αμπελινον, βοτρύδεν, εἰρίοτεν, καρποφόρον,
καλλιπετηλον, φερεσφυλον, αμοτόκοον.
- Κληῖς.
Ζωὴν κληῖς—Sibyl. I. 1.
S Y N. Κταομαι, μετεχω, λαμβανω, κατεξῆσιαζω,
εἰρισκω οἰκω.
- Κληῖς.
—Και εσχισε δαδὲκα μοῖρας
Κληῖς. Hom. M. 129.
- Κληῖς, κληῖς.
—Παριος δὲ θεῶς ἐκ κληῖς ὄρασεν. II. γ. 325.
—Και οἶκος και κληῖς ἀκηρατος—II. ο. 498.
—Πικρὴν κληῖς—βιχ καθίστης—Eur. Andr. 384.
S Y N. Κληῖς, λαχῆ, κτήμα, περικτήσις, ἑστία.
κληρονομία.—βασιλική—διαδική.
E P. Ακηρατος.
- Κληῖς.
—Γῆν—κληῖς. Arist. N. 203.

- Κληῖς ἕχος.
Πολλῶν ἐτῶν κληῖς ἕχος—Soph. Aj. 508.
S Y N. Μετοχος, κεληραμένος.—γεωργός.
- Κληῖς.
Δελφῶν ἀριστῆς ἕς ἐκλήρωσεν παλος. Eur. I. 416.
S Y N. Αποκλήρω, μοῖραμοι
- Κληῖς.
Τὰ δὲ κληῖς ποι τρεῖς; Ar. Ecc. 677.
E X P. Αι κληῖς ἀρχαί, κληῖς.
- Κληῖς.
Εκλήρωσεν—ib. N. 1220.
S Y N. Εκκληῖς, εὐκαλέω, καλέω, δικάζομαι, προ-
μαρτυρομαι.
- Κληῖς.
Κληῖς ἐμὲ ἰπιατικός. ib. Av. 1422.
Εἰρήνης κληῖς—Æsc. S. T. 580.
S Y N. Κληῖς, ὑπηρετῆς, καλεῖς, παρασάτης,
ταξίωτης, μετρεῖ.
- Κληῖς.
Ἡ μετὰ δαῖτα κληῖς ἐπειγεί;—Theoc. 7. 24.
S Y N. Αποκλήτος, κληῖς.
- Κληῖς, vid. Κληῖς.
—Εκ κληῖς ἐλθῶν—Arch. ap. Ath.
S Y N. Καρμῖος, ἑστία πηγυῖς.
- Κληῖς, κληῖς, κληῖς.
Πησσεσα κληῖς εὐφυρῶς ποδός
Ελεη.—Eur. Hel. 1586.
—Δεπτὰ κληῖς ποιμῆν. Ar. Pa. 68.
Κληῖς δ' ὑψηλὴν προσέδησάτο—Od. φ. 5.
—Ἴαν ἐς κληῖς μακρὴν. Od. λ. 63.
S Y N. Αβαδρον, βανρον, βαθμῶς.—σχῆμα.—κλ-
μαχίσκος.
- Κληῖς, κληῖς, κληῖς, κληῖς.
Εστρωται κληῖς τῷ Αδωνιδι—Theoc. 15. 127.
Φερεῖν ἐνεγκω κληῖς ἴν.—Ar. L. 915.
Τετὶ λαμβαν' ἀπὸ τῆς κληῖς. ib. Th. 267.
Κεῖμαι δ' ἐν κληῖς δεκ' ἀματα—Theoc. 2. 86.
S Y N. Κληῖς, λεκτρον, κοιτῆ, κραβατος, το κα-
τακλήτων, ἀνακλήτων, δεσμῖον.—κραβατιον, βαντριον,
κληῖς, κληῖς. εἰσβανδιον, ἀσκαντῆς, σκιμαποδον.
Φορέων.
E P. Παρθεῖος, γαμικῆ, βαδυστρατος.
- Κληῖς.
Πρὸς λεχέα κληῖς.—II. ψ. 171.
Τραῖς δ' ἐκλήσαν Δαναοί.—II. ι. 37.
—Κίονες κληῖς δαμασαντες Αχαιῶς. Od. ι. 59.
S Y N. Εὐκλήνω, ἀνακλήνω, ἐκλήνω, περικλήνω,
προκλήνω. ὑποκλήνω. ἀποτρεπῶ.—(ἐς φυγῆν)
τρεπῶ.
- Κληῖς,
—Ἐπὶ κληῖς καὶ ἦρας, εἰσας. II. α. 306.
S Y N. Κληῖς, αὐλαῖα, αὐλῆς, σκηπῆ, καλῆ. κληῖς.
καδεδρα.
* M

- ΕΡ. Ευπνητος, ευτυχτος, ευποιητος, ευσαδής, θεο-
τερπής, ιεσπηγής, κακοεργος, ύψηλή.—δινάτος αρ-
γυρω, ελεφαιτι.
- Κλισιον.**
—Περί δε κλισιον Δεε παντη Od. ω. 207.
S Y N. Κλισία. επαυλις, κλέθροι.
- Κλισμός.**
Εισεν δ' εν κλισμοίσι—II. I. 200.
S Y N. Εδρα, σιδές λεχος, κληη.
ΕΡ. Ευλαϊγξ, ποιμίλο, πολυδαϊδαλος, χρυτειο,
αργυρεο, παμφανων.
- Κλιτος, Κλιτός.**
Κλιτες Παλλήνιαι—Αρ. I. 599.
Πολλάς δε κλιτύς τοι' αποτμηγυσι χιραδραι. II.
π. 390.
Ει δέ κεν ες κλιτών αναβάς,—Od. ε 470.
S Y N. Πύξ, αποκλις, επικλιτις, αποκλιμα.—
το πρανές, καταντές.—βασις, προσβασις, (τῷ ορη))
- Κλοῖος, Κλωός.**
—Και τον χρυσειν
Κλοῖον φορέντα περί μεσοι τον αυχένα Eur. C. 183.
—Τμημα κλωός συκη. Ar. V. 892.
S Y N. Ορμός, περιτραχηλιον.
- Κλοεω.**
Αιας δε κλοειε Τελαμωνιος—II. λ. 526.
S Y N. Διακλωεω, συκλωεω, ανασειω, διακλειω,
αταρσσω, ορηω.
- Κλοισ.** (v. d. Sch. et N. De Pauw in Aesch.
Pg. 495.)
Ως ετε κλοισ τε δ' ερηης σφουδυλι εξών. Ant. ap.
Poll. I. 2.
S Y N. Γαστήρ, κοιλια,
- Κλοισ.**
—Και ανά κλοισι ενχησαν. II ε 167.
S Y N. Θορυβός, αικαλή, αραγμός, καναχή, μαχη-
σισμός.
ΕΡ. Απός, αχητῶ, ατασθαλος, αίματοεις, αμ-
Φοριτῶ, κινός, ίεροσαπος, ίπποχαρμης, σοιοεις.
- Κλοπτός, κλοπτός.** vid. κλεπίης.
—Κλοπτός—τῶν ανικητων έπλων. Soph. P. 78.
—Βοῶν κλοπῶν έμετερων Hom. M. 276.
- Κλοπαίος, κλοπιμῶς, κλοπιῶς.**
Ου γάρ κλοπαϊων—Eur. Alc. 1045.
Πᾶς γαρ αεργός ανήρ ζωει κλοπιμων από χειρῶν.
Phoc. 144.
Μυθῶν τε κλοπιων—Od. ν 295.
S Y N. Κλοπιμαίος, κλεπίπιδος, κλεπίστατος, κλω-
πιτικός, επικλοπος, νοσφιδιος, λαδραίος.—παραλο-
γιστής.
- Κλοπή.**
—Κλοπή τε καναγχη ξυγείς. Soph. Ph. 1053.
S Y N. Κλεπίσση—παραλογισμός.
- Κλοτοπειω.**
—Ου γαρ χρή κλοτοπειων ενθάδ' εότις. II. τ. 149.
Ε ΧΡ. Υποκλεπίην αυτῆς τῆς μαχης τῆς λογους.
Κλυδων. κλυδωνιον.
—Θφρ' από ποικου; Δύσε κλυδων τροπιος—Od μ.
421.
—Προς αυτόν γαῖν εκπιπτε κλυδων Eur. I. T. 1196.
—Καρδιας κλυδωνιοι—Aesch. Ch. 181.
—Εν κλυδωνιφ. Eur. Hec. 48.
S Y N. Ταραχή κλησις, κλυδωνισμα. ζαλη, σαλος,
αμπατις, οιδμα. κύμα κομαιοις, κυματοεις
ΕΡ. Δεινός, παλιεργς.
- Κλυδωνίζω.**
Πολλά κλυδωνισθῆσ' αμ' εμῶ ποσει—Sib I. I.
S Y N. Κυμαιομαι, ταρατῶμαι, σαλευομαι. κλυζο-
μαι.
Κλυζω.
Υδάσι ποσφουρεσιον εκκλύζετο—Hom. B. 75.
Θαλασσα κλυζει παντα τ' ανδρωτων κακα. Eur.
I. T. 1193.
S Y N. Διακλυζω, αποκλυζω, μακλυζω, εκκλυζω,
κα ακλυζω, επικλυζω, προσκλυζω, απελνω, εκπιπτω.
—βρεμα.
- Κλυμειν.**
—Κλυμειν τε βαθῆπις. II. γ. 144.
Κερην ε Ιαπειος καλλισφυρον, Ωκεανην,
Ηγαγες Κλυμεινη—Hef. 9. 508.
- Κλυμενος, (ὁ Αἰδης.)**
—Αμειλιτικοιο βαρύ Κλυμενιο νοημα
—Εδελξε λυρε Ep. I. 3.
- Κλυμι, Κλυω.**
Κλυμί μεν αργυροζοε—II. α. 37.
—Τῷ δ' εκλυε Φοῖβος Απολλων. ib. 43.
S Y N. Ακνω, ύπακνω, κελεω, μανθανω.
- Κλυταιμνηστρα.**
Δία Κλυταιμνηστρη (φρεσι γαρ κερητ' αγαθῶσι.)
Od. γ. 266.
ΕΡ. Κελαινοφρων, κακοφρων. πατροφόνος, πατω-
λης, πανολεθριος, δολομητις.
Ρ Η. Τυνδαρις, Τυνδαρη κερη.—δρακραια διψάς.
Lyc.
- Κλυτια (Βασίλισσα τῶν Κωων.)**
—Απο Κλυτίας τε και αυτῷ Χαλχωνος. Theoc. 7. 5.
- Κλυτός.**
—Κλυτά δαματ' εταιν. II. β. 854.
S Y N. Αγακλυτος, ενδοξος.
- Κλυτοεργος.**
Ηφαισον κλυτοεργόν—Od. θ. 345.
- Κλυτομηδης, Κλυτομηδεα.** Ηνοπος γόν. II. ψ. 634.
- Κλυτομητις.**
Ηφαισον κλυτομητην—Hom. XIX. I.
Κλυτονηος.
—Και αιτιθεος Κλυτονηος.—Od. 9. 119. Τῶν

K N

- Τῶν δὲ θεῶν ἔχ' ἀριστος ἐν Κλυταινός ἀμυμον.
ib. 123.
Κλυτοπαλός.
—Ψυχὴν δ' Αἰδί κλυτοπαλῶ. Π. ε. 654.
Κλυτοτεχνίης.
—Ἠφαίστος κλυτοτεχνίης—Π. α. 571.
Κλυτοτοξός.
—Κλυτοτοξός Ἀπκίλων. Od p. 494.
Κλωθῶ.
—Κεχλωσμένοι εἰς Βῆραν—Er.
S Y N. Ἀνακλωθῶ, ἠθῶ—μιτρώμι. —καταπῶα, ἐπιμερίζω συνελίσσω.
Κλωθῶ vid. Μοῖραι. Κῆρες.
Κλωθῶ τε λαχέσιν τε καὶ Ἀτρήτων—Hes. S. 218.
E P. Ὑψιθρονός.
Κλωμακίης.
—Και Ἰδωμν κλωμακιστῶν. Π. β 729.
S Y N. Βενάδης; δυσβάλος, τραχὺς, ορενή.
Κλωμαξ.
Ἀργὴ ἠγων κλωμακας; τ' ἀηδοῖαν. Lyc. 653.
S Y N. Ἀκρατηριον, βενός. —αναμαλία, κερχῶμα; τραχυτής.
Κλῶν
Ἐπὶ φύλλον, κατὰ κλῶνα
Καθελὼν κνήσῃ καρπός. Ἄνας. 37. 9.
—Κλῶνα μελαμπιταλιν. Er.
S Y N. Βλαστός, κλάδος, θαλλός, παραφυάς, ρα-
δαμνῶ, οροδαμνός, οροδαμνίς, κορυμβός.
Κλωπικαί, κλωπιδαι.
—Οὐδ' ἐν κλωπιδῶν. Arist. Eq. 79.
Κλωπικός, κλωπίος.
—Οὐκ ἴζειν φῆς συ κλωπικῶς ἔδρως. Eur. R. 512.
Βῆ ρ' εἰς ἐρημίαν κλωπίος, ἤτε τις φῶρ. Ar. 3.
1196.
S Y N. Κλοπαῖος, λαθραῖος.
Κλώσις, κλωστήρ
Ὅπως λινεργὸς κλώσις ἔλκυσσε πιπρά. Lyc. 716.
Ἴηματα καὶ κλωστήρας—Ar. 3. 255.
S Y N. Κλώσμα, μερμῆς, ἡμάς, ἀτρικτός, ἠτριον.
Κλωστός.
Κλωστῆ δ' ἀμφιβολοῖσι ληνοῖσι—Eur. Tro. 537.
S Y N. Συμπλεκτικός, συναπτός.
Κλωψ. vid. κλεψίης.
Ἀμφοτεροὶ κλώπες καὶ ὁ δεξάμιος, καὶ ὁ κλεψάς.
Phocyl. 129.

K N

K N A I O, κνω, κνημι.
Κατὰ μὲν χρόα παντ' οὐχεσσι
Δακνομένῳ κνωσαιο—Theoc. 7. 110.
—Ἐπὶ δ' ἀργεῖον κνή τυρόν

K N

- Κνησι χαλκηνή.—Π λ. 638.
S Y N. Λυπῶ, διαφθεῖρα, καταπιοντα —κοπῶ—
κνήω—ξνω.
Κνακοί, κνησ κνηων
—Ἐἶχε τραγοῖο Κνακὸν δερμῶμοισι—Theoc. 7. 16.
Τὸν Διευκὸν κνακῶα φυλασσο—ib. 3. 5.
S Y N. Ξανθός, λευκός, ψαρός, πυρρός, κηκείος,
μελας.
Κναφεύς, Att. pro γναφεύς.
Ἦν γὰρ παρεχῶσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφῆς
Χλαινας.—Arist. Ecc. 415.
Κναφευα pro γναφευα.
Ὁ δὲ κναφευεῖ τι,—ib. Pl. 166.
Κνεφαῖος
—Κνεφαῖάτ' ἀμφὶ. Ταρταρὸς βαθῆ. Aesc. Pr. 1028.
S Y N. Διοφερός, σκοτεινός, ἀναυγής, ορδῖος, ἐα-
θνός.
Κνεφῶος,
Κλωστήρα ποιῶσ' ὅπως κνεφῶος
Ἐς τὴν ἀγορὰν φερεσ' ἀποδοῖμιαν. Ar. R. 1391.
Κνεφῶω
—Μή τις ἀτα
Οὐδὲν κνεφῶση προτυπὲν
Στομῖον μεγα Τροίας—Aesc. Ag. 135.
S Y N. Σκοτιζῶ, νεφῶω, ἐπινεφῶ.
Κνεφῶος.
Ἡμὸς δ' ἠελίος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνεφῶος ἔλθε. Π. α.
475.
S Y N. Δελι. γύξ. σκοτός.
E P I T H. Διοφερὸν, δυσήλιον, ἱερὸν, νυκτερινόν,
νυχθιν.
Κνηκίας.
Τὸν κνηκίαν χασκοντα λακτίσας φευγει. Suid.
S Y N. Λυκος.
Κνηκίς.
Οὐδέποδι κνηκίς ὑποφαινετο,—Suid.
E A P. Νεφός, (μικρόν)—ζῶνη (νεφελώδης.)
Κνημαργός.
Κνημαργοὶ δ' ἐλικέστε—Theoc. 25. 127.
Κνημη.
—Κνήμαί τε ἠδὲ σφυρὰ καλά—Π. δ. 147.
—Ἀπώτερω ἠ γονυ, κνημα. Theoc. 16. 18.
S Y N. Σκελῶ, κωληψ.
Κνημῖς
Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνημησιν εἴδικε
Καλῶς, ἀργυρεοῖσιν ἐπισφύρισι ἀραργῶς. Π. λ. 17.
S Y N. Περικνημῖς, υποδήμα.
Κνημῶς.
Ἰδῶς ἐν κνημοῖσι—Π β. 821.
E X P. Εξοχή, ἡ μεση παραβάσις τῶ ορεσ.
Κνησιῶ
—Τὸν ἀπὸ Ἰωνίας
Τροπον τῆλακῆ κνησιῶς. Arist. Ecc. 914.
S Y N.

Κ Ν

SYN. Κνηθιαω, κνησιω, κνηθομαι, κατακνηζομαι.
 Κνησις. vid. Κνω.
 Κνησι χαλκικη—Π. λ. 639.
 SYN. Κνησηρ, κνησηριον, κνησηρον, ξυθρα, ξυθριον, ξυαλη, ξυσηρ. μαχαιρα.
 Κνηδη, κνηδη.
 —Και εν κνιδαισι καθευδοις. Theoc. 7. 110.
 SYN. Ακαληφη, κνιφος.
 Κνιδιας.
 Ουπα ταν Κνιδιαν, επι Δωτιον ιρον εναιον. Call 6. 25.
 Κνιδιος.
 Την Κνιδιαν Κιθαριαν ιδων. Ep. 1. 4.
 Κνηθ.
 Και Κνιδθ αιπεινη—Hom. M. 43.
 Κνηζω.
 Κηζω μεν κνισθω τινα—Theoc. 5. 122.
 —Θμας Δ' εκηζε μ' αιει τητο—Soph. Oed. T. 805.
 SYN. Επικνηζω, διακνηζω, κνηθω, κνωω, ξεω.—
 κοπια, τεμνω.—τιλλα, δακνω, κινεω, καθαπτω, λυ-
 πεω.—ερευναω.—χαρασσω, συλλεγαω.
 Κνηπός.
 Γεινηθεν το τεκνον κατεποντισεν Αυλος ο κνηπός
 Ψηφίζων αυτη σωσμενη δαπανας. Ep. 1. 2.
 SYN. Φιλοκηρής, γλισχροί, ανελευθεροθ.
 Κνησμα,
 Το κνησμα ση ταν δακτυλων. Ag. Ecc. 36.
 SYN. Κνησμός, κνησμός.—σπαραγμα.
 Κνησις.
 Τα δ' εν κνησις, και φιλημιατων ψοφος. Soph. Fr.
 SYN. Κατακνησμός, κνησιμη, κνησιμνη, κνιδαισις,
 κνηση, κνισος, κνυζα.
 Κνισσαω.
 —Εφ' οτα κνισσωμεν αγγας. Arist. Eq. 1317.
 SYN. Κνισσω, ανακνισσω. θυμιαω, αναθυμιαω,
 επιθυμιαω. υπ. θυμιαω, θειω, καθαγιζω, επικαιω.
 ατμιζω, υπκαπιζω.
 Κνισσα, κνισα.
 Κνισση δ' υρανον εχει ελισσομενη περι καπνω. Π. α 317.
 —Κατα τε κνισση εκαλυψαν. Od. γ. 457.
 SYN. Αναθυμιασις —επιπλοον, λιπος.
 Κνισσησις.
 Κνισσηεν δε τε. δαμα περ ιστινα χιζεται αυλη. Od.
 κ. 10.
 SYN. Κνισσηρις, κνισσωθης, κνισσησις.
 Κνισσωδιακτης.
 —Ποδός. ελλυσε Κνισσωδιακτην. Hom. B. 229.
 Κνισσωτός.
 —Εν πυροισι κνισσωτοις χθονός. Aesc. Ch. 483.
 (Εμπυροισι. Cam.—εν προιζει—De Pauw)
 Κνισψ.
 Ενθ' οι κνιστες, και ψητες—Arist. Av. 591.
 SYN. Κνωψ. Ζωψιον.

Κ Ο

Κνυζα, κνυζα
 Αιγυπιος. και, κνυζα—Theoc. 4. 25.
 Κνυζαω, κνυζαω, Κνυζομαι. vid. Κερβεροθ.
 —Εκνυζητο ποτ' ισχυια ευγυχος εχουσα. ib. 6. 30.
 SYN. Κνυζομαι. σαινω, καταθωπτω, υλακτω,
 ωρομαι. παρακλαιω, βυζω, κνυζω, κλαυθμυρι-
 ζομαι.
 Κνυζηθμός.
 —Κνυζηθμω δ' ετερωσε δια εαθμοιο φεβηθεν. Od.
 π. 103.
 SYN. Κνυζημα. ποππυσμός, κλαυθμυρισμός.
 Κνυζωω
 Κνυζωω δε τρι οτσε—Od. γ. 401.
 SYN. Ρυσοω, κνωω, λυπεω.
 Κνυμα, vid. Κνιμα
 (—Το κνυμα ση ταν δακτυλων.—Suid.)
 Κνω.
 —Εκνυει ελθων την θυραγ. Ag. Th. 487.
 SYN. Κνυζω, κνυθω, ξυω, κνυζα.
 Κνωδαλιν.
 Ου μεν γαρ τε φυγεσκε βαθειης βειθεσιν υλης
 Κνωδαλον θ' τι υλοιο.—Od. ρ. 317.
 SYN. Ζων, θυριον.
 Κνωδαξ
 Και σφαιρης κνημ' αμφι χθονα ως περιτελλει,
 Κυκλοτερες γ' ενιτω κατά δε σφετερον κνωδαλα.
 Orph. De Deo. 23.
 Κνωδαν.
 —Τεθ' αιολη κνωδαντος—Soph. Aj. 1044.
 —Ξιφω; διπλες κνωδαντας ελκει—ib. 1247.
 Κνωπομ εφος
 Και κηρα κνωπομιοσφοι—Lyc. 675.
 Κνωσσιος
 —Κνωσσια Ορχηματα—Soph. Aj. 708.
 Κνωστος
 Τοισι δ' ενι Κνωστος μεγαλη πολις—Od. τ. 178.
 ΕΡ. Ευρεϊα, πολυδενδρεος, Μινιαϊός.
 Κνωστω
 Ηδω' μαλα κνωστωσ' εν διερεησι πυλησι. Od. δ. 809.
 SYN. Εγκνωστω, υπνωτια, κοιμωμαι. ρεγκω.

Κ Ο

Κ Ο Α Λ Ε Μ Ο Σ.
 — Δρακοντα κοαλεμον, αιματαπαση. Ag. Eq.
 198.
 SYN. Αιοπος, μαρς, ματαιοφρον.
 Κοβαλα, κοβαλλα, τα.
 —Εσι με κοβαλα παιδος οντος—ib. 415.
 Η μη κοβαλλα γ' εστιν—ib. R. 104.
 SYN. Σεφοισματα, πανεργηματα, κλεμματα—
 απατητικα.

Κοβα-

- Κοβαλιευμα.**
—Και κοβαλιευμασιν. Ib. Eq. 331.
S Y N. Κολακεια, κοβαλεια, πανουργια.
- Κοβαλος.** κοβαλλος.
—Και φουσι κοβαλος. ib. Pl. 279.
S Y N. Αγελευθερος, κακοτεχνος, κακοθελος, πανουργος, ληστής, κορυνηφόρος.—εφρων, σκαπίτης, φιλοσκωμμων, ευτραπελος.
- Κοβυλις.**
—Ορει μαγειρας και κοβυλι, και σκαφην. Phil. ap. Poll.
S Y N. Κνήστις.
- Κογχη, κογχη.**
Και τῆ κογχη τῆ πανυ σεμιῶς
Τοῖς σημειοσιν επηση. Arist. V. 583.
Κογχη εγὼ Ζεφυριτι παλαιτερον.—Call. Ep. 6.
S Y N. Κογχυλιον, κοχλος.—τὸ ελαχιστον.
- Κοσω, idem quod νοσα.**
Ἠδ' εκοσησεν.—Call. Fr.
- Κοθωρος.**
—Τε κοθωρον και ροπαλον ξινηληθην; Ar. R. 47.
S Y N. Εμβας, ὑποδημα (αμφοτεροδεξιον).
E P. Αδαστητος, αρραγής, γυναικείος.—αψηκτος, σκληρός
- Κοθωρος, κωθωρος**
—Κηφνησσι κοθωρος ικελος ὀρμήν. Hef. ε. 302.
S Y N. Ακεντρος.
- Κοῖζω, κοῖζομαι**
—Και κοῖζεται Arist. A. 746.
S Y N. Γρυζω, γρυλλιζω, οἰζω
- Κοικηίς (Ληται)**
Εισάκε οἱ Κοικηίς εκεκλετο.—Call. 4. 150.
- Κοικυλλω**
—ἢ τι κοικυλλης εχων; Ar. Th. 859.
S Y N. Περιβλετω, κακοτεχνω.
- Κοιλαινα**
Χάμα δέ μοι κοιλαινον.—Theoc. 23. 43.
S Y N. Εκκοιλωω, κοιλωω, βαδυνα.
- Κοιλιάς.**
Παῖροι δε σεῖνης διά κοιλιάδος.—Tryph. 581.
—ὑπὸ πύχα κοιλιάδος ευνης. ib. 191.
S Y N. Κοιλαμα, κοιλια, αγκος, συναγκεια, βάθος.
- Κοῖλος**
—Καταγεν κοιλας ἐπὶ νῆας. Il. ε. 26
S Y N. Εγκοιλος, βαθύς, γυαλος, γλαφυρός, γλυπτός, αναγλυπτός, κερχιντός, νηρός.
- Κοιλοπιλις.**
Κοιλοπιλισιν δε θεός μεγα κῦδος οπαζει. Ar. Eq. 200.
- Κοιλογασαρ.**
Τητες δε σαρκας εδὲ κοιλογασαρ
Λυκοι πασονται.—Æsc. S. T. 1043.
S Y N. Μεγαλογασαρ, γαστριμαργος.—κοῖλος.
- Κοιλωπίς, κοιλωπίς.**
Ἰδρις ανὴρ κοιλωπιν ορειάδα δυσατο πέτραι. Ep. 1. 6.
Ἦν τις διαρράξ κυματων πολλα σαλα
Κοιλωπίς ἀρμός.—Eur. Iph. T. 263.
- Κοιμαω, κοιμομαι.**
Κοιμησας δ' ανεμους.—Il. μ. 281.
Τοι δ' αυτῶ κοιμησε.—Od. γ. 397.
Ενδα δ' κοιμησαντο, και ὑπνε δῶρον ελοντο. Il. ι. 709.
—Πεσῶν κοιμησαλο χαλκειον ὑπνον. ib. λ. 241.
S Y N. Κατακοιμαω, ανιπαυω, κοιμιζω, ὑπνῶω.
—κατακοιμομαι, ευναζομαι, λεχομαι, κείμαι, κατακειμαι.
- Κοιμημα.**
—Κοιμηματ' αυτογενητα.—Soph. An. 876.
S Y N. Κοιμησις, κατακλισις.—συνασια.—θανατος.
- Κοιμιζω.**
Κοιμισσον δ' οδυας.—Il. π. 524.
S Y N. Κοιμαω, καταπαυω.
- Κοινός.**
—ηκομεν κοινήν ὄδον. Soph. An. 1000.
Κοινῆς τραπέζης ἀξίωμα.—Eur. Or. 9.
S Y N. Ευκοπος επικοινωνος, ξυνος, επιξυνος, πανδημος, επιδημιος. ευκληρος, ανδραπνιος, ακαθαρτος θανμαστος.
- Κοινοθωμια.**
Παντων δ' ανακτων τῶνδε κοινοθωμιαν
Σεβεισθε.—Æsc Supp. 230.
- Κοινολεχίς, κ πολεκτρος.**
—Χαῖ κοινολεχῆς Αιγισθος.—Soph. El. 97.
—Δαμαρτα κοινολεκτρον. Æsc. Fr. 562.
S Y N. Μοιχός.—ὄμοκοιτος, ὄμολεκτρος.
- Κοινοπλοος**
—Ναός κοινοπλεον ὄμιλιαν. Soph. Aj. 881.
- Κοινοπης**
—Ποσειδὴν κοινοπην παρσιαν. ib. El. 1110.
- Κοινοτοκος**
—Κοινοτοκων ευπατριδῶν τ' αραγοί. ib. 865.
- Κοινοφραν.**
—Κοινοφραν δέ σοι
Και ζῆν θελομι αν.—Eur. Iph. T. 1008.
- Κοινοω.**
Φερε, κοινοσον κῦδος ες ἡμῶς. ib. Iph. A. 44.
S Y N. Ανακοινοω, ανακοινομαι, εισανακοινοω, κοινανω, μεταδιδωμι.—μαινω.
- Κοινῶν**
—Κοινῶν παρ' ευ-
δυστατω γυνῶν πεπιδῶν. Pind. P. 3.
S Y N. Εταῖρος, κοινητός, συζυγος.
- Κοινοω.**
Εγὼ δὲ καυτὴ τῆςδε κωνῶν τυχης. Eur. M. 302.
S Y N. Ανακοινομαι, μετεχω μεταδιδωμι, μεταλαγχανω, συζκληρω, συνοικω, ὀμιλω.—συναπῶ.
* N Κοινοω

Κοινωνία.

Παιδῶν ἐς οἴκους εὐσεβῶν κοινῶν. Ph. 16.

S Y N. Κοινωνία, ἀπακοινωνία, κοινοῦς, μεταδο-
σις, μεταβία, μετοχή, μεθεξίς, συγκληρώσις — συν-
τελεῖα. — ἑταίρια.

Κοινῶς.

Ἀπαν μαθησὶ τέρρον, ὡς κοινῶς ἄν. Soph. Aj.
284.

S Y N. Κοινῶν, μετοχος.

Κοινοφελῆς.

Χαρματα δ' ἀντιδοῖεν

Κοινοφελῆ διανοῖα. Ἔfc. Eum. 989.

S Y N. Κοινοφελμος, κοινῶς, ευχρητος.

Κοιρανῶ.

Ὡς οὐγε κοιρανῶν διεπέ στρατόν—II β 207.

S Y N. Ἀνακοιρανῶ, διακοιρανῶ, κατακοιρανῶ,
αρχῶ.

Κοιρανός. Nom. Pr.

Εἰ μὴ Κοιρανός ὄκα ποδακίας ἤλασεν ἵππους. II. p.
614.

Κοιρανίδη, κοιρανός.

Λευσσέτε Θηβῆς οἱ κοιρανίδαι. Soph. An. 952.

—ἄς κοιρανός εἶω.—II β. 204.

S Y N. Ἀγός, στρατηγός, βασιλεὺς, αρχός.

Κοιταζομαι.

—Ὡς ἀνα βω—

μῶ θεῶς κοιταζατο νυκτα. Pind. Ol. 13.

S Y N. Κατακνμαι, κατακοιμομαι.

Κοιταῖος

—Κάπὶ κοιταῖαν ναπν. Lyc. 603.

Κοιτη.

—Οἱ δ' ἐπὶ κοιτην—εἰσενοῖτο. Od. ξ 455.

S Y N. Ουλαμος, ευνή, κλην, κῆτος, κῆτις.

E P. Ἀπαλή, ἀγραινός, ευσκίαςος, αεικελιος.

Κοῖτος.

Σπειαυτες, κοῖτοιο μεδωμεθα.—Od. γ. 334.

S Y N. Κοιτη, κοιμημα, ὕπνος

E P. Ἠδύς, ευγενός, λαδικηδός.

Κοκκίω.

Ὀξύλυκεαν τ' ἄρα κοκκίης ρόαν. Ἔfc. Fr.

S Y N. Εκκοκκίω.

Κοκκος.

—η σιβδης κοκκος εχει χροῖαν Call. 5. 28.

Εν δὲ σφιν καὶ δρυῖν ἐπηλυδα κοκκον ἀνωγα

Μίξαι χρυσοχιτανα μελαγχροῖην, ερετιμον. Orph. L.

S Y N. Χονδρος.

Κοκκυζω

Ἡμος κοκκυξ κοκκυζει δρυός εν πεταλοισι. Hef. ε.

484

S Y N. Φωνεω.—συνεθημα διδωσι. Suid.

Κοκκυξ

Κοκκυξ οργεον δελοτατον. Anac. 139.

Κοκκυαι, κοκυαι, (αἱ προγοιοι.)

Παρ δ' ὑμῶν κοκυξὶ καθημενη ἀρχαῖοσι. Suid.

Κολαζω

Ὅς ἐδὲ κολῶσ' ἐξέσι μοι τῆς οἰέτας. Ag. N. 7.

S Y N. Ἀποτινυμι, τιμαρεω, αποτιμαω, επιτιμαω,
ὑποκίω, μασίγωω, αικίω, επιπλήτω, φρενω, εἴ-
δετω. σωφροίω, επανορθω, διευθυνα.

Κολαευνω.

—ἡ κολαευνω λίσσεται.—Eρ. I. 7.

S Y N. Ἐπερκολαευνω, αικαλλω, θωπευω, κερκωπίω,
προσπαινω.

Κολαξ.

Ὡς κολακας μισῶν τῆς κολακευομενης. Eρ. I. 6.

S Y N. Ὠψ, θωπευω, κερκωψ, χλευαστής, αυλι-
κός επαυλεο.

E P. Χαριτογλωσσος, χειρολόγος, σωμύλος, τρα-
πέζοκός, γαστροδολος, βωμολόχος.

P H R. Δῆλος σκαμματος.—Αἰταιωνος κων.—
μῆμα τῆς φιλίας.

Κολακωνμος. Nom. Pr.

—Κολακωνμος ασπιδαποβλής. Ag. V. 590.

Κολαπίω.

—Μη' σε κολαψη

Αἰματι Πυγμαῖων ἡδομητη γερανος, Eρ. I. 2.

S Y N. Ευκολαπίω, κοπίω, κοίωω, κίω.

Κολαστής.

Ὡ Ζεὺς κολαστής τῶν ἀγαν ὑπερφρονων. Eur. Herac.
389.

S Y N. Τιμαρτής, επιτιματής, αμυντήρ.

Κολέος, κηλέος.

Ελκετο δ' εκ κολεοῖο μεγα ξιφος.—II. α. 194.

Αψ' δ' ες κηλεῖον ὡσε μεγα ξιφος.—ib. 220.

S Y N. Ὀληη, ξιφοδίκη.—λεμμα.

Κολετρῶ.

Τῆτον δελαιον κολετρῶσ' αἰε.—Ag. N. 552.

S Y N. Καταπατεω.

Κολιξ, κολλιξ.

—ὦ τῆς κολικας κατεσπασας.—ib. R. 584.

E X P. ἡ αρτες, ἡ εντερα.

Κολλαβος (εἶδος πλακῆντος)

Πλακῆντα; απία, κολλαβας.—ib. 510.

Κολλαω.

—Εκολλασαν γὰρ αναι Γωατα.—Call. 5. 83.

S Y N. Ανακολλαω, διακολλαω, προσκολλαω, προσ-
αμοίω, προσαπίω, πηγυνω, διαπηνυμι—παχυνω.

Κολληεις, κολλητός, vid ξυσθῶ.

S Y N. Κεκολλημένος, συνθετος.

Κολλικοράγος

Ὡ χαῖρε, κολλικοραγε βοιωτιδιου. Ag. A. 872.

Κολλομελεω

—Τα δε κολλομελεῖ.—ib. Th. 59.

Κολλοψ.

—Ετανυσσε νεω ἐπὶ κολλοπι χορδήν. Od. φ. 407.

S Y N. Κολλαβας,—χορδή.

Κολλυβος.

Κολλυβος (είδος ευτελέως κομμάτιος.)
Ουδείς επιματ' αν δρεπανον εδὲ κολλυβες. Ag. Pa.
1199.

Κολλυρα. (είδος αρτε.)
Κολλυραι μεγαλην.—ib. 122.

Κολοιαρχης.
Προς τὴς κολοιαρχας προσήλθες.—Ag. Av. 1212.

Κολοίς.
—Εφοβησε κολοίεστε ψῆρας πε. II. π. 583.

S Y N. Κορακίας.

E P. Ηλκεις, ευπλερες, κραγετης ύπαροφος.

Κολοκυμα. (τὸ κολοβὸν κύμα)

Ωσαν κολοκυμα.—Ag. Eq. 689.

Κολοκυτη, κολοκυνθα, κολοκυνθίς.

—Ει μὴ λημας κολοκυνταις.—ib. N. 326.

S Y N. Σικυωνη, σικυωνια, σικυαι

Κολός.

Πῆλ' αὐτως εν χειρὶ κολόν δορυ.—II. π. 117.

S Y N. Κολ εὖς, ελλειπής, ελλιπής, πηρός, ανα-
πηρος, εμπτη s, κυλλος, ατελής.

Κολοσσος

—Σφυληρατο; δια κολοσσός. Theoc. 22. 47.

Κολοσσοβαμων.

Κολοσσοβμων δ' εν πτυχαίσιν Αυσουων
Σταθείς;—Luc. 615.

Κολοσσυρτός.

Ανδράν ηδὲ κυνῶν δεχεται κολοσσυρτόν ίόντα. II. μ.
147.

S Y N. Θοριβος, πληθός, κολυός, συριγμός.

E P. Αργαλιος; ανδροφόνος, πολύς.

Κολυραίος.

—Κολυραιη επί πετρη. Call. Fr.

S Y N. Κόλλος, τρογγύλος.

Κολυα.

—Το δὲ καὶ μεσηγηυ κολυα. II. υ. 370.

Τηξιμελεί νασρ κελυμμένο;—Ep. Suid.

S Y N. Αποκολυα, κολοβωα, αποκοπία, κατακοπία,
ακρωτμεω, πηρω, ακρωτηριαζω, χ;εωκοπεω, ελατ-
τωω, εμποδιζω, μειωω, λαβωω,—αμηχανεω, εκτη-
κομαι.

Κολπιος.

Πεπλον δ' ερεκε κολπιαν ακμῆ χειρῶν. AEsc P. 1065.

S Y N. Κολπιωτός; πολυπύχος; καταπύχος.

Κολπ@.

—Βαθύν κατά κολπον εχμασ. II. β. 560.

Παίδ' επί κολπον εχμασ.—II. ζ. 400.

S Y N. Πλύξ, πλύχη, αγκάν.

E P. Αγκιαλος ανεμοφραγός, εναλιος, βαθύς,
βαθυδύης κυμαιναν, νεφοειδής, ευρύς, ευωδής κερη-
νός πολυχανθής, δεοδεγμων, νηχυτος, ύδροδοκος,
επιφλοισθος, ερσαφυλος, ευδιαων, βρυοεις, δεινός,
ευροπος, φιλοξενος; πεδοσκαφής; πολυψαμαδ s,
ορεσσιχυτος, ευδαλής.—ίμεροεις, κηαδής, φερεκαρ-

πος, κωμικαίς, ακχοφόρος; σκιρτημων, σκυμφευτος,
αμαινυτος.

Κολπωα.

Κολπαδη δ' ωμοκι πεπλος βαθύς Ευραπειης Μοσc.
2. 125.

S Y N. Πήσσω, συμπήσσω, καταπλεκα.

Κολπωδής.

—Πρός τάν κολπωδη πτερυγ' Ευβοιας. Eur. I. A.
120.

Κολυμβάω.

Ιδὲ, πῶς, νῆσσα κολυμβῶ. Anac. 37. 5.

S Y N. Κατακολυμβάω, δυπία.

Κολυμβητήρ, κολυμβος.—κολυμβίς (ορνεον.)

Δικη κλυμβητήρος.—AEsc. Supp. 413.

—Επ' ιχθυοιστι κολυμβῶ. Siblyl. I. 5.

Τροχιλης, κολυμβος.—Arist. A. 876.

Πορφυρίς, κερχηνίς, κολυμβίς.—ib. Av. 305.

S Y N. Κολυμβητής, δυπής; αρεντυρ. νηκτής, ιεν-
εήρ—κολυμβάς.

Κολχίς.

Κολχίδος τε γῆς ενοικοι. AEsc. P. 415.

—Αια δε Κολχίς.

Ποντῆ και γαιης επικεκλιται εσχατιήσιν. Ap. 2.
419.

Κολχιοι.

Κολχων, οίεν αρήι δαρυσσόοι επίν ατειρείς. Orph.
822.

E P. Αρηίφατοι, κελαινῶπες, αρήιοι αμαιμακαιοι,
ξεντοφόνιοι.

Κολωα.

Θεριστιης δ' ετι μῆνος αμετροεπής εκολαα. II β 212.

S Y N. Θορυβωα, κελαιθεα, κραυγαζω.

Κολωνη, κολανός.

Επ' δε τις προπαροιθε πολεως κιπέτχ κολωνη. ib.
811.

—Επ' κερύοεντι κολωνῶ. Ap. I. 1120.

S Y N. Ακρωτεια, ακλων, γεωλοφον, πρῶν, κημός,
οχθός, οφρύς, δειράς.

E P. Αερσιλοφος, ἀλιπλανής, αγκηνεφής, βαθυ-
σκαπελος, βαθυκρημος, βαδυσπηλυγ, δολιχῆ δρο-
σερά, ημεμοεσσα, ευδημος, προβλής, ορειονόμο; λασιος,
παιπαλ.εσσα, ύλης ευδρος θαλασσοτόκος, κραναή,
τηλεβόλος, τριλοφός, ύψιτεινής.

Κολῶν, κ. λφός.

Εν δε θεοίσι κολῶν ελαυνετον.—II. α. 575.

—Εν δε κολῶς Ασπετος.—Ap. I. 1284.

S Y N. Θορυβος, ταρχή.

Κομαρος, (είδος δειδρα.)

—Και εν κομαροισι κεινται. Theoc. 5. 129.

Κομαροφάγος.

—Τά τε κομαρι. Φάγα. Arist. Av.

Κομαω.

—Χρυσετην εξετραισιν κομαωιτε. II. δ. 42.

S Y N.

SYN. Κομοτροφῶν, εθεραζῶ.—πλῆγται, ανθῶν, τρυφῶν, χλοηφορῶν. σεφανοομαι. γανυρια.

Κομῶν.

—Αγλαίης δ' ἐνεκεν κομῶσιν ανακτες. Od. p. 310.
—ἡ γα γερῶτα Εἰδυκῶς κομῶσκειν—ω. 211.

SYN. Διετα, επιμελεομαι, τμηλεω, περιχῆδομαι, προτιμαῶ, τρεφῶ.

Κομῆ.

—Κομαι χαριτεσθιν ὁμοίαι. II. p. 51.

SYN. Βοσρυχος, δεξιζ, εθερα, χαιτη. φοβῆ.

ΕΡ. Αβρά, αναλεα, αμετρητος, ἀλιβερατῶ, ασκε-
δῆς, ευπλοκαμος, ευθαλῆς, ευροφαλιγξ, ευωῆς,
ξανθῆ, λιπαρά, ιοειδῆς, ἰμερτῆ, ιεστμητος, επιχρυ-
σος, μελαινα, λευκῆ, περιδειςτος, πολια, βλη, οπι-
δοπορῶ, φαιδιμη. χλιδῶσα.

ΡΗΗ. Κομῆς απωλῆς ανθῶς. Ανασ.

Μηδε κομῆς περιαλλα παλοσχιδίας πλεκε σιρας.
Naum.

Κομητῆ.

Οιδεῖς κομητῆ; ὅσις κ ψνιζεται. Said.

Ηκεν κομητην ἰόν.—Soph. Tr. 576.

SYN. Καταβοσρυχος, παραπλοκαμος, ευπλοκα-
μος.

Κομητης.

Και πλοκαμῆς πλεκτοῖο πυρῶς. βοτρυδῶν. ἐλιζῶς
Φεγγῆ λαχνηεντι σελας τρηχυνι κομητης.—

Και πλοκαμῆς Τυφῶνος ἐλιξ ἀμαθαιε κομητης

Αντιπορῶ σπιθῆρι δασυτριχα πυρῶν ἰαλλων.
Nonn.

ΕΡ. Ακτιοις, ασραπίαν, ξιφῆφῶρος, παγωνας.

Κομιδῆ

Νῦν μοι τὴν κομιδῆν ἀποστειτον.—II. Σ. 186.

Αυτὸν σ' ακ αγαθῆ κομιδῆ εχει.—Od. ω. 248.

Ητινά οἱ κλειων κομιδῆν ἐτιδεντο νημῆς. Theoc. 25.
109.

SYN. Επιμελεια, δεραπεια, τμηλεια, κῆδος.—
ανασωσις.—ευφορια.—αφιξις.

ΕΡ. Ευφορος.

Κομιζῶ, κομιζομαι.

—Χρυσὸν δ' Αχιλεὺς εκομισσε δαιφρων. II. β. 875.

—Τα σαυτῆς εργα κομιζε. ζ. 490.

Κομιζετω δῆτα.—Soph. Ed. T. 453.

SYN. Αιακομιζῶ, διακομιζῶ, αποκομιζῶ, κομῶ.
εμπάζομαι.—ποριζομαι, αφαιρω. αμφετω.—βασα-
ζω επαγω.—απαγω. αναλαμβωω.—εχω.

Κομιστῆρ, κομιστῆς.

Και κομιστῆρας κορας. Eur. Hec. 221.

SYN Πομπῶς, αγαγῶς.

Κομιστρον.

Ψυχῆς κομιστρα τισδε μηχανωμενης. Æsc. Ag. 974.

Κομια

Εἰκε δ' ἔναι τῶ ποτηρῶ κομιατος. Ar. Pl. 863.

SYN. Αποκομια.—(εἶδος φαυλῆ νομισματος.)

ΕΡ. Κακόν, καισιον, κανόν.

Κομῖος.

Εκοψε κομῖον Αρειον.—Æsc. Ch. 421.

SYN. Κοπετῶς, τυπετῶς.—τὸ κομιατικῶ.

Κομιατρια (κομιατῶς.)

—Δεῦρ' ἴδι, κομιατρια. Ar. Ecc. 732.

SYN. Κομιστρια, καλλωπιστρια, εμπλεκτρια.

(Ανδροκαπηλος, προπαι, σωματεμπορος, ψυχημ-
πορος, μαγναυετής.)

Κομιαζῶ.

Αλλ' κ πατρων τὴν τεχνην εκομιατας. Soph. El.
1530.

Κομιαζ' ἐτ' αλλῶ.—Æsc. S. T. 486.

Φιλος γαρ ηδῆ πρὸς πυλαις κομιαζεται. ib. 506.

SYN. Αποκομιαζῶ, αλαζονεομαι, γανυρια, ἰψο-
ομαι, απατω.—κομῶ.

Κομιασμα.

Ὅς αὐτὸν εξεπληξε τῶν ὑψηγορων

Κομιασματων.—ib. Pr. 361.

SYN. Αλαζονεμα, κωχημα.

Κομῖτω.

Ὡς τῶν κομῖτῶ χαλκὸς ἐπὶ εηδεσφι.—II. μ. 151.

Κομῖτῶν δ' ἐσ' ατελῆ συν ψευδῶν αισχρῶν ονειδος.
Soph. Ph. 863.

SYN. Ψοφω, απαχω, δεπει, κοιαβεω, πλαταγειω.

—επαγγυλλομαι, αυχῶα, επικομῖτω, κομιαζῶ.

Κομπολακερ.

—Αλλ' κκ εκομπολακεν. Arist. R. 992.

ΕΧΡ. Ουκ ελεγον κομιαωδη.

Κομπολακυδῶς.

—ἀρα κομπολακυδῶς; ib. A. 589.

Κομτοφακελορημηνα.

Απεριλαπτ. ν. κομτοφακελορημηνοια. ib. R. 864.

SYN. Ματαιοκομπος, βαρυρημων, αλαζων.

Κομπος

—Υπαὶ δέ τε κομπος οδονταν Γινεται.—II. μ. 149.

Γλωσσης τε κομποι.—Eur. Hec. 625.

SYN Ψοφος, δῆπος, αραγμῶς.—αλαζονεια, επαρ-
σις, κειοδοξια

ΕΡ. Αγηνωρ, ὑπερνηωρ, βαρυδαπος, βαρυμητις,
ὑψαυχην.

Κομψευριπικῶς προ κομψευριπιδικῶς

Επιποιμ' αν αυτῶ δῆτα κ μψευριπικῶς. Ar. Eq. 18.

Κομψεω, κομψεομαι.

Κομψεω νῦν τῶν δαζαν.—Soph. An. 330.

SYN. Πεζιλαεω, σεμνολογῶα, ακαλλῶ, αλαζο-
νεομαι. εκομψεομαι.

Κομψῶς,

Σικελος κομψῶς ανῆρ. Anac. Fr. 204.

Μῆ γῶ νοημα κομψ' τερον ηκωσά πα. Ar. Av. 105.

SYN. Δεσιος, ευφυῆς, επιχαρις, αιμιλιος, ἄβρος,
πεζιλαος, παλῆργος, πιθῶνος, απατητικῶς, τεχνι-
κῶς, παλιμῶδους, γλαφυρῶς.—

Κομψοπρεπῆς.

Κομφοπρεπής.
 Ω κομφοπρεπή μέσση έχων.—*Ag. N. 1026.*
Κομφῶς.
 Κομφῶς; τε καὶ δαιτητικῶς. *ib. A. 1015.*
S Y N. Ασειως, εὐτραπελεως, γλαφυρῶς, λαμυρῶς, σαχυλωσ, χαριεντος.
 Κοναθεω, κοναθίζω.
 —*Αμφὶ γὰρ πηλῆ Σμερδαλέον κοναθησε—II. ο. 648.*
 —*Αὐτὰρ ὑπὸ χιδῶν*
Σμερδαλέον κ ναθίζε ποδῶν—II. β. 466.
S Y N. Ηχων, ανιαχων, κομπειω.
Κοναθεδόν
 Αφροην κοναθεδόν επιτρισμα γενεον. *Ep. Suid.*
Κοναθος.
 —*Αφαρ δὲ κηκός κοναθος κατὰ νῆας οραρει, Od. κ. 122.*
S Y N. Φοφος, δῆπος, κτυπος, ἤχος.
Κονδύλος
Απολλῶ γαρ αὐτὸν ἐμμελεῖα κονδύλῃ. Ag. V. 1495.
Ἡν ὁ παῖς οἶον αἰτῆ
Κονδύλον αὐτῷ δίδῃ. Prou.
S Y N. Κολαφος, κονδυλισμός.
Κονα *vid. Κονῆς.*
 —*Ποδῶν δ' ὑπεγερθε κονη*
Ἰσάτ' αἰρομειη—II. β. 150.
Ἡρίτη δ' ἐν κονη—II. ε. 75.
L P. Κυκησιπέφρος, ψευδοητρος, πολυψαμαδος, ἐρικλαυτος, διελλισσοσα, λεπτῆ.
Κονίζω, κονίζομαι, κονίω
 —*Ἐκονισσε δὲ χαιγας. II. φ. 407.*
Οἱ σε πολὺν οἴσκει κονιορτες πεδίοιο II. ν. 820.
Ὡς τῷ μὲν κειόπιτο κερῆ απαν.—II. χ. 405.
S Y N. Κονιχω, ὀπκοποιω, κονιορτου, σπεδαζω.—
 χριω, παλλίω, γυμναζομαι, ἀμλλαζομαι.
Κονιχῆ, (εἶδος βοῆαης)
Στεγνά δὲ οἱ πέρα; και εκ ευχλοσα τοῖα κονιχῆς.
Nic. Th.
Κονιορτός, κονισσαλος, vid Κονῆς.
 Ο κονιορτός δῆλος αὐτῶν.—*Anit. Eq. 245.*
 —*Πολὺν κονιορτον εγερα. Suid.*
Τῆ δ' ἦν ἔλκομενοιο κονισσαλος—II. χ. 401.
Κονις (ὑποδῆμα πολυσχιές.)
Γερῶν δὲ χαρεῖ χλανίδα, και κονιποδα,
Εχων,—Anit. Ecc. 843.
Κονῆς.
 —*Ψαμαδος τε κονῆςτε. II. ι. 385.*
S Y N. Κονα κονισσαλος κονιορτος, κοπρος, αμα-
 σος, σποδός, αἰθαλα, τεφρα, μαφινη ἡτροι, γιψος,
 ρυπος, σπληνός.
L P. Αμαιοσσοσα, αἰθαλοσσοσα, αλεγενή, αζαλαα,
 αυαλεη, αφαιρα, αρισκαπίος, ἀλφροδῆα, αἰσιος,
 αελλῆς, αμοτος, βαδισκαφῆς, διοφερά, ξανθῆ,
 λεπτῆ, κερῆ, μελινα, οδοντα, χιδριμαλή.
Κονοστρα.

Ἦξε δὲ ταυρῷ γυμνάδας κακοξενῆ;
Παλις κονοστρας. Lyc. 867.
Κονῶς Nom. Pr.
Ὡς περ Κονῶς τέφραον μιν έχων
Αἶον, δῖψη δ' απολωλῶς
Ὀν χρίν διὰ τὰς προτερας νίκας
Πινειν εν τῷ Πρωταεῷ. Ag. Eq. 531.
 —*Κονῶς δὲ φιλοσεφανός, σε φιλητη. Crat.*
Κονῶ. *vid. θραυικος.*
Κοντός.
 —*Χεῖρεςσι λαδῶν περιμηνῆα κοντόν. Od. ι. 477.*
S Y N. Καμαξ, διαστρ.
Κοπανον.
Περαὶ κοπανων ἀνδροδακτων, JEs. Ch. 860.
S Y N. Ζιφος (κοιλίαν) συ, κοπή.
Κοπιω
Ὡς τε παρῆσαι κοπιῶν ὑμῖν
ἵποτων αγαδῶν. Agit. Av 735.
S Y N. Κοπιζω, αποκαμνω, απερχομαι, δυσχε-
 ραίνω.
Κοπις.
 —*Ουκὲν κοπίδας ἀς ταχιστ' ἰῶν*
Θηξῆς μαχαίρας; Eur. Cyc. 240.
Πρὶν ὁ ποικιλοφρων
Κοπις, ἴδουλ γος, δημοχαριστής. Hec. 131.
S Y N. Μαχαίρα, ακινα.ης.—ὁ λαλος, ριπρ.
Κοπος
Ἰν' ἠϊεῖ αν κοπος μ' απαλλαξῆ.—Soph. Ph. 907.
S Y N. Αδρανα καματος, ἀνα
Κοποιω.
 —*Επεῖ λιν εκοπαθην. Hom B 188.*
S Y N. Αποστρω, τρω καματος, κατποτω, απο-
 κερῆ, κοπιζω, κοπιωμαι.
Κοππατιος.
Ὅτ' επιτριμην τον κοππατιων—Ag. N. 23.
Κοπρωγαγεω,
Εγῶ δὲ κοπρωγαγῆν—ib. L. 1176.
Κοπρην.
 —*Τεμενος μεγὰ κοπρσοντες Od. ρ. 269.*
S Y N. Κοπρηνω, κοπρίζω, κοπρω—κοπρον αγῶ,
 επιβαλλω.
Κοπρη κοπρος
Εν κοπρησιν ἡμην πιανεται Sim. 2. 6.
 —*Κυλινδομενος κατὰ κοπρον II. χ. 414.*
S Y N. Κοπριον, κοτράν, κονῆς, σποδός, πηλός, σκυ-
 βαλον, αση, αποπατημα, φεγμα αποσκει, αφο-
 δευμα, τελεός, σκω, σπιταλή.
Κοπριος
 —*Πρὸς ἐμὲ τρεῖ γ' εἶπ' αἰῆρ κοπριος. Ag. Ec. 895.*
S Y N. Κοπριμος, κοπρικός, κοπριαδης.
Κοπρολόγος
Ανδρες κοπρολόγοι—ib. 9.
S Y N. Κοπρολόγος, κοπριανης, μισαρός.
 * Ο Κοφροσοειω.

Κοπροφορέω

Κοπροφορέω σ' εὖ λαλοῦσι. *ib.* 205.

Κοπρῶν

Τῆς τε κοπρῶνας, καὶ τὰς λαυρας. *ib.* Ρα. 98.

SYN. Κοπρία, βολεῖν, αφεδρῶν, κοπροδεδιόν, αφουεπιτιριον. ευμαρια

Κοπίος

— Οξυχειμὶ σὺν κοπιῶ. *Æsch.* Ch. 21.

SYN. Κοπετός, κομμός, σεριοτυπία.

Κοπίω

— Κοπίε δ' Ὀλοσεύς τοξῶ — Π. κ. 513.

SYN. Ανακοπῶ, αποκοπῶ, διακοπῶ, εκκοπῶ, κητακοπῶ, πλησῶ. τεμῶ, πρῶ, ρυγῶ, τρωῶ, διακω, χρεατῶ. αρατω. ὑποσεῶ. τυπῶ, κρῶ. παι. αι. ζῶ

Κορακι (εἶδος ἰχθύος)

— Κατ' ωλεῖται κορακίνης. *Arist.* L. 560.

Κοραῖ

— Τῶν κεφαλῶν κορακίος εἶχαν. *ib.* V. 43.

Εξ' εὖ κορακας δῆττον ἀφ' ἱμῶν. *ib.* Pl. 604.

Ε Ρ. ἀμετρ βίος, κραζῶν. — οἶνος φαγος.

Κορασιον

— Τιμαῖτε, κορασια, τὰν Αφροδιταν. *Er.* 1. 1.

SYN. Κορίοι, κορίδιον, κυρίδιον, κορισκη, κορισκιον, μεραῖ, κεραικισκη. γένη, παιδιριον. κερη.

Κορδαῖ (ορχησῖς καμική)

— Ουδεκορδαχ' εἴλκυον. *Arist.* N. 540.

Κορευμα

— Ἔνθα παρθεῖ εἰνσ' εἰω

Κορευματ' εκ τῶ δ' ἀνδρῶ — *Eur.* Alc. 175.

SYN. Παιθεμα.

Κορευω

Συ δ' ᾧ τεκνον μοι, πῶς κορευθητη καλῶς. *ib.* 315.

SYN. Διακορευω.

Κορεω, κορευω, κορευνμι

Ἡ τις καὶ Τρωων κορεει κυνας — Π. θ. 379.

Επει πολεμικορ σθεν. *Ag.* Ρα. 1282.

SYN. Αδω, πληρωω

Κερη, κερη

— Ἰκατοιο κερη — *Od.* τ. 546.

— Πολεμόν δ' ἰεν ἤντε κερη. Π β. 872.

SYN. Παις, παιδισκη, παιδιριον, παρθενο; κερηδια, κορασι ν.

Ε Ρ. Αἰδοια, αμυμαν, αζῦξ, αμῆς, αμφριτες, σκλητος, αφρων αλυτος, αναεδιος, αβρικομικς, ακηλτος, αμτροχικτωι, αγλακορφος, αγλαοδακος, αγλαοφαρης, αχιταν, αιτχοσπεπλος ακερδεμος, αγακλει; βαδυκολπος, βαυζωος; δελη; διστερας δυσπειτης, γυμνοχρας δαρπιστος, εικωπις, ερατη, ε ικυδης, ευγαμος, ευωπις, ευπλοκιμικς, ευκλεης, ευενδης, ευχρειος, ευσφυρῶ, ευμακτις, ευοφρως, ερατοχρος, ευμεγαλστος, ιππιος, λευκοχιταν, ιοθη, ιουδαλης, μιρα, καλλικομος κηκομος, καλλιπεπλος, ισοπο

ρος, ἱμεροσεσα, μιλακη, πε ικαλλη, κυνῶπις, κυνῶπις, πολυζηλος, πελαργοχρως, πολυμηχανιος, κωκοφρων, λυσειδερα π εβλιτος, τεριν, ριγδαν, ροδοειδης, σνοφρυ; τ λιμησεσα, χοροϊτυπος, κλιδαιοσφορος, χαιρμεσσα, χρησηλακατος, χοροπλεκίς, φιλοκριταρ, φιλαμπελο; φιλοπαρθειος, τελετυγαμος.

Κορη

Πᾶσιν γαρ θνητοῖς θνηταὶ κοραι εἰσὶν ἐν οἰοσις. *Orph.* Ε Ρ. Πυκοφθαλιμος, φασφορος.

Κορη vid. Περτεφοιη.

Κερης τε καὶ Δημητρος — *Eur.* Supp. 34.

Τῆς καρποποῦ ἔ παιδα Δημητρος θεας. — *ib.*

Κορδυνα, κορδυν, κορδυρια

Ζεὺς δ' ἐπει ἔν κορδυνειν ἔν μενος — *Hef.* δ. 853.

— Αμυδῖς δὲ τε κῶμα κελανῶν κορδυεται — Π. 1. 7.

SYN. Επαιρω, ὑψω, κορυφω, αιξαν. σγαφροιζω.

Κορια, vid. Αρτεμς.

Αλλοι μεν Κοριη; — *Call.* 3. 234.

Κορια, κορεα.

Ως δη κορειαν αφδιτην πεπαυειη. *Lyc.* 354.

SYN. Παρθενα, πα θεγια, κορευμα.

Κοριανον, κριαινον, κο ιον.

Μυρτοῖς στεφανῶσθαι καὶ κοριανοῖς. *Anac.* 138.

Εγῶ δὲ τακοριανῶν ἐπριαμην — *Ag.* Εφ. 673.

Κοριζομαι

— Ἴόν ἦν λαμβανῶσ' εκοριζετο. *ib.* N. 68.

SYN. Ὑποκοριζομαι, κολικευω

Κοριθικς, Κοριθιος.

Οὐδέ ποτ' αμυσαντι Κοριθικῶν — *Er.* Suid.

— Κοριθιας εἰμε; αναθεν. *Theoc.* 15. 91.

Κοριθος

Αφινόν τε Κοριθον — Π β. 570.

Εἴη μοι το μεταξὺ Κοριθα, καὶ Σικανῶτος *Prov.*

Ε Ρ. αλιζωνο; αλιςεφατος, Δωεις, ολεια, ιουδιμος,

οφρως, αγγλο;θρος, φιλοξιος.

Τον μεγαν ακρο ριντον Αχαικῶν Ελλάδος ασρον.

Er. 1. 3

Κοριον vid. Κρασιον.

Νῦν μᾶν, ᾧ κοριον, — *Theoc.* 11. 60.

Κορις.

Στιβαδα σχοινων, κορεατ μετην, — *Ag.* Pl. 541.

Κορκομος (λαχανῶν τι αγριον.)

Κατ' ἠψαμην τῶ κορκορι, — *ib.* V. 239.

Κορκορυγη.

Κορκορυγαὶ δ' ἀγα ασυ, *Æsch.* S. T. 351.

SYN. Ταραχη, θυρβος, βοά (ασημος.)

Κορμά;

Κορμόν δ' εκ ριζης προταμῶν — *Od.* ψ. 196.

SYN. Στελεχος, πρμιον, ευπος. φητρο;

Κορος.

Παντων μεν κορος ἐσὶ — Π. ν. 636.

- Εσι δε και κορος αν-
 -θραπων βαρὺς ἀνιάσαι. Pind. N. 9:
 —Τικτες τοι κορος ὄβρι. Solon.
 S Y N. Ἄδος, ἀση ὑπεροψία
 E P. Αἰψήρως, αἰψίς, λευγαλέος, ὄβρισις.
 Κορος, κῆρος.
 Εἰ τότε κῆρος εἶ, — II δ. 321.
 S Y N. Πᾶις, παιδίον, νεός, αἰχίος, ἴος, κηρίδιος.
 E P. Αὔλας, ἀβρ. χαιτης, ἀποπλανίας, θεοφραν,
 ευφυής, ευπρεπής, νεοθλής, πρῶθλης.
 P H R —Κερῶ αἰσυντήρι εοικῶς,
 Πρῶτον ὕπνιτηρ, τῆπερ χαρισιστάτη ἤδη. Hom.
 Κορη Att. Κορη
 —Βαλε δὲρι Κορονη—II. δ. 502.
 S Y N. Κεφαλή, κροταφος, γινέδος, παρήϊς.
 E P. Κατασκίος, λιποθριξ, σκολιοθριξ, νεοτμητος,
 φιλιψίος, πλυδερᾶις.
 Κοροισίος.
 Οὐδ' ὄγε κοροισεντα λιθον κλυεν—Ogrh L.
 S Y N. Κομητής, παραπλοκαμος.
 Κορωτός
 —Καὶ σαυροισι κορωτῶν πτερυξ, Lyc. 291.
 Κορυβα, —Κορυβάτε, Κυρβάντες
 Κικλητικῶν ῥηθῶν ἀσπασ βασιλῆα μεγιστον,
 Κυρβαντ', ἀλθιομοιον, ἀρβίον, ἀπροσορατιν.
 Νυκτερινὸν Κυρητα, φῶσαν ἀποταυτορα δεινῶν,
 Φαντασιῶν ἐπαρωγόν, ἐρημοπλανιον Κορυβαντα
 Αἰολομορφον ἀνακ α. θεὸν διφυή, π λυμορφόν.
 Ogrh. H.
 Κυρητ ε κορυβαντες, ἀνακτορες, ευθειαιτίτε κ. λ. ib.
 —Κυρβαντων ἴταροι—Call. 1. 46
 E P. Ἀλοικητοι, ἀτευχεῖς, δρυθρατῆς, ἐρημονόμοι
 γηγενῆι, παιδοκομοι, τραχαλοι, Φερεσσακῆς, Φιλο-
 σμαραγοι ῥοπλεκῆς, Φιλακρητος.
 Παιδοκομοι Κυρβαντες αἰζομενα Διονυσια.
 Οἱ Φρυγα κολπον εχαντες ορεσσιπολυ παρὰ Γεση,
 Νηπιον εστί Βακχιον ἐκυκλωσαντο βοειαις —
 Οἱ βρεφος ἀρτιλοχευτον αἰζιτικῶν π ρὰ πετρι,
 Ζῆνα φεριστακιστον ἐμειρωσαντο χορειαις Nonn.
 vid. l. 9. 152. l. 15. 56. l. 29. 216.
 Κορυβαντεος
 Καὶ Κορυβαντεων ἰαχηματα χαλκεα ροπήραν. Eρ.
 Suid
 Κορυβαντιαω,
 Ἀλλ' ἡ παραφρονῆς ἐσθὲν ἡ κορυβαντιᾶς. Ag. V. 8.
 S Y N. Συγκορυβαντιαω, -μαινομαι, ορχεομαι, δαι-
 μοναω. ηχῶ.
 Κορυβαντιζω.
 Μετα τῶν' ἐκορυβαντιζες—ib. 119.
 Κορυδος, κορυδαλις, κορυδαλλας, κορυς.
 ἀειδὸν κορυδοι και ἀκανθίδες—Theoc. 7. 141.
 Οὐδ' ἐπιτυμβῆδιοι κορυδαλλίδες ἡλαιοται. ib. 23.

- Ἀρχεσθαι δ' ἀμῶντας ἐγερομεν, κορυδαλλω ἴω.
 10. 50
 Κορυθαξ,
 Ἴσος Εἰναλιῶν κορυθαίκε Πόλεμιστῆ. II. χ. 132.
 Κορυθαίοιοι;
 —Μεγας κορυθίοιος Ἐκτωρ II. β. 816.
 S Y N. Χαλκοκορυθῆς, κερηκοκομων, πολεμικός.—
 κεκορυθμένος αἰδοπι χαλκῶ.
 Κορυθεω.
 —Κεκορυθμένος αἰδοπι χαλκῶ. II. δ. 495.
 S Y N. Καθοπλιζω.
 Κορυμῶς, κορυμῶν.
 —Μῆλα κερηθεροισα κορυμῶς. Eρ. Suid.
 —Νηὼν ἀποκοψεν ἀκρη κορυμῶα. II. ι. 241.
 S Y N. Ἀκρον, ἀκρ σολιον, κορυφή, κλάν.—κλαδός.
 E P. Ἀζαλέος, ἀρτινοιος, ἀνρκομος, ἀμπελοισ, ἀν-
 δροβόιος, ἀλεστοπονοος, ἀσθῆμοιος ευσπεριος, ευτίορ-
 θος, ευπετασθ. εἰδολθ, ευορηπῆ, ἐλι φόρος, δροσι-
 ζομοιος, δρακοντεος, ἰοβίλο; ομφνης, πνικτήρ πο-
 λυπτόρθος, ταυπτόρθος, ορθρῆς, ροδεος, πολυπε-
 ρῆς, σκιερῶ, σκολιος, ὑψικμοιος, φυκοιοις, χλοορο.
 Κορυνη
 Ἀλλὰ σιδηρήη κορυνη ρ γυνητε Φαλαγγα. II. η. 141.
 —Χεροπληθῆτε κορυνη 1 θεος. 23. 63.
 S Y N. Κερδυλη, ροπαλον, ραδδος.—ξίφος.
 E P. Αὐτοφυής, ἀζηχῆς, ἀζαλεα, ἰορμα, ροικῆ,
 ραιδοκρῶος, εἰζαρά, ταυπτόρθη.
 Κορυνιτις
 —Ἀρβίθου, τοκετιληγιη Κορυνητην
 Ἀνδρες κικλητικῶν—II η. 138.
 S Y N. Κορυνηφόρος.
 Κορυνίτις vid. Νυμφαί.
 Κορυπίλος
 Οὗτος ὁ λευκιτας ὁ κορυπίλος—Theoc 5. 147.
 S Y N. Κεραϊτιτής.
 Κορυπίω.
 —Κρανανα φυλατσει, μὲ τὸ κορυπίω. ib. 3. 5.
 S Y N. Εὐκορυπίω κεραιτιζα, κυριτίω, κορυτίω.
 Κορυς
 Ἀσπις ἀρ ἀπιδ' ερείδε, κορυς κορυν, —II. ν. 131.
 —Κορυθα κροταφοις κρηκην. ib. 183.
 Νεος ὁ μοσχος, ἀρτιγενῆ
 ὑπὸ κορυθ' ἀπαλοτριχα
 Κατακομον βαλλῆ. E. G. B 1184.
 S Y N. Περικεφελιαια, τρυφαλια, κυνη, κρανοςῆ
 πληξ, σεφαιη—κορυδος—χαιτη.
 E P. Ἀρρηκτος, ἀρραχῆς, ἀμφιβαλος, ἀεροπαλια,
 δαιδελη, βριαρῶ, πυκομος, ἰπποδασεῖ ἰππερις,
 ἰπποκομος, καλῆ, κρεταρᾶ, παναίδη, λαμπρα, φι-
 ενή, παμφαγοισα, τετραβαλος, χαλκοπαρρος χαλ-
 χεα χαλκῆρης χρυσῆ
 Χρυσῆν δ' ἐπὶ κρετῆ κορυν ζωτο τετραβαληρον,
 Δακτομοκην δῖόν τε περιτροχον ἐπλετο φυγγος

- Ηελία, ὅτε πρῶτον ανερχεταί ἀκραινοίσι. Apoll.
Κορυσσα, κορυσσαί.
 — Πολεμάτε κορυσσῶν II β. 273.
 Πάντα μὲν τὰ πρῶτα κορυσσεταί, — δ. 424.
 — Κορυσσε δὲ κύμα ροοί — φ. 306.
 S Y N. Καθοπλιζῶ, παρσκευαζῶ, ὑψῶ, κορυ-
 φῶ — κρηϊος ἐνδύα.
Κορυστῆς
 — Ἴβρων ἔλεν ἀνδρα κορυστῆν. II. δ. 457.
 S Y N. Οπλιτῆς, πολεμιστῆς, ἱπποκορυστῆς.
Κορυφῆ
 Ἀκροτατή κορυφῆ πολυδὲ ρέδῳ Ουλυμπείῳ II α. 497.
 S Y N. Ἀκροτατὴ αἴψ.ς κορυφῆς, κλοφῶν, πρῶτων
 κεφαλῆ — ἐξοχή — οροφῆ κοραϊς
 P. P. Ἀκροκομος, ἀστρογείων, δειδροκομος, κλιδατος,
 μιλοσκοπος, μάαμ υλλος οἰεῖς, περιμηκῆς, ορετ
 τῆστος, ὑψηλῆ, χριστολιτος
Κορυφου.
 Κορυφον κορυφῶται — II. δ. 425.
 S Y N. Ἀποκορυφῶ, ἐκορυφῶ, ἐπειρα, ὑψῶ, ἐκ-
 τελεῶ, — ἀποζυγῶ
Κοραϊεύς, (εἶδος σικκῆς)
 — Τῶν κοραίων γέ μὲ — ἐξεκοφῶν — Ar. Pa. 627.
Κοραῖα.
 Οἱ δὲ κοραϊαὶν ἱκετοί — Od μ. 418.
 S Y N. Κοραῖζ
 E P. Ἐνεαγῆρα λικερύζα, μεγαλχροος, πολυζῶος
 σφικαί, πολυφῶας, ταιυκλωσος.
Κοραῖα.
 — Ἰμῶντα θεῶς ἀπελυσε κοραῖα. Od. φ. 45.
 — Βελῶν καλῆ τροσκελίε κοραῖα. ib 138
 S Y N. Κρηίος γλαχίν. — ἀρν ν ἔ τοξ. — κορυφῆ.
 E P. Μολιβδούφυγῆς σρεπίη, ἀργυρεῖα χρυτεπ.
Κοραῖα
 Διχητῆς ἔξερη κοραῖα πάντα πετιλια. Hef. α. 289.
Κοραῖος vid. Κοκλιπῆς.
 — Τῶν ἐγγυατ. διὰ Κοραῖῆ. Hom. XV. 2.
 Ἰσχε τοιαυτῶν μεγαλῶν αυαταν
 Καλλιπεπλῶ λῆμα Κοραῖδος. Pind. P. 3.
Κοραῖος.
 — Ἐν ἡσσοι κοραῖοσι ποτὶ ποροισι. II. β. 771.
 — Ἐπὶ βροτὶ κοραῖοσι βυκόλοι ἦσαν Theoc. 25.
 151.
Κοραῖος Noni Pr.
 Ἰδὲ ὑπέξυμοιο Κοραῖα Κανειδαῖο. II. β. 746.
Κορνηομαντι
 Εἶπε καὶ Λυγροῖα τάληδέα, κορνηομαντι. Theoc. 3.
 1.
Κορνηο, κορνηο.
 — Οὔτε κορνηοῖον — Ἀρεν — Simon. 59.
 S Y N. Διλιον, σιαματηριον, σῆσρ ν τληια.
Κορνηοματι
 Κορνηοματιοῖς ἀκροισι — Arif. Eq. 49.
 S Y N. Ἰλιαί. — Τῶν βροσῶν περικορμηατα.

- Κοσμεῶ**.
 Κοσμηῶσαι ἵππῃς τε καὶ ἀέρας — II. β. 554.
 S Y N. Διακοσμεῶ, εὐκοσμεῶ, ἐπικοσμεῶ κατακοσ-
 μεῶ, ἀγαλλῶ, διατασσω, παρσκευαζῶ, καθοπλιζῶ.
 κυάινω, τιμῶν, ἐπιτρεπῶ, ἐπιμελομαι, προσφιλο-
 καλεῶ
Κοσμητεῖρα vid. Φυσις.
Κοσμητορ, κοσμητις.
 — Δυν κοσμητορε Λαῶν. II. α. 16.
 S Y N. Διατακτῶρ, διατακτῆς, ηγεμῶν, αὐδῆ.
Κοσμιος.
 — Καὶ σοφῆς, καὶ κοσμῆς. Ar. Pi. 565.
 S Y N. Κοσμηδῆς, εὐκοσμος εὐτακτος, εὐπρεπῆς,
 ἐπιεικῆς, σιγῆς, σαφρῶν, καθαρῶς, μετριος, με-
 τριοπαθῆς.
Κοσμιος
 Ἀπαιτ' ἐποιε κοσμιος — ib 979.
 S Y N. Ἐπιεικῶς, εὐπρεπῶς, εὐτακτῶς, ηθικῶς σα-
 φρῶς, σιγῆς, μετριος, ἴφραμῶς, εὐχεστῶς.
 καλῶς, ἐκοσμιος.
Κοσμοτις.
 Οἷ κοσμοτις οἰκῆ μετ' ἐμῆ — ib. 564.
 S Y N. Ἐταξίε σαφροσῆ μετριότης, συμμε-
 τρία — καλοκεραδία, τὸ καλὸν, κοσμιον — καθαρ-
 οτη.
Κοσμοκρατωρ, vid. Ηλιος. Πάν.
Κοσμος.
 Οὗτω γὰρ πολυμῶρον ἐφίλατο κοσμον ἀλητην. Nonn.
 S Y N. Το πᾶν, τὰ ὅλα — ἐραδῆς.
 E P. Ἀπειρῶν, ἀπειρῶν ἀπειρῶς, ἀεικῶς ἀεικῶν,
 ἀξῆ, γῆδ' ἀχλοσῆς, ἀφιδῶς, ἀλκμῶν ἀπιος ἀπει-
 ρῆς, ἀια δῆς, ἀλιτ, οἶος ἀλιτῆς βῆς, ἀφρῶν, ἀγλαο-
 μῶρος, ἀκοσμος, ζῶοις, βαρυκαρδῆς, θελξίνοος
 ευρῆς, εὐκκῆς, ζηλμανῆς, λιπαυγῆς, λυσσαλῆος,
 κραιπερῶς κορυφορῶς, παλιναυγῆς, πολυφλοισθῆς,
 πλυζανῆς, πολυαἰδαλος, πολυμηχῆς, πολυ-
 πλανῆς, πολυτεγγῆς πυραιγῆς, ρεωῆς, πρ σφοροῶς,
 τετραζυξῆς τροχουεῖδῆς, τερψινοος, χῆστος, ὑψιδρο-
 μῆς — ἀπκλιπῆς ἐγκυμῶν
 Ηενδεν δ' ἄς γῆα καὶ θραῖδῆ, ηδε θαλασσα
 Ἴο πρὶν ἐπ' ἀλληλοισι μῆ συναπρετα μορφή
 Νεκῆος ἐξ ολοοιο διεκρῖθεν ἀμφὶς ἐκάστα. κ. λ. Ar.
 1. 496.
 Ἐν μὲν γῆαν ετευξε, ἐν δ' ἔ ανῶν ἐνδὲ θαλασσαν,
 Ηελιοιτ' ἀκαμαντα, σελῆων τε παλῶσταν.
 Ἐν δὲ τα τετρα πάντα τατ' ἐβῆαν ἐσφῶνῶνται κ. λ.
 II. σ. 483.
Κοσμος
 — Κσμοςθ ἵππῃ, ἐλατῆρῆτε κῦδος. II. δ. 145.
 S Y N. Κοσμοσις, κοσμημα ταξίς, διασκευῆ, εὐ-
 πρεπῆς, το πρεπει, καλλῶς, κλλοπῆσμα, εὐσχη-
 μοσῆ τιμή.
 E P. Ἀκρηστος, ἀκοσμος βαθυκατηπῆς, γλαυκο-
 χροῶς, ἐριθλῆς, εὐτακτος, εὐτερπῆς, νεοτευχῆς,
 νυμφίδῆ,

ιμφοδίδος, λιπαρός, πολυτελής, περικαλλής, παν-
μερος παιδευμένος. φαιός, χαρμής, χρυσήλατος.
Κοσσυφός. κοττυφός, κοψίχης.
—Εισαρτοι δὲ λιγυφθόγγουσι αἰδαῖς
Κοσσυφοὶ ἀχεύουσι ποικιλοτραυλα μέλη. Theoc.
Ep 4.
—Κιχλαῖν καὶ κοψίχαν. Arist A 969.
ΕΡ. Πολυκελάδος, ἠδύβοας.

Κοταίω κοτέω.
—Τῶς νιν Ζεὺς νεμε-
τῶρ ἐπιδοὶ κοταίων. AEs S. T. 491.
Σοὶ δ' ἔγωγα μάλα παγγυ θεοὶ μακαρὲς κοτέοσι.
Π. ξ. 143.
S Y N. Εὐκοτέω, ὑπερχολαῶ, ἀποκοπιῶ.

Κοτήεις.
—Θεὸς νό τις ἐπὶ κοτήεις Π. ε 191
S Y N. Περιοργής, οργιζόμενος, κοτεσσαμένος.—
εγκοτός.

Κοτινῶ.
Τὰδ' ὑπὸ τῶν κοτινῶν.—Theoc. 5. 32.
—Στεφαιώσας κοτινῶ σέφανο. Ar. Pl. 586.
S Y N. Αὐρηλαία ελαία ἀκαρπός.—ραξ.
ΕΡ. Βλαστρά, νήσιος, ἐπιρροφής, οριρροφής, παλαιγε-
νής

Κοτινοτραγῶ.
—Τα, τε κοτινοτράγα.—ib. Av. 241.

Κοτός.
—Και μεταποδεν εχει κοτον. οφρα τελεσση.
Εν σπθροσσην ἰοῖσι.—Π. α. 82.
S Y N. Εὐκοτῆμα, εὐκοτῆσις, μῆνις, ἐπιμακίμα, κη-
νιθμῆ, οὐθυρία, χολος, οργή, θυμός, δυσμένεια,
μνησικακία, φθορός.
ΕΡ. Ἀπός, ἀπροτιπίος, ἀργαλέος, ἀμελιχός, βα-
ρυδόνος, βαρυφρων, βαρυκίπος, δεπός, κρυερός, πυ-
ροπός.

Κοτιάβιζω.
Εσιᾶσθαι, κοτιάβιζεν Arist. Pa. 342.
S Y N. Παιζω, τρυφάω.—ἐξεμεῶ.

Κοτιάβος.
—Τῶν κατακτῶν κοτιάβων. ib. 1242.
Σιμελικὸν κοτιάβον
Αγκυλὴ δαίζων.—Anac. 99
S Y N. Λαταξ, φιαλή (χαλκή).

Κοτυλή.
—Κοτυλὴν δέ τέ μιν καλεῖται Π. ε. 356
Πολλά μεταξύ πελεὶ κοτυλῆς καὶ κειλεῖον ἀνθ.
ριον.
S Y N. Κοτυλῆς. ἀγοσός.—κοίλο πς. κοτυληδών,
κοτυλῶ, οἰνηρσις.—(ἔδος ποτῆρις, καὶ μετρη.)

Κοτυληδών.
Πρὸς κοτυληδονίῳ πιναὶ λαίγυγες εχονται. Od. ε.
433.
S Y N Κοτυλή. ἐμβαφίον.—(ἔδος βωταῖης.)

Κοτυληρυτον.
Παντὴ δ' ἀμφὶ νεκρῷ κοτυληρυτον ἔρρεον ἄικμα. Π. ψ. 34.
Ε X P. Τόστων τῶ πλεῖστα ἄστε καὶ κοτυληρυ-
σασθαι.

Κοτυλος.
Εὐ δὲ μελανθέειν κοτυλοί.—Hom. XLVIII. 3.
S Y N Κοτυλή. ποτηριον.

Κοτυτίαις. Νον.
Ταῦτα γὰρ ἄ γρῆα με Κοτυτίαις ἐξεδίδασκεν
Theoc. 6. 40.

Κυρῶ.
Κυρῶ ξυρῆκῆ.—Eur. Alc. 432.
S Y N Χαίτη, κορση—καρσις, ξυρῆσι, πεξίσι.
Κατα τ' ἐμὸν ξυρῆκες. Eloc. 335

Κυραλιος.
Καὶ βαῖμοὶ ποταμῶ κῆντ ἐπὶ Κυραλίῳ. Call. 5. 64.
Κυραλίον
Καὶ Περσηία αο μένος μεγα κερ. λιοιο. Orph. L.
S Y N. Κυραλίον κυραλίον. λιδοδένδρον.
P H R. Εὐσθλή κυραλίο βιν κ. λ. ib.

Κυρέιον.
Επὶ τοῖσι κ. ρεῖοισι τῶν καθήμενων. Ar. Pl. 338.
S Y N. Κυρωατήριον.—εργαυτηριον κ. ρεως.

Κεῖρτες.
Σικερτήται Κεῖρτες. ειοπλια ρηματα θεντς
Ποσσικητοσι ροκῆνται ορεστροι ευασηρες,
Κρ σολυραι παραρῆμοι, επερβάται εχνεσι κωφεις,
Οπλοφορο. Φυλακες κ σμητορες. αὐλακομοφοι,
Μητρος ορειομαιῶς συνπαοιες. οργιοφανται —
Χαλλοκοροτοι Κεῖρτες Αρηία τευχεῖ εχοιτες,
Ουρανοι, χθονοιτες, καὶ εναλιοι, πλυυλοβοι,—
Ζωρογοσι ποιοιαι, κοσμη σωτηρες αγαιοι.—
Ευπνοι, ευδῆοι, σωαηριοι, ηδε προσηνῆς,
Αθανατοι, τροφῆες, ψυχωτῆρφοι, αεροιδῆς,
Οροτροφοι, Φε. εχαρτοι.—κ. λ. Orph. II.
Κεῖρτες.
—Κεῖρητας ἀριστῆσας παναχαλιῶν. Π. τ. 193.
S Y N. Κορος, κῆρος, νεος, αἴζυκος.

Κερίδιος κ ριθίς.
Κερίδιον ποθεσα ποσι.—Π. ε. 414.
Κερίθης ἀλοχην.—Π. α. 114
S Y N. Νεανίτκος, κορος.—κορη, πορθενηκη.

Κερίζω.
—Ο κ. ρίζων φορεσσε. Od. χ. 185.
—Αι κατὰ γαίαν Ανδρας κερίζουσιν.—Hef. 9. 347.
S Y N. Νεαζω—ὕποκοπῶ, κερεω. κερω.
P H R. Πλοκαμον εκυκλισμιον ξυρῶ.—Eur. El. 241.

Κερίμος,
Σιδαν ἐπὶ καρρῆ τιθῆσα κερμον. Or. 964.
S Y N. Κεῖρευσιμος, κερευσιτός, τομαῖος, κοπίκός.

Κερίξ.
—Ερυσάν τε μιν εσω κερίξ.—Od. χ. 188
Ε X P. Τῆς κορῆς επιλαβομενοι.—al. νεανίτκος.
* P Κεῖροβόρος.

Κεροβίρος.

Παχχαν κ' ροδόφι παρεΐει *Æic. Ag. 1521.*Κῆρος *vid Koros.*Κῆρος εὖν ἐτι γυμνός—*Apoll. 2. 709.*

Κεροτόκος,

Κεροτοκοῖς ἐν Ἀργαίαις, *Eur. Supp. 957.*

S Y N. Μαιτρ, τεκῆστα,

Κεροτρόφος.

Γρηχεῖ, ἀλλ' ἀγαθὴ κ'εροτρόφος—*Od. 1. 27.*

S Y N. Θρεπτήρα, θρεπτήμα, τροφός, τιθιτή.

Κεφιζω.

Σπείρειν ἐτι κεφιζέσταν ἀρξαν. *Hef. ε. 461.*

S Y N. Ανακεφιζω, επικεφιζω, επταιρω, ελαφριζω, ελαφρυνω:—παρμυθεομαι—απαλλαττω

Κεφιστήρα

Χερός θυραίας αναμεινεν κ'εφισματα. *Eur. Ph. 865.*

S Y N. Κεφισμός, κ'εφιστις; ανακεφιστις, πραινός, παρμυθια.

Κεφοίτος,

Κεφοίτων τε φῶλον οριθῶν—*Soph. An. 349.*

Κεφοίτος.

Πελοῖς δ' ἀπὸτα κ'εφοίων Ἐρωτων—*ib. 628.*—Κεφοῖν τ' εὐηθῶν *Æic. Pr. 383.*

S Y N. Ελαφροίτος, ἀσάτος.

Κεφοπίρας, *vid Ζεφυρος.*

Κεφῶ.

—Ἀλματι κ'εφῶ. *Hom. B. 65.*—Κεφοτέρην μετ'ερωίει Φαιηκεσσι *Od. S. 201.*

S Y N. Ευκόλος ρήδιος, πρέος, —ελαφρός. ἀμνητός. κενός—εμεταβλητός, εμπληκτός.

Κεφῶς.

Τὴν πίνγε χρεῖαν ηἴσασσ' ἐμὲ πάρα.

Κεφῶς.—*Æic. Pr. 700.*

S Y N. Ευκόλος, ελαφρῶς, ευπειτῶς.

Κεφῶς.

Και εἰς κ'εφῶς ἀπαντας—*Arist. Av. 1310.*—Ἐπλάσσε δὺοδεκα κ'εφῶς κοφῶν. *Nonn.*

S Y N. Ἀρμυθῶς, κ'εφῶς, φορῶς, σπείρς, κ'εφῶς.

Κοχλίας,

τολβός τις κοχλίας ἐξερθεῖ—*Theoc. 14. 17.*Και κοχλίας κοχλιῶν λεπτῶν—*Hom. B. 164.*

S Y N. Κοχλίας, κοχλιδίων, φεροικός, φεροικός,

Κοχλίας

Και κοχλον ἐλὸν μι κασατο κοῖλον *Theoc. 22 75.*

S Y N. Κογχη, κογχος, κοχλια, τῆδης.

E. P. Αἰαιανθῆς, ταϊαός.

Κοχλίας.

—Ἐκ δὲ μεταφῶ

ἰδράς μ'ε κοχλίσκειν ἰσον ἰοταίσιιν ερτῆς. *Theoc. 2. 107.*

S Y N. Κατατρεχω, καταφερομαι, ερρω (δαψιλῶς.)

Κοχῶν κοχῶν.

Ἀποκρυπτόμενος εἰς τὰ κοχῶνα—*Arist. Eq. 422.*

—Γ' ἵπτερ ἀπεκρίψεν τότε

Ἐς τας κοχῶνας τὸ κρεας—*ib. 482.*Κοψικός. *vid Κοσσυφοί.*Κοων. *Nom. Pr*

—Κοων ἀριδικετος ἀνδρῶν,

Πρέτ'ευαίης Ἀντηγορίδης.—*II. λ. 248.*

Κοως

—Κοως τε πολὺς μεροπῶν ἀνδρῶν. *Hom. A. 42.*—Κοωνδ' εὐναίωμιν—*II. ξ. 255.*

Κ Ρ

Κ Ρ Α Α Σ. *vid Κρῆς.*

Κραγεῖται

Κραγεῖται δὲ κολοῖοι ταπεινὰ τεκοῖται. *Pind. N. 3.*

S Y N. Κεκρακτής; κρακτής, κρακτικός.

Κραδαῖω κραδαῶ. κραδαίνομαι.

Αἰχμὴ δ' Ἀπεικο κραδαίνομετ—*II. ν. 504.*—Κραδαῶν δολιχόσκιον εὐχος. *II. η. 213.*Παλλεῖ κραδαῶν τρεῖς κατακτίεις λοφῶς. *Ag. A. 964.*

S Y N. Αναπαλλω, ἀνασῶ, δάσω, σαλεύω.

Κραδί.

Ἐν κραδίῳ ἀκροτατῆ. *Hef. ε. 679.*

S Y N. Συκη —μαχαιή.

Κραδια. *vid Καρδια*—Τοι κραδίη πελεκυς αἰς ἐστὶν ἀτελής. *II. γ. 60.*

Κραζω.

—Και δεινὰ κ'εκραγεν *Arist. N. 388.*

S Y N. Κραυγάζω, ἀνακραζω, ἀνακλαζω.

Κράσις (ποταμὸς Ἰταλίας.)

Ἀνὸδραπει καλλισεῦαν

Ὁ ξανθὸν χριταν πυρσεῦαν

Κράσις, ζαδῶσις πηγαῖσι γρ' ἔφον,

Εὐαῖδρὸν τ' ὀλβίζων γὰν. *Eur. Tro. 228.*

Κραῖω, κραίαιω

Οἱ ρ' ἐτιμα κραίησι—*Od. τ. 567.*—Ἴδ' ἔδ' ἐκραιμην εφετῆς. *II. ε. 507.*

S Y N. Τελεῖω, ἀνώ, ἀπεργαζομαι—κρῶ.

Κραιπαλῶ.

Καλὸν το γῆφει, ἠ τὸ πολλὰ κραιπαλῶν. *Sent.*

Εἰ τῆ μεθυσκῆσθαι προτερον τὸ κραιπαλῶν

Παρεγχεθ' ἡμῖν, εδ' αν εἰς οἶνον ποτε

Προμιοτο πλῆον τα μετρί. —*Alexis.*

S Y N. Κραιπαλιζω, καμαζω μεθω.—ἀλαζονεομαι

Κραιπαλῶ.

Κάππιτ' ἀποτιμην ἀργυρῖον ἐκ κραιπαλῆς. *Ag. V. 1247.*

S Y N. Ἀσῶτιχ.

Κραιπαλοκίωμος.

Ἠίχ' ὁ κραιπαλοκίωμος

Τὸς ἰδῆσι μετρίων,

Χάρει

- Χαρή κατ' ἐμὴν τεμενος λαῶν οχλός Ar. R 219.
 SYN. Μεθύπληξ — αὐτὸ κατὰ μέθην ὕμνος.
- Κραιπνός
 Ὄρτε δ' ἐπὶ κραιπνὸν Β ρην — Od. ε. 385.
 SYN. Καρπαλίμος, αελλοπος, ταχύς, θοός, ἀργεσίς, ἐπιτροχός, ἐπιτροχός, οἶζος, ἀκός.
- Κραιπνός, κραιπνός.
 — Ο δ' ἐξ ὕπνοιο μαλα κραιπνός ἀγορ σε II. κ. 162.
 Κραιπνὰ μάλ' εἶδα καὶ εἶδα διακεμεν — II. ε. 223.
 SYN. Ταχέως, καρπαλίμως, κ-φώς, οἶζως, θοός, ὀρμητικῶς.
- Κραιπνοσοῦσι
 Καὶ ἴν' ελαφρῶ ποδὶ κραιπνοσοῦτιον
 Ὄϊον προλιπῆτα — Lich. Pr. 279.
- Κραινοφόρος
 Κραινοφόροι δέ μ' ἐπεμψαν αὔραι. ib. 132.
- Κραμῆς.
 — Ου κραμίας, κ κολοκύντας. Hom. B. 54.
 SYN. Κραμβή, κραμβίδιον.
- Κραμβοτάτος
 Ἀπο κραμβοτάτη σωματος ματῶν
 Ἀσειτάτος ἐπινοίας. Arist. Eq. 536.
 Ἐκρ Ἡδυτάτος, ἕηροτάτος.
- Κρανία (πολις), Ἀθῆναι.
 Ο, τι βυλομεναι ποτε τῆν Κραναιν
 Κατελαβεν, — Arist. L. 481.
- Κρανιάς
 — Ἐν δῆμῳ Ἰθακῆς κранаΐ; — II. γ. 201.
 SYN. Τραχύς, ἀκαρπος, ἀτροχευτος.
- Κρανειός, κρανία
 — Ταυθλοϊάντε κρανειαν. II. π. 767.
- Κρανειός, κρανιος.
 Ναὶ μὰ τόδ' κρανειον ἀκοῦτιον — Hom. M. 457.
- Κρανιον.
 — Ὅστι τε πρῶται τριχες ἴππων
 Κρανίῳ ἐμπεφασσι — II. θ. 84.
 SYN. Βρεγμα, κυτος κεφαλῆς, σκαφιον.
- Κρανιος.
 Ἐπὶ δὲ χρυσοτυπῶ κρανει — Eur. El. 470.
 SYN. Κυνη, κορυς, — κεφαλή.
- Κρανοποιός.
 Οἶμοι, ᾧ κρανοποιέ — Arist. Pa. 1284.
 SYN. Κρατῆρυς.
- Κρανοποιεῶ.
 — Κραν. ποιῶν αὐ μ' ἐπιτρέφει. ib. R. 1050.
- Κραντής, κραντήρ, κραντῶρ, κραντειρα.
 — ἄν κραντής χροιος, Lyc. 305.
 Ω χροῖος Φθίας κραντῶρες. Eur. Andr. 507.
 Ἡγεμῆτι κραντειρα — Φυσις. Orph. H.
 SYN. Κρανῶν, ἰδυντήρ — κρεῖσσα, βασιλῆς.
- Κραντήρ
 Κραντήρι λευκῶ τὸν π. τ' εὐτατε πτελας. Lyc. 833.

- SYN. Γόμφιος, οδός.
 Κράς, κραας.
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κινενν εὐτόκτον εἴληκεν. II. γ. 310.
 — Ἐκ κριατος ἀθανάτοιο. II. ξ. 177.
 SYN. Κεφαλῆ.
 ΕΡ. Ἀφθιτος, διαφορῶς, λιποταχῆς, ομματοσερῆς, τετραπρόρος.
- Κράσις
 Ἀλλοκοτον κρᾶσιν — Vaf. M.
 SYN. Κερασμα, κρᾶμα, μίξις, μύγμα, κνικμα.
- Κρατπεδον, κρισπεδα
 Τῆ τ' ἀπὸ τας χλαίνας το κρασπεδον εἰλετε Δελφισ.
 Theoc. 2. 53
 Ἀκροισι λαίφως κρασπεδοις — Eur. M. 525.
 SYN. Κροσσός, λεγνον, θυσανός, λῆμα. — χεῖλος, προποδῆς, τὰ ομαλά, ἐπιπεδα.
- Κρασπεδῶ.
 Κεκρασπεδῶται τ' οφειν, Αἰγίδος τροπον. Ib. I. 1423.
 SYN. Κροσσω, θυ ανοω.
- Κραταιγυχλος
 Ὀυρήκῆς τε κραταιγυχλοι — II. τ. 361.
 SYN. Ἰσχυρός. (εχᾶν ἰσχυρά γυαλα.)
- Κραταικός, κραταικός, κραταιπεδον.
 Ἐν κραταικῶν πεδῶ. Eur. El. 534.
 — Οἱ δὲ μιν ἀμφὶ κραταιπεδον ἑδῶς εχοῖτες. Od. ψ. 46.
- Κραταιός.
 — Ἰδρασσα κραταιῶ θηρὸς ὑφ' ἑρμῆς II λ. 119.
 SYN. Εγκρατής, ἰσχυρός, κρατερός, χαλεπός, ἀλκῆς, ἀλκίμος, ἰφθίμης γυαλός, ρωμαῖος, ευσθενής, σθεαρόν, ερισθενής
- Κραταιός Nom Pr.
 — Βασρεῖν δὲ Κραταῖν
 Μητέρα τῆς Συλλης, — Od. μ. 124.
- Κραταιπῆς.
 Ἡμοιοι δ' ἀξῆσι κραταιποδῆς ἐς τόδ' δῶμα. Hom. XLVIII. 8.
- Κρατερῆς.
 — Τῶνδ' ἔρχε κρατερὸς Δίωρης. II. β. 622.
 SYN. Κραταῖος, ἀγῆαρ, δεῖός, κρατός.
 P H R. Κρατερὴ δὲ οἱ εἶξεν ἀλήη Cal. 2.
- Κρατερῶς.
 — Μαλα γὰρ κρατερῶς ἀγορευεν II θ. 29.
 SYN. Ἰσχυρῶς, ἀποτομῶς, δυνατῶς, ἴφι, κραταῖος, εγκρατός, εγκρατῶς.
- Κρατεροφρον, κρατεροφρον.
 Ὀπρὸς ἀκυστατος κρατεροφρονος, — II κ. 184.
 SYN. Καρτεροδύμη, ἰσχυρός, πολμηρῆς. — μεναιπῆτιαν.
- Κρατερανῆς.
 — Μεθετε κρατερανῆς ἴππης. II. ε. 329.
 Κρατευταί.

Κρατεῦται
 — Κρατεῦσθαι ἐπιαιερας. Π. 1. 214.
 Ε Χ. Τῶν λιθῶν ἐφ' ἃν οἱ ὀβελισκοὶ τίθενται, ἐπι-
 τρεμενῶν τῶν κρεῶν.
 Κρατεῦ
 Ἀργεῶν κρατεῦ.—Π. α. 79.
 Σ Υ Ν. Ἐπικρατεῦ, ἀρχῶ, βασιλευῶ, κυριευῶ. κα-
 ταργαζομαι καταδικῶ.
 Κρατῆρ Ροστ. Κρατῆρ.
 Κρατῆρῖς ἐστὶ, ἰσχυρῶς ευχερῶς τεχνῆ.
 Ὡν κρατ' ἐρεψον καὶ λαβῶς ἀμφιστομῶς. Soph.
 Œd. C. 4⁵.
 Κῆρῖ μὲν κρατῆρῖς ἐπεσεύχαιτο ποτοῖο Π. α. 470.
 — Κρητῆρῖς ἐπισηφίας οἰοιο. Π. 3 232.
 Σ Υ Ν. Δεπας, κυλιξ ὀλκιδῶν
 Ε Ρ. Ἐλευθερῶς, ἀντιμοιῶς οἰοδόκο, καλῶς, νο-
 μιῶς, νεκταρῶς, περικαλλῶς παργυρῶς πολυ-
 χυλῶς Παναίλος, σελασφῶς ὕδρω της χαλκῆ-
 λατος Φακίῶς Φιενῶς χριστοῦ χρυσοφῶς.
 — Κρητῆρας ἐλευθερῶς ἐρατηνῶς ἱγυρῆ.
 — Ἐυαδῶς ἐγκυρῶν οἰα. κ λ. Nonn. I. 19.
 Κρατῆς
 Μιμηται τῷδε Κρατῆτα θεῶδε — Diog. L. I. 4.
 Κρατῆσιπτες.
 — Κρατῆσιποδα Φριμῆαν. Pind. P. 10.
 Κρατῆσιππῶ
 Το κρατῆσιππον ἐς ἀρμ' ἀναβαίμων. ib. N 9.
 Κρατῆσιπχος.
 — Διδυμῶν κρατῆσιμαχῆ ἰ σθεῖσθ ἡῶν. ib. P. 9.
 Κρατῆσι Nom Ἦγ.
 — Κρατῆσθ δωρῆσομαι αὐτός. Theoc. 5. 99.
 Κρατῆσιπῶ
 Εἰπ' ὃ κρατῆσιπῶν κατ' ὀμμη Soph. Tr. 103.
 Σ Υ Ν. Νικῶ, ἰπερῶ, διαφερῶ.
 Κρατῆσ, Ροστ. Κρατῆσθ
 — Ἢ γὰρ κρατῆσθ ἐστὶ μέγιστον Π. 1. 25.
 — Εἰ γὰρ Ἀἰθῆροι κατῆσθ ἐμοί — ib. ρ. 5 (2.
 Σ Υ Ν. Ἀλκῆ, βία, δύναμις, ἀρχῆ, ἐπίστασια, ἐπι-
 κρατῆσι, ἐξουσία, ἰκῆ
 Ε Ρ. Ἀρῆσιον, ἀφθῆσιον, ἀσπετον, ἀκμητῆ, ἀπειρε-
 σιον, ἀνχεινῆ, ἀδμητον ἀντιθεσιον, ἀνυπερβλητον ἀνι-
 κητῆ ἀρῆσιμακῆτον γλυκυδῶρον, δεξιον, βραχῆν,
 ἰρασι δαδῆ ἐρισθεῖς. Θεοτερπῆς, μεγα, ἰκηφορον,
 ἰψῆλῆν, πολικῆ, ἰ φιλομαχῆτον.
 Ἦ Η Κ. Ἀρῆσιμακῆσιπῶσι Θεῶσιπποσι Pind.
 — Κρατῆσι σῆσιος. ἱγυρῆ.
 Κρατῆσιπῶ (ἰ υδῆσι)
 Ἦ Κρατῆσιπῶσι παῖδῶσι ἀτρεσιπῶ κατῆρ Lyc. 1066.
 Κρατῆσιπῶ, κατῆρῶ.
 Ἀργῆσιπῶσι δ' ἑτεροδῆσιπῶσι κατῆρῶσι Φαλαγγῶσι. Π. α. 215.
 — Κρατῆσιπῶσι τῶσι θεῶσιπῶσι χῆσιπῶσι Eur. B. 659.
 Σ Υ Ν. Ἐπικρατῆσιπῶσι κρατῆσιπῶσι, ἰσχυρῶ ἰσχυριζῶ,
 κατῆσιπῶσι, ἐρατῆσιπῶσι ἀσφαλιζομαι, διατῆσιπῶσι,
 τῆσιπῶσι — κρεῶν, ἀρχῶ

Κρατῆσι, vid. Κρατῆσι.
 — Κρατῆσι Ἀργῆσιπῶσι. Π. π. 181.
 Κραυγῆ.
 Κραυγῆν ἀγῶσι τῷδε.—Eur. El. 695.
 Σ Υ Ν. Ἀλαλαγῆσι, βοῶ.
 Κραυγῆσι κρεῶσι, ἰεργαλῆσιον μαγειρικῆσι.)
 — Ἰεργαλῆσι τῶσι σιδηροδακτυλῶσι. Ep. I. 6.
 Σ Υ Ν. Λυκῶσι, τριαινα ἀετῶσι.
 Κραυγῆσιπῶσι.
 — Ἰεργαλῆσιπῶσι πετῆσι. Lyc 759.
 Κραυδιον
 — Ἰετῆσι δὲ τῶσι κραυδιον Arist. Pl. 227.
 Σ Υ Ν. Σαρκῆσιδιον, σαρκῆσιον.
 Κρεῦσι κῆσι
 — Ἰετῆσι πορε κρεῦσι, ὀφρα φαγγῆσι. Od. 3. 477.
 Ἰετῆσι ἐς κρεῦσι πολλὰ βοῶν — ib. 9. 231.
 Εἰ μὴ νενυμαχῆσι τῆσι περὶ τῶν κρεῶν. Ag. R. 193.
 — Ἰετῆσι τῶν χορῶν τῶσι κῆσι Ἰετῆσι — ib 795.
 Σ Υ Ν. Σαξῆσι : σῶμα.
 Ε Ρ. Ἀλλυσιον, ὀπῆσι, ὀπῆσιλιον, Σηρόσορον, τεργῆσι.
 Κρεῦσιμῶσι
 ὀφρ' ἀμυδῆσι κλοισιτος ἐπίθεσιμῶσι ἀκκαῖ
 Κεῦσιμῶσι.—Apoil. 4. 909.
 Σ Υ Ν. Ἀραγῆσι, κῆσιμα, κῆσισι.
 Κρεῦσιπῶσι
 Κρεῦσιπῶσι γὰρ βασιλευῶσι ὅτε χῆσιπῶσι ἀνδρῆσι χερῆσι. Π.
 α. 80.
 Σ Υ Ν. Ἐπικρατῆσιπῶσι, ἐγκρατῆσιπῶσι, ἀμειων.
 Κρεῦσιπῶσιπῶσι
 Κρεῦσιπῶσιπῶσι δ' ἀπ' ὀμματων ἐπλαγγῆσι. Æsc. S.
 1. 750.
 Κρεῦσιπῶσι.
 Ἀλλυσιον κρεῦσιπῶσι.—Od. 1. 2.
 Σ Υ Ν. Ἀταξῆσι, βασιλευῶσι, ἀρχῶν.
 Κρεῦσιπῶσι.
 — Κρεῦσιπῶσι αὐτῶσι Σαυμασιον. Arist. V. 1210.
 Σ Υ Ν. Ἠχο, ψεφος—ἄρμονῆσι.— (al. ἰκῆσιπῶσι.)
 Κρεῦσιπῶσι.
 — Ἰετῆσιπῶσι γῶσιπῶσι νομισ.—Æsc. Ch. 820.
 Σ Υ Ν. Λιγῆσι.
 Κρεῦσιπῶσι.
 — Συμμιγῆσι Ἰετῆσι
 ὀμῆσι πῆσιρῶσι κρεῦσιπῶσι Arist. Av. 773.
 Εἰ Φορμιγγῶσι κρεῦσιπῶσι—Ep. I. 1.
 — ὅκα ἰετῆσιπῶσι Λοκῆσιπῶσι ἰετῆσιπῶσι χεῦσιπῶσι — ib. I. 6.
 Σ Υ Ν. Ἀνικρεῦσιπῶσι, διατῆσιπῶσι κῆσιπῶσι.— ἰετῆσιπῶσι, αὐλεῶσι.
 — ἐγγῆσιπῶσι
 Κρεῦσιπῶσι
 — Τῆσι γὰρ ἰετῆσιπῶσι ὀπῆσιπῶσι κρεῦσιπῶσι ἀνῆρ. Ag. N.
 218.
 Ε Χ Ρ. Μετεργῶσιπῶσι σκευισμα.—
 Κρεῦσιπῶσι, κρεῦσιπῶσι, κρησιπῶσι, κρησιπῶσι.
 — Σὺ δ' ἐν ἀἰετῆσιπῶσι και νεφελῶσιπῶσι Ἰετῆσιπῶσι.—Π. α. 21.
 Παρῆσιπῶσι

- Παιδῶν τ' ἐξ ἐμῶν κρηνατο.—Eur. El. 1217.
 —Ἡδ' ἐκρημασθῆ γερως.—Theoc. 23. 52.
 Σερὴν χρυσίην ἐξ ἐρανόθεν κρημασαντες. Il. 9. 19.
 S Y N. Απαυρομαι —αιακρημασ.
 Κρημαστος, vid. κατακτος.
 Ζῶντες κρημαστί —Soph. An. 315.
 Τὴν μὲν κρημαστὴν αὐχένος καταδομεν. Ib. 1235.
 Κρημβαλιαστὴς.
 Παντῶν δ' ἀνδρῶν φωνὰς, καὶ κρημβαλιαστὴν
 Μιμῆσθαι ἴσασιν.—Hom. A. 162.
 S Y N. Δῆπος, ἤχος, κτυπος.
 Κρεξ. (ορνεον δυσσιάνιστον τοῖς γαμῶσι.)
 —αρωγὸς τῆ δυσπαργῆ κρεκι. Lyc. 513.
 τῆτες δ' ἐτυκίζον αἱ κρεκες τοῖς ρυγχέσιν. Ag. Av.
 1137.
 Κρεβροτος
 —Κρεβρότης τ' Αμαζοῖας. Æsch. Supp. 295.
 Κρεων. Nom. pr.
 —Κρεων δ' πιστός, δὴ ἀρχῆς φίλος. Soph. Œd.
 T. 393.
 Κρεοντιος.
 —Κρεοντιος —Θρόνος. Ib. 408.
 Κρεωκοπεω.
 —Κρεωκοπῆσι εὐσιγῶν μελλ. Æsc. Perf. 463.
 S Y N. Κρεργωω, διασπῶω, ανασχιζῶ.
 Κρεωδαί.
 —Φιλοξένοισι Κρεωδαῖς. Theoc. 16. 39.
 S Y N. Σκοπάδαι, Θεσσαλοί.
 Κρεωφαγος, κρεοφαγος, κρεοφαγος.
 —Οἷης τῶ κρεωφαγῶ σκίφον,
 Χερσὶ προτεινων.—Lyc. 660.
 Κρεωφυλος. Nom. pr.
 —Κρεωφυλῶ, Ζεῦ φιλε, τῶτο μεγα. Call. Ep. 8.
 Κρηγυς.
 —εἰ πωποτέ μοι τὸ κρηγυς εἶπας. Il. α. 106.
 S Y N. Καλογυρως, αληθῆς, αγαθός, χαριεις, χρησι-
 μος, επιδεξιός.
 Κρηδεμνον.
 Κρηδεμνόνθ, ὄρα οἱ δῶκε χρυση Αφροδιτη. Il. χ.
 470.
 —Τροίης ἱερα κρηδεμνα λυομεν. Il. π. 100.
 S Y N. Κεφαλοδίσμον, κλυπῖτρα, μαφορίον.—τειχεα.
 Ε Ρ. Καλόν, ηγυατεον, λιπαρόν.
 Κρηθεύς. Nom. pr.
 Φῆ δὲ Κρηθῆος γυνὴ ἐμμεναι Αιολίδαο. Od. λ. 236.
 Κρηθμῆς.
 Κρηθμῶσι, καὶ ραιβοῖσι ηγραιται φίλος. Lyc. 238.
 S Y N. Οστρεον.
 Κρηνῆος.
 —Κρηνῆος γὰρ ἐπηρέφεις περὶ πᾶσαν
 Εστασαν ἀμφοτέρωθεν.—Il. μ. 54.
 —Ο' δ' ἀγα μελεην Αχιλλῆος
 Ου δυνάτ' ἐκ κρηνῆοιο εἰρυσσαι.—Il. φ. 175.

- Κρηνοῦ πεσοικα δυστυχῆ δολοῖ τυχων. Suid.
 S Y N. Φαργυξ, οχθῆ, χαράδρα, ακρον. κρηνω-
 ρεα.
 Ε Ρ. Δολιχῆς, κρηεις, πλιβῶτος
 Κρηνοστοδς
 —Στομφακα κρηνοστοῖν. Arist. N. 1370.
 Ε Χ Ρ. Μεγαλας λειβεις ποιῶν.
 Κρηναῖος
 Νυμφαι κρηναῖαι κῆραι Διῶς. Od. ρ. 240.
 S Y N. Πηγῆος, ναματιῆος.—Κρηναῖος.
 Κρηνη.
 —Εν δὲ κρηνη νασι, ἀμφὶ δὲ λειμών. Od. ζ. 291.
 S Y N. Πιδας, πηγῆ, λιβας, νῆμα.
 Ε Ρ. Αεικας, αβολῶος, αμυρμιο, αυπιος, αλα-
 δης, ἱερά, ιουδῆς, ευρωτος ευκρας γορῶς, καλλι-
 ναῖς, καλλιρεῖθρος, καλλιρ.ος, μελανυθρος, ὄδροχυτος,
 Ελικωνῆς, Πηγασῆς, κ. λ. Vid. πηγῆ.
 Κρηνης.
 Πας αν δροσερῆς ἀπὸ κρηνῆος
 Καθαράν ὕδαταν πομ' αἰρσαιμην. Eur. Hipp. 208.
 S Y N. Πηγιδιον.
 Κρηναῖδες, Κρηνῆες. Vid. κρηναῖος. Νυμφαι.
 Καὶ τῶν Κρηναῖδαν κατεναντίον.—Theoc. 1. 22.
 Κρηναῖδες ἀδυνατο.—Mofch. 3. 29.
 Κρηπίς.
 Παντᾶ κρηπίδες —Theoc. 15. 6.
 Ἰσταῖ ἀπὸ κρηπίδος Ερας.—Ib. 23. 59.
 —Κεδέπω κακῶν κρηπίς ὑπεστιν.—Æsch. Perf.
 817.
 S Y N. Εμβαῖ, σκελεαί.—Θεμελιον, ὑποβαθρα.—
 κυματωγῆ.
 Κρησερα.
 Ἀλλ' ἤχι—Κρησεραν αιτημεθα. Agr. Ecc. 983.
 Ε Χ Ρ. Το περιβολαιον τῶν κοφινων.
 Κρησιος, Κρησος, Κρηταῖος, Κρητικός.
 Πολυπονον, ὅστε πέλαγος Κρησιον. Soph. An. 121.
 Αυτὸς δὲ μητρός ἐξέφυς Κρησος.—Ib. Aj. 1312.
 Κευθμὸν ἐπὶ Κρηταῖου —Call. 3. 34.
 Ω Κρητικῆς μεν συλλεγων μοναδίας. Ag. R. 873.
 Κρης. Κρητες.
 Θῆρις Αἰστάται, Κρης.—Call. Ep. 16.
 —Επὶ Κρητεσσι Θεοδ' ἄς. Il. γ. 230.
 Κρηταῖος καλεσθιν επανυμην ἀπὸ νυμφος. Call.
 3. 205.
 Ε Ρ. Τοξοφόροι, χαλκοχιτωνες,
 Ζαδῶτε Κρητες, διογενετορες ευανλοι. Eur.
 Κρητες, αἰ ψευσαι, κακά θάρια, γαστέρες αγαί.
 Epim. Call.
 Αἰεὶ λαίσται, καὶ ἀλιθῶροι, εδὲ δικαιοι. Ep. 1. 3.
 Κρητη.—Μινωα τεκε Κρητη επιερ.ν. Il. ν. 450.
 Εκ μεν Κρηταν γενος ευχομαι.—Od. ξ. 199.
 Ε Ρ. Αμφιαλος, πολυαδης, ευρεα, ἑκατομπολις,
 ἑκατοπῆλιθερος. Μινωῖς,
 * Q

Κ Ρ

- Καλή, και πτερά, περίρτος, ει δ' αιδραποι
Πολλά. Hom.
—Τιμπεσσα Διδε μεγαλοιο τιδπη.
Πολλή τε, λιπαρήτε, και υβοτος.—Dionysf.
Κρητιζω, (i. e. ψευδομαι.)
Κρητιζεν προς Κρήτας. Prov.
Κρητικόν, (είδος χιτώνος.)
—Συ τόδε το κρητικόν
Αποδουδι ταχεως.—Arist. Th. 737.
Κρητικώς.
—Και συ κνει—Κρητικώς εν τῷ πόδε. Ib. Ecc.
1157.
Κρή, κρηδή.
—Ηδ' ευρυφύες κρή λευκόν. Od. δ. 604.
Πυροί και κρηδαί.—Od. ι. 110.
S Y N. Κρινον, ακοστή, καυχρος.
Κριβανιτης, κριβανωτός
Βης κριβανιτας.—Arist. A. 87.
Τῆς κριβανιτας (αρτης) εκφερε, Ib. 1121.
—Εν κριβανωτῶν ὄρμαδῶ. Ib. Pl. 765.
Κριβανος, κριβανον.
—Κριβανον μί αμπισχετε. Ib. V. 1148.
S Y N. Καμνος, βαῖνος.
Κριδόν.
—Ο δε κριδόν οἶος απ' αλλαν. Tryph. 217.
(ὁ διακριδόν,—Merr. vid. in Loc.)
Κριζω
—Κριζεν δὲ ζυγον.—Π. π. 470.
S Y N. Ηχεω, ψοφω, διαπρω.
Κριδόν.
—Ες τῆν θυραν κριδόν εμπροσοιμεν. Ar. L. 9.
Κριδωω, κριδωω
Κριδῶντα πᾶλον. Æsc. Ag. 1657.
E X P. Πιοτα τῆς κριδῶις.
Κριδοτράγος.
—Φῶλα μυρια κριδοτραγων. Ar. Av. 232.
S Y N. Κριδοφάγος.
Κριμος:
—Επὶ δε κρινον ἔστορι βαλλον. Π. ω. 272.
S Y N. Κοραξ, κορωνη, επισπαστρον, επισπαστής,
ροτίρον.—κυκλος.
Κριμα
Ες κριμα διδοσὸν εβην ἑτεροτροπον.—Nonn.
S Y N. Κρισις, επικρισις, διακρισις, κατακρισις, κα-
τακριμα, καταγνωσις, καταδικη, καθοσιωσις, χειρο-
τονια, Τιμημα Εντολή.
Κρινον.
Αυταρχής ὁ πρεσβυς εχων ἄλα και δυο κριμα. Suid.
S Y N. Κριθινος, κριθωδης αρτος.
Κρινον, κρινος.
Λευκόν τὸ κρινον ἐστί—Theoc. 23. 30.
Κρινεσι στεφανοις. Arist. N. 908.
S Y N. Λειριον.

Κ Ρ

- ΕΡ. Αργενόν, γελῶν, λευκοχρον, ερεσιφοιτον.
Κρινο.
Ες δ' ερετας εκριεν ενκοσιν. Π. α. 309.
Αλλα τις αμμο κρινει;—Iheoc. 8. 25.
"Αρ' εμαδεις κρινεν ποκ' ευπνικα;—Ib. 21. 29.
S Y N. Επιλεγω, καταριθμεω, κατακρινω, προκρινω,
δικαζω, θεμιστευω, καταδαιταω, ψηφίζομαι,
—διερμνευω
P H R. —Θεμιστοπόλον στομα λῦσαι. Nonn.
Κριος.
—Τοι κριόν από ἑο πεμπτε θυραζε. Od. ι. 461,
S Y N. Κτιλος, αριείος.
ΕΡ. Αθαμεις, αργιπας. ἑλιθοκερωτ, ασελγοκερωτ
ερισποκος, λευκοθριξ.
Κριος.
—Κριω νοτιωτεροι αστέρες εισιν. Arat.
—Κριοια θωατατό εισι κελευθοι. Ib.
Κρισις
Κρισις εν ἔστιν αληθής. Soph. CEd. T, 510.
—Προς τοξεν κρισιν. Ib. Tr. 270.
S Y N. Κριμα, διακρισις, δοκιμασιά, αληθεια, εξε-
τασις.
ΕΡ. Διαστροφος, αμφιβολος, αμεμπλος, ημερτής,
πονητωρ, στυγερά, στυγη.
Κρισσα
Κρισσαν τε ζαθεν.—Π. β. 520.
ΕΡ. Αμπελοεσσα, ευδειελος.
Κρισσαῖος.
—Κρισσαῖον—πεδον. Soph. El. 732.
Κρισσαυγος
Κρισσαυγῶν αλοχοι, καλλιζωνοί τε θυγατρεις. Hom.
A. 446
Κρισσοφάρος.
—Κρισσοφοροι ἐπὶ διθυραμβοις. Call. Ep. 23.
Κριτηριον.
Πᾶσι βροτοῖσιν ἐν ἡ τὸ κριτηριον.—Sibyl. 1. 1.
Κριτής.
—"Α τοῖς πολλοῖσιν ηρεσκε κριταῖς. Soph. Aj.
1260.
S Y N. Δικασπόλος, δοκιμαστής, δοξαστής, τιμητής,
ἀποτιμητής, λογιστής, επικριτής.
Κριτός.
—Αμφὶ πυρην κριτός ευρετο λαὸς Αχαιῶν. Π. η.
434.
S Y N. Εκκριτος, εξαίρετος, κερκίμενος.
Κροαινω προ κριαινω. vid. πληκτρον.
—Θειε πεδίοιο κροαινων Π. ζ. 507.
S Y N. Κρωω, επικρωω, πηδωω.—επιθμεω.—χρε-
μετιζω.
Κροῖσος.
Δοκῶν δ' εχων τὰ Κροισε, Anac. 26. 3.
Αιθε μοι ἦσαν ὅσα Κροῖσος πῶκα φαντι πεπᾶσθαι.
Theoc. 10. 32.
ΕΡ.

- ΕΡ. Νήπιος, ποδάβρος, πλωσιος, Λυδός.
Κροκαλη, κροκαλος.
 Αἰὼν μᾶτριψεν κροκαλαίσι ἴσον.—Ερ. I. 3.
 Τεμνισ' ὑγρὰ κελυθὰ παρὰ ξυστοῖς Κροκαλαίσι,
 Orph. 1099.
 S Y N. Λιθάριον, λιθιδιον, ψῆφος, αἰγιαλός.
Κροκη, κροκίς, κροξ.
 —Επιεσσαμένοι
 γῶτον μαλακῶσι κροκαίσι. Pind. N. 10.
 Στημονι δ' ἐν παυρῷ πολλὴν κροκα μῆρυσασθαι. Hesf. ε.
 536.
 S Y N. Κλωστήρ, πηλιον, κναφαλον, κροκιδιον.
Κροκοβαπιος, κροκοβαφής.
 —Κροκοβαπῶν ποδὸς εὐμαρίν αἰραιον. Æsc. P. 662.
 Ἐπὶ δε καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφής Σταγμων. Ib.
 Ag. 1130.
 S Y N. Κροκοειδής, κροκοεις.
Κροκοδειλος.
 —Αργαλειὸς κροκοδειλος.
 Κενὸς Νειλωῆς, φοιον γενος — Orp. κ. 3.
 —Νειλον.—ὁ δ' ἐν διαισι κροκοδειλον
 Ἐτρεφε, ἐς ἀσεβείας θῆρα δικαιοτατον. Stob. 96.
Κροκοεις.
 Καρπῶ ἐλιξ̄ εἰλέται ἀγαλλομενά κροκοεισι, Theoc.
 1. 31.
 S Y N. Κροκαδής, κροκεος, κροκινος, κροκωτὸς, ἀν-
 θοκροκος, κροκοειδής.
Κροκος, κροκον.
 —Ἰδε κροκόν, ἰδ' ἄκινθον. II. ξ. 348.
 —Ξανθοῖο κροκὸς θυοσσῶν ἐδείρη. Mosc. 2. 68.
 ΕΡ. Ἠδύς, εὐοδμος, ἰμεροεις, χρυσειος, χρυσαυγής,
 Κιλίξ.
Κροκοπέπλος.
 Ἦως μὲν κροκοπέπλος.—II. 9. 1.
 S Y N. Κροκοσιμῶν, κροκοειδής, διανυγής.
Κροκυλος, Nom. pr.
 Τὸ Κροκύλος μοι ἔδωκε.—Theoc. 5. 11.
Κροκωτὸς, κροκωτὸν, κροκωτιδιον,
 (ἰματιον Διονυσιακόν.)
 Λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῶ κειμένη. Ag. R. 46.
 Κροκατὰ φορῆσαι.—Ib. L. 44.
 Τα κροκωτιδία.—Ib. 48.
Κροκωτοφορεῖα.
 Κροκωτοφόρησα.—Ib. 219.
Κροκωτὸς.
 Κροκατὸν σπαργαγον εὐκατεβα. Pind. N. 1.
 S Y N. Κροκοβαπιος, κροκοεις.
Κρομμυον, κρομμυον.
 —Ἐπι δὲ κρομμυον ποτῶ οἶνον. II. λ. 629.
 —Κρομμύοιο λοπδὸν κατὰ ἰσχυαλειο. Od. τ. 233.
 —Κρομμυων οσφρανομαί. Arist. R. 667.
Κρομμυοζυρεγμια (πρὸ ἀπεψία.)
 —Ὀξεί κρομμυοζυρεγμιαί, Ib. Pa. 528.

- Κροκιδής**, Κροκιδων. vid. Ζεύς.
 —Τῶν Κροκιδῶν Ζεὺς κῦδος οπαζει. II. 9. 141.
 —Ἐκ οφρύσι γενεσε Κροκιδων. α. 528.
 Ο; ρα παρὰ Κροκιδωνι καθέζετο.—ib. 495.
 Ζηὸς μὲν παῖς ἦα Κροκιδων.—Od, λ. 619.
 ΕΡ. Αἰγιοκος, ἀνοτατος, ευροψ, κοδίστος, με-
 γιστος, ὑψίζυγος, κελανεφής, ὑπερμηνής, ἰδχίος.
 ερισθενής, ὑπατος κροκιδων.
Κροκίος, κροκιδός.
 —Κροκιοὶ δ' ἄδε λεγοντι νομοί. Call. 5. 100.
 —Κροκιδῶσι γνομαι.—Arist. Pl. 581.
Κροκιδπιος,
 —Ου δ' εἶ κροκιδπιος. ib. N. 1066.
 S Y N. Κροκιδπιος, ὑβριστης, τρυφιδής, κροκος.
Κροκος.
 Καὶ τὴν τραγῶδην—κροκος τον ἴν.—ib. V. 1471.
 S Y N. Αρχαῖος, λῆρος, μαρὸς, ἀναισθητος.
Κροκος.
 —Κροκος παῖς ἀγκυλομητω. II. β. 205.
 ΕΡ. Αμειλικτος, ἀνολετης, μεγας, κρατερὸς, Ου-
 ρακιδής, προμαντις, στυγνός, παιδοδρῶς, παιδοφόρος,
 ευρυγενεος, πολυπηχυς, ὑψιπολος, ὑγρὸς, ἀκηστηρ.
 ΡΗΡ. Πρεσβυτατὴ μακαραν στρεβιλοβλεφαρι βα-
 σιλιῶς. Orph.
 Δεῖαν ἔτεων ποιμνι αὐτοσπορος. Οἰνηταρ παιδων.
 Αιδίρος ἀμῆσας φυτοσπόρον ἐσὸν ἀροτρα. Nonn.
 Ποικιλοβῆλ, ἀμιαντε, μεγασθενής, ἀκλιμε, Τιταν,
 Ὁς δαπανῶς μὲν ἀπαντα και αυξεις ἐμπαλιν αὐτὸς.
 Αιδίως Κρονη παλυνεταρ, Κρονη ποικιλομυθε, —
 Αγκυλομηῖτα, φεριστε.—Κ. λ. Orph. Η.
Κροσσαι, κροσσάι.
 Κροσσας μὲν πυργων ερυοί.—II. μ. 258.
 S Y N. Κλιμακες, (ὑποκροσοί, ὑποτροχοί.)—πτε-
 ραματα
Κροσσωτὸς, κροσσωτὸς.
 Τυφλαῖς ματευσει χερσὶ κροσσωτῶς εραφας. Lyc.
 1102.
 S Y N. Ουσανοεις, χρυσειος.
Κροταλιζα.
 Κεῖν ὄχεα κροταλιζον ἀνὰ πλολεμοιο γεφυρας. II.
 λ. 160.
 S Y N. Κροτew, ἀποκροτew, ἐπιζοφew.
Κροταλον
 Η κροταλων τυπανων ἰαχη — Hom. xiii. 3.
 S Y N. Κωδων, πλαταγή, πλαταγωνιοι, σείστρον.
Κροταλος.
 Οἰδ' ἀνδρα κροταλον, δριμύ Σισυφε γενος.—Eur.
 Cys. 104.
 S Y N. Ευγλωτίος, ευστομος, ἄλλος.
Κροταφος.
 Νυξὲ κατὰ κροταφον.—II. υ. 397.
 Πλάξεν ὑπὸ σκαῖν κροταφον.—Theoc. 22. 124.
 ΕΡ. Ευφυής.

- Κροτῶν.**
— Ου κίθαραν τις ἐπιστάται ἄδε κροτῆσαι. Theoc. 18. 35.
Κῆν' ὄχρα κροτῶσιν. — Hom. A. 234.
S Y N. Αγκροτῶν, ἐπικροτῶν, κατακροτῶν, παρακροτῶν, κροταλιζῶν, κατακροταλιζῶν, ἀνακρῶν, θορυζῶν. — Ἐπαίει, ἐπιλακκῶ.
- Κροτῆτις.**
Κροτῆτὸν ἄμὸν καὶ παναθλιὸν κάρα. Æsc. Ch. 426.
Κλυπὲ κροτῆτὴ νάρματων. Soph. El. 716.
- Κροτισμός, κροτός.**
Πικρὴ κροτισμῆ τυγχάνεισ' ὑπὸ πολλοῖν. Æsc. S. T. 567.
Μετὰ κροτῶν, μετ' ὤδᾶς. Anac. 27. 8.
S Y N. Κροτῆμα, κροτῆσις, κροτοθουρῶς, θουρῶς, ἐπικροτῆσις, ἐπίανος.
E P. Αἰριός.
- Κροτῶν.**
Ἰμερτὸν πῶλιεδρον εὐστεφανοῖο Κροτῶτος. Dionys. 369.
- Κροταπιᾶτις.**
Κροταπιᾶτιν ἀντιπορθμοῖν αὐλακᾶ. Lyc. 1071.
- Κρῆμα.**
— Κρῆματὰ τ' Ἀσιάδος. Arist. Th. 126.
S Y N. Κροτός, κτυπησις, χορευσις.
- Κρῆνοχυτροληκρῶν**
— Κρῆνοχυτροληκρῶν εἰ. ib. Eq. 89.
E X P. Φλυαγός. — ἡλθιος, ἀποπληκτός.
- Κρῆνός.**
Ἐς μισγαυκεῖαν συμβαλλετοῖν ἔριμον ὕδαρ.
Κρῆνὸν ἐκ μεγαλῶν. — II. Σ. 454.
S Y N. Ἀναβλυσις, πίδαξ, λιβάς.
E P. Καλλιρῶς, θερμός.
- Κρῆσιδῆμα.**
— Τοιαῦτα κρῆσιδῆμῶν. Arist. Eq. 855.
S Y N. Κατακρῶν, (τῆ σοῦ.) παρακρῶμαι, ἀπατάω.
- Κρῆσις.**
Καὶ κρῆσιν, καὶ καταληψίν. ib. N. 317.
S Y N. Διακρῆσις, κρῆμα, δοκιμασία, ἀπατή.
- Κρῆστοληρῆς, vid. Κερῆτες.**
- Κρῆστικός.**
— Καὶ σαφῆς, καὶ κρῆστικός. ib. Eq. 1376.
S Y N. Σφοδρῶς, δεινός λεγέιν.
- Κρῆσῶ.**
Κᾶκρῆσα χεῖρας. — Eur. Supp. 720.
S Y N. Ἀνακρῶν, καστακρῶν, ἐπικρῶν, συγκρῶν, τυπῶν, παῖω, κροτῶν.
- Κρῆσθα, κρῆσθην**
Κρῆσθα Δίδος, ἀλλαγ τε θῶων. — II. σ. 168.
Κρῆσθ' ἢ μηδ' ἀναφανθᾶ. — Od. λ. 454.
S Y N. Κρῆσιῶς, κρῆσιως, κρῆσθῶν, κρῆσθα, ἐπιβῆλως, λαθραῖως, λαθρα, ἀθῆλως.

- Κρυερός.**
— Μῆδ' κρυεροῖο Φοβοῖο. II. ν. 48.
— Οὐ γάρ τις πρῆξις πελεται κρυεροῖο γοοῖο. II. ω. 524.
S Y N. Κρυεῖς, κρυαλῆος, κρυαδῆς, κρυαδῶς, χρυσταλλῶδῆς, παγετωδῆς. Ψυχρός, δεινός, φοβερός, Φρικτός.
- Κρυμῶς, κρυός.**
— Δυσσαῖα κρυμῶν ἀγῶσα. Call. 3. 115.
— Ὅποτε κρυός ἀέρας εἶργον Ἰσχανεῖ. — Hes. ε. 492.
S Y N. Ρίγος, παγῆς, παγετός, πηγυλῆς, χρυσταλλός, ψυχός, ψυξίς.
E P. Δυσσῆς, χειμεριός, νιφοῖς, περιβαρῶς.
- Κρυμαλῖος, κρυμαδῆς. Vid. κρυερός.**
Αἰεὶ κρυμαλεῖαι (ζῶναι). — Suid.
— Ποταμῖο παρὰ κρυμαδῆος ὄχθας. Dionys.
- Κρυμοπαγῆς, vid. Βορέας.**
- Κρυμοχαρῆς, vid. Νυμφαί.**
- Κρυοῖς, vid. κρυερός.**
— Ἐν δὲ κρυοῖσσι ἰακῆ. II. ε. 740.
Καὶ πολεμὸν κρυοῖσσι, — Orph.
- Κρυπίδιος.**
Κρυπίδιον φρονεῖοντα δικαζέμεν. — II. α. 542.
- Κρυπίτις.**
— Πικρὰ δὲ θυρᾶς σταδμῶσιν ἐπῆρτε,
Κληῖδι κρυπίτῃ, τὴν δ' εἰ θεός ἄλλος ἀναγει. II. ξ. 168,
S Y N. Κρυπῆσις, κρυπίος, μυκίος, λαθραῖος, νοσφίδος παραέστος, κατακλειστός, ἀποκρῆφος, ἐπικρῆφος, ἀποκρῆτος.
- Κρυπίσκιον, κρυπίω.**
— Ἀ δὲ μιν σακί κρυπίσκιον φαινεῖ. II. Σ. 272.
— Ἐμε δ' ἐκρυψάν θεοὶ αὐτοί. Od. ξ. 357.
S Y N. Ἀποκρυπίω, ἐπικρυπίω, κατὰ κρυπίω, συγκρυπίω, ἐκρυφίω, καλυπῶ, καταδύω.
- Κρυσταλλοτήξ, κρυσταλλοπηκτός.**
— Κρυσταλλοπήγα διὰ πορὸν. Æsc. S. T. 501.
- Κρυσταλλός.**
Λααν, ἀπορροῖαν περιφευγῆος ἀμβροτῆ ἀγῶλης.
Κρυσταλλὸν φαιδοῖτα, διαυγεα, κ. λ. Orph. L.
- Κρυσταλλός, vid. κρυμῶς,**
— Ἡ εἰς ὕδατος χρυσταλλῶ. II. χ. 152.
E P. Διαυγῆς, κρυμαλῆος, χιονεα.
P H R. — Λιθῶ πέτρικασμένον ὕδαρ. Ep.
- Κρυφα, κρυφῆ. Κρυφῆδον; (vid. κρυβδα)**
Τὸν μὲν γὰρ γαῖη περὶ κρυφῆ — Ep. l. 2.
— Ἡ ἀμφῶδον, πὲ κρυφῆδον. Od. ξ. 330.
— Κρυφῆ δὲ κενδε — Soph. An. 85.
- Κρυφῆσις, κρυφίος, vid. κρυπίσις.**
Κρυφῆσιν φασι γὰρ περιπληκῆς. ib. Aj. 909.
— Κρυφῆσιν ὡς εἶχον ληκός. ib. Tr. 364.
- Κρυφίγονος, vid. Βακχῆος.**

Κ Ρ

Κρυψιδόμος. *vid.* Νυμφαί.
 Κρωβύλος. (ἄδος εμπλοκής.)
 — Οὐκ τὴ κρωβύλη. Arist. v. 1259.
 Κρωζώ.
 Μητις ἐφεζομένη κρωζῆ λακκεριζα κορανη. Hef. ε.
 745.
 S Y N. Θρυλλεω (ματῆν). Σοῶω.
 Κρωσός.
 — Ποτῶ πολυχάνδρα κρωσόν. Theoc. 13: 46.
 Λέξαντες χρωσειοὶ ἐς οὐτία κρωσόν ἅπαντων. Mosc.
 4. 34.
 S Y N. ὕδρια, κάλπις, κεραμος.

Κ Τ

Κ Τ Α Ο Μ Α Ι
 Κτημασι τερπεσθαι τὰ γενῶν ἐκτίσαστο Πηλεὺς.
 II. ε. 400.
 S Y N. Ἀνακταομαι, κατακταομαι, προσκταομαι,
 κτεατιζω, εχω, κτολαω, παομαι, αυτεχομαι,
 περιποιομαι, προσποριζομαι, αποιομομαι.
 Κτεανον, Κτεαρ.
 Κρεισσαν γαρ μυθῶν ἢ κτεῶν φυλακῆ. Ep. I. 1.
 Ἵον δ' εἴ τεκετ' ἄλλοι ἐπὶ κτεατοῖσι κτεσθαι. II.
 ε. 154.
 S Y N. Κτῆμα, τὰ χρηματα, περιουσία.
 Ε Ρ. Ἀκλίπων, ερασμιοι, εὐλόγοι.
 Κτεατερα.
 Μεγαλων κοσμων κτεατερα. Æsc. Ag. 364.
 Κτεατιζω. *vid.* Κταομαι.
 Δυρὶ δ' ἐμῶ κτεατισσα. — II. π. 57.
 Κτενω.
 Ἀμφοτερω κτεῖναι. — II. ε. 261.
 Ἀργειῶς κτενεσχε. — II. ω. 393.
 S Y N. Αποκτενω, ἐπιτενω, κατακτενω, απο-
 σφαζω.
 Ρ Η R. Ερεβενῆ νυκτὶ καλυψαι. Hom.
 Πόλλας δ' ἰφθίμους ψυχὰς αἰδὶ προΐαθεν. Ib.
 — Περπεν τῶ ἀχλυοεντι βερεδρῆ. Nonn.
 Ἄιας δ' αὐτόφονω βριαρῆν δεμας ἔλκει λυσας.
 Φασγανοι ἐχθρῶν ἐλπετε μεμῆοτος αἵματος ομβρῶ.
 Τυρῆ.
 Φονοι αἶμα γῆ δίδοιαι χοας. Eur.
 Κτεῖς.
 Οἰσετε και κτεα οἱ παυχρωσιον, ὡς ἀπὸ χαιταν
 Πέζηται. Λιπαρὸν σμασαμένα πλοκαμοί. Call. 5. 31.
 S Y N. Κτεῖνον.
 Ε Ρ. Τριχοκτεῖς, εροκόμος, πολυοδὸς, κοσμο-
 κομης.
 Κτινίζω.
 Ψακτραῖον ἰσπῶν ἐκτενίζομεν τριχας. Eur. Hipp.
 1174.

Κ Τ

S Y N. Αποκτενίζω, ἐκτενίζω, πεκίω
 Κτερας.
 — Δεπας — μεγα κτερας. — II. ω. 233.
 S Y N. Κτεανον. — δῶρον
 Κτερευ τῶ, κτερισμα
 Τῶ ὁ ελαχον κτερευ. — Od. ε 311.
 Ἀλλ' ἐν ταφοῖσι θεῶδε κτῆ κτερισμοισι Soph. Œd.
 C. 1475.
 S Y N. Επικτερευ τὰ, ἐναγισμα, ἐναγισμός, κη-
 δαα, ἐπταβια, ταρχαι, ταρχεα, τὰ θυματα (ἐπὶ
 τοῖς νεκροῖς.)
 Κτερείζω. Κτερίζω.
 — Και ἐπὶ κτερευ κτερείζαι. Od. α 291.
 — Και ἐπὶ κτερευ κτεριστην. II. ω. 38.
 — Τον δὲ κτερεῖσιν Ἀχαιοί. II. χ. 336
 S Y N. Εναγίζω, ταρχεω, δαπῆω, ἐκτερείζω.
 Κτημα
 Κτημαδ' ἔλων εὐ παντα. — II. γ 72.
 S Y N. Κτεανον, κτεαρ, κτερας, ευκτημα.
 Ε Ρ. Ακηρατον, ἐσθλον, ποθειόν,
 Κτεω, κλαω, κτημι (inuf.) *vid.* κτενω.
 Οπποτε κεν τετης κτεομεν — Od. χ. 216.
 Τῆνδε — χροσπιος Ἀρτεμις εκτα. II. ζ 205.
 Κτηος
 Κτηνεσιν ευδανῆ — Hom. XXIX. 10.
 Κτηνη προσδε τῶ δημοπληθῆ, Æsc. Ag. 132.
 S Y M. Βοτον, ὑποζυγιον, ζῶν, τὸ κτηματα, τὰ,
 Κτησιος. nom. pr.
 Κτησιος Ὀρμενδης, ἐπιεκελος ἀθανατοσιν. Od. ο
 413.
 Κτησιος.
 — Στασασα κτησις εοτῆ λαχην. Soph. Tr. 703.
 S Y N. Κτησιος.
 Κτησις.
 — Χηρωσται δε δια κτησιν δατενοτο. II. ε. 158.
 S Y N. Επικτησις, κτηματα, κτεαιοι, κομηδῆ.
 Κτιζω.
 Κτισσε δε Δαρδανην. — II. υ. 216.
 S Y M. Δεμα, καταρτιω, κατατασσω, δεμωργω,
 ποισω, παραγω, προβαλλα. — οικίζω.
 Κτιλος.
 Αυτὸς δε, κτιλος ὤς, ἐπιπαλῆται στικας αἰδρῶν. II. γ.
 196.
 S Y N. Κρις
 Κτιμενη. nom. pr.
 — Ἀμα Κτιμενη ταυπετελω
 Ουγατερ ἰφθιμη, τῆν ἐπλοτατῆν τεκε παιδαι. Od. ο.
 362.
 Κτισις.
 Και παρα ἐλλίδα κηφῶν κτησιν Pind. Ol. 13.
 S Y N. Αποκτισις, ποιησις, χερτιοια, κατη-
 σκηνή, ἐπιμηχησις, ἀνικισμός.
 * R Κτισμα

Κισμα.

— Γρυμνο κ-ισμα Κυρδανταν—Lyc. 78.

SYN. Οικοδομημα, οικοδομή, δομή. (κίμων) κ

Κιστός, κιστός.

—Και κιστόν τῶπαν ib. 964.

Ιακω, — κιστός Ασιάδος χθονός. Eur. I. 74.

SYN. Δημιργός, αρχηγός, ποιητής, τεχναστής.

Κιστός.

Κιστόσιν λαετικῆ—Hom. A. 299.

Κιστήμα, κιστός.

—Δεῖνὰ δε κιστήματα Βροντῆς, —Eur. Fr.

—Αμφί κιστός κατα Βαλλες. II. κ. 535.

SYN. Ψοφος, ἤχος, ἔσπος, ἔρμος, παταγμα, παταγός.

ΕΡ. Αλιετός, αἰός, ἀμφίπληξ. Βρονταίος, βαρυδάπος, ἐνεαχίλος, ἐπιδορπίος, ἐρεός, ἐγρεκυδοίμος, κρημοφοίτος, κρησιφαίος, κρηφάλιος, ροδίας, ὑστεροφάτος. πέ αριός.

Κισπών.

—Κισπὴ δὲ ὑπ' αὐτῆ Ἰλλ.—II. γ. 140.

Σμερῆλέα κισπών—II η. 479.

SYN. Ἐπικτυπέω, ψοφέω, δειπέω. Βρονταῶν.—πομπάζω, μεγαλορρημοίω.

Κ Υ

ΚΥΛΘΕΙΟΝ κυθός.

Εν δὲ δυο κυθία παλαισταγέως οἰκίας. Nic.

—Τὸν ἱερὸν αἰσθάνεται κυθών. Theoc. Ep. 2.

SYN. ἀρυστήρ, αἰτλητήριον.

Κυάμος.

Θρασκέσιν κυάμος μεγαλοχρῶς—II. γ. 589.

Γηζαίτες κυάμος χλωρός—B. 124.

SYN. Πυαγόν.

Κυαμοτράξ, (δικαστής)

—Κυμοτράξ, ἀρχαῖος. Arist. Eq. 41.

Κυαμπυξ.

Δῶλον ἐτιμασεν κυαμπυκῆ—Theoc. 27. 67.

Κυαυαγέτις, vid. Νυρεύς.

Κυαυαγίς, vid. Νυξ.

Κυαμερόλος.

Πρωτοῖς κυανερβολοῖσιν εἰλασσομίος.—Eur. El. 436.

Κυανός, κυανός.

—Αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ

Κυανός ἐλεχίτο δράκων.—II. λ. 39.

SYN. Κυανός, κυανός, κυανόχρως, χαρπός, γλαυκός, μέλας, αἰδοψ. ιουίδης.

Κυανειδής.

Κυανειδὲς ἀμφ' ὕδαρ. Eur. Hel. 179.

Κυανός, κυανός.

—Δεικλ' οἶμοι ἔσαν μέλανος κυανόιο. II. λ. 24.

Κυανοπέζα.

Τραπεζαν καλήν, κυανοπέζαν, εὐξοον—ib. 628.

Κυανόπρωρος, κυανοπρωρός.

—Πεντε γέας, κυανοπρωροίς. Od γ. 299.

—Δυοτε γέας, κυανοπρωροίς. II. ε. 693.

Κυανοπτερός.

—κυανοπτερός κχίτα τετιξῆς. Hef. α. 393.

Κυανόστολος.

Εὐγείο δειλαία κυανόστολε—Bion. ι. 4.

SYN. Μελαίεμαν, μελαγχλαίος.

Κυανόφρυς.

Τῆναι τὰν κυανόφρυν ἐρωτίδα.—Theoc. 4. 59.

Κυανόχρητις.

Κυανόχρητα Ποσειδῶν.—II γ. 563.

SYN. Μελανοξίξ, παρφοροξίξ.

Κυανόχρως, vid. Ουρανός.

Βοστρυχῶν κυανόχρωτα πλοκαμην—Eur. Ph. 319.

Κυανόχρωις, vid. Ευμενίδες.

Κυανώπις

—Κυανώπιδος ἀμφίτριτις. Od μ. 60.

Κυβδα (κυπτοῖα.)

—Ἐξελῶσι—θυραζε κυβδα Ar. Eq. 364.

Κυβέλη, Κυβήλη, vid. Ρέα.

Α Κυβέλης κρησσαν.—I Theoc. 20. 43.

Τάτε μητρός μεγάλης

Οργῆ Κυβέλη; δεμπτέων. Eur. B. 79.

Λεοτοβότος Ξεανία—

Ποτῆ Δεᾶ, θυγατέρ π. λυμορθε Πρωτογοοῖο.

—Ταμῆ κοτμοῖο, Ξεαν πρώτοστορο; ἀρχῆ. Nonn.

Κυβερνα.

Νῆα κυβερηται—Od γ. 283.

SYN. Διεπω, διενδυκῆ, ἰδυκῆ, οιακίξω, οιοκοῖω, μεω, οιακοστρωθῶ, πρῆλανεω, πηδαλιώχῶ, αγω, χαλιναγωγῶ, σαφρονίξω.

Κυβερητής.

Ἐν δ' ἀγοδαῖσι κείνται παρῶναι

Κεδναί πολίων κυβερηταίτες. Pind. P. 10.

SYN. Κυβερητική, διοικήλικῆ, διοικήσις, διοικημ. οιαξ, ἀνακτορία ἐπισήσις, ἐπισήσια, εὐλαξία, συμμέτρια. γεδεσία.

Κυβερηταίς, vid. Φυσίς.

SYN. Διοικηταίς, ἐπισήσις, οιακόμος.

Κυβερητῆρ, κυβερητής.

Ου γαρ Φαιηκεσσι κυβερητῆρες εσιν, Od. 9. 557.

Μηδ' αὖτε κυβερητῆς ἐνὶ οἴνασι ποίη

Νῆα δὸν ἰδυκῆ.—II. ψ. 316.

SYN. Διενδυκῆς διοικήλικῆς, εὐδυκῆρ, εὐδυκῆς, βαλλω, ριπίω. πεπλευ. θυκῆρ, διοπος, οιακίξῆς, οιακοστρωθῆς, πρῆλασις, πηδαλιώχῆς, κυβερῆς, ἐπισήσις, διορδωκῆς.

Κυβέω.

Και πῖνε και κυβέω. Anac. 15. 12.

SYN. Διακυβέω, εκκυβέω.—κινδυεω, κυβῶν.

Κυβῆδῆ;

Κ Υ

Κυβηλη vid. Κιβηλη.
 Οἱ μὲν καλὴν Κυβηθην
 Τὸν ἡμίτελον Ἀτίν
 Ἐν ἔρεισι βουβῆ.
 Λεγυσὶν ἐμαρτήται. Anac. 13. 1.
 Κυβηλις.
 — τ ταυροχόλον — Στεφάνον κυβηλίτι, — Lyc. 1170.
 S Y N. Πελεκυς. — Κιβηλη.
 Κυβίζω.
 — Ἴδμον πνεῦμ' ἐκυβίσσεν Ἐρας Ep. 1 7.
 Κυβίσταται.
 — Ἡ καλ' ἐπαρεῖς ἀνὴρ, ὃς ἔστα κυβίσταξ. Π. π.
 745.
 S Y N. Ἐκκυβίσταται, δουλω, κατακολυμβῶ, κρη-
 στήσιαι.
 Κυβιστήτης.
 — Ἐν Τρωεσσι κυβιστητήρες εσιν. ib. 750.
 — Κυβιστητήρι δε παλμῶ. Nonn 2. 193.
 S Y N. Ἀρευτήρ. — ορχηστῆς.
 E P. Κυδοιμός.
 Κυβω.
 — Ἐργον δ' ἐν κυβωῖς Ἀρης κρινεῖ. Ælc. S. T. 420.
 S Y N. Κυβωα, πευσισα, πετιεα.
 Κυδαζω.
 Κυδαζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργεῖ 15 ἐμῶ. Soph. Aj.
 733.
 S Y N. Λοιδορεω, ὑβρίζω, δυσφημεῶ.
 Κυδαίνα.
 Πανταῖς κυδαίνων, — Π. κ. 69.
 S Y N. Δοξαζω, δοξολογεῶ, επικληνα.
 Κυδαλιμος.
 — Μεγα δ' εἴστανε κυδαλιμον κῆρ. Ib. 16.
 S Y N. Συετῆς, εἰδοζος, ευπρεπῆς, τιμιος, κυδιμος,
 κυδρῆς, κυδῆς.
 Κυδαίειρος.
 — Εἰς ἀγορῆν παλεσκέο κυδαίειρον. Π. α. 490.
 Κυδιαω.
 — Οἱ δὲ μέγα κυδιαωντες. Π. φ. 519.
 S Y N. Γανισω, αυχεω, ἀβρηνομαι
 Κυδιμος, κυδῆς, κυδρῆς.
 — Καὶ ἔργον ἐμυθεῖο κυδιμος Ἐρμης Hom. M. 46.
 Κύνῃ τ' αἰδοῖτε θεοῖς. — Hef. ε 255,
 — Διὸς κύνῃ παρακοίσις. Π. α. 184.
 Κυδιππη.
 — Κυδιππη ὡς ἔρεισι καλήν. Call. Fr.
 Κυδιστος.
 Αἰρεῖδη κυδιστε. — Π. α. 122.
 Κυδοιδπαω, κυδοιμω.
 — Αἰώ τε καὶ κατω κυδοιδπαῶν. Ar. N. 616.
 Τῶ δ' ἄν' ὄμλιον ἰόντε κυδοιμω. — Π. λ. 324.
 S Y N. Θουρωῖα, ταρασσω, στήαρασσω.
 Κυδοιμος.
 — Κεῖ ἀσπελος ὄρη κυδοιμός. Π. κ. 523.

Κ Υ

S Y N. Θο υβος, ταραχή, πολέμος.
 E P. Αἰαίδης, αἰαίοσις, αἰμαμακείος, ἀσθηρῆς,
 αργαλῆος, ἀλγυσιος, ἀλλυκῆς, ασιγῆος, ἀλλυροῖα,
 ἀκτιμαραγος ἀπ' αἰῆος, βαρύς, δακρυοσις, δειτός,
 δυσκέλαδος, δυσαιαστήριος, δυσανήγος, εἰναλιος,
 στυαλις, εὐδρος, ζακηνῆς, κυβιστήρ, κλοισις, κω-
 ρυμβοφόρος, ολόος, ὀμοζήλος, πολυγλωσσος, πο-
 λυκαρδμος, πολυφλοιστός, πολυφασαγος, πολιο-
 σῆχος, παλιποῖλος, σίυτερῆς, ὑγροπορος, φιλη-
 ρετμος, φιλαγρευπιος.
 Κυδω.
 — Ωλε Ζεὸς κῦδω; ἐδωκεν. Π. α. 279.
 S Y N. Δοξα, κλεος, φηκη, δυναμῖς γαῦρος.
 E P. Ἀβρῆν, ἀγλαῖν, ἀσπίλον, ἀπαυσίον, αἰγυριωῶν,
 θεοερτῆς ἐπιδόξον, καλλινικον, μεγα, ευρύ, φρανο-
 πλ θῆς, μεγαλυκῆς, παιασιδμον, σαδρῶν, ὑπερίερον.
 Κυδῶς.
 Κυδῶν δικην οφείλει Prov. Suid.
 S Y M. Λοι ορια, ὑβρις.
 Κυδῶν.
 — Ἐν ἀξεννῆτε Κυδῶν. Orph.
 Κυδῶνες.
 Ἡχι Κυδῶνες εἶσιον, Ἰατρῶν ἀμφὶ ζειδρα. Od, γ.
 292.
 Κυδωνικός, Κυδωνιος.
 Ἐσθλὸν σὺν Μοισαῖαι Κυδωνικὸν εἴρυμες ἀνδρα.
 Theoc. 7. 12.
 — Ἡ μοί τι Κυδωνιον εἶδαγε τοξον. Call. 3. 81.
 Κυεω.
 Ἡ δ' ἔκστα φιλογῶν, — Π. τ. 117.
 S Y N. Ἀπ. κνω, εγκνω, κνοφορεω, κνω.
 Κυζικηκίος.
 — Βεβαπῆς ἔαρμα Κυζικηκίον. Ar. Pa. 1176.
 Κυζικιος.
 — Ἐν Ἰήρωσ Ἀπηγῆος ἦος ἀνασσε
 Κυζικιος, ὃν κνήν διε τεκεν Εὐσαροῖα
 Ἀπηγη. — Apol 1. 949.
 Κυζικιον.
 Κυζικιον ἠν ελθῆς, — Call. Ep 17.
 Κυδερεια, Κυδερη vid. Αφροδιτη.
 — Εὔστεφαρ Κυδερειῶ. Od. ε. 288.
 — Κυδερειαν, ὅτι προσεκυρεσ Κυδερηοις. Hef. ε. 196.
 Φοβέιτο γαρ Κυδερην. Theoc. 30. 16.
 Κυδερηα, τω.
 — Κυδερηοισι ζαθεοισι Π. ο. 432.
 Κυδερηος.
 — Κυδερηω Ἀμφιδαμαντι. Π. κ. 268.
 Κυριτω, κρισκομαι.
 — Ἡδ' ἴνα ποιη
 Πρῶτα κρισκομενη σκισαι χλαδοντας ἰαμνῶ. Nic.
 S Y N. Ἀποτιτω, αποκνω, κνω.

Κικινάω κικινάω.
 Ολεθρόν τιν' ἤμας κικινάω — Ag. Th. 436.
 Ἐν τῷ εἰ σφι κικησε γηη — Il. λ. 637.
 Τρις δ' ἐκικηθησαν Τρώες — Il. σ. 229.
 S Y N. Ατακικαῶ, διακικαῶ, τατακῶ.
 Κικεῶν.
 Τεῖσι δὲ τεύχε κικεῶ εὐπλοκαμῶ Ἐκαμνο δη. Il. λ. 623.
 Τεῦξέ δέ μοι κικεῶ — Od. κ. 316.
 S Y N. Κυκκία, κρᾶσις.
 E P. Μελικρητός.
 Κικηθρον
 Καὶ κικηθρον, καὶ τατακτρον. Ag. Pa. 653.
 Κικησιτεφρος
 —Κικησιτεφρο
 Ψευδοπτερε τε κοικις — ib. R. 723.
 Κικλάδες.
 Κυκλάδες, αἱ ἴσταν ἱερατάτα εἰν ἀλί κῆται,
 Εὐβοίαι — Call. 4. 3.
 Κυκλάδας ὀφουμει περιγέας — ib. 108.
 Δῆλον ἐκκλασάιτο, καὶ γνομα Κυκλάδες εἰσι. Dion.
 Κυκλαῶ.
 —Κυκλῆσομεν ἐνθάδε γεκρῦς. Il. η. 332.
 —Ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ σὺν ἰα κικλῆς; Eur. Or. 631.
 S Y N. Ανακικλαῶ, διακικλαῶ, στρεφω, περιτρεφω, φερα (εφ'άμαξαν)
 Κυκλάς,
 —Ἐνὶ κικλάσιν ἀράις. Orph. II.
 Κυκλιος, κυκλιός.
 Κυκλιον ἀρχησαντῶ — Call. 4. 313.
 Ἐχθαίρω τὸ πεισμα τὸ κυκλιόν, — ib. Ep. 1.
 S Y N. Κυκλοτερῆς, ἐγκικλιος, περιγῆς. — ἀγορῆος.
 Κυκλος, τὰ κυκλα.
 —Ἦν περὶ μὲν κυκλοι δέκα χαλκεοῖσταν. Il. λ. 33.
 —Καρπύλα κυκλα, χαλκεα οκτακνημα. — Il. ε. 722.
 Ἰπῶ γερακοντι τὰ μνοια κικλ' ἐπιβιλλε. Suid.
 S Y N. Ἰροχος, κρικος, γυρς, περιβολος, περιβολον, περιδρομη, περιμετρος, περιφερεία, κυκλίσκος, — οφθαλιός. (vid. Μεριος.) — σχῆμα περιφερο ἑρριμοι
 E P. Αξονιο, ἀμξείϙ, ἀρτιχαρκτϙ, ἀαδηητος, ἀκρ κελαιπᾶω, ἐριφεγῆς, εὐφεγῆς, εὐκνημῆς, ἀμίτομος, ἰσᾶζυξ, ἰδοος, ἰσιππεσιος, ἰομητωξ, λεωφόρϙ, λινοερῆς, περιτροχϙ, περιγῆς, ποιητος, παλιμαυξῆς, πολυαδῆς, ποικιλοδῆς, παλιμπορϙ, τροχαιοξῆς, τροχιαλός, φαισφορϙ, χοροικυπϙ, πυραμυξῆς (αιδέρϙ). — ἡερετερμαν (γαιη;)
 Κυκλος, ἀαδηητος ὁμοια πάντα κυλιδων. Naz. 64.
 Κυκλιοδιδασκαλϙ.
 Ταυτὶ πεποικῆας τὸν κυκλιοδιδασκαλον. Av. Ag. 1403.
 S Y M. Διδυραμβοποιός.

Κυκλοθραῶ.
 Κάκυκλ θραῖ, κάπλυεν, — ib. A. 386.
 S Y N. Κακογλωτρίζω.
 Κυκλοβίρϙ.
 —Κεκρακτις, Κυκλοβορυ φωνῆν εχων. ib. 137.
 S Y N. Αγυρτης. — item. Nom. π1.
 Κυκλοελικτος. vid. Ηλιο;
 Κυκλοτερῆς. vid. Φυρι; (κυκλιός.)
 — Ὡσπερ δαστέρος
 Αὐτῆ κυκλοτερῆς οντες. — ib. Av. 1003.
 Κυκλοσε.
 —Αγνηεραϙ ἔσσοι ἀριστοι Κυκλοσε. — Il. δ. 212.
 Περιξ. ἐν κυκλῶ, κυκλῆδόν.
 Κυκλω, κυκλομαι.
 Ηῖκα δ' αἱ νυμφαὶ δὲ χορᾶ εἰς κυκλωτονταί. Call. 3. 170.
 Περὶ βωμῶν ἀπειπατο κυκλωσασθαι — ib. 270.
 S Y N. Ανακυκλω, διακυκλω, συγκυκλω. περιβαλλω, περιζωπυω, περιερχομαι, περιθεω, περιττεφαναω, ἀμπισχομαι, περιφερομαι, περιίσταμαι ἀναχορευω. κυκλοφορεω.
 Κυκλωμα
 Βυρτοτονον κυκλωμα τόδε. Eur. B. 124.
 S Y N. Κυκλωσις, περιμετρον, περιβολή.
 Κυκλωπιος, Κυκλωπιος.
 Ἰαχετω δὲ γὰ Κυκλωπια. ib. Or. 963.
 Κυκλωψ. vid. Πολυφημος.
 Αὐταρ ἐπὶ Κυκλωψ μεγαλην ἐμπλήσατο νυδῦν,
 Αδρομα κρέ εδων — κ. λ. Od. 1. 296.
 E P. Αγυριος, ἀνδροφίνος, ἀνοσιος, ἀγροβοτης, γένκαϊος, Αἰτναϊος, μωνψ, μοιοδεκτικη, μοιογλυπος, δυτειδῆς, δυσσέβης, θεοτυγῆς ολαος, δῆρ πελαριος, ὑψικαρηνς, κρεσφάγος, κρηρῆς, δεσποτίσκος, ξενοδαϊκῆς φοουης, ὠμοβράς, ορεβατης —
 P H R. Πελαρ ἀδεμιστιμ ειδῶς. —
 Μειος ἀσχετος Hom
 Κυκλωπος τὸ βῆς μεγαλιτορος ἀνδροφαγιο.
 Αἰτνας μιλολόμος. ξενον δαιτυμᾶν. Eur.
 Αβροχίτων δ' ὁ φυλαξ ἡεροζυγοκαμψιματωπος.
 E P.
 — Μεσῶ σελαγιζε προσπαῶ
 Μαρμαρυγῆ τροχαιοσᾶ — Nonn.
 Κυκλωπιος.
 —Κυκλωπιε τε καὶ αγρια φῶλα γιγαντων. Od. η. 205.
 E P. Αγαιδῆς, ἀνδροκτόνος, ἀδεμιστοι, βριαροί, ελοσυρά, γηγυῖες, ὑπερφιαλοι, ὑπερῆφορτες, χῆθονοι.
 P H R. Τεκτονε; δια πυρός. Eur. ὑπερβιον ἤτορ εχοντες. Hef.
 — Ὅπως ἰδον ἀνὰ πελαρα,
 Πρῆσιον Ὀσειοισιν, εἰκοτα πᾶσι δ' ὑπ' ὀφρῶν

Φάσα μινωγάλητα, σάκεϊ ιτα τετραβοσφ, Δεινόν ὑπογαυαουσιτα—κ. λ Call. 3. 51.
 Ἰδιότητες Ηφαιστειο, σφῶν ζήλημοτες έργων. Nonn.
 Κυκλωτός.

—Κυκλωτῶ σωματος προβλήματι. Aesc. S. T. 546.
 S Y N. Κυκλιος. περιγυῶς.

Κυκνος.

—Η κυκνω δαλιχοδεραν. Π. C. 460:
 E P. Αερσιποτης, ασιγυτος, δολιχαυχη, λιγυρός,
 λιγυθροος, μελωδῶ, μελιθρος, ευληνος, ποταμιος,
 πολιοχρης, πολιος, αδικός.

P H R. Μυσσων οριδες αιουδατοι πετενηων. Call.
 —Μαιτιπόλοι γουον ὑστατον αιουδotes. Opp.

Κυκνον τον Μυσσων αξια μελοπομενον. Ep.
 Στρυμοιοι μυρεσδε παρ ὕδατιν αιλινα κυκιοι. Theoc.

Η ὅτε καλά ιουιτος επ' οφρῶσι Πανταλῆιο
 Κυκιοι κησασιν ἰον μελος.—Apoll.

Οἶα δε τις κυκλιος αχεταις
 Ποταμιοις παρᾶ κυμασι—

Μελωδῶς Μυσσας.—θεῶ μελπων αιουδός. Eur.
 Κυκνος δε θαιαταγ εμμελῆς φδογγυς πλεκει,

Και τῆς τελευτης δεξιάται τον χροτον.
 Κηπῶ τον εἰρμόν τῶν μελῶν ὁ τεχνικός

Πάνηγυριστις ευρετής τῆς ἐξοδα. Phile.
 Κυκλομορφος—vid. φοριδες.

Κυκνοπτερος.—ομμα κυκνοπτερον
 Καλλουσινας Ληδας σκυρμη. Eur. Or. 1394.

Κυκλιος. Nom Pr
 —Κυκλιον επεφην, Αρρατιαν. μεγαθυμον. Hef. a. 57.

Ep. Αρμυων, αλεξικακος, ἱπποδαμιος, εὔμμελις,
 ξεποδακτις, ὑπερβιος.

P H R.—Στυγιός αρταμος τεκνων
 Αιθιοθρεπτος; πορικων λιναγῆτης,
 Κρηθμοῖσι, και ραιβῶσι νεριταις φιλος. Lyc.

Κυλιπῶα, κυλινω, κυλιω,
 Κυυλιπῶαμην ικτινον ἰδᾶν.—Ag. Av. 502.

—Η εν α' λι κῦμα κυλιπῶα, Od. a. 162.
 —Ταχα οἱ μεγα πῆμα κυλιαθη. Π. p. 99.

S Y N. Αποκυλιπῶα, διακυλιπῶα, κατακυλιω,
 αποκυλιω, εγκυλιπῶα, αιετισσῶα, επιφερομαι.

Κυλιπῶος
 Η δ' αφαρ, ὄστε κυλιπῶος, επετρεχε κυματι λαυρῶ.

Ar. 2. 596.

Κυλιζῶ.
 —Κυλικεσσι και ες τρυγα χῆλος ερειδαν.

Theoc. 7. 70.
 Πολλα μεταξῶ πιλει κυλικος και χῆλεος ακρυ.

Athen. 1. 11.
 S Y N. Ποτηριοι, εκπαμα, λεπαστή, κόδυ, Φιαλη
 δεπας, λαγυνος

Ep. Ακρητος, βαθῆα. μυτιλαγυνος, ευλαλος
 οιοδῆκος, οπαγῶγῶς, πρῆυγελος, συνδαπης περι-

φερῶς, τροχοσστα, ὕαλα
 Κυλιχιον, κυλιχιος, κυλισκιον.

Εγῶ δε κυλιχιον τέ σοι,

Και Φαρμακον ἰδῶαι. Av. Eq. 902.
 —Αλλά μοι δος ἐν μοιον κυλισκιον. ib. A. 458.

Κυλληπη, Κυλληπια.
 —ὑπὸ Κυλληνης ορος αυτῶ. Π. C. 603.

Κυλλανιας χι νοκτιπια
 Πετραικς ἀπὸ δειράδος—Soph. Aj. 705.

Κυλληπιος.
 —Ωτον Κυλληπιον εξεταριξεν, Π. o. 518.

Κυλλῶς.
 Τί δῆρο πόδα ση κυλλῶν ἀπὸ κυκλον κυκλῆς; Ag.

Av. 1379.
 S Y N. Χαλός, γαισός, γῆς, σκιμῆς;

Κυλλοποδιαν, vid. Ηφαιστος.
 Ορτεο Κυλλοποδιον, εμον τεκος.—Π. φ. 331.

S Y N. Κυλλοποδης. ἱματοπτης.
 Κυλοιδια.

Δηδᾶκυλοιδιοατες ετωσια μοχθίζοιτι Theoc. 1. 38.
 Εκρ. Της οφθαλμης εξογκημοιοι.

Κῦμα.
 Ηδ' εἶπεν κατὰ κῦμα—Π. a. 483.

—Κυματων εν αυκαλαις. Ag. R. 716.
 S Y N. Ροή, σαλος, ὄδιμα—κιδυνος.

Ep. Αλεγυῶν, ἀλιμυρῆς, ατρυγεται, αγαστονον,
 αηριοι, αδρομον, ἀπαλῶν, ἀλικτυπον, αλορρον, απε-

μοτρεφῆς, αργαλιῶν, βαθυ, βαρυηκος, βαρυκτυπον,
 βαρυερομον, βλοσυρῶν, βορῶθεν, γλυκῶν, δονῶν, κε-

λαπιον, κηφῶν, κητρεφῆς, μεγα μακρῶν, δεινῶν, λευ-

γαλιῶν, μορμυρον οβριμον, οξῶ, πορφυρειον παφλά-

ζον, πελωριον πηγῶν, οιδαλιῶν, πολυκυκυστον, πι-

κρῶν πλατῶ, παλιερροδιον, πολῶν, ροδιῶν, τρόφι,

τρυφῆν, τρυχῶ, τυφλῶν, ὕγριοι, ὑφλιῶν, φοριοι,
 χαροπῶν, ηλιεκτον, ετεροτροπον λυσῆεν ξεποδοκος.

μελαν, λαυρῶν ὑπερβιοι.—Πτυχα καχλαζον.—
 λαβῶν ὑπᾶι νεφων.—ισα ορεσση.—παιτοιωι αιεμιω.

—πῆετοιο, φογαιο, πολεμειο.
 Κῦμα

—Τροφος δε κυματος νεοσπορη. Aesc. Eum. 662.
 S Y N. Κυμμα, κυηεις, γῆ, εκγυον.

Κυματω κυματομοι.
 —Επὶ ποτιον εβησάτο κυματωτα Π. ξ. 229.

S Y N. Διακυμαινω, εγκυμαινω, κυματῆμαι, κυμα-

τιζομαι, κλυοιζομαι, τατατομαι, σαλειω, και
 μαζομαι, βρισσῶ, κατακυλιζῶ, ανακινῶ, σπασα,
 πλημυρω, επιφρομαι, περιχερωμαι.

Κυματωσση;
 —Τοῖδε κατὰκρας δεινᾶι κυματοσσης
 Αται κλοεσση—Soph. Oed. C. 1308.

Κυματοσπηζ,
 —Ὡς τις ακτᾶ κυματοσπηζ κλοεῖται. ib. 1305;

Κυμβαλον.
 Και κυβαλλ' οξυδοστα, κοιλοχηλεα. Ep. Said.

S Y N. Βακυλιον. Said.
 E P. Ακῆος, βρυδρομον, βορῶθεν,
 λιγυρηῆς, οξυδρογυον, φιλειων.

Κελεύχος.
 Κορυδο;—Κυρδαχον ακροτατον. Π. ο. 536.
 Κυρβαχος.
 Γουζιδου, ευθετασασα κυρβαχον δεμας. Lyc. 66.
 S Y N Πηννης, προπετης.
 Κυρβη.
 Πολλακι δε γλαφυρης κυρβης περι.—Opp:
 —Αλιτρυς απδ κυρβης. Ep. 1. 3.
 S Y N. Σιαφιδιον.—οξυβαφον.—κεφαλή.
 Κυρμη.
 Οι πολιν αιπεινὴν Κυρμην Εριωπιδα κερην
 Ναιετε.—Hom. xxxiv. 2.
 Κυρμιδης
 Χαλκίδα κικλησκεισίδει, ανδρες δε κυρμιδην Π. ζ. 291.
 Κυρμιον.
 —Καταπριων τὸ κυρμιον. Theoc 10. 55.
 Εν δ' αφερειγενίος καρπὸν χορσαιο κυρμης. Nic.
 Κυροδεγμων, προ κυματιδεγμων.
 —Δ κτης κυροδεγμωνος πελας. Eur. Hipp. 1173.
 Κυροδοκη.
 —Θαλαια τε, Κυροδοκη τε. Π. σ. 39.
 Κυροδοχη.
 Κυροδοχη τε, και Ακταιη,—ib. 41.
 Κυροθαλης vid. Ποσειδαων.
 Κυναγια. Κυνηγια.
 —Γερπονν εκ. κυναγιας.
 Τραπεζα πληρης —Eur. Hipp. 109.
 Τη σὴ προδυμο;—κυνηγια. Soph. Aj. 37.
 S Y N. Κυνηλατιη, αγρευμα.
 Κυνολαπηξ.
 —Φράσαι κυνολαπηκα, μή σε δολωση, Ag. Eq. 1164.
 Κυναρος.
 Κυναρος ακανδα παντα πληθυνε γυνη. Soph. Fr.
 Κυνη vid. Κορυς.
 —Αμὴ δε οὐ κυνην κεφαλήφιν εθηκε
 Ταυρεινν αφαλόν τε και αλοφον,—Π. κ 258.
 Ε Ρ. Αμφιφαλος, τέτραφαλμος, θριαρά, δεση
 αγναμπλος, ευλοφος, δαιδαλία, ευτυκίος, ευχαλκος,
 χαλκτρις, χαλκοπιματος, ιπποκομος, ιπποδασεια,
 ιππευεις, καλή. λοφοισσα, τέτραφαλος, χρυσειη.
 —μνη ποιητή.—Εκαθον πολεων πρυλεσο' αραρήα.
 Hom.
 Κυνεος, κυνεος.
 —Ουδ' αν εμοιγε
 Τετλαιη, κυνεός περ εών, εις ἅπα ιδεσθαι. Π. ι. 373.
 Ουλατος μεν εν κυνεος, ην ἅπαξ ελω. Ag. V. 893.
 S Y N. Κυνικός, αυγαδης, αιαιδης, αφραν, χαλεπός.
 Κυνεον.
 Και κυνει ἀπλομειος ην πατρίδα.—Od. δ. 522.
 Και κυνηον αγαπαζομαι κεφαλήν τε και ωμας. ib.
 ρ. 35.
 Τι με συ κυνεός;—Arist. A. 1206.
 S Y N. Κυω, επικυνω, φιλω, καταφιλω προς.
 κυνω.—σαιω, καταπαιζω.

Ρ Η Ρ.—Αττυχά χηλεα θλιβειν. Theoc.
 —Χηλεα μύσαι
 Χηλεί σφ (οδων) ἄδρωτερη κυλικων. Ep.
 Κυνηγετω.
 —Αλλ' αναγκασα κυνηγετην
 Τητος ἀπαντας παυσαμεις ψηφισματα. Ag.
 Eq. 1379.
 S Y N. Κυνηγεω, αγρευω
 Κυνηγετης, Κυνηγος. (Κυνηγέτις, vid. Αρτεμις.)
 Ουδέ μιν εισηχνηνσι κυνηγεται,—Od. ι. 120.
 —Χαλεπατε εν κε κυναγον, Call. 6. 51.
 S Y N. Αγρευτάρ, αγρωστης, επακτάρ.
 Κυνηδον.
 Κυνηδον την σοφιαν σιτησομαι. Ag. N. 491.
 Κυνηγεσια, κυνηγεσιον.
 Τι κυνηγεσιων και σοι μελετης; Eur. Hipp. 224.
 Κυνηλασια.
 Και ε κυνηλατιη—εδιδασας. Call. 3. 217.
 S Y N. Αγρευμα, αγρυσια, κυνηγια.
 Κυνδαας.
 Κυνιδάδες, θαρσείτε.—Ep. 1. 6.
 Κυνιδιος.
 —Και Κυνιδιον οχθου. Hom. A. 17.
 Κυνιδος.
 —Επι Κυνιδε εδησαο παιπαλοεντος. Ib. 141.
 Κυνιδιον, Κυνίσκος.
 —ὄμεις τῶτον ὡσπερ κυνιδί' εσπαραλίετε. Ag. Pa.
 640.
 Κυνιτκα. Ρρ.
 —Εμε δ' ἄ χαριεσσα Κυνιτκα
 Υβρισδει.—Theoc. 14. 8.
 Κυνικός.
 Τὸ παγονοφορη Κυνικὴ τὸ βακτροπροσαιτυ
 Ειδομεν εν δαιτηρ τὴν μεγαλην σοφιαν. Ep. 1. 1.
 Κυνοδορμια.
 Νοσφι κυνοδρομης —Call. 3. 106.
 Κυνοδαρσής.
 —Ιδ' ὡς αγριος, κυνοδαρσής. Theoc. 15. 53.
 Κυνοκεφαλος.
 —μαχει συ κυνοκεφαλω; Ag. Eq. 414.
 Κυνοκλόπος.
 —Τετοί τὸν κυνοκλόπον. Ib. R. 618.
 Κυνοκοφω.
 Κυνοκοπητω συ τὸ νῶτον. ib. Eq. 289.
 Κυνομα. (αιαιδης ὡς μῆα)
 Τιπὶ αὐ, ὁ κυνομα, θεός εριδι ξινελαυνεις; Π. φ. 394.
 Κυνοραιστής, Κυνοραιστής
 Εινδα κων και Αργος ενιπλειος κυνοραιστεων. Od.
 ρ. 300.
 S Y N. Κροτων.
 Κυνοδατος.
 Αλλ' ε συμβλητ' εστι κυνοδατος, εδ' ατεμανα
 Προς ροδα.—Theoc. 5. 92.

Κυνισαρά,

Κυνοσφάρα, κυνοσφάρις.

Σπειρή δ' εν Κυνοσφάρῃ καρὴ εχει—Arag.

—Επίᾳ δ' ἔδωκε

Θασσοῖνες αὐραῶν κυνοσφάριδας—Call, 3. 94.

Κυνοσπαρακτός.

Κυνοσπαρακτοῦ σῶμα Πολυκίρκος—Soph. An. 1212.

Κυνοσφάρις (al. Κυνοσφάρις) vid. Ζημιός.

Κυνήρον.

—Πρὸς κύνερα καμπυλὸς σχάσας

Πενήης ὀδοντάς, Lys. 99.

Ε Χ Ρ. Παρά τὰς τραχείας πέτρας.

Κυνῆχος.

—Αχαικῶτὸν τε κυνῆχον. Ep. Suid.

S Y N. Δεσμὸς (ὁ τὸν κύνα κρατῶν,) al. Ἐσλιαντοῦ,

Συλακός.

Κυνοφρων.

Νίσσον ἀθανάτας τριχός

Νοσφίτασ', —ἀ κυνοφρων ὕψνω. Æsc. Ch. 619.

S Y N. Αἰαθὴς κνωπῆς.

Κυνήρος, Κυνήρατος.

—Ἐπεὶ β' σέο κύνερον ἄλλοι Π. 9. 483.

Τὰ κύνερα' ἀλγὴ κακῶν. Eur. Supp. 807.

S Y N. Χαλεπωτέρης, δεινότητος.

Κυνῶπις, κυνῶπις.

—Σὸί τε κυνῶπα. Π. α 159.

—Η δὲ κυνῶπις Νοσφίτατο—Od. λ. 423.

S Y N. Κυνῶψ, αἰαθὴς, ἀναισχυντός.

Κυπαρισσός, κυπαρισσός,

—Και εὐώδης κυπαρισσός. Od ε 64.

Κυπαρισσὸς πιφύκι σὲῦ ἐν κήποι. Anac. 61. 16.

Ep. Ακροκομος, αἰθαλής, εὐπεταλός, ἰσοζυγής, σκιερὰ, ραδινὴ, ἠδῆτης.

Κυπαρισσηίς.

Και Κυπαρισσηίτη—Π. ε 593.

Κυπαρισσιος.

Κλιναμένος σταθμῶ κυπαρισσίνη.—Od. ρ. 340.

Κυπάσσις (κόσμος γυναικῆος.)

—Κἀ τὸνδε κυπάσσι. Ep. Suid.

Κυπείρος.

Ἡδὲ θρυον, ἠδὲ κυπείρον Π. φ. 551. -

Ep. Βαθύς, ἔρησις.

Κυπελλόν.

—Παιδὸς ἐδέξατο χερὶ κυπελλόν. Π. α 596.

S Y N. Δεπας, ποτηριον, κοσσυβίον.

Ep. Αμοιβῶιον, αμοιβῶδιον, αμβλύζον, ἰδὺν, κυρτόν, λυσίπονον, μελικρητόν, φιλακρητόν, ὄστρακόν, οἰνοτόκον, πολυπερές, πολυπῆμον, παλιπστον, σπιθαρόν, τεχίτην. vid. Anac. 17.—18.

Κυπρίς, vid. Αφροδίτη.

Κυπρίδα μιν πρῶτον σχεδὸν ἠγασε—Π. ε 458.

Κυπρί γεμοσάτα, Κυπρί θνατοῖσιν ἀπεχθῆς,

Κυπρίβαρεῖα—Theoc. ι. 100.

Τίμα δὲ και τὴν πλειστον ἠδιστην Σεῶν

Κυπρίν θροτοῖσιν.—Eur. Alc. 850.

Κυπρωγῆς, Κυπρωγενῆα.

Κυπρωγῆ Κυθέρειαν αἰτομαί. Hom. IX.

Κυπρωγῆ δ', ὅτι γέντο πολικλυστῶ ἐν Κυπρῶ.

Hef. 9. 199. (Al. Κύπρωγενῆα)

Κυπρός.

—Προλιπῶσ' εὐαδέα Κυπρον. Hom. IV. 66.

Ep. Αἰπέα, καλλιτόκος, μεμοσάτα, εὐαλεῖα, εὐκτικῆ, περιρριτός, πολικλυστός.

P H R.—Νῆσον τῆς Αφροδίτας,

ἢα θελξίφρονες γερμαται

Θνατοῖσιν ἐρωτες. Eur.

—Εὐπτερυγῶν θεοδῆμαν ἦσος ἐρωτῶν. Nonn.

Κυπρίδος αὐτογονοῖο Φεραιμῶς—ib.

—Σφρηκαίαι εἰς Κεραστιαί. Lys.

Κυπῶν.

—Πάντα κυπῶσας δομον. Lys. 1442.

S Y N. Καταβάλλα.

Κυπῶζοι.

—Τὶ κύνταξις, εχειν περὶ τὴν θυραν. Ag. N. 509.

S Y N. Δικτριῶν, ἐπαιῶν, ἐμμενῶν, βραδύνω.

Κυπῶν.

Κυψῶς ἐκ πεδίοιο.—Π. ρ 621.

S Y N. Κατακυπῶ, κατακύνω, ἐπιπυῶ.

Κυρβαίος

Κυρβαῖον δ' αἰεὶ κατὰ Κερδοπῆ ἴρποι μαζα. Hom. XLVIII. 6.

Κυρβασία.

Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβατιαν,

τῶν ορηθῶν μονος ορηθῆν. Ag. Av. 487.

Κυρβίς.

—Ἐν τοῖς τῶν πελαργῶν κυρβίτιν. ib. 1354.

Οἱ δὲ τοι γραπτῶς πατεράων ἔδειν ἐρῶνται

Κυρβίαι, οἷς ἐν πάσαι ἰδοὶ και περῶν' εἰσιν

Υγρῆς τε τραφερῆς τε περιζῆ ἐπινησομνοῖσιν. Ar. 4. 280.

S Y N. Στήλη, σάνις, ἀξων, τριγωνος λίθος.—ὁ περιεργῶς.

Κυρεῶ

Αἰδοῖν μ' ἐλθοντα βροτῶν ὅσταν γε κυρησαι. Hom. XL. 6.

Νῦν σοι τερψίς ἐμφανῆς κυρεῖς Soph. Tr. 295,

—Ποδὲν τε και εἰς ὅτι κυρεῖ ἕκαστα. Timon. ar. Laer.

Κυρβάζω, κυρβῶω.

—Πρὸς σκελος κυρβῶσαι. Ag. Eq. 272.

Κυρηή.

Οὐδὲ πολεὶ τὸσ' εἵπειν οφελσιμα τοσσα Κυρηή.

Call. 2. 94.

Ep. Αγροτέρα, εὐπαλαμός, εὐωλεός, κεμαδοσσοός, λεοντοφοτός, φίλοσκοπελος. Υψίης.—

Αρτεμῖς ἀλλη. Nonn.

Κυρηῆ.

Κ Υ

Κυρηνή.
Κυρηνή τ' εἰππος, Ἀρκυλαίων γένος ἀνδρῶν Dion.
213.
E p. Εὐδαίμων, εὐπυργος.
P H R Ἀστειαν ρίζα μελησιμβροτος —Κῆπος
Ἀφροδίτης. — ἄστου χρυσοδρονία Δεῖον Κυρηνάας.
Pind.
Κυρηάιος.
Τῆ Κυρηνάϊς παῖδα — Call. Ep. 18.
Κυριος.
Τῶτων κυριός εἰμι — Ep. I. 4.
Κύριος κυριός; εἶπυ — Jul. Ep.
Τα τῆδε τῆς γῆς κυρία. — Soph. CEd C. 970.
— Κυρία δ' ἡδ' ἡμερα,
Ἐν ἣ διοισι ψῦφον Ἀργεῖων πολις. Eur. Or. 48.
S Y N. Δέσποτις; κεκτημένος. — ἴδιος; δικασίμος.
Κυριως.
Δύναι κυριως εἰτεμενω. Soph. Ph. 64.
S Y N. Ἀναγκαιως. ἀπλώς.
Κυρισσω.
— Κυρισσον ἰσχυράν χθονα. Æsc. Per. 309.
S Y N. Κυρίζω, κορυπτω, κερατιζω. συκρω.
Κυρικανω.
Τι αὐτὸν κυρικανός; — Ar. Th. 859.
S Y N. Διακυκω, κινω, ταρασσω. κακοτεχνω.
Κυρμα
— Ἐλωρ και κυρμα γηνηθε. II. ε. 488.
S Y N. Εγκυρημα, εντευγμα, επιτευγμα, εντυχημα.
αγρω.
Κύρος.
Παντως γαρ εχει τάδε κύρος. Soph. CEd. C. ult.
S Y N. Αξιωμα; αξιοπιστία, εξεστια, αυθεντια,
σενν της αρχῆς (επιτυχίας)
Κυρω
Ζεῦ, τὰ ὅτα κυρωσεας — Ar. Th. 376.
S Y N. Επικυρω, βεβαιω, εμπειδω, διαταττομαι,
διαγερνω, τομοδετω.
Κυρταιος.
Ορμιζον τῶς κυρταίως — ib L. 1250.
S Y N. Εφθιος; γενίος. ευτελειστάτος;
Κυρτός.
— Τὰ δέ οἱ ὠμω Κυρτω — II. ε. 218.
— Κύμα θαλασσης
Κυρτὸν ἐν κορυφῆται — II. δ. 426.
S Y N. Επικυρτος, αγκύλος, γυρὸς, κυρταίος,
κυρὸς, ὄδός.
Κυρτος.
— Ἀφείς λυγοτύχεια κυρτσυ Ep. I. 1.
S Y N. Κυρτη, κυρτίς. οικίσκος. — εκ σχοινων λαβυ-
ρίθδος. Theoc.
Κυρω, Κυρωμαι.
— Κύρε φασιν δερὸς ἀλακῆ II. ψ. 821.
Ἀλλ' ὅτε μαι τε κακῶ ὄγε κυρεται — ib. ω 530.

Κ Υ

S Y N. Κυρω, εγκυρω, κυριεω, επικυρω, εγγιζω,
εντυχωνω
Κυρτις, κυρτη.
Ἀντικυρῆ κατά κυρτιν — II. ε. 67.
S Y N. Φύτα, φυτκα, κρηθρα, ὑπογαστριον.
Κυτινος.
Πρωτογονον κυτινιο ποροισ ἀνηθημόα καρπόν. Nic.
Κυτισος.
Α αἰξ τον κυτισον, ὁ λυκος τὰν αἰγα δικαι. Theoc.
10. 30.
Κυτος.
— Πλεκτὸν ἐξαραις κυτος. Eur. I. 37,
Νηὸς ἀλιτρεπτε πλαντὸν κυτος — Ep. I. 1.,
Ἴδων κραδης πορον κυτος — Orph.
S Y N. Κιστη. κοιλοτης. γαττρα — ρεῖθρον. ραξ
αγκος. χωρημα. βαθος, πλατος. — σῶμα.
Ep. Κιλοσάματα, περιδερμον, περιπλευρον.
Κυτταρος.
Ὡσπερ οἱ σκυλη ες εγ τοῖς
Κυτταροισ κινεμένοι Ar. V. 1106.
— τ' εραῖν τον κυτταρον. ib. Pa. 198.
Κυφαλέος, κηφός; vid. κυρτός
Ἰξυς κείς αἰδὴν ὠχετο κυφαλέα Ep. Suid.
Ὁς δη γηραῖ κηφός ενν — Od. ε. 16.
Κυφος. Nom. pr.
Γειύς δ' εκ Κυφω ἔγε δωα και ἔκοτι ἰῆας. II. ε.
748.
Κυφέλλα. (πά ρεση)
Ἐτμηγη δε κυφέλλα — Call. Suid.
Κυφον
Ουδέ μοι ἡμινοιο κυφὸν ἔλκυσιν αροτρη. Theog.
1201.
Ω τρυμτανα, και κυφωτες, — Ar. Pl. 476.
E X P. Δεσμος ξυλιнос.
Κυψελη
Ἐξ μεθιμον κυψελην απαλεταγ. ib. Pa. 630.
E X P. Οινηρὸν σκευος — κινεθρον μελισσῶν. Suid.
Κυψελιδαι.
Ἐξωλης εἰη Κυψελιδῶν γενεα. Ep. Suid.
Κυψελιζω
Ὡς κυψελλιζον Ζεὺς ολεσειε γενος. Theog. 890.
Κυω, vid. Κυιω.
Κυσσε δέ μιν κεφαλήν τε και αμφω φασα καλά,
Χείρας τ' αμφοτερας, θαλερον δέ οἱ εκπεσε δακρυ.
Od π. 15.
Κυω
Κυρνε, κυει πολις ἡδε — Theog. 39.
S Y N. Κυω, κυικω, γενωω, λοχειω, αδιω.
Κυων.
Ω; ὅτε τίς τε κυων συς αγρω, γέ λειοιτος
Ἀπηται κητοπισθε, ποσιν ταχειοσι πεποιδός.
II ε. 338.
S Y N. Σκυλαξ, σκυλακιον. θωκτῆρ.

Κ Τ

ΕΡ. Αργός, ἀργίος, ἀδής, ἀειδής, ἀργίπυς, αἰόλος, ἀρπυκτήρ, ἀλιπλαγκτός, ἀν' ῥοβός, ἀγρευτήρ, ἀλιεργός, αἰός, ἑοτήρ, ἑαρμοχθός, ἐρειητής, ἐεινός, ἑός, ἑαλέρος, ἑηροφόνος, ἑηρευτής, ἑρατός, ἑυμολεων, ἑρακοντοφόνος, κάρφοιο, κάρτεροψυμάς, κακός, κακομηχάνος, κάρχαρος, κάρχαλιός, κάρχαροδός, κάρσεσιφρητός, λαβρός, λιχνός, λυκορραπίτης, λυσσητήρ, λυτσαλιός, μαργός, νηλός, οἰ ἰδίος, οἰρυσίος, οἰανοσκιπός, ορχηστήρ, στίθευς, ταχύς, τραπέζευς, ὑβριστήρ, ὑλακομάρος, ὑφιλοποιμνός, φρηκοτόμος, Φυλακός, χαροπός, ἀμικτής ἀμυδύρος. Γροστιος, Ἀγυσταίος, Λαμπύροιο.

Ρ Η R. Θηρεσσιν εὐκότες — ἀργὸι παδας. — Ζητρεφίης, πρῶκεσσιν εὐκότες ἀγρολοφοῖσιν. Κραῖπν 1 δ' ἔτελεσσιν ἀτ' ῥ' μείος εἰδδοι πολλόν, Καί σθενος ἀφράστον καθαρὸν καὶ θυμὸς αἰαίδης. κ. λ. Opp.

Κυαν(αστρον.) vid. Σαρῖος.
Αἰτολιαν προπαράιδε κυός — Αρ. 2. 529.
S Y N. Κυναστρον, μῆϊρα.
Παμφαινοῦδ' ἄστ' ἀστειρα —
Ὅς ῥά τ' ὀπαρῆς ἔσιν· αἰζήλοιο δέ οἱ αὐγαί
Φαινοῖται πολλοῖσι μετ' ἀστρασι νυκτὸς ἀμολογῶ.
Ὅτιον κυ' Ὀριανος ἐπικλησιν καλεῖσσι.
Δαμπρωτατος μεν ὄγ' ἐστι, κακὸν δέ τε σῆμα τετυκται,
Καί τε φερεῖ πολλὸν πυρετον θελοῖσι βροτοῖσιν.
Hom.

Κ. Ω.

ΚΩΑΣ.
— Ὅς' ἐπὶ μεγάλα λετο κῶας Od. τ. 58.
Εἶδα δ' ὁ μὲν χρῖσειον ἀπὸ δρυος αἰνυτο κῶας. Αρ. 4. 162.

S Y N. Κωδιον, κῶος, μαλλός, νᾶκος, πεκος, πεκος.
ΕΡ. Μαλακόν, χρυσεομαλλον.
Ρ Η R. Αφθιτον στρώμα. — παγχρυσον νᾶκος κρειδ.
Κῶας αἰγλῆν χρυσεῶ θυσιαται. Pind.

Κωδιον, κωδιον. (κωδικελλος, Suid)
Και κωδιον, και ληκυθιον — Αρ. R. 1334.
— Και το κωθενειν κωδιον. ib. 1526.

Κωδεια, κωδεια (τῆς μικροῦς κεφαλῆς).
— Ὁ δε φη' κωδειαν ἀνασχαν. II. ξ. 499.
Κωδων.
Κωδωνος ὡς Τυρσηνικῆς. Soph. Aj. 17.
S Y N. Σαλπινγῆ, πλαταγῆ — ἀδολισχος.

ΕΡ. Ἡδυθροος, χαλκοσττομος.
Κωδωνίω, κωδωνοφορεω.
— Ὁ, τι ποιῆ, κωδωνισω. Αρ. R. 79.
Κωδωνοφορῶν περιτρεχε — ib. 843.

Κ Τ

S Y N. Διακωδωνισω. εξεταζω, δοκιμαζω. φη: μιζω.

Κωδ' ἰσχροτος.
Κλιε δε κομπες κωδ' ἰσχροτους Eur. Rh. 383.
Κωδωνοφαλαραπαυλος — Αρ. R. 994

Κωδων. (ποτηριον.)
Χρησμολογη' εὐδής εὐδιδε κωδωνα φαινοί. ib. Ρι. 1094.

Κωκυμα, κωκυτός.
— Γυναικῶν σοῖς, δομοῖς κωκυματα. Soph. An. 1091.

Κωκυτῶ τ' εἶχοντο και οἰμωγῇ κατὰ αστυ II. χ. 409.
S Y N. Κλαυθμός, οδυρμός, ολολυγμός, κοπετιός.

Κωκυτος.
Εἶδα μεν εἰς Ἀχερωντα Πυριφλεγεζωντα γευσσι
Κωκυτός δ' ὅς' ἐη Στυγῆς ὑδατός ἐστιν ἀπορραξ. Od. κ. 514.

Και χεῦμα Κωκυτοι λαβρωθέν σκοτη. Lyc.

Κωκυω.
— Κωκυτιν δε μαλα μεγα πᾶιδ' εἰδδωκ. II. χ. 407.

S Y N. Αγακωκυω, επικωκυω, αιαζω, αλαλαζω, ἑρηνω, κλαιω, εξολολυζω, οἰμαζω.
Ρ Η R. Αντιμολπον ἦκεν ολολυγῆς μεγαν Κωκυτον. — Eur.

Κωλακρητης. (ὁ τακίας τῆ δικαστικῆς μιδῆς.)
Πλην κωλακρητι γαλα πινειν. Αρ. V. 723.

Κωλή, κωλήν.
Οἰμοι δε κωλῆς, ἦν ἐγὼ κατησθιον. ib. Pl. 1129.
Ουδὲ κωλῆνε; νεκρῶν. Eur. Fr.

S Y N. Περνα, πετασῆς.

Κωληψ.
Κοψ' οπιθεν κωληπα τυχῶν — II. ψ 726.
S Y N. Ιγνυα, ιγνύς, αγκυλη, σφυζέν, αστῆν.

Κωλιας.
— Καλιάδος, Φεγετυλίδος. Αρ. N. 52.

Κῶλον.
— Ὅν κῶλα καμψον — Soph. Oed. C. 19.
Ρινω χερμασττηρσιν εὔστροφα κῶλα τιταινων. Ερ. 1. 3.

S Y N. Πῆς, τα αστῶ — γῆον. — με' ος.
ΕΡ. Αβζόν, αμαυρὸν, λευκόν, τροχηλατον, πριονῶδες.

Κωλυω.
— Τίς ἐστιν, ὅς σε κωλυσει τὸ δρᾶν. Soph. Ph. 1270.
S Y N. Διακωλυω, απκωλυω, επικωλυω, κατακωλυω, επιραπιζω.

Κωλυτης.
σοφῆς ἀραχῆς ἰσπὸν εὔρε κωλυτης. Suid.
S Y N. Ασκαλαδος, ασκαλοβατης

Κῶμα.
— αὐτῷ μαλακῶν πηρὶ κῶμα κωλυφα. II. ξ. 359.

Κ Υ

- S Y N. Κοιμῆμα, κοιμητις. ἵπιος. ληθαργός.
 ΕΡ. Απαλόν, λυσιμελής. — ἱστοπαλές θανατῶ.
 Καμαζω.
 — Ἐτραφε νεύει καμαζον ὑπ' αὐλα. Hef. α. 281.
 Τον καλλινικον μετὰ θεῶν εκωμασεν. Eur. Her. F. 180.
 S Y N. Καμασμαι, επικωμαζω, ασελογαίνα, ακο-
 λασταίνα, αναχαρευω, διαπαιζω, ὑζειζω. — κατακρο-
 τω, ἴμνω. — τρυφω. ὑπογυνομαι, παραγυνομαι.
 Καμαστης.
 Καμαστης Διονυσος. Ag. N. 606.
 Ε Χ Ρ. ο τρυφῶν μετ' ᾠδῆς ασελογῆς.
 Καμαυλος. (αγριος.)
 Καμαυλος τον εχινονιδων — Ep. l. 6.
 Καμη.
 — Καταφλεξαι πυρὶ καμας. Hef. α 18.
 S Y N. Ρυμη, λᾶυρα, αγυά, χωριον, καμοπολις,
 επαυλις, γειτοια, γειτησις, στεναπός.
 ΕΡ. Οἴζυρά, ευρναλωρος.
 Καμητις, καμητις.
 Σειοι, Φεραιος τῆςδε καμηται χείροίς. Eur. Alc. 486.
 Πλην ἤγ' ἐμὴ κομητις — Ag. L. 5.
 S Y N. Γειτων, εμφυλος.
 Κάμος.
 Κάμον — τον ἐμὸν ασπιδηφόρον. Eur. Supp. 390:
 Δυσμενῶν ὁδε κάμος Ἀρηίος — Tryph. 370.
 — Και ἐς φιλοκλῆδα κάμον. Hom. M. 478.
 S Y N. Ασωτια, ἑστιασις. μεθη. — ἐδῆ, ορχησις. —
 πλῆθος.
 ΕΡ. Ερικλυπος, εγεργιγυναικος, ἠδυμελής, μελι-
 γηρος, περοπεύς, θανατηφόρος, λαβρός, φιλοστεφανος,
 φιλακρητός.
 ΡΗΡ. Γλυκὴν καμω προφαταν, Pind.
 Πτηνὸς πελειῶν κάμος. Eur.
 Τον ἐπηραστον γεραιαις. Anac.
 Καμικός.
 — Με λευγε, ξενε, καμικὸν οντως. Call. Ep. 26.
 S Y N. Καμωδοποιός, καμωδοποιητης, καμωδοδι-
 δασκαλος.
 Καμνός.
 Και μαλακῶ κορτοιο καλὰν καμωθα διδωμι. Theoc. 4. 18.
 S Y N. Φακελος, αγκαλις. κωλεα.
 Καμωδεω
 Σκαπτειν περιᾶ και καμωδεῖν. Ag. Pl. 559.
 S Y N. Ατακαμωδεω, διακαμωδεω, λοιδορεω, σκαπτ-
 τω.
 Καμωδικός
 Μη παποτ' αμεινον' ἐπη τῆσταν
 Καμωδικὰ μηδέν' ἀκῆσαι. ib. V. 1042;
 Καμωδοδιδασκαλια.
 Καμωδοδιδασκαλια εἶναι

Κ Τ

- Χαλέπντατον εργον απανταν. ib. Eq. 513;
 Καμωδοδιδασκαλος. ib. 509.
 Καμωδολεχῶν. ib. V. 1309.
 Καμωδια.
 — Χῶτηρ ὁ τὰν καμωδιαν
 Ευρῶν Επικχαρμος. — Theoc. Ep. 17. 1.
 S Y N. Διασυρμός, εμπαιγμα, ὑβρις.
 Κων.
 Και Κῶν Ευρυπολιο πολιν. — Ib. ε. 677.
 Κωταρος.
 Ουκ ἀπὸ τῆς δρυὸς ἔτο; ὁ Κωταρος — Theoc. 5:
 102.
 Κωτειον, Κωνον.
 — ἀρα κωτειον λευγεις. Arist. B. 124.
 — Τα λυγδινα κωτια ματῶν. Ep. Suid.
 Κωνοφόρος.
 Και θυρος χλωρὸν κωνοφόρον καμακα. Ep. Suid.
 S Y N. Στροβίλι. φόρος.
 Κῶιος.
 — Βαλλει δὲ καὶ α πιτυς ὑψοδε κωτες. Theoc. 5. 49.
 S Y N. Στροβιλος. — λοφος. — αλλα. — θυρος.
 ΕΡ. Αχλυοσις, αεροπιτοτητος, ακρατειής, αψο-
 φος, οξύς, ζοφοειδής, σκιοειδής, περιμετρος.
 Κωνψ.
 — Κωνωπις μεγαλας σαλπινγας εχοντις. Hom. B. 199.
 Οξυβοαι κωνωπις, ανιδέες, αίματος ενδρῶν
 Σιφανες. — Ep. l. 7.
 S Y N. Κηψ, εμπίς, σερφος.
 Κῶος, vid. Κῶας.
 — Και παρ' ποσὶ κῶια κένται. Theoc. 9. 18:
 Κωπενός.
 — Εμπορισιας ὄσας Κωπῆς εσονται — Ag. L. 423.
 S Y N. Κωπηλατης, ερετης.
 Κωπη.
 — Επ' αργυρη κωπη σχεδε χεῖρα βαρεῖαν. Il. α. 219.
 Ουρην μεν πρῶτ' ἐπλωσ' ἐρ' ὑδασιν, ηῦ τε κωπην,
 Hom. B. 73.
 — Κλεινῆ σου κωπη χιλιοναυτα. Eur. I. T. 140.
 Φοιισα κωπη ταχυπορος. — ib. Hel. 1288.
 S Y N. Λαβή, στελεος, παραξιφισ. — ερετμον. —
 στολος. — ναῦς.
 ΕΡ. Χρυσοκολλος. — δικροτος.
 Κωπνης.
 — Πληξας ἔιφει αυχέια κωπηντι. Il. π. 332;
 S Y N. Ωταις.
 Κωπηλατω.
 — Τρυπανο κωπηλατέ. Eur. Cys. 460.
 S Y N. Ερεσσα. — ατακινεω.

Κωπηρῆς.

Κωπητής.

— Ἀργείων πρὸς ναῦς η—

δη κηϊέται κωπητής χεῖρ. ib. Tro. 151.

Κωρη. Κάρος. vid. Κορη, κορος.

Ω κωραι τὸ δ' ἐρεῦδος ἀνεδραμε— Call. 5. 27.

— Τί μ' ἐτοὺ χάρον ἐρεῖσαι. ib. 84.

Κωρυστή.

— Ἐπαλλετο δ' ὑπόδι χαιρών

Κωρυστή.— Theoc. 24. 57.

S Y N. Ηβη. νεότης.— νεανικῶς.

Κωρικίος.

— Η κορυφαῖς Κωρικίαις. Eur. B. 559.

Κωρυκίς.

Κωρυκίς, Περυγίη, — Dion. 855. (alibi semper brevis.)

Κωρυκος, Κορυκος.

— Ἐν δὲ καὶ νῆα

Κωρυκῶ ἐν δὲ οἱ οψα τιθεῖ— Od. ε. 297.

S Y N. Κίβισις, θυλακίον, θυλακος.

Κῶς.

Ὡλετο γραμματικῆς ἱερῆ βασις, ἀμφιζήτη Κῶς;

Ep. 1. 3.

— Ὠλυγίην ἠήπετα Κῶν Μεροππίδα νῆσον

ἴκετο. Call. 4. 160

Κωτίλλω.

Ἀμυλλῶ κωτίλλωτα.— Hef. ε. 372.

S Y N. Περιπαλεῶ, φλυαρεῶ, ἠδύλογεω, ἀικαλλεῶ, κολακεῶ, ἀπαταῶ.

Κωτίλος.

Κωτίλω ἀνδρῶν σιγῶν χαλεπατάτων ἀχθος. Theog. 295.

S Y N. Κολαξ. πανῆργος. λαλος, ευστομος, ἀπατῆλος, κολακευτής.

Κωφος.

— Καὶ κωφὸς ἀκῶσας. Hom. M. 93.

— Κυματι κωφῶ II ζ. 16.

Κωφὸν γὰν βελος ἀνδρὸς ἀνακίδος— II. λ. 390.

S Y N. Ὑποκαφίς, ἀψοφος, ἀηχος, ἀσθενής, ἀφραν, ἀμβλύς.

Λ Α

L A A N Λῶν. pr.

Οἱ τε Λααν εἶχον— II. ε. 585.

Λῶσας, λῶς, λῶος.

Ὅσον τ' ἐπὶ λῶαν ἴσθιν. II. γ. 12.

Λῶος ὁ παῖς μίπης— II. μ. 462.

Λεχρίδης ἔ' ἐπ' ἀκρῶ λαῶν— Soph. Œd. C. 194.

S Y R. Λίδος, λιθάς, πέτρος, χερμα. μυθρός.

E P. Βριθῦς, κρατερὸς, δυσπλῆς, δομαῖος, ξεστὸς, εὐξεστὸς, εὐτυπιος, πελωρος, πελωριος, περιμηκίος,

ἐνακίδης, βαθυστηρῆς, ὑφορμιτήρ, ἀκρογίως, κη-
ταρυχῆς κτιστὸς, ρυτὸς.

Λαβδακίος.

Τῶ Λαβδακίῳ παιδί, — Soph. Œd. T. 275.

Λαβδακίδα.

Καν μεγαλαῖς ὑστέρᾳ Λαβδακίδαις. Call. 5. 126.

Λαβδακος.

— Λαῖον τον Λαβδακῶ. Soph. Œd. C. 232.

Λαβῆ.

— Καὶ λαβῆς ἀμφιστομος. ib. 486.

S Y N. Τὰ ὄτα.— λαβίς.— κωπή.— ἀφορμή, ἐπι-
φή— ἀντιλήψις, ἀντιλαβή, μεμψίς, καταμεμψίς,
ὑπαίτιον. αἰτία.

Λαβραγορός.

— Οὐδέ τι σε χρῆ Λαβραγορῆν ἐμεναί.— II. ψ. 479.

S Y N. Λαβρός, θραυτός, σφοδρός, προπετής (ἐν
τοῖς λόγοις.)

Λαβραζῶ.

Εὐτ' ἀν λαβραζῶν— αἰετος.— Lyc. 260.

S Y N. Ηχέω (τοῖς πτεροῖς.)— λαβραγορέω, λα-
βρευομαι, μακρολογεῶ, θραυστομεῶ λαβροστομεῶ,
φλυαρεῶ. ἀκολασταίνω. προπετενομαι.

Λαβραξ. (εἶδος ἰχθύος.)

Ἄλλ' ἢ λαβρακας καταφαγῶν.— Ar. Eq. 353.

Λαβρευομαι, λαβροστομεῶ, vid. λαβραζῶ.

Ἄλλ' αἰεὶ μυθὸς λαβρευεῖ.— II. ψ. 478.

— Μηδ' ἀγαν λαβροστομαί. Æsc. Pr. 327.

S Y N. Θορυβεῶ. ρεῶ, μεγαληγορεῶ

Λαβρος.

Λαβρος ἐπαιγιζῶν— II. ε. 148.

S Y N. Ἀθροος, συνεχῆς, πολυῖς, σφοδρός, χαλεπὸς,
δεινός, ταχύς, προπετής. ἀδηφαγός.

Λαβρωσ.

Αἶτε περ ἀνδρῶ φερασι δορυσσῶν ἐς ποινὸν ἀνδρῶν

Λαβρωσ.— Theog. 981.

S Y N. Προπετῶς, σφοδρῶς, χαλεπῶς, ἀκρατῶς,
ἀναιδῶς.

Λαβροστομος.

Σκιρτημάτων δεηστικῶν αἰκίαι;

Λαβροστομος ἤλθον. Æsc. Pr. 602

S Y N. Λαβρός, ταχύς.— λιαν ὀρμακένος. ὀρμικός.

Λαβροστυνη.

Οὐδὲ παλιμφημῶν ἐκορεσσατο λαβροστυνων. Tryph.

414.

S Y N. Λαβρευῶ, ἀναιδεῶ, ἀκρατεῶ. μαρτο-
στυνη.

Λαβυρινθός.

— Καὶ ἐκ σχοιῶν λαβυρινθοί. Theoc. 21. 11.

Εἰναλῖος λαβυρινθε.— Ep. Suid.

S Y N. Κυρτος.— Κοχλῖς.

Λαβυρινθός;

Λαβυρινθος.
 — Και γυαμπτόν ίδος σ. ολιη λαβυρινθου. Call. 4. 311.
 ΕΡ. Πολυγυαμπτός, πεδοσκαφής.—Φρυγιον πηλυκαίτον κοχλιωδής τοποθ.
Λαγαρίζομαι λαγαρόβομαι
 Εκ κηθαρης λαγαρίζομενον—ΑΓ. V. 672.
 Ες ποταμόν δ' η ή λαγαρομενον—Ερ. I. 1.
 ΕΧΡ. Αποζών, εσθιω, (τα λαγαρά.) εκκενοομαι. αφ' ιζω. σκαλευω.
Λαγαρός.
 Και τάσδε νύν λαγαρός—ib. Eccl. 1159.
 Και λαγαρόν διερή δερμα περιπρεματαί. Suid.
 S Y N. Υ' τικενος, κενος, λαπαρός, χαλαρός.
Λαγυτης
 Α τεκε λαγυτας εξ. Pind. Ol. 1.
 S Y N. Λαγυτης. αγός, ηγεμών, στρατηγός.
Λαγυθης. vid Πτολεμαίος.
Λαγυθιος, λαγυθιος. vid. Κυλιξ.
 Οπαριον εις λαγυθον—Menan.
 Εν λαγυθω πιπτεσα— Ερ. I. 2.
 Κυπριδι κείσο, λαγυθι μεθυσφαλές, αυτίκα δώρον κείσο. κασιγιγη νεκταρης κυλικος
 Βαχχειας, υγροφθογγε. σιουετι δαιτός είσης,
 Στενωχυη ψηφω συμβολικης θυγατερ.
 Ονητόι αυτοειδακτε διηκοιε, μωσι φιλητων
 Ηδιστη, διαπταν όπλοισι τοιμοτατον. Ερ. Suid.
Λαγυθιοσ.
 Βοσκομειοι λαγυθων—γειναν. Aesc. Ag. 120.
 S Y N. Λαγυθίοσ.
Λαγυθια.
 Εξ ακολαστη λαγυθιασ γεγονασ—Ερ. I. 1.
 S Y N. Λαγυθια, ασελυθια, επίθυμια πορνη.
Λαγυθρεω, λαγυθρεω.
 Κατ' ελαγυθρεω. Arist. L. 790.
 S Y N. Κυτηγετω, θηραω (λαγυθ.)
Λαγυθαιτης
 —Εδαν λαγυθαιτας. Aesc. Ag. 126
Λαγυθων
 Ενια λαγυθων αιγις.—Od. I. 160.
 S Y N. Απολαγυθων, διαλαγυθων εκλαγυθων, επιλαγυθων, κληρομαι, κατακλιπρομαι, μαιραομαι, τυγχανω. επικρατω.
Λαγυθολια.
 —Τη τεξα λαγυθολια τε μελονται. Call. 3. 2.
Λαγυθολον
 Ειδ' ην μοι ροικόν τό λαγυθολον—Theoc. 4. 49.
 S Y N. Ραδδός, κορυνη.
Λαγυθων.
 —Διπαρήσι τ' επορινημενοσ λαγυθισσιν. Hom. B. 220.
 S S N. Αλαπαρά, ίξυσ, —Της γης κενεών.

ΕΡ. Γλαγγερή, δυσπαθής, Γαρυλαγος, ευρωπός, βαδυσκαφής.
Λαγυθωσ λαγυθωσ, λαγυθωσ.
 Η κεριαδ' ηε λαγυθωσ επείγετον—II. κ. 361.
 Φανίσ δ' λαγυθωσ δυτυχηίσ ποιεί τριθίσ Suid.
 S Y N. Δασυπυθωσ.—λαγυθωσ γείνα. Aesc. — Οθηρσ
 εριδωροσ οπαρη Opp.
 ΕΡ. Αελλοπις, ελαφροπυθωσ, ταχυπυθωσ, ποδασ, ταχυθωσ, ακυπυθωσ, ποδακπυθωσ ηεμοισ, δερκευθωσ, ε' μωσ, πτώξ, δασυπυθωσ, θαλός, δερμαλίοσ, ολιγοδρακίθωσ, λασινηκίοσ, ερεσκίοσ, ευσκαρθμοσ, σκηναξ, γλαυκίοσ, χαροπίοσ, βατοισ, ατωισ.
Λαγυθιον
 Κείπεσ σικυον είδει, η λαγυθιον. ΑΓ. Α. 519.
Λαγυθιοσ.
 Ποθεν λαγυθίοσ μοι γενησεται. ib. Eq. 1190
 S Y N. Δασυποδείοσ, λαγυθιοσ.
Λαδων.
 Ηχι και ωγυθιοσ μνηνεταί υδωσι Λαδων. Dion. 417.
Λαερκίοσ.
 —Υίοσ Λαερκεοσ Αιμονιδωσ. II ρ. 467.
 —Χρυσόχοον Λαερκεα διύρο κελείθω. Od γ. 424.
Λαερτησ.
 Τήν ποτε Λαερτησ πιατο—Od. α. 430.
 ΕΡ. Αρχητιλδίοσ, δαίφρων, αιγιθίοσ, μεγαληταρ, πεπυνημενοσ, περισπαλαγυθιοσ.
 —Δυσμοροσ ήρας. Αρχείοσίοσ ήίσ.
Λαερτιαδίοσ.
 —Λαερτιαδην Οδυσσα. Od. ρ. 361.
Λαζομαι, λαζιμαι
 —Παλιν δ' όγε λαζετο μύθον II. δ. 357.
 —Η δ' αυκίοσ ελαζετο θυγατέρα ην. II ε. 371.
 S Y N. Αντιλαζομαι, λαμβανω, επιλαυβαινω, καταλαμβανω, μεταστρεβω, εφαπτομαι. κρατω, επιλαζομαι.
Λαδαργωσ, (σκαληξ.)
 —Τπ' αρθηλοισι λαδαργωιοι. Nic. Th.
Λαδαρφοσση. vid. λαδωσ.
Αγυλαίαι—σε παγχυ λαδαρφοσσηισ ενεηκατ. Αρ. 4. 357.
Λαδικηδίοσ.
 —Λαδικηδία μαζόν επισχοη. II. χ. 83.
 S Y N. Δυστικοσ, παυσιλυπεσ.
Λαδικονοσ.
 Λαδικονοιον δ' οδιων ετείδοθεν, ετε θυραξ' ενεοσι μοι εξαυσοι ειποτ' τοιούτα νεμεσ ζείσ.
 Soph. Tr. 1039.
Λαδιφθογγωσ.
 —Θανατωιο λαδιφθογγωιο δαίηρεσ. Hef. α. 131.
Λαδωσ.
 —Είδη το λαδωσ. Theoc. 23. 24.

SYN Λαθηφροσύνη, αμητιμοσύνη.

Λαθρα, λαθρον.

Λαθρη εμευ ακητι—Od. p. 43.

—Ο δε οι παρελεξατο λαθρη. II. 6. 515.

—Δεκα δ'αστριαις αιυτο λαθρον. Call. Fr.

SYN. Λαθρηδᾶ, λαθρηδῶν, λαθρηδίας, λαθρηδίας, αγνωστῶς, κρυβδῆν.

Λαθραῖος, λαθρηδῖος, λαθρηος.

Λαθραῖ' ος ασκῆ—κακά. Soph. Tr. 388.

Λαθρηδῆ Μηδεῖα λιπεν δομν Αηταο. Orph. 886.

Ο φθονος Απολλωνος ἐπ' βατα λαθρηος εἶπεν. Call. 2. 105.

SYN N. Κρυπτός, κρυπταδῖος. ενδομυχος.

Λαθρονυμος.

Τῆς λαθρονυμου πορτιος—Lyc. 320.

SYN N. Λαθρογαμος.

Λαίγγξ.

Λαίγγας ποτι χερσον αποπλυνεσκε θαλασσοα. Od.

ζ. 95.

SYN N. Λαίξ, λιθαξ, λιθας. ψηφίς, καχληξ.

E P. Μαριαρεη.—πυρσοτόκος.

Λαιδαργος.

Λαιδαργον.—δολιαν κερδῶ—Ar. Eq. 1065

SYN N. Λαδαργός, λαδροδακιος, λαδροδηκτης.

Λαικαζω.

Και λαικαζει. ib. Th. 63.

SYN N. Απαταω.—πορευω.

Λαικαστής, λαικαστρια,

Ημῆς δε λαικαστάς—ib. A. 79:

—Αρχῆ τῆ πολειας κατεραην

Ελλησι πᾶσιν εκ τριων λαικαστριων. ib. 528.

SYN N. Πορός.—πορη.

Λαίλαψ. vid. ποτος.

Ως δ' ὑπὸ λαιλαπι πᾶσα κελαση βεβριθε χθῶν

Ηματ' ὀπωρινῶ, ὅτε λαβροτατον χεῖρ ὕδωρ

Ζεὺς.—x. λ. II. π. 385.

SYN N. Καταῖξ, αλλα, φλοῖστος, δυσχειμερια, χειμών.

E P. Ερεμῆ, κυανη, θεοπετιη, σμερδαλεα, επιδαλαττιος, βριαρά, στοιοισσα, χειμνωτυπος, χειμερια.

—Ως ὁπότε ζεφυρο: νεφια στυφελιζῆ

Αργεσταο ιοτοιο βαθηη λαιλαπι τυπλων

Πολλῶν δε τροφι κῦμα κυλιιδεται, ὕψίσε δ' αχην

Σκιιδεται ιξ ανεμοιο πολυπλαγκτοῖο ἰώης. Hom.

Λαίμα.

—προς το λάιμα τῆς κμηλα. Ag. Av. 1562.

Λαιμασσω.

Αλλά λαιματτεσί πη. Ag. Ecc. 1170.

SYN N. Λαιμαω, λαιμαζω, τενθῆνω, λαφυσσω.

ισθια (αμετρος.) γατριζομαι, κατακορευινημ, ὑποπληρωω.

Λαιμαργος.

—Λαιμαργων εἶδε λυκων αγελην. Ep. I. 1.

SYN N. Αδηφάγος, αυτοληκιδος, απλητος.

Λαιμῆ ομος. ι λμῶ μοσ

Λαιμητομῶς κεφαλιος σπασας—Eur. I. A. 776.

SYN N. Λαιμοκτηος.

Λαιμιζω λαιμοτομῶ

Ηγες βαθεῖαν λαιμιαις ποιμανδριαν. Lyc. 326.

—Ταφνια λαιμοτομῶσαν. Apoll. 2. 842.

SYN N. Λυχειζω, δειροτομῶ.

Λαιμοπεδη

Και τᾶν ευρινων λαιμοπεδη σκυλακων. Ep. I. 6.

SYN N. Πιριτραχλιου, περιδεραιου.

Λαιμορῦς. λαιμορῦος

—Διωγμα λαιμορῦτῶσ φαγῶς. Eur. Hel. 360.

Λαιμός.

Λαιμῶν ἐπ' αυθερεῖνα—II. v. 388.

SYN N. Αυχην, σφαγή, ασφαραγος. οισοφαγος.

E P. Βαθύς, ἀρπαξ, ευρύς, αμετροποτης, αμετρη-

τος, δαφνηφαγος, πυλυφαγός, ζωαρκης, ζωδαλ-

πης, πυριδαλπῆς, πολυχαν ἢς λυσσῶδης, θοιη-

ταρ, πυκινεπῆιξ, ισηριδμος, ιχθῦνοεις, φιλοπαιγ-

μων, ασιγητος, ὀμογλωστος, μελιγλωστος, πολυ-

σφαραγος, βαρυσφαραγος, εριγδεπος, βαρυφθογγος,

ἀλιδπτος, οιδᾶιων, ταυφθογγος, ορετσαιλος, ευ-

κελαδός, αππλητής, ψευηγόρος.

Λαιμοκτηος, (Pass.)

—Λαιμοκτηητον καρα Γοργόνος, Eur. Ph. 458.

SYN N. Λαιμοτομος.

Λαιμοκτηος. (Act.)

—Λαιμοκτηητ' αχην. Arist. Th. 1063.

SYN N. Λοιμοτόμος. θανασιμῶ.

Λαίνεος, λάιτος.

—Πλυνός—καλῆς, λαίνεσι.—II. χ. 154.

Λαῖνον ἴσσο χιτᾶνα.—II. γ. 57.

SYN N. Λιθίνος, λιθεις, λιθαξ. κρατός, ε.θουσκοπελος, παιπαλοεις.

Λαῖος.

—Λαιοῖσιν εν βραχιοισιν. Eur. Ph. 1153.

SYN N. Σκαιός, λαιδρός, αριστερος, επαριστερος,

—ευωνυμος.—κολαβός.

Λαῖος.

—Γῆς τῆςδε—Λαῖός ποδ' αγιμών. Soph. Oed. T. 103.

Λαῖετος.

—Ω Λαῖετον τεκνον. ib. 1239.

Λαιτοτομῶ.

Ουδ' ἄμα λαιτοτομῆς τῷ πλαττιον—Theoc. 10, 3.

SYN N. Αμαῶ, θεριζω.

Λαῖς.

—Απαλῆς Κυπριδος αβροτεραρ

καὶ ἔχω, πολιτὴν ἀλιζάνοιο Κορινθῶν.
 Περὶ τῆς λευκῆς φαιδρατέρων λιβαδῶν. Ep. 1. 3.
 Ἡ μὲν ἡ χαρῶν λείρια δρεψάμενη.
 Ἡ θῆκη Κυθέρεια — ib.

Λαισίον.
 — Λαισία τε πτεροῖντα. Π. ε. 453.
 S Y N. Ασπίδιον, σακος. — βέλη, ὄπλα (βαρβαζι-
 κά, κῆφα)

Λαιστρυγῶν.
 — Λαιστρυγῶν Ἀπιφάτα. Od. κ. 106.

Λαιστρυγῶνος.
 Φοῖτον ἰθὺμοι Λαιστρυγῶνες. — ib. 119.

Λαιστρυγονία.
 Τηλεπύλον Λαιστρυγονίην, ib. 82.

Λαῖτμα.
 — σχεδὴν περὶ μὲν μέγα λαῖτμα θαλάσσης. Od. ε.
 174.
 S Y N. Βαθος, πλάτος, διαβασις, κῆμα, κῦτος
 (τῆς θαλάσσης.) Περὰμα, γεφυρά.
 Ἡ Ρ. Κακοζέιον.

Λαιφῆ, λαῖφος.
 — Διερὴν δ' ἀπέσεισαστο λαίφην. Call. Fr.
 — Ἀμφὶ δὲ λαῖφος — Εἶσω. od. ν. 399.
 S Y N. Ἰμάτιον, χλαμῦς, τριβῶν. ρακίον. — καλυμ-
 μα — ἀρμενιαν, ἰστίον.
 Ε Ρ. Ευποίητον; εὐφῆς, εὐτρέχον, περιώπιον.

Λαιψηροδρόμος.
 Λαιψηροδρόμον Ἀχιλλῆα. Eur. Iph. A. 207.

Λαιψηροκλεῦδος.
 — Βορέην λαίψηροκλεῦδον. Hef. 9. 379.

Λαιψήρος.
 — Ἀχιλλῆα κηχῆσαστο κῆμα ροοῖο
 Καὶ λαίψηρὸν εἶντα. Π. φ. 264.
 Λαιψήροισι — Ἀπόλλωνος βέλεστοσι. ib. 273:
 S Y N. Ταχύς, θοός, αελλοπῆς, ἀνεμικῆς, κραιπ-
 νός, ποδάκης.

Λακαζῶ.
 Ἄνευ, λακαζέιν, σωφρονῶν μισήματα. Ἐἰς. S. T.
 192.
 S Y N. Ληκῆ, ἠχεῶ, βῶα, αἰαζῶ.

Λακαπος, Λακαπία.
 Κυνὸς Λακαίνης ὡς τις ευρινὸς βῆσις. Soph. Aj. 8.
 — Φεγοί, σιφαναῖμα δ' εἶσω
 Εὐειδῆς ραδιναῖς χερσὶ Λακαίνα κορη. Theog. 996.

Λακεδαίμων.
 — Λακεδαίμωνος ἐξ ἐρατεινῆς. Π. γ. 239.
 S Y N. Σπάρτη.
 Ε Ρ. Κοίλη, ἠχοῖσσα, ευρυχωρὸς, δῖα, οὐβία.

Λακεδαίμονιοι, vid. Λακωνες.
 Ἐγὼ δὲ μισθὸν Λακεδαίμονις σφοδρά. Ag. A. 508.
 Ὡ πάντων ἀνδρωποισιν ἐχθιστοὶ βροτῶν,
 Σπάρτης εἰσοικοί, δολοὶ βιλευτῆρια,
 Ψευδῶν ἀνακτες, μηχανογράφοι κικῶν,

Ἐλικτὰ, κῆδὲν ὄγις, ἀλλὰ πᾶν περιζῶ
 Φρονῶντες, ἀδικῶς ευτυχῆσ' ἀτ' Ἑλλάδα, κ' ἄ. Eur.
 Andr. 445.

Λακεδαίμωνιος.
 Οἶα, παρ' εὐρωτά τοι Λακεδαίμονιοι
 Ἀστῆρες. — Call. 5. 24.

Λακέρυζα.
 Μηδὲ δομον ποῖων ἀνεπίεστον καταλεπῆν,
 Μητοὶ ἐφεζόμενῃ κρᾶζῃ λακέρυζα κορωπῆ. Hef. ε. 745.
 Ε Χ Ρ. Μεγαλῶς κρᾶζεσα. — κρᾶκτρία, λαλος,
 λοιδορός.

Λακῶ.
 — Χ' ὡς αὐτὰ λακῆι. — Theoc. 2. 25.
 Καὶ πρηνῆς ἐλακῆσε μεσος. — Poffel.
 S Y N. Βραχῶ, ψοφῶ, δεπῶ, κρᾶζῶ, λακαζῶ.

Λακίζω.
 Καὶ πᾶν λακίζεσ' ἐν φοναῖς ψυχρὸν δεπῶς. Lyc.
 1113.
 — Κομῆς λακισατα κερην. Ep. 1. 1.
 S Y N. Σχιζῶ, ἀποσχίζω, ἀμυστῶ, ρηγνῶ.

Λακινῆς.
 — Λακινῆδος δομον Ἡρης. Dionys. 371.

Λακινίον.
 — Καὶ Λακινίς μυχῆς. Lyc. 856.
 Καὶ τὸ ποταμῶν το Λακινίον. — Theoc. 4. 33.

Λακίς.
 Ευσσηνοῖς δ' ἐν πεπλοῖς πῆσῃ λακίς. Ἐἰς. Ρ. 125.
 S Y N. Λακισμα, ρῆξις, σχισίς, σχισμα, ἐμβολή,
 ραφή, τραῦμα.

Λακκῶς.
 Ἐν τοῖσι κἀπηλείοισι λακκῶς ἐμποῖσῃ
 Ἰδατος. — Arilt. Ecc. 154.
 Λακκῶ καθῆναι σαυτῶν ἔ καλὸν τότε. Suid.
 S Y N. Δεξαμένη, δοκῆιον (ὑδαταν,) ορυγμᾶ —
 θανάτος.

Λακπατήτος. (F. λεωπατήτος.)
 — Λακπατήτων ἀντρέπων χαρῶν. Soph. An. 1287.

Λακτιζῶ.
 Λακτιζέιν ποσὶ γαῖαν. — Od. σ. 958.
 S Y N. Ατολακτιζῶ, περριζῶ, ἀποπτεριζῶ, λακ-
 πατεῶ, ἐκλακτιζῶ, ζυγομαχεῶ. καταπατεῶ,
 ἀποτρέπω.

Λακτίς.
 Ἐγγὼν ευεργῆα λακτίη. Call. Fr.
 S Y N. Σκυτάλη, τορνή, κωτάλις, ζῶμῆρσις κωπῆ.

Λακτισμα.
 Λακτισμα δᾶπνῃ ζυδικῶς τιθεῖς ἀρῶ. Ἐἰς. Ag.
 1610.

Λακῶ. vid. ληκῶ; λανῶ.
 — Λανῶ δ' ὄστει. — Π. ν. 616.

Λακῶν.
 Αἴγες ἐμὲ τῶνον τοι ποιμένα τον Συβαριταν
 Φευγετε τον Λακῶνα. — Theoc. 5. 1.

Λακκίς,

Λακωνίς.
 Παρ' δε Λακωνίδα γάϊαν ἀλιστεφανοῖ πτόλιεδρον.
 Hom. A. 410.
 Λακωνες, Λακωνικί.
 —Και γάϊα Λακωνῶν. Dion. 418.
 Μον ἤν Θρατυβελος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς; Ag.
 Ecc 356.
 S Y N. Λακιδαιμονιοί, Σπαρτιαταί.
 P E. Αἰσχ' οκερδέης, διερανοξοιοί, ευπεπλοί.
 Λακωνικά.
 —Υ' ποδυδι τὰς λακωνικάς. Ag. V. 1153.
 E X P. Ανδρείον ὑποδερμα
 Λακωνικός
 —Κλειδιά—Λακωνικά. ib. Th. 430.
 Λακωνομανεῶ.
 Ελακωνομανην παντες ανδρωποι τότε. ib. Av. 1280.
 Λαλαγεω
 —Ταί δ' ἐπι δερδρω
 Ορνιδες λαλαγευντι—Theoc. 5. 48.
 S Y N. Αναφανεω, αἰδα, ηχω. αναβοαν. λαλεω.
 Λαλαγημα
 Σοι—ζωαγηια, και λαλαγημα
 Αντιδιμαι—Er, Suid.
 S Y N. Αναφανημα, ηχημα, κραυγή τυμπαιον.
 Λαλεω.
 Οἷα ελεπεις οπποια λαλεῖς—Theoc. 20. 6.
 Κῆν αυλι λαλεω κῆν δανακι—ib. 29.
 S Y N. Αυδαω, φθεγγομαί, φανεω.—φλυαρεω.
 Λαληθρος,—vid λαλος.
 Εἰς την λαληθρον κισσαν—Lyc. 1319.
 Λαλημα
 —Κακαί φρενες. ἀδὴ λαλημα. Mosch. 1. 8.
 —Ως λαλημα δῆλον εκπεφυκῆς εἶ, Soph. An. 326.
 S Y N. Λαλια —λαλος.
 E P. Βαρβαρον, ηδὴ, πολυθρον.
 Λαλητέος
 Απασ' Αχαιῖς μῆμα σονγ', Ευριπιδη.
 Ουκην αφανος, αλλο και λαλητέος. Er. 1. 3.
 Λαλητικός. vid. λαλος.
 —Καταδακτυλικῶς σὺ τῷ λαλητικῷ. Ag. Eq.
 1378.
 Λαλιά.
 Και μιν λαλιαν μονον ασκησαι. ib. N. 928.
 S Y N. Λαλημα, εἶξις, αδολεσχια, φλυαρια.—
 δημογορια.
 E P. Αδής, κονή, ευκυλιξ.
 Λαλιστερῶ.
 Εσριπιδη πλεῖν η σταδιω λαλιστερα. ib. R. 91.
 Λαλος.
 Ηδισταν συεριθον, αι καλον—Call. Er. 21.
 S Y N. Αδολεσχος, ηδυλογος, λαληθρος, λαλη-
 τικός. φλυαρος.
 Λαμῆταιω.

Ατρίωνα δ' ἐπειτα χολος λαβεν —II. α. 387.
 S Y N Καταλαμβανω, επιλαμβανω, παραλαμβανω,
 ληθω, δεχ'μαι, αποδεχομαι επιδεχομαι, κομιζομαι.
 Φερ'μαι, αγω.
 Λαμια.
 —Λαμιας ορχας απλυτες—Ag. Pa. 757.
 Λαμπά;
 Ιερὰν δεξαμεναι—λαμπάδα ib. Th 108.
 S Y N. Λαμπηρ, δαίς, φανος, λυχνος.
 E P. Αιγλησσα, καλλιφευγης, πυροεσσα, θρανομηκης,
 πυριδαπίος, νυκτιχορευτος.
 P H R —Θειν φωτος μιμημα. Naz.
 —Κηροχιτανα, Κρ. νυ τυφηρέα λυχιον. Er.
 Λαμπαδιον.
 —Λαμπαδιον περι το σφυρόν. ib. A. 1176.
 S Y N. Εριδι ν, γαρδηξ.
 Λαμπαδοεις. vid. Δημητηρ.
 Λαμπαδηφόρος, λαμπαδῆχος.
 Τοῖοδ' ευμοι λαμπαδηφορον τομοι. Aesc. Ag.
 320
 —Λαμπαδῆχος ἄμερα, Eur. I. A. 1505.
 S Y N. Δαδῆχος, δαδοφόρος, λαμπηρῆχος.
 Λαμπαδῆχια.
 Δεικηλα μη σεβεις λαμπαδῆχιαίς Lyc. 1179.
 S Y N. Δαδαχια, λαμπηρῆχια,
 Λαμπεταω. vid. λαμπα.
 —Οσσε δε οἱ πυρι λαμπετωοντι εικτην. II. α. 104.
 Λαμπετης.
 —Ενθα Λαμπετης
 Ιπτανος πρηῖνος εις Τηδὸν κερας
 Σληρὸν γενευκει—Lyc. 1068.
 Λαμπετιη Ηλιω κορη.
 —Φαεθασαίτε, Λαμπετιη τε. Od. μ. 132.
 Λαμπετιδης.—Λαμπος
 —Δολοψ' αιχημῆς εὐειδῶς
 Λαμπετιδης, ὄν Λαμπος εγενεατο φερτατος αι-
 δ' ὄν
 Λαομεδοντιαδης,—II. ο. 526.
 Λαμπερις.
 Τῆς Σισυφειας δ' ακυλῆς λαμπεριδης. Lyc. 344.
 S Y N. Αλωπεκίς.—λαμπυρις, πυριλαμυρις, φα-
 λια.
 Λαμπυρο;
 Ω Λαμπυρε κυων—Theoc. 8. 65.
 Λαμπρός.
 —Λαμπρόν φανος ηελιοιο. II. 605.
 S Y N. Εκλαμπρος, επιλαμπος, αγλαῆς, παμφα-
 νοων, πυραυγης, ευφουγης, τηλευγης, τηλεφαιῆς,
 αστραπτων, μαρμαιρων, διειδῆς, φαιδρός καθαρός.
 κομψός.—ενδοξος.—Δεσπεσειοισιν εισδομενος στερο-
 πεσοι.
 Λαμπρυα, λαμπυρομαι.
 —Εν ἡμῖν ὁ ψυγος λαμπρυεται. Eur. El. 1039.
 —Οχος

—Οχοίς τε και στολή λαμπρύνεται. *ib.* 966.
 S Y N. Εκλαμπρυνω, απολαμπρυνω Φαιδρυνομαι, αυγαζω. — αυχω. — εξαιθριαζω. — κυνχαομαι. — κλυνω, καλλαπιζω. καθαιρω.

Δαμπτήρ. *vid.* λαμπάς.
 — Δαμπτήρας τρεῖς εστασαν εν μεγαροισιν. *Od.* σ. 306

Δαμπτηρχία
 Τας αμφί σοι κλαισα λαμπτηρχίας
 Ατημελητες αιέν. *Æsc.* *Ag.* 900.
 S Y N. Λαμπαρχία.

Δαμπτηροκλεπτής.
 Δαμπτηροκλεπτης τριπλανῆς ποδηγίας. *Lyc.* 846.

Δαμπω.
 Τευχεα ποικίλ' ελαμπε, — *II.* δ. 432.
 S Y N. Εκλαμπω, καταλαμπω, περιλαμπω επιλαμπω, διαλαμπω, αμαρυνσω, αποστιλβω, απανγαζω, λαμπεταιω.

Δαμυρός
 Και — λαμυροῖς ομμοσι τιχρὰ γυλια *Ep.* 1. 7.
 — Δαμυρῆς δὲ χανὼν ὑπεδειξεν οδύτας. *Theoc.* 24. 234.
 S Y N. Καταπληκτικός, — στομύλος. — Ευτραπέλος, ευλαλος, τερπίος.

Δανθαιω
 Νεστορα δ' ηε ελαθεν ιαχή, — *II.* ξ. 1.
 S Y N. Δαναθαιω, επιδανθαιω, παραδανθαιω, εκδανθαιω κρυπτομαι. εξαπαταω εμφαλευω, ληθω. εμκρυπτομαι κατακρυπτομαι. ελλοχαω.

Δανθαιομαι
 — Κιρκης μεν εφημοσυνη; αλευγεινῆς
 Δανθαιομην — *Od.* μ. 227.
 S Y N. Ελλανθαιομαι, επιδανθαιομαι αμνημοτεω. ληθομαι, επιληθομαι.
 P H R. Ληθην εμποικῖν. — ψυχὴν επεδεδρομε ληθη. *Ap.*

Δαξ
 Δάξ εν στηθεσι βας. — *II.* ζ. 65.
 E X P. Τῶ πλατει τῷ ποδός.

Δαογιός.
 Δαογιον θρασὺν, ἦν Οηηγορος — *II.* π. 604.

Δαοδαμίας.
 — Μετ' αμ' μονα Δαοδαμια. *Od.* θ. 117.
 Πύξ δ' αὖ Δαοδαμια αγαθός παῖς. *Αλκιοοιο* *ib.* 131.
 E P. Αγαπηνωρ.

Δαοδαμεια.
 — Και Δαοδομεια,
 Η δ' ετεκ' αντιθεον Σαρπηθονα. — *II.* ζ. 197.

Δαοδικη.
 Δαοδικη Πριαμοιο θυγατρων εἶδος αριστη. *II.* γ. 124.

Δαοδικη.
 Δαοδικη, ἡ κῆται ἐκ' ἠιοησοι θαλασσης. *Dion* 915.

Δαοδοκος.
 Δαοδοκη Αντηνοριδη κρατερῷ αιχημητῇ. *II.* δ. 87.

Δαοδοκω.
 Δαοκοων Οηῆος αδελφός· η μεν ἴθς γε μητέρς, αλλα εἰ θῆσσα γυγη τεκε. — *Ap.* 1. 192.

Δαοδοκω.
 — Κρενοσα γυναικῶν, *II.* χ. 48.
 — Δαοδοκω, θυγατηρ Αλταω γεροντος. *II.* φ. 85.

Δαοκοοστα.
 Ου μάν υδὲ τὸν αλλον εφ' ἑστηη εἶδε πατρην Παιδων Δαοκοοστα, φιλον γαμοι εκτελεσαντα. *Theoc.* 22. 206.

Δαομεδία.
 — Ευαγορη, και Δαομεδία. *Hef.* θ. 257.

Δαομεδων.
 Ανῖρος αφραδισιν αγαυῷ Δαομεδοτος. *II.* ε. 14.
 E P. Αγηνωρ, αφεινός, εκπαυλός, κρατερός, ψευδομοτης.

Δαομεδοντιαδης. *vid.* Λαμπος.

Δαοπαθῆς.
 Δαοπαθῆ τε σεβιζων. *Æsc.* P. 950.

Δαοπορος.
 Δαοποροις τε μηχαναις. *ib.* 113.

Δαός.
 Βηλομ' εγὼ λαόν σου εν μεναι, — *II.* α. 117.
 S Y N. Δεός, δῆμιος. πλῆθος, οχλος.

E P. Αγριατης, ασπετος, αμετρητος, απερωγ, αδιδακτος, ατασθαλος, αλητης, απευδῆς, αγηνωρ, αμιλλητήρ, απτοσιπῆς, ανομαῆς. αφρων, απσιδευτος, εκατομπολις, ἑτεροξυξ, ἑτεροπτολις, ὁμοπτολις ευρύς, ευθδῆς, μεγαλοσθενετης, ευνωρ, κρατεραλχῆς, μαπολος κειεοφρων, θεεδῆς. Θεοφρων, Θεοδεγμων Θεοκλητος, Θενητωρ, ζηλημων, ερεσιφοιτος, κακομητης, θρασύς, πολυγλωσσος, πολυδαμῆς, πολυσπερῆς, ταχυπειδῆς, φιλοπειδῆς, χθαμαλοφρων. — ηγητήρ κυδομῆ.

Δαοσσοός.
 Ουτέ κ' Αθηται λαοσσοός. — *II.* ν. 128.

Δαοτρός. *vid.* Καμαρινα.

Δαοφθόρος.
 Και στατιν Ελληνων λαοφθόροι. — *Theog.* 779.
 Δαοφόνος.

— Δαοφόνον Διομηδεια. *Theoc.* — 17. 53.

Δαοφόρο, λεοφόρος
 Δαοφόνον κατ' ἑδόν, — *II.* ο. 682.

S Y N. Δημοσιον.

Δαπαζω λατασσω.
 — Δαπαξεν αυτω Καδμειων βια. *Æsc.* S. T. 47.

S Y N. Αλαπαζω, εκλαπαζω, κατασκυπτω, εκπορσω, αραιζω, μαλαττω εκκενω.

Λαπαρα

Ουτα κατὰ λαπαριν.—Π. ζ 64.

S Y N. Λαγών, ιξός, υπογαττριον, ήτρον, ήπητριον.

Λαπιθαι.

Υίας υπε θυμης Λαπιθαιων αιχμηταιων. Π. μ. 128.

E P. Ερισθειές, ήπεροπλοι

Λαπτω.

Λαψοντες γλωσσίσιν αραιήσι μελαν ήδαρ. Π. π. 161

S Y N. Πινω, αναρραφω, λειχω, αναλαμβανω, λαφισσω, εκλαπτω.

Λαρίς λα ο:

—Η ιχθυοροισ λαριδεσσι. Ερ. 1. 3.

E P. Αλιζωος.

Λαρινός

—Μεγα και λαρινόν επος τε. Αρ. Αν. 465.

Λαρινή ταυρη—Αthen 1, 9.

S Y N. Λιπαρός.—ηδύς.—μεγαλαρμος.

Λαρισσα

Τήλ' απο Λαρισσης εριβωλακος.—Π. ρ. 301.

Λαρισσαίος.

Και Λαρισσαίος τον ενόν Λυκον ήδεν—Theoc. 14. 30.

Λαριαγωγός

Τες ονες της λαριαγωγός. Eur. Fr.

Λαρκος

—Ο λαρκος δημοτης ήδ' ήστ' έμός. Αρ. Α. 332.

E X P. Πλεγμα τι κοφινώδες. Φορμός, κοφινος.

Λαρχιδιον

Ως τότε το λαρχιδιον ε προδωσω πότε. ib. 339.

Λαριαξ.

Και τά γε χυρσαιεν ες λαριακα ήησαν ενόντες. Π ω. 795.

S Y N. Κιβατός, σορος, θυλαχιον καμπτρα.

E P. Υ'γροπορός, αργυρεα, κοιλη.

Λαριακοφθορος.

Τα προσθεν αυλητήρος εκπεφειγότα

Ψυδράισι φημαι; λαριακοφθ ρ-ε ριφας. Lyc. 235.

Λάρος.

Σεναι' επιτ' επιτ' κύμα, λαρω ορνιθι ειδικός. Od. ε. 51.

S Y N. Κανηξ.

Λαρίς.

Αντός ενί κλιση λαρόν παρὰ δάπνον εθικας. Π. τ. 316.

S Y N. Ηδός, γλυκός, προσηνός, χάρεις, τερπνός.

λαρός. καλός άπαλός.

Λαρυγγιαω,

—Βραγχα λαρυγγιωαν. Ερ. 1. 2.

S Y N. Κραζω.

Λαρυγγίζω.

Λαρυγγιά τὰς ρητορας—Αρ. Ερ. 357.

S Y N. Καταβοαω.—πλατυα την φωνήν.—λαρυγγία θεραπειω.

Λαρυγγ.

Εγώ δε τον λαρυγγ' αν εκτεμοίμ' ομ. ib. R. 583.

S Y N. Φαρυγγέ, αφαραγος.—Καταποτης.

Λαρυγχιος (Ζεύς)

Χαριν τιοντες Κερδυλα Λαρυγχιω. Lyc. 1092.

Λασιον

Πρό τῶ πολεμῶ τα λαταια τῆ Βελη ποτ' ήν. Αρ. Ρα. 893.

S Y N. Χυτροπης.

Λασιος.

—Πυλαιμενος λασιον κήρ. Π. ε. 851.

Τοῖσι δ' οἷς λασιος μεγας εν κλιση ήρευτο. Π. ω. 125.

S Y N. Πυκνός, συνετός.—δισός, πολυτριχος, δαυδριξί, τραχύς.

Λασιουχην.

—Ταυρη λασιουχεός εστιν όμοία. Hom. Μ. 224.

Λασιώνες.

—Δριμας και λασιώνας. Nic. Th.

S Y N. Φυταλαι, αιαδενδράδες.

Λασικω.

Βράν δ' ελασκε τάνδε—Eur. El. 1213.

Τοιαύτα λασικες τῶς—Φιλος; ib. Andr. 671.

S Y N. Λεγω, φεγγομαι.—λοιδωρω, λακίζω, λαλεω, ύλακτεω.

Λαταξ

—Σικελός εκ κυλικων λαταγας. Call. Fr.

—Λαταγων πληγμασι τερπομενης, Suid.

E X P. ή μεγαλη σταγών.—ήχος, ψοφος.

Λατινός.

Γραμμα τό περ καλεσσι Λατινίδι τιτλον ιωή Nonn.

Λατινοι.

Τοῖς δ' επι μερμερον' εθνος αγαυων εστι Λατινω. Dion. 350.

Λατινος.

Ηδε Λατινον αρμουγιό τε κρατερον τε. Hes. θ. 1013.

Λατμιος

Λατμιον αν νεπος ήλθε.—Theoc. 20. 39.

Λατομια, λατομιον.

Η παιρ σε μωβ κοψατο λατομιαν. Ερ. 1. 2.

S Y N. Λιδοτομια, λιδοξέον.

Λατρεία, λατρευμα.

Φειγυ δε λατρεία; ανομης, δεψ ζώντι λατρευε. Sibyl.

Οιας λατρειας, αυθ' εσα ζηλα τρεφει. Soph. Aj. 503.

—Ουδ' επ' Ομφάλη ποιαν λατρευματα. ib. Tr. 361.

S Y N. Θεολατρια, σέβας, σέβασμα, θρησκεια, υπηρεσια.—εργασια, θεραπειμα, δβλαια.

E p. Αδικος.

* X

Λατριω.

Λατρεύω.

Φοίβω λατρεύων μη παύσαιμην. Eur. I. 152.
Μοχθοί: λατρευόν τοῖς ὑπερτατοῖς ἑρωτῶν Soph. Œd. C. 106.
S Y N. Σέβομαι, θεραπεύω; θυῶ, σέβω, τιμῶ.
— ἔβλευω, ὑπηρετεῶ. προστάλαιπάρω.

Λατρεύς, Λατρίς.

Ω ην κολατῆς δένος στασῆς λατρίης. Lyc. 593.
Λυδῆ γυναίκε Φαίη ην λατριν πονεῖν. Soph. Tr. 70.
— αρχαία λατρι. Eur. Hec. 607.
S Y N. Οικειτός, δμῶς, θῆς. δῆλος (ἀπὸ μισθῶ).
— ὄψσα, ἔβλη
E P. Οικοσσός, κακός, εφημεριός.

Λατρυμένος.

— Τὸ βαδυστικὸν ἀμφὶ Λάτρυμόν. Theoc. 4. 19.

Λατυπῶ

— Τα χειρῶνακτες εργαται—
Ελατυπῆσαν κοίραω—Lyc. 503.

Λαυκανία.

— Και αἰδοπα οἶνον
Λαυκανίης καδσηκα.—Π. ω. 642.
S Y N. Λαιμός.

Λαυρα, Λαυρη.

— Και ἀργαλέον στομα λαυρη. Od χ. 137.
S Y N. Αμφόδος, ρυκή, στενωπός (δημοσίος.)

Λαῦρος, vid. Κυλινδρίς.

S Y N. Πλάτυς, ευρυχωρός.—πολύς. ευπορός.

Λαυρός.

Λαυρός σαλευών πᾶν τεικυμα πεδον. Lyc. 475.
S Y N. Ευρεώς, ευρυχωρός, πλατεώς, διεξοδικώς.
— ευπορός.

Λαυροστομῶ (al. λαβροστομῶ)

— Μηδ' ἄγαν λαυροστομῆ. Æsch. Pr. 327.
S Y N. Γλώττοστροφῶ, περίγλω, βραυροστομῶ.

Λαφυμός.

Δαφωίης, λαφυγμῆ.—Αγ. Ν. 52.
S Y N. Λαφυζίς, ἀδηφάγία, κισαποσίς, λιμμερ-
για, ασωτία.

Λαφυρα.

— Κάι σε παυχηρσοῖς ἐγῶ.
Στενω λαφυροῖς.—Soph. Aj 93.
— Πάσας ἀριτῆς λαφυρ' ἔχων ἐτ' οἴκω. ib. Tr. 657.
S Y N. Ευρα, σῦλλα. ἐνδύματα.

Λαφυσσῶ, λαφυσσομαι.

— Αἶμα και ἐγκάτα πάντα λαφυσσεῖ. Π λ. 176.
Λαφυσσεται λαφυγμῶν αἰδρηῶν πα υ. Suid.
S Y N. Δαπτω καταπιρῶ, καταβρωσκῶ, θονάομαι,
κωπυνομαι, λαμασσω, λιχηνω, διαπαρατσω. ανα-
λιττω

Λαφισ 105.

Κτήση τε θοίαις Πρωίωι λαφυστικῶν. Lyc. 791.

Πῶ σοί, βίνα κυπέλλα, λαφυστιε;—Er. I. 1.

S Y N. Λαφυκίς, λαίμαργος, ἀδηφάγος.

Λαχαίνα.

Τῆ μεγάλῃ ἐλάχαινε—τάφρον—Mofc. 4. 96.
S Y N. Ορύσσω, σκαπῶ, ἐκλαχάω, ἐκχαιζῶ,
ταφρευῶ, αλομίζω. λαχίνα,
λαχανον

— Λαχανάτ' ἀγρια δροσερά. Ar. Pl. 293.

Λαχανοπωλίτρια, λαχανοπωλίς

Ευριπίδῃ τῆς λαχανοπωλίτριας. ib. Th. 394.
Ἡ λαχανοπωλίς παραβλεψασά φησι,—ib. V, 495.

Λαχεία.

Νῆος ἐπειτα λαχεία—Od. ι. 116.
Εὐδ' ἀπτήτε λαχεία, ib. κ. 509.
S Y N. Ελαχίστα, ελαχία. al. ευχεῖος, ευκαφός.
al. Nom. pr.

Λαχεσίς.

Κλευθῶ και Λαχεσίς σφιν φερετασαν—Hef. ε.
258.
E P. Χρυσάμυξ.

Λαχή, λαχός, λαχμός.

Τάφρον πατρῶων λαχάι. Æsc. S. τ. 920.
Ατιμί ἀπειτῶ διομναί λαχῆ θεῶν. ib. Eum. 389.
Ρηιδίωσ τε φερεν ἀμφοτεραν τὸ λαχός. Theog. 592.
Και κλήρωσ ἐβαλοντο φιλοχλαίω τῆ λαχμῶ.
Nonn.

S Y N. Κληρωσίς, λῆξις, παλός.—μοῖρα.

E P. Αδηγίτος.

Λαχη.

— Ψεῖη δ' ἐπεινοθε λαχη. Π. ε. 219.
S Y N. Τριχῶσις, δατυτής, κρεκός, ἰβλος. ὕλη;
— ἀφρός.—
E. P. ἄλη, δυσπαίπαλος, πορφυροεσσα.

Λαχίαις.

— Και δερματι λαχίαιετι. Π. ι. 544.
S Y N. Δαυός, λασιός, βαδυθριξ, βαδυμαλλός.
ἰβλωδῆς.

Λαχινῶδης.

Και μη λαχινῶδῆς τῆδωσ ἀθηρῶσ χλοῆς. Eur. C.
539.
S Y N. Ποικίς, λεχίπαιος, χλοίρης.

Λαχίνα, vid. Λαχίνα

Χέρσον λαχινῆ, ἐσθὴν κυλακας τῆμῶν, Lyc. 624.

Λαω

— Ἐλλο. Ασπαιροντα λαων.—Od. τ. 229.
S Y N. Βλεπῶ, ἀποβλεπῶ, σκοπεῶ.—ἀπολαύω.
— ληπῶ.

Λ Ε ΑΙ Ν Α.

Λεῖπειν ἐν Τριῳρίσιν ὑποβλέπει ἀνδρᾶ Λεῖπειν.
Ὀμοτοχος, (τὰς Φαίτι πηλεὴν ἐλοσυράτατον ὄμμα.)
Call. 6. 52.

ΕΡ. Δαίτυστερος, ἀνικητός, ἐριθρικός, ἐριμονομος,
ορεσθίος, οριπλάγκτος, ορεσσαυλός, μάλιχια, λε-
χρῆς, ταυροσφάγος, χαμηνιάς.

Λεῖπειν vid. Λεῖπειν

— Ἴνα Λεῖπεινι τὴν ἠπιτοχομῶν. Ar. Ecc. 535.

SYN. Απολεῖν ἰω, ἐκλεῖπειν, ἐπιλεῖπειν, ὀμαλίζω,
ἐξομαλίζω ὀμαλνῶ, λιγνίζω, λειώ, ἐξίσσω χθα-
μαλῶν.—θεομαι, θρημαπομαι.—λευπνῶ, ἐξάλειψω.

Λεωνδρος Λεωνδρος.

— Λεωνδρος ἄθεδδῆ δωματα ναιων

Ἡρῆς ἐς ποδὸν ἔλθε—Muf. 28.

ΕΡ. Ἰμεροῖς, ἀποπαθῆς, καρτεροθυμος, πλυ-
κλαυτος.

Εἰπέ, θεᾷ, κρεφίαν ἐπιθιμαρτυρα λυχρον ἐρατων,
Και νυχθὶν πλατήρα θαλασσοπορῶν ὑμεταίων,—κ. λ.
Muf.

Λεωντεῖρα, λεωντεῖρα (λεωντῆσα.)

— Λεωντεῖρατε κισθῖν Ep. Suid.

Λεῖψος.

— Ὡς δὲ λεῖψος ζεῖ ἐνδον, ἐπιγόμενος πυρὶ πολλῷ,

Κρισθὸν μελδομειος ἀπαλοτριφείος σιαλοιο,

Παντοθεν ἀμβολαδην,—Π. φ. 362.

SYN. Αγγεῖον, κακαβός, κακαβῆ, καδός, κρεῖθον,
κρεῖθον, θερμαντήρ, θερμαντήριον.

ΕΡ. Αἰθων, δολοφόνος, ἐπιηταῖος, ἀτιγυτός, κα-
λῆς, εὐχαλκός, καθάρως, κανοξένος, πυρπίπος,
τυμπιενστος, περικμητοῖς, παμφωσων, λευκός,
αργυρεός.

Καδδὲ λεῖψιτ, ἀπυρον, ἔσω, ἀξιον, ἀνθεμοντα.

— Τεσσαρα μετρα

— Κεχαλῆς. Hom.

Λεῖψιζω.

— Φθιτῶν

Σαρρὸς λεῖψιζῆσα δαιταλουργίης. Lyc. 199.

SYN. Εψω ἀναβρασσομαι.

Λεγειν.

Και γαρ αετοφορῶν λεγεινων δοξα πῆσῆται. Sibyl.

SYN. Φαλαγγ, ταγμα, στίφος ἐκλεκτον.

Λεγατος.

— Καὶ ἐς γοῦν μεχί χιτῆνα

Ζωντοῦσαι λεγνῶν.—Call. 3. 12.

SYN. Θυσιασῆς, κροσσῶτος.—τη ᾧαν ἐχῶν.

Λεγω

Ὀξεία κεκληγῶς λεγ' οὐκ εἶδα—Π. Ἐ. 222.

SYN. Αὐδα, ἐρεω, ἐρεπω, αἰαγγελλα, ῥητο-
ρεω, φημί.

Λεγω, λεγομαι.

Ὅστις Παιτροκλῆος—λεγομαι. ψ. 239.

Ὅστις λευκὰ λεγοῦτο—Π. ω. 703.

SYN. Αναλεγω, συλλεγω, ἐπιλεγω, καταλεγω,
μετρω.

Λεγομαι.

Ἐν δ' ἄρα καὶ τὸν ἔλεκτο—Od. τ. 50.

SYN. Κεῖμαι, κατακειμαι.

Λεηλατι.

—μαχαί τε, λεηλατίαι τε, Φοιοί τε. Phoc. 42.

SYN. Ληστεία, ἐφεδρευσις, ἐπελευσις, λαποδυσία,
αλασις, αἰχμηλασία, ἐκπορῆσις, περιπλησις,
ἐκτροχῶσις, λεία, ληστεία, ἀδικία.

Ληλατεω

—Ἡ τὸν εἰσαὶ λεηλατήτης χρόνον;—Soph. Aj.

343.

SYN. Ληστευῶ, λαφυραγωγέω, πορῶ, ἀρπα-
ζῶ, κατασκηπτῶ, εὐκατῶσκηπτῶ, λαποδύτεω,
εφορμῶ, αἰχμηλατεω. κηίζομαι.

Λεη.

Δαναῶν βῶτᾶ και λεῖαν. ib. 145.

SYN. Ποίμνη, βῶτκρηματα.—ληῖς, ἀγνα.

Λεηγορη.

Λεηγορη τε, και Ευαγορη—Hef. Ἐ. 257.

Λεηνω.

Πᾶν δ' εὐ λεηνας.—Π. δ. 111.

Λεηταιν δε χορον—Od. Ἐ. 260.

SYN. Λεῖνω, ξεω, ἐπικοσμεω.—πρᾶνω.

Λεῖψω.

—Λεῖψον μεληθῆα οἶνον. Π. ζ. ult.

—Ὀδυρετο, δακρυα λεῖψω. Π. σ. 32.

SYN. Ἐπιλεῖψω, σπενδῶ, ἀποσπενδῶ, καταρρομαι.

—αῖω, σταῖζω, σταλαζῶ, ἐλλῶ.

Λεῖζομαι poet. Ληίζομαι

Δμῶα δ' ἄς Ἀχιλεὺς ληίσσατο—Π. σ. 28.

SYN. ἀγρευῶ, λεηλατεω, προσκταομαι, αἰχμη-
λατίζω, διαρπαζῶ, λαφυραγωγέω, ἐκπορῶ,
μερίζομαι.

Λεμαξ, λεμῶς, λεμῶν.

Ἀρτεμίδος ἀγρος λεμῶκας τε—Eur. I. A. 1544.

—Σμαραγῆ δέ τε λεμῶν. Π. Ἐ. 462.

SYN. Χορτοκοπέων, εἰακμή, πίσις, τα. παρὰ δα-
σος.—αὐλῶν.

ΕΡ. Αἰγίβοτος, ἀκρατός, ἀνθεμῶνδης, ἀνθεμοῖς,
ἀνθ κομοῖ, αἰθιφῶρος, ἀμπερη, ἀγλακοκοῖς,
πολυρροδός, ἀσπερδελός, ζαῖσος, ἐρατειος, ἐ-
θαλῆς, εὐσταραῖος, ἐρσκεις, δροσερός, βυθέρης, βυθυ-
σκιος, λιπαρῶς, καλακῆς ἐμπερφέας λατοφῶρος,

καθάρως, παρακτιός, πορφυρεός, πολίστεφανος ρο-
δῶν, ὑβρηλῆς, ὑποδρῶσος, κηλοδοκός. Πληυσις.
Λοιοῖ. Σκαμάνθιος.

—Μέγα στίβειδισσινονηαρ. Theoc.

Λ Ξ

- Ως νεβρός χλοεράς
 Εμπικύσσα λειμακος ἰδοναίς. Eur.
 Λειμωνιάς, vid. Νυμφαί.
 —Λειμωνίῳ χαιρῶσα πνιῶσι. Orph. H.
 Λειμωνίος.
 Ἰδαία — λειμωνία μελων ποα. Soph. Aj. 607.
 —Καί ἐς λειμονία φυλλα. Theoc. 18. 39.
 S Y N. Λειμωνίς, λειμωνίης.
 Λειμονοῦδεν, λειμονοῦδε
 —Οροφον λειμονοῦδεν ἀμυγδαντες. Il. ω. 451.
 Λειοκρίτος.
 —Αἰεὶς Λειοκρίτον ἐτασε δαρή,
 Ἰὺν Ἀρίσθετος, Λυκομηδέος ἐσθλὸν ἑταῖρον. Il. p.
 344.
 Λειομίτος.
 Παλλάδος ἰστοποιὸν λειομίτη καμακος. Ep. 1. 6.
 Λεινοτομαχίης
 Τὸν λεινοτομαχαν, —(Ηρακλῆα) Theoc. Ep. 20. 2.
 S Y N. Λεινοτοπαλῆς.
 Λείος.
 —Λείος δ' ἵπποδρομος ἀμφίς. Il. ψ. 330.
 Λείος πετραῶν, —Od, ε. 443.
 Πνέμα λείον, καὶ καθεστῆκός. Ag. R.
 1035.
 S Y N. —Μαλακός, πρως.—Φαλακρός. Λειωδης,
 ὀμαλός, λισσός —λευρός.
 Λειότης.
 Σπλαγγωντε λειότητα —Æsc. Pr. 492
 S Y N. Ομαλοτης. λείον τό
 Λειπογαμος. — λειποπατήρ. —(Ελενη.)
 Τῶν λειποπατέρα, τῶν λειπογαμον, Eur. Or.
 1309.
 Λειπονους.
 Πῶς λειπονους γένωμαι
 Συμμαχίης ἀμαρτῶν; Æsc. Ag. 220.
 Λειπίον.
 Ου λειπτέον ταδε —Eur. Herc. F. 1385.
 Λειπῶ.
 Τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λείπεν, —Il. φ. 201.
 S Y N. Απολειπῶ, καταλειπῶ, ελλειπῶ, εκλειπῶ.
 εκπρολειπῶ, προλειπῶ, επιλειπῶ.
 Λειριον
 Ως δ' ὅτε λειρια καλὰ περιβρομενοσι μελισσαι. Ar. ι.
 870.
 S Y N. Κρινον. αιθος.
 E P. Εῶπιον, αργεννόν, λευκόν, λευκοχροον, βρεσι-
 φαιτον.
 Λειριοίς.
 Τεταγμεσ —οπα λειριοισσαν ἰῆσι. Il. γ. 152.
 S Y N. Ηδύς, επιδυμητό; λειριος, λειρωδης. αν-
 θεμοίς. προσηνής, ἀπαλός.
 Λειστός, ληίστός
 —Ψυχὴ παλιῦν ελθεῖν ετε λείστη. Il. ι. 408.
 Δῆστοι μὲν γάρ τε βους —ib. 406.

Λ Ε

- S Y N. Κτιτος, λαμβανομενος (εκ λειας.)
 Λειτεργία.
 —Ψυχικὴν λειτεργίαν. Suid.
 S Y N. Λειτεργια, ὑπερητία.
 Λειχνηάρ.
 Λειχνηάρ δ' αὐτοῖο τιτυσκειτο —Hom. B. 214.
 Λειχομυλή.
 Λειχομυλή, θυγατηρ Πτεροτροχίτη Βασιλῆος. ib.
 29.
 Λειχοπτιάζ.
 —Ἴὸν δὲ κατὰδε
 Λειχοπτιάζ οχθρῶσιν ἐφεζόμενος μαλακῆσι. ib. 99.
 Λειχῶ.
 Ἐν κασαυροισί λειχῶν.
 Τῆν αποπτύσσειτον δροτον. Arist. Eq. 1282.
 S Y N. Αναλειχῶ, περιλειχῶ, απολειχῶ, εκλειχῶ,
 επιλειχῶ, λαπτα, ληχμαζῶ.
 Λειψανον, λειψανα τό.
 Αργῆς —λειψανῶν πεπληγμένους, Eur. M. 1387.
 Καὶ ταχα δ' ἐκ γαίης ἐπιπέζομεν ἐς φαιος ελθεῖν
 λειψαν' αποιχομενων —Phocyl. 99.
 Ουτοι λειψανα τῶν αγαθῶν
 Ανδρῶν ἀφαιρεῖται χρόνος. Eur. Andr. 774.
 S Y N. Λέμμα, καταλειμμα. εγκυκαταλειμμα, πέ-
 ριλειμμα, ὑπολειμμα, εναπολειψίς
 E P. Κατά, λυροδελγία, πυρκαυστα.
 Λειψευδριον.
 Οτιπερ ἐπὶ λειψευδριον ηλθομεν —Ar. L. 666.
 E P. Προδοστέαιρον.
 Λειωδης.
 Λειωδης —Ομοπος ἡδός. Od. φ. 144.
 Λειωκρίτος.
 —Ευνηοῖδης Λειωκρίτος —Od. ε. 242.
 Λεκαθη, λεκαπιον.
 Χαλλῆ προσπταισα; λεκαθη ποτε —Laert. 1. 4.
 Δοτε μοι λεκαπην. Arist. N. 904.
 Κεῖ μοι λεκαπιον τῶν λαγωων δὲς κρεῶν. ib. A.
 1109.
 S Y N. Νιπτῆς, λητῆρ, πελῆς. κηθαριον, τρυβ-
 λιον. πατανη, λεκαῖς, λεκίς, λεκαυδιον, λωπάς,
 πλανός, πυελος.
 Λεκίθ σ. (ἔδος οσπριῶ.)
 Ἐς τον χαλκῆν επιβαλλομετον
 πιλον, λεκιδον παρὰ γραάς. ib. L. 562.
 S Y N. Πισσός, πίτος.
 Λεκιδοπαλῆς.
 Η λεκιδοπαλη, —ib. Pl. 426.
 Λεκτός.
 Οι δὲ τ' ἠίδεων Λεκτοί. Soph. Œd. T. 19.
 Ἀλλ' ἐπ' ἐεσω παντα λεκτά —ib. Ph. 642.
 S Y N. Επιλεκτός. —δηλωτός, ἱρμηνευτος, —αρισ-
 τής.

Λεκτός.

- Λεκτόν.
 Ἴδων δ' ἰκεσθῆν πολυταῖδα κα μητέρα θηρών,
 Λεκτόν, ὅτι πρῶτον λιπετην ἄλα.—Π. ξ. 284.
 Λεκτόν τ' ἠμῶδετα παρῆστιχες.—Hom. A. 217.
- Λεκτρον.
 Εὐδέτκ' ἐν λεκτροῖσιν.—Π. χ. 503.
 S Y N. Λεχος, εὐτη, κοῖτη, κλιτήρ, μανδρα, δερμιν. Σαλαμος.
 Ερ. Ακηρατον, απειρογαμον, ανυμφευτον. αδαπητον, αθεσμον, ακηρικτον, ακανθοφορον, αδητηον, βαδυστρατον, ευστρατον, ευκροκαλον, ερημοτόμον, ευτροχαλον, ευπτερωζ, γαμηλιον, μαλακον, μοιχικον, νυμφιον, καλλιγαμον θυμηρες, δυσπαρευνον, ονειροτόκον, πολυσπερις, ἰπναλιον, τελεσιγονον, ὁμοζηλον, φιλαργυριον, χαμαιστρατεν, στερρόν, φυταλιον.
- Λεκτροκλοπος.
 Λεκτροκλοποι δ' εὐρεττιλοχοι—Sibyl. l. 1.
- Λεκτροχαρής. vid. Αφροδιτη.
- Λελεγες.
 Αλτεω, ος Λελεγεςσι φιλοπολεμοῖνι ανασαι. Π. φ. 86
- Λεμβός, (πλοῖον μικρόν.)
 — γερων ἐπ' εἰρημοσι λεμβός. Theoc. 21. 22.
 S Y N. Εφολλιον.
 Ερ. Θαλασσοπορον, καλιγομφον.
- Λεμμα.
 — Απολεψαντα χερῶ
 Απὸ τῆς κεφαλῆς το λεμμα—Αγ. Av, 675.
 S Y N. Δεποι, λεπισμα, φλοιός, καλυμμα.
- Λεονταρχωνος
 Ἴνυ με, λεονταρχωνε, σουκτόνε—Call. Ep. 7.
- Λεοντεύς.
 Ἰός δ' Αντιμαχοιο Λεοντεύς, οζος Αρνος, Π. μ. 188.
 — Λεοντῆος κρατερόν μενος αντιθεοιο. Ib. ψ. 837.
- Λεοντοβαμν.
 Λεοντοβαμν πῆ σκαφη χαλκηλατος. Αἷsc. Fr.
- Λεοντεος. Λεοντιῆ, λεοντιη, (δοράς)
 Δερμα λεοντειον—T heoc. 24. 134.
 — Ορῶν λεοντην ἐπὶ κροκατῶ κειμενη. Αγ. R. 46.
 S Y N. Λεοντωδης, λεοντις.
- Λεπαδνον.
 — Αμφὶ δὲ καλὰ λεπαδ' εταν—Π. τ. 393.
 S Y N. Ματχαλιστήρ, ἰμάς (ὑποτραχηλιος) ζυγολωρον.
 ΕΡ. Χρυσειον, προστερνιδιον, προστηθιδιον.
- Λεπάσιος.
 — Λεπαῖον δ' ὄφρην καθημενος. Eur. Hera. 395.
 S Y N. Ορειος, αποκημιος.
- Λεπαργος.
 — Σιτ' δ' ὀ λεπαργος. Theoc. 4. 45.

- S Y N. Λευκός. λευκοποικιλος, λευκοπλευρος.
 Λεπάς.
 Ὡσπερ λεπάς τῷ μεραμῶ προσιχεται. Αγ. Pl. 1097.
 S Y N. Κογχυλιον.
- Λέπας.
 Ευστιχίς αιθραις ιχθυβολοισι λεπας. Ερ. l. 6.
 S Y N. Ακρωτηριον.
- Λεπαστή. (κυλιξ.)
 Φησεις επιδῶν εκπιης οινω λεπαστήν. Αγ. Pa. 916.
- Λεπιδωτος.
 — Και Φολιδεσσι
 Αργυφέσιν λεπιδωτόν αποστιλβοιτα—Ogr. L.
- Λεπίς.
 Ταῖς λεπιδεσσιν εοικός.—Poffel.
 S Y N. Λεπος, φολίς, ιχθυημα.
- Λεπρα.
 Και λεπρην ελασειωσ ατερπία—Naz.
 S Y N. Ελαφαντισιας.
- Λεπράς.
 — Πετρα τε τετυχται Λεπράς—Theoc. i. 40.
 S Y N. Τραχεία, λευκή.
- Λεπρεον.
 Βδελυττομαι τον Λεπρεον—Arist. Av. 151.
- Λεπρός.
 Τρεῖς λαχοντας τὸς δ' ἰμάντας εκ λεπρών. Αγ. Α. 724.
 Τον λεπρὸν ακαθαρόν οντα τῷ νομῶ. Cug.
 S Y N. Ψωρός, ψωρωδης τραχύς.
- Λεπταλέος.
 Λεπταλερ φωνῆ—Π σ. 571.
 S Y N. Λεπτός. ἡδός.
- Λεπτοβωδής.
 Προστομιων λεπτοβωδῶν Νειλω. Αἷsc. Supp. 4.
- Λεπτοδομος.
 Πισυν ε λεπτοδομοίς πησισι.—ib. Persf. 112.
- Λεπτολογεω.
 Και λεπτολογεῖν κη ζητεῖ,
 Και περι καπνῶ στενολεοχεν. Αγ. N. 319.
 S Y N. Δεπιοσπεω, μικρολογεμαι, απιλογεν, σοφιζομαι, στωμυλλομαι, λεπτεργεω.
- Λεπτολόγος, λεπτολογιστής.
 Λεπτολογος ζυετας Φρενας—
 Ανδρῶν γναμοτυπων. ib. R. 900.
 Ανδρε γαρ λεπτολογιστα.—ib A. 319.
 S Y N. Αντιλογικός, σοφιστής.
- Λεπτομοτος.
 Ερε' αιδερην πλοκαμαν εμῶν
 'Απο, λεπτομοτον Φαρος. Eur. Andr. 831.
- Λεπτός.
 — Δεπτή δὲ τε ρῆτις. Π. κ. 226.
 — Ειματα.—λεπτάτε και χαριοντα, Π. κ. 511.
 * Υ S Y N.

- S Y N. Αραιός, ισχύος, λεπτομερής, μικρός, ασθενής. αφαιός, ειδικός, ακριβής, διάβολος.—καλοός.
 Λεπτοτή. —Βασίλειν τῆς λεπτοτήτος τῶν φρενῶν! Ar. N. 15.
 S Y N. Λεπτομερεια λεπτοσύνη, λεπτολογία, στωμυλια ισχύος, ισχυλτικ ισχυλι, απροφια, τικεδών, τῆσι.—το λεπτόν. κερματιον
 Λεπτεργεω
 Ου γαρ εν δεοντι λεπτεργεός. Eur. Hipp. 923.
 S Y N. Εκλεπτεργεω. λεπτολογεω.
 Λεπτέρως
 —Καλόν δὲ περί χροί κινεπιται ελθός
 Λεπτέρως πνοιό ανεμων —Hom. xxx. 14.
 S Y N. Λεπτός, λεπτοπιτος, δαιδαλις
 Λεπτυνις.
 Λεπτυνις τρεμυσαν, ἔδαιαν θεάν. Lyc. 49.
 E X P. Περσεφοη al. ψυχή.—Αδης.
 Λεπυρον.
 —Το λεπυρον επί προταφοισι καρμ. Hom. B. 130.
 S Y N. Κελυφος, κοχλος, κερματις, φλοιός, οστρακον—το φλοιώδες, τὸ ξυλιον ἔρκος.
 Λεπυριον
 Λεπτόν ἀπὸ πρινοιο λεπυριον.—Theoc. 5. 95.
 S Y N. Φλοισαριν.
 Λεπυρός.
 Ουτάκοι οφιος λεπυρήν θαλπωσι γενεθλην. Nic.
 S Y N. Λεπυρωδης, λεπωδης, λεπιδωτος, φολιδωτος.
 Λερνη.
 —Δεοντοβοτον Λερνη—Nonn.
 Λερναίος.
 Λερναην—Υδρην—Hef. 3. 14.
 Λερναία—καιατα—Eur. Ph. 127.
 Λεσβειζω, λεσβίζω.
 —Η μῦσ' εκ ελετβιαζεν—Arist. R. 1342.
 Μελλωσαν ηδη λεσβιεν τῆς ξυμποτας. ib. V. 1337.
 E X P. Μολυναι τὸ στομα.—προς ανδρα στοματοειν.
 Λεσβις. vid. Λεσβος.
 Λεσβιος.
 Τιθει δε Λεσβις μοι (ερωτας.) Anac. 32. 14.
 Λεσβος.
 Δωσα δ' ἴπτα γυναικας, αρμυμονας, εργ'ειδθας,
 Λεσβιδας, ας ὅτε Λεσβον ἐυκτιμενην ελεν αυτός,
 Εξελικνη—II. 1. 129.
 E P. Ηνεμοσστα, ευρυχορος, ερμηνή, ἱερά, οινηρά.
 Ηγαθη, μακαρος ἔδος Αιολιωνος. Ηοιη.
 Λεσχαζω.
 Σιγῶν δ' εκ εδελωσι κακοί κακά λεσχαζοιτες.
 Theog. 613.
 S Y N. Φλυαρευα, δικλεγομαι, λεσχηνευα, μυθολεγειω.
 Λεσχην.
 Ηε τυ εσ λεσχην—Od. α. 2. 8.
 "Οτι σιγκλητο τῆδε γεροιταν
 Πρὶθετο λεσχην—Soph. An. 166.
 Λογονέ τιν ἔχεις πρὸς ἐμὸν λεσχην. ib. CEd. C. 162.
 Ηλιο εν λεσχην κατεδυσάκει.—Call. Suid.
 S Y N. Διαλεξις, συλλογοι, παιηγυρις ὁμιλια—φλυαρια, πολυλογία, λεσχηνεια—καθε ραι (φιλοσοφῶν)—κοιόν δειπνητηριον.—κῆριμος
 E P. Ποιηρά, κακοστομος.
 Λευγαλέος.
 Εν εαί λευγαλη—II. 3. 387.
 S Y N. Ολεθριός, ολεθριωδης, ολοος, χαλεπός, ἀλγεῖνός, κηλις, ἀσπεροτο, περιαλγῆς, οικητός, ασθεῖνός ευτελης, ασοξος, ὑγρός
 Λευγαλεω
 —Λευγαλεωσ ηῶν ἄπο και κλισιαων
 Τρῶες εχρησαν—II. 9. 723.
 S Y N. Ολεθριας, αδοξος, χαλεπός, φρονηστικῶς, περιαλγῶς.
 Λευκαίω.
 —Λευκαίω ὕδωρ ξεστοῆς ελατχισιν. Od. μ. 172.
 S Y N. Λευκω, ὑπολευκαίω, διαλευκαίω, επιλεσκαίω, εκλευκαίω. χιλιω.—πυρορμαι
 Λευκανθῆς.
 —Χιοαζων αρτι λευκανθῆς καρα. Soph. CEd. T. 761.
 S Y N. Λευκός, πολισ, πολιοκροταφος, λευκηρς.
 Λευκαία.
 Μη και λευκαίηνδε φορευμενος.—Ar. 2. 191.
 S A N. Λαιμός, βρυγχος, στομαχος, φαρμυξ.
 Λευκάς.
 —Και λευκάδα πετρην. Od. ω. 11.
 Λευκασπις.
 Δηφοβον δ' ἐκαλέ λευκασπιδα.—II. χ. 294.
 Λευκοστειτος.
 —Λευκοστειτω ει τυμβῶ. Simon.
 Λευκη. (ανδρος.)
 Κρατι δ' εχω λευκαν.—Theoc. 2. 121.
 Λευκηρς. vid. Λευκανθῆς.
 Και μοι γενειν περθε λυκηρη τριχα. AEsc. P. 1061.
 Λευκιππις.
 —Κορα.—Λευκιππιδας.—Eur. Hel. 1482.
 Λευκιππος. Nom. Pr.
 —Λευκιππῶ, και Λευκιπποιο δαμαρτι.
 Hom. A. 212.
 Λευκιτης.
 Ουτις ὁ λευκιτας ὁ κορυππιλος—Theoc. 5. 147.
 S Y N. Λευκός, λεπαργος.
 Λευκοθη.
 Του δε ιδεν Καδμη θυγατηρ καλλισφυρος; Ηῶ
 Λευκοθη, ἡ πρὶν μὲν εν βροτὸς αυθησστα,

Νῦν γ' ἄλδς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἐξεμίθε τιμῆς. Od. c. 331.
 —Καλεῖται Κασμίδα δαίμονα σερμίν, Εὐδυκίαν. Ξεστέρην εὐστέρην Διονύου. Κλυθεὶ θεῶ παντοιο βαρυτέρην μεδέοντα, Κοκκισί τερτομῆ η, Σητῶν σωτέρα μεγαττη κ. λ. Oph.
 Λεύκος. Nom. Pr.
 —Λεύκον Ὀδυσσεὺς ἐσθλὴν ἑταῖρόν. Il. d. 491.
 Λευκός
 —Ἄνα θ' ἴστια λευκὰ πετάσαν. Il. α. 480.
 S Y N. Επιλευκος, κλευκος, αργυρεὺς λαμπρὸς, διαυγὴς ευτυχῆς. τερπνός. αἰθριος ἡμέρος, αγαθός. εληκος δειλός.
 λευκοδριξ.
 —Τὸν καλαθὸν λευκοτριχες ἵπποι ἀγοῖσι. Call. 6. 121.
 S Y N. Λευκοκομος, λευκοτριχεων.
 Λευκοκυμων.
 Λευκοκυμοσι πρὸς γεραστίας ἦισιν. Eur. Or. 995.
 Λευκολοφας.
 Τις υἱος ὁ λευκολοφας; ib. Ph. 121.
 Λευκοπαρος Λευκοπαριος
 —Λευκοπαριος ἐπαντελλεσσα σεληνη. Musf. 57.
 Λευκοπηχης.
 Ἐπὶ κράτ' α τε λευκοπηχης κτυπῆς. χερῶν. Eur. Ph. 1373.
 Λευκοπληθῆς.
 Ὡς λευκοπληθῆς ἦν ἰδῆν ἡ κλησια. Ag. Ecc. 387.
 Λευκοπυς.
 Βαυχαις συν λευκοπυσιν. Eur. C. 72.
 Λευκοφυρος.
 —Λευκοφυρῆς ἠδῆς. Theoc. 17. 32.
 Λευκοστεφῆς.
 —Και λευκοστεφῆς ἰκτιριας. Æsc. Supp. 199.
 Λευκοστικος.
 Ζυγιος λευκοστικῆ τριχὶ βαλῖς. Eur. I. A. 222.
 Λευκότροφος.
 —Λευκοτροφα μυρτα—Ag. Av. 1100.
 Λευκοχιταν, λευχιμαν, vid. Νυμφαι.
 —Οὐκ ἤπατα λευκοχιτανα. Hom. B. 37:
 Λευκοχρως.
 Δαφνις ὁ λευκοχρως—Theoc. Ep. 2. 1:
 Λευκωλειος.
 —Θεὸς λευκωλειος. Hrn II. α. 55.
 S Y N. Λευκοβραχιων, λευκοπηχυς.
 Λευκασια Nom. Pr.
 Ἀκτὴν δε τὴν πρῆχυσαν εἰς Ἐνιπεως Λευκασια ριφείσα, τὴν ἐπανυμον Πέτραν οχησαι δαράν. —Lyc. 723.
 Λευρός.
 —Θεοπέδον λευρῶ ἐνὶ χάρῳ. Od. η. 123:
 S Y N. Λεῖος, ευρὺς, ευρυχωρος. λεπτός. ὀμαλός, πλατός.
 Λευσιμος.

—Λευσίμῳ πέτρῳματι. Eur. Or. 50.
 S Y N. Λιθοβολησιμος, λιθολευττος.
 Λευσιμός.
 Λευσιμόν τε και μύξασιν οἰκτισμόν πολύν Æsc. Eum. 189
 S Y N. Λιθοβολια.
 P. H. R. Λευσιμῳ δίκης τυχόν. Eur.
 Λευσιτῆρ δημημορος. Æsc.
 Λευσσα.
 Λευσσα δη παρα νησὶ πυρὸς δηῖσιο εραήν. Il. τ. 127.
 S Y N. Βλεπω, αποβλεπω, οραω, θεωρεω.
 Λευσιτῆρ.
 —Βινε λευσιτῆραν πελας. Eur. Tro. 1039.
 S Y N. Λιθοβάλος.—καταλευσιμος.—λιθαστικός.
 Λευσι, vid. Κατάλευω
 Σάμα λευσιθῆται πέτροισι. ib. I. A. 1349.
 Λεχαιος.
 —Κρεῖοντι Ποσειδαων Λεχαιω. Call. 4. 271.
 Λεχηποιος
 —Ἠδὲ Πηγεων λεχηποιων. Il. ε. 697.
 S Y N. Ποιαις, ποιηφόρος, χλοηφόρος. ευκαίξης.
 Λεχηρος.
 Λεχηρη, σκοτιαν εκ θαλαμων. Eur. Ph. 1567.
 S Y N. Κληυρας, κληνοπετής, λεκτηριος.
 Λεχας.
 —Καὶ ἐμὸν λεχος αντιωσαν. Il. α. 31.
 S Y N. Δεκτρν.—γαμος.—γυνη.
 E P. Αισχυριον, ἀρπαγιμον, γλυκερὸν, διαγόν, ευστρωτον, ευποιητον, ἱερὸν. κηδεν, ἡμερτόν, κεριδιον, παλλακιον, πυκινόν, τρητόν, χρυσειον παρθεσιον, στυγιόν, θεοποιητον.—πεταλοισι κατασκιον.
 Λεχριος.
 Τυτθὸν ἀποκλινασα καρηατα, λεχριος ευδει. Call. 4. 236.
 S Y N. Δοχμιος, πλαγιος, ευκαρσιος, επικαρσιος, σκολιός, λοξός, στροβελός, παραντις.
 Λεχῶ, Λεχῶις
 Βυκταισι χερσὶ φθειρον ωμησταὶ πομν,
 Τῷ Σχυριε δρακοντος εντοκον λεχα. Lyc 185.
 Ἡ εληται θησχυσι λεχῶιδες—Call. 3. 127.
 S Y N. Δοχητρια, λοχος, τοκάς, τεκυσσα, παιδοόκος. αρτιτοκος.
 Λεχῶις.—Ἄλλὰ ε Ρειος
 Ἐγγυιον καλεσει λεχῶιον Ἀπιδανῆς. Call. 1. 14.
 —Τῇ παιδι λεχῶια εἶρα φερεσαι. Suid.
 Λεωδοκος. —Nom. Pr.
 —Ἰφθιμος τε Λεωδοκος—Apoll. 1. 119.
 Λεωργός.
 —Τῶνδε προς πετραις
 —Τὸν λεωργὸν οχημασαι. Æsch. Pr. 5.
 S Y N. Παιῆργος. παντολμος, δημοχαριστής. ανδροφόνος.
 Λεωφόρος.
 Πανδοσιον, λεαφόρον, πολυῶμιον, Ἀνας. 107.
 S Y N. Κοιός.—δημοτικῆ ὁδός.

Λ Ε

Λεων. (vid. λεων. λις.) poet. λεων.
 Ωστε λεων εχαση μεγαλη επί σωματι κυρσας, II. γ. 23.
 — Δεσιν εοικότες ωμοφαγίσιν. II. ε. 782.
 Ε Ρ. Αιδων, αυταλεως, αναίδης, απηής, αιρι-
 λοφος, αινομαής, ακληής, αγριος, αιμαιομακτής,
 αιόλος, βαρυφθογγος. Ελασιρής, βοοδητηρ, βαρυ-
 κομπος, βριαρός. βρυχων, δασυστεριος, δεινός, γλαυ-
 κίων, δαφονός, ευσθενός, ευωτος, εριβρεμετής, ερι-
 βροχθος, ερημοτόμο, θοός, θερμάχος, θυμοβόρος, δρα-
 συμαχηι, κρατερός, καρτερός, καρχαροδής, λαχ-
 νίας, κοιρανικός, κρυσις, ορεπιτροφος ορειδρόμο,
 ολός, ξανθός, ξηροκομος, μεγαλοβρυχος, πειλω-
 ριος, πυριγληνός, πυριφλεγων, σιτηις, σμερδαλέος.
 σαρκόβρος, ταυροφόνος, ταυροκτόνος, ταυροβόρος,
 χαιτηις, χαροπός, φοβερός, φοιτικός, ομβριμοθύμος,
 ωρομενος. Ερυθραίος, Ινδός, Φρυγιαν.—σθενεί βλε-
 μελιαν.—
 Θηρῶν δὲ βασιλεύς ἐστιν ὁ θρασὺς λεων —
 Ωιτην τε φυσεως μαζιτυρέι μοναρχιαν.
 Και στερηα και τα γοιαται, και σφυρῶν βαιοις.
 Και βλεμμα, και θριξ, και καταφρακτον στομα,
 Ρωμή τε πλευρων, και βελκός ισχιν.
 Και νεύα πυκιά, και μεγας ποδῶν ουξ
 Και βήμα, και σκιρτημα, και δρομυ ταχος. Phi-
 lem.
 Θαῦμα μεγ' εἰπίδειν, μελανοχροος. ηἰκομόττε,
 Ευρύς ὑπερβε καρνηα, ποδας δασυς, ομμασι δ' αιδουψ.
 Δερκομειος χαροποιετιν επ' ομμασι αιδομειον πυρ.
 Θυμῷ παφλαζων, ικελος δῆλοισι κεραινοισ Opp.
 —ιαλλαν
 Φρικαλεον ε υχημα σσηρῶτι μαπειτ λαιμῷ.
 Ορθωσας πυκιν σι καταστικιον αυχενα χαιταις
 Αμφελελιζομενη; λασιοτριχος ὑψόδι νωτε,
 Αυτοματη μαστιγι περιστιζων δεμας ερῆ. Nonn.

Λ Η

Λ Η Γ Ω.
 —Και ηπα λῆγε χολοιο. II. α. 224.
 S Y N: Αποληγω, εκληγω. ταυμοι, αιβαλλο-
 μαι, οικω, καταληγω, καταπαυω.
 Ληδαριον.
 —Και ληδαρον τι πριασθαι. Αρ. Av. 716.
 S Y N. Θεριστιον, ἱματιον ευτελής, θερων.
 Λῆδον.
 —Τὰ φυκιοεντά τε λῆδα Theoc. 21. 10.
 S Y N. Δικτυον.
 Ληδη
 Και Ληδην εἶδῶν τῆν Τυνδαρεην παραλοιπν
 Η ρ' ὑπο Τυνδαρεῷ κρατεροφρον' εγενετο παῖδε,
 Καστοριε δ' ἰπποταμον και πυξ αγαθόν Πολυδευκεα.
 Od λ 297.
 Ε Ρ. Απαλή, βαθυζωνο, γυμνόχρας, ποτνια,

Α Η

καλλιφυρος. Αιταλῖς, Θεσιπῖς.
 Ρ Η Ρ. Κυκνη δολιουχῆνος γονος. Eur.
 Ληδαίος
 — Ληδαίω κεκλιμενη πεδιῷ. Theog. 1216.
 Ληδαίος
 Ουδ' ὅτεσι ληδαῖον ὑπὸ πτερὸν ὑπιος ερεισει. Call. 4.
 234.
 S Y N. Λητμων, επιλητμων, λαδιφρων,
 επιληθος, ληθεδαῖος, αμνημαν, αμνημονευτος.
 Ληδανω.
 —Εκ δὲ με πανταν
 Ληδανει, ὅσο' επαθον —Od. η 221.
 Ρ Η Ρ. Ληδη παραδιδῶμι, ληδην ποιῶμαι. ποιῶ
 λανθανει.
 Ληδαργος.
 —Αλλά ληδαργῷ σφαλείς. Lyc. 241.
 S Y N. Νωθρητης, νωθρηα. κάμα.—νῶθρὸς, επι-
 λητμων.
 Ληθεδαν.
 —Εργα δὲ φωναν
 Ες ταχηνην ερει τοιάδε ληθεδονα. Ep. Suid.
 Ληδη vid. αμνημοσινη, ληθοσινη.
 —Μηδέ σε ληδη —αιρειτω —II. ε. 33.
 Ρ Η Ρ. Ληδης ατεκμορτον ιεφος. Pind.
 Αλλα τα μὲν με πα τα μελας δ' μες εἰτος εεργει
 Ληδης. Cal.—Ληδης βῆθος. Naz.
 Ληδη
 —Υπερ βρυχυεμογα Ληδην. Proc. Η.
 Ε Ρ. Πολυκλαυτος, Φιλοδρητος.
 Ληδοκεριμος; vid Νυξ.
 Ληδος. vid Ιπποθοος.
 Ληδοσινη vid. ληθ.
 Απὸ δε ληδοσινα
 Νυκτωπὸν εξείλε βροτῶν. Eur. I. T. 1278.
 S Y N Ληθεδαν ληθ. ληθότης, επιλησις, λῆστις.
 ληθοσινη. ληθος, αμνημοσινη — Αμελια. ηπερο-
 πεισι. απατή.
 Ληδω. vid. λανθανω.
 —Ουδέ σε ληδω. II. α 561.
 —Ουδέ μιν ηῶς φαινόμενη ληθεσθεν—II. ω, 13.
 Ληδομαι, vid. λαιθανομαι
 —Και εποτε λησομαι αυτῶν. Od. α 308.
 Ληϊας.
 Ληϊαδας δε γυναικα;—II. υ. 193.
 —Εχ ν δ' επί ληϊαδεσσι Τρηχεν ερον—Αρ. I. 613,
 S Y N Αιχμαλωτίς. δοριαλωτος.
 Ληϊοτετρα
 —Συός ὡς ληϊοτετρας. Od. σ. 29.
 Ληϊον.
 Ως δ' ὅτε κινησει Ζεφυρος εκθῶ ληϊον.—II. ε. 147.
 —Τυ μονον καταβαλλε το λαιον. Theoc. 10. 21.
 S Y N. Σταχυος.—αροσιμος ηῆ. σιτοφόρου χυριον.
 (ευτελής κολοβιον) κτηνη, ερωματα.

Λ Η

- Ε Ρ. Αἰοί, Σευδῆς, καλλιτετιλον. καρ. Σαίολοι, σταχυφόροι.
 — οφελλομενον Διὸς ομῆρω. Thecc.
 Ληΐς.
 — Ὅτε κεν δατεωμεθα ληϊδ' Ἀρχαίοι. II. ι. 138.
 Λαΐδος ολλυμενας μιξοδρομ. Afc. S. T. 337.
 S Y N. Λαία, λαφύρα, τα λαφύραγάγια, αγρά.
 — μερίς.
 Ε Ρ. Μειοεικῆς.
 Ληϊστήρ ληστήρ, ληϊστής, ληϊστῶν.
 Οἰατέ ληϊστῆρες. — Od. γ 72.
 Ληϊσταί προγοντο θοῶς ἐπὶ οἰοπα ποντον. Hom. VI. 7.
 — Σαοίοντες μεσόβι ληϊστῶν. Dolf.
 — Ταΐοι, ληϊστορες αἰδρες Od. ο. 426.
 S Y N. Λαφουραγωγός, πειρατής, Φάρ, οδοῖκος. σινι.
 Ε Ρ. Ἀπηνῆς, εριφοκοπος, πολυπλαγκτος, απερσιος, θανατηφορος, κακοφρων, κακεργατης, μαιφάτος, ωκιστής, επιδρευτής, δολιφοιος.
 P H R. ἀνή ληστικος, βίαιος.
 — Ημερακειτος απηρ ληϊστορι τεχηη
 Ορματων αἰδῆλα, — Opp.
 Ληΐτις.
 — Αθηνάη ληϊτιδι — II. κ. 460.
 S Y N. Λαφουραγωγίς.
 Ληϊτος.
 Βοιωτων μιν Πηγελεως και Ληϊτος ηρχων. II. ε 494.
 Ληκειω.
 — Δεινὸν λελακῆα. Od. μ 85.
 Δαιμόνη, τι λελακας; Hef. ε. 205.
 S Y N. Βραχω, βωω. φωνω, λακαζω, επιληκειω. κροτω, πατασσω, ὑλακίω.
 Ληκτιηριος.
 — Νῆσοι εις ληκτιηριαν. Lyc. 966.
 Ληκυθῆς.
 Δῶκε, δε χρυσειη εν ληκυθη ὑγρὸν ελαιον Od. ζ 79.
 S Y N. Ελαιοδοχον, αγυγιον, κλαβαστρον, φιαλυ, θυλακιον, τριβανον, σπη, ολπις.
 Ληκυθιον.
 — Και ληκυθιν, και θυλακιον Ag. R. 1234.
 Ληλαντος, Ληλαντιος.
 Στῆςδ' ἐπὶ Ληλαντω πεδιῷ. — Hom. A. 220.
 Εἰς αγαθὸν πεδιον Ληλαντιον — Call. 4. 289.
 Λῆμα.
 Οσον λῆμ' εχων αφικη Soph. CEd. C. 928.
 Μητῶον ὡς σε λημ' ατιμαζῆ ποτε. Ib. El. 1451.
 S Y N. Φρονιμα, θρασος, ανδρεια, αξια, αξιωμα, ε λῆ, ε λευμα.
 Ε Ρ. Θεριον, ατολμον, αναιδῆς.
 Ληματοια.
 — Επειδη ληματαῖς κἀνδρειοσει. Ag. R. 497.
 S Y N. Μεγαλοφρονω.
 Λημμα.

Λ Η

- Δημῶντι γε τὰς φρενας ἀμφω ib. Pl. 581.
 S Y N. Τυφλοομαι, τυφλωτῶ, ἀμβλυωτῶ, ἀμβλυωπεω, παραβλεπω, σκιανωω, κινυμασσω, γλακω, γλαμυζιωω οφθαλμων.
 Λημη.
 — Εβρυκε τὰς λημας ἐμῶ Ag. L. 301.
 S Y N. Οφθαλμός. — Τῶν οφθαλμῶν ἀκασθασια.
 Λῆμμα.
 Εκ τῶν γαρ αισυχρῶν λημματων τῶ; πλειοιας.
 Αταμειν σιδοις ἀνη σσεωσμειως Soph. An. 319.
 S Y N. Κερδος, δῆρον π οτασις, ερωτησις, συλλογισμός, ατορθειμα, προφητια.
 Λημκος.
 Νῆες δ' ἐκ Λημκοι παρεστασαν οἶνον — II. η. 467.
 Ε Ρ. Αρχεθαλοεσσα, αμφιαλος, αμπελοεσσα, ζαζειη, ευκτικειη, ηγαθῆ, κρασῆ, περικλυττος, πυριγλωχιη
 Phr. Πολις θεοιο Θοῶντος. Hom.
 Λημκος.
 Ω Λημια χθῶν — Soph. Ph. 1012.
 Λημιαῖν τ' εἴνε γυναικῶν ανδροφωη. Pind. P. 4.
 Λημιαων.
 Μῆνα δε Λημιαῖνα, κακ' ηματα βυδορα παντα
 Ἴδ' τ. ν. αλευασθαί — Hef. ε. 502.
 S Y N. Γαμηλιων.
 Λημιαος, (Διονυσος)
 — Οὔπι Λημιαρ τ' πγῶν. Arist. A. 503.
 Λημια χορηγῶν. — ib. 1134.
 Λημιαιτος.
 Θορυβον χρηστὸν Λημιαῖτην. Ib. Eq. 1134.
 Λημῶς.
 Και λημῶς — αριπρεπῆος λημῶιος. Hom. M. 104.
 — ἀφῆα δε βυβλιον αυτοις.
 Ευωδη, τετορων ετεῶν, σχεδὸν ὡς ἀπὸ λατῶ. Thecc. 14. 16.
 S Y N. Υπολημιον, πιστηρ, πιστηρηιοι, τριπῆρ, σταφυλοβολειοι.
 Ε Ρ. Εὔσταφυλος, φιλακητης.
 Λῆξις.
 — Τῶ και σφῆ την εκρινω λῆξιν. Call. ι. 80.
 S Y N. Λαχημός, κληρωσις, κληρονομια τελευσις, ταξις, μερίς. — Πᾶσσις Προσαιρεσις, ευκρισις, ευκκλημα. — κληρος, μερισμός.
 Ληρεω.
 Νοσῶντι ληρεῖν ανδρὸς εχι σωφρονος. Soph. Tr. 442.
 Λῆρον ληρεῖ. — Arist. Pl. 517.
 S Y N. φλυαρεω, συμφλυαρεω, αλολεσχεω, μαπομαι, παραφρονω.
 Λῆρος.
 Και κοσμησας τραγικὸν λῆρον ib. R. 1037.
 S Y N. Ληρολόγος, φλυαρῆς, ματαιοφρομος, αδολεσχος, ψευστης, μπταιος.
 * Z

Ληματοισιη.

Λημοσύνη, λημοσύνη, λήσσις. vid. Ληθούνη.

Λημοσύνη τε κακῶν.—Hesf. S. 55.

Κακῶν τε λήσ. —Eur. C. 171.

Ληταρχίς

Ὅταν θάπῃ ληταρχος, ἱερέας σκυλαξ. Lyc. 991.

SYN. Ληταρχίς, ἱερέας; (ὁ δημοσιος.)

Ληταρα

Ληταραί καιεν ἑλλαχὺν Ἠσυχιδίς. Call. Fr. 15.

(al. Λιταραί.)

Λητογενεία.

Ω Λητογενεία κ ρα. Λέξ. . S T. 151.

Λητοίδης. vid. Απολλων.

Λητοίδης μὲθ' ἰσι προσηυδὶ κυδῖμον Ἐρμῖν. Hom. M. 253.

Λητα.

—Τοῦ ἠχομοῦ τεκε Λητά. II. α 36.

ΕΡ. Αὐχησσο, ἐρικυδῆς, ποτνια, Ξηη, καλλιπάρης, καλλιπυφρος, καλλιπλοκάμος, ευπλοκάμος, χρυσόπλοκάμος, χρυση, κωμοπέπλος, ορτυγομετρά, κερτροφόρος, πολιόστροφος, πολυτενός, Δηλιάς, Και κηίς

—Θεὰ διδυματόκε, σεμνή

Κοιαντὶς μεγαθύμη πολυάλλαττι βασιλεια.

Γειναμένη Ὀβιδόντε και Ἀρτεμῖν.—Orph. H.

Ληταιίδς

—Και γαρ ἐγὼ Ληταιιάς, ὡσπερ Απολλων. Call. 3. 83.

Ληταιίς

—Θυγατέρας Ληταῖ δι πεμπεν ἀμοιβῆς. ib. 45.

Λ Ι

ΛΙΑΖΩ, λιαζομαι.

Οἱ δ' ἄσα γρῆσι ευγαλινα χερμάδος

Ναῦται λιαζον. Lyc. 21.

—Εταρων ἀφάρ ἐξέτο γοτφι λιαζας. II. α 49.

—Ἀμφὶ δ' ἀρα σφι λιαζέτο κύμα θαλασσης. II. ω 96

SYN. Λυω, κινω, σκίρταω, δινω, κατασπενδω,

χαρίζω—Ἐξερχομαι, εκκλινομαι, κείμαι.

Λιαν.

Και λιην σε παρος γ' ετ' ἔρομαι.—II. α. 553.

Ξεπε λιαν αυχέις ἐπὶ γαστέρι.—Hom. B 57.

SYN. Πανυ, μαλα, αγαν, μεγα, πολυ, μεγαλως,

σφοδρα, ὑπερφωως.

Λιαρῆ.

—Γαῖδ' ὑπνον απημονά τε λιαρόντε. II. ξ. 164.

SYN. Χλιαρῆς, Ξερμός, ἡδύς, προσηήσ.

Λιβαζω.

—Εὐδρόροισι λιβαζομαι προχοῇσι. Ep. I. 1.

SYN. Αποσταζω, λειδω, απορρευω, αποφθειρω,

σοδω

Λιβατος, λιβανωτός.

Και σμυρται λιβατόντε πυρός. μαλακήν ἐπὶ τεφραν

Βαλλε παιημεριος, Συρις ευωδία καρπῶν Athen. I. 3.

—Αγνήν οὐ μὲν λιβανωτός ἰσι. ib. I. 11.

—Λιβανε θυη καλά.

Σαζιον αγγαίσιμα. Λέξ.

Λιβανω.

Ου Λιβανε θυωεντος ἐνὶ πτερογεσσι χορευων. Musf. 48.

ΕΡ. Ηδώς, Φρωσις, Ασσυριος.

Λιβας, Λιδος

Ος γε σάν λιπών ἱερὸν λιβάδα.—Soph. Ph. 1245.

Ἐτοιμότερα γελατος αναφερον λιβη. Λέξ. Ch. 446.

SYN. Λιψ, σταγών, κρηνη κρηνίς, ἰκμάς, σταλαγμός, (των δακρυων.)

ΕΡ. Διερή, Ἰροσερά, καθαρὰ, κρηναία, ἡδύποτος, λυσιποτος, γεκταρε, πολυτριπίος, πιδαικοεσσα, φοινια.

Λιδυκός, Λιδως, Λιδυστικός.

Τὸν Λιδυκὸν κνακαρα Φυλασσο.—Theoc. 3. 5.

—Πρὸς Λιδυν, λακίη Αυλόν. Eur. Alc. 348.

Λιδυες ξυγωτῶν ἀματων ἐπισταται Soph. El. 704.

—Και Λιδυστικός πλάκας. Lyc. 648.

Λιδυη

Και Λιδυηγίνα αρεις ἀφαρ κεραῖ τελεθ.σι. Od. δ. 85:

ΕΡ. Αὐχησσο, διψάς, διψηρά ευρυλειμαν, ευρυχωρος, ἐριδωλαξ θηροτροφος, μηλοτροφος, ἰππ. βατος, γοτιη, καρποφόρος, πολύκρατος, περοφόρος, ποτνια, Ἐρμῖον ες Ατλαντος οικητηριον. Lyc.

Ριζα απειρῶ τριτατη.—Πολυμήλος και πολυκαρποτατη χθῶν. Pind.

Λιδυστός.

—Ἐπι προχοῇσι Λιδυστίδος ἀμφιτριπῆς Dion 614:

Λιδυρνίς.

—Ἐπὶ τῆσι Λιδυρνίδες ἐρρίζωνται. ib. 491.

Θῆας ὑποξυυσα Λιδυρνίδας.—ib. 385.

Λιδυσσο (ορι.)

—Αλλα λιδυσσο

Στρωθῆς αλισκομενη, πλαζει και ἀμφοτερες. Suid.

SYN. Στρωδοκαμηλις.

Λιδυσσο.

Ανέρες αρχησαντο μετα ξαιδῆσι Λιδυστης, Call. 2. 86.

Λιγα, λιγεως.

Αμφ' αυτῶ χυμενη λιγα κωκει.—Od. δ. 527.

Κλειοιτα λιγεως.—II. τ. 5.

Παῦρα μεν αλλα μαλα λιγεως.—II. γ. 214.

SYN. Λιγυρῆς, λιγεα, προσηνῆς, οξεως, οδυνηρας, περιπαθῆς, ἡδεως, ταχχεως, ευφωῶς.

Λιγυρινω.

Κρηκες δ' ἐλιγυρινοί.—II. λ. 684.

SYN. Λιγυριζω, θοαα, βρυχωμαλαζω, ὕμνω, κηρυσσα, κλαιω.

Λιγγω

Λιγγε βίος, νευρη δ' ἐμεγ' ιαχεν.—II. δ. 125.

SYN. Κριζω, σμαρυγεω, ψοφω, λιγαπια.

Λιγδην.

—Βαλε

- Βαλε χάρ' ἐπὶ καρπῷ Λιγδῆο — Od. γ. 278.
 S Y N. Επιλιγδῆν, επιψαυδῆν, ακροδιγδῆς, συλλήθ-
 ῆν, επιπολαιῶς, επιπολῆς, επιπυραδῆν
 Λιγυῶς.
 —Σελῶς — θυσίαν ἄπο τῶν τε λιγυῶν
 Πορφύρεως ἐλίκεσσιν ἐνοσίμον αἰστήσαν. Ap. ι.
 437.
 S Y N. Αἰθαλλῆ, κελπός, πυρρός, φλόξ κελμῶς.
 E P. Αἰθαλοεσσα, αἰθνή, κελανή
 Λιγυῶν, μελανῶν, αἰολῶν πυρὸς κατὰ Ζεῦς.
 Λιγυμολπος.
 —Νυμφαὶ ορεστιάδες λιγυμολποὶ. Hom. XVIII. 19.
 Λιγυπτεῶν, λιγυπτοῦς, λιγυπτοῖος.
 —Ζεφύροια λιγυπτεῖοντασ ἀπτάσ. Od. δ. 567.
 —Λιγυπτοῖος ἀνεμοσίν. Hom. A. 28.
 Λιγυρῆς, λιγυρῆς.
 —Ανεμῶν ὅι τε γερὰ σκιοεντα
 Πιοῖσιν λιγυρῆσι διασκιδῶσιν αἴτεσ. Il. ε. 526.
 —Λιγυρῆ Πυλίων ἀγορητῆν. Il δ. 293.
 S Y N. Φιθυρῶς, οἰζυρῶς, σφοδρῶς, ἠδδῶς ευηχῶς, Φωπῆς.
 Λιγυφθονγῶς, λιγυφθῶς.
 —Κρηκεσσι λιγυφθονγοῖσι κελυσε. Il. ε. 442.
 —Αεπῆ ενδῖα ταυπτερυγι λιγυφθῶν. Il. τ. 350.
 S Y N. Ηδυφθῶς, ευφθῶς, οἰζυφθονγῶς, οἰζυφθῶς,
 λίγυμθῶς, ευεπῆς.
 Λιγυστιάς.
 Επὶ τῶσι Λιγυστιάς ἐλεεται ἄλμη. Dion. 76.
 Λιγυστίς.
 Κίρη Λιγυστίς ἢ σὺν μορφωτρία Eur. Tr. 437.
 Λιγυστικῶς.
 —Κυταῖα τὴν Λιγυστικίην. Lyc. 1312.
 Λιθαξ, λιθάξ.
 Καὶ χουσον λιθακεσσι μεμιγμένον ευγεεσσι Naz.
 —μημίμα — βαλῆ, λιθάκι ποτὶ πέτρῃ. Od. ε. 415.
 Πυκνήσιν λιθακεσσι. ib. ψ. 193.
 S Y N. Λιθίς, λιθιδιῶν, λιθαριον, λιθαριδῶν, λαῖγξ,
 πέτρα, λίθος — λιθῶδης.
 E P. Καφῶς, τερπίδης, λαμπομεῖος, τιμῶς.
 Λιθος, vid. Λαας.
 —Ἐπεί εἴ σφι λιθος χρῶς, εὐδ' σιδήρος. Il δ. 510.
 E P. Αλγινῶς, ακρογῶς, αἰπίθυρετρος, ἀλιπτεπτος,
 ξισπῆς, βριθῶς, ευστοχῶς, θυγαλε σ, ευδιηπῆς, ευπει-
 κτος, καρτερῶς, καταρυξ, βαρυστοῖος, δαίδακος, μυ-
 λικῶς, εκρυεῖς, οβριμος, ολοῖς, τροπαιοφόρος, τρηπῆς,
 τραχῦς, Φοβερῶς, παλλευκος, πυρσοτόκος. — στερεά
 Hom.
 Phr. Οβριμον ακθος ἀρηρης. — Hom.
 Λιθῆος.
 Βηλῶν ἐπὶ λιθῆρ. — Il. ψ. 202.
 S Y N. Λιθῆος, λιθῆος, λιθῶδης, πετρώδης, λαῖνῶς.
 Λιθοβολος.
 Παλλας, ἄ δρακοντος ἄμα
 Λιθοβολον καταργατω. Eur. Ph. 1069.
 Κρυφει κυπῶς τις χερμαδῶν επομδρικ. Lyc.

- Κατακρυψαί
 Τρηχάλες, γλαχρη λιθοβλατῆ πλοῖοις.
 —Οἴτραιεν χυραδραῖοῖσι ε λιγυρῶς.
 —Κατακρυψαί πετρεῖτι χιτῶν. Nonn.
 Λιθοκολλητος.
 Λιθοκολλῆτον στομῶν παρεχῶσα. Soph. Tr. 1277.
 Λιθολευστος.
 —Ἐκεῖ ε γάρ ο λιθολευστος. Call. Ep. 16.
 S Y N. Λιθοβλητος, λευσιμος, λευστός.
 Λιθορριος.
 Κηρυκῶν τε λιθορριων. — Emped. ap. Plut.
 Λιθοσπαδῆς.
 —Αρμὴν χωματος μθοσπαδῆ. Soph. An. 1230.
 Λιθοστρωτος.
 —Πρὸς λιθοστρωτων κορῶς
 Νυμφῶν ἀδῶ κῶλον εἰπεβανομεν. ib. 1219.
 Λιθῶγῶς.
 —Ο λιθῶγῶς. ε τεκλῶν παρῆν. Ag. Av. 1134.
 S Y N. Λιθαστῆς, λιθογυπῆς, λιθογυφῶς, λιθο-
 κῆς, λιθοξῶς, λαξῶς, λαξευτη, λιθοτόμος, λα-
 τομος λατυπος,
 Λιθῶπεις.
 Οφθαλμῶς δ' ενεδῆις λιθῶπεις εν δυσὶ κυκλοῖς.
 Iryph. 68.
 Λικμαῖα.
 Ἄπῶι Λικμαῖη. — Ep. Suid.
 Λικμαῶ.
 Ἀνδρῶν λικμαῖων. — Il. ε. 500.
 S Y N. Αταλικμαῶ, εκλικμαῶ, λικμιζῶ, ριπιζῶ,
 αναριπιζῶ.
 —Κοσκινεῶ, πηλαζῶ, διακορπιζῶ, διατῶ.
 Λικμητῆρ.
 —Καὶ λικμητῆρος εραῆ. Il. γ. 590.
 S Y N. Λικμητῆς, λικμητωρ, ριπιστῆς.
 Λικμητης. vid. Βακχος.
 Λικμοκ, λείκιο.
 —Ἐκεῖτο μεγῶν ἱερῶν ἐνὶ λικμῶ. Hom. M. 21.
 S Y N. Σπαργανον. — Λικμος, λικμητηριον, πίψα,
 κοσκινον. κανῶν.
 Λικνοφόρος.
 Ως αἱ λικνοφόροι χρεσῶν πλεα λικνα φεροντι, Call.
 ὁ. 127.
 Λικριφίς.
 Λικριφίς αἰζῶς. — Il. ξ. 463.
 S Y N. Δεχρῆς, πλαγιῶς, λοξῶς, σκολιῶς, καρσιῶς,
 εγχαρσιῶς, ολισθηρας, δοχμα.
 Λικυμῶς.
 —Λικυμῶς βολαις. Ag. Av. 1242.
 Λιλαια.
 Οἱ τε Λιλαια ενχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισσοιο. Il. ε. 523.
 Λιλαιομαι.
 Ως δ' οἱ ἀπῆ δαρποιο λιλαιεται. — Od. γ. 31.
 S Y N. Επιθυμῶμαι, προθυμῶμαι, επιποθῶ, σπῶ-
 δῆζῶ. Δι-

Λιλυθῆσσι

— Λιλυθῆσαι νεπεσχομεν ηχητα πορθημον. Orph.

Λιμῆν

— Εφ' αὐτῷ κεχυται λιμῆσιν τε καὶ ακταῖς. Π. μ. 284.

S Y N. Ορημητηριον, καταπλος — ενδιαιτριβῆ.

E P. Αμφιδυμος, αλυστος, ακυμητος, απιστος, γλαφυρος, γλυκὺς, ευκταῖος, ευδιο, ευορμος, παιορμος ευξενος, καλῆς, κλυτὸς κῆλος, πολιος, πολυβειθῆς, τηλεπορος, ναυλοχος, ψαμαθωδης, χαλεπος. Ξενων αιδῶσις, κακοτητος απειρος

— Τοις πολλοῖσι γαρ

Βροτῶν απιστος εσθ' ἑταιρις λιμῆν. Soph.

Λιμεινοχος.

— Αμαζονιδων — λιμεινηχον ακρην. Ap. 2. 967.

Λιμεινοκίπος

— Λιμεινοκίποε χαῖρε φερατη. Call. 3. 259.

Λιμηρός.

— Ιον δε τεόν. Βυκῶις, πρπει λιμηρόν εργα

Μυθῖσιν δὲν τῷ ματρι. — Iheos. 10. 58.

S Y N. Πῶχος, πεηχρός, πεναλιός.

Λιμηρῶσι (Διουπος.)

— Λιμηρῶσι δε χοροσταδας ἦγον ἑορτάς. Call. Fr.

Λιμηρῶς, λιμηρῶτι, λιμειῆτις

— Τα; λιμηρῶδας, ω γὰρ δὲ, νυμφας. Theos. 5. 17.

— Ως λιμηρῶτις ἄπαν εκ θεδελλα πεπωκας. ib. 2. 56.

— Και φυκίδα σοι λιμειῆτιν,
Αρτεμι, δωρεῦμαι. — Ep. 1. 6.

Λιμηρῶ.

— Επιστοναχησε δε λιμηρῶ. Π. ω. 79.

Κακφυγων λιμηρῶς ὑδαρ. I ug. Tro 442.

S Y N. Ελος, τίφος, σιραγῆ — θαλασσα, ποταμός.

E P. Διεθῆς, βροχθωδης, βλοσυρῶ, δυσχημων, γλαυκῆ, ευδῆρος, ευπλοκαμος, καλλινας, πολυπληθῆς, πολυχανθῆς, περιγηῆς, πορφυρεα, κελαινῆ, βαθεια, περικαλλῆς.

Λιμηρῶσιος.

— Λιμηρῶσιος δὲ — Τυρογλυφον εξεναριξε. Hom. B. 221.

Λιμνοχαρις.

— Λιμνοχαρις δ' αἰς ἑδεν. — ib. 211.

Λιμνοφραει.

— Ακταιη, και Λιμνοφραει. Π. σ. 41.

Λιμοθῆς.

— Ταλαινα, λιμοθῆς νεσοχομην. Æsc. Ag. 1283.

Λιμός.

— Γῆα βαρυνεται, ἡδὲ κηλαιε

Διψα τε και λιμός, βλαβεται δε τε γηιατ' ἐντι. Π. τ. 166.

S Y N. Πῆνα, πειη, σιτο'εια, καρδιωγμός.

E P. Ατερπῆς, αεικῆς, αιδοψ, αταρτηρός, αργαλιός, απηρῶς, αιηῆς, αργυροφργῆς, πτολιπορθῶς, πικρὸς, στοιχοις, χαλεπος. — Τρογῆς ορεξις. — σιτη επίθυμα.

— ἦσσις νοσος, Æsc.

— Λιμῶ δ' οἰκτιστον θανεεν Hom

Τερα μοῖ κενεῖν πολυκηδῆς γαττέρα λιμός.

Γαττερι μῆιον εχοιμι κακῆς αλκτικῆς λιμῶ. Suid.

— Δυμαντῆρ πικρὸς ἀρῆρης

Ευφορβῶν ξυναξε βιν φουζῶον ακτῆς.

— Εδμηδην φιλα γῆα, τρεμων ὅπ' ανακιδι λιμῶ. A-rollin.

— Δευγαλερ λιμα βεβωλημένοι ἦτορ. Cal.

Διπαρρητος.

— Πορκων λιμῶρρητος. Lyc. 237.

Διπεργῆς

— Οπε λιπεργῆς κλῶσις ἑλκυσει πικρῆ. Lyc. 716.

Διποδῆμος. ννα. Διοι.

— Διποδῆσμφ σχεδῆχ Æsc. Perf 68.

Διποδῆς.

— Ου γὰρ χαλιπῶσι λιμῶδετοις ὀρυθῆ σεδεν. Eur. I. T. 1043.

Δινοθαρηξ.

— Ολίγος μεν ενν, λινοθαρηξ. Π. σ. 529.

Δινοκροκος

— Νῆαυς ὅπως ποητοις πεισματι

Δινοκροκον στελλων φαρως. Eur. Hec. 1084.

Δινοπληρῶς

— Δινοπληρῶς τ' επενδυτας. Soph. Fr.

S Y N. Τριβείς.

Δινοπῆρος

— Δινοπῆρος ἔφερε ναυτιλων οχηματα. Æsc. Pr. 467.

Δινοπῆσμοι.

— Εγῶ δ' ἔστικα λινοπῆσμοι. Ar. Pa. 1178.

Δινορραφῆς

— Δινορραφῆς τε Δομος. — Æsc. Supp. 140.

Δινοφθῆρος.

— Δινοφθῆροι δ' ὄφασματων Λακιδες. — ib. Ch. 25.

Δινοφ.

— Ἄψῖσι λινη ἀλοντε παναγρη. Π. σ. 487.

— Δινοφῆς λεπτον ακτων. ib. i. 657.

— Δινοφ θανατοιο παναγρη. Tryph 665.

— Ορμον — Χρυσεισι λινοσι ενργμῶν. — Hom. A. 104.

S Y N. Δικτυον, αμφιβλητρον, κλωστήρ, αποδῆμος, λιποδῆμος, ἰστιον. — νευρα τῆς κιθαρῆς.

E P. Ακλιτον, δολῆν, δολοπλοκῶν, βαδυπλεκῆς, ευπλεκῆς, ευαγρον, ευκλωστον, ευστοχον, ευκολπον, ευτρομαλν, ευθρῆς επικλιφοιτον, μαλακὸν, κεφὸν, φθισιμβροτον.

Δινοσ.

Γραμματα μεν τὸν πᾶϊδα γεραν Δινοσ εξεδιδαξεν, Τῆς Απολλωιος, μελεθωνεϋς, αγγρητιος ἡρας. Theos. 21. 103.

— Ηδὲ Διον Θεβαῖον εξεξατο γῆα θανοντα

Μωσῆς εραησι ἦον εϋστεφανη Ep. 1. 3.

— Και Δινοσ ευεπιτη Φειθῆιος Αρκῆς αλητης. Nonn.

Δινοσ. (ἑδ ε ὑμην. Suid.)

— Δινο δ' ὑπὸ καλὸν αιιδε. Π. σ. 570.

Διπα.

Λιπα, (i decl.)

—Αλιψάμενα λιπέλιον II. κ. 577.

SYN. Λιπαρός, ευκατός.

Λιπαζω

Γῆα τε πάντα λιπαζέ.—Nic.

SYN. Αλιφαί, χριω.

Λιπαίω.

Εἶσι Φασίη Αλιπίνον

Τῆι γῆα; λιπαίνεν Eur. Hec. 452.

SYN. Ἐρδία, ποτιζο, ἀλιταίω, εὐλιπαίω, κα-
ταλιπαίω, παχυνο, ζήμιω.

Λιπαρεῖς.

—Λιπαρεῖ—Αφαιττοί.—Theoc. 2. 133.

Λιπαροζώνε

Ω λιπαροζώνε θυγατέρ

Αελίη Σελαικίη.—Eur. Ph. 180.

Λιπαροπυξ.

—Θυλίη Λιπαροπυξ.—Ag. A. 671.

Λιπαρεῖω

Καί τῷ με χρεῖας ἄδε λιπαρεῖς τυχεῖν. Soph. Oed.

T. 1446

SYN. Καταλιπαρεῖ, εὐλιπαρεῖ, προλιπαρεῖ,
σπριμικίω, εἰαίτω, ἰκετεύω, διομαί, κολακεύω.

Λιπαρός.

—Λιπαρεῖ πρόστην χερσί ib. El. 1394.

SYN Συιεχῆς, α καλῆς, ἐπιμελής.

Λιπαροκρέδεον

—Χαρίς λιπαροκρέδεμος. II. ε. 382.

Λιπαροπλοκαμος

—Κεφελῆς λιπαροπλοκαμοί. ib. τ. 126.

SYN Βαθυπλοκαμος.

Λιπαροχρῶς, λιπαροχρῶς.

Χαίρε Σελινοίη λιπαροχρῶς.—Theoc. 2. 165.

—Καί ἀγαγε τὸν λιπαροχρῶν

Εἰς ἐμὰ δάματα Δελφίν.—ib. 102.

Λιπαρεῖς.

—Λιπαρεῖς τελεοσι θεμισας. II. 1. 156.

Τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαρεῖς ποδῶς εἰλιπινάζων. II,
ξ. 241.SYN. Εὐλιπῆς, πλεσιος, εὐπορίς, λάμπρῶς, πιαν,
χριστός, καλῶς, εἰδοξῶς, δεξίως, ευτραφῆς.

Λιπαρῶς λιπαρεῶς

—Λιπαρῶς γαράσκομεν εν μεγαροίτι. Od. δ. 210.

SYN Δαφιλῶς, λαμπρῶς, δεξίως, ευτυχῶς, ἀβρῶς,
αφθονῶς, ἐπιμελῶς.

Λιπαυγῆς.

—Δειμῶνα βαθυσκίον ηδὲ λιπαυγῆ. Orph. H.

Λιπομηταρ.

Βαίον αποπλανην λιπομητορα παῖδα κορυπίων

Κρείο: ἑλιζοκρωτς θεινε θρασυμοιενος. Ep. l. 1.

Λιποναυτῆς.

Ηρακλῆς δ' ἦρωες ἐκερτομοιον λιποναυταν. Theoc.
13. 73.

SYN. Λιποναυτῆς, λιποναυτης.

Λιπος.

Cy λιπος Απολλωνος αποσταζων εν θηραι. Call.

2. 39.

SYN. Λιπροτης, κησσα, ἔδρα, στευρ, αλοιφή,
ἄμῶς.—πιλλεα Σιη. Apollin.

Λιπῶ.

—Τεῦ λιπῶντα γαλακτος Ap. 4. 813.

SYN. Επιδυμῶν, ἐπιποθεῶν, λολαίωμα.

Λις.

vid. Λεων, Λεονα.

—Επί τε λιν ηγαγε δαίμων II. λ. 480.

E P. Αγγριος, ανδς, αλιμῶς, ἐρῆσμος, ηὔγειος,
κῆκῶμος, ἀριστῶς, ἐρσιφίσιτος, μεγαληνάξ, σιτης.

Λις, Λίτον.

—ὑπό λιτα πετασσα

Καλῆν. Σιδαλειον.—Od. α. 131,

—Εανῶ λιτι καλυψαν. II. ψ. 254.

—ὑπεερεθε δε λιθ' ὑπεβαλλεν. Od. κ. 353;

SYN. Σαβανον, σιδων.—Ιρατιον, λιτόν.

Λις, (pro λιτή.)

Πετη γὰρ λις ἐστι.—Od. μ. 79.

Λιτσος

—Στοματ ἐνός ἐπων 'γλωσσα)

Βασανιστρία λιτση.—Od. κ. 848.

SYN. ανατριπίλος, παρατριπίς, παρατριβῆς, στρυφ-
νός, λέϊος, αμανης.

Λιτσῶς

—Τῆ δ' ὑπό πετραί

Λισσᾶδες ἐριζονται ἀλιβροχοι.—Ap. 2: 732;

Λιτσομαί.

Λισσομαί ἐνεκ' ἐμεο μινεν.—II. α. 174.

—Η δ' αἰὲν ἐμὲ λισσοκετο γανων. II. ε. 451.

SYN. Λιτανεῦω, περικαλεῶ, αἰτῶ, λιπαρεῶ, λι-
τομαί.

Λισσός, vid. Δεῖος.

Ἔστι δὲ τί; λισσῶ—πετη. Od. γ. 293.

Λιστρεῦω.

Λιστρεοντα φυτὸν.—Od. ω. 226.

SYN. Λιστρεῖω, ὀμαλιζῶ, ξυω, περιξυω, περι-
σκαπῶ.

Λιστρον.

Λιστροισιν δάπεδον—ξυον.—Od. κ. 455.

SYN. Ομαλιστρον, καλλυντρον, κορηθρον, κορημα,
σαρωθρον, ξυστήρ, σκαφίον.

Λιταίω.

—Τεκος ἐμὸν λιταίω. Eur. El. 1215.

SYN. Λισσομαί, λιτομαί, ευχομαί.

Λιταίω.

Ου πάυσον λιταίωιν φθίμων ὑπέξ αυτῶ. Poffel.

SYN. Λιτή, παρακλησις.

Λιτανεῦω. vid. Λισσομαί.

* A a

Παυτε

Πάντας δ'ελλιτανευσ κυλιδομενος κατα κοπρον. II. χ. 414.

Λιτανος.

Ιν. ε δ' μφάν κρανια
Μελη λιτανα Θεόσι. Æsc. Supp. 816.
S Y N. Λιτανευτικός, δεητικός.

Λιταργίζω

Εἶθ' ὅπως λιταργυῖσθαι
Οικαδ' ες τὰ χαίρια. Arist. Pa. 561.
S Y N. Σπενδά, τροχαζώ, τρεχάω, (συντομος) εγυλιεω.

Λιτη

Τας δ' ἐπεὶ ευχολῶσι λιτῶσι τε εἴθεα νεκρῶν
Ελλισαμν. Od λ 34.
P H R. Ευχῆ. δεμαί, δεποις, παρακλήσις.
E P. Οξυγος, πανδικος, χειροτόσις

Λιται

Και γαρ τε λιταί εἰσι Διὸς κῆραι μεγαλοιο
Χωλί τε ρυσαίτε παραβλαπές τ' οφθαλμά.
Αἰ ρά τε και μετοπισθ' Α:πὸς αλεγυσι, κῆραι.
II. I. 493.
—Ου γαρ ατιμοι.

Ἰκετω Ζηνὸς κῆραι λι αι. —Orph.
Ζηνὸς ἐρυθ' πῖο θυατρῆς. —Cal.

Λιταρμαι

—Και κ' ρα λιτρωθαι II. π. 47.
S Y N. Δισσομαι, ἰκετωυ δειομαι, αντιβωλεω.

Λιτῶς.

—Και εσσομαθ' ὑποτε λιτοί. Call. 2. 11.
Λιτῆ λαβῆσα φριματα. ib. 5. 25.
S Y N. Λιχῆ, αποδλητος, ευτελής, αδρανὴς, απευ-
αστος, απλως, αποικιλος αμικτος, ολιγὸς, ψιλὸς

Λιτρυγῶς.

Τῆν δ' ἐκ κινὸς λιτρυγὸν αυτομητερη. Sim. 12.
S Y N. Δυτθμος, κακῆργος.

Λιτυερσος, (γενος ωδῆς.)

Αδοντα λιτυερσων ἀπ' αριστη τεως. Suid.

Λιχμαζω, λιχμαω, λιχμαομαι

Λιχμαζὸν δ' ἀρα τῶγε. —Hes. a. 235.
S Y N. Διαλιχμαζω, απολιχμαω, λειχάω, λιχνεω.

Λιχῆν.

Λιχῆνας εξεσδοντας αρχαιαν φυσιν. Æsc. Ch. 279.

Λιχῆος.

—Κεροισιν — ἐπ' ομματα λιχῆα φεροντες. Call. Fr.
S Y N. Προδυμος, λαφυστις, λαιμαργός, οψοφά-
γός, πολυπραγμων.

Λιψ. (αεμος)

Τας μι ἀπαντας
Λιψ — ἀπὸ σκοπιᾶς ετιναξε. Theoc. 9. 11.

Λιψ. vid. Λιβαῖς.

—Ου φιλοσποῖδα λιβος. Æsc. Ch. 290.

Λιψερια.

—Η διψη τις, κ' λιψερια. ib. 754.

ΛΟΒΟΣ.

Εν δ' ἀρα Ερκατα ἦνευ εὔτρητοισι λοβοῖσι. II. ε. 182.

—Εξ ἀκρον λοβῶν
Φθερσας κυφελλα. —Luc. 1401.

Εξρ. ἴκρον ἀπάλων τῶν ατιων. —item, κερατιον. λαβῆ,
λαβιον

Λογάδες al. Λοχαῖδες.

Αλλὰ τεῶν λογαδῶν πᾶλυ δ' ἀφαιροτερην. Ep. I. 7.
Αυγαζειν καθαρῆς η δυναται λοχάσι. Call. Fr.
Εξρ. Οφθαλμοι, ἢ τὰ ἐπὶ τῶν οφθαλμων λευκά.
—Ψηφοι λευκαι. ἐπιλεκτοι.

Λογίον

Αλλ' ἔστιν ἡμῖ λογιδον. —Ar. V. 64.
S Y N. Λογαριον.

Λογιζω, λογιζομαι.

—Λογισαι δὲ πρὸ εργα. Pythag. 39.
Τον καθ' ἡμεραν βιον λογιζῶ σόν. Eur. Alc. 798.
S Y N. Αναλογιζομαι, επιλογιζομαι, εκλογιζομαι,
λογαρια ω, λογιζομαι, τομῶν, αφιζικω, απαρῖ-
μω, απαψιφιζομαι, σκεπτομαι, φθιγγομαι, φθρη-
ζομαι ευθυμῶμαι.

Λογιον

Φραζευ Γρεχθεδη λογιων δῶν —Ar. Eq. 1012.
S Y N. Μαιτητον, χρυσμός, δεσπροπιον, δεσφατον.
—Λογος, λ γῆον.

Λογισμός

Και βιον ευθυμοισιν αἰ θαλλοντα λογισμοῖς. Orph H.
S Y N. Αταλογισμός, επιλογισμός, σκεψις, δια-
κεψις επιτεψις, σκιμα, επισοα διμοσις εφετα-
σις, εκτισις, απαρῖμσις, ἴτροπος, λογος, φρη, φρο-
τις, ψ' φ σ.
E P. Κρατερὸς, ἐνδυατος, κελις αμολυντος.

Λογος.

Ἠστό τε καὶ τὸν ετερπε λογος. —II. ο. 393.
Ως λογος εν διπτοῖσι εν. —Hom. B. 8.
Οπλον τοι λογος ἀερί τιματερόν ἐστί σιδηρῶ.
Phoc. 117.

S Y N. Γῆμα ρῆσις, αποφθωγμα, λαλκοις, ετος,
μυθος, λεξις, διαλεξις φρασις, ερμηκεια, βῆξις, αυῆ,
φρη, γναμη. Εἰβλιον, διορισμός, λογισμός, αιτια,
διασοια, ὑποθεσις, προφρασις, επαπος, οπγγμα.
E P. Αιμιλλιος, απυφελικτος, αρχαιός, αιπὸς,
ακοσμος, αφθιτομητις, αγλα φαν σ, αμφβολος,
μυστικός, βορβορωδης κακαγῆρος, κρυπτός, δυστυ-
χῆς, δικεδυμος ευχαρισ ο ευτραπελο, ευδρομος,
ευθδεις ευκλεπῆς, ενθρος, ευρησ, καλακῆς, με-
ταιος, ζαυογῆς, κακδργος, κα οδρης, λαμῆς, με-
μσταχῆς, μητισης, πικρὸς, πῆροεις, δεοτευστος,
δεοφρατος.

θειρριτος θειφρατος, σχολιος, υψιλοφος, τιμης, χυσοκροτος χαμαιπειτης, φιλομοσος, οικτρος, σαδρος, ονειδιστηρ, πεζος, επιτυμβιος, διειδης, τηλαυγης, ποιητης, ψευστης, τεθρυγητος.
P H R. Σοφῆ ἰωή. Nonn.—Eργασιά.—vid. Ευγλασσι.

Λ Ο Γ Ο Σ.

Αχρονος ἦν ακιχτος εν αρρητω Λογος αρχῆ Ἰσοφους — Nonn. I.
E P. Αγιος, μενογενής, αυτοτελεστος, οψιγονος, προγενεθλος, σαρκοφορο, θιαδρωπος, ζωπαροχος. θιογενής, πατρογεννητος.
P H R. Αρχεγονο φῶς. Nonn.—Τον ζωποιόν δεσποτην ἑέν. Naz.

Λογχη

Σιοντες λογγας — Hom. B 166.
S Y N. Καμαξ, ακοτιον.
E P. Ανγκωδης, αιδοψ, αλιξιμβροτος, βαρβαρικῶς, σκαυφορος, σοφοίτις, φονια.

Λογχοποιος

Και λογχοποιῶν οργανα κῆσθαι ματην. Eur. B. 1206

Λογχοφόρος

Ῥηκας λογχοφόρον — γενος. Eur. Hec. 1094.
S Y N. Λογχαίος, λογχινης, δορυφόρος, λογχινης.

Λογχωτόν.

—Και το διδυροτον
Τῆτο το λογχωτόν — Ep. I. 6.

Λοετρον. Λοετρον.

Ου θεμις ἐστὶ λοετρῶ καρπατος ἄσπον ἰκεσαι II. ψ. 44.

Μηδε γυναικεν λητρῶ χροα φαιδρονσθαι

Ατῆρας — Hel. ε. 750.

S Y N. Απολατρα, απλατρον, λητρῶν, βαλαειον, πλυτος, κολυμβήτρα — ημια πλυσμα πλυσμός

E P. Απυρον, γλυκερον κ. θαριν, θιοπνευστον. θερμιν ζωγόνον, λυσιποιοι, λιπαριν, λοχαίον, λιαριν, ενάλιον ορεσιχυτον, παππῶν, τινθαλειον, χαριεν, γοικμάδες, ἄροσεν, παυστατο, φονιν

Λοετροχος. Λατροχος

Οι δε λοετροχοι τριποδῖστασαν εν πυρι. — II. σ 346.
Οσται λωτροχοι τῆς Παλλάδος — Call. 5. 1.

Λοεω. Λοεω.

Αλλ' ὅτε δῆ μιν ενῶ ελοεν. — Od. δ 252.

Αυτήν δ' εκ αι ενῶγε λοεσσομαι. — ib. ζ. 221.

Λοιβῶ.

Λοιβῶστε, κισσης τε τὸ γαρ λαχόμεν γερας ἡμῆς. II. δ. 49.

S Y N. Αναθυριασις, σποιδῆ, σπονδῆα, επιχυσις, προχυσις, προδυμα, απαρχῆ, θυτια (οικε.)

E P. Ακρητος, ακηταεσσα, ευοπιστος, ευαγῆς, ευίερος, κεραελκῆς, μενοσταγῆς, ταυροδυτος, φθισοτηρ, οινηρά.

Λοιγαῖος, al. Λυγαῖος.

— Πᾶν δε λοιγαίαν λεῶς

Εσθῆτα προστροπαιον ευχλαινημενος. Lyc. 974:

Λοιγίος

Η δῆ λοιγια εργα τάδ' εσεται. — II. α. 518.

S Y N. Ολεθριος, ολοός, βλαβεις, ακιτηριος, λοιμικός, επιφθρος λυμαντηριος.

Λοιγῶς

— Ημῖν απο λοιγῶν αμῦναι. II. α. 67.

S Y N. Ολεθρος, φθορά, δαγμα λοιμός, θανατος.

E P. Αεικῆς, ἀπός, οειδῆς, μαιφάνος, πικρός.

Λοιδορεω, λοιδοδορομαι.

— ἦτον εδεν εδε μισικατερον

Εσθῆθ δνασθαι λοιδορημενον φεριν.

Ο λοιδορῶν γαρ. — K λ. Philem.

Μεθωντε τῆς πορναις λοιδορησεται. Ag. Eq. 1397.

S Y N. Διαλοιδορεω, καταγλωττιζω, αποσκωπῶ, δειναζω, βλασφημεω, κερτομεω, επηριαζω, αποσκωζω.

— Διακυρω, οειδιζω, ὑφριζω, λακέρυζομαι.

Λοιδοριμός.

Χῶ λοιδορισμος. — Ag. R. 770:

S Y N. Λοιδορημα, διαλοιδορημα, διαλοιδορησις, λοιδορια, ευσφημια, κακολογια, διακυρωσις, διαβολη καταλαλῆα, καταγγελια, ὑβρις, οειδός, σκάμμα, κηκατος, επιτιμησις.

Γνωσσα γαρ ανθρωπων φιλοκερτομος. εν δε σιωπῆ

Εργον ὁ περ τελειητι, εν τριοδοισιν ακηα. Muf.

Γλωσαν αι δολοεσαν εχει. περιφθορον αιης,

Λαυκακη δ' οιχθεντι ταφῶ παγομοίος ἐστι.

Δυσφρ σμη δολερῆ. Δολεροι μῦθοι. Apollin.

Φιλολοιδοροιο γλωττης

Φενγω βελεμα κῆφα. Anas.

Λοιμικός.

— Αργῆς λοιμικῶν τεξευματων. Lyc. 1205.

S Y N. Λοιγιος, λοιμωδης, φθοροποιός, θανατηφόρος, λιμφορος, εξαλη, επικηρος.

Λοιμός

— Πολεμός τε δαμῶ και λοιμός Αχαις. II. α. 61.

S Y N. Λοιμη, λοιος, λῆμα, νισος, διαφθορά, — τωραχῆ. — Ο φθορεύς.

E P. Νηκεστος, φθισιμβροτος, φθοροποιός, κακός.

Ηκε δ' επ' Αργεισι κακόν βελος, οι δέ τυ λαοί

Θῆσικον επασσυτεροι.

Ουρῆας μεν πρώτων επαχέτο, και κινιας αργῆς.

Αυτῶρ επεντ' αυτοῖσι βελος εχεπευκῆς αφιείς
Βαλλ' αiei δὲ πυραι γενων καιοντο θαμειαί. Hom.

Φθινσα μεν καλυξιν εγκαρποις χιδονος.

Φθινσα δ' αγγελαις βνομιοις, τοκοισί τε

Αγοιοις γυναικῶν. Εν δ' ὁ περιφθορος θεός

Σκηψας ελανιε, λοιμός εχθιστος, πολιν

- Υφ' ἧ κείσται ἴσμεν Καδμείων μελᾶς
Δ' ἀδῆς στεναγμοῖ, καὶ γοοῖς πλῆτιζέται.
Νοσέει δέ μοι προπάς στολος
Οὐδ' ἐν φρεσὶν ἴδους εἰχος
Ω τις ἀλέξειται — κ λ. Soph. Œd. T. 180.
- Λοιπός**
Τὰς λοιπὰς — ἄνωγος ἀμειλῶ Theoc. 5. 84.
S Y N. Ἐπιλοιπός, περιλοιπός, ὑπολοιπός, ἄλλος.
- Λοισθῆς**. λοισθῆσιος, λοισθῶ, λοισθότατος.
Ἡμισθαλατῶν δὲ χρυσῆ λοισθῆν ἔθηκε II. ψ. 751.
Ἀντιλοχος — λοισθῆν νεκρῆς ἀεθλον ib. 785.
Λοισθῆς ἀνὴρ ἀριστος, εὐανθεὶς μινυχῶς ἴππος. ib. 536.
Λοισθότατην δ' Ἡρην θαλαρῆν ποιήσασθαι ἀκοίτην. Hes. 5. 921.
- S Y N.** Εσχάτος, λοισθῆσιος.
- Λοισθῆσιον.** (Adv.)
Λοισθῆσιον ἐκ πνεύματι τὰ συμφορὰ τῶν Κυθέρειας. Theoc. 23. 16.
S Y N. δὴ, τέλος.
- Λοκρίς**.
Ἀλλ' εἰσὶν ἑτέροι τῶν Λοκρίδων Ὀσυντιοί. Ar. Av. 152.
Παραλιανὴ Λοκρὴ ἡ πόλις. Eur. Ph. 700.
- Λοκροί**.
Λοκρῶν. οἱ ναῖσισι πύρην ἱερῆς Εὐβοίης. II. ε. 535.
E P. Ἀρχεμαχοί, ἰσθόλοιοι, ἐπιζευφυροί.
- Λοξία**. vid. Ἀπολλων
Οὐ γὰρ τι σοὶ ζῶ δῶλος, ἀλλὰ Λοξία. Soph. Œd. T. 410
- Λοξοβατής**.
Λοξοβάται, στρεβλοί, (Καρκίνοι.) Hom. B. 286.
S Y N. Λοξοβαμῶν, δοχμια βάνων
- Λοξός**. vid. Δεχρῆσιος.
Λοξὸν ὄφιν, καὶ μῆλον ἔχον ξίφος. — Call. Ep. 29.
- Λοξῶν.** Nom. pr.
— Λοξῶ τε καὶ εὐκαίῳν Ἐκαε, γη. Call 4. 292.
- Λοπάς**.
— Ἐν λοπάδι πεπνυγμένον. Ar. V. 509.
S Y N. Χυτρά, τηγαίον, λεκάκη, λίθος.
- Λοπῆς**.
Οἶόν τε κρομμυοῖ λοπῶν. — Od. τ. 233.
S Y N. Δεπίς, λεπός, λοπίς, λοπίσμα, φλοῖός.
- Λοπρόδιαιτος**
Λοπρόδιαιτος δ' ἀλετ' Ἀχαιῶν
Πολεμαρχὸς ἀνὴρ. Æsch. Ch. 1071.
- Λοπρόφορος**.
Λοπρόφορος χλιδαῖς. Eur. Ph. 360.
- Λοπρῶν.** vid. Δοετρῶν.
Θερμῶν δ' ὑπαὶ λοπρῶν ἀριεῶν στεγνῶν. Ly. 1103.
- Λοπῶν**.
Τὸν δ' ἠὲν ἄσθεν. — II. ε. 905.

- S Y N.** Ἀπολω, ἄσθεν, ἄσθενίζω, ἠπῶ, κλυῶ, βαπτίζω,
Ἀκμάτοιο βοῆσι λοεσσάμενος ποταμῶιο. Ar.
Λοφῶν.
καὶ χρᾶ λυσίποιοι κἀτιμῆμαισα ρεσθροῖς. Nonn.
— Οὐκ ἔστι λοφῶς; Arist. Pa. 1210
E X P Πλήθος ἔχεν λοφῶν.
- Λοφῶν**.
(ἴσμεν κατὰ τὸν ἦ τῶ λοφῶν)
— Καθ' ἑξῆς αἰμ' ἐς λοφῆσιον στρουγγύλον. ib. N. 740.
- Λοφία**.
Φρέσας ἐν λοφίῳ. — Od. τ. 446.
S Y N. Τενὴν, τραχηλός, λοφός, ἀκρῆρια, ἀκρον.
E P. Αὐτοκομος.
- Λοφίσι**.
Σαρκᾶς καταίδων λοφίσιον. — Lyc. 48.
S Y N. Δαίς, λαμπάς.
- Λοφῶσις**.
Ἐκ κορυφῆς λοφῶσιον — δεσμῶν. Tryph. 67.
- Λοφῶσιος**.
Τὸν λοφῶσιον ἐχ' ἄρξας. Ar. Pa. 544.
- Λοφῶν**.
— Δένδρον δὲ λοφῶν καθ' ὑπερθεὸν ἐνευεν II. γ. 337.
— Ὅστι ἱεράμειος λοφῶν ἐστίν. Od. π. 472.
Ἐμῶντες, κηραῖες, ἰδὲ λοφῶν. — II. κ. 573.
S Y N. Ἐπιερῶν, λοφῶν. κῆτος. — ἴμεν. — κηρῶν,
γεωλοφῶν. βῆτος, τραχηλός, τριχῶσις, χαιτή.
E P. Ἰπποχρημῆτος ἠφῶσις, φημῶσις, μιλτο-
κάρπιος, πολυεγμῶν, βεπλιουκτιστός, ὕλησις. —
Γωνῶν, δῆσις, κροφῶσις, μεσοφῶντις, εὐκρηπίς, τρο-
χῶσις, κατκῶσις.
- Λοφῶσις**.
— ἡ λοφῶσις ἢ τὴν ἐρῶν. Ar. Av. 292.
- Λοφῶν**.
— Ὅστι σφίσιον εἶκε λοφῶσιον. II. ε. 520.
S Y N. Λοφαῖος, λοφῶσις, λοφῶσις, ἐγκαθίζω ἐλ-
λοφῶσις: ἐλλοφῶσις, ἑδρῶσις, ἐεδρῶσις, ἐμφαῖσις.
- Λοφῶσις**. λοφῶσις, λοφῶσις
Λοφῶσις ἐμῶν νοσημάτων. Eur. El. 656.
Ἐνθα λοφῶσις σέμν' ἐλοφῶσις — ib. I. 921.
S Y N. Παιδοτόκος, τοκός, γοτός, κῆμα. — λοφῶσις.
E P. Ἀμαίσιος τελεσιγῶσις. — πολυδαίδαλον —
τελεσιγῶσις, γοῖσις, ἐ πηλῆς, θαλασσοτόκος,
αχυτάτος, ἀχαράκτος. ὑπὸ σφίσις, κηρῶσις. Nonn.
- Λοφῶσις**. λοφῶσις, λοφῶσις
— Ἐπὶ θῆρι λοφῶσις. Æsch. S. T. 42.
Ἐπὶ Λοφῶσις γὰρ ἐφ' ἐπὶ πύλαις. Soph. An 145.
S Y N. Λοφῶσις ταξίάρχης, στρατηγός, ηγε-
μῶν. λοφῶσις.
- Λοφῶσις**. λοφῶσις
Νυμφῶν — ἐλοφῶσις Διὸς παῖδᾶ. — Hom. M. 230.
S Y N.

Λ Υ

Λ Υ

S Y N. Κρεώ, κροτοκρεώ, αποκυϊκτώ, αποτικτώ, εκ-
πικτώ, τοκώω, ωδιώ. — γενναίω. — γάρμω. — ενεδρευώ
Λοχιτής

— Η πολλὰς έχων
Ανδρας λοχιτάς, οἱ ἀνὴρ ἀρχηγέτης. Soph. Œd. T.
770.

S Y N. Δουφόρος, ὑπερασπιστής, σώματοςφυλάξ.
— ενεδρευών, ενεδρευτής, βασιλεύς.

Λοχημαίος, λοχημιος.

Μῆσα λοχημαία. Arist. Av. 738.

— Δοχημῶν ὑλοβάταν Ep. l. 6.

S Y N. Δοχημῶδης, ὑλαίος, ὑλωδης, αγριος.

Λοχημη.

— Εἰν Λοχημῇ πυκινῇ κατεκείτο μέγας οὖς. Od. τ.
439.

S Y N. Ακανθῶν, Σαμῶν, ὕλη. τοπος συμφυτος,
θαμνωδης, λοχημῶδης.

ΕΡ. Ευδειδρος, μελισσοβοτος, σκιερῶ, κυανη, αέξι-
φυτος, δρακοντοβοτος, ευπεταλος, φυλλᾶς, ερημᾶς,
ερμηοίμος, ορειᾶς, ορεσσαυλος, ταυπρεμνος, δεινδρᾶς,
φορβᾶς.

Λοχος.

Ουτε λοχονδ' ἴναί. — Il. α. 227.

— Τελεῖσθαι δὲ λοχον. Soph. Œd. C. 1145.

S Y N. Λοχησις, λοχησιμος, καταλοχησις, ενδρα,
ενδρον, επιβυλια, επιβλυσις, σκευωρημα λοχευ-
μα. ταξίς, ταγμα, φαλαγγί, σπῆρα, ουλαμῶς,
συμμορία.

ΕΡ. Αινός, ατεκμαρτος, ανοστήτος, βριαρός, ἱππη-
λατος, ὕφαλος, ευαλιος, κῆλος, κρυφιος, σκοπιος,
δοχημιος, στοιχιος. κλυτοπαλος, περιοπτος, ευαγρος.

Λουα, vid. λωα.

Αυτᾶς επειδὴ ἔσσαν ὕδαρ ἐνὶ ἠιοπι χαλκῶ,
Ες εἴ' αταμινθον ἴσατα, λ' ἐκ τριποδᾶς μεγαλιου,
Θυμῆρες κερασασα κωτα κρατος τε καὶ ἀμων,
Οφρά μοι ἐκ κωματος θυμοφθόρου εἴλετο γυν. Od.
κ. 360.

Λ Υ

ΛΥΑΙΟΣ, vid. Βακχος.

Ο λυσιφρων, ο Λυαίος. Anac. 27. 2.

Λυγαίος.

— Νυκτ' ὑπὸ λυγαίῳ — Apoll. 2. 1123.

— Εφυρσαν ἄρμα λυγαίῳ νεφεί. Eur. Hera. 856.

S Y N. Σκοτεινός, ἀήλος. φοβερός, σανεφής, ἀφα-
νής δολιος.

Λυγαμῆς.

Λυγαμῆς ὑβριστής. — Call. 3. 252.

Λυγῆν.

Λυγῆν ἐκλαιον πάντες. — Soph. Œd. T. 1692.

ΕΧΡ. Λυζοντες ὄμω.

Λυγιδιος.

Περὶ λυγιδίῳ τραχηλῶ. Anac. 28. 27.

— Τῶ λυγιδία κωνι ματτῶν. Ep. l. 6.

Λυγδος. (εἶδος λιβῶ)

Οἶα τε λυγδοὺ γλυπτήν. — Ep. l. 7.

Λυγίζω.

— Τυ θῆν τιν ἐράτα κατευχεο, Δαφνί, λυγίζην.

Theoc. 1. 97.

S Y N. Καμπίω δεσμῶ, καταδῶ, στρεφῶ, δια-
λυγίζω. Καταλυγίζω, λυγῶ, νικῶ.

Λυγισμος.

— Καὶ λυγισμῶν, καὶ στροφῶν. Ag. R. 787.

S Y N. Λυγισμα, διαλυγισμα, επικαμψίς. καμπη,
παρελογισμός, συστρεφῆ, διαστρεφῆ, συγκλασμα,
ἄσμα βδελυρῶν συνδετις.

Λυγκεύς.

— Λυγκῆος γενεὴ τιλεκλειτοιο. Hef. α. 327.

— Ακριβῆς ομμασι Λυγκεύς. Theoc.

— Ος τηλιστα δι' αἰδέρος ἠδὲ θαλάσσης

Βειδέα, καὶ Πλευτῆος ὑποχθονοιο βερέδρα

Μῆνος ἀπ' ἀνδραπων δεινότησι ὀπωπέειν ὀσσοίς. Orph.

— Λυγκεύς δὲ καὶ οὐραταίς ἐκκακτο

Ομμασι. Εἰς εἰδὼν γὰρ πελαί κλεος ἀτέρα κῆνον

Ρηιδίως καὶ νερέε κατὰ χθονὸς αὐγαζέσθαι. Apoll.

Λυγξ.

Λαίφος δὲπὶ γῶτα δαφινῶν

Λυγκὸς ἔχει. — Hom. XVIII. 24.

ΕΡ. Αἰδωδερμος, Γαλία, ευγληνος, Μαιναλία.

Λυγος.

— Σπασαμην ρᾶπάστε λυγυστεί. Od. κ. 166.

Στεφανῆται τῇ λυγα. Anac. 74.

S Y N. Οἶσος, ριψ. (φυτον ἱμαντῶδες.) σκοτος.

ΕΡ. Ευστρεφίς, μοσχος, ἀπαλός.

Λυγρός.

— Ουδέ τι οἱ τόγ' ἐπικρεσε λυγρὸν ολιθρον. Il. β.
873.

S Y N. Αἰνός, δεινός, κακός, ισχυρός, ελευνός, λυπηρός,
πειδικός, αργαλέος, λυγγαλέος, χαλεπός, ποιηρός.

Λυγωα.

— Κατ' αυχενος ἀρμα λυγωσας. Ep. l. 1.

Και Δαναῆς ελυγασεν ὁ χρυσος ταν φρενά. — ib.

S Y N. ἀγαδῶ δεσμῶν — Καμπίω, εγκαμπίω.

Λυδός, Λυδίας.

Λυδῆ γυναικὶ φασί ην λυτριν ποιεῖν Soph. Tr. 70.

Λυδίοις απυων εν αυλοῖς. Pind. Ol. 5.

S Y N. Λυδιακός, Λυδιαίος.

Λυδί.

Αβροδαιται δ' ἐσπεται Λυδῶν οχλος. Æsc. P. 41.

ΕΡ. Πολυχρυσοί, αβροβιοί, εγκημέχοι. Βρομιοί.

Λυδα.

— Σατυρος δ' ἐπεμνηατο Λυδα. Μοsc. 6. 2.

Λυδός.

Εἰθ' ὄγω Λυδός, — ετε Λακων. Ep. l. 3.

Λυδίζω.

* B b

— Καί

- Και λυδίζων, και ψηφίζων. Ar. Eq. 520.
 Λυδοπαδίας. Anac. 150.
 Λυζω. vid. Ολολυζω
 Έτα λυζει, και δακρυει.—Ar. A. 690.
 Και γοερὸν λυζων εστοχαχίζεν Ερωσ. Ep. 1. 3.
 Λυθρον.
 Αιματα και λυθρω πεπαλαγμένον.—Il. ζ. 268.
 SYN. Βροτος, ιχάρ, μαρασμός — Φοιος.
 ΕΡ. Βροτειον, αργαλιόν, αλγυνοεν, ατερπής, λευγκ-
 λίων, πολυρραδελμιγξ. Φοιήεν.
 Λυκαβας.
 Τῷ δ' αυτῷ λυκαβαντος.—Od. ξ. 161.
 SYN. Επιπυτος.
 Λυκαβητος.
 —Ην εν συ λεγεις Λυκαβητης. Ar. R. 1088.
 Λυκαiana, λυκαϊνός λυκίς. vid. λυκος.
 —Θεῶν σκηπτῆρχε λυκαiana. Orph.
 Λυκαινομορφος.
 —Εκγονων δρυος Λυκαινομορφων. Lyc. 481.
 Λυκαϊον.
 —Κατ' αρεα μακρα Λυκαϊα, Theo. 1. 123.
 Λυκαῖος, (Αρκας)
 —Δικταϊον αιτομεν, ηῖ Λυκαῖον. Call. 1. 4.
 Λυκαμβιάδες
 —Φεγγος ελεπον, αλυσκαζῆσθαι ιαμβων.
 Αιγριοι Αρχιλοχη Φθγγημα, Λυκαμβιάδες. Ep. 1. 3.
 Λυκαϊοες.
 Ιδριες εν πολεμοισι Λυκαϊοες αγκυλοτοξοι. Dion.
 857.
 Λυκαοιδης.
 —Αιπύ τε σάμα τήνο Λυκαοιδικο.—Theoc. 1.
 126
 Λυκαοιοος.
 —Παλαιωτατον δέ μιν ὕδαρ
 Υἱωιοσ πινησι Λυκαοιοος αρτιοιο. Call. 1. 41.
 Λυκααν.
 Ενθ' ηῖ Πριαμοιο συνητητο Δαρδανδαω
 Εκ ποταμῷ φευγοντι Λυκααν, τόν' εα ποτ' αυτος
 Ηγε λαβών εκ πατρὸς αλώης εκ εθελουτα.
 Επυχιος προμολων.—Il. φ. 35
 ΕΡ. Παιδοφόνειος. ξενοδόκος μακαραν. Nonn.
 Λυκαστος.
 —Και αρηνοεντα Λυκαστον. Il. ε. 647.
 Λυκειη λυκιση λυκῆ (Λυκειη δωρα)
 Και λυκειη, και τοξα παλιτοια.—Il. κ. 459.
 Λυκειον. Εξ Λυκειον, κα'κ Λυκειαι. Ar. Pa. 355.
 Αγορά Λυκειος—Soph. El. 6.
 Λυκειος, vid. Απολλων. Λυκοκτονος.
 Και σὺ Λυκει' αναξ.
 Λυκειος γενῆ στρατῷ δαίφ. Aesc. S. T. 147.
 ΕΧΡ. Πολεμιος, επιβλαβής, φθορέυς.
 Λυκηγενής.
 —Απολλωνι λυκηγενεί κλυτοτοξω. Il. δ. 101.

- Λυκιδας.
 —Και τιν οδισται
 Εβλον συν Μοισαισι Κυδωνικὸν ευρομες αν'ρα.
 Ωνομα μιν Λυκιδαν, ης δ'αιπόλος.—Theoc. 7. 11.
 Λυκιδεος.
 Θρεψαι και λυκιδέας.—ib. 5. 38.
 SYN. Λυκίς.
 Λυκιη.
 Αλλ' οτε δὴ Λυκιη ιξε.—Il. ζ. 173.
 ΕΡ. Ευρία, εριβαλαξ, ερικυδής.
 Λυκιος
 Οιμεν ὑπαιδεισι νομον Λυκιου γερουτος. Call. 4.
 304.
 Λυκιου.
 —Λυκιων μεγα εθνος αγοντε. Il. μ. 330.
 ΕΡ. Αντιθεοι, ιφθιμοι, ασπισται, αυχημαχηταί.
 Ξωρηκται.
 Λυκίς, vid. Φρηχος.
 Λυκομηδης.
 —Κρειοντος ηῖν Λυκομηδεα δῖον. Il. ι. 84.
 SYN. Κρειοντιαδης, αρτίφιλος, κρατερός.
 Λυκοποδες. (των τυρανιων δορυφόροι.)
 Αλλ' αγετε λυκοποδες.—Ar. L. 665.
 Λυκοκτονος, λυκορραιστής.
 Λυκοκτονη Θεῷ—Αγορά Λυκειός—Soph. El. 6.
 Δερμα λυκορραιστης εκρεμασεν Ἐλεθαν. Ep. 1. 6.
 Λυκίς. Nom. pr.
 Ουδ' αρα δηθά Λυκον, κεινης προμον ηπειριο,
 Και Μαρνανδυνός λαθην ανέρας ορηδίντες,
 Αυθενται Αμυκιοιο—Κ. λ. Ar. 2. 754.
 Λυκος.
 Ουδὲ λυκοι και αρνες ὁμοφροτα θυμόν εχυσιν. Il. χ.
 263.
 ΕΡ. Αγκυλομητι, αρπακτηρ, αιμαπτός, αιδων,
 δαφαινός, θρασύς, κρητερωνυξ, καρχαρέος, καρχαρο-
 δαν, κοιλογαττωρ, λαιμαργός, μηλοφόνος, νυκτι-
 πορος, ολοός, ομορροδοτιμος, ορεττερς, σιτης, πο-
 λιος, τραχύς, κατάν, αμοφαγος
 —Δηῖον—αρπαγα μηλων. Nonn.
 Λυκων ολοφαῖον εριος Theoc..
 —Δηστῆρσιν αναιδεσι μηλων. Cal.
 Λυκοργος, Λυκοοργος.
 Ουδὲ γαρ εδὲ Δρυαντος ηῖος κρατερὸς Λυκοοργος
 Δην' ηῖ ὅς ρα Θεῶσιν επερατοισιν εριζεν. Il. ζ. 130.
 ΕΡ. Ανδροφόνος, φιλοπολεμος, — ανακατης, αμε-
 δυτος, ἀηριτος, αβακχευτος, αρτιος, α-αμας,
 αλητης, τυφλός, δορυθρασύς, κρατερός, μιαιφονος,
 ακανθοφορος, φοιος, φιλοξενος, χαλκοχιτών. Δρυαν-
 τιαδης.
 Λυκοφονης.
 Υἱος τ' Αυτοφονιο μενεπολεμης Λυκοφοιτης. Il.
 δ. 395,
 ΕΡ. Αντιθεος.
 Λυκοφρων.

Λυκοφραν. Nom. pr.
 Βιβλος μιν τελεθισα Λυκοφροτος ασματοκομπη.
 Λυκοφραν, vid Μαστοριδης
 — Λυκοφροια Μαστορος η εν.
 Αιαντος Δεραποιτα, Κυθρηιον, ος ρα παρ αυτω
 Ναι' επει ανδρα κτεκτα Κυθρηιοιτι ζαθειοιτι. II. 9.
 430.
 Λυκοψια.
 — Ως λυκοψιαν—κνεφαιαν—Luc. 1432.
 S Y N. Λυκοφως.
 Λυκτιος.
 — Τό, τ' αιμμα τό Λυκτιον.—Call. 2 33.
 Λυκτος.
 — Ος ρεκ Λυκτη ευκτιμειης επετ' αυτω. II. p. 611.
 Λυκων.
 Πυλεως δε Λυκων τε συνεδραμον.—II. π. 335.
 Λυκωπης.
 — Ο βωκολος ωδε Λυκωπας. Theoc. 5. 62.
 Λυκωπιτης.
 Εις δε, Λυκωπιτας.—ib. 7. 72.
 Λυκαρεύς.
 — Θεραπων Αμυκιο Λυκαρεύς. Ap. 2. 51.
 Λυκαρεύς.
 — Λυκαρεύς εντεκ Φοιβη. Call. 2. 19.
 Λυμα. λυμασις
 — Και εις όλα λυματ' εβαλλον. II α 314.
 Λυμασις η πρό γως ύλασκει. Æsch. Supp 884.
 S Y N. Απολυμα, καθαρμα, καθαρσιον, ρυπον.
 ανωσια — περιτωμα. — λυμη.
 Λυμανω, λυμανομαι.
 — Και λεχη λυμανεται Eur. B. 354.
 S Y N. Βλαπω, διαφθειρα, μετακινω; παρακινω,
 λαβομαι εισπορθεω, καθαιρω.—απολυμανομαι.
 Λυμαντηριος.
 Πριν αν χαλασθη δεσμά λυμαντηρια. Æsch. Pr.
 990.
 S Y N. Ολεθριος, λοιγιος, λαβρις.
 Λυμαντης. λυμων. λυμπος
 Οϊον καταλοισαιτο λυμαντην θη. Soph. Tr. 806.
 μηδ' ο λυμων εμίος Ib. Aj. 574.
 Αλλος απ' Ιταλις λυμιτης ηζει τανηρ. Sib. 1. 3.
 S Y N. Φθορεύς ασωτος. λοιμός λυμαντωρ.
 Λυμη.
 — ηρασθε δυσαμφορον ανερα λυμης. Ap. 2. 218.
 ταιτοδ' αδαμαντοδετοισι λυμαις. Æsch. Pr. 148.
 S Y N. συμφορα, βλαθη, φθορα, υβρις ρυπος. λυμα.
 Λυπεω.
 — ην δ' ετι λυπης. Hef. e. 399.
 Καν σαυτον λυπεις. Ep. 1. 1.
 S Y N. επιλυπεω, συλλυπεω, παραλυπεω αλγυνω.
 ανω. βλαπω.
 Παρεστι δ' ωδης και φρεων καταφθορα. Æsch.
 — λυεται μελη λυπη. Eur.

Λυπη. λυπημα
 Κενοι τε λυπη πας ελκλαται κικη. Soph. Aj.
 275.
 Λυπην λυπημα Ib. Tr. 563.
 S Y N. αλυιδαν. ποιος. υβρις. φθορα. βλαθη,
 ΕΡ. ανθρωπολογος, θυμοβόρος, αμικατος, πικρα.
 Λυπηρς, λυπηρς.
 — Γε σοι τατ' εστι λυπηρον κλυει, Ib. CEd. C.
 1240.
 εδε λιαν λυπη.—Od. v. 243.
 S Y N. Περιλυπος, αλγενης, οδυνηρς, οϊζυρς,
 σκυθρωπός, χαλεπός, ευτελης, πεινχρος. θυμοβό-
 ρος. ολεθριος, αχρειος.
 Λυπηρως
 — Λυπηρως δ' εχει,
 Ει τοις εμαυτης τον θιον σωζω κκοις. Soph. El.
 770.
 S Y N. Βαρεως, ανιαρως, οδυνηρς, δυσφορως, δυσ-
 κερως. ευτελως. συμπαθως, περιπαθως, χαλεπως.
 Λυρα, vid. Αλχημαν κιθαρα.
 — Λυρη δ' ερατον κιθαραζαν. Hom. M. 422.
 ΕΡ. αναρμοστις. ηδυπης, ηδυλογος, ευχορδος,
 ευφρογγος, ευμολπος, ευκελαδος, ευμμιος, επιατοιος,
 ελαφαντη. καλη, χρυσηα. Αμφιοινη, Ερμαιη, Θετι-
 κη, Κυλληναη.
 Phr. ματηρ σμων. vid. Φορμιγξ.
 Λυραιοιδης.
 — Την δεκατην Ελικωνδα την λυραιοιδον. Ep. 1. 3.
 S Y N. λυριστης, λυρωδης, κυθαριστης.
 Λυριζω
 Στεφον εν με, και λυριζων.—Anac. 5. 12.
 S Y N. Κιθαριζω, φορμιζω,
 Λυρικος.
 Λυρικης αχες Μωσης. Ib. 49. 2.
 S Y N. Λυροισ.
 Λυρισσος.
 Λυρισσον διαπορθησας.—II. ε. 691.
 Λυρογηθης. vid. Απολλων.
 Λυροθελγης — κειται λυροθελγεια λειψανα πυργων.
 Ep. 1. 1.
 Λυροκτυπη.
 Εγω δε λυροκτυπης. Anac. 172. 47.
 Λυροκτυπιη.
 Ταν δε παρος λαλαγυσαν εναλσεσιν αγροτιν ηχα.
 προς νομον αμετερας τρεψε λυροκτυπιης. Ep. 6.
 S Y N. Λυραδια.
 Λυροποιος.
 Τον λυροποιον ηρμην Anac. 134.
 Λυσανδρος.
 Ουτα δε Λυσανδροφ.—II. λ. 491.
 Λυσαιος.
 Λυσαιος πατριαν μεγαλων πικων Ag. N. 1160.

- ΕΧΡ. Λυκν τὰς τῆ πατὴρ ανιας.
 Λυσκος.
 — μέθην λυσκοπος οινῶ. Tryph. 440.
 Λυστιανασσα
 — Αυτανομη, και Λυστιανασσα. Hes. θ. 258.
 Λυτιζανος
 Εἰσα γῆρ Εἰλεθθαν εἴσωατο λυσιζανον. Theoc. 17. 60.
 Λυστικακος.
 υπνῶ λυστικακῶ μῆσομαι οικαδ' ἰάν. Theog 476.
 Λυσικλῆς.
 Βελπιτος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα. At. Eq. 762.
 Λυσικρατης.
 Το Φαρμακον, Λυσικρατης μελαινηται. Ib. Ecc. 731.
 Λυσιμαχος.
 · Οἰμῶ ποτε Λυσιμαχος ἡμῶς
 Ἐν τοῖς Ἑλλήσι καλέθσαι. Ib. L. 555.
 Λυσιμαχος.
 Ἰνα λυσιμαχῶν σε (Εἰρηνη) καλωμην. Ib. Pa. 991.
 Λυσιμελεια.
 — Παρ υδασι Λυσιμελειας. Theoc. 16. 84.
 Λυσιμελης.
 Λυσιμελῆς — ὕπνος. — Od. v, 57.
 Λυσιμεριμιος vid. Ερμης.
 Λυσιος. vid. Βακχος.
 Λυσιποιγων
 Λυσιποιγων τὸτε Βακχος. Anac. 39. 9.
 Λυσιπημων.
 Ἐν γάρ σοι τακετῶν λυσιπημονῆς. εἰσιν αναι. Orph.
 Λυσιππος.
 Λυσιππε πλαστα Σικυωνιε, Ξαρσαλει χεῖρ
 Δαῖτε τεχνητα — Ερ. I. 4.
 Λυσις.
 Κάι κεν αναβλησις λυσιος νεροῖο γενηται. II. ω. 655.
 Εἰ τιν' ἔταιροισιν θανατα λυσιον — (Ευρομην) Od. ι. 421.
 SYN. Λυτῶατις απολυτρωατις, ῥυσις, αναρρυσις, ἀναλυσις, παραλυσις, καταλυσις, εκλυσις.
 Λυσιστρατος.
 Λυσιστρατος τ'εν αγορα, χολαργεων ονειδος. At. A. 855.
 Λυσιτελειω.
 Οὐ φημ' αν λυσιτελειῶσφῶν. Ib. Pl. 509.
 SYN. χραισιμῶ, χραισιμῶ, συμφῆρῶ, ωφελῶ.
 μισθοσομαι
 Λυσιφρων, vid. Λυχιός.
 Λυσσα, λυτῆα, λυσσημα
 — Κρατερῆ δὲ ἔ λυσσα δεδικεν. II. ι. 239.
 — μανιασιν λυσσημασι. Eur. Or. 270.
 SYN. μαμια, ἔρμη ἑκστασις, οἰστρος μελαγχολια ενθουσιασμός, παραπληξια, παραφροσιν, φρεσῶλησια, φρεσῆτις, θυμός.

- Ε Ρ. ασχητος αφραν, αμερσινοος, απηνης, βεθρωστις, δυσαληγῆς, θυῶς, ἑτεροφραν, πιυτοφρων, ολοφραν, ολοῦ, μορκερπατός, πολυδηγῆς, ρηξηνωρ, σοφῆ, σαφρων, φιλοκερδῆς, φλογεα, φλογερά φοιτάς, αμοδρωατος.
 Phr. Νοσημα μακικῶν. — τῆς διανοιας παραφορά.—
 Αφρονος εγκεφαλοιο μετατραπῶντο μνοιαι,
 Και σφαλερῆς ἑλικεσιν εβακχευθησαν οπαπῆ
 Αἴερο: οιστηρδεγτος' απεπλαζοντο δε χῆαται
 Στοιμειαι' περι γῶτον ακερτικομο.ο κερηνῆ
 Και στομα οἱ βαμβαιε, και ἡερί χεἰλεα λυσας
 Πεμπεν ασημωτων επεων ἑτεροφροσ ηχῶ. Nonn.
 Λυσσαινω.
 — Πατρί λυσσαινων παρι. Soph. An. 644.
 SYN. Απεχθσομαι. προτοχῆτω, δυσμεναινω.
 Λυσσαω.
 Λυσσῶντι δ' αὐτῶ δαιμονων δακτυσί τις. Soph. Ed. T. 1281.
 SYN. Εκλυτσαω, λυσσομαι. μαμπομαι.
 Λυσσανιος,
 εχί παντα γε, ὃ λυσσανιε. At. L. 1173.
 Λυσσηρης, vid. Ευμενιδες.
 Λυσσητης, λυσομοανῆς, λυσσητηρ, λυτσωδῆς.
 Και κυνα λυσσητην περι Φευγε — Ερ. Suid.
 — δονεν λυσομοανῆς πλοκαμης. Ερ. I. 6.
 Τῆτον δ' εν δυναμια βαλειεν κυνα λυσσητηρα, II. θ. 299.
 Ηερ' ογ' ε λυτσωδῆς, φλογῆ εκελος, ηγεμιοενει
 Εκταρ — II. ν 53.
 SYN. μαπαδῆς, μεμηνῶς. λυσσηεις, λυσσαλιός,
 Λυτταρ. vid. Φυσις.
 Λυττηριῶς vid. Ρεα.
 Λυττηριον.
 — ατρεπτοιο λυττηριον ἦγε φογῆο
 Τεναμειη, — Apoll. 4. 704.
 τῶν παλαι — κακων — λυττηριον. Soph. El. 1520.
 SYN. Εκλυττηριον Καθαρσιον, καθαρμια, αποτροπισμα
 μα αποτροπισμοδῶς, αφοσιωμα, εξηλασμα αλκτηριον.
 Λυττηριος. vid. Αρτεμις.
 — ἦ δ' εχω, φιλαι,
 Λυττηριον λυττημα, τῆδ' ἑμῖν φρασω. Ib. Tr. 563.
 — Λυττηριε ενχας — Ib. El. 637.
 SYN. Φυλακτηριος.
 Λυττρον.
 — Λυττρον συμφορῆς οικτηρῶς γλυκῶ, Pind. Ol.
 SYN. αντιλυττρον, ανταλλαγμα, ρυσιον, αποσιων.
 μισθῶς τιμημα.
 Ε Ρ. Ευδοξον, καλλιπικον.
 Λυχιον.
 — Τῶδῆ λυχιον εν Πρυτανειω. Theoc. 21, 36.
 SYN. Λυχιθδον, λυχισηκος, θαδῆον. — λυχηῖοι,
 λυχηια, κηροπηγιων.

Λύχνος.

Χρυσέον λυχνόν εχουσα, φως περικαλλές επίει
Od τ 34.

SYN. Λαμπάς, λαμπήρ.

ΕΡΙΤΗ. Απισος, ασραπίων, αιγληεις, αει-
φανής, ασθεσος, αιθαψ, λαμπομοιος, διφαλέος,
ενδομυχος, μεσοφανής, υπευδής, αιωψ, πο-
λυκλαυτος, πολυφειγής, τυφωρής, φιλαγρυπτος,
φιλληλακτος.

—Βιοτοιο φαισφορον ηγεμονία Muf.

—Κρυφίων επιμαστρα λυχνον ερωτων. Ib.

Ω λαμπρόν σιμα τέ τροχηλάτε λυχνος. Arist.

Ασέρην μιμημα, και εκελον οξει κοσμο. Nonn.

Λυχνοποιός· Λυχνοπόλις.

—Οτι τυγχανει λυχνοποιός άν—Ar. Pa. 689.

—Λυχνοπόλησι και νευροραφοις. Ib. Eq. 736.

Λυχνόσχος.

Λυχνόσχος και κυλιξ. Ib. A. 936.

SYN. Φανός, λαμπήρ, λαμπασδ'σχος, —λυχ-
νοφόρος.

Λυω.

Ηδ' ετι και λυσει—II. ε. 118.

Ευτε τον ύπνος εμαρπίε, λυων μελεδηματα θυ-
μῷ. II. ψ. 62.

Λυων, ως πολωας τεχη—Theog. 236.

SYN. Απολυω, επιλυω, εκλυω, διαλυω, αι-
νιμι, εφίμι, χαλαω, ελευθερω, αποδιδωμι,
λυτρω, καθαίρω, τεμνω.

ΛΩ. (pro Ωελω.)

Ἦν τινα λῆς.—Call. 3. 19.

Λαβαομαι, λαβειω.

—Νῦν ὕσατα λαβησαίω. II α. 232.

—Τίπτε με λαβεινεις—; Od ψ. 15.

SYN. Απολωβαομαι, διαλαβαομαι, εκλω-
σειω, λαβαζω, λυμνομαι, βλαπῶ, ανιαω, ὕ-
βριζω, εξαπαταω, χλευαζω, κατασκοπηω.

Λωβή

—Ουδ' από μητρος αικία παίδεις αμνον

Λωβην—Aroll. 1. 816.

SYN. Αικια, ασελγηια, λισχηνηια, χλευη,
λειδός, παλακισμός, προταλακισμός, αρσθη-
λακισις, παρινια, ποτηρολογια, σφουελισμός,
σιφορακισμός, ὕβρισμα, ὕβρις, ονειδος βλαβη-
ολεθρος.

ΕΡΙΤΗ. Αεικής, απερχθής, αμύνιος, βρο-
τσειδής, λυγρά, θυμαλγής, πολυαλγής, πολυ-
κηδής, πολυγαμπίος, πολυτημαν, πολυσχι-
δής, κενταυχής, κελαινή, σίρε φαυχην.

Λωβής,

Ιχθια λωβηεντα θωών—ιμαντων. Typh. 254.

Λωβητήρ, Λωβητής, Λωβητώρ.

Ερρετε λωβητήρες, ελεγχέες—II. ω. 239.

—Λωβηται τεχνις—Ar. R. 93.

Βοτρωαν ακαμαντα φυτῶν λωβητόρα καπρον. Er.
Suid.

SYN. Λυμαντηρ, Διαφορεός, ὕβρισης, απλο-
επίς βλαπτικός.

Λωβητός.

Ω δέ κε τῶν λυγρων δση, λωβητῶν εθηκε. II. ω.
531.

SYN. Σιναρός, ἐπορειδισος, κακός.

Λωϊον, Λωϊτερος, Λωσος

Η πολυ λαϊον εσι—II. α. 229.

—Δοκει τ'δε λωϊτερον και αμεινον. Od. α. 371.

—Ατάρ πολυ λωνα δη ὦν Theog 851

Ος κ' επι γλωσση λῶσα, φρονει δ' ἑτεραί. Ib.
96.

Λωματιον.

—Αποσοιγχάς μιλινα λωματια. Er. I. 2.

Λῶος.

—Και λῶον τῇ τινι τῇ δεκαδη. Call. Er. 21.

Λωπιον.

—Τόδε λωπιονεν προπουλαισις Ευξατο—Er.Suid.

Λωπη, Λῶπος

Διπτυχον αμφ' αμοισιν εχσο' ευεργεια λωπην.
Od. γ. 224.

Λῶπον ακρον περονασθαι—Theoc. 14. 60.

SYN. Ιματιον, περιβλήμα —λαιφος.

Λωποδυτω

Ο δε λωποδυτῆ γε.—Ar. Pl. 165.

ΕΧΡ. Τα ιματια κλεπῖεν, αποδυεν.—περι-
συλῶ, υπεξερρομαι, γυμνω.

Λωποδυτης.

—Επιδεικνυτο τοῖς λωποδυταις—Ib. Ar. 784.

SYN. Κλεπίης.

Λωτισομαι

—Και τὰ θυμηδεατα

Παρσι λωτισασθαι—Aesc. Supp. 970.

SYN. Απολεγω.

Λωτινος

—Μεγα λωτινον εργον. Theoc. 24. 45.

Λωτισμα

Ω γῆς Ελλάδος λωτισματα. Eur. Hel. 1609.

SYN. Αθρος, αιθημα.—οι παρωτοι, επιλειροι.

Λωτοις.

Και πεδια λωτεῦντα—II. μ. 283.

Λωτός.

Λωτῶν ερεπτομενοι—II. ε. 776.

Ιμερον αυλησαντι πολυτητων δια λωτῶν. Er.
I. I.

M A

ΕΡΙΤΗ. Ερσηεις, ἱερὸς, ευκελαδὸς, κερσῆς,
 χαμαὶ αὐξομενος.
 Λωτοράγοι.
 —Λωτοφυγῶν, οἷτ' ἀνθῶν εἶδαρ ἐδησιν. Od.
 i. 84.
 Λωτοτρόφος.
 Λωτοτρόφον κατὰ λειμῶνα. Eur. Ph. 1598.

M A

Λωτοραῖ.
 Ως ὄδε μὲν ταχὰ λωφισαί—II. ρ. 292.
 SYN. Αναπυῶ, καταπαυῶ, αναπνεῶ, ἴσχυ-
 χαζῶ, ληζῶ.
 Λωτιῶν.
 —Λωφίᾳ ρεζαὶ ἐπ' αὐτῷ ἱερῷ. Ap. 2. 487.
 SYN. Εξίλασηριον, λυτσηριον.

M A

MA.
 Ναὶ μὰ τοῦ εὐσπῆρον—II. α. 234.
 Οὐ μὰ τον Πλάστον τον χαριεντα θεῶν. Nat.
 Com. I. 1.
 Μαγαδιζῶ.
 —Ἐσι μαγαδιζῶν—Athen. I. 14.
 Μαγαδῖς.
 Αὐδὸς τε μαγαδῖς αὐλὸς ἠγισθῶ βοῆς. Ib.
 Ψάλλω δ' ἐκκοσι
 Χορδαῖσι μαγαδῖν ἔχων. Anac. 80.
 SYN. Σαρμυκὴ, Πηλῖς, αὐλὸς.
 Μαγσανεῶ.
 Καὶ μαγσανευσαν—τες ἑταίρους. Ar. Pl. 310.
 SYN. Γοπηεῶ, ἐκγοπηεῶ, καταγοπηεῶ,
 καταδῶ, ἐπαδῶ, κομμῶ.
 Μαγδαλιὰ.
 Ἀπο μαγδαλιᾶς σιτεμενος—Ar. Eq. 412.
 EXP. Τὰ των αλφειτων αποβλημια.
 SYN. Απομαγδαλις, απομαγδαλια. Πι-
 τυρον.
 Μαγνηρικὸς, Μαγνηρικῶς.
 —Ριματιοῖς μαγνηρικῶς. Ib. 216.
 —Ἐμβαλοντες αὐτὴ πατρίαν μαγνηρικῶς
 ἐς το σῆμα.—Ib. 375.
 Μαγνηρός.
 Οὐδ' ὅσα πρὸς θοῖνν μεροπῶν τευχῆσι μαγνηροῖ.
 Hom. B. 40.
 SYN. Ἀρταμος, δαιτρὸς, οφαρτυτής, οφσπο-
 νος, οφσποῖδς, Ζαμοποιῖς.
 Μαγνεῦμα.
 —Ποτισὶ καὶ μαγνεμασι. Eur. Supp. 1110.
 SYN. Γειπηα—ἀρεσκίματα, ἐπαδῆ.
 Μαγνῆς.
 —Τῶν τε μαγῆα. Ep Suid.
 SYN. Μακῆς, ἀρτοπηίδς, ἀρτακοπος, σιτο-
 ποιὸς, ομοδομος δειπης.
 Μαγικὸς.
 Φαρμακα μη τευχῆ μαγικῶν βιβλων ἀπεχῆσι-
 θαι. Phocyl.

M A

Μαγῖς
 Ο βῆς ἐκείνος, καὶ μαγῖς.—Cratin.
 SYN. Μακίρα, καρδοπος.—μαζα.—τραπεζα.
 Μαγνης. Nom pr.
 Τετό μεν εἰδῶς ἄπαθεν Μαγνης—Ar. Eq. 517.
 Μαγνης. Μαγνησος, Μαγνητικῶς.
 —Ἐδομος Μαγνης ἀνῆρ. Soph. El. 707.
 Μαγνησος ἀπὸ ναδς—Theoc. 22. 79.
 Μαγνητῶν δ' ἦρχε πρῖθος—II. ε. 756.
 Τῆρις καὶ Μαγνητίας ἀπαλεσι—Theog. 1099.
 Μαγνητικὴν δε γαίαν—Aesc. P. 492.
 Μαγνητις, Μαγνης.
 Ἐξοχα μαγνητὴν ἐβίλησεν Σερῖος Ἀρης.
 Οὐκ ἐν ὅποτε κεν πῆλασοι πολιοιο σιδηρε,
 —Ἀραζῆσα ποτι σφετερον δεμας αιεῖ,
 Ἐμταλιν ἐκ εθελε μεθεμεν πολεμισα σιδηρον.
 Orph. L.
 PHR. Λίθος, σιδηρίτις, Ηρακλεῶτις, Μαγνησια.
 Παντας δ' υβελκων, οἷα Μαγνητις λίθος,
 Ἡ μᾶλλον ἐπᾶν, Ηρακλεην την λιθον.
 Φυσιν γαρ αὐτὸς ἐκκυκατεραν εχει. Suid.
 Καὶ λιθον ἡμερῶσαν ἐρωτοτοκιο σιδηρε. Nonn.
 Ὡσε μαγνητις λίθος,
 Την δοξαν ἔλκει καὶ μεδισσιν πάλιν. Eur.
 Μαγνος. (ἰατρὸς)
 Μαγνον, ὅτ' εἰς αἰδὴν κατεβη, τρῆμεον Αἰδωνεύς,
 Εἶπερ, ἀνασπῶν πλυθε καὶ νεκίας. Ep. I. 1.
 Μαγος.
 Ἦτοι φαρμακοῖς, ἢ μαγῶν τεχναις. Eur. Or.
 1526.
 —Ἰκοντο μαγοῖ σεσοφισμῖνοι ἀνδρες,
 Πρὸς πλελιθρον Σολυμου ἐξ ἀντολίας πολυπυρε.
 Poffel.
 Ἡ μαγοῖ, ἀρητιοῖσι θεῶς καλεοντες αοιδαῖς.
 Man.
 SYN. Μαγευτις, φαρμακευτις, ἐπωδῆς.—
 ἱερεῖς
 ΕΡΙΤΗ. Πολυιδμων, μηχανορέφος.
 Μαδαρος.

Μαδάρος. Vid. Φαλακρός.
 Ην εισίδης μαδάραι κεφαλήν—Er. l. 1.
 Μαδάω.
 —Ρυσόν, μαδῶντα νῶδον. Ar. Pl. 266.
 S Y N. Φαλακρῆμαι, φιλέμαι.
 Μάζα, Μάζα
 Κυρβαν δ' αἰεὶ κατὰ καρδοῦν ἔρπει, μάζα.
 Hom. XLVIII. 6.
 Αἰγῶν οὐδ' αἰκοντα μονος κατεδαίτατο μασδας.
 Theoc. 4. 34.
 Αμβάτε ποτῶν μαδδαν—Ar. A. 732.
 S Y N. Λαγανόν, πλακῆς, ἄρτος, φουραμα—
 οἶκος, παλαθή.
 ΕΡΙΤΗ. Αμολγαια ακμαια.
 Μαζισκιν, Μάζιον.
 Φέρω σοι τινδὲ μαζισκιν εγω. Ib. Eq. 1163.
 Μαζαγρετις.
 —Επικώπος η-μαζαγρετας. Ath. l. 15.
 Μαζός.
 —Εἰποτὲ τοι λαλικηδέα μάζον ἐπεσχον. Π. χ.
 13.
 —Βαλε σῆθος, παρα μάζον Δεξιόν—Π. δ. 480.
 Πῶλον ἀφελξῶν σάν ἀπὸ μάζων. Eur. Hec 141.
 S Y N. Μασός, μασθός, ἔθας, τίθη, τίθος,
 τίθιον, Ἰηλή μασίδιον, κόλπος.
 ΕΡΙΤΗ. Αλεξικακος, ἀρηγῶν, ἀμολγαῖος,
 ἀργιμοος, ἀναμπής, ἀκλιτής, ἀθλιτής, ἀσκεπής,
 αὐτοχυτος, γαλακτοχυτος, γαλακτοφίρος, πο-
 λυγαγής, ιεργαγής, ευγαγής, γλυκός, ευ-
 ναῖος, ευαδός, ευκυκλος, ερευθισιαν, διερός, δο-
 λοπλ. κος, δασυερνος, δεοτρεφής, παιδοκόμος,
 κροτόροτος, μινυθαδῖος, ιεθιλλής, ἔθατος, πῶν,
 ροδέος, σφιγγῶν, σιδηροφόρος, φερσεβῖος.
 —Διδυμακοος, οἰσευτῆρες ἐρωτων.—ἀκοτισῆρες
 ἐρωτων. Nonn.
 —Γλαφουετες, εὐζυγες, ἡμεροεντες,
 Ευφύες, πασις τερπιτοτεροι καλυκος Er.
 Οιδάλεος, ροδοντος, εοικότος ἐπέτι μιλρ.—
 Αργυρεων ευκυκλος, ιτους μάζων.—
 —Ηνιδε μάζος
 Ομφακας, οιδαινοντας, ἀθιλέας ἢ ταχα ραιος
 Οτι τει γλαγορσσαν αναβλυζῶσιν ἐρσην.
 Ου τινα κυκλῶν ἐχῆσι περιτροχον, εἰα πέρ Αυρης
 Αυτοματος κυρικας ατυλητοιο κορηης; Nonn.
 Μαζισιος.
 Ακλή—μαζεσια, πρέχστα—Lyc. 534.
 Μαθια.
 Ποῖον μαθημα;—Soph. Ph. 940.
 Οκβιος ὅ αλλων τα παθηματα εσι μαθημα. Sent.
 Μαθηματικός.
 —Μαθηματικὸς τε φανεσθαι. Man. 4. 210.
 Μαθησις.
 Ως ἐδὲν ἢ μαθησις, νυ μη νῶς παση. Sent.
 —Αλλὰ σοὶ μαθησις ε πάρα. Soph. El. 1038.

S Y N. Μαθησια, ἀγαθή, παιδαγωγια, δι-
 δαγμα, διδασκαλια, ἀαλιφίς, καταλιφίς,
 ἐπιτηδευσις, μῦσις, κατηχησις, ἐπισημη.
 Μαθησις.
 Τοιο διδασκαλικὸν ὁ μαθητὴς φερτερός εσι Possel.
 S Y N. Ακρεατής, ὀμιλητής, φοιτητής, γυμνα-
 μος.
 ΕΡΙΤΗ. Αμαρτιοος, δευδής, μισοπίλος,
 κυμισοπρισις, ὀμοκλιτής, περισσοπος, τετερο-
 ρος, ὑπαροσιος, φιλικος.
 Μαθησια. (μαθῶν ἐπιθυμω.)
 Μαθητιῶ γαρ—Ar. N. 183.
 Μαῖα.
 Θαρσει μαῖα—Od. C. 372.
 Μαῖα πολυκλαυτοιο τοκς ὀβολιπορθος Αθην.
 Gryph 381.
 S Y N. Μαῖας, τῆνη, μαμμη, τρεφος—μαι-
 εντριχ, μαιεντριχή, ἰατρική, ἀκρεσις, ομφαλη-
 τόμος.—πατραδελφη, Σεα.
 Μαῖα, Μαῖάς. Vid. Ερμης.
 Τῆ μιν τεκν ποτνια Μαῖα Hcm. M. 19.
 Διὸς και Μαῖαδος ἕβν. Ib. 1
 ΕΡΙΤΗ. Αἰδοια, ἀγνηαρ, ἐρικυδής, δυσγα-
 μος, διδυμπτόκος, δολοπλῆκος, καλλιπεδίλος,
 Ατλαντις, Ατλαντις, Σεγατηρ.
 Μαιανδρος.
 Μαιανδρος τεροάς—Π. C. 869.
 ΕΡΙΤΗ. Βαθυρρος, ενδουμχος, πολυσχηδής,
 σκολιος.
 Μαιανδρος τριελίζον ἴδαρ—Er.
 —Αλεγεινῶ Μαιανδρῶ κελαδοντα ρου. Cal.
 Ενθαροαί κλυζεσι πολυπλανέος Μαιανδρῶ. Orph.
 Μαινω, Μαινομαι, Μαῖνμαι.
 Αἰστον τικλοντα κανθα
 ρος σε μαινοσομαι. Ar. L. 696.
 Τιμας αφοροσση μαιωσατο—Er l. 1.
 S Y N. Λοχευομαι, Σεραπεινομαι.—νεοτρεφει.
 —ερευνω
 Μαιμωω, Μαιμωω.
 —Μαιμωσε δέ σὶ φιλον ἦτορ. Π. ε. 670.
 —Χείρα μαιμῶταν φου. Soph. Aj. 50.
 Κλασγῆ μαιμωσται εδητιος—Ar. 2. 269.
 S Y N. Αναμαιμωω, απομαιμωω, επιμαιμωω,
 επιθυμωω, προθυμωομαι, καταδραπαναμαι, καθ-
 αναλισκομαι, κλενομαι, τερασσομαι, κυματέ-
 μαι, καχλαζω, σφωω, πηδωω, ενθεσιαζω.
 ὄρμαω.
 Μαιμαλιδης. Vid. Πισανδρης.
 Μαιμαλιος,
 Ταων Μαιναλη νῶεν ρουω ακραρεα. Call. 3. 224.
 Μαιναλον. (ερος Λεκαδίας.)
 Εἰτε τὴ γ' ἀμφιτολεῖς μεγα Μαινον—Theoc.
 1. 124.
 Μαιμάς;

Μαινάς, Μαινόλις.

—Μεγαροιο διεσσυτο μαινάδιση. Π. χ. 460.

Και διανοιν γε μαινόλιον Aesc. Supp. 114.

S Y N. Βακχιη, παραρρηος, παραφραν.

Μαινάδες.

Βακχον Μαινάδων μονοσολον—Soph. Oed. T. 124.

ΕΡΙΤΗ. Οπροφόνιοι, θηροτρόφοι, θυοσκόοι, αιγοπαθείς, εχιδνοχαρής, πολυθρηνοι, πολυδακρυματός.

—Ερθα Μαινάδες

Καθητή εχεσαι χήρας εκ τερπνοίς ποιοίς

Αι μιν γαρ αυτων θυρσον εκλειοιπότα

Κισσο κομητην αυθις εξανειφον

Αι δ' εκλιπέσαι παικίλ' ως παλοι ζυγά,

Βακχέων αντεκλαζον αλληλαις μελος. Eur.

Μαινίς, Μαινη

Τις την κεραλήν απεδιδοκε τής μαινίδος; Ag. B. 1016.

Και μαινη ζαλαρευτα—Er. I. 1.

Μαινολιος. Vid. Βακχης.

Μαινομαι

Ουχ' ογ' ανευθε θεά τάδε μαινεταί.—Π. ε. 185.

Βι' ετω μαινεσθαι εασομεν ελον Αρηα. Ib. 717.

S Y N. Εκμαινομαι, εμπαινομαι, επιμαινομαι, ασφαινω, βακχευα, λυτσομαι, παρανοά, παραφροσε, οργιζομαι, μαργαινω.

Μαινω.

Φαρμακοιος ετερα του ανδρ' εμῆεν. Ag. Th. 568.

Ε Χ Ρ. Μαιῆσαι εποιοσε.

Μαινομαι.

—Ου γάρ σφι φαινετο κερδιον εῖναι

Μαιεσθαι πρωτερω—Od. ξ. 356.

S Y N. Επιμαιομαι, αναζητω, διφω, μασειω, ερευσιω, εσειμαι, ερμαομαι.

Μαινοιδης, Vid. Ομηρος.

Μαιων.

Μαιων Αιμονιδης επισκελος αθανάτοισιν. Π. δ. 394.

Μαιώτας.

Μαιώτας—αβροχιτονας. Ογηρ.

—Προσφιλεσατην βροταις—Μαιωταισι—Lyc. 1290.

Μαιώτις.

—Μαιωτιδος εῖδατα λιμνης. Dion. 163:

Μαιωτιν αμρῖ πολυπυταμον

Εβα δ' ευξινον οἶδμα λιμνας. Eur. Herc. f. 409.

Μακρ, Μακαριος, Μακαρισος, Μακαρς, Μακαρτος.

Ω μακρ Ατρεδη.—Π. γ. 182.

Τον και υπεδδισαν μακαρες θεοί—Π. α. 496.

Τοι γαρ με πολλαίς μακαριαν Ελληνιδων

Εθικας αιτι τῶνδε—Eur. M. 509.

Ω μάκκρριε Κοματα,—Theoc. 7. 83.

Ουτίς ανηρ προπαροιδε μακαρτατοί, υτ' αρσπισσα. Od. λ. 482.

S Y N. Ευδαιμων, ολβιος, ζηλωτός, άγιος, μακαριτης.

Μακαριζω.

Ως αν τις σε συναντομενος μακαριζοι. Olo 537.

S Y N. Εκμακαριζωι, ευδαιμονιζω, ζηλω, ολβιζω, ολβιαζω.

Μακαριτης.

Ως μακαριτην, ε Δαματρι;

Τον βιον αυτῃ κατελεξας. Ag. Pl. 554.

S Y N. Παμμακαριος, πανευδαιμων, πανολβιος, μακρ.—τεθρεός.

Μακαριως.

Ως μακαριως πεπραγοτε. Ib. 629.

Μακεδνός, Μακεδανός. (Vid. Μηρυμα.)

—Οιδ. τε φυλλα μακεδνῆς αιγειριο. Od. η. 106.

S Y N. Μακρός, δολιχός, προμηκης, προβλός, υψιλος, εξοχος.

Μακελλα, Μακελη. Vid. Δικελλα.

Χερσῖ μακελλον εχων, αμαρῖς δ' εξ' εχματα βαλλον. Π. φ. 259

Τροίαν κατασκαφαντα τε δικηφορς

Διδς μακελλη—Aesc. Ag. 535.

Δμαός, εχων μακελην, πονον οριθεσοι τιθειν. Hef. ε. 468.

ΕΡΙΤΗ. Ευγαμπίος, ενεργής, δεινδροκόπος, πεδσοκαφής, χαλιμα

Μακεσῆρ, Μακεσῆρ. Vid. Μακρός.

Μήτι μακεσῆρα μυθον

αλλα συντομον λεγων. Aesc. P. 700:

Ηκσα μακεσῆρα καρδιας λογον. Ib. Supp. 475.

Μακετις.

Α Μακετις σε κκευθε ταφς κοις—Er. I. 3.

Μακηδαν.

—Ουκ αεκκσα Μακηδου κειρανεεσθαι. Call. 4. 167.

Μακκοαω.

Και το τε δημς προσωτων

Μακκοα καθημενον. Ag. Eq. 395.

S Y N. Αφραινω.—ενεος εῖναι.

Μακρῶν.

Μη τῶνε μακρῶν.—Soph. Aj. 1059.

S Y N. Πορρωτερω, πορρωτερον, πορρωθεν, απωτερω, τῆλε, μάσσον, μακράς

Μακρον.—Μακρῶν, Μακρῶν. (Adv.)

—Υπὸ δ' εῤματα μακρᾶ τανυσσαν. Π. α. 486.

Τον δ' ευ λεγοντα μη νομιζ' εῖναι μακρῶν. Phil.

S Y N. Μεγας, μακεδνός, μακεσῆρ, εκτενης, αιτύς, πολύς.

Μακραων.

—Μακραίων τ' εδ', ως επεικασαι. Soph. Oed. C; 149.

S Y N.

ΣΥΝ. Μακροβίος, μακροβιότης, θνηαίδς, πολυχρονίος, μακροχρονίος, μακροήμερος, μακροεταίος.
Μακραυχήν.
 Μακραυχένος γὰρ κλίμακος προσαμβάσεις. Eur. Ph. 1190.
ΣΥΝ. Μεγαλαυχήν, ὑλαυχήν, ὑψηλός.
Μακρηγορέω, Μακρολογέω
 —Τί δὲ μακρηγορεῖν; Ib. 778.
 Ἴνα μὴ δὲ πολλὰ μακρολογῶ δὲ ἡμέρας. Ath. 1. 6.
ΣΥΝ. Αὐτεω.—λόγον παρατείνειν —πολλὰ λεγέιν.
Μακρηγορία.
 Εἰμὶ δ' ασχολος ἀναθεμὲν πᾶσαν Μακρηγοριαν λυγὰ τε καὶ φθεγματι. Pind. P. 8.
ΣΥΝ. Μακρολογία.
Μακροβίος.
 Ἔθνος ἐς ἀφνειὸν καὶ πλεῖστον ἐξικομεσθα Μακροβίων, οἳ δὴ πολλὰς ζωῶν ἐνιαυτοὺς Δωδεκάχιλιαδας μῆνῶν ἑκατονταετηρῶν Πληθυσὸς μῆνης, χαλεπῶν ἐκτοσθεν ἀπαντων. Αὐταρ ἐπεὶ μῆνός το πεπρωμένον ἐξανυσσῆσιν Ἰππῶ ὑπὸ γλυκερῶ θανάτῳ, μαρπῆσι τελευτήν. Ogrh. 1105.
Μακροβίος Vid. Μακραιών.
 Ἡ μακροβίος δὲ γέ τις αἰωνεφανθη—γεραίοις. Aesc. P. 262.
Μακροπνός.
 Ἐλκεῖ μακροπνῶν ζωῶν. Eur. Ph. 1561.
ΣΥΝ. Μακροχρονίος —(αὐτὸ μακροπνός.)
Μακροφαρυγξ. Vid. Ευλαλός.
Μακροφυαρτίς
 —Μακροφυαρτῆν Ἡλιοδωροτερον. Ep. 1. 2.
Μακρῶν.
 Τὸν μικρὸν Μακρῶν φέρει κοιμωμένον εὐραῶν Εἰς τραγίην μικρὰ τε ποδὸς ἐήλυσε μῦς. Ep.
Μακτρά
 Χρῆσον συ μακτραν—Ar. R. 1190.
ΣΥΝ. Θυσία μαγίς.
Μαλα, Μαλισα
 Θαρσίσις μάλα, ἐπε—Il. α. 85.
 Ατρεῖδα δὲ μαλισα—Ib. 16.
ΣΥΝ. Λιαν, κάρτα, παν —ἐξαιρετως.—ἀκριβῶς, ἀκρῶς πλείστον, σφοδρᾶ, μᾶλλον.
Μαλακίων.
 Ἐπε, μαλακίων, δεῦρ' αὐσας—Ar. Ecc. 1050.
Μαλακίς.
 —Μαλακὸν δ' ἐνδυνε χιτῶνα. Il. ε. 42.
 —Μαλακώτερος ἀμφοφάθα θαι. Il. χ. 373.
ΣΥΝ. Ἀπαλὸς ἄβρὸς, ἡμέρος, προσπνῆς, ἡδύς, μελιχός, ἡσυχός, ἀσελγής, ἐκλυτός, μασθλις, μαλθακός, μαλακίας, τρυφερός.

Μαλακαίπες.
 —Μαλακαίπιδες Ωραι. Theoc. 15. 103.
Μαλακογνώμων, Μαλακοφρῶν
 Μαλακογνώμων ἐσται πότε—Aesc. Pr. 189.
Μαίραϊ—μαλακοφρονές, ηπιόθυμοι. Ogrh. H.
ΣΥΝ. Ταπεινός.
Μαλακοφθαλμος
 Γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μαλακοφθαλμος κυκλω. Athen. 1. 10.
Μαλακοχερ.
 Τὸν φαρμακος διδάξεν Μαλακοχερα νομόν. Pind. N. 3.
Μαλακῶς. Vid. Μαλθακῶς.
 Κάτα καθίζε μαλακῶς.—Ar. Eq. 782.
Μαλασσῶ, Μαλασσομαί.
 Προς δ'εὼν μαλασσῶ. Soph. Aj. 598.
 Ἀνδρὸς πονηρῶ σπλαγχνὸν ε μαλασσεταί. Sent.
ΣΥΝ. Γήμαλασσῶ, διαμαλασσῶ, καταμαλατῶ, μαλακίζω, μαλακύνω, μαλθασσῶ, ἐκμαλθακῶ, μαλθακίζω, μεταβαλλομαί, χανύω, καταπραυνῶ, ἀπαλυνῶ, πῆθα, ἀγαθύνω.
Μαλαχῆ.
 Οὐδ' ὅσον ἐν μαλαχῆ τε καὶ ἀσφοδελῶ μεγ' ονηαρ. Hef. e. 41.
Μαλεα, Μαλεα.
 Ἀλλὰ με κύμα ροος τε περιγναμπήοντα Μαλεαν Καὶ Βορέης ἀπεωσε,—Od. ε. 80.
 Μαλεα προσίσχων πῶρῶν—Eur. Or. 362.
Μαλερός.
 Αὐτὸς τ' ἐμπρησαν μαλερῶ πυρός—Il. ε. 242.
 —Πόθω σῆνεται μαλερῶ. Aesc. P. 62
ΣΥΝ. Μαραντικός, φαρτικός, εφθαρτος, εὐδιασθορος, λαμπρός, ἰσχυρός, σποδοσις, οξύς, δριμύς, ξηρὸς ἀσθενής, καυστικός.
Μαλη. Vid. Μασχαλίη.
 —Δορυ δ'ἦθ' ὑπὸ μαλης ἦκες ἐχων. Ar. L. 984.
Μαλθακία. Vid. Αβροσυνη.
 —Ο δ' αὐτὸν
 Ἐξαγαγεν βιοτε μαλθακῆ σοφίης. Suid.
Μαλθακίω.
 Ἡ μαλθακισθεντα,—Eur. M. 291.
ΣΥΝ. Ταπεινῶ, μαλασσῶ ἀπάταῶ.
Μαλθακισίον
 Οὐ μαλθακισία,—Arist. N. 725.
Μαλθακός.
 Μαλθακὸς αἰχμητής,—Il. ρ. 588.
ΣΥΝ. Μαλακός, ἀδρανής, ἀσθενής, ῥαθυμός, μαλθακός, μαλθακιστός, μαλθακιστός.
Μαλθακός.
 —Σκληρὰ μαλθακῶς λεγέιν. Soph. Oed. C. 805.
 Φιλιππατον με μαλθακῶς Ar. A. 1199.
ΣΥΝ. Αβρῶς, ἀπαλῶς, ἡσυχῶς, ἐυκολῶς, δρυττικῶς, πρῶως, τρυφερῶς, μαλακῶς.
 * D d Μαλθασσῶ

Μαλθασσα. Vid. Μαλασσα.
 — Πήμα μαλθαχθεῖσ' ὑπὶφ. Aesc. Eum. 134.
 Μαλκισατος.
 — Τόδε μοι μαλκισατον ἦμαρ. Suid.
 ΕΧΡ. Ψυχροτατος, ασθενής.
 Μαλλοδετής.
 — Τας μαλλοδετέας κυσεῖς. Soph. Fr.
 Μᾶλλον.
 Ἐπειτα μᾶλλον μᾶλλον—Suid.
 S Y N. Πλεον, επιπλεον, περισσοτερον, μειζωνος. αἰ μᾶλλον.
 Μαλλίς.
 Ειροσπίκοι δ' οἷες μαλλοῖς καταλεβριδασι. Hef. ε 23.
 S Y N. Κᾶς. Φριξ λαχνη.
 Μαμερσα Vid Αθην.
 — Οἱ δε Λαφριας
 Οἱσι Μαμερσας ηθαλωμενοι φλογί—Lyc. 1417.
 Μαμερτος. Vid. Αρην.
 — Τόν τε Χρησωνης δεδν,
 Καρθαον, η Μαμερτον—Ib. 938.
 Μαρμαω. (φαγω. Suid)
 Μαρμαῶν δ' αν αιτησαντος.—Ib. N. 1386.
 Μαρμια (μητηρ)
 Ου καλῆς την μαρμιαν. Ib. L. 878.
 Μαρμακυθος.
 Κεχνηντες Μαρμακυθοι
 Και Μελιτιδαι καθηητο. Ar. R. 1021.
 Μανδαλωτην. (είδος φιληματος)
 Και μανδαλωτή—Arist. Th. 149.
 Μανδρα
 Χῆραι μεν μανδραι.—Call. 6. 106.
 S Y N. Μανδρευμα, ἔρκος, αῦλις, επαυλις.—
 σπεος, φραγμός υλη
 ΕΡΙΤΗ. Πολυχανδής.
 Μανθεομαι
 — Εγὼ δ' ἐπὶ τὴν μεμανθαι, Theoc. 10. 31.
 S Y N. Μαινομαι, μαργαίω. εφιεμαι.
 Μανης. (δῦλος)
 — Μεγαλειτής δ' ὁ Μανης. Ar. R. 996.
 Μανης (κυλιξ)
 Μανη δε λαβε κεραμεῶν ἀδρδ
 Χορῶντα κοτυλας πέντε.—Ath. 11.
 Μανθανω.
 Ἄλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ
 Μανθανουσιν οἱ σοφοί.—Arist. Av. 374.
 . Ἄλλ' ἐπεὶ εν δὴ εργα κακ' ἐμαθες—Od. σ. 631.
 S Y N. Καταμανθάνω, ἐμμανθάνω, ἐπιμανθάνω, δάξω, μαθητεομαι, πειθομαι, ασκειομαι, ακκῶ, αισθανομαι. εντω. αναγνωσκω.
 — Βαδίζεμεν ανθεμοεντα
 Εἰς ἀρετῆς λειμῶνα—Oiph. L.
 Ποικίλα Μυσσων ανθεα δρεψαι. Ep.

Μανια. Vid. Λυσσα.
 Κάμοι και μανιαι μεγα χαιρετε.—Ep.
 Θα μανια ξυναυλοι. Soph. Aj. 616.
 — Και ἀρετιοῖσι μανιας. Opp. α 4.
 ΕΡΙΤΗ. Αὔτοφόνος, ολοφρων, ολοή, ζαρά, ἑτεροφρων κακὴ λυσσῶσα, λυσσαλεα, τρεχῆλατος, φρενοπληγής.
 Μανιάς,
 — Μανιάσιν, λυσημασί. Eur. Or. 270.
 — Μανιασιν νοσοῖς Soph. Aj. 59
 Μανικός, Μανιωδης. Vid. Νυμφαι Βαυχης.
 — Μανιωδεις οργια Βαυχε. Theoc. 26. 13.
 S Y N. Μαργος, αφρων. εμμανής. ενθεος. ὑπερφρωνος. οισρηης, φρενοπληγίος.
 Μαννα.
 — Γλυκερὸν σφίσι Μαννα πασασθαι. Apollin.
 Ἄρτος επεφρανιος.—Αγγελικὴ θαλιη Ib
 Αἰθερος αφητον εἰδαρ ερημάδος εγλυθι πετρης;
 Μαννα πολυκλήρισον—
 — Μελιρρυτος αἰθέρης ἄρτος Nonn.
 S Y N. Αερομελι (Θυσια, σπονδή Suid)
 Μαντια, Μαντευμα, Μαντηον Μαντηιον.
 Μαντιας τε—Διὸς πάρα, δεσφρατα παντα.
 Hom. III. 470.
 Μαντευμασι Πυθιης. Pind. Isth. 7.
 — Μαντηία Τηρειαο. Od. μ. 272.
 S Y N. Θεοπροπια, μαντοσυνη, λογιον, προρησις, προαγγελμα, προφητια, χρημαδηνμα, χρησμός. Ζεμης. θεασμός, κληδαν.
 Μαντευματι.
 Εἰ ετεδν Καλχχας μαντευεται—Il ε 300.
 S Y N. Απομαντευομαι, διαμαντευομαι, καταμαντευομαι, προμαντευομαι, μαντιπολεω, θεμισεω, θεοπροπειω, θεορατιζω, θεοπιζω, θεοπιφδεω, προθεοπιζω, προφητευω, οἰανίζομαι, φοιβαζω, διαφοιβαζομαι, χρησμολογεω, χρησμοδεω.
 P H R. Χεεν μαντωδεα φωνήν.—θεοπρόπον ἄσθμα τιταιπειν. Ep.
 Δαφνηφαγων φοιβαζεν εκ λαιμων οπα,
 Σφίγγος κελαιῆς γῆρην ἐκμιμνημενη. Lyc.
 Μαντεῖος.
 — Μαντεῖος Απολλων. Ar. Av. 723.
 Μαντευτέον.
 Τῷ γὰρ δεῖν τάναντι ε μαντευτέον. Eur. I. 373.
 Μαντευτός.
 — Ηκεν ὁ μαντευτός γονος.—Eur. I. 1208;
 Μαντικός
 — Καὶ μὰθ' ἐνεῖ εἰ σοι
 Βροτειον εδέν μαντικῆς εχον τεχνης. Soph.
 Oed. T. 728.

M A

Το μαντικόν γὰρ πᾶν φιλαργυρον γένος. Ib.
 Ap. 10¹⁷
 Το μαντικόν πᾶν σπέρμα φιλοτιμον κακόν. Eur.
 I A. 5.0.
 S Y N. Μαντιῆος, μαντευτικῆς, μαντῆος,
 μαντώδης, μαντῶος, μαντοσύνης, πρεφτικῆς,
 λογίος.
 Μαντικῶς.
 Οὐκὲν δοκῶ σοὶ μαντικῶς τὸ φρυγανον τίθεσθαι.
 Ag. Pa. 1026.
 Μαντινέα.
 —Καὶ Μαντινῆν ἐρατεινήν. Il. ε. 607.
 Μαντιος.
 Γένατο δ' Ἀντιφάτην καὶ Μαντιον, υἱὲν κραλαῖώ.
 Od. ο. 242.
 Μαντιπολεῶ. Vid. Μαντευομαι.
 Μαντιπολεῖ δ' ἀκελευσος
 Ἀμισθος αἰοιδῶ. Aesch. Ag. 987.
 Ψευδεᾶ δεσπιζοῦσα καὶ ἀχρεᾶ σφόδρα πολλή
 Μοχθίχης ἀτέλεια, καὶ ἱερὸν ἀσυμμίαινας.
 Tryph.
 Μαντιπολεος.
 Οὐδ' ἐτι μαντιπολοιο τῆς κεχρημέθα φωνῆς.
 Tryph. 429.
 Τῆς μαντιπολεῖ Βακχίης—Eur. Hec. 123.
 Μαντιος.
 Οὐ βελομαι τὸν μαντιν ἀντιπῆν κακῶς. Soph.
 An. 1067.
 Μαντι κακόν, ἢ πάποτέ μοι τὸ κρηγυον ἐπας.
 Il. α. 106
 Ἡ οἱ μαντιῆς εἰσι, θυσοκίοι. ἢ ἱερῆς Il. ω. 22.
 S Y N. Μαντευτῆς, θεοπρόπος, θεσπίς, θεσ-
 πιωδὸς θεσπιαοιδῆς, προφητικῆς, ὑποφητικῆς, ὑπο-
 φητῶν χρησμοφόδος, χρησμολόγος, χρησμομαγο-
 ρῆς ομοητήρ.
 E P I T H. Ἀμυμων. αἰοιδίμος, εὐσκοπος, σο-
 οδός, ἐχεφραν, ψευγῶρος
 P H K. Θεραπῶν Ἑλικωνίᾳ Ἀπολλωνος.—
 Ἀνῆρ τῶν μισσῶν καὶ χαρίτων τροφίμος.
 Πιερίκῃ δὲ μελισσα περὶ σίγμα θεῶν ἀλάται,
 Κηρίον ὠδίνεσα μελισσῆς —
 Μισσῶν ἱερὸν σίγμα — Ep
 Πνευματι παφλαῶν, θεοδίνεος ἐγκυος ομοφῆς.
 Πιερίκῃς ἀμιλλητήρ αἰοιδῆς. Nonn.—
 Οἶδε Κλαρὸν παρ' οὐχθαῖς λαλον πινοντες ὕδωρ,
 Δαφνηφόροισ' Φοῖβος μεμνήδες βοᾶσιν.
 Μαντοσύνη.
 Ἦν διὰ μαντοσύνην, τὴν οἱ πορὲ Φοῖβος Ἀπολ-
 λων. Il. α. 72.
 —Ὁς περὶ πάντων
 Ἦιδεε μαντοσύνας.—Il. ε. 832.
 S Y N. Μαντική, μαντεία.

M A

Μαντοσύνης, Μαντῶδης. Vid. Μαντικός.
 —Θεῖν ἢν κλεῖσσι ἐπετραῖν
 Μαντοσύνη—Eur. Andr. 1031.
 —Δοκεῖν δεχεῖν μαντώδεα φωνήν. Ep. I. 5.
 Μαραγδος πρὸ Σμαραγδος.
 —Καὶ αἰγληντα μαραγδόν. Oph. L.
 Μαραγνα Vid. Μασίξ.
 Ἦτοι μαραγνά γ', ἢ καρανίης μορος. Eur. Rh.
 817.
 Μαραθρον.
 —Ἰππεὶ μαραθρὸν πολυαυξία εἰζαν. Nic.
 Μαραθρον.
 Ἰκετο δ' εἰς Μαραθῶνα—Od. η. 8.
 —Λεμῶνα τὸν εἰροῦντα Μαραθῶνος.—Ag. Av.
 248.
 E P I T H. Ἀλικυσος, ελαιοκόμος, καλλιτο-
 κος Μηδοφόνος.
 Μαραθονομαχος (Μαραθονομαχίης. Ag. A. 180.)
 Ἐξ ἄνδρας Μαραθονομαχίης,—Ib. N. 982.
 Μαραίνα. Vid. Μασίξ.
 —Τισδὲ μαραίνας—δῆπος ἰκνῆται. Aesc. Ch.
 373.
 Μαραίνα, Μαραίνομαι.
 Καὶ τὸ ροδὸν καλὸν ἐστὶ καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μα-
 ραίνει. Theoc. 23. 28.
 Ἀνθρακιν δ' ἐμαραίνει—Hom. M. 140.
 —Καὶ φλόξ ἐμαραίνει. Il. ι. 212.
 Τῆμος πυρκαϊῆ ἐμαραίνεται—Il. ψ. 228.
 S Y N. Ἐκμαραίνο, καταμαραίνομαι, ἀπομα-
 ραίνο, αὐαίνο, ἰσχυαίνο. Διαφθερῶ, ἐξαλειφῶ,
 τήκω, καταβάλλω, ἀπομαραίνομαι, ἰχυαίνο-
 μαι, διαβρεχόμεαι, κατασπτομαι, αφανίζομαι.
 καταφθίνο.
 Μαργαίνα. Μαργω
 Μαργαίνοι ἀνεκκινεῖν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι. Il.
 ε. 582.
 Μεθες μ' εἶπαι τῆδε μαργώσαν χερα. Eur.
 Hec. 1135.
 S Y N. Μαινομαι, ἐνδοσιαζῶ, αἰσθηλάτω, ἐρ-
 μῶ (ἀκρατῶς.)
 Μαργαρον, Μαργαρίτης.
 Καὶ μαργαρον τραχηλῶ. Anac. 20. 14.
 —Καὶ μαργαρίτην πολυτιμον. Naz.
 E P I T H. Αἰγληίς.
 Ἄλλη μαργαρον εἶχε φαεσφορον, ἔχαριν αἰγλης
 Γλαυκὸν ἐρυθραῖος ἀμαρωεῖται οἶδμα θαλάσσης
 Λαμπομερῆς —Nonn.
 Μαργος.
 —Μετὰ δ' ἐπείπε γαστέρι μαργῶ. Od. σ. 2.
 —Μαργῶν ἐπίβητορες ἰππων. Hom XXXVII. 4.
 S Y N. Μανικός, ἐπιμαργος, ἀρρων, ἀκολαστος,
 ἀσελγής, ὑβριστής.
 Μαργοσύνη.

Μαργουσιή.

Σὴν διὰ μαργουσιήν. Anac. 101.
 — Ἦτις δάμα. καὶ ἔς ποχυνε τοκίας,
 Μαργουσιήν εἶσα. — Apoll. 3. 796.
 S Y N. Μαργωτός, αφροσύνη, μαχλοσύνη, λα-
 ροσύνη, προπέτεια.

Μαρία (Παρθενική)

ΕΡΙΤΗ. Απερογάμος, νοσφιγάμος, αδέτος,
 αχραντος ανιμος, ανανδρος, αγνοτοκεια, θεη-
 δόκος, θεεδής, θεητοκος, μητροπαρθενος, παγ-
 κλυτος, παμμακαϊρα, παγχαρτος, ποτνια,
 σεμνή, συγοδεμνος, φυσίζωος
 Ἄγνη μητηρ.—Νυμφη κ νυμφηθεΐσα. Naz.
 Μελπωμεν θεοπαϊδα, θεοεκελον, κ. λ. vid.
 Caufin.

Μαριανδυνος.

Και Μαριανδυνων ιερὸν πεδον—εθ' ενεπεσιν
 Ουδαις Κοονιδαιο μεγαν κυνα, χαλκεοφωνον
 Χερσιν ανελκομενον μεγαλοστροφος Ηρακλῆος
 Δαιον απο σηματαυ βαλεον σιαλωδ'α χυλον.
 Dion. 791.

Μαριλη

Υπο τῷ θεῷ τε τῆς μαριλης μοί συχνήν
 Ο λαρκός επιτλησεν—Ar. A. 349.
 S Y N. Χνός, τεφρα, σποδιά—αμαυρὸν πῦρ.

Μαριλαδης. (ὁ ανθρακίος. E. M.)

Ω Μαριλαδῆ. Ib. 609.

Μαριλοποτις

Α με παρ' Ἡραισῶ θῆκε Μαριλοποταν. Ep. I. 1:
Μαρις.
 —Μαρις δ' αυτοσχεδὰ δερὶ
 Αντιλοχῶ επορευσε, κασιγιγντοιο χολαθέος. II.
 π. 819.

Μαρμαίρω.

—Και ομματα μαρμαίροντα. II γ. 397.
 S Y N. Αγαλαμπῶ, καταλαμπῶ, πυρραζῶ.
 απασραπῶ

Μαρμαρεος. Μαρμαριος. Μαριμαρος.

—Ἦ δε μεγαν ἰσὸν ἕφανη
 Διπλακα, μαρμαρειν.—II. γ. 126.
 Τῶγαλμα Ξειοκλῆς θῆκε το μαρμαρινον. Theoc.
 Ep. 10.
 —Πετρον—Μαρμαρον, οφρικεντα—II. π. 735.
 S Y N. Μαρμαρεος, λευκός, λαμπρός.

Μαρμαροεις.

Ολυμπὶ μαρμαροεσσαν αιγλαν. Soph. An. 619.
Μαρμαρον. Μαρμαρος (λίθος)
 Μαρμαρω οφρουεντι βαλῶν—II μ. 380.
 Επαίξε δ' ἔχων τον μαρμαρον. Ar. A. 1171.

Μαρμαρω

Και πεμπελον γραυῖν μαρμαριμετην δεμας.
 Lyc. 526.

Μαρμαρυγή.

Μαρμαρυγὰς θῆκε ποδῶν—Od. 9. 265.
 S Y N. Αγλαϊα, αυγή, λαμπηδῶν, ασραπῆ.
 ΕΡΙΤΗ. Πυροεσσα, ροδσεσσα, δεροσεσσα,
 τροχρεσσα, ευκυκλος, σελασφόρος, σεβηοντις.
 Μαρμαρυγην χαριεσσαν απασραπῆσα προσω-
 πον. Μυθ.
 Μαρμαρυγην φυξηλιν αλωμενοιο κεραυνῶ. Nonn.
 Μαρμαρωτίς, Μαρμαρωτός.
 —Μαρμαρωτίδος γαλης. Lyc. 843.
 Οφειν ιαχημασι Δυσσα μαρμαρωτός. Eur.
 Her. F. 883.

Μαρναμαι. Vid Μαχρομαι.

—Εμαρνατο ἴσος αελλη. II. μ. 40.
 —Μαρναντο δεμας πυρός αιθωμενοιο. II. σ. 1:
Μαρπισση. Vid. Κλεοπατρα.

Μαρπίης.

Οδε μαρπίης ναίος, γαῖος. Aesc. Supp. 833.
 S Y N. Αρρακτιήρ, ληπίης.

Μαρπίω.

—Ἄ κεν μαρπίησι κεραυνός. II. 9. 405.
 —Ουδε χθονα μαρπίε ποδοῖν. II. 9. 228.
 Ἴμειοι μαρπειν—Hef α. 304.
 S Y N. Καταλαμβανῶ, συλλαμβανῶ, διαχρα-
 μοι. κρατειω.

Μαρσοι

Και Μαρσων θοα φύλα—Dion. 376.

Μαρσυα.

Εξ ὅτε Μαρσυαο θεημαχον αυλὸν ελεγξας,
 Δερμα παρηωρησε φυτῶ κολπεμενον αυραις
 Γυμνασας ἑλα γυῖα λιπορρησιο νομῆος. Nonn.
 I. 1.

Μαρτυρ, Μαρτυρος.

Τρεῖς μαρτυρές εσε—Nonn.
 —Τῶ δ' αυτῶ μαρτυροισαν. II α 338.
 S Y N. Επιμαρτυρ, επιμαρτυρος.
 ΕΡΙΤΗ. Δαιμαν, θεεδής, εμπειδομυθος.

Μαρτυρεω, Μαρτυρομαι.

—Πενση ὡσε μαρτυρεῖν μοί Soph. Tr. 916.
 Μαρτυρομαι τῶ δ' ε σε—Ib Oed C 847.
 —Ταυτ' εγῶ μαρτυρομαι. Ar. Pl. 933.
 S Y N. Απομαρτυρεω, εκμαρτυρεω, διαμαρ-
 τυρεω, επιμαρτυρεω, επιμαρτυρομαι, διατιθε-
 μαι, επιφανῆμαι—καλῶ μαρτυρας.

Μαρτυρημα, Μαρτυρια, Μαρτυρειον.

—Μαρτυρημά θ' Ελλάδι. Eur. Supp. 1204:
 —Διονυσε μαρτυρησι. Od. λ. 324.
 Αλλ' εκ Διδῶ γάρ λαμπρά μαρτυρια παρῆν.
 Aesc. Eum. 800.
 S Y N. Βελισσις, εντολή.

Μαρφακίς.

Μαρφακίδην, νοσοθυμον, αὐθ' θανατοιο παρσεφρον.
 Man. 4. 540.

Μαρων
Πιερίδες, τί μοι ἀγῖον ερωπίσασθε Μαρωνα.
Ep. l. 4.

Μαρον
Ὅν μοι ἐδάκε Μαρων Ευαίθεος υἱός,
ἱεὺς Ἀπολλωνός· ὃς Ἴσμαρον ἀμυρ βεβήκει. Od.
i. 197.

Μασσομαι, Μασσομαι
Μασσομαιος τοιοῦτον.—Ag. Pl. 321.
SYN. Διαμασσομαι, επιμασσομαι. απο-
δρετω μασιχῶ. μασαζῶ.

Μασσημα, Μασσημα
—Ὡς μασσημα ταῖς γνάθοις ἐχώ. Ath. i. 7.

Μασης
Οἱ τ' ἔχον Αἰγίαν, Μασσητά τε.—Il. ε. 562.

Μασσαιουλοί, Μασσυλῆς
Εὐθα Μασσαιουλοὶ καὶ ἀργονομοὶ Μασσυλῆς
Βοσκοῦνται συν παισὶν ἀν' ἠπειρὸν τε καὶ ὕλην,
Μαιόμενοι βιοτοιο κακῆν, καὶ ἀεικέα θήρην, κ λ.
Dion. 187.

Μασσαλίος
—Εὐθα τε γαῖα
Μασσαλίη τελευτᾶσαι, ἐπιστροφὸν ὄρμον ἐχέσασα.
Ib. 75.

Μασθός, Μασός Vid. Μαζός.
Ἡ γῆρας μασθῶν ὡς ἀπέχει χαρίτας. Call. Ep.
27.
Παρθένους νηοῖο διαβροχὸν ὕδατι μασόν. Ib. 4.
48.

Μασθλῆς
Μασθλῆς, ἠρών, γλοῖδος, ἀλαζών. Ag. N. 448.
SYN. Μαλακίων, ἐκλυτός, γλοῖδος, πολυγνώ-
μαν.

Μασσαγεται
Μασσαγεται—Θοῶν ρυτῆρες οἴων
Ἀνέρες, οἷς μὴτ' αὐτὸς ἐγὼ μὴτ' ὅς τις ἑταῖρος
Ἐμπέλασαι· μαλα γὰρ τε κακοξενώτεροι ἀλλων.
Οὐ γὰρ σφιν σιτοιο μελιφροῖός ἐσιν ἐδώδῃ,
Οὐδ' ἐμιν ἐδ' οἶνος μεταδῆμιος· ἀλλὰ γὰρ ἵππων
Αἵματι μισγόντες λευκὸν γαλαὶ δαῖτα τιθέναι.
Dion. 740.

EPITH. Φιλοπτολεμοί.

Μασσω, Ματῶ
Ἀπὸ κραμβοτάτης σφοματος ματῶν
Ἀσφοτάτας ἐπινοίας. Ag. Eq. 536.
SYN. Ἀναμασσω, απομασσω, διαμασσω.
κατασκευαζῶ, πυκνωῶ, καθαρίζω, φυραῶ, ζυ-
μοῶ.

Μασσων
—Ἡ ἐτι μᾶσσαν. Od. ε. 203.
SYN. Μελῶν, πορρωτέρως, μακροτέρως.

Μασαξ
—Ἄλλ' Ὀδυσσεὺς ἐπὶ μασακα χερσὶ πιεζέ. Od.
δ. 287.

Ὡς δ' ὄρνις ἀπ' ἡῖσι νεοσσόισι προφερῆσι
Μασακ', ἐπέεικε λαβῆσι.—Il. i. 324.
SYN. Γναθός, γαμφίλη, σφομα.—τροφή μα-
σημα—ἐνθεσις—ἀκρίς.
EPITH. Σιτοφάγος.

Μασαρυζῶ (τὰ χελη συναγῶ)
Ὀδ' ὑπὸ γῆρας μασαρυζέαι.—Ag. A. 688.

Μασευῶ
Ἐργός ἀνῆρ, εὐ δὴθὰ ματευσομένη.—Il. ξ. 110.
SYN. Ἀναμασευῶ, ματευῶ, ἐκμασευῶ, δια-
ζητῶ, ἐπιζητῶ, ἐξιχνεύῶ, ἐρευνοῶ, ψηλαραῶ.
μαιομαι.

Μασήρ, Μασήριος
—Καὶ διὰ πτερές
Κυανέας μασήρες ἀριστῶν ἐπέρησαν. Ag. 4. 1003.
Ἐρημὴ μίγισφ προζέτω μασήριω. Aesc. Supp.
927.
SYN. Ζητητῆς, μασευτῆς, ἐξεταστῆς, ἐρευνη-
τῆς, ἰχνευτῆς, ἀιχνευτῆς, ἰχνηλατῆς.—κατ-
σπῆς.

Μασίγιας
—κατὰθε ταχέως. μασίγια. Ag. Eq. 1225.
SYN. Μασίγωσιμος, νατοπληξ, σίγματος.
—δῆλος πωλικῆκός κεντροπύλος.
Αἵματι δὲ σμωδίσγες αἰεῖα βεβεθυῖαι
Ἰχθια λωβήντα θοῶν ἀνεφαινον ἱμαντῶν. Τρυφ.
Μασίζω.

Μασίξεν δ' ἵππυς—Il. ε. 768.
—Πλευράς τε καὶ ὠμῶς Οὐρη μασίζων.—Hes. α.
431.
Ἴππυς μασίετην.—Ib. 466.
SYN. Μασίγῶ, απομασίγῶ, διαμασίγῶ,
δερῶ, αικίζῶ, ραβδίζῶ, πηλοσῶ, καταπαίω.
μασίξι ξαινω.
PHR. — Ὑποσίξεν ἀφείδεια νῶτον ἱμασθλή·
Nonn.

Μασικτήρ, Μασικτήρ
—Σῶτερ ἐμῶν ἀπὸ μασικτήρων. Sib. l. 2.
Ἐπολοβον παρῆσι μασικτορος
Δαίς δαμῆς βαρῦ—Κρυός ἐχεν. Aesc. Eum.
159.
SYN. Μασίγεύς, μασίγοφόρος.

Μασίξ, Μασίς
Ἡρῆ δὴ μασίγι θοῶς ἐπιμαίετ' ἀρ' ἵππυς· Il. ε.
748.
Ἄλλὰ Διὸς μασίγι κακῆ ἐδαμημένη Ἀχαιοί. Il.
v. 812.
Ἡ, καὶ ἐφ' ἵπποισιν μασίω βαλέν.—Od. ο. 182.
Συν λιγυρῆ μασίγι τετρασορον ἀρμα δῖον.
Orph. H.
SYN. Μαράγνα, μαραινῶ, ραβδίον, αικια,
αἰκισμα, πηληγῆ.
EPITH. Ἀγνηῶν, ἀνθοκομος, θηροκόμος,
* Ec γογῆλη,

γορῶν, εὐραφῆς, γυροβόρος, Ἰοῦ, βροχία, κε-
ραυνία, ταρταρία, τροχαλίη, φαινή, φλογιτή,
φρικαλέα, παλιντροπος.

ΡΗΡ. Ροῖζε Φαρσαλεα μητιη.—Ερ.
Μασιχάω.

—Αφρός δὲ περὶ σίματα μασιχωντι
λεῖεται.—Ηεί. α. 389.

SYN. Μασαομαι, εσθιω, βιβρωσκω
Μασροπός, Μασρωπός.

—Τοῖς μασροποῖς διδῶσαι. ΑΓ. Th. 565.

SYN. Ποροβοσκος, ποροτρόφος, επαγωγός,
προαγωγός, προαγωγός, μαυλισίης.—ματρυλ-
λη.—ευτελής.

Μασφρ, Μασοριδης. Vid. Λυκοφρων.

—Απεικτατο πσιδός έταΐρος

Μασοριδης, ὃν καὶ Κυθρήθεν ενδογρόντα,

Ἰσα σιλοισι τοκίσιεν ετιομεν εν μεγαροισι. II. ο.
438.

Μασχαλη.

—Χελυν ὑπο μασχαλη εἶχε. Hom. M. 242.

SYN. Μασχαλῆς, επωμῆς, μαλη. πῆρον.

—Μασχαλη λοχημῆς δασυτερα.—Aristoph.

Μασχαλιω.

—Ὡς εδυσμενῆς Εμασχαλισθη.—Soph. El. 447.

SYN. Ακρωτηριαζω, ακρωτρωω, αποκοπῶ,
κατακοπῶ, κολοβωω.

Μασχαλισηρ.

Αλλ' αμφι πλευραι μασχαλισηρας βαλε. Aesc.
P. 71.

SYN. Μασχαλιτης, διαζωστρα, δεσμῆς.

Ματαιος.

Πᾶς λόγος εσι ματαιος, ὃ μη τετελεσμένος ερῶ.

Ερ. I. 3.
Ανθρωποι δὲ ματαια νομιζομεν, εἰδότες εδέν.
Theog. 141.

SYN. Αλιος, κενός, επικενος, πλιθιος, ταλας,
αφυλῆς, ατοπος, εικαῖς, φλυαρῆς, τήσιος, μα-
φιδιος, φευδῆς.

Ματαζω.

Η τῶν αθικτων εξεταῖ ματαζων. Soph. Oed.
T. 910

SYN. Ματαιοφρῆνω, ματαῖζω, ματαιαζω,
αφρανω, μαφρανω.

Ματαω.

—Τες πεποῖθα μη ματᾶν ἰδῶ. Aesc. S. T 37.

—Ουδ' εματισε. II. π. 474.

SYN. Ματαιοπραγῶω, ματαιοπονεω, απο-
τυχηνω, αμειλει, δυσμηχανω, πῆρυγιζω.—
αργῶ και απραγτος μενεν.

Ματεωω, Vid. Μασεωω

—Τὸ τὰ χωρία ταῦτα ματεωωσῆς. Theoc. 21.
65.

Ματευτής, Vid. Μασήρ.

—Και εμπορῆς τε ματευτάς. Man. 4. 268.

Ματην.

Ου σὲ ματην, ὦ πλῆτε, βροτοὶ τιμῶσι μαλιτα.
Theog. 523.

SYN. Ματαιως, ακαιρῶς, αλλως, αυτως,
εικῆ, διακειῆ, διακενωσ, τρηαλλως, μαφ, μαφι-
δωσ, κενωσποδῶς. φευδῶς.

Ματια.

Τηρετο δ' ανδρῶν θυμῶς επ' ερεσης αλεγεινῆς
Ημετερη ματη.—Οδ. κ. 79.

SYN. Αβυλια, ματαιοτης, κενωτης, εικαιοτης,
εικαιοσυνη, εθνεσια, ευτελεσια, κηφωτης, φανλο-
της.

Ματινοί.

—Και αγχημαχοι Ματινοί.

Ουρεσι κεκλιμένοι, ποταμῶ προπαρ Ευφρηταῖο.
Πιονες αφρηοί τε και Αρως εν δεδαῶτες. Dion.
1003.

Ματιολοχοι, Ματαιολοχος.

Στροφῆς, αργαλέος, ματιολοχός. ΑΓ. N. 450.

SYN. Κρεσιμετρος, φειδῶλός μυκτηρησίης.

Ματρυλεῖον, Ματρυλλιον. Vid. Κασαυριον.

—Οιμαζεται καταφθαρεῖς

Εν ματρυλεω τῶν βιον. Menand.

Ματῆη

Ηδῖον εδέν εσί μοι τῆς ματῆης.—Ath. 14.

Μαυρω.

Ρεῖά τέ μιν μαυρσοι θεοί.—Hef. ε. 323.

SYN. Αμυρωω, αφανιζω, εξαλερω, κατα-
καλλω.

Μαυσωλος.

Μνάμα τε Μαυσωλοιο πελωριον.—Ερ. I. 1.

Μαχαιριδιον.

—Μαχαιριδιον τε πηληγας. ΑΓ. Eq. 410.

SYN. Μαχαιριον, μαχαιρίς, εγχειριδιον.

Μαχαιρα.

—Οι δε μαχαιρας

Εἶχον χρυσεας εξ αργυρεαν τελαμωνων. II. σ.
597.

SYN. Σπαθη, μαυλις, ξιφος, σμιλη.
ΕΡΙΤΗ. Αφειδῆς, αμωιτίμος, αμωιπλήξ,
αμωιμακετος, βαρβαριῆ, δασπλής, ευηηκτος,
ξενωφόνος, κρεωφάγος, κακοεργος, ἱερά, μιαι-
φόνος.

Μαχαιοφῶρος.

Τὸ μαχαιοφῶρον τ' εθνος εκ πασης

Ασιας εἰεται. Aesc. Per. 56.

Μαχων.

—Πεδαλειος ηδε Μαχων. II. 732.

—Ασκληπιε ὑδν αμυμονος ἱπῆρος. II. δ. 194.

ΕΡΙΤΗ. Ασκληπιαδης, αντιθεσῆς δῆος, κλυ-
τῶς, φοιμηνη λαῶν.

Μαχωνιος.

Μαχαιῖος.

—Μαχαιῖος ὑπὸ τεχνῆς. Orph. L.

Μαχη. Vid. Πολεμος.

—με φησὶ μάχη Τρῶεσσιν ἀρηγην. Il. α. 521.

SYN. Διαμάχη, πολεμος, ὕμνη, δπίοτης, συγχερῖς, φυλοπις, αγωνισμα, ερις.

ΕΡΙΤΗ. Αλεγεινή, ασπονδος, αντιπαλος, αμεγαρτος, απειρτος, αριθλος, αλιασος, δακρυοισσα, δριμεῖα, εμφυλις, εναριμβροτος, ζαχρηης, θυμαλγής, κυδιανερα, καυσερα, κραταιά, δοά, πικρά, πολυδακρυς, πολυδακρυτος, παροινος, σίγυερά, σιγυνή.

Μαχημων, Μαχιμος.

Οὐ γάρ τοι κραδίη μινδῆϊος, εδε μαχημων. Il. μ. 247.

—Αλλ' ἐπειδὴ μαχιμος εἶ. Ar. Av. 1368.

SYN. Οπλοτερος, αρήιος, πολεμικός.

Μαχητής

—Μειρὸς μιν ενν δεμας, αλλα μαχητής. Il. ε. 801.

SYN. Αιχημητής, πολεμιστής.

ΕΡΙΤΗ. Αθωρηκτος, ευθωρηξ, ευπληξ, ευθυροτος, αστιδιωτης, ακανθοφόρος, δασοπιες, ασπιστήρ, εγρεμοθος, βειαρδς, αρηνάτης, σερός, ἐπλοφόρς, σιδηροφόρος, φερεστακίης.

ΡΗΡ. Μαχης ακερητος.—μαχης κρησιήρ.—μψωρ σεβς.

Μαχητής.

—Και αγριος, εδε μαχητην. Od μ. 119.

SYN. Επιμαχος, ευπολεμητος, εναιρετος, αλαπαδιός.

Μαχλάς,

Ει τέ κε μισθοφορος επί μαχλάδας οἶσρος ορειν. Ep. I 4.

SYN. Μαχλῖς, πορρη, κασαλβάς.

ΡΗΡ. Παρως ιοσσις.—Πῶλος Αφροδιτης.—

Ηδε φερεσα πορος απο σωματος.—Ωητην φιλινη πᾶσι χαριζομειη Ep.

Μαχλοῖ.

—Μαχλοταται δε γυναιῖες—Hef. ε. 584.

Μαχλικός.

—Μαχλικῶν τε λογων δραστυγλοσσεας εδεδ. Man. 4. 186.

SYN. Μαχλῖς, μαργος, μοιχός, μοιχιμος, πορνος, οικεφθής, κοινολεχίς, ασελγής, ασωτος, ακρατής, ακολασος

ΡΗΡ. Φοριος συλυτωρ λεκτρων. Nonn.

Ος την αλλοτριαν βουλετ αφερων αρην. Theog.

Μαχλοσυν.

—Η οἱ πορε μαχλοσυνη αλεγεινή. Il. ω. 30.

SYN. Μαργυτη, ακρασια, ακολασια, ασελγας, αγρειος, μιθητια, γυναικομανια, πορ

νοσυν, πορνηα, καταπορνησις, εταρεια, γομαιτυπη, μοιχηα, κιδηνημα, καταφορεια, ὕβρις, εχθροσις.

ΕΡΙΤΗ. Όλοή.

Μαχομαι.

Αλλοι δ' αμρ' αλλοσι μαχην εμαχοντο τυλοσι. Il. μ. 175.

SYN. Διαμαχομαι, αμιλλαομαι, δριζομαι, πολεμω, πελεμιζω, στρατευω, δρυσσα, μαρναμαι, αιχημαζω, συμπλεκομαι εριω. Και ποδα παρ ποδι δεις, και επ' ασπίδος ασπίδ' ερεσας.

Εν δε λοφον τε λοφω, και κυρευη κυρευη, και σφερων σφερω παπαλημέος ανδρι μαχισθω. Η ξιφος κωπηνη, η δορυ μακρον ελάν. Τυτε.

Συν δ' ελασαν μελιας τε και ασπίδας αλληλαισιν

Οξην ικελει ριπή πυρός, ητ' ενὶ θαμοισι

Αναλειοσι πεισσσα κορυσσεσται.—κ. λ. Ar. I. 1027.

Μαψ, Μαψιδίως, Vid Ματην.

Μαψ ητω—Απρηκτον πολεμον πολεμιζαν.— Il. ε. 120.

Τίς νύ σε τοιάδ' ερεξε—μαψιδίως;—Ib ε. 374.

Μαψαῖραι

Κοκκυγα κομπαζοντα μαψαυρας σιομες. Lyc. 395.

Μαψιδίος.

Γλωσσις μαψιδίω χαριζομενον παρεῖσιν. Theoc. 25. 188.

SYN. Ματαιιος, δαφιλής, χαλεπός, δεινός, ἐκυσίος.

Μαψιλογος.

—Μαψιλογοισι πιθησας οιωῖσι. Hom. A. 543.

SYN. Μαψιφωνος, ματαιολόγος, ματαιοφωνος, κενεαυχής, αδολεσχος.

Μαψυλακῖς, Μαψυλακτος.

—Τεικοισιν ατε μαψυλακας Διδς Κορινθος. Pind. N. 7.

—Μαψυλακταν γλᾶσσαν. Sapph.

—Ματην ἔλασ' αγρορευεις. Tryph. 412. (Merric.)

Μαω, Μαωμαι.

—Μεμασαν δ' ὕσμῖνι μαχέσθαι. Il. ε. 838.

Αλλα τὰ μιν μᾶσθαι,—αλλα δὲ ποιῶν. Theog. 769.

SYN. Προθυμωμαι, επιθυμω, μαιωμαι, μασειω.

M E

M E

Μ Ε Γ Α (Adv.)

- Αλλά σοι ὦ μεγ' αναιδής.—Π. α. 158.
 S Y N. Μεγάλως, ἀσπιν, λιαν, πολύ.
 Μεγαβρεμετης. Vid. Αραξής, Μεγαλοβρομος.
 Μεγαβύζος.
 —Δαρεις και Μεγαβύζος. Ar. Av. 484.
 Μεγαδης.
 Και Περιμον Μεγαδην.—Π. π. 695.
 Μεγαθαρηής, Μεγατολμος.
 —Ἐγ' μεγαθαροῖί παιδί. Hef. α. 385.
 Αρης δ' αιτοληθεν ανερχομενος μεγατολμος
 Θαρσαλευς ρεζει.—Man. 3. 49.
 Μεγαθυμος, Μεγαλοφρων.
 —Μεγαθυμοι Αχαιοί. Π. α. 123.
 —Μεγαλοφροναι, ηδ' ἐβιαιος. Man 5. 85.
 S Y N. Μεγαλοθυμος, μεγαφρων, μεγαλυ-
 χος, μεγαλοφυής, μεγαλοφυχος, μεγαλητωρ,
 γενναίος, ανδρής, ευτολμος, υπερθυμος, υπερη-
 φανος, θυμοειδής.
 Μεγαυετος.
 —Μεγαυετος δ' ὁ Μανης. Ar. R. 996.
 Μεγαυρα. Vid. Ευμεινιδες.
 Τησίφονι τε και Αλληκτώ, και δῖα Μεγαυρα.
 Orph. H.
 ΕΡ Ι Τ Η. Κακομητις, κακομηχατος, αμει-
 δής, αθηπτος, δρακοντοκομος.
 Μεγαυρω.
 Γαυν κτι εγῶ προσθ' ἴσαμαι, εδ' ἐ μεγαυρω. Π.
 δ. 84.
 —Βιστοιω μεγυρας. Π. ν. 563.
 S Y N. φθογειω, ζυλωω, αντιπερτιω, μεριμναω.
 —σφερισκω.
 Μεγαυρητης.
 —Μεγαυρητῆ νη̄ μελαινη Π. δ. 222.
 S Y N. Μεγας, πλατύς, ευρυχωρος.
 Μεγαυρής.
 Αλλ' εσθι' ελδών τις Μεγαυρες κινιας. Ar. N.
 813.
 Μεγαυρηνητωρ Vid. Δαιμων.
 Μεγαυρηω.
 —Μηδ' εν εδ' ε μεγαυρητω. Aesc. Ag.
 1537.
 S Y N. Αυχέω, επαυχέω, αγαλλομαι, σεμ-
 νυνομαι, καυχασομαι.
 Μεγαυρηής, Μεγαυρηος, Μεγαυρής, Μεγα-
 λουρητος.
 —Δικαιοσυνη μεγαυρηής. Orph. H.
 Βια δε μεγαυρηον εσφαλεν εν χρονω. Pind.
 P. 8.

M E

- Αι δε μεγαυρηές Θῆβαι.—Er. I. 4.
 Της μεγαυρηητικε σκυλα Μακεδονιας. Er.
 Μεγαυρηος.
 Μεγαυρη μεγαυρηων κλυων ανο-
 σιων ανδρων.—Aesc. S. T. 571.
 S Y N. Μεγαυρηής, μεγαυρής, μεγαλολα-
 λος, μεγαλοφωνος, μεγαλορημων, ὑψηλός,
 καυχηματις, αλαζων.
 Μεγαυρηια.
 Αλλ' εμπαν μεγαυρηιαις εμβαινομεν
 Εργα τε πολλα μενοιαντες. Pind. N. 11.
 Μη μεγαυρηιη τρυφῶν φρενα λυσσῶθεις. Phoc.
 115.
 S Y N. Μεγαυρηιουσιη, ὑψηληρια, μεγα-
 λοφυχια, αλαζονια, κειοδύξια.
 Μεγαυρηια.
 Και τις εν μεγαυρηια, εστανεν. Pind. P. 1.
 Μεγαυρηια, Vid. Μεγαυρηος.
 Δῆμον Ερεχθῆος μεγαυρηιατος.—Π. ε. 547.
 Μεγαυρηιατις.
 —Ω Ρωμη μεγαυρηιατες.—Er. I. 4.
 Μεγαυρηιας.
 —Μεγαυρηιας ευνουχια. Pind. Ol. 9.
 S Y N. Μεγαυρηιας.
 Μεγαυρηια, Μεγαυρηια, Μεγαυρηια.
 —Μηδ' ε μεγαυρηιας θυμω. Π. κ. 69.
 —Ουτ' αν τι μεγαυρηιας, εδ' αβιρηια. Od.
 ↓ 174.
 Μητε των γεννα μεγαυρηιων.—Aesc. Pr. 871.
 S Y N. Αιρω, μεταιρω, επαιρω, κατεπαιρω.—
 αυχεσμαι, μεγαυρηια.
 Μεγαυρηιος.
 —Μεγαυρηιος υδαρ. Orph. 461.
 S Y N. Μεγαυρηιος, εριβρομος, μεγαυρηιο-
 φος.
 Μεγαυρηιος.
 —Και μεγαυρηιοτατε δαιμωνων. Ar. Pa.
 393.
 S Y N. Πολυδωρος, φιλωδωρος, δωτωρ, δω-
 ρηματικός, ευεργετικός, δαφιλής, ελευθεροπρε-
 πής, μεγαυρηιος.
 Μεγαυρηιος.
 —Εγῶ δε οι ε μεγαυρηιος Ωμαρτευν.—Theoc.
 2. 72.
 S Y N. Τρισαυρηιος, τρισκαοδαιμων, παναθ-
 λιος.
 Μεγαυρηιος.
 Μεγαυρηιος ε περιφρονα Δ' ελακεις. Aesc.
 Ag. 1435.
 S Y N. Μεγαυρηιας, μεγαυρηιας, μεγαυρηιο-
 πρεπής, μεγαυρηιος, φιλωτμος.
 Μεγαυρηιος.
 —Μεγαυρηιος εν ποτε θαλαμοις.—Pin. P. 2.
 Μεγαυρηιος.

Μεγαλοπετρος.
Μεγαλοπετρον αβατον Ακροπολις—Ar. L. 483.
Μεγαλοπλευτος.
Θυνην μεγαλοπλευτ'—ὕψουςαρια. Ath. 7.
Μεγαλοπολις.
—Α δὲ μεγαλοπολις Απολις ολαλευ. Eur.
Tro. 1291.
Μεγαλοπρεπής.
—Τινας δὲ χρὴ λεγεν ; μεγαλοπρεπεῖς. Ar. V.
1181.
Καλλισον εργον και μεγαλοπρεπεσατον. Ib.
Av. 1125.
SYN. Βαρυπρεπής, περισεμνος.—μεγαλο-
μητις —μεγαλοφανής.
Μεγαλοσθενής.
—Μεγαλοσθενες εννοσιγαίε. Hom, XL. 1:
SYN. Μεγασθενής, μεγαλοδυναμος, ισχυρός,
αγνηαρ, ερισθενής, ευρισθενής, περισθενής, υπερ-
μενής, μεγαλοσθενετης.
Μεγαλοσπλαγχνος.
Μεγαλοσπλαγχνος. δυσκαταπαυσος
Ψυχή, δηχθεσσα κακοῖσιν. Eur. M. 109.
SYN. Ακροχολος.—μεγαλιτωρ.
Μεγαλοσονος.
Μεγαλοσονοισι σοῖς πημασι. Aesch. Pr. 412.
Μεγαλοσχημων.
Μεγαλοσχημοσα, κ' αρ-
χαιοπρεπῆ—τιμάι—Ib. 409.
SYN. Μεγαλοπρεπης, μεγαλειός, μεγας.
Μεγαλοφροσυνι.
—Παση τῆς μεγαλοφροσυνης Ep. I. 1.
SYN. Ὑπεροφια, ὑψηλοφροσυνη, αγνηοριη.
Μεγαλωνυμος.
—Α μεγαλωνυμος ἦλθε νικα—Soph. An. 153.
SYN. Μεγαλοδοξος, ονομασος, περιφημος,
περισεμνος.
Μεγαλως, Μεγαλωσι.
Τι μαλα μεγαλως.—II. p. 723.
—Μεγαλωσι τανυσθής. II. σ. 26.
SYN. Μεγα, μεγαλειως, μεγαλοπρεπώς,
μεγαλοφρονως, ειλοτιμωσ. εκπαγλα.
Μεγαμηδεις. Vid. Σελινη.
Μεγαπενθής, Nom. pr.
Οσ οἱ τηλυγετος γενετο κρατερὸς Μεγαπενθης
Εκ δουλῆς.—Od. δ. 11.
Μεγαρά.
Και Μεγαρην Κρηεντος ὑπερβυμοιο θυγατρα,
Την εχεν Αμφιτρυωνος υἱος—Od. λ. 268.
Μεγαρεῖς. Vid. Θεογυις.
Τὸ πον θανουτος Μεγαρεωσ κλεινὸν λεχος. Soph.
An. 1311.
Μεγαρεῖς, Μεγαρεῖς.
Νισάοι Μεγαρηες, αριευοντες ερετμοῖς
Ολβιοι οικοιτε, τὸν Αττικὸν ὡς ἀπὲρ αλλων

Ξεινων τιμησασθε Διοκλῆα τὸν φιλοπαίδα.
Theoc. 12. 27.
Δυσανοι Μεγαρηῖες, ατιμοτατη ενὶ μοιρα. Ib.
14. 49.
Νυμφη (ὡς Μεγαρεων) κ λογος, κτ' αριθμος.
Call. Ep. 30
Καθ' οἱ Μεγαρεῖς οδ' υναισ περισυγωμένοι. Ar.
A. 524.
Μεγαριζω
Κλαων μεγαριζῶσ—Ib. 822.
SYN. Μεγαλλορρημονω, μεγαληγορω, με-
γαλαυχεομαι.—λειματῶ.
Μεγαριός
Τι ἀνήρ Μεγαριός.—Ib. 750.
EX P. Πονηρός.
Μεγαρον.
Τῆνδ' εὐρ' εν μεγαρω—II. γ. 125.
SYN. Οικημα, οικος, δομος, υπερων, μελα-
θρον.
ΕΡΙΤΗ. Εὐδμητον, εὐτυκτον, εὐπηκτον,
εὐσαθῆς, ευῶδες, σκίειν, ὑφοροφον, αιθαλέν,
ευαισταον.
Μεγαροσος. Vid. Ὑπανίς.
Μεγας.
—Ο δὲ τοι μεγας εσσεται δοκος. II. 239:
—Εἶδος δὲ μαλα μεγας ἦν ὀραασθαι. Od. σ. 4.
SYN. Μεγαλειός, αδρός, αγανός, αμεγαρ-
τος, αιπύς, κητωδης, πελωριος, ηηρισος, αμεγα-
λοφυής, απλετος, δεινός, χαλεπός.
Μεγασθενής. Vid. Μεγαλοσθενής.
Αρά τ' Ερινυδσ πατρὸς ἄ μεγασθενής. Aesch.
S. T. 70.
Μεγατρονω.
Ο μεγας ολξος, ἀτ' αρετα'
Μεγαφρονῶσ' αν Ελλάδα—Eur. Or. 806.
SYN. Μεγαλοφρονω, αλαζονευομαι.
Μεγεθος.
—Τοι δῶκε θεδσ μεγθὸς τε βινντε. II. η. 288.
SYN. Μεγαλοψυχια, μεγαλοτης, μεγαλο-
συνη, μεγαλειοτης, σεμνοτης. αξιωμα, ὑπερο-
χή, μήλος, πλατος, ὑψος.—δεινοτης.—ευπρε-
πεα.
ΕΡΙΤΗ. Ὑπερβιον, χαλεπίν.
Μεγηρατος.
—Μεγηρατα τεκνα θεαων. Hef. δ. 240.
SYN. Πολυηρατος, αγαπητὸς, επερασος.
Μεγης.
—Μεγης αταλαντος Αρηί,
Φυλειδης—II. ε. 627.
Μεγισάνες.
Ηδε μεγισανας τε και αλλοτριων κλειανισμῶν
Δεσποσυνος.—Man. 4. 41.
SYN. Δυνασαι, αρχοί.
* F f Μεγισθής.

M E

Μεγίσθης.
 Μεγίσθης δ' ὁ φιλόφρων, *Anac.* 74³
 Μεγιστός.
 —Τῷ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. *Il.* ε. 118.
 Μεγιστοπόλις. *Vid.* *Ησυχία*.
 Μεγιστοτιμός.
 —Ἐν θεομοίσι Δικας—μεγιστοτιμῶ. *Aesc. Supp.*
 717.
 Μεδῶ, Μεδεομαι Μεδῶ, Μεδομαι.
 Ζεὺ πατερ, Ἰδὴθεν μεδῶν.—*Il.* γ. 276.
 —Πολεμοιο μεδῆσθαι αἱματοέντος. *Il.* ε. 646.
 —Τοι μὲν δόρτοιο μεδόντο. *Il.* ω. 2.
 S Y N. Ἀρχῶ, βασιλευῶ—μηδομαι. φρον-
 τιζῶ.
 Μεδῶν.
 —Μεδῶνα τ' εὐκλῆμενον πολιοιθερον. *Il.* ε. 501.
 Μεδίμνος.
 —Ἄλλ' ἔ κυριος
 Ὑπὲρ μεδίμνον ἐς' ἀνὴρ εἰδῆς ἐτι. *Ag. Ecc.*
 1017.
 S Y N. Μοδῖος.
 Μεδύσα.
 Περσεὺς δ' ἀντιθεὸς βλοσυρὸν εἰδαῖζε. *Μεδύσαν.*
Call. l. 10.
 Εὐπαρα κράτα Μεδούσας. *Pind. Pyth.* 12.
 Τῆς δερποαῖδος μαρμαρωτιδὸς γαλιῆς. *Lyc.*
 843.
 ΕΡΙΤΗ. Λιθοεργῆς, ἀθηπτος, ἀσεροεσσα, ἀ-
 θερπικτος, αὐτοφόνος, δρακοντοκομος, ἐχιδνο-
 κομος, πετρωδῆς, λιθογλυνος, θανατηφόρος
 Γοργῶ.
 Παρθένος ἀργαλεῖ, ἐρεβῶπις, *Orph.*
 Μεδῶν. *Vid.* Βασιλεύς.
 —Ἡγνότερος ἠδὲ μεδόντες—*Il.* ρ. 248.
 Μεδῶν. *Nom.* pr.
 —Νοθὸς ὑδὸς Οἰλῆος θεοιο
 Ἐσκε Μεδῶν Αἰάντος ἀδελφός—*Il.* ν. 695.
 —Κηρυξ, πεπνυμένα εἰδῶς. *Hom.*
 Μεζῆα. *Vid.* Μηδία
 —Οὐρᾶς δ' ὑπὸ μεζῆ εἰθεντο. *Hes.* ε. 510.
 Μεθαιρεῶ. (*inuf.*)
 Ρηιδίως μεθελεσκε—*Od.* ε. 376.
 S Y N. Ἀναιρεῶ, δεχομαι, μεταλαμβανῶ.
 Μεθαλλομαι.
 —Οὐτασε χεῖρα μεταλλμένος οἰεῖ χαλκῶ *Il.* ε.
 336.
 S Y N. Εφαλλομαι, ἐναλλομαι, καθαλλομαι,
 ὑπεραλλομαι.
 Μεθαπῆω
 Ναυτιλοῖ, εἰς ἑσ ἀλδς τί μεθαπῆτε.—*Er.* l. 3.
 Μεθαρμολῶ.
 Εἰ μὴ τί καιρῶ τυγχάνω, μεθαρμολῶ. *Soph.*
El. 31.

M E

S Y N. Διορθῶ, ἐπιδιορθῶ, ἐπορθῶ, μετὰ-
 πλατῶ, ἀναπλατῶ, μεταρρυθμιζῶ, μετα-
 σφῶ, μεταβαλλῶ
 Μεθεπα. Μεθεπομαι. *Vid.* Μετασπω.
 —Τυδεῖδην μεθεπε κρατερωνυχας ἱππῆος. *Il.* ε.
 329.
 —Ὁ δ' ἠνιοχον μεθεπε θρασύν—*Il.* ε. 126.
 Οὐ σοι μὴ μεθεφομαι πότε. *Soph. El.* 1058.
 S Y N. Ἐπεμι, διακῶ, καταδιακῶ, ζῆπται,
 κρινονῶ, μεταδιακῶ, ἐπιδιακῶ, ἐπακολοθεῶ.
 —ἀκολουθεῖν ποιεῶ παραγινομαι ἐρχομαι.
 Μεθερπυζῶ.
 Ἀφ' οἴσω παλινορεα μεθερπυζειν μενεαπει.
Orph. L.
 Μεθη.
 —Καρθεαρεῦντας ἐκ μεθῆ; ἀζων. *Lyc.* 354.
 Δι' ὄν ἡ μεθῆ λοχευθῆ. *Anac.* 41. 7.
 S Y N. Μεθυσις, οἰασις, οἰοφλυγία, φιλονεικία,
 καρθαρία.
 ΕΡΙΓΗ. Νοοπληκτος, χαλεπή.—ἀμερσι-
 νοος, ἀπερπτος, ἀνυμφεutos, οἰοχυτος, οἰσρο-
 ματῆς, φιλακρητος, λυσιπτονος, πορφυρεα, τρο-
 μερό, χαιρσα Λυκαιο.
 —Κορος τερφιμβροτος, οἰκῶ.—*Er.*
 Λισοαλεπ αναγιν.
 —Ἀμερσινοοιο μεθῆς ὑπνος.
 Φιλακρητοιο μεθῆς οἰσρος. *Nonn.*
 Μεθημαι.
 —Μνησῆρσι μεθημενος, εἰσιδ' Ἀθηνῶν. *Od.* α.
 118.
 S Y N. Προκαθημαι, παρακαθημαι.
 Μεθημεριος. *Vid.* Ημερισιος.
 Νικητιπολων εφεδῶν ἀνασσης
 Καὶ μεθαμεριων—*Eur. Ion.* 1050.
 Μεθημοσυνη.
 —Μεθημοσυνησί τε λαῶν. *Il.* ν. 105.
 S Y N. Ἀμελεια, ἀνεσις, διαδυσις, ραθυμια.
 Μεθημων
 —Οὐκ Ἀχιλλῆϊ χολος φρεσίν, ἀλλὰ μεθημων.
Il. ε. 241.
 S Y N. Ἀμελῆς, αἰετος, παρετος, ἀτημελής.
 Μεθημι
 Τρεῖς δε μεθηκε βῆν —*Il.* φ. 177.
 Ξίφος μεθῆμεν—εἰς γυναῖκα—*Eur. Or.* 1138.
 Ὅσις—ἐκάν μεθησι μαχεσθαι. *Il.* ν. 234.
 Ἐκειν δ' ἐκ ἔκων μεθησεμαι. *Eur. Ph.* 532.
 —Χερσῶν μεθῆκα τος ἀλασορας. *Soph. Aj.* 373.
 S Y N. Ἀσημι, ἀποτιθεμαι, ἀτημελεῶ, ἐξα-
 νημι, ἀνημι, παρημι, εἰω, ἀπολεπω, προδι-
 δομι, περπω, συγχαρεῶ.
 Μεθιστημι. Μεθισταμαι.
 Τοι γὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μετασπησῶ.—*Od.* δ. 612.
 Αἰνεας δ' ἔταροισι μεθισατο—*Il.* ε. 514.
 S Y N.

M E

SYN. Μετατιθίμι, μεταφέρω, απαλλάττω, αποκινέω, απελευνίω. παρρημ. αφισαμίαι.
 Μεθωδύησιν.
 Η δ' μεθωδύησιν—Ερ. 1. 1.
 Μεθωδοσ.
 Μεθωδων τε λιποσολη προφροντας. Μην. 4. 344.
 SYN. Μεθωδύην, τρεπος, τεχνη.
 Μεθωμιλειω.
 Και μεν τοῖσιν ἐγὼ μεθωμιλειον—Π. α. 269
 SYN. Ομιλειω, ενομιλειω, προσομιλειω, συμ-
 μαχομαι, συναναστρεφαίμαι, συνδιατρίβω, συν-
 τυγχάνω.
 Μεθωμομαι.
 —Μεθωμοθηῖς σὺν Αθηνῇ και Διῖ πατρί. Π. υ. 192.
 SYN. Εθορμαιω, εξορμαιω, επορμαιω, επερχο-
 μαι, επαίσσω.
 Μεθωμορμίζω. Μεθωμορμίζομαι
 Μεθωμορμίσασθαι τῆσδ' εχουσα συμφορᾶς. Ευρ. Μ. 258.
 SYN. Εθορμίζω, δικηπειρῶ, διαπορμειω, μετερχμαι.
 Μεθω. Μεθωσμα.
 Δέκεν—μεθω χιλια μετρα. Π. η. 471.
 —Κρητήρα μεθωσματος ἡδυποιοι. Ν. 2
 SYN. Οίνος, ακρατον.
 ΕΡΙΤΗ. Ασπετον, γλυκερόν, ερισαφύλον, ευζωρον, ευᾶδες, ἡδύ, ἡδυποτον, λαρόν, ολβίο-
 δωρον, ποσφύρον, χαλκιπρητον.
 Μεθωδωτης, Μεθωδωτης.
 Εσελθη μεθωδωτης. Απας. 27. 4.
 Μεθωδωτιάδες.
 Ρουσεσθω νυμραι ταῖσδε μεθωδωτιασιν. Ερ 1 4.
 Μεθωπιδάξ. Vid. Βοτρυς.
 Μεθωπληξ. Vid. Ονοβαρής.
 Δισσαν δ' ακρυλιδων την μεν μιν, οἷα μεθω-
 πληξ, ωλεσεν—Ερ. 1. 4.
 Μεθωπεδομαι.
 Ιρα δοιματιον σωσαιμι, μεθωπεδωσαμην. Ατ. Εсс. 540
 Μεθωσις. Vid. Μεθω.
 Διθα τε λυσιμιλῆς, και μεθωσις χαλεπί.
 Theog. 836.
 Μεθωσοκοτλαος.
 Νεανιαι κλεπτικι μεθωσοκοτλαοι. Ατ. Α. 524.
 Μεθωχωρμαι.
 Ζωροτότας οικε, μεθωχωρμοιαι ελαπιουργός.
 Μην 4. 300.
 Μεθωω, Μεθωμομαι. Μεθωσκομαι.
 Ησαι νευσαζων κεφαλη, μεθωοντι εοικᾶς. Od. σ. 239.

M E

Ει τὸ μεθωσκεσθαι προτερον τὸ κρηπαλαῖν
 Παραρημηθ' ἡμῖν, εδ' ανεις οἶνον ποτε
 Προσιετο πλεον τὸ μετρω—Sent.
 SYN. Καταμεθωω, οιωω—πληρομαι, ἐμίμ-
 θωσκομαι, καθωνίζομαι—διυγρος εἶναι.
 Βρομικ μεμεθωσμενος οινάδι πηγη. Ερ.
 Μεθωγωγω.
 Τι δε, μεθωγωγησσι την τραγωδίαν. Ατ. R. 810
 ΕΧΡ. Πρὸς τον ζυγον προσαζωει.—το ελατῆρον
 φερειν. ελατῆρω, μειουεντεω.
 Μεθωω, Μεθωιαω
 —Μειθωπτεν δε Θεᾶ λευκωλενος Ηρη. Π. α. 595.
 Μεθωιωων βλεσυροῖσι προσαπασι—Π. η. 212.
 SYN. Γελαω, γελαιοω, ὑπομειδω, επιμει-
 δωω.
 Μεθωιγμα, Μεθωικτησιον, Μεθωικτηρον.
 —Αἰθ' γὰρ τε φερε μεθωιγματα θυμῷ. Od. κ. 217.
 —Νηφαλια μεθωιγματα. Αεσφ. Eum. 108.
 —Ατρεν νεκροῖσι μεθωικτηρια. Αεσφ. Per. 612.
 Η δ' εσω πελαγῆς μεθωικτρά τε νηφαλεσι
 Δάκνειν ἐπ' ευχολῶσι παρσιος—Αρ. 4. 712.
 SYN. Κηλημα, ἰλασμος, εξηλασμα, εξηλειω-
 μα, θεῶν ἡμῶν χωρησιμα, ἡδυσμα, απατημα.
 —το τρεῦντικον, μεθωιου.
 Μεθωιου. τὰ μεθωια.
 Μεθωιου απλοῖης—Call. 3. 230.
 Μεθωια δ' εβαλε παντα—Ib 3. 146.
 —Εγὼ δ' ἐπὶ μεθωια δωσω. Π. ι. 147.
 SYN. Προίξ—τὰ προικια, παιγνια, ἰλαση-
 ρια, επιμειλια.
 Μεθωιστω, Μεθωισομαι.
 Μηδέ τι μ' αἰδομενος μεθωισσω—Od. γ. 96.
 Ος ρα τότε ὑψιπολην μεθωιστω—Αρ. 1. 650.
 SYN. Απομαθισσω, καταβελγω, παρακα-
 λωω, φραύνω, εκμειθισσω, φιλοφρονεομαι.
 Μεθωιχια.
 Τῷ εν χερσὶ φως, κ μεθωιχῆ πολεμοιο. Π. ο. 741.
 SYN. Ανεσις, προσηνεια, αγαποφροσυνη, ευ-
 απαντησια, ευπροσηγορια, φιλοπροσηγορια, πρα-
 στης ευτραπεια, ηπιότης, ἡσυχια, ευαρεσι-
 σίς ἰκετηα.
 Μεθωιχιος, Μεθωιχιος.
 Αυτὰρ ὁ μεθωιχιον μῦθον φερε—Π. κ. 288.
 —Πᾶσιν γαρ επισατο μεθωιχιος εἶναι Π. ρ. 671.
 SYN. Προσηνῆς, πρᾶξις, χρησδς, ἡδύς, αγα-
 νῆς, ευμειλικος, ευμειλικῆς, ευμεινῆς, ευκατα-
 λαχῆς, γλυκός, επιμεικῆς
 Μεθωικιον, Μεθωικτικη, Μεθωικτικιον, Μεθωικῆ.
 Εγὼ γὰρ εἶρ μεθωικιον—Ατ. Pl. 88.

M E

- Ω μερακίσκη, συνθαπει γὰρ ἀρικῶς. Ib. 964.
 Οὐκ ἐν ἑτέρᾳ ἐς ἑνταυθα μερακυλλία. Ib. R. 89.
 Ἐνθάδε μεραξ ἐσθ' ἀραία. Ib. Ecc. 692.
 S Y N. Κορασίν, παιδισκαρίον, παλλακίον, μερακίσκος, νεανίσκη, βεπαις.
 Μειραμαί.
 —Και ἤμισυ μερεο τιμῆς. Il. i. 612.
 S Y N. Παρχανῶ, τυρχανῶ, κληρομαί, μερίζομαι, λαμβάνω.
 Μέρι, pro Μῆν.
 —Ὁ δ' ἐβδόμενος ἐσθίει μέρι. Il. τ. 117.
 —Μέρι τ' ἐπιχωριός—Pind N. 5.
 Μείων.
 Μέων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος—Il. γ. 193.
 S Y N. Ἐλατῶν, μικροτερός.
 Μελαγκερῶν.
 Μελαγκερῶν λαβῶσα μηχανήματα τυπῆι—Aescf. Ag. 1136.
 Μελαγκοκοί.
 —Μελαγκοκόν Ναυσολόν θεορίδα. Ib. S. T. 864.
 E X P. Ἐχυσαν μελαν λαΐφος.
 Μελαγχαιτίς.
 —Μελαγχαιτῆν τε Μιμάντα. Hesf. α. 186.
 S Y N. Μελανοκομῆς, μελακοκομος, κνανοχαιτίς.
 Μελαγχίμος, Vid. Μελας.
 —Και σπειλῆς μελαγχίμος. Eur. Ph. 385.
 Λευκοῖς τε γὰρ μοροῖσι, και μελαγχίμοις. Aescf. ap. Athen.
 Μελαγχίταν.
 Ταῦτά μοι μελαγχίταν φρήν ἀμυσσεται φόβῳ. Aescf. Per. 115.
 S Y N. Ἀμφιμελαίνα, πενθίρης, μελαμπέπλος.
 Μελαγχολῶν.
 Μελαγχολῶς, ὠ ἄνθρωπε—Ar. Pl. 366.
 S Y N. Ἐπιμαίνομαι, μαργαίνω.
 Μελαγχολία.
 Ἡε μελαγχολίσι, και ἀλγῆσι κρυπτομένοισι. Man. 2. 366.
 Μελαγχολός.
 —Ἡ μελαγχολός.
 Ἐβλήεν ἰὸς θρεμμα Λερναίας ὕδρας.—Soph. Tr. 582.
 P H R.—Κελαινὸν ὑπὸ σπλαγχνοῖς ζῆεν αἷμα. Apoll.
 Μελαγχροῖς, Μελαγχρῶς.
 Ἀϋ δὲ μελαγχροῖς γενετο—Od. π. 175.
 Μελαγχρῶτες Ευμενίδες.—Eur. Or. 321.
 S Y N. Μελαγχρῆς, μελαγχροῖς, μελαγχροός, μελαμβραῖς, μελας.

M E

- Μελαθρον. Vid. Δομος.
 Αἰδεσσαι δε μελαθρον—Il. i. 636.
 S Y N. Οἶκος.—οἰκία. ορεφος.—ἀνακτορον.—ὑπερθυρον.
 ΕΡΙΓΗ. Αἰπύ, αἰθαλίην, αὐδῆν, ἀχλύδην, ἀπερίην, αὐτορεφον, ἀρισποσιν, εὐγλυφανον, εὐσηριγῆ, εὐδένδρον, εὐκκωσον, εὐβαλαμον, εὐτυκτον, εὐμυρον, εὐρυχορον, εὐδύρον, εὐποιστον, εὐδύκτον, εὐαγῆς, γλαυροδύ, ζαθιον, κινυρόν, κυταρισσινον, ξανοδύ, κωσαβῆς, πεδοσκαρες, πολυφλοισβον, ορεσσαυλον, σιδυροσρον, στυγνόν, τρυφερόν, ὑπαροσιν, ὑφροσιν, ὑψηλόν.
 P H R. Μελαθρων φιλιτατη σῆγη. Eur.
 Καλλεα τε κηνητα λιδεσφουτοι μελαθρα Τῶν ἀπὸ μαρμαρεν πολυδαΐδαλος ερρεν αἰγλη Συγχροος Ἡελιοσι, και ἀντιτυποιο σεληνις. Τοῖχοι δ' ἀργυρεοισιν ελευκαίνοντο μεταλλιοσ.
 Nonn.
 Χαλκῆ τε σφεροπῆν, και δωματα ηχηνητα, χρυσῆτ', ηλεκτρει, και ἀργυρε, πδ' ελεφανίος, Ζηνός πω τοι δε γ' Ολυμπι ενδοθεν αὐλή. Hom.
 Μελαίνομαι, Μελανα, Μελανω.
 —Μελαίνεται δε χροα καλόν. Il. ε 354.
 —Μελανει δὲ τε ποντος ὑπ' αὐτῆς. Il. η 64.
 —Εὐθα μαλίστα Βενθος ἀκινυτον μελαίνῃ—Ar. 4. 1573.
 S Y N. Απομελαινομαι, μελανίζω, ὑπομελανίζω, κελαινίω.
 Μελαμβραῖς, Μελαμβραῖς.
 —Σηκὸν ἐς μελαμβραῖν. Eur. Ph. 1027.
 —Ταρταρε μελαμβραῖς κευθμῶν. Aescf. P. 219.
 S Y N. Σκοτεινός.
 Μελαμβροτός.
 —Γειτονες μελαμβροτοι. Eur. Fr.
 Μελαμβραῖός.
 Αἰγυπῆ μεδεσσα μελαμβραῖε. Suid.
 S Y N. Μελανογῆιος.
 Μελαμπαγῆς.
 Μελαμπαγῆς αἷμα φοινιον, Aescf. S. T. 744.
 Μελαμπέπλος.
 —Και μελαμπέπλω σολῆ. Eur. Alc. 432.
 S Y N. Μελαγχίταν, μελανεῖμων, μελανοσῶλος, μελας.
 Μελαμπέταλος.
 —Κλῶνα μελαμπεταλόν. Ep. I. i.
 Μελαμπῆς, Nom. pr.
 —Γενεῖν γε Μελαμποδος εκγονος ἦεν. Od. α. 225.
 Μελαμπυγός.
 Μελαμπυγός τε τοῖς ἐχθροῖς ἀπασιν. Ar. L. 804.
 S Y N. Κρατερός, ἀνδρείος.
 Μελαμφαῖς.

- Μελαμφαίς.
 Μελαμφαίς—δὲ ερεβός. Eur. Hel. 525.
 —Σικον ες μελαμφαίη. Ib. Ph. 1017. Valc.
- Μελαμφυλλός.
 Ταῖ δὲ μελαμφυλλοὶ δαφναί.—Theoc. Ep. 1. 3.
- Μελαμφηφίς.
 —Ἐπ' οχθῆς—Μελαμφηφίδος Αναυρῆ. Call. 3. 101.
- Μελαναιγίς.
 —Μελαναιγίς δ' ἐκ
 Εἴσι δόμον Ἐριννύς, οὐτ' ἀν' ἐκ χερῶν
 Θεοὶ θυσιαν δεχονται. Aesc. S. T. 705.
- Μελαναυγίς.
 —Νασμῶ μελαναυγίῃ. Eur. Hec. 152.
- Μελανδέτος.
 Πολλὰ δὲ φασγανα καλὰ μελανδέτα—Il. 9. 713.
 Ε Χ Ρ. Σιδηρόδετα, μελαινας λαβὰς ἔχοντα.
 —πυκνός, μακρός.
- Μελανδοκός.
 Σὺν καλαμοῖς ἀγῆος τε μελανδοκόν—Ep. 1. 6.
 Καὶ μελανός σθαθεροῖο δοκνήϊον.—Ib.
- Μελανθιμῶν, Vid. Μελαμπεπλος.
 —Ἐφοδοῖς μελάνειμοσιν. Aesc. Eum. 372.
- Μελαντηρέος.
 Σὺν σῆ' μητρὶ θεῶ μελαντηρέω Ἰσιδί σεμνῆ.
 Orph. H
- Μελανθεύς.
 —Ἰλὸς Δολοοῖο Μελανθεύς. Od. p. 212.
- Μελανθίος.
 —Μελανθίος αἰπόλος αἰγῶν. Ib. 247.
- Μελανθίος.
 Κορὸν δε μὴ χῆ Μορσιμος
 Μῆδε Μελανθίος.—Aristo. Pa. 803.
- Μελανθός.
 Παιδὶ φιλοσεφάνω Σεμελῆς ἀνεθῆκε Μελανθός
 Μῆμα χόρε κικῆς ἕδος Ἀρνίφιλος. Anac. 195.
- Μελαιθεῶ.
 —Μελαιθεῶ καλλιπαρῆος.
 Τὴν Δολίος μὲν ἐτικτε, κομισσε δὲ Πηνελόπεια.
 Od. σ. 320.
- Μελανιππῆ.
 —Ἀρητιὰδα Μελανιππῆν. Apoll. 2. 968.
 —Μελανιππᾶς ποιῶν, Φαίδρας τε.—Ai. Th. 554.
- Μελανιππος.
 —Αὐαππῶνα καὶ Μελανιππῶν Il. 3. 276.
 Ε Ρ Ι Τ Η. Ἰρήμιος, ὑπερθυμός, —Ἰκεταῖος ἕδος.
- Μελανίων.
 Ημέστ' ἐδὲν ἤτλον
 Τῷ Μελανίωτος οἱ σφραγῶνες. Ag. L. 797.

- Μελανόζυγατης.
 Τῶν μελανόζυγατῆν. Aesc. Supp. 539.
 Ε Χ Ρ. Νᾶν ἐν ἡ βλαβησιμαί.
- Μελανοκαρδῖος.
 —Στυγός—μελανοκαρδῖος πετρα. Ar. R. 413.
- Μελανονεκυμῶν. Vid. Μελαμπεπλος.
 Μελανονεκυμῶνα. Ib. 1373.
- Μελανοπήρεος.
 Οὐ με παρεῖα φασμα μελανοπήρεον—Eur. Hec. 704.
- Μελανοσυρμαῖος.
 —Μελανοσυρμαῖον λέων. Ar. Th. 864.
 Ε Χ Ρ. Αἰγυπθῖος.
- Μελανοχροός, Μελανοχροός. Vid. Μελαγχοροῖος.
 Γυρὸς ἐν ἠμοῖς, μελανοχροός.—Od. τ. 246.
 —Κυαμοὶ μελανοχροός, ἡ ερεβινθοί. Il. v. 589.
- Μελαντηχίης.
 Μελαντηχέα δόμον Φερτεφονας—Pind. Ol. 14.
- Μελαντερός.
 —Μελαντερόν, ἢ τε πῖσσα. Il. δ. 277.
- Μελανυδρός.
 —Ὡσε κρηνη μελανυδρός. Il. ι. 14.
 S Y N. Πολυυδρός, βαθύς.
- Μελας, Nom. pr.
 Ἀγρός ἠδὲ Μελας.—Il. ξ. 117.
- Μελας. Poet. Μελάς.
 Τῶσι δὲ τερπομένοισι μελας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθεν.
 Od. σ. 305.
 Ἐνθὸρε μελανὶ ποντῶ—Il. ω. 79.
 S Y N. Κελαινός, ορνθαῖος, σκοτεινός, ζοφοεός,
 μελανοχροός, μελαγχιμος, παμμελας, αμαυ-
 ρός.—βαθύς—κακός, ἀπινύς.
- Μελδα, Μελδομαί.
 Κρισσῆν μελδομένος—σιαλοῖο. Il. φ. 363.
 S Y N. Κατατικῶ, ἔλα. φθίω. ἐπιθυμῶ.
- Μελεαγρός.
 Τὸν δ' ἕδος Οἰνῆος ἀπεκτείνεν Μελεαγρός,
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Μελεαγρὸν εἶδυ χολός—
 Ἦτοι ὁ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χρωόμενος κῆρ
 Κάτο παρὰ μῆνης ἠ αλοχῶ καλῆ Κλεοπάτρῃ,
 Κερῆ Μαρπισσῆς—κ. λ. Il. ι. 549.
 Ε Ρ Ι Τ Η. Ἀρνίφιλος, εὐαχίος, εὐειδής, ξανθός.
 Ἐκ δὲ λιπᾶν Καλυδῶνα θοός Μελεαγρός ἐβάνεν,
 Οἰνεὺς τὸν ῥ' ἐλοχεύσε καὶ Ἀλθαίῃ βοδοπηχῆς.
 Orph.
- Οἰνεὺς δ' ἐπὶ τοῖσιν ἀφορμηθεὶς Καλυδῶνος
 Ἀλκίης Μελεαγρός ἀηλυθεῖ—Apoll.
- Μελεδᾶνω.
 Τῷ δὲ θερῆς φρυζόντος ἐγὼ τῶσπον μελεδᾶνω,
 Ὅσπον ἐρᾶντι πατρός μυθῶν καὶ ματρὸς ἀκκῆν.
 Theoc. 9. 12.
 S Y N. Ἐπίμελεομαί, ἀλεγιζῶ, φροντιζῶ.
 * G g Μελέδημα,

Μελεδήμα, Μελεδών, Μελεδώνη, Μελεδών.

—Λυών μελεδήματα θυμῷ. *Il. φ. 62.*

—Οἱ μελεδῶνας

Βελσθ', ἀργαλεὺς τε ποικύς—*Hom. A. 532.*

—Πυκινὰ δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ

Οἷσαι μελεδῶναι ὀδυρμένην ἐρεθυσιν. *Od. τ.*

517.

Ἄν' ὑπ' ἀλλυκτησί μελεδῶσι μητιῶντας. *Man.*

3. 103.

SYN. Μελετη, μεριμνα, μῆδος, κῆδος, φροντίς, πολυαρία, τμημενα, δεραπεινα, επιμελεια, οἴζυς.

ΕΡΙΤΗ. Ἀργαλέον, ἀτλητον, ἀλιπλαγῆσον, γυρῆσον, δεσμοτόκον, θυμοβόρον, δεσμοπόλον, τροπλαγῆς, καθαρὸν, σιονεῖν, χαλεπὸν, ἀμψιχάνες, χθονογυθῆς.

Μελεδήμων, Μελεδωνεύς.

Πολυσπαθειαν μελεδήμονα κερκίδα πεπλων.

Eq. I. 6.

—Ἀγαθῶν μελεδήμονες ἐργῶν. *Ib. λ. 1.*

—Μελεδωνεύς ἀργυρπτος ἦρας. *Theoc. 24. 104.*

SYN. Μελεδῶν, μελεδωνός, επιμελητής, επιτροπος, διοικητής, φροντιστής.

Μελεζωρος.

Δεραττον σκυφος ευρὺ μελεζωροισ ποταιο. *Athen.*

I. 11.

Μελεῖ.

—Οἷς ἐτι μελεῖ πολεμῖα ἐργα. *Il. ε' 338.*

Ταῦτα δ' Ἀρηί θεῶν καὶ Ἀθηνῆ πάντα μελεῖσει.

Il. η' 430.

Μελεῖσι.

Ἡσι κυσὶν μελεῖσι ταμων—*Il. φ. 409.*

SYN. Μεληδῶν, μερικῶς, κατὰ μελη, κῶλα.

—τμηδην.

Μελεοπαθῆς, Μελεοπονος. *Aesch. S. T. 971.*

Μελεοφρων.

Μελεοφρων πατήρ. *Eur. I. T. 854.*

Μελεος.

—Μελεθ δέ μοι ἐσσεται ὀρμή. *Od. ε. 416.*

SYN. Ματαίος.—μαρῆς.—αθλιος, ατυχῆς.

κακός.

Μελεσιπτερος.

Ἀκριδα Δημοκριτε μελεσιπτερον—*Er. Suid.*

Μελετῶα.

—Ἡ, ἐπὶ βροσὶ

Παῖς ἐτ' ἐὼν μελετῶα—*Hom. M. 554.*

SYN. Εὐμελετῶα, ἐμμελετῶα, φροντιζῶ.

ἀνασκοπεῶ ἀσχεῶ φωνασκεῶ, γυμναζομαι.

Δαιμονίης ἐλελιζε νοσηματα ποικίλα βελῆς. *Er.*

Μελετη, Μελετήμα, Μελημα.

—Μελετη δέ μοι ἐργον οφελλει. *Hef. ε. 410.*

Τοῖς δέ τοῖς τοῖς ἐδεποτ' αἰσχρῶν

Εργῶν μελετήμα προσιζει. *Eur. Fr.*

—Τί δέ μοι τὸ μελημαί. *Theoc. 14. 2.*

SYN. Μελησις, μελησιμὸς, μελεδήμα, μελετήσις, ασκησις, φροντισμα, σκεμμα, μεριμνα, επιμελημα.

ΕΡΙΤΗ. Χρυστομανής.

Μελετητιριον.

Ὡς δ' ευρυθμὸς λαβων το μελετητιριον. *Athen.*

I. 14.

Μελετῶα.

—Εφανη γαρ

Μελετῶα ἀμφὶ τῶν ἐν περθε. *Soph. El. 851.*

SYN. Φροντιστής, μελεδωνεύς, τιμαρός.

Μελις.

Ἡγε δὲ ἀγλαδὸν εἶσιν ὕδαρ ἱεροῖο Μελητος.

Hom. XXXVII. 5.

Μελισσιμβροτος.

Ἀσων ρίζαν φυτευ-

σασθαι μελισσιμβροτον—*Pind. P. 4.*

Μελιπη.

Ἡδ' ἴππις ἀρσασα βαθυσχοινοιο Μελητης. *Hom.*

VIII. 3.

Μελι.

Ἡδὲ μελι χλωρὸν.—*Il. λ. 630.*

ΕΡΙΤΗ. Ἀκηρασιον, γλυκερὸν, γλυκυπι-

κρον, δρυῖνον, ξαιθὸν, κηροδετον, λιαρὸν, ἐρα-

τεινὸν, Ἀττικὸν, Μοφοπιον, Τμητηιον, Τελαῖον.

—Μελισσαων ἠδὲ ποσημα μελι. *Er.*

Καὶ τῆς ορειας ἀνθεμορροτον γανος

Ξεθῆς μελισσης—*Eur.*

—Σιμβληῖα ἐργα μελισσῶν.

—Ερημάδος ἐργα μελισσης.

—Νεορρυτα χευματα σιμβλων—

—Παχὺ χεῦμα φιλοπῆρθοιο μελισσης—

Δαιδαλεην ὠδῖνα φιλοσημνη τοκετοιο.

Δαιδαλεην ὠδῖνα πολυτρητοιο λοχηνης. *Nonni.*

—Μελιχρον σμηνοδοχε χαριτα. *Er.*

—Μελισσης ἀνθιμον ἕδαρ. *Orph.*

Μελια.

—Ο δ' αὐτ' ἐπισειν μελεθ ὡς. *Il. η. 178.*

Ουδ' ἀρ' ἀπ' ἀσφαραζον μελεθ ταμε χαλκοβα-

ρεια. *Il. χ. 328.*

SYN. Βελος, δορυ, κερκίς.

ΕΡΙΤΗ. Ευχαλκος, εὐξέσης, ἀνδροφίνος,

θανατηφόρος, ἰθυπῆιον, χαλλογλωχιν.

Μελιαί.

Νυμφας θ' ἄς Μελιας καλεσ' ἐπ' ἀπειρονα

γαῖαν. *Hef θ. 187.*

Μελιβόια. (πολις Θεσσαλιας.)

Οἱ Μελιβόιαν ἐχον—*Il. ε' 717.*

Ἀκτῆντ' αἰγιαλὸν τε δυστυνημον εισορωντες. *Ar.*

I. 593.

—Καὶ ευλαγῆος Μελιβόιας. *Orph. 165.*

Μελιβρομος,

- Μελιβρομος, Μελιγδωπος.**
 Σεῦ δὲ βοᾶν αὐλοιο μελιβρομον—Ερ. 1. 3.
 Και μελιγδωποισι δαιδαλθέντα μελιζόμεν οι-
 δαίς. Pind. N. 11.
- Μελιγερως, Μελιγλωσσος, Μελιθογγος.**
 —Μελιγερων από σφραγτων οπ' ακεσαι. Od. μ.
 187.
 —Μελιγλωσσοιο κελευσας
 φθογγων από σήθησφιν αιιδῶ γηρυσσασθαι.
 O. ph. L.
 —Μελιθογγοίς αιιδαίς. Pind. Isth. 6.
 S Y N. Μελιφωτος, ευφωτος, ηιδυεπής. Σελκτι-
 κός.
- Μελιγενίς.**
 —Διπαρη νεον, αλλά τὸτ' ετκεν
 Ουνομά οι Μελιγενίς—Call. 3. 48.
- Μελιζω, Μελιζομαι.**
 Αδῶ δέ μοι το μελισμα, και ην συριγγι με-
 λισδῶ. Theoc. 20. 28.
 S Y N. Αδῶ, επαυλω, καταυλω, μελωδω,
 φορμιζω, ρυθμιζω.
- Μελιζωρος.**
 Δυρατεον σκυφος ευρυ μελιζωροιο ποτοιο. Ath.
 11.
- Μελιτηνίς.**
 —Μελιτηγενων ανθρωπων. Ap. 4. 1641.
- Μελιτιδής.**
 Οινε πινεμεναι μελιτιδής.—II. δ. 346.
 S Y N. Μελιρρυτος, μελισαγής, μελισαζων,
 μελιτωδής, μελιχρός, ηιδύς, γλυκυτατος.—
 μελιχος, προσφιλις.
- Μελιθερπής.**
 Ατθι χορα, μελιθερπής.—Ερ. 1. 1.
- Μελικηρον.**
 Ερρεε μοι φωνά γλυκερωτερα η μελικηρω. Theoc.
 20. 27.
 S Y N. Μελικηρις, κηριον.
- Μελικορπιος.**
 —Μελικορπιων αιιδῶν. Pind. Isth. 2.
- Μελικός.**
 Χεε μοι νεκταρ ανυδρον
 Μελικόν.—Anac. 183.
 S Y N. Λυρικός.
- Μελικρατος.** Vid. Χοή.
 Πρώτα μελικρητω.—Od. κ. 518.
 Μελικρατ' αφες γαλακτος—Eur. Or. 115.
 S Y N. Ονομελι.
- Μελικτής, Μελιστής.** Vid. Αιιδός.
 —Εγῶ δέ τις εμὶ μελικτάς. Theoc. 4. 30.
 Τον αιιδιμον μελισην. Anac. 112. 31.
- Μελινος, Ροet. Μελινος.**
 Ιξε δ' ἐπὶ μελινο υδῶ.—Od. ρ. 339.
 —Ο δ' ανεσχετο μελινο εγγχος. II. ε. 655.

- Μελιπιος.**
 —Και τάνδε φρ' ευπακτοι μελιπτον
 Εκ κηρῶ σιριγγα καλάν.—Theoc. 1. 124.
 S Y N. Ηδυπνοος, ηιδύς.
- Μελισμα, Μελισματιον.** Vid. Μελος.
 —Ου γλαρυδῶν γνές τι μελισματιον. Ερ. 1. 2.
 Θεσσαλικῶν τι μελισμα—Theoc. 14. 31.
- Μελισσα, Μελισσα.**
 Οι δ'—ᾠσε μελισσαι
 Οικια ποθισονται ἰδῶ ἐπὶ παιπαλοεσση.
 Ουδ' απολειπασιν κοίλον δομον, αλλά μενοιτες
 Ανδρας θρηπτήρας, αμυνονται περι τεκνῶν. II.
 μ. 167.
 S Y N. Ανθηδῶν.
- ΕΡΙΤΗ.** Αριστοπος, αλεξικακος, βομβῶτα,
 βομβησασα, βυγενής, βυταις, διάθρυπιος, δαι-
 δαλεα, ερημός, περφοριτος, εμμαπευσσ, ευα-
 γής, ξυθη, ξυθοπτήρος, λασια, σοφῶ, σιμη, σιμ-
 βλής, μελιροχθαμιγῶ, φιλαγρυπιος, φιλοσμη-
 νος, φιλοπτήρος, φιλοπτολιμος, φοιταλέα, πλα-
 ζομενη.—ταυροπατορες—
 Ρ Η R. Φιλεργῶς, τεχνιτις.—
 Αιθερις αθηναί νεκταρος εργατιδής. Ερ.
 Αιδλον ἰμεροβαλλῆς εαρ φαινεσα μελισσα.
 —Επ' υραιοις ανθισι μαινομενα. Ib.
 Ητις εσω λειμώνος απ' ανθεος ανθος αμειβει
 Χειλεσι τ' ακροτατοισιν αμελγεται ακρον εερσης.
 Nonn.
 Ως δ' ὅτε λειρια καλὰ περιβρομευσσι μελισσαι
 Πιτρης εκχυμεναι σιμβληιδός, αμφὶ δε λειμών
 Ερσηεις γανυται. ται δε γλυκῶν αλλοτε τ' αλλων
 Καρπῶν αμεργυσιν απεποτημεναι.—Apol.
- Μελισσοκομος, Μελισσοσοος.**
 Ως δε μελισσαων σμῆνος μεγα μηλοβοτῆρες
 Ηὲ μελισσοκομοι πῶτερη ἐνὶ κηπιωσῶν. Ap. 2.
 131.
 —Μελισσοσοος Πάν—Ερ. 1. 1.
 S Y N. Μελιτεργῶς, σμηνοκομος, μελισσονο-
 μος.
- Μελισσοβοτος, Μελισσοτροφος.**
 —Μελισσοβοτη Ελικῶνος. Ερ. 1. 11.
 Μελισσοτροφα Σαλαμίνος. Eur. Tro. 794.
- Μελισσορυτος,**
 —Μελισσορυταν από γασμῶν. O. ph. 572.
- Μελισσοτοκος.**
 —Μελισσοτοκων ὕμνων. Ερ. 1. 3.
- Μελισαγής.**
 Νάμα μελισαγής από πωτρης—Sib. 1. 5.
 S Y N. Μελιρρυς, μελιερυτος,—ηιδύς.
- Μελιτετα.**
 —Και ευωδης μελετετα. Theoc. 4. 25.
- Μελιτερπής.**
 Μολπης δ' ε ληθη μελιτερπῆος—Ερ. 1. 3.
 Μελιτη,

Μελίτη, Nom. pr.
 Και Μελίτη, και Ιαιρα—II. σ. 42.
 Μελίτη. (ὁ νῆσος)
 Τῆ δ' ἐπὶ και Μελίτην—παρὰ μεθεν. Αρ. 4.
 572.
 Μελιτιδης. Vid. Μαχμακυθος.
 Μελιτοισι.
 Ἐχει μελιτοισσαν ευδιαν—Pind. Ol. 1.
 Μελιτιών.
 Ἐως γαρ, ὦ μελιτιών. Arist. V. 365.
 Μελιτοπαλις.
 —Ταυτος δε περιοικῆσι μελιτοπαῶλαι. Ib. Eq.
 849.
 Μελιτῆτα.
 Δος μοι μελιτῆταν—Ib. N. 507.
 Μελιτωδης. Vid. Μελιχρος.
 Μῆ φυῆ, μελιτωδες, ὅς ἀμῶν καρτερὸς εἰπ. Theoc.
 15. 94.
 Μελιτωμα.
 Ου χριστὸν μελιτωμα, τὸ και μακαρες ποθεσιν.
 Hom. B. 39.
 S Y N. Τραχηματα—πλακῆς.—μελισσαν.
 Μελιφθεγῆτος, Μελιφωτος. Vid. Μελιγης.
 Οσσα μελιφθεγῆτοιο δια σχματος μεγαλοιο.
 Sib. 1. 4.
 —Τας μελιφωτα Σαπφως—Er. 1. 1.
 Μελιφωτων.
 —Ευτ' αὖ σε μελιφωτων ὑπνος ατήη II. 6. 34.
 Μῆ μοι οἶνον ανειρε μελιφωτα—I. ζ. 264.
 S Y N. Ἡδύς.—μελιχρος.
 Μελιφωρτος.
 —Και ἡ μελιφωρτος εκεινη
 Εἰθεος ἀρμονικη, κενος εφῦ Παφως. Er. 1. 7.
 Μελιχλωρος.
 —Εγὼ δὲ μονος μελιχλωρὸν. Theoc. 10. 27.
 S Y N. Μελιχρωος, μελιχροος, μελιχρός.
 Μελιχρός.
 —Αἱ δὲ, μελιχραί. Ib. 5. 95.
 S Y N. Μελιτηρός, μελιτηριος, μελιτωδης, μελιχρῆδης, μελιγυθῆς.
 Μελιχμα, Μελιχσις.
 Τὰ τῶν Ατρειδῶν μῆ μωνων μελλιχματα. Eur.
 I A. 818.
 Αρκεῖ δ' α' μελιχσις, ερα σοφος. Er. 1. 4.
 S Y N. Βραδυτης, σχολαιοτης, αγαβολῆ, ὑπερθεσις, ὑπερμερια.
 Μελιχορμος, Μελιχορμος.
 Γαμβρῶ μελλόγαμω,—Theoc. 22. 140.
 Ανολολυξον δομης—Ο. μελλονομφος—Soph. Tr.
 210.
 Μελλοθεπνικός.
 Επασαι μελος τι μελλοθεπνικόν. Ag. Ecc.
 1145.

Μελλονικιαω.
 —Ουδὲ μελλονικιῶν. Ib. Av. 641.
 Μελλω.
 —Μᾶλλον ερωῖσαι πολεμοιο Μελλω.—II. γ. 777.
 —Ἐμοὶ μελλει φιλον εἶναι. II. α. 564.
 —Ἄρ' ε' τελεσσειθαι εμελλε. II. 6. 36.
 Αλλ' ε' μελλεν χρῆν σε—Ag. Pl. 606.
 S Y N. Εοικα.—Διανόω, επιθυμειομαι.—Διατριβω, διαμελλω, βραδυνω.—σφειλω.
 Μελομαι, Μεμβλομαι.
 Αἶν μοι μελεσθαι—Soph. Oed. T. 1479.
 Μεμβλετο γάρ οἱ τεῆχος εὐδημοιο πολιοσ. II.
 ο. 516.
 S Y N. Επιμελομαι, παραγινομαι.
 Μελοποιω.
 Καὶ γὰρ μελοποιῶν αρχεται—Ag. Th. 73.
 S Y N. Μελωδῆω, μελοτυπω.
 Μελοποιητης, Μελοποιός, Μελογραφος, Μελωργός.
 —Και Μελιτανι τῷ μελοποιητῆ—Er. 1. 2.
 Μελοποιῶν εντα, και ποιῶντα ταυτ' αεί. Ag.
 R 1281.
 Τεθνη' Ευτυχιδης ὁ μελογράφος—Er. 1. 2.
 —Κιθαρης τε μελωργός. Man. 4. 185.
 S Y N. Ρυθμοποιός, μισωργός, μελιπηταρ, μελωδός.
 Μελογραφειν.
 Μη τραχηλῆν μῦσαν, μηδὲ μελογραφειν. Ath.
 1. 7.
 Μελος.
 Πληκτρα επεφρητιζε κατὰ μελος—Hom. M.
 419.
 S Y N. Μελισμα, μελωδημα, επος, σοιδῆ, φδῆ, μελωδῆα, αρμονια, συμμετρια, ρυθμια, ηδυσανια.
 ΕΡΙΤΗ. Αἶθλον, διαμφιδιον, αεριστοπιτον, δονακωδές, δελιον, γλυκερὸν, γαμιον, βισσόν, ἰερέν, λιγυρόν, λαρόν, ευγενές, ευαγές, επιπικιον, ευκεστων, ευρημον, ευτερπές, ευμην, ευιον, ευαρμονιον, ευκεκυδοιμον, επιδορπιον, ηδυθροον, ηδῶ, ημεροφανον, ηεροφοιτον, θελκτιπριον, λογικον, ληθαῖον, κρηναῖον, καλλιχορον, ιταλιον, μελιχον, νομισ, οξύ, προσφιλές, παναρμονιον, παμφωρον, ποιηρῆν, πολεμηῖον, ποιμιλοτραυλον, ποιμιλοπῆρεν, στυγρον, σπονιεν, συνδρον, τερπιδον, φαιθεν, ελευθῖον, φιλικόν, νυμφοπιμον, χαρίεν, χαλκοκροτον, κορυθιολον, Δωριον.—
 Χειλεσιν ευκελαδοισι μελος εἰλομοιπαι ανισω.
 Μελος.
 —Αμοὶ δε δερμα.
 Παντεςσι μελεσσι παλαιῦ θῆνε γεροντος. Od.
 γ. 432.
 S Y N. Γυτον, εἶλος, κῶλον.

ΕΡΙΤΗ. Ακιδόν, αστερές, ακάματον, γραμπόν, βριάρον, βιολυτόν, ευφορτον, ερατόν, σίβαρον, τριμερόν, χλορόν.

Μελουτυέα.
Τα δ' επιροβω δυσφατω κλαγγῆ
Μελουτυείς—Acis. Ag. 1162.

S Y N. Μελίζω, μελοποιεῶ.

Μελπηθρον.
—Αλλ' αἶθι κυνῶν μελπηθρα γενοίτο. Il γ. 233.

S Y N. Παιγνια, εμπαιγνια. ἔλκυσματα.

Μελπητωρ. Vid. Μελοποιος.
Κωμωδῆς λογιχῶν τε μελῶν μελπητορος ἀνδρας.
Man. 4 184.

Μελπομενη. Vid. Μῦσαι.
—Μῦσα δ' ἢ λυπας εχει. Eur. Tro. 605.
Μῦσα δ' ἐκ' αὐτῆ τοῖς δυσνοις
Ατας κελად' ἔν' ἀχορευτες. Ib. 120.
Μελπομενη θηητοῖσι μελιφρονα βαρβιτον ἦρε
Σκεπῆω χαλκιοφονον επισπερχουσαν αοιδῆν
Μελπομενιν. ερατῆς ἰσορα ευεπιης. Ep. I. 1.

Μελπω, Μελπωμαι.
Μελπωτες ἑκαεργον—Il. α. 474.
—Μετὰ δέ σφιν ἐμελπετο θεός αοιδῆς. Od. δ. 17.

S Y N. Μολπαζω, μελιζω, ὑμνεω, αειδω. αναχορευω. ἑρταζω, παιζω. επιμιλτω, επιληνω.
—Εἰ χερσῖν εἰς φορηγυγα τανυσσας
Κραπιδν εὔτροχαλοιο μελος καναχησεν αοιδῆς.
Arpall.

Ἐκτατον κιθαρης επινικιον ὑμνον αρασσαν. Non.
Ἡδε λιγα κλαζεν ξυθῶν μελος—Orp.
Ἐκ στοματος μελιγηρην εἰς ανεπεμπον αοιδῆν.
—Ἐκρασσ' ευτερπία κοσμῶν αοιδῆς. Orph.

Μελυδριον.
Μελυδριον εὔρεσαι τι τῶν Ἰωνικῶν. Ag. Ecc. 878.
Εἰ μοι καλὰ πειλει τὰ μελυδρια—Bion. 5. 1.

S Y N. Μελισματιον.

Μελωδεω.
Οὔποψ μελωδῆν αὐ παρασκευαζεται. Ag. Av. 227.

S Y N. Μελίζω, αειδω.

Μελωδια. Vid. Μελος.
—Μεγιστην εἰς εριν μελωδιας. Eur. Rh. 923.

Μελωδῆς.
Οἶμας μελωδῆ μητρός—Lyc. 713.

S Y N. Μυσικός, φιδικός.—αοιδῆς. μελοποιός.

Μεμαός.
Ἐν θυμῷ μεμαῶτες αλεξμεν αλληλοισιν. Il. γ. 9.
Λαοὶ θαρησσοντο μεμαῶτες εγχεησι. Il. ε. 818.

S Y N. Εμμεμαός, αροθυμκῆνος, επιθυμητικός, ερατικός.

Μεμιναν.
—Εἴθα γεγωνας
Μεμιναν αυτελλυσαν ἐν ασπαζεται Ἡδ Dion. 250.
Κῆρον δη καλλισον ἰδον μετὰ Μεμινου δῖου.
Od λ. 521.

ΕΡΙΤΗ. Αγγεμαχος, αντιθεος, αιθιοψ, κρατερός, ζομενῆς, ομφριμοθυμος, χαλκοκυρης, χαλκοχαρῆς.

P H R.—Κλυτὸς γονος ἠριγενειης. Orp.
—Ἀρηιον αἶμα φασφόρος ἠριγενειης Cal.
Ἡς φαιης αηλαδῆ υἱς.
—Στραταρχος Αἰθιοπαν αφοβος, εναριμβροτος.
Pind.

Μεμηῆς.
Οὐ τοι δῶρ μεμηῆ δειξεται. Eur. M. 958.
Ουδ' ἐν σὺ μεμηῆν ενθαδ' ὦν ερεῖς εμοι. Soph.
Oed C. 1091.

S Y N. Ευκαταφρονητος, επιμωμωτος.

Μεμφοι.
Μεμφοι ες ηγαθην πελασας, ἱεράς τε πολυας.
Orph.

ΕΡΙΤΗ. Αχμαντος.

Μεμφομαι.
Μεμφιν δικαιαν μεμφομαι—Ag. Pl. 10.
Νῦν ἐμὲ μεμφονται τὸν αναιτιον.—Hom B. 149.

S Y N. Επιμεμφομαι, καταμεμφομαι, απομεμφομαι, κατηγρεω, εγκαλεω, μεμφιβολεω, μεμφιμοιρεω, αιτιχημαι, ανθυπαγω, αντιδικεω, μαπτεω. εξεδενω. καταγινωτικω. μεμφιν αναψην.

Μεμφις.
—Ουδὲ μεμφιν εἰς ἐμὲ. Soph. Ph. 1347.

S Y N. Επιμεμφις, καταμεμφις, μῶμας, μῶμος, φογος, επιπληξίς, επιτιμητις, καταγνωσις, καταδρομή, αιτιαμα, ελεγχος, καταβοή, μεμφιμοιρια, μομφή, μεμφωλή, λαβή, οπαιτιον, ονειδος, σχετλιασμός.

Μεναλικος.
Ποιμῶν ερωποκων οἶων συρικτὰ Μεναλικα. Theoc. 8. 9.

Μενανδρος.
—Ος ευπυργοισιν Αθηναῖς
Οπλοτερι κωμοιο σελασφόρος επρεπεν ασήρ.
Μιξας σμεῖον ερωτι μελιφορος ανθῆς αοιδῆς. Ep. I. 5.
Αυταὶ και χαριτες σοι εθαρησαντο, Μενανδρε
Σταμῶλον ευσοχηνη δραμασιν ειθεμεναι. Ib. I. 1.

Μεραεινω.
Ος δὴ νῆας ενιπερησαι μεραειναι. Il. ο. 507.
Νηπιος, οἱ Ζητι μεραεινομεν αφρονευτες. Ib. 104.

* Η η S Y N.

M E

SYN. Προμυθεομαι, εεδομαι, μενοινα.—
—οργιζομαι χολοομαι. υπεραλλω. λειποψυ-
χω.

Μενεγχεος.
Κυανη και τεισε μενεγχεας ωλεσεν ανδρας
Μοϊρα—Aesc. Fr. ult.—Er. l. 3.

Μενεθιος, Μενεπολεμος
Ου γαρ τοι κραδι μενεθιος.—Π μ. 247.
—Μενεπολεμοί τε Περαϊβοί. Π. 6. 749.

SYN. Μενεχαρμης, μεναιχμος, μενεμαχος,
μενεροπις, δεμος, πολεμικος.

Μενεδαπος.
—Οα μενεδαπος Αθηνη. Orph. 537.

Μενελαος.
Αυτοματοσ δε οι ηλθε βοην αγαθης Μενελαος. Π.
6. 408.

ΕΡΙΤΗ. Αρηϊφιλος, αρηϊθοος, αγαθης, αι-
δοϊος, αμυμων, αγακλειης, αντιθεος, αμνιαρ,
δρακλυτος, διοτρεφης, διογενης, ισοθεος, Ξαν-
θης, Ξανθοριζ, μογρας, ευχαιτης, ιρθιμος, κυ-
δωλιμος, πολυπλανης, πολυτλητος.—ε πολυ-
μυθος, υδ' αφαρμαρτοεπις.—αρχος Αχαιων.—
πικρα φρονιων — ορχαμος λαων.—Ατρεθης.—
νεωτερος Ατρεος υιος.—Hom.

Ξανθοις επ' ομων βοσρυχοις γαρμενος. Eur.

Μενεσθιος.
—Τιος Πετρω Μενεσθιος. Π. 6. 552.

ΕΡΙΤΗ. Διος, μεγαθυμος, πλιξίππος.

Μενεθιος.
Της μεν ιης σιχδ ηρχε Μενεσθιος αιολαθωρηξ.
Π. π. 173.

Μενετις.
Μενετι Θεοί.—Arist. Av. 1619.

SYN. Αρεξικακος εν απατηλος, βεβαιος.

Μενεφυλοπις, Μενεχαρμης, Μενεχαρμος. Vid Μενε-
θιος.
Θεσμον τον Σπαρταί μενεφυλοπιον—Er. l. 6.
—Και Αιτωλοί μενεχαρμαι. Π. ι. 525.
Οσ δε κ' αιηρ μενεχαρμος.—Π. ξ. 376.

Μειοικης.
—Παρά δε σοι τιθη μειοικία δαΐτα. Π. ο. 90.
SYN. Θυμης, ευαρετος, αυταρχης, προσ-
πνης, δαδιλίης.

Μειοικεος.
Κρεων ο Μειοικεος—Soph An. 162.

Μειοικω, Μειοικω.
—Ετι γαρ πολεμοιο μενοινα Αντιααν—Π. ν.
214.
—Ουδ' αρα Κυκνος ευμμελιης εμειοικα. Hef. α.
368.

SYN. Μενεαινω, ενθυμεομαι, εντρεπομαι.
μειλω μερμηριζω, φρονιζω.

M E

Μειοικω.
Ει μεν δη πατητικε ερανδανει ηδ' εμειοικη. Apoll.
1. 700.

SYN. Βαλι, γνωμη, διανοια, προθυμια, με-
ριμνα, ερμη.
ΕΡΙΤΗ. Ασυλητος, αμοιελισσα, απρηιλος,
ακικητος, απεροκακος, πολυσρεπιος, ομοζηλος,
φιλοσοργος, φιλοπολεμος. Δολοραθης, πολυ-
σρατος, ιεοπλανης, βαρυζηλος, οξυπτερος, πο-
λυσπερης, πολυφολοστος, τρηχια, φιλοσκοπε-
λος, φιλοσμαραγος.
—Επασσυτερησι δε βελαϊς
Εγκεραλι γονεϊτος εδινευοντο μενοιναί. Nonn.
Ωκυτερη ηλιλιξε μενοινη. Call.
—Επ' υδεις αιγε ποδων παρος ομματ' επηξαν,
Ανδρα ποροφουρεται εν σφισιν.—Apoll.

Μειοικιαθης, (Πατροκλος)
Πυρ δε Μειοικιαθης δαιεν μεγα ισοθεος φός. Π.
1. 211.

Μειοικιος.
—Μειοικιον Ακτερος υν. Π. π. 14.

Μενος.
Ηλθον εγώ παυσασαι τεον μενος—Π. α. 207.
Θυμωρος εριδος μενει ζυνηκε μαχεσθαι. Π. η.
210.

SYN. Αληη, δυναμης, ισχυς, ακμη, ευτο-
νια, ραμη, ερμη, οργη, θυμω, δεινοτης
ΕΡΙΤΗ. Ατρεμον, αατχετον, ατασθαλον,
ασθετον, ανων, αγριον, αλικιον, αρχαλειον,
αδαρας.ν, αιπυ, αντιπαλον, αεθιτον, αγροαον,
δριμυ, εθον, εμπεθον, εθον, ιερων, ην, λαβρον,
λυσοιεν, κρατερη, σιδηρον, οβριμον, οξυ, πυ-
ριεν, πολυθαρες, υπερροπλον, πανακειλιον.

Μεντης.
—Κικοναν ηγητορι Μεντη. Π. ρ. 73.
Μεντης αγχιαλοιο δαιφρονος—υος. Od. α. 180.

Μεντωρ.
Μεντωρ, ος ρ' Οδυσειος αμυμωνος ηεν εταϊρος.
Od. ε. 225.
Μεντωρ αταρτηρε, φρενας ηλεε.—Ib. 243.

ΕΡΙΤΗ. Αληικιμης, πολυππος —αρχος,
ποικμη λαων.

Μενο.
Λισσομαι ενεκ' εμειο μενεν—Π. α. 174.
—Αυτε δε παρα κλισιησιν εμειναν—Π. ο. 656.
—Νεων εν αγωνι μενεσκον. Π. τ. 42.

SYN. Αναμενω, απομεινω, επιμενω, κατα-
μεινω, περιμενω, υπομεινω, διαμενω, εμμενω,
μεινω, κοραδοικω, προθυμωμαι.

Μεριδαρπαξ.
Ου μικρον μ' επλαξε Μεριδαρπαξ κατα λιμνην
Hom. B. 265.

Μεριζω.

Μερίζω.

—Τῶν τε καὶ πάντα μερίζω. Theoc. 20. 31.

S Y N. Απομερίζω, διαμερίζω, επιμερίζω, κείρομαι, καταδιαιρέω, διαζώ.

Μερίμνα. Μερίμνημα.

Ὡς δ' ὅπῳ τ' ἀκούνομα διὰ σφαιροῖο περιεσσι
Ανέρος, ὄντε θαμειναὶ ἐπιστραφῶσι μερίμναι.
Hom. M. 44.

—Μεγαλὴν σε πατὴρ ἐφύτευσε μερίμναν
Θνητοῖς ἀνθρώποισι, καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι. Ib.
160.

—Αἰνεῖσθα μερίμνηματ' ἔχων. Soph. Ph. 187.
S Y N. Μελεδήμα, μελετή, κήδους, αἰκία, μερίμνα.

ΕΡΓΙΤΗ. Αργαλεῖα, ατυχεὸς, ἀλαστός, ἀγροτέρη, ἀκοιμητός, ἀμερτινός, βαρῆα, βαθεῖα, γυμνοτόπος, γυμνοκίρος, δυσκολοκίτος, θυμοδακῆς, θυμοκίρος, κερῆ, κρατερά, ἐρωτοκίτος, κροκοθαδῆς, παναγυρτός, παθεῖλκτος, στυγερὰ, τιμωροῦ, χαλεπὴ, φιληλακτος, φιλοθνήτος, φθονερά, ψυχοκίρος, κριτικεῖς, φρενοκῆδης.

Μερίμορφοιτις.

Μερίμορφοιτισαί, καλοὶ τε κάγαθοί. Ag. N. 101.

Μερίμνα.

Ἔργον μερίμνων ποιῶν. —Soph. Oed. T. 1144.

S Y N. Φροντίζω, κηδομαι, μεριμνίζω, ἐνίσσω, ἐπιμερίζω.

Μερίμνησις.

—Καὶ μερίμνησις λογιῶν. Eur. M. 1226.

S Y N. Εἰσετασις, φροντισις, θεωρίας.

Μερίμοτοκος.

—Βιοτὴ ληγε μερίμοτοκου. Ep. l. 2.

Μερίς, Μερίσμα.

—Μικρὰ δὲ θεῶ μερίς ἀγγελιοῖ ἡμεῖς. Apoll. ar. Laet. l. 6.

Τρεῖς γὰρ πολιτῶν μερίδες—Eur. Supp. 238.

Ἀσφιν, κελκί τε, σελήνιας τε μερίσμα. Orph. H.

S Y N. Κληρονομία, μέρος, μορίον, κομματιῶν.

Μερίμεριδής.

—Παρ' Ἰλι Μερίμεριδαο. Od. α. 259.

Μερίμερος, Nom. pl.

—Καὶ Μερίμερον ἐξεναρξῆς. Il. ξ. 513.

Μερίμερος.

—Πολέμοιο τε μερίμερα ἐργα. Il. θ. 453.

S Y N. Δεινός, χαλεπός, δυσχερής.—ἐπιμελής.—μερίμνας ἀξίος.

Μερίμνα. Vid. Μερίμνα.

—Ἀμπαυμά τε μερίμνων. Hes. θ. 55.

Μερίμνίζω.

Ἄλλ' ὄγε μερίμνιζε κατὰ φρενά—Il. β. 3.

S Y N. Μερίμνασα, ἐννοῶ, ἐπινοῶ, ἐπιμελεσμαι, μελετῶ.

Μερίμης.

Νηὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατεδει μερίμνη φαεινῆ, Ἀργυρέη.—Od. κ. 23.

S Y N. Σπάρτιον, σχοινοῖον.—μιτος.

Μερίμνων.

Τὸν με καὶ ἄ Μερίμνωνος Εριθακίς ἄ μελανοχρῶς Αἰτιῆ.—Theoc. 3. 35.

Μερίω (ὁ νῆσος.)

Εἰ καὶ τηλοτέρω Μερίωσι τὸν ἰχθὺς ἐρεῖσει. Ep. Suid.

Μερίωπη.

Μήτηρ δὲ Μερίωπη Δωρίς—Soph. Oed. T. 794.

Μερίωπιος.

—Μερίωπιᾶ σπῆματα λυών. Ep. l. 51.

S Y N. Αἰθρωπίνος.

Μερίωπις.

—Κων Μερίωπιδα νῆσον. Call. 4. 160.

Μερίωσις.

Πληκτρῶ ἐπειρητιζέ κατὰ μέρος.—Hom. M. 53.

—Εἰ γυναικίς ἐλάχες μέρος—Theoc. 453.

S Y N. Μερίς, μερίσμα, μοῖρα, ἀπομοῖρα, αἶσα, τμήμα, ἀποδάσμις, ἀποσπασμα, μοῖροι, λῆξις.

Μερίωψ. Μερίωπις. Vid. Αἰθρωπιοί, Θνητοί.

—Γενεαὶ μερίωπων ἀνθρώπων. Il. α. 250.

Μερίωψ.

Τίς δὲ δύο Μερίωπιος Περσεσίη, ἴς περὶ πάντων

ἠίδεε μαντοσύνας, εἰδὲ ὅς παίδας εἰσσε

στειχεν εἰς πολέμου φθισινόρα' τῶ δὲ οἱ κτι

Πηθεσθίν' κῆρες γὰρ ἀγον μελανος θανάτιο. Il. λ. 330.

Μεσαβία.

—Βοῶν ἐπὶ ἰώτων ἰκκαί

ἐνδρῶν ἐκκοντῶν μεσαβία.—Hes. ε. 467.

S Y N. Μεσαβιοῖον, ἐχεβοῖον.

Μεσαβία, Μεσαβία.

—Καὶ τὸν ἐργατικὴν μυκλὸν

Κανθῶν ὑπὸ ζευγλῆσι μεσαβίῶν—Lyc. 817.

E X P. Βίας.—καὶ ἕτερα ζῶα, —ζευγνεύειν.

Μεσαγκτός.

Καὶ τὰς ἀγχιαλῆς (πολιεῖς.)

Ἐκρατυε μεσαγκτός.—Aesch. P. 891.

S Y N. Μεσαγκτιος.

Μεσαγκκυλόν. (ἀκοντιῶν.)

—Τεχοῖσι καὶ μεσαγκυλοῖς. Eur. Ph. 1158.

Μεσαιπολιος. Vid. Ἰδρυμένειος.

S Y N. Μεσηλιξ, σπαρτοπολιος.

Μεσακτός.

Μεσακτῶ πλευρῶν περὶ πῆλινος πεπλεγμένους Aesch. Fr.

Μεσακτιῶν.

- Μεσαπιον.** (ορος.)
 Μεσαπιον φυλαξι.—Aesc. Ag. 301.
- Μεσατος, Μεσσατος, Μεσατιος, Vid Μεσος.**
 Κεῖω τὰν μεσαταν ὄδον ἀνυμες.—Theoc. 7. 10.
 —Μεσσατον ἡμαρ εχων. Theog. 992.
 Μεσαδτιον σῆρνωι μενει μερος.—Call. 3. 78.
- Μεσαυλιος.**
 Σίτον δὲ σοιν ἐνεμε Μεσαυλιος.—Od. ξ. 449.
- Μεσαυλον, Μεσσαυλον.**
 —Βοῶν ἀπὸ μεσσαυλιο. II λ. 547.
 S Y N. Επαυλις.—μελαθρον.
- Μεσηγύ.**
 Τοσσα μεσηγυῖ νῶν ηδὲ Ξανθοιο ροαων, II. δ. 556.
 S Y N. Μεσηγύς, μεσηγυῖ, μεταξύ, ἀναμέσων. ἐν μεσῳ, κατὰ μεσον.
- Μεσηεις.**
 —Ὅς ἔξοχος, ὅσε μέσκει. II. μ. 269.
 S Y N. Μεσηεις, μεσηεις, διαμεσός, μεσος (κατὰ δυναμιν.) μετριος, επιεικής.
- Μεσημβρια.**
 —Σμικρὸν τι μετὰ μεσημβριαν. Ag. Av. 1499.
 S Y N. Το μεσημβριον, ἐν δισῳ.
 Ἡμος δ' Ἥελιος μεν ἐν αἰθέρι μωνυχας ἵππυς
 Ἀρτι παρεγγελλε, μεσσατον ἡμαρ εχων. Theog.
 E P I T H. Θερημῆ, λαμπρά, φλογερά.
 P H R. Το μεσον τῆς ἡμερας. μεσσον, μεσσατον ἡμαρ.
 ἡματος το μεσηγυῖ.—σθαθερὸν ἡμαρ. Apoll. 1. 140.
- Μεσημβριω.**
 Ἡτε μεσημβριωκτος ιαινεται ηελιοιο. Ag. 2. 741.
 S Y N. Δελιω, ἐνδλω, ἐνδλωζω, μεσημβριωζω.
 P H R.—Ὅτε προς μεσατιν πῶ φερεν ἀκείας ἵππυς
 Ἥελιος.—Oiph.
- Μεσημβριος.**
 —Μεσαμβριναὶ δ' εσαν ὄραι. Call. 5. 73.
 φλεγων γαρ αυγαῖς λαμπρὸς ἦλιος κυκλος
 Μεσον πορον δῆκε θερματα φλογί. Aesc.
 Ἡνίκα μεσσον ἐπν φλογερὸν θερος, ἦνίκα παλλων
 Καρχαλιος πυροεντα μεσημβρινὸν ἦχον ἰμασθλις
 Ἥελιος σελαγιζε.—Ὅποτε γαιης
 Ἡὸς μεσσον ἀνεσχε, και ἐτρεμε θερμὸς ὄδιτης
 Αἰθωπος ηελιοιο μεσημβριζεσαν ἰμασθλην. Nonn.
- Μεσημεριος.**
 —Πᾶ δ' ἡ τὸ μεσαμεριον ποδας ἔλκει. Theoc. 7. 21.
 S Y N. Ενδλιος.
- Μεσιτις.**
 Ουδὲς δ' ἐσὶν ἐνδς βροτω ἀνθρωποῖο μεσιτις.
 Poffel.

- S Y N. Μεσεγλυος, εγγυητης, μεσεγγυητης, μεσιτευων, ειρηνοποιος, ενστατης, παραιτητης, διαλλακτηρ, προξενος, προσαγωγεις, συνδικοφυλαξ.
- Μεσογειος, Μεσογειος.
 Αμφοτερη μεσογεια, και αι πελαγισσι καθηνηαι.
 Call. 4. 168.
 Μεσογειος, νηστει.—Ib. 3. 38.
 S Y N. Μεσηγαιος, μεσηπερος, μεσοχθων, μεσοχαρος.
 Μεσοδερχις.
 Και Κρονος κρανιν ατραπὸν μεσοδερχέα φαειν,
 Man. 4. 581.
 Μεσοδμη, Μεσοδμη.
 —Τεχοι μεγαρων. κλαί τε μεσοδμαι. Od. τ. 37.
 —Κοιλις εντοσθε μεσοδμης, Od. ε. 424.
 S Y N. Ενδοκι.—μεσοδμα, μεσοσυλον.
- Μεσολαβίς.
 Μετολαβεί κεντρα. Aesc. Eum. 158.
- Μεσομοραιο, Μετομοραιο.
 Αστis δ' ἦν λυχνε τὸ μεσομοραιο.—Hom. B. 128.
- Μεσομυκτιος.
 Μεσομυκτιοις ποθ' ὄραι. Anac. 3. 1.
- Μεσοπαγίς, Μεσοπαγίς.
 Μεσοπαγεις δ' ἀρ' εθηκε κατ' ορχθης μελιεντο
 εγχος. II. φ. 172.
- Μεσοπορος.
 —Μεσοπορος δι' αἰθέρως. Eur. I. 1152.
- Μεσοσχιδής.
 Και πλατυν οξυντήρα μεσοσχιδων δοναμιαρ.
 Ep. 1. 6.
- Μεσος, Μεσσος
 Εν δ' ἀνεμος προῆσεν μεσον ἰσιον.—II. α. 481.
 Μεσσο δερὸς ἑλῶν.—II. γ. 78.
 Εργα νεων, βυλαι δὲ μεσων, ευχαί τε γεροντων.
 Hyper.
 S Y N. Μεσατος, μεσσατος, μεσσατιος, αμαμεσος, μεσηεις, μεσηλιξ.
- Μεσοτης.
 Η δε μεσοτης ἐν πᾶσιν ασφαλετερα. Sent.
 Η μεσοτης γαρ αρισον.—Ep. 1. 2.
 S Y N. Μετριότης, τὸ μεσον, μετρον, μετριον, τὸ ἀλίθης.
- Μεσοκρατω.
 Ερμειας φαεθων τε μεσοκρανεοντες εθικαν
 Ανδρα μεγα πλατω γαυρημενον, ευτεκνη τε.
 Man. 1. 70.
- Μεσσο.
 —Εν αρχῆ πῆμα, κεδεπω μεσοῖ. Eur. M. 60.
 S Y N. Μεσαζω, ακμαζω.

Μεσπίλον.
—Μηδ' ὄπι τα μεσπίλα. Ερ. Ι. 4.
Μεσσηνα.
Μεσσηνα τε και Αργος.—Theoc. 22. 158.
Μεσσηνιος.
—Μεσσηνιος Ιδας. Ib. 208.
Μεσσηνης. Vid. Μεσσης.
Μεσσηνης, εγγυς τῆς ἐπ' Απορῆ.
Πλειάδος αίσσαν ἐτι μεσσηνης. Eur. I. A. 8.
Και γαιης μεσσηνης ἐδρας. Ib. I. 907.
Μεσός.
—Ὅσα δ' αὖτε, μεσά μιν ἐπι. Hom. XLVIII.
5.
S Y N. Αναμεσος, διαμεσος, γεμω, εμπλεος, πληρης.
Μεσση.
—Εν δ' εμεσθη μεγας Αιθιρ.—Soph. An. 426.
S Y N. Διαμεσος, αναπληθω.
Μεσση. Vid. Μεσση.
—Παννυχιο μεσφ' ἡς ηργυρευεις. II. 3. 508.
Μεταβαινω.
Αλλ' αὖτε δὴ μεταβηθι.—Od. 3. 492.
S Y N. Παρεμβαινω, επινεω, πορευομαι, μετα-
μι, παρερχομαι, απερχομαι, αποικω, ανα-
χωρω, υποχωρω, εκτρεπομαι, παραπετομαι,
σπρωγω, μεταβαλλω.
Μεταβαλλω.
Πῆ φυγεις μετὰ νῶτα βαλῶν.—II. 3. 94.
S Y N. Ανασπρωγω, αποσπρωγω, σπρωφομαι, μετ-
αλλασσω, εξαλλαττω, εξισαμαι, μεταπιπλω,
εκπιπλω, μεταβαινω, μετασπρωγω, μετατρπω,
μεταποικω, μετατιθημι, μεταγω.
Μεταβλεπω.
—Η κέρο μεταβλεψεις ερευθος. Ap. 1. 726.
S Y N. Επιβλεπω, πρβλεπω.
Μεταβιβαζω.
Νῦν γαρ δαιμων φανερός
Εἰς αγαθὰ μεταβιβαζει. Arlst. Pa. 947.
S Y N. Μεταγω, μετασπρωγω, αποσπρωγω με-
τακομιζω
Μεταβολή, Μεταβλημα.
—Μεταβολή παντων γλυκύ. Eur. Or. 234.
—Χαιρευτας αὐτῶ μεταβλημασι χωρης. Man. 4.
522.
S Y N. Αμοιβή, αλλαγή, αλλοιωσις, μετα-
στροφή, εναλλαγή, εναλλαξις.
Μεταβλυω.
—Η μαλα δὴ μεταβλυσαν θεοὶ αλλως, Od.
ε. 286.
S Y N. Μεταγινωσκω, μεταφραζομαι.
Μεταβυλος.
—Πρὸς Αθηναίους μεταβυλος. Ag. A. 632.

S Y N. Ταχυβυλος, απερισκεπτης.
Μεταγυλος.
—Ἡ τε θεοῖσι μεταγυλος αθανατισσι. II. ο.
144.
S Y N. Διαγυλος, διακτωρ, αὖτε λαφύρος.
Μεταγινωσκω, Μεταγινωμι.
—Αταν δ' ακατα μεταγινές. Aesch. Supp.
116.
—Μετ' ἄνδρα καὶ τὰ πρὸς θ' ερημῆνα. Eur. M.
64.
S Y N. Μεταγινωσκω, μεταβλυομαι, εξ-
ισαμαι, μετανοω, αναφρονω, κατοικω, μετα-
μελομαι, μεταμελομαι αναμνησθω.
Μεταγνοια, Vid. Μετανοια.
—Και μεταγνοιαν τιθῆς. Soph. El. 583.
Μεταγραφο.
—Α δ' ε καλῶς
Εγγων τὸτ', αὖτε μεταγραφω.—Eur. I. A. 107.
S Y N. Παλινοδωω, επανορθω, μετατιθεμαι,
απογραφο, ακυρω.
Μεταγω.
Ψυχὴν τερπομενην μεταγειν.—ἄρα μοῖραν. Ερ.
S Y N. Μεταφω, παραφω, μετατιθημι,
μετακομιζω, μεταβιβαζω, περιστημι, δια-
βαινω, περιγω, μεταγω.—διαγω, παραγω,
καταπραττω, μεταδωκομαι, μετακινωμαι.
Μεταδαινωμαι, Μεταδαινομαι.
—Ου σὺ γε πατήρ μεταδαινωται ἡμῖν. II. χ.
498.
—Ἰνα δὴ και εγω μεταδαινομαι ἰσῶν. Ib. 4.
207.
S Y N. Συσεσιαομαι, συμποσιαζω, μετα-
λαμβανω, ευωχομαι.
Μεταδημιος.
Ου γαρ εθ' Ηφαιστος μεταδημιος.—Od. 3. 295.
S Y N. Επιδημιος, ενδημιος, μεταδοτης.
Μεταδηρον.
Αὐτὰρ ὄγ' ε μεταδῆρον ἐελδομενην εραανθη, Ar.
3. 955.
Μεταδιδωμι.
Εκελευσε Λαμαχός σε ταυτης τῆς δραχμης
Εἰς τὸς χροας αὐτῶ μεταδῆναι τῶν κηχλων.
Ar. A. 560.
S Y N. Επιμεριζω, διανεμο, κοινοω, κοινωω,
καταχωριζομαι.
Μεταδορπιος.
—Ου γαρ εγωγε
Τερπομι' ὄδ' ὑρομενος μεταδορπιος.—Od. 3. 194.
Μεταδοπος.
Αι δ' αλλαι μεταδοποι, ακηριοι, ἐτι φερσαι.
Hes. ε. 821.
S Y N. Ασημαντος.—διαμεσος.
* I i Μεταδρομαδην.

Μ Ε

- Μεταδρομαδην.
 Προσθεν ἴδεν φυγοντα μεταδρομαδην ἔλασ'
 ῶμον. II. ε 80.
 S Y N. Επιδρωξας, επιδρωμῶν, επιδρομαδην,
 δρομαδην, δρομικῶς, δρομαιῶς.
 Μεταδρομί.
 —Μεταδρομαῖς Εριννυων Ηλαυνομεσθα—Eur.
 I. T. 941.
 S Y N. Επιδρομή, διαδρομή.
 Μεταδρομος.
 —Μεταδρομοι κακῶν πατερηρηματων. Soph.
 El. 1403.
 S Y N. Τιμωρὸς, ἀμυντῆς.—επιῖσως.—δρο-
 μεύς.
 Μεταθωρησσομαι.
 Εἶθα δε Καυκωνες πολεμον μεταθωρησσοnton.
 II. υ. 329.
 S Y N. Θωρακιζομαι, επιθωρακιζομαι, εφο-
 πλιζομαι.
 Μεταίγδην.
 Κοψὲ μεταίγδην ὑπερ κατος—Ar. 2. 95.
 S Y N. Ὀρητικῶς.
 Μεταίξω.
 —Οὐδέ τιν' ἄλλων
 Εἶων, εἴτε νεων μεταίξην, εἴτε γεροντων. Od. π.
 362.
 S Y N. Συνεδριαομαι, συνεδρευω, παρακαθε-
 ζομαι.
 Μεταίρω.
 —Τι τοδε μεταίρεις ἐξ ακινητων βαθρων
 —Θεῖας ἀγαλμ' ἐν ὤλεθρι; Eur. I. T. 1157.
 S Y N. Μεταγω, μεταβαλλω, μεταλλάσσω.
 μετοικεω
 Μεταίσσω.
 Καί με μεταίξας μαρφή ταχεεσσι ποδεσσι.
 II. φ. 564.
 S Y N. Μεταδιωκω, επιδιωκω, εφεπομαι, επ-
 αίσσω.
 Μεταίτω.
 Τετων μεταίτεῖ τὸ μέρος—Ar. V. 966.
 S Y N. Επαίτω, προσαίτω, αἰτω.
 Μεταίτιος.
 —Ἦ μοι μητρί μὲν θανεῖν μνη Μεταίτιος—
 Soph. Tr. 1250.
 S Y N. Αἰτιος, ὑπαιτιος.—συμβελος.
 Μεταίχιμιος.
 Ἀνῆς, γυνῆτε, Χα', τί τῶν μεταίχιμιος. Aesc.
 S. T. 203.
 —Κὰν μεταίχιμιος
 Ὀρκος συνήσαν ἐμμενευ στρατιλάτας. Eur.
 Ph. 1256.
 Τὲ δ' ἐν μεταίχιμῷ σκοτὲ μενε—Aesc. Ch. 61.

Μ Ε

- Μετακαλεω.
 Καὶ μετακαλεὶ τὸν ἱερέα—Ar. Pl. 1183.
 S Y N. Ἀποσελλω.—ανακαλεω—αναπειθω.
 Μετακερας. (χλιαρὸν ὕδωρ)
 Ὑδωρενευγεν Φερμόν, ἄλλος μετακερας. Ath. 3.
 Μετακλαθα.
 Ἰππῆες δ' ολίγον μετακλαθον.—II. λ 52.
 S Y N. Μετερχομαι, μεταπορευομαι, μετ-
 αίστω
 Μετακλαιω, Μετακλαιομαι.
 Πολλα μετακλαυσεσθαί.—II. λ. 763.
 S Y N. Μεταμελεομαι, καταλγυνομαι, μετ-
 ασιω, ανακακεινω.
 Μετακλειω.
 —Στροφέδας δὲ μετακλειού' ἀνθρωποι. Apoll.
 2. 296
 Μετακλινω.
 Μηπως μιν πολέμοιο κατακλιθέντες ἔλοιεν. II.
 λ. 509.
 S Y N. Αποκλινω, εκκλινω, κατακλινω, δια-
 θεομαι, εκτρεπομαι αλεσιω.
 Μετακομιζω
 Μετακομισθὲν μενος ατης. Aesc. Ch. ult.
 S Y N. Κατακειμαι, ανακλινομαι.
 Μετακομιος.
 Σὺ δαιτωρ μετακομιος Ib. Eum. 352.
 S Y N. Κοινός, κοινανός.
 Μετακοσμεω.
 Ηματα νυκτας αγοντας, ὑπὸ μετακοσμηθείας.
 Μην. 4. 302.
 Μετακυλιθεω
 Μετακυλιθεῖν αὐτὸν ἀεὶ
 Πρὸς τον εὐ πρᾶτλοντα τοιχον—Ar. R. 540.
 S Y N. Κυλιθεω, ανελιθίω, μετασφρω.
 Μετακυμιος
 —Μετακυμιος ατας—Eur. Alc 90.
 S Y N. Ευδιενός, αἰθριαζαν.
 Μεταλαμβανω.
 Καματε μεταλαμβανειν. Pind. N. 10.
 S Y N. Μετεχω, μεταδιδωμι, μεταγω, μετ-
 αιρω, μεταλλάσσω, μεθισημι καρπω.
 Μεταλγω.
 Μεταλγῆς τὸ δικαίον ἐρξαι; Aesc. Supp. 410.
 S Y N. Ἀλγω, μετασενω, μετακλαιω.
 Μεταληγω
 Αξια δῶρα διδωσι μεταλληξαντι χολοιο. II.
 ; 261.
 S Y N. Δηγω, ἀποληγω, καταληγω, παυο-
 μαι.
 Μεταλλαγι.
 Αλλ' ἐν μεταλλαγα
 Πολυμηχανεσ ἀνδρῆς ερεσση.—Soph. Ph. 1162.
 S Y N.

Μ Ε

ΣΥΝ. Μεταβολή, αλλαγή, μεταλλαξίς.
 Μεταλλακτής.
 Στυγῶ μεταλλακτῆρα πελυπεν χροῖς, Athen. 1. 7.
 Μεταλλακτής.
 — Ἐπει δαιμόν
 Ληματοῦ ἀντροπαῖα χρονία μεταλλακτός. Aesc. S. T. 711.
 ΕΧΡ. Ἐνπλλαγμένος.
 Μεταλάσσω.
 Ἐπ' αὐθις οριθῶν μεταλλαξας φύσιν. — Ag. Av. 117.
 ΣΥΝ. Ἀλλάσσω, ἐναλλάττω, καταλάσσω, μεταβάλλω, μετατρέφω, ἀμείβομαι, μεταμιβομαι, ἀνατρέφω, μεθαρμοζομαι, μεταίρω μετοικῶ μέθιστημι, μεταποιῶ, μετασκευάζω.
 Μετάλλω, Μετάλλεω
 Μήτι σύ ταυτα ἕκαστα διαφρα, μηδὲ μετάλλα. II. α. 550.
 Τῷ τι μετάλλευσ τῆτον μυχον—Er. I. 1.
 — Δικελλή πᾶν μετάλλευσον γυθος. Lyc. 485.
 ΣΥΝ. Ἐρευναῶ, ἐπιζητῶ, πολυπραγμονεῶ, μεταλλεργεῶ, μετάλλω, ορουσῶ, ἀνασκαλπω.
 Μεταλλῆται.
 Εἰ μετάλλατόν τι—Pind. P. 4.
 ΕΧΡ. Εἰ ἐρευνητέον τι.
 Μετάλλον. Vid. Ὑσπορος.
 Ἡλεκτρα κρομῶντα βαθυπλευταῖσι μετάλλοις. Nonn. J. 26.
 ΣΥΝ. Μετάλλεια.
 ΕΡΙΤΗ. Αμοιβᾶϊον, ἐχευτεανον, πολυσχιδῆς, ρυθονῆς, χθονιον, χρυσοφαῖς.
 Μετάλλευτης.
 — Γαῖης τε μετάλλευται, καὶ ὑπεργοῖ
 Δυσπονηῖς, οἷς λᾶες ἀπ' κρεος ἀκροτομῶνται.
 Χαλκός, κασσιτερος τε, κελαινοχροῖς τε σιδῆρος. Man. 4. 260.
 Μετάλλοχρυσος.
 Μετάλλοχρυσού γαῖαν. P. Sil.
 Μετάλωφω.
 Τερωμενοι, καὶ δὴ μετελωφον.—Ar. i. 1161.
 ΣΥΝ. Λωφαῶ, παυομαι.
 Μεταμαζιοί.
 Ἀλλ' ἐβάλε σῆθος μεταμαζιον—II. ε. 19.
 Μεταμαιομαι.
 — Μεταμαιομενος δαφονῶν ἀγρᾶν—Pind. N. 3.
 ΣΥΝ. Μαιομαι, ερευναῶ.
 Μεταμειθῶ.
 Μεταμειθανεσα δ' ὕμνον, Aesc. Ag. 718.
 ΣΥΝ. Απομειθῶ, μεταβλενω, παυομαι μεταγνῶμι.
 Μεταμεθεῶ, Μεταμεβομαι. Vid. Μετάλασσω.
 Ος γὰν τεκνων τεκνοις μεταμεθεῖ. Eur. Her. F. 796.

Μ Ε

Ἐτερας ἑτεραις μεταμειβομενα. Ib. Ph. 848.
 Μεταμελεῖ. Vid. Μεταγινωσκω.
 — Κάπειτ' ἰσας σοι μεταμελεῖ. Ar. Pl. 358.
 Μεταμελεῖα. Vid. Μεταγνοια.
 Λαβῶν δὲ πᾶραν, μεταμελεῖαν λαμβανει. Eur. Fr.
 Μεταμελοποιῶ.
 Τῆσι μὲν ἐτ' αἰσχρῆ μεταμελεπεται—Hom. Ar. 197.
 ΣΥΝ. Συναδῶ, συναυδαῶ, συμφωνεῶ. μελοποιῶ.
 Μεταμιγνυμι. Μεταμισγω
 Τοῖσιν Οδυσσῆος μεταμιζομεν—Od. χ. 221.
 Καὶ δαΐδας μεταμισγον—Od. σ. 309.
 ΣΥΝ. Συμιγνυμι, ἀτακερᾶννυμι.
 Μεταμῶλιος, Μεταμῶλιος.
 — Τάδε πάντα θεῶι μεταμῶλια θῆεν. II. δ. 363.
 Χρῶθι σπιζῶν μεταμῶριον—Ar. τ. 491.
 ΣΥΝ. Ἀνεμῶλιος, μεταίσιος, ἀκυρος, ἀχρηστος, ἀπεμοφορητος, μεταμελεῖας ἀξίσιος.
 Μεταναγινωσκω. Vid. Μεταγινωσκω.
 Εὔτε δ' ἐξ ἀετῶν
 Αἰας μεταειγνῶσθη
 Θυμῶν Ἀτρεΐδαις—Soph. Aj. 728.
 Μεταναιετης.
 Παΐδας δ' ἤματα πάντα ἐς μεταναιετας εἶναι. Her. 3. 401.
 ΣΥΝ. Μετανάσης, φυγᾶς.—μετοικός, συμμάχος.
 Μεταναιίσσω.
 — Μετὰν παροῖθεν αἰξέ—Simm. Ov. 6.
 Μετανάσης, Μετανάσεια.
 Ὡσέ τιν' ἀτιμητον μετανάσην. II. ε. 644.
 Οὐκ ἐτι πε τλημον σιοπελων μετανάσεια περδῆξ, Er. I. 3.
 ΣΥΝ. Μετοικός, φυγας, ἀπολις.
 ΕΡΙΤΗ. Ορεπλανῆς.
 Μετανεῖσομαι, Μετανεισομαι, Μετανεομαι.
 Ἡμος δ' ἠελιος μετενεισετο βελυτόνδε. II. π. 779.
 — Μετενεισετο—Od. ι. 58
 — Τῆν μετανευμενος ευνην. Mus. 205.
 ΣΥΝ. Μετερχομαι, μετασῆχω, μετεμι, μεταβάινω, ἀφικνεομαι.
 Μετανιπῆρις, (κυλιξ) Μετανιπῆρον.
 Ἀρχιλοχεῖ, δεξῆαι τήνδε τήν μετανιπῆρίδα. Sapph. 132
 Δαιμονος ἀγαθῆ μετανιπῆριον—Ath. 11.
 Μετανῶα, Μεταγῶα.
 — Πολλά δακρυῶν
 Ἀχρησον μετανῶαν ἐμεμφετο, τῆλλε δε χαίτας,
 Καὶ ποδας εσφριγγεν κατὰ γαστέρος* ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 Παλλετ

- Πάλι ἐτ' ἀνθρ, καὶ ἐπὶ χθονὶ βλεπ' ἰδεσθαι.
Hom. Β 70.
- SYN. Μεταγνωσις, μεταμελενα, μεταμη-
θεια, μετασασις, ὑπεροσελια — ασασις, αλλο-
φασινη, ὑπερροσί.
ΕΡΙΤΗ. Ὑψινοος.
- Μεταυτλεω.
Καὶ συγκυκῶσα καὶ μεταυτλῶσα παλιγ, Ερ.
I. 4
SYN. Εξαντλεω.
- Μεταξῶ. Vid. Μεσηγύ.
Ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξῶ
Ουρεά τε σκίεντα—II. α. 156.
- Μεταπαιφασσομαι.
Φαίης κεν—σφισπὴν θάμινον μεταπαιφασσεσθαι
Εκ νεφρον.—Αρ. 3 1265.
- SYN. Διαλαμπω.
- Μεταπαλλομαι.
Τῶν μεταπαλλομενος, κληρη λαχον ενλάδ'
ἐπεσθαι. II. ω. 400
SYN. Κληρομαι (μετ' αλλων.)
- Μεταπαυομαι
—Μεταπαυομενοι δε μαχοντο II. ρ. 373.
SYN. Διαπαυομαι, αναπαυομαι. ἢ υ-
χαζω.
- Μεταπαυσωλή.
Οπτοτε τις μεταπαυσωλή πολεμοιο γενηται.
II. τ. 201.
SYN. Πανσωλή, αναπαυσις, διαπαυσις,
ανεσις, διασασις.
- Μεταπεθο.
—Καὶ τον δῆμον μεταπέθει. Αρ. Α: 626.
SYN. Παραπεθο, απομυθιομαι.
- Μεταπερωω.
—Κεχθὶ μεταπερωμενας
Ιδαις αν αυτάς,—Αρ. Εсс. 217.
SYN. Αποπερωω. πωραλλατῶ.
- Μεταπεμπομαι.
—Τυς φιλες μεταπεμπεται. Αρ. ΠI. 341:
SYN. Διαπεμπομαι, αποσελλω, μετασελλο-
μαι, επικαλω, προπεμπω, μετερχομαι, μετα-
καλομαι.
- Μεταπιπῶ.
Α, τε νῶν συμβολαια προσθεν ἦν.
Ες παῖδα τον σου μεταπεσοι βελτιοτα. Eur. I.
412.
SYN. Αναπιπῶ, μεταβαλλομαι.—εντρεπο-
μαι. απολισθαινω.
- Μεταποπνευω.
Αμφιπολοι δεσποιναν ἔην μεταποπνευσαι. Αρ.
4. 1112.
SYN. Πειπνω, διαπονεομαι, περισπαομαι.

- Μεταπρεπής.
—Δομοι—μεταπρεπέ' αθανатоισι. II. σ. 370.
SYN. Εκπρεπής, παρασημος, περισημος.
- Μεταπρεπω.
Τρῶσι μινεπτολεμοισι μεταπρεπω, ὅ σφιν αμυνω
Ημαρ αναγαγῶν—II. π. 835.
SYN. Διαπρεπω. ευπερνηροω. ὑπερβαίνω. ὑ-
περλαμπω. εντρεπιζω.
- Μεταπρωω.
Εχθρῃ μεταπρωῶσαν ευκαιαν γερων. Aesch.
Supp. 336.
SYN. Πρωω, δεδισσομαι.
- Μεταριθμιος.
—Μεταριθμιος αθανатоισι. Hom. XXV. 6.
SYN. Εναριθμιος, εναριθμος.
- Μεταρρυθμιζω
Καὶ πορον μετερρυθμιζεν—Aesch. Per. 749.
SYN. Μεταπλασω, μεταλλασω.
- Μεταρσιος.
Καὶ μεταρσιος ἦξα—Eur. Alc 973.
SYN. Μεταρος, ὑφίλος.—ὑπερφορος.
- Μετασκευαζω.
Παλιγ μετσκευαζε σαυτήν—Αρ. Ecc. 495.
SYN. Διασκευαζω, μεταβελουω. μετοικεω.
- Μετασπαω
—Καὶ το γενοσ πάν
Πειρα μετασπῶν—Soph. Oed. C. 808.
SYN. Αποσπαω.
- Μετασπω. Μετασπομαι, Poet. pro Μεθεπομαι.
—Ουπω τῆλε ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπῶν. II.
ρ. 190.
Μηροισι δ' απιδντα μετασπομενος βαλε δερὶ.
II. ν. 567.
- Μετωσσαι.
—Χωρις μιν προγονοι, χωρις δε μετασσαι,
Χωρις δ' αυθ' ερσαι—Od. ι. 221.
SYN. Μεσηλικες.
- Μετασσεινομαι.
—Πολλαι δε μετεσσεινοντο γεραιαί II. ζ. 206.
—Αθηναῖοι δε μετεσσεινο, χαῖρε δε θυμῶ Ib.
φ. 423.
SYN. Μεθορμαιω, ὀρμαιω, μεταίσσω. μετα-
δωκω.
- Μετασασις.
Αλλ' ἔνε θυμῶ, καὶ μετσασιν διδῶ. Soph.
An. 729.
Οκῆα γαρ—α μετασασις. Simon.
SYN. Μετανοια, μεταγνωσις.—μεταλλαγή.
—αποκρινσις, απασις.—επανορθωσις, μετανο-
σασις, μεταχαριστις, διδοσις—θανατος.
- Μετασχωω Vid. Μετανισσομαι.
Αρπαγμασ δὲ απυσα μετεσιχεν ιχνια καρασ.
Call. 6. 9.

Μεταελλά, Μεταελλομαι. Vid. **Μεταπειτομαι.**
 Εγώ δ' ἦκω μεταελλων ἀδελφῆν—Eur. Ph.
 1339.
Μετασενω, Μετασυναχιζω.
 —Αἴην δὲ μετεσενον ἢν Ἀφροδίτη
 Δῶχ', ὅτε μ' ἠγάγε κείσε φίλης ἀπὸ πατρίδος
 αἰης. Od. δ. 261.
 —Ἦ πα πολλὰ μετασὺναχιζετ' ὀπισσω. Hef.
 α. 92.
 S Y N. Επισενω, ανασενω, μετακλαιω.
Μετασοιχεί.
 Στάν δὲ μετασοιχεί—Il. φ. 358.
 S Y N. Κατα σοιχον, ἐπὶ ταξίν.—εφεξῆς.
Μετασρεφω, Μετασρρωφω.
 Εκ χολκ ἀργαλειο μετασρεφῃ φιλον ἦτορ. Il. κ.
 107.
 Ητι μετασρεφεις;—Ib. 203.
 Μηδὲ μετασρρωφασθαι—Orph. L.
 S Y N. Μεταβαλλω, μετατιθημι, μετατρεπω,
 ανασρεφω, επισρεφω.
Μετατιθημι.
 —Τὰ δὲ μετατιθεμενος νοει. Eur. Rh. 131.
 S Y N. Μεταφερω, μεταλασσω, μετασρεφω,
 μεθιστοιμαι, μεταβαινω, μεταβυλευω.
Μετατρεπω.
 —Τῶν ἐτι μετατρεπῆ, ἐδ' ἀλεγιζεις. Il. α.
 160.
 S Y N. Εντρεπομαι, φροντιζω, επισροφῆν ποιω
 —αποτρεπω, αποκλινω, μετασρεφω, μετατρό-
 παω, μετατροπαλιζω.
Μετατρεφω.
 Ζεύς ἐτι κρητεσσι μετετρεφετ' Ἰδαίοισιν. Ar.
 2. 1238.
Μετατρεχω.
 Οὐκὲν παρ' Ἀθηναίς μετατρεξῆ ταχύ. Ag. Pa.
 260.
 S Y N. Παράτρεχω, διατρεχω, παραθεω, δι-
 εξημι, επιτρεχω.
Μετατροπαλιζομαι. Vid. **Μετασρεφω, Μετατρεπω.**
 —Τότε δ' ἐτι μετατροπαλιζω φευγαν. Il. υ.
 190.
Μετατροπια.
 Μη εθονεραῖς εκ θεῶν
 Μετατροπιας επικυρσαιν.—Pind. P. 10.
 S Y N. Μετατροπῆ, μεταλλαγή. επισροφή.
Μετατροπος.
 —Αγορῆσι μετατροπα εργα τελεῦσι. Hef. θ.
 80.
 S Y N. Εντρεπτος, ευμεταβλητος. ὑποτροπος,
 παλιντροπος
Μετατροπαω. Vid. **Μετατρεπω.**
 —Απαλὰς δὲ μετατροπαῖτο παρεῖς
 Ες χλοον, αλλοτ' ερευθος.—Apoll. 3. 297.

Μεταυδαω.
 —Επε' ἀθανάτοισι μεθυδα. Od. α. 31.
 S Y N. Μεταφανεω, μεταφνημι, διαλεγομαι,
 επαυδαω, προσαυδαω, προσφανεω.—λογον
 παρεμβαλλω.
Μεταυτικα.
 —Αλλῆς τε μεταυτικά περιηθῆναι. Theoc. 25.
 222.
 S Y N. Αυτικά, ὅσον αυτικά. ευθύς. αἰ. φα.
 ὑστρον.
Μεταφερω.
 —Εἰ και παλιν γνωμην μετοισεις.—Soph. Ph.
 985.
 S Y N. Μετατρεπω, μεταίρω.—μετανοω.
Μεταφνημι.
 Τοῖσιν ανασαμενος μετεφη ποδας ωκὺς Ἀχιλλεύς.
 Il. α. 58.
 S Y N. Δημηγρεω, μεταυδαω.
Μεταφραζομαι.
 Ἀλλ' ἦτοι μεν ταῦτα μεταφρασομεσθα καὶ αὐ-
 τῆς. Ib. 140.
 S Y N. Μεταβυλευομαι. εξηγομαι.
Μεταφρονον.
 Παρδαλην μεν προῦτα μεταφρονον ευρὺ καλυψε.
 Il. κ. 29.
 S Y N. Μεταυχενιον, ἠφτος, τὰ νῶτα.
Μεταφανεω. Vid. **Μεταυδαω.**
 Τοῖσι δ' ανισαμενος μεταφανεον ἱππῶτα Νεσωρ.
 Il. ι. 52.
Μεταχαζομαι.
 —Ουλομενε μεταχασσαι αμητοῖο. Ar. 3.
 436.
 S Y N. Αποχαζω, αποφευγω, εκκλινω.
Μεταχειριζω, Μεταχειριζομαι.
 Σκηπτρον τὸ Διδος μεταχειριζαν. Eur. Fr.
 S Y N. Χειριζω, διαχειριζω, διαλαμβανω,
 ερατηω. παραγματευομαι.—εναλλασσω. επιτρε-
 πομαι.
Μεταχθονιος.
 Ψυχή γαρ νεφεισσι μεταχθονίω σποπιητο. Ar.
 3. 1150.
Μεταχρονιος.
 —Μεταχρονια γαρ ιαλλον. Hef. θ. 269.
 S Y N. Μετεωρος, μετηπος, επωραιος.
Μεταφαιρω.
 —Ποδὶ μεταφαιρων στρον. Eur. Ph. 1412.
 S Y N. Μετακινεω, αποτρεπω, μεταφερω.
Μετημι.
 Οἷς δ' ὁ γεραν μετησιν—Il. γ. 108.
 —Σὺ δε κροτεροισι μετῆναι. Ib. δ. 316.
 S Y N. Παρειμι, ενεμι, εγκαθισμαι, παρ-
 ισουμαι, παραγινομαι, μετερχομαι.—περιτυ-
 χανω.
 * K k
 Μετημι.

Μετῆμι.
 Η ἰθ', εὐώ δὲ μετῆμι.—Π. ζ 341.
 S Y N. Μετῆρχομαι, μετῆπομαι, μεταβαίω, μεταπίδω, μετανίσσομαι.
 Μετεκδέχομαι. Vid. Εκδέχομαι.
 Τὸν δὲ μετεκδέχεται Γαλατίας ροσ.—Dion. 74.
 Μετεκέρω
 Τὰς δὲ μετεκέρω Διομήδεος ἀρσενες ἵπποι. Π. ς 377.
 S Y N. Παραφέρω, παραγάω, παρακομιζώ.
 Μετενέπω.
 Η δὲ βαθυπλοκαμοῖσι μετενέπετε παρθενικήσι. Μοσ. 2. 101.
 S Y N. Μεταυδάω.—επαδάω—λοιδορέω.
 Μετεξέτερος.
 —Βυλάνον δὲ μετεξέτεροι καλεσαντο. Ath. 2.
 Μετεπειτα. Vid. Εἰσπίσω.
 Μηπως μοι μετεπειτα χολώσεται.—Π. ξ. 310.
 Μετεπρέπω. Vid. Διαπρέπω
 —Πᾶσιν δὲ μετεπρέπον ἑλιποδέσσειν. Theoc. 25. 131.
 Μετεπω (inuf)
 —Αγορησατο καὶ μετεπεν. Π. α. 73.
 S Y N. Μετινέπω, μεταυδάω, μεταφίμι, λεγώ.
 Μετῆρχομαι.
 Πατὴρ δ' ἐμὲ κλεος ευρὸ μετῆρχομαι.—Od. γ. 83.
 —Αλλὰ μετελθε. Π. φ. 422.
 —Ουκέτι ἔργον ἀνὴρ νοσταίτο μετελθών. Ib. δ. 539.
 S Y N. Μεταβαίω, διαβαίω, μετῆμι. μεταλλάω. ἐπερχομαι. καταδέομαι. μετασέλλομαι. ἀφίκεσθαι. —αποδίδωμι. ἀντιμετέρχομαι. μετοίχομαι. τιμῶρεω.
 Μετευχομαι.
 Οἰσθ' ὡς μετευξή, καὶ σοφώτερα φανή. Eur. M. 600.
 S Y N. Μετατρέπομαι.—εὐχομαι.
 Μετεχω.
 Ἴσον τῶν ἀγαθῶν τῶν τε κακῶν μντεχεν Theog. 82.
 S Y N. Συμμετεχω, μεταλαμβάνω, μεταδίδωμι, μερίζομαι, μοιροδοκέω.
 Μετεωρίζω.
 Τὸ γὰρ λογῶν ὁ γῆς τε μετεωρίζεται. Ar. Av. 1447.
 S Y N. Υψώω, αἵρω, ἐπαιρῶ, αἰώρω, ἀνίστημι, μετεωροδοκέω, ἐπελπίζω.
 Μετεωροκοπέω.
 Πῶ δ' ἦτ' ἀλλως μετεωροκοπέῃ; Ib. Pa. 91.
 E X P. Περί τὰ μετεωρὰ πετομαι.—μακτῆν κἀμνω.

Μετεωρολογεῖω
 Μετεωρολογῶν δὲ καταρρίπτει Σκολιά; ἀπατας,—Eur. Fr.
 Μετεωρος, Μετηρος.
 —Τὰ μετεωρὰ φραγματά. Ar. N. 228.
 —Τὰ δὲ κ' αὐτὴ μετηρορὰ πάντα γένοιτο. Π. δ. 26.
 S Y N. Μεταρσιος, ὑψηλός, ἐπιηρος, πεδῆρος, πεδαρσιος. κῆφος.
 Μετεωροσοφίης.
 Οὐ γὰρ ἀν' ἀλλῶ γ' ὑπακίσωμεν τῶν νῦν μετεωροσοφῶν. Io. 359.
 Μετεωροφραζέω.
 —Ἄνδρας μετεωροφρακας. Ib. 332.
 Μετεωροσση
 Ἐκ μετεωροσσην δὲ συναντήσαντες ὄμεινοις. Man. 4. 435.
 Μετηλυς.
 —Ἐλενοιο μετηλυδὸς ἑμφιπῆρος. Tryph. 131.
 S Y N. Ἐπιλυς, μετοικος.
 Μετοικεῶ.
 Καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν. Ar. Av. 1319.
 S Y N. Ἐνοικεῶ, συνοικεῶ, κατοικεῶ.—αποικεῶ, μεταβαίω, μετανίσταμαι, μετοικίζομαι.
 Μετοικία.
 Μετοικίας δ' ἔν τῆς ἀνω σφηνεσεται. Soph. An. 902.
 S Y N. Ἐνοικησις παροικία.—αποικία, ἀπαλαγή.
 Μετοικίζω.
 Ποτερον μετοικίζομενος.—Ar. Ecc. 748.
 S Y N. Μετανάστευω.
 Μετοικοδομος,
 —Θρεομενοι Μετοικοδομων.—Eur. Ch. 971.
 Μετοικος.
 Εἰ μὴ μετοικος τῆσδε τῆς χώρας θελεῖς εἶναι βία τε κῆχ' ἑκόν,—Soph. Oed. C. 989.
 S Y N. Συνοικος, ἐνοικος, ἐνεδρος, μεταναετις, μετανάστης.
 Μετοίχομαι.
 —Ὁ δ' Ἄβαντα μετῶχέτο καὶ Πολυεῖδα. Π. ε. 148.
 S Y N. Μετέρχομαι, ἀπερχομαι, μεταῖσω, ἐποιχεῖω, πορευομαι, μεταβαίω.
 Μετοκλαζέω.
 Ἀλλὰ μετοκλαζέη, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρωσ ποδας ἰζέη. Π. ν. 281.
 Μετον. pro Μετεσι (Suid.)
 Οὐδ' αὖ κλεπίης κλεῖς εσαι.
 Πῶς γὰρ κλεψαί; μετον αὐτῶ. Ar. Ecc 662.
 Μετοπαζέω.
 —Ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισινοπασσε. Od. 204.
 S Y N.

Μ Ε

Μ Η

- SYN. Οπαζω, παρεχω, μεταδιδωμι.
 Μετοπισ.
 Δευή γαρ μετοπισ ξενικ Διός, ὅς κ' αλιθται.
 Ηοσι. XLII.
 SYN. Τίμωρια, τισις, ποινη, αντιλυπητις.
 Μετοπισθε, Μετοπισθεν,
 —Μετοπισθε Μιμνεω—II. ζ. 68.
 Αλλά γε και μετοπισθεν εχει κοτον—II. α. 82.
 SYN. Μεβα ταυτα. εκ δευτερε. οπισω. καλο-
 πιν.
 Μεσοπρινός
 —Μεσοπρινόν ομβερισαντος. II. ε 413.
 SYN. Οπωρινός.
 Μεσορχιον.
 Η καλώς αυτών απαλλαξειεν αν μεσορχιον. Ar.
 Pa. 567.
 Μεσοσια.
 —Οις μεσοσια θεοφιλος εορτης. Ib. R. 446.
 SYN. Μεσοχη, εταιρια, συντελεια, μεθεξις,
 μεσσηψις, κοιωνια, κοινοτης, ανακοινωνις.
 Μεσοχλιζω.
 —Ουδέ κ' οχλιζας
 Ρεα μεσοχλισειε θυραων—II. ω. 567.
 SYN. Μεσακινεω, μεσαφερα, μεθισημι.
 Μεσοχος.
 —Πολυκλήτων τε δομων μεσοχος. Eur. Andr.
 760.
 SYN. Εγκληρος, κοιωνός, συννορος, μερισής,
 συμμερισής. εταίρος.
 Μεσοραπαζω.
 Της μεσοραπαζωνίας—Ath. 6.
 Μεσρω, η εσρωμαι.
 —Πελαγος μεγα μεσρωσανεις. II. γ. 179.
 Ευ μὲν μεσρωσθαι παρὰ γείτονος.—Hes. ε 347.
 SYN. Καλαμεσρω, διαμεσρω, εκμεσρω, επι-
 μεσρω, απομεσρω, οριζω, εκλιμασμαι. διασφα-
 ζω. σθαθμεω. κρινω. διερχομαι. θαναζω.
 Μεσρημα.
 —Ισον άπασι βακχμ
 Μεσρημα πληρωσανεις—Eur. I. T. 954.
 SYN. Μεσρον.—σισομεσριον.
 Μεσρηής.
 Ω απενθος κ μεσρηήον,—Eur. B. 1243.
 Μεσριαζω.
 Μεσριαζε. Soph. Ph. 1212.
 SYN. Ταπεινοφρονεω, μεσριοφρονεω. μεσρια
 φρονεω. κοσμιος ειμι.
 Μεσριος.
 Οίς μη μεσριος αίων. Ib. 180.
 SYN. Εμμεσριος, συμμεσριος, επαρκών. τα-
 πενός. ευτέλης, ευγνωμων, κοσμιος, επισεικής,
 μεσσησις.

- Μεσριον τδ.
 —Τα μεσρια παρὰς ζωνιν—Soph. Oed. C. 1276.
 Μεστρον.
 Αυταρ επι ε' η' η' ης ερικυδός ικετο μετρον. II.
 λ 224.
 —Κατεθηκε λεβητα
 Καλόν, τεσσαρα μετρα κεχανδόντα,—II. ψ. 268.
 SYN. Μετρησις, διαμετρησις, μετριότης,
 σχήμα, τροπος, ισμος.
 Μεταν. (δ Λυκαωνεύς.)
 Μετων, ὄν εἶδεν Ελλάς—Arist. Av. 998.
 Μετωπης. (ποταμος Αρκαδίας.)
 —Πολυτείν τε Μετωπην. Call. ι. 26.
 Μετωπιν,
 —Μετωπιν οξεί θορέ Νυξεί—II. λ. 95.
 SYN. Μεσοφρουον.
 Μετωπον
 Ιανθη δε—μετωπον επ' οφρύτι κυανεισιν. II. ο.
 102.
 Πασαων δ' ὑπερ ηγε κερη εχει, ιδε μετωπα.
 Od. ζ. 107.
 ΕΡΙΤΗ. Απαλόν, απλοκαμον, ξανθόν, καλ-
 λικαμον, ελεφαντινον, φροσάδες, λευκόν, σιδε-
 ρόν, χαρίεν.
 Μεχρι, Μεχρησι.
 —Απειλει μεχρι θαλασσις
 Ρεα δ' ελευσεσθαι—II. ν. 143.
 —Τεο μεχρησι οδυρομενος και αχρουων—Ib. ω.
 128.
 SYN. Αχρη, αχρησι, εσαχρη, εως, μεχρησιν,
 εσοτε, μεσρα.

Μ Η

- ΜΗΔΑΜΑ, Μηδαμῶ, Μηδαμῶς, (Vid. Ορθων.)
 —Μη φυγητε μηδαμῆ. Soph. Ph. 802.
 Μηδ' Ελλάδος γης μηδαμῆ δ' ἰθλθε πα.
 Ib. 259.
 Μηδ' ἠ βια σε μηδαμῶς νικησατω,—Ib. Aj 1351.
 SYN. Ουδαμῆ, εδαμῶ, μηδαμῆσι. εδαμῶς,
 ἰκισα, εδεπη.
 Μηδεα. (τά αιδοῖα.)
 —Ως ρυσαιτο περι χροῖ μηδεα φωτίς. Od. ζ.
 129.
 Μηδεα.
 Ηδ' άπαλῆν Μηδειαν, αριπρεπὲς εἶδος εχουσιν
 Παρθένον αιδουνη—Orph. 793.
 Κερη τις μεγαροσιν ενιτρέφει Αιηταο
 Τὴν Εκατη περιεαλλα δια δας τεχνησασθαι
 Φαρμαχ' ὅς ηπερδς τε φνει και νηχυτον ὑδωρ
 Τοισι κ. λ. Apoll. 3. 528. (Vid. Φαρμακον.) Ως

Ὡς ὄγε χαλκείος περ εἰὼν ὑπέειξε δαμῖναι
 Μηδείης βρομὴ πολυφαρμακῆ—Ap. 4. 1677.
 ΕΡΙΤΗ. Αἰσχροποῖός, αἰνογάμος, αἰνοποθ-
 μος, αἰνοπαθής, αἰρολεχθής, δεμολεχθής, αλασαρ,
 αμειλιτος, ευσφυρος, ζαμενής, ὀλοή, παιδοκ-
 τίνος, παιδοφόνος, παιδολετεια, τεκνοφονῶσα,
 μαιρινος, παμφαρμακος, ξηνοβαλχη. Αἰαπ,
 Χαλκχίς
 Τὴν γνατοροῦτιν, καὶ τεκνῶν αλασοα. Lyc.
 —Φοινίαν ταλαιάν τ' Ἐριννυ. Eur.
 Ἴω τλαμεν, Ἴω κακοτυχῆς γυναι.
 —Ὡς ἀρ' ἦσθα πετρος, ἢ σι-
 δαρος, ἢ τις τεκνῶν, ἢν ετεκες
 Ἄροτον αυτοχειρὶ μοῖρα κίρεεις —
 —Μισὸς Σέβν καὶ ἀθρῶπων. —Σκυλλὰ —
 Λαίνα. —μιασμα —κ. λ. Ib. Med.
 Μηδεος.
 Ο μικκὸς τὸ δ' ετευξε τᾷ Θρησσα
 Μηδεῖος τὸ μνάμα—Theoc. Ep. 18.
 Μηδεῖς.
 —Ὁ δ' ἀναίετο μηδὲν ἐλέσθαι. II. σ. 500.
 S Y N. Ουδέας, κθείς.
 Μηδεσικατης. Vid. Τεικρος.
 Μηδοσίης, Μηδοφίνος.
 Ταῦτά σοι, ὦ βασιλεῦ Μηδοσίης—Ep. I. 4.
 Τῶν ποτε Μηδοφινῶν μῆμα τρηκισίω. Ib.
 Μηδινός, Μηδός.
 —Παραπετασμασι τοῖς Μηδοσίης—Ar. R. 969.
 Καὶ βαθυχαιτηῖς Μηδός—Ath. 14.
 Μηδοι.
 Τόξοροσων αἰκροῖσι παρημιοὶ κρεσι Μηδωρ.
 Dionys. 1067.
 Ἀγαυῶν εθνεα Μηδῶν.
 Κεῖνος τοι γενεῖς ἐρικρδέος ἐκχρηαῖτες
 Ἀπταο θυγατρῆς, αἰμυμονος ἠρῶνις.—
 Τυρεκα ἐκεῖτι νῦν πολυφαρμακοὶ ἀνδρες εασι. Ib.
 Μηδομα.
 —Ουδὲ τὰ ἦδη, ἄρα Ζεὺς μηδὲ στο εργα. II. G.
 38.
 S Y N. Επιμηδομαι, βελευομαι, φροντιζω,
 ἐπι, ελεσομαι, διατασσομαι, ἐπ χηρεω, εργαζο-
 μαι, μελεταω, ἐπιπροα, τεχναζομαι.
 Μηδος Vid. Μελετη.
 —Μοθες καὶ μῆδεα πᾶσιν ὑφαινον. II. γ. 212.
 —Πεπνυμενα μηδεα ειδας. II. η. 278.
 ΕΡΙΤΗ. Αγκόλον, ἀρθιτον, ἠπιον, κλυτόν,
 πυκνός, πόλυτροπον
 Μηδοσιγῶ.
 Χρήμα δε συμμιχῆς μηδενὶ μηδοτιν
 Σπεδάον—Theog. 64.
 Μικαα, Μικααρμι.
 —Ὁ δὲ τε φροθισσι μεμικῶς. II. κ. 362.
 Ὀπλαι δ' ἐμεμικῶν ἀνημελκτοι. περὶ σικῆς.
 Od. ι. 439.

S Y N. Βληχαιομαι.—ανακραζω.
 Μικκός.
 Οἷτέ σε περρικασι, λειθ' ὡς μικκᾶδες αἴγες. II.
 λ. 383.
 S Y N. Μικητικῆ, εθατοσοσά.
 Μικκισεύς,
 Μικκισεως ἴδς Ταλαϊονιδωσ ἀνακτος. II. G. 566.
 Μικκισεὺς Ἐχιοιο παῖς—II. δ. 333.
 Μικκισπιάδης
 Καὶ μεν τῶν ὑπελυσε μενος, καὶ φαιδιμα γυῖα
 Μικκισπιάδης.—II. ζ. 28.
 Μικκισος,
 Τὸν δὴ μικκισον καὶ καρτισον κλανον ἀνδρα. II.
 η. 155.
 Μικκος.
 Μῆκος δ' ἐπορ' Ἀρτεμις ἀγνή. Od. υ. 71.
 S Y N. Μακροτις, μεγεδος.
 Μικκυσίαι.
 Καὶ νοσν. ἐν φρωτοισι Μικκυσίαι ἐτετυκτο. II.
 ο. 638.
 Μικκυνω.
 —Μικκυνω λόγον. Soph. Oed. C. 1182.
 Πχι καὶ αγγυγιος μικκινεται ὕδασι Λαδῶν.
 Dion.
 S Y N. Απμικκυνω, ἐκμικκυνω, ἐκταινω, με-
 γελιω, μεγεθυνα, μακρυνω, αυξῆτω.
 Μικκων
 Μικκων δ' ὡς ἔτερωσε κερη βαλει—II. δ. 306.
 Η μακκων ἀπαλάν, ερυθρά πλάλαγωνί ἐχρυσαν.
 Theoc.
 —Πελυσατεα περιεθρεσάτε μικκων. Nic.
 —Δακρυ μικκωνος κεληγονε.—Ib.
 Μικκατα.
 —Μικκατων ἀπαργματα. Lyc. 106.
 S Y N. Τα μῆλα. Οἶες.
 Μικκῆα.
 —Καὶ μῆλεα ἀγλαοκαρποι. Od. η. 115;
 Μικκεις.
 Μικκων, ἢ βοειον—Eur. Cyc. 217.
 S Y N. Μικκλιος, προβατειος, προβατικός.
 Μικλη
 Ου μῆλη, τριδοῦντι δ' ἐνηλειφέν με χαρηνος, Ep.
 I. 2.
 Μικκιάδαι.
 Μικκιάδων νυμφᾶν. Soph. Ph. 732.
 Μικκιαυθμός.
 Καὶ μῆλιαυθμῶν—Lyc. 96.
 S Y N. Πᾶυ, σταθμός, μανδραῖ
 Μικκλιεύς.
 —Μικκλιεύς ἀπας λέας. Soph. Tr. 197;
 Μικκλιος.
 Μῆλις ἐκ ποντικ.—Theog. 672.

Μηλίσ.
—Και κρεα Μηλίοδος αιης. Call. 4. 287.

Μηλίσ.
—Τῆ μαλίδι μάλα. Theoc. 8. 79.
S Y N. Μηλια, μῆλον.

Μῆλον,
—Γηρασκει, μῆλον δ' ἐπὶ μῆλω. Od. η. 121.
—Τας Ελενας τὰ μάλα—Ατ. L. 155.
S Y N. Οπωρα—μασός.
E P I Γ H. Αγλαδν, αρτιχυνν, εαροτρεφές, μαρμαίρον, σφραθον, σφρυφόν, χρυσεον, σφρ-
αυρον, τροχιδείδες.
Μῆλιν δ' ἠδ' ὕπνυν λεπίῃ σποκαωμενον αχην. Ερ.

Μῆλον, τὰ μῆλα
—Ἐπὶ τε σπρος ἠλασε μῆλα. Π. δ. 279.
Και αυτοις ἀνθεσι μῆλων. Π. ι. 538.
S Y N. Βοτίν.—αίς, τὰ πρεβάτα, μῆλατα
—καρπός.
E P I Γ H. Ασημαντα, αργυφα, αἶλα, α-
γρφυλα, ἀθνα, βαθυτριχα, δασυτριχα, καλ-
λιτριχα, ἠδ' αφατριχα, ερεποκα, ευβοτα, επι-
βωμία, ενερχα, ιφια, πιοια, κίλια, ταυποδα.
εμπεδα.

Μηλοσοσι.
Μηλοσοσίς τε, Θεοι τε—Hes. δ. 354.

Μηλοβοτήρ.
—Κτένον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας. Π. σ. 529.
S Y N. Μηλοβοτης, βοσκητωρ, νομεύς, βοτήρ,
σκιμῆν, μηλοτρόφος, μηλακτης, μηλωτης, μηλο-
νομης σίαν ετερος.

Μηλοβοτος.
Μηλοβοτου Φρυγίας—Aesc. Supp. 557.
S Y N. Ευτραζής γῆ.

Μηλοδόκος.
Εν δ' ἀρα μηλοδοκῶ Πυθῶν—Pind. P. 3.

Μηλοθυτης.
Ουκ εχω πὶ τίνα
Μηλοθυταν περιεθω. Eur. Alc. 118.
Βαικς τε μηλοθυτας.—Ib. I. T. 1116.
S Y N. Ἰερεύς.—μηλοθόνος.

Μηλοθύτης.
Λιποδεται ὥσπερ μηλολοθνη—Ατ. N. 761.
S Y N. Χρυσοκαθαρος.

Μηλονομείς, Μηλονομης, Μηλονομος Vid. Μηλοβοτῆρ.
—Εν ερκεσι μηλονομῶν. Ερ. I. 1.
Ετλη δε σοῖσι μηλονομης
Εν δ' ομοις γενέσθαι. Eur. Alc. 583.
Τον Αιτνας μηλοθόνον. Ib. Cys. 656.

Μηλοπαριος.
—Χά μαλοπαριος Αγαυα. Theoc. 26. 1.

Μηλοσκοπος.
Αχρστατην κέρυφην μηλοσκοπον εσαναζαιναν.
Hom. XVIII. 9.

Μηλοσπορος.
Εσπερίδων δ' ἐπὶ μηλοσπορον ακτάν.—Eur. Hip.
742.
S Y N. Μηλοφίρος.

Μηλοσφυγεω
Μηλοσφυγῆτε δαίμονων ἐπ' εσχαραις. Ib. Fr.

Μηλοφίρος.
Μηλοφροισιν αταισιν
Δαῖτ' ἀκελευσος ετευξεν. Aesc. Ag. 740.
S Y N. Μηλοκτόνος.

Μηλοφροσω.
—Την σφραν, ᾧ σφκ' εμαλοφορεῖ. Theoc. Ερ.
2. 4.

Μηλοφυλαξ. Vid. Μηλονομείς.
—Ευκερας μαλοφυλαξ ἀγελας. Ερ. I. 4.

Μηλωφ
Αι μεν αλιτρευουσι μυλης ἐπὶ μῆλοπα καρπόν. Π.
η. 104.
S Y N. Μηλοειδής.

Μῆν, Vid. Μῆς.
Μῆνα δε παντ' ἀλλικτος ἀη Νοτος.—Od. μ.
325.

E P I Γ H. Φυλλοχοος, τελεσφίρος, σοικίλος.
επιχωριος.

Μηνάς, Μηνη. Vid. Σεληνη.
Ου λευσστε Μηνάδες αιγλαν; Eur. Rh. 534.
—Τὸ δ' ἀπανευθε σελας γενετ' ἠυτε μηνις. Π.
τ. 374.

E P I Γ H. Λιποφρηγῆς, νεοφρηγῆς, ἀμφικερας,
χρυσοκερας, κερατάπις, σκοτοεσσα, αλπισφαῖς,
ιερά, μεγαχρης, νυκτιπόλος, νυκτιφαις, νυκ-
τεριφρηγῆς, γλαυκῶπις, ταυρῶπις, σκολιοδρο-
μος, νεολαμπῆς, ἀροκχλαινωσσα, ταυσιπτερος,
φιλοκερτομον, εριφρηγῆς, φαμφρηγῆς Βακχιάς,
Γιτινιάς.
Μηνη δ' ἀροχλιταν επαγεν μελαναυγία ορηῆν.
Ορη.
—Κεροεσσα φαενετο νυκτὸς ἀγαλμα. Naz.
Και φαῖ οροναιης νυκτὸς πολυειδέα μηνῆν. Dolfc.
Διχομνος ὄλον χρυσαρματος
Ἐσπερας ορθαλμὸν ἀντεφλεξε μηνα. Pind.

Μηνίσκος.
—Χαλκευεσθε μηνίσκος φεριν. Ατ. Av. 1114.
S Y N. Πεταλον, σκεπασμα, (τῶν ἀνδρειαν-
των) παραταξίς πολεμικῆ.

Μηνιθμος, Μηνιμα. Vid. Μῆνις.
Ου πρὶν μηνιθμὸν καταπαυσέμεν—Π. π. 62.
Φραζέο ἠν μῆτοι τι θεῶν μηνιμα γενωμαι. Π.
χ. 358.

Μηνιος.
Μηνις αν μεγα τῆφος—Theoc. 25. 15.

Μῆνις.
Μῆνιν ἀειδε Θεά,—Αχιλλῆος. Π. α. 1.
* L 1

—Σεο μινιδος ὄρμη. Apollin.
 S Y N. Μηνια, μηνιμος, μηνιαμα, ορηή, ορηλοτης, εχθρα, θυμος, κοτος, χολος (επιμονος.)
 ΕΡΙΓΗ. Αντρα, αδευκής, αραμακετος, βαρυφραν, βαρεια, δυσαντης, θυμαλγής, θολερά, ολοι, υλομειη, υερμανής, πολυτημων, στυγερά, φθισινωρ, χαλεπή.

Μηνια.
 Ατρειδης δ' ἔτερωθεν ερηνιε—Π. α. 247.
 S Y N. Απομηνια, εκμηνια, επιμηνια, μνιζω, αγανακτω, ορηζομαι, εποργαω, εηκοτω, μνησικακά.

Μηνιαμα. Μηνισις
 —Λιτομαί σε θεῶν μνιυματα φραζειν. Orph. H. Πολιά χρονη μνιυσις, κ φορησεάς. Sept.
 S Y N. Τιμημα, τιμησις, δῶγμα, δῆξις, ενδῆξις, εμφοσις, τεκμηριον, σῆμα. —σημιασις, σημασια.

Μηνυτήρ, Μηνυτής, Μηνυταρ.
 Μηνυτήρ' ἀγχαν λεκτρον χθονι Διος—Orph. H. —Ο' μαυτάς γερας ἐξῆ. Mosch. 1. 3.
 Τον τῶν κλεπῆτων μνυτορα φῶσον—Er. 1. 2.
 S Y N. Ενδεκτής, εσταγελεύς, φιλεγγλημων, συκοφαντής.

Μηνυτρον.
 Ουκ αν μνυσαιμ', εκ αν μνυτρον. αρομην.
 Hom. M. 264.

Μηνυ
 —Μηνυέ μοι βος Θᾶτρον—Ib. 254.
 Μηνυαν δ' εκελευεν αναγκαιης ὑπὸ πολλῆς. Ib. 373.
 S Y N. Αποφαινω, παρεμφαινω, δεκνω, δηλω, σημανω, εκμηνυῶ, καταμηνυω: ζητω, κηρυσσω. εκφερω.

Μηρες, Μαιονες
 —Και Μηρες ἱπποκορυαί. Π. κ. 431.]
 S Y N. Λυδοί.

Μρονια. (Λυδια.)
 —Η Μρονιης ερατεινής. Π. γ.

Μρονίς
 Ως δ' ὅτε τίς τ' ελεφαντα γυνή φοινικι μνη Μρονίς, ηὲ Καιρα—Π. δ. 142.

Μηποτε,
 Μηποτε τῆς ευῆς επισημεναι.—Π. ι. 133.
 Μηποτέ τις ειπισιν Αχαιῶν—Π. ψ. 5·5.
 S Y N. Μηδεποτε, μηδεπωποτέ, δεποτε, κ-δεπωποτέ, κποτε. μη.

Μηπη. Μηπας.
 —Μηπη τι κακὸν πασχωσιν οπισω. Od. ε. 179.
 —Μηπας φιλον ἦτορ ολεσσης. Π. ε. 250.
 S Y N. Μη δῆτα, μή ποτε.

Μητω.
 —Μητω τις ερωτω πολεμοιο. Π. ρ. 422.
 S Y N. Μητωγε, μητω επω. εδεπω.
 Μηπιυθος.

Λεπή μηριθφ δῆσον ποδός—Π. ψ. 854.
 S Y N. Σχοριον, σπαρτον, βροχος, δεσμός.
 ΕΡΙΓΗ. Πολυδινής, σπαρτοδέτος, εϋπλεκτος, τρηχαλεα.
 Λαίη μιν μηριθον εϋσροφον εντανυσει Μηκεδανη, λιπειν.—Orp.

Μηριονης.
 Μηριονη, Μολς ὑε, ποδας ταχύ, ειλταθ' ἑταιρων. Π. ν. 249.
 ΕΡΙΓΗ. Δαίφρων, δερικλυτος, —πεπνυμετος ἦρας.—Ἰδομενός οπαων, θεραπων.—αταλαντος Αρηί, Ευαλιου Hom.

Μηριον, Μηρός.—ρ Μῆρα.
 —Μηρί εκηε βοῶν αιγῶντε τελεων. Π. ω. 34.
 —Ευθά τε μηρός Ισχυω ενσρεφεται—Π. ε. 305.
 Αὐτάρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' εκαη.—Π. α. 464.

ΕΡΙΓΗ. Αταλόν, αγαλόν, αἰμαβαθές, ασκεπές, γυμνόν, εϋλυφές, ευπαγές, ευφυές, θαλερόν, πιον, παχύ, ροδρον.

Μηροτυπής.
 Μηροτυπέ κεντρον πεθεμειη δαμαλις. Er. 1. 1.

Μηρυμα.
 Εις μηκεδανον μηρυμα χρονη. Synes. 3.

S Y N. Ειρμός, συνεχεια.
 Μηρυα, Μηρυομαι.
 —Ἐταροι νεὸς ἰσία μηρυσαντο. Od. μ. 170.
 Τῷ περὶ μεν χελη μαρυεται ὑφῶθι κισσός. Theoc. 1. 29.

S Y N. Συμπλεκω, καταπλεκω, εμπλεκω, ανασρερω, νεω. κλωθα, μιτοομαι. πνιζω, ευφαινω. επιμηνυομαι. αναλεγομαι.

Μησωρ, Μησειρα.
 —Μησωρας αὔτης. Π. ν. 93.
 —Πατροκλος θεοφιν μησωρ αταλαντος. Π. ρ. 477.

Μῆνις μασερ' εκ θεῶν. Aesc. Supp. 170:
 S Y N. Ειδώς, δαημων. τεχημων. επισημων.

Μησωρ. Nom. pr.
 Μησωρα τ' αντιθεον—Π. ω. 257.

Μητηρ.
 —Τῆ δ' εκλυε ποτυια μητηρ. Π. α. 357.
 S Y N. Τοκάς, τεκῆσα, τροφος, μαμμιν.
 ΕΡΙΓΗ. Αἰδοια, αμυμων, αριστοκεια, αρισογῆνος, αινοτοκεια, γλυκερά, ηγυπερα, ηπιοδαρος, κεδνή, πολυχρονος, πῶχοτρόφος, πολυσονός, πραιοτόκος. ερρανή, φιλοπαιγμων, φιλοτεκνος, φιλοσοργος, χαρισσα —τιθύς, νυκομος, αθανατος, δυσαμμορος, κινυρά, πινυτή, παλλακίς,

- Ου πρὶ ἐδύϊα τοκοιο. Hom.
Μητιώω.
 —Ἦρα θεοῖσιν ἐρινδάνε μητιώσιν. II. η. 45.
 —Φράζεσθε, θεοὶ, καὶ μητιάσθε. II. χ. 174.
SYN. Βελευομαι, μεταφραζομαι.
Μητιετής, Μητιετα.
 —Μάλιστα δεμητιετα Ζεύς. II. α. 175.
SYN. Βελευτικός, βελευτής, αγορητής, ευμητής, ευμητής, συνετός, φρονίμος.
Μητιζομαι
 Οἱ δ' ἔταροι μεγά εργῶν ἐμητισάντο μενοντες. Od. μ. 373
SYN. Βελευομαι, μηχαναομαι, εργαζομαι.
Μητιοεις.
 Τοῖα Διὸς θυγατρὴ εχε φαρμακα μητιοεντα. Od. δ. 227.
SYN. Ευχρηστος.—πολυμητις.
Μῆτις.
 Εἰ τις ἐρ' εσαι μῆτις.—Od κ. 192.
SYN. Βελή, ευβελια, εννοια, διανοια, συνεσις, τεχνη, γνῶμη, πανουργια, μῆχος.
ΕΡΙΓΗ. Αμυμων, αλεξικακος, αγαυή, δολοπλόκος, δολοφρων, επιφρων, πολυφρων, σαοφρων, μελιπλής, πινυτή, λεπτή, επιφροθος, επιβολος, ορθοβολος, επικλόπος αρωγής.
Μητραδελφος.
 —Ιχνευαν ματραδελφους. Pind. P. 8.
SYN. Μητραδελφος, μητροκασιγυντος.
Μητραλοιας, Μητραλοιας.
 Τον μητραλοια δ' ἐξεκλεφας ὦν θεός. Aesch. Eum. 153.
SYN. Μητροκτόνος, μητροφοντης, μητροφόνος, μητροφθόρος.
Μητριδιον.
 —Και μητριδιων ακαληζάν. Ag. L. 549.
SYN. Μητραριον.
Μητροδοκος
 Ὑπο ματροδοκαις γοναις—Pind. N. 7.
Μητροκασιγυντος.
 Θεῶν, τῶν μοῖραι
 Ματροκασιγυῖται, Aesc. Eum. 965.
Μητροκτόνος, Μητροφοντης. Vid. Μητραλοιας.
Η ματροκτόνον αίμα χερὶ θεσθαι. Eur. Or. 831
Ο μητροφοντης δ' ε καλή,—Ib. 1145.
Μητροπατερ.
 Κισσὶς τὸν γ' εβρεφε δομοις ἐνι τυτθὸν εόντα
 Μητροπατερ—II. λ. 224.
Μητροπολις.
 Ματροπολει τὰδε κρατισον. Soph. Oed. C. 740.
Μητροφρεφής, Vid Βακχος.
Μητριά.
 Εἰ μὴ μητρίη περικαλλίς Ηερίβοια
 Ερμεα ἐξηγσειεν'—II. ε. 389.

- ΕΡΙΤΗ.** Ατασθαλος, βαρυμηνις.
Μητρώος, Μητρώιος, Μητεριος.
Ιω ματρώαι λεκτρων αται—Soph. An. 875.
 —Μητρώιον ες μεγα δάμω. Od. τ. 408.
 —Αγχοινας ωλετο μητεριαίς. Ep. I. 1.
SYN. Μητρικός.
Μητρωος.
 —Πατρες εἶδο φιλον μητρωα κατεκτα. II. ε. 662.
SYN. Θεός, μητραδελφος.
Μηχαναομαι.
Νηπιοι, οἱ ἀρα δη τὰδε τειχεα μηχανοωντο. II. δ. 177.
SYN. Επιμηχαναομαι, διαμηχαναομαι, τεχναζω, πολυτενω, κατασκευαζω, εγχερω, επιχειρῶ, παραματευομαι, συντατῶ, συντιθημι, επινοω, κακομηχαναομαι.
Μεμηχανημενος.
 —Και μεμηχανημένως τβριζομεσθα. Eur. I. 809.
Μηχανή, Μηχανημα, Μῆχαρ, Μῆχος.
 Και μηχαναί ἦσαν ἐν εργοις. Hel. δ. 146.
 —Κάπο παντος ἐν φερων
 Λογυ δίκαιη μηχανημα σοκίλιον. Soph. Oed. C. 795.
 —Το πᾶν μῆχαρ, εριος Zeus. Aesc. Supp. 602.
 —Ουδέ τι μῆχος Ευερεμαι δυναμεσθα—II. ε. 342.
SYN. Μηχανισις, μῆτις, εβραταγνημα, επινοημα, εγχερημα, κατασκευασμα, δολος, τεχνη, τεχνασμα, επιτεχνησις.
ΕΡΙΓΗ. Επικλοπος, ιχθυόλος, κακοεργός, θυμης, ορθοβολος, εμπραχίος, ποτινή.
Μηχανική.
 Μηχανική Φαεθοντα βιαζεται Αρμονικοσι
 Γνωμοσιν αγρευειν τον δρομον Ηελιου. Ep. I. 4.
Μηχανικός, Μηχανιωτης, Μηχανογραφος, Μηχανοποιός, Μηχανουργος.
 —Μηχανικός τε, και οργανοπικησας ανδρας. Man. 4. 438.
Βεφονε μηχανιώτα—Hom. M. 435.
 —Μαγον τοιονδε μηχανογράφον. Soph. Oed. T. 397.
Ω μηχανοποιέ—Ar. Pa. 172.
 —Το δράμα μηχανουργε τε δομω. Ep. I. 5.
SYN. Μηχανητής, κατασκευαστής, εργατης, πανουργος, κακῶν επινοητής.
Μηχανοεις.
 Δενόν τε το μηχανιέν τεχνας. Soph. An. 371.
Μηχανοδισης. Ar. Pa. 792.
Μηχανογραφω. Vid. Πανουργω.
 Αυτός κατ' αυτῶ γ' ἀρα μηχανογράφω. Aesc. Ch. 219.

M IAINΩ.

—Θαλερή δὲ μαινετο χλαίτη. Π. ρ. 439.

SYN. Καταμαινα, βεβηλω, κατασπι-
λαζω, σπιλω, βεβήω, κοίλω, μολυνω, εγ-
χραίνω, καταχραίνω, φορυω, παλασσω, ανα-
θλω, ρυπαω, λωβω, διαφθερω, ατιμαζω.

Μιαίφωνα.

—Πονηράν γ' αἵρεσιν μιαίφωναῖν. Eur. I. A.
1364.

SYN. Φονοκίονω, ανδροφονω. εναρζω. μι-
αινω.

Μιαίφονια.

—Ερωτος ὄρα, ξένη, μιαίφονια. Ep. I. 7.

Μιαίφονος.

Τον μὲν Ἀρης εναρίζει μιαίφονος.—Π. ε. 844.
SYN. Ανδροφόνος, ανοσιεργός, ληϊστής, φονεύς,
αιμοχαρής, αίματαπός, αίματοφυρτός, λυμαν-
τήρ, απηνής, εγρεκυδοίμος, φονιος.—φοναν α-
κορητος.—αισυλα ρεζαν.—

Μιαρός.

Οὐδέ ποθι μιάρός.—Π. ω. 420.
Ω μιαρον ἦθος—Soph. An. 757.
SYN. Μυσαρός, βδελυκτός, απήδης, κακεν-
τροπος, κακεντρεχής, βεβηλος, ακαθαρτος, εξα-
γιστος, ανοσιος, αθεμιτος, πονηρός.

Μιασμα.

Ὅπως μiasμα πάσ' ὑπεκφυγοι πολις. Soph.
An. 787.
SYN. Μιανσις, μiasμός, μολυσμα, μολυν-
σις, μολυσμός, βδελυγμα. ακαθαρσια, φυρ-
μα, φυρμός, αλισγημα, απεθημα, μύσος, δια-
φθορά.

Μιασωρ.

—Ὡς τῶ μiasωρι ξυνησι—Ib El. 277.
SYN. Λυμων, φονεύς, αλασωρ, παναλασωρ.
μιαρός.

Μιγαζομαι.

—Ὁ σοφ' ενουσε μιγαζομενης φιλοτητι. Od. β.
271.

Μιγάς.

Πολλοὶ δ' επιπλον μιγάδες—Eur. Andr. 1142.
SYN. Μικτός, επιμικτος, αδιακριτος, συλ-
λεκτος, συγκλυς.

Μιγα, Μιγδα, Μιγδην.

—Κυτῆσι μίγα κραισι. Orph. 904.
Μιγδ' αλλοισι θεοισι—Π. β. 437.
Μιγδην ἑθλιας τε και αρσενας—Hom. M. 491.

SYN. Μιγαδην, αναμιξ, επιμιξ, μεταμιξ,
εκη, παντή, φυρδην, αναμιγδην, αδιακριτως,
αδιαφορας.

Μιγνυμι.

Ἄλλα γλωσσ' εμεμικτο.—Π. δ. 438.

SYN. Αναμιγνυμι, επιμιγνυμι, απομιγνυ-
μι, καταμιγνυμι.

Μιδας.

Ἀγγελω παριδσι, Μιδης ὅτι τῆδε τεθαπῆαι.
Hom. XXXVI.

Μιδεᾶτις.

Ἀλκιμιας υἱος Μιδεατιδος—Theoc. 13. 20.

Μικκος, Μικρος, Μικκύλος.

—Τοῖς μικκίς μικκὰ διδασι θεοί. Call. Fr.
Τυδεύς τοι μικρός μὲν ενυ δεμας—Π. ε. 801.
Μικκύλα μὲν τῆω τα χερυδρια.—Mosc. 1. 13.
SYN. Σμικρός, βαῖς, ολίγος, μινύος.

Μικραυλαξ.

Δραγματα σοῖ χαρις μικραυλακος—Ep. I. 6.

Μικροπολιτης.

Σὺ δ' Ἀθηναίος ἐζήτητας
Μικροπολιτας αποφῆναι. Ag. Eq. 114.

Μικτός.

Ὅυ γαρ Ἀθηναίη χριματα μικτὰ φιλέ. Call. 5.
16.

SYN. Επιμικτος, μεμιγμένος, μιχθής, φυρ-
τός, μιγάς, συμμιγής, συμμικτος.

Μιλαξ.

Vid. Σμιλαξ.
—Μιλακος τ' ανθεσφορ. Eur. B. 702.

Μιλησιος.

Παλαι σὶτ' ἦσαν αλκιμοὶ Μιλησιοι. Ath. 12.
Anec. 131.

Μιλήτος.

Λυκτον, Μιλήτον τε.—Π. ε. 647.
ΕΡΙΤΗ. Ερατεινή, ερεμινή, αγαυός, τυφερά.
—Εναλον πολιν ἱμεροεσσαν. Hom.

Μιλιαριον.

Ηγροστας χαλκῶν μιλιαριον—Ep. I. 2.
SYN. Μιλιον.—σημειον.

Μιλλω.

Τοιάνδε χαριν αχαριν—
—μιλλει δυσθεος γυνά. Aesch. Ch. 43.
al. μυλλει. al. μ' ιαλλει. γ.

Μιλτιάδης.

Μιλτιάδα σῆσαντος ὀμασπίδα Περσὸδωκῆην.
Ep. I. 4.

Μιλτος.

Και δητα πολυν ἡ μιλτος—
Γελων παρειακην—Ag. Ecc. 378.
SYN. Ἀμμιον, κινναβαρις, βαμμα.

Μιλτοπαρῆος.

Τῶδ' ἄμα νῆες ἐποντο δυοδεκα μιλτοπαρῆος.
Π. ε. 637.

- S Y N.** Ισπαρνος, ισφρευς, καλλιπαρνος.
Μιλτορως. Μιλτωδης.
 —Μιλτορῶ τε Σχοῖνον—*Er.* I. 6.
 Ἰδρας ἐπὶ τον τραχιπλον αλοκα μιλτωδῆ ποιῆ.
Ath. 13.
S Y N. Μιλτωτὸς, μιλιθιφῆς, μιλιθιος, μιλι-
 τινος, μιλιτοπρεπος. εμιμιλτος.
Μιλτω.
 Το χοῖνον φευγυσι μεμιλτωμένον. *Ag. A.* 22.
S Y N. Βαπίω, φλυω.
Μιλος.
 —Και λεγέ Μιλω. *Theoc.* 8. 51.
 α. προ Μιλωνι.
Μιλων.
 Μιλῶν οφάματα.—*Ib.* 10. 7.
 Εἶτε Μιλῶν Σικελις ερυμα χθινός—*κ λ. Er.* 1. 5.
Μιμαικυλον.
 —Και πεπονα μιμαικυλα: *Ath.* 11.
Μιμαρκις.
 —Προ δειπνε τὴν μιμαρκιν κατεδομαι. *Ag. A.*
 1111.
Μιμας. (ερος.)
 —Σκοπελον νιφοντα Μιμαντος. *Ib. N.* 272.
 —Παρ' νιφμοσιτα Μιμαντα. *Od. γ.* 172.
ΕΡΙΤΗ Ὑφιλὸς, ὕφιρημνος, παιπαλοσις.
Μιμομαι.
 Παντων δ' ἀνθρωπων φωνάς, και κρεμβαλιασιν
 Μιμοσθαι ισασιν—*Hom. A.* 163.
S Y N. Απομιμομαι, εκμιμομαι, απεικαζω.
 ὑποκρινομαι, διακω, ζήλω.
Μιμημα.
 —Ολυμπε καλαμοις
 Μιμηματα φλεκων.—*Eur. I. A.* 578.
S Y N. Απομιμημα, μιμησις, μιμηλή, εκών,
 ζήλωμα, εκασμα, αγαλμα.—προσποιημα, ὑ-
 ποκρισις.
ΕΡΙΤΗ Αντιτυπον, ισοφυές, ισοτελεσον,
 πικρόν.
Μιμητωρ. Vid. Πλασογράφος.
Μιμοσις. Vid. Ὑθειγελοτις.
Μιμαζω, Μιμω. Vid. Μενω.
 Μιμαζεν παρα νησι κορανισιν—*Il. ε.* 392.
 Εἰθ ετ Ἰδομενέος τλή μιμνην—*Il. δ.* 78.
Μιμνησκω, Μιμνησκομαι.
 —Μηδ' με τῶτων Μιμνησκε—*Od. ξ.* 169.
 —Ουδ' ε τι χαρμης
 Τρῶες μιμνησκοντο—*Il. ν.* 722.
S Y N. Αναμιμνησκω, επιμιμνησκομαι.
Μιμος.
 Τετραπην μῖμον εχων ἐπὶ θηρις—*Eur. Rh.* 256.
S Y N. Μιμοσις—σχηματιποιδς, χειρονόμος,
 ὑποκριτις, θεατρισις, παντομιμος, μιμητις,
 μιμωδῆς, μιμηλὸς, ζήλωτις, ηθολόγος, βιολό-
 γος, ερων.

- Μιμολόγος.**
 Ἠχώ μιμολόγος—*Er.* I. 4.
Μιμῶ.
 Και μιμῶσαι τον ξυσσιτον.—*Ar. R.* 1107.
S Y N. Διοσφρανω, μιαινω, κοπρω.
Μιμυαι. (Θεσσαλιας λαὸς Αργοναῦται)
 Οἳ περ αινημοροι Μιμυαι παθον—*Orph.* 857.
ΕΡΙΤΗ Πληξίπποι, παλαιγοροι.
Μιμυαμαχος.
 Σοι γερας, Αλκιδα μιμυαμαχε—*Er.* I. 6.
Μιμυσιος.
 —Ἰδ' Ορχομενον Μιμυσιον. *Il. ε.* 511.
Μιμυσιος.
 Εἰσι δ' ε τις ποταμὸς Μιμυσιος εἰς ἀλα βαλλων.
Il. λ. 721.
Μιμυθα.
 Ως ἴν Αργειων μιμυθι μενος—*Il. ο.* 493:
 Ρεῖα δ' ἀριζηλον μιμυθι.—*Hef.* ε 6.
S Y N. Μιμυθεω, μειω, ελατῶω, λεπτῶω,
 καθαιρεω, κολωω, χαλεπῶω, αποφθινυθω, φθιω,
 παρακμαζω, φθινω.
Μιμυθα.
 —Τοι αἴσα μιμυθῆ περ, ετι μαλα δῖν. *Il. α.*
 416.
S Y N. Μικρόν, διὰ μικρῶ, κατὰ μικρόν, πρὸς
 ὀλίγον, ἐπ' ὀλίγον, βραχύ.
Μιμυθαδισ.
 —Μιμυθαδισος δ' ε οἱ αἰών—*Il. δ.* 478.
 —Μιμυθαδισωτερον αλγος. *Il. χ.* 54.
S Y N. Ολιγοχροσιος, μιμυθιος, μικροσις,
 βραχυσις, ολιγοσις.
Μιμυριζω, Μιμυρομαι.
 Μήτι μοι αλλοπροσαλλε παρεζομενος μιμυριζω.
Il. ε. 889.
 Ω ἔταρα, τῶ μή τι μιμυρεο—*Call.* 5. 119.
S Y N. Αναμιμυριζω, διαμιμυριζω, αποδυρο-
 μαι, θρηνω, κλαω, ἀδω, προφανω.
Μιμυρισμα.
 Εἶθαι ἀηδιδες μιμυρισμασιν αντιαχευσι. *Er.*
S Y N. Μιμυρισμὸς, μιμυρισμα.
Μιμυρὸς, (μιμυριζων)
 Οἳ δ' ὀπότ' ορθαλιχοι μιμυροὶ ποτὶ κῆτον ὄρῶσι.
Theoc. 10. 12.
Μιμυθιος. Vid. Μιμυθαδισος.
 Ψυχὴν δ' ὅς φιλει μιμυθιον, ἔτος ολεσσει.
Nonn.
Μιμω.
 Ο πρώτος Μιμωα τεκε Κρητη επικρω
 Μιμωσ δ' αὐ τεκεθ' ἦν ἀμμωνα Δευκαλιωνα. *Il.*
 ν. 451.
ΕΡΙΤΗ Ολοσφραν, πολιοσις, πολιοπορθος.
 —Κνωσὸς μεγαλή πολις εἶθ τε Μιμωσ
 Ἐγνεωρος βασιλευε Διδος μεγαλις ααρισις: *Hom.*
 * M m Ενθ

- Ενδ' ἦτοι Μίνα ἰδὸν Διδὸς ἀγλαῶν ἰδὸν,
Χρυσέον σιήπρον ἐχούσα, θεμίσειοντα νεκνεύειν.
Ib.
- Μιναῖος**
Κρήτες ἀπὸ Κνωσσε Μιναῖτε—Hom. A. 398.
- Μινοταυρος**
—Αγριὸς υἱὸς Πασίφαῆς—Call. 4. 310.
—Ναετήρα πεδοσπλαφέος λαβυρινθῆς.
—Ομοζυγον ἀνέρα ταυρῶ. Nonn.
Ο μίξοθρῆ ἀνθρώπος, ἢ διπλῆ φύσις.
Ο ταυροκράνης, ἢ πάλαι τῶν σωματων,
Ὁς κτὲ βίος πεφυκεν, ἐτ' ἀνθρ ὄλωσ. Ep. I. 4.
E P I T H. Αμειλιχος, δισοφύης.
- Μιξίς.**
—Και παιδῶν μιξίς ἀθεσμός. Sibyl.
Ὁ μιξίς γενεῶν θανατηφόρος—Ep. I. 2.
S Y N. Επιμιξίς, μιγμα, κράσις, συγχράσις,
συγχυσις.
- Μιξοβαρβας.**
Ὁς ἀλλοχρῶς ὄπλοισι μιξοβαρβας. Eur. Ph.
140.
- Μιξοδία.**
Κυντερα μιξοδῆσιν ἀλὸς ραισθηρία ὑπῶν. Ap. 4.
921.
- Μιξοθρῆ, Μιξοθρῆος.**
Και μιξοθρῆος ναυτιλοφθῆρος σκοπᾶς. Lyc. 650.
- Μιξοθρῆος.**
Λαίδος ολλυμνεαί μιξοθρῆος. Aesc. S. T. 337.
- Μιξομέροτος.**
Βῆτῶ—δυσχερῆς μιξομέροτον. Ib. Supp. 577.
- Μιξοτόμος.**
Μιξοτόμος τε πατῆρ ἐριφῶ,—Simon.
- Μιξοπαρθενος.**
Μιξοπαρθενος, δαῖον τερας; Eur. Ph. 1040.
- Μισαιθρῶπος.**
Τιμῶν μισαιθρῶπος ενοικῶ, ἀλλὰ παρελθῆ—
Ep. I. 3.
- Μισγαγκεια.**
Ες μισγαγκειαν συμβαλλετον οβριμον ἕδωρ. II.
S. 453.
S Y N. Κουλάς, συναγκεια.
- Μισγω, Μισγομαι.**
—Κριτῆρι δὲ οἶνον Μισγων—II. γ. 270.
Θεσπεσιῶ δ' ὄμαδᾶ ἄλι μισγεται—II. ν. 797.
S Y N. Αναμιγνυμαι, μιγνυμαι.—επιμισγομαι,
συμμισγομαι, ὀμιλεω. ἀπαντεω.
- Μισεω**
Μισησεν δ' ἀρα μιν δῆϊον κυσὶ κυρμα γενεσθαι.
II. ε. 272.
S Y N. Αποσυγεω, ἀπεχθαιρω φθονεῶ;
- Μισελλην.**
Ἐσαι μισελλην γενεθλη,—Man. 4. 561.

- Μισήμα.** Vid. Μισος.
Ὁ δυσθεῖον μισήμα—Soph. El. 291:
- Μισήπια, Μισήπια.**
—Ἐνεκεν μισήπιας. Ar. Pl. 990.
S Y N Περνεα, ἀσιλγεια, ἀπλησια.
- Μισήπτις.**
Παρά σφυρον παχεια, μισήπτι γυνή. Pion.
S Y N. Περνος, καταφερίς.—ἀπεχθής.
- Μισθός**
—Μισθός δέ σὶ ἀρκίος ἐσαι II. κ. 304.
S Y N. Μισθοφορά, μισθοφορία, ἀποφισά, μισ-
θαμα, ἀνταποδοσις, μισθαποδοσια, σιτηρεσιον,
λατρον, τέλος, βραβειον.
E P I T H. Αεικίης, ἀκερδῆς, ἀγνητῶς, ἀκακος,
περδοφορος.
- Μισθασιον.**
Απὸ γὰρ τῶδε—τε μισθαριε—Ar. V. 299.
S Y N. Μισθωματαιον.
- Μισθαρχιδης**
Συ δ' ἔξοτε περ ὁ πολεμος, μισθαρχιδης. Ib.
597.
- Μισθαριεω.**
Ὅσοι δε μισθαριῶντες ηνυσαν τάδε. Soph. An.
308.
S Y N. Μισθοφορεω, μισθοδοτέμαι, μισθα-
ριεω, μισθω.
- Μισθοδοτις.**
Μισθοδοτας Πηλομαῖος—Theoc. 14. 59.
S Y N. Μισθαποδοτις.
- Μισθοδαρος.**
—Και χεῶν δευ των μισθοδαρων—Athen. I. 10.
Μισθοφορεω. Vid. Μισθαριεω.
Τα δημοσια γὰρ μισθοφορέντες χρηματα. Ar.
Ecc. 206.
- Μισθοφῆρις.**
Τι δ' ἔχῃ θανατε μισθοφορος.—
Ὁς ἔρεκα τῆ ζῆν ἐρχετ' ἀποθανυμενος; Sent.
S Y N. Μισθῆος, μισθωτῆς, μισθαριῆς, μισθα-
ριος, ἐμμισθος, ἐπιμισθῆος, ὑπομισθῆος, δῆς, μισ-
θωτικῆς.
- Μισθω.**
Τι δῆτα μισθωτῆς ἀν ἐτι μισθωτό τις; Ar. Av.
1152.
S Y N. Μισθαριεω.
- Μιση.**
Αγνήν, εὐειρον τε, Μισην, ἀρητηον ἀνασσαν
Orph. H.
- Μισθωσιμος.**
Ὅτε γὰρ ἐστι ὁ κεραμος μισθωσιμος. Ath. 6.
- Μῖσος.**
—Το τετων μῖσος ἐνδείξειαν ἀν. Soph. El. 350.
S Y N. Μισήμα, ἀπεχθῆμα.

M I

- Μισοδημος.
Σοι λογος, ω μισοδημε, —Ar. V. 471.
S Y N. Μισοδημοτης.
- Μισοθεις.
Μισοθειον μεν εν—Aesc. Ag. 1099.
S Y N. Θεομισης.
- Μισολακων.
Παιυ μισολακων αυτῶ ἐν εἰς τῶν δακτυλων.
Ar. V 1160
- Μισολαμαχος, Μισοπορτακος. (i.e. Μισοπολεμος)
Ημερα γαρ εξελαμψεν
Ηδῃ μισολαμαχος. Ib. Pa. 303.
Iθ, ὃ γυναικῶν μισοπορτακισατη. Ib. 661.
- Μισοποθος
—Ηρης μισοποθοιο χολον. Ep. I. 4.
- Μισοσυμφος.
—Παλλαδης τῆς μισοσυμφῆ—Lyc. 356.
S Y N. Μισογαμος.
- Μισοπολις.
Ὡς ἐπ' ανδρα μισοπολιν, Ar. V. 409.
- Μισοπῳκος. Vid. Ποδαγρα.
- Μισυλαομαι.
Ὡ παλῆσα Θησεις μεμισυλημενοι. Ib. Pl 627.
S Y N. Ευωχιομαι (vid. μυσιλλαομαι.)
- Μισυλλω, Μυσιλλω.
Μισυλλεν τ' αρα τ' αλλα—Il. α. 465.
S Y N. Διακοπῳ (εις μικρα.) τεμνω. μεριζω.
- Μιτες.
Πηνιον εξελικσα παρῆν μιτον.—Il. Ϛ. 762.
S Y N. Καῖρος. σχοινιον (λεπῆν.)
E P I T H. Ευρυτεης, ευνητος.—ελεφαντοδε-
ταν μιταν λυρας. Synesf.
- Μιτογραφῆς.
—Μιτογραφῆς αμφιβληστρον. Ep. I. 6.
- Μιτωω.
Νηματω Νικαρετη πολλα μιτωσημενη. Ib.
- Μιτρα, Μιτρη.
Μιτρης δ' ἦν εφορι ερυμα χροδς—Il. δ. 137.
Μελπομαι βρουοντα μιτραις
Πολυανθεμοις—Ερωτα. Anac. 58. 2.
S Y N. Λεπῆς (χαλκῆ.) ζωνη, θωραξ, δια-
δημα, ταινια. κausica.
E P I T H. Ευμαλλος, θαλασσαια, αχραν-
τος, θυωδης, παρθενια, διαυγῆς, χρυσαυγῆς,
παιθειγῆς, θεληξίφρων, πιαν, τριπλευρος, ὤλη-
νωρ, σκιοειδῆς, ασυλητος, κυκλας, ελικωδης,
περετροχος, κυοναμπυξ. Κυδανιας.
- Μιτροφῆρος, Μιτροφορος. Vid. Βακχος.
- Μιτροφορεω.
Εμιτροφορον τε, —Arist. Th. 170.
- Μιτρωδης.
Βροχω μιτρωδεις σιδῆνος καθιμενην. Soph. An.
1236.
- Μιτυληναιος, Vid. Πιτῳαλος.

M N

- Μιτυληνη.
Πιτῳακος—ὅς ενν γενος εκ Μιτυληνης. Ep. I. 1.
Μιτυλος.
Τηναν ταν μῆλυαν δωσῶ τὰ διδακτρά ται αἶγα.
Theoc. 8. 86.
S Y N. Ακρωρος. κολδς.

M N

- Μ^N A.
Μη μνασης, Γοργοῖ πλεον αργυριω καθαρεῖ
μναν, Theoc. 15. 36.
- Μνωω, Μνωομαι.
Τῶν σ' αυτις μνησω—Il. ο. 31.
—Μνησαντο δε χαρμης. Il. δ. 222.
S Y N. Ὑπομνωω, αναμνηστικω, επιμνησ-
μαι—διαμνημοιενω, αναμνημοιομαι.—εθυ-
μομαι.
- Μνωομαι, Poet. Μνωομαι.
—Ὅτ' εκ εθελεσι δικαιως μῆσθαι. Od ξ. 91.
Πολλά με μνωοντο, ρον δ' εμῶν υτις εαδεις
Theoc. 27. 22.
S Y N. Προμνωομαι, μνησεω, επιτεθεμαι, πε-
ριεργαζομαι, κατασπεδαζω. — αντιποῖμαι,
επιβλενω.
- Μνεια. Vid. Μνημη.
Βιε δε τῶ παρόντος ε μνειαν εχεις; Soph. El.
394.
- Μνημα, Μνημειον, Μνημηιον.
Πατροκλοι ταφῆ μνήμ' εμμεναι—Il. Ϛ. 619.
—Μνημα ξηνοιο φιλοιο. Od φ. 40.
—Τῶ τεθνηκοτος Μνημῆ Ὀρεω—Soph. El. 939;
Λογον φερτατων μναμηιον. Pind. Pyth. 5.
S Y N. Μνημη, μνημοσυνεν, ὅπομνημια, απομ-
νημοιενμα, τευρημα, εγκαταλειμμα. σῆμα, ση-
μειον.
- Μνημη, Μνημοσυνη.
—Ανδρει ται χρεων
Μνημην προσεσαι, τερπνῶν ει τι πε παθοι. Soph.
Aj. 521.
—Νεκρῶν μεν υδενδς μνημην εχων. Eur. Hel.
1599.
- Μνημοσυνη τις επετα πυρεδς δηοιο γενεσθα.
Il. δ. 181.
S Y N. Μνεια, μῆσις, μῆσις, αναμνησις, ὅπο-
μνησις.
E P I T H. Ευβελος, σοοφρων, καπη, βλαψιφρων.
Μνημοσυνη. Vid. Μνειαι.
Μνημοσυνης δ' εχαυτις ερασατο καλλιμοιοι,
Εξ ἡς αι Μῆσαι χρυσαμπυκες εξεγενοντο
Ενῆα, —Hes. δ. 916.

E P I T H.

M N

ΕΡΙΤΗ. Εράτη λιπαραμπυξί, χρυσοπέπλος.
Μνημιν δ' άπαιτων μισομητορ' εργατιν. Aesc.
Μνημοσυνη καλεω Ζηπος συλλεκτηρην ανασταν,
Η Μισσας τεκνωσ' ιεοδς—
—Οητην αυξησα λογισμην,
Ηδ'υτατη, φιλαγρυπτος' υπομνησκησα δε πανηα
Ον αν εκασος αει σπρηνοισ γνωμην καταδηται'
Ουτι παρεμβαίνουσ', επεγνηρεσα φρενα πασιν.
Αλλα, μακαϊρα Θεά, μυσαις μνημην επεγερε
Ευϊερε τελετης.—Οηph. Η.

Μνημονευω.

Η μνημονευεις εν ά σοι παρηνετα ; Soph. Ph.
122.

SYN. Διαμνημονευω, μνημοσκομαι, μεμνη-
μαι, μναομαι. μνημην εχω μνημων ημι.

Μνημοικός,

Ει μνημοικός ε'.—Αγ. Ν. 483.

SYN. Μνημων.

Μνημοσυνον. Vid. Μημζα.

Τετι περι των αντιβολωντων.

Εσω το μνημοσυνόν μοι. Ib. V. 557.

Μνημων.

Και γαρ μνημων ημι.—Od. φ. 95.

SYN. Μνημοικός, μνημονευτικός. μνημην
εχω.

Μνημοικακω.

—Σιγα μη μνημοικακησις. Αγ. L. 390.

SYN. Δυσχεραϊνω, αγανακτιω.

Μνημοιτημων.

Σταζει δ' εν δ' υπνω περ καρδιας

Μνημοιτημων πονος. Aesc. Ag. 188.

Μνησκομαι.

—Ερατης μνησκειται ευφροσυνης. Anac. 170.

SYN. Μναομαι, δηγομαι.

Μησειω, Μησειομαι. Μησειω.

Οιτ' αγαθην τε γυναϊκα και αφροσιου θυγατρα

Μησειωειν εθελωσι.—Od. σ. 276.

Μησεισας Ελεναν ο νεωτερος Ατρείος υίος. Theoc.
18. 6.

SYN. Μναομαι, φιλοφρονεω. γαμω.

Μησειωμα.

—Αλλης εκπονει μνησειωματα

Τυναϊκός.—Eur. Hel. 1530.

SYN. Μησεια, μνησιός. εκδοσις.

Μησειρα, Μησειή.

Αφροδιτας ευθρον

Μησειραν αδισαν οπωραν. Pind. Isth. 2.

Γημαντι μνησιην αλοχοι.—Il. ι. 399.

SYN. Γαμηθίσα, νομιμας.

Μησειρη.

Μησειρες δ' ομαδησαν ανα μεγαρα.—Od. α. 365.

—Τεων μνησιρες αεθλων. Τηph. 450.

SYN. Ειδρωτης, νυμφιος. αιτητης διακτης.
μνησεωρ.

M O

ΕΡΙΤΗ. Αγηνωρ, αναιδής, αγαυος, αφρα-
δής, πακρογαμος, μελλογαμος, φιλογαμος, γυμ-
φοκόμος, κακοφραν, χαλεπός, ωκυμορος.
Μησειριος.

Δαφα πολυζηλοιο γαμων μνησειρια κερης. Ep. l. 5.

Μησις. Vid. Μνημη.

Δορτε μνήσις εν.—Od. ν. 280.

Μησιός. Vid. Μνημη.

Ου γαρ πριν παυσασθαι οϊομαι υϊας Αχαιων

Μησιός αργαλεις.—Od. ε. 199.

Μησιός, Μησιος, Μησιωδης.

—Μησιωδο Γαπίτος Ενδυτον.—Ep. Suid.

—Παντη μνησιεντα βυθοιο Ταρφεα.—Αρ. 4. 1237.

Λεπτα διασειλαι παλαμη μνησιωδα θρηι. Nic.
Al.

SYN. Βρυκωδης, πολυμνιος, φυκωδης.

Μησιον. Vid. Βρυον.

—Τηθη τε γεραιομενα μνησισι. Ib.

—Ος μνια λευκα ροθον τ' επισκεταί άλμης.
Ib.

Μησις.

Και μνθ χωατα τερενοτερον. Ep. Suid.

SYN. Όριξ (άπαλή) χνός.

M O

ΜΟΓΕΡΟΣ.

Ουτω γαρ μογεροι και αλημονες αλλόθεν
αλλος

Ζωομεν αι θρωποι.—Αρατ.

—Ευναι μογεραν οικων. Soph. El. 93.

SYN. Μοχθηρός, καματηρός, αθλιος, γοερός.
παιηρός.

Μογεω

—Και πολλ' εμογησας. Il. ι. 607.

SYN. Πονεω, εργαζομαι, καμνω, κοπιωω,
κακοπαθειω, μοχθειω, μοχθιζω οτλειω. πασχω.

Μογισ.

—Μογισ δέ μευ εκφυζεν ορμήν. Il. ι. 355.

SYN. Μολις, δυσχερας, χαλεπός.

Μογος.

Ιδρωθ', ον ιδρωσα μογοφ.—Il. δ. 27.

SYN. Πινος, καματος, αικια, ταιαιπωρια,
παθος. οχλησις κακοπαθεια.

ΕΡΙΤΗ. Ολοός, οϊζυρός, σιλοσις, σιυγερός.

Μογοςοκην.

Ηε μογοςοκην δεδαιγμενη.—Man. ι. 337.

Μογοςοκος.

—Τδ, τε προϊεσι μογοςοκοι Ειλεθηαι. Il. λ.
270.

EX P. Κυφιζουσαι τες μογες των τικτησων.
Μεθος.

Μοθος.

—Και ει μοθος εσ' ακοριτος. Π. η. 117.

SYN. Μάχη, Θερυδός, φοβός, στασις, μοχθος.
ΕΡΙΤΗ. Αιματοσις, αταρής, ανός, αλε-
γνός, ατερπής, δειδός, δυσηχής, δυσαλκός,
μαλερός, μηκεδανός, ερικυδής, μογερός, κυμα-
τοσις, οΐζυρός, οκρυός, ολόδος, σωματοφθρος,
σιγυρός, σίκοσις, σταδός, δασπλής, Σημα-
χος, πολυθρος, ευροπήξ, ύλακομορος, ήδύς,
φιλευός.

PHR.—Φοιον σιγυγνῶ—κῦμα μοθς. Ερ.

Μοθαν.

—Ως μοθαν ει, και φυσει κωβαλος. Αρ. ΡΙ. 279.

SYN. Ευτελής, φλαγρός, φορτικός, ατιμος,
εισχυρός, αδελεσχος, αλαξων δ'όλος οικογενής.

Μοΐρα

Ιση μοΐρα μένοντι—Π. ι. 318.

—Κατά μοΐραν ειπες—Ιδ α. 286.

SYN. Απομοΐρα, μερος, μορος. το καθήκον.
τιμή. γερας—ευτυχία.

Μοΐρα.

—Και μοΐραν αναπλησις βιοτοιο. Π. δ. 170.

SYN. Ειμαρμειη, πεπρωμειη, μορος, μορσι-
μον, κατακλωθῆ, αιαζκη κήρος. θανατος.

ΕΡΙΤΗ. Αργαλαα, αΐδιλος, αηκελιος, α-
μελιχος, αφυκτός, ανικητος, ατροπος, αρρα-
γής, ισοκλής, δυσλακτος, δισμορος, δυσω-
νιμος, βαρυδοτρα, τελεσιδότηα ευρομος,
κραταια, κυανειη, λειγαλαα, οικτρα, νηλής,
ολοή, πολισιμος, πολυτιμο, πικρά, ταμμησαρ,
σιγυρά, τελεσιμοιος, τελεσφίρας, χαλεπή,
φθονερά, κακοπαθηνος παγ οσμιοσ, πανδακτα
τετρα, λιγυρθογής, πολυτροπος, καταφερέης,
σκολοπίης.

Μοιρας θ' ύλαιοις μετροις.

Μοιραια κλώσις αναγκης. Synef.

Οπι λινεργής κλώσις έλκυση πικρά. Lyc.

Αρρηκτοι Μοΐραν όρκοι.—

Μοιρα λινοκλωσι δ'εσπότις ηλακατας. Ερ.

Ου δε Δικην αλεσει πανοφιον υδ'ε και αυτῆς

Αρραγός κλωσιήρος αναμπία ηηκατα μοιρας.—

Εις σε βιοπλαγκτοιο τυχης ε'σροφαλιγα κυλι-
δων

Φεικτός ανη ητοιο μιτος σφρηγισσατο μοιρας.

Τλήθι φερην λιποπατρις ακαμπία θεσμόν αναγ-
κης.—

—Οσα πικρά τεφῶ πεπρωμενα δ'εσμοφ.

Μοιριδης ειλωσεν έλιξ' ατρακτος αναγκης

Ουτω γαρ μεροπων φερεται βιος, αλλον επ' αλλω

Μοχθον έχων, ότι παντες, ότις βροβηε τεκε γαστήρ,

Μοιριδια λωσιήρος εδ'ελαθησαν αναγκη

Τις δυνατάι πολεσ πόλιμον απ' ανέρους έχθρον ερικειν,

Νηλής πανδαματερα θαιτῆν ότε Μοΐρα κελουει.

Nonn.

—Βιη κακοεργεί μοιρας. Man.

Μοΐραι. Vid. Κήρες.

Τλητὸν γαρ Μοΐραι θυμόν θεσαν ανθρωποισιν.

Π ω 49.

Και Μοιρας, και Κήρας εγενηατο υπλοποινους,

Κλωθά τε, Λαχεσίον τε, και Ατροπον—Hef. θ.

217.

ΕΡΙΤΗ. Αλεγυαί, απλανέες, βαρυφρονες,
βαρέαι, μακραιανες, τριαδέλφαι, τριμορφαι,
πολυωνυμοι

—Χαυς έεροΐο θυγατρης. Cal.

—Αΐδαο θοαί κυνες. Αρ. Γηραιαί κοραι. Lyc.
Αναγκης οιακοσροφοι. Aesc.

Μοΐραι απηρισιοι, Νυκτός φιλα τεκνα μελαινης,

—Πορφυροισι καλυφαμεναι οβουσι.—

—Νυκτεριη, μαλανοφρονες, ηπισθυμοι,

Ατροπε, και Λαχεσι. Κλωθα, μολε' ευπα'ερεται,

Αεροι αφανής, αμετατροποι, αιεν ατερεός.

Παντοδότεραι, αφαιρετιδες, θητοΐσιν αναγκη—
Οιρη. Η

Μοιραων τε κελουθα βροθησια και παναφεργη.
Man.

Μοιραω

Αλλ' ήγ' εμπεδ'ον αιέν αμειβομενη μεμορηται.

Αρ ι 646

SYN. Κληρω. μεριζω. επιμοιραομαι. διαί-
ρσω

Μοιρηγενής.

Ω μακαρ Ατρεΐδη, μοιρηγενές—Π. γ. 182.

SYN Ευδαιμων

Μοιρηγενής. Vid. Τίτιος

SYN. Λοχαγός, ποραγενής, ήγεμών.

Μοιριδιος.

Αλλ' α' μοιριδια τις δυνασις, δεινά. Soph.
An. 963

SYN. Αΐσιμος, μοριμος, ειμαρμένος.

Μοιροκραντος.

Μοιροκραντου ες ήμαρ. Aesc. Ch. 610.

Μοιχαγρια τα

—Το και μοιχαργ' οφελει. Od θ. 332.

ΕΧΡ. Μοιχοληπια τα ύπερ της συλληφείως
μοιχων εκτηνυμενα

Μοιχεια, Μοιχοσυνη Vid. Μαχλοσυνη.

Μοιχειας τ' αγαπαντας εν οΐς ύβρις, ε Κυπρις
αρχη. Man. 4. 495.

Η δια μοιχοσυνην δολοεργεα νυμφευεσσα. Ib.
394.

Μοιχευω, Μοιχευομαι.

Ειτε μοιχευων τις υμών εσιν—Αρ. Av. 794.

Ελενη δ' εμοιχευσ' εχ' εκ'εσσα—Eur. Andr. 680.

SYN. Μοιχασω, μοιχαζω, γαμοκλοπεω, ύπο-
νοθω, κακοτεχευω.

* N n.

Μοιχευτός.

Μοιχευτός, Μοιχατῆς, Vid. Πλαστοκομῆς.
 —Μοιχευτὰ λέχη μελαθροῖσιν ἐχοντας. Man.
 4. 350.
Μοιχικός.
 Οὐ γὰρ τικτὴν παῖδας ὁμοῖος μοιχικὰ λεκτρα.
 Rhoc. 167.
 S Y N. Μοιχίος, κισθίλος.
Μοιχός.
 Μοιχὸς γὰρ ἦν τύχης ἀλός—Ar. N. 1075.
 S Y N. Μαχλός, πορνός.
Μολγός.
 Μολγὸν γίνεσθαι δεῖ σε—Ib. Eq. 959.
 S Y N. Τυφλός, γλαυκός, βραδύς, πονηρός,
 μοχθηρός, ἀμολγός.
Μολω, Μολω, Μολομαι.
 —Πρὶν δωδεκάτη μολῆ πᾶς. Il. ω. 78.
 Οὐποτ' νυχομένη ξένος μολεῖσθαι λογέας
 Ἐς ἀκοᾶν ἔμην.—Aesc. Pr. 689.
Μολιβδος, Μολιβός, Μολυβδος, Μολιβθός.
 Τηκτός μολιβθός—Eur. Andr. 266.
 —Ἄλλὰ πολὺ πρην
 Ἀργυρῶ ἀντομένη μολιβός ὡς ἐτραφὲν αἰχμῇ, Il.
 λ. 237.
 —Καθίζεμεν τε μολιβθός. Call. Fr.
Μολιβαχθής.
 Σταθμῆν ἰθυενῆ μολιβαχθῆα—Er. I. 6.
Μολις. Vid. Μογίς.
 Λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μολίς ἐχόν ἀσχαλῶντα.
 Il. χ. 412.
Μολιον
 Ἀντιθεὸν θεράποντα Μολιονα τοῖο ἀνακτός· Il.
 λ. 322.
Μολοβρός.
 Πῆ δὴ τῆδε μολοβρόν ἀγείεις—Od. ε. 219.¹
 S Y N. Γαστριμαργός, ἀδηφάγος, ἐπαιτής,
 πτωχός.
Μολοσσός. Vid. Ἀπολλων.
 Τὸν μὲν Μολοσσῶ, Κυπείως, Κοίτε κυκνον. Lyc.
 426.
Μολοτήικός.
 —Και μολοτήικός
 Τρεφῆσι μορμολυκῆα ταῖς μοιχοῖς κυνας. Ar. Th.
 423.
Μολπαζω.
 Τῆ φωνῇ μολπαζων. Ib. R. 382.
 S Y N. Ἀειδῶ, ἀναμελπω, ὕμνεω.
Μολπή.
 Οἱ δὲ πάννημεροι μολπή Θεον ἰλάσκειντο. Il. α.
 472.
 —Ναυστικὰ λευκαλένος ἤρχετο μολπῆς. Od. ζ.
 101.
 S Y N. Τῆμος, φθὴ, αἰδῆ, μελωδία.—
 Παιγιον. παιδία.

ΕΡΙΤΗ. Ἀμβροσία, γλυκερά, θεοτευχῆς,
 δεηγόρος, ευφορμική, ευμύσος, ευκελάδος, ἐπιτα-
 τος, ἡμεροφάνος, μελιπνοός, μελιτερπῆς, μυσις,
 μελιχία, δακρυρροός, φιλοθηνός, εἰλοπαυγμων,
 φίλη, σοφὴ, τεθαλυῖα. Αἰολίης, Ἀθῆς, Δαρῆς,
 Φοιβᾶς.
 —Πιτυρῆσιν ἀγαλλομένους φρενα μολπαῖς Ἰομ.
 —Καλλιχόρῃ κίθαρῆς μελιπδέα μολπήν. Er.
Μολπηδόν.
 Πρώτων μὲν ἠχῆ κελάδος Ἑλλήνων πάρα
 Μολπηδὸν ευφημῆσεν—Aesc. Perf. 389.
Μολπηθός.
 Φοιβῶ—μολπασα—Er. I. 6.
 S Y N. Αἰιδός.
Μολυβδαινα, Μολιβδαινα.
 Ἡ δὲ μολυβδαινὴ κελὴ ἐς βυσσὸν ὄρυσεν. Il. ω.
 80.
 S Y N. Μολιβθός, μολυθῆν, ὀρμιά.
Μολυβδοχορῶ, Μολιβδοχορῶ.
 Μολιβδοχορῶσαντες—Ar. Ecc. 1102.
Μολυνοπραγμονεω
 —Μολυνοπραγμονεμένος. Ar. A. 381.
Μολυνω
 —Ἀπ' ἐμεῦ οὐγε, μή με μολυνῆς. Theoc. 20.
 10.
 S Y N. Κηλιδω, χραιῶ, μορυσσω, μαινω,
 καθυβριζῶ, ἀφάλλω, ἀναφρω.
Μολων.
 —Μιμρὸς, ἠλίκος Μολων. Ar. R. 55.
Μομφή.
 Μομφαν ἐχὼν ξυνῶ δ' ὀρῶς—Soph. Aj. 180.
 —Ὡςτε μοι μομφᾶς ἐχεν. Eur. Ph. 790.
 S Y N. Μερμής, κατηγορία, καταγνώσις, ο-
 δυρμῆς, ἐπιμομφή.
Μομαμπύξ, Μομαμπύκος.
 —Και μομαμπύκος πῶλος (i. e. τῆς κελίας.)
 Eur. Alc. 433.
Μομαμπύκων δὲ Μειλέως ψιχῶν θερην. Ib. Hel.
 1583.
Μομαμπύκια. Pind. Ol. 5.
Μοναρχία.
 Λαξῶν τε χωρᾶς πάντεσσι μοναρχίαν. Soph.
 An. 1177.
 S Y N. Μοναρχατία, μοναρχατορία.
Μοναρχος, Μοναρχος, Μοναρχίς.
 Τραχὺς μοναρχος ἐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ. Aesc. h.
 Pr. 325.
Μοναρχος δὲ πολεῖ μὴ ποτε τῆδε ἀδού. Theog.
 52
 Σε τον ἀφθιτον μοναρχην. Naz. 1.
 S Y N. Μοναρχατωρ, βασιλεὺς, καιρανός.
Μοναρχεω.
 Πᾶσι δ' ἀνθρώποις μοναρχήσεν δοκῆ. Ath. 2.
 Οὐδὲ

Μ Ο

- Ουδὲ γὰρ ἐν πολέσιν διπλῆχοι
 Τυραννίδες μίας ἀμειμονες φέρειν, κ. λ.
 Σοφῶν τε πλῆθος ἀθροόν, ἀσθενέστερον
 Φαυλοτέρα φρενὸς αυτοκρατῆς·
 Ἐνός ἂ δ' ἰσχυροὶ ἀνά τε μελαθροί,
 Κατὰ τε πολίας, (ἰσχυρὰ εἰσὶν)
 Ὅποταν εὐρῆν δ' ἐλωσι καιρῶν. Eur. Andr.
Μονας.
 Μονας ὦ μοναδων· Synesf. 4.
 S Y N. Ἐνας, ἐνοτῆς, μονοτῆς.
Μοναχός, Μονηρης.
 Ὅταν πρῶτα κυβερῶν βαλλῆι πότε μαργῶς ὁ Ἀββαῖς
 Παιζέειν οἰονταὶ οἱ μοναχοὶ τομιμον. Ep. I. 3.
 Ἀσκῶ μονηρης ἀμφελυτρώσας δ' ἐμας. Lyc. 75.
 S Y N. Μονασικός, μοναχῆς, μοναχῆς, μονα-
 δικός, οἰοβίος, οἰοπύλος, ἀνακλήθος, ἀσκητής,
 μονίος.
Μονερετης.
 Μονερετης ἐπέειπεν—Ep. I. 1.
Μονη.
 Οὐχὶ τρεφῆς παρὰ σοὶ χρεζόμεν ἀλλὰ μονῆς.
 Ib. I. 2.
 S Y N. Διαμονή, ἐμμονή, παραμονή, διατρι-
 βή, στήθμος.—ἴσυχια.
Μονῆς.
 —Ἐπῆγε μονῆδας ἀρχας. Man. 4. 98.
Μονημερος.
 Καὶ πολέμῳ τελετῇ μονημερος ἐξετελεσθῆι.
 Hom. B. ult.
 S Y N. Μονημερος, μονημεριος, Ἐριξ.
Μονιμος.
 Ἐπιτολιος ἐτι μονιμος. Soph. Oed. T. 1345.
 S Y N. Βεβαίος, ἐδραῖος, ἀπίως, σπασίμος,
 αἰωνίος.
Μονιος.
 Αἰ δ' ἐ κ' ἐγὼ τοῖσιν μῆτιν δακος, ἢ τι πειλωρον
 Ἰπριον ἀγρευσω. Call. 3. 84.
 S Y N. Ἀγριος ἀρετος, ἐρημαῖος.
Μονος Poet. Μῶνος, Μῶνος.
 Οὐ μόνος ἐν μύεσσιν ἀριευνεσκε μαχεσθαι Hom.
 B. 257.
 Ἐριστιν δ' ἐτι μῶνος—Il. 6. 212.
 —Ὅσε πῆν Δαματερα μῶνος ἐπεισεν. Call. 4. 8.
 Ἡμιθεῶν (ὡς φαντὶ) μονωπατος—Theoc. 15. 137.
 S Y N. Οἰος, ἰος, εἰς, μονηρης.
Μονογενής, Μονογενεια.
 —Μονογενῆς ἐφ' αἵματος. Eur. Hel. 1701.
 Οὐδ' ὅτι μῆνογενῆς—Hesf. 3. 426.
 Μονογενεια δεξ—Orph. H.
 S Y N. Οἰογονός
Μονογληνος, Μονοδερκίης.
 —Τὴ μονογληνῆς σφ' ἐλας Χαρωτος—Lyc. 659.
 —Συκλωτὶ τῷ μῆνοδερκίᾳ. Eur. Cyc. 78.

Μ Ο

- S Y N. Μονωψ, μῆνωψ, μονοφθαλμος, ἐτεροφ-
 θαλμος, μονομματος.
Μονοδης. Vid. Φορκίδης.
Μονοδροςπος.
 —Μονοδρופן φυτῶν Pind. P. 5.
 S Y N. Μονοξύλος, μονοβόλος.
Μονοζυξ.
 Λεῖπεται μονοζυξ. Aesc. Perf. 139.
 S Y N. Μονοζυγῆς, μονηρης, χῆρος, εὔνης.
Μονοζωσος.
 Παρὰ κύμα μονοζωσον κιθαρίζων. Ath. 13.
Μονοικητος (αἰ. μονοκοικτος.)
 —Καὶ μονοικητες ἐδρας. Lyc. 960.
Μονοκοικτω.
 Μονοκοιτῆμεν διὰ τας σφρατειας—At. L. 592.
Μονοκλαυτος.
 Μονοκλαυτον εχων θρῆνον ἀδελφῆς. Aesc. S. T.
 1072.
Μονοκρηπίς
 Τὸν μονοκρηπίδα πάντας
 Ἐν φυλακῇ σθεμεν μεγάλα. Pind. P. 4.
 S Y N. Μονοπεδίλος, μονοσανδαλος.
Μονοκωπος.
 Εἶλ' Ἀχαιῶν Μονοκωπος ἀνὴρ. Eur. Hel. 1138.
Μο ολεχῆς
 —Καὶ τὴν μῆνολεχῆ σῶο διαζυγῆν. Ep. I. 7.
Μονολεων. Vid. Λεων.
Μῆνολεων, καὶ δὴ κεκακωμένος ἀθροα γυῖα. Ep.
 I. 1.
Μονομαχεω.
 —Χωρίς μονομαχῆν πάντος σφρατῶ. Eur. Ph.
 1236.
Μονομάχος.
 —Ὅτι ποτε μονομάχων
 Ἐπὶ φρέν' ἠλυθῆτην. Ib. 1320.
 S Y N. Μονομαχῆς.
Μονομητωρ. (μεμονωμενη τῆς μητρός)
 Ἐζόμενα μονομητωρ. Ib. 1542.
Μονομματος. Vid. Μονογληνος.
 Ὅπως ὠμοχαρων ὁ μονομματος—Ep. I. 1.
Μονοπαῖς (ἀτεκνος)
 Ωιχετ' ἐν δ' ομοσι μονοπαῖς. Eur. Alc. 916.
Μονοπεπλος.
 Λεχη δε φιλια μονοπεπλος λιπῶσα. Ib. Hec.
 932.
 S Y N. Μονοπέμων, μονοβόλος, μονοχιτων, οἰο-
 χιτων.
Μονοπῶλος.
 Μονοπῶλον ἐς αἶ, Ib. Or. 1007.
 S Y N. Μονοπῶπος.
Μονορρυθμος.
 —Καὶ μονορρυθμῆς δομες, Aesc. Supp 968.
 Μονοσιτεκί

Μοιοσιτεω.
Επὶν ἰδιωτην ἀνδρα μοιοσιτέοντ' ἰδης. Ath. l. 2.

Μοιοσκηπῆρος.
Μοιοσκηπῆροις νευμασι σέθει,
Μοιοσκηπῆροις δ' ἐν ἔθροισι χρεος
Πάν επικραίνεις.—Aesc. Supp. 379.

Μοιοσιδῆς.
—Εἶπε και μοιοσιδῆ; Ch. 766.

Μοιοσολος.
—Ἡ μοιοσολυ δορος; Eur. Ph. 759.
Μοιοσολός τε ματρός.—Ib. Alc. 410.

Μοιοσορβυξ.
—Μοιοσορβυξι Πριπηφ. Ep. l. 6.

Μοιοτεκνος.
—Μοιοτεκνυ Προκίης, Eur. Herc. F. 1021.

Μοιοτράπεζος.
—Ξενία μοιοτράπεζα μοι
Παρεσχον οικων—Ib. Iph. T. 949.

Μοιοτροπος.
Βοτήρα τ' αμφι μοιοτροπον νεανιαν. Ib. Andr.
281.

Μοιοφαγῆν.
Μοιοφαγῆς ἠδῆ—Ath. l. 8.

Μοιοφαγος, Μοιοφαγισος.
—Ανδρα μοιοφαγισατον. Ar. V. 918.

Μοιοφρεγος.
Γαίης μοιοφρερον ἔρκος. Aesc. Ag. 265.

Μοιοφραν.
Δίχα δ' ἄλλων μοιοφραν εμί. Ib. 766.
S Y N. Μοιοφραμων.

Μοιοχιλος. Vid. Μοιωνξ.
Μοιοχαλα ε' ὑπὸ σφυρά. Eur. I. A. 226.

Μοιοψρος. Vid. Μοιοσκηπῆρος.

Μοιω, Μιωω.
Δειδω μή τι παθησιν ἐνὶ Τρωεσσι μονωθῆς; Il.
λ. 470.
—Ἡμετεριν γεγενη μνωσε Κρονιων. Od. π. 117.

S Y N. Απολοητω, μεθιμι. επιμονω.

Μοιωδω.
Ω γὰθ' εασου με μονωδῆσαι. Ar. Th. 1036.

S Y N. Θρηνω, μονωθρηνω.

Μοιωδια.
Ω Κρητικας μεν συλλεγων μονωδιας. Ib. R.
873.

S Y N. Θρηνωδια.

Μοιωβ, Poet Μιωβ. Vid. Μοιογληνος.
—Και μονωπα θυεται. Call. Fr.

Τόντε μνωπα στρατόν. Aesc. Pr. 504.

Μορια (προ μορια.)
Τελον αναδεις, αμαθειςατε, θρεμμα μερως.
Ep. l. 2.

Μοριαι.
Αλλ' εις ακαδημιαν κατιών,
Υπὸ ταῖς μοριαῖς αποθρεξεις. Ar. N. 1001.

E X P. Αι ἱεραῖ ελαῖαι.
Μοριος.

Ὁ γαρ εισαέν ὄρω, κυκλος,
Λευσει νιν Μορις Διος. Soph. Oed. C. 737.

Μοριμος.
—Μοριμον δ' εἰ οἱ ες' αλεασθαι.—Il. υ. 302.

S Y N. Αισιμος, μοριμος, εμαρμένος, μο-
ροις.

Μοριμουκειν (Vid. Μοιοστικός.)
S Y N. Μοριμουκη, μοριμῶ, μοριμῶν, φοβῆτρον,
εκφοβῆτρον, φασμα.

Μοριμουτῆω, Μοριμουτῆομαι.
Ταυτί λεγεσα μοριμουτῆεσθαι δοκεῖς. Ar. Av.
1245.

S Y N. Μοριμυσομαι, εκπλητῆω, εκφοβεομαι,
φοβεριζω.

Μοριμωρότης.
—Δέν' αἴτια μοριμωροτά (ρηματα) Ib. R. 956.

S Y N. Καταπληκτικός, φοβέρης, μοριμωτός.

Μοριμυλος.
Μοριμυλος αιγιαλεύς καιός ιχθύς, κδέποτ' εσθλός.
Ath. 7.

Μοριμυρος.
Μοριμυρον, η κιχλην, η σπαρον, η σμαριδα. Ep.
l. 1.

Μοριμυρα.
Αφρό μοριμυρων ρεον ασπετος.—Il. σ. 403.

S Y N. Βρενθυομαι, ζω, αταζω, πλιθηω,
πλημμυρα.

Μοριμυσομαι, Vid. Μοριμουτῆομαι.
Αυτίκα τῆν κερν μοριμυσοται.—Call. 3. 70.

Μοριμῶ, Μοριμῶν, Vid. Μοριμουκειν.
—Μοριμῶ, δακνη ἱππες. Theoc. 15. 40.

—Απεινεγκέ με την μοριμονα. Ar. A. 582.

S Y N. Γοργεῖον, Γοργυοειον. προσωπέων, προ-
σωπίς.

Μοριμωτός. (Vid. Μοριμωρότης.)
—Τὸν ἄδινοντα μοριμωτόν λοχον. Lyc. 342.

Μοροεις.
Ἐρματα—τριγληνα, μοροεντα.—Il. ξ. 183.

S Y N. Πολυμηκτος.—μοριμος.

Μορος, Μορειν, Μῶρον.
Λευκοῖς τε γαρ μοροισι και μελαγχυμοις,
Και μιλοτοπρεπέσι.—Aesc. ap. Ath. 2.

—Φοινηξαντα γογγύλον μορον. Soph. ib.
Και μορεις ἢ παισι πέλει μελιγμα νεοισι. Nic.

Μορος.
—Ὁ μοι μορος ερθάδ' ολεσθαι. Il. τ. 421.

S Y N. Μοῖρα, θανατος, οδυνη, πορος, κακο-
παθεια, σους, φθορος

ΕΡΙΤΗ. Αινός, αθλιος, αργαλιός, αρητός,
αλεγινός, απληγός, αιματηφόρος, αυτοκε-
λευσος, αγχιμολος, βροχιος, βαρυχηγός, δυσ-
κλειός,

κλής, διδυμοζυγος, δεινός, δολοεής, ζοφερός, λυγρός, κακοχαρτος, πικρός, παμφθαρτος, κλυτός, θερμός, σίονος, σίλυγρός, ταχύς, φερσεύς, ακυπετής, ωμοβόρος, παντολετής, αφινιδιος, απροσδοκτος, θανασιμος, καρανισίης.
—Ολέιζουσιν σως αιωνα λιποτας
Απρωίδης κηρών λατρης εμαρφέ μορος. Ερ.
Μορσιμος.
Παλλας Αθηναίη—οί επωρνε μορσιμον ήμαρ.
II ο. 613.
S Y N. Μορσιμος.—θνητός.
Μορσιμος, Nom pr.
Χορον δε μη 'χη Μορσιμος
Μηδέ Μελανθιος, κ. λ. Αρ. Ρα. 803.
Μορσων.
—Εντί δε Μορσων. Theoc. 5. 65.
Μορς.
—Ασκανιον τε Μορυν θ' υίε Ιπποτιωος. II. ν. 792.
Μορυσω.
—Κακῶ μεμορυγμενα καπνῶ Od ν. 435.
S Y N. Μιαινω, καταμιαίνω, ρυπαινω.
Μορυχος Nom. pr.
Ζήν βιον γυναιον ὡσπερ Μορυχος—Αγ. V. 504.
Μορφή.
Σοί δ' ενι μεν μορφή επεων—Od. λ. 366.
Αλλά θεός μορφήν επεσι σφερι—Od θ. 170.
S Y N. Είδος, ιδεα, τυπος, σχήμα, ὄρα, προσοψις.
ΕΡ Ι Τ Η. Αγαθός, αθφορός, αθνατος, γεραρά, επηρατος, εργατή, ευκλής, ευμεγέθης, ερικυδής, θεοειδής, θεια. θισπεσιμ, θιοπλασος, θυροτύπος, ζαθεν, βροτοειδής, πολυπειθής, πολυχροος, πολυανθιμος, ὑπεροπλος, χαλεπή, χαρισισα.—αγνώσος, αλεξιμακος, ανικητος, αλλοπροσαλλος, αμυρπος, δασυθριξ, ερευθαλη, ειαιρινη, δυσερωσ, δολοπλόμος, κροκοπεπλος, έλικιδής, κεραεικής, οροειδής, πολυδειςρας, πολυδαιδαλος, πολυειδής πυκινουθριξ, πανλευκος, σμερδαλεα, τριφαής, ταυρώπις, λεοντηη, τροχοειδής, ὑψαυχιν, χλοακσα, ψευδημων.
Μορφης.
—Ιδέντε μορφης. Pind. Isth. 7.
S Y N. Ευμορφος, ευειδής.
Μορφος.
—Αισταν ήκε
Μορπον. θρηνητῆρ, ὄν και περικνόν καλεσιν. II. ω 316.
S Y N. Ορφνός, σκοτεινός, μελας, φοινος, ἀρπαξ
Μορφωμα
—Κυκτε μορφωματ' ορηθος λαβών. Eur. Hel. 15.

S Y N. Μορφωσις, εικάν, χαρακτηρισμός, τυπωσις, πλασις, σχηματισμός, σχηματισις, σχηματοποία, μορφή.
Μορφωτρια.
Διγυσις θ' ή συών μορφωτρια. Ib. Tro. 437.
Μορυν, Μορσυν
—Εν ὑψισυ βασιλειός μορσυνι θασσων. Αρ. 2. 1028.
S Y N. Πυργος, επαλξίς, οικια ξυλινη—Μορσυνοικοι.
Η ή ενι Μορσυνοικοι αν' ἔρεα ναιετασσι
Μορσυνας—Ib. 1018.
Μοσχίον.
—Βαλλε καταθε τα μοσχία—Theoc. 4. 44.
Μοσχιος.
—Μοσχίαν τριχα Τεμών,—Eur. El. 811.
Μοσχος.
Αδύ δε χά μοσχός γαρευεται—Theoc. 8. 77.
S Y N. Μοσχारीην, δαμαλη, δαμαλις, πορτις, πορταξ, πορτακιον.
ΕΡ Ι Τ Η. Αδμυτος, ασοςγος, εριμυκος, εριγασωρ, ειαιρινός, θαλεθων, νεοθληής, κερσος, κεραεικής, βλοσυρῶπις, πολυσαρκος, κριθρεπίης, ακηρατος, ἀπαλός, νεαγεινός.
Μοσχος.
—Ὡ πύτ' Αχιλλεύς
Ιδης εν κηνημοσι διδη μοσχοισι λυγοισι. II. λ. 105.
S Y N. Απαλός, νεός.
Μοσχιδιον, Μοσχος.
—Νεα μοσχιδια συκιδών. Αγ. Α. 995.
—Σφοδολιο νεόν πολυαυξία μοσχον. Nic.
S Y N. Κλαδος, μοσχευμα, παραφυάς, παραεβλαση, λυγος.
Μελιος, Nom pr.
Μελιον αιχμητον' γαμβρος δ' ήν Αυγειασ. II. λ. 738.
—Μελιος ήρωσ
Κηρυξ Δελιχης' θεραπων δ' ήν Αμφινομοιο.
Od. σ 422,
Μεναξ Ροετ.
Μεναξ ορχησασθαι—Od. θ. 371.
S Y N. Καταμονας, ιδιως.
Μενογενεια Vid. Περσεφονη.
Μενοτοκος, pro Μονοτοκος.
Η δέ κε μενοτοκος,—Call. 2. 54.
Μενυχιν.
Εις τον Μενυχιάνα μήνα. Αγ. Av. 1047.
Μεσα.
Και μέσσα βαρυερωμος αυλῶν. Αγ. Ν. 312.
Αγρονομοι μελπεες μέσαν ερημοαλαου. Ερ. I. 3.
Od' ειμί, μέσαν ὅς επι
Καλλινοκιον, κράνιον τ' εβαν. Eur. Ph. 1757.
* Ο ο S Y N.

SYN. Αοιδή φραδμουση, γνάσις, σοφία.
Μεσα.

Ω ποτνια Μοῖσα μάτερ αμετερα Pind. N. 3.
—Δεῦρο Μῶσ' Ευριπίδ' Ib. R. 1341.

P.H.R. Θεά κρη Πιμπλῆϊας.

Α Μοῖσα γαρ ε φιλοκερδής
Πω τότε ἦν, εδ' ἐργάτις. Pind.

Μεσαι.

Εσπέε ἰὼν μοι Μεσαι, ολυμπια δαμαλ' εχουσαι.
Υμῆς γαρ θεαί εσε, παρεςέ τε, ἰσε τε παντα.
Il. 6. 484.

SYN. Πιερίδες, Κασαλίδες, Ελικωνιάδες,
Ολυμπιάδες, Θεσπιάδες.

ΕΡΙΤΗ. Ἄγναι, ἀμβροσται, αἰθολόγοι, ἀγ-
λασθρόνοι, ελικωπίδες, ἠπιόδαροι, ἐρατειναί, εὐ-
φῶνοι, εὐτέφανοι, εὐλοφοί, ἠδυμελῆϊ, ἠδυθεροί,
ἠδυπνοοί, ἠυκομοί, μελιχχίαι, μελιπνοοί, μελι-
φθογῆι, ἐρασιπτοσπαιμοί, ἰσπικαμοί, ἰσερανοί,
κομλοπρετῆϊ, καλλιπλοκαμοί, λιγέκι, λιγυ-
εθροί, λιγισῶναι ἴραι, ὅται, μυθωδῆς, δα-
λεραί, κρῆνοι, πολυίδμονες, προφροεες, ποτ-
νιαί, βαθυκολποί, χρυσοκομοί, φιλομενδῆς, φι-
λοπαιγμοί, φιλαυτοί, Βασιλικαί, Βαρχικαί, Αἰ-
σιοναί, Ουκρίδες, Κερβαντίδες, Διασωδῆς.
—Ολυμπιάδες Μῶσαι Διὸς Αἰγιοχαιο
Θυγατέρες—κῆραι—Hom.

—Αἰ αἶσδον, ἀμῆσόμεναι σπὶ καλῆ. Ib
ἠδυεπείε κῆραι Κρονιδεῖ Διὸς, ἰσορες ὠδῆς. Ib.

—Κῆραι μεγῆλε Διὸς ἀρτιεταί Theog.

—Μῶσαι δ' ὑποσητορες εἰσιν αοιδῆς. Apoll.

—Σοφίης ἐρλαμπεύεσ ἠγεμοῖνης.
Βαθυζῶνοι κοραί χρυσοπέλε Μνημοσυνης.

Προφρων δε κῆκῆνοις αἶσδον Παλιῶ
Μοισαν ὁ καλλιστος χερσ.—εν δε Μοισαίς
Φορμισγ' Ἀπολλων ἐπ' ἠγλωσσαν

Χρυσῶν πλακτρῶ διακων
Αγῆτο παντοίαν ἰουαν. Pind.

Μνημοσυνης και Ζηίδε ἐριγδῆσποιο θυγατρες,
Μῶσαι Πιερίδες, μεγῆλα ἠμοί, ἀγλασθμοί.

Θηητοῖς, εἰς κε παρηῆτε, ποθεινοτατοί, πολυμυρραι,
Πασῆς παιδείης ἀρετῆν γεννώσασ ἀμειπῆλον.

Θρεπῆσαι φυχῆς, διανοίς ορθοδοτῆραι,
Και ἠδ' εὐδυνατοιο καθηγητῆραι ἀνασσαι,—

Κλειῶτ', Εὐτερπητε, Θαλειά τε, Μελπομηντε,
Τεφίχορητ', Ερατω τε, Πολυμνια τ' Ουρανι τε,

Καλλιοπη, σὺν μητρί και εὐδυνατῆ δεῖα ἀγῆ.
Orph. H.

Αἰθ' Ελικῶνος εχουσιν ορος μεγα τε ζαθεῖον τε
Καί τε περι κρηνην ἰουεία ποσσ' ἀπαλοῖσιν

Ορχεῦνται.—Πιερηθεν αοιδῆσι κλεισαι. Hes.
Καλλιοπη σοφιν ηρώδης εὔρεν αοιδῆς. κ λ. Ep.

l. 1.

Μεσαγετης. Vid. Ἀπολλω.

Μεσαίος.

Ευμολπε φιλον ἰδὼν εχει το Φαληρικον ἔδδασ
Μεσαίον, φθιμενον σῶμ' ὑπὸ τῶδε ταφῶ. Ep:

l. 3

Ὦν περὶ μῦθοι ἀπαντ' ἐκλυες, Μεσαίε δαίφρον.
Orph.

Μεσαίος δ' ἐξῆκισσες τε ἰστωρ,
Και χρησμός (κατεδείξε.) Ar. R. 1065.

Μεσῆα, τα.

Χελιδονων μεσῆα, λωθηταί τεχνης. Ib. 93.

Μεσιζοι, Μεσιζομαι.

Αχχαριν κελιδον μεσιζομενος. Eur. Cys. 487.

SYN. Αναμειλω, ανταδῶ.

Μεσική

Μεσικῆς ἐν αῶτω. Pind. Ol. 1.

—Μεσικῆν δ' ἀρα

Ερωσ' διδάσκει, κῆν ἀμμοσος ἦν τὸ πρὶν' Eur. Fr.
Μεσικός.

—Και μὲν προτερόν ποκα μεσικός ἦσθα. Theoc.
10. 23.

ἠδῆον ἠδῆν, εδῆ μεσικωτερον—Phil.

SYN. Μεσῆος, μεσικητής, ἐμμεσος, τερπνός;
Μεσογενῆς, Μεσοπατῶρ.

Μεσογενῆς, μεσοπατῶρ Ομηρος. Anac. 185.

Μεσομαντής. Vid. Τετῆξ.

Μεσομαντής.

Τίς ποθ' ὁ μεσομαντής ἀτοπος ορνις ορεβάτης.
Ar. Av. 277.

SYN. Κομπῶδης.

Μεσομπατῶρ (Vid Μνημοσυνη, Μνημη)

Μεσοδομος.

l ετροίς μεσοδομοίς, τειχεσιν αυτομολοίς. Ep.
l 1.

Μεσοποιῶν.

—Οτι ταυτας μεσοποιῶσιν. Ib. N. 333.

SYN. Ραφῶδεω, ἐγκομιαζῶ.

Μεσοποιός, Μεσοπόλος, Μεσοπός.

Ο μεσοποιός εἶθαδ' Ἰπποναξ κηται. Theoc.
Ep. 21. 1.

Αἰδ' δε μεσοποιός εἰς σε παρθενων
Εσαι μεριμνα.—Eur. Hipp. 1428.

Σεινωῖς Μεσοιπολοίς χαιρων—Orph. H.

Ἡ τίνα μεσοπόλου σῶναχῆν ἐπὶ δακρυσι—ἀνα-
καλεσομαι; Eur. Ph. 1522.

Μεσοπῶν, σοβαρίν.—Man. 5. 143.

SYN Αοιδός, ποιητής.—θρηνητικός.

Μεσοφάρτος

Και τον δεῖα κλαυθῆντα Γαυαντος ταφον
Σχολιδί μεσοφάρτος.—Luc. 832.

Μεσοχαρίς.

Τερεται ἡμετερω μεσοχαρεῖ βιοτῶ. Ep. l. 1.

Μεσω.

Μ Ο

Μισσοί.
 Πολλὰς ακίσσας ε μεμισώμαι κακῶς. Ar. L. 1129.
 S Y N. Εκμισσοῦ, διδάσκω, παιδεύω, ἀπκίω.
 Μοχθεῶ, Μοχθίζω.
 Κηδεῖσι μοχθησέν.—Π. κ. 106.
 Ἐλκεῖ μοχθίζοτα κακῶ.—Π. β. 723.
 S Y N. Κακοπαθεῶ, τάλαιπαρῶ, μογεῶ.
 Μοχθημα. Vid. Μοχθος.
 Τὰ πάντα λυεῖ ταῦτ' ἐπος μοχθηματα. Ar. Pl. 109.
 S Y N. Κακία, ἀτασθαλία, ἀδικία ἀτελεγεια, ἀνομιμα, ἕβρις.
 Μοχθηρός.
 Ὡ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρός.—Soph. Ph. 257.
 S Y N. Ἀθλιος, ἀχθηνός, καματηρός, πονηρός, κακός, φαυλός. Πηλημμελής λεπίδης, θανατισμος, ἀσθενής.
 Μοχθητεον
 —Εἰ μετρεῖ μοχθητεον. Eur. Herc. F. 1251.
 Μοχθος.
 —Ὅτ' ἤδη πᾶς ὁ μοχθος ἦν πεπῶν. Soph. Oed. C. 450
 Ἀτολματον Ἑλλάδι μοχθον.—Pind. Ith. 8.
 S Y N. Μοχθημα, κόπος, κάματος, πῶνος, αἰκία ἀτυχία, ἀνία.
 ΕΡ Ι Τ Η. Ἀριζήλος, ἀμυχανος, ἀργαλέος, ἀθλιος, ἀελπίος, ἀκερδής, βαρυπενθής, βαρυστημων, κενεός, οἰζυρός, πολυτλητος, πολυσερφής, σπονοεις, στυγερός, πισσηεις, φιλοσκοπελος.
 Μοχλευτής.
 —Θαλασσης ἀγρίον μοχλευτήν. Ar. N. 568.
 S Y N. Κινητής.
 Μοχλευω, Μοχλευω
 —Σκαπῆμι, μοχλευει θυρετρα. Eur. Herc. F. 999.
 Στπλας τε προβλήτας εμοχλευω.—Π. μ. 259.
 S Y N. Μοχλωω, ἀναμοχλευω, ἐμμοχλευω, κινεω (διὰ μοχλῶν) κατακλεω, περικλεω, πακίω.
 Μοχλός.
 —Συν μοχλὸν ἀμρας, Od. ε. 332.
 S Y N. Μόχλιον, μοχλίσκος, οχεύς, ἀναφορεύς, διασῆρ, ἐμβολον, κλεῖθρον βαλβίς, ἐπιβλῆς, ἐμγραγμα, μαχρίανον, βλήτρου.
 ΕΡ Ι Τ Η. Ἀρρηκτος, ελαιίνος, οξύς, χλωρός, πυρρικός.
 Μοψος.
 Μοψον τ' Ἀμψυκίδην, Τεταρησιον, ὄζον Ἀρμος. Hef. α. 181.
 —Ὅν περὶ πάντων Ἀητοΐδης ἐδίδαξε θεοπροπίας οἰωνῶν. Ar. 1. 65.

Μ Υ

—Μοψον τε δαίμονα μαντοσυϊαν. Ib.
 —Ἐσθλός μιν ἐπιπροφαινετα εἰσπτεῖν οἰωνός, ἐσθλός δὲ συνευφρασασθαι ἰῶσιν. Ib.

Μ Υ

Μ Υ Α Γ Ρ Α.
 Ρ Η Ρ. Ξυλινος δολος. Παγίς μῦῶν ολετερα. Hom.
 Μυαγρος.
 —Πολυσεφίας τε μυαγρος. Nic.
 S Y N. Μυαθρη, οροφία.
 Μυαω
 —Τί μοι μῦατε κ' ἀνανευετε; Ar. L. 125.
 S Y N. Μυκίεζίζω, σκαρδαμυτῶ.
 Μυγαλην, Μυγαλήν.
 Τυφλὴν τε σμερδίν τε βροτοῖς ἐπὶ λοιγὸν ἀγασαν Μυγαλην.—Nic. Th.
 Δυναται παρ' ὑμῖν μυγαλή, παρ' ἐμοὶ δὲ γ' 8. Ath. 7.
 Μυγδονια.
 Μυγδονη τριχῆα, δυσκεβατε πυρσὲ θαλασσης. Sibyl. 1. 7.
 Μυγδων
 —Και Μυγδονος ἀντιθεοιο. II. γ. 186.
 Μυγμός. Aefc. Eum. 117. Vid. Stanl.
 S Y N. Γογυσμός, σίεναγμός.
 Μυδαζομαι.
 —Ναυτικας ἀλῆν ἐμυδαζατο δαῖτα. Nic.
 S Y N. Ἀποσυγεω, μυσάττομαι.
 Μυδαπω,
 Ἦει δὲ μυδηνας τόδε φαρμακον.—Ar. 3. 1041.
 S Y N. Σαπριζῶ, κατασπῶ βρεχω.
 Μυδαω.
 —Μυδωσα δ' ἀπὸ χροδς ερρεε λαχην. Ar. 4. 1531.
 S Y N. Νοτιαω, ἐμβρεχομαι, διαβρεχομαι, διυγρανομαι, δαινομαι, λειβω, σππομαι, ὄζω.
 Μυδαλέος.
 —Κατὰ δ' ὄψοθεν ἦκεν εερσας Αἱματι μυδαλεας ἐξ αἰθέρος.—Π. λ. 54.
 Χρῶτά τε μυδαλέον θειη.—Hef. ε. 554.
 S Y N. Καθυγρος, διυγρος, διαβροχος, ἀηδής, μυδοεις.
 Μυδοεις.
 —Μυδῶν τεκμηρατο τυγμα. Nic. Th.
 S Y N. Βρυμωδης.—δυσσδμος. ὑπομυσαρς, σπτεδουωδης.
 Μυδοι.
 —Σηπομενον δὲ μυδῶ ἐκρηγγυται εεφς. Nic. Α1.

S Y N.

Μ Τ

- S Y N.** Βρομος, ἴος. μυθισίς.
Μυδροκτυπεω.
 Κορυφαίς δ' εν ακραις ἡμενος μυδροκτυπεῖ
 Ηφαιστος.—Aesc. P. 366.
S Y N. Χαλκευω, εγχαλκευω, σφυρηλατεω.
Μυδροκτυπος.
 Μυδροκτυπαν μιμημ' ὑπὲρ καρα βαλαν. Eur.
 Hec. c. P. 992.
S Y N. Χαλκεύς, σιδηροτέκτων.
Μυδρος.
 —Επ' ακμοσιν Ηφαισιο
 Εσαότας περὶ μυδρον.—Call. 3. 49.
 —Και μυδρος αιρεν χειροῖν. Soph. An. 270.
 Πακίωλιον σταθμοισι τπλαυγῇ μυδρον. Lyc.
 272.
E X P. Σιδηρος, (αργός, πεπυρωμένος) χρυ-
 σος.
Μυδρον.
 Απτολοχος δε Μυδωνα βαλ' ἠνιοχον Στραποῖνα,
 Εσθλὸν Ατυμνιαδην.—II. ε. 380.
Μυελοσις.
 —Και οσέα μυελουτα. Od. i. 293.
S Y N. Μυελωδης.
Μυελός.
 Μυελὸν οἶον εδεσκε, και οἶων ὄϊονα δημόν. II.
 χ. 501.
S Y N. Εντεριανη.
Μυεω.
 Δεῖ γαρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέσαι. Ag. Pa.
 373.
 Αλλ' ανηρ εμνησ' Ελικωνια—Er. I. 1.
S Y N. Διδασκω, προσπαιδευω, κατηχεω,
 μισαγωγω, οργιαζω, καταρχεμαι, τελω
Μυζω.
 —Τι μυζεις i.—Ag. Th 238.
 —Και μυζουσιν οικτισμόν πολύν.
 Τῶδ' ραχιν παγίντες —Aesc. Eum. 189.
S Y N. Μυχιζω, αναμυχιζω, σφιαζω, βρεν-
 θουμαι, μυχιζω, γογυζω, τοιθοριζω.—μυζαω,
 εμμυζαω. Θρηναω. θηλαζω.
Μυθεομαι, Μυθίζω, Μυθίζομαι, Μυθεμαι.
 Ωδε δε μυθεομαι—II. η. 76.
 —Πρεπέ λιμηρόν ερωτα
 Μυθισδεν τὰ ματρί—Theoc 10. ult.
 —Ην σὺ, γεραῖε, Μυθεαι αχρααντον—Od. ε.
 202.
 Παντες μυθεσκοντο πολυχρυσον.—II. σ. 289.
S Y N. Λεγω, αυδαω, διασημιζω, διαλεγο-
 μαι, δηγγεμαι, κελασω, κναγορευω.
Μυθειω, Μυθειομαι.
 Τίς αρ', ὅς εμαίς μυθουεται
 Παρὰ πηνίσαιν i Eur. Ion. 196.
Μυθολογεω.
 —Τι τοι ταδε μυθολογεω i Od. μ. 450.

Μ Τ

- S Y N.** Μυθεομαι, μυθολογεω, διαμυθολογεω,
 επιμυθειω, επιμυθειομαι, μυθοποιεω, μυθο-
 πλασεω, λογοποιεω.
Μυθητίς
 Μυθηται δ' εν ιησφ
 Μεγιση διεπεσιν ιερὸν ασυ. Anac. 81.
S Y N. Μυθητήρ, μυθιτης, σφασιασής, σφασι-
 ωτης, σφασιαδης αγρηπτής, βλαθεβής
Μυθοπλασης, Μυθολόγος. Vid. Μωρολόγος.
 Τὸν μυθοπλασην εξυλαΐησει γοον. Lyc 764.
S Y N. Μυθικός, μυθαδης—μυθοποιος, μυθη-
 τής, μυθολόγος, λογοποιός, δραματολόγος. λη-
 ρός, φλυαρός.
Μύθος, Μυθευμα.
 Ηπειλυσεν μύθον, ὃ δη τετελεσμένος εσί. II. α.
 388.
 —Δακε δη φρενας Εκτορι μύθος. II. ε 493.
 —Μυθοις ει τι πσιευειν χρεων. Soph. Tr. 67.
 Τοδε και μελημα μύθοις. Anac. 53. 9
 Εν τ' αρεταλογη μυθευματα ποιικίλ' εχοντας.
 Man. 4. 448.
S Y N. Επος, λογος, ρήμα, βαξίς, μυθολογια,
 αἶτος διαλεξις, βελή, παραφασίς σφασίς.
E P I T H. Ακριτος, αγαθός, απημων, απηνης,
 απηρος, αντιπαλος, αμιλλητήρ, απειρομακος,
 ασηματος, αμοιβαίος, ακεσιπιονος, αυτος,
 απατηνωρ, αρηνωρ, αλεξιμακος, αμεμφής, αμω-
 μητος, αρεαγής, βαρυζυλος, βιοδωταρ, βριαρός,
 θνοφερός, θολοπλοκος, ερωτοτικός, ευτροχαλος,
 εργαπιονος, ισθλός, ελεγχίης, εγχιμων, θυμο-
 δοκός, θυμαλγής, θαρσαλέος, θεγχερος, θεο-
 φραδής, θεορεκτος, θεοπιευσος, θεοπισιος, θα-
 λερός, θελξιφραν, βραδυδινής, θαμαλέος, θα-
 λοφραν, κλεψινοος, κενεοφραν, ηπιος, κρατερός,
 κερδαλεος, μειλιχιος, μαλακός, κρανιος, ολιγο-
 ειχος, ονειδιος, πολυμηχανος, πολυθηδής, πε-
 ρισσονοος, πολυρλεισθος, σαοφραν, σοφός, σκο-
 τιος, σφρεπλος, σεμνοσομος, υπερριαλος, ύψιφραν,
 ύψυχην, ορενοθελγής, φιληνωρ, φιλοτευθής, φι-
 λιος, φρειοτερπής, χαλεπός, χραισμηταρ, κυ-
 βερνητήρ, κενταρ, ληίσωρ, φοιξήτοός, ζααρκίης,
 λυσιπιονος, νεμεσημων, ὀμογλωττος, ὀμοφθεγγος,
 μελιφραν, κενεαυχής, πυροσι, πασιων, ποικί-
 λος, δυσαγγελος, ποιμητωρ, μαντιπίλος, αγω-
 γιος—αγανός, αλιος, ἠδύς, πεπνυμενος, επτυ-
 μος, ὕγιής, στυγερός, κλοπιος, εναισιμος, αιμυ-
 λιος, αιμύλος, αραίος, ασχητος, γεραδης, κα-
 κωτρόπος, συντομος, ψευδής.
Μύτα.
 —Ως ὅτε μητιρ
 Παιδὸν εεργει μύταν.—II. δ. 131.
E P I T H. Δαπρή, δακνηρά, τανυπτερυγος.

Μυσοσός.
 Δμῶας μυσοσθε ρωμαί ατμενιός. Ep. I. 4.
 Μυκῶς, Μυκῶμαι.
 Αὐτομάται δὲ πύλαι μυκὸν κρανῶ—II. ε. 749.
 —Ἄλλ' ἀδινὸν μυκῶμαι αἰ ἀμφιθετικῶ
 Μητέρας—Od κ. 413.
 S Y N. Βρυχῶ, πχῶ, βῶα.
 Μυκαλίη.
 —Μυκαλῆς τ' αἰπεινά καρῖνα. II. ε. 869.
 E P I T H. Αἰγυρόμοσ.
 Μυκαλισσοσ.
 —Καὶ ευρυχερόν Μυκαλισσοσ. Ib. 498.
 Μυκημα, Μυκηθμός.
 Οσσοσ περ τοκάδος τελεθεσ μυκημα λεαιμῆσ.
 Theoc. z6. 21.
 Μυκηθμῶ τ' ηκῶσα βοῶν—Od. μ. 265.
 —Σοφῶ μυκηματι φωνῆσ. Poffel.
 S Y N. Μυκῆ, μυκησισ, μυκητῶρ, βομβοσ, βρυγμόσ, κτυποσ, βοῆ, αὐδῆ.
 E P I T H. Βαρυδ' ὑποσ, βαρυβερομοσ, βλοσυρῶν, τριχαλέοσ, φρικαλέοσ.
 Μυκηνη.
 —Εὐπλοκαμοσ τε Μυκηνη. Od. ε. 120.
 α. εὐσφανασ.
 Μυκηνη, Μυκηναί.
 —Καὶ ευραγχα Μυκηνη. II. δ. 52.
 Οἱ δὲ Μυκηνασ εἶχον εὐκλίμενον πῶλιεθρον. II. ε. 569.
 E P I T H. Αὐχησισα, πολυτενοσ, πολυχρυσοσ. Κυκλωπειοσ.
 P H R. Αρχαιοπλῦτα ἐδρασματα. Πολισμα Περτεωσ.
 Κυκλωπειῶν πονοσ χειρῶν. Eur. Βασιλεα Ελληνῶν. Ep.
 Μυκηναίοι.
 Καὶ νοον εν πρωτοισι Μυκηναίων ετετυκῶ. II. ο. 643.
 Μυκηνίδῆσ ὠ φίλαι, Eur. Or. 1251.
 Μυκησ.
 Κηφῆοσ νεα δῶρα, μυκησ ὀθι καππεσεσ ἀρπῆσ. Nic.
 Μηποτε, λυχνε, μυκητα φεροισ—Ep. I. 7.
 S Y N. Αμανιτισ, βωλιτισ.—μυκη λαβῆ (τῷ ξίφοσ) ξίφοσ.
 Μυκλοσ.
 —Καὶ τον εργατην μυκλον, Lyc. 816.
 Μυκλοισ γυναικοκλωφῖν—Ib. 771.
 S Y N. Οροσ.—τραχιλοσ.—μνησῆρ, μάργοσ. Βασσαρα.
 Μυκτῆρ.
 Οἶον μυκτῆρ μυκᾶται—Ar. V. 1479.
 —Καὶ μυκτῆρεσ σφφραντήριοι. Ib. 920.

S Y N. Μυξητήρ, μυξῶτήρ, ρῖν, ρῖσ, ρῖνον.
 Μυκτῆροθεν. Vid. Βιοῶ.
 Μυκτῆριζῶ.
 Οἱ δὲ μῶν εἰσαῖοντεσ, εμυκτῆριζον ἕκασοσ. Sib. I. I.
 S Y N. Χλευαζῶ, μυχθιζῶ, ἀναμυχθιζῶ, ἐπιμυχθιζῶ, εἰβένεῶ εκμυκτῆριζῶ, διασαρδωνιζῶ, καταμωκαομαι, ἐπιμυτῆρ, ἐπιμυκτεῶ. καταγελαῶ.
 Μυκτῆροκομοσ.
 Μυκτῆροκομοισ πνευμασι πληρεμενοι Aesch. S. T. 470.
 Μυλαξ.
 Βαλλομεναὶ μυλακεσοι—II. μ. 161.
 S Y N. Μυλιασ, μυλιτισ —λίθοσ μυλικόσ, τραχύσ.
 —Βαροσ πετρισ Νισυρητιδίοσ εγκυκλοσ ἐλκῶ. Ep.
 —Γυροδρομοσ πετρον—Ib.
 Μυλη, Μυλοσ.
 Αἰ μὲν ἀλητρενεσι μυλησ ἐπὶ μηλοτα καρπόν. Od. η. 104.
 —Μυλην αγαθῆν—καὶ νεοκομπλον. Ar. V. 646.
 Οφε θεῶν ἀλεισι μυλοὶ, ἀλεισι δὲ λεπῆδ. Pρον, Ουκ αλισ ὅτι μυλοισ περὶδρομοσ ἀχθοσ ἀναγκησ. Σπερηδον σκοτοισ κυκλοδιωκῆλοσ εχῶ. Ep.
 S Y N. Ἰ υλων, χερουμυλη, ἀλφειτοσ —μυλαι,—μυλοὶ, γομφοὶ, ἀλοιπηῆρεσ σῶντεσ. Ep.
 Μυληφατοσ.
 Εικοσι δ' εἰῶ μετρα μυληφατε ἀλφειτε ἀκῆῆσ. Od. ε. 355.
 Μυλιαῶ.
 —Κεραοὶ καὶ νηκεροὶ υληκοῖται
 Λυγρόν μυλιοῶντεσ ἀνὰ δρυα βησισηνετα φευγεσιν—Hef. ε. 528.
 S Y N. Τριζῶ, πριῶ, (τὸσ σῶντεσ.)
 Μυλλῶ.
 —Τὸ γεροντιόν ἦ ε' ἐτι μυλλε
 Τῆναν ταν κύανοφρον ερωτίδα—; Theoc. 4. 58.
 S Y N. Ελαυνῶ, ὠθεῶ, εἰλεῶ.
 Μυλοσδῆσ, Μυλοσῆσ.
 —Ἀσπίδ' εἶξε βαλὸν μυλοσδῆῖ πετρω. II. η. 270.
 Ψυχεο δ' εν σφερῶν προβαλῶν μυλοεντι θυεμῆσ
 Εσθλῶ ἀβροτονοιο δυῶ κομοῶντασ οραμνεσ. Nic. Th.
 S Y N. Μυλικόσ, σῖροσγύλοσ, τραχύσ.
 Μυνδία.
 Δεμοσ δὲ σικόν Μυνδία Παλληνίδι, Lyc. 1261.
 Μυνδιοσ.
 Ωσ τακοῖθ' ὑπ' ερωτοσ ὁ Μυνδιοσ αὐτίκα Δελφῆσ. Theoc. 2. 29.
 * P p Μυνδῶσ.

Μ Τ

- Μυρδός.
—Ελλοπος μυρδῶ δίκηνι. Lyc. 1375.
S Y N. Αρανος, μυραρός.
- Μυρρη.
Αλλ' ἀγε μὴ μυρρησι παρελκετε.—Od. φ. 111.
S Y N. Προφασίς, πύρασμα, προσχημα, προσβλημα, προσκαλυμμα, σπῆψις, επισχασσι, αιτιολογια, λαβή, απολογημα, απολεγμα, παρ-
αιτησις, παραιτημα.
- Μυρρη.
—Περσεν τε πολιν θειοιο Μυρρητος. Il. τ. 296.
- Μυρρα.
Τῆς ἐκ μὲν ῥηῶν μυρραι ῥεον.—Hes. α. 267.
S Y N. Βλεννά, κορυζα. φλεγμα, ευράς, σα-
προτης, σπῆψις.
- Μυροκτονος.
Στῆτομεν εὐθυμας το μυροκτόνον ᾧδε τροπαιον.
Hom. B. 158.
- Μυροξος, Μυρξος.
Και τυτθός, ἀπαλός, ολιγοδρανέας τε μυρξός,
Τοὶ δὴ τοι συμπασαν ἐμνηυσὶ μενοντες
Χεμερῖν ἄρην δέμας ὑποισιν μεθυοντες. Opp.
κ. 2.
S Y N. Φυσάλοσ.
- Μυροχοδος.
Ο μυροχοδος γερων—Menand.
S Y N. Ευτελής, εδενός αξιός.
- Μυρριζω.
—Πελοπος δ' ἐπὶ νῆος οπιδεῖ
Εἰδομενι πλάτανε μυρριζοντι αετηλω. Dion.
404.
- Μυρρος.
—Ἡ δὲ μυρρος εφολκαῖη τετανυσαι. Nic. Th.
S Y N. Κολοβος, βραχύς, ελλειπής, κολος.
- Μυρραινα.
—Μυρραινα γ' η ἐχιδν' εφυ. Aesc. Ch. 994.
S Y N. Σμυρραινα.—μυρρος, μυρραινος.
ΕΡΙΓΗ. Οισρομανής, Ταρτισια.
- Μυρριάκις.
Ὡμοσα μυρριάκις ἐπιγραμματα μικέτι ποιῶν,
Er. l. 2.
- Μυρριαμφορος.
Ποθεν ἀν λαβοιμι ῥῆμα μυρριαμφορον. Ar. Pa.
520.
- Μυρριάς.
Μυρριάσιν ποτὲ τῆδε τρηκοσιαίς ἐμαχόντο, Er.
l. 3.
- Μυρριετής.
—Τον μυρριετῆ χρονον ἀθλευσω.—Aesc. Pr. 94.
- Μυρριζω.
Αυτῆ γὰρ μυρριζοὶ καὶ το μυρον δυνασαί. Er.
l. 7.
S Y N. Αλεφω, εγχερίω, μυρω, μυραλεφω.

Μ Τ

- Μυρική. (Ζαμινῶδες φυτον)
—Και ἰτέαι, ἰδέ μυρικήαι. Il. φ. 350.
—Μυρικής τ' ἐριθηλέας ὄζης. Il. κ. 467.
Ὄζονες αλγισσόντα βαθυρηζοιο μυρικής. Call. 4.
- Μυρικίνος.
Ὄζω ἐπὶ βλασθέντε μυρικίνω—Il. ζ. 39.
- Μυριλλα.
Ρόδον ἐν κοραῖς Μυριλλα. Anac. 61. 14.
- Μυρῖνη.
—Σῆμα πολυσκαρῆμοιο Μυρῖνης. Il. ε. 814.
- Μυριοβοιος.
Κῆξ ολιγων μυριοβοια τιθε. Er. l. 1.
- Μυριοδός.
—Μυριοδός ελεφας. Ib.
- Μυριός.
Μυριοί, ὅσα τε φυλλα και ανθεα γιγνεται ἄρη.
Il. ε. 468.
—Ἐρρει δ' αἶμα μυριον νεκρῶν. Eur. Or. 1493.
S Y N. Αμκρυτος, ἀπειριτος, ἀνηριθμος, ἀπλε-
τος.—πλεσος.
- Μυρίον, adv.
—Αλις χερσάδος περιχρεας Μυρίον—Il. φ. 320.
- Μυριοκαρπος.
Φυλλάδα μυριοκαρπον.—Soph. Oed. C. 408.
- Μυριοκρανος. Vid. Τδρα.
- Μυριόμορφος. Vid. Βακχος.
- Μυριομοχθος.
Δερκεο μυριομοχθε τεύς Ηρακλες αγῶνας. Er.
l. 4.
- Μυριοναυς.
Ξερεξι μυριοναυν εχ ὑπεμεταν ἀρη. Er. l. 3.
- Μυριονταρχος.
Χρυσεύς Ματαλλος μυριονταρχος—Aesc. Per. 314.
- Μυριοπληθής.
—Ἐν ἀνδράσι δ' αὖ
Κοσμος ενδον ὁ μυριοπληθής
Μεῖζω πολιν αυξει. Eur. I. A. 571.
- Μυριοσός.
—Τὴν μύρισην μύραν—Ar. Th. 562.
- Μυριοτευχος, Μυριοτευχής, (Μυριοτευχῆ. Β.)
—Μυριοτευχοῖς τῶν Ατρειδων—Ib. I. T. 141.
- Μυριοφορτος.
Ναῦς ἀτε μυριόφορτος.—Er. l. 1.
- Μυριοφανος.
Δημος ὁ μυριοφανος;—Er. l. 5.
- Μυριπνοος.
Ὡς με μονον προλιπυσα μυριπνοος ωχετ' ἀρινη.
Er l. 7.
- Μυριωπός.
Φοβῆμαι τὸν μυριωπὸν εισορῶσα βεταν. Aesc.
Pr. 571.
S Y N. Πολυοφθαλμος.

Μυρμηξ.

Μυρμηξ.

—Φίλος, μυρμηκί δε μυρμαξ. Theoc. 9. 31.
 ΕΡΙΤΗ. Βολοτόμος, γητόρος, γηομορος,
 δυσπαθής, εργατής, χρυσοφόρος, αεί μυρμων.
 (ώς)—Μυρμακας ανηριθμοί και αμετροί. Theoc.
 Μυρμηκας γαλις μυχατες προλελοιπότες οικυς,
 Ερχονται βιοτοιο κέχηρμειοι, όππ'τ' αφεραι
 Ληία κειραμεναι καρπών πλιθουσιν άλαός.
 Οι δ' αυτοί πυροίο νεοτριβές αρχθος έχουσιν,
 Η κρηβών' αιδ' δε φέρον φορευοντα διακει,
 Εκ θερος ποτί χείμα βορίην σφετερην επαγονίς
 Ατρητον' φύλαν δ' ολίγον τελεθει πολυμοχθον.
 Phoc.

Μυρμιδόνες.

Μυρμιδόνες δε καλεϋντο.—Il. C. 684.
 —Ταχυπαλοί, εμοί εριπες έταίροι. Il. J. 6.
 ΕΡΙΤΗ. Εγχεσμομαί, μεγαλητορες, φιλοπ-
 γολεμοί.
 —Κραδην και θυμον έχοντες.

Μύρμος.

Μυρμων τον έξαπειζον ανδρωσας σφρατον. Lyc.
 176.
 —Διά σίειών μυρμων.—Ib. 890.
 SYN. Μυρμηξ—σιπιδός.

Μυρμαί, Μυρά.

—Αμφί δ' έταίροι Μυρμνται.—Il. τ. 213.
 —Και δακρυσι μύρον. Hef. α. 132.
 SYN. Προσμυρομαι, γοσασ, κλάω, θρηνώ,
 επικλάω λείω, σθαλαω, ρεω, βρεχομαι.

Μυρον, Μυράμα

Μη μυρα κωτροχοοί τᾶ Παλλάδι, μηδ' αλά-
 εαφωσ

Οισετε.—Call. 5. 15.
 —Μεμυρισμαι την κεφαλήν μυρμασσι. Ag. Ecc.

SYN. Χρισμαρ, αλειφαρ.

ΕΡΙΤΗ. Βαρυτιμον, θυίεν, κηών, ευώδες,
 ευοδμον, μαλακόν. ηρινον, ήδύ, δαιδαλεοδμον.
 Συριον, Τυριον. Αιγυπτιον, Φοινικιον, Σισυμ-
 εριον, Αμαρακιον, Ερπυλλιον, Μεγαλλιον.

Μυροποιός, Ανασ. 162.

Μυροσορυχός,

—Επί κροταφου μυροσορυχε Ηλιοδωρας, Ep.
 1. 7.

Μυροπνός.

Και μυροπνεν Δημής χρώτα.—Ib.
 Μυροπωλής, Μυροπωλής.

Κρατήρα συγκρινάσιν αί μυροπωλίδες. Ag. Ecc.
 836.

SYN. Μυρεψός, μυρεψιδός, μυρηξίς.

Μυροχρησός.

Μυροχρησός λιπαρόν βοσρύχον.—Eur. Cyc. 499.

Μυροα, Vid. Μυρίζω.

Ἡ τις μεμυρωμαι την κεφαλην μυρμασσι. Ag.
 Ecc. 1109.

Μυρμη, Μυρμη. Vid. Μύρμος.

—Πῦρ έχων και μυρρινας
 Προθυσομενος εοικε τῆς πομπτης. Ib. Th. 37.
 Μυρρινας ιέρων φοβαν. Eur. I. 120.

Μυρρινος, Μυρρινος.

Ψαλόν γενεσθαι δά σε μεχρι τῆ μυρρινε. Ag.
 Eq. 960.

Πορθων αποσχίζεσθα μυρριανών φοβην. Eur.
 Alc. 169.

Μυρριανών.

Και μυρριανώνας.—Ag. R. 156.

SYN. Μυρτεων, μυρριανών.

Μυρρινοειδής.

—Και μυρρινοειδέας οζες. Hom. M. 81.

Μυρρινος.

—Και Μυρρινος εσχάταωσα. Il. C. 616.

Μυρσος.

Μυρσον ες ωπειντα παλαιφαμενης τε αγνοιο.
 E. M. Αγγέον εξαγνησ απεκομενον λυγαν.

Μυρτιλος.

Μυρτιλος εκοιμασθη
 Παγχυρσων διφρων
 Δυσαναστιν αικισιαι
 Προερίζος εκερισθής.—Soph. El. 511.

Μυρτις.

—Ιδε γλυκυαχέα Μυρτιν. Ep. I. 1.

Μυρτον.

Ηρινα βοσκημεθα παρθηνα
 Λευκοτροφα μυρτα, χαιρι-
 των τε κηπευματα. Ag. Av. 1100.

Μυρτος.

—Μυρτοιο δέ χείρες αθικτοι. Call. 3. 201.
 SYN. Μυρρινος, μυρμη, μυρμη, μυρτις,
 μυρτια.

ΕΡΙΤΗ. Απαλή, ευοδμος.

Μυρων.

Βοιδιον ε' χροανις τέλυπωπομενον, αλλ' υπό γηρας
 Χαλκωθεν, σφετερη ψευσατο χερει Μυρων. Anac.
 169.

Μύς.

Μύς ποτέ διψαλεος, γαλις κινδυνου αλυξας.
 Hom. B. 9.

—Όπως δολις μυας εξολεσωμεν. Ib. 150.
 Ος μονος εν μυέσσι.—Ib. 257.

SYN. Σμινθα, σμινθος, ύραξ.

ΕΡΙΤΗ. Ερπυσιός, λυχνοςόρος, παμφάγος,
 νυχθηόρος, σκοτιος, φιλολυχιος.

—Ερπυσιός κατά δαματα—

Σμινθος ό παντοπις δαιτος λιχνος, εδε μυαγρης
 Δειλός, ό κ' εν θανατε κερδεα ληζόμενος. Ep.

Μυσαγμα.

—Τό τ' επέν ευπετές μυσαγμα πωσ. Aesch.
 Supp. 1002.

Μυσαρός,

M Υ

- Μυσαρός, Μυσαρωπίς. Vid. Ποροσυνή.
 Η γὰρ γέ τοι, μυσαρά, καὶ τὴν ἐπιχαρμα τε-
 τυγμαι; Theoc. 2. 20.
 S Y N. Μυσαχθής, μυσαχῶδες, μίανωρ, μίαν-
 ρος, μυχῶδες, ἀκαθαρτος, εἰδεχθής.
 Μυσατρίομαι.
 Παιδῶν μυσαχθῆσ' εσοδες.—Eur. M. 1149.
 S Y N. Ἀποστροφῶμαι, βδελυτρίομαι, μυδαζο-
 μαι δυσχεραίνω.
 Μυσίς,
 Το σιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μυσίον. Ar.
 A. 438.
 Μυσίς,
 —Καὶ κρεα Μυσίδος αἰνός. Dion. 805.
 Μυσοί,
 —Περίμω Μυσοὶ ὄσαν ἀγλαὰ δάρα. Il. ω.
 278.
 ΕΡΙΤΗ. Ἀγερῶχοι, ἀγχεμαχοί, ἀκοιτισαί,
 κερτεροθυμοί.
 Μυσός.
 Ἀλλ' αὐτὸς αὐτῆ τέτ' ἀποσκειδῶ μυσός. Soph.
 Oed. T. 138.
 S Y N. Μίασμα, βδελυρία, προσοχθιτμός,
 φοιός
 Μυσπολεῶ.
 —Καὶ μυσπολεῖ, ὅσις καταδεδυκώς.—Ar. V.
 140.
 Ε X P. Καταδύεται, ὡς μῦς φοιτᾷ.
 Μυσαῆξ.
 Καὶ μυσαῆξ πολλὸς ἔρος ἀρ', ἀναλέοι δὲ κικίνοι.
 Theoc. 14. 4.
 S Y N. Γενεῖον, ὑπορρητιον, προπωγωνιον.
 Μυσηριον, τὰ Μυσηρια
 —Νομισαὶ δὲ σε ταῦτα χρὴ μυσηρια. Ar. N.
 143.
 —Ἰδὲ μυσηρια δ' ἀγνά. Orph. H.
 S Y N. Ἀπορητιον.—οργία, προτελεῖα τὰ.
 ΕΡΙΤΗ. Ἀπυσον, ἀπισῶν.
 Μυσηρικὸς, Μυσικός, Μυσηρίς.
 —Φορὰν χοιριῶν μυσηρικῶν. Ar. A. 747.
 —Χοίρας ἐγόνγα μυσικῆς. Ib. 764.
 —Καὶ τελετάς μυσηρίδας εἴρετο Βακχῆ. Ep.
 1. 3.
 S Y N. Μυσηριακός, μυσηριώδης.
 Μυσνός, Μυσικόλος.
 Κλύθ' ἐπαγων ζῶν ὅσαν μυσνὴ ρεοφαντῆ. Orph.
 H.
 Μυσπόλος ρελήρας, ἰδ' οργιωνντας εσθθαι.
 Min. 4. 220.
 S Y N. Μυσπόλος, μυσιπολευτος, ἱερεύς, εση-
 γητής.
 ΕΡΙΤΗ. Ἱερός, εὐίερος, θεοραδής.]

M Υ

- Τὴς δὲ σὺ ἐν τελεταῖς ὅσις μυσας ἀναδειξάις,
 Θῆσα ἀεθαλεάς, πολυολβές, ευφρονάς, ἀγνές,
 —Θηητῶν σήρηγμα κραταῖον. Orph. H. ες.
 Μυσις.
 Μυσις ναματος ἢ Κυπρις
 Τρηναιοῖς κροτῶσα. Anac. 18. 12.
 —Μυσίδα μολπήν. Ep. 1. 5.
 Μυσιλαγυῖος.
 —Βραχυσυμβολε, μυσιλαγυῖος. Ep. 1. 2.
 Μυσιλη, Μισυλη.
 Εγὼ δὲ μυσίλας μεμυσιλημενὰς
 Ἰπὸ τῆς θεῆ (σερω.) Ar. Eq. 1165.
 S Y N. Μυσρον.
 Μυσιλλᾶω, Μυσιλλαομαι, Μισυλαομαι.
 —Χάμορον χεροῖν
 Μυσιλλᾶται τῶν δημοσιῶν. Ib. 824.
 S Y N. Κατατρῶω—ευεργαζομαι.
 Μυσιπολευτος. Vid. Μυσνός
 Αἱ τελετάς θνητοῖς ἀνεδειξατε μυσιπολευτες.
 Orph. H. Μεσ.
 Μυσιπολεῶ, Μυσοπολεῶ.
 Εἶτε καὶ ἐν Φρυγίῃ σὺν μητέρῃ μυσιπολευεις.
 Orph. H.
 S Y N. Εορταζῶ, ἐπιτελεῶ.
 Μυτωτρίεω.
 Αἴθης τὸν αὐτὸν ἀνδρα μυτωτρεσομεν. Ar. V.
 63.
 S Y N. Συντριβῶ, ἐπικραίνω, συγκοπῶ.
 Μυτωτρίον.
 —Ἐν μυτωτρίῳ μετὰ τυρῆ. Ib. Eq. 768.
 —Ἦν εἰρηφάντο μυσωτόν. Call. ap. Sch. V. 63.
 S Y N. Τριμμά.—πλακῆς.
 Μυχατος. Vid. Μυχος, Μυχιος.
 —Ὁ δὲ δωματος ἐκ μυχατοιο
 Ερχεται Ἑρμείος.—Call. 3. 68.
 Μυχθίζω.
 —Καὶ σιμὰ σσοπρῶς Μυχθίζεις.—Ep. 1. 7.
 S Y N. Μυζῶ, σίεω.—μυκτηρίζω.
 Μυχθισμός.
 Κλυῶ—μυχθισμῶν νεκρῶν. Eur. Rh. 789.
 S Y N. Στεναγμα. οἰμωγῆ, ολοθυμός.
 Μυχιος.
 Φύλλων τε ποιοῖσι τινασσομενων μυχθησι. Ar.
 2. 744.
 S Y N. Μυχιαῖος, μυχατος, ἐνδομυχος. εφ-
 εσιος.
 Μυχμός
 Μυχμῶ τε σῖοναχῆ τε.—Od. ω. 415.
 S Y N. Ρογκος, κλύπος.
 Μυχοιτατος.
 Ἰζε μυχιατατος αἰεί.—Od. φ. 146.

Μ Ω

- SYN. Ενδοτατος, εσωτατος, μυχαιτατος, μυχατος.
 Μυχίς, Μυχόθεν.
 Ἐστὶ πόλις Ἐφουρη μυχῶ Ἀργεος—Π. ζ. 152.
 —Πιμπλασι μυχῆς λιμένος—Π. φ. 23.
 —Πελαγον μυχόθεν βασιλίῳ Aesc. Ag. 96.
 SYN. Μυχή, κευθμών, κολος. τὸ ἔσω, ἐνδον, ἐνδομυχον, μυχχαιον.
 ΕΡΙΤΗ. Ἀνοσῆτος, δειμαλέος, γλαφυρός, κοῖλος, εὐρύς, λιπαρός, οκρυοίς, πολυγναμπῆτος, πολυσεφής, πετρῆσις, σκοτίσις, στυγερός, σκιερὸς, ταρταρεὸς. ἀνιλιος, ποντίσις, κερτέρσις.
 Μυχοτρόπος.
 Τὰς μυχότροπυς, τὰς ἀνδρεαστρίας καλῶν. Ag. Th. 399. (αἱ μοιχοτρόπυς)
 Μυχερός.
 Καὶ μυχερὲ χοιραδῶν Ζαράξ. Lyc. 373.
 SYN Φυλαξ.
 Μυω.
 Οὐ γάρ πω μυσαν ὄσσε ὑπὸ βλεφαρισίῳ ἐμοῖσιν.
 II. ω. 637.
 SYN. Ἀπομυω, καμμυω, ἐπιμυω, σκαρδαμυτῶ. Δενδύλλω.
 Μυων.
 —Ἐθι παχιστος
 Μυῶν ἀνθρώπις πελεται—Π. π. 315.
 Δρυϙ' ἀπὸ μυωνων.—Ib. 324.
 SYN Η. Γαστροκημία. μύς.
 Μυωϙ.
 Ἐδραμεν ἢ τε πορτίσις ἀσιυρος, ἢ τε τυπέσαν κέντρον ἀνεπίοισις βοορραϊσας μωπατος. Tryph. 352.
 Βῶσον, ὃν τε μωπα βῶν καλεῖσιν ἀμορβοί.
 Call. Fr.
 Σπερχεται ἐκ μωπασις ἀνθῆα δεγμενος ὄρμῆν.
 Nic.
 SYN. Οἰστρος ἐγκεντρῆσις, κέντρον, βικέντρον, ὑσπληγῆ.
 ΕΡΙΤΗ. Βοοσόδος, γυοβέρος, οξυτόμος.—ἀεροροίσις, ἀδύφαγος, αἰόλος, δῆσιος.
 —Τὸν ἵππασῆρα μωπα.
 Χρυσέον εὐκνήμης κέντρον ἐθῆκε ποδός.—
 Κέντρα τ' ἐναιμνηντα διωξίπποιο μωπατος.
 Βερόφορον ἀκροσίδηρον ἀπειλητῆρα μωπα. Suid.

Μ Ω

- ΜΩΛΟΣ.
 —Περὶ δ' αὐτῆ μῶλος ὠρωρεῖ II. ρ. 397.
 —Θάνατον καὶ μῶλον Ἀρηος. II. ε. 401.
 SYN. Μαχίη, θορυβός, πονος, φυλοπίσις. βαρός.

Μ Ω

- ΕΡΙΤΗ. Ἀγροίσις, ἀσχετος, ἀλγίνοσις, αἰματόσις, ὀνοσιος.
 Μῶλυ.
 Ρῖζη μὲν μελαν ἔσκε, γαλακτι δὲ ἐκῆλον ἀνθος, Μῶλυ δὲ μιν καλεῖσιν θεοὶ χαλεπὸν δὲ τ' ὄρωσιον Ἀνδρασι γὰρ θνητοῖσι—Od. κ. 305.
 Μωμομαί, Μωμω
 —Τρωαὶ δὲ μ' ὀπισσω
 Πᾶσαι μωμῆσονται—II. γ. 412.
 —Μήτις ὀπισσω Μωμωῆ—Od. ζ. 274.
 SYN. Ψεγω, μεμφομαι, ἐγκάλεω, λοιδορεῶ. ἐπισκωπῶ, ἐπιμωμομαί, κακίζω, κακηγορεῶ, προσηλακίζω
 Μωμῆτος
 —Οὐκ ὄπλων σχέσειν Μωμῆτος—Aesc S. T. 514.
 SYN. Ψεκτός, καταμεμπίσις.
 Μῶμαρ,
 —Ἡ μῶμαρ γενεῶ. Lyc. 1134.
 Μῶμος.
 —Ἐθελεσι δὲ κε μῶμον ἀναψῆ. Od. ε. 86.
 SYN. Ψογος, ψεγμα, ονειδισμός, κακισμός, κακηγορία, λοιδορία, διζελή, ονειδος. φθογος.
 ΕΡΙΤΗ Ζηλημων, ἐλεγχῆσις.
 Ἀλλὰ σὺ μῶμε
 Ἐξίθι, κείσι ἔτεροις οἷον ὄδοντα βαλε.
 Μωμοσις.
 Γραμματικῶσι, Μωμοσις Στυγῆσι τεκνα—Er. I. 1.
 Μωμοσις λαίφρασις ἐξεφυγε ψεφυγας. Ib.
 ΕΡΙΤΗ. Παναπειθῆσις, τρισάλατος.
 Μωμῆ.
 —Καὶ ἐλάσση μωμυχας ἵππυσι. II. ε. 236.
 SYN. Μονωνυξ, μονοχηλῆσις, μωμυχος, μωμωιυχῆσις
 Μωμομαί.
 Πέλοσις ἢ ναυτίσις δὲ πωῆραν
 Τῆνδ' ἐμωρανεν τάλασι; Aesc. Perf. 721.
 SYN. Ἀνοπταίσις, πλιθιαζῶ, εὐθηζομαί, ἠλαίσις, μωμομαί.
 Μωμομαί, τὸ μῶρον.
 Σχῆδον τι μωμο μαριαν ὀφλισκανα. Soph. An. 476.
 Ἀλλ' ὡς τὸ μῶρον ἀνδράσις μιν ἐκ ἔνι; Eur. H. 966.
 SYN. Μωροτίσις, μωροσις, εὐθησις, ἀνοια. μωμομαί, ἀμαρτία
 Μωρολογεῶ.
 —Ὅποσοι τὰ δὲ μωρολογῶσι. Ath. 4.
 Μωρολογος.
 Μυθολογος τευχῆσι καὶ ἀισχρορημόσις ἀνδρασις, Μωρολογος χλεῖσις δ' ἠγγορασις—Man. 4. 445.
 Μωρος, Μωροφρον.
 —Κωὶ μῶρα βελευσωμεθα. Ag. Ecc 472.
 —Μωροφρονες, ἀισχρογελωτασις. Man. 4. 283.
 * Q 9 SYN 2

N A

SYN. Ανοστος, ακαιοσθιτος, αλοσος γιλωτο-
ποιός, μάκος, αφρον, ματαίος, αμβλός.
Μωσις.
Μωσις αρτιγενεθλος επεγραφε—Nonn.
—Θεός εσμεν έταίροι

N A

NΑΒΑΤΑΙΟΙ.
—Υπερ κλιτύν Λιβανιο
Αφροί ναισιν επαιυμην Ναβαταίοι.
Dion 954.
Ναβλας.
Ναβλαν τιν' όδε ναβλας τι εσιν, επέ μοι.
Ath. 4.
Ναβλισοκλυπης
Ναβλισοκλυπίας τε χοροίς,—Man. 4. 185.
Ναετηρ, Ναετης.
Ναζαρεθ ναιετήρα—Nonn. I.
Ναζαρεθ ναετης πειλομαι—Ib.
SYN. Ναιετης, ενναετης, οικητης, οικητωρ.
εγχαριος, επιχαριος, εποικος, ει οικος, μετοικος,
περικτιων.
Ναις
Ναι μα τοδε σκηπήρον—Il. α. 234.
Ναιίδες, Ναίδες, Vid. Νηιάδες.
Ναΐσι και Βαχχοίς—Orph.
Ναΐς. Vid. Λαΐς.
Και νυμφαν—Ναΐδα γάμεν. Theoc. 8. 93.
Ναιέταω, Ναιω.
Ναιεταοί πολητες—Il. δ. 45.
—Ηδ οί Στυρα ναιεταισκον. Ib. ε. 539.
Τρωαν οί ναιεσι κατά πώλιη—Ib. 130.
Ος ρ' εν Υλη ναιεσκε—Il. ε. 708.
Νησων, αί ναιεσι περη αλος—Il. ε. 626.
SYN. Οικω, κατοικω. Διατριβω.—ναιομαι
κειμαι.
Νακη, Νακος.
Αν δε νακην έλετ' αιγός—Od. ξ. 530.
—Τό μιν νακος εχθής εκλεψεν Theoc. 5. 7.
SYN. Δερμα, βурсα. κωδιον.
Nāma.
—Και Βυβλίδος αδύ λιπάντες Nāma—Theoc. 7.
116.
SYN. Νασμός, ρήθρον, ρέθρον, ρεύμα, ρεος,
χρυσίς, απορρωξ, απορροή, ρυαξ, λεψιθρον, οχε-
τος, κρυνός.—ύδωρ (ποτόν.)
ΕΡΙΤΗ. Αεναον, αργυρεον, γλυκυ, έμερόεν,
ίερόν, θεοφιλές, θεοπειυσον, καλλιροον, καθαρόν,

N A

Θεισμοτου Μωσής—Ib.
—Υπογρατηγ' θεοπι Μωσεως. Cyr. Th.
SYN. Αριστοπος, πολυφραν, θεομαθητης,
—θεοδης μαντις.

N A

πανσελεον, υγιενόν, φαιδρόν, φιληδονον, χρε-
σορροτον, ωραϊον.
Νανος, (ό Οδυσσεύς)
Νανος πλαναίσι παντ' ερευνησας μυχόν
Αλος τε και γής—Lyc. 1244.
Νανοφυής, Ναννοφυής.
Ναννοφυής,—Arist. Pa. 790.
SYN. Νανωδης. ανθρωπαριον.
Ναξιος.
—Εν Ναξιαις σαΐς Θυάσι—Soph. An. 1164.
Ναξιεργής.
Το πλοϊον εσαι Ναξιεργής καθαρος. Ag. Pa.
142.
Ναξος.
Ναξοστ', ηδ Παρος.—Hom. A. 44.
Ναός, Att. Νεώς, Νεός.
Μητρί φιλα και πατρί θυωδεις εσατο ηνάς.
Theoc. 17. 123.
—Προς ηνδ Αθηναίς αγελείης. Il. ζ. 269.
SYN. Ανακτορον, έδος, ιερόν, σηκος, τεμε-
νος, αλοςος, ειδωλειον.
ΕΡΙΤΗ. Αργυροφειγής, αιπυδμητος, άγιος,
αιμρατος, αχραντος, αυγαλέος, ανηρεφής, επι-
ρατος, ευλαιγέ, ευωδης, ευκίαν, ευκλής, ευ-
συλος, ζαθεος, θυωδης, θεοκλητος, θεοτερπής,
θεοδμητος, θεοτευκτος, θεοδευμων, έμερτός,
ερικυδής, ιερός, κηωδης, λιθοξομος, λιθωδης,
περικαλλής, πολυκλαυσος, πολυλλισος, πολυ-
ολθος, πανδοκος, πων, καλλιθ' μεθλος, ύψιθε-
μεθλος, ύφοροφος, τιμιος, χαριης, χρυσαμπιξ,
χρυσουγής.
ΡΗΡ. Κλιση θεοτερπής. Apollin.
Νεοφυλαξ, Νεωφυλαξ.
Ω νεοφυλακες βωμοί τ' επισάται. Eur. I. T.
1284.
SYN. Ιεροκομος, ιεροδαλος, ζακός, ιεροφυ-
λαξ, νεωκός, ησοκός, ησοπόλις, αποπολος.
σπηκός, τεμενωρός, φαιδρυντής.
Ναπη, Ναπος.
—Και φρωες ακροι, Και ναπαι,—Il. π. 300.
Λατμιον αν ναπος ήθη—Theoc. 20. 39.
SYN.

N A

N A

SYN. Αγκος, δρυμος, συναγκεια, κοιλιάς, αλος, τοπος ορεινός, συμφυτος.
 EPI TH. Βαθυστενος, επηρεφός, ευδρος, ερημια, μακεδνή, κισσοφόρος, υφοβολος, ενκοιλοπεδος, πολυρρηνος, πολυθηρος, συσκιος, σκιερά, υλιμος, υλοκομος, χλοηρα.
 Ναπαίος.
 —Ναπαίαις εν Κιθαιρέανω πηχηαίς. Soph. Oed. T. 1045.
 SYN. Ναπωδης, δρυμωδης, υλωδης.
 Ναπυ.
 Κάβλεφε ναπυ—Ar. Eq. 628.
 SYN. Σινηπι.
 EXP. Δριμύ, οργύλον.
 Ναρδος.
 Ναρδός τ' ευσαθέος δραχμηϊών ακθος εισεσθαι. Nic.
 —Και ες χυανοτριχα χαιτην
 Ναρδον, υπό γλαυκίης κλειομενην ίαλυ. Ep Suid.
 EPI TH. Ευσαχυσ.—αισιική, πολυτιμος.
 Ναρθηξ.
 Εν κοιλω ναρθηκι,—Hef. ε. 52.
 —Και πυροκαιταν
 Ναρθηκια, κροταφών πλαντορα νηπιαχών. Ep. Suid.
 SYN. Ναρθηκια, ραβδος, πησιγυξ.
 EPI TH. Βοιραρός, γηροκομος, απολομος, θηροφόνος, πυρροτοπος, πυρροτόκος, ριντόμος, μυσιτόλος, ιερός.
 Ναρθηκοπληρωτος.
 Ναρθηκοπληρωτον δε θηρώμαι πυρος
 Πηγήν κλοπαιαν—Aesch. Fr. 109.
 Ναρθηκοφόρος. Vid. Βακχος.
 Πολλοί μεν ναρθηκοφόροι, παύροι δέ τε Βακχοι. Pion. Ep. l. 1.
 Ναρκαω.
 —Ναρκισε δε χερ επί καρπῷ II. 3. 328.
 SYN. Αργιω, βλακειω, αποναρκῶμαι, νωθρευω, νωθραϊνω, μαλακίζομαι, κατοκνεω, λυομαι, ενναρκω.
 Ναρκα. Ναρκη.
 Η σπαρον, η ναρκας αγελήϊδας—Ath. 7.
 —Ωσπερ ναρκη με κατά τῆς χειρὸς καταχέεται. Ar. V. 711.
 Οἶον δὴ ναρκη τερνεροχοῖ φαρμακον αληῖς. Opp. αλ. 2.
 SYN. Ναρκωσις, ναρκημα, ναρκισις, βλακεια, σκηρια, μυρμηκισις, αναισθησια, νωθροτης—Ιχθύς.
 EPI TH. Αφρων.
 Ναρκισσος.
 Α δὲ καλὰ ναρκισσος επ' αρεκειουσι κομασαι. Theoc. I. 133.

SYN. Λειριον, λιριου.
 EPI TH. Ευπνοος, ευχροος, υγρός, φιλομυρος.
 Θαλλει δ' ερανιας υπ' αχρας
 Ο καλλιβοτρυς κατ' ἡμιαρ αιε
 Ναρκισσος, μεγαλαιν δεαίν
 Αρχαίον σεφανωμα.—Soph Oed. C. 715.
 Ναρκισσος.
 —Και ε Ναρκισσος ακει. Nonn. I. 11.
 Ειχε δὲ Ναρκισσοιο φερωιυμα φυλλα κορυμβων. Ib l. 48.
 EPI TH. Ποθοβλητος, ἡμεροσις, καλλιερροος.
 Ναρως.
 Προς ναρά δε κρηναία χαρῶμεν ποτά. Soph. E. M.
 SYN. Υγρός.—αρραν μαρός. (Hef.)
 Νασμός.
 —Μελισσορυτων από νασμῶν. Orph. 572.
 SYN. Νάμα. ομβρος. κατακλυσμός. απορροια.
 EPI TH. Μελαραυγής.
 Νασσω.
 Αμφι δὲ γαίαν εναξε—Od φ. 122.
 SYN. Επινασσω, επεμβαλλω, εμφορω, συμπληρω. βωω ὀμαλιζω. θλιβω.
 Νασης.
 Νασης Αμοιμακόστε, Νομιονος αγλαά τεκνα. Il. 6. 870.
 Νασος.
 —Λαρω νασῶς θυαν μελιτιτας. Ar. Av. 568.
 Πριν αν κρατητη νασῶν ευσοχω λιθω. Lyc. 528.
 SYN. Πλακός, θερμός, αργος μετ' ελαιω.—σκυλός, μη εχων τι κῆφον.
 Ναναγια, Ναναγιον.
 —Χημωνι και ναναγιας. Ar. Th. 880.
 Ναναγιων Κρισσαίον ἱπτικων πεδῶν. Soph. El. 732.
 SYN. Ναυφορια—εκβρασμα. πῆμα.
 —Νῆα διαρραισθῆσαν αελλαις
 Αινά Ποσειδάωνος αμελικτοιο τυχεσαν. Opp.
 —Στεταγματων εκεβρασμενων τετρων
 Συν ἡμιθραυσις κρηιοι,—Lyc.
 Ναυαρχια.
 Κραϊνων άπασης Μολοπος ναυαρχιας. Lyc. 733.
 SYN. Ναυκληρια.
 Ναυαρχος.
 Ουτε ναυαρχες μολέιν. Soph. Aj. 1249.
 SYN. Ναυκρατης, ναυκρατωρ, σολαρχής, σολαρχος, κυβερνητήρ αποσιλεύς, ναυτίβιος.
 Ναυατης, Ναυατατης. Vid. Ναυτης.
 Φοβος δ' ἦν ναυαταις τεγγαι ποδα. Eur. I. T. 1380.
 Ιω μοι φιλοι ναυατακι. Soph. Aj. 348.
 Ναυατατός

- Ναυατος.
—Ναυατω σόλω . Ph. 273.
Ναυβολιδης. Vid Ιριτος.
Ναυδετον.
Και ναυδετ' αηλατο πυρμαν. Eur. Tro. 811.
S Y N. Προτοκος. καλας, πυρμυσιον.
Ναυηγός pro Ναυαγός.
—Ου λησεις γε θεός—
Ναυηγόν ριφας από σματος, ως από πειρης.
Hom. B. 93.
Ναυκρατιτης (σλεφανος)
Τες μεν ρεινις, τον δε Ναυκρατιτης. Anac. 87.
Ναυκληρεα.
Συ δ' αυτος γωδι ναυκληρεν πολιν. Aesc. S. T. 658.
S Y N. Ναυτιλλομαι, ναυαρχεω, κυβερναω, περιεπω, σωζω.
Ναυκληρια.
Αλλ' εδὲ ναυκληριαν—Στεβας—Eur. Alc. 109.
S Y N. Ναυαρχια. — ναυτιλια. — σολος. — το ναυτικόν.
Ναυκληρος,
Πλεον γαρ ο ναυκληρος κ πολλῶ σόλω. Soph. Ph. 554.
Ναυκρατης. Nom. pr.
—Διδε χαριν Αισχυλι υῶ
Ναυκρατει, ευχολας τεισδ' ὑποδεξαμενος. Anac. 188.
Ναυκρατωρ. Vid Ναυαρχος.
Οδ' εσιν ἡμῖν ναυκρατωρ ο παῖς—Soph. Ph. 1100.
Ναῦλος, Ναῦλον.
Εκβαιν' αποδος τον ναῦλον—Ar. R. 272.
S Y N. Ναῦσθλον, πορθμῆον, πορθμῆιον, επι-
θεθρον — καβλας — εφοδιον.
Ναυλοχος.
Ναυλοχον ες λιμένα—Od. κ. 141.
E X P. Τας ναῦς κρυπταν, η ὑποδεχομενος.—
ναυφρακτος. ναυσαθμος — ευδιος.
Ναυμαχεω.
Τι γαρ εγῶ εκ ναυμαχων; Ar. R. 33.
—Η κακοῖς τοσοτος ναυμαχεῖν.—Ib. V. 477.
S Y N. Διαναυμαχεω συμμαχεω.
Ναύμαχος.
Νωμα δε ζυσδν μεγα ναύμαχον εν παλαμησι,
Il ο 677.
E X P. Πῆρας ναυμαχίαν επιτηδειος.—ναυμα-
χῆς.
Ναυπηγεω, Ναυπηγεομαι.
Τις χαλκνευει, η ναυπηγεῖν.—Ar. Pl. 513.
—Ουδὲ ναυπηγεμενος. Ib. Eq. 12.
Ναυπηγετης.
—Πεντηκοντα σὺν ναυπηγεταις. Lyc. 873:

- S Y N. Ναυπηγός, νερεγός, νεαπειός.
Ναυπηγος.
—Ιδ' εν ναυπηγεσι τεχναις. Man. 4. 323.
Ναυπηγια.
Ναυπηγίαν δ' ως εἰ τις αρμοζων ανήρ. Eur. C. 459.
S Y N. Ναυπηγησια.
Ναυπλιεος.
—Διμενα—Ναυπλιεον—Ib Or. 54.
Ναυπλιος.
—Θησιο—Δαναοιο γενεθλι
Ναυπλιος.—ος περι παντας εκαινοτο ναυτιλιη-
σιν. Ar. 1. 134.
—Αμυμωνης φιλος υῆς,
Ον τεκεν ευνηθισα περικλυτω Ερροσιγαίω,
Αγλαδν κωρενν, δεμας εικελον αθανατασι:
Orph. 200.
Ναυπορος. Vid. Ναυσιπορος.
—Διμην; σλομα ναυπορον.—Ar. 4. 1546.
—Επ' ακτας ναυπορος τῆς Παλλάδος, Aesch.
Eum. 10.
Ναῦς, Νῆϋς.
—Ευμιμεν ὑπερ ψαμαθς ἀλια ναῦς. Orph.
Τῶν μεν πεντηκοντα νεες κιον.—Il. C. 509.
Καδδ' εβαλον πορπαριθε νεῶς.—Od. κ. 172.
Πῦρ ες γῆα φεροντα—Il. ο 422.
Νῆϋς τε κατερυσαι.—Od. δ. 150.
S Y N. Πλοια, ὀκλας, πευκη, σκαφος.
E P I T H. Αμφιελισσα, αραιά, αεκελιος,
αρχιαλος, αμεμφός, ἀλιςρεψις, ἀλιεδρομος,
ἀλιπλανής, ακαντεφῆρος, γλαφυρά, βαβῆα, επι-
ηρετμος, εἴση, ευσσελμος, ευπυρμος, ευκλεής,
ευεργής, ευζυγος, ευκρευρς, ευτρωρος, ευξοος,
ευρης, ευπλος, ευχροος, εκατουζυγος, εεκοσο-
ρος, επικαρτια, ετρατῆς, ευσερης, ευσηκρθημος,
ευροσσωτος, ευκραρος, ευρομος, ευρεῖα, ευθυ-
δρομος, ευρηνή, ευρεμοχθος, αελλομαχος, βα-
θυτερμων, δολιχη, δολιχηρετμος, διορταγής,
δοδ. Θαλασσοπορος, λινοπλερυξ, υποπλερος, ο-
μοπλερος, κορωνῆς, κνανοπρωρος, ταυπρωρος, κη-
φη, μυριοφορτος, μελαινα, μιλοπαρνος, μεγα-
κητης, ποντοπλανος, ποντοπῆρος, πρωτοπλος,
περικαλλής, πεντηκοντορος, πολυκλήης, πολυ-
ζυγος, πολυρομφος, πολυρορτος, ροθιος, ὑδρο-
σκελής, ὑποβρυχια, ὑψιμελαινα, σποροεσσα,
φοινικοπαρνος, φρετῆς, φηγινα, φοιταλεα, κω-
πορος, κωυαλος, ακῆα, κωυπλερος, κωυπρωπος,
κωυκλοςοςλος, τρισκαλμος, χαλκεμβολας, κελ-
λιχορος, ορθοκραιρα, ταχυγενος, κατοξεινος, φε-
ρεσσακῆς.—αναις ναῦς. Aesch.—νιληφῆς, ανηλι-
φῆς, πισσαλιφῆς.
P H R. Αρμα θαλασσης. Opp.—διδρος ὑδα-
των. Nonn. ναυτιλων οχηματα. Aesc. φερε-
κλειος

κλειο ποδες. Lyc.—άλος ἵπποι. Hom — αὐσμων
 πῆρον ἑρ — ναίη ἀπηνη. Eur.—πλωτὴ ἀπηνη.
 Dion — εὐτλος, κρισδρομος, φρεῖς, φιλακίς,
 κ ταφρακτος, αφρακτος, ανεματιτος καὺς.
 Ναυσθλοα, Ναυσθλοομαι. Vid. Ἐκναυσθλοα.
 — Οὐ ναισθλοομαι. Ag. Pa 125.
 E X P. Νεωσ επιβαινομαι, — ναῦν μισθοομαι.
 Hefych. ναυλω, ναυτολογεω. αποκομιζω.
 Ναυσιαω, Ναυσιαω.
 Οὐκ εσθ' ὅπως κ ναυτιᾶς — Ib. Th. 889.
 S Y N. Καρδιωτῶ, ασαομαι. — αποπῆυα.
 Ναυσιβατης, Vid. Ναυτης.
 Ναυσιβάτας — και ὑδάτος ἴσoras ανδρας. Man.
 1. 323.
 Ναυσιν, Ναυσιν.
 Τον δ' ανδρα τὸν παρόντα ναυσιν διδοῖ. Sim.
 S Y N. Ναυσιασις, ναυτιασις, ναυτιασμός,
 ἀσὴ βδελυγμῆς.
 Ναυσιδρομος.
 Μυσαις εν ποντε ναυσιδρομον ἔρον αγχσα.
 Orph. H.
 Ναυσιθωσ.
 Ναυσιθων μεγαθυμον, ὃς εν Φαιξῖν ανασσε. Od.
 η. 62.
 Ναυσικαα.
 — Αθανατησι φυῖν, και εἶδος ὁμοιη,
 Ναυσικαα θυγατηρ μεγαλυτηρος Αλκιοοιο. Od.
 ζ. 17.
 ΕΡΙΤΗ. Λευκωλενος, εὐπεπλος.
 Ναυσικλητος, Ναυσικλητος.
 — Κερη ναυσικλητιο Δυμαντος. Od. ζ. 22.
 Φαιικες — ναυσικλυτοι ανδρες. Ib. ζ. 191.
 Ναυσινος.
 Ναυσιθων δ' Οδυσῆϊ καλυψω δῖα θεαων,
 Γειατο, Ναυσινούτε. — Hef. ζ. 1017.
 Ναυσιτομοτος. Vid. Ναυσιδρομος.
 — Ωσε ναυσιτομποτον αυραν. Eur. Ph. 1741.
 Ναυσιπόρος.
 — Αχαιῶν τε πλωτασ ναυσιτοπορος. Ib. I. A.
 173.
 Ναυσιπόρος σφρατος. Ib. Rh. 48.
 S Y N. Ναυσιποροτος. Item. ναυσιπορος, πλωϊ-
 κῆς. ναυσιπερατος.
 Ναυσισονος.
 Ναυσισονον ὑβριν ιδων. Pind. Pyth. 1.
 Ναυσισορητος.
 Ναυσισορητοις δ' ανδρασι — Ib.
 S Y N. Ναυσισορος, ναυτικῆς, ναυβατης.
 Ναυσαθμος, Ναυσαθμον.
 Πυρὰ κατ' αντιπρωρα ναυσαθμων δαιεται. Eur.
 Rh. 136.
 S Y N. Λιμην, ναυλοχος, νεωριον, επιπηνον,
 νεῶν. — ναυλοχοι λιμέτες, ἐδραι. — ναυφρακῆς.

Ναυσολεω.
 Εξ ἱλις — νῦν — ναυσολῶ. Soph. Ph. 248.
 S Y N. Ναυτιλλομαι, — ναυκληρεω.
 Ναυσολημα, Ναυσοληα. Vid. Ναυτιλια.
 Ποντε τε ναυσοληματα — Eur. Supp. 209.
 Κλεων ἐπὶ ναυσολιαν. Ib. Andr. 796.
 Ναυσολος.
 — Ναυσολεον θεαρίδα. Aesc. S. T. 864.
 Ναυτης.
 — Τρομενοι δ' α τε φρενα ναῦται. Il. α. 627.
 S Y N. Ναυατης, ναυσιβατης, ναυβατης, νηο-
 βατης, επιβατης, ναυτικῆς, ναυτίλος, πλωτῶς,
 πλωτη, παραλος, παρθμευς, ναυκληρος.
 ΕΡΙΤΗ. Αταρθῆς, ἀλιπλος, μογερῆς, πω-
 τοπόρος, μισοφόρος, φιλεμπερος.
 ΡΗΡ. Νηδς ποιμην. Aesc. Γενος ναῖας αρῶ-
 γὸν τεχνας. Soph.
 Ος περι μεν βυκταισι και αργηισσιν αελλαις
 Νῆα κατιθυεν δεδαεν πολυμητιδι τεχηη. Orp.
 Ναυτιος. Vid. Μυδαζομαι.
 S Y N. Ναυτιωδης.
 Ναυτικῆς.
 — Ναυτικὴ τ' αναρχια, Κρεσων πυρός. Eur.
 Hec. 605.
 — Τὸ ναυτικὸν σφρατευμ' Αχαιῶν. Soph. Ph.
 59.
 S Y N. Ναυτίλος, νῆος, νηῖτης.
 Ναυτιλια.
 — Οσσον περιγινομεθ' αλλων Ναυτιλιη. Od. ζ.
 53.
 S Y N. Πλῆς, πλωος, πλεῦσις, νεῦσις, ναυσο-
 λια, ναυσολημα, ναυκληρια
 ΕΡΙΤΗ. Καλῆς, κρηος, κρευερά, ἰσομετρος,
 δυσπειφελος, πολυκηθῆς, πολυσκαλμοσι, πα-
 λυκλαυτος, ποιμητή.
 Και βχερὸν ατηρῆς ναυτιλιης καματον. Ep.
 Ναυτιλλομαι.
 Ως αν επισμυγερῶς ναυτιλλεται ἐνεκά πατρῶς.
 Od. δ. 672.
 S Y N. Αποπλεω, πλεω, ναυσολεω, νηοπορεω.
 ΡΗΡ. Διασχιζειν νῶτα θαλασσης. Nonn.
 — Τπ' ερεσιησιν κύμα χαρασσειν.
 Λῦσον απ ευρομαν δολιχὰ πρυμνησια νῆων,
 Ευτροχα τ' εκπετασας λαιφρα πουτοπορει. Ep.
 Οιδ' αρ' απ' ερεσιην επεχον χείρας τε νοον τε,
 Ακημοι βασιλῆες' ετετμετο δ' ασπετος ἄλμη,
 Αφρα ἀμ' αἰδαιοντος ὑπο τροπιη ενθα και ενθα.
 Orph.
 Ναυτιλος. Vid. Ναυτης.
 — Φεῦγε θαλατῆ
 Συμμισηγον εριφων, ναυτίλε, Διομεων. Call.
 Ep. 23.

N E

Ναυτιλοφθόρος,
 Και μιξόθροος ναυτιλοφθόρος σκοπός. Lyc. 630.
 Ναυτάγος.
 —Ουδὲ ναυτάγοι
 Ληξοσι πειθὸς δυσμενῆς ρηκτώριαι. Lyc. 1095.
 Ναυφορή
 —Απὸ στυγερίης ὅς καμε ναυφορηίης. Ep. 1. 3.
 Ναυφορος
 Πέπλος δ' αμείφας ἀντὶ ναυφορα σολῆς. Eur.
 Hel. 1398.
 Ναυφρακτος.
 Ἰωνων ναυφρακτος Ἀρης. Aesc. Perf. 955.
 —Ἐν τε ναυφρακτῷ στρατῷ. Ag. Eq. 564.
 S Y N. Ναυτικός.—ναυλοχος.
 Νάω.
 Καὶ κεν οἱ Ἀργεῖ νάσσα πάλιν—Od. δ. 174.
 S Y N. Ἰδρω. κατοικίω.
 Νάω.
 —Καὶ φρεατα μακρὰ ναυσιν. Il. φ. 197.
 S Y N. Ρεω, βρεω βλυζω.

N E

N ΕΑΓΓΕΛΤΟΣ.
 —Τὴν νεαγγέλτον φατιν. Aesc. Ch. 734.
 Νεαγενής, Νεπγενής. Vid. Νεογιλός.
 Χρή δ' ἐ σε λαβῆσαν τόνδε μοσχον νεαγενῆ. Eur.
 I. A. 1623.
 Νεβρις; κοιμησασα νεπγενέας—Od. δ. 336.
 Νεάζω.
 Ποι; μων νεάζων εχ ὄρᾳς, ἄ χρή σ' ὄρᾳν; Eur.
 Ph. 730.
 S Y N. Νεανισκωω, νεανισομαι, νεανίζω, νεα-
 νισομαι, νερίζω, αταλλω,—αφνευομαι.
 Νεάζω, τα. Vid. Νεοτης
 Το γαρ νεάζω εν τοιοῦτῳ βοσκειται
 Χωροισιν αὐτῷ—Soph. Tr. 147.
 Νεαιρα
 Ἀς τέκεν Ἡελιω ὑπεριον δ' ἄ Νεαιρα. Od. μ. 133.
 Νεαιρετος.
 —Λιπσσα μεν πολιν νεαιρετον. Aesc. Ag. 1074.
 Νεακόνητος, Νεπκονής
 Νεακοῦητον αἶμα χερῶν εχων. Soph. El. 1410.
 Σιδρηροβῶτι Ξυγανη νεπκονής. Ib. Aj 831.
 S Y N. Νεπκός, νεπθηγής, νεπθηκτος, νεσμμκίος.
 Νεανδρος.
 Ἀλη νεανδρος—Lyc. 1345.
 Νεανίας, Νεπνίας.
 Ἡδη πεφικότ' εκτελή νεανίαν. Eur. I. 780.
 Ἀνδρες κοιμισαντο νεανίαι—Od. ξ. 524.

N E

—Νεπῆν ἀνδρὶ εοικώς
 Πρῶθῃη, καλαὶ δε περισσειοντο εθεραὶ
 Κυανεαὶ, φᾶρος δε περὶ σίβαροῖς εχεν ὠμοῖς
 Πορφυρον.—Hom. VI. 3.
 S Y N. Νεος.—νεανικός. πολμηρος.
 Νεανιδος,
 Ὑμνος δε νεανιδοισιν ἀγκαλαις ἐπι
 Δεξασθε.—Eur. I. A. 615.
 Νεανικός.
 —Παρ' ἡμῖν δ' ἦν φοβος νεανικός. Ib. Hipp.
 1204.
 S Y N. Νεαρός, νεατερικός, μεραμκωδης, ἰσ-
 χυρός, ἀγνηρῷ, ἀνδρείος.—μεγας.
 Νεανικός
 Κἀτυπῆ δε με νεανικῶς.—Ag. V. 1298.
 S Y N. Ἰσχυρῶς. γενναίως. νεαρῶς.
 Νεάνης, Νεήνις.
 Ω δυσαλαινα, τίς πῶτ' εἶ νεανιδων; Soph. Tr.
 312.
 —Ζῶσι νεπῆσιν εοικυῖαι. Il. σ 410.
 S Y N. Κερασιον
 Νεανισκωω. Νεανισκωομαι Vid. Νεαζω.
 Αὐτῆ νεανισκωουτος ἐπιθυμῶσέ με. Suid.
 Νεανίκος. Vid. Νεος.
 Ἀλλ', ὦ νεανίσκ', ἐκ εἶ τὴν μερακκ
 Μισῶν σε ταυτην.—Ag. Pl. 1172.
 Νεασιδός. Vid. Ἡρινα.
 Νεαρός.
 Ως τε γάρ η παῖδες νεαροί.—Il. 6 289.
 S Y N. Νεος, μικρός, ἀπαλός, νηπιος, νεανικός,
 νεπθησιος, νεοπρεπής.
 Νεάτος, Νεατος.
 —Πολις—νεατὶ Πυλε ημαθοουτος. Il. λ. 711.
 —Ἐκείτο δε νεατος ἀλλων. Ib. ζ. 295.
 S Y N. Εσχατος, ὑσατος, νεωτατος. νεαιρος.
 Νεαω.
 —Θερος δε νεωμειν κ σ' ἀπατησει. Hel. ε. 460.
 S Y N. Νεῶω, καινίζω, ανανεάζω, εκνεαζω,
 νεαροποιῶ, νεαργεω.
 Νεβριδοπεπλος, Νεβριδοσολος. Vid. Βαχκος.
 Νεβριος,
 Ου γάρ πω νεβριεα δ' ἰσέα τετρηνοντο. Call. 3.
 244.
 Νεβρωδης: Vid. Βαχκος.
 Νεβροῖς, (ελαρα δερμα.)
 Νεβρίδα, την πηραν.—Theoc. Ep. 2. 4.
 ΕΡΙΤΗ. Αβρα, ἐπωμαδια.
 Νεβροχαρής. Vid. Απολλων.
 Νεβρός. Vid. Κεμας.
 —Τεθηπότες, πύτε νεβροί. Il. δ. 243.
 ΕΡΙΤΗ. Αιολοδερμὸς, αμνοφόρος, γαλα-
 θινός, νεπγενής, νεοθηλής, αελληης, αελλοπης,
 αναλλης,

N E

ακακίης, κυνόςπας, δασυμήξ, λαχνησσά, δαι-
 δαλα, οφεισινόμος, ποικιλιώτος, φιλοσκοπε-
 λος.
 Νειθαλής. Vid. Νεοθαλής.
 Αγ', ὡ νειθαλές, — ποροπολευμα δαφνας. Eur.
 I. 112.
 Νεικίης. Vid. Νεοκονίτος.
 Εξισταμον πέλεκεσσι νεικεσσι — II. v. 391.
 Νειλός.
 Θρηϊκῆς εἰδ' ἀπαρευθε νειλυδες εσχάτοι αλλαν.
 II. κ. 434.
 S Y N. Σηηλός, επιλός, νεκρός, ιεωτέρος, ιεο-
 συλλεκτος.
 Νειφάτος.
 — Τῆνδε νειφάτον εσαν ακω. Hom. M 442.
 Νειαιρός. Vid. Νεατος.
 Τον βαλε νειαιραν κἀτὰ γαστέρα — II. π. 465.
 Νεικω, Νεικω.
 Αλλα τῆν εριδας κκι νεικα γῶν αναγῆ
 Νεικῆν αλληλοισιν εναντιον — II. υ. 252.
 — Τῷ γαρ νεικησεκε — II. ε. 221.
 Νεικην βασιλῆος οφειδοῖς επειεσσιν. Ib 277.
 S Y N. Δνειασμαι, κακαλορωω, λοιδορωω, ὑ-
 βριζω, οφειδιζω — κριω.
 Νεικος.
 — Τῷ ἐνεκα νεϊκος ορωεν. II. γ. 87.
 S Y N. Νεικη, φιλονεικα, ερις, δῆρις, λοιδο-
 ρια, μαχη.
 ΕΡ Ι Τ Η. Ακριτον, αρηϊον, εργαλέον, αμνη-
 ρισον, λευγαλέον, κρατερον, ολιόν, ισοροπον,
 ομοϊον, ὑπερβιον.
 — Τῷ φιλορων τε λογων κριθαϊολα νεικη. Arist.
 Νεικωσ.
 — Πολιν ες Νεικωσ αγλαδῶν.
 Οππα Κυπριδος ἱδὸν καλαμω χλωρὸν ὑφ'
 ἀπαλῷ Theoc. 28. 3.
 Νειλος.
 — Οτε σπληνυτι ρειθρη
 Νειλος ἀπὸ κρημοῦτο κατερχεταῖ Αἰθιοπῆος. Call.
 4. 208.
 ΕΡ Ι Τ Η. Αναρροος, αννεφελος, αχειμων, αν-
 αυρος, αληπτης, βαθύς, ἐπταπερος, ἐπτασομος,
 νοτιος, καλλιροος, κερτοδοτης, φρεκυρπος, στα-
 χυωδης, σταχυμφίρος, πυροφόρος, πολυσχι-
 δης, πολυσρῆδης, πολυθεριμων, πολυσονος,
 πλατυρροος, μεγας.
 Νειλός πε ὑπὸ γαῖαν αποκρυφει μελαν ὕδωρ.
 Sib.
 — Αναβλυζων, διεραν ὄτε βαλακα θρυπῆι.
 Theoc.
 Μελαμβασης, Αἰθιοφ, Αἴγυπτιος, Τριών, πῶλαμος.
 — Αλφρεσιζιον ὕδωρ. Aelch. Αἴγυπῆις Ζεύς. Ath.

N E

Επὶ δὲ διὰ σφραταται ειλγιμένος εἰς ἀλα πιπῆι.
 Ὑδασι πιαινων λιπαρὸν πεδον Αἴγυπτιο. Κορρ.
 Νειλὸς μὲν αἰδῆ καλλιπαρθεῖαι ραι.
 Ος αντι διας φεκαδης, Αἴγυπτιον πεδον,
 Λευκῆς τακεσῖς χιουος ὕγραναι γμας. Eur.
 Νειλοθερίης,
 Δαπῆν ἀπαλῶν
 Νειλοθερῆ παρειάν. Aelch. Supp. 74.
 Νειλωῖτις, Νειλωίς
 Οὗτος σ' ὄδωσει τῆν τριγωνον ες χθῆνα
 Νειλωῖτιν. — Ib. Pr. 812.
 Πυραμιδες δ' ἐτι νῶν Νειλωῖδες, — Er. I. 4.
 Νειλῶν, Νειθῆ, Νειθεν.
 Νειθῆν εκ κραδης — II. κ. 10.
 — Τὰ πε μαλα νειθῆ λιμνης
 Κεσεται — Ib. φ. 317.
 S Y N. Κατωθεν, εκ βαθης. νερθε, νερθεν.
 Νειός, Νειός.
 Εν δ' ετεθε νεὸν μαλακην, πειθραν αρροαν,
 Ευρεαν, τριπλον. — II. σ. 541.
 Καί τις γεωργίς πυρον εἰς νεὸν σπειρας. — Suid.
 S Y N. Νεασίς, νεατη, νεασιμον, νεωμα, — ἡ
 αρσιμος γῆ.
 ΕΡ Ι Τ Η. Απαλῆ, βαθῆα, ακρυεσσα, στυ-
 φελῆ τετραγυος.
 Νειός αλεξιερη, παιδων ευκλιπτερα. Hef.
 Νεισομαχι, Νεισομαχι.
 — Ουδ' ἐπὶ νηὸν Νεισσονται. — Hef. ε. 235.
 S Y N. Νεομαι, πλεω.
 Νεισομαχίς.
 Χαλκὸν αροτρητῆν κλασιβωλακα νεοτομηῆα, Er.
 I. 6.
 Νεικός, Νεικός, Νεικός.
 — Πηματ' επασχων εν αινησιν νεκαδεσσιν. II.
 ε 886
 — Νεικός δε εἰ εκπεσε χεῖρις. — II. δ. 493.
 — Νεικων ἑτερωσ' ερνοντα. Ib. 492.
 — Πυραὶ νεκων καιοντο θαιμειαί. Ib. α. 52.
 Αυτίς τ' αμρὶ νεκῆι κατατεθνεῶτι μαχωμαί.
 II π. 526.
 S Y N. Πτῶμα — απνοος, αφανής, αλιθας,
 λιποβιος, ενερος, φθιμειος, αποφθιμειος, κειμενος,
 καμῶν, οιχομειος, κατοιχομειος, τεθνεῶς, τεθ-
 νικῆς, φωτοληγιος.
 ΕΡ Ι Τ Η. Ασωματος, αφυχος, αδρανος, αν-
 αίσθητος, ατινος, αναυδος, αμιδητος, αρπια-
 τος, δειλός, λιποφθογός, μυδαλέος, δυσπειθής,
 κρυερός, πολυθηνος, φριαλέος.
 Νεικός γαρ ἔτος ἐνεκα σμικρῆς πνοῆς. Eur.
 — Νεικων σιοσιδέα μορφη. Man.
 Νεικροβαρής.
 — Νεικροβαρής ακατος. Er. I. 4.
 Νεικροδεζμαν,

N E

- Νεκροδευγμων, Νεκροδύκιος.
—Αἶδ' ἔτ' νεκροδευγμονος. Aesc. Pr. 153.
Νεκροδύκιον κλητῆρα—Er I. 3.
- Νεκρομαντις.
Και νεκρομαντιν πεμπειλον διζησεται. Lyc 632.
S Y N. Νεκρομαντις.
- Νεκροδερκίς.
Ψυχῆ δεσκομενοι νεκροδερκῆ νεττέρομορφοι
Εντε καταγ'ελιαισι θεῶν μνησισμασί τ' αἰσὶ
Οξυχολοι λυπρὸν βιοτε τέλος ἀθρησασιν. Man.
4. 555.
- Νεκροθηκη.
—Και νεκροθηκης ἔχειμπομενος. Eur. Fr.
- Νεκροπενας.
Ο νεκροτέρνας, ὅς προδραμαίων ποτμον Lyc 276.
- Νεκροπομπος.
—Αἶδης—νεκροπομπος—Eur. Alc. 446.
- Νεκροταγος.
—Αντιπρβησει
Χθονα τῷ νεκροταγῷ—Lyc. 1399.
- Νεκροταφος.—Νεκροταφης.
—Θρηνητορας αἰδρας, ασεμνας.
Κεδσοχαρεις σοσεργα τεχνης καινισματ' εχεν-
ται.
Νεκροταφος, κλαυθῆρας αποθιμένων, νεκροταφας.
Man 4. 100.
- Νεκροπιλος.
—Εἰς αἶδην πεμφει νεκροπιλος αἶσα: Man. I.
330.
- Νεκροσόςος.
—Μερωπων νεκροσόςος ἄρη. Nonn. I. 5.
—Διπορορροιο δε νεκρῷ
Απνοον ελυχασε δεμας νεκροσόςος ηχώ. Ib. II.
- Νεκρογῆς, Νεκρογῆλος. (Χαρων)
Αἶδης ᾧ νεκρογῆ.—Er. I. 3.
—Νεκρογῆλι—πορθμεν. Ib.
- Νεκρογῆς.
Οἰς λεκαοσποτιν πισειεται, η νεκρογῆς. Man.
4. 213.
- Νεκταρ
—Μετα δέ σορι ποτνια-Ησθ
Νεκταρ ερνοχοει.—II. δ. 3.
Βαρβιτ ανεκρεν νεκταρ εναρμονιον. Er. I. 3.
—Το νεκταρ εσθω πανυ. Ath 2. 2.
ΕΡ Ι Τ Η. Ακρητον, αμπελόν, αυτοχυτον,
ανυδρον, ημερόν, γλυκύ, μελιχρῶς, ερυθρόν,
ευοδρον, αυοσυγτον, χυτόν.—θεῶν πᾶμα.
Αυτοχυτον γαρ
Κενο τῷ περ καλεῖσι Διὸς πομα νεκταρ Ολυμπῶ.
Νηιάδες χθονιοισιν αναβλυζουσι κυπελλοις. Nonn.
- Νεκταρεος.
Νεκταρεῶ δε χιτᾶνι μελαιν' αμριζανε τερρη.
II. σ. 25.

N E

- S Y N. Θῆος, καθαρός, ευσμος, εὐδης, κα-
λός.
- Νεμεα.
—Εὐδρα Νεμεης εσηλυθε χᾶρον. Theoc. 25.
182
- Γενοισιν κατανασσε Νεμεης—Hef. δ. 329.
ΕΡ Ι Τ Η. Ευφυλλος, τριπτός.
Βλοσυρόιο τιθνηντερα λεοντος. Er.
—Πολύμνητον Διὸς αλτος.—καλα λεοντος ναπα,
—φορτος. Pind.
- Νεμεος, Νεμεαῖος.
Διὸς Νεμεῖο παρ' αλτος. Theoc. 25. 169.
—Νεμεαῖόν τε λεοντα. Hef. δ. 327.
S Y N. Νεμεος, Νεμεαῖος.
- Νεμεθω.
—Δοιαὶ δε πελειάδες αμοῖς ἕκασον
Χρυσεαι νεμεθοντο—II. λ. 634.
S Y N. Νεμω, βοσκω, φερω.
Νεμεσῶ, Νεμεσιζω, Νεμεσιζομαι.
—Νεμεσῆς δ' Ἀπολλων. II. δ. 507.
Ηρη δ' ἐτι ποτον νεμεσιζομαι—II. δ. 407.
S Y N. Αγανακτω, φθονω, βασκανω, μεμ-
φομαι επιτιμαω. επιπλητῶ νεκω.
- Νεμεσιπτος.
Αἰδῶος, νεμεσιπτός—II. λ. 648.
S Y N. Νεμεσημων, φιλομεμφῆς, μεμφιμετρος,
βαρυθυμος, οργίλος, αγανακτιλός—καταμεμ-
πῆς.—επιζηθος.
- Νεμεσις.
Ου νεμεσις Τρᾶς, κ. λ. II. γ. 156.
Ος ε' ἦδη νεμεσῖν, και αἰσχυρα πολλ' ανθρωπων.
II. ζ. 351.
S Y N. Δικη, μεμφις, μεμφῆ, φθονος, ὕβρις-
τυχη.
- Νεμεσις.
Τις τε δε και Νεμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι
Νυξολοή.—Hef. δ. 223.
Αθαναταν μετὰ φύλον ιτον, προλιποντ' αιθρω-
πας.
Αἶδως και Νεμεσις.—Ib ε. 198.
ΕΡ Ι Τ Η. Αμοιβαιμ, αντιτυπος, δεινῆ, διχο-
εμος, ὑπερδύκος, καλλιχομος.
—Νεμεσιν δε μετῆεν' εὔρε δε κερην
Υψιφεθῆ παρὰ ταύρον.—
Και τροχῶς αυτοκυλισος εν παρὰ ποσσιν ανασ-
σος.
Σημαιων ἴτι παντας αγνηροας εἰς πεδον ἔλατι,
Υψιφεν ειλυρωσα δικης ποινητερι κυκλω,
Δαιμων πανδαματερα βικ σφοφωσα πορεινῶ
Αμφι δέ οἱ πεποτητο παρὰ θρονον ορνις αλασωρ,
Υψιφ σπηρεει.—κ. λ. Nonn. I. 48.
Παρθενος Αδραςεια. Ib.
Ω Νεμεσι, κληζω σε, δεᾶ βασιλεια μεγιστη.
Πανδερκῆς.

Πανδερκής, εσώρασα βιον διπτῶν πολυφυλον
 Λίδια, πολυστικε, ροιη χαιρ σα δικαιοις,
 Αλλασσουςα λογον πολυποικιλειν, ασατον αιεί,
 Ην παντες δεΐασι βροτεί ζυγόν αυγένι δάξεις,
 Σή γαρ αὐ γυνωμ παῖβον πειλει, εδέ σε λιθη
 Ύψχη υπερφρονεσα λογων αδιακριτῶ ἔρμη
 Παντ' εσορας, και πατ' επακεις, παντα βρα-
 ζειας.
 Εν σοι δ' εσι δικι διπτῶν, πανυπερτατῶ δαί-
 μον. Oiph. H.

Νεμετωρ.

—Τῶς νιν Ζεὺς νεμε-
 τωρ επιδοι κταινων Aesc. S. T. 490.

S Y N. Αμυντω τιμωρῶς.—ὁ παντα διοικων,
 ο παντων παροχος.—νευητής.

Νεμος.

Εν νεμεί σκιερῶ—II λ. 480.

S Y N. Αλσος, ερος παραλιον.

E P I T H. Αυστρῶν επακτιον.

Νεμω, Νεμομαι.

Ζεὺς δ' αὐτὸς νεμει ολσαν—Od. ζ. 188.

Ημενοι εως επιληθε νεμων—Ib ι. 233.

Τηλεμαχος τεμειν νεμεται—Ib λ. 185.

Φιλον ὄ' εγῶ μεγαρον Αργεων νεμῶ Soph. Aj.
 1348.

S Y N. Απονεμω, διανεμω, κατανεμω.—νε-
 μεθω.—επινεμω—εχω, κλαμαι.—κατοικεω.—
 νομιζω—αναγνωσκω διακίρω, μεριζω—βοσ-
 κω.—χερονομεω—εξαγω.

Νευηλος.

Ος μαλα μη νευηλος.—Call. ι. 63.

S Y N. Αναισθητος. αλαῖς.—αποπληκῆος. ανο-
 ητος.

Νεοαρδης.

Ὡς δ' ὄτ' οπαρινὸς Βορεις νεοαρδέ' αλαῖν

Αψ' αν ξηραιη—II. φ. 346.

S Y N. Νεοβροχος, νεοπατιος.

Νεογαμος.

—Τῆς τε νεογαμῆ κορης. Eur. M. 324:

—Λεκτρων νεογαμων—Ib. 1348.

S Y N. Αρτιγαμος, νεομυτος, νεομυφος.—
 νεωσί νυμφιος.—Ib 366.

Νεογιλῶς, Νεογοτος, Νεογνός.

—Φωνή μὲν ὅτι σκυλακος νεογιλῆς. Od. μ. 86.

Πῶς μοι κατ' αυτρα νεογονά βλασηματα. Eur.
 Cyc. 205.

Ὡδε νεογνός εἰδὼ και νηπιος—Hom. M. 406.

S Y N. Αρτιγενης, νεογιλῆς, νεογενῆς, νεογε-
 νῆς, νεογεννητος, νεογειῆς, νεοβλασης, νεοβαλῆς,
 νεοαλδῆς.

Νεογραφιος.

Προσθε νεογραφῆω θαλαμῶ χρορον εσασαντο.
 Theoc. 18. 3.

S Y N. Νεοκαταγραφος.

Νεογμος

Επ'α γαρ δαισαντο νεογμος ῥάτας Pind. N. 9.

Νεοδαρτος.

Παντα δ' εσαν νεοδαρτα—Oι. δ. 437.

S Y N. Νεοδαρος.

Νεοδημῶς, Νεοδημτος

Εἴθι νεοδημῶς πῶλος αναπνει—Hom. A. 231.

—Νεοδημῆτες γαμοι Eur. M. 1366

Πῶθω γαρ τῆς νεοδημητῆ κορης Αιρη—Ib. 623.

Πρὸς νεοδημητον νεκυ. Lyc. 65.

S Y N. Νεογαμος.—νεοδαμασος. νεοζυξ.

Νεοδρεπτος, Νεοδρεπος.

—Νεοδρεπτων ἐπὶ βωμῶν. Theoc. 26 8.

—Κλαδίσι νεοδρεποῖς κατασκιον. Aesc. Supp.
 59.

Νεοζυξ, Νεοζυγος, Νεοζυγῆς.

—Ὡς νεοζυγα

Πῶλον, χαλινὸν αρτιως δεδεγμένον. Eur. Fr.

—Τῆς νεοζυγῆς Νυμφος—Ib M. 804.

—Δακῶν δε σφομιον ὡς νεοζυγῆς Πῶλος. Aesc.
 Pr 1008

S Y N. Νεοδημτος.

Νεοηλιξ (Vid Θνατος.)

Νεοβαλῆς, Νεοβηλῆς, Νεοβηλος.

Αισχυνα νεοβαλῆ. Eur. I. A. 181.

—Χθῶν δ' α φυεν νεοβηλῆα ποσιν. Il. ξ. 347.

—Νεοβηλε βοτῆ. Aesc. Eum. 453.

S Y N. Νεοβαλῆς, νεοβηλῆς, νεοβλασος, νεοβυ-
 τος. χλωρῶς.—γαλαθηνῆς.

Νεβεν.

Νεα ταδε νεβεν ἦλθε—κακά. Soph. Oed. C.
 1516.

S Y N. Νεωσί. νεον.

Νεοβῆξ, Νεοβηγῆς. Vid. Νεοκονητος.

—Νεοβῆγι σιδηρω. Ep. Suid.

—Και νεοβηγῆς ἴς γυμνωσας—Ep. I. 4.

Νεοβρεπτος.

Ερνεά σπυ τοιως, Διδε ασπετον ομβρηταντος,

Φυταλή νεοβρεπτα κατημυκσιν εραζε. Ap. 3.
 1398.

Νεοιν.

—Νῦν αὐτε νοον νικησε νεοίν. Il. ψ. 604.

S Y N. Νεοτις, προπετεια. θρασος (νεοτητος.)

Νεοικος.

Και ταν νεοικον εδραν. Pind. Ol. 5.

S Y N. Νεοκτιος, νεοκατοικος.

Νεοκηδῆς.

—Και περθος εχων νεοκηδέι θυμῶ. Hel. 9. 98.

S Y N. Νεοπενηθῆς.

Νεοκλειδης.

Εἰς μεν γε Νεοκλειδης' ὅς εσι μὲν τυφλῶς,

Κλεπῶν δε τες βλεποντας υπερηκοντισεν. Ar.
 Pl. 665.

* S f

Νεοκλωσος.

Νεοκλῶσος.
 —Νεοκλῶσω τελαμωνος. Theoc. 24. 44.
 Νεοκοπίος.
 Πρὸς ταῦτα μυλην—νεοκοπίον, Ar. V. 646.
 Νεοκοτος.
 Τι δ' ἐστὶ πρῶταγμα νεοκοτον πολεῖ παρον; Aesc.
 S. T. 809.
 Νεοκρας, Νεοκρατος.
 Νεοκράτα φίλον γέ νομιζοι. Ib. Per. 342.
 Νεοκρίσος.
 Ταν νεοκρίσαν εἰς Αἰτιαν. Pind. N. 9:
 ΣΥΝ. Νεοικοδομητος, νεοκατασκευαστος, νεο-
 καθιδρυτος, νεοκμητος, νεοίκος.
 Νεοκρίσος, Νεοφρονος.
 —Αμφ' Αχιλλεῖ νεοκρίσῳ, Pind. N. 8.
 —Μητρὸς νεοφρονος ἐν αἵμασι—Eur. El. 1172.
 Νεολαία, Vid Νεοτης.
 —Θήλυς νεολαία. Theoc. 18. 24.
 Εὐμενης δ' ὁ Λυκίος ἐ-
 στω παστὰ νεολαίῳ. Aesc. Supp. 695.
 Νεολλυτος, Νεολυτος.
 Δῆρ' ἄρα νεολλυτος—Hom. M. 241.
 ΣΥΝ. Νεοπλυτος, νεοπλυτής.
 Νεομαι,
 Νῦν δὲ ἐπιτὴ νεομαι γέ φίλιν ἐς πατρίδα γαίαν.
 Il. σ. 101.
 ΣΥΝ. Απονεομαι, ἀνεμι, παραγινομαι, ὑπο-
 σρεφω, νω, νεοσομαι, νωσέω, πορευομαι.
 Νεομορφοτυπωτος. Vid Πλασκομης.
 Νεομυσος.
 —Τελετὰς ὀσιὰς νεομυσος. Orph. H.
 Νεον. (Adv.)
 Τὴν δὲ νεον Κλισίην ἐβαν—Il. α. 391.
 ΣΥΝ. Νεωσι, νεως, νεοχμῶς, προσφατος,
 προσπαιως, αρτίας.
 Νεοξέσος.
 Οἱ δὲ νεοξέσῳ πεποιθότες ἐργμασι τεχνίης.
 Tryph. 248.
 Νεοπαθής.
 Ἡ τεκῆσα νεοπαθής, Aesc. Eum. 517.
 Νεοπειθής.
 —Νεοπειθέα θυμὸν ἐχουσαι. Od. λ. 39.
 ΣΥΝ. Νεοκιδής.
 Νεοπηκτος.
 Οὐδ' ἐπὶ πυρὸς ἑοπηκτὸς ἀπὸ γλυκεροῦ γαλακτός.
 Hom. B. 38.
 ΣΥΝ. Νεοπαγής, νεοπηγής.
 Νεοπλυτος.
 —Νεοπλυτῶ τρυγί. Ar. V. 1300.
 Νεοπλυτος. Vid Νεολλυτος.
 —Νεοπλυτα ἔματ' ἐχοντες. Od. ζ. 64.
 Νεοπριςος.
 —Κολέον δὲ νεοπριςος ἐλεφαντος. Od. δ. 404.

Νεοπτολεμος.
 Εἰ πως ἐτι ζῶει γέ Νεοπτολεμος θεοειδής. Il. τ.
 327.
 ΕΡΙΤΗ. Ατρεσος, δαίφρων, δρασύφρων, ἰσο-
 θεος, μεγάλθυμος, νησιωτης, Διαικιδής, Αχιλλει-
 δής, Φθιωτης.
 ΡΗΡ. Σκυριος δρακων—Lyc.
 —Αχιλλείος κρατερος παίς—
 —Κυδριμος υἱὸς εὐπτολεμου Αχιλλῆος. Cal.
 Νεοπτολις.
 —Και πολιν νεοπτολιν. Aesc. Eum. 690.
 ΣΥΝ. Νεοπολις.
 Νεοπτός. Vid Νεοσος.
 —Ἴν' ἐχης παλι τῆσδε νεοπτός. Phoc. 81.
 Νεορραυτος.
 —Συν νεορραυτῶ ἔϊφει. Soph. Aj. 30.
 Νεορρυτος.
 Ορῶ κολωνης ἐξ ἀκρας νεορρυτος.
 Πηγῶς γαλακτος,—Soph. El. 900.
 Νεορτος.
 Τι δ' ἐσιν—νεορτον αὖ; Ib. Oed. C. 1577.
 Νεος.
 —Οὐδὲν ἐν στρατῷ νεον. Eur. Rh. 661.
 ΣΥΝ. Νεαρὸς, νεωρὸς, νεοχμὸς, νεογενής,
 καινὸς, ξενος.
 Νεος.
 —Σε νεον περ εὐντ' ἐφιλησαν. Il. ψ. 306.
 —Νεοι δὲ παρ' αὐτὸν ἐχον πεμπύβωλα χερσίν.
 Il. α. 463.
 ΣΥΝ. Αιζήδης, νῆθεος, παιδῆδης, μερακιον, νε-
 ανδρος, νεανίας, νεανίσκος, νεαξ.
 ΕΡΙΤΗ. Αρτιθαλής, ὑπερινορεων, χορευτής,
 ευχρος, ἀβροχιταν, ροδοδαντυλος, ὑψικαρη-
 νος.
 Νεοσιγυλος.
 —Νεοσιγαλον εὐρύντι τροπον. Pind. Ol. 3.
 Νεοσκαιός.
 Πύρρα—ἰν νεοσκαιός.
 Κρυφει ποτ' ἐν κληροισι Μηθυμνης στέγος. Lyc.
 1098.
 Νεοσμικήος.
 Θωρηκων τε νεοσμικτων—Il. ν. 342.
 Νεοσπαδής, Νεοσπῆς.
 Και νεοσπαδῆς ἔϊφος ἐχοντα, Aesc. Eum. 42.
 —Ἐν νεοσπάσι Θαλλοῖς—Soph. An. 1215.
 Νεοσπορος.
 —Τροφὸς δὲ κυματος νεοσπορε. Aesc. Eum.
 662.
 Νεοσπός, Νεοπτός.
 Εἶθ' αὖ ἐσαν σφρυβοῖο νεοσσοί, νηπια τεκνα,
 Ὄζω ἐπ' ἀκροτάτῳ, πεταλοῖς ὑποπεπτηκότες. Il.
 ζ. 311.

SYN. Πάλος, παλαριαν, νοσσοσ, νοσσαξ, νε-
σπιος, νεογνός, νεοτήριον, μοσχός.
EPI TH. Απαλός, απήην, πεχηνός.
Νεοσοκομίας.
—Νεοσοκόμοιο καλής, Ep. 1. 3.
Νεοσασια.
—Κυπριν δε νεοσασια λαβε μυθων. Ap. 3. 76.
SYN. Επισασιας.
Νεοσφορος.
Νευριν δ' εξερρηξε νεοσφορον—II. ο. 469.
Νεοσφαγής, Νεοσφαξ.
—Τεθνηκεν αρτιως νεοσφαγής. Soph. Tr. 1146.
Η ερισιο νεοσφάγος, νέ κεν αρνος Athen. 1. 3.
SYN. Νεοσφακτος, νεοκτονος, νεοφονος.
Νεοτευκτος, Νεοτευχής.
—Κηκιδς νεοτευκτι κασσιτεριο. II. ρ. 592.
—Κισσυβιον—νεοτευχής, Theoc. 1. 28.
SYN. Νεοργός, νεοεργής, νεοκμητος, νεοκμηδς,
νεηλατος, νεοποιητος, ιηγατεος.
Νεοτης.
Εκ νεοτητος εδωκε και ες γήρας τολοπευειν. II.
ξ. 86.
Εκ πογων δ' εϊ συν νεοτατι γειονται,
Σύν τε δικα, τελεθει
Προς γήρας αιών άμέρα. Pind. Neia. 9.
SYN. Νεοη, νεολαια, ερηβια, ήβη, κερσουνή-
ακμη ανθέσα, τδ νεαζον.
EPI TH. Αφρων, απηνής, ερατή, θαρσαλα,
ραμαλαα, θαλερά, πρωτοπλοος, πρωτοπόρος.
Νεϊτητος, Νεοτομος.
Εν τε νεοτματοισι γεγαθότες οιναρειοσι. Theoc.
7. 134.
Δυστηνος αρτι νεοτομοισι πληγμασθ. Soph. An.
1294.
Νεοτοκος.
Οσαις νεοτοκοις μαζός ήν σπαργών ετι, Eur. B.
700.
Νεοτρεφής, Νεοτροφος.
—Κορος νεοτρεφής—Eur. Hera. 93.
—Νεοτροφι τεκνη δίκαν. Aesc. Ag. 734.
Νεοτήνω.
Ενεοτήισεν γενοσ ήμετερον,—Ar. Av. 790.
SYN. Νεοσσειω, νεοτήσοιω, νεοσσειω, νεο-
σοποιω.
Νεοτήια, Νεοσσια.
Εσελθετ' εις νεοτήιαν γε τήν εμήν. Ib. 642.
SYN. Νεοτήια, νεοτήισις, καλιά.—εκληπι-
σι.
Νεοτήιον, Vid. Νεοτήιος.
—Τε πατρδς νεοτήιον. Ib. 768.
Νεοτροφω.
—Εξ ής ενεοτήιστροφης. Ib. N. 995.
SYN. Νεοσοκομω.

Νεοτατος.
Αλλον ζων εχουσα νεοτατον, αλλον αυτορ. II. σ.
536.
SYN. Νεοτρωτος.
Νεοφαντης.
Κλυδ' επαγων ζων όστιν μυση νεοφαντη. Orph.
H.
Νοφοιτος
Κασσανδρη νεοφοιτος εμαινετο,—Tryph. 395.
Νεοφρον.
—Πνει ποτον αλλο νεοφρον. Pany.
SYN. Αφρων.
Νεοχαραχτος.
Ιχνη τά κενυ νεοχαραχτα—Soph. Aj. 6.
Νεοχμός.
Τι δ' εσϊ Περσαις νεοχμόν εμβριθέσ κακόν; Aesc.
P. 695.
SYN. Νεος, παραδόξος.—ακοπος, απονος.—
απειρος.
Νεποδες.
Αμφϊ δέ μιν φάκαι, νεποδες καλής Αλοσυδνης;
Od. δ. 404.
—Θεοϊ νεποδες γεγαυτες. Theoc. 17. 25.
—Τεοϊσ νεποδεσιν έτοιμη Ap. 1745.
SYN. Απογοιοι.—(al. αποδες.)—ιηξίποδες
(ιχθύες)
Νεοθη, Νεοθεν. Vid. Νεοθεν.
—Νεοθη δε ποσιν. II. η. 212.
Νεοθεν άπασ πεπαλακτο—Ib. λ. 535.
Νεοτεροι Θεοϊ,
Οιπερ νεοτεροι εσι θεοϊ,—II. ο. 225.
Νεοτερομορφος. Vid. Νεοροδερκής.
Νεοτερος.
Υπό νεοτερων χορηιασ Anac. 4. 17.
—Τα δ' ύπερτερα νεοτερα θησει. Ar. L. 773.
SYN. Ενεοτερος, κατωτερος.
Νερων.
Ηξει δ' εκ παρατων γαιης μητροκλονος ανήρ. Sib.
Νεσσοσ.
Νεσσοσ παλαι Κενταυροσ εξεπεισέ νιν. Soph.
Tr. 1157.
Νεσορηος.
—Το Νεσορηον ευγλωσσον μελοσ, Eur. Fr.
Νεσωρ.
Νεσωρ, όσ εα Πυλιο αναξ ήν ημαθοεντοσ. II. ε.
77.
EPI TH. Αγαυδς, εύφρονωανσ αντιθεοσ, δίοσ,
μεγαθυμοσ, κυδαλιμοσ, ιπποδαμοσ, τριγειρων
Μηλιόσ, Μεσσηνιοσ.
P H R.—Γερνηιοσ ιππότα Νεσωρ,
—Νηλιόσδη, μεγα κύδοσ Αχαιών.
Ηδυσπησ,—λιγύσ Πυλιων αγορητής,
—Ούροσ Αχαιών.—ύπερθυμοσ αναξ,—Hom.

Τον βαθυνην ψυχήν τε νοήμα τε θεόν έχοντα. Ερ.
Νεσφορος.

Νεσφορη παρά νηί—II. ε 54.

Νεσφορίδης. Vid. Θρασυμηνίδης.

Νεύμα.

Νευμασιν αθηγησισι παραπλαζαν θρενα κρησι.
u. 11. 102

SYN. Νεύσις, συννευσις ροπή

ΕΡΙΤΗ. Ατρεπτον, αμειδές, δυσαντες, δο-
λοφρον, λαθριδιον, πολυροφαλιγξ, χαλιφρον,
Κυπριδιον.

Νευρά, Νευρή, Νευρηή.

Νευρήν μιν μαζῶν πελασεν—II. δ. 123.

—Στρεπτή επελασσα κορωη

Νευρηήν—Theoc. 25. 13.

SYN. Χερδή, νεύρον.

ΕΡΙΤΗ. Βαρυθογῆος, νεοσφορος, εὐσρεφής,
ευκυκλος, κυκλάς, μελιπιδής.

Νεύρον, τα νεύρα.

Ὡς εἶδεν μιν νεύρόν τε—II. δ. 151.

—Και νεύρα βροια, Ib. 122.

—Και τα νεύρα τῆς μαχίης

Τόν πλέτον.—Su d

ΕΡΙΤΗ. Θόδον, απροον, αφυχον, αιθοφ.

Νευρίτις.

—Και βαχικὰ νευριταο

Δόξα λιθς, Βρομια κεχαρισμενα, τόν περ έχον-
τες

Ανθρώποι θυεων τε και αρων αιεσιν

Ουρανιδει—δυστηρατος εσεται αυτῶ

Νευρίτις' ερδει δ' αλοχα ποτον ιμεριεντα.

—Κατενωπα κελαιης ασπίδος, εγνων,

Καρτερά φαρμακα ση, βροτισσοι, δεσικελα πε-
την.

Τῆς ομοια χρουή τε πλεη χλοερῶν παραιοι.
Orph.

Νευροστος. Vid. Ποδαλγῆς.

Νευροσράφος. Vid. Σκυτεύς.

—Και νευροσραφοις, Αρ. Eq 736.

Νευροσπαδής.

Νευροσπαδῆς ατρακτος—Soph. Ph. 293.

Νευροτένης.

—Και τας νευροτένης παγίδας. Ερ I. 6.

Νευρω.

—Νευρωται μιν ἡδε συμφαρδ. Αρ. L. 1080.

SYN. Κατισχυω, εκθεβαιω.

Νευσαζω, Νευω.

Νευσαζων κορυθι βριαρη—II. u. 162.

—Δενόν δέ λοφος καθυπερθεν ενευεν. II. γ. 337.

SYN. Επινευω, εκνευω, απονευω, διανευω,
ιννευω, κατανευσαζω, παραινιτιζμαι.—σισομαι.

—ρεπω—επαπέρχμαι. φευγω—επικλινω συγ-
χερω.

Νεφέλη.

Κοσμοφος, ηερης κολπον εδυ νεφελις. Ερ I. ι.

SYN. Παγίς, πλεκτανη, ορνιθοπειδη.

Νεφέλη.

—Νεφέλη ελυμενος αμας. II. ε. 186.

ΕΡΙΤΗ. Αρρηκτος, αελλοπος, αιθηρια, πε-
ρεσσα, ευγληνος, μελαινα, μελακή, δεπτή,
κοφη, κυανη, ποροφρη, πυρρηδής, πολυτομη-
τος, κελαιπάπις, σκιερά, κεραυνοφόρος, ισαδῆ,
δοληρα, ξαιθη, χθλαμαλή, χμμεσια, βροττισι-
κεραυνος, υγρά, πιαυγλή, δρατερα, λεπτομητος,
πηνολέτις, πυρρίτρεσῆς, Λυχός

ΡΗΡ. Παρβενος ομβροφόρος. Arist.

—Νεφέλαι δε διεδραμον αλλυδης αλλυι. Theoc.

Εριβρομυ νεφελας σίρατος αμειλιχος. Pind.

—Νεφέλην βλαψιφορος ατης Τρυφ.

Αεριο νεφέλαι, καρποτρόφοι, υρανοπλαγυτοι,
Ομβροτόκοι, προταισιν ελαυνομεται κηλ κοσμον.

Βροταιαι, πυροσσαι, εριβρομοι, υδροκελευθοι.

Αέρος εκ κολπω παταγον φρικαδῆ έχουσαι

Πνευμασιν ανίσπασασι επιδραμαδην παταγῶσαι.

—Δροσοσιμενες ευπνοοι αυραις. Orph. H.

Νεφειδής.

—Ευπλεισιιο λινε νεφειδῆί κολπω, Ερ I. ι.

Νεφος.

—Αμα δε νεφος εἶπετο πεζῶν

Ὡς δ' οτ' από σιοπησι εἶδεν νεφος αιπόλος ανήρ,
Ερχόμενον κατά ποτον υπό ζεφυροιο ιωῆς,

Τῶς ε' τ' αιεθειν ενυτι μελαντερον κῦτε πισσα

Φαινεται—II. δ. 274.

SYN. Ομιχλη, σκοτος, οχλός, πυκνωμα.
πυθῆς.

ΕΡΙΤΗ. Αλαδι, ατεκμαρτον, ασκιεπές, αρ-
ρηκτον, βαρυσμαραγον, θυεον, δεσπετιον, δρο-
σφοδ, δηνον, μελαν, κυανειο, κουερδ, εριδσπον,
ιερδν, νερόεν, νεροφοιτον, λυγαίον, μαλακόν,
κιμκίνοι, ομοπλεκές, πυκινόν, σκοτῆς, σκιεθν,
ύλαίον, υγρδν, ομβροτόκοι, χρυσειν.

Ανδρων—φοβς νεφός. Τρυφ.

—Ὡς νιφη ὑδατθεντα,

Ὅσσδ τ' εν υρανώ εσιν ελαυνομενα προτερασι.

Ἡε νοταιο βη, ηε Ὀρηκός βρεξιο. Theoc.

Νεφεληγρετις.

—Την δ' ετι προτερη νεφεληγρετα Ζεύς. II. α.
511.

Νεφελοκοκκυζια.

Καῦνον τι παννυ βυλεί, νεφελοκοκκυζιαν. Αρ.
Av. 820.

Νεφρός.

Αμφι δέ και νεφροῖσι δεθῆς καμνοντα σααζειν
Orph. H.

Νεφρω.

—Νεφερωμετα βυλευοντες. Man. 4. 518.

Νεω.

N H

Νεω.
 Έρεον εν ταῖς εμβασιν. Ar. Eq. 321.
 Ένεον ενθα και ενθα—Il. φ. 11.
SYN. Νηχομαί, κολυμβασί. νεομαι.
Νεω.
 Τῆ γάρ τοι νῆ νηματ'—αραχνης. Hef. ε. 775.
SYN. Νηθω, κλαθω, κροκίζω. επινω.
 —Πολυτροφά εσσι δε ρισαῖς
 Ειλυφρων ατρακτος, ἐλιξ βηταρμονι παλμῶ,
 Νηθομενων εχορευε μιτων κυκλιμενος ὀλιφ Nonn.
Νεω.
 Μιαν πυραν νησαντες—Ar. L. 269.
SYN. Επινω, χαντω, σωρευω, αθροίζω.
 νηω, νηνω.
Νεωνιτος.
 Παφλαγονα, του νεωνιτου, κακόν. Ar. Eq. 2.
Νεωκορος. Vid. Ναοφυλαξ.
 Δέλα θεῶν ἱερῶν τε νεωκορα—Man 4. 216.
Νεωρής. Vid. Νεος.
 Φοσον νεωρή τῆς ἐμῆς ἐπεισοδῶ. Soph. Oed. C. 763.
Νεωριον.
 Αυτη γάρ εμπρησεν αν το νεωριον. Ar. A. 918.
SYN. Νεών, νεωκλιον, νεωσοικοι, νεωσαθμος.
 —ἡ τῶν οραν περιβολή.
Νεως
 Αἰ γεωργός ες νεωτα πακσιος. Suid.
EXR. Το ἐπιόν, ετος. νεον ετος.

N H

ΝΗΑΙΘΟΣ.
 Και ποτι τον Νηαιθον* ὅπα καλα πάντα
 ρουντι. Theoc. 4. 24.
Νηγατεος
 —Μαλακόν δ' ενδυε χιτῶνα
 Καλόν, νηγατεον—Il. ε. 43.
SYN. Δεπῆδός, καινός, ἀπαλός, λευκός, ευ-
 φυής.
Νηγρετος.
 Και τῶ νηδυμὸς ὑπνος ἐπὶ βλεφαροισιν ἐπιπτε.
 Νηγρετος, ἡδιστος, θανατῶ ἀγχισα εοικώς. Od.
 γ. 80.
SYN. Ανεγρετος.
Νηδυμος.
 —Διὰ δ' εχ' εχε νηδυμος ὑπνος. Il. ε. 2.
SYN. Γλυκός, ἡδύς, βαθύς, ἀνεκδυτος, δυσ-
 εκδυτος, εσχατος.
Νηδυια τα.
 —Εν δέ οι εγχος
 Νηδυίοισι μαλ' οξυ κραδαίνομερον λυε γυῖα. Il.
 ε. 524.

N H

SYN. Τα εντερα, εντοσθια. σπλαγχοῖ.
Νηδύς.
 —Παγη δ' εν νηδύι χαλκός. Il. υ. 486.
SYN. Γαστήρ, μητρα.—βαθια ὑστερα.
ΕΡΙΤΗ. Απαλή, αναίσχυντος, ακαρτος,
 αγουτος, θυμαλγής, πολυχανδής.
Νηδυόφιν.
 Στεργεν η ειτέρ μοι ὑπ' εκ νηδυόφιν ἦλθες,
 Mosc. 478.
Νηω.
 —Αἰψα δέ οι μενοεικέα νηωον ὕλην. Il. ψ. 139.
SYN. Νεω, σωρευω. κατασκευαζω.
Νηιον.
 —Υπὸ Νηίφ ὕληντι. Od. α. 186.
Νηιος.
 Αλλ' ὡςε σταθμη δορυ νηιον ἐξίθυνη. Il. ο. 410.
 Εξεταμον σπελεκεσοι νεηκεσι, νηιον ἔναι. Il. γ.
 391.
SYN. Νηϊτὸς, νηιτις, ναυτικός.—μερος τῆς
 νεῶς, ὅπερ συρεται κατὰ τὸ ὕδωρ.
Νηϊαδες. Vid. Ναιαδες Νυμφαι.
 —Νυμφῶων, αἱ Νηϊαδες καλεονται. Od. γ. 104.
ΕΡΙΤΗ. Τυροβαφεις, ὑγροποροι.
Νηίς.
 Νυμφη Νηίς Αβαρβαρη—Il. ζ. 22.
Νηίς.
 Νηίς ἐὼν ἑταροῖς ἀμα νηίσιν—Ar. 2. 419.
 —Εγὼ δ' ε νηίς αεθλων. Od. δ. 179.
SYN. Αἰδεις, ἀμαθής, αγνωσ, ασθενής, απ-
 ερος.
Νηιτις. Vid. Νηιος.
 Τοσσον νηιτην σολον ἐμμεναι—Ar. 2. 239.
Νηίτις.
 Πυλαισι Νηίτισι—Aesc. S. T. 466.
Νηκερδης.
 —Επος νηκερδὲς εειπες. Od. ξ. 509.
 —Νηκερδέα βελίν. Il. ρ. 469.
SYN. Ακερδης, ἀνωφελής, ἀχρηστος, βλαβε-
 ρός, ανοητος.
Νηκερος.
 Και τοτε δὴ κερσοι και νηκεροι—Hef. ε. 527.
SYN. Ακερος, ακερατος.
Νηκεσον, (Adv)
 —Εν δέ δικην βλαφας νηκεσον αασθη. Hef. ε.
 281.
SYN. Ανηκεσως, αθεραπευτος.
Νηκτόν το.—Νηκτός.
 Τόις ιχθύσιν το νηκτόν. Anac. 2. 3.
SYN. Νηξίς, νεύσις —νηκτικός, νευσός, νευ-
 σθικός.
Νηκεσω.
 Ουδ' Ενεσιχθων Νηκεσιστέ θεῶς—Il. υ. 14.
SYN Ακηδω, ατημελω, παροραω, παρακω.
 * T t Ηεριη

Ἡερίη πατρώων ἐπετρέπε μῦθον ἀελλή.
 Ἀθάλαις ἀλοίμισον ἐπὸς πεφοριμένον αὐραῖς.
 Nonn.

Νηλεὺς, Νηλεΐς, Νηλῖς.
 Νηλεὺς ἦτορ εἶχεν—II. ε. 493.
 Νυν δέ σε μὲν ταχὰ γῆρας ὁμοῖον ἀμφικαλυψεί
 Νειλέης.—Hom. IV. 246
 —Οὐδὲ μετετρέπεται φιλοτιτος ἔταιρων,
 Νηλῖς—II. ε. 628.
 S Y N. Ἀνηλεὺς, ἀπηνῆς, σκληρὸς, σχετλιος.
 Νηλεοποιος.
 —Καὶ Κῆρας ἐγένετο νηλεοποιος. Hel. 3. 217.
 Νηληϊδης, Νηληϊάδης, Νηληΐος.
 —Ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηληϊάδα. II. ψ.
 652.
 —Νηληϊάδα γερνῶτος. II. 3. 100.
 Ως ἔπων Νεσῶρ Νηληΐος—II. ψ 349.

Νηλεΐς.
 —Γεγνηθεὶ δὲ φρενα Νηλεΐς. II. λ. 682.
 E P I T H. Ἀγαυὸς, ἀντιθεός, Ξείος.
 —Μεγαθυμὸς, ἀγαυστατος ζῶντων. Hom.

Νηλεως.
 —Τι δὲ με—Νηλεως φευγεις; Anac. 60. 3.
 S Y N. Ἀνηλεως, ἀπηνῆς, ἀνημερως, ἀνοικλῶς,
 ἀφειδῶς, χαλεπῶς, ὠμῶς.

Νηλιτος, Νηλιτες.
 Νηλιτος, οἰζανος.—Ar. 3. 646.
 —Ἀσιτος, νηλιτες τ' ἀλωμενη. Soph. Oed. C.
 362.
 S Y N. Νηλιτεζος, νηδυπες, γυμνοπες, ἀνυπο-
 δητος, ζαγρὸς, ἀσανδαλος.

Νηλιτής.
 —Καὶ αἱ νηλιτῆς εἰσίν. Od. π. 317.
 S Y N. Ἀθῶος, ἀναιτιος, ἀμεμπτός, ἀναμαρ-
 τητος.—α1.—ἀμαρτωλός.

Νῆμα.
 —Μῆ μοι μεταμῶλια νηματ' ὀλιται. Od. 6.
 98.
 S Y N. Μιτος, κλώσις, λινον, λιναριον, κρόκη,
 μύριμα, σπείραμα, καταγμα.
 E P I T H. Ἀσκητον, ἀραχναῖον, ἀκαμπές,
 ἰσοελκές, εὐκλασον, ἐπιμαζιον, λεπταλέον, μα-
 λακόν, σφονδυλοδινητον.—ἀστροδινητον, ἀμέλα-
 τροπόν (Μοιρῆς.)

Νημερτεία.
 Καὶ τῶνδε νημερτεία συμβαίνει χρόνος
 Τῶν παρόντων.—Soph. Tr. 176.
 S Y N. Ἀληθεῖα, ἀκριβεία, βεβαίωτης, βεβαιω-
 σις.

Νημερτῆς, (Adv.) Νημερτής.
 Νημερτες μὲν δῆμοι ὑποσχῶα—II. α. 514.
 S Y N. Νημερτεως, νητρεκῶς, ἀληθῆς.—ἀληθῆς,
 ἀμεμπτός.

Νημερτής.
 Νημερτῆς 3' ἢ πατρός εχει ῥοον ἀθανατοῖς. Hel.
 3. 263.

Νημερμία. Vid. Αἰθρη.
 —'Α στε Χειρῶν
 Νημερμης ἐσησεν—II. ε. 523.

Νημερος.
 —Οτε τ' ἐπλετο νημερος αἰθήρ. II. 3. 552.
 —Νημερον δ' ἐσησ' ὄχλον. Eur. Hec. 531.
 S Y N. Αἰθριος, εὐδῖος, γαληνός, ἥσυχος,
 Νῆξις.
 Νῆξις τερπομένος—Hom. B. 67.
 S Y N. Νεύσις, κολυμβος—το νηκτόν.
 Νηστολος, προ Ναυτολος. Vid. Ναοφυλαξ.
 Νηοτόλον νυχιον ποιησατο—Hel. 3. 991.

Νηοσσός.
 —Νηοσσόν, εὐπατερεῖαν Ἀρτεμιν—Ar. 1. 570.

Νηπαυσον (Adv) Vid. Νωλερῆς.
 Νηπαυσον αἰαζυσά.—Lyc. 972.

Νηπειθῆς
 Νηπειθῆς τ' ἀχολόντε, κακῶν ἐπιληθον ἀπανῶν.
 Od. 3. 221.
 S Y N. Ἀναλγητος, ἀκασσιπτονος, ἀπειθῆς, ἀπ-
 εἰθῆτος

Νηπιαα, Νηπιη
 —Οὐδέ τί σε χρεῖ
 Νηπιαας ὀχεῖν, ἐπεὶ ἐκ ἐτι τηλίκος ἐσσί. Od.
 α. 297.
 —Ἀποβλύζων ἐν νηπιη ἀλεγεινῆ. II. ε. 487.
 S Y N. Νηπιοφροσυη, ἀφροσυη, μωρία.—παι-
 δοτροφία, νηπιότης, νηπιυτία.

Νηπιαχευω, Νηπιαχω—Νηπιυτιεομαι.
 —Παυσαίτο τε νηπιαχευεῖν. II. χ. 502.
 Νηπιαχοντα—δομων ἐκ πατρός ἀπερας, Ar.
 1. 1212.
 Νηπιυτιεομενοι Νεσῶρι καὶ Πριαμῶ. Ep. 1. 2.
 S Y N. Νηπιαζω, νηπιυομαι, νηπία φρονεω.—
 ψελλομαι, τραυλιζω.

Νηπιαχος.
 —Νηπιαχοισιν εοικότες ἀφραδέεσσιν. Cal. 1. 2.
 Νηπιαχοῖς, οἷς ἐτι μελεῖ πολεμητῆα ἐργα. II. 6.
 338.
 S Y N. Βρεφος.—νηπιος.
 E P I T H. Ἀρτιγενεθλος, λιπομασος.

Νηπιος, Νηπιυτιος.
 —Ἀλοχον καὶ νηπιον ὄνον. II. ε. 180.
 —Ἐπεσσί γε νηπιυτιοισι. II. υ. 211.
 S Y N. Νηπιος, νηπιός, νηπιαχος, ἀφραν,
 ἀνοητος, νηπιυτιος, νεγυνός, μικρῖς.

Νηπλεκτος.
 Πευθαλεα, νηπλεκτος, ἀσανδαλος—Bion. 1. 22.
 S Y N. Ἀκομφος, ἀκτενισος.

Νηποιον, Νηποιά, Νηποιαι, Νηποιή, Νηποιί.
 —Αλλοτριον βιοτεν νηποιον εδασιν. Od. α. 160.
 Νηποιος.
 Νηποιοι κεν επετα δομων εντοσθεν ολοισθς. Ib. 380.
 S Y N. Ατιτος, ατιμωρητος.
 Νηπυτιενομαι.
 Νηπυτιενομοι Νεσορι και Πειραμω. Ep. l. 2.
 Νηρεύς. Vid. Νηρηίδες.
 Νηρέα τ' αφευδέα και αληθία γενατο Ποντος,
 Πρεσβυτατον παιδών· αυτάρ καλεσσι γεροντα
 Ουνεκα νημερτής τε και ηπιος· υδέ Ζημιεων
 Αηθετα, αλλά δίκαια και ηπια δηνα σίδεν.
 Hef. §. 233.
 E P I T H. Αγαυός, σθεναρός, υπερβυμος, με-
 γας, θεός, ευκυλος, παλαιφατος, πολιος, δι-
 ψαλέος. Λιβυς, Αραψ —
 P H R. Ξενοδοκος Βρομικ. Nonn.— Φυτεργός
 Θετιδος. Eur.
 —Γερον άλιος νημερτής Hom.
 —Νηρεύ μεγαλωνιμε δαίμων.—
 Πυθμην μεν ποτη, γαιης περας, αρχή απαν-
 των. Orph. H.
 Νηρηίδες, Νηρηίδες, Νηρηίδες. Vid. Νυμφαι.
 —Θεαί δ' ε μιν αμαγαγεροντο
 Πάσαι όσαι κατά βενθς άλός Νηρηίδες ήσαν·
 Ειθ' αρ ενν Γλαυκη.—κ. λ. II. σ. 38.
 Αυται μεν Νηρηίος αμυμονος εξέγενοντο
 Κέρα πεντηκοντα, αμυμονα εργ' εδύται. Hef.
 §. 263.
 E P I T H. Αθανατοι, έλεσιπιπελοι, υγρο-
 ροιοι, γλαυκαι, εκατομπούες, κυανοπλοκαμοι,
 ποτνται, ύψιθροιοι, χρυσειαι, χρυσηπλακατοι.
 Νηρεως ενάλιη Νυμφαι καλυκαπιδες άγναι,
 Σφραγιαι, βυθιαι, χαροταιγμονες, υγροκελευθοι,
 Πεντηκοντα κοραι, περι κυμασι βακχευσσαι.—
 Τδροδρομοι, σιτισηται, έλισσομενοι περι κύμα
 Ποντοπλάνοι δελφίνες, αλιεροβιοι, κυαναυγείς.
 Orph. H.
 Νηρηίνη.
 —Την ευφρονα Νηρηινην, Cal.
 —Ελικωπιδι Νηρηινη. Ib. l. 3.
 Νηριθμος.
 Κλήσιν εποφομενος, ή οι νηριθμος επ' αγρών.
 Theoc. 25. 57.
 S Y N. Αναριθμητος, απλετος, απειρος, νη-
 ρισος.
 Νηρικον.
 —Νηρικον έιλον εύκλιμενον πολιολεθρον. Od. ω.
 576.
 Νηριτον.
 —Εν δ' ορός αυτή
 Νηριτον, εινοσιφυλλον, αριπρεπές.—Od. ι. 22.

Τύτο δε Νηριτόν εσιν ορος, καταειμενον ύλη. Ib.
 v. 351.
 Νηριτος.
 —Και Νηριτος, ηδ' Πολυκταρ. Od. ρ 207.
 Νηρός.
 —Εν χθονός νηροίς μύχοις. Lyc. 896.
 S Y N. Κοίλος, καθυγρος,—ταπεινός.
 Νησις.
 —Νησιδα νασσονται ποδμ. Lyc. 599.
 Η τερεβινθωδης ολιγαμπελος, οία τε βαιή
 Νησις, αλλ' όματα πασα και αεφυελος. Ep. l. 1.
 S Y N. Νησιδιον, νησιον, νησιάς.
 Νησιωτης, Νησιώτης, Νησιωτικός.
 Τώ νησιωτη Νεόητολεμω.—Eur. Andr. 14:
 —Δρμες ναιοντα νησιωτικός. Ib. 1261.
 Νησιώτων εσιαν αμειφας, Soph. Tr. 671.
 Νήσος.
 Νήσος—τις εσι πολυκλυσω ενι ποτη. Od. δ.
 354.
 E P I T H. Αμφιλαφής, αμφιρυτη, άλισεφα-
 νος, αλικρηπις, αμυμων, απεριτος, αγακλες,
 αιπησσα, αιγιόσος, ευβος, ιερά, ιμερτή,
 δενδρησσα, βαθυκρημος, δολιχή, ανθιμοεσ-
 σα, καλή, δοά, λαχέα, κραναή, λισά, ερη-
 μη, ερημαια, ευμηλος, ευρέα, ενάλια, ευχί-
 μνη, πειρα, παλαγκτη, τετρησσα, πλωτή,
 περιουμων, περιδρομος, πολυουιμος, ύλησσα,
 οισπληθής, πευκησσα, παμφυλος, ποιαιθής,
 πολυτυρος, πλειοθρεμμων, θευδής, θαλασσο-
 πλικτος, τριγλωχιν, διαπρεπής.
 P H R. Πλαζομενη πελαγεσσι.—επιπλωσα
 θαλασση. Hom.
 —Αλισεφρων σφρα νησων. Mus.—
 Νήσσα, Νήτλα.
 Ιδε. πώς νήσσα κολυμβά, Apac. 37. 5.
 S Y N. Βρεθιος.
 Νησεια.
 Νησειης δ' εδαμασσα πονοις βαρυωδυνον ήτορ.
 Apollin. ↓ λδ.
 S Y N. Νήσις, ασια, άγευσια. λιμός.
 Νησιός,
 Νησειος καματοισι κατεκλασα θυμω ενείο.
 Ib. ↓ ξη.
 Νησευω.
 Παύσαν σεβεται, και νησευει. Ag. Th. 958.
 S Y N. Ασιτω.
 Νήσις.
 Νησιες, αχρη μαλα κνεφάος.—Od. σ. 395.
 S Y N. Νησευτής, ασιτος, ακμηνος.—ασιατι.
 Νητη.
 Δεξιτερην ύπατην όποτε πλικτραισι δουσω,
 Η λαή νητη παλλεται αυτοματως. Ep. l. 1.
 S Y N. Χορδη.
 Νητός.

Νητός.

—Ὅθι νητός χερσὸς καὶ χαλχὸς ἐκίτο. Od. β. 338.

S Y N. Επασσύτερος, νεπημένος· μέσος· σεσσω-
ρευμένος· εσχάτος.

Νητρεκάς.

Λέξω τα πάντα νητρεκάς ἂ μ' ἰσορεῖς. Lyc.

S Y N. Αληθῶς, νημερτέως.

Νηῦτος.

Κῆται νηῦτος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτον. Hes. θ. 795.

S Y N. Αψυχος· απροσι· αφωνος.

Νηφάλιος.

—Πελαγὸς μελικίτρα τέ νηφάλισσι
Δαίεν ἐπ' εὐχολῆσι παρεσιός—Ar. 4. 712.

S Y N. Νηπίτιδος· νηπίης, νηφον, νηφαιτινός,
αιονος, αιουνος σωφρον.

Νηφω.

Νηφον αἰνοῖς—Soph. Oed. C. 101.

S Y N. Ανανηφω, ἐκνηφω, ἐπινηφω, ἐγκρατευ-
ομαι—σωφρονίζω—γενήγορω.

Νηχυτος.

—Ὅσ' ἠπερίς τε φουε καὶ νηχυτον ὕδωρ. Ar. 3. 530.

S Y N. Πολυνηχυτος, ἐπιχυτετος, πόλυχυτος,
αχυνετός· πολύς

Νηχω, Νηχομαι.

Νῆχε δ' ἐπαγομενος ποσὶν πηχῆς ἐπιβῆναι Od. ι. 399.

Αὐτὰρ ἐπὴν δῆ μοι σχεδὴν διὰ κῆμα τιγάζη,
Νηχομαι—Ib. η. 364.

S Y N. Κολυμβῶω, κατακολυμβῶω, νεω.

ΝΙΓΛΑΡΟΙ.

—Νιγλαρων συριγματων. Ar. A. 553.

E X P. Τερετισματα, καὶ περισεργα κρυσ-
ματα

Νίζω, Νίζομαι.

Ουκ εἰας νίζεν.—Od. τ. 374:

—Ἐκ ποταμῷ χροα νίζετο δῖος Ὀδυσσεύς. Ib. ζ. 224.

S Y N. Απονίζω, διανίζω, λῶω, νιπῶω, ρυπῶω,
πλυνώω, κλυζω· αποσμηχῶω.

Νικάνδρος. Vid. Ὀμηρος.

Φάρμακα πολλὰ μὲν εσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ
δὲ λυγρά

Νικάνδρος κατελεξεν, ἐπισαμένος περὶ παϊταν
Ἀνθρώπων· ἢ γὰρ Παϊτῆνος ἐστὶ γενέθλης. Ep. 1.1.

Νικῶω, Νικημι.

—Ἐπεὶ τὰ χερσὶνα νικῶ. Il. α. 576.

—Μενελάος ἐνίκησεν σὺν Ἀθῆνῃ. Il. γ. 459.

Σικελίδαρ νικημι τον εκ Σαρμῶ.—Theoc. 7. 40.

S Y N. Απονικῶω, ἐκνικῶω, κατανικῶω, νικη-
φόρος· ἐκπολεμῶω, κρατῶω, ἐπικρατῶω, ἐξεχῶω,
ὑπερεχῶω.

Χαλκεον ἀνικα κῆμα κατευνασσαντες Ἐνυδῆς,

Ἐσεφῶν πατρῶν δυσμενεων ἐναροῖς. Ep

Νικη.

Νικη μὲν δῆ φαίετ' ἀρηϊφίλῃ Μενελαῖ. Il. γ. 457.

S Y N. Νικημα, νίκος, νικηφορία, κρατος, εὐ-
χος, ἀριετα, θριαμβός, ἐπαθλον, τροπαιον.

ΕΡΙΓΗ. Αμυμων, αεθλοφόρος, αγακλήης,
αγχερχος, αγλαῖη, ἀνοικμακτος, ἀτεμμαρτος,
ἀδευκῆς, γγακλήης, ἡμεροεσσα, μεγαλανυμος,
εὐπολεμος, εὐδυνατος, εὐπαλαμος, εγρεμένος,
ερατηνῆ, ἔτεραλκῆς, ἐρικυδῆς, ἐριγηθῆς, κλυτός,
εὐκλήης, μεγακλήης, ἱερά, λεοντοφῆνος, λαμ-
πρά, θρασυγυος, πολυγηθῆς, πολυαδυτος, παν-
δοματῆρα, περικαλλῆς, παλομαχος, πυριλαμ-
πῆς, ορικος, ὑπεραυχῆς, σφισσηφόρος, κορυμβο-
φόρος, σκισσηδῆς, τυραννοφῆνος, καλλισφυρος,
θαλαμηπίλος, λυσιτίπος, φιλοπαιγμων, μελιπ-
δῆς, μελισαγῆς, φαρμακοεσσα, ζήλημων, χορο-
πλεκῆς, φιλοχλαϊνος, οινῶς, ἡδυποτος, καλλι-
θριζ, παλιναυξῆς, οψιτελεσος, κυδίανερα, κηκῆ,
τεχνημων.

Νικῆς φαίδρον ἀγαλμα παναιολον. Nonn.

Νικη.

Εὐδυνατον καλεω Νικην, θνητοισι ποθεινῆν,

Ἡ μνη λυει θνητῶν ἐναγωνιον ὄρμῆν.—

Πατρῶν γὰρ κρατεῖς, πάσης δ' ἐριδος κλεος
εσθλὸν

Νικη ἐπ' εὐδοξῶ κῆται, θαλιαισι βραζῶων.—
Oph. H.

ΕΡΙΓΗ Ποτρία ἡδυπετα.

Νικητριον.

—Νικητρία Λαβῶν—Eur. Alc. 103S.

S Y N. Αἰθλον, ἐπαθλον.

Νικηφορος.

—Σὺν κρατῇ νικηφορῶ Soph. Tr. 189.

S Y N. Εὐκαροφόρος, νικητης.

Νικηφορεω. Vid. Νικῶω.

—ἢ διακρυα νικηφορεῖ. Eur. B. 1145.

ΡΗΡ. Νικην καιαγλαδὸν εὐχος ἀρεσθεσι. Hom.

—Νικηφορι δαρῖ τυχῆν. Eur.

Νικηφορια. Vid. Νικη.

—Νεοβαλλῆς δ' αὐξεται

Μαλθακῆ νικηφορια συναισιδῆ. Pind. N. 9.

- Νικίας.**
—Κρήτιφιλοσομαί
Νικίαν, χαριτων ἡμεροφωνων ἱερὸν φυτόν. Theoc.
28. 7.
Ἦλθε καὶ εἰς Μίλητον ὁ τῷ Πάϊνονος υἱός,
Ἰπτήρι νοσῶν ἀνδρὶ συνεσσομένος
Νικία ὄς—Ib. Ep. 7.
Νικοβελος.
—Εἰ μὴ νικοβελος εὐγενομην. Ag. Eq. 612.
Νικοςρατος.
Ἐγὼ ποίησω πάντα κατὰ Νικοςρατον. Pron.
Νικοτελης. Vid. Φίλιππος.
Νικοφῶν.
—Οὐδ' Ὀλυμπιος
Ζεὺς ἀτρομητος ἔδεν, ἀνδρας ἠνίκα
Πυγμαῖν ἐνικα Νικοφῶν Ὀλυμπια. Ep. 1. 1.
Νιμμα.
—Τα νιμματα ἔπεχε τίς, ἀπενιζομεθα,—
Ath 9.
Νιρὸς.
Ἐγὼ Νιρὸς παλαι ποτ' ἐγενεμην πνεῦμα,
Νῦν δ' ἐκέτ' ἔδεν'—Ath. 12.
Νιοβη.
Καὶ γὰρ τ' ἠίκωμος Νιοβη ἐμισατο σιτα,
Τῆπερ δωδεκα παῖδες ἐνὶ μεγαροσιν ολοῦτο—
Τὸς μὲν Ἀπολλων σφερην ἀπ' ἀργυρειο βιοῖο,
Χωμένος Νιοβη, κ λ. Il. ω. 602.
E P I T H. Ἀθυρογλωσσος, κακογλωσσός, λα-
λος, λάας, δυσπνος, παντλημων, εὐπαις, δω-
δεκαπαις, πολυτενης
P H R. Δακρυσις πέτρος. Call.
Λαίηνος Νιοβης—πενθάρια πέτραν. Nonn.
Κυρὸς ἀρχεργονοιο Φορωνέος—Ib.
—Πέτρος ἐχεφρων
Δακρυσι λαίηνοσιν οδισρομενος σίχρα παιδων.
Ib.
Α δε λιθρ και σαρκι μειμιγμενον ἔδος ἐχουσα
Πετριται. —Ep.
Νιπῆρις
Τῶτον ἐγὼ κρινω μετὰ νιπῆριδα της υγιείας,
Πινειν,—Athen. l. 10.
S Y N. Λοστρων.
Νιπῆρον.
—Καὶ λυτροῖς χροα
Ἐδωκα, χρονια νιπῆρα ποταμιας δροσυ. Eur.
Hel. 1400.
Νιπῆω.
—Σφιν κῦμα θαλασσης ἰδρῶ πολλον
Νιπῆν ἀπο χρωτός,—Il. κ. 575.
S Y N. Ἀπονιπῆω, νιζω, λω.
—Δεμας φαίδρυνε λοστρω,
Ἀχραντοσιν ἐμας ἀποιμφομαι ὑδασι χῆρας
Καὶ χροα λυσιπονοισι κατιμμαινυσα ρεθροισι.
Nonn.

- Νιρεὺς.**
Νιρεὺς, Ἀγλαίης υἱός, χαροποιο τ' ἀνακτος,
Νιρεὺς, ὃς καλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε
Τῶν ἀλλων Δαναῶν, μετ' ἀμυμωνα Πηλεωνα.
Ἀλλ' ἀλαπαδῆς ἐνν, παῦρος δέ οἱ εἶπετο λαός.
Il. ε. 672.
Νισαῖος.
Νισαῖοι Μεγαρηῆς, ἀρισευοντες ἐρετμοῖς. Theoc.
12. 27.
Νισος.
Νισο φαίδιμος υἱός Ἀρήτιαδαο ἀνακτος. Od. π.
395.
Νισοσ.
Νισσαντε ζαθεην. Il. ε. 508.
Νισυρος.
Οἱ δ' ἀρα Νισυρόν τ' εἶχον—Il. ε. 676.
Νισωρητις. Vid. Μυλαξ.
Νισσομαι.
—Οὐ γαρ ἐτ' αὐτις
—Νισσομαι ἐξ αἰδαο—Il. ψ. 76.
S Y N. Ἀνασβεφομαι, ἀνεμι, νοσεω.
Νιτρον.
—Νιτρον και φῶκος ἀπὸ σκανῆς ἀγορασδων.
Theoc. 15. 16.
Νιφας, Νιφετος.
Ὡς δ' ὅταν ἐκ νεφρων πῆηται νιφῆς ἢ ἐ χαλαζα.
Il. ο. 170.
—Νιφῆδες δ' ὡς πῆπλον ἐραζε. Ib. μ. 156.
Νιφετόν, ὅτε ἀέρ τε χιῶν ἐπαλυνει ἀερας.
Ib. κ. 7.
S Y N. Χιῶν.—σλαγῶν, ψεκάς
E P I T H. Ἀμιαμακετος, δροσερά, κελαδων,
μελισαγῆς, λευκή, λευκοπέτρος, λαίνεα, κρυερά,
βροεαῖν, γυπαγῆς, τραχέα, ορεσσιχυτός,
ὑψιπορος—ἐχεκτεανος, ρυψεινός.
Τρηχαλερ γλωχίηνι λιθοβλητω νιφετοιο.
—Ραδαμυχιε νενγενέος νιφετοιο. Nonn.
Νιφαργης,
—Ἦδ' ἐν νιφαργεσιν ὑλας, Orph. 667.
Νιφατης.
—Εὐσκοπελοντε Νιφατην, Suid.
Νιφοβολος.
—Ἵπο δειρασι νιφοβολοιο Παρνασσῷ—Eur. Ph.
214.
S Y N. Νιφοβλῆς, νιφοκυτος. Χιονοβολος.
ὑψηλός.
Νιφοεις.
—Θρηκῶν ορεα νιφοεντα. Il. ξ. 227.
S Y N. Νιφεταδης, χιονωδης, χεμμεριος.
Νιφοσιβῆς.
—Νιφοσιβῆς χεμῖωνες—Soph. Aj. 679.
S Y N. Νιφοεις, διυγρος.

Νίψω.

Ἡματι χείμαρξ, ὅτε τ' ἄριστο μῆτιςτα ζεύς
 Νιφίμεν ἀνθρώποισι.—Π. μ. 280.
 S Y N. Ἀπονήσω, κατανήσω, χιοιζώ.
 —Εὐρυπέδον σκίασιν νιφάδεςσιν ἀλαίην
 Βοσπερι Ζερύρεσι μένος ἴδων, ἐδέ τι γαίης
 Κυανῆς ἰδέην ὑποφαινεται, ἀλλ' ἀρ' πάσα
 Ἀργεῖνῃ νιφάδεςσι ἐπασσύτεραις κεκαλυπτήαι.
 Opp.

Ν Ο

Ν Ο Ε Ω.

Οὐ γάρ τις νοῦν ἄλλος ἀμεινόμενα τῷ δ' ἐνάσει
 Οἷον ἐγὼ νοῶ.—Π. ε. 105.

S Y N. Ἐνοῶ, ἐπινοῶ, ἐκπρονοῶ, κατα-
 νοῶ, διανοῶ, αἰσθαινομαι, διαζήτω, λογιζο-
 μαι, ἐνθυμεῖμαι, σκοπεῶ, φρονεῶ, ἐπιστάμαι,
 θεάζομαι.

Νοῦμα.

Ἄλλ' ἔ Zeus ἀνδρεςσι νοῦματα πάντα τελευτᾷ.
 Π. σ. 328.

Οὕτω χρὴ τὸν γ' εὐθλόν, ἐπισρεψάντα, νοῦμα,
 Ἐμπέδον αἰέν' εἶχεν ἐς τέλος ἀνδρὶ φίλῳ. Theog.
 1080.

S Y N. Διανοῦμα, νοήσις, γνῶσις, ἐνοία, δια-
 νοίαι, συνήσις, συννοία, ἀρχήνοια, νοῦσις, αἰσθη-
 σις, βελή, ἐφεύσημα, γνώμη, εὐφροία.

E P I T H. Ἀβέλον, ἀταρτηρὸν, ἀσάθες, ἰνο-
 φερὸν, γναμπτόν, δολερὸν, πύ, καθαρὸν, κερδα-
 λῆεν, ποικίλον, πολυπλοκόν, πικυτὸν, σιδυρεῖον,
 κρῆνιον, θεῖον, φαινόν, κλύ.

Νοερέφωρος. Vid. Ὀρμή.

Νοητὸς

Πετασθε δέ τοι νητον
 Πεδιον, καλλεος ἀρχάν. Synef.

Νοημων.

—Ἐπεὶ κτι νοημονες, ἐδέ δίκαιοι. Od. ε. 282.

S Y N. Δαίφραν, ἐννοος, προνοος, ἀρχινοος,
 ἐμφραν, συνετος, εὐβελος, ἐμπίτις, ἐχέθυμος,
 ἐμπεριος, μῆτιςτις, κεδνός, ἰνεχής, πεπνυμε-
 γιος, περιφραν, πεικαλιμος, πικυκινός, σφωφραν,
 φρομμος.

Νοημων,

—Φυνοῖο Νοημονα φαίδιμον ἦν. Od. ε. 386.

Νοθῆος.

Τι δ' ἦν ὁ πατήρ ἐμοὶ δ' ἰδῶ τὰ χροματα
 Νοθῆ' ἀποθησκων;—Ag. Av. 1655.

Νοθαγενής,

—Και τεκνῶ νοθαγενεῖ. Eur. Andr. 912.

Νοθος.

Ὅς ἔα νοθος μὲν ἐνν.—Π. ε. 70.

Κυρην δὲ παριαμοῖο νοθὴν εἶχε.—Ib v. 173.

S Y N. Νοθογενήτος, ἐκπαλλακιδίος, μητρο-
 ξενος, ξείνος, μοιχιδίος, παραγραπτός, παρευ-
 γραπτός, δυσχενής, σκωτικός, ὑπεβλήτος.—μη
 γνησιος.

Νοθοκαλλοσυνη

Τὴν νοθοκαλλοσυνην φυκί χρομεινυ. Ep. l. 2.

Νομάδες.

Νομαδέσσι γὰρ ἐν Σχυθαις

Ἀλάται Στρατων. Ag. Av. 942.

Νομάς.

—Ἴππας νομάδας ἐξίχριστοκῶν. Soph. Tr.
 275.

Νομαίη.

Δαρνίς ἐγὼ, Λυκιδας δὲ πατήρ, μήτηρ δὲ Νο-
 μαίη Theoc. 27. 41.

Νομαῖος

Καί σοι ἐπιρρέξει χιμαρείο νομαίης Αἴμα. Ep.
 l. 4.

Νομειομαί.

Αἰ δ' ἄλλαι τὰ περισσὰ κρεα νομειοῦτο γυναί-
 κες. Theoc. 26. 24.

S Y N. Διαρπαζῶ, διασπαρατῶ.

Νομειμα.

Μηλῶν φλεοντῶν εὐποκοῖς νομειμασιν. Aesch.
 Ag 1425.

Νομείς

—Ἐν δὲ τε τῆσι νομείς ἐπὼ σαφα εἰδός; Π. ο.
 632.

S Y N. Βοτήρ —νεμετωρ, δοτήρ.

E P I T H. Κανός, χρυσειος, δασυεργος, λι-
 γυγυθούργος, ορεσσαυλος, φιλοσκοπελος.

Νομειω

—Ἄλλ' ἐνομειε νομὸν κατὰ πῶνα μῆλα. Od.
 ι. 217.

S Y N. Βοσκα, νεμεθω, νεμασ, ποιμαινω.

—Μηλογομος τις ἀνὴρ βοτανήθεν ε. αὐτῶν
 Εἰροποκῆς ἀγέλας —Opp.

Εἰροποκῶν οἶον ἀγέλας ἀγροισι νομειων. Ep.

Νομή, Vid. Νομῆς.

Ἀμφίβιον γὰρ εἰδῶκε νομήν βατραχοῖσι, Κρογίω.
 Hom. B. 59.

S Y N. Νομῆς, προνομῆ, πῶσα, βίος, βράδ,
 βροσκή, τροφή —μερισμὸς, ἐκκαρπῶσις.—εἰλο-
 τιμία.

E P I T H. Ἀνθεμοῖς, ορεσσιβοτικός, ἰχθυβοῖος.

Νομίζω.

Ἀνθρώποι δὲ ματαία νομιζόμεν, εἰδότες κέν.
 Theog. 141.

Εἰκὸς τὸν κακὸν ἀνδρα κακῶς τὰ δίκαια νομι-
 ζέην. Ib. 279.

S Y N.

S Y N. Δοκεω, οίμαι, οιομαι, ὑπολαμβάνω, ηγεσμαι.—νομοθετώ, δικάζω.—λίγω.
Νομιμος.
 Αλλά τὸ μὲν πρῶτον νομιμον—Er.
 Νομιμον προπαροίθεν—Aecl. S. T. 340.
S Y N.—Ευθεσμος, ενομος, νομιος δίκαιος.
Νομική. (τεχνή Γς.)
 Τῆτον Ἰβλιανον νομικῆς φας—Er I. 4.
Νομιος.
 Φοῖβον και Νομιον κικλησκομεν—Call. 2 47.
Νομισμα.
 —Και νομισμα δώσαμεν. Eur. C. 159.
 —Πρῶτον γὰρ θεοί
 Ἡμῖν νομισμ' ἐκ ἐστὶ—Ar. N. 247
S Y N. Κεσμα, αργυριον, χρεῖμα—εθος.
Νομοσιολογ.
 —Νομοσιολογ—χυραν—Athen. I. 14.
Νομὸς. Vid. Νομη.
 —Μετα τ' ἦθεα και νομὸν ἵππων. Π. ζ. 511.
 —Ἐπέων δὲ πολλὸς νομὸς ἐνθα και ἐνθα Ib. v. 249.
S Y N. Νομή, βοσκή.—διαταξίς—ἑδραῖον, ἐπαρχία.—κλιμα.
ΕΡΙΓΗ. Γλυκερός, εαρινός, ευανθής, ερη-
 εις, ευλεμων, δυσβατος, μαλακοχερῆ, λασιος,
 λιγυπικος, πομεις, τραφερός, ἕλησις, χλιερός,
 μεγαγκολπος, αμφιδαλασσος.
Νομὸς.
 Παιτη γὰρ τοι, Φοῖβε, νομὸς βεληπεται φθῆς.
 Hom. A. 20.
S Y N. Θεσμός, δεσμιον, δεμις, δινω, εθος,
 μελος—τὸ δίκαιον, νομιμον—δικαιωμα.
ΕΡΙΤΗ. Αλιτρός, απηνής, αδιδακτος, α-
 χραντος, αλλοπροσαλλος, αιγληεις, γαμιος,
 μαλακός, καθαρός, δεογραπίος, σφός, ὑπνο-
 δότης, ὄξος, αιμος.
 Αθανατῶν καλεω, και θνητῶν ἀγὸν ανακτα,
 Ουρανον Νομον, ασεροβτην, σφραγιδα δικαιων
 Πορτε τ' εναλις, και γῆς, ρυσεως τὸ βεβαιον,
 Ακλιπῆ, ασασιασον,—
 Γνωμαίς ορθοταταίσι συνῶν, αδιασροφος αἰεὶ
 Ὀλυγιοι, πολυπερος, αβλαπῆως πᾶσι συνοικῶν
 τοῖς νομιμοις, ανομοις δὲ φορων καλοτητα βε-
 ρηαν.
 Αλλα, μακαρ, παντιμε, φερολβιε, πᾶσι ποθεινέ,
 Ευμενές ἦτορ εχων—Orph. H.
Νοος, Νῆς
 Αλλ' αἰεὶ τὲ Διδὸς κρεισσων νοος, ἢ περ ανδρων.
 Π. π. 688.
 —Νῆς ἦν ἐμπεδος, ὡς τὸ παρος περ. Od. κ. 240.
S Y N. Διανοια, γνωμη, φρήν, πρᾶπίς.
ΕΡΙΤΗ. Αγαθός, αταρεθῆτος, ατρομος, ατι-

νακτος, απηνής, ακηλυτος, αλκεις, αποφωλιος,
 ανεφικτος, ανημεριος, απλησος, αχναμπής,
 αιπύς, αλητής, αφιτος, αλλοπροσαλλος, ασι-
 γητος, δολερός, αριστοτεχνης, ηπεροπευτος, δι-
 χομητις, πεισος, καθαρός, κινεος, κῆρος, κλυτός,
 καρτερός, δῖος, ευσαθής, ευδῖων, ευηγενής, γα-
 λησιοαν, βαρυθυμος, ελασρός, ἐμπεδος, ενασι-
 μος, θεός, ἔξυπορος, ευδυνατος, θευδής, λαμ-
 πρός, φλογοςίς, στυγοδεμνος, ηηλής, πειυτός,
 πυκνός, πολυκερδής, σφός, σφραγῶν, ἰμοσων,
 τλημων, τελχη, τεχνικης, φιλοκτηανος, χαῦνος,
 επιβολος, νοσητικός, παροιστιος, αφρατος, εσθ-
 λός, ημερτής, κραιπτός, φραδής
P H R. Σοι τε νοον σφροεοντα, βικ φας, αἰὲν
 αερων.
 Μῆνον εχει, θεοτιτος ιδριν νοον, κρανοφιτην.
 Naz
 Νοος ες θεος αερεθῆς. Anac.
 —Ασυλητοιο νοο σφραγιδα φυλαξη. Nonn.
Νοῖδιον,
 —Γραμειδιων, και νοιδιων. Ar. Eq. 100.
Νοσπληξ. Νοσπληκτις.
 —Νοσπληγεσσιν ατασθαλιμοι τυπεντες. Tigrh.
 268. Λ. ειγ.
 Σοι τὰ νοσπληκτε παλασά κυπελλα μεθης. Er.
 I. 6
Νοση
 Μιτε κακοῖσι νοσῶν λυτῆ φρενα—Theog. 593.
S Y N. Ασθενεια, μαλακιζομαί, αρρωστω.
P H R. Αγρια νοσφ συντηκομαι. Eur.
 —Κρυεραῖσι μαραινεσθαι ὑπὸ νοσοις. Er.
Νοσηρός.
 ἰθύνων νοσηρόν κᾶλον Ορεσε. Eur. Or. 1021.
S Y N. Νοσηρός, νοσαχθής, νοσημος, επινοσος,
 νοσαδής, νοσηματωδως, νοσακερός, νοσηματι-
 κός, ασθειής, κληνηεις, ἐμπαθής, επικηριος, σφα-
 λερός, μαλακός, τρυφερός.
 —Πηξομελεῖ νοσφ κεκολυμενος. Er.
 —Φεραν πεπεδημενα γεννατα νοσφ. Nonn.
 Μῆνον αναπνεων, τᾶλλα τὰ παντα νεκρος Er.
Νοσηλια. Νοσημα.
 —Βαρεας τε νοσηλειας πλεα. Soph. Ph. 39.
 —Το γὰρ νοσημα μᾶζον η φερεν. Ib. Oed. T.
 1316.
Νοσηθυμος. Vid. Μαρφακτος.
Νοσημελής, Νοσημελής.
 Νοσημελεῖς τευχεσα βροτῆς, οδυνησι συνιθεις.
 Man. 4. 476.
Νοσσίς.
 Νοσσίδα δηλυγλωσσον.—Er. I. 1.
Νοσοτροφειά.
 Μηδεις γραπῆ πυκτιδι νοσοτροφῆς. Ib
 Νεος.

Νοσος, Νεσος.

Αιθροποσι ιουσι φαρμακα λυγρὰ απαλακτε-
μεν. Theoc. 28. 20.

Νεσο ὑπ' αργαλει φθισθαι—II v. 667.

SYN. Καμάτος, πάθος, ασθενηα, αρρωστια,
απεια, κακεία, λυπη.

ΕΡΙΤΗ. Αταρτηρα, αυγρα, ανδροφόνος, αρ-
γυρη, αιθοψ, αταρης, αγγιθυρος, αμανρα,
αλγινουσσα, γυροβίρος, βαρεία, βάρυγχοι, γλυ-
κία, δαπρία, δαλοπλοκος, δασπλις ζηλι-
μων, δυσαλθητος, δυσαλθής, επιφογος, ερω-
τικη, ημικρανη, θεοσσυτος, καπιρα, λυγρὰ,
λυσσωδης, μογερα, λυσιμελής, ολεθριδς, ολοη,
πολυπημαν, πολυκηδής, πικρα, ρευρα, θερ-
μη, στυγερα, σαριοφάγος, τηξιμελής, μαριας,
θυμοφόνος, χαλεπη, μιταγαθος, επαχθής,
κακη, αναλθης, αθεραπευτος, απικεσος, ανια-
τος, δυσιατος, ευιατος, ευαλθής.

Νοσοφόρος.

—Γιραί νυσοφορω—Er 1. 6.

Νοσωδης, Νεσαλειος. Vid Νοσερός

Στιλσει νοσωδεις ασραπας—Eur. Or. 480.

—Νεσαλειω βαρυγυγος ιμασσετο ατμῶ Nonn.

Νεσεω.

Ει δέ κε νοσησω.—II. ε. 212.

SYN. Απειουσεω, παλινουσεω, εκνουσεω, ανερ-
χομαι, πατερχομαι, επανερχομαι, επαναχω-
ρω, καταπορευομαι, πορευομαι, τειομαι, υπο-
ερεσομαι.

Νοσιμος.

—Αυτα ὀ τοῖσιν αφηλετο νοσιμον ημαρ. Od.

α. 9.

Επί ρ' ετι νοσιμός εσι Σὸς παῖς—Ib. δ. 806.

SYN. Ωριμός.

Νοσος.

—Αργηοισιν ὑπερμερα νοσος ετυχηθη. II. ε.
155.

SYN. Καθοδος, αναχωρησεις, ανασροφή.

ΕΡΙΤΗ. Ακηδης, απημων, ευκλεις, γλυκός,
γλυκερός, θιμηδής, μελιζων, μελιπδής, πολυ-
κηδής, πολυπλαγκτος, ποιηρός, ὑποτροπος,
ψυδανυμος.

Νοσφι.

—Ἐτερων αφαρ εἴετο νόσφι λιασθείς. II. α.
349.

SYN. Χωρίς, απονοσφι, αμοφί, ανευ. λαθρα.
διχα. εκθός.

Νοσφιζω, Νοσφιζομαι.

—Και νοσφιζοιμεθα μάλλον. II. ε. 81.

SYN. Εκνοσφιζω, χωρίζω, αποχωρίζω, δια-
χωρίζω, διίστημι, διαίρειω, αφορίζω, αλλοτριω
ιδιω. παροικετώ

Νοτερός, Vid Νοτιος.

—Νοτερω βλεφαρω

Τὰς φιλας κλαιων αλοχης νεκυν—Eur. Alc. 608.

Νοτεω.

—Κ' ητι μυροισι νοτῆ. Call. Ep 28.

SYN. Νοτιζομαι, διυγραιομαι, καταρρεω.

Νοτια, Νοτις.

Καρπῶ βριθομενη νοτισί τε ειρηνῆσιν. II. ε.
307.

Καλλιποταμο, ἰδατος ἰνα τε

Νοτις επερχεται γαιασι—Eur. Ph 659

SYN. Ἰμάς, ἰμασις, επομβρια, ἰγροτης,
ἰγρασία, πλάδος, θαλασσα το ἰγρῶν.

Νοτιζω.

Ορα νοτισθεντα κρατερες απεχοιατο γομφός.

Ar. I. 1005.

SYN. Επιστιζω, κατανοστιζω, βρεχω, ὑ-
γραινω.

Νοτιος.

—Κατὰ δε νοτιος ρευ ἰδράς. II. λ 810.

SYN. Διερός, ὑγρός, διυγρος, νοτερός, νοτη-
ρός, νοτιαδης.

Νοτος.

—Οτε κινησει Νοτος ελθῶν. II. ε. 395.

ΕΡΙΤΗ. Αργενης, αλεγεινός, δεροτερός, διερός,
νερεϊς, δεινός, κελადων, κραιπνός, λαιφιδός,
οξός, χειμεριος, φλογερός.

PHR.—Νοτοιο καταντιον ὑγρῶν αέντος. Cal.

Νυν γε Νοτος πῖνει μελανοτῆρον ασπέρον ομβρον.

Και Νοτον Αιθιοπῆα πριασπισῆρα Λυαιη Non.

Λαιφιδῶν πηδημα δι' ἠέρος, ὑγροπορευεται,

Ωκειαις πτερυγεσσι δονυμενον ενθα και ειθα,

Ελθοις σὺν νερολαις νοτιοι, ομβρον γε ἀρχαί.

Τῆτο γαρ εκ Διός εσι σέθεν γερας νεροφῶτον

Ομβροτοκας νεφελας εξ ἠέρος εις χθονα πεμπεν.

Orph H.

Νεβισικός.

Γυναῖκα δ' ἔναι παρᾶγμ' εφη νεβυσικόν. Ar. Ecc.
441.

SYN. Συρετός, νενεχής, ενιος, πολυκελος.

Νεβυσικῶς.

—Και νεβυσικῶς. Ib. V. 1285.

Νεβησια.

Δεξιότητος, και νεβησιας—Ib. R. 1041.

SYN. Νεβητιμα, νεβητισις, εισηγησις, παρ-
αιεσις, παρβιασις, παρακελευσις, ὑποθημο-
συνη, φρενωσις, αναμνησις, ὑπομνησις, παιδευ-
σις, διδαγμα, επιτιμησις, σωφροισμός—επαν-
ερθωσις.

Νεβητιω.

Οταν μαθης με, νεβητε—Ib. Soph. Oed. C. 620.

SYN. Παραίτω, αναμιμνησκω, αποτρεπω,
φρενω,

φρενώ, σαφρονίζω, επιτιμῶ, παιδεύω, επαν-
αρθῶ, τιμῶρεω, διδάσκω.

Νεθετημα, Vid. Νεθεσια.

Απαντα γάρ τοι ταμὰ νεθετηματα

Κενης διδασκτά, —Ib. El. 345.

ΕΡΙΤΗ. Ευλογει, συνετοι.

Νεθετητέος.

—Νεθετητέος πατρι, Σοί τ' ἐσὶ κάμοι. Eur. B.
1254.

Νεμηνια

Ἰὺ γὰρ δ' ἔλικμοι ἦτορ,

Νεμηνιας διγυμεν Pind. N. 4.

SYN. Νεομηνια, ἱερομηνια.

Νερεχλής

—Οσὶς ἀν γ' ἢ νερεχλής. Eur. Dan. 48.

SYN. Ἐμφρων, φρενηνης, εννοος, συνετός.

ΝΥΓΜΑ.

Τοῦ μαντιβόλιου βολῆς ὑπὸ τυγματι κρη-
Τυγρ. 356.

SYN. Νυγμός, νυγμή, νυξίς, κεντημα, κεν-
τησις.

Νυκτηλιος. Vid. Βακχισ.

Νυκτεριος, Νυκτηρινός, Νυκτερος.

—Ἔργα νυκτερεια. Ag. Th. 211.

Φυλακην καταλυει νυκτηρινήν—Ib. V. 2.

Ἐκ δειματός τῷ νυκτερος—Soph. El. 412.

SYN. Νυχμια, εννυχιας, εννυχος, νυκτιος,
νυκτεραπός, νυκτωπός.

Νυκτερετης. Vid. Τριγλοφός.

Νυκτερίς

Τῷ προσφύς εχομην, ὡς νυκτερίς—Od. μ. 433.

Ὡς δ' ὅτι νυκτερίδες μυχῶν αντρα δεσπεσιοιο

Τριζεσαι ποτουνται—Ib. ω. 6.

Νυκτεροφοιτος. Vid. Αρτεμις. Νυκτιπολος.

Νυκτεραπός, Vid. Νυκτηρινος.

Και δοκημα νυκτεραπών. Eur. Herc. P. 111.

Νυκτηγορεω.

Νυκτηγορεῖσι, και κεινηται στρατός. Eur. Rh.
89.

ΕΧΡ. Ἐν νυκτι αγορευω, αγερομαι.

Νυκτηγορεια.

Κηεις στρατιαν, ει μη τιν' εχων

Νυκτηγοριαν—Ib. 20.

Νυκτηρεφής.

Μεινι δ' ἀκῆσαι τι μῆ

Μερημα νυκτηρεφής. Aesc. Ag. 468.

Νυκτιδρομος. Vid. Σελινη.

Νυκτιδρομα συριγίος ιάν—Eur. Rh. 552.

Νυκτιλάλος.

—Νυκτιλάλος κιθαρις. Ep. I. 3.

Νυκτιπλαγκτος,

Ευνήν δε νυκτιπλαγκτον ενδρῶσόν τ' εχω. Aesc.

Ag. 12.

Νυκτιπολιεντος. Vid. Θεμισ.

Νυκτιπολος,

Νυκτιπολοις ἄμα συν Βακχαις. Eur. I. 718.

SYN. Νυκτιφοιτος, νυκτιπλαγής, νυκτιπλά-
ρος, νυκτεροφοιτος, νυκτιπίρος.

Νυκτισεμιος

Και νυκτισεμια δειπνα—Aesc. Eum. 108.

Νυκτιφάης.

Οργια νυκτιφάη—Orph. H.

Νυκτιφοιτος. Vid. Νυκτιπόλος.

Χρησμών ἀπάσαι νυκτιφοιτά δειματα. Lyc
225.

Νυκτιφρόρητος.

—Νυκτιφρόρητω δρασει. Aesc. Pr. 860.

Νυκτοκλοπια

Ουδε κατ' αλληλων νυκτικλοπιας τελευσειν.
Sibyl. I. 3.

Νυκτοπεριπλανητος. Vid. Νυκτιπόλος.

—Νυκτοπεριπλανητε μοιχέ, —Ag. A. 263.

Νυκτοφάνης.

—Από σκεπρών δε πεπιλων

Νυκτοφάνης τελεθων εσκεπεν ηλιον. Ep. I. 4.

Νυκτωπός. Vid. Νυκτηρινος.

Από δέ λαθοσυναν

Νυκτωπών εξειλε βροτῶν. Eur. I. T. 1279.

Νυκτωρ.

—Ουδέ ποτ' ἦμαρ

Παυσεινται καματοιοι, —εδέ τι νυκτωρ—Hef. ε.
175.

SYN. Νυκτός, νυχια, εν νυκτι, προνύξ. ορφ.
ναιν αιὰ νυκτα.

Νυμφαγωγός.

Παρέμι νυμφαγωγός—Eur. I. A. 610.

SYN. Νυμφοςόλος, νυμφολόμος, νυμφοπόνος,
παραινυμφια, —αρμυνησις, αρμυνηστρια, νυμφευ-
τρια.

Νυμφέον, τα νυμφεα

Ω τυμβος, ὡ νυμφεῶν, Soph. An. 903.

Αλλά κλειῆς νυμφεα τῷ σουτῷ τεκνη; Ib. 574.

SYN. Νυμφών, —μνησευματα.

Νυμφευμα.

Συ δ' εις τὰ μητρος μη φοβῆ νυμφευματα.
Soph. Oed. T. 999.

SYN. Γαμος, νυμφεῶν.

Νυμφευτής, Νυμφευτήρ.

Ὡς τῷ μεν εμῶ νυμφευτῆ—Iur. I. 913.

SYN. Νυμφιος, νυμφαγωγός.

Νυμφευτήριον.

—Αλλά λεκτρών σκιστία νυμφευτήρια. Ib. Τρο. 252.

Νυμφευτήρια, Vid. Νυμφαγωγός.

—Η νυμφευτήρια,

Δάται παρὰ τῆς νυμφῆς τί σοι λέξαι μοῦ. Αἴ. Α. 1055.

Νυμφεύω.

ΑΛΛ' Αχερῶντι νυμφεύσω. Soph. An. 827.

S Y N. Γαμιζώ, εἰσαμιζώ, μνησεύω.

Νυμφή,

Νυμφά φιλή, συ μὲν ἄρ' με κατεκταγε—Od. δ. 743.

Οἱ νυμφὴ τέκε Νηΐς—Π. ὁ. 384.

S Y N. Κορη, μνησῆ, νυμφευτήρια, νυδς, εννυδς, —νύμα.

ΕΡΙΤΗ. Αθανάτος, αργιγαμος, αργιραος, αμυμων, βαρυγκιος, βαρυδακρυος, βαθυκολπος, βαρυτυπος, ευκλειος, ευλεκτρος, ευθαλαμος, ευπλοκαμος, υθατοσσα, καλυκάτης, ἐλικῶπις, καλλιπαριος, καλλῆς, περικαλλῆς, καλλιτρορος, ἱμεροσσα, κρεαί, κυχομος, κυανοορυς, κυανῶπις, μελανοχροος, νεζευκτος, νοσπλαγκτος, δυσμερος, τερψιχηρη, ροδεσσα, πειθημιαν, θαλαμηπόλος, παιδοτοκος, φυγοδεμιος, ακυμῆρος, νεα, ποτνια, εργατῆπις, σιη.

Εσθλίη, μαργχεροσσα, εὐθρονον, εὐφικαρηον.

Νυμφαί.

—Θεαί δ' επιποιμέτες εσιν.

Νυμφαί εὐπλοκαμοί—Od. μ. 132.

ΕΡΙΤΗ. Απαλαί, αυλιάδες, αγρονομοί, χορηθηῖς, ηύομοι, ροδοπιχῆες, εργατηαί, καλλιπλοκαμοί, ισφῆροι, μελισσοκομοί, ακυθοαί ἀνικλυσοί, παιδοκομοί, ἐλεχεχιτανες, κισσοροροι, κυανωπιδεις, καλιωπιδεις, ἱμεροσσαί.

—Ακοιμητοί, δειναί θεαί αγροιωταις. Theoc.

—Αφροδισιον γελωσαι. Synes.

Αμαδρυάδες.

Νυμφαί Αμαδρυάδες, ποταμῶ κοραι, αἱ τὰδε βενθη

Αμβροσιαί ροδεοί σίβετο ποσσιν αἰ. Ερ.

—Νυμφαί ἱερὸν γένος Ωκεανοί. Apoll.

Νυμφαί εφρυδιάδε, —Ερ.—Υδριάδες Νυμφαί—Ερ.

Δρυάδες.

Ἡδὲ φιλορηθων Δρυαδων χορον—Opp.

—Δενδρωδεις Νυμφαίς. Ερ.

Αλοπίδες.

Αἱ δ' εσαν εκ πεδίων Αλοπίδες—Apoll. 4. 1150.

Δηλιάδες.

Νυμφαί Δηλιάδες, ποταμῶ γένος Αρχαιοί Call. 4. 256.

Εσπερίδες.

—Αμφὶ δε νυμφαί

Εσπερίδες ποίπνυον εγμερον αειδσαι. Αρ. 4. 1399.

Θεσσαλίδες.

—Θεσσαλίδες, ποταμῶ γένος—Call. 4. 109.

Κασαλίδες

—Κασαλίδες Παρνασιον αἶπος εχοισαί. Theoc. 7. 148.

—Κερυκίαι Νυμφαί, Πλησιοί θυγατρεις. Αρ. 1. 2.

Κρηνίδες

Κρηνίδες ωδυραντο—Mofc. 3. 29.

Νυμφαί κρηναίαι, κρηαί Διός—Od. ρ. 240.

Λιμνάδες.

Οἱ μαν τας—Λιμνάδας, ω γαθῆ, Νυμφας. Theoc. 3. 17.

—Εν δε σπεος ηλυθῆ Νυμφων Λιμνακιδων—Orph. 644.

Νυμφαί ελεονομοί—Αρ. 2. 823.

Μελιαί

Νυμφας δ' ἄς Μελιας καλεουσιν—Hef. 3. 187.

Νηιάδες, κῆραι Διός—Od. ν. 356.

Ορεσιάδες

Νυμφαί Ορεσιάδες, κρηαί Διός—Π. ζ. 420.

—Ορεσκῶοί βαθυκολτοί. Hom Η.

—Ορεσιάδες λιγυμολτοί. Theoc.

Καί Νυμφαί κλαιουσιν Ορηάδες—Ib.

—Καί κρησπιτάσι Νυμφαίς. Ερ.

Ποταμηνίδες.

Ποταμηνίδες, αἱ περὶ κεινυ

Φασιδος εαμερῆν Αμαραντις εἰλισσονται Αρ. 3. 1218.

Νυμφαί θυγατρεις μεγαλιτορος Ωκεανοί,

Τηροτεροῖς γαίης ὑπο κευθεσιν οικί εχουσαι.

Κρηφιδομοί Βακχοίο τροζοί, χθονιαί, πολυγηθῆς

Καρποτροφοί, Αμηνιάδες, σχολιοδρομοί, ἀγναί Ατροχρεῖς, σπιλυγχι καχαρμέναί, περοφοιτοί.

Πηγαίαι, Δρομάδες, δροσομιονες, ἰχνησι κῆφαι Φαινομεναι, αφητῆς, αυλωνιάδες, πολυαθηοί

Συν Πανὶ σκιρτῶσαι αν νερα. ευασείραι,

Πετροροτοί, λιγυραί, κορυπιτιδεις, υλονομοιτε,

Παρθενοί ευωδεις, λευχημονες, ευπνοοί αυραις,

Απολικαί, νομιοί, θηροσιν φιλαί, αηλαοιαρτοί, Κρημοχαρεῖς, ἀπαλαί, πολυθρεμμονες, αυζιτροφοιτε,

Κῆραι Αμαδρυάδες, Παιανιδεις, εαροτερπῆς,—Orph. Η.

Νυμφῶν προ Νυμφῶν.

Πηλιον, δ' Φιλυρης νυμφῶν—Call. 4. 118.

S Y N. Νυμφῶν, θαλαμος, λεκτρον, πασος. Νυμφιδιος,

Νυμφιδίος, Νυμφικίς.
 Νυμφιδίαί τε κείται. Eur. Alc. 250.
 —Προς τα νυμφικά λεχη—Soph. Oed. T. 1265.
 Νυμφίος,
 Νυμφίον εν μεγαρῷ μίαι σιν παῖδα λιποντα.
 Od. η. 65.
 S Y N. Μνηστῆρ, νεογαμος. εδνιος.
 E P I T H. Αρτιχορευτος, ευπρεπής, επιμερα-
 τος, ορειωλης, φιλοπαρθενος
 Νυμφιον ιμεροζντα, της ζηλημονα μορφῆς. Naz.
 Νυμφιος, Fl.
 Και τον μεγαιον εκπερασας Νυμφιον,
 Οτις Τυγητος ταῖς ροαῖς επιρροζων
 Αποσερεῖται τῷ καλεσθαι Νυμφιος. Suid.
 Νυμογενίς.
 —Νυμοραγεῖς Σατυρ. Ep. 1. 1.
 Νυμοκλαυτος.
 • Νυμοκλαυτος Ερινυς. Aesc. Ag. 758.
 Νυμοκομίω.
 —Ενυμοκομισε δ' ομιχλη. Mus. 280.
 Νυμοκίμος. Vid. Νυμφαγωγός.
 Παρά δε μητέρι νυμοκόμον—Eur. I. A.
 Νυμοφτιμύς.
 Το νυμοφτιμον μελος—Τμεναιον —Aesc. Ag.
 714.
 Νυξ
 Νυξ ἡδὴ τελεθει, αγαθὸν και νυκτὶ παθεσθαι Π.
 η. 282
 S Y N. Ευφρονη, ορενη, σκοτια.
 E P I T H. Αμβροσια, αμβροτος, αμφολυκη,
 ασπασια, ἄσπνος, αβροτη, ασελίνος, αμμουρά,
 αρχαια, ασεριος, ασροχίτων, αμειδιτος, α-
 ρεβγῆς, γαμοσόλος, γαλιναια, δυσπεμφελος,
 δυσκιδῆς, δροσερά, δαιμονιη, δῖα, δολια, θη-
 ροκόμος, ερεβεννη, ερεμητή, ἔσπερια, ευκηλος,
 ερημια, θιά, κελαινή, κακή, κυανη, καθαρά,
 λυγαια, λευγαλα, νινεμος, μελαγχχλαιος,
 μελαμπεπλος, μελαγχχυμος, μελανοχρωσ, μιαι-
 φόνος, ορφναια, ολοῖ, ολεισιπόλις, λιποσχιος,
 πιηυλις, παλισκιος, ποτνια, παμμηνις, παν-
 σελίνος, σελιναια, σῆνοεσσα, σκοτια, ὑπνοδο-
 τερα, τρισελίνος, ποικιλεμων, πικρά, σῆυγε-
 ρά, ζορεα, ζοφοειδῆς, ζοφερά, ζαθεῖς, μελειο-
 πτερος, σκοτομηνιος, οἰζυρά, δασεῖα, μελαγχχι-
 μος, χειμερια.
 P H R. Νυκτιφοιτος ερενη. Syn.—Μεσονυκίος
 ἄρη. Anac.
 Νυκλῆς ασεργες βλεφαρον. Eur. Κυανοπεπλος
 ομιχλη. Apoll.
 Εν δ' ἐπὶ ωκεανῷ λεμπρὸς φαρσ ἡελιοιο.
 Ελκον νυκτα μελαιναν ἐπὶ ζειδῆρον αρεφαν. Hom.
 Νυξ μεν ἐπειτ' ἐπὶ γαῖαν αγεν κνεφας—Apoll.

—Αν ομιλον επιλυθεν ευπρεπερα
 Νυξ εργων αιδρεσι κατευκηλησε δε πασαν
 Γαῖαν ὄμως. Ib. Κατευνητερα κνδοιμυ. Nonn.
 —Θεῶν Νυξ δμυτερα, και ανδρων. Hom.
 Νυξ αμπαυμα ποτων—Coluth.
 Νυξ δε τίτ' ασροχίτων μεσση παραμεθε πο-
 ρειαν.
 Αλλ' ὄτε προς μεσαλον νυκλῆς πρέβαιον αλαρπός,
 Αστρα τε τηλεφανῆ δ' ὑεν ριον ωκεανιο. Ogrh.
 Νυξ γερεσις πάντων, ἦν και Κυπριη καλεσμεν'
 Κλυθι μακαιρα θεά, κυαναυγῆς, ασεροφειγῆς.
 Ησυχη χαιρεσσα, και ηρεμη πολυπνη'
 Ευφροσυνη, τερπηή, φιλοπαυνη, μήτερ ανηρων'
 Αθημεριμ', αγαθήτε, ποτων αιπαυσιν εχουσα'
 Υπνοδοτερα, ριληπαντων, ελασιπτε, ιυχαν-
 γῆς'
 Ημιτελῆς, χθονια. ἡδ' κρανια παλιν αυτη'
 Εγκυκλια, παικτερα διαωγμασιν ηεροφοιτοισ'
 —πολυολβίς πασι ποθεινή.—Ogrh. H.
 —σκοτεινὸν Νυκτὸς ἀρμ' ἐπιγεταί. Aesch.
 Γαῖαν ὄλην εκαλυφε μελαγκρηδεμνος ὄμιχλη,
 Και χροὶ ποικιλοιστον επιστηζασα χιτανα
 Ασεριεν σελαγιζεν,
 Και σκιεῆν εμελαιπεν ὄλην χθονα σιγαλη νυξ.
 —αναβρασκουσα δὲ γαιης
 Τψιτενῆς, ἀτε κῆνος, ες ἡερα, σιγαλη νυξ
 Ουρανὸν ασεριεντι διεχλαινωσε χιτανι,
 Αἰθερα δαιδ αλλεσσα,—κ. λ. Nonn.
 Νυός.
 —Συ δ' αρηγε νυξ ἔκυρη περ εὔσα. Ap. 4. 815.
 —Ενδοῖ πάσαι. ὁ τῶν νυόν ἐπ' αποκλαζας.
 Theoc. 15. 77.
 S Y N. Ενύος. Νυμφη.
 Νυσσα.
 Εν υωση δὲ τει ἵππος ἀρίσερος εγχεριμοθητό.
 Π. J. 338.
 S Y N. Καμπήθρ, τερμα, βαθμίς.
 E P I T H. Πολυκαμπήθρ.
 Νυσσα.
 Ποθι Νυσσης αρα θη-
 ροτροφη θυροσφορές. Eur. B. 556.
 E P I T H. Αχχημων, βορεαῖς, δροσερά, ὑψι-
 πορος.
 Νυσσαίος.
 Νυσσαίαν κρεαν
 Κισσηρες οχθαί. Soph. An. 1144.
 Νυσσηῖος, Νυσσηῖος.
 —Αμφὶ Νυσσηῖον Διὸς Διονυσιον—Ag. R. 217.
 Νυσσηῖος.
 Νυσσηῖα Κνωσσια —Ορχηματα —Soph. Aj.
 708.

Νυσσω, Νυτσω.

Χερσιν αθανατῆσι ραεὶν ἀσπίδα νυσσαν. II. π. 704.

S Y N. Κατανυσσω, επινυτσω, παιω, πληνω, αποπλητσω, κνιζω, κεντω, ξνω, νυριζω, κατασχολω.

Νυσαζω.

—Ουχι νυσαζενετι

Ἦρα σὺν ἡμῖν, ἐδὲ μελλουκιζῶν. Ag. Av. 640.

S Y N. Απινυσαζω, βριζω, ὑπνωτσω, αμιλεω, βραδυω.

Νυσακτής.

—Επὶ τὰ βλεφαρα νυσακτῆς ὕπνος. Ag. V. 12.

S Y N. Νυσακός, ὑπνιλλός, ὑπνωδής.

Νυχαυγής. Vid. Νυξ.

Νυχεια. Nom. pr.

—Εαρ δ' ὄροσα Νυχεια. Theoc. 13. 45.

Νυχεια.

—Ὡκεαν θυγατηρ και Τηθος, εἰμι Νυχεια Κρηνή—Ep. I. 4.

Νυχευμα.

Πα νυχευματων χαρις; Eur. Supp. 1136.

S Y N. Νηψις, φυλακή, φρενα νυκτερινή.

Νυχεω.

—Ευθα χρῆ στρατὸν

Τὸν σὸν νυχεῦσαι.—Eur. Rh. 520.

S Y N. Παννυχιζω, διαπαννυχιζω, νυκτερευω, διανυκτερευω αυλιζομαι. κρυπσω.

Νυχως. Vid. Νυκτερινός.

—Νυχη καταλεξεται ενδοθεν ὀικκ. Hef. ε. 521.

ΝΩΓΑΛΑ, Νωγαλευματα.

Καρνα, ροιας, φοινικας, ἑτερα νωγαλα. Ωαρια, τοιαυτ' ἑτερα πολλα παιγνια.

Ath. 1. 23.

Τα κομψα ταῦτα νωγαλευματα. Ib. 2.

Νωγαλιζω, Νωγαλευω.

Και νωγαλιζει—Ib.

Νωδός.

—Εχω δέ τοι ἐδ' ὅσον ἄραν

Χειματος, ἢ νωδός καρναν, αμυλοιο παρόντος.

Theoc. 9. 21.

S Y N. Ανωδός.

Νωδυνια.

—Καδδ' ἀρα πανταν

Νωδυνιαν κατεχευε μελῶν—Ib. 17. 63,

S Y N. Ανωδυνια, αλυπια, απονια, αναλγησις, αναλγησια, αμεριμνια.

Νωδυνος.

—Επ' αἰδαῖς δ' ἀνῆρ νωδυνον

Και τις καματον θῆκεν—Pind. N. 8.

S Y N. Ανωδυνος, αναλγητος, ανοχλος, αλυπος.

Νωθός.

Ως δ' ὄτ' ἄνος—νωθός—II. λ. 558.

S Y N. Νωθός, νωθρωδής, νωχελής, αβληχερός, χανός, βραδύς, αργός, οκνηρός, ραθυμικός, αλογος, ασθενής, ακινητός.

Νωε.

Μῶνος δ' ἐν παντεσσι δικαιτατος και αληθής,

Ἦν Νωε, πισοτατος καλοῖς τ' ἐργοισι μεμηλώς. κ. λ. Sibyl. I. 1.

Νωκαρωδής.

Τό τε νωκαρωδες.—Athen. I. 4.

Νωλεμές, Νωλεμώς, Νωλεμώς—Νωλεμής.

Μαργασθαι—νωλεμές αἰή. II. ι 317.

Νωλεμώς πολεμονδε—Ib. δ 428.

S Y N. Ανελεμής, αδιαλεμής, απαυσός, καταπαυσός, ιπαυσόν, συνεχές, συνεχώς—αδιαλεμής, απαυσός, ανελεμής, ασκελής, συνεχής.

Νωμαω.

Ω παντα νωμῶν—Soph. Oed. T. 308.

Νωμισαν δ' ἀρα πᾶσιν—II. α. 471.

Διφρος τε νωμασοισιν αελλοποδας. Pind. P. 4.

S Y N. Νεμω, απομειρομαι, διαμεριζω, διεξαγω, διαγω, κυβερναω, κινω.—κρινω, εξεταζω, νοω.

Νωμητωρ.

—Χρεων νωμητορας ανδρας. Man. 6. 357.

S Y N. Επιμελετής, φροντιστής, επιτροπος.

Νωμησιμος.

—Νωμησιμοι εξενιπτονται. Ath. 9.

Νωνακριατης.

Νωνακριατης, Τρικεφαλος, Φαιδρός Θεος, Lyc. 680.

Νωνυμος, Νωνυμος.

Νωνυμους απολεσθαι—II. ν. 227.

Ουτω νωνυμός ἐσίν—Od. ν. 239.

S Y N. Ανωνυμος, αδοξος, ατιμος, ασαφής.

Νωρολ.

—Αἰας δε κορυσσετο νωροπι χαλκῷ. II. η. 206.

S Y N. Δαμπρός, αἰθοψ.—κομψός.—ὁ την οψιν ασηνῆ φαιε.

Νωτακμων.

Ἠλθεν δ' ἐξαιρηνς νωτακμωνες—Hom. B. 285.

Νωτοβατεω.

—Και τυμβος γωτοβατῶσι βοες. Ep. I. 3.

Νωτιζω.

Κισσος—βρεφος χλοποφοροισιν ἐρεσει

Κατασχοισιν ολβισας ενωτισει. Eur. Ph. 667.

Ξ Α

EXP. Το γάτον περιελίσσω—

SYN. Νωτοστροφώ, εντραπαλιζομαι.— περι-
τραπαλιν φευγειν.— διακω.

Νώτον, Νώτος.

—Σταφυλη ἐπὶ γάτων εἴσας. II. 6. 765.

—Ἐπ' ευρία ἰώτα θαλασσης. Ib. 159.

SYN. Μεταφρενον.

ΕΡΙΤΗ. Αλλήεν, βριαρὸν, γερασμιον, διπ-
νικῆς, ευλορον, ευρὸ, πῶιον, πλατὺ, κητηον,
καλλιθηριξ, πολυτριχον, φαφαρὸν, τανυπριευξ,
λασιθηριξ, οπισθοκομον.

Ξ Α Ξ Ε

Νωτοπλήξ.

Και νωτοπλήγα μη ταχέως διακονεῖν. Suid.

SYN. Μαστιγίας.

Νωχελία.

—Πλευρὰ νωχελῆ νωσφ. Eur. Or. 798.

SYN. Ασθενής, δυσκινήτος, βραδύς, νωθός,
αχρησός.

Νωχελια.

—Βραδυτήτι τε, νωλεχίη τε. II. τ. 411.

SYN. Νωχελια, νωθρια, νωθρια, νωθια,
νωθροτης, ασθενια, βραδυτης, αργια.

Ξ Α

Ξ ΑΙΝΩ.

ΞΑΙΝΩ. Ειριά τε ξάινειν—Od. χ. 423.

SYN. Αναξαινω, περιξαινω, δρεπομαι,
αποδρεπω, κλειζω. τυπῶ. εριύργω. κατα-
σκευαζω. ιηθω. σφρευω. διαλυω διαξω.

Ξανω.

Η δ' ἄποτ' αν ξαναα νευρων κεχαλασμένα δεσμα.
Nic Th.

Η δ' ξανῆσαι, και προγυμνάσαι χερα. Soph.
Fr.

SYN. Αποκαμνω, καταπονσομαι, εκκακω,
κοπιω.

Ξανθίζω, Ξανθίζομαι.

—Και καλῶς ξανθίζετε. Ag. A. 1046.

SYN. Ερευθω, πυριζω, κοσμεω.

Ξανθιππη.

—Η δ' παρ' αυτην Ξανθιππη—Anac. 167.

Ξανθισμα.

—Και κομης ξανθισματα. Eur. Dan. 92.

SYN. Πυροτης.

Ξαιθος.

Βη δε μετα Ξανθον τε Θωανά τε, Φαινοπος νῆε,
Αμφω τηλυγετω.—II. ε. 152.

Ξανθος.

Τον δ' αρ' ὑπὸ ζυγοφιν προσεφη ποδας αἰόλος
ἵππος

Ξανθος, αφαρ δ' ημυσεκαρηατι, πᾶσα δε χαιρη
Ζευγλης εξεριπῶσα παρὰ ζυγον, ἔδας ἱκανεν
Αυθνητα δ' εθηκε δια λευκαλενος Ηρη. Ib. τ.
405.

Ξανθος, Fl.

—Μεγας ποταμὸς βαθυδινης

Ον Ξανθον καλευσι θεοί, ανδρες δε Σκαμανδρον.
Ib. υ. 74.

Ξ Α

ΕΡΙΤΗ. Δινηες, ευρυρεων, εὔρετης,
Ιδαῖος.

Ξανθός.

Και ἵππων ξανθα κερνα. II. 1. 407.

SYN. Επιξανθος, υποξανθος, ξιθός, πυρρός,
κιρρός, ερυθραῖος, καλός.

Ξανθοριξ, Ξανθοκομος, Ξανθοκομης, Ξανθοκρηνος.
Vid. Βακχος.

—Ξανθοτριχη παρ Μενελαω. Theoc. 18. 1.

Ξανθοκομος, Πτολεμαῖος—Ib. 17. 103.

SYN. Ξανθός, πυρροκομης.

Ξανθοχιτων.

Ροιαν ξανθοχιτωνα—Er. 1. 6.

Ξανθοχροος, Ξανθοχρος.

Τὸ δ' ἴποι τὸ μιν αλλο δεμας ξανθοχροον εσκευ.
Mosc. 2. 84.

Αι ξανθοχροῶτες (τριγλαι.) Athen. 1. 7.

SYN. Ξανθοφανής, ξανθωπός, ξανθος, πυρο-
χρος, πυροειδής.

Ξ Ε

ΞΕΝΑΓΟΣ. Vid. Σιδηρω.

Ξεναπατης, Ξεναπατης.

—Ανδρα τινα ξεναπαταν. Eur. Fr.

Τὸ ψευδορκυ, και ξεναπατα. Ib. M. 1392.

Ξεναρκιος.

Ος ευμενῆ νωφ Ξεναρκιον εδεκτο—ἴου—Pind.
P. 8.

Ξεναρκίς

—Ξεναρκεί δικα—Ib. N. 4.

• Y y

Ξενηεν

- Ξεινήιον, Ξεινήιον, Ξεινιον, Ξεινιον.
 —Μολω δ'ωκε Ξεινήιον ἔναι. II. κ. 269.
 —Ου γὰρ τοι Ξεινιον ποθή—Od. δ. 513.
 Ξεινιά τ' ευ παρεύθηκεν ἄτε Ξεινοιοι Σεμις ἐστίν. II. λ. 778.
 Ξεινηδοχος, Ξεινηδοκος, Ξεινοδοχος. Vid. Ξενος.
 Ξενος περιφωκως, τος Ξεινηδοχος σεσε. Sent.
 Ξειηλατω.
 —Ωσπερ εν Λακεδαιμονι
 Ξειηλατῆνται—Ag. Av. 1014.
 Ξεινια, Ξεινια.
 Και Ξεινη αγαθή.—Od. ω 285.
 S Y N. Ξεινισμός, Ξεινοδοχια, φιλοξενια, προ-
 Ξεινη, Ξεινών, Ξεινοσυνη, το Ξεινικόν—φιλοτιμια,
 ΦΙΛΙΑ—ὑποδοχή.
 ΕΡΙΓΗ. Πανδοκος, πολυπλαγκτος, προσ-
 ηνής.
 Ξεινίζω, Ξεινίζω.
 Ξενος Ξεινίζε και συ γαρ Ξενος γ' εση. Sent.
 Ξενος Ξεινίζεν—Od. γ. 355.
 Τος δ' εγὰ εἰκνισσα—II. γ. 207.
 S Y N. Ξεινοδοκω, Ξεινοδοχεω, Ξεινω, αυτο-
 Ξεινώ φιλοπρονω.
 Ξεινιος,
 Αλλά Δια Ξεινιοι Σεσας—Od. ξ. 389.
 Ξεινικός, Ξεινικός,
 Παντας ὑμᾶς Ξεινικοῖσι λογοῖς
 Μη λιαν ἐξαπατασθαι. Ag. A. 634.
 S Y N. Ξεινιος, Ξενος, αλλοτριος, επακτικός.—
 ιυξενιος φιλοξενος, προξενος.
 Ξεινοβακχη, Ξεινοβακχη.
 Τῆς Ξεινοβακχης—Lyc. 175.
 Ξεινοδοχεω, Vid. Ξεινίζω.
 Αδμητε, τολμᾶς Ξεινοδοχεῖν:—Eur. Alc. 562.
 Ξεινοδοτηρ, Ξεινοδοτης. Vid. Απολλων. Βακχος.
 Ξεινοκλής.
 —Τῷγαλμα Ξεινοκλῆς δῆκε το μαρμαρινον
 Μεστικός Theoc. Ep. 10.
 Ξενος, Ξένος.
 Ξενος επαρκῶν, τῶν ἰσων τευξη ποτέ. Sent.
 Ξένος γὰρ οἱ ενν—II. γ. 661.
 S Y N. Προξενος, Ξεινοδοχος, Ξεινοδοκος, επι-
 νασιος, καταλυτης, σταθμύχος.—πανδοχος,
 πανδοχεύς.—Ξενιος, πολεμιος.
 ΕΡΙΓΗ. Αιδοῖος, αλιπτος, απισός, λαμ-
 πρός, ταλαπτριος, πολυφριος, φιλος, χαριης,
 δαυμάτος, ποδτίος.
 ΡΗΡ. Κοινῆς τραπεζης τυχῶν.—Eur.
 Ξεινοδαίκτης,
 Κυκνον δε Ξεινοδαίκτην
 Τοῖος ωλεσεν,—Ib. Her. F. 391.
 Ξεινοδαίτης.
 Θηρς τς Ξεινοδαίται. Ib. Cys. 654.

- Τῶ Ξεινων δαιτυμόνος. Ib. 606.
 Ξεινοεις.
 Εν Ξεινοεντι θρωφ—Eur. I. T. 1280.
 Ξεινοκτενω, Ξεινοκτενω.
 —Παρ' ὑμῶν ραδου Ξεινοκτοτεῖν. Ib. Nec. 1254.
 Δεινόν—Ξεινοφοιῶν επηλυδας. Ib. I. T. 1021.
 S Y N. Ξεινοκτοτενω, Ξεινοθυτενω,
 Ξεινοκτόνος.
 —Τεχνην, ἦν εχω Ξεινοκτόνον. Ib. I. T. 53.
 S Y N. Ξεινοφόρος.
 Ξεινοκυσπατη.
 Και ζῆπῆ διολε την Ξεινοκυσπατην. Ep. I. 2.
 Ξεινοσασις. Vid. Ξεινών.
 —Και Ξεινοσασιν, Soph. Oed. C. 91.
 Ξεινοσυνη, Ξεινοσυνη. Vid. Ξεινια.
 Αρχην Ξεινοσυνης προσκηδέας—Od. φ. 35.
 Ξεινοτιμος
 Ξεινοτιμιας δωματαν επισροφᾶς—Aesc. Eum. 550.
 Ξεινοφον
 Ξεινοφωον δ' ησραπῆε φερασπίδος ασῆς Αθηνης
 κ λ. Ep. I. 5.
 Ξεινω, Ξεινομαι.
 Ος δῆ Ξεινοθῆς τοῖσδ' εν Αδμητε δομοις. Eur.
 Alc. 68.
 Πατρὸς ἔτω δ'αρόν εἰξενωμενε. Soph. Tr. 65.
 S Y N. Επιξενω, Ξεινίζω.—εν Ξεινη διατριβῶ.
 —ὑποδεχομαι.
 Ξεινών
 Χαρις Ξεινῶν, εἰτιν—Eur. Alc. 553.
 S Y N. Ξεινοδοχεῖον, Ξεινοσασις, Ξεινικόν—σταθ-
 μός, καταγωγιον, καταλυμα, πανδοχεῖον.
 Ξεινια.
 Ξειρῆς.
 Ξειρῆς κεινωσας πᾶσαν ηπερυ πλακα. Aesc.
 Per. 720.
 ΡΗΡ. Αναξ Ξειρῆς, βασιλεὺς Δαριωγενῆς.
 Πολυανδρε Ασιας θυριος αρχων.
 Χρυσογονο γενεᾶς ἰσοθεῶς φως.
 Πολυχηρ και πολυκωτης. Ib.
 Οσις Ελλησποντον ἱρον
 Δῶλον ὄς, δεσμομασιν
 Ηλπιζε σχησεν κ λ. Ib. υ. 748.
 Ναυτην ηπερυ, πειροπῆρον πειλαγους. Ep.
 Ξειρὸς προ Ξειρῶς.
 Ρᾶχθαι γαρ μεγα κῆμα ποτι Ξειρον ηπειρίο. Od.
 ε. 402.
 Ξεισός
 —Θαλαμοὶ Ξεισοῖο λιθοιο. II: ζ. 244.
 S Y N. Ξεισός, κνισός, λῆος, ευξεισος, γλυπῆος.
 Ξειω.
 Ξειστέ δ' επισάμενῶς—Od. ε. 245.
 S Y N. Αποξω, καταξω, επιξω, ξυῶ, απο-
 ξυω, ξυρεω, ξυρω, ψηχω, επικρισμεω, κνω,
 κνίζω,

Ξ Η Ξ Ι

κνίζω, κοπίζω, πελεκέω, πελεκίζω: εξακρίζω.
κατασκευάζω. τεκταινομαι.

Ξ Η

Ξ ΗΡΑΙΝΩ.

Παν δ' ξηραυθη πᾶδιον, σχετο δ' αἰγλάν
ὕδωρ

Ὡς δ' ὅτ' ὀπαρινὸς βορέης νεοαρδέ' αλαῖν
Αιψ' ἀν ξηραυη—Π. φ. 345.

S Y N. Αναξηραίνω, αποξηραίνω, επίξηραίνω,
ὑποξηραίνω, διαξηραίνω, καταξηραίνω, ξηρο-
ποιέω, αυσαινω, τέρσσω, διατέρσαινω, τέρσαινω,
σκελλω, εξικμαζω, ψυγω.

Ξηρός.

Κά ποιμάν ξηρὸς τινόςθι.—Theoc 8. 44.

Ξηρὸν ὑπαί θειός.—Ib. 24 60.

S Y N. Καταξηρὸς, ἀζαλὸς, αναλὸς, ἀψυ-
χος.

Ξηραλοῖφω.

Και ξηραλοῖφῶν εἵματος διὰ πῆλχαν. Soph. Fr.

Ξηροφαγεω.

Μη κλιθῆις δ' ἄυλος ξηροφαγεῖ καθισας. Ep 1.2.

Ξ Ι

Ξ ΙΦΙΑΣ, Ξιφίος

Αλλα λαβε ξιφίος τεμαχος—Athen. 1. 7.
Ξιφιδιον.

Μη δὲ ξιφιδιον.—Ατ. L. 53.

S Y N. Μαχαιριδιον, εγχειριδιον, παραξιφίς,
παραζωσπίς.

Ξιφος.

—Μηδὲ ξιφος ἔλκειο χειρί. Il. α. 210.

S Y N. Αορ, κοπίς, μαχαιρα, ραμφή, ρόμ-
ραια, φασγανον, σιδηριον, σφαγεύς.

ΕΡΙΤΗ. Αργυροπλον, αμφικες, αμφοτομον,
αιπὸν, κοπήν, δαιδαλέον, θῶν, λαιμπτόμον,
κελαινὸν, μελανδέτον, νεοροαντον, ολοδὸν, οξὺ,
τανυτικες, σλονδεν, χαλκοτόρον, φοβερόν.

Γυμνὸν δ' εκ κολεοιο φερε ξιφος—Αpoll.

Δειμονις γυμνῶσε σελασφρα γῶτα μαχαιρις.
Nonn.

Αμφιχυρσον φασγανον κοπης λαβάν. Eur.

Ξιφηρις, Ξιφηφόρος,

Θύρας ξιφηρις—Eur. Or. 1277.

Ξιφηφόρον γαρ εισέρῳ προ δωματων. Ib. 1535.

S Y N. Ξιφηφόρος, μαχαιροφόρος, χρυσαορ-
μιαίφονος.

Ξ Ο Ξ Υ

Ξιφιζω. Vid. Διαρρικινδμαι.

S Y N. Χειροτονεω.

Ξιφοδηλητος,

Ξιφοδηλητοισιν αγῶσιν. Aesc. Ch. 727.

Ξιφοκτόνος.

—Και χερας ξιφοκτονος. Soph. Aj. 10:

Ξιφυκλός.

Ξιφυκλῶ χειρὶ προς δερην τεμών. Aesc. Eum.
595.

Ξιφοργός.

—Τῷ ξιφοργῷ κενυῖ. At. Pa. 546.

S Y N. Ξιφοποιός.

Ξ Ο

Ξ ΟΑΝΟΝ. Vid. Αγαλμα.

Η ὅταν αυτοματα ξοανα ρηι ιδρωντα
Αιματι—Αpoll. 4. 1284.

Συκινον εἴρησεσ αρτιγλυφῆς ξοανον,

Τρισκελές, αυτοφλοισιν, ανκατον—Theoc. Ep.

ΕΡΙΤΗ. Αψυχον, λαμπρόν, λιπαρόν. γλυπ-
τόν.

Ξοίς.

Αλλ' ἀπὸ ποιμενικης αυτομαθης ξοίδος. Ep.
1. 4.

S Y N. Γλυφῆοι.

Ξοθς.

Πωτῶντο ξοθαί περι πιδαικας αμφι μελισσαι.
Theoc. 7. 142.

S Y N. Ξανθός, καπρός, ποικίλος, λεπίδος,
ἀπαλος, οξὺς, πυκνός, καλός, ευειδής, ευμορ-
φος, ελαγρός, χλωρός, ὑγρός, λευκός.

Ξοθπίφρος.

—Τῆς ξοθπίφρου—μελισσης. Eur. Fr.

Ξ Υ

Ξ ΥΛΕΤΟΜΑΙ.

Δρυς πεσοκης, πᾶς αιηρ ξυλευεται. Pron.

S Y N. Ξυλιζομαι, ξυληγεω, ξυλαχιζο-
μαι, ξυλευγεω.

Ξυληνος.

Και ξυληνης ασραγαλης—Anac. 62. 5.

S Y N. Ξυλικός, δαρατεος.

Ξυλησιον,

—Ξυλησιον Μυρρινης εχσσι λεπίδον

Ορθον εν τοῖς χῶλεσιν—Ath. 1. 13.

Ξυλον.

Ξυλον.

Εστὶς ξυλον αὐδὸν ὅσον τ' ὄργυ' ὑπὲρ αἰψῆς. Π. 4.
327.

S Y N. Δορυ, κάλον.

ΕΡΙΤΗ. Ἀσιπτον, αυτοπρέμων, καγκανον, καμπύλον, καρπιμον, ζωφόρον, κρηνοφόρον, σιδηροεπιβῆς, τρισηλον, πολυκαρπον.

Ξυλουργία

—Ου ξυλουργίαν. Aesc. Per. 450.

Ξυλουργός Vid. Πελεκητωρ.

Ξυλοχίζομαι.

—Ος τὰς ερεκας

Τῆνας τὰς παρὰ τὴν ξυλοχίζεται—Theoc. 5.
65.

Ε Χ Ρ. Ξυλευμαι, ξυλα τεμνων συναγω.

Ξυλοχος.

Πορτιος πὲ βοδὸς ξυλοχον—Π. ε. 162.

S Y N. Θαμνῶν, δρυμος, χερσος, ὕλη, ὕλημα,
—συνδένδρος, ζυλωδῆς παγος.—κοιτη θηρια.

ΕΡΙΤΗ. Γλαφυρός, ερημαία, πολυπρέμων.

Ξυλλίος, Ξυλος, Ξυλων

Ουδέ τι πω ἰδμεν ξυλλίᾳ κειμενα πολλα. Π.
α. 124.

—Ξυλον δε κακὸν πολέεσσι τιθείσι. Ib. π. 262.

—Κακῶν ξυλλίονος εργων. Hef. 9. 595.

S Y N. Ἐπιξυλος, επικαινος, κοινός.—μελοχος.

Ξυλοφρον. Ξυλοδοτήρ, Ξυλοχαρῆς. Vid. Απολλων.

Ξυλωα.

—Μίαν ξυλωατε τιμην. Nonn.

S Y N. Ἐπιξυλωα, κοινωα, κοινάωα, συναπῶα,
συνιγωα.

Ξυρωα, Ξυρεα.

Συ δ' ευπροσωπος, λευκός, εξυρημένος. Ar. Th.
198.

Ξυρεῖ γαρ εν χερῶ τῷτο—Soph. Aj. 797.

S Y N. Αποξυρωα, ξεω, κερωα, κλοναω.

Ξυρηκῆς.

Καρα ξυρηκῆς—Eur. Ph. 385.

Ο Α. (Interj.)

Οα, τῷτ' επος γυναικοπλη-
θῆς ὁμιλος απυαν. Aesc. Per. 122.

Οαγ.

—Μαρναμίος αραων ἑίκα σφετεραων. Π. ι.
327.

S Y N. Ακαιτις, γυνή.—γαμος.

S Y N. Ξυρησιμος, Ξυριας, Ξυδός, καρτός.

Ξυροδοχι.

Ευτεῦθεν εκ τῆς Ξυροδοκῆς. Ar. Th. 227.

S Y N Ξυροδοχιη, Ξυροθηκη.

Ξυρον, Ξυρος.

—Παντεςσιν επί ξυρῶ ἰσάται ακμῆς. Π. κ.
173.

Κάγωγε τον ξυρὸν δέ γ' εκ τῆς οικίας

Ερι. φα—Ar. Ecc. 65.

S Y N. Κνισαρ (Suid.)

Ξυροφορεα.

—Συ μὲν τοι ξυροφορεῖς ἕκασοτε. Ib. Th. 225.

Ξυσμα.

—Ηδ' αἰδηλων

Ξυσμαων, λεπτός τας εχαραξε δοναξ. Ep. 1. ι.

S Y N. Ξυσμα, αποξυσμα.

Ξυσίς.

Κάμφισελαμενα τὰν Ξυσίδα τὰν Κλεάρισας.
Theoc. 2. 74.

S Y N. Οθονη.—ἄφασμα λεπτόν.—Ξυσρα.

Ξυσον.

Ουτιση Ξυσῶ χαλκηρειί—Π. δ. 469.

Νωμα δε Ξυσὸν μεγα ναυμαχον εν παλαμῆσι.

Κολλητὸν βλητρηοισι, δυωκαικοσιπηχυ. Ib.
ο. 677.

S Y N. Δορυλλιον, σιγυνον, σιγυνος, ακοήλιον.
—τραγικὸν εἶδυμα.

Ξυσόβολος. Vid. Βακχος.

Ξυω.

Αμφι δ' ἀρ' αμβροσιον ἑανὸν ἑσαθ', ὃν οἱ Αθηνη

Εξυσ' ασκησασα—Π. ξ. 179.

Λισρησιον διαπεδον—Ξυον—Od. χ. 456:

S Y N. Αταξυω, διαξυω, κατασκευαζω: χα-
ρατσω, γραφω, κναπῶι, διαμεριζω. ξεω. σαιρω-
τριβω.

Οαρίζω, Οαρίζομαι.

Παρθενος πῆθεός τ' οαρίζετον αλληλοισιν. Π. χ.
128.

—Πυκινὸς οαρις οαρίζει. Hom. XXII.

S Y N. Διαλεγομαι, κοινολογεομαι, συλλαλέω,
χρηματιζομαι, εντυγχανω, ὁμιλεω, συνομιλεω,
εφηνεω.

Οαρισμός.

Ο Β

Οαρισμός, Οαρισύς, Οαρος.
 Ευναϊκός οαρισμός, Call. Fr.
 —Μετα πορομαχόν οαρισύν. Il. v. 291.
 Εν δ' ἡμέρος, εν δ' οαρισύς. Ib. ξ. 216.
 Οι πρὶν ἐμὲς οαρις—ταρβέσσκον—Hom. V. 250.
 S Y N. Οαρισμα, ὁμίλια, συνομιλία, διαλο-
 γος, διαλέξις, διαλογισμός, συναναστροφή, συνη-
 δεια, συνεσία, διατριβή, προσδαιτησις, προσ-
 εδρευσις, εντευξις, παρφασις, ἀδολεσχία.
 E P I T H. Γόμυς, νυμφιδίος, μισιπόλιος, μη-
 λιχίος, κλεδίσιος, τερψινοός, λυσιπείρος, ὑπνα-
 λέος, Κυπριδίας.
 Οαρις
 —Λιναῖος—Διός, μεγάλη οαριής. Od. τ. 179.
 S Y N. Συνομιλός, ὁμιλητής.—μαθητής, συσ-
 χολασίης.

Ο Β

ΟΒΕΛΙΑΩ.
 Εἰτ' ἀρτῶν οπήων τυγχάνει τις οβελιᾶν.
 Athen. l. 3.
 Οβελίσκος.
 Φέρς τις οβελίσκος, —Ar. A. 1006.
 Οβελίς.
 —Οβελὸς ἐρυπερθε τανυσσε. Il. ι. 213.
 E P I T H. Αἰροπέζος, δειρατέος.
 Οβολός.
 Ον πρῶτῖν οβολὸν ελαβον Ηλιασικόν. Ar. N.
 861.
 —Ὡς μεγα δύνασθον, τὸ δυ' οβολῶ. Ib. R.
 181.
 S Y N. Νομισμα—τοκος.
 Οβολοσάτης.
 —Ἴω, κλαετ', ᾧ ὄβολοσάται. Ib. N. 1154.
 S Y N. Δανεισῆς, χρησις, τοκισῆς, τοκογλύ-
 φος.
 Οβρικαλα τα,
 Φιλομασῖος θηρῶν οβρικαλαίς, —Aesc. Ag. 147.
 S Y N. Οβρια—σκυμνοί.
 Οβριμος, Οβριμνος.
 —Οβριμον ἴδαρ. Il. δ. 453.
 —Μή μιν ἴσοι οβριμος Αρης. Ib. ε. 845.
 S Y N. Ἰσχυρὸς, βριαρὸς, καρτερος, σθιναρὸς,
 ἐνρασος, δυνατος, βιαίος, δεινός, χαλεπός,
 γενναίος, ἀπειλητικός.
 Οβριμοεργος.
 Σχετλίος, οβριμοεργος, ὅς κί' θετ' αἰσυλα ρεζων.
 Il. ε. 403.
 S Y N. Ἰσχυροπραγμων.

Ο Γ

Οβριμοπατην, (ab) Οβριμοπατρως.
 Αθηναῖη—οβριμοπατην. Ib. 747.
 Ο Γ
 ΟΓΔΩΑΤΟΣ, (poet. pro) Ογδωός.
 —Αταρ ογδωατην, Βρισηιδε—Il. τ. 246.
 —Ὁς ογδωός ἦεν ἐπ' αὐτῶ. Ib. η. 246.
 Ογδωκοντα pro Ογδωίκοντα
 Τοῖσι δ' ἀμ' ογδωκοντα μελαιθαι νῆες ἐπόντοσ.
 Ib. ε. 568
 Ογκα (Αθηνη)
 Ἐν μαχαισι τε, μακαι-
 ε' ανασσ' Ογκα, προ πολεως
 Επηαπυλον ἐδος επιρρυε. Aesc. S. T. 170.
 Ογκιον (ἢ θηκη τῶν ακιδῶν)
 —Ακροπολι φειον ογκιον, εἶθα σιδηρος
 κῆτο πολυς, και χαλκίος, —Od. φ. 61.
 Ογκος.
 —Πάλιν αγεν οξέες ογκοι. Il. δ. 214.
 Σμικρὸς προσσηκει ογκος εν σμικρῶ κυτει. Soph.
 El. 1148.
 Ογκον γαρ αλλως ονοματος τι δ'α τρεφεν
 Μητρῶν, ἥτις μηδ'εν ὡς τειδσα δρᾶ; Ib. Tr.
 83c.
 —Ουκ ογκι πλεον. Ib. Oed. C. 1224.
 Ες μελαναυγῆς χθονίος ογκίος. Synep.
 S Y N. Ακίς (τῆ βελίς)—βαρος.—βριθος.—
 μαζα.—ογκωμα, ογκωσις, οιδῆμα, οιδῆσις,
 ανοιδῆσις, επαρμα, επαρσις, φυσημα, αλαζο-
 νεια, ὑπερφανια.—αχθος, μεγεθος.—σωρός—
 ἐξοχή.
 Ογκωσ.
 Ὡς εἰ μὲν κέτ' εσιν, ογκωθῆ ταρῶ. Eur. I. 388.
 —Ουδ' ογκῶσαι το φρονημα. Ar. V. 1019.
 S Y N. Εξογκωσ, διαγκωσ, οιδῆσαι, βριαω,
 μεγαλυτω, εκφερσ, ρισαω, πυκνωσ.
 Ογκυλλομαι.
 —Οἱ ογκυλλεσθε; Ar. Pa. 464.
 S Y N. Ογκωσμαι, ὑλαυχενεω, αλαζονεομαι,
 επαρσμαι, ὑπερφατισμαι, ευσασμαι, χαυνοσ-
 μαι, ανοιδεω, ἐξοιδεω, οιδῆσσομαι, οργαω, σφρε-
 γαω.
 Ογκμειω,
 Στιβον ογκμεινιτόνδε πελας πω. Soph. Ph. 164.
 S Y N. Επογκμειω, αλοκίζω, θεριζω, (κατὰ
 ταξιν.)
 Ογκμός.
 Ογκμόν ελαυνωσιν—Il. λ. 68.
 E X P. Το επισιχον εργον τῶν θεριζονταν.
 * Ζ η.
 S Y N.

SYN. Ορμαθός — ὀδός. — αὐλαξ.
 EPI TH. Πολύσιχος, πολυδάς, ὀρθός.
 Ογχεω.
 Ξενην ἐπ' ὀσεισιν ογχησε κενιν. Lyc. 1049.
 SYN. Σωρευω — (ογκωσει. Scal.)
 Ογχησός.
 Ογχησένθ', ἱερὸν Ποσιδίην ἀγλαὸν αλσος. II.
 6. 506.
 — Πολυπράτον αλσος
 Ἀγνὸν ἐρισφαραγκ Γαινορχη — Hom. M. 186.
 EPI TH. Δεχέπειος, ποιητής.
 Ογχην.
 Ογχην ἐπ' ογχην ἤφρασκε — Od. η. 120.
 SYN. Αχράς, ἀπιον.
 Ογχην, χερὰς ἐμῆς γλυκερὸς ποτος —
 Νερθε μὲν ἀχράς ἐτ' ἐσιν, ὑπερθε δ' ἀρ' εὐπνοῦς
 ογχην. Ep.

Ο ΔΑΓΜΟΣ.

— ἤλθε δ' ὀσειων ὀδαγμὸς αἰτισπασος —
 Soph. Tr. 783.
 SYN. Κησμός, σπαραγμός, ἀμυξίς.
 Ὄδαιον.
 — Καί ἐπισκοπος ἦσαν ὀδαιον. Od. 9. 163.
 SYN. Ὄδοιποριον, εφοδιον, μεθόδιον. — ἴα τα.
 — πρᾶσιμον. ὀσιον.
 Ὄδακταζω, Ὄδακτεω.
 — Ἀργυνοῦντα δ' ἐνὶ σφοματεσσί χαλιναὶ
 Ἄμφις ὀδακταζοντι παραβλήσῃν κροτεινται.
 Ap. 4. 1608.
 — Καί πρῆμον ὀδακτάσαι ἀγνὸν ελαιης. Call.
 4. 322.
 SYN. Δακνω, ὀδαξω.
 Ὄδαξ.
 Πρηνέες ἐν κορησιν ὀδαξ λαζοῖατο γαῖαν. II. 6.
 418.
 SYN. Αυτοδαξ. — ἀπρίξ.
 Ὄδαω.
 Βεράν ὀδῆσαι ναυτιλοῖς — Eur. Cyc. 98.
 SYN. Εφοδιαζω. ἀπεμπόλεω, ἐξοδαω.
 Ὄδελος, προ Ὄδελος.
 — Τὸν ὀδελον ἐμπεταρμένον. Ar. A. 796.
 Ὄδεω.
 — Θιάς ἐπὶ ἦτας ὀδευειν. II. λ. 568.
 SYN. Ὄδοιπορεω, πορευομαι, ἀφορμαω, βα-
 διζω. περιπατεω, ἀπερχομαι.
 Ὄδηγεω.
 — Καὶ τυφλὸν ὀδηγη. Phoc. 22.
 Αὐταί σ' ὀδηγησασί καὶ μάλ' ἀσμενας. Aesc.
 Pt. 728.

SYN. Εποδηγεω, καθοδηγεω, ἠγεομαι, προ-
 αγω, ὀδω, ποδηγετω, προσδοπειω, συμπο-
 δηγῶ κομιζω.
 Ὄδηγητήρ.
 — Παιδ' ἀγνὸν ὀδηγητῆρα λαχῶσα. Ogr. H.
 SYN. Ὄδηγός, καθοδηγός, προηγητής, ἀφη-
 γημῶν, χειραγωγός.
 Ὄδιος, Nom. pr.
 Ἀρχὸν Ἀλιζωνῶν Ὄδιον μέγαν ἐκβαλε δίφρου.
 II. ε. 39.
 Ὄδιος.
 Μορσιμ' ἀπ' ὀρθῶν
 Ὄδιων οἰκοῖς βασιλειοῖς. Aesc. Ag. 165.
 SYN. Εὐσημος, δεξιός.
 Ὄδισμα.
 Πολυτομοῦν ὀδίσμα
 Ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι ποντικ. Ib. Perf. 70,
 SYN. Βαδίσμα, (ἴσ. γεφυρα)
 Ὄδιτης.
 Ὅθι πάντες ἐπιρρέξεσκον ὀδίται. Od. p. 211.
 Τὸν γὰρ φασὶ μέγιστον ἐπιθανίων κηχολώσθαι,
 Εἰ κεν ὀδ' ἔξαχρεῖον ἀνηηται τις ὀδίτην. Theoc.
 25. 6.
 SYN. Παροδίτης, ὀδευτής, ὀδοιπόρος.
 EPI TH. Αχρικελευθός, ἀμαρτυρός, ἀλαω-
 πός, ἀχαλινός, κελυθοπόρος, ὀπισθοκελευθός,
 κῆρος, ὀδονομος, περιφοίτος, σκιτηαίος, προ-
 κελυθός, λοξός, πῆρος, παλινδίνητος, ἀνυπεδί-
 λος.
 — Ὄδ' ἔξαχρεῖον ὀδίτην. Theoc.
 Ὄδμή.
 — Δεὴν δὲ θεσκ γίνεται ὀδμή. II. ξ. 415.
 SYN. Ὄσμη, ὀδαδῆ, σφρασια, ἀποφορά.
 EPI TH. Ἀμβροσια, ἀσχετος, ἀναρσιος, ἀμ-
 πελοσσα, βοτρυσσα, Πυκρία, δολιχοσκίος,
 δυσωδης, δυσάσχετος, ἠδῆα, θεισπεσιος, κακῆ,
 ἰμερσοσσα, λειρσοσσα, μυδαλα, καπνιλός,
 ἀλιπιοσ, ποτιος, ἰχθυσοσσα, λευγαλεα, σμη-
 νῆ, καλιπιοσ, φυξίμος, σικρός, ὀλωτατος.
 P H R. — Καί ε τλητὸν μένος ὀδμῆς. Apoll.
 Ὄδοιπλανής.
 — Χαιρέτ' ὀδοιπλανέες. Ep. I. 1.
 Ὄδοιπλανεω.
 — Διὰ τῶν Καύσειων
 Πεδίων ὀδοιπλανήντες — Ar. A. 69.
 SYN. Πιλανομαι, περιπλανομαι.
 Ὄδοιπορεω.
 — Οὐδ' ἵνα νυκτὸς ὀδοιπορεοντ' ἐνοχλησω. Mosc.
 7. 7.
 SYN. Ὄδοιποιεω, ὀδευοι.
 Ὄδοιπορικ.
 — Πτεριθθεν ὀδοιποριν' ἀλεειναν. Hom. M. 85.

SYN. Πορεία, ὄδεια, ὄδος, ἀφοδος, ἐξοδος, σῶσις.
 EPI TH. Εὐσκαρθμος.
 Οδοιποριον. Vid. Ὀδαιον.
 —Υμνιν ὀδοιποριον παραθεμνυ. Od. ο. 505.
 Οδοιπόρος.
 Ὅς μοι τοῦνδ' ἦεν ὀδοιπόρον ἀντιβολῆσαι. II. ω. 375.
 SYN. Συναὸδος, ὁμοσῶλος, ἀκολουθός, ὀδίτης.
 Οδοντοφόρος.
 Τὸν τε περὶ σίερονος κοσμοῖ ὀδοντοφόρον Ep 1.6.
 Ὀδός pro Ὀδός.
 —Τὴν καταρρακτὴν ὀδὸν Χαλκιδίς βιβραῖσι γῆθεν ἐρριζαμένον. Soph. Oed. C. 1661.
 Ὀδός.
 Εὐχέο ἀπ' τοὶ ὀδός.—II. ι. 43.
 Τρισσά μ' ἀναγκάζουσι συμφορὰς ὀδοί. Eur. Herac. 237.
 SYN. Πορεία, ὀδοιπορεία, ἀγυὰ, ἀτραπός, σίσις, κελυθός —τροπός.
 EPI TH. Ἀργαλεα, ἀτρυτός, ἀθυμός, ἀναλεα, δολιχὴ, δυσβάτος, δυσπατιτός, ἰθυπόρος, ἰθυκελευθός, ὀρθοκελευθός, κρυφία, λαοφόρος, λεια, ὀρθός, ευρυπόρος, κινεά, κοίλη, πολυσπειρές, παίπαλοισσα, παλιμβαμός, σπεινή, σπεινωπός, στυγερή, σοαλερὴ, τριχαλεα, τῆυσια, ἄλια, ἱπποκρύτος, ἱππιπλασία, παλατιά, εὐθυτομός, περιακτός.
 Οδόντες, Ὀδός.
 Ἐκ δὲ τιναχθεν ὀδόντες—II. π. 348.
 —Πολλὴν δὲ διψῆσε σαρκὸς ὀδόντι. Od. τ. 450.
 SYN. Γομοῖσι.—αλετριβατός. Nic.
 EPI TH. Ἀταστῆροι, ἀργυροί, ἀργαλέοι, ἀναιδείς, ἀγναμπῆροι, ἀργυροί, αἰθάνες, λευκοί, κρατεροί, βρυχαλέοι, γυραλέοι, ἐράτικαί, εὐκτυπεόντες, λαμυροί, λαιγοί, ολοοί, πικροί, μαλεροί, νεογνοί, γλακτοχροεῖ, ἰστικοί, σίεσοί, πολυγναμπῆροι, τριχηῖς, φθονεροί, ὠχροί, ὠμοφάγοι.
 —Ἐν δὲ τρισσοίχοι ὀδόντες Πυκνοί, καὶ θαμνοί.—Hem.
 Τῆ καὶ ὀδόντων μὲν πλεῖστον σῶμα λευκαθεοῖων, Δεινῶν, ἀπλητων.—Hef.
 Κοῖλοι ὑπερβην ὀδόντες Ἀγκύλοι ἐν γναθμοῖς δολιχηρεῖς ἐρρίζωνται. Ἰσδοκοί.—Nic.—Γεννῶν ολοαὶ σίσιχες. Opp.
 —Πελυσίχος σγμὸς ὀδόντων. Nonn.
 —Ὀδόντων ἐρκός, κομπός.
 Οδοντοφυῖς.
 Γένναν ὀδοντοφυῖ, Θηβαῖς καλλίσου ορειδός. Eur. Ph. 838.

Οδερός.
 Πῶς δ' ἦθ' ὀδερὸν ὁμοίος ἐξεῖσις λαθῶν. Soph. Fr.
 SYN. Οδέρης, ὀδοιδύκος.—λιγίστης.
 Οδω.
 Ὀυτὸς σ' ὀδωσει τὴν τριγωνον ἐς χθονα. Aesc. Pr. 812.
 SYN. Οδηγεω, ὀδοποιῶ.
 Οδυναω.
 Κ' ἄλλως ὀδυγῶν χρή.—Ar. L. 164.
 —Ἀλγεσα κἀδυναμειν. Soph. El. 805.
 SYN. Ἀλγυνω, ανιαω, λυπειω.
 Οδυνη.
 —Ὀδυνη δὲ διὰ χροδὸς ἦθ' ἀλγενηή. II. λ. 398.
 SYN. Ἀχθός, ανια, λυπη, αλγυμα, πονος.
 EPI TH. Ἀργαλεα, ἀλπητός, ανιαρά, βαρέα, βλαβερά, διψαλεα, δυσάλθητος, δυσσκεφυκίος, δυσαντιπτός, γυγερῆς, ερωμανῆς, ζηλοτυπος, θυμοβόρος, μελαινα, λευγαλεα, κεντροδηλητός, ολεα, ὄξεια, πολυκμητός, πολυδακρυτός, πολυτυμπτός, πικρά, ριγεδανή, σίερα, χαλεπή, φιλοθρηνος, ἀπειρητός, καινή, κρυερά.
 Οδυνηρός.
 Ὀδυνηρός ἀρ' ὁ παλῦτος, ὃν ζητεῖς εχειν. Eur. Ph. 579.
 SYN. Ἐποδυτος, ἐπιποτός, διψιθυμός, λυπηρός, αλγευός.
 Οδυνησάτος.
 —Ὀδυνησάτος φαρμακα πασσαυ. II. ε. 401.
 SYN. Ἀχεσιπιτονος, ὀδυνῶν παυσιτικός.
 Οδυρμα, Οδυρμῆς,
 —Ουτ' ὀδυρματων
 Ἐλαπειτ' ἐδὲν ἀμφὶ τιν γοῦμενος. Soph. Tr. 953.
 Ποιαν ηχώ; πείον ὀδυρμῶν. Eur. Hec. 154.
 SYN. Ὀρῆνος, κλαυθμῶς, ολοφυρμῶς, σιμωγνή.
 Οδυρομαι.
 —Ου τοσσον ὀδυρομαι ἀχροίμενός περ. II. χ. 427.
 SYN. Ἀνοδυρομαι, ἀποδυρομαι, θρηνεω, σίεω, αιαζω, κλαιω, ἀσχαλλω, ολοφυρομαι, ἀνακρυχθίζω, μεμψιμοιρεω.
 Οδυρτός.
 Ἀγρή τις ἐμπεπηγέ μοι δι' ὄσων ὀδυρτή. Ag. A. 1224.
 SYN. Ὀδυνηρός, ὀδυρτικός, μεμψιμοιροίος.
 Οδυσεύς.
 —Ἡ δ' ἴος Ὀδυσεύς. II. α. 145.
 —Ὁ τλημων Ὀδυσεύς λυε μάνυχαῖς ἱππυς. Ib. κ. 498.
 EPI TH. Ἀντιθέος, ἀμυμῶν, ἀγακλυτός, αἰολομητις, δαρκλυτός, δολοτλήκος, δυσμορος, δυσηνος, διοτρερῆς, ζῆτος, εσθλός, θυμολεων, θρασύς,

Ο Ζ

δραστής, κυδάλιμος, μεγαλήτωρ, μεγαθύμος, εμψραν, πινυτοφραν, πολυμήτος, πολυτλάς, πολυτλήτος, ποιηλοθύλος, πηλιποθύλος, πυκιμήτης, περιφραδής, συμφοραδύως, ταλασιφραν, φλανητής, ναυός, φρονίμος, φαιδίμος, φιλοπλολήμος. Ύψιστος.

Ρ Η R. Ίθακος Οδυσσεύς, γῆς Κεφαλληνων αναξ. Eur.

Αἴθρα μοι ενιεπέ, Μῆτα, πολυτροπον, ἔς κ. λ. Πολλαν δ' αἰθρωπων ἰδεν ἀσεα, και νεον εγγω' Πολλά δ' ὄγ εν ποντω παθεν αλγεα ὄν κατὰ θυμὸς

Αρνημιός ἦν τε ψυχὴν και ῥοσον ἑταίρων.—

—Οδυσῆα Δίι μῆτιν αταλαιατον.

Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμηχαν' Οδυσσει.

Εἰδῶς παντοικεστὲ δολος, και μηδεα πυκνῆ.

—Ω πολυαν' Οδυσεῦ, μεγα κῦθος Ἀχαιῶν.

—Δίι φίλος.—επιτροφος ἦν ανθρωπων

—Αμφ' Οδυσῆα δαιφρονα ποιικιλομητην. Hom.

Ω Οδυσῶ δολομητα, και αργαλεωτατε πανῆων.

—Λαερταο κλυτὸς παῖς αιτιθιοιο. Cal.

Τῆς Σισυρεας δ' ἀγκυλις λαμπυρίδος.

Δελφινοσημιος, κλάψ Φοινικης θεῆας. Lyc.

Οἶδ' ανδρα κροταλον, δριμύ Σισυφε γενος.

—Ὁ ποιικιλοφραν, κοπις, ἰδυλογος, δημοχαριστής.

Λαερτιάδης.—το Σισυφειον σπερμα —Eur.

Ω πελυαινε, δολων ἀτ' ἠδὲ πονοιο.

—Ανακτα δαιφρονα—ποσιν φίλων—Λαερτεω ὄν. Hom. Vid. Theoc. 16. 53.

Οδυτσα, Οδυτσομαι, Οδυζομαι. *

Οἶδ' α γαρ ὥς μοι οδωδυσαι κλυτὸς εννοσιγαυος. Od. ε. 423.

Τῶ μεν επειπ' οδυσαντο θεοί.—II. ζ. 138.

SYN. Οργιζομαι, χολοομαι, απομνηνιζω, αγαλακτιω

Οδωδή. Vid. Οδμή.

—Οδωδην ἑρπετὰ τοῖο φευξεται—Orph. L.

Ὀδωτός.

—Εμοί μεν εκ ὀδατά.—Soph. Oed. C. 508.

SYN. Βατὸς, διαβατὸς, ευπορος.

Ο Ζ

Ο ΖΟΣ.

—Ατάρ τέ οἱ οζοῖ επ' ακροτατη πεφρασι. II. δ. 484.

—Ελεσηνωρ, οζος Αρπος. Ib ε. 540.

SYN. Κλαδος.—απογονος.

ΕΡΙΤΗ. Ἀγλαδς, ερθαλής, ειλατινος, μυρ-

Ο Θ

σιος, μυρσινοαδής, πυκινός, κοτινηφόρος, ολιεαρίς, ταυνηκης, χλοερός.

—Φερεπτολις οζος ελαιης. Nonn.

Ἰός και βαρυπύς οζος ὁ θηρολετης. Ep. 1. 4.

Οζοςόμος.

Δαιμονα πολλα λαλῶν ὄζοσομος εξοριστις

Εξἔβαλ, εκ ἔρκων, αλλα κοφρων δυναμη. Ep. 1. 2.

Οζω.

—Θᾶσαι, φίλος, —ὡς καλὸν σσδει. Theoc. γ. 149.

Ἡδη γαρ ὄζειν πλειονων και μειζονων

Πραγματων μοι δοκῆ. Ag. L. 018.

SYN. Οζομαι, αποζω, εξοζω, προσοζω. ευωδίαζω —προαισθανομαι.

Ο Θ

ΘΕΝ.

—Θθεν ρεεν αγλαδν ὕδωρ. II. ε. 307.

SYN. Οπύθεν, ὀκόθεν, ποθεν, ποῖ, εἰς ἔ.

Θβι.

—Θβι μιν λιπον υἱε Ἀχαιῶν. II. ε. 722.

SYN. Ενθα, ὅπα, πῆ, ἦ, ἦχι, ἔ, ἔτερ, ἱνα.

Θβήος.

Ανδρων οθνηων.—Ar. 2 13.

SYN. Ξενος, αλλοτριος.

Θβομαι.

Ουδ' οθομαι κοτειντος.—II. α 181.

SYN. Επιστρεφομαι, επιμελειομαι, φροντιζω, τρατῆομαι.

Θβνη.

Τῶν δ' αἰ μεν λεπτᾶς οθνας εχον—II. σ. 597.

ΕΧΡ. Εσθῆτας διαπρατῆς, λαμπράς.

SYN. Ξυσις, σινδῶν, αποδέσμος, σαβατον.

τελαμων, ἄρμενον.—χειρομακτρον.

ΕΡΙΤΗ. Αργεννή, μαλακή, χιονωδής.

Θβριον.

Οθονια, κηρωτῆν παρασκευαζετε. Ar. A. 1175.

SYN. Λυχνωμα. τὸ λιπὸν ράκος. λῆς.

Θβριξ.

Ὀτειχας, οιετεις—II. ε 765.

SYN. Ομοθριξ, ὀμοτριχος, ὀμοιοθριξ.

Θβρουεις.

Πεφνε γάρ Θβρουοῖα Καθησῶθεν ειδον εόντα. II. γ. 364.

Θβρύς.

Οι μεν αφ' ὕψηλης Θβρύος.—Hef. δ. 632.

—Και νηροεσσα φερε δυσπαιπαλος Οβρύς. Nicl

Εβα δε λιπασ' Οβρύος ναπαν

Λεοντων ἄ δαφρονὸς ἱλα. Eur. Alc. 590.

ΟΙΑΓΡΟΣ. Vid. Ορφέως.
—Εν λεκτροῖς μεγαλιτορος Οιαγροῖο. Orp. ult.

—Αἰόλον ὕμνον ἀναξ Οιαγρος ὕφαινων
Ὡς γενετης Ορφέος ὁμοσιος ηθαδι μκση
Δισιχον ἀρμονιην ἀνεβάλλετο ροιδάδι μολπη.
Nonn.

Οιακονόμος, Οιακόςροφος.
Νεοι γαρ οιακονόμοι κρατῶσ' Ολυμπυ. Aesc.
Pg. 149.

Τις εν αναγκης ενδ οιακοςρόφος. Ib. 513.

S Y N. Οιαμισής, κυβερνητής, διοικητής. κυριος.

Οιακοςροφω.
Φρενες γαρ αυτῶ θυμῶν οιακοςροφην. Ib. Perf. 769.

S Y N. Οιακίζω, κυβερναω, κατευθυνω.

Οιαξ, Οιαξ, Οιαξ.

—Εν οηκεσσι ανηρός. II. ω 269.

—Επ' οιακων δε βας.

Αναξ, ες Ελλάδα' ἔπεν ευθυειν δόρυ. Eur. Hel. 1627.

—Και εχον οηια νηῶν II. τ. 43.

—Οηιον ακρον ἰκεσθαι Od. ι. 483.

S Y N. Οιακιοι, οιακισμα, ὀλκιοι, πηδαλιον. αυχην.

Οηικσ'ρος.

Οι περι κλεινῶς Οηικσφορες. Synes. 3.

Οιατις.

Οιατιδος εκ νομῶ, Soph. Oed. C. 1116.

Οιγω.

—Αφαρ δ' οἷζε πυλας, και απῶσεν οχηῖας. II. ω. 446.

S Y N. Ανοιγω, διοιγω, ὑπανοιγω, οηγυμι.

Οιδανει, Οιδανω.

—Χολος, (ὅςε και αλλων

Οιδανει εν σθηθεσσι νου πυκα περ φρονοντων.)
II. ι. 550.

S Y N. Επαιρω, επαιρωμαι, φυσωμαι, θυμοομαι, εμπιμπρημι, θρασυνω, αυξανω, ογκω, οιδισκω, εξοιδισκω, παροιδισκω.—ψυχω, σπαρσσω. φλεγμαινω.

Οιδεω.

Οιδεῶς δε χροα παντα—Od. ε. 455.

S Y N. Διοιδεω, εποιδεω, επανοιδεω παροιδεω, ανοιδεω, εξοιδεω, εξογκοομαι, ογκυλλομαι. φλεγμαινω. ψυχω.

Οιδματσει.

—Οιδματσειντα φερε δρομα πορον. Athen. I. 11.

Οιδιποδης, Οιδιπυς.

Μητέρα δ' Οιδιποδα ιδον καλην Επικαστην.
Od. λ. 270.

—Τὸν τυραννον Οιδιπυν. Soph. Oed. T. 522.

—Πατροκτόνον Οιδιποδα. Aesch.

E P I T H. Αλημων, πολυπεινης, πλανητης, βλαψιφρων, τυλλος.

—Πατροφῶνος ποσις.—Τιεις κατευαζων τεκυση.
Nonn.

Οιδμα.

—Ο δ' επεσσυτο οιδματι θυων. II. φ. 234.

Η εις οιδμ' αλιον πολυιχθυον—Hom. A. 417.

—Ανοχλιζων τετρηχότος οιδματος ὀλκῆς. Ar. I. 1167.

S Y N. Κῦμα, πελαγος. ρεῦμα. αμπωτις.—οιδμα. επαρμα, φυσμα. ογκωμα.

E P I T H. Αγειον, απρυγετον, αλμυρον, απειριτον, αλεγνῶν, αλλοπροσαλλον, ασατον, ακλυσον, βαθυρρον, βαρυδρομον, βαρυβρομον, γλαυκῶν, δυσιφρον. θρησγενῶς, ηρεβεν, ἱππηλατον, λαβρον, λυπρον, λυσσηεν, κελαιον, μελαν, ομβριμον, πολεδν, πορφυρεον, ποντιον, παλιμπετες, παλιγκοτον, Τριτωνιον. νηνεμον.

Οιανος. Vid. Οιοχιτων.

Νηλιπος, οιανος—Ar. 3. 646.

Οιειτης. Vid. Οθριξ.

S Y N. Ομηλιξ, ισοστις.

Οιζυρδς.

—Και οἷζυρδς περι παντων. II. α 417.

S Y N. Αθλιος, επιπονος, πονηρδς, ταλαιπωρδς, αργαλεος, λυπηρδς, μοχθηρδς, υσερδς, χαλεπδς.

Οιζυς.

—Πονον τ' εχέμεν και οἷζυν. II. ν' 2.

S Y N. Κακοπαθεια, κακεχια, ταλαιπωρια, αθλιωτης, αικια, πονος, μοχθος.

E P I T H. Ατερπος, αινη, αλγινουσσα, αληκτος, αργαλα, ανασχετος, ακορετος, ολοη, πικρα, πολυδακρυς, σθουουσσα. περισσοτρυφητος.

Οιζυω.

Αλλ' αιει παρα κενον οἷζυς.—II. γ. 408.

S Y N. Κακοπαθεω, ταλαιπωρεω, οτλεω. πασχω.

Οισις.

Βαρυ τδ φορημ' οισις ανθρωπω κακῶ. Eur. Fr.

S Y N. Οισμα, ογκος, τυφος, φρυαγμα, επαρμα, δοκισις, ὑπονοια, λημα, μετεωρισμδς (της καρδιας.)

Οἴς. Vid. Οἴς.

—Ταν οἴδα δῶρον αἰώνται Theoc. 1. 9.

SYN. Προβατιον, αμίσκος.

Οικαδε, Οικιδε.

—Εν δ' οικαδ' ἴκεσθαι. Il. α. 19.

—Εβαν οικιδε ἕκασος. Ib. 606.

Οικέος.

Μᾶνοι ἀρ' οικέοι θαλαμοὶ κακὸν ἠπισανθ. Call. 6. 113.

SYN. Οικιδιος, οικιακός, οικητικός, εποικος, οικηφελής, κηδεμαν, συζυγίης, επιτηδεύς οικεύς.

Οικετω, Οικετωμα.

Τον αναλιον οἶκον οικετωσις. Eur. Alc. 442.

SYN. Οικω, συνοικω, δερατω.

Οικητις, Οικητις Οικητις.

—Ὡσπερ οικητας Εγχακ' ἐμαυτῷ—Soph. Oed. T. 1133.

—Τὸ μὲν οικητις ἦν Theoc. 18. 38.

Εξ ὑπὸν γουσα οἴκας οικίας εγχειρ. Il. ε. 413.

SYN. Οικοτριψ, οικογενής, οικοτραφής, οικέος, δῆλος, ὑπεργίς.—δελι, παῖς τρεπτή.

Οικω.

Οικομεν δ' ἀπανευθε—Od. ζ. 204.

—Ἡ τον ἀμὲν οἶκον οικησεις—Eur. Andr. 581.

SYN. Ενοικω, κατοικω, γαιω.—δικομω, μνω.

Οικησις.

Ω τυμβες, ᾧ κατασκαφής

Οικησις ἀφικρος—Soph. An. 904.

SYN. Οικημα, ενοικησις, κατοικησις, κατοικια, οικητηριον, κατοικητηριον.

Οικητις, Οικητήρ, Οικητάρ.

Πατρῶν ασυζάντες οικητῆ τυχάν. Suid.

Αχρεῖον οικητήρα—Soph. Oed. C. 654.

Ελεσθ, ἐλεσθ' οικητορα, Ib. Aj. 396.

SYN. Ενάετης, ναετης, εγχαριος.

Οικητις.

Αθικτος, ἐδ' οικητός—Ib. Oed. C. 39.

SYN. Οικησιμος, εξοικησιμος, ενοικησιμος, οικησιμος.

Οικια, Οικίον.

Κτιζι δε λαμπράς οικίας χρυσοσεγυς. Cyr.

Παντας γαρ φιλεσεν ὀδῶ ἐπὶ οικία καιων. Il. ζ. 15.

SYN. Οἶκος.—οικησις.—οικητις, δεραπεια, πατρία—καλια.

Οικιδιον.

Ορας το θυριον τῷτο και τῶιδιον; Ar. N. 92.

SYN. Οικητηριον, οικιον, ενδιον.

Οικίζω.

Ποιαν δ' αν οικισαιμεν ορηθες πολιν. Ib. Av. 173.

SYN. Κατοικίζω, συμπολίζω, οικοδομω, δεμα, κατασκευάζω, κηδεμα.

Οικισμός.

Οικισμῶ δ' ἐπὶ τῷδε χαρίν και κῦδος οπαζοι.—Solon.

SYN. Οικισις, οικοδομησις, κατοικισμός, οικησις.

Οικισίος.

Και Λιβυνη επιδῶτι παραξ ἤγησατο λαῶ, Δεξίος οικισίος—Call. 2. 66.

SYN. Οικισίης, οικοδομος, οικητάρ.

Οικηλαί.

Αντιφατης μεν ετιπεν Οικηλα μοραδμεν. Od. δ. 243.

Οικογενής.

Ορτυγας οικογενής. Ar. Pa. 788.

SYN. Οικητής—ἡμερος.—συζυγίης.

Οικίδεν.

—Και ἐπ' οικιδεν αλλ' επιδῶται. Il. η. 364.

SYN. Οικίδης—εξιδιον, εξ οικων.

Οικηθι, Οικη.

—Τεταν γε βελος και οικηθι πωσση. Il. β. 513. Οικη ενεσι γους—Il. ω. 240.

Οικοδομω. Vid. Οικίζω.

Ουχι ναός ἡμᾶς οικοδομῶν δει Λιβυνης αυτοίς—Ar. Av. 613.

SYN. Οικοδομω, εποικοδομω, παροικοδομω.

Οικονομω.

Οικονομῶ θαλαμους πατρός, Soph. El. 192.

SYN. Διοικω, δισκομω, διεπω.

Οικονομος.

Οικονομος δολια. Eur. Ag. 160.

SYN. Διοικητις, επιτροπος, πρυτανις, οικητής.

Οικοποιός.

Ουδ' ενδον οικοποιός ενσι τις τροφή. Soph. Ph.

Οἶκος.

SYN. Οικέος—οικοδῶμος, οικισίος—τεκλων.

Και οἶκος, και κλήρος ακηρατος.—Il. δ. 498.

SYN. Οικια, οικιον, κατοικια, οικησις—κλήματα.

ΕΡΙΤΗ. Αμυμων, ασηνις, ακηλεις, απυρος, ασησος, αυταρος, αμαμιντος, αμορενητος, αμοιος, γηρητρός, γληκερός, ευενης, επακίμος, εχυρός, εριμδης, ευρυχορος, ευρηματος, ευρηματων, κεχανδός, ιμερσις, κηπις, κημηρός, πολυζενός, πανδῶκος, παντογος, πατρώιος, πετρινος, υλοτομος, υφορος, πικαν, δυσχορτος, σμερδαλέος.

Οικοσιτος.

Τίς γαρ οικοσιτος ἡδῶ γινεται. Ath. 6.

Οικοστρεψ.

- Οικοτριβής, Οικοτριβή. Vid. Οικετής.
 —Οικοτριβής δαπναι. Ib. l. 10.
 —Οικοτριβή Ευριπίδης. Ar. Th. 433.
- Οικοτυρανός.
 Φευγετε τας πλετύοντας, αναιδέας, οικοτυρανούς. Ep. l. 1.
- Οικυρία.
 Κατ' οίκον οικυρῶσιν ὅτε παρθενοί. Soph. Oed. C 356.
 S Y N. Διαίτασμαι, οικοφυλακῶ, εποικυρῶ.
 Οικυρημα, Οικυρηα.
 Απισον οικυρημα τῶνδε τῶν ξενων. Ib. Ph. 889.
 S Y N. Φυλακή, παρικετια, οικωφελια.
- Οικυρῶς, Οικοφυλαξ.
 Κτενὴ νιν ἢ τεδ' αλοχος, οικυρῶς οικυρῶ. Eur. Hec. 1284.
 Καί ζεύς σωτήρ, —οικυφυλαξ
 Οστῶν ἀνδρῶν, —Aesc. Supp. 27.
 S Y N. Οικονομος, συναικος, οικυρῶν, οικωφελής.
- Οικοφθέρω.
 Τοιαῖς δ' ἐχίνως μηχαναῖς, οικοφθέραι. Lyc. 1093.
- Οικοφθέρως.
 —Κλεπταί, δολοίτ' οικοφθέροι αἰοί. Sib. l. 2.
 S Y N. Μοιχός.
- Οικτηρῶ.
 Εἰ δέ μιν οικτηρεῖς. —Π. ψ. 548.
 S Y N. Εποικτηρῶ, κατοικτηρῶ, οικτηριζῶ.
 ελεηνολογῶμαι, ελεῶ, ελεαιζῶ.
- Οικτιζῶ.
 Ἀλλ' οἰκτισον σφᾶς, ὧδ' ἀπικλάσδ' ὄραν. Soph. Oed. T. 1521.
 S Y N. Κατοικτιζομαι, εποικτιζῶ, οἰκτων ἐχω, λαμβανῶ.—θρηνῶ.—ελεῶ
- Οικτιρῶν.
 —Χρησῆ κ' οικτιρμονος ἀνδρός. Theoc. 15. 75.
 S Y N. Φιλοικτιρῶν, ελεημῶν, ευσπλαγχνός.
- Οικτισμε.
 —Και τὰ τῶνδ' οἰκτισματα. Eur. Herac. 159.
 S Y N. Οικτηρησις, οικτιρῶς, οἶκτος.
- Οικτισμός.
 Καί υἱ ζῆσιν οικτισμὸν πολόν. Aesc. Eum. 189.
 S Y N. Ολολυγμός, οικτηρολογία, ελεηνολογια, οἰκτισμα.
- Οικτισός.
 Τότο δὴ οἰκτισὸν πελεται δειλοῖσι βροτοῖσι. Il. χ. 76.
 S Y N. Ελεεινός, οικτρῶς, γλημων, παντλημων, πανδαίλος, πικρῶς.
- Οἶκτος.
 —Οἶκτος δ' ἐλε λαὸν ἀπαντα. Od. ε. 81.

S Y N. Οικτιρῶς, οικτισμα, οικτηρημα, οικτηρησις, θρηῖος, ελεος.—οἰκτιρῶς —δικτηρῶς, συμπαθεια.

ΕΡΙΤΗ. Κηθεῖος, πολυσονος.

—Οἷς παθεων ἀγαποτατός εἰν ἀπαντων.
 Naz

Οικτρῶς, Vid. Οικτισός.

—Κοιμισατο χαλλικον ὕπνον,

Οικτρῶς, ἀπὸ μνήης αλοχος, —Π. λ. 242.

Οικτρῶς.

Αδίκως, οικτρῶστε θανόντος. Soph. El. 102.

S Y N. Οικτρῶς, ελεεινῶς.

Οικτρομελεύθος Vid. Πελυπλαγῆ, ὄστυνη.

Οικτρομελαθρῶς.

Και πασις λυπῆς ἐπιβητορας οἰκτρομελαθρῶς.
 Min. 4. 33.

Οικτροχορῶ.

—Τὴν φωνὴν οικτροχορῶντες. Ar. V. 553.

Οικωφελής.

Γυναιξί νους οικωφελεσσι σὸς ἐπιβολος. Theoc. 28. 2

S Y N. Οικυρος, οικονομος, ἐπιμελής.

Οικωφελῆ.

Οὐδ' οικωφελῆ, ἢ τε τρεφῆ ἀγλαὰ τεκνᾶ. Od. ε. 223.

S Y N. Οικυρια, οικονομια, ἐπιμελεια, εὐπορια.

Οἰλεύς.

Εριωτιδός, ἢν ἐχ' Οἰλεύς. Il. v. 697.

ΕΡΙΤΗ. Δίος, θεῖος, οβριμοθυμος, πλοξίππος, πολιοπορθῶς.

Εξοχος ἴσθρην, και ἐπαίξει μετοπισθην

Εὐ δεδαῶς δηῖοισιν, ὅτε κληνωσι θαλαγγας.
 Apoll.

Οἰλιαδης.

Τον μιν Οἰλιαδης δερικλυτος—ἔτα. Il. ε. 446.

Οἶμα, πρὸ Οἶμημα.

Οἶμα λεοντος ἐχαν, —Π. π. 752.

S Y N. Ὀρμημα, ὄρμη.

Οἶμαι, Vid. Οἶσμαι.

—Οἶμαι τι κῆκενφ μελον. Soph. El. 461.

Οἶμαω.

Οἶμσεν δε αλεῖς, ὅς' αἰετος—Π. χ. 408.

S Y N. Αἶσσω, θάωσσω, ἴρμαω.

Οἶμη.

Οἶμη, τῆς τοτ' ἀρα κλειδς κρανὸν ευρὺν ἱκανῶ.
 Od. ε. 74.

—Οἶμας δυσσάκτις αἰνιγμάτων. Lyc. 10.

S Y N. Ωδῆ, φωνή.—ὀδός.—οἶμος, σίχχος.

Οἶμος.

—Και ἀγλαὸς οἶμος αἰοδῆς. Hom. M. 450.

Δαρεμ

- Δόρην πυματην οἶμον εφεσπομένη Ep. I. 3.
S Y N. Οδός, σίχχος, οἶμη — περιφερειά. —
ραβδος.
ΕΡΙΤΗ. Αρισφαλής, αποστροφος, απλανής,
ἀγία, ασρεπίος, αβατος, δυσβατος, δυσμεβα-
τος, διασκιος, βασιλῆιος, ἑτεροτροπος, ευπορος,
επιτροχος, μακρός, μαλακός, ολισπής, κατα-
βατις, ορθίος, σκαλῆς, ὑποστροφος, σιδήρεια,
Σεοπεθής
—Και αἰθέρος ατρυτον οἶμον. Cyp.
—Ανυποσροφον οἶμον αναγκης. Otrph.
—Επιδρομον οἶμον ὄδοιο Tryph. 328. Merr.
Ομωγή, Ομωγμα.
—Ομωγή τε και ευχαλή πτελεν ανδρῶν. Il.
δ. 450.
—Φροίμοις πολυερεβοίς,
Ομωγμασίν τε, — Αείς. S. T. 8.
S Y N. Κλαυθμός, κωκυμα, ολαλυγμός, αιγα-
μα, θρήνος, ολοφρημός, μυχθισμός, σίναγμα.
Ομωζώ.
Γνῆξ δ' εριπ' οἰμωξας—Il. ε 68.
S Y N. Ανοιμαζώ, αποιμαζώ, ἑξιμαζώ, κατ-
οιμαζώ, αλαλαζώ, ἐξολολυζώ, κλαιω, σίναζω,
βοιω, αιζώ, θρηνω.
Ομωκτός.
Ομωκτῶν ἄν γενοιτό μοι. Ag. A. 1194.
S Y N. Αξικθηνος.
Ομωιθῆ.
Ομωιθας, γανος αμπελι. Ag. R. 1354.
S Y N. Ομωιθίς. (ἡ παρωτη εκφυσις τῆς σια-
ουλιῆς)
ΕΡΙΤΗ. Πολυκαρπος, ροδοεσσα — αργυρο-
πέζα
Ομωρεν, Ομωρον.
Εν τε νεοματοισι γεγαθότες ομωρεοισι. Theos.
7. 134.
Αλω πλατῆαν ομωροις ὑπεσρωκει. Suid.
S Y N. Ομωρείς, κλήμα.
Ομωριζώ.
Ου γαρ οἶοντ' ἐσὶ παντῶς
Ομωριζεν τημερον. Ag. Pa. 1147.
S Y N. Αποφυλλιζώ, φυλλολογέω.
Ομωός,
Γαμφοισιν ἀρπῆς ομωός ελυσθησομαι. Lyc. 358.
Ομωους.
Ομωους γάρ ποτε δῖος αμμουνα Βελλεροφοντην
Ζεωισ' ἐν μεγαροισιν.—Il. ζ. 216.
—Γερον ἰππηλατα Ομωους. Ib. ι. 577.
Ομω. Vid. Αμπελος.
—Ναί τάν βοτρωδη
Δεινυσα χαριν ομωας. Eur. B. 535.
ΕΡΙΤΗ. Κιρράς, μενοσικής.

- Ομωός.
Ερχεται πολυς μεν, — απ' ομωρῆς χιῆ
Αμφορεύς.—Call Ep. 11.
Ομωός Ξερικων. Anac. 141.
S Y N. Ομωοίς, ομωοῆς, ομωοῦς, ομωοπεθῆς;
Ομωουσι.
—Φερε τῆν ομωουσιν. Ag. A. 1066.
S Y N. Κοτυλη, ομωουχῆ.
Ομωιζώ, Ομωιζομαι.
—Ομων δ' ἐ μελιχρονα ομωιζεσθε. Il. δ. 506.
E X P. Ομων αγοραζομαι.
Ομωοβαρῶ.
Ομωοβαρῶ κεφαλήν, — και με βιῆται
Ομωοσ' αταρ γνωμῆς κει ετ' εγὼ ταμῆς
Ημετερης, τὸ δε δῶμα περιτρεχει.—Theog. 503.
S Y N. Ομωομαι, κατομωομαι, μεθωο.
Ομωοβαρειον, Ομωοβαρῆς.
—Κατελεξάτο ομωοβαρειαν. Od κ. 555.
Ομωοβαρῆς κυνδς ομωοματ' εχων.—Il. α. 225.
S Y N. Μεθωοσι, μεθωοφαλῆς, μεθωοπληξ, με-
θωοσικος, ἐξωοσιος, κατομωοσιος, παρωοσιος, ομωοπληξ, ομωο-
πληξ, ομωοχθῆς, ομωοπιπῆς, ομωοπλανητος,
ομωοποτῆς. — ομωο βεβαρῆκῶς, πεπεδημένος, δια-
ερχος.
—Παντες εβακχευθησαν αμερσινω φρενας ομωο,
Ομωομαδ' ἐπλαζοντο, ποῶ δε βαρυνετο κορη,
Και φλεβες ομωοδαινοτο: εκμωομωοτο καρηνω.—
Ομωοβαρῆς κενυεσιν εικότες, —
Ομωοβαρῆς τρομεροῦ φερον ποδῶς ασατον ομωοίν.
Ομωοβαρῆς εχωρουε, μεθωοφαλῆς ἰχμος ἐλιεσαν.
Nonn.
—Αλγηρῶ κεραδην βεβοληοτες ομωο. Tryph.
Ομωομαος.
—Αιτωλιον, Ομωομωουτε. Il. ε 706.
Ομωοδοκος.
—Ομωοδοκον κυλικα. Ep. I. 6.
Ομωοπεδον. Vid. Αλωδ.
—Το μεν ἡμισυ, ομωοπεδοιο, Il. ε 575.
Ομωοδοτῆς, Ομωοπεπαντος.
Παρά τε Βρομιον ομωοδοταν. Eur. Her. f. 682.
—Βοτρες ομωοπεπαντοι. Ep. Suid.
S Y N. Ομωοδοτη, αμπελοσις, καλλιβοτρυς.
Ομωομωο.
—Ομωοοἶσι την ακεσοφορον
Λυτῆς εφην ομωομωοτορ' αμπελον. Ath.
Ομωοπιδῆς.
Ομωοπιδην δ' Ελενον.—Il. ε. 707.
Ομωοπλανητος. Vid. Ομωοβαρῆς.
—Και κυλικων ομωοπλανητοις. Eur. Rh. 363.
Ομωοπληθῆς.
—Ευμηλος, ομωοπληθῆς, πολυπερος. Od. ο. 405.
Ομωοπληξ.

Οινοπλῆξ. Vid Οινοβαρίς.
 —Εν οινοπλῆξι τεραμνοίς. Ep. I. 1.
 Οινοποτήρ, Οινοποτίσις, Οινοποτίσις.
 —Ανδρας μετά οινοποτήρας. Od. 9. 456.
 Οινοποτίσις δε απειποιμαί. Anac. 136.
 Οινοπότις γυνή. Ib. 140.
 Τας οινοποτίδας, (al. οινοπιτας.) Ag. Th. 400.
 S Y N. Φιλοινος, φιλοποτίσις, οινοφλυξ, οινοφλυκτος, οινοπρός, οινοβαρίς.
 Οινοποταζω
 Τῶ ὄγε οινοποταζει εφημενος.—Od. 7. 309.
 S Y N. Οινοποτω, οινοποιμαί, ευωχσομαί.
 Οινότις
 Οὐς δ' εκ αν ελεσθ' ἐδ' αν οινοπίας πρὸ τῆ,
 Νυνὶ σβραπηνῆς λευσομεν, ὦ πολίσι, πολίσι,
 Ως ευτυχῆς ἢ μᾶλλον, η καλῶς φρονῆς. Ath. 10.
 Οἶνος
 Πλάσι τοι οἶνος κλισίαι.—Il. 1. 71
 S Y N. Ερπίσις. Sapph.—κράμα. Plut.—οἶνα-
 ριον, οἶνικός.
 ΕΡΙΤΗ, Ακηρασις, ακηρτος, αθεσφατος,
 αρῆσις, αερίτισις, αλεσιτίσις, αλωφυτος, α-
 μετρητος, αμειρσιος, απειθιτος, αλεξικακος,
 αφαρμακτος, αλεξητηρ, αληγῆρις, γερασιος,
 γλυκερῆς, εὐχρῆσις, ευζωσις, ερυθρῆς, ευοδμος,
 ευωδῆσις, ευφραν, ευνηρ, ευραθαμιγῆ, ερισαρι-
 λος, ηλεδς, ηδυμος, λισπιαρ, λαβεινδῆς, μελι-
 φρων, μελιχρῆς, μελας, μεσοκῆς, πολυγηθῆς,
 παλαιγεθῆς, πρωτοχυτος, μαυλοησις, μελισα-
 γῆς, μελιευτος, ιεργεθῆς, δελξίφρων, ροσφα-
 λῆς, μελιπνοος, μελιερυτος, φιλακηρτος, τελει-
 σιγαμος, λυσιμερμινοος, κλεφμοος, περισσοιοος,
 εγερισιοος, εχῆς, υμοσοβιοος, παλαιγεθῆς, πυ-
 ριβλητος, κυματοησις, μεθισφαλῆς, Ευῆσις, Πραμ-
 νησις, Βιβλῆσις, Θασῆσις, Φλιασις, Πτελεατι-
 κῆς, Μαρωενοος.
 ΡΗΡ. Γανος βοτρυος.—Δακρυα αμπελις
 Ἠδυτατις—αφειδῆς δῶρα Λυαῖσι.—
 Βαυχοιο γᾶμα φιληδονον.—Βαυχιακαί
 Χαριτες.—Βοτρυοπαῖσις χαρῆσι Βρομῆσι —
 Νεκταρος ἀπαρραξῆ. Ep.—
 Νεκταρος κρανῆσι χθονιος τυπος —
 Νεορρυτος ογκος οπαρῆσι —
 Αμπελοειν νεκταρ ληνοῖο νεορρυτος ηκμαδς.
 Ικμαδς λυσιμερμινοδς αλεξικακος οἶνος.—
 —Ραθαμιγῆ ροσφαλῆσι Λιουσι.
 Ωδιν πορφυρεῖ —πορφυρεῖ εφρσι.—
 Οἶνὸς αἶ μεθυσιντας εφελκεται εις Αφροδιτην;
 Εἰς φονον ασαθεῖος νον ανῆρος οἶνος εφρσι.
 Οἶνος εμῶ Βρομῆσι βροτρεσι αμπαυμα μερμινησι;
 —Ευερσοτην γαρ
 Ανδρασι παῶσιν οτασσε.—Nonn.
 —Αρυσσατο αἰθοπα οἶνον
 Ηδῆν, ακηρασιον, εἶνον ποτον,—

Οἶνον τοι Μεινλαε, θεῶ ποτισαν αῖρισον,
 Οἶντοις εἰθροπαισιν αποσκεδασαι μελεδῶνας;
 —Ο Σεμελις γοιος
 Βοτρυος ὑγροῖ πομ' ὕροι, κῆσιννεγκατο
 Οἶντοις, ὁ παυει τῶσιν απικρεσις βροτες
 Λυπῆσι, ὅταν πλοσθῶσιν αμπελις ροῆσι;
 Τῆσι τε ληθῆν τῶν καθημερῶν κακῶν
 Διδωσι, ἐδ' ες' αλλο φαρμακον πονω. Eur.
 Ανδρῆσι δε κηκμῶσι μεγα μενος οἶνος αεθῆσι.
 —Πῆθοι οενοιο παλασις ἡδυποτοιο. Hom.
 Οἶνος ανωγε γεροντα και εκ εθελοντα χορευειν.
 —Κυλικιας οἶνος μελανος αἰθοσις. —Pher.
 Οἶνος, κακῶν αρχηγῆς, μεθῆσι πατερ.—Cyr.
 —Οἶνον μελιφῆσα, χαρμα βροτοῖσι. Ep.
 —Αμπελις παῖσις, γεννημα, δροσος. Pind.
 —Αἶμα τῆσι σῆσαυλῆσι—οἶνοχυτον παῶμα. Soph.
 Οἶνος γαρ πυρὶ ἴσον επιχθονιοισιν οειαρ,
 Εσθλον. αλεξικακον, πασις σινωπιδον ασιδῆσι.
 —Μελαινησις μητρῆσι ευζαρον μεθῆσι,
 —Ἠδῆσι Δαῖσις. —Βοτρυος ὑγρον πομα.—Eur.
 Οἶνος κενωθῆσις αυγῆσιαν, παυει λυπας.
 Οἶνος ρυτωδῆσις εκτραναι πολλῆσι λυπας.
 Οἶνος μετασχων, πορσοδακ δεινας μαχας. Suid;
 Vid. Athenæ. 1. 2. 10.

Οινοτρόπος
 Οινοτροπῆσι Ζαηκῆσις εκγονος φαβας. Lyc. 580.
 Οινοτροπος.
 —Οινοτρόφον ομρακα Βαυχησι, Ep. I. 1.
 Οἶνῆσι.
 —Οἶνῆσιαν, μελι. Ag. Pl. 1122.
 Οινοφλυγῆσι.
 Δῖ οινοφλυγῆσι.—Ath. 1. 12.
 Οινοφρός.
 —Οινοφρονη κυλικια Ath. 1. 10.
 Οινοχοσω, Οινοχοσω.
 —Εκασον ελαμμεθα οινοχοσιουεν. Il. 6. 127;
 Κελευσῆσι τε οινοχοῆσιαι. Od. 9. 233.
 S Y N. Επιοινοχοσω.
 Κῆροι μεν κρατῆρας επεσεφαντο ποτοιο
 Νωμῆσαν δ' αρα παῶσιν, επαροξαμενοι δεπαεσ-
 σιν. Hom.

Οινοχον
 Μηδῆσι ποτ' οινοχον τιθῆμεν κητηῖρος ὑπερθεν.
 Hef. 9. 742.
 S Y N. Αρυσῆσι οἶνον, αυγῆσιαν.
 Οἶνος δ' ἡδυποτοιο δεσεδῆσις αμφοφρῆσις. Nonn.
 Οινοχῆσις.
 —Μεθῆσι δ' εκ κητηῖρος αφυσσαν
 Οινοχῆσις φορεσι, και εβγη δεπαεσσι. Od. 1.
 10.
 S Y N. Ποτισῆσις, επεχυτῆσις.
 —Οινοχον ζαθεων δρησιρα κυπελων. Nonn.

Οινοχυτός.

—Οινοχυτι παματος—Soph. Ph. 723.

Οινοψ. Οινωπός.

—Όρων επί οινοπα τονται. II α. 350.

—Οινωπός Πηλυδευκής. Theoc. 22. 34.

SYN. Οινωπός, οινοχρύς, μέλας, πορφύρεος, διαυγής.

Οινοω.

Μηπως εινωθέντες.—Od. π. 293.

SYN. Μεθω, μεθυσκω.—οινοσμαι, οινοβαρως, εξεινόμεαι.

Οιοβάτος.

Τιπέ κατ' οιοβάτον Πάυ αγρότα δασιον ύλην Ημερος.—Er. I. 4.

Οιοβοτής, Οιοβόκολος, Οιονόμος.

Νύν δ' αὖ φρενός γ' οιοβοτάς. Soph. Aj. 620.

(Vid. fch)

Πότον φανοπήν οιοβόκλοι λεγεις; Aesc. Supp. 310.

Θευδότης οιονόμος—Er. I. 3.

SYN. Οιοπόλος, οιοφρων, μονήρης, μονοτροπος.

Οιογαμός.

—Er. εν σηνή μιμνετω οιογαμω. Er. I. 7.

Οιόθεν.

Ην τινά σκ Δαναών προκαλεσσεται οίοθεν οίος. II. η. 39.

Οιοζωνός.

Εί δ' ανδρ' έν' οιοζωνόν αυδήσει—Soph. Oed. T. 865.

SYN. Μονοζωνος, μόνος.

Οίομαι. Οιομαι, Οίμαι.

Η γαρ οίομαι ανδρα χολωσμεν—II. α. 78.

—Απερ κ οιοιτο και αλλος. Od. ρ. 580.

SYN. Οίω, νομιζω, ύπονοεω, ύπολαμβανω, προσδεχομαι.

Οιοπεδι.

—Και κωλων δελιον οιοπεδι. Er. I. 3.

Οιοπεδιλος.

Δημόθεν οιοπεδιλου.—Ar. I. 7.

SYN. Μονοπεδιλος.

Οιοπολεω.

Πεί οιοπολεΐς.—Eur. Cys. 74.

SYN. Ερημαζω, μοραζω.

Οιοπόλος.

Χωρ εν οιοπολω—II. ν. 473.

Οιοπόλοι δ' εμίν—Ar 4. 1322.

SYN. Οιοβότης—ερημος, μονήρης.

Οίος. Vid. Μόνος.

—Όσα μη οίος

Αργείων αγερασος εω.—II. α. 118.

Οίον.

Οίον Πηρθόν τε.—II. α. 263.

SYN. Ποίος, όποίος, όποιός τις.

Οίος.

—Τάμά κακα

Ουδεις οίός τε, πλύν εμῷ, φερην βροτῶν. Soph. Oed. T. 1428.

SYN. Δυνατός. έτοιμος.

Οιοφρων. Vid. Οιοπόλος, Οιοβότης.

Ει λισσάς αγιλίψ απροσ-

δεικτος οιοφρων—Aesc. Supp. 802.

Οιοχίτων.

Οιοχίτων' εμεναι.—Od ξ. 480.

SYN. Μονοχίτων, μονοπεπλος, μονοειμαν, μονολωπος, οειανός.

Οιω.

Οιωθη δ' Οδυσεύς δερικλυτος—II λ. 401.

SYN. Μονω, χηρω, εσημω, εκπορθεω.

Οιόκος.

Οδς νεαράς οικοπη μαλλῷ λαβέν. Soph. Oed. C. 480.

Οίς, Οίς.

Τοίσι δ' οίς λασιος μεγας εν κλισιη ίερευτο. II. ω. 125.

—Ποκον αρσενος οίς. Ib. μ. 451.

SYN. Προβατον, κίλων.

ΕΡΙΤΗ. Αργενή, αργυρος, αγαλακτος, ακυτος, αγραυλος, δασυμαλλος, τριχομαλλος, ευμαλλος, ευκραιρος, ειροποκος, ευτρεφής, ύπαρνος, ύπορητος, αρνείος, αρσην, δήλυς, μελαινα, σαμμελαινα.

Οισπατη. (όρυπος τῶν εριων)

—Την οσπατην εκ τῆς πολωος επικλευεις. Ar. L. 575

Οίσειτηρ, Οίσειτής.

Χῶ μεν οισευτήρ.—Er. I. 6.

Κένος οίσειτην ελαχ' ανέρα.—Call. 2. 43.

SYN. Τοξευτής, τοξευτήρ, τοξότης.

Οισευω.

Αλλ' αγ' οίσειυσον Μενελας—II. δ. 100.

SYN. Τοξευω, τοξάζμαι.

Οίσιδεγμων.

Τανδ' οίσιδεγμονα. Aesc. Perf. 1025.

Οίσοδοκ.

Ριμα δ' οίσοδοκην μεν επί χθονί θῆκε φαρτρην. Ar. I. 1194.

Οίσιός. Vid. Βελος.

Εκλαγξαν δ' αρ οίσιός επ' ωμων.—II. α. 46.

ΕΡΙΓΗ. Αργος, αμεικτος, αμειμακτος, ακαλυτος, αλευδής, ακλαυής, ακτελος, δαδς, εύπτερος, ευπομπτος, εκχιδνης, ηεμωεις, δυσσυχής, οξυτελής, οξυβελής, οξυρής, πυριπυειων, πυριπυεσος, πυριγλωχιν, ταυγλωχιν, τριγλωχιν, πυριπλεγής, ιμαρής, σικηδός, ριγη-

λέε, σίοναε, ταχύε, φερεπτερονε, αλογεοε, φρενοθελαγέε, χαλαζήνεε, χαλκίηνεε, ακύε, ακυμοροε.

Τοιγε, αγριε δαίμονε, εχειε πυροενταε οίεεε, Πικροδαντε, μαλεριε, φθισιφρονε, οισριενταε, Τικροδονα φηονταε, αναλθέεε.—κ. λ. Opp.
—Θανατοιο λαθιφθογοιο δοτήεεε. Hes.

Οισρω.

Η δ' αὔτιε οισρσασα—Lyc. 1366.

SYN. Αναμαιμαω, εκμαινω.

Οισρω, Οισρω.

—Εκ δε θαλασσεε οισρῶ—Theoc. 6. 28.

—Οισρῶσα βοοτῶν ψυχασ μακραισι. Oph. II.

SYN. Ανοισρω, εξοισρω, μαπιζω, κεντεω, οισροβολω οισριλατεω.—ερεθίζω καινομαι.

Οισριλατεε, Οισροδονε, Οισροδινιτεε, Οισρομαμνεε, Οισροπληε.

Οισριλατῶ δε δεματι δειλαιαν. Aesch. Pr. 582.

—Τηε οισροδόνε βοοε εξ επαφῆε—Ib. Supp. 17.

Οισροδονιτεν Ιω. Ib 582.

—Οισροδινιτε κορεε. Ib. Pr. 591.

Οισρομανῆε μῆνιε—Sibyl. l. 1.

—Οισροπληε δ' ερω Μασιγι δεμ.—Aesch. Pr. 682.

SYN. Οισρωδεε, οισρηεε.

Οισρημα.

Κεντρων τε τῶνδ' οισρημα. Soph Oed. T. 1341.

SYN. Οισρησιε, οισρεε.—θλυμανια.

Οισρεε.

Ταε μὲν τ' αἴλοε οίερεε εφορημθεεε εδορησεν Ωρη εν ειαρινῶ—Od χ. 300.

SYN. Μωεψ, εκκαυσιε, ερεθισμοε, κινησιε. μωε. λυσσε.

ΕΡΙΤΗ. Ανερωλιε, αεροφοιτεε, αταρμυτοε, αδιράγγε, αγριε, ακορητεε, αθεμισε, δηιοε, βαρυμοχλοε, δρασύε, γλυκεροε, ημεροεε, Παικίε, μενεδῆιοε, θανατηφορεε, λυσσηε, μιαιφόνεε, πολυπλανεε, φουρηγλόχιν, ὑληγενίε.

Υπὸ μ' αὐ σφακελοε και φρενοπληγέεε Μανιαε θαλπεε, οισρεε δ' ερεδιε χριεε μ' απυροε. Aesch.

—Παναγρειε οίερεε αναιδῆε. Opp.

—Φιλοπρόλιε οίερεε ερωταν,

—Ακορητεε αμοίβεεε Αφροδιτιε. Nonn.

Οισροβολω.

Τρειε δε με θλυμανῆε οισροβολῶσι ποθοι. Ep. l. 1.

Οισροφῶρεε.

Οισροφωρα Πωφιεε θεσμεν απωπαμενεε. Ib. l. 7.

Οισυίνεε.

Φριξεε δε μιν ριπεισιε διαμπεριε οισυίνηε. Od. ε. 256.

SYN. Ιτεινοε.

Οισυπηροε.

Ερι οισυπηρεε—Ag. A. 1176.

SYN. Ρυπαροε.

Οιταίοε.

—Προε Οιταιων χθονα. Soph. Ph. 485.

Οιτη.

Κακῶθεν ἔμοι μακροε ειε Οιτην σίλοε. Io 495.

Οίτοε.

—Συ δε κεν κακῶ οίτοεν οληαι. Il γ. 417.

SYN. Μορεε, θανατοε, συμφοραε, ολεθρεε, ανια—θρηνοε.

ΕΡΙΤΗ. Αεκιε, αθλιοε, βαειε, λευγαλέε, πολυμοχλοε, σίονεε, φουξιεε, αυταγρετεε, νηκερδιε.

Οιτυλοε.

—Ηδ' Οιτυλον αμρενεμοτο. Il. ε. 585.

Οιχαλια.

—Οιχαλιην πολιν Ευρωτε Οιχαλιῆε. Il. ε. 596.

Οιχρεω, Οιχρηαι.

Αυτοετεε οιχρεοσιν—Od. γ. 322.

Ουδεποτε Γρηεε—Οιχρεοκον—Il. ε. 790.

Εκτορ. πῆ δὴ ται μενοε οιχηταιε—Ib. 472.

SYN. Περιουμαι, προσημι, απερχομαι. τρεχε.

Οιω, Οιω. Vid. Οιομαι.

Ουδε σ' οιω—αφειοε και πλετοεν αφύξειν. Il. α. 170.

—Επῶ εδέε σε πησεμεν οιω Ib. ε. 252.

Οιωίζομαι.

—Αμφοτερα δ' οιωιζομαι. Ath. l. 11.

SYN. Οιωοσκοπεω, οριθνευομαι.

Οιωισμα.

Ουε ελαθεν οιωισματ' οριθων μαθεν. Eur. Ph. 856.

SYN. Οιωισμοε, οιωομαντεα, οιωοσκοπια, οιωοσκοπημα, οιωοσκοπιεν, οιωνεε παρατηρημα. συμβελλον κληιδαν.

Οιωισῆε, Οιωοβετιε, Οιωοματιε, Οιωοσκοποε.

Οιωοσκοπιεο. Vid. Ὑδρομαντιε.

Και Εννομεε Οιωισῆε. Il. ε. 858.

Σοφοε οιωοβετιε. Soph. Oed T. 492.

Οιωομαντιε Τερεσιεε—Eur. Ph. 784.

Ουδ' ἦρπασεν Χαρυβδιε οιωοσκοπεν. Ib. Supp. 500.

SYN. Οιωοποτεε, ορισοσκοπεε, οριθασκοπεε, οριθοκοεε, θεοπροποε, μαντιε.—οιωων βοτήρ. Aesch.

Οιωοθροε.

Οιωοθροεν γενε οξυβοαν—Aesch. Ag. 56.

Οιωομικτεε.

Οιωομικτεον μοίεων—Lyc. 595.

Οιωοκίλονεε.

Ο Κ

Οιωνοκτόνος.
 Χειμῶνα—βιαιοντόνον. Aesc. Ag. 572.
 Ο. ωνός.
 Οιωνοῖσι τε πᾶσι.—Π. α. 5.
 Εἰς οιωνὸς αερίως ἀμυνέσθαι περὶ πατρὸς. Π. μ.
 245.
 S Y N. Ορις. οιανίσμα, σημεῖον.
 ΕΡΙΤΗ. Αερισπέτης, αἰφνέος, αἰθεροδρό-
 μος, δῖπυτής, κῆφος, τανυπέρυξ, ταναοδέ-
 ρος, πειπυός, ταχύς, γαμφανής, μαλιδαγός,
 σαρκωράγος, ἰωμής, ὠμολόφος, ὠλυδιδάκτος,
 αἰδλος, περιός, αερισπίτης, τανυπέρως.
 Ρ Η Ρ.—Αἰθολομοῖς ἰερομομοσιν οιωνοῖσι. Οpp.
 Εἴτ' αερίως διεραξ γαμφίς
 Οιωνὸς αερονηχίης. Arittoph.
 Φωτὴ καὶ σφηνυγέσσι τελεινταν οιωνῶν. Hom.
 Ποτηναὶ ἀγελαί—Eur.
 Περὶς εὐπύρα τεκία γειθλῆς.
 —Μεγαλοιο Διδὸς κραιπνὴ ὑποφῶται. Coluth.
 Λιθραπίς ἀτρασον ἰακχαζόντες ασιδῆν. Orph.

Ο Κ

Ο ΚΕΛΛΩ.
 —Ἐπὶ τραπέζῃ κειμένη, Οκελλοί.—Ατ. Α.
 1158.
 —Δενὸς γὰρ κλυδῶν ὠκελε ναῦν
 Προς γῆν.—Eur. Iph. T. 1379.
 S Y N. Κελλῶ, εποκελλῶ, προσοκελλῶ, απο-
 κελλῶ, ἐξοκελλῶ, προσεγγίζω, προσέρμω, καθ-
 ορμίζω, προσορμίζω, καταγω, καταπλεω, ἐφ-
 ορμίζομαι, ἐσορμίζομαι, ἐμβαλλῶ, προσβαλλῶ,
 ἐκριπτομαι.
 Οκλαδίας.
 —Τετονὶ τον οκλαδίατ. Ατ. Eq. 1381.
 Ε Χ Ρ. Δίτρος (συγκεκλασμένος).
 Οκλαδον, Οκλαξ
 —Ο δ' ἐγγύθεν οκλαδὸν ἦσο. Ατ. 3. 122.
 —Τον δ' ἐν χθονὶ καθέβαλεν οκλαξ. Ib. 1307.
 S Y N. Γονατῶδῆς, γινῆς.
 Οκλαζο.
 Οκλασε δὲ πρὸ ἀσδῶν.—Mofch. 2. 99.
 S Y N. Εἰοκλαζῶ, γναζομαι, ὑποκυπῶ,
 ἵπολισθανο, ἀπικαμνῶ, κυρτομαι, ἐπικυρτο-
 ρομαι, κατακαμπτομαι, καταφερομαι, ὑποφερο-
 ρομαι, οκλαδία, χαλεω.
 Οκναλῆος.
 Οκναλῆος δὲ ποδῆσιν ἐρεσπιτο.—Μuf. 120.
 S Y N. Δυσοκνῶς, οκνηρῶς, ραθυμῶς.
 Οκνηα, Οκνηω.
 Οκνηω δ' ἵππων ἐπιβαίμεν.—Π. ε. 255.

Ο Κ

—Μηδ' ὄμμεσ οκνηθ' ἀπαλῆς κορυσσῶμαι
 Ποίας—Theoc. 8. 67.
 S Y N. Κατοκνεω, ληγω, αργεω, ραθυμέω,
 φοβερομαι, ευλαβερομαι.—ματαω, αποδελιαω.—
 ελιπυω—τρονω—αναβαλλομαι.
 Οκνηρῶς.
 —Ἐμὲ γὰρ δεος ἰσχεῖ οκνηρῶν. Theoc. 24. 35.
 S Y N. Δυσοκνῶς, οκνηρῶς, αργῶς, ραθυμῶς,
 ἀδρανῆς, ἀτολμῶς, διτσανασχίτος, ἀπειθῆς.
 Οκνος.
 —Ουτέ τις οκνος. Π. ε. 817.
 Μεγαν οκνον εχω Soph. Aj. 139.
 S Y N. Οκνηρία, οκνια, αργία, αναβολά, ἀ-
 δρανεα, φοβος.
 Οκριασμα.
 —Πανθυμαδον οκριασντο. Od. σ. 33.
 S Y N. Ἐκτραχυνομαι, διαφερομαι, διαπληκ-
 τίζομαι, ἐξαργεῖμαι.
 Οκριας.
 —Πετρον μαρμαριν, οκριασντα.—Π. π. 735.
 S Y N. Οκριασῆς, τραχύς, χαλεπός, σκλη-
 ρός, οκριασῆς.
 Οκρίσ.
 —Οκρίδα Φαραγῆα—Aesc. Pg. 1015.
 —Δὲ οκρίας πνεμοσσας. Od. ε. 400. Ε. Μ.
 S Y N. Ακρίσ.—πετρα.
 Ε Χ Ρ. Τραχια, χαλεπῆ.
 Οκριασῆς.
 —Πολεμας, ἐπιδημια, οκριασεντος. Π. ε. 64.
 S Y N. Κρυερῶς, κρικωδῆς, κρικτῶς, ροβερῶς,
 οκριασῆς, χαλεπός, σκληρός, τετραδῆς.
 Οκταβλωμος.
 Ἄρτον.—τετρατρυπον, οκταβλωμον. Hes. ε.
 440.
 Οκτακνημος
 —Κυκλα—Χαλκεια, οκτανημα.—Π. ε. 723.
 S Y N. Οκτωραβδος—οκτακροκίς.
 Οκταπλοσιον.
 —Οκταπλασιον σχεζομεν. Ατ. Eq. 70.
 Οκταπῆς, Οκτωπῆς, Οκταποδῆς,
 Οκταποδῆς, δικαρινοί—Hom. B. 289.
 Οκταρριζος.
 —Τὰ δ' οκταρριζα μετωπων φραγματα—Ερ.
 1. 6.
 Οκτατοιος.
 —Οκτατονος ἑλικας. Ib. I. 1.
 Οκτω.
 Οκτω δὲ σφαριδας—Theoc. 5. 59.
 Οκτωκαιδεκῆτης, Οκτωκαιδέκῆτης.
 Οκτωκαιδεκῆτης ὅς ἀπαλω.—Ερ. I. 3.
 Οκτωκαιδέκῆτης δ' αὐτὸ θανον.—Ib.

Οκτωπαιδεκατος:

Ο Λ

Οκτώκαιδέκατος. Οκτάκις δέκα.
 Οκτώκαιδέκατη δ' ερανή ορεα σκιοεντα. Od. ε.
 279.
 Τὸν ἐν Ροδῷ κολοσσὸν οκτάκις δέκα
 Λαχρῆς ἐποίησεν ἤχων—Er. I. 3.

Ο Λ

Ο ΛΑΙ.
 Σὺ δὲ πρότερον τῶν ολῶν. Ar. Pa. 960.
 Ε Χ Ρ. Αἰ μεθ' αἰῶν μεμιγμέναι κριθαί.

Ο λείζω.
 Μηδέν' ολείζειν, πρὶν ἂν
 Τέρμα τῆ βίῃ περασῇ.—Soph. Oed. T. ult.
 Οὐδέ ποτ' ἐτι—Χαλκιοικὸν ολείοις. Eur. Hel.
 231.
 S Y N. Μακαρίζω, ευδαιμονίζω.
 Ο λείδομαι, Vid. Ευδαιμιαν.
 —Μοιρηγενές, ολείδομαι. Il. γ. 182.
 S Y N. Ολείος, ολείομοιρος, μακάρι, ευτυχῆσα-
 τος.
 Ο λείδωρος, Ολείδωτης, Ολείοεργός. Vid. Απολλ-
 λων. Ολείδωτης. Vid. Δημητηρ.
 Ἰν' ολείδωρος αὐξὴ ζαθέα
 Χθῶν ευδαιμονίαν θεοῖς. Eur. Hipp. 750.
 S Y N. Ολείδοτης, πλατοδοτης.
 Ο λείθυμος, Ολείοφρων.
 Ζωήντ' ολείθυμον.—Oirh. H.
 Μεγα σοι κρατος ολείθυρον ποδ' ἀγρχ, Lucian.
 Ο λείμοιρος Vid. Ολείοδαιμων.
 —Και Ευφορσύν' ολείμοιριφ. Oirh. H.
 Ο λείοχειρος,
 —Και ολείοχειρον ὑγιην. Ib.
 Ο λείος, Ολέκεις.
 Καί σε, γερων, τοπρίν μεν ακνεμεν ολείων εἶναι.
 Il. ω. 543.
 Πλῆτον τ' ολείηντα, δομεις τ' ευδαιμονιας ερδει.
 Man. 4. 100.
 S Y N. Μακάρι, ευδαίμων, αφρεῖς, πλεσιος,
 ολδομελαθρος.
 Ο λείως.
 Αλλ' ἐπὶ ολείως γ' ελυσε
 Το τέλος, ἃ εἶλαι, βις,
 Ληγεται τῆδ' ἀχης. Soph. Oed. C. 1797.
 S Y N. Πλεσιως, ευπορας, ευδαιμονεσατα.
 Ο λείδοτης, Ολείδοτης, Ολείοφάρος.
 —Ολείδοτης Πλετος.—Oirh. H.
 —Σε δε ολείδοτιν καλευσι. Ib. Ρεα.
 —Θεοί γ'—ολείφοροι. Eur. I. A. 596.
 S Y N. Ολείδωρος.—ολείδοτερα.

Ο Λ

Ο λδομελαθρος.
 —Βαρυχηρημονεις, ολδομελαθροι. Man. 4. 504.
 Ο λδορ.
 Ζεύς δ' αὐτὸς νεμει ολδον Ολυμπιος ανθρωποισιν
 Εσθλοῖς ηδ'ε κακοῖσιν, ὅπως εθέλησεν ἕκαστω. Od.
 ζ. 188.
 S Y N. Ευδαιμονία, ευπορία, ευχηρηματια,
 περιεσια, πολυκηρημοσυη, πλῆτος, χρεῖμα,
 τιμή
 Ε Ρ Ι Τ Η. Ασπετος, ασατος, απημιαν, αγ-
 λὰς, αφηιτος, αδεσφατος, ακηρατος, απισος,
 αναφαιρετος, ατερμαντος, αγηρας, εδακρυτος,
 ασφελικτος, βασιλικος, ευρυς, ευανθης, ευδαι-
 μων, ευφηρις, θεορτος, κυθνης, πολυχρησος,
 πολυγηθης, πολυευκτος, πολυωνυμος, τελεσφά-
 ρος, φερεσβιος, φυσίζος, ρυφηνής, ὑψηλός, με-
 λιφραν, ὑγιής, θαυμασος, χρευστος.
 Ο λδορομεω. Vid. Τοκισμός.
 Ο λειθριος.
 —Οι παντες ολθειριον ἦμαρ ετεσπον. Il. τ. 294.
 S Y N. Ολαστιμος, θανατηφής, καιριος, φθο-
 ροποιός, κλιος, ολθειροποιός, ολόος. αλιτηριος,
 εχεσονος.
 Ο λειθρος.
 —Τῶν μήτις ὑπεκφύγοι αιπὺν ολθειρον Il. ζ.
 57.
 S Y N. Πανολθειρια, δηλημα, ολθειρευσις, απο-
 βολή, φθορά, διαφθορά, απαθεια, εξωληα.—
 φοιος.—λυμη, πῆμα, δηη παῖσις.
 Ε Ρ Ι Τ Η. Αιπύς, αδευκός, αγχηκος, αλεγει-
 νός, αινός, απροΐθης, αεληπής, ατρεπός, αμη-
 χανος, απευθής, αφρατος, απηλής, βλοσυρός,
 δαιμοιος, δολιος, δυσπραγής, ισελκός, γυγας,
 μελας, σθονοκός, πικρός, οικτρός, ολόος, οφιτε-
 λεσος, πειθοφόρος, πολυκαπός, τετραπόρος, φρι-
 νός, φθισηνωρ, οικτισος, κλητος, σῶς
 Ο λεικρανον. α). Ολεικρανον.
 Εκ τῶν ολεικρανων ακιδας εξαιρέμενον. Ar. Pa.
 442.
 S Y N. Αγκων.—τα τῶν ωλενωῶν κρανία.
 Ο λεικω.
 —Οι δ' αλληλικς ολεικωσιν.—Il. σ. 172.
 S Y N. Απολλυμι, ολθειρευω, αναίρειω, φορευω,
 φθηνω.
 Ο λεισινωρ. Ολσειμβροτος.
 —Φευγειν τ' ολσεινωρας ορκεις. Theog. 399.
 —Ολσειμβροτον ἰόν.—Oirh. L
 S Y N. Βροταλοηγός, ανδροφθόρος, φθισηνωρ,
 ρηξηνωρ, ολθειριος.
 Ο λεισινός.
 —Ολσειθῆρος
 Ωλενας δικῶν βολαῖς. Eur. Ph. 679.
 * C c c Ο λεισινολις

- Ολεσιπόλις.
—Πυρὸς δ' ολεσιπόλιον ατίνῃ. Τυγρῆ. 674.
S Y N. Περσέπολις, Πόλιοςρθιος.
- Ολεσιτυραννο.
—Αρακτος ολεσιτυραννος ακωκή. Ερ. !. 5.
S Y N. Τυραννοφόνος.
- Ολετήρ, Ολετειρα.
Nūn δ' εἰμ' ὄφρα φίλης κεφαλῆς ολετήρα κίχαιω
Εκτορα, —Π σ 114.
—Μυῶν ολετειραν εὔσαν. Hom. B. 116.
S Y N. Ολοβρευτής, αναρετής, λυμεών, φθο-
ρέυς, φονεύς.
- Ολεω, unde Ολεσκω, Suid. Vid. Ολλυμι.
Αργεius ολεσκεν—Π. τ. 135. Vid. Od ξ. 220.
Α φιλοχρηματια Σπαρταν ολεί, αλλο δε εδέν.
Ερ.
- Ολιγάκις.
—Φειδ' ε δ', ολιγάκις λεγειν κακῶ. Eur. Ph.
393.
S Y N. Ολίγον. ολιγαχῆ, σπανίως, σπανια-
κίς. παυράκις.
- Ολιγαμπτελος. Vid. Νησίς.
- Ολιγηπελω.
—Ολιγηπέ εσά περ εμπτις. Od. τ. 356.
S Y N. Ασθενω, ολιγοδρανω. ολίγον ισχυω.
- Ολιγηπελια, Ολιγηπελια.
Εξ ολιγηπελις δαμαση κκοσφόντα θυμόν. Od.
ε 468.
S Y N. Ολιγοδρανω, ολιγοφυχια, ασθινεα.
- Ολιγηριος.
—Και τῆτ' ολιγηριον, ὠνερ, Σῆμα—Ερ. 1. 3.
- Ολιγηροσια, pro Ολιγηρησια.
—Πενήρης εξ ολιγηροσις. Ερ. Suid.
- Ολιγησιπιτος. Vid. Ευσιπιτός.
- Ολιγησιος, Ολιγησιατος.
—Επ' ολιγησιος αλοφτοις. Aesc. Pr. 628.
- Ολιγοδρανω.
Τόν δ' ολιγοδρανω προσεφεις—Π. π. 843.
S Y N. Ολιγηπελω, ολιγοφυχιω, εξασθενω.
- Ολιγοδρανής.
Ανδρες—ολιγοδρανήες—Ar. Av. 687.
S Y N. Ολιγηπελής, ολιγοδυναμος, ολιγοφυ-
χος, ολιγοφρων, ολιγοσθενής, ασθενής. μικροφυ-
χος, μικροθυμος, μικροσφρων, απαλοφυχος.
- Ολιγοδρανια, Vid Ολιγηπελια.
Ουδ' εδερχθης ολιγοδρανιου ακικυν,
Ισονειρον, ε τδ φωτών αλαδν
Γενος εμππεποδισμένον. Aesc. Pr. 550.
- Ολίγον, Ολιγυ, Adv.
Ιππῆς δ' ολίγον μετακιαθον—Π. π. 52.
Η ολίγον οί παῖδα οικίατα γενατο Τυδείης. Ib.
ε 800.
—Ολιγέμ' απωλεσας—Ar. V. 825.

- S Y N. Κατ' ολίγον, κατά μικρον. ολίγον ὄσον,
τυτθον, εδ' ολίγον, εδ' ὄλας, ολιγάκις.—επισι-
κάς.
- Ολίγος.
—Ολίγος δ' ετι θυμὸς εἴπει. Π. α. 593.
Αλλά πολὺ μων, ολίγος μιν εν—Ib. ε. 529.
S Y N. Μικρὸς, βαίς, παύρος, σπανιος. βρα-
χύς.
- Ολιγοσιτος.
Ο δ' ολιγοσιτος Ηρακλῆς—Ath. 6.
- Ολιγοσός.
Πρασσει δ' ολιγοσόν
Χρονον εκτός ετας. Soph. An. 636.
S Y N. Ολίγος, βαίς.
- Ολιγοχροnios, Ολιγοχρονος.
Αλλ' ολιγοχρονον γιγνεται ὡσπερ οναρ. Theog.
1014.
S Y N. Βραχυχροnios, μικροβιος, ολιγοβιος.
- Ολιγωρεω.
Αλλ' ολιγωρησεν σπαργανα, Χρῆς, σεθεν.
Beult.
S Y N. Εξολιγωρεω, καταφρονω, περιφρονω,
αθεριζω, αλογωω, αφροντισιω, ατημελω, αμε-
λω. ραθυμεω. παρὰ μικρόν, παρὰ φαύλον η-
γεομαι. ολιγορας εχω.
- Ολιζων.
—Και Ολιζῶνα τρηχειαν. Π. ε. 717.
- Ολιζων.
—Ου μιν γαρ ολιζονος εμμορε τιμῆς. Dion.
239.
S Y N. Ολίγος, μικρὸς, ευτελής. ησων, ελ-
ασων.
- Ολισθαινω, Ολισθεω.
—Απ' ορθαλμοῖο βολαων
Ελκος ολισθαινει.—Muf. 95.
Εγθ' Αίας μιν ολισθε θεων—Π. ψ. 774.
S Y N. Ευολισθαινω, παρολισθαινω, εξολισ-
θαινω, ὑπολισθαινω, ὑποφερομαι, ὑποπιπῶ,
καταπιπῶ, οκλαζω—σφαλλομαι.
- Ολισθηρές.
Ισχια τε γλετοῖσιν ολισθηροῖσι συνῆψεν. Τυγρῆ.
80.
S Y N. Ευολισθος, ολισθηεις, γλισχρος, πῶπ-
σιμος, πῶπτικὸς.
- Ολκαίος.
—Αυλακα
Βοῶν αροτρευουσιν ὀλκαίω πῆρω. Lyc. 1072.
S Y N. Ολκός. ἑλκυστικός.
- Ολκάς.
Εσσομαι ὀλκάς Ερωτος,—Muf. 212.
S Y N. Πλῆϊον.
ΕΡ Ι Γ Η. Γλαφυρά, ευπηλυξ, ευσολος, ιθυ-
πορος, ἴππεια, ωκυαλος.

- Ολκαδοχριστός. Vid. Τλογορέφης.
 Ολκίον. Ολκίον, Ion Ολκίον
 Ως ὄγ' επισχομενος γλαφυρῆς ὀλκίον Ἀργῆς
 Ἦγ' ἀλάδε προτερῶσε.—Αρ. 4. 1609.
 S Y N. Οἰτίον.—τὸ κατὰ τῆς παλαιᾶς ἔξυλον.
 Ὀλκός.
 —Φλιγεθοντα δι' ἠέρος ὀλκὸν ἴππιν. Αρ. 3. 141.
 —Ἀνοχλιζὼν τετραχότος οἰδύματος ὀλκός. Ib. 1167.
 S Y N. Διαδρομή. αὐλαξ ὀλκή, μπερυγμα, συρμός. κρά. ναυσάμμος.—επαρσίς, ρυσισίς.— ὄρμος. ὀδός, ὑδραγωγός.
 ΕΡΙΤΗ. Ἀγαρρός, ἀσπετος. αφειδής, ἀκαμπής, γαλαξάϊος, ἐχιδναῖος, ἐρπυσῆρ, ἐκλήβλος, ἰοβίλος, ἐνεακυκλος, κυματικός, παλιλλυτος, πυριτροχος, πολυπλοκος, σελασφῆρος, τροχοσός, εαινός.
 Ολλυμι.
 Ολλύτ' Ἀργείων παλὺν στρατον—Π. 3. 472.
 Παῖδ' ὀλέται τον αἰσίον.—Ib. ω. 242.
 —Και θανέσ' ὀλέ τινα' Soph. An. 762.
 S Y N. Απολλυμι, ἐξολλυμι, ὀλεκω.
 Ολμείς
 —Η Ολμείζ ζαθεοιο. Hel. 3. 63
 Ολμος.
 Ολμον δ' ὄς, ἐσσευε κυλιθεσθαι δι' ὄμιλις. Π. λ. 147.
 Ολμον μεν τριποδην ταμειν—Hel. ε. 421.
 S Y N. Ἰγδῆ, ἰγδῆς, τριβαῖα, θυεα. ὑσός.
 Ολοεῖς. Vid. Ολοός.
 —Ἦν δὲ μετωπων ὀλοεντα πλινγματα.—Soph. Tr. 530.
 Ολοειτροχος.
 Ἐσαταν ἦτε πετροι ὀλοειτροχοι.—Theoc. 22. 49.
 S Y N. Ολοειτροχος, τροχοειδής, στρογγύλος.
 Ολοκαρπευω. Ὀλοκαρτω.
 —Και ἀρνῶν πιονα μῆλα
 Βομῶ ἐπὶ μεγαλῶ ἀγίως ὀλοκαρπευοντες. Sib. 1. 3.
 Ολοκνημος. Vid. Σκελίς.
 Ολολυγῆ, Ολολυγμα, Ολολυγμός,
 Αἰδ' ὀλολυγῆ πάσαι Ἀθηνῆ χῆρας ἀνέσχον. Π. ζ. 301.
 —Θηπῶν τ' ὀλολυγμασι οἰκτιοῖς. Oiph. H. Ολολυγμός εσαι.—Eur. Or. 1142.
 S Y N. Ολολυγῶν, ὀλοφυρμός, λυγμός, καχυμα, αρωθμός, κλαυθμός, κοπετός, βοή, ἀλαλαγμα, ὕμνος, (μετὰ θρηνη)
 ΕΡΙΤΗ. Διαπυρσιος, ἐριμυκος.
 Ολολυγῶν. (εἶδος ορνέας) Vid. Ορβρινον.
 —Α δ' ὀλολυγῶν
 Τηλέθεν ἐν πυκνῆσι βράτων τρυζεσκεν ἀκανθαῖς.
 Theog. 7. 139.

- Ολολυζω, Ολολυζομαι.
 —Και ἰσχεο, μηδ' ὀλολυζε Od. χ. 411.
 Ολολυζεται πᾶν δῶμα—Eur. El. 691.
 S Y N. Ἀνολολυζω, ἐπολολυζω, ἐξολολυζω, θρηνη, κωκυω, ἀλαλαζω.
 Ολοός.
 —Ογ' ὀλοῆσι ορεσί θυε. Π. α. 342.
 Πῦρ ὀλοὺν βαλεειν.—Ib. ν. 629.
 S Y N. Ουλοός, ἔλος, υλοός, ἐξωλής, ολοῖς, ολοῖς, ολοῖς, ολοφωῖος, ολοῖος, βλαβῶς, λωβῶς, λαβῶς, ολεθρῖος, ολοσφρων. κακός, χαλεπός.
 Ολοειτροχος.
 —Ολοειτροχος ὡς ἀπὸ πετρῆς. Π. ν. 137.
 Ε X P. (λίθος) ὀλοειτροχος, περιφερής, στρογγύλος.—ολεθρῖος.
 Ολοισσαν.
 —Πολιν τ' Ὀλοισσανα λευκην. Π. ε. 739.
 Ολοσφρων.
 —Ὡς ε λεων ὀλοσφρων βασιν ἐπελθάγ. I. ο. 630.
 S Y N. Ολοσηνωρ, ολεθρῖος, πιλεῖς.
 Ολοσπῶ.
 —Ἀπαῖ μεσο ἦτρον ελοψας. Nic. Th.
 S Y N. Ἀγασπῶ, σπῶ, ἀπολεπῶ.
 Ὀλος, Οὔλος.
 Τερπωλῆς ἐπισημεν ὄλω ποδί.—Αρ. 4. 1166.
 Δακρυσι δ' ἐν πολλοῖς τον βιον εὔρον ὄλον. Ep. 1. 1.
 Μηνὶ δ' ἀρ' ἐλω παντα περισημεν ευρέα ποῖον.
 Od. ω 118.
 S Y N. Ολοκληρος, ὀλοτελής, αῶς, συμπας.
 Ολοσφυρισος.
 —Ολοσφυρισον Ἀδωνιν. Ep. 1. 2.
 Ολοσχερής.
 —Σύν πυκνῆσιν ὀλοσχερῆς ἐσπασα ριζῆς. Theoc. 25. 210.
 S Y N. Ὀλος, ὀλοτελής, ἀκρος, ἐσχατος.
 Ολοσυγδῶν.
 Μικετ' ἐπὶ γλωσσας ἀκρας ὀλοσυγδῶνα φυσης.
 Ib. 9. 30.
 S Y N. Ολοφυκτίς. (ἢ ολυκταδης φυσκα.) πυθεδῶν.
 Ολοφυδνος.
 —Ἐπος δ' ὀλοφυδνον εειπε. Π. ε. 683.
 S Y N. Οικτρῶς, ελεανός, θρηνηδης, λυπρῶς' θρηνητικῶς, γοερός.
 Ολοφυρμός.
 Και τοῖς ὀλοφυρμοῖς. Ag. V. 389.
 S Y N. Ολολυγῆ, οἰμαγῆ, θρήνος.
 Ολοφυρομαι.
 Ἀλλ' ἐμπης Δαναῶν ὀλοφυρομεθ' ἀιχμηταων. Π. 3. 33.

Ο Λ

- Καί μοι δὲς τὴν χεῖρ', ολοφύρομαι.—Ib. ψ. 75.
 S Y N. Λυπεύομαι, θρηνηώ, οικτιζομαι, απο-
 θυρομαι, κλαιω, ελεω, συμπασχω.
 Ολοφάις.
 Παντα δέ τοι ερεω ολοφάια τοῦ γερντος. Od.
 δ. 410.
 S Y N. Ολεθριος, χαλεπός, πολυπαιρος, πο-
 λυφρων, πονηρός, πανήργος, πανεργημο.
 Ολπι, Ολπις. Vid. Δηκυθος
 Και παρ' ἐμὴν ετιθει τὰν Δαρίδα πολλάκις ὀλο-
 παν. Theoc. 2. 156.
 Καί ρα παρὰ σκαίοιο βραχίονος εμπλεος ολπιν.
 Call. Fr.
 Ολυμπια.
 Μῆτερ ᾧ χρυσοσεφάραν
 Αεθλων, Ολυμπια,
 Δεσποίν' αλαθείας —Pind. Ol. 8.
 Ολυμπιάς,
 Εἰ μη Ολυμπιάδες Μῆσαι—Il. 6. 491.
 Ολυμπιαῖος,
 —Τον Ολυμπιακὸν αγῶνα. Ar. Pl. 583.
 Ολυμπιονικης.
 Γραθι Θεοκριτον προσιδῶν τον Ολυμπιονικαν.
 Ep. l. 1.
 Ολυμπιος,
 Ζεὺς ὑψιβρεμετης—Ολυμπιος—Il. α. 353.
 Ολυμπιοι,
 Αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὄμιλον Ολυμπιοι ηλυθον ἀνδρῶν.
 Il. σ. 47.
 Ὅππότε μιν ξυνδῆσαι Ολυμπιοι ηθελον αλλοι.
 Il. α. 399.
 S Y N. Οι θεοί, Τιτάνες
 Ολυμπος. Poet. Ουλυμπος. Vid Ουρανός.
 —Πεδὺς Ολυμπον ισαν θεοί αιὲν εοντες. Il. α.
 494.
 —Μεγας Ουρανός, Ουλυμπός τε. Ib. ε. 750.
 E P I T H. Αιγληεις, ακρος, ακαματος, ατει-
 ρής, αρρηκτος, ανομῆρνης, αγανιφος, ιφοεις,
 ρεσελωδής, ζαθεος, μακρός, ευρύς, ιερός, περρεις,
 ὑφοροφος, φαισγίρεις.
 P H R.—Κατὰ πύργους Ουλυμποιο.—ριον Ο-
 λυμποιο.—
 —Κορυφή πολυδευραδος Ουλυμποιο.
 —Θεῶν ἕδος, αιπὺν Ολυμπον. Hom.
 —Θεῶν ἕδος, ἀγνός Ολυμπος. Hef.
 —Μεγαλοιο πυλας ακμῆϊτας Ολύμπας. Ep. 1.
 Ουλυμπῶ δὲ βαθυσκοπελυ πηρώνας ερυμνας. Ogr.
 —Ουλυμπυ ευωδῆος αιτὰ μελαθρα. Cal.
 —Διὸς πολυασρον ἕδος.
 Ὅπε καλλιευομενα,
 Πιῆρια Μυσειος ἕδρα,
 Σεμιά κλιτύς Ολυμπας. Eur.

Ο Μ

- Ολυθος.
 Ὅτ' εις ολυθων δῆριν ἔλυστας σοφῶν,
 Τον ἀθαμιλλον.—Lyc. 428.
 S Y N. Φηληξ, (ἡ ὠμὴ συκῆ)
 Ολυρα. (ἕδος κριθωδῆς καρπῆ.)
 —Κρεῖ λευκὸν ερεπτομενοι καὶ ολυρας. Il. ε 196.
 S Y N. Ζεα, ζεα.—σιλιγνις
 Ολαῖος. Vid. Ολοός.
 Τῆς γαρ ολωϊόν εσι γενος.—Hef. δ. 591.
 Ολωσ.
 Ουχ' ὄλωσ' φιλεην μ' εθεισθ' ἀπὸ καρδίας.
 Theoc. 29 4.
 S Y N. Ολοκληρως, ακραιως, ελικρινῶς, κα-
 θαρῶς, ὀλοφυχως, πανθυμαδόν, εκτειῶς, παν-
 συδῆι, ὀλοτελῶς, ὀλοσχερῶς, ἀπλῶς, καθαπαξ,
 τελειως, παντας, παντελῶς.

Ο Μ

- Ο ΜΑΔΕΛΟΣ. Vid. Ὅμαιμος.
 Εἰνατινη ὀμαδελφον επ' ὠδινεσσιν ιδῆσαι.
 Call. Fr.
 Ομαδῶ.
 Μνηστῆρες δ' ὀμαδησαν ἀνὰ μεγαρα σκιοεντα.
 Od. δ. 768.
 S Y N. Θεουβω, κελαδῶ, αταφανεω.
 Ομαδος.
 —Ομαδος δ' αλιασος ετυχῆη. Il. μ. 471.
 S Y N. Θερυβος, ταραχη, αθειοισμός, αραγ-
 μός, οχλος, συλλογή.
 E P I T H. Μεγας, θεσπεσιος, αλυρος.
 Ὅμαιμος, Ὅμαιμιος, Ὅμαιμων.
 Ουκην ὀμαιμος χῶ κατὰ χθονός θανάν; Soph.
 An. 518.
 Πατροπατορος ομαιμιου. Pind. Nem. 6.
 —Ἐμαὶ δ' ὀμαιμιονες. Soph. Oed. C. 1340.
 S Y N. Συναμιος, συνομαιμων, συναιμων, συν-
 οικῆος, συγλειης, εγθενής, ὀμονηδους, ὀμογενής,
 ὀμοσπλαγγχνος, ὀμογαστριος, ὀμογονητος, ὀμογονος,
 ὀμομητριος, ὀμομητωρ, ὀμοσπορός, ὀμοκοιλιος,
 αδελφος, ὀμοσφύρος.
 Ὅμαιμοσυνη.
 Ες γλυκερην αναγει μῆϊσιν ὀμαιμοσυνης. Ep.
 l. 4.
 Ὅμαλός.
 Οι δ' ὀμαλὸν ποισαν—Il. i. 327.
 S Y N. Λῆϊος, ισοπεδος, ισος.—ἡσυχος, ευχερής.
 Ομαρταζω.
 —Πολλά δὲ χερσῖν
 Αὐγὰς ὀμαρταζε δολοφροσυνην ἀλεγυνων. Hom.
 M. 361.

S Y N.

SYN. Διακναίω, ψηχῶ. (Clark.) αἰ. μήχωνω, εγγνω.

Ομαρτεω.

—Ουδὲ κεν ἰρήξῃ

Κίρκος ὁμαρτήσεν—Od. v. 37.

SYN. Συνομαρτῶ, συμπαρομαρτῶ, παραμαρτεω, ἀκολοθεω, ἐπομαι, συναθροίζω, συντυγχάνω, σπιδεω.

Ομαρτῆ.

—Και τῶν μὲν ὁμαρτῆ δ'ερατα μακρὰ

Εἰ χειρῶν ἦξαν—Il. ε. 656.

SYN. Ὀμῶ, ἀμα, ἀμμιγα, ἀμυδεις, ἀολληδιν. ὀμόθεν.

Ομάσπις. Vid. Συμμαχος. Μιλτιάδης.

Ομαυλία.

Σύζυγος δ' ὀμαυλίας. Aesch. Ch. 597.

SYN. Συνοικία, συνοικησις, συναυλία. ὀλοκοίτια.

Ομαυλος.

Στονοισσά τε γῆρις ὀμαυλος.—Soph. Oed. T. 197.

SYN. Ομοθρες, ὀμοφονος, συναυλος, συνοίκος, ὀμοκοίτος.

Ομβρεω, Ομβριζω.

—Διὸς ἀσπετον ὀμβρισαντος. Ap. 3. 1398.

Ὀμβρισας δ'ακροῖς λάρνακα μαρμαρενν. Ep. 13.

SYN. Αγομβρεω, ἐξομβρεω, ἐξομβριζω, ἐπομβρεω, ὕω, βροχω.—αὐξω. πιαίνω.

Ομβρηγενής.

Ἰκμασι ῥιπιζων ὑπεραις ὀμβρηγενές ὕδωρ. Oth. H.

Ομβριός.

—Καὶ χεματος ὄρν

Δεικνυει ὀμβρινῶ—Hes. ε. 449.

SYN. Ομβρινός, ὀμβριος, ὀμβροφόρος, ὕετιος.

Ομβριμος. Vid. Ὀβριμος.

Διὸ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φακῆς ὀμβριμον εἰχλος. Il. γ. 351.

Ομβριμοθυμος.

Ὀμβριμοθυμε, φερασπι.—Hom. VII. 2.

Ομβριμοπατρα. (Ἀθην.)

Ἡ δ' ὀμβριμοπατρά γε.—Ar. Eq. 1175.

Ομβριος. Vid. Ομβριπος.

Μητις Διὸς κεραυδός, ἢ τις ὀμβρια

Χαλαζ' ἐπιεραχασαί.—Soph. Oed. C. 1572.

Ομβρος.

—Ὅτ' ἐπιβροση Διὸς ὀμβρος. Il. ε. 91.

SYN. Ἰγτος, ὀμβρημα, ἐπόμβρια, νασμὸς, βροχος, βροχῆ.—νερος.

ΕΡΙΤΗ. Αβεσφατος, ἀσπετός, ἀλπητις, ἀμφιλαφής, ἀκηρατος, γηϊότημος, δακρυοεις, δροσοεις, διερός, διῦπετής, δολιχοσκίος, εερσπεις, δευδής, δευροτος, λαβρος, νιφοεις, κελαιδός,

καρποτόκος, καρποτρόφος, οπωριος, πυροεις, πικρὸς, πολυθροος, πολυδακρυς, φρισσαν, φουσιζοος, φιλοτησιος, φρεκαρπος, ὑψιφανής, χρεσσεος, χθονιος.

P H R.—Μενος βαρυηχεος ὀμβρος. Call.—Χαρις ὀμβρος. Tryph.

—Ζυγίω πατηλιος ὀμβρος ἐρωτων. Nonn.

Ὀμβρος ὁ κοσμολετης· ὀμβρος ὁ πυροτόκος.

—Ουρανίω ὕδατων Ὀμβριων, παιδῶν νεφελας. Pind.

Ὀμβρος δ' ἀπ' ευναεντος κρατὲ πειδῶν

Ελυσε γαίαν.—Aesch.

—Πολὺς δ' ἐξ κρατὲ ὀμβρος

Νυκτὸς ἐφειπυσας.—Theos.

Ὀμβροκτυπος.

—Τυφῶ συν ζαλι τ' ὀμβροκτυφ. Aesc. Ag. 665.

Ὀμβροτόκος. Vid. Νεφελαι.

Ὀμβροφόρος.

Ὀμβροφοροισι τ' ανεμοις—Aesc. Supp. 36.

Ὀμβροχαρής. Vid. Γαία.

Ὀμεσιος. Vid. Συνεσιος.

Εἰμι δε ταῖς νυμφασιον ὀμεσιος—Ep. 1. 4.

Ὀμευνητις, Ὀμευητις, Ὀμευις, Ὀμευος.

Αἰδρος γ' αριετ' οὐ τυχεσ' ὀμευητε. Eur. M. 953.

—Ἰδετ' τὴν ὀμευνητιν Αἰαντος—Soph. Aj. 501.

—Και θνητοισι τοῖς ὀμευηδων. Lyc. 375.

—Ποῖον, ὀμευει. Ep. 1. 3

SYN. Ὀμοδεμνιος, ὀμοζυγος, ὀμογαμος, ὀμοθαλαμὸς, ὀμοκοίτος, ὀμολεκτρος, ὀμολεχος, συνευνος, συνευνητις, συγκαίτος.—συμευνητις, συγκαίτις.

Ὀμνηγερὸς, Ὀμνηγυρὸς.

—Ὀμνηγερὸς τ' ἐγνηντο. Il. α. 57.

Νεν ἐπινομον παρῖδων

Στρατῶν ὀμνηγυρῶ καλῆ σιμιμεν. Pind P. 11.

SYN. Ἀθρόος, ααλλῆς, ὀμνηλος, ἰσηγορος, συνηγορος.

Ὀμνηγυρῶ.

Ἀλλ' ἀγετε πρὶν κἄνον ὀμνηγυρισσασθαι Ἀχαῖες

Εἰς ἀγορῆν—Od. π. 376

SYN. Ὀμαδεω, συναγειρω, συναθροίζω.

Ὀμνηγυρις.

—Θεῶν μεθ' ὀμνηγυριν αλλων. Il. υ. 142.

SYN. Πανηγυρις, αθροισμα, συναθροισις, συνόδος, ἀναγαγῆ, συνελυσις, ὀμιλος, ἀγυρις, πλῆθος.

Ὀμνηθα. Vid. Ὀμοφρουσιν.

—Ζευξαντες ὀμνηθησι γυναικῶν

Ἀλλοτριων μετεπατα γαμεις ἀναφανδα τελευτιν. Man. 6. 188.

Ομηθης, Ὅμοθηθης.
 —Τυτθόν περ ὀμηθεας ἀνδρας ιδεσθαι. Αρ. 2. 919.
 S Y N. Ὅμογνωμων, ὀμοδοξος, ὀμοθυμος, ὀμοτροπος, συνηθης.
 Ομηλικια.
 Μηδὲ κατακτενειεν, ὀμηλικιην ελεησας. Π. ν. 465.
 ΕΡΙΤΗ. Ερατεινή, περιγηθής.
 Ομηλιξ.
 Και βελή μετὰ παντας ὀμηλικας επλευ αρισος. Π. ι. 54.
 S Y N. Ἥλιξ, συνηλιξ, συνομηλιξ, εφηλιξ, εσηλιξ, ηλικιωτης, ὀμοχρονος, συγχρονος, ἰσοχρονος, οιετης.
 Ομηλυς.
 —Διτανευον ομηλυδες αρχιερεῖες. Nonn.
 S Y N. Ομηγερός, οπαδός.
 Ομηρευω.
 —Ὅτι δεῖ θεός
 Ηρα ποτ' ἄμπευσε, συθέντες λογον. Eur. Β. 297.
 S Y N. Συμφωνεω.
 Ομηρεω.
 Ὀμηρησε δέ μοι παρ' ἑταιρω αγγελος ὠκός. Od. π. 468.
 S Y N. Ανταω, συνανταω, εντυγχανα, συντυγχανα, συειμι, οπαδεω, εγυσαομαι, ἀκολοθιω.
 Ομηρος. Vid. Νικανδρος.
 —Αλις παντεςσιν Ομηρος. Theoc. ιβ. 20.
 S Y N. Μαιοιθης.
 ΕΡΙΤΗ. Ηδυστής, κλενός, πολυῖσωρ, πανσοφος, Ιαων, Συρναῖος, Χίος, Μαιοιθης.
 Εκ σλοματων ἱερῶν ὀ σοφωτατος ἔπιν Ομηρος
 Χηλεσιν ἀμβροσιοις, και νεκταριη διανοη,
 Φυλλα τα—κ. λ. Π. ζ. 147.—Maneth.
 —Καλλιπας γλυκερον σλομα.—Mofch.
 —Ιαonos ἀνδρὸς αοιδαι.
 Ὀδτος αοιδῶν λῆσος.—Theoc.
 Ηρωων τον αοιδῶν.—Ομηρον.
 —Μισσαν αεῖρα και χαριτων.
 Ταν μεροπων πεθῶ, το μεγα σλομα
 Αηδρων ηρωων κοσμητορα—
 —Πιεριδῶν το σοφὸν σλομα—
 Λαμπροτατον Μισσαν φεγξος ανασχομενος,
 Ηρωων αρετας κηρηξ, μακαρων δε προσωητης.
 Τις Μελητες, Ομηρε, συ γαρ κλειος. Ελλαδῖ παση. Ερ
 —Αχαΐδος κηρηξ αριθιτος.
 Ευεπιης ὀλος ὀρμος.—Nonn.
 Και τις ψευδογρῆφος περσεβύς βρετὸς εσσειται αῖθις
 Ψευδοπατρις. κ. λ.—Sibyl. 1. 3.

Ο δὲ θεός Ομηρος
 Απο τῶ, τιμῆν και κλειος εσχε
 Πλιν τῶθ' ὅτι χρης' εδιδασξ,
 Ταξεις, αρετας, ὀπλισης ανδρων. Aristoph.
 Ουτος γαρ ἡμῖν μυριδας επῶν γραφει
 Αλλ' εδὲ εἰς Ομηρον ειρηκεν μακρον. Philem.
 Ομηρεος.
 Τις γαρ Ομηρεοις αντιφεροιτα λογοις; Ερ. Ι. 4.
 Ομηριδαι.
 Ομηριδαι ραπῶν επων—αοιδοί.—Pind. Ν. 2.
 Ομηρικως.
 Ομηρικῶς γαρ διανοῖ μ' απολλυναι. Ath. 9.
 Ομιλαδον, Ομιληδον.
 Ως Δαναοί, εἰως μὲν, ὀμιλαδῶν αιὲν ἔποντο. Π. ο. 277
 Τῶν και ὀμιληδῶν σλιχες ἦσαν.—Hesf. α. 170.
 S Y N. Αθρωος, αολληδην.
 Ομιλεω
 Νῦν δε μετὰ Τρωεσσιν ὀμιλεῖ—Π. ε. 834.
 S Y N. Συνομιλεω, ἐξομιλεω, καθομιλεω, μεθομιλεω, ενομιλεω, προσομιλεῖ, διατριβω, εντυγχανα, συναυλιζομαι, σαριζομαι, διαλεγομαι, ανασεφερομαι, συνανασεφερομαι, συσερατνω, επακολοθεω, συμβαλλω.
 Ομιλητος.
 —Ουχ ὀμιλητου θρασος. Aesc. S. T. 195.
 S Y N. Καβεκτος, προσωσεός.
 Ομιλημα.
 Κακὸν δ' ὀμιλημ', ασθενὲς δε και πολει. Eur. Ερ.
 Ομιλια.
 Ομιλιας δε τὰς γεραιτερας ριλει. Sent.
 S Y N. Συνομιλια, διατριβή, συνδιατριβή, κινολογια, διηγησις, συνοδος, συνελευσις, συνηλυσις, εντυχια, μετωσια, πανηγυρις.
 Ομιλος.
 —Τρων κατεδυσσεθ' ὀμιλον. Π. δ. 86.
 S Y N. Ιλη, ὀμηγυρις, οχλος, πλῆθος, δῆμος, τυρβη, οἱ πολλοι, στίφος, θορυβος, συσημα, συνησια, συσεροθῆ αθροισμα, μαχη
 ΕΡΙΤΗ. Απειριτος, αἰδηλος, ανδρομος, αρηιος, αντιθεις, δυσμενης, εχθρος, μισοφονος, δερικλυτος, ευρὸς, πολυτροπος, πολυθερος, πολυμητης.
 Ομιχεω.
 Μηδ' αυτ' ηελιοιο τετραμμίνης ορθὸς ομιχεῖν
 Hesf. ε. 725.
 S Y N. Ουρεω, κατῶρεω.
 Ομιχλη.
 —Ανεδυ πολῖης ἀλδς, νῦτ' ομιχλη. Π. α. 359.
 S Y N. Αχλὺς, αρρασια, νεφελη.—παχὺς σκοτος, παχὺς αἴης, ὑγρὸς αἴρ,
 ΕΡΙΤΗ.

Ο Μ

ΕΡΙΤΗ. Αλαωτος. αχλουεσσα, αμβλυο-
εσσα, διελληνεσσα, μισημερίας, ευρακυλλος,
τριελληνος, κυανοπετλος, λιποσκιος, λιποσθεγ-
γης, μελακρηθεμιος, ζοροεσσα, σκοτοεσσα,
σκιερά.—ασκοπος, εσοιμενων.
—Σκιοειδής κανος ομίχλης.
Ομμα.
—Ατάρ εκ ιδου ομματα φατός. II λ. 613.
—Εχει Θεός ενδικον ομμα. Hom. B. 96.
—Αρτεμίδος χιονοτρόφον ομμα Κιθαίρων. Eur.
Ph. 819.
SYN. Οπωτή, οφει, οφθαλμός, φαος, ωφ,
γληνη, οραμα—περιβλεπτον.
ΕΡΙΤΗ. Αγριοι, αβασκανοι, αντωπιον, α-
κλαυτον, απλανές, ακοιμητον, αγρυπνον, ασκο-
πον, αιγλήην, ασροφόν, βλοσυρόν, βατκανου,
Γοργών, Γοργησιον, δριμυλόν, διαυγές, λοξόν,
ζωοφόρον, ιπιον, ευμενές, εμπυρον, ετεροπλανές,
ζοόν, επισκοπον, μαλακόν, μαρμαίρον, μειδιο-
ων, μαχλον, νοσφαλές, πικρόν, πανλαρον,
πανδερκέες, πανεπισκοπος, οιδάλεον, πυρσωπόν,
κατίλον, λαμυρόν, δυσθεατος, σκιερόν, τηλε-
σκόπειν, τρανόν, τορόν, βοηθόν, δοχμιον, φαι-
διμον, φοπιον, φασεμβροτον, χαροπόν, θεμιμά-
χων, θηρεον, ερωμανές, οπισθοβολον, περικυκ-
λον, πανοφιοι, πανταυγές, παλινδμητον, πο-
λυκλαυτον, πελυελικτον, πολυπλανές, δολιον,
λαβρον, ήσυχον, οφικοιτον, ύπατρον, παρηγορον,
σοφόν, υποβασκανον
P.H.R.—Οχητηγόν ερωτων. Nonn
Αγαλμα παλτε, μαλθακόν ομμάτων βελος. Aef.
Ομμασι τοίς ορθίσι ποτιβλεπεν.—
Ομμασιν ακριβής,—ομμασιν αιδόμενι,—
Ομματα μοι δ' αρ εν χαροπώτερα πολλόν
Αθανας.
—Επι χθονός ομματα πηξας. Theoc.
Ομματος ασρεπτιο βολήν.—ομμάτος αυγήν.
Tryph.
Ομματος αλκάν. Synef.
Ομματολαμπής.
Κοσμαγοί ομματολαμπής,
Νοες ασεριοι, Synef. 3.
Ομματοσερίς.
Ο δ' εν δομοισι πρεσβυς ομματοσερίς. Eur. Ph.
339.
SYN. Αλαδής, τυρολής.
Ομματω.
Ουτοι φρενα κλεψεν ομματωμένην. Aefc. Ch.
854.
E.X.P. Συνετήν, (φρενα.)
SYN. Εξομματω.
Ομίμη, Ομνω, Ομοα.
Ομμετα δέ τοι ορκον εν Αργείοισιν ανασάς. II.
τ. 175.

Ο Μ

Ταῦτα δ' εγὼν εθελο ομοσαι.—Ib. 187.
Ομνυθι—Ερροσιγαιον—Ib. ψ. 585.
Ισα ἔν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ὑπατος και αριστος.
Γῆ τε, και Ηελιος, και Ερινιυες αἰθ' ὑπὸ γαῖαν
Ανθρωπος τινυνται, οτις κ' βτιορον ομοσαι.
Ib. τ. 258.
SYN. Επομνυμι, κατομνυμι, διομνυμι. ος-
κω.
—Ορκων ζυγον ἄρσαι. Lyc.
—Μεγαν ορκον ομῆμαι. Apoll.
Ομοσεν ευορκος ὑπὸ χιλεσι.—Ερ.
Ομογαμος.
Οὗτος ὁ τᾶς Πολυνηκεος
Αυτοκασιγνητας νυμφας
Ομογαμος κυρεῖ; Eur. Ph. 139.
SYN. Συμβιος, ὁμνευτης.
Ομογατριος. Vid. Ομαιμος.
[Ηε κασιγνητον ὁμογατριον.—II. ω. 47.]
Ομογενετερ.
Πρὸς ἐμὸν ὁμογενετορα. Eur. Ph. 169.
Ομογενής, Ομογονος
Ομογενᾶ δεραν. Eur. Ph. 1309.
—Μισραι δ' αρισαντ' ει τις εχθρα πελει
Ομογονοις.—Pind. Pyth. 4.
SYN. Ομαιμος, ὁμοφυής, συμφυής, συμφυ-
τος, αγχισεύς, παδής, οικείος, ομογυιος.
Ομογυιος,
—Ο πατὴρς ὁμογυιος ἐστὶν ἐμῶ. Ar. 3. 1075.
SYN. Ομαιμος—γνησιος, φιλος.—γενικός,
δημοτικός, φυλετικός.
Ομογνητος.
Κερη ὁμογνητη μεγαλοφρονος Αητασ. Orph.
1213.
Ομοδεμνιος, Ομοδεμνος. Vid. Ομνευτης.
—Ουδέ τις ανδρῶν
Ηεν, ὃς κ' μενεαιτην εχεν ὁμοδεμνιον Ηρώ. Mus.
70.
Τὸν ὁμοδεμνιον ποσιν. Aefc. Ag. 1117.
Ομοδημος.
Ισικλειος μὲν παῖς, ὁμοδαμος ἐόν. Pind. Isth. 1.
SYN. Δημοτης, ὁμογυιος, ὁμοεθής, ὁμοπο-
λις.
Ομοδαλος.
Αγετ' ορθῆσαι τήν ὁμοδαλον. Eur. Hec. 60.
SYN. Συνδαλος.—ὁμομαστιγας.
Ομοθαλαμος. Vid. Ομνευτης.
Ἰνὸ δε λευκοθέα ποντιῶν
Ομοθαλαμει Νηρηίδων. Pind. Pyth. 11.
Ομίθεν.
Σοῖς τε κασιγνητοις οἱ τοι ὁμίθεν γεγαασιν.
Hom. V. 135.
Ως ὁμίθεν γεγαασι θεοὶ δηητοὶ τ' ανθρωποι.
Hef. ε. 108.

SYN.

- S Y N. Ομῶ. εμαρτῆ. ἐξομῶθέν.
 Ὀμοθεσμός.
 —Ὀμοθεσίον ἐνὶ σθηθεσσιν ἔχων νῦν. Sibyl. 1. 5.
 Ὀμοθῆτος.
 Ποτνια, σὴν Ὀμοθῆρον ἐθικαῶ.—Call. 3. 210.
 Ὀμοθροῖς.
 —Καὶ Ὀμοθροῖς Ἡρῆς. Pind. N. 11.
 Ὀμοθυμαδόν.
 —Ἄλλ' Ὀμοθυμαδόν
 Ἀπασιν ἡμῖν αἴθις ἀντιληπῆσον. Ar. Pa. 484.
 S Y N. Ὀμοφρονῶς, Ὀμοκρητικῶς, Ὀμοψυχῶς,
 ομοφανῶς, συμφρονῶς.
 Ὀμοιοπερῆς.
 Καὶ ξιγχαίρεσιν Ὀμοιοπερῆεις. Aesc. Ag. 802.
 Ὀμοῖος, Ὀμοῖος.
 Ἐνθ' ἔτις μοι Ὀμοῖος ἀνὴρ γενετο.—Il. ψ. 632.
 Ἀλλὰ σε γῆρας τῆρες Ὀμοῖον.—Ib. δ. 315.
 Νηπιον, ἐπὶ ἐθ' Ὀμοῖος πλολεμοιο. Ib. ι. 440.
 S Y N. Ἀλυγκιος, εραμιλλος.—Ὀμοῖος πᾶσι
 χαλεπός.
 Ὀμοῖω.
 —Στυγεῖ δὲ καὶ ἄλλος
 Ἴσον μοῖ φασθαι, καὶ Ὀμοῖωθῆμεναι αὐτῆν. Il.
 α. 187.
 S Y N. Ἀρρομοῖω, ἐξομοῖω, ἀπενκαζῶ, εἴσκω,
 ἀντισῶ, εἴσω, ἀντεκαζῶ.
 Ὀμοκλαῶ, Ὀμοκλαῶ.
 Μεγα δὲ Τρῶεσσιν Ὀμοκλα Il. σ. 156.
 —Ὀμοκλῆσασθε δὲ μῖθῳ. Ib. ε. 199.
 —Ἀζήχῆς γὰρ Ὀμοκλεον ἀλλήλοισι. Ib. ο. 658.
 S Y N. Ἀπειλω, παρακελευομαι, διακελευό-
 μαι, ἐγκελευομαι, ἐπιπῶ. βραῶ. σίεραζῶ. ονει-
 δίζω.
 Ὀμοκλή.
 —Χαλεπὸς δὲ τ' ἀνακτῶν ἐσὶν Ὀμοκλαί. Od.
 ρ. 189.
 S Y N. Ἀπειλή, ἐπιτιμῆσις, ἐλεγχεῖα, αἰω-
 γή, βνή.
 Ε Ρ Ι Τ Η. Ἀριδῆλος, δριμύτα, λειγαλέα,
 σμερδαλέα, ριγεδαλή, κρατῆρᾶ, παμφανός.
 —Ὀλοοῖο φονῆ σφιοεσσαν Ὀμοκλήν.
 Πατρός ἐργυθῆπειο μέγα βρομέεσαν Ὀμοκλήν.
 Call.
 Ὀμοκλήτος.
 Πιθῶος αἰπεινᾶς Ὀμο-
 κλήρος ἐποπῆαις. Pind. Nem. 9.
 S Y N. Συγκληρος, συγκληρονόμος.
 Ὀμοκλήτης, Ὀμοκλήτηρα.
 —Ὀμοκλήτηρος ἀκναῖν. Il. μ. 273.
 —Ὀμοκλήτηραν ἰῆσαι βοῶν. Lyc. 1537.
 S Y N. Ἐπιδημητής, λοιδορητής, ἀπειλητήρ.—
 ἀπειλητήρα.

- Ὀμολα.
 —Ὀμολας ἐρατὸν πεδὸν ὅτε λελογχᾶς. Theoc.
 7. 103.
 Ὀμολεκτρος. Vid. Ὀμοειετής.
 Ἐἰ τὸνδ' ἀποκλήθενεν Ὀμολεκτρος γυνή. Eur.
 Or. 507.
 Ὀμολογῶ, Ὀμολογῶμαι.
 —Ὀμολογῶ σοι.—Ar. Pl. 94.
 S Y N. Ἀνομολογῆμαι, αἰθομολογῆμαι, δια-
 μολογῆμαι, καθομολογῶ, σενεμολογῶ, ἐξομο-
 λογῶ, συμφανῶ, συμφημι, συναδῶ, ἐξαγγελ-
 λῶ, ἐξαγγεῖω, σφιστιζασκῶ, σφισατατιθῆμι,
 προσθίθεμαι, πρόσθεμαι, ἵπογραφεῶ, ὑπέκω,
 ἐξίσταμαι, ὑφίμαι, παρημι, παραχωρεῶ, προ-
 χωρεῶ, συγχωρεῶ, μεθῆμι, δίδῶμι Ὀμοσφ-
 θεῶ.
 Ὀμολογημένος.
 Οὗτος κακοδαίμων ἐστὶν Ὀμολογημένος. Menand.
 S Y N. Ἀναμειδῶξος, ἀνατιλεκτός, ἀνεμδῶ-
 σως, ἀδισακτός. φανερῶς. Ὀμολογῶς.
 Ὀμολοῖς.
 Ὀμολοῖσιν σφῆς σφλαις. Eur. Ph. 1136.
 Ὀμομασιγίας.
 —Ὅς ἡμῖν ἐστὶν Ὀμομασιγίας. Ar. R. 763.
 S Y N. Ὀμοδύλος
 Ὀμοματριος, Ὀμομητῶρ. Vid. Ὀμοαιμος.
 Ὀμοματρία γὰρ ἐστὶ κῆκ ταῦτε πατρός. Ar. A.
 750.
 Κασιγνητὴν Ὀμομητῶρα.—Orph. Fr.
 Ὀμομεῶ. Vid. Ὀμοφρονῶς.
 Οὐθ' οἱ τροποὶ γὰρ Ὀμομοῖσι.—Ath. 1. 7.
 Ὀμομοῖα.
 —Καὶ τάνδ' ἐσαῶ πολλῖν ἐν θ' Ὀμομοῖα,
 Ἐν τ' εὐμομοῖα.—Call. 6. 135.
 S Y N. Ὀμοφροσύνη, συμπονοῖα, ἀρθμὸς, συμ-
 φανῖα.
 Ὀμοπατριος.
 Ὅτε τὴν Ὀμοπατρίων
 Ἐδνοῖς πηγάγῃς Ἡσιόην. Aesc. Pr. 560.
 S Y N. Ὀμοπατρός, Ὀμοπατρός, Ὀμοαιμος.
 Ὀμοπλοῦς, Ὀμοπλοῦς.
 Ἄνδρα μὲν Ἀργείοισιν Ὀμοπλοῦν εἶ μ' ἐλεπσεῖς.
 Gryph. 258.
 Ναῦν Ἰεροκλήδης ἐσχεν Ὀμοπλοῦν. Ep.
 1. 1.
 S Y N. Συμπλοῦς, συμπλοῖκος.
 Ὀμοπλῆρος.
 Ἀπνας Ὀμοπλῆρη. Eur. Ph. 340:
 Πολλοῖς δ' ἀν' εὐροῖς βοσρυχῆς Ὀμοπλῆρες. Ib. El.
 530.
 S Y N. Συγγενικός, Ὀμογενής, Ὀμοχρονος.—
 Ὀμοτρίχος, Ὀμοχρῶς.
 Ὀμοπλοῖος.

- Ὀμοπλοῖς.**
—Θηβης τῆσδ' Ὀμοπλοῖς λέως. Soph. An. 744.
S Y N. Ὀμοπολις, Ὀμοδημος.
- Ὀμορῶνυμι.**
Δακρυα τ' Ὀμορῶνυντο.—Od. λ. 526.
S Y N. Απομορῶνυμι, ἐξομορῶνυμι, προσομορῶνυμι, αποματῶ. απεφω. απεμειω.
- Ὀμορροθεω.**
Δεδρακα τῆρον, επερ ἦδ' Ὀμορροθεῖ. Soph. An. 542.
S Y N. Συρρεω, αθροίζομαι.—Ὀμοφανεω, συνθελω, συνεργῶ, Ὀμολογεω.
- Ὀμορροθος.** Ὀμορροθιος Vid. Ὀμοφανος.
Αγτρον εσω σῆεχοντες Ὀμορροθοι.—Theoc. Ep. 3.5.
—Αλλά με δαιμων
Απνοον αιθυαις δῆικεν Ὀμορροθιον. Ep. 1. 3.
- Ὀμίς.**
Ου γαρ πανταν ἦεν Ὀμίς θροος.—Il. δ. 437.
S Y N. Ὀμοιος, αὐτός.—ἴσος.
- Ὀμίσις.**
Τῶν πανταν Ὀμίσιε σῆοματ' ετραπε φοῖβος Απολων. Il. μ. 24.
S Y N. Ὀμίς ης τὸ αὐτό.
- Ὀμοσπλαγχιος.**
Ουδέν γαρ αισχρὸν τις Ὀμοσπλαγχιος σέβεν. Soph. An. 517.
- Ὀμοσπορος.** Vid. Ὀμοιμος.
Βρατε τὰν Ὀμοσπορον
Αρτεμιν Ὀρτυγιαν. Ib. Tr. 216.
- Ὀμοσιχῶ, Ὀμοσιχῶ.**
Αιέν Ὀμοσιχῶς.—Il. ο. 635:
S Y N. Συμπαρακολυθεω, συμπορευομαι, συναμαρτῶ.
- Ὀμοσολος.**
—Παντεςσιν Ὀμοσολον ὕμιν ἐπεσθαί. Ap. 2. 804.
—Μοσφῆς δ' εχ Ὀμοσολος φυσις. Aesch. Supp. 505.
S Y N. Ακολυθος, Ὀμοφοιτος, συναπαδός.—Ὀμοῖος.
- Ὀμοτεχνος.**
Την σοφιν σῆφος ιθυνη, τεχνῶς δ' Ὀμοτεχνος. Phoc. 83.
- Ὀμοτιμος.**
Εἰ μὲ Ὀμοτιμον εόντα βιη' αικοντα καθ:ξην. Il. ο. 186.
S Y N. Ὀμοδοξος.
- Ὀμοτοιχος.** Vid. Συναικος.
—Μηδ' Ὀμοτοιχος' εμοῖ κακοχητονες εχθροί. Call 6. 118.
- Ὀμοτροπος.**
Τον Ὀμοτροπον γ' Ερωτι. Anac. 41. 5.
S Y N. Ὀμοιστροπος, Ὀμοσηθης, Ὀμοθυμιας.

- Ὀμοτροφος.**
Αρτεμιο Ιοχαιρια, Ὀμοτροπος Απολλωνι. Hom. A. 199.
S Y N. Συμβιος, συνεσιος, Ὀμοσιτος, Ὀμοτοιχος, συντροπος, συναικος.
- Ὀμά.**
Εἰ δὲ Ὀμά πολεμὸς τε δαμαξ̄ και λοιμὸς Αχαιῆς. Il. α. 61.
Τῆ Ὀμά ετρεφομην.—Od. ο. 364.
S Y N. Ὀμαρτῆ. ἀμα συν. παντι. εγυ. ισάκισ. Ὀμίσιε. Ὀμάς. σχ:δον.
- Ὀμκριος.** pro Ὀμερος.
Τῆ δ' ἐπὶ Μοσσυνοικοι Ὀμκριοι.—Ap. 2. 379.
S Y N. Ὀμκρος, προσορος, σιομορος, μεθορος, περιχῶρος, πλιπιοχῶρος, αγχιγυος.
- Ὀμοφοιτος.** Vid. Ὀμοσολος.
Εχθρῶ δ' αρα παρφασις ἦν
Και παλαι, αιμυλων μυθαν Ὀμοφοιτος. Pind. Ol. 10.
- Ὀμοφρονεω.**
Εἰ δὲ Ὀμοφρονεωσι.—Od. ι. 456.
S Y N. Ὀμοφροσω, Ὀμοφρομωσω, Ὀμοπαθῶ, συναίσιω, συναισθανομαι. συμφρονεω, συνευδοκω, Ὀμοδοξω, Ὀμοδογματω, συμφερομαι. Ὀμολογεω.
- Ὀμοφροσυνη.**
—Και Ὀμοφροσυνη οτασιαν. Od. ζ. 181.
S Y N. Ὀμοφροσια, Ὀμολογια, Ὀμοφρομωσυνη, Ὀμνησια, συμβασις, συμφρασις, συμφρονια, συμφρονησις, συγκαταθεσις, αρθμῖος, φροσνησια, φροσπησις.
- ΕΡΙΤΗ.** Αρρηκτος, εσθλί.
- Ὀμοφρων.**
Ουδὲ λυκοι και αριες Ὀμοφρονα θυμὸν εχεσιν. Il. χ. 263.
S Y N. Ὀμοφρομος, Ὀμοφρομυχος, Ὀμοφρονος, συμφρον, συναφρομων, Ὀμοφρομωμων, συμφραδῶμων.
—Ἴσον θυμον εχοντες Ὀμοφρομωμοι.—Hom.
- Ὀμοχρως.**
Εἰ και εν ἀντολιν προς Ὀμοχρως εἴξει πῶ, Ep. 1. 7.
- Ὀμοφυλος.**
Εἰς τὸ μαρυλον αναμετρημενη δακρυ. Eur. I. T. 346.
S Y N. Ὀμοφυντος, Ὀμοφυνιος, Ὀμοφυνιος.
- Ὀμοφωρος.**
Τοῖς δ' Ὀμοφωρον Αἰλινον.—Aesch. Ag. 166.
S Y N. Συμφωρος, συναυλος, Ὀμοφυλος, Ὀμολογος, συναδός, αναλογος, εικῶς, ακολυθος, Ὀμοφροθος, Ὀμοφροσσωσος.
- Ὀμοψ.**
—Ὀμοψῆναι φιλοτητι. Il. ζ. 209.

Ο Μ

Ο Ν

- SYN. Ομοιω, ενω.
 Ομοω, iustf Ομοζω, (Vid. Ομνυμι.)
 Ψευδοκρον σιγγεις θεός αμβροτος, ὅσις ομοσση.
 Phoc. 15.
 Ομπνιος.
 1 —Σταχυν ομπνιον αμνησασθαι. Ap. 4. 989.
 —Μελει δέ σρισιν ομπνιον εργων. Call. Fr.
 SYN. Τροφισμος, (ζειδαριος. Διαφιλής, αφθουος,
 πλωσιος, μεγας, πολύς.
 Ομπνιακος.
 Ομπνιακῶν χαριτων ἡδυτερον τριβολον. Ep.
 1. 4.
 Ομφακιας, Ομφακοραξ.
 Δεινὸν γαρ ἔτως ομφακίαν πεφυκέναι. Ag. A.
 351.
 Ἦτες ομφακοῦραγας—βοτρυας—Ep. 1. 1.
 SYN. Σκληρός, ωμός, παροξυς.
 Ομφαλι.
 Κἄνος δε παραθῆς Ομφαλι τῆ βαρβαρω
 Ἐνιαυτον εξεπλησεν.—Soph. Tr. 256.
 P H R. Ιαρδανη νυμφη. Mul. 151.]
 Ομφαλιος.
 Ομφαλιον μετεπειτα πεδον καλέουσι Κυθῶνες.
 Call. 1. 45.
 Ομφαλοεις, Ομφαλωτός.
 —Ατάρ ασπίδες ομφαλοισσαι. Il. δ. 448.
 Κῶμφαλωτες χερσίδαις. Athen. 1. 11.
 SYN. Ομφαλωδης. (περιφερέης. κεκοσμημέ-
 νος)
 Ομφαλός.
 —Ο δ' ἀρ' ασπίδος ομφαλὸν ετα. Il. ν. 192.
 —Ουτα δε δερὶ παρ' ομφαλόν.—Ib. δ. 525.
 —Θθι τ' ομφαλὸς εσι θαλασσης Od. α. 50.
 Και ορθοδικαν γὰς ομφαλον—Pind. P. 11.
 —Γαίης ομφαλον παρ' αἰδιμον. Ib. 8.
 SYN. Αμβων.—το μεσον, ριζα γαστρος.
 ΕΡΙΤΗ. Αργυροκυκλος.
 Ομραξ. (ομφαλιῆ δριμαῖα)
 —Παροιθε δέ τ' ομφακῆς εσιν. Od. η. 125.
 —Φιαρωτέρω ομφακος ωμάς. Theoc. 11. 21.
 —Οιοτρόφον ομφακα Βακχῆ. Ep. 1. 1.
 Ομφη.
 —Οση δέ μιν αμφεχυτ' ομφί. Il. ε. 41.
 SYN. Φωνή, φημη, δόξα, κληδών, χρῆσιμός.
 —ομφεφαντασμα. Suid.
 ΕΡΙΓΗ. Αντιτύπος, ατρεκίς, αντιρροπος,
 ευκαλος, ετυμηγρος, δοχημος, λιγύα. Σια,
 δεσκελος, δεσρατος, δεσδιηής, δεσδεγμων,
 δεηγῆρος, ὑποκαρδιος, πρωτοθροος, ευφυλιος.
 ζαθεα.
 P H R. Ομοῖον Οιωνοῖο Σηπλατον—Apoll.
 —Πνεῦμα διδωσιν αειλιβέος ρου ομφῆς. Nonn.

- Ομφιτήρ. Vid. Μαντις.
 —Ελενοιο μετιλυδος ομφητήρος. Tryph. 131.
 P H R.—Μαντοσυνας ζαθεης φαινοντας απ' ομ-
 φῆς Maneth.
 Ομωλαξ.
 Βυζηρες δ' ἐπὶ τοισιν ομωλακες—Ap. 2. 398.
 SYN. Ομοουλαξ, ομωριος. γειτων.
 Ομωνυμια.
 Ες δ' ανδρῶν ἦλλον ομωνυμιν. Ep. 1. 3.
 Ομωνυμος.
 Ἰσον θυμον εχοντες ομωνυμοι.—Il. p 720.
 SYN. Συνανυμος, παρωνυμιος, επωνυμος.
 Ομῶς. Vid. Ομῶ.
 —Ον Τρῶες ομῶς Πριαμοσο τεκεσσι Τιοι.—Il. ε.
 535.
 Ομῶς.
 —Ομῶς δ' ε ληθετο χαριμς Il. μ. 393.
 SYN. Αλλ' ομῶς, ομῶς δέ, δέ γε, και μιν,
 αλλ' ἔν, εμπτα, εμπτης, μεντοι, μεντοιγς.

Ο Ν

- ΟΝΑΓΡΟΣ
 —Εὐσφυρον, νεροειντα,
 Κρητιδόν, αελλοποδην, κρατερωυχον, αι-
 πύ αναρην.
 "Ος τε πελει φαιδρος δεμας, ευρύς ιδεσθαι,
 Αργυρεος χροσιν, δολιχνατος, αζυτατος δειν.
 κ. λ. Opp. κιν. γ.
 Οναμαι, Ονημας.
 Ος ετε λεκτρων νεογαμων ονησομαι. Eur. M.
 1348.
 SYN. Απολαυω, επαπολαυω, επιτυχανω.
 Οναρ Vid. Ονηρος.
 —Και γαρ τ' οναρ εκ Διός εσιν. Il. α. 63.
 —Κακόν γαρ οναρ κεφαλησιν επεση. Ib. κ. 496.
 ΕΡΙΤΗ. Αμνηνον.
 Ονεα, (ἡ τῶ ονε δορά)
 Και την ονεαν προσεπεθηκεν εκδερας. Suid.
 Ονεαρ.
 —Πᾶσί τ' ονεαρ. Il. χ. 433.
 Οι δ' ἐπ' ονεαθ' ἐτόμα προσημενα χεῖρας ιαλ-
 λον. Il. ι. 91.
 SYN. Οησις.—βρώμα (την οησιν παρεχον.)
 τὸ επιτηδεον.
 Ονειδίζω.
 Αλλ' ητοι επεσιν μεν ονειδισον.—Il. α. 211.
 SYN. Κατονειδίζω, εξονειδίζω, επονειδίζω,
 μεμφομαι, λοιδορεω, επικεστομεω, εξελεγχω,
 μαμασομαι,

μαμασμαι, εγχαλεω, ὑβρίζω, ονομαί. πορπη-
λακίζω.
Ονειδιστήρ
 Λογος ονειδιστήρας ενδατυμενος. Eur. Herc. F.
 218.
S Y N. Ονειδιστής, ονειδιστος, ονειδισος, ονειδιστι-
 κός, επονειδισος, ὑβριστικός, απιστοπής.
Ονειδος.
 Σοι μεν δη, Μενελαε, κατηφειη και ονειδος
 Εσσεται.—Il ρ. 556.
 —Θηβαις καλλιστον ονειδος. Eur. Ph. 838.
 Σοισγός αναφερει ονειδος. Ib. 1761.
S Y N. Ονειδισμός, ονειδισσις, εξονειδισμός,
 μεμψις, ὑβρις, αίσχος, αδοξια, δυσφημια,
 κατηφειη, λοιδορια ονειδιστη.—δοξα, κλεος.
ΕΡΙΓΗ. Απροτιοπιον, καταπίτυσον, λυγρόν,
 πικρόν, κακοποιόν, ριγιλόν, χαλεπόν.
Ονειρος, τὰ Ονειρατα. Ονειρόν.
 —Θεός μοι ευπνιον ἦλθεν ονειρος. Il. ε. 56.
 —Και ονειρατ' επεσσευεν καλὰ δαιμων. Od. υ.
 87.
 Ως οί ενκαργές ονειρον επεσσευτο νυκτός αμολογῶ.
 Ib δ. 841.
S Y N. Ονάρ, ευπνιον, φασμα, φαντασμα
 (νυκτερινόν.)
ΕΡΙΓΗ. Αμηχανος, ακριτομυθος, αλγισος,
 ανδρ, αδραϊνης, ακηρατος, ακηριος, αντιτυπος,
 απειλητήρ, γλυκός, βαρύς, δολος, δυσηνος,
 εσπεριος, ευπεταλος, κενός, λυγρός, νοοπλανής,
 δελοπλόκος, ενερεμοθος, οίζυρος, ολοός, πικρός,
 μελανοσπέρειξ, χρυσεος, ψευδης, βαθυπλευτος,
 αχλειανος, ατζελής, σκιερός, σκουειδής, δασφαι-
 νειος, πίνος, πηρεος, μιμηλός, βλοσυρωπός,
 ρονιος, ερωτικός, ομφειος, φιλοθρηνος.
P H R. —Ολιν πηρεοσσαν ονειρε.
 —Ονειρος φασματα ποικιλλων—Nonni:
 Αϊδα προσπολον, ψυχάν αφυχον εχοντα,
 Μελαινας νυκτός παϊδα, μελανοκεκυμημονα.
 Aristoph.
 —Δοκημα νυκτέρωπδν εννυχιαω ονειρων. Eur.
 Κικλησκα υε, μακαρ, ταγισπιπερε, ἔλε, ονειρε,
 Αγχιε μελλονταν, θηπτοίς χρησμοδὲ μεγιστε
 Ησυχια γαρ ὑπνε γλυκεῖσ σιγηλος επελθῶν
 Πρεσφωκῶν ψυχῆς θηπτῶν, νου αυτὸς εγχερεις.
 κ. λ. Orph. H.
Ονειρησις.
 Ολεις ονειρησσσα, κακῶν εξαγγελος, εργαων.
 Orph. H.
S Y N. Ονειρησις.
Ονειροκριτης, Ονειρομαντις, Ονειροπόλος. Ονειρο-
 φρη.
 —Οὗτος αριτος
 Ες εν ονειροκριτας, ὁ διδασκαλός εστι παρ' ἡ υἱς
 Theoc. 21. 33.

Δομων ονειρομαντις.—Aesch. Ch. 31.
 Η και ονειροπολον.—Il. α. 63.
 —Οισθ', ονειροφρον, φρασαι. Eur. Herc. 706.
S Y N. Ονειροσκοπος, ονειροπολεων, ονειροπομι-
 προς στοχαστής, εικαστής, υποκριτης.
Ονειροπολεω
 Ονειροπολεῖ γαρ και καθυδων ἱππικῆν. Ar. N.
 27.
S Y N. Ευπνιαζω, ονειρασσα, φανταζομαι.
 —(εν τοῖς ονειροις περινοω. (ονειρος κρινω.)
Ονειροφαντος.
 Ονειροφαντοι δε πεινθιμοτες παρησι
 Δοξαι φερσαι χαριν ματαιαν. Aesch. Ag. 429.
Ονειω, Ονειομαι, Ονημι, Ονιημι
 Ευπεινη ασκην, ἦτις μαλα παντας ονησει.
 Phoc. 116.
 Μοχθος μεν τ' ολίγος, το δε μυριον αυτίκ'
 ονείσθαι
 Γιγνετ' επιφροσυνης αιὰ πεφυλαγμενη ανδρῆ.
 Arat.
 —Ειποτε δέ σε μετ' αθανατοισιν ονησα. Il. α.
 503.
 Αιδας, ἦ τ' ανδρας μεγα σινεται, ηδ' ονιησιν.
 Il. α. 44. Hes. ε. 316.
S Y N: Ωφελω, χραισμεω, αρηγω.
Ονημι. Vid. Ονομαι.
 Ης ἕβης απονηθ', ὅτε μ' ανατο.—Il. ρ. 25.
Ονηλατης. Vid. Ποασερια.
Ονησιος, Ονησιμος, Ονησιρος.
 —Ονησιον πονεσθε. Ar. 2. 335.
 Συμβολον ηδη μοι μεγ' ονησιμον εκ ονοταζω.
 Hom. M 30.
 Ονησιόδρον ἦν τῆτα—Ath. I. 7.
S Y N. Επωφελις, ευχρησιος, χρησίμος, λυσι-
 τελής, συντελής, προσφορος, συμφορος, αγαθος,
 χρεωδής, οφελτιμος, ωφελιμος, ωφελιστιμος.
 ονειος.
Ονησις.
 Αι γαρ δη τοσσετον ονησιος αντιασειν. Od. φ.
 402.
S Y N. Ονειαρ, αφελεια, αφελημα, ευχρησια,
 ευχρησημα, οφελος, λυσιτελεια, συντελεια, συμ-
 φέρων, ισχύς.
Ονητωρ
 Λαογονον θρασύν, ὑδν Ονητωρος, ὅς Διδς ἱρεῖς
 Ιδαις ετετυκτο, θεδς δ' ὡς τρετο δημηρ. Il. π.
 604.
Ονητωριδης. Vid. Φροντις.
Ονθυλευσις.
 Τας δ' ονθυλευσεως.—Athen. I. 4.
E X P. Τας περιτῆρας σκευασιας.
Ονθος.
 Εν δ' αυθ βοκω πλῆτο στομα τε ρινάς τε. Il. λ. 777.
S Y N.

Ο Ν

- SYN. Βολβίτον, βολιτον.
 Οιδίον.
 Ωσπερ καχρῶν οιδίον ευωχημενον. ΑΓ. V. 1297.
 SYN. Ονίσκος, οναριον, ελλωψ.
 Ονις.
 Δος μαζαν ἐτέραν ἐξ ονιδων πεπλασμενην. Ib. Ρα. 4.
 ΕΧΡ. Τα τῶν ονων αποπατηματα.
 Ονογυρις.
 —Και εμπριοντ' ονογυριν. Nic. Th.
 Ονομα, Ροετ. Ουνομα, Ωνομα.
 Κυκλωψ, ερωτᾶς μ' ονομα κλυτο—Od 1. 364.
 —Ερεω δέ τοι ονομα λαῶν. Ib. 2. 194.
 Ονομα μιν Δυκιδαν,—Theoc. 7. 13.
 ΕΡΙΓΗ. Αφθιγον, αγακλειτον, ασβεσον, αγηραον, αγαλαη, αμφοβοτον, διίπετες, αριπρεπές, ερδοξον, κερδαλέον, μινισεπτον, κλεινον, περικυδ' αλμιον παυθαγιον, περικλέεις, πολυλιτον, τηλεκλυτον, μεγαλαυχίς, τιμῆεν.
 Ονομαζω, Οιομαινω.
 —Και πολλά περικλυτα δῶρ' ονομαζον. II. σ. 447.
 —Φilon τ' ονομῆεν ἐταίρην. II. κ: 522.
 SYN. Καλεω, αποκαλεω, επικαλεω, προσαγορευω, ἱπαγορευω, κληζω, φραζω, ἐριμνευω — ἐξονόμαζω, ἐξονομαινω, κατονομαζω, διονομαζω, παρονομαζω, επινομαζω, επαγ' ἔλλα.
 Ονομακλυθην.
 Εκ δ' ονομακλυθην Δαναῶν ονομαζες αριςυς. Od δ. 278
 SYN. Κληθην, ονομασί, ἐξοιομακλυθην, καί' οισμα.
 Ονομακλυτες.
 Πολλά γαρ ἦσασε παιδὶ γέρον ονομακλυτος Αλκίης. II χ 51.
 SYN. Ονομασός, αγακλυτος, ενδοξος, αδοξος.
 Ονομασί. Vid Οιομακλυθην.
 —Ακραιοσπρον αειδοισαι Αλκμηναν ονομασί—Theoc. 24. 76.
 Ονομασός.
 Εν ανδράσι θῆκ' ονομασός,—Ib. 16. 46.
 —Κακοίλιον εκ ονομασίν. Od. τ. 260.
 SYN. Ονομακλυτος, πολύς.
 Ονος.
 Ως δ' ὅτ' ονος παρ' αρεβραν ἰων ἐβησατο παϊδας. II. λ. 557.
 SYN. Καίθων, καθις, κιλλος, ονίσκος, βεπαλος, μεγαμυκος,—θρη κατοσος.
 ΕΡΙΓΗ. Βραδυπυς, σκηκίης, αφυλς, μονίς, σκίτοσς, παλιπτριβίης, λαρκαγαγός, κυκλοδίακτος, κηκοδαίμων, μεγαλομουκητης, κωθίς, κηθίλιος, κρετικρός, λασίος.

Ο Ν

- Ἴθυρον αχαλινον ονον, ταλαεργον οδ'ιτην. Νον Αντισπασον εμοί τις ονον μακροθυμον εδωκεν Τῶν βασιλοζομενων ὄριον οδοιπορίας. Υἱὸν τῆς βραδυτητος, κ λ. Ep. 1. 2.
 Ονοσός.
 Δῶρα μιν εκ ετ' ονοσά διδοίς,—II. ε. 164.
 SYN. Μεμπίδος, ονοτός, ευτελής, φαῦλος, ψελός.—αμεμπίτος.
 Ονοσφαγια.
 Τερπασιν λιπαραι ἑοῖθον ονοσφαγια. Call. Fr.
 Ονοταζω.
 Συμβολον ἦδη μοι μεγ' ονησιμον εκ ονοταζω. Hom. M. 30.
 Και ρ' ὅποτ' ἄν τις μιν βλαπήη σκολιῶς ονοταζων. Hef. ε. 256.
 SYN. Εκφουλιζω, μεμφομαι, λοιδορευω, οισμαι.
 Ονοτός, Ονοτατος.
 Χητε κηδεμονω ονοτην και ακέα θεης. Ap 4. 91.
 Σχετλιον, εκ ονοτατου,—Hom. A. 255.
 SYN. Ονοσος, μεμφομοιρος, αποβλητος, επονειδισος.
 Ονω, Ονοομαι, Ονομαι.
 —Μηδεις τὰ Θεῶν ονοσαιτο. Theoc. 26. ult.
 Ουδ' ετι σ' οιω
 Γαῖαν ονοσσεσθαι—Ap. 1. 830.
 Ουχ' ὡς με κνησῆρες ατιμαζοντες ονονταί. Od. φ 427.
 SYN. Ονημι, ονοταζω, ονειδιζω, ὑβριζω, επισκωπιω, μεμφομαι, εκφουλιζω.
 Ονηξ.
 Νεβρον εχοντ' ονουχεσσι,—II. 3. 248.
 SYN. Οπλή, χηλή
 ΕΡΙΓΗ. Απαλός, αειδής, αδρυπός, γναμπίος, κρατερός, βλοσυρός, θηγαλέος, ὄξυπαγής.
 Ο Ξ
 ΞΑΛΜΗ
 Ο ΕΙΣ ὄξαλμην εμβαλε θερμῆν. ΑΓ. V. 330,
 SYN. Οξείδιον, ὄξος.
 Οξεία, Adv.
 Οξεία κεκληγώς—II. ε. 222.
 SYN. Οξείως, ὄξυ, λιγείως, πικρῶς, σφοδρῶς.
 Οξίτης.
 —Θυμόν οξίνην πεπωκότες. ΑΓ. V. 1077.
 SYN. Δριμός.
 Οξίς (αγγῶν ὄξας δεκτικόν.)
 Οξίς δε πᾶσα, και λοπαδιον, καί χυτρα, Καλλιῆ γεγρονε—Ib. Pl. 813.
 SYN.

SYN. Οξυβαρον.
 Οξος.
 —Εγώ δ' έχω κδ' ἄλις οξος. Theoc. 10. 13.
 Κώνηρ οξος αγάν —Ib. 15. 148.
 SYN. Οξείδιον οξάλμη.—οξυχολος.
 ΕΡΙΤΗ. Θανατηφόρον.
 Οξυβαρον, Οξυβαφος.
 Οξυβαρον εντευθενί προσθε λαβών.—Αγ. Αν. 360.
 SYN. Οξίς, εμβαφίον, τρυβλίον, κοτυλη.
 Οξυβελής.
 —Αλτο δ' οϊσός Οξυβελής.—II, δ. 126.
 ΕΧΡ. Οξείαν έχων ακμήν. η, ὁ ταχέως βαλλομενος.
 Οξυβοας.
 Οιωσθροον γρον οξυβοαν.—Aesc. Ag. 57.
 SYN. Λιγύς, ηχώδης, πολυθροος, οξυτονος.
 Οξυγλυκευς.
 Οξυγλυκεαν τ' ἄρα κοκκίης ροάν. Ib. Fr.
 Οξυγρος.
 Οξυγροισ λιταισιν. Ib. S. T. 327.
 SYN. Οξυκωκυτος, οξυθρηνητος.
 Οξυη.
 —Χερὶ δ' ενθες οξυη. Eur. Herac. 727.
 SYN. Δερυ. (Vid. Οξυσης.)
 Οξυθηκτος.
 Ηδ' οξυθηκτος—Soph. An. 1309.
 ΕΧΡ. Οξείαν λαβύσα πλιγνή.
 Οξυθυμω, Οξυθυμωμαι.
 Το μὲν γυαίαις, οξυθυμῆσθαι σφοδρὰ
 Ευριπίδη τοιαύτ' εσακισσας κακά,
 Ου θαυμασίην ες, εδ' ἐπιζῆν την χολήν. Ag.
 Th. 473.
 SYN. Θυμοομαι, οργιζομαι. (βαρεως και χαλεπῶς.)
 Οξυθυμια.
 Και δυσφυλακτον οξυθυμιας ὑπο. Eur. Andr. 728.
 SYN. Θυμωσις, ακροχολια, οργιλοτις, πικρια, πικροτις, σφοδροτις, στυφνοτις, δριμυτις, οξυτις.
 Οξυθυμος.
 —Οξυθυμω μη κρατῶν φρονηματος. Ib. Or. 1203.
 Οξυκαρδιος.
 Εμμερασαντο δ' οξυκαρδιοι κήματα.—Aesch. S. T. 913.
 SYN. Οξυχολος, ακροχολος, δυσσργος, οργιλος, θυμωδός, θυμωδης.
 Οξυκωκυτες. Vid. Οξυγρος.
 —Οξυκωκυτην παθος. Soph. An. 1322.
 Οξυλαλος,
 Ηνίκ' αν οξυλάλῶν περ ιδη.—Αγ. R. 828;

SYN. Οξυφωνος, λιγυφωνος, λιγυμυθος, οξυμολπος.
 Οξυλιπαρος. Vid. Τριμμα.
 Οξυμελής.
 Ηνικ' αν ὁ δεσπεσιος οξυμελής αχεταις
 Θαλπεισι μεσημβρινοις ὑφ' ηλις μανίς βοᾷ. Ib. Av. 1095.
 Οξυμεριμος.
 Όταν εις εριν οξυμεριμνοίς
 Ελθωσι, σφρεβλοίσι
 Τε παλαισμασιν αντιλογύντες. Ib. R. 905.
 ΕΧΡ. Τοις μετὰ σκεψεως εὔρισκομενοις, και ασαφέσι.
 Οξυμνητιος.
 Ουδ' ἐ μὴν εμοί θεμισ
 Φονος διαίρειν οξυμνητις δικης. Aesc. Eum. 475.
 Οξυμολπος.
 Μητ' οξυμολποις προσσεβεν αιμαγμασιν. Ib. S. T. 1031.
 SYN. Οξυμελής, οξυλαλος, οξυφωνος.
 Οξυνω.
 Και μη' πιμῆναι τέμῶν οξυνοι στομα. Soph. Tr. 1192.
 SYN. Παροξυνω, στρυνω.—οξυνομαί, παροξίζω.
 Οξυντήρ.
 Και πλατυν οξυντήρα μεσοσχοιδεων δονακων. Ep. 1. 6.
 Οξυσης.
 Εκτῶρ δ' Ηϊενήα βαλ' εγχεῖ οξυσηντι. II. η. 11.
 SYN. Οξύς, οξύνιος. (ἢ απο οξυας, εἰδης δένδρου, κατεσκευασμένος)
 Οξυπαγής.
 Και πυρὶ διγαλῆις οξυπαγῆς σγαλίνας. Ep. 1. 6.
 Οξυπενος.
 Σύ δ' οξυπενος.—Αθή. 2. 3.
 Οξυπενκίς.
 Γι δ' αχχι πλευμοναν ξιγος
 Διαιταιαν οξυπενκίς
 Σῶται διὰ Δικας. Aesch. Ch. 639.
 Οξυπινδαξ.
 (Κυλικα)—ευκυκλωτον, οξυπινδακα. Athen 1. 11.
 Οξυπληξ.
 Λιπύσα λιμνης Αχχερόντης οξυπληγας—Soph. Fr.
 Οξυπης.
 —Λευσσω Μεγελεων δομων πελας
 Οξυπην—Eur. Or. 1588.
 SYN. Ταχυπης, εκυπης, αερσιπης, ποδ' ακης.
 * F f f Οξυπεφωρος

Οξυπρωτός.

Δαίος στρατός

Οξυπρωτοί βρεμῶν ἐν αἰχμαῖς. Aesc. Pr. 424.

SYN. Οξυκεράτος.

Οξυρεπής, Οξυρεπής.

Φάτας δ' οξυρεπῆ δολῶ

Ἀπ' ὅτι δαμασκάς. Pind. Ol. 9.

SYN. Οξύς, οξυρροπος, αἰφιδίος.

Οξύς.

—Φάσγαγον οξύ ερευσαμένους—II α. 190.

—Οξύς Ἄρης—Ib. η 330.

SYN: Οξυσός, περιηκίης, ευθηκτος, τμητι-
κός, οξυσόμος.—δριμύ, διαστρωτός, οξυφρων,
οξυπτερός, οξυρεπής, φρονιμος ακυς

Οξυσόμος.

Οξυσόμος μαχαιραν—Eur. Supp. 1206.

SYN. Οξυσοδός, οξύς.

Οξυσχοίος.

Ἐγχοος δ', οξυσχοίος ἕκασῳ μακρὸς ἀρηρεῖ.

Hom. B. 162.

Οξύτομος

—Οξύτομῳ πελεκεῖ—Pind. P. 4.

Οξύτενής.

Οὐδὲ γὰρ ἦεν οξύτενής—Er. 1. 5.

Οξύτονος.

Ἄλλ' οξύτονος μὲν φάδ'—δριμησει. Soph. Aj.

636.

SYN. Οξυφωτός, οξυβοάς, οξυμελής, οξυηχος,
διατορος.

Οξύτορος

—Οξύτορῳ—κινήσασα χαλινῶ. Ib. An. 109.

Οξυφειγής

Ροδ' οξυφειγῆ—Athen. 1. 13.

Οξυφθογγός, Οξυφθωτός.

Κυμβαλά τ' οξυφθογγα—Er. 1. 5.

Ἐκλασιον, οξυφθωτός ὡς ἀσθῶν. Ib. Tr. 980.

SYN. Οξυλαλος, οξυμελής, οξύτονος, οξυη-
χος, λιγυφθογγός.

Οξυφρων.

Οξυφρων κρῖναι λεχη γυναικῶν Eur. M. 644.

SYN. Οξύς, αγχινόος, σφόδς.

Οξυχείρα.

Τον λεοντομάχαν, τον οξυχείρα. Theoc. Ep.

20. 2.

SYN. Προχέρος, επιδείξιος.

Οξύχολος.

Τοιαυτῆ Ζηνὸς πελεται τισίς, εδ' ἐφ' ἕκασῳ

Ὡσπερ θιπτός ἀνὴρ, γιγγεται οξύχολος. Solon.

SYN. Ἀκροχολος, εγκρασιχολος, επιχολος,

ζαχολος, χιλωθής, ευρηγίτης, οξυθυμος.

Οξύχολος.

Ξευχθη δ' οξύχολος παῖς ὁ Δρυαντός—Soph.

An. 967.

ΟΠΑΔΟΣ, Att. Οπιδός.

Ἀσέρες, ευκίλιο κατ' ἀντυγα Νυκτὸς οπα-
δοί. Theoc. 2. ult.

Και γὰρ ἐγὼ Μυρσιν Ολυμπιαδεσσιν οπιδός.
Hom. M. 449.

SYN. Ακολυθος. οπαων. θεραπων.

Οπαζῶ.

—Πολὺν καθ' ὄμιλον οπαζων. II. ε 334.

—Χαλεπὸν δέ σε γῆρας οπαζε. II. δ. 103.

—Και ἔκτεροι κῦδος οπαζε. Ib. μ. 255.

SYN. Οπιδεῶ, διακῶ, συνελευτῶ, ακολυ-
θῶ, παρεχῶ. διδωμι, χαρίζομαι, περιποιῶ.
κατασεβῶμαι. θεραπειῶ.

Οπαλλίος.

φηίε τοι τέρπειν και οπαλλιον Ουρανιανας
Ἀγλαῖον, ἰμεστὸ τέρενα χρῖα παιδὸς εχοντα.
κ λ. Orph. L.

Οπατρος, πατριος.

—Κασιγνήτων και οπατρον. II. λ. 251.

SYN. *Ὀμοπατρος, ὀμοπατριος, ὀμαιμος,
κασιγνήτος ὁ' ασήριος, ὀμογαστριος.

Οπαων

—Και οπαων Ἰδομενιος—Μηριονης. II. η. 165.

SYN. Οπαδός, ὀπλοπαροχος.

Οπή.

Ὀπάς γὰρ εἶχεν εκ ολιγας.—Ar. Pl. 715.

SYN. Πέρος, τρωγλη, τρυπα, τρυπημα,
τρήμα, τρυμαλια—δυρίς.

Ὀπιη, Ὀππη, Ὀππω, Ὀπιε.

Παπῖνεν δὲ ἕκαστος ὅπιη φυγοι αιπὺν ολεθρον.
II. ξ. 507.

—Ὀππη θυμὸς εποτρυνησιν αειδεν. Od. δ. 45.
Νῦν δ' ἀρχ' ὀππω σε κραδιη θυμὸς τε κελεινι.
II. ν. 784.

—Ὀπιε κῦθε γαῖα—Od. γ. 16.

SYN. Ἡ, ἦχι, οἶ, ὀποι, ἔ, πῆ, πῆ. ποι.
ἶνα, ὀππόθι. εῖθα.

Οπιδεῶ, Οπαδεῶ.

—Ἀνεμωλια γὰρ μοι οπιδεῖ. II. ε. 216.

—Ἐκ δε Διδὸς τιμη και κῦδος οπιδεῖ. Ib. ρ.
251.

SYN. Οπαζῶ, ἐπομαί, ακολυθῶ.

Οπιαν, προ Οπή.

—Οπιαν δ. εκ εσι γενεσθαι. Ar. V. 352.

Οπιας.

Και τυρὸς οπιας ἐστὶ, και βοδὸς γαλα. Eur. Cyc.
136.

- Οπισθός.
—Λύβην Στυγὸς ὠμοσεν (ἢ τε θεοῖσιν
Ριγίην πάντεςσιν οπισθότατη τε τετυκται.)
Ar. 2. 292.
S Y N. Τιμίος, αιδεσιμος, ευλαβητέος—φο-
βρός, ποιηρός
- Οπισζομαί, Οπιζζω
—Ἐμέ δ' ἐδ' ἄν οπιζζο νοσφιν ἐντα. Π. χ. 332.
Ουδέ τις οἶδε θεοῖς οπιζζόμεν ἀθανάτοισι
Orph. L.
S Y N. Εποπιζζομαι, ἀζομαι, αιδῶμαι, ευλα-
βομαι, προτιμαω, αποφευγω, αισχυνομαι, εν-
τρέπομαι, επισρεφομαι.
- Οπιθε, Οπιθεν, Οπισθε, Οπισθεν, Οπισω, Οπισσω
Στή δ' οπιθε—Π. η. 791.
Στή δ' οπιθεν—Ib. α. 197:
—Ο δ' οπισθε μενων παρὰ νηυσὶ θεῶσι. Ib. ε.
332.
Φοίτα δ' αλλοτε μεν προσθ' Ἐκτορες, αλλοτ'
οπισθεν. Ib. ε. 595.
Ιδῶθεις οπισω—Ib. μ. 205.
—Οπισω δε πύλας λιπε—Ib. χ. 137.
Ουδέ τι οἶδε κῆσαι ὅμα προσσω και οπισσω.
Ib. α. 343.
S Y N. Κατοπιν, εις τῆπισθεν, κατοπισθεν,
μετοπισθεν, ἐξοπισθεν. εις τὸ μελλον.
- Οπιπλευω.
—Τι δ' οπιπλευεις πολεμοιο γεφυρας; Π. δ.
371.
S Y N. Περισκοπεω, περισκεπτομαι, επιτηρεω.
οπλευω, περιβλεπομαι
- Οπιπυτήρ. Vid Οπιήρ.
—Και οπιπυτήρας ετ. υζαν. Man 6. 584.
- Οπισ.
—Θεῶν οπιν εκ αλεγοντες. Π. π. 388.
S Y N. Επισροφή, περιεροφή, εντροπή, φροντίς,
επισκεψις, εκδικησις. μῆνις.
- Οπισθίσιος.
—Ἡ στε χλευνη
Καπρον οπισθιδιοιο φεροι ποδὸς ασπαιροντα.
Call. 3. 150.
S Y N. Οπισθιος.
- Οπισθοβαμων. Vid Παγυρας.
- Οπισθονυγής,
Κεντρα τ' οπισθονυγῆ—Er. I. 6.
- Οπισθμεροτος.
—Οπισθμεροτον αυχημα δεξας. Pind. P. 1.
(α. οπισθμεροτον. α. οπισθεμεροντον.)
- Οπισθοδρομος.
Τον οπισθοδρομον αὐ φυλατλων τῆ; δεξ. Ar.
Pl. 1194.
S Y N. Παραθυρα, παραθυριον, ψευθυριον.

- Οπισθοπος, Οπισθοπος.
Οπισθοπος δε τέσδε και Ξυνημπορος. Aesc. Ch.
711.
Πολύς δ' ἀμ' αυτοῦ προσπολον οπισθοπος
Κῶμος λελακεν,—Eur. Hip. 54.
- Οπισατος.
Αιεν αποκλεινων τὸν οπισατον—Π. δ. 342.
S Y N. Εσχατος, τελευταῖος, ἔτελευταῖοτα-
τος.
- Οπιτης.
—Και Αυτονοον, και Οπιτην. Π. λ. 301.
- Οπλεω. Vid Οπλιζω.
Οι μεν αρεκτος ἀμαξαν εὔτροχον ἡμιονην
Οπλεον, ἡμιονας δ' ἴπαγον, ζεύξαν δ' ὑπ' απην.
Od. ζ. 73.
- Οπλή.
—Ποιστας ὄπλας τὰς πρέσθεν, οπισθεν. Hom.
M. 77-
Οπλὰς δ' ἐδῶκεν ἵπποισ. Anac. 2. 2.
S Y N. Χηλή, ενῆ. Πυξίς
E P I Γ H. Ἴππειος, περιδρομος.—πυκινή, κε-
ροσσα, κραταιή—κρατειά, πηλοτροφος, ευρυ-
πέφυλος, μελαμψυρις, ορεσιδρομος.
- Οπλιζω, Οπλιζομαι.
Αυτὰρ ὄγ' υἷας ἀμαξαν εὔτροχον ἡμιονην
Οπλισαι ηνωγει,—Π. ω. 190.
—Τεταρτος εὔτριχας ὄπλισαθ' ἵππυς. Ib. ι.
301.
Τρῶες δ' αὐ ετερωθεν αρα πῶλιν ὄπλιζοντο. Ib.
δ. 55.
S Y N. Οπλεω, ετοιμαζω, ενσκευαζω, κατα-
σκευαζω, παρασκευαζω, καθοπλιζω, ενοπλιζω,
αιχμαζω, κερυσσω, θωρησσω, θωρακιζω, ὄπλα-
φορεω.
—Ασεροεντι δεμας θωρηκει καλυφαι. Nonn.
Vid Π. τ. 369.—Hef. α. 122.—Apoll. 3. 1224.
- Οπλιζοπαλης,
Βριθύς οπλιζοπαλης δαῖος αντιταλοῖς. Aesc.
Fr.
- Οπλιτης.
—Ὅταν καμνωσιν ὄπλιτη ἴσρατῶ. Lyc. 1210.
S Y N. Εροπλος, ευοπλος, πανοπλος, ὄπλοφό-
ρος, τευχασφόρος, τευχασφορος, τευχιστής, ὄ-
πλιστής, αιχημητής, πελταστής, θωρηκτητής, πο-
λευστής.
P H R. Τευχεσι—κορυσσαμενος.
Τευχεσι παμρωανων, ὡς ἡλεκτες Ὑπεριων.
—Κεκορυθμένος αιθοπι χαλιφῶ. Hym.
- Οπλισμός
Ναυσατας ὄπλισμός. Aesc. Ag. 413:
S Y N. Ὀπλισις, πανοπλια, παντευχια.
- Οπλομαι
Και δ' ἔπνον αναχθι—Ὀπλεσθαι,—Π. τ. 172.
S Y N:

SYN. Οπλιζομαι. (pass.) ευτρεπιζομαι.
 Οπλομανειω, Οπλοσοφειω.
 —Τας Σπαρτας ἀ πολεις ὀπλομανεῖ.
 —Ὡς ἀμῖν χ' ἀ δεος ὀπλοσοφειῖ. Ep. l. i.
 Οπλον, τὰ ὄπλα.
 —Ἡ τὸ ὄν ὀπλον
 Κινεισθω μεγα Τιτανοκτόνον, ὀβριμοεργόν. Hom.
 B. 272.
 —Φυτας αποθειομαι, ὄπλα τε πάντα. Il. σ.
 409.
 Κτήματα δ' εν σπιεσσι πελασσετε, ὄπλα τε
 πάντα. Od μ. 404.
 SYN. Σπλισμὸς, γερρόν, σαγη, βελος, σα-
 κος, σκενή, —εντα, τευχέα.
 ΕΡΙΤΗ. Ευσοχον, ὑπερβιον, καλλιπικον,
 πολυδαιδαλον. — ἀμβροτα, περιμαλλία, δηῖα,
 παμφαναωντα, δεινά, πολεμηδόκα, Ηραις ο-
 πόνα.
 ΡΗΡ. —Κακῆς αλιτηρια χαρμης. Theos.
 Γρικος Ευκαλις ταμεισυχρος.—
 —Κεραυνον, δειμαλέον Διὸς ὄπλον. Hom.
 Οπλον.
 —Οπλον νεὸς ἀμφεμισσης
 Βυβλινον, ᾧ ῥ' ἐπεδῆσε θυρας —Od. φ. 388.
 Οπλω εὐσρεφεῖ σφεραῶς, —Ib. ξ. 346.
 Οπλοτερος, Οπλοτατος.
 Αἰὲ δ' ὄπλοτερον ἀνδρῶν φρενες νερεθονται. Il.
 γ. 108.
 Οπλοτατη θυγατηρ μεγαλιτερος Ευρυμεδούσης.
 Od η. 58.
 SYN. Νεωτερος, μεταγενεστος, νεωτατος.
 Οπλοχαρῆς. Vid. Αθηνη.
 SYN. Σιδηροχαρμῆς, παγγαλλος, ὀπλιτης.
 Οποθεν, Οπποθεν. Vid. Ὄθεν.
 Οπποθεν ἔτος ἀνῆρ, —Od α. 406.
 Οποῖος, Ὄποῖος. Vid. Οἶος.
 Τειω ὀποῖος εοι, —Od ρ. 421.
 Οπποῖον κ' εἰρησθα επος, τοῖον κ' επακυσαις.
 Il. υ. 250.
 Οπός.
 Ὡς δ' ἔτ' ὀπὸς γαλα λευκῶν ἐπιβρομενος συνεπιξεν
 Τυγρὸν εὐν.—Il. ε. 902.
 ΕΧΡ. Το γαλακτῶδες τῆς συκῆς. τὰ τῶν
 δένδρων δακρυον.
 SYN. Πητυα, σναρ, ταμισος.
 Οπισος, Ὄπισος.
 Ουδ' ἀνδρῶν ὀπόσιος λισιμβεροτοί ε σ' ἐπὶ γαμη.
 Hom. M. 339.
 Πόσαν, ὀπίσαν ἐπεσχε πυρεδς μινος, —Il. Ϛ.
 238.
 SYN. Πισος, ἔσος, ἡλίκος, πηλίκος, ὄς. ὄσα-
 τισος.

Οπόταν, Ὀππόταν, Ὄποτε, Ὄπότε.
 Μηνδ' ὀπόταν Τρην μαλερῶ πυρὶ πάσα δαηται.
 Il. υ. 316.
 Οππόταν ἰσομορον.—Ib. ο. 209.
 —Ὄποτε Κρητηθεν ἰκοιτο. Ib. γ. 233.
 Οππότε μιν ξυνδῆσαι Ολυμπιοι ἠβελον αλλοιο.
 Ib. α. 399.
 SYN. Ὄτε, ὄταν, εὔτε, ὀπηνίκα, ἠνίκα, ἦ-
 μος, ποτε. ἐπειδή.
 Οποτερος.
 Οποτερός δέ κε νικησι.—Il. γ. 71.
 SYN. Ποτερος, οποτεροςῦν, εκατερος.
 Οποτερωθεν.
 Οποτερωθεν Αχαιοὶ ορινομενοι κλοεονται. Il.
 ξ. 59.
 Οππόθι. Vid. Ὄτιη.
 Οππόθι πισοτατον πεδιον Καλυδωνος.—Il. ε. 573.
 Οππίανος.
 Οππίανος τελιδεσσειν ἀλιπλοα φύλα συναψας,
 Θικατο πάσι νεοις ὄφον απερεσιον. Ep. l. 4.
 Οπεντιος.
 —Αλλ' εγωγ' Οπεντιος
 Θυκ αν γειομιν ἐπὶ ταλαντῶ χρυσις. Ar. Av.
 153.
 Οπης. (σολις τῆς Λακρίδος)
 Τρηχηαν Ὄποεντα λιπών.—Oiph.
 Ὄθεν σφεραων αωτοι
 Κλυτάν Λακρῶν επαειρον-
 τι ματέρ' ἀγλαοδενδρον. Pind. Ol. g.
 Οπιδέος.
 Ενθα φιλ' ὀπιδάλα κρεα εδμεναι.—Il. δ. 345.
 SYN. Οπιδός, ἐξοπιδός, ὀπιδανός, φρυκτός, ἐψα-
 λέος.
 Οπιδανι.
 —Μεγας κρενος οπιδανιων. Ath. 4.
 Οπιδανιον.
 Τετὶ δ' ὄρατε τῶπιδανιον ἑμῖν ἄς καλόν. Ar. Pa.
 801.
 SYN. Μαγειρεῖον, οπιδανῖον, οπιδανῖον, οπ-
 ιδανιον.
 Οπιδω.
 Ὀπιδωσάντε περιφραδεως.—Il. η. 318.
 SYN. Αθρακνικω, απανθρακνικω, ἐψω, ἐξοπ-
 ιδω, εποπιδω, κάτοπιδω.
 Οπιδω.
 Πάσαν μιν γαρ γάν οπιδω. Ar. Av. 1061.
 SYN. Οπιπιδω, αποβλεπω.
 Οπιδήρ.
 Οπιδήρας δε κατά σκοπιᾶς ωτρικα ιεσθαι.
 Od. ξ. 261.
 SYN. Κατοπιδης, εσοπιδης, οπιτευτήρ, δεα-
 τῆς, επισκοπος, κατασκοπος.
 Οπιδηριας.

Οπήρια, τὰ.
Ἐφαίς καλέοντος ὄπας οπήρια δομ. Call. 3.

74.
ΕΧΡ. Τα ὑπὲρ τῶ ἰδῆν δῶρα.

Οπιομαί.
—Οφείθαι λαμπρὸν εἶδος ἡελίου II. ε 120.
—Τάδε μιν Θιδς οφείται. Soph. Ph 864.

SYN. Βλεπῶ, αποβλεπῶ, κηδομαι.

Οπῖος. Vid Οπῖαλιος.
—Κρεῖς οπῖόν
Ἐν χερεσσὶν ἐθικεν.—Od. π. 444.
Σιδῆρον οπῖόν εκ πυρὸς περιεκελή, Soph An.
481

Οπῶν, Οπῶν
Ὁς εἴ ἀναστανδὸν οπῶν, ὡσὲν ἀπειρησία ἐδνα.
II π 178.
Ὁσις σ᾽ οπυσει.—Ar. A. 254.

SYN. Γαμῶ, συνοικῶ, (κατὰ νομόν.)

Οπωπῆ.
—Ὁπῶς ἠντησας οπωπῆς. Od. γ. 97.
SYN. Οψίς, προσοψίς, βλεπός, δειξίς, ωψ.
—εντροπή.

ΕΡΙΤΗ. Ἀντιπρός, ἀγνωσός, ἀχαρῆτος, ἀγκυπρός, ἀκοιμητός, αὐτοδιδάκτος, ἀμειδής, ἀγανόρως, ἀγαλλήσσοι, ἀκκαρδαμυκτός, ἀχράντος, ἀκορητός, ἀλλόπροσαλλος, ἀναυδής, ἀβελγής, ἀπλανής, ἀπιστός, ἀφειδής, ἀγελάσσοι, ἀειγελοῦσα, βλοσυρά, ἡσημων, γλαυκίωσα, δολερά, δεσπεσιος, ἰδέα, δυσμορφος, νύη, εραμάνης, ερεοῦσα, ευφρασος, ευμενεῦσα, ευκυκλος, θαλερά, ἡμεροῦσα, καθαρά, κακοτεχνος, λιποβίγη, πολυδαίδαλος, πολυμορφος, πολυδρεπής, πολυσπερής, πανδερκής, χαρισσα, χαροπῆ, τροχαλίη, φλογοῦσα, φρενυτερπής.— ἰδὲ μελι σφάλασσα. Nonn.

Οπωπιτήρ. Vid Κατοπήης.
Νεκτὸς οπωπιτήρα, πυλινδοκον.—Hom. M. 15.

Οπῶρα.
Ὁς εἰ τ᾽ οπαρῆς εἰσιν.—II. χ 27.
Εμῆς δ᾽ οπαρῆς ἐνεῖ εὐ θαρσει, πατερ. Aesc.
Supp. 1022.

SYN. Φθισοπωρον.—ἡβη.—δερος.—σφαυλή.
ΕΡΙΤΗ. Αἰνος, ἀγρεοῦσα, ἀκισσιπνος, ἀμπελοῦσα, ἀγαροστρυς, αὐτοπρεμνος, Βακχία, Βακχιάς, Διονυσία, βριθυσα, γλαυκή, κλη, οινάς, ευδομος, ευρραθαμιγξ, ευδοτρυς, ευδρος, εποιος, μελισαγής, μελιεραθαμιγξ, πολυεραθαμιγξ, πολυδεσμος, ποικιλοδοτρυς, πυρικαυτος, λαβικηδής, ἡμεροῦσα, οιοποτις, νεκταρα, δρασοεργός, φυλλάς.

PHR. Ωρη οπαρινή.—
Ἡ παλιν εσχατησιν οπαρινοισί τροπήσι,
Ἡγίκα δῶμα τεθληεν οπαρολογιο γεωργῆ. Orp.

Ἄλλη δ᾽ ευκαρτοιο περιγητιερα χορῆς
Θάλλον ελακηνετα λιποτρίχι δισατο κορσῆ—
—Ἐπὲ φθινοπῶρις εἴσα
Ἐυλλοχοῖς ἀπειρη ἀπικεραλο δειδραδα χαίην.
Nonn. I. 11.

Οπαρινός.
Ἀσέρ, οπαρινῶ εναλιγκιον.—II. ε. 5.
Ὁς δ᾽ ὄτ᾽ οπαρινός Βορεας.—Ib. φ 346.
—Και οπαρινον ομβρον. Hes. 672.

Οπαροφορῶ.
—Χῶ ἡφους κρυμδς οπαροφορε. Ep. I. 1.
SYN. Καρποφορεῶ.

Οπαροφορος
—Θῆλε δ᾽ οπαροφορον. Ep. I. 3.

Οπῶς, Ὀπῶς
—Ὀπῶς ἀνταξιον εσαι. II. α. 136.
Ὀπῶς οἱ παρὰ νηυσί σοι μαχεοιντο.—Ib. 344.
Ουδέ τι πῶ ἰδμεν ὄπας εσαι τάδε εργα. Ib.
6. 252
—Ὀπῶς εἰσ᾽ ἄρῳ γῶ μολπᾶν. Eur. Tro. 148.
—Ὀπῶς δελεῖ. Aesc. Pr 919
SYN. Ὁς, ὄσε, ἰνα, πῶς, πῆ—έτως.—καθῶ.

ΟΡΑΜΑ, Ορασις.
Υδρος δ᾽ ἔξαπινῆς ἀνεφανετο δεινὸν ὄραμα.
Hom. B 81.

—Ἀκοή, και γῆς, και ὄρασις. Sibyl. I. 8.
SYN. Οψίς, προσοψίς, συνοψίς, οπωπῆ, δειξίς, οπῖασις, θεάμα, θεά. γ. ὡσις.

Οραμνος.
—Χλοακτα τεθιλότι βῶλος οραμνῶ Ep. I 7.
SYN. Κλαδίσκος, ἀκρεμων, πετάλον

Ορατος.
—Ὄθεν ἐκέτι Νῆλος ὄρατός. Theoc. 7. 114.
SYN. Λευσος, ἐπίος.

Οραω.
Νυν δ᾽ ἄλλης μιν παντας ὄρῶ.—II. γ. 234.
Ἰω, πανθ᾽ ὄρῶν.—Soph. Aj. 379.
SYN. Βλεπῶ, αποβλεπῶ.—ενθυμεομαι, θεωρεω.

Οργαζω.
—Πηλὸν διεδύς οργασον. Ar. Av. 840.
SYN. Ανοργαζῶ, παροξύνω, οργανιω.—μαλασσῶ, αναδύω, ετομαζῶ.

Οργανω.
Ἄλλ᾽ ε γαρ—οργανεω καλὸν
Γυαίκα νῦν εχισαν.—Soph. Tr. 561.
SYN Οργίζομαι, οργίζω, παροργίζω, ερεθίζω, χω. ταρασσω.
* G g g Organon.

Οργανον.

—Κλαίει δ' οργανων ὄτε ψαυσειεν.—Ib. 922.
—Απαντων—κακῶν οργανων, τεκνον Λαρτίη.
Ib. Αἵ. 380.

Λαινεῖς Ἀμοιῶνος οργανοῖς. Eur. Ph. 116.

SYN. Τευχος, σκευή, εργαλεῖον, εργον.

ΕΡΙΤΗ. Ομοθρονον Δεσκειλον.

Οργανοπικτωρ. Vid. Μηχανικός.

Οργάς.

—Προς Ἰδης οργάδας πορευεται. Ib. Rh. 282.

SYN. Ἀλος.

ΕΡΙΤΗ. Ευαροτος, ευβοτρης.

Οργῶν.

Και μιν οργῶν—Ar. Av. 462.

SYN. Ἐπιθυμῶ, σπαργῶ, οἰδανῶ, κνίζομαι, κησιαῶ.—ακμαζῶ.

Οργεῶν.

Ποταμῶ Καίης χαίρε πρώτος οργεῶν. Aesch. ar. Suid.

SYN. Οργιῶν, θυτης, ἱερέυς.

Οργή.

Ουδὲν, Κυν', οργῆς ἀδικωτερον, ἢ του εχοντα Πημαινει θυμῶ δευλὰ χαριζομενη. Theog. 1221.

SYN. Οργιλοτης, μῆνις, χολος, κotos, μαρια τροπος, θυμός, εκδικησις.—το οξυθυμον. Eur.

ΕΡΙΤΗ. Αγγελος, αλογισος, ατεραμος, απρονοητος, αμολιγος, αδυναμος, ασατος, θαρσαλας, θυμαγωγῆς, ευκλιθῆς, μελιχος, μεγαληταρ, βαρυθυμος, πολυποικιλος, πολυωδυσος, παροισμος, τραχηλα ὑποκαρδιος χαλεπή.
ΡΗΗ. Ζεσις αίμαίτος Theos Τηκεδῶν κακή.
Οργῆ δε φαυλη πολλ' ενεσ' ασχημονα. Eur.

Οργια, τα

—Μανιωδες οργια Βακχυ Theos. 26 13.
—Ασπμων οργιῶν μαντευματα. Soph. An. 1025

SYN. Ἰερά, μυσηρια, Διονυσιακά

ΕΡΙΤΗ. Βακχυια, Ευια, αμπελοεντα, νυκτιχορευτα, νυκτιφαῖ, παναερρητα, φιλιθυτα, φιλοκροτα. Χρυσεα.

—Και οἱ λαβον οργια κείνα
Δαιμονες εναάται, τὰ μὲν ε θυμις ἀμμιν αειθεν. Apoll.

Οργιαζω. Οργιαω. Vid. Μυσιπόλος.

Οργιασαι. ὀησαι τε χορος.—Ar. 2. 909.

SYN. Οργιαζομαι, εφοργιαζω, θεαζω, θυω, θυπολω, επιτελω, ἱερευω, καθιερευω.

Οργιας.

—Εν οργιαδεσσιν ἑορταίς. Man. 4.

Οργιαφαντης. Vid. Τελεστη. Κυρήτες.

Οργιζω.

—Το γενος, ἦν τις οργιση
Το τῶν γεροντων εσθ' ὁμοῖον σσηκιά. Ar. V. 223.

SYN. Εξοργιζω, παροργιζω, παροξυνω, οργαίω.

Ἡδε θως φλογοῖντα ἰσον βαρυθυμον εγχεει. Apollin

Οργιζομαι. Vid. Απομνινω.

Μαινομεθα παντες ὀπίτανοργιζομεθα. Philem;
SYN. Εξοργιζομαι, διοργιζομαι, παροργιζομαι.

Βαρυμνις ενὶ φρεσὶ καιετο θυμός. Apollin.

Τδ δ' αρα θυμός οριετο ἴσος αλλη. Ar.

Οργιῶν. Vid. Οργεῶν.

Ους τινας ανθρωπος οργιῶνας εσταγαγοιτο. Hom. A. 319

Οργιχη.

Τδ μεν ὄσον τ' οργιχην εγῶν απειροφά παρασάς. Od. 1. 325

ΕΧΡ. Τα μετα των ιδιων χειρῶν μετρα.

Οργιχίος

Δερμα και οργιχια κερα βοος—Er. 1. 6.

Οργιχια.

Πεδασσι χαλκικησιν οργιχιαειη. Lyc. 1077.

Οργιχη.

Επατσυτεροτεσιδὴ τὰ χειρὸς οργιχηα. Aesch. Ch. 424.

Παρῆιδαν τ' οργιχηα. Eur. Ph. 318.

SYN. Προτασις ὄρημηκ. βῆμα.

Οργιχη. Οργιχιαει Οργιχιαει

—Τωεσσιν εβηλετο κῦδος οργιχηα. II λ. 79.
Ευχέτο χεῖρ' οργιχην εις κρανὸν αερεουτα. Ib. o 371.

—Ποτὶ σλομα χεῖρ' οργιχεται. Ib. α. 506.

Πολλὰ δὲ μητρί φιληηρησατο χεῖρας οργιχῆς. Ib. α. 351.

SYN. Παρεχω, εκτενω, ανατενω, επιβαλλομαι οργιχῆω, οργιχῆσθαι, ὀρμαω, πατασσαι.

Ορεβάτης.

—Ουδὲ δῆδ' ορεβατην

Τοῖσις ενοριων τοῖσδε—Soph. Ph. 978

SYN. Ορεσιβατης, ορεβατης, κρεσιφοιτης, ορεσιδρομος, κρεσιδρομος, ορεβακος, ορ-οχαρης, ορεπλανης, ορεπιτης, ορεπτωρ, ορεσερος, ορεφοιτης, ορεφοιτος, ορεσπλος ορεσβιος, ορεσκιως, ορεσσαυλος ορεσβυλος, ορειος.

Ορεινόμος. Ορεινόμος.

Ταν τ' ορεινόμον αγριων

Κε ταυρων ποτὲ γενναν—Eur. Herc. F.

—Ταῦρον ορεινομον. Er. 1. 6.

SYN Ορειτρεφής, ορειπιτροφος, οριτρεφής, ορεσης, ορεσιβότος, ορεσινομος, κριθραπίλος, κρεσιθραπίλος, ορειβάτης.
 Ορειομανής, Vid. Κυρήτες.
 Ορειοχαρής, Vid. Ορειβάτης.
 Ου γαρ ορειοχαρής ὡς ῥμας, ἐδ' ακρολογίτας, Ep. l. 4.
 Ορειδρομος, Ορειπλανής, Ορειπλαγκτός. Vid. Ορειβάτης.
 —Ελαφον ορειδρομον. Eur. I. A 1592.
 Θηρίων ορειπλανέσσι λοχον περιοπλον ἐπιζῶν Ἀνέρος ἀγρευτήρες.—Tyrph. 216
 Νυμφαί τ' ορειπλαγκτοί. Ag. Th. 333.
 Ορειτρεφής, Vid. Ορεινομος.
 Δύπον ὑποπήξαντες ορειτρεφέος ποταμοῦ Τυρ. 190.
 Ορειος, Ορειος.
 Λοκρῶν ορειοί παρῶνες—Soph. Tr. 801.
 Θηρῶν ορειῶν—Ib. Oed. C. 960.
 Νυμφῶν τ' ορειῶν περιγαλλέα.—Hom. M. 244.
 SY N. Ορεινός, ορειτής, ορεσέρος, ορειάς, ορεσιάς, ορειβάτης.—τραχύς, συνδένδρος.
 Ορειτής, Vid. Ορειβάτης, Ορεινομος, Ορειος.
 Τοῖον γαῖα βροτοῖσιν ἀριγόνια τικτεν ορειτην. Orph. L.
 Ορειτύπος.
 Αγραυλοὶ γενεῖθεν ορειτυποί—Ep. l. 3.
 Ορειχαλκος.
 Ἀνεβ' Ορειχαλκῶ χρυσοῖτέ τιμηνευτος. Hom. V. 10.
 —Κνημίδας ορειχαλκοιο φανῶ. Hes. a. 122.
 Ορειτός.
 Αἰχμηταὶ μεμαῶτες ορειτῆσι μελιησι
 Θερεσκας ρήξεν δ' ἠϊών—Il. ε. 543.
 SY N. Μακρός.
 Ορεσβιος, Nom pr.
 —Και Ορεσβιον αἰολομιτην,
 Ὄς ρ' ἐν Ἰλῆ καιεσκε μέγα πλυτοιο μεμηλῶς, Il ε. 707.
 Ορεσιβάτης. Vid. Ορειβάτης.
 Κρατὶ δὲ μηχαναῖς ἀγραυλῆ
 Θηρὸς ορεσιβάτα. Soph. An. 356.
 Ορεσιγόνος.
 Νυμφαὶ ορεσιγονοί. Ag. R. 1385.
 SY N. Ορεσιγεινός, ορειγενής, ορειος.
 Ορεσιδρομος, Vid. Ορειβάτης.
 —Ορεσιδρομῶ τε λατρεῖαν Μητρός.—Orph. 21.
 Ορεσιτροφος. Vid. Ορεινομος.
 Βῆ ρ' ἰμεν ὥςε λῶον ορεσιτροφος—Il μ. 299.
 Ορεσκος, Ορεσκῶς Vid. Ορειβάτης, Ορειος.
 Ὡς ἐκπλεῶς γέ δαιτός ἐμ' ὄρεσκος. Eur. Cys. 246.

Ναιμην και θηρεσιν ορεσκόοισι λειοντα
 Δειδῶν, και λαοῖσιν εἰκιστα δαιμονι τειζῶ
 Orph.
 Ορεσσαυλος.
 —Ορεσσαυλῶ ποσὶς ἀχῆς. Ep. l. 4.
 Ορεσινομος, Vid. Ορεινομος.
 Αἰγὸς ορεσινομῶ.—Hes. a. 407.
 Ορεσέρος. Vid. Ορειος, Ορειβάτης.
 —Βασίλιν θηρὸς ορεσερῶ. Eur. Hec. 1057.
 Ορεσις.
 Τὸν ρ' Ἀγαμεμνονιδης τιλεκλυτὸς ἐχλῶν' Ορεσις.
 Od. ε. 30
 ΕΡΙΤΗ. Αργῆος, ἀλιπύριτος, δῖος, εὐπατριδης, Λακων, λευκοπας, μηχαννοβερός, μητροφεντης, μητρολίβος, τλημαν.
 ΡΗΡ. Αγαμεμνον θάλος.—Κλυταιμνηστρας τοκος —Θεομανεί λυση δαιμῆς. Eur.
 Ορεσιος.
 Εἰπερ τι κλαιεις τῶν Ορεσιῶν κακῶν. Soph. El. 1123.
 Ορεσιάς. Vid. Ορειος.
 Νυμφαὶ ορεσιάδες.—Il. ζ. 420.
 Ορεύς, Ουρεύς.
 Τοτὲ μὲν γε βῆς, νυνὶ δ' ορεύς.—Ag. R. 292.
 Ουριῶς μὲν πρῶτον ἐπαχέτο.—Il. α. 5.
 SY N. Ἡμιονος, ἀσραβῆ. ὑποζυγιον.
 Ορεχθεῶ.
 Πολλοὶ μὲν βοες ἀργοὶ ορεχθεον ἀμφὶ σιδηρῶ.
 Il. ι. 30.
 —Θαλασσαν ἐκ ποτὶ χερσον ορεχθεῖν. Theoc. 11. 43.
 —Καὶ οἱ ορεχθεῖ
 Θυμὸς ἐελδομενῶ σθηθεων ἐξ αἶμα κεδασσαι.
 Ag. 2. 50.
 SY N. Ορεγομαί, οριγναομαί, ἐπιθυμῶ. ἐρ-
 ορμαῖ, κινῶ, συνταρατῶμαί βρυχομαί. σῆνω.
 Ορεγόνος.
 —Ἵπο τῶν δειλῶν τε κ' ὠρεγοκων.—Ag. Th. 498.
 SY N. Ορεκόμος, ἀσραβηλάτης.
 Ορθαγῆς.
 —Τὸν πλανητην ορθαγῆν—Lyc. 538:
 SY N. Ξερος.—δαιμον Πριαπιδης.
 Ορθεῶ.
 Παρῆν τις ἄλλος, ὃς σου ὠρθευεν δέμας: Eur. Or. 405.
 SY N. Ορθεῶ. ἀνακροφῶ.
 Ορθιαζῶ.
 Καὶ ψυχαγωγοῖς ορθιαζοντες γοοις. Aesc. Per. 639.
 SY N. Ορθεῶ. ροθιαζῶ. θρηνεῶ. μαντευομαί.

Ορθία. (Adv)
 Εὐθα σῆατ' ἠύσε δεῖα μέγα τε δεινὸν τε,
 Ορθί' Ἀχαιοῖσιν.—Il. λ. 11.
 S Y N. Ορθιον, ορθως, μεγαλως, ανατεταμε-
 νως.
Ορθιος.
 Οτ' ἠσθετ' ἀνδρῶς ορθίων κηρυγματων. Soph.
 El. 685.
 — Ὡσε παντας ορθίας
 Στῆσαι φεῶν δεισαντας ἐξαίφνης τριχας. Ib.
 Oed. C. 1695.
 S Y N. Ορθός, ευτονος, ὑψηλός, ασραδής, ορ-
 θοςαδός.
Ορθοκατιω. Vid. Επιμαδιος.
 S Y N. Ακροβατεω.
Ορθοκλιος.
 Τῆς ορθοκλιου Θεμιδος—Aesc. Pr. 18.
Ορθοκλιος.
 Ουδὲ τον ορθοκλιῶν
 Τῶν οθμιμενων αναγωγῶν
 Ζεὺς αὐτ' ἐπαυσ' ἐπ' ευλαδεια. Aesc. Ag. 1030.
Ορθοδικαιος.
 —Και πολιν ορθοδικαιον. Ib. Eum. 997.
Ορθοδικης.
 —Και ορθοδικαν Γῆς ομφαλὸν κελαιήτης. Pind.
 P. 11.
Ορθοδωρα. Vid. Μοσαι
Ορθοειθερος. Ορθοθριξ Vid. Κερανόος.
 Τορὸς γαρ φασὶς ορθοθριξ Aesc. Ch. 30.
Ορθοκρατης.
 Εσθλῆντες κρεα πολλα βρωῶν ορθοκραιρων Il. θ.
 231.
 —Νεῶν ορθοκραιρων. Ib. σ. 3.
 S Y N. Ορθοκλιος. ορθοκρατος. ορθοθριξ.
Ορθοκρατος.
 Και τυμνον ορθοκρανον οικιας χθοιὸς
 Χασαντες.—Soph. An. 1217.
 S Y N. Ορθοπροσωπος. ορθοςαδός. ὑψηλός.
Ορθομαντια.
 Ὑπ' αυ με δεινὸς ορθομάντιας πονος
 Στρεφεῖ, παρασσαν φρημοις ερημοις. Aesc.
 Ag. 1225
Ορθομαντις. Vid. Τηρησιας.
Ορθομόμος.
 Δαιμονες ορθομόμοι, Aesc. Eum. 966.
Ορθοπληξ.
 Ως δ' ορθοπληξ περικε καὶ δυσγυργαλῖς. Ag.
 ap. Suid.
Ορθοπολις.
 Ευνουμιων τε πατερων
 Αωτον, ορθοπολιν. Pind. Ol. 2.
 S Y N. Ασυνόμος.

Ορθοπος.
 —Ορθοποδος ὑπερ παγυ—Soph. An. 996.
Ορθός.
 Στη δ' ορθός.—Il. J. 271.
 Και τως μεν αλλος παντας ασραδῆς δρομης
 Ωρθὸθ' ὀ τλημων ορθός ἐξ ορθῶν διοφρων. Soph.
 El. 744.
 —Ορθὸν ἐλπίδα. Ib. 965.
 —Ορθῆς φρενος. Ib.—Oed. T. 536.
 —Ορθὸν ἐπος. Ib. 514.
 S Y N. Σταδαίος, ορθοςαδός.—εμπειδος. ἰθύς.
 ευθής. αληθής ορθοφυής
Ορθοςαδη, αλ. Ορθοςας. (ἕδος περμαῖτος.)
 —Εμπυρος ορθοςαδας. Eur. Hel. 554.
Ορθοςαδιος, Ορθοςαδικας.
 Και χιμβερικὸν ορθοςαδία,—Ag. L. 45.
 E X P. Χιτάις σῆατοί, συρτοί.
Ορθοςαδου.
 Μετα δ' ἐρνεα τιλεθαιοντα
 Πολλὸν ἰπέρ γαιης ορθοςαδὸν ηἴξοντο. Ar. 4.
 1426.
Ορθοςατης.
 —Υπίος δὲ λαίικς
 Ορθοςατας ἐδ' ευσεν. Eur. Herc. F. 980.
Ορθω, Ορθῶμαι. Vid. Ορθός.
 Εζετο δ' ορθωθῆς.—Il. ε. 41.
 Τυχη γαρ ορθῶ και τυχη καταρρεπει,
 Τον ευτυχῆντα τὸν τε δυσυχῆντ', αἰ
 Και μανθῖς ἐδῆς τῶν καθῆστων βροτοῖς. Soph.
 An. 1172.
 Ηνίκ' Οιδιπυος ωρθς πολιν. Ib. 173.
 S Y N. Αρεθω, απορθω, επανορθω, ἐξορθω,
 κατορθω, ορθενα, αιωρεω διιδυω, διεπω συμ-
 πρῆτῶ.
Ορθρευω
 —Τῶ ματρὶ κατ' ευνὰν ορθρευισα. Theoc. 10.
 ult.
 S Y N. Ορθρευομαι, επορθρευω, εγρηγορεω.
Ορθρινόν. Vid. Ορθρος.
 Η τρυζει ορθρινὸν ερημικη ολολυγων. Arat. 948.
 S Y N. Ορθρη, ὑπ' ορθρον, το εωθινόν, περῶ,
 περῶν, ἐάθεν.
Ορθριδιος,
 —Τι γαρ σῖν ευνέτιν κῶ
 Ουτως ορθριδιν ηλασας εκ λεχεων ; Ep. l. 7.
Ορθριος.
 Κυλληνης δ' αἰψ' αἰτῖς αφικετο δῖα κερνα
 Ορθριος, (al. αιθριος)—Hom. M. 143.
 S Y N. Ορθρινός, αιθρινός, ἐαθινός, ἑῶος, ὑπη-
 οῖος, περῶνός, περῶος, αμρικυκος, λυκαυ-
 γής.
Ορθρογοῖ, Vid. Χελιδών.

- Ορθρολάος.
Κερκίδας ορθρολάοισι χελιδυσιν εκκελοφωνας.
Ep. 1. 6.
SYN. Ορθρολαος.
Ορθρος. Vid. Αμφιλυκη, πως.
Ορθρος ανισταμενος, ινα τοι βιος ακριος ειη. Hes.
ε 575.
—Ταχυ δ' ορθρος εγγιγνετο δημοσεργός. Hom.
M. 98.
ΕΡΙΓΗ. Βαθύς, ιερός, σκιοεις, ροδοειδής,
φαεσφόρος, σελασφόρος.
Αλλ' οτε δη ροδίοις ακαρυγμασι αυξελος ης
Ακροφαιης εκαραξε λιποσκιον ορθρος ομιχλην.
Nonn.
Τημος δ' ιερός ορθρος απ' οικιανοιο ροκων
Αντολιας ηνοιγεν, επεσπετο δ' ηριγενεια
Ηδ' υφως διητοισι, και αθατατοισι φερεσα.—
Orph.
Ορθαν.
Ξηος, Συρηκοσιός τοι ανηρ τόςδ' εφεται Ορθαν,
Χειμεριος μεθων μηδαμά νυκτός ιοις. Theoc.
Ep. 8.
Ορθανωμοσ.
Ιλιω δε κηδος ορθανωμον—Aesc. Ag. 708.
Ορθωσ.
—Τεπος ορθωσ κα κακαῖς ειρημέιου. Ar. L. 1037.
SYN. Αληθώς, δικαιως, ευ, ευεπηβολως,
ιθιως, καλώς, ευαρμοσως, δεοντως, προσωκω-
τως, επικριδον, ευαγεως.
Ορθωτης.
Ουτω δ' Ιερωνι θεός ορθωτης πελει. Pind. P. 1.
Οριγανον, Οριγανος
—Πανακτηίν τε κοιλην
Ην τε και Ηρακλειον οριγανον αμφενεπυσι. Nic.
Και βλεποντ' οριγανον (i. e. δριμύ) Ag. R. 616.
Οριγανωμοσ.
—Οριγανωσσα τε χαιτη. Nic. Th.
Οριγιασμαι.
Ητοι ογ' ωριγνάτο νεοκλασω τελαμαῖνος Theoc.
24 44.
Εγχεσιν ηδ' ελατης αυτοσχεδου ωριγῶντο.
Hes. α. 190.
SYN. Ορεγομαι, επιθυμω, ορεχθεω.—Δια-
μαχομαι.
Οριδρομια.
Τοσσον οσον σοφια κρεσσον οριδρομιας. Ep. 1. 3.
Οριζω, Οριζομαι
Ρηνοσ από ξεφυρα, Βιαδροιοδε ρεθρον απ' ηδς
Γερμανων κρατερων γαιαν οριζει ολην. Ep. 1. 3.
—Ειθ' οριζεται
Βωμοσ τελη τ' εγκαρπα Κηναιω Διῖ. Soph. Tr.
241.
SYN. Αφοριζω, διοριζω, καθοριζω, περιοριζω,

- περαινω, περατω, αποπερατω, περιγραω.
τατρω, διατατρωμαι κρινω, κρινομαι, δικη-
μαζω, καταλεγω, θεματιζω.
Οριμυλις.
Ουδε γαρ εδ' ακυλοισ οριμαλιδες.—Theoc. 5.
94.
ΕΧΡ. Τα ορεα μυλα.
Οριω
—Τοῖσι δε θυμῶν ενὶ σθηθεσσιν οριω. Il. 6.
142.
SYN. Εξοριω, διακινω, αναταρατρω, δια-
ταρασσω, παραιθυσσω, εξοριω, ορμαινω, ορω,
ορθυω, παροξυνω, διζυγω, υψω.
Ορισμα Vid. Ορος (al. in ιεγ' ερεισματα.)
Εωσ μεν εν γηῖσ ορθ' εκειθ' ορισματα. Eur. Hes.
16
Οριτρεφίς. Vid. Ορεσιτροφοσ.
—Καλαιρωπά τε τρυχίαν
Καββαλε, τον φρεεσκην οριτρεφείσ κοτινιο.
Ar. 2. 34.
Ορκανη.
Ποτι ὄλιον δ' ορκανη πυργῶτις. Aesc. S. T.
352.
Περωσ ωσ εις σκοτεινάσ
'Ορκανασ πεσκιμενοσ. Eur. B. 611.
SYN. Διηλυσι, ἐρκιον, ἐρκιοσ, ἐρκητή.
Ορκιον, τα Ορκια.
Ου μεν πως ἄλιον πελει ορκιον—Il. δ. 158.
Ορκια πιασ ταμίντες—Ib. 6. 124.
SYN. Σπονδή, συνθεσια, αρθμοσ, ορκιοσ.
ΕΡΙΤΗ. Δικαιον, κρυπτόν.
Ορκιοσ.
—Ορκιοσ δέ σοι λεγω. Soph. An. 311.
SYN. Ενωρκιοσ, διορκιοσ, ορκωτός, ορκωμο-
τις.
Ορκιοσ.
—Τελευτησέν τε και ορκον. Il. ξ. 280.
SYN. Ορκιον, ορκωμοσια, ορκωμοσιον, διο-
μοσια ορκωμοσ, μυστηριον.
ΕΡΙΤΗ. Αλιτροσ, αρηκτοσ, απατηλιοσ, γα-
μυλιοσ, γερωσιοσ, δολοσ, δευδοσ, μεγασ, καρ-
τεροσ, πελαριοσ, ολεσηγαρ, υπερβασιοσ, υπερ-
βιοσ, λευδαμοτοσ.
—Ετικλοποσ ορκιοσ ερωτων. Nonn.
Ορκω Vid. Ομυμοι.
—Ουδ' ωρκασ' εγω. Ar. Th. 282.
Ορκωμο Vid. Ορκιοσ.
Τοῖσ ταμῶσ σερβαπυσι νυν ορκωματα. Aesch.
Eum. 771.
Ορκωμοτεω.
Το λοιπόν εις ἅπαντα πλεσηρη χρονον
Ορκωμοτησας, Ib. 767.

* Η h h

Ορκωμοτοσ;

Ορχαμος.
 —Εἶθα Τερμινεύς
 *Ορχαμος ετευξεν αθητις ἐδρας. Lyc. 707.
 S Y N. Ορχαμοτικός.
Ορμαθιος. Vid. Βακχος.
Ορμαθός.
 Θὲς ὀρμαθὸς ἐρωτων. Apac. 32. 11.
 —Επί κέ τις αποπεσιθιν
 Ορμαθὸς ἐκ πετρης—Od. ω. 7.
 S Y N. Συνδέσμος. σίγχος. εἰρμός. οἰγμός.—
 φωλέος —συνταξίς, συναφεια, συντεχεια.
Ορμαθω. Vid. Ορμαω.
 Τινος ἀγαλματων ἰκέτις ορμαθω; Eur. Andr.
 859.
Ορμαινω.
 —Πολλά φρεσὶν ὀρμαινοντα. Π. κ. 4.
 S Y N. Ανασκοπεω, ενθυμωμαι, διατιθεμαι,
 εφιστημι, ορω, μαιμωω, προχειρίζω, σφαδάζω.
 φροιτιζω ὀρμαινω.
Ορμασεια. Vid. Αθηνη.
Ορμαιω,
 Ορμῆσαι πεδίοιο διωκην ορνεον αλλο. Π. ν. 64.
 S Y N. Εξορμαιω, παρορμαιω, ανορμαιω, ορνημι,
 ορμαιω, ὀρμαινω, καταορμαιω, επιφορμαι, εκ-
 λυσσαι, επεσσυμαι, ροθω, βελευομαι.
Ορμασομαι.
 Φευγεν ορμησονται επ' ευρέα νῶτα θαλασσης.
 Π. ζ. 511.
 Εἴπερ προς αλλε δαμαθ' ὀρμηθης ξενε. Eur.
 Al. 1050.
 S Y N. Επειρω, ετοιμαζω, παρελαυνω, προ-
 καινω, ορω.
Ορμενίδαι.
 Ηἴθην Ιτωνιάδος μιν Αθαναιας επ' αεθλα
 Ορμενίδαι καλεοντες,—Call. 6. 76.
Ορμενος, Nom. pg.
 —Και Ορμενον, ηδ' Οφελεσθην. Π. ζ. 274
Ορμενος.
 Αἰγριος, ἠύτε πῦρ, το τ' επεσσυμενον, πολιν αν-
 δρων
 Ορμενον εξαιετης φλεγεται—Π ρ 738.
 S Y N. Ορμαιμενος, διεγερόμενος.
Ορμεω
 Ακταῖσιν ὀρμῆ.—Eur. Or. 55.
 S Y N. Προορμεω, φορμεω, φορμιζομαι,
 καταπλω, παραβαλλω, λιμενίζω, ὀρμιζω.
Ορμή.
 —Μινυθα δὲ οἱ γενεθ' ὀρμή. Π. δ. 466.
 S Y N. Ορμημα, ορμημα, αική, ενθυμια, επι-
 θυμια, ετοιμασια, ερεσις, ορεξις, επιβολή, εκ-
 σολή, κινησις, βυλή τιμή.
 ΕΡΙΤΗ. Αδιακριτος, απατηλός, αθεος, α-
 γριος, ασπετος, αειφρων, ακοσμος, αλογος,

εντιξος, αυτοσσυτος, αφειδής, ζαμενής, λα-
 βρος, πυρια, θεοφιής, κραυπή, εναγωνιος, νοε-
 ριφόρος, ενθολος, περιμνητος, δολιχρσκιος,
 δυσμαχος, μελέα, τροχαλή.
 Ρ Η R.—Και τῶν ευδρομος ὀρμή.
 —Νῆων πελαγοδρομος ασατος ὀρμή. Orph.
 Ηελικ ακαμαντος αειδρομος ὀρμή Cug.
 —Και απηνα χειματος ὀρμήν.
 —Δυσαία χειματος ὀρμήν. Orp.
 —Δυσαντεί κυματος ὀρμή. Mus.
 —Τυχης ἐτεροτροπος ὀρμή. Ep. I. 4.
 Τυθλήν, ἰθυκελευθον, εχων αντωπιον ὀρμήν Non.
Ορμημα.
 Τιτασθαι δ' Ελενης ορμηματα τε σποναχας τε.
 Π. σ. 356.
 S Y N. Αρπαγή, ενθυμημα, μεριμνημα, ὀρμή.
Ορμιζ. Ορμῆς
 Η δη δὲ καμωνθ' ορμιάν τεινων μέ τις
 Ανελετο.—Eur. Hel. 1631.
 Ορμιήν ἱππειον, εὔσροφον αγρωσσοσι. Orp αλ. 3.
 Ορμειάι, κυρτοι, και εκ σχοινων λαβυρινθος.
 Theoc. 21 11
 S Y N. Σχοιον (λεπτόν.)
 ΕΡΙΤΗ. Πολυαγρισος, δολιχή.
Ορμιθολος.
 —Ο Καπασος—ορμιθύλος, Ep. I. 6.
 S Y N. Δικτυβόλος, αλιεύς, γριπέυς.
Ορμιζω.
 Τψι δ' επ' ευων ορμισσομεν.—Π. ξ. 77.
 Νῆα μὲν ορμισσομεν κοίλον σπεος εισερευσαντες.
 Od. μ. 317
 S Y N. Ενορμιζω, φορμιζω, καθορμιζω, προσ-
 ορμιζω, ὀρμεω.
Ορμιον
 Καρφεάθ' ορμιονιο—Nic.
Ορμοδοτήρ.
 —Και ὀρμοδοτήρι Πρίπηρ. Ep. I. 1.
Ορμος
 —Τὴν δ' εἰς ὄρμον προερευσαν ερετμοῖς. Π. α.
 435.
 S Y N. Λιμνη, ὀρμητηριον, καταγωγιον.
 ΕΡΙΤΗ. Ακυμαντος, ἀλιγειταν, γλυκὺς,
 ευπλος, ευτρηρων, επιστροφος, επιδρομος, ναυ-
 λοχος, πολυπειρων πολυηρατος, κοίλος, σίενο-
 πορος.
Ορμος
 Ορμον δ' Ευρυμαχω πολυδαιδαλον αὐτίκ'
 ενεικε
 Χρυσεον, ηλεκτροισιν εερμένον, ηελιον ὡς. Od. σ.
 294.
 —Υποσχομεναι μεγαν ὄρμον
 Χρυσειοσι λινοισεν εεργμενον, εννεαπηχυρ. Hom.
 A. 103.
 Ορμος

Ορμοί δ' ἀμφ' ἀπαλή δειρή περικυλλέες ἦσαν,
 Καλοὶ, χρυσοὶ, παμποικίλοι ὡς δὲ σεληνῆ
 Στιθεσὶν ἀμφ' ἀλαλοῖσιν ελαμπετο, θαῦμα
 ἰεσθαι Ib V. 88.
 SYN Ορμισκος, κλοῖς, καθορμα, καθορμιον,
 περιτραχηλιον, περιδέρης, περιδέρμιον, περι-
 αψηον, ισθμιον, δειροπεδη.
 P H R Περιτραχηλιος, επιτραχηλιος, περιαν-
 χενιος κοσμος.
 E P I T H. Εὐχρωσ.
 Ορνεον. Vid. Ορνις.
 — Διακεν ορνεον αλλο. Il. v. 64.
 Ορνιαρχος
 — Ουδὲ συμβολον
 — Επεβαλεν ορνιαρχος κείς σοι παρών. Ag. Av.
 1215.
 Ορνιαθιος.
 — Κρεα τ' ορνιαθία γε κιχλᾶν. Ib. N. 338.
 SYN. Ορνιαθιος, ορνιαθιος. αλεκτριος, αλεκτρο-
 ρειος.
 Ορνιαθειής.
 Πᾶς τις εἰ μὲν ορνιαθειής. Ib. Av. 526.
 SYN. Ορνιαθρευτής, ορνιαθρηας, ἰζειτής.
 — Και τανυς ορνιαθας απ' η̄ρος εφυσασθαι. Or.
 — Και ορνιαθ τροφοποιός. Mn.
 Ορνιαθιας.
 — Ὡσπερὶ χεμᾶν—Ορνιαθιας—Ag. A. 877.
 Ορνιαθιογος.
 Δια τὸ τὰς ορνιαθιογῶν ομμα
 Κυκνοπτερον κλλοσυνας
 Ληδας σκυμν—Eur. Or. 1393.
 Ορνιαθιρας Vid. Ορνιαθειής
 — Ορνιαθρηα τυτωί. Ag. Av. 62.
 Ορνιαθομανω
 Ορνιαθομαν δ' ἔτω περιφανῶς—Ib. 1289.
 Ορνιαθοπαις.
 Ορνιαθοπαιδὸς ἰσμα φοιβαζων ποτοῖς. Lyc. 731.
 SYN N. Ορνιαθοφυής.
 Ορνιαθοπεδη
 Εξ ορνιαθοπεδᾶς ὠδὸς ερημοφιλος. Ep. I. 1.
 Ορνιαθοσκόπος. Vid. Οιωσιτής.
 Εἰς γὰρ παλαιὸν δᾶκον ορνιαθοσκόπον
 Ἰζων, ἰν' ἦν μοι παντὸς οἰανᾶ λιμῆν Soph. An.
 1011.
 Ορνις.
 Οἱ δ' ὡς ἔν εἶδον ὄτ' ἀρ' εκ Διδὸς ηλυθεν ορνις.
 Il. 9. 251.
 SYN. Οιωνός, ορνεον, πῆνός, πτερωτόν.
 E P I T H. Αεριοφίτης, αεριοπέτης, αεριοπο-
 τητος, διπέτης, αἰόλος, αἰολομορφος, αελλι-
 εσσα, δειός, κανάς, ευπτερος, μελανοπτερος,
 τανυπτερυξ, τανυσιπτερος, τανυσιπτεριξ, ηρια,

λιγυρά, ταυχηλῆς, κύφος, φοινικόλοφος κατ'
 οικίσιος.
 P H R. Ορνιαθον, πετενηων εθνεα. Hom.
 Θεατροπος ορνις ερωτων. Nonn.
 Και Μοισᾶν ορνιαχες, ὅσοι ποτὶ κῆν αοιδῶν
 Αἰτια κοκκίζοντες, ετωσιᾶ μαχθίζοντι. Theoc.
 Ορνιαχολοχος.
 — Ἀροτατ', ορνιαχολοχρ τει—Pind. Isth. 1.
 Ορνυμι, Ορνυα.
 Αλλὰ σύ γ' ορνυθι τᾶτον—Il. 2. 363.
 Ορνυον ενδον εόντες αμυνασθαι περὶ νῶν. Ib. μ.
 142.
 SYN. Ορμαα, παρορμαα, ορμαινω.
 Ορογκος.
 Υρκυνις δρυμοι παραθρωσκοντες ορογκος. Dion.
 286.
 E J X P. Η τᾶ ορος εξογκωσις και ανατασις.
 Οροδαμνίς.
 Τει δε ποτὶ σκιερᾶῖς οροδαμνισιν αιθαλιωνες
 Τετῆιγες λαλαγεύντες εχον πονον.—Theoc. 7.
 138.
 SYN. Οροδαμνος, κλῶν, κλαδος, κλαδίσκος.
 βλασημα, σπηξ.
 Οροθυα.
 — Τον δ' οροθυεν. Il. κ. 332.
 SYN. Εξοροθυα, ερεθίζω, παρασσω, θαρ-
 ρυνω, διεγερω, προτρεπω, ὄρμαα, παρορμαα,
 οριω.
 Οροκυπος.
 Βρεμει δ' αμαχίτε
 Δικαν ὑδατος οροκυπη. Aesc. S. T. 85.
 Ορόντης.
 — Προμαχοισιν επεδραμε δερμὸς Οροντης
 Αρεος αμῶν διφυὸς θερος· κδέ τις ετλη
 Τοσσατις προμαχοιο μενεν αντιζοον ὄρμῆν.—
 — Αελληνεντι δε ταρσῶ
 Γαμβρὸς εριπῆιεντος εμαινετο Δηριαδῆῖος. Nonn.
 I. 17.
 Ορονης. Nom. Fl.
 — Τηρὸς Ορονης
 Ασπετος, Αντιοχοιο μεσην δια γαῖαν ὄριζων.
 Dion. 920.
 Ασσυριος—ευρυρέθρος Ορονης. Nonn.
 Ορος, Poet. Ουρος.
 — Τπὸ Κυλληνης ορος αιπύ. Il. 6. 603.
 Ουρος εν βησσης—Ib. 2. 397.
 SYN N. Βενὸς πρῶν, λοφος.
 E P I T H. Αιπεινόν, ακροπολον, ακριτόφυ-
 λον, αζαλέον, αβατον, αιγινέν, αγχιαλον, α-
 κροτομον, ακρον, απροσιτον, ασκιον, ανθοκομον,
 Αρκάτων, βοτανηφίρον, βαθυδενδροι, βησσην,
 εκταδιον, ευρεβατον, βαθυκημηνον, δασυφυ-
 λον,

λον, ευδενδρον, ζαθεον, ηγαθεον, ηχηεν, ηλι-
 βατον, μακρον, κλεινον, νεσχιδης, κραιαδν,
 νιφεν, λευκον, ιερν, μακοαυχεν, οισπολον, λι-
 παρον, καρποφορον, δενδρηεν, οκρυεν, παιπα-
 λον, περιμηκισ, πευκηεν, πολυβοτερον, σιδεν,
 τραχυ, τανυφυλλον, υψικαρηνον, υληεν, υψη-
 λον, υψιλοφον, φορβαϊον, φλογερν, πιν, δεν-
 δροκομον, καλλικομον, υψικομον, ερσηεν, πολυ-
 ανθες, τρικαρηνν, αριπρεπες, ενισοφυλλον,
 μεγα, χλωρον, καλν, ηνμειν Ερμαιον, φυλ-
 λιου αγγυιον.

Ρ Η Ρ. Εσκειν ορος θαμνοισι περισκεπες—Call.
 Τετο δε Νηριτον εσιν ορος κατακειμενον υλη. Homi.
 Ουρεσιν αμφοτεροισι περισκεπεεσσιν ερυμνον.
 Dion.

Τενει προς αιθερα κρητα πολυδεσμν λφοσ. Lyc.
 Δενδροκομον ορειν λασιουχενες ακραι.

—Ορειν αιπινα κρηνα. Apollin.

•Ορος, Ουρος, Όριον.

—Ουρον ακρη. II. φ. 405.

Ειν ιδιοις ορειοις—Man. 4. 177.

ΣΥΝ. Ορισμδς, ορισμα, ορθοεσια, τερμα,
 περας, τελος, διορισμδς, ατραπδς.

Ορδς, Ουρδς, προ Οερδς

Και κεν ορν πινων.—Od. p 225.

Ορος

—Επι χρυσων ορων. Ag. A. 82.

ΣΥΝ. Αμεις.

Ορω.

—Προς ρα πλατατισον ορρεν. II. C. 310.

ΣΥΝ. Ενορω, επορω, ανορωμα, ορωμαμαι,
 ανερωμαι.

Οροφη.

Υψθεν εξ οροφης (αλ. εκ κορυφης.) Od. χ. 298.
 ΣΥΝ. Οροφος, οροφοςις, οροφωμα, δοκωσις,
 ξυλωσις, σιγλι, σιγλις, τεραμνον, σανδαμα,
 κατασεγασμα, πιτευρον, φατωμα, κεραμος,
 τεγη—κορυφη, ακρον.

Οροφος.

Λιχηνηντ' οροφον λειμωνιθεν αμψαντες. II. ω.
 451.

ΣΥΝ. Οροφη, αυλη. (εδος καλαμς προς την
 οροφην επιτηδεις)

Οροφισαγος.

—Οροφισαγον αψαμενον πωρι Ep. I. 1.

Οροφισορος.

Ειθην αεξιθην οροφισορος—Ep. I. 4.

Οροφιας.

Τπο των κεραμιδων Ηλιασις οροφιας. Ag. V.
 206.

Ορητιξ.

Ταμνε νευς ορητιας.—II. φ. 38.

ΣΥΝ. Κλαδος.—υσπληξ, κεντρον.

ΕΡΙΤΗ. Αμπελοισ, ευθαλις, καμπυλδς
 καλλιφυτοσ, δαφνιοσ, ταναδς, χλοερδς.

—Τοι δ' εκεχυντο

Ορπακες βραβυλοισι καταβριθοντες ερασδε.
 Theos.

Ορροπυγιον.

Κατα το σιμα' ρδειν. η κατα τερροπυγιον. Ag.
 N. 158.

Ορρδς.

Εγω δε τ' αλγειν αρχομαι Του ορρον—Ib. B.
 224.

ΣΥΝ. Πυγη φρωκτις.

Ορραδω.

—Ορραδων θανην. Eur. Hec. 767.

ΣΥΝ. Εμφοβω, περιφοβδμαι, εριττω, φοβε-
 μαι, δεδω, εκπλησομαι, υποπλησσω, υπο-
 γελλομαι.—απορω, μαινομαι.

Ορραδια.

—Αλλ' εσω ορειων

Ορραδια μοι, μη τι βυλευσης κακον.—Ib. M.
 317.

ΣΥΝ. Δεμα, δεασ, φοβδς, πλοα, πλοια, πλο-
 ησις, πλοισις, πλυρμδς, φρικη, καταπληξις,
 υποπληξις.—ευλαθεια, απορηα.—αγωνια, πια-
 κισμδς.

Ορρικηυποσ.

—Και πυρπαλαμον βελος

Ορρικηυπε Διδς—Pind. Ol. 10.

Ορριλοχοσ.

—Ορριλοχον πολεεσα' ανδρδσσιν ανακλα. II. ε.
 546.

Ορρινεφης. Vid. Ζευσ.

Ορροθυρα.

Ορροθυρη δε τις εσκεν ευδμητη ενι τοιχω. Od.
 χ. 126.

ΕΧΡ. Υψηλη θυρα—αμφιθυρον, παρρασας,
 κηκλις.

Ορρολοπειω, Ορρολοπειω.

Η με βρων ενεχ' ωδε χολικμενος ορρολοπειυεισ;
 Hom. M. 303.

Κακ μαντις αγαν ορρολοπειται

Θυμδς εσωθεν. Aeiç Per. 10.

ΣΥΝ. Ταρασσω, αναταραττω, διαταρασσω,
 διαπολεμεω, θυριβεω.

Ορρολοποσ.

Ορρολοποσ μεν Αρης—Απασ. 116.

Ορροσμαι. Poet.

Ορροσ Λαομεδοντιαδην—II. γ. 250.

ΣΥΝ. Ανισαμαι αναιστω.

Ορροστριαυεισ. Vid. Ποσειδαυ.

Ορροστριαυα δ' επ' Ισθμου ποντιαυ

Αγμα δουον ταυεν. Pind. Ol. 8.

Ορραλιχοσ.

- Ορταλιχος.**
 Ουδ' σπῶτ' ορταλιχοὶ μινυροὶ ποτὶ Κοῖτον ὄρῶεν.
 Theoc. 13. 12
SYN. Ορταλιχεύς, ιεσοσός.—αλεκτωρ.
- Ορτιλοχος.**
 Οικω εν Ορτιλοχοῖδ δαιφρονος—Od. φ. 16.
- Ορτυγια.**
 Ορτυγῆς καθυπερθεν, ὅτι τροπαὶ κελυπο. Od. ο. 403.
- Ορτυξ.**
 —Μειδίας δ' εκει
 Ορτυξ ἐκαλεῖτο· και γαρ ἦεν ορτυγι
 Ὑπὸ στυφοκομπε τὴν κεφαλὴν πεπληγμενω. At. Av. 1298.
 Ορτυγες οικογενεῖς—Ib.
- Ορτυγομητρα.**
 Και Λητοὶ Ορτυγομητρα. Ib. 871.
- Ορυγμα.**
 Σε τὴν ορυγμα δεινὸν ἠμιλλημενην—Eur. Hel. 553.
SYN. Κατορυχὴ, κατασκαφὴ, βοθρος, διωρυξ, διωρυγμα, διαρυγὴ, σκαμμα.—σκαπανη, σκαλευμα.
- Ορυκτός.**
 Ἰπποὶ δε ρεα ταφρον ὑπερθρονονται ορυκτῆν. II. β. 179.
SYN. Σκαπτός.
- Ορυμαγδός.**
 —Πολὺς δ' ορυμαγδός οραρει. II. ε. 810.
SYN. Θορυβος, κλυπος, ταραχος, κραυγὴ.
ΕΡΙΤΗ. Αζηχης, αἱματοεις, αργαλέος, ηχηεις, σιδηρεος.
- Ορυσσω, Ορυτῶ.**
 Εκποσθεν δε βαθησαν ορυζομεν εγγυδι ταφρου. II. η. 341.
SYN. Διουρυσσω, εξορυτῶ, κατορυσσω, λακκίζω, εκχοίζω, σκαπῶ, ταφρευω, γλυζω.
- Ορρανευα.**
 —Τεκν' ορρανεῦσαι τὰμα. Ib. Alc. 163.
 Ερημος οἶκος και τεκν' ορρανευεται. Ib. Hipp. 847.
SYN. Ορρανηζω, ορρανοτροφια, επιτροπεια, απορρανηζω.
- Ορρανευμα, Ορρανια.**
 —Προταρσαν ορρανευμ' εμῶν τεκνων. Eur. F. 546.
 Μητ' εν ορρανια πεσομεν Στεφανων. Pind. Ith. 8.
SYN. Ερημια.—απαῖδια, ατεκνια, χητοσυνη.
- Ορρανηζω.**
 Ορρανηζειμεν κωναν
 Γλαῖσσαν φαινιας οπός. Ib. Pyth. 4.

- SYN.** Απορρανηζω, ερημω.—ορρανευα.
Ορρανικος, Ορρανιος.
 Μη παιδ' ορρανικὸν θειης χηρηντε γυναῖκα. II. ζ. 432.
 Ορρανιον κλαιω γῆρας οδυρομενη. Ep. 1. 3.
Ορρανός, Ορρανή.
 Ος τέ τευ αφραδης αλιτραίνεται ορρανα τέκνα.
 Hes. ε. 328.
 —Αι δε λιποντο
 Ορραναὶ εν μεγαροισι—Od. υ. 68.
SYN. Ορρανησικός, χήρος, ανθός.—χηρα.
Ορρευς.
 Πρωτά νυν Ορρηός μνησμεθα, τὸν ρε ποτ' αυτῆ
 Καλλιoppi Θρηνη φατιζεται ευνηθησα
 Οιαγρω σκοπιῖς Πιμπληίδος αχχι τελεσθαι
 Αυτά τὸν γ' ευνησιν ατερεας κρσι πετρας
 Θελῆαι αιδάων ενοπή, ποταμῶν τε ρεεθρα.
 κ. λ. Ap. 1. 23.
ΕΡΙΤΗ. Θρηξ, Θρηκικος, νηδυμος, χρυσολυτης.
ΡΗΡ. Εὺς παῖς Οιαγροιο. Apoll.
 Εξ Απολλωνος δε, φ. ρ.
 μικτὰς αιδῶν πατηρ,
 Εμολεν ευαινητος Ορρεύς. Pind. Pyth. 4.
 Ει δ' Ορρεως μοι γλῶττα και μελος παρῆν.
 Eur.
 Ορρεῖς μεν γαρ τελετας δ' ἡμῖν κατεδούξε.—Arist.
 —Ως Ορρεῖ προσθεν εδωκεν
 Αδρα φορμιζοῖν παλισστυον Ευρυδικεαν. Mosc.
 Ταιναρον νηκ' εβην σκοτινη ὄδον, αἶδος εἶτω
 Ημετερη πισυνος κιθαρη δ' ερωτ' αλοχοιο, κ. λ.
 Ορη. 41.
 Καλλιoppης τε και Οιαγρω κῆρος φιλος—Ib.
Ορραῖος, Ορρανης
 Νυκτα δ' ορρανην—II. κ. 83.
 Ευαγγελου φανέντος ορρανην πυρός. Aesc. Ag. 21.
Ορρανης, Δολοεργος, ανεσιος,—Man. 4. 57.
SYN. Ορρνος, ορρανητος, ορρανηδης, διαφορδός, σκοτεινός, νυκτηρινός.
- Ορρην.**
 —Δολιχὴ επεμαλετο παντοθεν ορρην. Ορη. 119.
SYN. Αχλυσ, σκοτια, ζοφος, νύξ.
ΕΡΙΤΗ. Αεκις, αλαῖπις, αμειδητος, ασεροσμματος, αχλυοσσσα, αμειδρομς, ασπεροσζαμοσολος, δυτεδῆς, διοσερῆ, κελαιμωσ, λιπορεσγῆς, νηχυτος, νυκτηρος, νυκτηρινοσ, νυκτηροπιτος, θαλαμηπόλος, μελαναιγῆς, γρά, ολοῖ, φθισιμβροτος, σκοτερά.

- Ορφος, Ορφισκός.**
 —Και οφίμορον γένος ορφων. Ορφ.
 —Η ορφων ενάλον γένος—Ath. l. 7.
 Και Αιολιν ορφισκον. Ib.
- Ορχαμος.**
 Των—Ἰερχ Ασιος ορχαμος ανδρῶν. Il. ε. 837.
 S Y N. Ηγεμών, εφερχος, αρχός.
 ΕΡΙΤΗ. Αλκίης, δ'ορυσσός.
- Ορχατος.**
 Είποσθεν δ' αυλῆς μεγας ορχατος αγχι θυραν
 Τετραγυος περι δ' έρκος ελληταται αμφοτερω-
 θεν.
 Εἴθα δε δεινδρεα μακρα περικει τιλεθαντα,
 Ογγραι, και ροιαί, και μηλέαι αγλαοκαρποι,
 Συκαί τε γλυκεραί, και ελαίαι τιλεθωσαι.
 Od. η 112.
 S Y N. Δειδρῶν, αλαία, παραδεισος ορχος,
 ορχμος.
 ΕΡΙΤΗ. Αμπελοεις, πτεμοεις.
 —Πελας δέ τις ορχατος αυλῆς
 Αμφιλαφός, δροσονται φυταν εβαρυνετο καρπῶ.
 κ. λ. Nonn. l. 3.
- Ορχεω.**
 Εκ των αελπῶν μάλλον ορχησε φρενας. Ath.
 l. 11.
- Ορχημαι.**
 Αλκίνοος δ' Αλιον και Λαοδαμαντα κελευσεν
 Μενάζ ορχησασθαι, έπί σείσιν κτις εριζεν. Od.
 ε 371.
 Ορχεῦντ', αλληλων επί καρπῶ χεῖρας εχουσαι.
 Hom. A. 196.
 S Y N. Αλλομαι, διασθεομαι, βαρχεω, πι-
 δω, σκιρταω αναχουρευω, χορευω.—κινεομαι.
 Εμμελεις κραιπιτίσι ποδῶν ρησσωσι ποδεσσιν.
 Αρ
 Ασίατος εἰλικουεντι ποδῶν βαρχευστο παλμῶ
 Καμπύλον ιχθυσ εκαμῖε ποδῶν ελκαδεῖ ταρσῶ.
 Δεξιον εκ λαίοιο μετιλυδα ταρσῶν αμειβων.
 Nonn.
- Ορχηθιάς, Ορχημα, Ορχησιμός.**
 —Δαημονες ορχηθμοίο. Od. ε. 263.
 Νυσσια Κνωσσια ορχηματα
 Αυτοδαῖ Ξυνῶν ιαχῆς. Soph Aj 709.
 Ορχηθμοιο επιφονοις ποδός. Aelc. Eum. 373.
 S Y N. Ορχησις.
 ΕΡΙΤΗ. Αμυμων, πολυμηθης, ἡμεροεις, ε-
 λοπαταιμων.
- Ορχησῆρ, Ορχησῆς.**
 Κεῖρο δ' ορχησῆρες εδιεαν, εν δ' αρα τοῖσιν
 Αυλοῖ φορμιγγές τε βοῆν εχον—Il. σ. 494.
 Ψεσαιτ' ορχησαι τε, χοροιτυπησιν αριστοι. Ib.
 ω. 261
 Ορχησης, Νιοβης εμπνοον αρχετυπον. Ep. l. 2.

- S Y N. Χορευτός, φιλοχρημων.
Ορχησῆς.
 Μολπήτ', ορχησῆς τε, τὰ γαρ τ' αναθηματα
 δαιτός. Od. α. 152.
 S Y N. Ορχησική, ορχησῆμός.
Ορχομενος. (εν τη Αρκαδία)
 —Και Ορχομενον πολυμηθον. Il. ε. 605.
Ορχομενος. (εν τη Βιωτια)
 —Και Ορχομενον Μινυιον. Ib. 511.
Ορχος.
 Εἴθα δε κομηται παρσαιῖ παρὰ γενατον ορχον
 Παιτοῖται πεφασιν, επηστανδν γανοασαι. Od.
 η. 127.
 —Ορχος δέ μοι ὡδ' ονομηνας
 Δωσεν πεντηκοντα, διατριγυιος δε εἰκασος. Ib.
 ω 340
 S Y N. Κῆπος, η επι σῖχον φυτη τῶν αμπε-
 λων
Οραι Ορωω.
 Νεσον αιδ' σῖρατον ωρσε καιόν—Il. α. 10.
 —Βοῆ δ' ασβεστος ορωρη. Ag. P. 1286.
 S Y N. Διειγερω, ορινω, ορθυνω εγερομαι,
 αναρρημαι, ανωρω, εξορω, ενωρω, επορω.

- ΟΣΑΚΙ, Poet. Όσδακι**
 Όσδακι γαρ κυψῆ' ὁ γερον πειεν μενεαι-
 ραν
 Τοσδάχ' ὕδωρ, απολεικετ' αναβροχον—Od. λ.
 584
 S Y N. Οσάκις, ὀποσάκις, ποσakis, ὀσαχῶς.
Οσατιος, Όστατιος. Vid. Όποτος, Όσος.
 Όστατιν τε και ὄιον απωλεσε λαδν Αχαιων.
 Il. ε 758.
Οσημεραι
 Και μην προτῆ γ' ὀσημεραι.
 Επι την θυραν εβαδιζεν αιτῆ την εμῆν. Ag. Pl.
 1007.
 S Y N. Επ' ἡμαρ, καθ' ἡμεραν.
Οσια.
 —Ουδ' ὄσιν κακὰ ραπῆν αλληλοισιν. Od. π.
 423.
 Ουχ ὄσιν κηαμενοισιν επ' ανδρασιν ευχεῖσασθαι.
 Ib. χ. 412.
 S Y N. Θεμισ, ὄσιοτης, ευλαβεια.—κηδεια.
Οσιεω, Όσιοω
 Οὔτος γάρ σε καθαρμός—ὄσιευται. Lin. ar. Stob.
 Φυγαῖσι δ' ὄσιν.—Eur. Or. 513.
 S Y N. Αγνιζω, καθαριω, αφοσιῶμαι, εξοσιω.
 Όσιος.

- Οσιος.**
 —Βροτῶν ὄσιον γε κυῆσαι. Hom. XL. 6.
 —Εἰ μὲν οὐδ' αὖ σοὶ παθεῖν δοκῶ. Eur. Hec. 787.
 SYN. Ἄγιος, καθαρὸς, δίκαιος, εὐσεβής. εν-
 τιμος. μέγας.
- Οσίρις.**
 —Και Οσίριδος ἱερὰ χυτλά. Oph. 32.
 —Μεμοίτης παρμός. Lyc. 1294.
- Οσμή.**
 —Μη βαρυθῶσιν κακῇ
 Οσμή πρὸ τῷ θεοντος.—Soph. Ph. 912.
 SYN. Οσμή.—εὐωδία.—δυσωδία.
- Όσον.**
 Τόσσον τις τ' ἐπιλευσσει ὅσον τ' ἐπὶ λάαν ἴησιν.
 Il. γ. 12.
 SYN. Ἐως αὖ, ἕως ποτε, ἕως δ', μέχρι πῶ.
- Όσος, Ροet.** Όστος. Vid Όποσος
 —Όυτι τοςος γέ ὅσος Τελαμονιος Αἴας. Il. ε.
 528.
 Όστος ἐπν, οἴστε.—Ib ω 630.
- Όσα.**
 —Μετὰ δέ σφισιν ὄσα δεδῆκε. Il. ε. 93.
 SYN. Φημί, κληδῶν, αὐδή.
 EPI TH. Ἀμβροτος, ἀρηνικῆς, ἐρατῆ, μελι-
 πνοος, κενεατος, περικαλλῆς, πολυπενθῆς.
- Όσα.**
 —Ἐτρεμε δ' Όσσης Ουρεα.—Call. 4. 137.
 Όσαν ἐπ' Οὐλυμπῶ μεμασαν θεμεν, αὐτὰρ ἐπ'
 Όσση
 Πηλιον ἐνοσιφυλλον, ἰν' ἐρανὸς ἀμβατός ἐη Od.
 λ. 315.
- Όσσε.**
 —Όσσε δε οἱ πυρὶ λαμπετοῶντι εἴκτην. Il. α.
 104.
 SYN. Ομματα ὀφθαλμοί.
 EPI TH. Ἀδακρυτῶ, αἱματρεντε, περι-
 καλλέε, σακνῶ.
- Όσσευμαι, Ότ' ευομαι, Όσομαι.**
 —Ότ' ευομένη δε καθηταί. Ag L. 597.
 —Όσσοντο γὰρ ἀλγεα θυμῷ. Il σ. 224.
 SYN. Κληδονίζομαι, οἰωνίζομαι, μαντευο-
 μαι. παρρωρεῶ.
- Όσσιχος.**
 Όσσίχον ἐσι τὸ τυμμα, και ἀλίγον ἀνδρα δα-
 μασθε. Theoc. 4. 55
 SYN. Ολίγος ὄτος, σμικρὸς ὄτος.
- Όσέον, τὰ Όσέα**
 —Περησε δ' ἀρ' ὄσέον εἰσω. Il. δ. 460.
 —Σεο δ' ὄσέα πυσει ἀρερα. Ib. 174.
 SYN. Όσ'ον, ὄσέον.
 EPI TH. Ἀρμωσθεντα, ἀφαιρὰ, λευκά, μυ-
 ιλοεντα, σεσηρότα, ταμεισιχρ α.

- Όσαριον.**
 —Ὡς ἐμὲ κιχλαί
 Αἰ νεκυες ξηροῖς ἠκαχον ὄσαριοις. Ep. l. z.
Όσινος, Όσωδης.
 Τῶς ὄσινους φυσῆτε τὸν φρακτὸν κυνός. At. A.
 863.
 Και τα μαχηρι φασὶν ὠδῆς σφοδρα. Ath. 6.
 SYN. Όσεινος, ὄσοφύης.
- Όσλιγξ.**
 —Τῶ δέ οἱ ὄσσε
 Όσλιγξες μαλεροῖο πυρὸς ἄς ἰνδαλλοντο. Ap. 1.
 1297.
 —Ἀπ' ὄσλιγξαν αἰὲν ἀλειφα ρεει. Ib Sch. Call.
 SYN. Λαμπηδων.—βοσυχος, βοσυξ.
- Όσθηκη.**
 Όκ ὄσθηκαις.—Lyc. 367.
Όσοφύης, Vid. Όσινος.
 Καρκινος,—ὄσοφύης,—Hom. B. 287.
- Όσρακινδα.**
 —Και βλεφεῖας ὄσρακινδα. At. Eq. 851.
- Όσρακοδερμος**
 Καρκινος—ὄσρακοδερμοι. Ib. 286:
Όσρακον. Vid Λεπυρον.
 Αἰὸλον ὄσρακον ἐσσι, χελυς, ερεσι ζῶσα; Hom.
 M. 33.
 Ἐσι δέ τις γλαφυρῷ κεκαλυμμένος ὄσρακῷ ἰχ-
 θύς. Opp.
- Όσρακοχρως.** Vid, Παχυρος.
- Όσρακω.**
 Κελυφῶν σφροβίλον ὄσρακωμένην. Lyc. 89:
 E X P. Τῷ ὄσρακῷ τῷ ὠδ' ἐσκαπασμένην.
- Όσρακοῖς**
 —Όσρακοῖς ἐπλαταγησε δομος. Ep. l. 1.
- Όσρεα, τα:**
 —Και ὄσρεα μυλοεντα. Ath. 4. 5.
- Όσριμον**
 Ἀλλ' ὄσριμον μὲν ἀντί.—Lyc. 94.
 SYN. Ἐπαυλις.
- Όσριτης.**
 Νῦν δε και ὄσριτιν οἰω λιθον ἐντρεψαντες,
 Ἀκρητον, κελομαι πινεν, ὀδυνηρατον εἰδῶς. κ. λ.
 Oph. L.
 EPI TH. Αὐδῆεις, ἐχεφρων, θευδῆς.
- Όσφρανομαι, Όσφραομαι**
 —Κρομμυον ὄσφρανομαι. At R. 667.
 —Όσφρόμενος ἐξεπίυσα. Ib. V. 788.
 SYN. Όσμαομαι, ρήπλατω.
 Οὐδ' ἱερῇ ρινεσσιν ἐπερχεται ἠέρος ὀσμή. Apoll.
Όσφραντηριος
 —Και μυκτῆρες ὄσφραντηριοί. At. R. 920.
 SYN. Όσφραττικός, ὄσφραντός.

Ο Τ

Οσφύς.

Ἐχσι γὰρ και κεντρον εκ τῆς οσφύς

Ὄξυτατον, ὡ κεντῶσι—Ib. V 225.

SYN. Ραχίς, φασί, φοῖα, ἰξύς, κοιλία, κνίσις.

ΕΡΙΤΗ. Αβροχός.

Ο Τ

ΟΤΑΝ, ὅτε. Vid. Ὅποταν.

—Όταν μ' ερεθίσην ονειδῆσις επειεσσιν. II. α. 519.

Κρεσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χασεται ἀνδρὶ χερσὶ. Ib. 80.

ΟΤΙ.

—Ότι γὰρ θνησκοντας ὀράτο. II. α. 56.

SYN. Διοτι, ἐπεὶ, ἐπὶπερ, ἐπιήπερ, οτιῆ, ὅτι τοῖ.

ΟΤΙΣ.

Ἀνθραπισ τινυνται, ὅτις κ' ἐπισηκον ομοσση. II. τ. 260.

SYN. Ὅσος περ, πᾶς ὅσος, πᾶς ἕκασος, ὅποσος, ὅσις αν, ὅσις δ'η, ὅσις ποτὲ, ὅσις περ—

Οτλευω, Οτλω.

Ἡ τηλιπῶνδε πῆραν οτλῆσαι κακῶν. Lyc. 819.

—Καματον βαρὺν οτλευεσι. Apoll. 2. 1010.

SYN. Ὑπομενω, ὑποπερῶ, κακοπαθῶ, οἰζυω, πονῶ, μογεω.

Οτλος.

Ἀπαντα πανδοκῆσα παιδίας οτλον. Aesc. S. T. 18.

SYN. Καματος, μοχθος, πονος, ταλαιπωρία, κακοπαθῶ, τρυσις.

Οτοβος, Οττοβος.

—Ότοβος δ' απλητος οραρει

Σμερδαλενς εριδος, —Hei. 3. 709.

SYN. Αραγμός, ζερβος, ερυμάγδος, ἦχος, ἑμαδος, ψιφος

ΕΡΙΤΗ. Ἀρματοκτυπος, θηλυμανίς.

Οτοτυζω

Ἄλλος ἄλλον ατοτυζε, Eur. Ph. 1054.

SYN. ὘ρηνεω, γοαω, οδυρεμαι, ατοτυζω, εποτοτυζω.

Οτραλεως.

Αιψα και οτραλεως—II. τ. 317.

SYN. Σπυδαίως, ταχῶς, δρασίως, ενεργῶς, επιμελῶς, ἀδολως.

Οτρεὺς.

Ὅτρεὺς δ' ἐστὶ πατρὸς ονομα κλυτός—Hom. A. 147.

Ο Υ

Οτρηρός.

Τῶ οἱ εσαν κηρυκε και οτρηρῶ θεραπόντε. II. α. 321.

SYN. Σπυδαίως, συεργός, ενεργῶς, φιλεργῶς, δρασιμῶς, δρασιμῶς, επιμελῶς, επισπερχῶς, ὑπηρετος, ταχῶς, ἀνδρῶς. πωτός.

Οτρυνω, Οτρυνω

Οτρυνεων Δαναως—II. ν. 209.

Ἄλλ' ἄλλος οτρυει κηρικμοσοντας Ἀχαιῶς. Ib. 3. 268.

Κλεψαι δ' οτρυνεσκον εὔσκοπον Ἀργεφοντην. Ib. ω. 24.

SYN. Ἐξοτρυνω, ἐποτρυνω, παροτρυνω, κελευω, εγκλευω, ὀξυω, παρορμαω, παροτροπῶμαι, διεγερω, επισπυδω, παρακατασκευαζω, παρακαλεω.

Οτρυντεὺς, Οτρυντείδης. Vid. Ιριτιων.

Οτρυντής.

—Μηδέ τις ἄλλην

Λαῶν οτρυντῶν ποτιδεγμενος ισχαναασθω. II. τ. 235.

SYN. Παρορμησις, παρακλευσις, παροτροπῆ.

Ὅτι ταχισον.

Χρηδ' ὄτ' ἴταχισον ἀγει πλοῶν.—Call. 4. 319.

Ο Υ

ΟΥ, Ουκ, Ουκι.

Μη κ' τοι ε χρεισμη σκῆπτρον—II. α. 28.

—Και εκ ἀπεδέξατ' ἀποινα. Ib. 95.

—Ἡε και εκι. Ib. 238.

SYN. —Μη, ε μη, εδ' εν τι.

Οιαις.

—Οι δ' εκσι παντες ακνον. II. μ. 442.

SYN. Ους.—ἄτα, ακοαί. vid. ακω.

ΕΡΙΤΗ. Χρυσόβρον.

Ουδαίος.

—Ουδαιω ἐνὶ βοθρῶ. Hom. M. 112. (al. κατεδαιω)

SYN. Χερσαίος, εγθεος, επιγυειος, χθονιος, επιχθονιος.

Ουδαμα, Ουδαμῆ, Ουδαμκ, Ουδαμως. Vid. Μηδαμῆ.

Ουδαμά τοι συνεβα ποδέσαι τινά τῶν ἀπεινῶν ε. Theoc. 10. 8.

Κρατος δ' ὅτω κρατος μελει, Παράβατον ὘δαμῆ πειλει. Soph. An. 886.

—Τῆτον εδαμῆ λεγω. Ib. 189.

Το συγξενὲς τῆτ' εδαμῶς τίτ' ην φιλον. Ib. Oed. C. 805.]

Οδυνας

Ουδας, Οΐδος.
 Φάτες οδαξ έλον ΐδας.—Π. λ 748.
 —Καρη δ' εις ΐδας οραται. Hesf 532.
 Πεπλον μὲν κατεχευεν έανόν πατρός επ' ΐδει.
 Π ε 734.
 S Y N. Δαπεδόν, εδαφος, γή.
 E P I T H. Ασπετον, αμύροτον, αρίσφαλές,
 γενεθλιον, ευρυχωρον. ευζων, ευηλατον, θεσκει-
 λον, κραταιπέδον, λυπρόν, πίαρ, πολυδαίδα-
 λον, σφυφελόν, φυσίζου.
Ουδός.
 Εση επ' υδόν ιών.—Π. ζ' 375
 S Y N. Βατήρ, βαθμύς, βαλός, ολιά.
 E P I T H. Αυλειος, λιπαρός, ξηρός, λαϊνος,
 ασεμφής, ευερής, ξηνηδόςος.
Ουδεις.
 —Τδ όν μενος υδενί εικων. Π. χ. 459.
Ουδεν, προ Ου.
 —Ότ' αρισον Αχαιών υδέν ετισας. Π. α. 244.
Ουδενωσωρος.
 —Τευχεα—υδενωσωρα—Π. δ. 178.
 E X P. Ουδεμιάς φροντίδας αξία.
Ουδεπη
 —Ουδεπη εσι
 Σέδ γε λιθομενον, γλυκερήν κοσμήσαι ασιδίν.
 Hom. VI. 58.
 S Y N. Ου μη, υχι, υδαμώς, μηδαμώς, μη
 δΐτα, υ μέν πως, υκυν, υ μέν ται, υ μεν εν.
Ουδεποτε. Vid. Μηποτε.
 Ουδεποτε Τρώες πρό σφλαων Δαρδανιαων
 Οιχνησκον.—Π. ε. 789.
Ουδεπω. Vid. Μηπω.
 —Ουδεπω Εκτωρ Πευθετο—Π. λ 497.
Ουδετερωσε.
 —Ουδ' αρα τε προκυλινδεται υδετερωσε. Π. ζ.
 18.
Ουθαρ.
 Ει δ' ε κεν Αργος ίκοιμειθ' Αχαιϊκόν, υθαρ αρρης.
 Π. ι. 141.
 S Y N. Μασίς, τρωγαλιον, ευφορια. (το καρ-
 πιωατατον τΐς γΐης.)
 E P I T H. Γλυκερόν, τιθινητηριον.
Ουθατοης.
 Και χθονα πικραν, παντων τροφόν υθατοεσσαν.
 Oirh. L.
Ουκαλεγων.
 Ουκαλεγων και Αρτηνωρ πεπνυμενω αμφω. Π.
 γ 148.
Ουκην.
 Ουκην, Προμηθευ. τυτο γινωσκεις—Aeic. Pr.
 377.
 S Y N. Ουδαμώς.

Ουλαμύς.
 —Κισών ανα' ελαμόν ανδρών. Π. δ. 251.
 S Y N. Αθροισις, θορυβός, λοχος, ταγμα,
 ταξις, μαχη.
 E P I T H. Μελισσαίος, χιλιοναυς.
Ουλαμηφόρος.
 —Πευκησιν υλαμηφοροίς
 Τρισπερα λεοντος—Lyc. 32.
Ουλαμωνυμος. Ib. 183. (al. Ουλαδωνυμος.)
Ουλή.
 Ουλήν την ποτέ με σύς ηλασε λευκῶ οδοντι.
 Od. φ 219.
 S Y N. Ωτηλή, κηλίς, μωλωψ.
Ουλιος.
 Οίος δ' εκ νεφρων, αναφαινεται κλιος ασήρ. Π.
 λ. 62.
 S Y N. Ουλιμος, ολόος, ἔλοος, ἔλος, ελομενος,
 ολεθρίος.
Ουλοκαρηνος.
 Γυρός ενν ωμοίς, μελανοχροος, υλοκαρηνος. Od.
 τ. 246.
 S Y N. Ουλοθριξ, τριχελος, ελοτριχος, ἔλος,
 πλοκαμωδης.
Ουλοπατες.
 Ουλοποδ', υλοκαρηνα πυρός κατεδαμνατ' αΐτ-
 μή. Hom. M. 137.
Ουλος.
 Αρτον δ' ἔλον ελων—Od. p. 343.
 Χλαΐτην πορφυρεϊν ελην εχε δΐος Οδυσεύς. Od.
 τ. 225.
 —Ουλη δ' επεννηθε λαχη. Π. κ. 134.
 S Y N. Ολος, ὑγίης, προσωπιης.—τρυφερός, α-
 παλός—δασύς,—ελοθριξ.
Ουλος. Vid. Ουλιος, Ολίθριος.
 Ει ετω μαινεσθαι εασομεν ἔλον Αρηα. Π. ε. 717.
Ουλοχυτη
 —Και υλοχυτας ανελορτο. Π. ε. 410.
 S Y N. Ολή, ελή, κριύη, προχυται, τὰ υλο-
 χυτα—τὰ κανά.
Ούλε
 Ούλε τε και μεγα χαΐρε.—Od ω 401.
 S Y N. Τυγιαινε, ευτυχη, ευρατΐε, χαιρε
Ουπις.
 Ουπίς τε, Λοξώ τε, και ευναιων Εκαέργη,
 Θυγατερες Βορεαο.—Call. 4. 292.
Ουπω, Ουπως. Vid. Μηπω, Μηπως.
 —Και επω λήγε χολοιο Π. α. 224.
 Τῶ δ' επως τις όμοιος—Ib. ε. 553.
Ουπωποτε. Vid. Μηποτε
 Τῆ δ' ετω ποτέ ναΐται ακηριος ευχετωωντα
 Od. μ. 98.

- Ουρα τὰ, προ Οὐραϊ, 'Οροι.
 Όσσα δε Δίσκου ἔρα καταμαδίοιό πιλονται. II.
 ψ. 431.
 Ε Χ Ρ. Ορμή, αρεσίς.
 Ουρά.
 —Οί ρα μῶν βράς σιοματεσσιν εκοπιόν. Hom.
 B. 290.
 S Y N. Κερκος. ολλαία.—οροπουγιος.
 Ε Ρ Ι Τ Η. Αμφικλιτος, αγκυλοκυκλος, αυτο-
 τοσκιτος. αυτοσσυτος, ασατος, διπλυχος, δο-
 λιχη. δολιχοσκιος, εκλυτος. ελαφια, λεπτο-
 φυίς, λασιος, εὔτριχος, τανυτριχος.
 Ουραϊος.
 —Τριχες ακραι Ουραϊαι—II. ψ. 520.
 Ουρανη (Αμις)
 —Την κακοσμον κρανη. Ath. I. 14.
 Ουρανια. Vid. Μῦσα.
 Ουρανιη πολον εὔρε και κρανιων χερων ασρων.
 Ασρων εδιδραξα παλιδιητων αναγκινη. Ep. I. 1.
 Ουρανιδης, Ουραγιων.
 Ουρανιδη μεγ' ανακτι, Θεῶν προτερη βασιλῆι.
 Hef. 3. 486
 —Θεοί κρανιωνες. II. p. 195.
 Ουρανικος.
 —Και κρανιοις πετηνοίς. Hom. B. 26.
 S Y N. Ενερανιός, επερανιος, ολυμπιος, αιθε-
 ριος, υπερκοσμιος.
 Ουρανοδενκτος.
 Ης ἄπο αιγλη γαϊαν ελισσεται κρανοδενκτος.
 Hom. XXXI. 3.
 Ουρανομικης.
 —Ελατη τ' ἦν κρανομικης—Od. ε. 239.
 Ουρανοικιος.
 Κενῶ δ' αταν
 Γαμετᾶς κρανομικον. Aesc. Supp. 172.
 Ουρανοπαίς. Vid. Ρεα. Θεμις.
 Ουρανοπλαγκίος.
 Ουτα και μεροπων γενεή καματηδὲν αλάται
 Η βιον η θανατον διζιμηνη κρανοπλαγκίον.
 Map. 4. 623.
 Ουρανος.
 Κρισση δ' κρανὸν ἔκην—II. α. 317.
 S Y N. Πολος, σφαῖρα. Ολυμπός.—αιθήρ.—
 κρανισκος
 Ε Ρ Ι Τ Η. Αεροις, αιγλης, αιθερολαμπής,
 αιθων, αεροφοιτος, αερωατος. ευρυςενρος, δι-
 αυγίς, δινηκίς, επλαγανος, ενδιος, μεγας, ἡμι-
 φανής, ηνεμοικς, πανδύκος, πολυχαλκος, περι-
 καλλής, πολυνεφελής, σιδηρεος, τηλεστανής, τη-
 λαυγής, τιμηκίς, ὑδροφορος, κυαναντυξ.
 Ρ Η Ρ.—Διός ζαθεον πεδον.—
 —Ες κραιον ασθιτον αιεί Cal.
 —Ες κρανὸν αστρα φερονται. Theoc.

- Θεῖ θρονον κρανὸν ευρύ. Naz.
 —Εδρη Διός υψιμεδοντος. Col.
 —Θεῶν εδος, κρανὸν αιπύ. Solon.
 Ολυμιοι παλακες Lyc.—Ζανός θρονος. Theoc.
 —Διός χαλκοβατὲς δῶ.—βίλος θροπεσιος—
 —Δαμα Διός νεφεληγερεταο. Hom.
 Χρυσουγής δομος.—Αεροβὲν μελαθρον.—
 —Ποικιλονωτον ες υψιφοσαν ιτυν ασρων.
 Ποικίλον ευφανεεσσι κενάτρμενον κρανὸν ασροις.
 —Αεροφοιτος κυκλος Ολυμπι. Nonn.
 Ουλυμιοιο ευωδός αιπά μελαθρα. Cal.
 Ουρανιοι κενεῶνες.—Χῶρος πολυολκος.—
 Ουρανην αφίδα, και ασερινη περιωπην.
 Μακαρων θαλαμοι —αεροις θεῶν δομος Ep.
 Τφουχυνη θάκος. Ορος αχραντον. Apollin.
 Ευπατερα αυλα Ζηνός πολυχρυσος οίκος. Eur.
 Ουρανος κρανιοστιν αγαλλομενος φαεσσιν. Naz.
 Χηλκεος ασφαλές αιὲν εδος μενει κρανός.—
 Ουρανὸν εν χρυσειοις δομοισιν. Χαλκίπεδον διῶν
 εδραν
 Υπατον ευρυτικη δῶμα Διός Pind.
 Ουρανὸν παρ γενετωρ, κοσμο μέρος αιὲν ατειρές
 Πρεσβυγενεθλ, αρχή παντων, πανταντε τε-
 λευτή—
 Κυανοχρως, αδαμασει, παναιυλε, αιολομορφε,
 Πανδέρκας, κρονοτενε, μακαρ, τανυπερτατε
 δαιμόν.—κ. λ. Orph. H.
 Ουρανοχος
 Αξιον δ' κρανεχον αρχην σεβαν. Aesc. Ch. 959.
 Ουρεσιβωτης,
 —Ους ὁδ' εχει χῶρος κρεσιβωτας. Soph. Ph.
 1177.
 Ουρεσιδρομος. Vid. Ορεβωτης.
 Τις δ' ὁδ'ε Καστριων μασιρ κρεσιδρομων
 Ες ορος εκολεν—; Eur. B. 983.
 Ουρεσικοιος Vid Πάν.
 Ουρεσιφοιτης. Vid. Βακχος.
 Ουρεύς.
 Ουρήας μεν πρώτον επωχετο.—II. α. 50.
 S Y N. Ορεύς, ἡμιονος, ασραβι. κίππος, ὑπο-
 ζυγιον
 Ε Ρ Ι Τ Η. Ταλαεργίς.
 Ουρεω.
 —Μήτ' εκτος ὁδ'ε προβαδην κρησις. Hef. ε. 727.
 S Y N. Ενερεω, επερεω καταρεω, ομιχηνω.
 Ουρητιαω.
 Αιυς μεν, ην κρητιασις, αυτηή
 Παρά σοι κρημισσετ' εβγύς—Ar. V. 803.
 Ουριαχος
 Επὶ δ' κριαχος πελεμιχηθη Ευχρος II. π. 612.
 Ε Χ Ρ. Το οπισθεν μέρος τῶ θρατος —σαυρω-
 πτήρ.
 Ουρεθρεπίος.

Ο Υ

- Ουρο θρέπιος. Vid. Ορεσιτροπος.
 Ως κριθρεπιαν μοσχον. Eur. Hec. 203.
 Ουριώ. Ουριώ.
 Όταν δ' ο δαίμων ευροή, πεποθήναι
 Τον αυτον αιτή δαίμον' ερίην τυχης. Aesc. Per.
 604.
 Ος γ' εμά· γάν φιλον, εν ποιοις
 Αλιυσαν, κατ' ορθόν κρισας. Soph. Oed. T.
 714
 —Ουριωκεν ες δρομον. Ep. I. 4.
 S Y N. Επεριζώ, κρισδρομω. σωζώ.
 Ουριος.
 Ραγάδας ες πετρας, υπέρ κριον—Theoc. 24.93.
 —Ουριω πλατη. Soph. Ph. 358.
 S Y N. Επυρος, επιδεξιός, ευφορος, επιτη-
 δεος, (sc. ανεμος.) ευδιος.
 Ουριοςατης
 Θήλυ κρισαταν
 Ομῳ κρεκτὸν γοητων νομον—Aesc. Ch. 819.
 Ουρον.
 Ουρον απηθήσαι—Nic.
 S Y N. Ουριμα.
 Ούρος.
 Τοῖσιν δ' ἰκμενον ἔρον ἰεὶ ἑκαεργος Απολλων. II.
 α. 479.
 S Y N. Ευνημια.
 ΕΡΙΤΗ. Αλιαῆς, απημων, εὔτροχος, μαρ-
 μαρος, λιάρς, λιγύς, καλλιμος, πηλιστιος,
 πρηνεικός, κραιπνός, ευκραῆς, πομπάιος, ναυ-
 σιδρομος.
 ΡΗΡ. Ουρια πνοή—ανεμος φορός, επιφορος,
 σωτηριος.
 Ουρος.
 Νεσωρ δ' οἶος εμιμέ Γερηνιος, ἔρος Αχαιων. II.
 § 80.
 S Y N. Φυλαξ. σωτηρ.
 Ουρός.
 Ουρός τ' ἐξεκαθαιρον,—II. ε. 153.
 ΕΧΡ. Ταφαρδῆορυγματα. αυτλιαι.
 Οὔς. Poet. Οὔαι.
 Αντιφον αὐ παρὰ ἔς ελασε ξιφει.—II. λ. 109.
 Τοῖσδε λογος—Εἰς ὅτα φερει πᾶσιν—Soph. Aj.
 149.
 —Αμοὶ κλυτος κατα βαλλει. Ib. κ. 535
 ΕΡΙΤΗ. Αρπικον, δυσμαχον, ευμενές, θελ-
 γμενον, καμπύλον, λιπυ. αρκον, ταχυπαθής.
 Ουσια
 —Κάξετασω τὴν υσιαν. Ag. Ecc. 724.
 S Y N. Περιουσια, ἐξουσια, τὰ ὑπαρχοντα,
 γρηματα.—ὑπαρχής, ὑποσασίς.
 ΕΡΙΤΗ. Ικαίη, συχνή
 Ουταζω. Ουταω. Ουτημι.
 —Μεταφρενον ετασε δαρί. II. ε. 56.

Ο Φ

- Πλευρά—ετισε ξευσῶ χαλκρηῖ. Ib. δ. 469.
 —Τη γ' εταμεν ορεί χαλκῶ. Ib. ε. 132.
 S Y N. Τοαυματιζω, τιτρωσκω, τραω, πηλη-
 σω. νυτῶ, τυτῶ.
 —Ταμεν χροα νρηῖ χαλκῶ. Hom.
 Ουτιδανος.
 —Δηλός τε και ετιδανος καλσειμην. II. α. 293.
 S Y N. Ατιμος. αναριθμος, εδαμμιος μηδα-
 μιός, σαῦλος. ασθενής, αχρηστος. ακολαστος.—
 ελαχιος.—ευνος.
 Ουτις.
 Ουτις εμοὶ γ' ονομ' ἔστι—Od. ι. 366.
 Ουτοι Vid. Ου
 Ουτοι αποβλητ' εἰς θεῶν ερικυδέα δῶρα. II. γ.
 65.
 Ουτω, Οὔτως
 Εἰ δ' ἔτω τᾶτ' εἰν.—II. α. 564.
 Μηδ' ἔτως, αγαθός περ εἰν.—Ib. 131.
 S Y N. Οσαυτως, ὁμοίως.
- Ο Φ
- ΟΦΕΙΛΗ.
 Πασας δ' ἡμετερας αρες, ὡ πατερ ηπί,
 οφειλός. Cam.
 S Y N. Οφηλημα. οφησις, οφλημα, απ-
 οφλημα, δανειον, χρεος, χρεωσημα. αναγκη.
 Οφηλετης.
 Ως εἶν αρκείν εμ' οφηλετης ετι. Soph. Aj. 591.
 S Y N. Χρεωτός, χρεωφηλετης, ὑποχρεως, ὑ-
 περχρεως, δῆς.
 Οφελω.
 —Πολεσιν γαρ Επειὸ χρεῖς οφειλον. II. λ. 687.
 Ευδαιμων πρῶτον μεν ὁ μηδένι μηδέν οφειλων.
 Sent.
 S Y N. Οφλω, χρεωσω. οφελω.
 Οφητης.
 Τῶ γαρ Απολλων Φοῖβος εχεν λιθον αυθηνῆα
 Δάκε σιδριτιν ημερτέα, τὸν ρα βροτοῖσιν
 Ηνδα εν αλλοισιν καλειν αψυχον ορητην,
 Λυγρόν, ὑποτρύχον, σίβαρον, μεταγοχρεα,
 πυκνόν. Orph. L.
 Οφελω
 —Οφελει δ' ανδρὸς εραῖν. II. γ. 62.
 Τιμὴν πέρ μοι οφελει Ουμπιος εγλυαλιζαι.
 Ib. α. 353.
 S Y N. Εξοφελω. εποφελω, διυβαλλω,
 αυθα. αυξανα,—οφελω.—οφελω. προκοπίω,
 επιδιδωμι.
 Οφελος.
 —Απ' οφελός τι γεναμέθα και δ' ὄροντε. II. ν.
 236.

S Y N.

- SYN.** Ωφελημα, ωφελεια, ευχρησθημα, ονησις. κερδος, επικυρημα. αυξησις.
- Οφελτιος.**
—Και Οφελτιον εξεναριξί. Π. ζ. 20.
- Οφελτρεω.**
Θεός δ' οφελτρευσωσι κοσμήσαι πεδον. Lyc. 1165.
- SYN.** Κοσμεω, σαρω, παρασαρω, καλλυω. τιμαω.
- Οφελμα.**
Ου γαρ παρῖν οφελμα—Ib. Sch.
- SYN.** Σαρὸν, οφελτρον, οφελλα.—αυξημα—καλυμμα.
- Οφθαλμια.**
Ταυτης απαλλαξεν σε τῆς οφθαλμιας. Ag. Pl. 115.
- SYN.** Δημη, γλαμη, γλαμυξα. πηρωσις.
- Οφθαλμιαω.**
Οφθαλμια τις; Οιδιπυν ενιδε τυφλόν. Timoc.
- SYN.** Οφθαλμιζομαι, γλαμαω, λημαω, γλαμυξιαω—φθονω.
- Οφθαλμιοσ.**
—Αιετωσ οφθαλμιας. Lyc. 148.
- SYN.** Οξυαπις, οξυδερκίς, οξυφαίς, ευοφθαλμοσ, πολυδερκίς.
- Οφθαλμιδιον.**
Τὸ φθαλμιδιω περιφῖν. Ag. Eq. 905.
- Οφθαλμός.** Vid. Ομμα.
—Και εσφισομαι οφθαλμοῖσι
Πατρίδ' ἐμῖν, αλοχόν τε.—Π. ε 212.
- ΕΡΙΤΗ.** Ακοιμητοσ, αυπρωσ, αυγαλέοσ, ακορητοσ, γέλαων, γλυκύοσ, ἡμεροησ, διειδήσ, λιπορεξγίησ, κυκλοτερησ, λθωπησ, οξύσ, πανδερκίησ, πυροησ, πειδίοσ, ημεροσκοποσ, προκελευθοσ, κοτῶων, τροχοησ.
- Οφθαλμον αντιμιμον ἴλιε τροχῶ.** Ag.
Ωπὸσ θαλαμοσ Opp. Κρυφίων ἰνδ' αλμαλα πυρσων.
- Βλεμμα τε λαβριδιωσ εθεγγομενων βλεφαρων.**
Καλλιεσ ακρητε ζωροποται δρασειεσ. Ep. I. 7:
—Απ' οφθαλμῶν δε κηκὸν πῦρ
Ερχομενοισ λαμπεσκε, βαρὺν δ' ἐξεπιλυον ἰόν.
Theoc.
- Πομπωσ προκελευθοσ ερωτων.**
Θηητωρ κυκλωσ οτωπησ.
Οφθαλμοῖ γελοωντεσ ακοντισηρεσ ερωταν,
Φραιδρετεραισ χαριτεσσειν, ἔσων πλεωσ ασρα καλυπῖαι
Ανεφελιεσ ακτῖνασ οἰευνεσα σεληνη. Nonn.
- Οφθαλμοτεγκτοσ.**
—Πᾶν δε δεμιον
Οφθαλμοτεγκτῖν δενετο πλημμυρίδι. Eur. Alc. 181.

- Οφθαλμορυκοσ.**
Αλλ' εἰ καρανισῆρεσ οφθαλμορυχοι
Δικαι, —Aesc. Eum. 186.
- Οφητις.**
Τριφαι γαρ λεπῖν Οφητιδα κελεο πετρην,
Ἦν ποτέ τις κρατεροῖσι παπαριμένοσ ελθῆ οδ' ἔστι,
Καί μιν εφ' ἔγκη πασσε και ατρεκέσ εσσετ' ονειαρ
Orph. L.
ΕΡΙΤΗ. Λυγροδ, ὑποτρηχύοσ, σίβαροδ, μελανοχροωσ. πυκνύοσ.
- Οριοπλοκαμοσ.** Vid. Ευμενιδεσ.
- Οριεχοσ.**
Τον δε και εις ἑμωσ καταγει μογερόν Οριεχόν.
Arat.
ΕΡΙΤΗ. Αιγληνεσ, φαινομενοσ, βριαρόσ.
- Ορις.**
—Οπωσ ἰδόν αἰδλον οριν. Π. μ. 208.
Ψυχερόν ὄσ εν κολπῶ ποικίλον ἔχεισ οριν. Theog. 602.
- SYN.** Δρακων, ερπετόσ.
- ΕΡΙΤΗ.** Αρχεκακοσ, αιολωντοσ, αμφιελικτοσ, απελεθοσ, αγκύλοσ, δουλιχόσ, δηλημωσ, δεινόσ, ερπυηρ, γλαυκωφ, γοργωπόσ, ιοβόλοσ, λοξόσ, λοχηριοσ, κακοεργόσ, κηροτρόφοσ, ὄξυσ, ολόσ, υλομενοσ, πικρόσ, σκολιοσ, πολυκαρνηοσ, χθονιοσ, τριελικτοσ, τετραελικτοσ.
Δεινόσ οφισ, θηητοῖσ ολοόν τερασ, υφατόν επῖν,
Χρυσάῖσ γαρ φολιδεσσειν εθρηεται, εν δ' ἀρα πρεμμον
Απλατοῖσ ὄλοκοῖσ φερευμενοσ αμφιπολευει
Σῆμα Χαμαιζηλοιο δῖοσ—κ. λ. Orph. 926.
Ανδ' οριν, πετασαντα γενυν πλεω θακατοῖσ.
Ib L.
- Οφιδησ.** Vid. Πηγχοσ.
- Οφλισκανω, Οφλισκα, Οφλω.**
Ουδ' αν τρεσασ εποιμι τὸσ σοδὸσ βροτῶν
Δοκῶντασ ἔναι και μεριμνητάσ λογων,
Ταυτεσ μεγασην μωριαν οφλισκανεν. Eur. Mi. 1227.
—Ει κακῶσ νομιζομεν
Τιμᾶν τὸν εσθλόν, αμαθιαν οφλησομεν. Ib. Hec. 326.
- SYN.** Οφελω, χρεωστω, καταδικαζομαι, επιπιλω.
- Οφρα.**
Οφρ' ἰκετ' Αριτην—Od. η. 141.
—Ἐχει κοτον οφρα τελεσση. Π. α. 82.
Οφρ' ἡμῖν εναεργον ἰλασσειαί—Ib. 147.
Οφρ' αν μὲν κεν ὄρᾳ Αγαμεμνονα—Ib. λ. 187.
SYN. Οπωσ, επεί, ἄσ, ειτότε, ἰνα.
- Οφρυα, Οφρύσ.**
—Λεπαρᾶν δ' οφρυην καθημενοσ. Eur. Herac. 395. al. λεπαιαν.

Αμφοτερας δ' οφθῆς συνελεν λιθος—Π. π. 740.

SYN. Ιαύς.—βένος, λοφος

ΕΡΙΤΗ. Αμβροσία, γαλιναία, βλοσυρά, λασιος, μελαινα, κυαιεν, κυαιαυγής, εργατή, σοβαρά, υψιβαθία, φαιδρά, χαροπή.

Οφρευσις.

Ιλιος οφρευοισσα—Π. 411.

SYN. Βνωδης.—ύπεροφρυς, οφρευζων. αλαζων, υπερηφανος—μετεωρος.—τας οφῆς επαρας;

ΟΧΑ.

Οιονοπολων οχ'αριος. Π. α 69.

SYN. Εξοχως.

Οχανον.

Διό δεύτε καρικοεργεος οχανοιο

Χείρα τιθεμεναι. Απασ. 105.

SYN. Οχανη.—αγκυλιη.—δ. τῆς ασπίδος πορταξ.

Οχετηγός.

Ὡς δ' ὅτ' ἀνηρ οχετηγός—Π. ρ. 257.

—Δοετροχόοι οχετηγοί. Μαν. 6. 422.

SYN. Τδραγωγός.

Οχετίος.

Μιγνυμεναν δ' οχετῶν πυρὸς αφθίτε εργα τε' λυσα. Ζοροαστ.

SYN. Τδρεσροα, διαρροα, ρυαξ, σωλήν, διαρξ; ἔπιρυγμα, αγυγίς.

Οχέις.

Ὅς οἱ ὑπ' ἀρθερεῖνος οχευὸς τετατο τυρυαλειης.

Π. γ. 372

—Ὅθι ζεσῆρος οχῆες

Χρυσεοι συνεχον.—Ib. δ. 132.

—Σανίδας, και μακρὸν οχῆα. Ib. μ. 121.

SYN. Ιμάς. δέσμός. μοχλῆς; εμποδιον.

ΕΡΙΤΗ. Αλυτος, ακλίνης, ατινακτος, αερηκτος, ευτευκτος, σθεναρὸς, σῆβαρὸς, αυτοσελικτος, λιθογλώχιη, πολυσφρηγισος, θεοδμητος.

Οχευω.

—Εἰ τιν' οχευοισεις

Τῶν αιγῶν, φλασω τυ.—Theoc. 5. 147.

SYN. Επιχερευω.

Οχλω.

—Ουδέ τί σε χρεῖ Νηπιαας οχευω—Od. α. 297.

Χαιρω δ' ευφοβοῖσιν χερσὶ λυρην οχλων. Theog.

534.

—Δαμημεναι ηδ' οχλεισθαι. Π. ρ. 77.

SYN. Εποχλω, φερω, κομιζομαι, υποφερω, υπομενω, προσελευω.

Οχῆ.

Τῶν προθε μηνος φηγῶν πυρῶν οχῆ. Lyc. 482.

SYN. Βρώμα, εδαδύ, τροφή.

Οχῆμα.

Μη σῆαι πολυκαπου οχῆμα

Ναὸς αὐτῶ.—Soph. Tr. 668.

SYN. Οχος, αμαξια, διαφορος, απνη, ἀρμα;

ΕΡΙΤΗ. Θαλασσοπλαγκτον, λινοπτερον, τεθριππον, παλικὸν, ἀσεφάβρον.

Οχισιος. Vid. Περιερας.

Οχθεω, Οχθίζω

Την δε μεγ' οχθητας προσεφη—Π. δ. 30.

Οχθίζων σφακελω.—Opp

SYN. Στεναζω, δεινοπαθεω, αγανακτεω.—ποικω βαρυνομαι.

Οχθη

—Παρ' οχθας Σαγξαραιοσ. Π. γ. 187.

SYN. Οχθος, κρημνός, ανδρον. ποταμῆ πλευρα, τα χειλη

ΕΡΙΤΗ. Αγλαοκαρπος, ἀλιερκῆς, ακυμων; ερημάς, ευαδῆς, ευτροκαλος, ευπεταλος, βουθῆα, βαθυκυμων, θαλερὸς, λασιος, μαλακῆ, υψιλή, σχοινοδῆς.

Οχθηρὸς

Και Σαλπτιων βεβῶσαν οχθηρῶν παγων. Lyc. 1361.

SYN. Βνωδης, πολυδερῆς.

Οχθος.

—Και Κυθηιον οχθον. Hom. A. 17.

SYN. Οχθη, ακλή, αιγιαλος, βενός, πρῶν. κρημνός, πετρα.

ΕΡΙΤΗ. Ακρωρειος, αιτύς, αμφιπεδος, ελαιος οφρος, ευδεινρος, υψαυχην, ὑψηλῆς, κακοσκηκῆς

Οχθοφόρος. Vid. Τδρευς.

Οχλω, Οχλιζω.

—Ὡς παρῶν τέ γ' εμποδων Οχλῆς.—Sopho Oed. I. 454.

—Υπὸ ψηρῆδες απασαι Οχλειῦνται—Π. ρ. 261.

—Τον δ' ἔκε δ' υ' ανῆρε δημη αρισω

Ρηῆδιωσ επ' αμαξαν απ' υδεις οχλισηαι,

Οἱοι υἱν βροτοῖ εἰσι—Π. μ. 448.

SYN. Διοχλω, ενοχλω, παρενοχλω, οχλωα, ταρατῶ, εκταρατῶ, κινω, διαθορυβω, εμποδιζω, κωλυω, απω.—συναγω.

Οχληρός.

Γυνη πολυτελής εσ' οχληρόν.—Menand.

Οχληρὸς ανῆρ εσιν, εν νεοῖς γερων. Sent.

SYN. Οχλωδῆς, αλγευῶς, ανδῆς, ταραχῶδῆς, κλονῶς, θερεβωδῆς, ασατος.

Οχλος.

—Αθρόος οχλος. Theoc. 15. 72.

* L. 11

SYN:

SYN. Ομιλος, δορυφόρος, παραχή.—*οχλησις, ενοχλησις, αγανακτησις.*
ΕΡΙΤΗ. Απειρεσιος, αδυρογλωσσος, αλαστωρ, δυσαρθμος, κακεργατης, μισαφινος.
Οχλοχαρής. Vid. Πονοπατρίων.
Οχμαζω.
 Ἰππεις τ' οχμαζει.—Eur. El. 817.
 Ἄρεος οχμαζουσα θοδν σακος.—Ar. i. 743.
SYN. Διεξαγω, κατεχω, κρατω, βασάζω.
 συνδωω. παρσπατρίαλευω.

Οχμος
 Αιπύς δ' αλιερός οχμος—Lyc. 443.
SYN. Οχθος, πυργος.

Οχιη.
 —Και ἄπιτος οχνας ενεικαί. Theoc. i. 134:
SYN. Απιός, απιον, αχράς.
ΕΡΙΤΗ. Αγλαοκαρπος, ευπνοος:

Οχος.
 Ἐς δ' οχεα φλογεα ποσὶ βησετό.—Il. ε. 745.
SYN. Αρμα, ἀμαξά, απινη, οχημα.
ΕΡΙΤΗ. Κροκεος.

Οχος.
 Ου γαρ εσαν λιμένες ηῶν οχοι.—Od. ε. 404.
SYN. Δεκτικίς. πολυχανθής, ευκυκλος.

Οχυρός.
 —Αλλ' ἐδὲ ἔς
 Τεκτων οχυράν ἔτως ἐποίησεν θυραν,
 Δι' ης γαλήναι και μοιχὸς κκ ἐσερχεται. Apollod.
SYN. Εχυρός, ισχυρός, περιόχος, εφυμνός,
 εμφρερος, ευπαγής, σίερεός.

ΟΨ.
 —Ο δε Ξυθενκε θεᾶς οπα φωνισασης. II.
 ε. 182.

SYN. Φωνή αυδή, μελος, κληδών.
ΕΡΙΤΗ. Αμελικτος, αμβροσία, λιγυρά,
 καή, αγαθός, λαικισσα, μελιγυρος, μελι-
 χρή, καλλιμος, θεμερής, ἱμερσισσα, θεοπε-
 σιος, ταναή, φρικώδης. χαλκισος, vid. Ηχά.
 Θελοιτες αγαγειν επικαμιαν
 Ανδρῶν κλυτὰν οπα Pind.
 Οὐδ' δη πικροτατην οπα
 Γηρυσαντος ηικισα—Arist.

Οψαματις.
 Μιλων οψαματα.—Theoc. 10. 7:

Οψαρον.
 Ουτοι ματαιον ανδρὸς οψαρον πελει. Aesc. Ch.
 532.
SYN. Ωψ. οψις.

Οψαριον.
 Τα πετρογονά ταυτ' οψαρια.—Philem.
SYN. Οψον.

Οψαροτις
 Ουτω κ' οψαροτις πρωτηροτη ισσαριζει. Hef.
 ε. 488.

Οψαρτυσια.
 Φιλοξενε καινή τις οψαρτυσία. Ath. l. i.
Οψε, Οψιατερον.

Εκ τε και οψε τελει—Il. δ. 161.
 Οψε κακῶς νεῖαι—Od. μ. 141.
 —Μικρον οψιατερον. Ath. l. i.

Οψεω.
 Τῶ ρ' οἴγ' οψειοντες αὐτῆς και πολεμοιο. Il. ζ.
 37.
ΕΧΡ. Οπτικῶς εχοντες, θελοντες ιδέν.

Οψητήρ.
 —Εν οψητήρι κολυμβῶ, Athen. l. 6.

Οψιατος.
 Και πειτος δακρυσι λιθουμενον οψιανοιο. Orph. Li.

Οψιγονος.
 —Και οψιγονων ανθρωπων. Il. γ. 353.
SYN. Οψιγενός, οψιβλασής, οψιβλασος, οψι-
 μος, οψιτεκος, μεταγενεστερος.

Οψικοίτος.
 Εν οψικοιτοις δ' ομμασιν βλαβας εχωι. Aesc. H.
 Ag. 891.
SYN. Ακοιμητος.

Οψιμος.
 Ημῖν μεν τοδ' εφινε τερας μεγα κητιετα ζεύς,
 Οψιμον, οψιτελεστον, ὄς κλειος σποτ' ολεται. Il.
 ε. 325.
SYN. Βραδυχρονος, οψιγονος.

Οψινος.
 Ταν Επιμηθεος αγων
 Οψινοκ θυγατερα, πορασιν.—Pind. P. 5.

Οψις.
 —Πατρός ειλκ οψιν ατυχθείς. Il. ζ. 468.
 Οψει δ' ετ' αρ πο σὺ εμὸς εἶδες.—Il. υ. 205.
SYN. Οραμα, δερξίς, οψαρον, οψ. θεωρια:

—αποψικ, ποψις.
ΕΡΙΤΗ. Αμελικχος, αχλουεσσα, αναίδης,
 σλυγηή, αγαθή, ἱμερτή, πυγενιος, φροσνης,
 παλιγγοτος, φαιδρα, ὑπαρχος, υπερσισσα.
 —Ισα δε ψευδσιν οψεις. Theoc.

Οψιτεκος.
 Εν οψιτεκοις ολβιαν δομησεται
 Τυροσιν.—Lyc. i. 72.

SYN. Απογονος, οψιγονος.

Οψιτελετος. Vid. Οψιμος.
Οψον.
 —Κρομιον ποτω οψον. Il. λ. 629.

Π Α

- SYN. Οφονιον, οφαριον, βράμα. προσόλη.
μ.κ. προσραγιον.
ΕΡΙΤΗ. Μενουκνές, οπίν. απραγματευτον.
αμοταριχον.
Οφοποιώ.
Και κατελαια λιαν ὡσπερ γαλή οφοποιυντες.
Ath. 9.
Οφοπονος
Οφοπονος Σπινθηρ Ερμή ταδε συμβολα τεχνης
Θηκατο—Ερ. 1:6.
SYN. Μαγερος.

Π Α

- Οφοραγεω.
Ουδ' οφοραγεῖν, εδ' ἐκχιλιζειν. Ar. N. 929.
Οφοράγος.
Γοργόνες οφοραγοί. Ib. Ρο. 810.
SYN. Δαιμαργός, αδηράγος, οφομαίης;
σιλοφος.
Οφορίδες.
Σειων οφορορις πινακας—Ath. 1. 4.
Οφονεώ.
Ουτος οφονειν εἰν', αν-
θρωπος επι τυραννιδι. Ib. V. 493.

Π Α

Π Α

- ΠΑΓΑΣΑΙ.
Αι Παγασαί δελες και σιγματιας παρ-
χουσι. Ath. 1. 21.
Παγασαίος.
—Και βασις Απολλωνος Παγασαι. Hef. α. 70.
Παγασαίος.
Παγσαι προβελύμνα καρπατα—Call. 4. 134.
Παγσελασος.
—Παγσελασός εσ' ιδ'εν. Ath. 1. 10:
Παγσετετις. Vid Δαιμων.
Παγσετετωρ. Vid. Ηρακλής;
Παγσεος.
—Οτι παγσειον ἄρμα διακει Δοξα, —Οἴφ. Η.
Παγσυκερος
Αλλά φιλι και παγσυκερα. Ar. L. 969.
Παγσυσσια.
Διαθόντες δε, λαβροι παγσυσσια.
Κορακες ἄς, ακραντα γαρυετον. Pind. Ol. 2.
SYN. Αδολεισχια, πολυφωνια.
Παγετωδης.
Ω καιλας πετραις γυαλον
Θερμόν τε και παγετωδες, —Soph. Ph. 1110.
SYN. Κρυμαδης, κρευερός, παγωδης, πα-
γερος.
Παγη. Παγίς.
Και κωφαι ὀπηνῶν φροντιδ' εχουσι παγαι. Er.
1. 1.
—Ευλιον δολον εξευροντες
Ην παγίδα καλειουσι, μῶν ολετειραν εὔσαν.
Hom. B. 116.
SYN. Δικτυον, θηρατρον, μυαγρα.
ΕΡΙΤΗ. Δολοεσσα, κρηπίη, νευροτενης, ιπ-
πια, πολυτροπος, σιονεσσα, υ'ερκοτος πι-
κρα, κρηλεκος.

- Παγκαινιτες.
Κηκίδα παγκαινισον, —Aesch. Ag. 969.
Παγκαιος.
—Και υποτο παγκαιον ἡμαρ. Hef. ε. 811.
Χρηματα μεν δαιμων και παγκαιω ανδρι δε;
δωσιν. Theog. 149.
Παγκαιός.
—Ει τεθηῶσι παγκαιός. Eur. M. 1135.
Παγκαλός.
Και τάς γε χεῖρας παγκαλεις εχειν μ' εφη. Ar.
Pl. 1019.
SYN. Καλός ευσχημων. παγκαλλός, παγ-
κοσμιος.
Παγκαλιος.
—Αλγῆ, παγκαλός δ' αλγυνεται. Eur. Fr.
SYN. Ευρεπῶς, πρεποντως.
Παγκαρπια.
Θυσιαν απορον παγκαρπιας—Ib.
Εινν δε παγκαρπια συμμιγῆς ὀλαις. Soph. Fr.
Παγκαρπον.
—Θυματα—παγκαρπα—Soph. El. 637.
—Παρκαρπε δαφνης. Ib. Oed. T. 83.
Παγκαταρατος.
—Ω παγκαταρατε. Ar. L. 588.
Παγκευβή.
—Τῶν παγκευβῆ κατα
Νεκρῶν πλανα, και Στυγιον δῆμον. Ib. Oed.
C. 1633.
Παγκλαυτος.
—Και συ παγκλαυτοι αι-
ἄνα κοιῶν εἰλα. Ib. El. 1091.
Παγκλησια.
Κῆγω χρας σοι τῆς ἐμῆς παγκλησιας
Οἶσα πατρων εκ δομων γαμυλλεις. Aesc. Ch:
484. SYN.

SYN. Κλήρες, κληρονομία.
 Παγκληρος.
 Ουκ εσχες αν ποτ' κτε παγκληρους δομος. Eur.
 I. 1542.
 Παγκοιρος.
 —Εξ Αιδθ. παγκοιου λιμνας—Soph. El. 138.
 Παγκοιτης.
 Ταν παγκοιταν οθ' ορω θαλαμον
 Την Αντιγονη αυτυσαν. Ib. An. 815.
 Παγκοιτος.
 Παμπληνικα παγκοιτατ' εξ
 ηλθον αεθλ' αγωναν. Ib. Tr. 513.
 SYN. Πελυπος.
 Παγκοσμιος. Vid Παγκαλος.
 Αριστη κερσασ παγκοσμιον ανδρσι μοιζαν.
 Orph. H.
 Παγκρατης.
 Παγκρατες ητος εχαν—Ib.
 SYN. Παντοκραταρ, πανακλής, πανισχυ-
 ρος, πανσθενής, παντοδυναμος, παντοδυνασ-
 κρατερός.
 Παγκρατιον.
 Παγκρατιωτε παλη τε και εις δρομον—Hom.
 B. 95.
 SYN. Παμμαχιόν, αγών, πυγμαί, παλη,
 αθλησις.
 Παγκροτης.
 Στελασα λαϊρος παγκροτως ερεσσεταϊ. Aesch.
 Supp. 731.
 Παγος.
 —Σπιδάδες τε παγοι τε. Od. ε. 405.
 Αυλια, και Νυμφων ιερδς παγος.—Er. l. i.
 —Αιγαινος αγυιτην παγον. Lyc. 135.
 SYN. Δοφος, βυνός, πατρα, ακρα.—κρυμδς,
 παγετος —αλς.—οχθος.
 EPITH. Αιηλιος, διεσρημος, διερδς, κρυο-
 εις, οξύς, καρτερός, αιπύς, οφρευσις, οχθηρδς,
 απανθεωπος, ιερδς, ελαιωφυής, στυφελός.—Vid.
 Αρειος.
 Παγερως.
 Ησθιον δε τες παγερως.—Ag. Eq 603.
 —Πετραισιν επ' οκειώσι παγερως. Nic.
 —Λοξοβαμοισι και εκλαποδεσσι παγερως. Naz.
 SYN. Καρκινος.
 Ραιδοσκελή, διχληον, αμμοδυετον,
 Οπισθοβαμον, ατραχληον, εκταπην,
 Νηκταν τ' ερυμνονωτον, εσρακοχροα, κ. λ. Er.
 l. 6.
 Παγχαλκος, Παγχαλιος.
 —Ουδ' ει παγχαλκος ευχεται είναι. Il. u.
 102.
 Και κυνη παγχαλιος—Od. σ. 377.

Παγχορτος.
 Ον τοισι παγχορτοισιν εξενηζομεν. Ath. 3.
 Παγχορσιος.
 Παγχορσιον αγλως εσαι—Ag. A. 934.
 Παγχορσιος.
 Τας παθδς παγχορσιω (παπλω) συγκραθίς.
 Soph. Tr. 674.
 Παγχορσιος, Παγχορσιος.
 Παγχορσιων διερων. Ib. El. 512.
 Της εκατον θυσαιοι παγχορσιωι περεθοντο. Il. C.
 448.
 Παγχορ. Vid. Πανυ.
 —Παγχορ γεραν—Il. ε. 24.
 Παγχορ κακα φρονεων—Ib μ. 67.
 Παθη.
 Στεργειν γαρ αι παθαι με χα' χροτος ζυνων
 Μακροδς διδασκει, και το γεναιον, τριτον.
 Soph. Oed. C. 7.
 Παθημα, Παθος
 Παθημα, οποιον φης παθην, διδασκέ με. Ib. T.
 562.
 Ουδε παθος, εδε συμφορα θεληατος. Eur. Or. 2.
 Απορα πυκινοις ενιδαν παθη. Soph. Ph. 875.
 SYN. Προσπαθεια, εμπαθεια, παθησις, φρο-
 τιμα, συμφορα, κακωσις, ταλαιπαρια.—ιστος.
 —σοις—
 EPITH. Απροσδοκητον, αϊδηλον, αργαλέον;
 δεινόν, δυσαχθές, θηλυφανές, παραδοξον, μαρ-
 γον, πικρόν, κοσμοσωτηριον, κηριτερες, κελαι-
 νον, πολισχιδές, φρικτόν, χαλεπόν, οικειον.
 PHR. Τα παθη. Ολοδ κλυδωνες υλης.
 Λαμυρας υλας μερος.
 Διοφερας υλας κηλις.
 Χθονιοι δεσμοι. Synes.
 Παθειων ακοσμον ορμαν. Ib.
 Παιδν.
 Αυλων παιωνι στυγηρ. Eur. Tro. 126.
 Ουδ δε παιωνων τε και σφεναγματων. Soph.
 Oed. T. 5.
 Παιωνων τε χοροδς Ιαχαϊσί τε σου περὶ βωμίνε.
 Theog. 777.
 Ιω Ιω Παιδν. Soph. Tr. 225.
 Απολλωνα προσαταν
 Ομδ δε και Παιδνα.—Ib. 214.
 Και μοι θανατος Παιδν ελθοι. Eur.
 SYN. Παιων, πατων. υμνος. κωμος. ειση-
 μια.—Απολλων.—παιωνιος.
 Παιγμα, Παιγνια, Παιγνιον.
 —Ιερα παιγματα—Eur. B. 160.
 Ως κήχθες τῆ Εκατη παϊσσα παιγνιαν εγά.
 Ag. L. 701.

- Α Διλιὰς εὔρετο Νυμφὴ Παιγνία—Call. 4.
324.
Τάμει παιγνία.—Ar. Ecc. 917.
S Y N. Ἐμπαιγμα, κροτοπαιγνία τα, αθυρ-
μα, διαφορμα, χαριεντισμός, εορτή, οικερια.
παιδία —ερασίης.
Παιδαγωγέω
Γέρων γίροντα παιδαγωγῶσ' ἐγώ. Eur. B.
193.
S Y N. Παιδεύω, παιδοτρίβω, διίθνω, χα-
λιναγωγῶ.
Παιδαγωγία.
Νόσημα κηδεύοντα παιδαγωγία. Ib. Or. 881.
S Y N. Παιδεία, διδασκαλία, μαθησις, ανα-
γωγὴ, ἐγχερημα.
Παιδαγωγός, Παιδευτής.
Πλατῆ γέροντα παιδαγωγὸν ἀθλιον,
Και κλεψικολον.—Lucian.
Παιδευτὰς τοῖων ἐργων—Man. 2. 336.
S Y N. Παιδονόμος, παιδοτρίβης, παιδο-
τρίψ, παιδοτρόφος, παιδοκόμος, διδασκαλος.
πρωσάτης, ἐπιστάτης, εισηγητής, ἐξηγητής, καθ-
ηγητήρ, καθηγητής.
Παιδαριον. Vid. Παιδίον.
Ὅσι δε διαβολαῖς πεθεταὶ ταχύ,
Ἦτοι πονηρὸς αὐτὸς ἐστὶ τις τρόπος,
Ἡ πανταπασι παιδαριον γνομην εχει Menand.
Παιδεία, Παιδεύμα, Παιδευσις.
—Στέρρην παιδείαν. Eur. I. T. 206.
Χθονίαν τ' αερίωντε παιδευματα. Ib. Fr.
Σκεψαὶ δε τιν παιδευσειν.—Ar. N. 1039.
S Y N. Ἐκπαιδεύμα, αναγωγὴ, παιδαγω-
γία, διδασχὴ, κατηχησις, ἐπιτιμησις, ἐπαιση-
θασις, μαθημα, νεθεσις, σαφρονισμός, κολασι-
μός. περα. νεθεσις.
Παιδεις πραπιδειςσι σοφῆς παιδευματ' εχον-
τας. Man.
Παιδεις, Παιδιεύς.
—Ουτε παιδεις τροφῆς. Soph. An. 930.
Και καλλος καλόν ἐστὶ τὸ παιδιόν, ἀλλ' ολίγον
ζῆ. Theoc. 23. 32.
S Y N. Παιδαριωδης, παιδισωδης, παιδινός.—
ίλαρός.
Παιδεύω.
—Μῆρά μοι δοχεῖς φρονεῖν,
Εἰ τῶνδ' ἠδὲς ἀρτι παιδεύω νοῆς. Soph. Aj. 600.
S Y N. Διαπαιδεύω, εκπαιδεύω, παιδαγω-
γῶ, διδασκῶ, καθισταμαι, συνετιζῶ, κατη-
χῶ, εισηγεσθαι, ευσκῶ, ἐκπονῶ, κολαζῶ.
νεθετεω.
Παιδιά.
—Παιδιάν τινα; Ar. Pl. 1057.
S Y N. Παιγιον.—κροσση.

- Παιδίον.
Κῆν ἠδ' ἢ τον Ἐρατὰ τίς ἦν θεός, ἠλίκα τοξά
Χερσὶ κρατῆ, πῶς πικρὰ βελη ποτὶ παιδίᾳ
βαλλει. Theoc. 23. 5.
S Y N. Παιδαριον, παιδισκός, τεκνον, υἱίδιον.
Παιδινός.
—Πολλὴν ὄδ' ἔν' ἦλθεν Ὀδυσσεύς,
Παιδινός ἐων.—Od. φ 21.
—Παιδινὰ χεῖρες.—Er. l. 3.
E X P. Παις. νηπιος. αντιπαις.—παιδειος.
1505.
Παιδοβράς, Παιδοβρωτος.
Και παιδοβρωτὸς Πορκῆος νησις διπλας. Lyc.
347.
Τας παιδοβρωτας εκφρευεσ' ομεινετε
Θοινας ασπῆτες—Ib. 1159.
S Y N. Τεκνοφάγος.
Παιδογονος. Vid. Παλαιομητωρ.
S Y N. Παιδοποιός, παιδοποιητής.—ακοιτης.
Παιδοκομῶ.
—Και ἐν αἰδῆ παιδοκομῶμεν ἐμαθον. Er. l. 3.
Παιδοκλῶν.
Παιδοκλῶνησας, δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς. Eur.
Herc. F. 1280.
S Y N. Παιδοφονῶ, παιδοφθῶρῶ, τεκνοφονῶ.
Παιδοκλῶνος, Παιδοκλῶνος.
Πραξῆεις εομνησασα τῷ παιδοκλῶν. Soph.
An 1313.
Ἀνδρὸς παιδοφονοιο ποτὶ σῆμα χερ' ορεγισθαι.
H. ω 506.
Και παιδοφονοι τῆσδε λεωνης. Eur. M. 1407.
Παιδολετερα, Παιδολετωρ, Παιδολετήρ, Παιδο-
λυμης.
Ἦως ἔν'—ἠ φίλων σε χωρα
Των παιδολετεραν ἐξεί; Ib. 849.
Φευ, φευ, μυσαρα και παιδολετορ. Ib. 1393.
—Α παιδολυμας ταλαινα Θεσιας—Aesc. Ch.
603.
Παιδομαθῆς.
Και παιδομαθῆς προς αὐτὸ τιν διανοιαν ἦν.
Ath. 6.
Παιδομορος.
Παιδομοροὶ μοχθοὶ—Ουεσ. Aesch. Ch. 1068.
S Y N. Παιδοφθῶρος, τεκνοκτόνος, τεκνοραϊγῆς,
τεκνολετης, τεκνολετερα.
Παιδοποιῶ. Παιδεργῶ.
Και παιδοποιεῖς.—Soph. El. 591.
Χαρῶν ἐν διναῖς
Ταῖς Ἀλφειῖ παιδεργῆ. Eur. I. 175.
S Y N. Τεκνοποιεω, τεκνογονεω.
Παιδοποιός
Ω παιδοποιοὶ συμφοραὶ—Eur. Rh. 980.
* M m m Παιδοπορος.

Παιδοπορος.
 —Παιδοπορον γενεσιν. Ep. I. 1.
Παιδοσυνη
 Χορηγία σφοργαῖς και παιδοσυνησιν οθνηων.
 Man 4. 378.
Παιδοτριβις
 Εν παιδοτριβι δε τινα παλην εμαυθανες; Ag.
 Eq. 1235
 S Y N. Παιδοτριψ, γραμματιστής, γυμναστής,
 παιδαγωγός.
Παιδοτριβικος
 Αλλ' ὦ λεγεις, και παιδοτριβικῶς ταῦτά γε.
 Ib. 490.
Παιδοτροφω.
 Πᾶς ταυτην παιδοτροφησῶ; Ib L. 955.
 S Y N. Τεκνοτροφω. παιδοκομω.
Παιδοτρόφος.
 Πατέρα, τάν τε παιδοτρόφον. Eur. Herc. F.
 902
 S Y N. Τεκνοτρόφος, κροτρόφος.—παιδογω-
 γός
Παιδοτρωτος.
 Πολλά δ' ετυμα παιδοτρωτα
 Παθεα προσμενει τοκεῖσι Aesc. Eum. 500.
Παιδωργω.
 Εν διναις ταῖς Αλφειῷ παιδωργει. Eur I. 171.
Παιδωργα
 —Δυσεικον παιδωργιαν Soph. Oed. T. 1271.
Παιζω
 Σφαιρηται τ' αρ παιζον απδ κρηδεμνα βηλδ-
 σαι. Od ζ. 100
 —Ως αγρια παισιδης. Theoc. 20. 6
 Παιζοντες οἷς μετυσια. Ag. N 445.
 S Y N. Αποπαιζω. Διαπαιζω. εμπαιζω, προσ-
 παιζω. αθυρα γευαζω, ασειζω, χαριεντιζο-
 μαι—χλευα ω χορευω
Παιμων Vid Παιών Παιων.
 Καλόν ακιδοντες Παιμονα—II. α. 473.
 —Παιωνι μυθρ. Nonn.
Παιων, Παιών.
 Τῷ δ' επι Παιών οδυνηφατα φαρμακα πασσαν,
 II ε 401.
ΕΡΙΤΗ Μυλιχοδωρος.
Παικιστρα. Vid Νίξ
Παικισ. Παικισ.
 Τῆς παικισιδης πηλομομος σοριης. Ep. I. 2.
 —Παικισιδης, ειαροτερπεις. Oph. H.
Παιονα.
 Ος ρ' εκ Παιονιης εριβαλακος ειληλθεν. II. ρ'
 350.
Παιονες.
 Πυραιχμης αγε Παιονας αγκυλοτοξες. II. ε.
 848.

ΕΡΙΤΗ Ἰπποκουρας.
Παιουδης.
 —Αγαστροφουτασε δερι
 Παιουδην ἦραα κατ' ισχιόν.—II. λ. 339.
Παιπαλη. Παιπαλημα
 —Τριμμα, κροταλον παιπαλη. Ag. N. 259.
 Τρομμα, παιτολημ' ἰδον. Ib Av 430.
 S Y N. Παλη γυρις—κερδαλέος, πανῆργος,
 δυσκαταληπτός.
Παι αλοης
 —Οδῷ επι παιπαλοεστη. II. μ 168.
 S Y N. Παιπαλος, ταχός, κωκισος, σκροισος,
 κροτακομικος, κατερρωγός, σκυζωδης, σκυζω-
 τός, ταναός, δυσβατος.
Παιπαλα τλ.
 Παιπαλά τε κρημυς τε.—Call. 3. 194.
Παῖς
 —Κρονος παῖς αγκυλομπετω. II. α. 205.
 —Αγκαιου παῖς κρεων Αγαπηνωρ. Ib. 609.
 Ευσεβων παιδεσσι τα λωια, δυσσεβων δ' κ.
 Theoc. 26. 32.
 S Y N. Κορος, κρη, παιδιον. ἡς, θυγατηρ.
 —ακολεθος.
ΕΡΙΤΗ Αἰδηλος, αταλαφρων, αφαυρός,
 αφρων, α στικος αγαπητος ἀπαλός, αριστοσος,
 ασθενής, αριτρεπής, αρπίφιλος, αγαπηνωρ, α-
 πισός, γλυκερός, ιεογιλος, ευμορφος, ιοδοσφυχος,
 ἡεσητης Σουλην ζηλημαν, υπταχος, κυπιος,
 μεγαλητωρ, μεγαχυής, κακομηδης, ορφανικός,
 προθητης ταναωριος, εινοςχός, τηλυγετης, τη-
 λεθων, βωνιμος, ὑπερβαλος, φιλομπετωρ, φι-
 λαουδος, χαλιφρων—ερατεινή—ἀπαλά φρο-
 νων
ΡΗΡ. Νεοτρεσός ερνος.—Ηδεις χρυσειον ανθος.
 Και παῖς αρτικομισος. ἐλάν ανισλον απινην.
 Nonn
 —Αγα ητός. πατρί σοικώς.
Οφιγονοι, γαλαθηνον, ὑπο τροφω αιεί αδακρυ.
 Theoc.
Παιδα θεοκλιμενον, θεοειδέα, ιητην αυτας.
 Cast.
Ες, δ' ὁ παῖς γλυκυδακρυς, ακηκελος.—Ep.
 Ουδέ οἱ αβρός υλος ερεθισμοιοιο γενεις
 Αχρσα χιμινεις εχαρασαστο κικλα παρεῖς. Non.
Παιδασσω
 Σιν τῇ παιδασσωτα διεσσυτο λαόν Αχαιών. II.
 ε. 450.
 S Y N. Εκπαιφασσω, ὄρμαω (εκφανως) ερ-
 θισιαω—φατεροποιώ.
Παιω
 —Τον δ' ορθον ανω κιοι διπας.—
 Παιω λιγυραμασιγι διπλή. Soph. Aj. 242.
 Ες ταχος παιει—Ag. A. 686.

Πάϊεν εφ' ἀλά ται μαδδαν—Ib. 835.

S Y N. Παιομαι, καταπαίω, πατασσω, τυπ-
τω, κρω, αικίζω, πλιπτήω, κροτέω, δαιρω, εν-
τριβώ, συγκοπήω, φρονινα, βαλλω.—ποιῶ (συν-
τοιας).—εσθιω.

Παιων.

Ἰθι, ἴθι μοι παιῶν (ὑπνε,) Soph. Ph. 853.

Παιῶνα κακῶν επιπαμᾶν. Ib. 169.

S Y N. Παιων. ιατρός.—θεραπεια.

E P I T H. Πολυφαρμακός, οδυνηφάτος.

Παιων.

Παιῶν δε λαμπη σπονοεσσα τε γῆρις. Soph.
Oed. T. 196.

S Y N. Παιῶν, αλαλαγμός.

Παιωνίζω, Παιαιίζω.

Ὀλολυγμὸν ἱερὸν ευμενη παιωνίσον. Aesc. S. T.

274.
S Y N. Ευχομαι. ἕμενω. παιῶνα ἀδω. ευφη-
μεω.

Παιωνίος, Παιωνιος.

—Παιωνίας εἰς χεῖρας ελθῶν—Soph. Ph. 1383.

Πημοιαι ελυσατ' ευ

Χεῖρὶ Παιωνια κατασχεθῶν. Aesc. Supp. 1074.

Σὴ Παιωνία χεῖρὶ βιάζομενα. Ep. l. 4.

S Y N. Ιατριος, αἰσιμιος. παιῶν, παιῶν.

Παιωνίος. Vid. Νυμφαι.

Πακτω.

—Ενεβυσαμεν ρακιοισι κάπακτωσαμεν. Ar. V.
128

Λαιρεν πακτωσας μεσσα δεει πελαγη. Ep.

S Y N. Φρασσα. πληρω. σπηνω. πηγνυω.—
εκτενω. κλειω. ασφαλιζομαι.

Πακτωλιος.

Αυθι τον αντιποιων εκχεας ισον

Πακτωλιον σθαβμοῖσι τιλαυγῆ μυδρον. Lyc.
272.

Πακτωλος.

Μηνοιον Πακτωλὸν εκυκλωσαντο λιποντες. Call.
4. 250.

Α τον μεγαλ Πακτωλὸν ευχρυσον νεμεις. Soph.
Ph 397.

E P I T H. Χρυσοσπόρος, χρυσαυγής, κροκοεις.
Μαιωνιος.

P H R. Πολυχρυσος ποταμός. Dion.

—Χρυσὸν γὰ Πακτελι ποτᾶ Lyc.

—Ρεεθρας βαθυπλατυς ποταμοιο.

Πακτωλος κελαρυζε χων χρυσοσπορον ὕδωρ

Πιρφυρεας φαμαθοισι βαθυπλατων δε μεγαλλον
Ασφ' εκκλινο βυθῶ χερυζομενος ἰχθύς.

—Ὁ η χρυσαυγεί πηλῶ

Αφειῆς λιθανοιο μελαν φονισσεται ὕδωρ.

—Ὀπη Πακτωλίδος οχθῆς

Χρυσον ερυγομενης αμαρυσσεται ολκεις ἰλύς.
Nonn.

Παλαι.

—Παλαι πολεμων εὔειδός. Π. δ. 310.

Και κεν δὴ παλαι ἦθα ενεργετος Ουρανιωνων.
Π. ε 898.

S Y N. Εκπαλαι, προπαλαι, ἀπὸ παλαιῦ, ευ
χρονω. εμπροσθεν. παρος. πότε. προτερην.

Παλαιγενής, Παλαιογενής, Παλαιγονος, Παλαιογο-
νος, Παλαιγονιος.

Λαῖω τε τῷ παλαιγενει. Eur. Ph. 354.

Χαῖρ', ὦ πρεσβυτα παλαιγενές.—Ar. N 357.

—Την δ' ἀρα φασι παλαιγονεις ἱερὸν πῦρ.
Orph. L.

Μητιν τε γαρων παλαιγονων. Pind. Ol. 13.

—Κεκροπιων ασυ παλαιογονων. Ep. l. 6.

S Y N. Προγονος, παλαιός, πρεσβυτης.

Παλαιμονω. Vid. Παλαιω

Καυα πραπιδι παλαιμοεῖ κενεᾶ. Pind. P. 21

Παλαιμων.

Συιτροφε Βακχε χοροῖο Διουτυ πολυγυθῆς,
Ὅς καιεις ποντοιο βυθῆς βαθυκμοιας ἀγιές·

Κικλησκα σε Παλαιμοι, —

Ποντοπλανοις γαρ αἰ ναυσὶν χερμῶτος ενεργής,

Φαινομειος σατήρ μοιους θνητοῖς αναφανη.

Ρυομενος μῆνιν χαλεπὴν κατὰ ποντιον οἶδμα.
Orph. H.

P H R. Ποντιας παῖς Λευκοθεας,

—Νεων ευλαξ. Eur.

E P I T H. Θρασύς, βρεφοκτίνος, ολκιοδωτης.

Παλαιομητηρ.

Ἰω Ζεῦ, τας παλαιοματορος

Παιδ' ογνε, ποριος Ἰναχη. Eur. Supp. 628.

Παλαιός.

—Μοι ξένος πατρώιος εσσι παλαιός. Π. ζ. 215·
Αθανατοι τιμῶσι παλαιοτερος ανθρωπις. Π. ψ.
788.

S Y N. Αρχαῖος, ωγυγιος, δηναῖος, γηραιός,
σαβρός, ὁ παλαι, ὁ προσθεν.

Παλαιοτης·

Παλαιοτης γαρ τῷ λογη γ' ενεσί τις. Eur. Hel.
1062.

S Y N. Αρχαῖσμός, αρχαιοτης. παλαιωσις.
—εγληγμα.

Παλαιοφρον.

Εμὲ παλαιοφρονα κατὰ γὰν οικῆν, Aesc. Eum.
841.

S Y N. Παλαιός, συνετός. ἀρχαῖα φρονῶν.

Παλαισμα.

Πολλὰ παλαισματα και γηοβαρη, Aesc. Ag.
63.

Παλαιοσπονη

—Παλαιοσπονης αλεγεινής. Π. ψ 701.

S Y N. Παλαισμός, διαπαλαισμα, διαπαλι,
παλη αγών, αθλησις.—σβρατηγμα.

E P I T H.

ΕΡΙΤΗ. Γαλκίης, πολυτελής, ὑπερπλοῦς, μελήθης, γαλαξίης, τυμοσολος, ἰμερτή, φιλοπαιγμων — πομπὴς ἐρωτῶν.

Παλαίσις,

Οὐ γὰρ πυγμαῖοι εἰμεν ἀμυμονες, εὐδὲ παλαισαί. Od. β. 246.

SYN. Παλαισιὶς, παυλαστιασῆς, ἀγωνισῆς, ἀθλητῆς.

Παλαίστρα.

Εἰ δ' ὑπὸ τᾶσδε — Μολων ἀγχιστο παλαίστρας. Theoc. 7. 125.

SYN. Παλαίστηριον, γυμνασιον, κονίστρα, ἀγωνιστηριον.

Παλαίφατος.

Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐσσι παλαίφατος, — Od. τ. 163. al. παλαίφατος.

Παλαίφατος.

— Ἡ μάλα δὴ με παλαίφατος θεσπᾶν ἴκανεν. Od. ι. 507.

SYN. Παλαίος, ἀρχαῖος.

Παλαίχθων.

Παλαίχθων Ἀρης. Aesc. S. T. 106.

Παλαίω.

Οὐ γὰρ πύξ γε μαχησαί, εὐδὲ παλαίσις. II. ψ. 621.

Δεινὸς γὰρ οἶτος και παλαίσιθαι βαρύς. Eur. Cyc. 674.

SYN. Ἐπαλαίω, προσπαλαίω, καταπαλαίω, συμπαλαίω, διαπαλαίω, διαμαχομαι, εὐοχλῆμαι.

Ἀμφιπαλαίσμουνης φιλοπαιγμονες ἔχον ἀγῶνα. Nonn.

Παλαίμομαι.

Τολμημα νεὸν παλαίμοσαμενος. Ar. Pa. 93.

SYN. Τεχνάζομαι, εργαζομαι (χερσίν.)

Παλαμῆ.

— Νῦν αὐτὴ μιν νῆες Ἀχαιῶν,

Ἐν παλαμῆς φορέεσι διασπολοί, — II. α. 238.

Παυλοῖαι δ' ἀρεταί, και βιοτὴ παλαμῆ. Theoc. 624.

SYN. Χερ, ἐπιθαμῆ, τεχνῆ, τροπος, μηχανῆ, πρᾶξις.

ΕΡΙΤΗ. Ἀριστοπος, ἀκοιμητος, αυτοφόνος, ἀνδροφόνος, ἀρταλεα, ἀχραιτος, ἀβρεκτος, ἀπλητος, ἀρεθῆς, ἀπολεμος, ἀταρβητος, αἰμοκαφῆς, ἀπατοχρεας, γλυκερά, βριαρά, ἰκετια, ἰναγῆς, εὐσθενῆς, εὐπολεμος, εὐκαρτος, εὐτροχάλος, ἐρωποτόκος, ἐργωπονος, θεροφόνος, λευτοφόνος, καρτέρα, μαινομενα, πολυχανθῆς, πεινητοκόμος, συμπλεκῆς, ἑμοπλεκτος, ροδοτηχης, ροδοδακτυλος, ροθεα, σίβαρα, χιονωθῆς, τολμηρά, ερημανῆς, πυρσοφόρος, παιδοκόμος, παιδοφόνος, ταμεσιχρεας, ὑλοτόμος.

Παλαμῆδης.

Εὐ γ', ὦ Παλαμῆδες, ἃ σοφωτάτη φύσις. Ar. B. 1499.

Ἄλλα και ἀντίθερ Παλαμῆδῆσι δῆκας οὐδερων. Call. 1. 5.

ΕΡΙΤΗ. Σαοφρων.

Παλαμναῖος.

Ζῆνα παλαμναῖων τιμητορον ἱεραϊων. Ar. 4. 709.

Φονέα γενεσθαι και παλαμναῖον σεβειν. Soph. Tr. 1223.

SYN. Φονεύς, μιάρης, ἐχθρὸς, πολεμῖος, σκληρὸς, πικρὸς, σοδαρὸς, φηῖος ἀποτροπαιος.

Παλασσω, Παλασσομαι.

Ἄματα τ' ἐγκεφαλῶ τε παλαξέμεν ἀσπετον ἔδασ. Od. ν. 395.

— Λιθρῶ δ' ἐταλασσετο χεῖρας ἀσπῆς. II. λ. 169.

Κληρῶ νῦν πεπαλαχθε διαμπερὲς, ὅς κε λαχῆσιν. Ib. η. 171.

SYN. Βρεχῶ, μολυνῶ, — κληρῶ, — μαλασσω.

Παλαχῆ.

Ἄιετος εκ παλαχῆς ἐπαξέεται — Nic.

Παλευτρία.

Τας φειδωλὸς κερματων παλευτριάς. Ath. 13.

Παλειω.

Ὅπως παλευτη δυσμετῆς, — Lyc. 784.

Ἡ μιν παλευσει δυσλυτοῖς οἰς βροχοῖς. Ib. 405.

SYN. Ἐξπαταῶ, ἐπισυρομαι, ἐπαγῶ, ἔπαγομαι, θηρεῶ.

Παλη. Vid. Παλαίσμα.

Ἀγχαιῶν δε παλη Πλευρωῖον — II. ψ. 635.

SYN. Διαπαλη, παλαίσμα, παλαίσμουνη.

ΕΡΙΤΗ. Δυσμενῆς, διασφαλτος, ευγυρος,

ευπαλαμῆς, κραταῖ, καλλιτικός, ξεικῆνός.

Γυμνὸι ἀθλευοντες ἐφεσασαν ἀμφοτεροὶ δε πρῶτα μιν ἀμφοτερας παλαμῆς ἐπὶ δειξυγι καρπῶ

Συμπλέκον εὐθα και εὐθα κυτῆς ἐπὶ γῶτα κονίης Ἀλλήλους ἐρουντες ἀμοιβάδες ἀμματι χερῶν

Ἀκροταῶ σφιγξαντες, κ. λ. Nonn. 1. 37.

Παλημα.

Τετραῖνοις οροβοιο παληματι — Nic.

SYN. Παπατη.

Παλιγακπιλος.

Ἐρμῆν παλιγακπιλον — Ar. Pl. 1157.

SYN. Καπιλος — ὁ ἀπὸ τε ἐμπορε ἀγοραζων παλιμπῆλις, μεταπρατῆς, μεταβολος.

Παλιγναμπίος.

Νῆες ἀνεκυσαντο παλιγναμπῆλοισι κελευθοῖς. Tiyph 514.

SYN. Παλιγκυρτος, καμπύλος, παλιγνοτος, Παλιγκυτος.

Παλιγκωτός.

Άγχιος εἰ, πρὸς πάντα παλιγκωτός, ἢ ὑπεροπ-
της. Θεός. 22. 58.

S Y N. Οργίλος, στυγνός. φαερός. εχθρός.

Παλιγκωτός.

Φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκωτός. Eur.
Fr.

Παλι, Παλιν.

—Ἡ παλι πῶς ἐσεται. Call. Ep. 15.

Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐβελω δομεναὶ παλιν—Π. α. 116.

Χωμένος δ' ὁ γερῶν παλιν ὤχετο—Ib. 380.

S Y N. Εμπάλιν, αψ, αὔ, αὔθις, ἐξαὔθις,
εἰσαὔθις, ἐναλλάξ δισσῶς.

Παλλίλογος.

Λαῖς δ' ἐκ ἐπεικείε παλλίλογα ταῦτ' ἐπεγερειν.
Π. α. 126.

S Y N. Παλισυλλεκτός. παλιναγρετός. Δισ-
σολογός.

Παλιμβάμος.

Ἀ μιν ἐθ' ἰσῶν παλιμβα-
μός ἐφίλασεν ὀδύς. Pind. P. 9.

S Y N. Οπισθοπύρος, οπισθοβαμών. παλιμπε-
τής, οπισθορμητός. παλιντροπος, παλισσυτός.

Παλιμβλασής.

—Καὶ παλιμβλασῆ Κυνα
Τδραν φονεύσας,—Eur. Herc. F. 1274.

S Y N. Παλιναυξής. παλιμζυής. παλιβλασός.

Παλιμβολία.

Δεχνύται ἀσουργὸν κιντρα παλιμβολίας. Ep.
I. 7.

S Y N. Ἀσασία.

Παλιμμηκίς.

Παλιμμηκὴ χρόνον τιθεῖσαι Τριβῶ—Aesc. Ag.
204.

Παλιμπετές. Vid. Παλιμβάμος.

Μησῆρες δ' ἐν νηὶ παλιμπετές ἀπονεύονται.
Od. ε. 27.

—Εἰς ἕτερωσε παλιμπετες ὀμματ' ἐνεκε. Ap.
4. 1315.

S Y N. Οπισθ. εἰς τῆπισω παλικαμπές, πα-
λιγκινές.

Παλιμπλαγκίος.

Ἀφ' ἧ παλιμπλαγκίῳ χεμαζῆ δρομοῖς. Aesc.
Fr. 837. Ἀλ. πολυπλαγκίῳσι. αλ. γ' ἄλι-
πλαγκίῳσι.

S Y N. Πολυροφος.

Παλιμπλαζομαι.

—Νῦν ἀμμε παλιμπλαγχθεντας εἶω
Αψ ἀπονοσησῆν.—Π. α. 59.

Παλιμπλυτός.

Οὐ γὰρ ἐχεις κηφῆνα παλιμπλυτον—Athen. I. 6.

Παλιμπλωτός.

Αυθὶς παλιμπλωσίῳ γενεσίαι φυγῆς. Lyc. 1431.

Παλίμπονα τδ.

Παλίμπονα θελῶν ἀμειψῆ. Aesc. Ch. 7911

S Y N. Ἀμοιβή, ἀντιδοσις.

Παλιμπορευτός, Παλιμπύς

Ἀυταὶ παλιμπορευτον ἴξονται βασιν. Lyc.
628.

Στήσαι παλιμπεν εἰς πατραν.—Ib. 126.

S Y N. Παλιμπορος, παλιμβάμος, παλιντρο-
πος, ἀφορος.

Παλιμπύς.

—Στεῖχε παλιμπύς. Ep. I. 7.

S Y N. Παλινδρομος, οπισθοβαμών, ἀφορος.

Παλιμψημος.

Παλιμψημος αἰοιδά. Eur. I. 1095

S Y N. Πολυψημος, ευφημος.—δυσφημος. κα-
κός, ἐναντίος.

Παλιμψών.

Τον ἢ παλιμψων Γοργας ἐν κληροῖς θεῶν

Καθιερῶσα.—Lyc. 1349.

S Y N. Μεταγίνωσκον. συνετός.

Παλιναγρετός.

Οὐ γὰρ ἐμδν παλιναγρετον, ἐδ' ἀπατηλδν,

—Ὅ, τι κεν κεφαλῆ κατανεύσω. Π. α. 526.

S Y N. Παλλίλογος, ὑσεροληπτός, παλισυλ-
λεκτός. παλλίληπτός, μεταβλητός.

Παλιναυξής. Vid. Πετροτομος.

Παλινδινιτός.

Ἀσρων ἐδιδάξα παλινδινιτον ἀναγκην. Ep.
I. 1.

S Y N. Συνεχής.

Παλινορος, Παλινορμένος, Παλινορσός. Vid. Παλι-
ντροπος.

Καὶ τὸ σφυρον παλινορον ἐξεκοκκισιν. Ar. A.
1178.

—Ὡς ὀλεον Τρέ γε παλινορμενω.—Π. λ. 326.

Ὡς δ' ὅτε τις τε δρακοντα ἰδῶν παλινορσος ἀρ-
εση. Ib. γ. 33.

Παλινορμεῶ

Παλινορμεῖς αὔ διγῶνασ' ἀγαλματων. Aesc.
S. T. 264.

S Y N. Δυσφημεῶ. παλιν δῶμυλευῶ.

Παλινορβητός. Vid. Παλιντροπος.

Παλινορβητοῖς πημοναῖς ἀλωμένος. Lyc. 739:

Παλιντιτός.

Αἰκὲ ποτὲ Ζεὺς δῶσι παλιντιτα ἐργα γενεσθαι.
Od. ε. 144.

S Y N. Ἀντιτιτός, ἀντιτός.

Παλιντονος.

—Παλιντονα τοῖσα τιταῖνων. Π. ε. 266.

S Y N. Παλιγναμπτός, παλιπροπος. οπισσο-
νος. εἰς τῆπισω τεινομένος.

Παλιντραπελός.

Καὶ πῆμ' ἀγῆ παλιντραπελον—Pind. Ol. 2:

* N n n. S Y N.

SYN. *Επιτροφος, παλιντροφος.*
Παλιντριβής.
Καί πως τα μεν πανέργα και παλιντριβή.
 Soph. Ph. 453.
 E X P. *Τετριμμένα τοῖς κακοῖς.*
 SYN. *Παλιτριψ, πανέργος.*
Παλιντροπία.
Ἡ δὲ παλιντροπῆσιν ἀμηχανος.—Ar. 3. 1156.
 SYN. *Παρεπιστροφή, ὑποστροφή, μεταβολή, επιστάσις.*
Παλιντροφος.
Οὐκ ἀν φρασεῖας ἦν τιρ' αὐ παλιντροφος
Κελευθὸν ερπεῖς—; Soph. Ph. 1251.
 SYN. *Παλινοσος, παλινοσιμος, ὑποστροφος,*
ὑποτροφος, παλιμπορευτος, παλιμπες, παλινορ-
σος, πολιορμενος, παλινορος, παλινοσροβητός,
παλιμβωμος, παλινδρομος, παλιντραπέλος. ἀν-
τιστροφος. ἐναντιος. οπισθορμητος.
Παλιπτύχης.
 —*Ἄλτο δ' ἀκων*
Ραισῆρ, ἀκίμωνος ὄσε, παλιπτύπες—Ar 3. 1253.
Παλιπτύχης
Παλιπτύχῃ τρίβῃ βίβ. Aesc. Ag. 473.
Παλιτρος.
Καὶ κίνα δ' ἀσπαλαθὸν ξυλ' ἔτοιμασατ', ἠ πα-
λιτρο. Theoc. 24. 87.
 —*Ἡ τανδὲ πολυελεχὸν παλιτρον.* Ep. 1. 1.
 SYN. *Ακανθα, βατος.*
Παλιροφορος
Και παλιροφορος—Suid. Ep.
Παλιροθιος, Παλιροσιος, Παλιροσος:
Τὴν δ' ἀτ' ἵπτερον δὲ παλιροθιον φερε κῆμα.
 Od. 1. 485.
Ἀλλὰ παλιροσῆ ἐπινηχέται, ἀνθεριμος ὡς. Call.
 4. 193.
 —*Εἰς δὲ γῆν παλιν*
Κλυθὼν παλιροσῆ ἦγε ναῦν—Eur. I. T. 1397.
Ἀνδράσι κευθόμενοισι παλιροσῆ ἀσθμα φυλασ-
σων. Tyrph. 75.
 SYN. *Αψορροος, παλινδρομος, παλιρρυτος,*
ἀντιστροφος.
Παλιροσῆ.
 —*Ἐν παλιροσῆ κακῆς.* Lyc. 757.
 SYN. *Αναρροσῆ. ἀναρροφή, παλινδρομία.*
Παλιροσος, Vid. Παλινοσος.
 —*Και παλιροσῆ γονυ.* Eur. El. 492.
Παλισκιος, Παλινοσκιος.
Ἀντρον εἰσὼ ναισῆ παλισκιον.—Hom. M. 6.
 SYN. *Βαθύσκιος, κατασκιος, εὐσκιος, επισ-*
κιος, συσκιος, ὑποσκιος, ζορερός, σκοτεινός.
Παλισσυτος.
 —*Χλωρῆ δὲ παλισσυτον ἐμπεισὲ παίη.* Theoc.
 25. 231.

SYN. *Παλιμβωμος, παλινορμενος.*
Παλιωξίς. pro Παλιδιαξίς.
Εἰ δὲ χ' ὑποσρεψωσι, παλιωξίς δὲ γενήται
Ἐκ κῆρῶν.—Π. μ. 71.
 SYN. *Ἐπελασις, Διωγμός.*
Παλασσωμα. Παλασσωμα. (α. παλασσω P)
Και κρυβδὰ γ' ἦρας ταῦτα τῶν παλασσωματων.
 Aesc. Supp. 303.
 SYN. *Μολυσμα, μiasma.*
Παλασσω.
Παλασσωμα χρυσομενων. Ag. A. 546.
Παλασσω.
Ὅς μοι παλασσωμαδος περι χασατο καλλικομοιο.
 Π. 1. 449.
 SYN. *Παλασσω, ἔταιρη, ὀμιουέτις.*
Παλασσω. Vid. Αθηνῆ
Παλασσω Αθηνῆ—Π. κ. 275.
Παλασσω.
Παλασσωτος θυγατηρ Μεγακλεῖδος ἀνακτος.
 Hom. M. 100.
Παλασσω. τα.
Τῶν τε παλασσωτων κεινων. Ag. Pa. 573.
Παλασσωτίδες.
Ἐν πετραῖς, αἷς νῦν κνομα Παλασσωτίδες. Call.
 5. 42.
Παλασσωκος.
 —*Στρεψασα παλασσωκον δερην.* Eur. M. 30.
Παλασσω. (σρος)
Εἶθε μελισσοσσοτιο παρὰ σκοπιῶς Παλασσω
Φυεται ἀεριος καλος λιθος, οἷα τις ἀσῆρ
Μαρμαριων, λυχνίς τε περὶ φλογι παμπαν
ὀμοιη. Dion. 329.
Παλασσω.
Παλασσωτίδος γαρ σεμνὸν ἐκπερῶν παγον. Ib.
 Hera. 849.
Παλασσω.
 —*Και βλεπειν Παλασσω.* Ag. A. 233.
Παλασσω, Παλασσωμαι.
 —*Ὅ δὲ μιν ρεα. παλασσω και οἶος.* Π. ε. 304.
Μελαινοσχωρος δὲ παλασσωται με καρδια. Aesc.
 Supp. 792.
 SYN. *Αναπαλασσω, Διαπαλασσω, εὐπαλασσω,*
κίνα, σῆμα, κατασσω, σαλευα, κραδαινω—
τρομεω, ἀνασπαιρω.—σῆμα.—ἀλλομαι.—κίνα-
ρω.
Παλασσω.
 —*Κυβίσηρ δὲ παλασσω*
Ἐξεχεε χῆρον κῆμα—Nonn.
 SYN. *Παλασσω, ἀναπαλασσω, τινασσω, κίνα*
μ. δαννοσις, τρομος, σῆμα.—παλασσω.
 EPI TH. *Γαμψανωξ, θεοδινῆς, θελεξορων,*
φλαγκλῆρ, ἑλικωδῆς, ἑτεροζυξ, ἑτεροκλῆς, ἐν-
οσιχῆρ,

- οσιχθάν, βιταρμαν, λασιοθριξ, τινάκας, τεχνημα, πολυδινής.
- Παλμυς.**
 Ἐν ἡ αἰθικων παλμυς αφθιτων γενος
 Δυσμορφον εις κηκασμὸν φησιεν τισον. Lyc. 691.
 S Y N. Βασιλειύς.
- Παλος.**
 Ου σε θεῶν εσθίνα παλοι θεσαν, εργα δε χερων. Call. 1. 66.
 Βρεφος τε τῶνδ' ὧ προσεδισας παλω. Eur.
 S Y N. Κληρωσις. κλήρος.—παλμός.
- Γαλτίς.**
 —Και σφας εισιδων,
 Παλτῶ ριπῆί πυρί, —Soph. An. 133.
- Παλυνο.**
 —Ο δ' αλφίτα λευκά παλυνεν. Od. ξ. 77.
 —Ότε περ τε χιων επαλυνεν αρυρας. Il. κ. 7.
 S Y N. Επιπασσω.—κεραω.—βρεχω.—λευκαινω. ἰγραινω.—διαλυω.
- Παμβακίς,**
 Και την τρυτοδοκην κοιτίδα παμβακιδων. Er. Suid.
 S Y N. Παμβαξ, βαμβακιον.
- Παμβασιλεια.**
 Μή τόγε παμβασιλεια Διδς τελεσειν ακοιτις. Ar. 3 383.
- Παμβασιλειύς.** Vid. Δαιμων.
- Παμβδελυρός.**
 Ω παμβδελυρά.—Ar. Ecc. 1035.
 S Y N. Παμβειηλος, παμμιαρος, παμμουσαρός.
- Παμβίας.**
 Σχισην κεραυτῶ παμβια
 Ζεύς ταν βαθυερον χθονα. Pind. N. 9.
- Παμβότος.** Παμβώτις.
 Διον παμβοτον αλος, Aesc. Supp. 567.
 Ορεσερα παμβῶτι γά. Soph. Ph. 395.
- Παμβωτορ**
 —Ανθρωπων παμβωτορα γαϊαν. Il. α. 5. sch.
- Παμμακαρες.**
 Παμμακαρων έδραον θειαις βρονταισι τινασων. Orph. H.
- Παμματαιος.**
 Ακος δε παμματαιον Ουκ εκρυθη.—Aesc. Ag. 595.
- Παμμαχος.**
 Παμμαχω θρασει βρυων. Ib. 177.
- Παμμελας.**
 Ταυρας παμμελανας—Od. γ. 6.
- Παμμικης.**
 —Ουδε παμμικης γουσις. Soph. Oed. C. 1680.
- Παμμινος.**
 Πανσυρτω παμμινη πολλων
 Δεινων σιυγνων τ' αχρειν. Ib. El. 857.
 S Y N. Πολυχροσιος, διπλεκής.
- Παμμισωρ.**
 —Μοίρα παμμισωρ βροτων. Lyc. 490.
- Παμμπητρα**
 Γαϊαν παμμπητραν αεισομαι—Hom. XXIX.
- Παμμπητωρ**
 —Τδδε παμμπητωρ νεκρῶ. Soph. An. 1293.
- Παμμιαρος.** Vid. Παμβδελυρος.
 —Και παμμιαρ, και μιαρωτατε. Ar. B. 469.
- Παμμιγιής, Παμμικτος.**
 Τα πολλα βελεα παμμιγιῆ—Aesc. Per. 269.
 —Παμμικτον οχλον, Ib 53.
 S Y N. Συμμικτος, επιμικτος, παντομιγιής. πανοφυρτος.
- Παμμυρος.** Vid. Παγαθλιος.
 Τον, ξενε παμμυρος, εϋ φυλαξαι. Soph. Oed. C. 157.
- Παμμυσαρός.** Vid. Παμβδελυρός.
 —Και παμμυσαρά. Ar. L. 968.
- Παμπαν, Παμπητην.**
 Πολεμικ δ' αποπαυεο παμπαν. Il. α. 422.
 Ουδενα παμπητην αγαθον, και μετοιου ανδρα
 Των νυν ανθρωπων ηελιος καθορα. Theog. 615.
 S Y N. Πανν, παμπανν, παντελεῶς. ολοσχερωῶς.
- Παμπηθης.**
 Τον δε παμπηθη Ημιθεοισιν ποθον—Pind. P. 4.
- Παμπησια.**
 Κτηματων παμπησιαν. Aesc. S. T. 823.
 Ε Χ Ρ. Πασαν την κλησιν.
- Παμπληθια**
 Κυκλῆ δε πασαν οικετων παμπληθιαν. Soph. Fr.
- Παμπληκτος.**
 Παμπληκτα παγκοντα τ' εῖ-
 ἤλλον αεθλ' αγωναν. Soph. Tr. 513.
 Ε Χ Ρ. Πληγῶν μεσα.
- Παμπλητος.**
 Παμπλητες τε τιθησι και εντρυφεις και ερολεις.
 Man. 4. 85.
- Παμποικιλος.**
 Ενθ' εσαν οι πεπλοι παμποικιλοι, εργα γυναικῶν
 Σιδωνιων,—Il. ζ. 289.
 S Y N. Παναιολος. πολυτροπος.
- Παμπολις.**
 Νομος οδ' εδεν ερπει
 διατων βιοτω παμ-
 πολις εκτος ατας. Soph. An. 622.
- Παμπουνηρος.**
 Καν λεγι παμπουνηρα. Ar. N. 1321.
 Παμπουνηρος.

- Παμπερφυρος.
Και παμπερφυροίς ἀπ' ἴσι—Pind. Ol. 6.
- Παμπρεπος.
Παμπρεποις ἐν ἑδραίοις. Aesc. Ag. 119.
- Παμπρωτος.
Τοῖς ὁ γερὸν παμπρωτος ἔφαιεν πρῆστο μῆτιν.
Il. η 324.
- Παμφάγος.
Θυμασὸν ἰεὶ νᾶμα παμφαγὸς πυρός. Eur. M.
1187.
- S Y N. Παμβερος. ἀμφάγος.
- Παμφαῖς, Παμφυγίς.
Και παμφαῖς ἀκτῆς Ἡελικ. Ib. 1251.
Παμφυγίης ἀσφῶν ριπᾶς. Soph. El. 105.
- Παμφανῶ, Παμφαναῶ.
—Ἐν δέ οἱ ἦλοι Χρυσεοὶ παμφανῶν.—Il. λ 29.
Και τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφαναῶ-
σιν. Ib. ζ 473.
- S Y N. Λαμπῶ, σιλβῶ, ἀσραπῶ.
- Παμφαλαῶ.
—Ἀγχι παμφαλαῶμενος. Luc. 1433.
Παντοσε παμφαλαῶντες διησαντο ποδῆσαι
Schol Ap. 2. 127.
- E X P. Μετα πλοισίως ἐμβλεπῆν.—ἐπιφε-
ρεῖσθαι καὶ περιβλεπεῖσθαι παντί.
- Παμφαρμακος.
Παμφαρμακὸν ξένας ἐρετμαῖς, Pind P. 4.
- Παμφάρτος.
—Παμφάρτω μορῶ. Aesc. Ch 294.
S Y N. Παρολέθρος.—ἐπικυρος.
- Παμφίλος.
Παμφίλον κεν ἐν ἐρωτὶ δέδραγμένον—Call. Ep. 26.
- Παμφλεκτός.
Βωμόσι παμφλεκτοῖσιν,—Soph. An. 1018.
- Παμφορός.
Ἀνεμός.—παμφορῶ χερσὶ τυπόμενος. Pind.
P. 6.
- Παμφυλίαι.
Τῶ μὲν ἀπὸ προχοῆς Παμφυλίοι ἀμφινεμονται.
Dion. 127.
- Παμφυλίοισι τε πᾶσι—Theoc. 17. 88.
- Παμφυλίας.
—Ἔσω Παμφυλίδος αἰῆς. Dion. 46.
- Παμφυλίων.
Κτηνῶν παμφυλίων γενναῖον θηρῶν.—Ar. Av. 1063.
- Παμφωνοί.
Οὗτος ὁ παμφωνοῖς χερσὶ λοχευόμενος. Ep. I. 4.
- Παμφεκτός. Vid. Πορροσύνη.
- Παμφεταρ.
—Ἀδίδακτος, αἰεὶ δέδιδραγμένος αἰσχυροῖς.
Man. 4. 57.
- Παμφησά.
Ὡς σε παμφησῆ νικᾶν, Τελεσίλλα, Χιμαιρας,
Ep. I. 2.

- Παμφυχός.
Παμφυχὸς ἀνασσει. Soph. El. 845.
S Y N. Ἀθανάτος.
- Πάν.
Πᾶνα δέ μιν καλεῖσκον, ὅτι φρενα πᾶσι ετερέψε.
Hom. XVIII
- ΕΡΙΤΗ. Αἰγιόχης, αἰγελάτης, ἀγροτής,
αἰγοκέρως, αἰγιουξ, αἰγανυξ, ἀγροῦμος, ἀλι-
πλαγκτός, ἀρχεγούος, ἀγρῖος, ἀσιγῆτος, βυτι-
τής, δασυκνήμιος, δασύς, δασυερίος, δισυμε-
ρος, δισυρῶς, εὐθῆρος, ἐφθῆρος, ἐρημιόμομος,
εὐκαρθμός, θηρευτής, νυγετός, θεσ-εσίας,
μηλιχίος, μισοπίλος, ἰμνοπίλος, κερωνυξ, κέ-
ρως, κερσάτης, κερσελῆς, κακοκνήμιος, λοφι-
κῆτης, μολοκῆος, μυδάλεος, οἰστρομανῆς, ορεῖ-
βάτης, ορεσιτικός, ορεσσαίλος, ορεσινομός, ορε-
σιδρόμος, ὀμασπίς, μελισοσῶος, πιυσεῖλος,
υλοβάτης, συρικῆς, συρίζων, σκοπιπῆς, σκυ-
λακοτρόφος, τραχυπές, τραπαιοσύνης, ὑγροπο-
ρος, ὑψικέρως, φιλοσπηλυξ, φυτοσκάφος, φυξη-
λῆς, φιλοσκοπέλος, φριξοκῆμος, φιλαμῶς,
Αρκῆς, Ἀκλῆς, Κωρικός, Ἰωναιαλῆς, Λυκαῖος,
Κρόνιος, Παρρατικός, Ταναγραλῆς.
- ΡΗΡ.—Συριζῆ μελισδέται ἐνκελαδῶ Παν,
Υλοβάτας, φιλοδένδρος, ορεσσαυκὸς πόσις Ἀχῆς,
Πανσκοπός, εὐκέρως μαλοφυλαξ ἀγέλας,
Πάν ὁ δασυκνήμιος, ὁ πολισπόρος.—
Ἀγροτέρων θεῖς ἐμῆ.—
Πάν ὁ παναρετής, αυτοξυλός, ἀρεθοποιός
Εἰμί καὶ ἐγχοῖσι γλευκοποπῆς κυλικός.
Κρημνοβάταν, Διμερος, Νυμφῶν ἠγῆτορα Πανᾶ—
—Ὀμόλας ἐρατὸν πᾶσον ἐς ἐλελογχῆας. Ep.
Ἀμφὶ μοι Ἐρμῆα φίλον γοῖον ἐνεπέ, Μεσα,
Αἰγυπιοθῆς, Δικεράτα, φιλοκροτόν,—
—Νομίον θεῶν, ἀγλαεθέρων,
Αὐχμηνῆ, ὅς πάντα λοφὸν νιφόντα λελογχε-
—Τερατωπὸν ἰδεῖσθαι.
—Πολυκροτόν, ἠδὲ ὑγελωτᾶ κ. λ. Hom.
Ἐλθε μακάρ σκυρτήτᾶ, περιδρόμε, συνθροῖε
Ἦραις.
Αἰγόμελῆς, Βακχευτᾶ, φιλενθεῖς, ἀσροδίαιτε,
Ἀρμονίαν κοσμοῖο κρεκῶν φιλοπαίγμονι μολπῆ.
Φαντασίαν ἐπαρωγῆ, φῶβον ἐκπαγλῆ βροτῆων.
Εὐσκοπέ, θηρητής, ηχῆς φιλε, συσχορε νυμφῶν.
Παντοφῆς γενετῶρ πάντων, πολωτῆριμῆ δαίμων.
Κοσμοκράτωρ, αὐξήτᾶ φασφορε, καρπίμῆ Παιᾶν,
Ἀντροχαρῆς, βαρυκνήμις, ἀλιθῆς Ζεὺς ὁ κερασῆς
κ. λ. Orph. H.
- Πανες.
—Το τοι γένος ἢ Σατυρισκῶσις
Ἐγυθῆν, ἢ Πανῆσσι κακοκνημοῖσιν ἐρισθεῖ.
Theoc. 4. 63.
ΕΡΙΤΗ. Ἀλήται, οἰσρήντες.

- Και νοθον εἶδος εχοντες εὐκράϊροι κερητε
 Δωδεκα Πάνες εσαι κεραιλκεις — ὧν ἐπι μορφῇ
 Ἀνδρομει κερκερασο δασυτεριχος αιγὸς οπαπί.
 κ' λ. Nonn. l. 14.
- Παναγής. Vid Ποθηταρ.
 Παναγριος. Παναγρεος.
 — Ἀταρ σκυλακων παναγρεος. Phocyl. 191.
- Παναγρος.
 — Ἀφίσι λιγε ἀλόντε παναγρε. Il. ε 487.
- Παναγρυπνος.
 Ως με ποιων ρυσαία παναγρυπνοίο μεριμνης. Ep.
 l. 3.
- Παναθηναία
 Καί σοι τα μεγαλ' ἡμῆς Παναθηναί' ἀζομεν.
 Ag. Pa. 417.
- Παναθεσμιος, Παναθεσμος.
 — Παναθεσμιος ἀνὴρ. Man. 4. 56.
 — Πατέρες παναθεσμοί. Ib. 6. 158.
- Παναθλιος.
 Φίλον ἀποφιλοιο με παναθλιαν. Aesc. Ch. 693.
 S Y N. Παμμορος, παντλημων, παναποτμος,
 πανθελιοσ, τλημονεσατοσ, ταλαντατοσ, οικ-
 τιτοσ, πανταλασ, πανοίζυσ.
- Παναϊγληκεις.
 Νυν δε παναϊγληνετα και ενδιον εἶρε τελεσσαί.
 Ep. l. 4.
- Παναϊθος.
 — Κεφαλασ δε παναϊθησιν κορυβεσσι
 Κρυφαντες—Il. ξ 372.
 S Y N. Πανυ σιλπινοσ, λαμπρόσ παναυγής.
- Παναϊολοσ.
 Λυσε δε οἱ ζωσῆρα παναϊολον—Il. δ. 216.
 S Y N. Παμποικιλοσ.
- Παναϊσχιτοσ.
 — Παναϊσχισην τερψιν ενυαλιε. Ep. l. 6.
- Παναϊτιοσ.
 — Διδσ Παναϊτιε, πανεργετα. Aesc. Ag. 1495.
- Πανακεα.
 Ου λιποσ Ἀπολλωνοσ ἀποσαζουσ ενθειραι,
 Ἀλλ' αυτην πανακεαν,—Call. 2. 40.
- Πανακειον.
 Παντι γαρ αρτιόσ ενσ, το μεν πανακεον ενπισι.
 Nic.
- Πανακη.
 — Η πανακησ, η καστροσ κλοου ορχόν. Ib.
- Πανακρατιήσ.
 Μῆμα σον, ὦ Θεοδωρε, πανακρατέσ,—Ep. l. 3.
- Πανακρίσ. Πανακρα τά
 Γεντο γαρ εξαπιναία Πανακρίδοσ εργα μελιωσ.
 Ἰδαίοισ εν ορεσσι, τά τε κλειουσι Πανακρα. Call.
 l. 50.
- Παναλασαρ.
 — Παναλασαρ
 Χηραν εδ' ἰγρῶ παυεταί εν πελαγο. Ep. l. 1.

- Παναληθησ.
 Κηρυσῶ παναληθεσ εποσ τ'δε.—Call. Ep. 23.
 S Y N. Πανετητυμοσ, πανατρεκίησ, αληθεσα-
 τοσ.
- Παναληθασ.
 Εἰ θεῖη Διοσ εὐ παναληθασ. Aesc. Supp. 89.
- Παναλκήσ. Vid. Παγκρατιησ.
 Ιε παναλκήσ θεοί. Aesc. Ag. 172.
- Παναλεργησ.
 Ηεσαν εισ αγορην παναλεργία φαρε' εχορτεσ.
 Ath. l. 12.
- Παναλωτοσ.
 — Ἀτησ παναλωτε. Aesc. Ag. 369.
- Παναοιδιμοσ.
 Κύδοσ Ἰωλιανω παναοιδιμον—Ep. l. 4.
- Παναπαλοσ.
 Ἀνδρι δεμασ εικυῖα νεω επισωτορι μηλων,
 Παναπαλω, οἰοίτε κιακτων παίδεσ εασιν. Od.
 v. 223.
- Παναπενθησ.
 — Παναπενθεα και τρισαλασου Μῶμον—Ep. l. 4.
- Παναπημων.
 Πρωτιση δ' ενιδσ παναπημων ανθρωποισιν. Hef.
 ε. 809.
- Παναπηρήσ.
 — Ωσ κεφαλασ παναπηρέασ εχομεσ αιεί. Call.
 6. 126.
 S Y N. Ἀελαθήσ. πανατηκηθήσ.
- Παναποτμοσ. Vid. Παναθλιοσ.
 Ω μοι εγῶ παναποτμοσ,—Il. ω. 255.
- Παναργυροσ.
 Δῶκε δε μοι κρητήρα παναργυρον,—Od. i. 202.
- Παναριτοσ.
 Ουτοσ μεν παναριτοσ, ὃσ αυτῶ παντα νοησει,
 Hef ε. 291.
 S Y N. Βελτιτοσ, καλλιτοσ, κρατιτοσ, λωῖτοσ,
 προφηρεσατοσ, πανεξοχοσ, παναρετοσ. πανυ-
 περοχοσ.
- Παναρκίησ.
 — Παναρκέοσ νελιτοσ, Call. Fr.
 E X P. Τε πανταχη λαμποντοσ.
 S Y N. Μεγασ, δυνατοσ.
- Παναρκετοσ.
 Διαλγήσ ατη διαφerei τον αιτιον
 Παναρκετασ νοσε βρευου. Aesc. Ch. 67.
- Παναρητοσ. Vid. Οργια.
- Παναρχοσ.
 Τοῖσ σοῖσ παναρχοῖσ—Θρονοῖσ, Soph. Oed. C.
 1358.
- Πανατρεκίησ.
 — Και τηνδε πανατρεκεσ εκλυου ομοήν. Ar. 4.
 1382.
- Παναυγής. Vid. Φυσισ.
 * Ο ο ο

- Παναφηλιξ,
 Ημάρ δ' ὄφρα νικῶν Παναφηλικὰ παῖδα τίθησι.
 Π. Χ. 490.
- Παναφυλῖος.
 Καί ταν μὲν Παναφυλῖος ἔλε βροχός—Ερ. I. 1.
 Παραχαΐς.
 —Ποθι τσποσὸν ἔμιλον
 Ἡρώων γαίης Παναχαΐδος ἐκτοθὶ βαλλεῖ. Αρ.
 I. 243.
- Παναχαΐοι.
 Κιλησκεν δε γεροντάς ἀριστίας Παναχαΐων. Π.
 6. 404.
- Παναωριός.
 Ἀλλ' ἓνα παῖδα τέκεν Παναωριόν—Ιβ. ω. 540.
- Πανβλαβῖς.
 Πανβλαβῆας, —καὶ ἀβλαβῆας, καὶ ἀδύξας. Μαν.
 4. 31.
- Πανδαϊδαλος.
 Πανδαϊδαλον—ἀγοράν. Pind. ap. Dion.
- Πανδαισία.
 —Ὡσπερ μαζὰ καὶ Πανδαισία. Αρ. Ρα. 564.
 Ε Χ Ρ. Ἡ δ' ἀφίλις, καὶ παντοία εὐωχία, πο-
 λυτελής τραπέζα, Πανδαισία.
- Πανδακρυτός.
 —Πανδακρυτ' ὀδυρματα. Soph. Tr. 50.
 —Πανδακρυτ' ἑσπεμερων ἔθνη,
 Πολυτοία, τε δὴ καὶ πολυτοκία, —Eur. Or. 974.
- Πανδαματῆρα, Vid. Φυσις.
- Πανδαματῶρ.
 —Οὐδέ μιν ὕπιος
 Ἡρεῖ Πανδαματῶρ, —Π. ω. 5.
- Πανδαρος.
 Πανδαρὸν ἀντιθεὸν διζήμενι, —
 —Λυκαῖος ἦν ἀμύμονα τε κρατερόν τε. Π. δ.
 88.
 Ἀνταῖος καὶ Δαιφρων.
 —Ὁ μὲν τοξῶν εὐ εἰδὼς Πανδαρος. Ib.
- Πανδῆν.
 Ἡ δ' ὑποκυσσάμενη Πανδῆν γεννατο κερην.
 Hom. XXXI. 15.
- Πανδελεταίος.
 Γνωμαὶ τετραγῶν Πανδελεταίος. Αρ. Ν. 921.
 S Y N. Πανεργυλῖος.
- Πανδερκεῖτις Πανδερκεῖς. Vid. Ἀπολλων. Παιοπ-
 λῆς.
 —Καὶ Ζεῦ Πανδερκεῖτα βροτῶν. Eur. El. 1177.
- Πανδημία.
 Πανδημία γὰρ χερσὶ δεξιῶν ἡμῶν
 ἔβριξεν αἰθῆρ, —Aesc. Supp. 615.
- Πανδημῆ.
 Ποτὶ πυργῶς Πανδημῆ, Πανομιλῆ
 Στειχεῖ, —Ib. S. T. 302.
 S Y N. Πανδημόν, κοινὸδημῆ, κοινῆ, δημοσῖος.

- Πανδημιός, Πανδημιός.
 Ἡλθε δ' ἐπὶ πῶχός Πανδημιός, —Od. σ. 1.
 Ἡ Κυπρίος καὶ Πανδημιός. —Theoc. Ep. 13.
 S Y N. Δημιός, ἐπίδημος, δημοτικός, ἀγοραῖος,
 ἰδιωτικὸς, κοινός, παγκοινός, πατριός, χυ-
 δαῖος, ἀθεός, δημοτελής, πανγυμνός.
- Πανδημιός,
 Κλυεσα τήνδε πρᾶξιν Πανδημῶ φρενι. Soph.
 Tr. 298.
- Πανδημῶς.
 —Πανδημῶς σελῆν χιτῶνι τῶδε—Ib. 620.
 S Y N. Ορθῶς, ἐπιπυρίδον.
- Πανδημιῶν.
 Τοῖς δ' ἄμα Πανδημιῶν Τευκρὸς φερε καμπύλα
 τόξα. II. μ. 372.
- Πανδοκεῖον.
 Ὅς εἰς τὸ Πανδοκεῖον ἐξελθὼν ποτε. Αρ. R. 559.
 S Y N. Καταγωγίον, καταλυμα, ἐπαυλῖς,
 σταθμός.
- Πανδοκεύς, Πανδοκός, Πανδοκός.
 Προπᾶντας ἄδης Πανδοκεύς ἀγρευεῖται. Lyc.
 655.
 —Ἐν δομοῖσι Πανδοκοῖς ξενῶν. Aesc. Ch. 660.
 S Y N. Ξενδοκός, καπηλός, —Πανδοκεύτης.
- Πανδοκευτρία.
 Φαλαῖνα Πανδοκευτρία. Αρ. V. 36.
 S Y N. Καπηλῖς.
- Πανδοκῶν.
 Ἀπαντα Πανδοκῶσα παιδίας στήθον. Aesc. S. T.
 18.
- Πανδοξία.
 Ἐστὶ δ' ἐν εὐτυχίᾳ
 Πανδοξίας ἀκρον—Pind. N. 1.
- Πανδουλος.
 Αὐτοθελῆ, Πανδουλος, ἐκυσίον, αὐτοκελευσόν.
 Ib. I. 7.
- Πανδουσι.
 Καὶ ἄνοφερῆς κυματὰ Πανδουσίης. Ερ. I. 3.
- Πανδωρα.
 Ονομαστὴ δὲ τήνδε γυναῖκα
 Πανδωρην, ὅτι πάντες Ὀλυμπία δῶμα' ἔχοντες
 Δωρον ἐδώρησαν, —κ. λ. Hes. ε. 81.
 Ἡ μὲν γὰρ δέμας ἐσχέ σιδήρεον, ἢ καλεῖται
 Πανδωρην χθονιοί—Orph.
- Πανδουσίος.
 Πανδουσίαν, λεωφόρον, πολυῦμνον, Απας. 107.
- Πανδουρός.
 Ποτιμα γῆ, Πανδουρός, —Hom. XLI.
- Πανδωρατῆρα. Vid. Γαῖα.
- Πανδικέλος.
 —Ὅθι τοὶ τριψᾶντι γυλακτός
 Ἐκπύρεται λευκοῖο Πανδικέλος ἐνδοθεν ἰχέρ.
 Orph. L.

- SYN.** Παναλιγκίος, πανομοίος.
 Πανελλήνιος.
 Ἐρχεται δ' ἐκεκασο πανελλήνιος, καὶ Ἀχαιῆς.
 Π. 6. 530.
 Πανελευθερός.
 —Βενετῶν πανελευθερός ἐσι-γενέθην, Ἐρ. 1. 5.
 Πανεξόχος.
 Μιτυαῖσι πανεξόχον αἶμα λελογχῶς. Ὀρφ.
 80.
 Παιεπισκόπος, (χρῆτος.)
 Πανεποπῆς. Vid. Πανοπῆς.
 —Υψισον γνῶσιν πανεποπῆν, μαρτυρα παν-
 τῶν. Sibyl. 1. 1.
 Πανεργάτης.
 —Καὶ πανεργάτης λογῶν. Eur. Supp. 426.
SYN. Παντεργάτης. παναίτιος.—αφειδής.
 Πανέσχατος.
 Κόλπον ἐσὼ ποντοῖο πανέσχατον Ἴουιο. Ἀρ. 4.
 308.
 Πανέτης.
 Νίφισσ' Αἴτνα, πάντες
 Χίονος ὄξιας τιθῆνα, Pind. P. 1.
 Πανέτασιος.
 —Πανέτασιοι εἶσκα πατρὸς Γηραιῶν.—Ὀρφ.
 1226.
 Πανευκίλος.
 —Οὐρανὸθεν δε πανευκίλος γενετ' αἰθῆρ. Ἀρ.
 3. 1193.
 Πανεφθός.
 Κυκλιότερης ἐτετυκτο πανεφθὸς κασσιτεροῖο. Hes.
 α. 208
SYN. Εψήτος, ὕγρός.
 Πανεχθής.
 Δὸς δ' ἀγαθὴν δίκαιοιαν εχειν, πάνεσσα πάνεχ-
 θῆς
 Γνωμῆς, ἐχ' ὄσιας.—Ὀρφ. Η.
 Φαος—γοπρὸν καὶ πανεχθῖσον φαρέν. Lyc. 1057.
 Πανηγυρίζω.
 Πανηγυρίσας, ἠδ' ἰς' ἀπῆλθεν οἰκαδ' ε. Ath. 11.
 Πανηγυρίς.
 Οὐδ' ε πανηγυρίων ξυνᾶν ἀπειχον
 Καμπυλον δίφρον.—Pind. Isth. 4.
SYN. Ἀγείρις, ἀγορά, πολυπληθεῖα, εορτή,
 πομπή. Δημοδοῖται.
 Πανημαρ. Πανημαρ
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ δροπποῖο λιλαίεται, ὅτε πάνημαρ
 Νειδν ἀν-ελευκτὸν βοε οἰσπε πικτὸν ἀροτρον. Od.
 ν. 31.
SYN. Πανημάδων, πανημερον, πανημερίον.
 Πανημερίς, Πανημεροσ.
 Οἷτε πανημερίοι σὺν-γεγῶ κρηνοῦται Ἀρηί. Π. σ.
 209.

- Χρυσῶ δε τροχοεσσα πανημερος ερρεε λιμνῆ.
 Call. 4. 261.
SYN. Ημερησιος.
 Πανημερευω.
 Τροια τες προποτας παναμερευσε
 Θιασος ερωτων ψαλμοῖσι.—Eur. Rh. 361:
 Παιθαρσῆς.
 Παιθαρσῆς—καὶ παρῆσι τολμηνετας. Man. 2.
 171.
 Πανθεῖος.
 Βαῖν' ἐπὶ πανθειον τελετιν.—Orph. Η.
 Πανθελήηρα
 Ημερι, πα-θελήηρα, μεθυτρόφι, μήτερ σπαρῆς.
 Ἐρ. 1. 3.
 Πανθῆρος.
 —Ἐξαγε πανθῆρον, ἔλειον δαπεδον. Ar. R.
 354. (al. ἐπ' ἀνθῆρον)
 Πανθουδής. Vid. Ευφορβος.
 Πανθουός. Vid. Πανδαισία.
 Λεων μεν αὐτὸς εχε δαιτα πανθῆρην. Ep. Suid.
 Πανθουός.
 Πανθουός ἦν Τρωων βυληρορός.—Ἐρ. 1. 5.
 Πανθυμαδόν.
 Οὐδ' ἐπὶ ξεσῶ πανθυμαδὸν οκρῖονατο. Od. σ.
 33.
SYN. Εκθυμῶς. ἀγαν οργίλος. ὄλας.
 Πανθυτός.
 —Θεῶν δε παιθουτα δεσμία Εξημισυε,
 Ευνομη σεβων μεγαισα. Soph. Aj. 722.
SYN. Πανσεπίσιος, πανσεβασος.
 Πανιμερῶς.
 Χαλκῶ κισμον εδωκε πανιμερον.—Ἐρ. 1. 5.
 Πανιπερίλος.
 —Πανιπερῶν σῆσιν περος υγροκελευθε. Orph. Η.
 Παννυχιζῶ.
 Τοῖσιν ἐν δυσμαῖσιν αυγαῶν
 φλόξ ανα τελλομενα συνεχῆς
 Παννυχιζει.—Pind. Isth. 4.
SYN. Παραυλιζομαι, νυχευῶ. επαγρυπνεω.
 νυκτηρηρετω, διαυκτερευω. παννυχιδᾶς αγω.
 Παννυχίς.
 Παννυχιδᾶς δ' αυυσαρτες ακοιμητῶν ὑμειαιων.
 Mas. 225.
SYN. Παννυχισμός, νυχεια, διαυκτερευ-
 σις—αυλιτμός.
 Παννυχιος, Παννυχος, Παννυχιός.
 Παννυχιος δὲ σφιν κακὰ μηδ' ετο μηπιετα ζεῦς.
 Π. η. 478.
 —Τι παννυχον ὑπῆρον αωτῆς; Ib. κ. 159.
 —Οἷα κορανην Παννυχικῆν.—Ath. 1. 10.
SYN. Παννυχα, παννυχιον, παννυχον.

Πανξενος.

Πολὺν δ' ἀγῶνα πανξενος κηρυσσεται, Ath. l. 11.

Πανοδύρτος.

Α πανοδύρτος ἀθλων. Soph. El. 1033.

Πανόζυς

Ἰσ πανοζὺς ἐστία. Aesc. Ch. 47.

Πανολβιος, Πανολβος.

—Καί μιν ἐθικε παιολβιον.—Hom. VI. 54.

Ουδὲς τοι παντ' ἐσὶ πανολβιος.—Theog. 441.

Δι' αἰῶνος μακρῷ πανολβον. Aesc. Supp. 590.

S Y N. Παιευδαίμων, παρμακαρ, παρμακαρῆριος.

Παρμιλαί. Vid. Πανδήμει.

Παρμοίος.

Θψιν εχεις σφρεθῶ παρμοιοῖον—Er. I. 2.

Πανομφαίος.

Ἐνθα πανομφαῖον Ζηνὶ ρεζέσκον Αχαιοί. Il. 9. 250.

Πανοπέυς (Φαλίδος πολίς.)

—Ὁς ἐν κλειτῷ Πανοπῆϊ

Ὀκία ναιετασκει.—Il. 9. 307.

Πυθῶδ' ἐρχομένην διὰ καλλιχόρου Παναπῆος.

Od. λ. 580.

Πανοπίος.

—Τῶς Πανοπίος ἐπειός. Il. 4. 665.

Πανοπλία.

Πανοπλιαν μιν ἐχί. Anac. 17. 3.

Ταῖσι πανοπλιαῖς πλυσίων ἰσαμένει. Tyrt. 3. 38.

S Y N. Παντευχία, ὄπλισμος, σκευη, πανσαγία.

Πανοπλος.

—Πανοπλος Ἀργεων στρατος. Aesc. S. T. 59.

Τῆθος Ὠκεανῆ τε πανοπλοτατην γεγαυῖαν.

Ar. 3. 244.

S Y N. Ἐνοπλος, ἐξοπλος, εὐόπλος.—νεωτατος.

Πανοπίης.

Παλλῆδος ἀσπίδι Ζεὺς πανοπίης. Aesc. Eum. 1048.

Στιχτοῖς πανοπίην ομμασιν δεδωρότα. Eur. Ph. 1132.

S Y N. Πανεποπίης, πανδερκῆς, πανδερκετής, πανσκοπος, πανεπισκοπος, πανεφορός, παντοπτής, παιθεατος, πελισφθαλμος.

Πανορμος.

—Διμενες τε πανορμοι. Od. v. 195.

Πανεργῶ

Ἐπὶ τῷ τροχῷ γὰρ δ' αἶ σ' ἐκεῖ σφρεθλκμενον

Ἐἶπαν ἄ πετανεργικας.—Ar. Pl. 876.

S Y N. Κακοπραγματῶν, δολω, μηχανορραφῶν, εκκαπηλευα, πανεργευομαι

Και δολον ηπεροπήα, και εμφορα μητιν ὑφαιων. Nonn.

Πανεργημα.

Μεταδρομοι κακῶν πανεργηματων. Soph. El. 1403.

S Y N. Πανεργευμα δολος.

Πανῆργος.

Ἐιναι πανῆργον, ἀδικον.—Ar. Pl. 37.

S Y N. Πανῆργος, κερδαλέος, δεινός, εντεχῆριος, δολοφρων, κακῆργος, παλιμβολος.

Πανεργως, Πανεργοτατα, Πανεργοτατως.

Τοῖς αγροικοισι πανεργως—Ar. Eq. 317.

Πανεργοτατά πως περιδραμων—Ib. Eq. 56.

Πανεργια, το πανεργον.

Πανεργιας δ' εδῆξεν αιθρωποις εχην, Soph. An. 306.

—Το γαρ πανῆργον κεναν ἦν πολύ. Ib. El. 1540.

S Y N. Αισχροποια, αισχροπραγια, αισχροεργια, κακεργιας τεχνη, μηχανη, δεινοτης, κερδουνη, δολοφροσυνη.

Πανοφιος.

—Αυτῆ δε πανοφίον εγχος ἐλῆσα. Il. 9. 397.

E X P. qu. Πανορατον και επιφανής.

Πανρυτος. Vid. Φυσις.

Πανσαγια. Vid. Πανοπλια.

Φῶτα βαντα πανσαγια, Soph. An. 108.

Ἐἶλε δε πασσαγινην, τοδε δ' εννεπε—Suid.

Πανσεληνος.

Λαμπρά δε πανσεληνος ἐν μεσῷ σακκῷ. Aesc. S. T. 395.

Πανόστος

Το πανσοφον δ' εἶρημα.—Eur. Herc. F. 188.

S Y N. Πανεπιφρον, παντεχρος, πολυβελος, παντοδαής, πανφρονιμος, ευμηχανος, αγχηνος.

Παισπερμηδῶν.

Ὀσπρια παισπερμηδῶν επεγχευσι αλετρίς. Ath. l. 9.

Παισυδιη.

Θωρεῖται ε κελυε κερηκομοωιτας Αχαιῆς

Παισυδιη.—Il. 6. 12.

Ἐνθεν πασσυδιη συν τρυχεσι δωρηχθεντες. Ib. λ. 724.

S Y N. Πασσυδεῖ, πανρατῆ, πανρατῆα, συλληβδη, παμπληθε παντελῆς, ἐμοδυμαδῶν.

Πανσυρτος. Vid. Παμμυνος.

Παντα.

Τυδεδη μιν εγωγε δαιφρονη παντα εἶσκα. Il. ε. 181.

S Y N. Κατά παντα, παντῶς.

Παντακλις. Nom. pr.

—Και μὴν ε Παντακλῆα γε

Ἐδιδῆξεν ὁμως τον σκαιοτατον—Ar. R. 1068.

Πανταλας,

Π Α

- Πανταλας, Πανταλαίνα. Vid. Παναθλιος.
 Πανταλαὶν ἀχνη διαβασαῶ. Aesc. P. 640.
 Ω πανταλαίνα, καὶ τι μάλλον ἠλεγω. Eur.
 Hec. 665.
- Πανταρβής
 Δειλὸς, πανταρβής τε, φρεσὶν καταπεπληϊῶτας.
 Man. 2. 168.
- Πανταρκής.
 Εὐθ' ὁ γεραιὸς πανταρκής, ἀκακίης, Aesc. P.
 856.
- Πανταρχίης.
 Ω ζεῦ γε πανταρχα θεῶν. Soph. Oed. C. 1141.
 S Y N. Παμβασιλεύς, παγκρατής.
- Παντελής
 —Εκεῖνος γ' ἔσα παντελής δαμαρ. Ib. Oed.
 T. 949.
 S Y N. Παντοτέλης, παντελείος, τελειός, νομι-
 μος, εὐτελεχής, ὀλοκλήρος.
- Παντελώς.
 —Παντελῶς διωρισεν. Aesc. Pr. 431.
 S Y N. Τελειὸς παντός.
- Παντευχία. Vid. Πανοπλία.
 —Σέσθε συν παντευχία. Aesc. S. T. 31.
- Παντεχνος. Vid. Πανσοφος.
 —Παντεχνε πυρὸς σελας. Ib. Pr. 7.
- Παντη.
 Παντη ἀνα σφρατον ευρον Αχαιῶν—II. α. 384.
 S Y N. Πανταχῶ, πανταχῆ, πανταχόθεν,
 πανταχοῖ, πανταχοσε ἐκὶ μίγδα.
- Παντιμος.
 Νικίης εχων ἐξήλθε παντιμιόν γερας. Soph. El.
 690.
 S Y N. Πανασιδμιος, πανσεμνος, παντοσεμ-
 νος, εντιμος
- Παντλημων. Vid. Παναθλιος.
 —Τῶν ὁ παντλημων εγώ. Soph. Oed. T. 1392.
- Παντογενεθλος. Vid. Ζεύς.
- Παντοζηρας.
 Τὰν ἐθ' ὑπνος αἰ-
 ρὴ ποθ' ὁ παντοζηρας. Soph. An. 615.
 S Y N. Αἰωνίος, αἰδῖος.
- Παντοδαής. Vid. Πανσοφος, Δημοκριτος.
- Παντοδαπός. Vid. Παντοίος.
 —Και ἐδεσματοῖ παντοδαποῖσι. Hom. B. 31.
- Παντοδιαίτος. Vid. Ηφαιστος.
- Παντοδοτερα. Vid. Μοῖραι.
- Παντοδυνασής. Vid. Παγκρατής.
 —Πολλυλιτε, παντοδυνασα. Orph. H.
- Παντοθαλής.
 —Σοι δ' ἀρχή τε τελευτή τ' ἐστὶ μελυσσα,
 παντοθαλής—Orph. H. Apoll.
- Παντοθεν, Παντοσε, Παντοτε.
 Παντοθεν εκ κευθμών,—II. γ. 28.

Π Α

- Κατ' ἀσπίδα παντοσεῖσιν, Ib. γ. 356.
 Παντοτε πορφυρεσι περὶ ζώσρησιν ἐλικτάν.
 Theos. 2. 122.
- S Y N. Πανταχόθεν, ἀπανταχόθεν, ἀπαντῆ.
 Παγτοῖος, Παντοσυιος.
 Εἰδὼς παντοίους τε δολους,—II. γ. 202.
 —Ὅταν θεῶ Παντοσυνοι ἀνευσσῶ ἀναγκαῖ
 Eur. I. A. 761.
- S Y N. Παντοδαπος, πολυγενής, πολυμερής,
 πολυτροπος, παιτοιοτροπος, διαφορος.
- Παντοκρατερα. Vid. Φυσις.
- Παντολετερα. Vid. Γαῖα. Παντολετορ.
 —Παντα σε μιτέ Παντολετορ.—Er. I. 1.
- Παντολμος, Παντοτολμος
 Το παντολμον εργον οφει ταλας. Eur. Supp.
 1075.
 Τόθεν το παντοτολμον
 φρονεῖν μετεγνω βροτοῖς. Aesc. Ag. 229.
- Παντομισσις.
 Ω παρτομισσῆ κνωδαλα,—Ib. Eum. 647.
- Παντομορφος.
 Τῆ παντομορφῶ Θετίδι—Soph. Fr.
 S Y N. Πολυμορφος, πανειδεις.
- Παντοπορος,
 Παντοπορος, ἀπορος, Soph. An. 365.
 E X P. Εἰς παντα μηχανας ἐξευρισκῶν.
- Παντοπῆης. Vid. Πανοπῆης.
 Πατηρ ὁ παντοπῆης, Aesc. Supp. 145.
- Παντοπωλής
 Τον τοῖσι παντοπωλαιοις χρωμενον. Ath. I. 9.
- Παντορεκτής.
 Ερωτι παντορεκτι. Anac. 10. 16.
- Παντοσεμνος. Vid. Παντιμος.
 Τὸ παντοσεμνο τῷ σφρακτιλατε νεῶν. Aesc.
 Eum 641.
- Παντοτεχνής. Vid. Φυσις.
- Παντοτινακτής. Vid. Ζεύς.
- Παντοῦργός.
 Φατί παντοῦργῶ φρενας. Soph. Aj. 445.
 S Y N. Παντοκίσιης.—πανῦργος, ἀναιδής.
- Παντοτροφος, Παντρίφος. Vid. Φυσις.
 Παντοτροφον κίσιην,—Sibyl. I. 1.
- Παντοφυής, Vid. Πάνυ.
- Παντοσευτος
 Τα πολλὰ παντοφυρτ' ἀνευ δικης. Aesc. Eum.
 557
 S Y N. Πολυμηνής, παμμηνής.
- Παντοχροος. Vid. Ωραι.
- Παντως.
 Παντως, αἶον ἐμὶν γέ μενος,—II. δ. 450.
 S Y N. Παντη, παντελῶς, πανταπασιν, ἀρ-
 δην, ἀρχῆθεν, ὀλοτελῶς, τελειως, ὀλοσχερως,
 * P P P παραπαν,

Π Α

- παρᾶπαν, παμπαν, παμπηδῆν, διολις, πανσυ-
δι, πανυ.
- Πανυ.
Πρᾶγμα μὲν ἐστὶ οἶκος πανυ δυσκολον.—Er. I. 1.
S Y N. Παγχυ, ἐπιπαγχυ, ἐπίπαν, καθά-
παν, πανυ μὲν εν, πανυ γε, ἀπαρτι, διαμπε-
ρές, παντας, λιαν, ἀγαν, σφάδρα, μαλα, με-
γα, μεγαλας, ενδυκας.
- Πανυπεροχος.
Αλλά Μυρων τεχνα πανυπεροχος.—Er. I. 4.
- Πανυπερτατος.
Αυτῆ δὴ χθαμαλή πανυπερτατη εν ἀλί κῆται.
Od. I. 25.
- Πανυπερφραν.
Γνώμας, εν ὄσιας, πανυπερφρασι.—Orph. H.
- Πανυσατος. Vid. Εσχατος.
—Nῦν αὔτε πανυσατος;—Ib. 452.
- Πανχορτος.
Οἱ τοῖσι πανχορτοισιν ἐξενιζομεν. Soph. Tr.
- Πανωλεθρος, Πανολεθριος.
Ἡ γὰρ τι και συ τοῖς πανωλεθροῖς εχεις
Εγκλημ' Ατρεΐδαις;—Soph. Ph. 325.
- Πανωλης.
Α' γω πανωλης οφ' ἀγαν εκμανθανω. Ib. Oed.
C. 1329
S Y N. Πανολεθρος, πρωωλης, ἐξωλης, ἐπιτριπ-
τος.
- Πανωπνεις.
Πραξιτελης Κνιδίοις δε πανωπνειςσαν εθηκε.
Er. I. 4.
- Πανωρος.
Καρποτελεῖν δε τοι Ζεὺς ἐπιφραίνεται
Φερματι γὰν πανωρω. Aesc. Supp. 698.
- Παομαι.
Αλλά πασασθαι ανωχθι δοῆς ἐπὶ νηυσιν Αχαιῶς
Σιτε και οἶνοι.—Il. τ. 160
—Και σπλαγχν' ἐπασαντο. Il. α. 464.
Οσις δε πλετον, η σθενος, μᾶλλον φιλον
Αγαθὸν πεπασθαι βλεται, κακῶς εροῦν. Eur.
Herc. F. 1426.
S Y N. Ἐπιπαομαι, γενομαι. εδομαι.—κλαο-
μαι. παω.
- Παπαί, Παπαιαξ, Παπταιαξ, Παππαξ. Ag. N. 389.
Παται, ποιηρες γ' ἔπας ἡμῖν ζυμμαχης. Ag.
Pl. 220.
Παπαιαξ, ὡς καλὴν οσμὴν εχει. Eur. Cys. 153.
- Παππα, Vid. Πατήρ.
Παππα φιλ', εκ αν δῆ μοι.—Od. ζ. 57.
- Παππαζω.
Ουδέ τι μιν παῖδες ποτι γενασι παππαζωσιν,
Il. ε. 408.
- Ε X P. Παππα φωνῆν. πατήρα καλεῖν.

Π Α

- Παππιδιον, Παππιας.
Ακροασαι ἴν, ὦ παππιδιον.—Ar. V. 652.
—Ω παππια. Ib. Pa. 127.
- Παπποκλιονος.
Παπποκλιονος δ' Οθρωνον οικησει λυκος. Lyc.
1034.
- Παππος.
Παππος δε Θρηκῆς υμῶς αἰσωσας παλακ. Ib.
1341.
S Y N. Προπατωρ, πατροπατωρ, προμητωρ,
μητροπατωρ. προγονος. γερον.
- Παππῶος.
Παππῶος ὁ βιος συκοφαντῆν ἐσὶ μοι. Ag. Av.
1452.
S Y N. Αρχαῖος, προγονικός.
- Παππαινω, Παππιαλω, Lyc. 1162.
Παππαινω ἦρα Μαχασονα.—Il. δ. 200.
S Y N. Διαπαππαινω, περιπαππαινω, ἐπιβλε-
πω, ἀπιβλεπω, περιβλεπω, ερευνω, σκοπεω.
φυλαττομαι. ἐπιτηρεω.
- Παπυρος.
—Χιτῶνα θησας
Υπὲρ αυχενος παπυρω. Anac. 4. 5.
Σχῶνω, και λεπτή σφιγσομενη παπυρω. Er.
I. 6.
- Πάρ, Πάρα, προ Παρσι.
Πάρ δε δὴ ἀμριπολοι.—Od. ζ. 18.
—Πάρα γὰρ μενοικεα πολλα, Il. ε. 227.
- Παρά.
—Παρά δε χρυσοθρονος Ηρη, Ib. α. 611.
- Παραβαινω.
Ου με παρεβα φασμα μελανοπτερον, Eur. Herc.
703.
Παραβαινωσί τε τις ορκης.—Ag. Th. 364.
S Y N. Υπερβαινω, μεταβαινω, ὑπερχω, ὑ-
περπηδαω, παραβιβαζω, σφροσομαι, ὑπερτρε-
χω παρέρχομαι.
- Παραβαλλω, Παραβαλλομαι.
—Παρά δέ σφισι βαλλετ' εδωδέν. Il. δ. 504.
S Y N. Αντιπαρβαλλω, συμβαλλω, προ-
βαλλω, προβαλλομαι, παραδιδάμι, προφωρ,
προσθημι, παρατιθημι, καθ' ἑαυτῆμι, παρεγχιζω,
εικνεσομαι, ἐπιζοιταω, διαπεμπω, παραπορευ-
ομαι, ἀπεροχομαι, συνοδευω, ὁμοιω, συγκρινω.
αποπνευω, παραβλυζω, εξαπαταω—χαλαζω.
—ὄρωω ἐσελαυνα
- Παραβασκω.
Αντιρος αὐ παρεβασκε περικλυτος.—Ib. λ. 104.
S Y N. Παραβαινω, παραπειπομαι, ἐπερχο-
μαι, ὄρωω (θαρραλεως)
- Παραβατης, Παραβατης, Παραβᾶτης.
Και τον παρεβατην συμβαλων πλασθ' ἔξενω. Suid.
Αυ

- Αν δ' εβαν εν διαφοροι παραβάται.—Π. ψ 132.
 Τον αντιτολμον δε φημι παραβαταν. Αείς.
 Eum. 556.
 Συν δέ οι εσκε παραβάτης Ιπποδαμεια. Αρ. ι.
 754.
 Ε Χ Ρ. Κυριος τῆ ἀρματος — ακολουθος.— παρα-
 νομος.
Παραβάτης.
 Κρατος δ' ὄτω κρατος μελει.
 Παραβατὸν εδάμη πέλει. Soph An. 885.
Παραβλεπω.
 —Παραβλεπυσα θατερῶ
 Πάλιν μετασκειναζε σαυτήν—Αρ. Εсс. 494.
 —Και παραβλεπων βιαν, Eur. I. 624.
 S Y N. Επιλλιζω, αμβλυωπεω, κατιλλωπῶ.
 παρακυπῶ τοῖς πλαγιοῖς ὄρω. παροραω διο-
 ραω, καθοραω.
Παραβληθην.
 Κερτομοιοι επειεσσι παραβληθην αγορευων. II.
 9. 6.
 S Y N. Παραβολαδην παραβολικῶς. απατη-
 τικῶς. προφασει. δολερῶς. συγκριτικῶς. πταιερ-
 γικῶς —πλαγιος.
Παραβλώψ.
 —Παραβλώπεις τ' οφθαλμό. Ib ι. 499.
 S Y N. Επιλλος, ιλλός, σῖραβός, σῖραβάν,
 φολκός.—πλαγιος.
Παραβουθεω.
 Παραβουθεῖθ', ὡς ἐπ' ἀνδρῶν τυπῶμαι. Αρ. Εq.
 258.
 S Y N. —Εκβουθεω, εμβουθεω, επιβουθεω, προσ-
 βουθεω, βουθεω.
Παραβολαδην, Παρβολαδην.
 —Αλλοτ' οπισθεν,
 Αλλοτε παρβολαδην.—Αρ. 4. 936.
 Ε Χ Ρ. Παραβεβλημενωσ.
Παραβολος, Παραβουλος.
 Πονηρὸς εἰ πορῶ τεχνις και παραβουλος. Αρ. V.
 192.
 Ηβηται θαλησι παραβουλα κερτομεεσιν. Hom.
 M. 56.
 S Y N. Ανοητος. κ γνησιος. θρασύς, προπέτης.
 —επικινδυνος.—αδομιμος.—πλαγιος.—παρα-
 δοξος.
Παραβουκλιζω. Vid Παραιοιζω.
Παραβουμαι.
 Αθηρακα και δαφνην παραβουεται ὁ στρατιωτης.
 Ep. I. 2.
 S Y N. Παραβουνομαι. παραμειβομαι.
Παραβυσός.
 Εαν μη παραβυσός πε γενηται Χαιρεφων. Ath 6.
 S Y N. Κρυφιος, λαθριος.

- Παραγελμα.**
 Φλογός παραγελμασι
 Νεοις πυρωθέντα καρδιαν. Αείς. Αg. 488.
 S Y N. Παραγελλια, καταγελλια, εξαγ-
 γελλια, παραγελσιοι, ρουσι, παρρασια, παρ-
 αιφασις, εντολή, ὑπόκλη. διατοξις, αφοκωτ-
 αρξις, φροτητή. απορημα, απαγορευμα.
Παραγελλω.
 Ημωσ δ' Ηελιοσ μεν εν αιθέρι μαινωχαις ἵππωσ
 Αρτι παραγελλει, μισσατον ἡμαρ εχων.
 Theog. 992.
 S Y N. Επαγελλομαι, απαγελλω, διαγο-
 ρεω, απαγορευω, συντιθεμαι, παρματατιθε-
 μαι, ὑποτιθεμαι, ὑποβαλλω, νυθετω, επι-
 τατήω, προσήσσω, παραινιω συναριθμεμαι.
 προλεγω. σημανω.
Παραγυνομαι.
 Εσθ' ἡδύ —το παραγυνοσασθαι τιποσ
 Καπ8.—Ath I 2.
Παραγυνομαι.
 Ουδε τῷ ἀνθρωπῶ παραγυνεται ἕσθ' εθελεισιν.
 Ib. 139.
 S Y N. Προσυνομαι, παρρημι, προσειμι, επι-
 φοιτω, παρακολυθια, αποβανω, συμβανω.
Παραγκαλισμα.
 Ψυχὸν παραγκαλισμα τῆτο γινεται,
 Γυνή κακὴ ξυνευιοσ εν δομοισ —Soph. An 661.
 S Y N. Ασπασμὸς, περιπλοκή, φιλημα. πα-
 ρακοιμημα.
Παραγρεφω.
 Ιων παρεγγραφε πωλησιον, κημὸσ καλόσ.—Αρ. V.
 99.
 S Y N. Παραγραφομαι, προσγραφο, διαγρα-
 φο, αναγραφο, περιγραφο, εγγραφο, παρεγ-
 γραφο, παρεισφερω, (τομον.) ὑποτυπω, ὀριζο-
 μαι.—εξυθενα, αποβαλλομαι. παραιντομαι.
Παραγω, Παραγαγω.
 —Ον τιρα δαιμων
 Προσων εισ μεγαλην αμπλοκην παραγει.
 Theog. 404.
 Μή με ιων μηκέτι παραγαγει.—Soph. El 861.
 S Y N. Αναγω, συναγω, ὑπαγω, προαγω,
 εξαγω, προφερω, παρερχμαι, μεταπεθω, εξ-
 α. αταω, παραπεμπω, παρατρεπω.—παρηγο-
 ρεω.
Παραδάρθω.
 Τῆδε γαρ αἰ μοι νυκτι παρεδραθεν εχειλοσ αυτῶ.
 Od. υ 88.
 S Y N. Παραρθημαι, παρακοιμασμαι.
Παραδειγμα.
 Το σὸν τοι παραδειγμ' εχων. Soph. Oed. T.
 1216.

Π Α

- SYN. Ενδεγμα, υποδεγμα, εκάν, χαρακ-
τήρ.
Παραδεσος. Vid. Κήπος.
—Τον δη κελετ' εν παραδεσω
Αμβροσίω γαιεν.—Sibyl.
P H R. Αθανατος χάρος. Ib
Οικόντες Παραδεσον όμως, εριθιλέα κήπου.
Φυτάλι ενδεσμος αμθάλιος Παραδεσος.
—Αφθιτον οίκον εν ευδενδρω παραδεσφ. Nonn.
Παραδεχομαι
Αυτάρ επιδή σήμα κανόν πασεδεξατο γαμβρό.
II. ζ. 178.
SYN. Διαδεχομαι, εκδεχομαι, επιδεχο-
μαι, δεχομαι, ενδεχομαι, αποδεχομαι, ανα-
δεχομαι, υποδεχομαι, επιλαμβανω, επιβαλ-
λωμαι.
Παραδοχή.
Πατρός παραδοχάς—Eur. B. 201.
SYN. Παραδοσις, αναδοσις, διαδοχή.
Παραδιακονεω.
Και τοίσι τεχιζέσι παραδιακονει Ag. Av.
839
SYN. Διακονεω, εγχειρίζομαι, ύπηρετεω.
παραδραω
Παραδιδωμι.
Βαξίς, ά σε βαρβαροιτι
Λεχεσι, ποτινια, παραδιδωσίν. Eur. Hel 227.
SYN. Διδωμι, αναδιδωμι, μεταδιδωμι,
διαδιδωμι, επιδιδωμι, ενδιδωμι. καταπισεω,
παρατιθεμαι, ανατιθεμαι, προσδιδωμι.
Παραδραω.
Οιδ τε τοίς αγαθοίσι παραδραωσι χερεις. Od.
α. 323.
SYN. Δραω, υποδραω, ύπηρετεω.
Παραδρομαδην.
—Παραδρομαδην αγορευσω. Oph. 856.
SYN. Σύντομος.
Παραδυμαι. Παραδυμι
Στενωπω εν οδω παραδυμεναι—II. ψ. 416.
Ενδράσα παρεδυν.—Ag. Ecc 55.
SYN. Παραδυω, εισδυομαι, παρεισδυομαι,
υποδυω, υπεσερχομαι, παρερπυζω.
Παραδω
—Εοικε τε τοι παραδεδην
Ωσε θεφ.—Od. χ. 348.
Παραφερομαι.
—Παρνεθι δε κερη, ύπελυντο δε γυϊά. II. π.
341.
SYN. Παραφερομαι, παρακρεμασομαι.
Παραζωω.
Οσις πένδς άν ζή παραζήν βελεται, Phil.
Πραζευγνω. Παραζευγνυμι.
Κενω γαρ ή Διδς κορη
Φερρω παραζευσασα φυλακας σωματος. Eur. I. 22;

Π Α

- SYN. Εγκαταζευγνω, συζευγνω, ενιζευγ-
νω, επιζευγνω, καταζευγνω, συνωπλω.
Παραβαλπω, Παραβαλπομαι.
—Φιλων ενδενδς εν εν
Παραβαλπομενα φρεα μυθοις. Ib M. 143.
SYN. Θαλπω, διαβαλπω, καταβαλπω, υπο-
βαλπω.
Παραβελγω.
Ουθ' υποκλαιων, εν' υπολοιζων
Ουτε δακρυων, απυρων ιερων
Οργως ατενης παραβελξει. Aesc. Ag. 71.
SYN. Θελγω, καταβελγω.
Παραβεριζω, Παραβρίζω.
—Αλφασοιο παρεβρισαν ακρα κορυμβα. Ap. 2.
603.
SYN. Αποβεριζω, αποκόπλω.
Παραβρωω
Και συμμαχια θορυβαν
Παρεβηξε μεγαν. Pind. Ol. 10.
SYN. Θηγω, επιθηγω, ακοιω, παρακοιω,
παροζυω
Παραβρωσκα.
Ερκυνις δρυμοιο παραβρωσκοντες ορογκις. Dion.
286
SYN. Παρατρεχω.
Παραβασια, Παραβασις.
Αιτ' ανδρων τε θεων τε παραβασιας ερεπισαι,
Hef. S. 220.
Κησ' οδι περ τυτθή γε παραβασις εσσετ' ολεθρῶ.
Ap. 4. 832
SYN. Παραβασικ, παρεβασις, υπερβασις,
υπερβασια, αμπλακια.
Παραβυσσω.
Ει τι και φλαύρον παραβυσσει—Pind. P. 1.
SYN. Αιβυσσω, ανεγερω, ανακινω, κατ-
αιθω
Παραβεις.
Φευκλον δε τραχηα παραβεις.—Er. 1. 4.
SYN. Συμβελή, σαφρονισμός, νηθεσια.
Παραβιω.
—Καλῶ σοι Τερεσιας παβινεσεν. Eur. B.
330.
SYN. Παρακαλω, παραφημι, εισηγομαι,
παρακελευομαι, αναπεθω, παραγγελω, συμ-
κελευω, αναμιμησκα, προτρεπω, παρεγυσω,
παραπεθω.
Παραβιολίζω
Παραβιολιξει τας αλεκτορον πικρας
Ορνιθας—Luc. 1094.—α. παρεβιολιξει.
Παραβισθανομαι.
—Ουχι παρισθευ; Theoc. 5. 120.
SYN. Αισθανομαι, διαισθανομαι, επισθαθα-
νομαι.
Παραβισιος.

Παράισις.

—Παράισια σημάτα φαίνων. Π. δ. 381.

S Y N. Παράισιμος, απαίσιος, εναντίος, χα-
λεπός, απρεπής.

Παράισσω.

Νῶτα παρῆισσοντος ὄθι ζωσῆρος οχῆες
Χρυσεοι συνεχον.—Π. υ. 414.

Ἰσποι γάρ με παρήϊξαν.—Ιβ. λ. 614.

S Y N. Παράτρεχω, παραβαίω, παρέρχομαι.
ανάισσω.

Παράιτεομαι.

Κτέν, ἔ παραίτῃμαι σε.—Eur. Hera. 1026. §

—Καί παραιτήση πατρίς, Ib. M. 1154.

S Y N. Εξαιτεομαι, αιτεομαι, αιτέω, ανα-
γεύω, αναγενομαι, απαγορεύω, δυσανασχέτω,
εκκλίω, ίκτετεύω, λιπαρεύω, παρακαλέω, απο-
λογέμαι, συγγνωμοῦ, ἀφῆμι.

Παράιτιος.

—Κακῶν τε σιμημάτων παραιτιον. Lyc. 611.

S Y N. Αἰτιος, μεταίτιος, συναιτιος.

Παρακαθεζομαι, Παρακαθηναι.

Vid. Παρεζομαι.

—Τῷ Πλάτωνι παρεκαθεζετο. Ag. Pl. 720.

Χαίρει ἔν μιν Σωκράτει
Παρακαθηνεον λαλέν. Ib. R. 1540.

Παρακαιριος, Παρακαιρος.

—Παρακαιρία ρεζών. Hel. ε. 327.

Ἡ γάρ παρακαιρος ἴδονή τικτε βλαβην. Sent.
S Y N. Ακαίρος, αισχρός, ἀδαιμιος, σαπρός,
ατοπος.

Παρακαλέω, Παρακαλεομαι.

—Παρακαλῶντες ἐς μάχην. Eur. Ph. 1270.

S Y N. Κατακαλέω, προσκαλέω, επικαλέω,
παρακελευομαι, δικελευομαι, ευκελευομαι,
κατακελεύω, παρατρέπω, προτρέπομαι, παρ-
αινεύω, νεθετεύω, εκλιπαρεύω, παραφῆμι, παρα-
μυθεομαι, θάρσυνω, παρορμαύω, παροξύνω, επι-
θαύσσω, παραγυφάλλω.

Παρακαταβάλλω.

Ζῆμα δέ οἱ πρότον παρακαβάβαλεν.—Π. ψ. 683:

S Y N. Καταβάλλω, παραβάλλω.

Παρακαταθῆκη.

Ὅσις λογος γαρ, παρακαταθῆκην ὡς λαβῶν,

Εξῆπεν, ἀδίκος ἐσιν, ἢ ακρατῆς ἀγαν. Sent.

S Y N. Παρακατατάσις, παρακαταβολή, ὑ-
πόθηκη, ἐνεχυρον.

Παρακαταθῆσκω.

—Παρακαταθῆνε μισχός.—Er. I. 4.

Παρακαταλεγομαι.

Τῆ ὄγε παρκατελέκτο.—Π. ι. 561.

S Y N. Παρακείμαι, παρακοιμάομαι, παρ-
κλίνομαι.

Παρακατεσθῆω.

—Παρακατεσθῆνε δέ με. Athen. I. 9.

Παρακαταθῆμι.

—Χθονος παρακαθθετο υμφαις. Ar. z. 506.

S Y N. Ανατιθῆμι, αποτιθῆμαι, παρατιθῆμι,
κατατιθῆμι.

Παρακατῆω, Παρακατῆομαι.

Ἡμῶν δ' ἐκαστος στίβαδα παρέκατῆυετο. Ag. Pl.
663.

S Y N. Κατῆω, συρραπῆω, προσραπῆω, επι-
βάλλω, εὐτρεπιζῶ (ἐκ συλλογῆς.)

Παρακείμαι.

—Παρά δ' ἐν τεα ποικίλ' ἐκείτο. Π. κ. 75.

S Y N. Ανακείμαι, κατακείμαι, προσκείμαι,
παρακλίνομαι, προσέχομαι, προτρεφομαι, παρ-
εμι.

Παρακελευμα, Παρακελευσμα.

Λογῶν δὲ παρακελευμα σῶν. Eur. Supp. 1155:
Οὐ δὴ το δ' ἐγὼν παρακελευσμ' ἤκουσαμεν. Ib.

I. T. 320.

S Y N. Παρακελευσις, παρακελευσμὸς, διακε-
λευσμὸς, αποκελευσις, ευκελευσις, προτροπή,
ὑποτροπή, παραινέσις, νεθετήμα, νεθετησις,
παρακινήσις, παρορμῆσις, παροξυσμὸς, παρφα-
σις.

Παρακλητιζῶ.

Ἡνίκα δὴ κελῆς κελῆτα παρακλητιεῖ. Ag. Pa.
900.

Παρακινδυνεύω.

Ὅσις παρεκινδυνεύουσεν Αθη-
ναίους ἐπὲν τὰ δίκαια. Ag. A. 645.

S Y N. Ανακινδυνεύω, αποκινδυνεύω, διακιν-
δυνεύω, κινδυνεύω.

Παρακινεω.

—Σκοπεῖ γ', ἦν με παρακινήσαντ' ἰδῆς. Ib. R.
657.

S Y N. Αποκινεω, διακινεω, λυμαινομαι, ἐξ-
ισαμαι.

Παρακλαίω.

Δεῖρο σὺν αὐλιτῆρι παρακλαίοντι γελῶντες

Πινῶμεν, κενε κηδεσι τερπομενοι. Theog. 1037.

S Y N. Κλαίω, ανακλαίω, επικλαίω.

Παρακλιδῶν.

—Οὐκ ἀν ἐγῶγε

Ἄλλα παρὲξ ἐπιόμι παρακλιδῶν, ἐδ' ἀπατήσω.
Od. δ. 348.

Παρακλιντορ.

Ἀπίσις ὅτε μοι παρακλιντορας ἐκλανεν ἀνδρας,
Er. I. 1.

Παρακλίνω.

—Ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν. Π. ψ. 424.

Καί γαρ ἐκεναί παρακλίνασαι τῆς αὐλειας—
Ag. Pa. 981.

S Y N. Εκκλίνω, παρεκκλίνω, αποκλίνω, παρ-
ατρέπομαι.

* Q 9 9.

ρατρίπομαι, εκτρεπομαι, παρεκβαινω. παρακει-
μαι. παρανοιω.

Παρακοιζω.

—Παρακοισαντα δ' ἔν λεγω. Alex. 2. 5.

S Y N. Καταγυρασκω, παρηβαιω, φθινω, καλα-
φθινω, μαραινομαι, κατασηπομαι, ελαττω-
μαι. απαρχαιυμαι, παλαιυμαι.

Παρακοινω.

Συγχευσιον παρακοινατο: Pind. P. 4.

Παρακοιτης.

—Σὺ δέ μοι θαλερός παρακοιτης. Il. 2. 430.

S Y N. Ακοιτης, ανηρ, γαμετης.

E P I T H. Βαθυπλωτος, βαρυποτος.

Παρακοιτης.

—Και ἔνεκα σὴ παρακοιτης κεκλημαι. Ib. δ.
60.

S Y N. Ακοιτης, γυνη, γαμετή.

E P I T H. Αιδωια, θαλέρα, αινοτόκος, ασορ-
γος, ευζωνος, κυδρά, ερατή, ιφθιμη.

Παρακομιζω.

Γερων γεροντα παρακομιζε. Eur. Herc. F. 126.

S Y N. Κομιζω, συγκομιζω, κατακομιζω, αν-
αγω, συναγω, παραγω.

Παρακονω.

Νῦν δε και παρηκοινηνται. Ar. R. 1147.

S Y N. Παραθηγω, αναθηγω, παροξυνω. ανα-
σομω, ακονω.

Παρακοπή.

—Παρακοπή, παραφορά, φρενοδαλεις, — Aesc.
Eum. 330.

S Y N. Παραφορά, παρνοια, απονοια, παρα-
φροσυνη, φρενίτης.

E P I T H. Αισχρομητης, ταλαινα, πρωτο-
πημων.

Παρακοπος.

Οισρηλατω δε δειματι δειλαια

Παρακοπον ὦδε τειρης; Ib. P. 583.

S Y N. Παραφορος, παραφρονημος, φρενομω-
ρος, φρενοπληξ, μειωδης, μανικός.

Παρακοπήω, Παρακοπιομαι.

Οσον με παρακοπή χρονον—Ar. Eq. 855.

Ανδραρια—παρακεκομμενα, Ar. A. 516.

S Y N. Αφαιρέμαι, παρακρηω, παραλογιζο-
μαι, ανατρεπω, λυμαινομαι—παραχαρατήω,
παρασημαινω—παραφρονεω, μαινομαι.

Παρακορω.

—Φερειν Ωρα ἔσιν ηδη τας τραπέζας,

Εἶτα παρακορήσαι. Ath. 1. 9.

S Y N. Κορω, εκκορω. σαιρω.

Παρακρημαω.

Χερα παρακρημασας,—Il. v. 597.

S Y N. Ανακρημαω, εκκρημαω, υποκρημαω,
κρημαω.

Παρακλιδιος,

—Αλυσκαζων κῆμα παρακλιδιον. Ep. 1. 1:

Παρακλιος. Vid. Επακλιος.

—Και παρακλιος λειμωνας—Soph. Aj. 663.

Παρακνήω, Παρκνήω.

—Τι μ' ἐκέτι τῆτο κατ' αυτρον

Παρκνήτισσα καλεις τον ερωτυλον—; Theoc. 3. 7:

Και εκ θυρίδος παρακνήωμεν,—Ar. Th. 804.

S Y N. Εκκνήω, ανακνήω, εγκνήω—παρα-
ελετω—παρακλινω.

Παραλαμβανω.

Ην πως παραλαβειν τῆς πολεις ταπραγματα
δυναμεθα,—Ib. Ecc. 108.

S Y N. Αναλαμβανω, συλλαμβανω, υπολαμ-
βανω, επιλαμβανω, μεταλαμβανω, αναδεχο-
μαι.

Παραλεγμοι.

—Θ δέ οι παρελεξατο λαθρη. Il. 6. 515.

S Y N. Παρακαθευδω, παρακοιμαομαι, παρ-
ευναζομαι.

Παραλετω.

Το τῷ θεῷ τε παραλιπων, το τ' ευσεβεις. Eur.
Tro. 431

S Y N. Εκλεπω, παραλιμπανω, αφημι, παρι-
ημι, παραπεμπω.

Παραλειπω.

Σαυτῷ παραλειφειν τε βλεφαρα τῆς ἑσπερας
Εγωγ' αν ἔπον—Ar. Ecc. 406.

Παραλευσσω.

—Παρδ δ' ἐπίδα λευσσω. Eur. Hipp. 1121:

Παραληρω.

Εἰ δε παραληρων ἄλωσι, Ar. R. 605.

S Y N. Αποληρω, παρνοσω, παραφρονεω.

Παραλλαγή.

—Και πυρος παραλλαγεις, Aesc. Ag. 499.

S Y N. Εγαλλαγή, αμοιβή. παραλλαξις,
πλανη, περιφορα, παραφορά. αλλοιωσις.

Παραλλασσω.

—Και παραλλασσει φρενας

Χρησας προς αισχροδπραγμαθ' ἰσασθαι βροτων.
Soph. An. 305.

S Y N. Εξαλλατήω, επαλλατήω, παραμεινω.
—παραρχομαι. παρακνω, παραμαρτανω.

Παραλλαξ.

Ερπει παραλλαξ ταῦτα—Ib. Aj. 1106.

S Y N. Εγαλλαξ, επαλληλως, αμοιβαδων,
αμοιβαιως.

Παραλιος, Παραλος Vid. Επακλιος.

—Μεσφ' Τρισιο Παραλιας—Dion. 380.

Εν ποτε παραληρη Εφesse βρετας ιδευσαντω.
Call. 3 238.

Παραλατ' αυτρα, Soph. Aj. 412.

Παραλιτω.

Παραλίτω.

Ἡ βα θεὸς ὀλοσσι παρηλίτες αφραδίησι. Ar. 2. 246.

SYN. Αλιτεω, αλιτραίω, ὀλημμελεω, αμαρτανω, παραμαρτανω ασέβω, παραπλάιω.

Παραλογος.

Ω παραλογὸν μοι σὺ φανῆσ' αμορρια. Eur. Or. 391.

SYN. Παραδοξος, απίθανος, ανυπερβλητος, απροσδοκητος, δαυμασός, αλογισος, αλογος, ανεληπισος.

Παραλω, Παραλωμαι.

Αλλά παντας χρεή παραλωσθαι.—Ar. Suid.

Παραλυω.

Δυσαν παραλύσαι ψυχαν. Ib: Alc. 115.

SYN. Απολυω, διαλυω, εκλυω, καταλυω, λυω, απαλλατῶ, μεθιστημι, εκβαλλω.

Παραμασητης, Παραμασυντης (Παρασιτος.)

Ἡ τον παραμασυντην ιδω τον ανοσιν. Ath. 4.

Παραμεβω -ομαι.

Τον παραμειψαμενος.—Od. ζ. 310.

SYN. Διαμεβωμαι, επαμενω, παραλασσω, παρερχομαι γέντιζω.

Παραμελεω

Θεοῖς μεν ἠδη πως παρεμελημεθα. Aesc. S. T. 708.

SYN. Αμελεω, εξαμελεω, καταμελεω, ατημελεω.

Παραμενω, Παρμενω, Παραμιμνω.

—Ουδέ τις αυτῷ Αργειων παρεμενεν—Il. λ. 402.

Ενθαδε παρμενεμεν.—Ib. ο. 400.

Τηλεμαχος παρεμιμνεν.—Od. ε. 297.

SYN. Μενω, μιμνω, αναμενω, εμμενω, επιμενω, προσμιμνω, περιμενω, διαμενω, διαρκεω.

Παραμετρεω.

—Ομολην αυτοσχεδον εισορωντες

Πορτω κεκλημενην παρεμετρεον.—Ar. ι. 595.

SYN. Αναμετρεω.—παρερχομαι.—ανταμιχομαι.

Παραμονος, Παρμονος.

Συν θεω γάρ τοι φυτευθῆς

ολθος ανθρωποισι παρμονωτερος. Pind. N. 8.

SYN. Παραμοσιμος.

Παραμιμνωμαι

Ει δέ τις ολθον εχων

μυρῶ παραμιμνετ' αλλων Pind. N. 11.

SYN. Αμεινω, προτορευομαι, υπερεχω.

Παραμιγνυω.

—Μιλτος σμικρον τῷ θυμιδῷ παραμιξας, Ar. V. 873.

SYN. Αναμιγνυμι, εμιγνυμι, καταμιγνυμι, προσμιγνυμι, συμμιγνυμι, μιγνυμι.

Παραμιαω.

—Και παρεμνησω γαρ—Soph. Tr. 1140.

Παραμολεω.

Αιει παρμεβλωκε. Il. δ. 11.

SYN. Παρεμι, παραμενω, παρισημι, επικυρεω, προθυμιομαι.

Παραμυσος.

Ω πολυμυχθος Αρης—

—Βρομι παραμυσος εορταῖς. Eur. Ph. 802.

Και παραμυσος ατης

Αιματοεσσα πλαγῶ. Aesc. Ch. 466.

SYN. Αμυσος, απομυσος, ασυμφωνος, αλδοτριος.

Παραμπυκίζω.

Αλλά γε κομαν παραμπυκιδετε. Ar. L. 1310.

SYN. Αμπυκίζω, παραπλευομαι (τάς τριχας.)

Παραμυθεομαι.

Και δε αν τοις αλλοισιν εγω παραμυθισαιμην

Οικαδ' αποπλευην—Il. ι. 417.

SYN. Παραπειθω, παρηγορεω, παρυδαω, συμβουλεω, παρακαλεω.—πρυαυω—ξεραπειω, ακεομαι.

Παραμυθιον.

Ουδε τι τῶν πυρσων παραμυθιον.—Theoc. 23.7.

SYN. Παραμυθια, θεκληριον, κηλησις, μειλιγμα, παρηγορια, θαλωρή.

Παραμυκαομαι

Βρυχια δ' ηχω παραμυκατα βροντης—Aesc. Pr. 1081.

SYN. Αγτιμυκαομαι, αναβοω.

Παραναομαι.

—Ημιν δε κακός παρανασσοτο γεντων. Call. Fr.

SYN. Παραναιεταιω, συναιω.

Παρανεομαι.

—Πολιτας παρανεῖσθε κολωνός. Ar. 2. 357.

SYN. Παραπλευω, παρερχομαι.

Παρανηεω.

Σίτον δε δμωαῖ παρανηεον εν κανεοισιν. Od. μ. 147.

SYN. Παρανεω, παρανηεω, σωρευω.

Παρανηχομαι.

Ει δέ κ' ετι προτερω παρανηχομαι.—Od. ε. 417.

Παρανατελλω.

Μη νεμεσα, Ζευξιππε, παρανατελλοντι λοστρῶ.

Er. 1.4.

SYN. Παρανεχω.

Παρανισσομαι. Vid Παρερχομαι.

Αλλ' ὅτε δη Πελοποννησον παρενισσατο πάσαν. Hom. A. 430.

Παρανεω.

Ει μήτι πανανουσα, καινηργης λογον. Eur. I. A. 838.

- Εμὴ παρανοσοῦτος ἀδολεσχίαι—Ar. N. 1482.
 S Y N. Ἀγνοῖα, ἀπονοσομαι, ἀνοχταίνω, πα-
 ραφροῖα, παρακοῖα.
- Παρανοία**
 Κακοφροσεν τ' ἀνδρῶν παρανοία. Eur. Or. 820.
 S Y N. Ἀνοία, ἀπονοία, ἐκνοία, παραφροσύνη,
 ληρημαί, ληρησις, παραληρημαί, παραφροσά ὕ-
 περηφάνια.
- Παρανομός**
 Παρανομῶν θεῶν βρετεια μὲν τιῶν. Aesc. Eum.
 172.
 S Y N. Ἀνομός, ἐκνομός, κακονομός, ἀδικός.
- Παρανόη**
 Πολλά δ' ἀνάγχα, κατάντα, παρανόη τε,—
 S Y N. Κρημνώδης, γηλοφός
- Παραξένος**
 Ἀτίμα, καὶ παραξήμα, καὶ παραξένα. Ar. A.
 517.
- Παραξονίον**
 Σκινδαλιῶν τε παραξονία. Ar. R. 835.
 E X P. Κινδυνώδης.
- Παραξύω**
 Ὁρθὰ παραξύνω ἰδυτηνὴ κανονα. Ep. 1. 6.
- Παραπαίω**. Vid. Παραφροίω
 Ὡ δὲ σποτ' ἀνάξ, ὡς παραπαίης,—Ib. Pa. 90.
- Παραπαλλομαι**
 Οἷς παραπαλλετο
 Ἀτρείδας σὺν ὄπλοις,—Eur. I. A. 228.
 S Y N. Παρακίνω, προσαρασσομαι. nisi le-
 gendum παραφαλλετο. ἢ παραφαλλομαι, παρα-
 πηδῶ.
- Παραπάταω**
 Σὺ τοὶ παλαιῆς δαιμονας καταφθίσας,
 Οἷα, παρηπάτισας ἀρχαίας θεάς. Aesc. Eum.
 731. P.
- Παραπαθῶ**, Παραπαθῶ,
 Ἥρη δ' ἐν φιλοτητι παραπαθεν εὐνηθῆναι. Il. ξ.
 360.
- Παραπειθῶ**, Παραπειθῶ, Παρπειθῶ.
 Ὡς ἐπὶ τὸν παραπειθεῖν ἀδελφῆς φρενας ἦρω. Il.
 η. 120.
 Εἰ κενὸ γ' ἐπίεσσι παραπειπιθῆσα φίλον κῆρ.
 Ib. ξ. 208.
 Σπυδῆ παραπειπιθόντες ἔταιρα χωομένον κῆρ. Ib.
 ψ. 37.
- S Y N.** Πέθω, ἀναπέθω, ἐκπέθω, ἐπιπέθω,
 καταπέθω—ἐξαπάταω, παρακρομαι.
- Παραπεραῶ**. Παραπεραομαι.
 Ἰὼ μαντιες ἀνδρες
 Ἐμπυροὶ ἐμπαίρομενοι παραπε-
 ρῶνται Διὸς ἀργιπέρωνος. Pind. Ol. 8.
S Y N. Περῶ, διαπερῶμαι, ἐκπερῶμαι,
 ἐπιπερῶ. καταπερῶζω.
- Παραπέμπω**.
 Ἀλλ' ἔρη παραπέμψεν,—Od. μ. 72.
 S Y N. Ἀποπέμπω, διαπέμπω, ἐκπέμπω,
 προπέμπω, ἄρημαί, παραπέμπω παραδίδομαι,
 ἀναγῶ, προαγῶ, κατακόλυθω, παρακομιζῶ.
- Παραπέταμαι**, Παρπέταμαι.
 Ταδ' ἐν μέσσω κείμενα παρπέταται. Call. Ep. 4.
 S Y N. Παραπέταομαι, ἐπιπέταομαι, παρπί-
 μαι ἐπιπίμαί, παρπερομαι
- Παραπέτασμα**.
 Ἀ ὑ τοῖσι παραπέτασμασι Μηδικοῖς γραφῶσι.
 Ar. R. 969.
 S Y N. Κατάπετασμα, παρακαλυμμα, κα-
 λυμμα, σκηνή, βυβλῆς, παραπλώμα—προσχί-
 μα
- Παραπλαζῶ**, Παραπλαζομαι.
 —Παρεπλαζῆν δὲ Κυθῆρων. Od. ε. 81.
 —Παρεπλαζῆν δὲ νοῆμα Ib. υ. 346.
 Νευμασὶν ἀφθουλοῖσι παραπλαζῶν φρενα κερ-
 Μuf. 102.
 Πῦ παραπλαζῆν γναμῆς ἀγαθῆς; Eur.
 Hipp. 240.
 S Y N. Πλαζῶ, ἀποπλαζῶ—πλαζομαι.
- Παραπλώω**. Παραπλωῶ.
 Οἷη δὴ κενὴ γη παραπλω ποντοπόρος νῆϋς. Od.
 μ. 69.
 S Y N. Παραπλωμαι.—διαπερῶ.
- Παραπληκτός**.
 Θανῆται παραπληκτῶ χερσὶ—Soph. Aj. 229.
- Παραπλήξ**.
 —Ἦν πε εφευρω
 Ἥϊνας τε παραπλήγας, λιμένας τε θαλάσσης.
 Od. ε. 418.
 Ἦν δ' ὡς παραπλήγ' ἀνθρώπων ἐπελθῶν τύχῳ.
 Ar. Pl. 242.
 E X P. Παραπληξίος—παραπληγομένος (ἐκ πλα-
 γῆς).
 S Y N. Παραπληκτός, ἐμπληκτός, ἀρρῶν, μῶ-
 ρῆς, ἀσῶτος, μαϊνικός.
- Παραπλησιος**.
 Παραπλησιαν οσμὴν λεγῆς—Ath. 14.
- Παραπλησσομαι**.
 —Γελατὶ παραπεπληγμενῳ. Eur. Herc. F.
 935.
 S Y N. Ἐμπλησσομαι, παραφρῶνω, μαίνομαι.
- Παραπνεῶ**.
 —Ἰνα μήτι παραπνεύσῃ ὀλιγον περ. Od. κ. 24.
 S Y N. Πνεῶ, ἐπιπνεῶ, περίπνεῶ.
- Παραπολλυμί**
 —Παραπολλῶλεν ἡ τέχνη, Athen. 1. 9.
- Παραπολύ**.
 —Δεινὸτα τὸν ἐργῶν παραπολύ
 Ἐργῶν ἀπαντῶν—Ar. Pl. 446.

- SYN.** Πανυ, παντελώς.
Παραποντιος.
 Σήμα τῶδ' Αρχιλοχε παραποντιον—Er. I. 3.
Παραπρατω.
 Μηδένος ἀλλῆ παραπραξαντός. Soph. Aj. 261.
SYN. Συμπρασσω.—αμαρτανω.
Παραπρισμα.
 Παραπρισματ' ἐπῶν. Ag. R. 909.
SYN. Πρισμα, ρινημα, ρινοσμα.
Παραπλομαι.
 —Ἄλια χερσὶ παραπλομενα πλατα.—Soph.
 Oed. C. 749.
SYN. Απλομαι, περισπλομαι.
Παραριγω.
 Καὶ παραριγωσις καινομενε προθυροισ. Er. I. 7.
Παραρπαζω.
 Αν δε παραρπαζης αρτες, και κλασματ' αναϊ-
 δῶς. Er.
SYN. Αναρπαζω, αφαρπαζω, παραφερω.
Παραρηγυμι, Παραρηγυω.
 Μελαινά τ' ακρη τις παρερρωγεν ποδός
 Αιμοραχῆς φλέψ.—Soph. Ph. 845.
SYN. Διαρηγυμι, καταρηγυμι.
Παραρος.
 Ταυθ' ὁ παραρος τήνος ἐπ' εσχατα γῆς ελαβ'
 ελθών. Theoc. 15. 8.
SYN. Παραρρων, ακοσμος.
Παραρρεθρος.
 Οράς παραρρεθροισι χειμαρροισ οσα
 Δενδρων ὑπαικα.—Soph. An. 723.
Παραρρητός.
 —Παραρρητός τ' επεεσσι. Il. i. 522.
 Εκτορ ἀμηχανός εσσι παραρρητοισι πιθισθαϊ.
 Ib. v. 726.
SYN. Παραμυθητικός, παραινετικός, παρη-
 γορικός, παρακλητικός. συμβέλλος.
Παραρριπῶ.
 —Τις παραρριπῆι τεκνα; Soph. Oed. T. 1506.
SYN. Ἀπορριπῶ, αποβαλλω.
Παραρρευω, Παραρρευω.
 —Τι τοξων τῶνδ' ατημελημενον
 Παρερρευκεν;—Ib. Ph 662.
SYN. Παρριπιπῶ, παραρρευω.
Παραρρυσις.
 —Και παραρρυσις νεός. Aesc. Supp. 723.
SYN. Παραρρευμα, εκτασις. αρμενον, κατα-
 πετασμα, σκεπασμα.—δερη.
Παραρρυθμος.
 —Κρεματα τ' Ασιδδος
 Ποδῆ παραρρυθμ' ευρυθημα φρυγιαν
 Διανευματα Χαριτων. Ag. Th. 126:
SYN. Αρρυθμοι, αμυσσοι, αναρμυσοι,

- Παρασειρος.**
 Ποδὶ κηδουνη παρασειρος. Eur. Or. 1022.
SYN. Συνεζευγμένος—ὁ ακολουθος (ἵππος)
 παρφορος.
Παρασημον
 Εἰ το συνεχῶς και, πολλα και ταχέως λαβῆν
 Ην τῆ φρονεῖν παρασημον. αι χελιδονες
 Ελεγοντ' αν ἡμων σωφρονεσεραι πολυ. Sent.
SYN. Επισημοι, σημεῖον.
Παρασημος.
 —Μητ' αὔ Παρασημοι ενεῖν. Eur. Hipp. 1116.
SYN. Αδοκιμοι, φαῦλοιο. κηδῆς, αδοξοιο,
 θαυμασῶς, ασημοιο —επισημοιο.
Παρασιτω.
 Το γαρ παρασιτεῖν εὔρεν ὁ Ζευς φιλιος. Ath. 6.
Παρασιτος. Vid. Κολαξ.
 Ω γασηρ κυνομα, δι' ἡν κολακες παρασιτοι
 Ζωμῆ πολλοισιν θεσιμὸν ελευθεριος. Er. I. 1.
 —Σχεδον δὲ οἱ ἡν παρασιτος
 Χαιρφοων, απεινῶντι λαρω ορηθι εικωιο,
 Νῆσις γ', αλλοτριων εὔ ειδῶς δεπνοσυκων.
 Ath. 11. vid. I. 6.
Παρασκευαζω, Παρασκευαζομαι.
 Τοιγαρ παρασκευασμῆθ' ὡσε κατθανῶν. Eur.
 Herc. F. 1241.
SYN. Σκευαζω, κατασκευαζω, συσκευαζω,
 διασκευαζω, ενοσκευαζω, επιπαρασκευαζω, αρ-
 τυω, ευτρεπιζω, ευτρεπιζομαι, ανακταομαι.
 Διαπραττομαι, απεργαζομαι, παραρριζομαι.
Παρασκευη
 —Και παρασκευῆς νεῶν. Ag. A. 189.
SYN. Κατασκευη, προκατασκευη, προπαρα-
 σκευη, διασκευη, επισκευη. επιθεσις, επιβολή.
Παρασκευω.
 Καπὶ τεματι φῶρος παρασκευησεν. Aesc. Eum.
 636.
SYN. Παρασκευωω, σκηνωω.—γετνιαζω.
Παρασπαω.
 Συ δὲ δικαιοιαν ἀδικηιο
 Φρενας παρασπῆς επι λωβα. Soph. An. 803.
SYN. Αποσπαω, διασπαω, αφελκω, παρα-
 συρω, συλαω.
Παρασπιζω.
 —Αδελφῆ θ' ἡ παρασπιζο' ὄμυ. Eur. Ph. 1457.
SYN. Υπερασπιζω, υπερασπιζω, συνημι, δι-
 ὑπηρετω παρασπατω, προαμνω, περιεπω, σκε-
 παζω, ερηνομαι
Παρασπισῆς.
 —Και παρασπισῆς πυκνῆς. Ib. 1182.
SYN. Ασπισηφόρος, υπερασπισῆς, συμμα-
 χος, παρασπατης, σκεπασῆς.

Παρασπονδος. Vid: Ασπονδος.

Τὸ θυρωρὸν καὶ παρασπονδὸν βίβλ. Ath. 14.

Παράσπον.

Καὶ μὴν τέσγέ' παρασπον ἐπιπροτεροῖσιν ὀλεσσαι. Ar. 3. 125.

Παρασαδδν

Λύσαι δ' ἐκ ἐδυναντο παρασαδδν.—Π. ὁ. 22:

SYN. Παρασατικῶς, κατὰ τρόπον, κατὰ τὸ δεῖον.

Παρασάς.

—Καὶ παρασάδος

Κρημασὰ τευχὴ πασσαλὸν καθαρπασας. Eur. Andr. 1121.

SYN. Σταθμός.

Παρασατεῶ.

—Αρωγὸς ἐν ποίσι παρασατεῶν. Eur. Rh. 638.

SYN. Παρασαιμαί, παρασπιζῶ, παραμενω, συμμαχημαί, σριγα.

Παρασατις, Παρασατίς.

—Δικαίον κἀγαθὸν παρασατιν. Soph. An. 682i

Χῆσθ' δυσμορὸς παρασατίς. Ib. Oed. C. 586.

SYN. Αρωγὸς, ἀλεξήτηρ, βουδός.—ἀλεξήτητα. προσατίς.

—Θεὸς παρασατίς φαεινός

Συν ἀγέλοισι χορευοῦν. Naz.

Παρασειχῶ

Λεκτόν τ' ἠμαθοῦντα παρεσειχῆς.—Hom. A. 217.

Καὶ μ' ὁ πρεσβυς ὡς ὄρᾳ

Οὐχ' παρασειχόντα.—Soph. Oed. T. 827.

SYN. Πηρερχομαί.—πλησιαζῶ.

Παρασορεῶ.

Εγὼ σε—παρασορῶ. Ar. Eq. 479:

SYN. Στορεῶ—εκτενω.

Παρασφραῶ.

—Οἴματα δέ σοι

Λοξὰ παρασφραῶνται.—Ar. 2.

SYN. Παρασφραῶ, διασφραῶ, κατακαμπῶ, παραφραῶ.

Παρατιρῶ.

Οὐ γὰρ δὴ πῦ

Τέτθ' γε τλιπτόν παρεσυρας ἐπος. Aesc. Pr. 1064.

SYN. Παρασφραῶ, προσαγῶ, ἐκφραῶ, παρατρεῶ, χανῶ.

Παρασφαλλῶ.

—Πορ σφίλειν γὰρ Ἀπολλων. Π. 3. 311.

SYN. Διασφαλλῶ, ἐπισφαλλῶ, παρεμσφαλλῶ, παρεμφανομαί.

Παρασχέδν.

—Καὶ τὸνδε παρασχέδν ἐκτεριῖξαν. Ar. 2. 861.

SYN. Εἰργός.—παραυτίκα παραυτόθεν.

Παρατχέθω, Vid. Παρχῶ.

—Κενοῖσι παρεσχέθην ἀρμενεὶ πάλτα. Hef. 3. 639.

Παρατασσω.

—Μόνος μ' ἴσασε παραταταγμένον. Ar. V. 1118:

SYN. Ἐκατῶ ἀντιτασσω, ἀντιπαρατασσω.

—παρατασσομαί, παρεμβάλλω.

Παρατεῖω.

—Υπὸ γὰρ ὑμῶν παρεταθὴ καὶ Περικλέες. Ib. N. 213.

SYN. Προτεῖνω, εκτεῖνω, ἐπαυξάνω.—ἐχογκῶ, ἐπιτεῖνω, ἀπολλυμι, πλατυνῶ, παρεκῶ.

Παρατεκτεῖνω, Παρατεκταῖνομαί.

—Οὐδέ κεν ἀλλῶς

Ζεὺς ὑψιβρεμετὴς αὐτὸς παρατεκτεῖναιτο. Π. 3. 54.

SYN. Τεκταῖνω, προσπλατῶ, παρατεκταῖνομαί, παρασνευαζῶ.—ἐπινοῶ.

Παρατεμῶ.

—Κἄν παρατεμῶν δ' ἤμισυ. Ar. L. 132.

SYN. Ἐπιτεμῶ, τεμῶ, παρασχιζῶ.

Παρατιθῆμι.

—Παρά δέ σοι τιθεὶ μιν οὐκ ἐκ δαῖτα. Π. 1. 90.

SYN. Εὐπαρατιθῆμι, προσίθῆμι, ἐπιτιθῆμι, διατιθῆμι, κατατιθῆμι, ἀνατιθῆμι, προσεπιθῆμι, συνισφραῶ, ἀπῆκαζῶ, συμβάλλω, παραβάλλω, παραθεῖρω.

Παρατιλλῶ.

Ὁ δ' ἄλλος γε μοι χῶρος διὰ σέ πε παρατιλλεταιί Ar. Pl. 168.

SYN. Τίλλω, ἐπιλλῶ, κατατίλλω.—διασεῖω.

Παρατονος.

Καὶ παρατονος χερας. Eur. Alc. 401.

Παρατρεμῶ.

—Παρέτρεσαν δέ οἱ ἵπποι. Π. ε. 295:

SYN. Διατρεμῶ, τρεμῶ.

Παρατρεπῶ, Παρατρεπῶ, Παρατρεπομαί.

Τυδεΐδης δὲ παρατρεπῆς ἐχε μανυχῆς ἵππυς Ib. 398.

—Παρά δέ οἱ ἐτραπέτ' εὐχῶς. Ib. λ. 223.

SYN. Ἀποτρεπῶ, ἐκτρεπῶ, ἐκτρεπομαί, παρακτρεπομαί, διατρεπῶ, πρετρεπῶ, παρατρεπῶ, παρατρεπῶ.—παρασπῶ.

Παρατρεχῶ.

Ἰφικλὸν δὲ ποδῆσσι παρεδραμον ἐσθλὸν εἶοντα. Ib. 363.

SYN. Παραθῶ, παρθῶ, παρελαυνῶ, ὑπεφυγῶ, παρερχομαί, παρατρεχῶ.

Παρατριβῶ.

—Παρατριβομένος τε μολιβδῶ. Theog. 1101:

SYN. Ἀποτριβῶ, διατριβῶ, ἐπιτριβῶ, κατατριβῶ, ἀποσφίρω.

Παρατροπαῶ,

Παρατροπῶ, Παρατρῶπω. Vid. Παρατρέπω.
—Τί με ταῦτα παρατροπεύειν ερευνεῖς; Od. δ.
466.

—Κηισσῆ τέ παρατροπῶς ἄνθρωποι,
Λισσομένοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῆη καὶ ἀμάρτη. II.
1. 496.

Παρατροπή.

—Οὐκ ἐστὶ θάνατος

Παρατροπῆ μελεῶ μοι. Eur. Ion. 1230

S Y N. Ἐκτροπή, ἀπαλλαγὴ, ἐπιτροπή, πα-
ρακρησις, διαστροφή. — παραγωγὴ, παροδος.
παροφορά, κλοπή, κλοπή, κλοπή, κλοπή.

Παρατροπος.

Δυσπνοος, τί δ' ἐγὼ μορῆ

Παρατροπον μέλος εἶρω; Ib. Andr. 527.

S Y N. Ἀποτροπος, παρακλιτικός.

Παρατροχάζω. Vid. Παρατρέχω.

Τὸν φιλαοιδῶν ἰδῶν παῖδά παρετροχάσσα. Ep.
1. 1.

Παρατρέγω.

Καὶ τῆς εἰλας παρετρέγω. Ar. R. 1018.

Καὶ τῆ κυκλικῆ παρετρέγων ὑφ' ἀρματωλίας. Ib.
Pa. 414.

S Y N. Ἀποτρέγω, τρέγω, κατέσθιο.

Παρατυγχάνω.

Οἴη γὰρ δὲ θεῶν παρετυγχάνε μαρναμένοισιν.
II. λ. 74.

S Y N. Περιτυγχάνω, παρῆμι, μετεμί, ἐπερ-
χῶμαι, ἐπιφανομαι.

Παραυγάζω.

Προπρηγῆ, κρηῖο παραυγάζεσθαι κεραινεῖν. Dion.
89.

S Y N. Παραύα, ὑποδεννῶ, εἰδοφορῶ, ἐμ-
φανῶ, προκαταβάλλω, ἀπεικονίζω.

Παραυδαῶ.

Μη δὴ μοι θανατόν γε παραυδα, —Od. λ. 487.

S Y N. Παραμυθεομαι, παρηγορῶ, παραφω-
γεῶ.

Παραυλιζῶ, Παραυλιζομαι.

Καὶ παραυλιζέσθαι πέτρα. Eur. Ion. 493.

S Y N. Παρακίμαι, παρακοιμαομαι, παρα-
κίτω, παραναίτω.

Παραυλος.

Ἄλλ' ὡς παραυλον οἰκιστῆς, —Soph. Oed. C. 819.

Τίνοι βῶη παραυλος ἐξέβη νάπτες. Ib. Aj. 902.

S Y N. Παραοικιστῆς, ἀπώδης, κλοπή, κλοπή,
παραχορδός, θρηνητικός, —ὁ ἐν ἀγροίς.

Παραυτά.

Παραυτά δ' ἐν εἰθῆν ἐς Ἴλιε πολίτι. Aesc. Ag.
746.

S Y N. Παραυτικά, παραυχημα.

Παραυχησιος.

—Παραυχησῆ τέ φαρτρῆ, Ep. I. 4.

Παραφάινω.

—Καὶ γυμνός αἰεὶ παρεφαινετο μῆζος. Call. 3.
214.

S Y N. Ἀποφαινω, ἐπιφαινω, φαίνω.

Παραφάσια, Παραφαισις, Παραφαισις, Παρφασις.

Τὴν γὰρ Ἀνακρείοντος ἐν παραφαισισὶ σφλασσῶ
Παραφαισιν, ὅτι δ' αἰ φροντίδα μὴ κατέχειν. Ep.
1. 1.

—Ἀγαθὴ δὲ παραφαισις ἐστὶν ἑταίρη. II. ο. 404.

Παρφασις ἢτ' ἐκλεψε νοῦν πύκα περ φροφαισῶν.
Ib. ξ. 217.

S Y N. Εἰσηγησις, μῦθος, παρακλεισμος, συμ-
βολή, παραμυθία, παραμυθίαι, ἀμύθια, παρ-
αμυθιστική, παρηγορία.

Παραφέρω, Παραφείρω.

Ἐν σωματῶ δ' ἀλογιστὰ παρφοισομεν. Soph.
Oed. C. 1746.

Ἀπαντὰ γὰρ σοὶ παρφοισομεν. —Ar. Eq. 1212.

S Y N. Παραφῶ, παραφίθεμαι, εἰσφορῶ, παρ-
φάσσω, παρφορῶ, παραφάσσω.

Παραφύγω, Παρφυγῶ.

Παρφυγεῖν σὺν νηὶ. —Od. μ. 99.

S Y N. Παραφύγω, παρφορῶμαι, παρφορῶ-
σθαι.

Παραφῆμι, Παραφῆμι, Παραφῆμαι.

Μητρὶ δ' ἐγὼ παραφῆμι, καὶ αὐτῇ περ νοεσῆ,

Πατρὶ φίλῳ ἐπιτρα φέρειν Διί, —II. α. 577.

Μητρῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι

Παραφῆσαι, —Od. π. 287.

Ἀλλὰ σὺ τίγ' ἐπέεσσι παραφῆμενος κἀφῆμενος;
II. ω. 771.

S Y N. Παραφῆνω, παραφῆλω, παραφῆλοισθαι,
παραφῆσομαι, παραφῆσομαι, παραφῆ-
σῶμαι, κατὰ εἶθος.

Παραφθάνω.

Εἰ δ' ἀμμε παραφθῆμενος ποδῶσιν. II. κ. 346.

S Y N. φθάνω, προφθάνω, ὑποφθάνω, παρφο-
ρῶμαι, προφθῶμαι, προφθῆμαι, προφθῆμαι.

Παραφλογισμα.

Κατέφθῃ καὶ κνησῆρά παραφλογισματα. Ath.
1. 9.

Παραφώρα.

Παραφώρα, φροφωδάλις. Aesc. Eum. 330.

S Y N. Παραφωρία, φροφωτίς. —δονησις, συγκλο-
πησις.

Παραφωρος.

—Τυφλῶ σφαιχόντα παραφωρῶ ποδί. Eur. Hec.
1049.

S Y N. Πλαήτης. —παραφωρῶν.

Παραφρονῶ, Παραφρονοῶ.

Δύλον γενεσθαι παραφρονοῦντος δέσποτος. Ar.
Pl. 2.

—Οδονησις

- Οδυσεῖσι παραιφρονέοντα βαρβαίσις. Theoc. 25. 262.
SYN. Αφρανω, αφρονεω, παρανοσω, παρανοκω, παραλησεω, παραπαιω, μαινομαι, μελαγχολω, φρενοκωρος νοσω.
Παραφρων, Παραφρονιμος.
 Ει μη εγω παραφρων μαντις εσυν.—Soph. l. 474.
 Ισθι δε παραφροσιμον—Ib. Oed. T. 709.
SYN. Αφρων, εκφρων, παραληρος, λιρωδης, κροοληρος, ανοητος, παραπληξ, παρηνος.
Παραφουός.
 Συκκαι φοινικες παραφουαδες εκκοπηονται. Nic. **SYN.** Παραβλασιή.
Παραφουκτος, Παρφυκτος.
 —Τογε μοσιμον ε παρφυκτον.—Pind. P. 12.
Παραχαλαω.
 Καγωγ' εαν τι παραχαλαῖ, την αντλιαν φυλαξω. Ag. Eq. 432.
SYN. Αναχαλαω, αποχαλαω, επιχαλαω, χαλαω.
Παραχορδιζω.
 —Οπως
 Μιδεν παραχορδιξῆς, ὦν δ' ἔσ' ἀποδῆξαι. Ag. Esc. 295.
SYN. Παραφθεγγομαι, παραλλαττω, παρὰ ρυθμὸν ποιῶ, απαδω, διαφωνεω, διχοστατεω, αμαρτανω.
Παραχορευω.
 Παραχορευομενω τριποδῖ
 Μαινευματα κρανει. Eur. I 463.
SYN. Συγχορευω, χορευω, παρενσαλευω.
Παραχηρημα
 Απνοα παντ' εγενοντο παραχηρημα.—Call. Ep. 9.
SYN. Παραυτικά, παρασχεδον, αυτικά, αθροως, ευθειας.
Παραφυχιή.
 Εχει δε δή τιν' αλγεων παραφυχιήν. Eur. Or. 62.
SYN. Παραμυθιον, παρακλησις, παρηγορια, —απαληψις, αναρρωσις.—ακεις.—ανασκειυή, παρακελευμα.
Παραφυχω, Παραφυχομαι.
 Φῶ δε παραφυχοισα κακὸν και αιαιδέα φῶτα. Call. 6. 46.
Αγαιοῖσι παρεφυχοντ' επεισιν. Theoc. 13. 54
SYN. Αναφυχω, παρακαλω.
Παρδαός.
 Επειδή παρδαλυ το χωρίον. Ag. Pa. 1148.
SYN. Διηγρος.
Παρδαλή, Παρδαλή.
 Παρδαλεν ωμοισιν εχων.—Il. γ 17.
 —Παρδαλῶς ενημενος. Ag. Av. 1250.

- Παρδαλιφῶρος.**
 —Παρδαλιφῶρον δερος. Soph. Fr.
Παρδαλις,
 Ουτ' εν παρδαλιος τοσσον μενος—Il. p 20.
ΕΡΙΓΗ. Αγριοθυμος, αιολονωτος, αιαιδης, θη, ολοιη, σικτη, λυγρα, λασιοεργος, κρεισφαιτος, υψιποητος.
 Ευπαγῆες μηροῖ δουλιχῶν δεμας, ομμα φαινον, —
 Ρινδς δαιδαλεος, χροῖτ' επιπαφαναουσα, κ. λ.
 Opp. κυν. γ.
Παρεγυσαω.
 Αει κρατισιν εσι ταλθη λεγειν
 Εν παντι καιρῶ τ' ετ' εγῶ παρεγυσῶ
 Εις ασφαλεια τῶ βιω πλεῖστον μερος. Menand.
SYN. Εγυσω, εεγυσω, παρενεγυσω, βεβαιω, κατασημι, παραδιδωμι, παρασχω, παρῶνεω, παραγυελλα, συμβελευω, προλεγω.
Παρεγκαπῖω.
 Παρεγκαπῖαι τ' αρῖ εννε' η δεκα. Athen: 1. 14.
Παρεδρος.
 Αι μοι παρεδροι τῶνδ' εσω σκηνωματος
 Ναισιν.—Eur. Hec. 614.
SYN. Εφεδρος, συνεδρος, συγκαθεδρος, συνθρονος.
Παρεζομαι.
 Τῶν νυν μιν μνησατα παρεζω.—Il α 407.
SYN. Παρακαθεζομαι, παρημαι, παρακαθημαι, παριζω, παρακαθιζομαι, προσκαθεζομαι, παρεδρευω, παρεδρησω, προεδρευω, ελλοχαω.
Παρειά.
 —Οχρός τέ μιν εἶλε παρειάς. Il. γ. 35.
SYN. Παρηίς, γεις, γναθος, γαμφηλή, μῆλον.
ΕΡΙΓΗ. Απαλή, αργυρεα, γερα, αμφιδρυφος, θαλερά, ευφυτος, ευκυκλος, ερυθρωσα, λαμπρα, λασια, λιποσαρκης. θηληα, ροδεα, ροδαλή, χαρεισσα, ωχρῶ, ιεθεριξ, οιατή.
 Ακρα δε χιονων φοινισσατο κυκλα παρηῶν,
 Ως ροδον εκ καλυκων διδυμοχροον.—Mib.
 —Ροδινην δ', ὁποῖα μῆλον
 Χυοῖν τοῖα παρηήν.—
 Γραφε ρῖνα και παρηιάς,
 Ροδα τῶ γαλακτι μιξας. Anac.
Παρεκαθω, Παρεκω.
 Αιτῶ πιθεσθαι, και παρεκαθεν.—Eur. Oed. C. 1399.
 Ει μοι παρεκω.—Ib. Ph. 1076.
SYN. Εικω, ὑπεκω, ὑφιμαι, επιτρεπω, ὑποδιδωμι, ὑποχωρεω, παρημι.
Παρημι.
 —Ει μοι δυναμῆς γε παρηι. Il. χ. 20.
SYN. Εισημι, παραγινομαι, ὑπαρχω, παρτυρχανω,

- ρατυγχανῆ, πρστουγχανῶ, παρισάμαι, προσ-
εσάμαι, πικρακίμαι, παραμολῶ.
- Παρεμι, Παρισσμι.
Μὴ ἐλαθοῖ παριων.—Od. δ. 527.
—Και παρισσιων αἶ. Athen. 1. 6.
- SYN. Προσέμι, μετεμι, αφικνεομαι.—παρ-
εισερχομαι.
- Παρεπίν. Vid. Παραφήμι.
—Μὴ σε παρεπι
Αργυροπέζα Θετις—Π. α. 555.
- Παρερω.
Νομικὸς παρερων χθονός, Soph. An. 375.
Ε Χ Ρ. Πληρω.
- Παρεσδυμι.
—Μὴ με παρεσδύς
Ουτος ὁ σ', εἰ γ' ἀρῆς, ἐς τον ερωτα βάλοι.
Call. Ep. 19.
- SYN. Παραδυομαι, παρεσαγα, ὑποτρεχω,
εγκολπιζῶ, ῥαπευω.
- Παρεσκυλευ.
Ἰχθὺν παρεσκυκλησεν—Athen. 1. 14.
- Παρεσπονεω.
Ἡτισαμην αν μουικὴν παρεσπονεῖν, Eur. Fr.
- Παρεκβαίνω.
—Και μη τι παρεκβαινοσὶ δίκαικ. Hel. ε. 224.
- SYN. Παραβαίνω, ὑπερτρεχω, απερχομαι.
παρεξέμι.
- Παρεκθεω.
Ἐθην δε πρῶτερωσε παρεξεθεον Μελισοιαν. Ap.
1. 592.
- SYN. Παρατρεχω, παρεκνεομαι, παρερχο-
μαι.
- Παρεκνεομαι.
—Αιπεινός τε παρεξεκνεοντ' Ερυθινος. Ap. 2.
943.
- SYN. Παρεκθεω, παρερχομαι.
- Παρεκπροφυγω.
—Ἰνα μή σε παρεκπροφυγησιν αεθλα, Π. ψ. 314.
- SYN. Παραφευγω, εκφευγω.
- Παρεκτανω.
Κελεα δ' ακροβαφῆ λοξὰ παρεκτανυεις, Ep.
1. 7.
- Παρεκτελεω. Vid. Εκτελεω.
—Μηδ' αλλο παρεκτελεσειέ τι δαιμων. Mose.
4. 125.
- Παρεκτρεπω.
Βρωτοισι και ποτοισι και μαγευμασὶ
Παρεκτρεποντες οχετον, ὡσε μη θανειν. Eur.
Hipp. 1111.
- SYN. Παζατρεπω, παρεκλεγω, ὑπεξαιρῶμαι.
- Παρελανω.
Στενωπὸς γαρ ὀδός, ταχα δ' ευρυτερη παρε-
λασσεσ. Π. ψ. 427.

- SYN. Παρεξελανω, παρερχομαι, παρισπ-
πειω, παρατρεχω.
- Παρελκω
Αλλ' αγε μη μνησι παρελκετε.—Od. φ. 111.
SYN. Παρελκω, εξελκῶ, παρατεινω, προ-
τεινω, επιμηκνυω, αναβαλλομαι, ὑπερτιθεμαι.
- Παρεμβλεπω.
—Κεῖς κερὰς παρεμβλεπων, Eur. Hel. 1574.
- Παρεμβολη
Εἴτ' εν χαρακι μεν ταῦτα και παρεμβολῆ.
Ath. 3.
- SYN. Στρατοπεδου.
- Παρεμπολαω.
Εἰκὸς γαρ οργὰς θῆλυ ποιῆσθαι γενος
Γαμικὸς παρεμπολῶντι γ' αλλοικς ποσιν. Eur.
M. 910.
- SYN. Ὠνεομαι, κερδαίνω.
- Παρενανθεομαι.
Ἡμετερη μὲν νυν τοι παρεννοθε μήτις. Ap. 1.
664.
- Παρενειδω.
Ο γ' ὦν Μενελαος τὰς Ελληνας τὰ μᾶλδ πω
Γυμνὰς παρενειδων εξεβᾶλ' οιω το ξιφος. Ar. Et.
155.
- SYN. Ενειδω (inuf.) ειδω.
- Παρενεπω.
Τοια παρενεπεν Αργός. Ap. 3. 367.
- Παρενσαλευω.
—Και τοῖν ποδοῖν ὠδὶ παρενσαλευωσ. Ib. Pl.
292.
- SYN. Ανασαλευω, παρσαλευω.
- Παρέξ, Παρέκ.
Ἡρη, μη χαλεπαينه παρὰ νοου—Π. υ. 133. (αλ.
παρεκνου.)
- SYN. Παρά.—παρεκτός. χαρίς.
- Παρεξάμεβω.
—Πηλιαδας δε παρεξημεβον εριπνας. Ap. 1.
581.
- SYN. Παραμεβω, παραλασσω, παρερχο-
μαι.
- Παρεξαυλω.
Κωφός, και παρεξηυλημενικ. Ar. A. 681.
- SYN. Κατατριβω, διαφθειρω.—εξαυλωδ
- Παρεξέμι.
Ὅσων καικίς ὀλεμεθ', εἰ νόμη βια
Ψῆρον τυραννων, η κρατη πᾶρεξέμεν. Soph. An.
60.
- SYN. Παρεμι, παρεκβαίνω, ὑπερβαίνω.
- Παρεξελανω. Vid. Παρελανω.
Αλλὰ παρεξελααν.—Od. μ. 47.
- Παρεξέρω.
Ταῦτα παρεξερεσα.—Od. ψ. 161.

- SYN. Παραφθεύομαι.
 Παρέξερχομαι.
 Ἄλλ' εἰμὲν μιν πρῶτα παρέξελθὲν πεδίω. II.
 κ. 344.
 SYN. Παρέξομαι, ἐξέρχομαι.
 Παρέξιμι.
 Ἀτρεῖα παρέξιτικός, —Athen. I. 10.
 Παρεπίδημι.
 Ἐν τῇ Κορίνθῳ παρεπίδημισεν ποτε, Ath. 8.
 Παρεργατής.
 Κομφός γ' ὁ κηρυξ, καὶ παρεργατής λογῶν
 Παεργον.
 Το μὲν παρεργον ἐργὸν ὡς ποιούμεθα
 Το δ' ἐργον ὡς παρεργον ἐκποιούμεθα. Athen. I. 5.
 —Ἄγειτο δὲ πάντα παρεργα. Theoc. II. II.
 SYN. Προσθεσις, προσθήκη, ἐπιθήκη, ἐπίδο-
 χή.
 Παεργως.
 —Ἄλλ' ὅτως παρεργως ἀπλεται. Ath. 4.
 Παερπηζω, Παερπη.
 Πρῶτος Νεοκλειδῆς ὁ γλαμῶν παερπησεν. Ag.
 Esc. 398.
 —Παερπων Αἰγυπλίσι: Theoc. 15. 48.
 SYN. Εφέροπυζω, παραδύομαι, παρυσδυο-
 μαι, εἰσέρχομαι, (πρέμα.)
 Παερχομαι.
 Τῇ μὲν τῶδε ποτιτὰ παερχεται, —Od. μ. 62.
 SYN. Διερχομαι, μετερχομαι, εἰσερχομαι,
 παρεξιμι, παρδενω, παραβαίω, παρχειομαι,
 παρκεινομαι, παρμισσομαι, παρσενχω, παρ-
 ελαιω, υπερελαιω, παρᾶγω, παρᾶλατῶ,
 παρᾶμνω, παρᾶίσσω, παρᾶρω, παρᾶπετα-
 μαι, παρᾶρχομαι, παρᾶφρω, παρᾶφθανω, υπερ-
 βαλλω, ρικᾶω.
 Παερσθιω.
 Ἰσπερ θυρας σε τῶν λόγων παερσθιες. Ag. Eq.
 1023.
 SYN. Διεσθιω, απεσθιω, ἐξεσθιω, περιεσθιω.
 Παερσιος.
 —Καὶ παερσιος σπένδοντα λωιδάς—Soph. El.
 271.
 Μῆτ' ἐμὸν παερσιος γενεῖτο. Ib. An. 379.
 SYN. Εφεσιος, οἰκῆος, συνοικῆος.
 Παερτιθυμος.
 —Παερτιθυμα σηματ' εφαινει, Orph. 538.
 Παερθυβια.
 Χερσὶν παερθυβουτες, —Soph. Aj. 1088.
 SYN. Ἐκτρεπω, παερατρεπω, παερκελιω,
 παεραφρω, προσφρω βιαζομαι.
 Παερκεληω.
 —Καὶ παερκεληει λογοῖς. Eur. Herc. F. 99.
 Παερνευαζομαι, Παερνευαω.
 Δρωῆσιν δὲ γυιαῖσι παερνευαζεσθε βιακως. Od.
 χ. 37.

- Λευκόθῳ Μερετοιο παερνευθεῖς—Orph. 133.
 SYN. Παρακοιμομαι, παρακίμαι, παραλί-
 γομαι, παρακαθευδα, παριανω
 Παερευος.
 Ἴω πῆμα πατρί παερευον. Aesc. S. T. 1012.
 SYN. Συνευνος, συνευνετής, ὀμεινος, ὀμεινο-
 τής.
 Παερευτρεπιζω.
 Παερευτρεπισαι δ' ὕδεν ἄλλο, —Eur. Cys. 590.
 SYN. Ευτρεπιζω, κατευτρεπιζω, προευτρε-
 πιζω, ἐξευτρεπιζω, παρᾶσκευαζω.
 Παεραλλομαι.
 Οἱς παεραλλετο Πηλειδας—Eur. I. A. 228.
 Παερχω, ομαι, Παερσκα.
 —Ὁς δὴ τοι παερχει βρωσιγ τε ποσιγ τε. Od. ο.
 489.
 —Νυν δὲ τοι ἐπὶ παρῖσχομεν ἐξοχ' ἀριστας.
 II. I. 634.
 SYN. Εμπαερχω, συμπαερχω, επεχω,
 προσεχω, υπεχω, πορω, πορίζω, οπαζω, παρ-
 ισμημί, συμφορεω, συνησσερω, προσίθημι, προσ-
 φερωμαι, υπηρετεω, αποδιδωμι, επιτελεω, συ-
 τελεω, αποραινω.
 Παεργορω.
 Παρηγορησον, ὡς αποκλιθενν φθονο
 Γυναίκας, —Eur. Hec. 287.
 SYN. Αναμνησκα, παρᾶγελω, παρᾶκα-
 λω, παρᾶπειθα, παρᾶμυθεμαι, καταβελγω,
 τραυω. φιλοφρονεομαι.
 Μελιχοῖς επεεσει παρηγορεων πρῶτεσπεν.
 —Παντοιοσι παρηγορεσσκεν επεεσσιν. Apoll.
 Δακρυκενεν' ἀγανοῖσι παερφυχυντ' επεεσσιν.
 Theoc.
 Τόνδε παρηγορεων, φιλω μελιζατο μυθῳ Non.
 Παρηγορια.
 —Ἀργε δ' αὔτε παρηγορησιν—Ar. 2. 1285.
 SYN. Συμβελή, πρῶτροπή, παρᾶφασια, παρᾶ-
 ραφυχη, παρᾶμυθιοι, παρᾶκλησις.
 Παρηγορος.
 Ἀνετέ μ' ανετε παρᾶγοροι. Soph. El. 231.
 Παιγνικα τ' ἀμφιεπισι παρηγορα—Er. I. 7.
 SYN. Παρᾶκλητῶρ, παρᾶκλητῆος, παρᾶμυθη-
 τής, παρᾶινετής, κελευσῆς.—παρηγορῆκῆος, παρᾶ-
 κλητικῆος.
 Παρηῖον, Παρηῖς. Vid. Παρηῖ.
 Κοφε δε παρᾶπληναντα παρηῖον, —II. J. 690.
 Καὶ τῆσδε γεραίας παρῶσιπιν παρηῖδος.
 Eur. Hec. 273.
 Χερσὶν ἀμειδαισι παρηῖδος ακρον αρασσων.
 Nonn.
 Παρημαί. Vid. Παερχομαι.
 Ὡς μὴ μοι τρυζητε παρημενοι ἀλλοθεν ἄλλος.
 II. I. 311.
 Παρηξις.

- Παρῆξις.
Σπαρτῆς παρῆξις και κακοςρωτης.—Aesc. Ag.
565.
S Y N. Παραδρομή.—(α). παρῆξις. P.)
- Παρρησία.
Εν δε παρρησιῳ ἀμυμονα Πηδασον ἴσθ. II. π.
152.
E X P. Αἰ ἐξω τῷ ξυγῷ ἴνιας.
- Παρρησιος.
Αἰξας ἀπεκοψε παρρησιον.—Ib. 474.
Πολλὸς γὰρ τις ἐκεῖτο παρρησιος εἶθα και εἶθα.
Ib. η. 156.
—Παρρησιον δέμας. Aesc. Pr. 363.
E X P. Ὁ ἐξω τῷ ζυγῷ ἴππος.—παρρησιος.—
ατιμος, ἀποβλητος.—μεγας.
- Παρρνευμα.
Ω χρονιον ἰσῶν παρρνευμα τῶν ἐμῶν. Eur. I.
1425.
Ουδ' ἐν χοροῖς, κδὲ παρρνευμασι. Ib. Ph.
1381.
S Y N. Παρρνεια, παρρνεων.
- Παρρνευω, Παρρνευεμα.
Και παρρνευε, —Ib. 1665.
S Y N. Ἐν παρρνευῶ διαγω.
- Παρρνειος, Παρρνειος, Παρρνεος.
Κῆραι δε παρρνειον ἐκφυγῶν ζυγῶν
Ὅταν θελωσι, νυμφεις ἀρνημεναι. Lyc. 1131.
Δύσῃ δε παρρνειον ζωνη.—Od. λ. 244.
Εἰς παρρνεος γε χῆρας.—Eur. I. 270.
S Y N. Παρρνεικίς.
- Παρρνεια, Παρρνεια. Vid. Κορεια.
Και παρρνεια.—Eur. Rh 927.
- ΕΡΙΤΗ. Αεργηνηωρ, ἀφυλακτος, ερανη,
φασην, ἡμεροεσσα, θεοειδής, καθαρά.
P H R. Παρρνεια ἀγνεα.—παρρνειον ζωνη.—
κρειον ανθης.
Παρρνειον μεγα χαῖρε, θεοσδοτε, δῶτορ εαων.
Ευσκοποι, ευδωωσαν, εὔπλερον, ὕψικαρηνον,
Καφην, παμφανωσαν αἰα χθονος, ασυρικτον.
Nax.
Αγνὸν ανυμφευτε πεφυλαζμένον αμμα κορεια.
Nonn.
- Παρρνεος, Ροετ Παρρνεικί. Vid. Κορη
Εἶθα μιν ἡβειο και παρρνειο ἀλφεισιβιοιαι
ὦρχειντ' ἀλλήλων ἐπι καρπῷ χῆρας εχοντες.
II. σ. 593.
Παρρνεικαί δε και ἡβειο αταλα φρονοντες, Ib.
567.
ΕΡΙΤΗ. Αδμής, αλοχευτος, αχεαντος, α-
μιαντος, αἰδοια, ἀπαλή, ἀπελοχευος, αθυρος,
ανανδρος, απερολεχής, ακυπτος, αλεκταρ, α-
φορος, αταλαφρων, αζυξ, αναεδνος, αἰδολοπε-
λος, απολομερος, αζυγος, ανυμφος, απερογαμος,
επιπερωδιν, ακρηδῆμος, βαρυῦπιος, βαθυπλο-

- καμος, γλαγοφρων, θαλαμηπῆλος, ευωλενος,
ελικῶπις, φοδοπηχυς, λιποπατρεις, θυμοεαινα,
καλλιπαρῆς, περιαλλίς, πασιμελεσα, σεμιῆ,
στεροχορως, φιλομειδής, φιλοπαρρνεος, φυγοδε-
μοις, χαλκή, ερυσιπόλις, ποσικροτος, φυγολε-
τρος, φυγοδεσμος, μισονυμφος, μισογαμος.
P H R. Απειρητη ὑμεναιων.—γαμμον ἀδιδαν-
τος.—δέμας ἀγνὸν εχουσα.—πέλος λεκτρων α-
ζυγος.
—Παρρνεικαί νεοθιλέες, οἶα τε νεσροί. Dion.
Παρρνεικαί θαλλοντα κομαις ὕακθων εχουσαι.
ἴθεος.
Κηδῆσσο, αἰγλησσο, περιφρων, αἰγλαομητις-
Nax.
Καλὸν μιν δέμας ἀγνὸν εχειν, ἀδμητα τε μιμ-
νην
Παρρνεικην, καθαροῖσι τ' αἰμελεδῆμασι χαῖρῶν,
Μητε βαρυτλητων λαγονων περι φορτον αγνεων,
Μητε ποιον τρομενσάν αγασονοι Εἰλεθῆναι.
Αλλ' ἦσθαι βασιλειαν αφαυρῶν θλυτεραων,
Ψυχῆς ομμαφαινὸν ὑπὲρ βιοτοιο χεσσαν
Εἶθα γαμοι κεδνοί και αληθῆες, εἶθα μιγῆσα
Θεσπασιοις επεεσσι νομηματα φασα τιλη. Ναιμῆ
Παρρνειος.
Αμοι δε Παρρνειον ποταμόν.—II. ε. 854.
—Παρρνειοιο ροας ἀλιμυρηνοτος
Πρῆυτατε ποταμῷ.—Ap. 2. 938.
- Παρρνειος.
Ἰῆς δ' ἔτερης Ευδωρος ἀρηῖος ἡγεμονευε
Παρρνειος.—Ib. π. 180.
E X P. Ὁ ἐκ νομιζομενης παρρνευε γεινηθῆς.
Παρρνεοκτονος, Παρρνεοσφαγος.
—Παρρνεοκτόνον Θετιν, Lyc. 22.
Μιαιων παρρνεοσφαγισι
Ρεεθροῖς πατρως χερας.—Aesc. Ag. 217.
- Παρρνειοταιος.
Παρρνεοπαῖος Αρῆας.—ματρὸς ἐξ ορεσκος
Βλασημα καλλιπρωρον ανδρῶταις ἀτήρ.
Θ δ' ἀμῶν, ἐτι παρρνεων επανυμνον,
Φρονημα, γοργῶν δ' ομῆ εχων, προτιςαταῖ.
Aesc. S. T. 543.
- Παρρνειοτη.
—Εἶθα μελαθρον
Αγνῆς Παρρνεοπισ, ὄσχαχων βεβρηθῆς αμαλλαις.
Παρρνεοπισ, ἦν ποιτος εἰς ὑπεδέξατο κολποις.
Dion. 359.
- Παρρνεοπιτης,
Τεξοτα λωσθηρ, κερα αγλας, παρρνεοπίπα.
II. λ. 385.
S Y N. Γυναιμανῆς, ὁ παρρνεος ἐπιτηρῶν.
- Παρρνεῶν, Παρρνεῶν.
Επεὶ σε μητηρ παρρνεῶνας ἐκλιπέην
Μεθῆς.—Eur. Ph. 89.

ΣΥΝ. Παρθενευμα.
ΕΡΙΤΗ. Αφυλακτος, παιδοκῆμος, νυμφό-
 κόμος, ζοφοσι, πυρσοφόρος.
Παρθένωπος.
 —Αλλ' ἐμοί γ' ἐπ' ἰσις
 Μη παρθένωπος, ἀλλὰ τ' ἀνδρῶν τρόπος. Eur.
 El. 948.
Παρθιος. Παρθιοί.
 Καὶ Παρθίος τις ἀνδρῶν
 Ἐγναρίσιν τιάραις. Αἴας. 55. 3.
 —Πυλεῶν μὲν ὑπαὶ ποδῶν Κασπίων
 Παρθιοὶ ναίετασιν ἀρήϊοι ἀγκυλοτοξοί
 Πάντοισι πολεμοῖο δαίμονες —ἐκ δὲ γενεθλῆς
 Νηϊαχοὶ τοξοῖσι καὶ ἰπποσυνῆσι μέλονται.
 κ. λ. Dion. 1045.
ΕΡΙΤΗ. Ἀμαίμακτοι, βαθυπλοκαροί.
Παρία (λίθος.)
 Λευκότεραν αὐγὰν Παρίας ὑπέφανε λίθοιο.
 Theoc. 8. 38.
Παρίαω.
 —Ἐχέει δ' ἀλοχὸν θυμάρια, τῇ παρίαων
 Τέρπειθα.—Π. γ. 336.
ΣΥΝ. Συνακαθεύω, συνακαταπνομαί, παρην-
 ναζομαί.
Παρίζω. Vid. Παρῆζομαι.
 Τηλεμαχὸς δὲ παρίζεν.—Od. δ. 311.
Παριμί.
 —Ἡ δὲ παρῆθῃ
 Μυρινθος ποτὶ γαῖαν.—Π. λ. 868.
 —Τὸ σὸν δὲ θυγατρίον παρήκας αὐτῆ. Ag. Th.
 572.
ΣΥΝ. Παραλεπώ, μεθίμι, προσίμι, ἐμ-
 παρῆμι, ἐσαρῆμι, ἐπαρῆμι, ἐρῆμι, ἀπῆμι,
 ἴριμαί, συγχαρῶ.
Παριππεύω.
 Πόντον παριππευόντῃ.—Eur. Hel. 1681.
ΣΥΝ. Παριππαζώ, παριππαζομαί, προσίπ-
 πεύω, καθιππεύω, περιππαζώ, παρελαυνώ,
 παρατρέχω
Παριππίμι.
 —Οὐ γὰρ ἀν παρῆπιάτῳ. Ag. Th. 1023.
Παρις.
 —Παρις δὲ δοῶς ἐκ κλήρος ὄρθεν.—Π. γ. 325.
ΕΡΙΤΗ. Απατηλιός, αρχεκακός, ατασθαλός,
 αἰσθητικός, βωτῆς, βεκόλος, θεοειδής, δοῶς, με-
 γαθύμιος, μαργαρινός, κλομικός, ἐλαμωνίμος,
 Πριαμιδής, Δαρδανιδής, Φροξ.
ΡΗΡ. Υἱὸς Πριαμίου.—Γρανὸς ἐπιφρωμένος.
 Lyc.
 Δυσπαρι, ἑίδος ἀρισε, γυναιμανὲς, ἡπεροπευτῶ.
 Τόξοτα λαβητήρ, κέρα ἀγλαὰ παρθενοπιτα.
 Δίος Ἀλεξάνδρος Ἑλεῖος ποσις νυκτομοιο.—Hom.
 Παῖδα Παριῶν Πριαμίου τὸν ἀγλαὸν ἠβήτηρα.
 —Θημισοπολεῖο ἰσμήματα μιλοδοτύρος.

Ουτίδατος, καὶ ἀναλκίς ἀνίρ. —
 —Δικασπίλος ἐμὶ θεῶων. Coluth
 —Ἀρχεκακός Πολιπίτης.
 Πριαμιδῆ μεγαθύμιε, δεμάς μακαρεσσῶν εοκάς.
 Cal. 1. 6.
Δυσπαρις, ἀνοπαρις καλὸν Ἑλλάδι βυτιανερῆ.
 Alc.
Ιδαῖον τε βιταν
 Ἀνοπαριν καταρῶν διδύστα.—
 Ἐκρίθη δ' ἔρις, ἀν' ἐν Ἰδα
 Κριθεὶ τρισσῶς μακαρῶν
 Παῖδας ἀνὴρ βῆτας. Eur.
Παρισθμία τα.
 Ποιητῆς ἐλθὼν εἰς Ἰσθμῖα, πρὸς τὸν ἀγῶνα,
 Εὐδὴν ποιητῆς, εἴπε παρισθμῖ ἐχεν. Ep. 1. 2.
ΣΥΝ. Αντιάδες, ἀδένες.
Παρίσω.
 Τῶν ἐδ' ἀν' τις ἀμώμος, ἐπεὶ χ' Ἑλενη παρῶσθη.
 Theoc. 18. 25.
ΣΥΝ. Ἀρισώ, ἀπισώ, ἐξισώ, ἰσοφαρίζω,
 ἰσαζώ.
Παρισίμη, Παρισάμαι.
 Ἀγχι παρῆσιν θανάτος.—Π. π. 853.
 Τῷ δ' ἄκα παρῆσατο δῖος Ὀδυσσεύς. Π. ε. 244.
ΣΥΝ. Συμπαρισάμαι, ἐπισυμπαρισάμαι, παρ-
 εμὶ, μεθισάμαι.—ἐκπαρισίμη, παρασάτω,
 συμπαρῆσατω —παρῆχω —κατασφρω. παρῆ-
 λαμβάνω.—ἐμφανῶ —ἐφισίμη.—συνεσφρω.—
 παρῶμα.—νικῶ.
Παριασσίος, Παριασσιός, Παριήσιος.
 —Ἀνθρακῆς Παριασσιός. Ag. A. 347.
 Παριασιαν δ' ὅς κατεχὼν πέτραν, Ib. N. 603.
 Νυμφαὶ Κασαλίδες Παριασιῶν αἶπος ἐχρῖσται.
 Theoc. 7. 148.
Πάρνασος, Παρνασσός, Παρνησός.
 —Υπὸ πύχῃ Παρνασσόιο. Hom. A. 269.
 Παρνησσόνδ' ἐλθόντα.—Od. τ. 394.
ΕΡΙΤΗ. Νιφὸβλός, ὄψιμεδὸν, δικαρινός,
 δικουρῶς, εὐδενδρῶς, δηνυγῶς, Πυθιάς.
ΡΗΡ.—Παρησία κλιτύς. Soph.—Κωρυκία.
 Κυρυφαί. Eur.—Ὀμφεσσα πέτρα.—Nonn.—
 Κωρυκίς πέτρα. Aesc.
 Πέτραιά δ' ἐρῶς Πάρνησσοιο. Apoll.
 Κοιλῆ, φιλορῆς, δαίμωνων ἀναστροφῆ.
 Ἡ βαχχευσα Διονύσω
 Παρῆσσιος κορυφαί.—
 Ω Πυθίς δ' ἐνδρῶτι πέτρα
 Μίσων δ' Ἐλικωνιάδων δαμάτα. Eur.
 Παρῆσσιος νιφοντος ὑπὸ πύχῃ.—Dion.
Παρησιδῆς.
 Παρησιδῆδες δ' ἄβαιοι κορυφαί
 Καταλαμπομένοι τὴν ἡμέραν
 Ἀψίδα βροτοῖσι δεχόνται. Eur. I. 86.
 Παρησιδῆ

Π Α

- Παρνοί. (ἔδος ακριδῶν.)
 Ὅσον το χρέμα παρνοπῶν προσερχεται. Ar. A:
 150.
- Παροδευω. Vid. Παρέρχουμαι.
 —Μη παροδευσῆς Theoc. 23. 47.
- Παροδίτης, Παροδίτις. Vid. Ὀδίτης.
 Οὐδενος ἐθάδε νῦν τεθνηκίτος, ὦ παροδίτα,
 Μαρκος ὁ ποιητὴς κωκοδόμεσε ταρον. Ep. I. 2.
 —Α παροδίτις λίθος—Ep. I. 3.
- Παροίγω.
 Τίς ὁ καλῶν πυλας παροίξας;—Eur. I. A. 857.
 S Y N. Ανοίγω, ὑπανοίγω.
- Παροίθε, Παροίθην, Παίρος, Παροίτερος, Παροίτατος.
 —Παροίθε δε λαμπροτο δερὸς
 Αἰχμὴ χαλκείη.—Il. 2. 319.
 —Ἐπειὴ και ἐμὴν βελος οξὺ παροίθην. Ib. v.
 437.
 Ἦδη μεν ποτ' ἐμεῦ παρος ἐκλυες εὐξάμενοιο.
 Ib. α. 453.
 Ἄλλοι μοι δοκεσσι παροίτεροι ἐμμεναι ἵπποιο.
 Ib. ψ. 459.
 Ὡς ἐν ἐτυφε παροίτατος.—Il.
 S Y N. Εμπροσθεν, προτερον. πρῶτος.
- Παροικεω.
 Μερῶ παροικησσει την Ζηρυθιαν. Lyc 449:
 S Y N. Προσοικεω, συνοικεω, κατοικεω.
- Παροικίζω, Παροικίζουμαι.
 Πεζὸν καὶ με παροικισατο.—Call. Ep. 29.
 S Y N. Παρακατοικίζω, κατοικίζω, ἐνοικίζω,
 συνοικίζω.
- Παροικος.
 Καδμυ παροικοι και δομων Αμφιονος. Soph.
 An. 116.
 S Y N. Πρόσοικος, περισοικος, προχωρος, ἐγχω-
 ριος, ἐποικος, κατοικος, ναστης. παρεπίδημος.
 ξενος.
- Παροίμια.
 —ὡσπερ ἡ παροίμια, Aesc. Ag. 272.
 S Y N. Λογος, ἐπος. παραινέσεις.
- Παροίμιακος, Παροίμιακῶς.
 Ἐσι παροίμιακόν.—Ep. I. 1.
 Φασὶ παροίμιακῶς.—Ib.
- Παροίμικος, Παροίμικος, Παροίμικος.
 Και τῶν ξυνορτων πολυ παροίμικωτατος. Ag.
 V. 1291.
 —Ὅτι παροίμικος ἀνὴρ εἶναι. Ib. A. 978.
 Στυγεω μαχας παροίμικος
 Πολυκωμης κατὰ δαίτας. Anac. 42. 13.
 S Y N. Ἐξοικος, κατοικος, οἰνηρὸς, οἰνοβαρης,
 μεθυσος, μεθυπληξ, ὑβριστής.
- Παροίμειω.
 —Ουτε γαρ ἰθφορτα δεῖ τιν' ὑδαμῶ
 Πατέρ, παροίμειν.—Ath. 10.

Π Α

- Παροίχομαι. Vid. Παρέρχουμαι.
 Ατρενδης δε παροίχοτο γυθουσνος κῆρ. Il. δ.
 272.
- Παρομοίος.
 Οκτω και δεκατω παραμοίος—Ep. I. 1.
 S Y N. Παροικίος, παρομοιος.
- Παρόν.
 Ὅς το παρόν σιργει, ἔτος ἀνὴρ φρονεει. Poffel.
 S Y N. Ἐξόν, δυνατὸν, δέον.
- Παροξυνω.
 Πατρός δε μη παροξυνης φρενα. Aug. Alc. 684.
 S Y N. Αποξυνω, εποξυνω, παροτρυνω, παρα-
 ζηλω, παρορμα, παραθαρσυνω, παρακροτεια,
 παρακελευω, παρακαλεσμαι, παρακαλεσμαι,
 διεγερω, διερεθίζω, κατερεθίζω, πικραίνω, ἐκ-
 πικρω, ὑποκινίζω, λυπεω, προτρεπω.
- Παροξυς. Vid. Φίλος.
- Παροραω.
 Ἐξεπὼν, ὅτι μοι παροραῶς. Ar. Av. 454.
 S Y N. Καθοραω, ὑφοραομαι, παραθεωρεω,
 παραβλεπω, παραφερω, παροπλομαι, παρα-
 βαλλω τὰ οφθαλμῶ.—παρεπίνοω, εὐρίσκω.
- Παρορίζω.
 Κάν μεχρῖς Ηρακλεος σιηλῶν ἐλθης παρορίζων.
 Ep. I. 2.
- Παρορρις.
 —Και παρορριθας πορος. Aesc. Eum. 773i
 S Y N. Απαισιος.
- Παρεατιος.
 Τρεῖς δε παρεατιδες.—Call. 3 91.
 S Y N. Ουατοιεις, ωτοιεις.
- Παρεσια.
 —Και παρεσιαν κηκῶν. Eur. Hec. 227.
 Ἄλλ' ὅταν παρεσια.
 Φραζῆ, τοτ' εργον τῶνδε μεμνησθαι χρεῶν.
 Soph. El. 1263.
 S Y N. —Καιρός.—παραεσια.
 ΕΡΙΓΗ. Ευκαταφρονητος.
- Παροχετευω.
 Ταῦτ' ἐν παροχετευσας εὑ, κεδέν λεγων. Eur.
 B 479.
 S Y N. Οχχετευω, μετοχχετευω, εποχχετευω,
 παραγω, προσεργίζω, μεταφερω, παραπλα-
 γιαζω.
- Παροχλιζω.
 Νῦν δε μολις βαῖδον με παροχλιζουσιν ἀρενης.
 Ἀνθρωποι.—Ep. I. 1.
 S Y N. Ανοχλιζω, μετοχλιζω, αταμοχλιευω,
 οχλιζω.
- Παροχος.
 Ζῆνὸς παροχος γαμων. Ar. Av. 1738.
 S Y N. Παρανυμφος, ποριστής, χορηγός.—πα-
 ραπομπος.
 * T t t

- Παροψίς.
—Και πικραῖς παροψίσι. Ath. I. 2.
Παροφώνεω.
Αυταῖς παροφώνουσιν.—Ib. Ecc. 226.
ΕΧΡ. Λάβρα οφανεῖσιν.
Παροφάνημα.
—Παροφάνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς. Aesc. Ag. 1456.
ΕΧΡ. Τὴν ἐκ περιουσίας τρυφὴν.
Παρπόδα, Παραποδάς.
—Εἰδὲ δίκη σε
Παρπόδα μὴ τιμωρὸς ἐτίσατο, δις τὸσον αἰθῆς
ἔσσεται ἐν πλεονεσσι παλιπτροπος.—Suid.
S Y N. Εὐθῆς, παραυτίκα.
Παρπόδιος.
Φόνος παρπόδιον νεφέλιαν. Pind. N. 2.
Παρρασία
Εν δέ σε Παρρασίη Ρηνι τέκεν.—Call. I. 10.
Παρρασιος.
—Ἐπὶ προμολῆς ορεος τῆ Παρρασιου. Ib. 3. 99.
Παρρασιος.
Ἀβροδίαιτος ἀνὴρ, ἀρετὴν τε σεβων, ταδ' ἐβραψε
Παρρασιος, κλεινῆς πατρίδος ἐξ Ἐφεσε. Ath. 12.
Παρρησια.
Εν μὴν μεγαῖον ἐκ ἔχει παρρησιαν. Eur. Ph. 404.
S Y N. Εἴξια, ἀδεια, ἀνεσις, εὐπορία, ἐλευθερονομία, λοιδορία.
Παρρωδός, Παρρωδικός.
Κάκειτι παρρωδοῖς χρησιμομεσθ' ἀνιγμασιν. Eur. I. A. 1157.
Παρωθεω, Παρωθεομαι.
—Παρωσας και δαμαρτα, και τεκνα, Lyc. 1263.
—Τες σὺς μὴ παρωσασθαί ξενες. Eur. Hera. 238.
S Y N. Ἀπρωθεω, ἐξωθεω, παρεξωθεω, ἀποσρεφομαι, καταφρονεω ἀποβαλλω, αναβαλλω, ἐκβαλλω, παρεκβαλλω, ἀπαρασσω, ἀποκηρυσσω, ἀποδοκιμαζω, ἀποποιεομαι.
Παρωρητης.
Πάν ὁ παρωρητης, αυτοξυλος, ἀρνεοθουνης
Εἰμι, και ἐγχθουνης γλευκοποτης κυλικος. Eur. I. 4.
Παρωτίς.
—Καλλυνει παρωτίδας. Lyc. 1402.
S Y N. Κροταφοι.
Πᾶς.
—Πᾶς δ' ἀρα χαλκῶ
Λαμψ' ὡσε σφεροπὴ πατρος Διός.—II. λ 65ί
S Y N. Ἀπας, συμπας, ὅλος.

- Πᾶν, το.
Ἐς δὲ το πᾶν ἐζμενεων χατιζει. Pind. Ol. 2.
S Y N. Ὅλον το.—ἴμας.
Πασιθεν.
—Ἐγω δε κέ τοι Χαριτων μιαν ὀπλοτερααν
Δωσω σπυμεναι, και σην κεκλισθαι ακοιτιν
Πασιθεν, ἥς αἰὲν ἱμερεται ηματα παντα. II. ξ. 269.
Πασίθον.
—Ἰδ' ἰδ' τε, Πασίθον τε. Hes. θ. 352.
Πασιμελων.
Ἀργω πασιμελεσσα παρ' Αἰηταιο πλέεσσα. Ol. μ. 70.
Πασιφαν.
Πασιφαν σῆγυρων, και ἐν Μινωα τοκῆα. Nonn. I. 40.
ΕΡΙΤΗΗ. Βοσκόπος.
Πασιφιλη.
Εὐθηδης ξενων δεκτρια Πασιφιλη. Ath. 13.
Πασσαλευτός.
Υπαίθριος δεσμοῖσι πασσαλευτὸς ἄν. Aesc. Pr. 113.
S Y N. Γομφοτομος.
Πασσαλευω.
Θεοῖσιν αὐτὰ πασσαλευε προς δομοις. Eur. Rh. 180.
S Y N. Διαπατῆαλευω, προσπασσαλευω, πασσακιζω, διαπερνω, σκολοπιζω, χαρκιζω, προσπηγνυμι, καθηλωω.
Πασσαλος, Πατῆαλος, Πασσαξ.
Τὸξον ἀνεκρεμασε πρὸς κιονα πατρὸς ἐοῖο
Πασσαλω ἐκ χρυσευ.—Hom. Ap. 9.
Υπαποτρεχεν ἐχσει μὴδὲ πατῆαλον. Ag. Ecc. 283.
Πασσακι τις ἀγλιθάς, ἐξουρσσετε. Ib. A. 763.
S Y N. Πασσαλικός, βλήτρον, ἰσπληγξ.—τὸ τυχον.
Πασσω.
Πασσε δ' ἄλος θεοιο.—II. I. 214.
S Y N. Διαπασσω, ἐμτασσω, ἐπιπασσω, κατπασσω, παραπασσω, προσπασσω, συμπασσω, παρεμπασσω, ἐπιρραίνω.—ποικιλῶ, ὑρῖνω—ἐπιβαλλω, ριπῶ, σκορπιζω.
Πασάς, Πασός.
Ἀμφιλαφὸς δ' ἀρα πασάς ἐνεπλευσθη παλιν οροφης. Theoc. 24. 46.
Σιγῇ πασῶν ἐπιξεν.—Mus. 280.
S Y N. Θαλαμος,—τυμῶν.—πασαράς, αἰθεσσα—μελαθρον—σῆσ'. συμποσιον.
ΕΡΙΤΗΗ. Φιλακρητος, φιλοσκαρβιμος, νεοτευκτος, εὐδρος, ἰπὸβρυχιος, πολυτιδαξ, ορεσσαυλος, ἐχικῆανος, πολυφειγῆς, ἀσιγυητος.—Τεῆς

- Τεῖς ἀγε πασάδος εἰσω
Τερεπνῆς, ἡδυπνοῖς, θυαδῶς, —Ναζ.
- Πασχω.**
—Πολὸν χρόνον ἀλγεα πασχειν. Π. γ. 157.
—Παθὼν δ' εἰς τὴν ἰηπίον εἶνω. Ηέφ. ε. 216.
S Y N. Αρεχμαῖς, ὑπομενω, τλαω, —εω. —
καμνω —πρασσω.
- Παταγω.**
—Παταγῆ δ' ευρεῖα θαλασσα. Θεοσ. 22. 15.
S Y N. Επιπαταγω, δαπεω, φορεω.
- Παταγμα, Παταγος.**
Οἶον παταγμα ἦχος. Menand.
—Παταγος δέ τε γινετ' ὄδοντων. Π. ν. 283.
S Y N. Παταγῆ, κλυπος, φοφος, ἦχος. —λα-
λος, πανῆργος.
E P I T H. Βρονταῖος, ευρυθμος, κελαδων, πέν-
θαλέος, ρινεβίλος, φοικωδης, αλαλητος.
- Παταγοδρομος.** Vid. Ζεῦς.
- Πατακοι (θεοί.)**
Χρυσά' απερθα τοῖς Πατακοῖς εμφορη. Suid.
- Παταληνη.**
Νῆσον τὴν καλεσιν επιχθονιοι Παταληνην.
Dion. 1093.
- Παταρης.**
Σῆμα δ' εχει Ζεφυρε Παταρηῖδα τηλόθεν ακρην.
Ib. 129.
- Πατασσω.**
Εκτοσὶ τ' αυτῆ θυμὸς ἐνὶ σῆθεσσι πατασσειν.
Π. η. 216.
S Y N. Εκπατασσω, αναπατασσω, επιπαλ-
λω, σπιδω. κλυπεω. πλητῶ, τυπῶ, κρεω. ιι-
κω τρεμω.
- Πατριζω.**
—Παυσαι και μη πατριζε. Αγ. V. 650.
S Y N. Παπαζω.
- Πατεω.**
—Οἱ σῆο πεδον πατεσιν εφετμῆ—Call. 4. 227.
S Y N. Καταπατεω, συμπατεω, περιπατεω,
συμπατασσω, σῆεω, σίβαζω, κατατριβω.
ίβριζω, καταφρονω —ενδιατριβω.
- Πατηρ.**
Τὴν δ' ημεσετ' επετα πατηρ ανδρῶν τε θεῶν
τε. Π. α. 544.
S Y N. Παππας, γοιεύς, ὁ τεκῶν, γεννησας.
γενεσις.
E P I T H. Αμυμων, αμειλικτος, αριθλος,
γεραρδς, ευπλαγχνος, ηπιος, ηπιομητις, θεο-
ειδῆς, ερικυδῆς, φιλοτεκνος. αντιθεος, οἰλος,
δρασυμεμων, θυμολεων, κλυτος, αγαθος, εσθ-
λός, μελιχος, αγαυός, δαιφρων, ερισθηνῆς.
- Πατησμις.**
Πολλῶν πατησμιδν δωματων αν ευξαμην. Αεσc.
Αγ. 972.
- Πατος.**
—Πατον ανθρωπων αλεωνων. Π. ζ. 202.
S Y N. Στιβος, τριβος, ατραπος. ὀδδς, κοινὸς
και λεωφόρος.
- Πατρα, Πατρις.**
—Εν Αργεῖ, τηλῆθι πατρης. Π. α. 30.
—Ηδ' ια πατηρ. Ιθ. ν. 354.
Πατριδ' εμην αλοχον τε—Ib. ε. 213.
—Εν πατριδι γαιη. Ib. δ. 359.
E P I T H. Αριστοκος, ἀλωσιμος, γλυκερά,
ευανυμος, ευταχῆς, ευρυχορος, ερικυδῆς, θυμη-
δῆς, καλλιχορος, καλλιγυγκαιος, κυδιασπαρα,
πολυληιος, πολυερηνα, πολυκλειος, συζηεῖα,
τλημων, οἰλη, τριταλαινα.
P H R. Πατρωα γαμη—πατρωα εἰσια.—
Ευχχαριος τοπος, —χαῖρος εφεσιος.—
Πατριωτις γῆ.—
- Πατραδελφος.** Vid. Θῆος.
Τον μεν κ κατελεγχη
Κριτε γεινα πατραδελφεῶ. Pind. Ιβη. 8.
Πατραδελφια.
Σφετερος ζαμενον πατραδελφειαν
Τῆνδ' ακουονταν,—Αεσc. Supp. 39.
- Πατραλοιας.** Vid. Πατροκλειος.
Ω μιαρῆ, και πατραλοια,—Αγ. N. 1330.
- Πατριδιον.**
Ib, ὃ πατριδιον,—Ib. V. 980.
- Πατριδς, Πατριος.** Vid. Πατρες.
—Ων εμοι πατριδς οἰλος. Ib. Av. 142.
Ου γαρ πατριον τῆτ' εσιν,—Ib. Ecc. 774.
- Πατριωτις, Πατριωτις.**
—Και πατριωτων Οιδιπτε, Soph. Oed. T. 1110.
—Τῆς πατριωτιδος γῆς, Eur. Hera. 755.
S Y N. Εὔτοπος, ευχχαριος, δημοσις, ὁμοδι-
μος.
- Πατρογενής.**
Και θεοι πατρογενῆς. Soph. An. 950.
- Πατρίθεν.**
Πατρίθεν ευγενῆς—Π. κ. 68.
- Πατροκασιγνητος.** Vid. Θῆος.
—Αιδετο γὰρ εα
Πατροκασιγνητοιο μιγνημεναι εν παλαμησι. Π.
φ. 469.
- Πατροκλειδης.**
Εἴτε Πατροκλειδης τίς—Αγ. Av. 791.
- Πατροκλῆς, Πατροκλος.**
Αἴψα δ' εταῖρον ἐν Πατροκλῆα προσειπε. Π.
λ. 601.
—Πατροκλος δε φιλω επεπεθεθ' εταιρω. Ib. α.
345.
- E P I T H.** Διογενῆς, μεγαλητωρ, μεγαθυμος,
αμυμων, δειλός. ἦρος. ἰππιεύς. Φιλομηλειδης. Δίς

Π Α

Δῖε Μειοιτία δὴ Πατροκλῆς, ἵπποκελευθε.
 —Μειοίτιν ἀλκίμος υἱός.—ἄριστος Ἀχαιῶν.—
 Ἰσθῆος φῶς.—Θεοφῖν μίσην ἀταλάντος. Hom.
 Πατροκλῆος.
 Πατροκλῆϊσσα γὰρ ξυνοικίσεις ἐμοί. Aesc. Ch.
 909.
 Πατρομπίτων
 Ἡ πατρομπίτων—Luc. 502.
 Πατροπατέρων
 —Ἐντα γάρ οἱ
 Πατροπατέρων Ἀλεός μυχάτη ἐνεκρυφε καλίῃ.
 Ap. 1. 170.
 Πατροκλῆνος, Πατροφονεύς, Πατροφονῆς, Πατροφο-
 νος.
 Πατροκλῆνος τε δωματων πορθητορας. Ib. 972.
 —Κατά δ' ἔκτανε πατροφονῆα Od γ. 307.
 Τὸν πατροφονῆτην τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλυμέναι. Soph.
 Oed. T. 1454.
 Πατροφονὸς ματῆρος. Eur. Or. 193.
 S Y N. Πατραλοίας, πατρολαίς, πατροτυπ-
 ής, πατρορραϊσῆς.
 Πατροπολις.
 Πατροπολιν τε, φίλαν ξενὸν ἀρχαν. Pind. N. 5.
 Πατροσερῆς
 Πατροσερῆ γόνον Aesc. Ch. 251.
 Πατρίος, Πατρός.
 Εἰλετο δὲ σκῆπτρον πατρίων ἀφθιτον αἰεῖ. II.
 α. 46.
 Εὐδῶν ἐν γαίῃ πατρίῃ—Od. ν. 188.
 S Y N. Πατρικός, πατριος.
 Πατρωνυμῖος.
 —Τὸ πατρωνυμῖον Γένος ἀμετερον. Aesc. Per.
 144.
 Παῦλα,
 Ταυτὴν ἐλεξε παῦλαν ἐν χροτῷ μακρῷ. Soph.
 Oed. C 89.
 S Y N. Πausωλή, παῦσις, ἀναπαυσις, κατα-
 παυμα, κατασασίς, ἀνεισις.
 Παῦλος.
 Παῦλον ἀεικέμισθα, Θεῷ ὄμομα αἰὲν εὐόντος.
 Cyr. Theod.
 EPITHE. Ἀκαμάτος, ἀπειρῆς, αἰθεροδρόμος,
 ἐπιγύρος, ζαθεῖος, πολυπαθῆς, πολυτλας, ναυ-
 ἀγός, μασιγίας.
 —Παυλοῖο μένος μεγαλιτορος, κραιοφοίτη. Naz.
 Ἐμλογίης σκευός, κηρυκα παγκοσμίου. Cyr.
 Τὰν δεσπνεύσαν ἀγῆλον ἀντὰ λόγον.
 Καὶ πολλῶν λαῶν, πολλῶν τε διδασκαλον ἐθνῶν.
 Οὗ πῶτον Σαῦλος, μετὰ πεπτα δὲ Παῦλος ἐκλήθη
 Χριστοφόρος γεγοιός.—Dolfs.
 Παῦρος.
 —Παῦρος δὲ οἱ εἶπετο λαός. II. ε. 675.
 S Y N. Ολίγος, εὐαριθμητός, βραχύς.

Π Α

Πausανίας.
 Ἑλλήνων ἀρχηγός ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μιδῶν,
 Πausανίας Φιέφρ μῦθμα τήθηκε τόδε. Suid.
 Πausανίας ἀρχων Ἑλλάδος ευρυχωρῆ. Ath. 12.
 Πausανέμας
 Πausανέμας Συσίας. Aesc. Ag. 222.
 Πausιλυπος,
 Τὴν Πausιλυπον ἀμπελον—Eur. B. 771.
 Πausιππος,
 Δυκεας ἐμθεν δι-
 λαιας Πausιππος.—Ib. I. T. 451.
 Πausηρ.
 Ἐγὼ δ' Ὀρεσῆν τῶνδε προσμένον' αἰεῖ
 Πausηρ' ἐφήξην—Soph. El. 306.
 Πausηριος.
 —Καὶ νοσῶ Πausηριος. Ib. Oed. T. 150.
 Πausωλή. Vid. Παῦλα.
 Οὐ γὰρ Πausωλή γε μετεσσεταὶ καὶ ἠβασίον. II;
 ε. 386.
 Πάυω, Πausομαι.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δὲ πᾶν τεδν μένος,—II. α. 282.
 —Ἄλλὰ καὶ ἄλλης
 Πausεσκον μνηστῆρας—Od. χ. 315.
 —Ἄλλοτε δ' αὐτὴ Πausομαι—Ib. δ. 103;
 Ἄλλ' ἀγε Πausε μαχίης—Hes. α. 449.
 S Y N. Ἀναπαυω, ἀποπαυω, ἐκπαυω, κατα-
 παυω, τελευταω—ἐπεχω—κατασελλω.—ἀπο-
 σερω.—ἀναπαυομαι. ἀφισαμαι.
 Πausη Vid. Ἀφροδίτη.
 Χαίρειτω ἂ Πausία μόνον εἶδος Ἀρτεμις ἐπι-
 Θεος. Theoc. 27. 15.
 Πausλαγόνες.
 Τὸν μὲν Πausλαγόνες μεγαλιτορες ἀμφιπενοντο.
 II. ν. 656.
 Πausλαγονων μεγαθυμων ἀσπισιων. II. ε. 577.
 Πausλαγόνες τ' ἐπὶ τοῖς Πελοπηίοι ἐκαθον αὐτως.
 Οσσης Βίλλαιοιο μέλαν περιανγυται ὑδῶρ. Ap.
 2. 793.
 Πausλαζω.
 Κυματα Πausλαζόντα πολυφοίσοιο θαλασσης.
 II. ν. 798.
 S Y N. Ἐπιπαφλαζω, ἠχεω, ἀναζεωῖ ἐκπομ-
 φολογιζω, βραζω, ἀναβραζω, καχλαζω.
 Πausλασμα.
 —Παῦς τῶν Πausλασματων. Ag. Av. 1243.
 S Y N. Ἐκπρησμός, ἀναζεμα. πῆγος.
 Πausος.
 Ἐς Πausον ἐνθα δὲ οἱ τεμένος βωμός τε θυνης.
 Ἐνθα δὲ μιν χαρίτες λῦσαν, καὶ χρίσαν ελαιῶ.
 Ἀμβροτῷ, οἷα θεῶς ἐπενηνοθεν αἰὲν εὐντας. Od.
 ε. 363.
 Καὶ Πausον ἀβροκίμων σερανηζόρον ὄρμον ἐρωταν.
 Nonn.

Πausον

Παφον δ' ἀν' ἑκατοσομοί
Βάρβαρον ποταμῶ ῥοαί
Καρπιζέσιν ἀνομβροί. Eur.

Παχυνή.

—Νυξ δ' ἀρ' ἐπύλλθε κακῆ Βορέαο πετόντος,
Πηγυλῆς, αὐτὰρ ὑπέσθε χιῶν γενετ' ἠύτε παχυνή
Ψυχρῆ, καὶ σακεῖσσι περιτρεφέτο χρυσαλλος.
Od. ξ. 476.

S Y N. Δροσπαχυνή, αἶθρος, σίβη, παγος.—

Ψυχροτής—εὐσιβή.

ΕΡΙΤΗ. Ἀμειδίς, ἀβαλπίς, χιμερία, χιονώδης, ἐργινοῖσσα.

Παχυνώ, Παχυνομαί.

Τε δ' ἐν φρεσὶν ἀλκιμον ἦτορ

Παχυνῆται.—Π. ρ. 112.

S Y N. Καταπηγυνώ, συμπηγυνώ, αποπνυώ, λυπεώ, ανικώ, φθέρω—συσελλομαί, δακνομαί.

Παχος.

Τοσσόν ἐνν μῆκος, τοσσόν παχος ἐσορασθαι.
—Od. ι. 324.

S Y N. Παχυτής, πυκνωσίς, πυκνωμα, συσασίς.

Παχυκνημιος.

Καὶ γαστράεις, καὶ παχυκνημιοί.—Αγ. ΡΙ. 560.

Παχυνός.

—Καὶ μέγχι πολυκλύσιοι Παχυνός. Dion. 86.
Ἀκρά δέ οἱ Παχυνός τε Πελαγίς τε Διλυβή τε.
Ib. 469.

ΕΡΙΤΗ. Ἀλιεροζός.

Παχυνώ.

Αἰὶ δ' ἐ σκιερῆσι παχυνεται ἐν νερελῆσιν. Dion. 35.

S Y N. Ὑπερπαχυνώ, ἀδρυνώ, καταπιαυνώ.

Παχος Πασσών, Παχέτος, Παχίσις

Κενὴ δὲ τρυφαλεῖα ἀμ' ἐσπέτο χερὶ παχέει.
Π. γ. 376.

—Παχέος παρὰ μὲν ἰβ. π. 473.

—Καὶ πασσόνα θῆκεν ἰδεσθαι. Od. ε. 20.

—Παχέτος δ' ἦν ἠύτε κίων. Ib. ψ. 191.

—Ἐρθα παχίσις Μυῶν αἰθραῶν πελεται.—Π. π. 314.

Τῶν ἄς ἀν' ἡ παχίς. Ag. Εβ. 1136.

S Y N. Παχυλος, παχυμερής, βαβύς—πλωσιος—ευρυχωρός. ἑτεροσάρης.—ισχυρός.—ἀμείλις.

Παχυτίνα.

Καὶ θνατον παχυτίνας πολλάκις ἐργασατο.
Ep. ι. ι.

S Y N. Παχος, πολυσαρκία.

Παω, Παομαί.

Παρ γάρ σοι πρώτῃ πασαμῆν Διμητηρος ἀκλήν.
Π. φ. 76.

S Y N. Κταομαί, γενομαί.

Π ΠΕΔΑΙΡΩ.

Διρκαιὼν ἄ ποτ' ἐκ τοπῶν νεῦς πεδαίρει

σ' ἀλυρον ἀμφὶ μύσαν.—Eur. Ph. 1043.

Πεδαίχιμος. (sch. μεταίχιμος.) Vid. Πεδάμαρος.

Πεδαμείω, προ Μεταμείω.

Ἐσθλὸν βαθὺ σπηματος ἐν μὴ κρῶ πεδαμείωσαν χρόνῳ. Pind. Ol. 12.

Πεδάμαρος.

Καὶ πεδαίχιμοι

Λαμπάδες πεδαμαροί. Aesc. Ch. 588.

EX P. Καθημεριναί. sch.—1. πεδαοροί, Stanl.

—πεδαμοροί, προ πεδομοροί. P.

Πεδάρσιος.

—Πρὸς πέτραις πεδαρσίοις. Ib. Pr. 269.

S Y N. Τ' φηλός. μετεωρός. πεδηορός.

Πεδαφρων.

Ἐὶ γάρ τις ἐσθλα πέπαται

μη ξυν μακρῶ πορῶ, πολλοῖς σοφὸς

δοκεῖ πεδαφρων, Pind. P. 8.

S Y N. Ἀφρων, ἀνοητός.

Πεδαω.

—Πεδῆσε δὲ φαιδιμα γυῖα. Π. ν. 435.

—Μη μὲν ἐκάν το ἐμὸν δολφ ἄρμα πέδησαι.

Π ψ. 585.

S Y N. Συνδεω ἐμποδιζῶ.

Πεδερχομαί, προ Μετερχομαί.

Ἄλλα περὶξ ἀπαλῶ σφματός σε πεδερχομαί.
Theoc. 29 25.

Πεδή.

—Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἐβαλε χουσινας;

Αερικτις, αλυτής.—Π. ν. 36.

S Y N. Ποδοκακῆ, ποδοςραβή, χοινίξ, δέσμαξ, γυροπέδαι.

ΕΡΙΤΗ. Ἀχαλκευτός, χαλκοδέτος, σφυρήλατος, γυῖχος, θηραγρός.

Πεδίως.

—Πᾶσαν ἀμίζων φοβήν

Τλης πεδίωδος.—Soph. An. 426.

S Y N. Πεδιάϊός, πεδίακός, πεδείνός, πεδίασιμος.

Πεδίλον.

Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πεδίλα.
Π. ε. 44.

S Y N. Τποδημαί. ἐμβάς, κροθονος, καλοποδίων, ευμαρίς, πλιψ.

ΕΡΙΤΗ. Ἀκροπορον, ἀκλυσον, ἀταρβητον, ἀλεξικακον, ἀδ' απτον, ἀτεμμερτον, ἀελλήεν, θυελλήεν, κῆφον, ολισθηρον, ολισθ' απορον, ευρυθμον, ευρραφές, πολυσαρθμον, πολυσρεπ' τον, σι

* U u u γαλόν.

γαλέην, ερημοδρομον, ταρβαλέον, αμυροσιον, χρυσειον.

—Πεδοσίβειαν αμυροζυματα φαιδρά πεδίαν. Orph.

Πεδιον, Πεδον.

Και πεδία λωτεῦντα.—Π μ. 283.

—Πεδοςδε κυλιθετο λῆας αναιδής. Od. λ. 597.

—Εν κραταίλειω πεδῶ Eur. El. 534.

S Y N. Γῆ, εδαφος, δακτυδον, αλωά.

ΕΡΙΤΗ. Ανθεμόν, αμπελόεν, ασίβες, απερατον, απεραντον, αβυσσοτόκον, αυσαλέον, βεβαιον, λεμνιον, θυάεν, δροσίεν, ζαθειον, ερατον, ευρυχρόον, ευρύ, ευδιμητον, ευσαχυ, ευαροτον, ευτρητον, ευμενές, ιπποβοτον, λιπαρόν, κραναόν, καρποτόκον, κλειόν, πυροφόρον, πλατύ, καλλιπυργον, κελαινερές, τρηχύ, ύψιθεμεθλον, χλοερόν, χλοερότερον, μελοτοπαρνον, μελαγχιμον.

Και πεδιον τειχῶσι μετηροον, ετῆλοικον. Δαιδαλέον, πυκινόν, πολυμοφαλον.—Orp.

Πεδιονομοι.

—Τοις πολιτισσχοις θεοίς

Πεδιονομοις τε. Aesc. S. T. 278.

Πεδιονποκλιπτος

—Πεδιονποκλιπτός τ' εγχιμπηται βοά. Ib. 83.

Πεδόθεν

—Οι τοι πεδ'θην φιλοι είνιν. Od. ν. 295.

E X P. Εκ γενετῆς.

Πεδοβαμων, Πεδοσίβης

Πτηνα τε και πεδοβαμονα. Aesc. Ch. 590.

—Μητ' οχον πεδοσίβῃ. Eur. M, 1123.

Πεδοννίος,

—Πεδοννίον ηδ Θεουην, Man. 5. 203.

Πεδός. Vid. Πεδιον.

—Επει κραναή πεδ'ς εμι,

Ποσι κατασρέφας.—Hom. Ap. 72.

Πεζα.

Ακριν ύψιθε πεζαν αιρταζεσα χιτῶνος. Ap. 4. 46.

S Y N. Πεζις, κρασπεδον

Πεζα.

Πεζη επί πρωτη.—Π. ω. 272.

Πεζη βαδίζω. νέν γαρ εκ επισαμαι. Prou.

—Πεληνοαι ύπό πεζαν. Dion.

Οιραννην επί πεζαν.—Nonn.

Πεζαν νοτιαν. Synes 3.

S Y N. Σφυρόν. πῶς. πεδιον.

Πεζειω.

Ουτ' επί γαιας ποδα πεζεων. Eur. Alc. 879.

—Τα μεν βιβα ύγρά κελευθα Πεζεουσαι.—Sibyl.

1. 4.

S Y N. Πεζοπορεω, οδευομαι, διαβαινω.

Πεζοβοας.

—Χρομια μεν ύπασιπ.

ζαν παρά πεζοβοαις. Pind. N. 9.

S Y N. Πεζομαχος.

Πεζομαχεω.

Και πεζομαχών, και πολιορκών.—Ar. V. 683:

Πεζομαχη, Πεζομαχια.

—Τα δ' εν πεζομαχαις. Pind. P. 2.

Πεζονόμοι,

—Πεζονομοις, εκτε θαλασσης.—Aesc. Per. 76.

Πεζοποροι,

—Πεζοπορον πελαγευς. Ep. l. 1.

Πεζος.

Αυτάρ ο πεζός εών.—Π. δ. 231.

S Y N. Πεζιτης, πεζικός, πεζοτόρος.—κοινός.

ταπεινός.

Πεθαρω. Vid. Πεθαρχος.

—Τον δε μη πεθαρορα

Ζευξω βαρειαις.—Aesc. Ag. 1648.

Πεθαρχεω.

—Νομον.

Καλλισον εξευροντα, πεθαρχεῖν πατρί. Soph.

Tr. 1194.

S Y N. Εικω, εσακω, ύπακω, κατακω,

πειθουαι, χαρζομαι, υπαργεω.

Πεθαρχια.

—Των δ' ορθομενων

Σαζει τα πολλα σωμαθ' η πεθαρχια. Ib. An. 687.

S Y N. Ευπειθια, πειθῶ, πειση, ύποταγη, ύπακοή, περθαρχηαις.

Πεθαρχος, Πεθνηιος.

—Πεθαρχω οφεί, *Aesc. Perf 374.

—Οπως πεθνηιος ειπ. Typh. 1194.

S Y N. Ευπειθής, επιπειθής, καταπειθής, ευνηιος, πρῶς.

Πεθνημων. Vid. Ευπειθής.

Αλλ' η χαλκον εθικε φυσις πεθνημονα λευσοη.

Ep. l. 5.

Πειθῶ

—Αλλά σ' εσπασε

Πειθῶ καθ' προς ανδρῶ, ὦ τανῶν ζυνει. Soph. El. 564.

S Y N. Πεισημονή, πῆσις.

ΕΡΙΤΗ. Μεληθης, δελεθνοος, κλεφθνοος, δελεθροον.

P H R. Χαρις λογων.—Χηλεα δροσοεντα —μελιφурτος αρμοια.

Πειθῶ.

—Νοημονος αυθεα πειθῆς. Ep.

Πειθῶ δε την τυραννον ανθρωποις μονην.

Ουδέν τι μάλλον ες τέλος σπεδαζομεν

Μισθῆς

- Μισθός δίδοντες μαίνασθαι, ἴν' ἢ ποτε
 Πειθὼν ἄ τις βελοῖτο, τυγχάνει θ' ἅμα. Eur.
 Hec. 815.
- ΕΡΙΤΗ. Ασιγντος, ἀκαμπής, ἐμπεδομου-
 ρος, ἀκροτος, ἰδρυεπής, πρᾶυλόγος, ἀγαθόλε-
 σσος, τελεσσινγυμνος, θαλαμηπίλος, πεισιπαι,
 εὐδοφάκτυλος, εὐλοπτικός, χροσσομπύξ, Σερήν.
 —Καίτοι μ' ἔμελλοι γαστροῖς Πειθῶς
 Ἐταίριστάσι δεῖξαι.—Aesc.
 Πειθῶς πρᾶυλόγος αὐτός. Synesf.
 —Τὴν ἡγεῖρα ἐρωτῶν. N. 1111.
- Πειθῶ, Πειθῶμαι.
 —Ἐπεὶ ἔω παρελευσται, εὐδὲ με πεισεῖς. Π. α.
 132.
 —Καὶ οἱ πειθονται Ἀχαιοί. Ib. 79.
- SYN. Ἀναπειθῶ, ἐκπειθῶ, ἐπιπειθῶ, παρα-
 πειθῶ, συμπειθῶ, καταπειθῶ, ἐπισηγομαι, παρ-
 αινῶ, συμβελῶνα, δημαγωγῶ.—ὑπακούω, ἐπι-
 θάρσῶ πεισῶ ἐπιπίζω, φιλονεικῶ.
- Πεικῶ. Vid. Πεκτεῶ.
- Πεικῶ
 Ὄνε λεῶν ἐχάρη μεγαλῶ ἐπὶ σωματι κῦρσας,—
 Πένταυρος.—Π. γ. 25.
- SYN. Ἀναπεικῶ, διαπεικῶ, βελιμιαῶ.
 προσπεικῶ γινομαι.
- Πεῖνα, Πεινή
 Πεινή δ' ἐποτὲ δῆμον ἐσέρχεται.—Od. σ. 406.
- SYN. Λίμος, βελιμιαῶ.
- Πεῖρα.
 Καὶ μὴ θεῶν τις τίνδε πῆραν εσέσεν. Soph.
 Aj. 1076.
- SYN. Ἀναπειρά, ἀποπειρά. περασμός, προσ-
 βολή, ἐπιχειρήσις, ἐγχειρημα—δοκιμῆ, ἐμπει-
 ρία—πορεία, ὁδός.—δολος, ἀπάτη, τεχνίη—
 βλάβη—περατήρια περατήριον.
 ΕΡΙΤΗ. Ἀζημιωτός, πολυτημιῶν.
- Περαζῶ. Vid. Περαῶ.
 Ὡς ὀκτο περαζῶν.—Od. ι. 281.
- Περαΐδης.
 —Υἱὸς Πτολεμαίου Περαΐδου Π. δ. 228.
- Περαῖνῶ. Vid. Περαῖνα.
 Σερᾶν δὲ πλεκτηὴν ἐξ αὐτῆ περηναντες, Od.
 χ. 191.
 —Καὶ πεπερανται τάδε. Soph. Tr. 590.
- Περαῖος.
 Τὸν δ' αὖ Περαῖος δερικλυτός ἀντιον ἠυδα. Od.
 σ. 543.
- Πεῖραρ, Πέρας. Vid. Περας.
 Ἀμῶν δ' ἴσθην ἐπὶ ἴσορι πῆραρ ἔλεσθαί. Π. σ.
 501.
 Ἐκφυγεννί μεγα πῆρας οἰζύος.—Od. ε. 289.
- Περατήριον.
 Νικᾶν δ' ἀπῆρα φονία περατήρια. Eur. I. T.
 967.

- SYN. Πῆρα, περασίς, καταπερασμός—
 λησρικὸν πλοῖον.
- Περαῶ, Περασομαι.
 Πεῖρᾶν ὡς πεπιθοῖεν ἀμυμονα Πηλεῶνα. Π. ι.
 181.
 —Ἐπεὶ σὺν περῖσομαι ἢ δεμῖς ἐσί. Π. β. 73.
- SYN. Ἀποπειράω, ἀποπειρομαι, διαπειρῶ,
 δια ἐπῶμαι, ἐκπειρῶ, ἐκπερῶμαι, ἐπιπερῶ,
 ἐπιπερῶμαι, καταπειρῶ, παραπειρῶ, παρα-
 περῶμαι, περαζῶ, ἐπιπεραζῶ, διαπεραζῶ,
 σπασαζῶ, διαβιαζομαι διαχωνίζω, κηταρχο-
 μαι, ἐπιχερῶ, κηδυνεῶ, ἐρῖδομαι, ἐπισχυ-
 ρίζομαι, ἐπισκηπίζομαι, διαπειρομαι, συπτεῶ,
 δοκιμαζῶ, λησῶ, ἐνεδρεῶ.
- Περῖτιζῶ.
 Μῆτι μευ πύτε παιδὸς ἀφαιρῶ περῖτιζε. Π.
 η. 235.
- Περῖνη.
 Περῖνης λευκῶν εἰδροτερῶν λιθάδων. Ep. I. 3.
- ΡΗΡ. Πηγή καλλιέρρος.
- Περῖθῶς.
 Υἱὸς Περῖθῶος, τὸν ἀθανάτος τέκετο Ζεὺς. Π.
 β. 742.
- Περω
 —Πεῖραν τ' οὐλοῖσιν. Π. η. 317.
 —Ἀλεγείνα τε κυματα περῶν. Ib. ω. 8.
- SYN. Ἀναπειρῶ, διαπειρῶ, καταπειρῶ, δια-
 τρυπαῶ, περοῶ.—περαῶ, διαπεραῶ.
- Πειρῶς.
 —Βαλε δε Ὀρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν
 Πειρῶς Ἰμβρασιδῆς, ὅς ἀρ' Ἀνῖθεν εἰληλυθεῖ. Π.
 δ. 520.
- Πεισανδρος.
 Τῆς δε τριτῆς Πεισανδρος ἀρηῖος ἡγεμονε
 Μαιμαλιδῆς, ὅς πᾶσι μεστρετῆς Μυρμιδονεσσιν,
 Ἐγχεῖ μαρνασθαι, μετὰ Πηλεῖωνος ἐταῖρον. Π.
 τ. 195.
 Πρῶτος τῶν ἐπανοθε μῦσοποιῶν
 Πεισανδρος,—κ. λ. Theoc. Ep. 20.
- Πεισηνωρ.
 Κηρυξ Πεισηνωρ, πεπνυμένα μῆδεα εἰδῶς. Od.
 β. 38.
- Πεισιμβροτος.
 —Πεισιμβροτὴν τε βακτρον. Aesc. Ch. 360.
- Πεισιστρατος.
 —Παρ δε οἱ εὐμμελίην Πεισιστρατον ὀρχαμον ἀν-
 δρῶν. Od. γ. 400.
- ΕΡΙΤΗ. Νεσοριδῆς, ἦρος.
- Πεισιχαλιος.
 —Ἄρματα πεισιχαλινα.—Pind. P. 2.
- Πεῖσμα.
 —Πεῖσμα δ' ἐλυσαν ἀπὸ τριτοῦ λιθοῖο. Od. ν.
 77.

- Υπευδία πεισματ' ελυσαν. Αρ. 4. 1731.
 S Y N. Σχοινιον, (αγκυρεϊον.—πεισιήρ.
 ΕΡΙΤΗ. Διαβροχον, λινοσχορον, πυρυναιον,
 περιμηκεις, ποντιον, λεπτειδμον, ακαματον.
 Πεισματια.
 Βαρὸν επισεφα: τει επισσομενοισι τυθεσθαι
 Πεισματινη, τοθι πεισμαβ' εεργομενης λυθεν Αρ-
 γῆς. Ορθ. 626.
 Πείσος, Πεισεα τὰ.
 Ηδ' ἀτ' εν ὕδρηλω τιπὶ πεισει—Dolsc.
 —Και πισεα ποιμεντα. Π. υ. 9.
 S Y N. Λειμαν, εισμενη—καθυδροι τοποι.
 Πεισιήρ.
 Και τον μεν πεισιήρκατηγονεπ' ηπειροιο. Theoc.
 21. 58.
 S Y N. Πείσμα.—ὕπικος. Suid.
 Πεισιήριος.
 —Και πεισιήριος λογος. Eur. I. T. 1053.
 S Y N. Πεισιικός.
 Πεικῶ, Πεκῶ, Πεικῶ.
 Ηνικα πεκῆϊν ἄρα προβατων ποκον ηρινον—Αρ.
 Αν. 715.
 —Ιδε χαιτας Πεξαμενη—Π. ξ. 176.
 —Η ειρια πεικετε χερσίν. Od. σ. 315.
 S Y N. Εκπεκτω, ποκαζω, ποικιζω, κειρω,
 τιλλω, ξιω, ξαινω, κεινιζω.
 Πελαγοδρομος. Vid. Λευκοθεα.
 Πελαγος.
 Ως δ' ὅτε πορρυρη πελαγος μεγα κυματι κωφῶ.
 Π. ξ. 16.
 S Y N. Θαλασσα βυθος πλιθος.
 ΕΡΙΤΗ. Ατρυγετον, αμετρητον, ἄλμυρὸν,
 ηλιβατον, ευρυπορον, καθαρόν, λοζόν, μεσσοπο-
 ρον, λαμπρόν, πικρόν, ποντιον, πορρυρέον, ὕ-
 γρόν, χαροπόν, χιμεριον, ομβρηρόν, κυανον.
 Πελαγων.
 Ιφθιμος Πελαγων, ὅς οἱ φιλος ἦεν ἑταῖρος. Π. ε.
 695.
 Αμφι μεγαρ Πελαγοντα—Ιβ. δ. 295.
 Πελαζω, Πελαω, Πελαθω, Πλαθω, Πλαω, Πλημι.
 Ισὸν δ' ἰσοδοκη πελασαν.—Π. α. 433.
 Η ἐ μαλις' ειωθε κακῆς εδνησι. πελαζειν. Ib.
 ε. 766
 Γῆ πελααν'—Hom. 6. 44.
 Τί ποτ' ε πελαθει σκοπος.—Eur. Rh. 517.
 Ουρὸν μεν πρῶτ' ἐπλασ' εφ' ὕδασιν—Hom. B.
 73.
 —Ατὰρ ασπίδες ομφαλοεσσαι.
 Επληντ' αἰ ληλησι.—Π. δ. 63.
 S Y N. Πελαζομαι, πλισιαζω, πιλναω, πιλ-
 νιμι, εμπελαζω, προσπικαω, προσπελαζω, εγ-
 γιζω, προσεγγιζω, πρσσαγω, επαγαγα.

- Πελανος,
 Παρθημοιο μυλης πελανης επαλετρικεσιν. Αρ.
 1. 1077.
 Στοματος αφρωδη πελανον.—Eur. Or. 220.
 S Y N. Πεμμε, —ακαθαρτος και ευτελης αρ-
 τος.—αρρος.
 S Y N. Αθυτος, αιματηρός, καλλιφλοξ.
 Πελαργιδεύς.
 —Της πελαργιδείης τρεφον. Αρ. Av. 1356.
 Πελαργικός.
 —Χαιρ' αναξ πελαργικέ. Ib. 869.
 Πελαργός.
 Εν τοις τῶν πελαργῶν κυρβεσιν. Ib. 1354.
 Πελαργοχρῶς
 Πελαργοχρῶτες αἱ Φαλακραῖται κεραϊ. Lyc. 24.
 Πελας.
 Ερθάδ' επειθ' ἠρώς χριμφθεις πελας,—Οδ. κ.
 516.
 S Y N. Εγγύς, πλησιον—γειτων.
 Πελασγίς.
 —Σεσθε Πελασγιάδες. Call. 5. 4.
 Πελασγικός.
 Ζεῦ ανα Δαδωναῖε, Πελασγικέ,—Π. π. 233.
 —Οσοι το Πελασγικόν Αργος εναιον. Ib. 6.
 681.
 S Y N. Θεσσαλικός.
 Πελασγοι.
 —Φύλα Πελασγῶν εγχεσιμαρων. Π. 6. 843.
 —Διοι τε Πελασγοί Ib. κ. 429.
 —Πολυληιος αἶα Πελασγῶν. Αρ. 1. 580.
 Πελασγος. Vid. Ιπποθοος
 γιε δνω λιθοιο Πελασγῆ Τευταμιδαο. Π. 6.
 873.
 Πελατης.
 Προς θεῶν εἴ τι σεθη ξειον πελασσαν.
 Ευνοια πασα πελαταν. Soph. P. 1193.
 —Ιερα Τρωλι πελαται. Aesc. Per. 49.
 S Y N. Πελασῆς, Θεραπευτῆς, ὑπρητης. ενοί-
 κος, γειτων.
 Πελεθρον, προ Πλεθρον.
 Επ' α δ' επισχε πελεθρα πεσῶν,—Π. φ. 497.
 S Y N. Πτελεθρον, γυα.
 Πελειάδες. Vid. Πλειάδες.
 Πελεια. Πελειας.
 Δακρυνοισσα δ' επειτα δια φυγες, ἄσε πελεια,
 Η ρε δ' ὅπ' ἱερικος κυλινη εσεπ' ατο πετηνη. Π.
 φ. 494.
 Αἱ δε βρατιν τρηρωσι πελειῶσιν ἰθαβ' ὁμοῖαι.
 Ib. ε. 778.
 S Y N. Περισερα, τρηρων.
 ΕΡΙΤΗ. Ερασμαια, ερατεινή, βαρυφλογος,
 δειλή, ταυπῆρος.

Π Ε

Π Ε

- Δυσεννητετρα παντροφος πελειάς. Aescf.
 Πελειοθρεμμων.
 —Αμφι νήσον την πελειοθρεμμονα. Aescf. P. 309.
 S Y N. Πολυτρεμων.
 Πελεκᾶς.
 Δερκεσθαι φαίης· κεν ερημονόμον Πελεκᾶντα. Apollin.
 —Ορηθές ησαν τεκτονες
 Σοφατατοι πελεκᾶντες, οί τοίς ρυγχεσιν
 Απεπελεκησαν τὰς πύλας. —Αγ. Av. 1155.
 Πελεκᾶω, Πελεκᾶω.
 —Πελεκησεν δ' αρα χαλκῶ. Od. ε. 244.
 S Y N. Αποπελεκᾶω, πελεκιζῶ, διαπελεκιζῶ, εκπελεκᾶω, παραπελεκᾶω, αποξῶ. κυβηλιζῶ.
 Πελεκητῶρ
 Καγκακηνεῦ ὕλης πελεκητορες ευξυλοεργός. Man. 4. 324.
 Πελεκκον,
 Αξινην εὐχαλον, ελαίτω αμφι πελεκκῶ. Il. γ. 612.
 S Y N. Στειλειδῶν, (τῷ πελεκκῶς)
 Πέλεκυς.
 Δωκε δὲ οἱ πελεκυν μέγαν, ἀρμενον εν παλαμῆσι
 Χαλκεον, ἀμφοτεροθεν ἀναχμενον, αὐτάρ εν αὐτῷ
 Στειλειδῶν περικαλλές, ελαίνον, εὐ ἐναρήρῶς. Od. ε. 236.
 S Y N. Αξινη, πελυξ.
 ΕΡΙΤΗ Αμφιτομος, δυροτόμος, ὕλοτόμος, οξὺς, ὄξυτομος, σιδηρειος, σίβαρος, σιλεχη-
 τῆμος, χαλκηλατος, νεκκης.
 Πελεμιζῶ.
 —Βαθην πελεμιζεμεν ἔλην. Il. π. 766.
 —Τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμιζετ' Ολυμπος. Ib. δ. 443.
 S Y N. Καταπελεμιζῶ, κινῶ, σειῶ, διασειῶ. κραθαίνω.
 Πελλιας.
 —Πελλιας μὲν ἐν ευρυχερῶ Ιαολκῶ
 Ναιε πολυρρηνος. —Od. λ. 255.
 ΕΡΙΤΗ. Αντιθεος, ισθιμος.
 Πευθῶμαι γαρ Πελιαν ἀθειμν
 Λευκαῖς πειθησαντα φρεσιν. Pind.
 Τυς πολλυς ἐπετελλε μέγας βασιλεὺς, ὑπερηνωρ,
 Τρεισὴς Πελλιας, και ἀτασθαλος, οβριμοεργος.
 Hesf.
 Πελλαῖος, (Αλεξανδρος.)
 —Πελλαῖε βεσ μέγας εις αἰθῆν. Call. Ep. 18.
 Πελλα.
 —Περιγλαγεας κατὰ πελλας, Il. π. 642.
 S Y N. Πελλίς, ἀμολγιον, ἀμολγεὺς, γαυλός, ἐμφωτίς.

- Πελληνη.
 Μῶν ευθὺ Πελληνῆς πετεσθαι διακει; Ag. Av. 1421.
 Πελληνιος.
 Κτενεσι δ' αυτὸν Αυσονες Πελληνιοι. Lyc. 922.
 Πελλης.
 —Ην ποτε Πελλης
 Πατροπατῶρ ἐπολισεν ἐπ' οφρυσιν αιγιαλοῖς
 Αρ. 1. 177.
 Πελλίς· (κυλιξ)
 —Ελλαβε πελλιδα χρυσοῦν. Ath. 1. 11.
 Πελλος.
 —Οππῶκα πεζῶ
 Ταν οἶν ταν πελλαν, —Theoc. 5. 99.
 S Y N. Πελος, πελλαῖος, μελας, κελαινοφαῖς,
 αἰθοψ, οφρναῖος, ἀμαυρός, ζοφερός, φαῖος.
 Πελμα.
 —Η μὲν εοιχε
 Πέλμασιν οἷσι πεδιλα παλιμβολα κασσυσιον.
 Ath. 9.
 S Y N. Εμβας, κρηπίς, ἀρβυλη.
 Πελοπῆιαδης.
 Ου Πελοπῆιαδαι—Ib. 15. 142.
 Πελοπιῆς, Πελοπιος.
 —Πελοπῆια γαῖαν ἱκεσθαι. Αρ. 4. 1570.
 —Κατ' αἶαν Πελοπιαν. Eur. I. 1591.
 Πελοποννησος.
 Η μὲν ὅσοι Πελοποννησων· πειριαν εχεσιν. Hom. A. 250.
 ΡΗΡ. Πελοπος γὰ. Theoc. Πελοπῆι χθῶν.
 Eur.
 Πελοποννησις.
 —Πελοποννησις λαλειῦμες. Theoc. 15. 92.
 Πελοψ.
 Ερμειας δὲ αναξ δῶιεν Πελοπι πλιξίππῶ. Il. 6. 104.
 ΕΡΙΤΗ. Κρονιος, Τάνταλειος, Λυδος.
 —Τανταλιδην χρυσεων επισητορα διφρων. Non.
 Πελτασῆς.
 —Πολλα πελτασων τελη. Eur. Rh. 311.
 S Y N. Πελτοφόρος, ὁ πελταζων.
 Πελτη.
 Πελτη δ' ἐπ' ὦμων χρυσοκλλητοις τυποις.
 Ελαμπε, —Ib. 305.
 S Y N. Σακος, λογχη, ασπίς, (ἴτυν μη εχε-
 σα).
 Πελυντρα, Πελυτρα.
 Πελυντρ' εχεσιν ευθετοις εν αρβυλαις. Aescf. Fr.
 Πέλω, Πελομαι,
 Ηύτε περ κλασγῶ γερωνων πελει κρανόθι παρ.
 Il. γ. 3.
 Ερκος Αχαιοῖσιν πελεται πολεμοιο κακοῖο. Ib. α. 284.
 * X x x —Οςίς

Π Ε

—Ὅσι συν γυναικὶ πέλλεται. Sim. 2. 100.
S Y N. Εἰμὶ, γίνομαι, ἐπέλω, ὑπάρχω.

Πελωρ.

Τῆς ἐπὶ Κυκλωψ εὐδὲ πελωρ.—Od. 1. 428.

Αὐτὴ δ' αὐτὲ πελωρ κακίς—Ib. μ. 87.

—Και κείτο πελωρ μέγα και δεινόν τε. Hom.
A. 401.

S Y N. Πελωρον.—πελωριος.

Πελωριος, Πελωρος, Πελωριοςός.

—Αἶας ἐσὶ πελωριος ἔρκος Ἀχαιῶν. Il. γ. 229.

—Δρακόντα φερῶν οὐχέσσι πελωροί. Ib. μ.
202.

Τὸν Συρακοσσαις ἐνδρυνταί πελωριςᾶ πόλει.
Theoc. Ep. 17.

S Y N. Πελωρ, μέγας, περιμηκίς, πέριμκίς-
τος. ὑπερφύς.

Πελωρίς, Πελορίς.

Ἡγεμόστια Πελωρίς, ἐς Ἀυσονίην ὄρωσα. Dion.
—Πελορίς τε Λυβη τε. Ib.

Πελωρον.

Ἐν δὲ τε Γοργυίη κεφαλὴ δεινοῦ πελωροί. Il. ε. 741.

S Y N. Πελωρ. τερας.

Ε Ρ Ι Τ Η. Αἰνόν, ἀμειλίχτον, πολυδρητόν.
οφρυόεν.

Πελωριός.

Δωρον ἐξ ἱερῶς ἐμὶ Πελωριόδος. Suid.

Πεμμα.

—Λευκὸν δὲ το πεμμα. E. M.

S Y N. Πλακῶς. πελανος.

Πεμπαζω, Πεμπαζομαι.

Αὐταρ ἐπὶν πάσας πεμπασεται.—Od. δ. 412.

—Εἰ τις ἕκαστα Πεμπαζοί—Ar. 2. 977.

S Y N. Ψηφιζω, μετρεω, ἀριθμω, ἀναπεμ-
παζω. διερχομαι. ερευναω.

Πεμπάσις

Μυρία μυρία πεμπάσις.—Aesc. Per. 986.

Πεμπελος.

Και πεμπέλον γυραὺν μαρμαρυμένην δεμας. Lyc.
826.

S Y N. Παγῆρας, ὑπεργῆρας, βαθυγῆρας, ἐσ-
χατογῆρας. τυμβογέραν, σοροδαιμων. λαλος.

Πεμπάσιος.

Πεμπάσιος δ' Αἰγυπῶν εὐρρητικὴ ἰσομεσθα. Od.
ξ. 257.

Πεμπήμερος.

Ἀέθλων τε πεμπήμεροις ἀμιλλαις, Pind. Ol. 5.

Πεμπήσιος.

Μηριοῖς δ' ἀρα πεμπήσιος εὐτρεχας ὠπλισθ' ἰπ-
πος. Il. ψ. 351.

Πεμπω.

Ἐκτὼρ δὲ προτὶ ἀστυδω κηρικῆς ἐπεμπέ. Il.
γ. 116.

S Y N. Αποπεμπω, ἐκπέμπω, εἰσπέμπω, κάλα-

Π Ε

πεμπω. πομπευω, σέλλω, ἰήμι, ἀφήμι, βαλ-
λω.

Πεμπωβολον.

—Νεοὶ δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπωβόλα χερσίν.
Il. α. 463.

Πεμφηρίς,

Κοκκυγ' ἢ ολίγας πεμφηρίδας—Ath. 1. 7.

Πεμφίξ, Πεμφίς.

Οἰκτρά δὲ πεμφίξ Ταιναρον πηρευζεται. Lyc.
1106.

Λεπτήν ἀκίστη καθὶ πεμφίδων ὄπα. Ib. 686.

S Y N. Ψυχὴ φύσα, πομφολυξ.—πνοή.

Πενέσις.

Ἀρμαλίην ἐμνηνον ἐμετρησαντο πενέσαι. Theoc.
16. 35.

Ἰλλυ πενέσις.—Eur. Hera. 639.

S Y N. Δῆλος, Ἰθῆς, Ἰεραψ.

Πενίς.

Πλῆστον μὲν πλυτῆντος ἔχεις, Ψυχὴν δὲ πενήσις,
ὦ τοῖς κληρονομοῖς πλάσι, σοὶ δὲ πενίς.

S Y N. Πενίχρδς, πῶχρδς, ἀχρημῶν. ἐνδείης.
Ἰρι πενέσερος.

P H R. Καρφαλεὶ τερομένος πενίη.

Καὶ τὸν μὲν δακνέει δυσβίωτος πενίη Ep.

Πενίτευω. Vid. Πενομαι.

Πλῆστον ἔχων, σὺν χεῖρα πενιτευκεῖν ὀρεξόν.
Phocyl. 26.

Πενθεια, Πειθημα. Vid. Πενθος.

Πενθεια τλησικαρδῖος—Aesc. Ag. 440.

Ἐξ ὀρεος πενθημα—φερυσαι. Theoc. 26. 26.

Πενθερος, Πενθερη.

Δεῖξαιδ' ἠνώγει δὲ πενθερῶν.—Il. ζ. 170.

—Μαλισα δὲ πενθερὴ αὐτῆ. Call. 3. 149.

S Y N. Κηδέσις, ἐκυρός—ἐκυρά.

Πενθεροφθορος.

Γαμβροχίλονο ραισοντα πενθεροφθοροίς

Βυλαῖς ἀναγοίς.—Lyc. 161.

Πενθεσιλειά.

Παρθενοὶ ὠδυροῖσο δαιφρονα Πενθεσιλειαν. Tryph.
34.

Ε Ρ Ι Τ Η. Ἀρής, αἰνή, ἀγαυή, θοά, ἐσθλή,
ἐκπαγλος, δρασυφραν, ἀμβριμθυμος, πολυσο-
νος, τλημῶν.

Ἄρεος ἀκαματῖο βαθυκίμηδα θυγατρα-

Δαυὴν Πενθεσιλειαν ἐπὶ Πτολεμον μεμαυῖαν. Cal.
—Χαλκομίτρι (Ψῆσαν) στρηγῆς κόρης. Lyc.

Πενθεύς.

Πενθεύς μὲν φεῖγεν πεφοβημένος—Theoc. 26. 16.

Ε Ρ Ι Τ Η. Αὐχίης, ἀτασθαλος, ἀθεμιτος,
αινοπαθῆς, αυτοκυλισος, ἐλίξ, βαρυμηνίς, δυσ-
μορος, δρασύς, κορυθαίολος, ἰδθυμανῆς, οἰσρο-
μαίης, χοροίτυπος, ἀκυμορος, ταυρεῖος.

Και Πειθῆα τυραννὸν Ἐχιοῖδην τρομεύσαι. Orr.
—Φοιον

- Φοινικὸν γίγαντ' ἀντίπαλον.
 —Τὸν ἀθεῖον, ἀνομοῖον,
 Ἀδικὸν Ἐχθρὸς γενεῖν γηγενῆ. Eur.
 —Ἀθεμιστὸς ἀναξ.—Ἀβέρτος ὀδύτης. Nonn.
 Πενθεῖω, Πενθήω, Πενθίμω.
 Γαστέρι δ' ἔπος ἐστὶ νεκρῶν πενθήσασιν Ἀχαιῶν. Π.
 τ. 225.
 Τὸν τῷ γ' ἑσάοτες πενθεστον.—Ib. ῥ. 283.
 —Ἐπὶ κακίον πενθημηναι αἰεί. Od. τ. 120.
 S Y N. Αποπενθεῖω, διαπενθεῖω, καταπενθεῖω,
 γαστῶ, θρηκνῶ, εὐρυκνῶ.
 Πενθαλέος, Πενθημῶν, Πενθίμος.
 Πενθαλεῖα, νηπλεκτός ἀσανδαλός—Bion. 1. 22.
 Οπηρεφάνται δὲ πενθημίμονες
 Πάρεσι δόξαι φερεσσαι χάριν ματαιῶν. Aesc.
 Ag. 429.
 Κερά τε θυγατρὸς πενθίμω κεκαρμένος. Eur.
 Or. 458.
 S Y N. Πενθῆρης, πειθιχός, πενθητηριος, γαστέ-
 ρος, πολυπενθής.
 Πενθητήρ.
 Σὺ γε μὴν πολλῶν πενθητηρῶν
 Τεύξῃ.—Aesc. S. T. 1070.
 Πενθος, Πενθίμα.
 —Ἡ μεγά πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἰκάνει. Π. α.
 254.
 —Ἄνευ δὲ πενθημάτων—Aesc. Ch. 430.
 S Y N. Πείθεια, γοός, θρήνος, συμφορά.
 E P I T H. Ἀσχετοῖον, ἀμειψτοῖον, ἀμειψ-
 γαλέον, ἀμειψχανοῖον, ἀλαστοῖον, ἀμειψ-
 χον, ἀμειψ, ἀμειψτοῖον, βαρῶ, δακρυόεν, δυσφο-
 ροῖον, δυσλήπτοῖον, δυσφορῶν, λυγρῶν, λευγαλέον,
 κρατερῶν, κελαικῶν, μεγά, μυσίον, ολόδον, πολυ-
 δακρυότοῖον, ὑποδρυχίον, στυγερῶν, χαλεπῶν, φι-
 λοτεκνῶν, ἐτῶσιον.
 Πενθος ἀλαστοῖον ἐχέουσα μετὰ φρεσίν.—Hom.
 Πενια.
 Ἐχθρὸς γὰρ μοι κείνος ὁμῶς Αἰδαο πολυκτῆ
 Γίνεται ὅς πενιῆ εἰκῶν ἀπατηλία βαζει. Od.
 ξ. 157.
 S Y N. Πενιχροῖος, ἀχηνία, ἀχρημοσύνη, ἀπο-
 ρία, ἀπῶχρεια, ἐνεία, σπανίς.
 E P I T H. Κακὴ, κακιστάτος, δειλὴ, βαρυπέσος,
 καρφαλεῖα, οἴζυρα, χαλεπὴ, πολυπλαγκτός,
 ἀργαλεῖα, γυροτακίς, κατηφής, λημπρά, λεπτή,
 λυγρὰ, δυσλεκτός.
 P H R. Μοσχῆ διδασκαλός —
 Σοφίη αὐτοδιδάκτος. Nonn.
 Μιδέποτ' ἐλομενι πενιῆ θυμοσφόρον ἀνδρὶ,
 Τετλαθ' οὐκ εἰδείξειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐντων.
 Hef.
 Δεινὴν ἐκ πατέρων πενιῆν ἀκτιμῶνα κλαίων.
 Ἄ πενία, — μῶνα τὰς τεχνίας ἐγερεῖ,

- Αὐτὰ τῷ μοχλοῖο διδασκαλός* ἐδε γὰρ εἶδεν
 Ἀνδρασίον ἐργατικῶσι κακῶν παρεχόντι μεριμ-
 ναι. Theoc.
 Ουλομενίος πενιῆς κῦμα παλιρροῖον. Ep.
 Τὸν τάλαν ἀργαλῆν τερομενῶν πενιῆ. Dolfc.
 Εὐκαταφρονήτων ἐστὶ πενία.—Ath. 10.
 Πενιῆν τ' ἀλυτοῖον μᾶλλον, ἢ πλεῖστον πικρῶν. Men.
 Ἀνδρ' ἀγαθὸν πενιῆ παντῶν δαμνησὶ μαλίστα.
 Ἡ πενιῆ δὲ κακῶ συμφορῶν ἀνδρὶ φερεῖν. Theog.
 Μῆδε κατηφής
 Πενία μελαθροῖος Φυγχιμῆ-τῆρμενα,
 Παρὰ γὰν ἔλκοι φροντίδα θυμῷ. Synesf.
 Πενιχραλέος, Πενιχρός. Vid. Πενιῆς.
 Καὶ φαυσῶν ολιγῶν δραγμα πενιχραλεῖον. Ep.
 1. 6.
 —Ἡ παρα παμπαν ἀειμονος, πὲ πενιχρῶς,
 Ω εὐτε χλαῖναι καὶ εὐγεα πολλ' ἐνὶ οἴκῳ. Od. γ.
 348.
 Πενομαί.
 Ως οἱ μὲν τὰ πεινοντο κατὰ στρατῶν.—I. α.
 318.
 —Φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 Ἐσσυμένως ἐπενοντο.—Ib. ω. 124.
 S Y N. Ἐνεργεῖω, πρᾶσσω.—κατάσκευ-
 αζῶ.—πεινέτω. ἀσχολεῶ. κἀμνω.
 Πενω.
 Αὐτὸς πενωθῆς, τοῖς ἐχέσι μὴ φθῆναι. Sent.
 Πενταγαμβρός.
 Νυμφῶα πενταγαμβρῶ δαιτασθαί γαμοῖ.
 Lyc. 146.
 Πενταθλεύω, Πενταθλεύω.
 Ἡ πενταθλεύων ἐρθα διὸς τεμενος. Ath. 1. 10.
 Οὐτ' ἐ πενταθλήν.—Ib.
 Πενταέθλον, Πενταέθλον, Πενταέθλιον.
 Δρομῶν διαυλῶν πενταέθλ', ἀνομιζέται. Soph.
 El. 693.
 —Ἀρπαλεῶν δόσιν πενταέθλις—Pind. P. 8.
 Πενταέθλος, Πενταέθλος.
 Εὐδόξος αἰδέεται Σωζηνίς μετὰ πενταέθλοις.
 Pind. N. 7.
 Πενταετηρῆς, Πεντετηρίς,
 Πενταετηρίδ'—ἐσασιν ἑορτῶν,
 Ἐν Ολυμπιάδι πρῶτα.—Pind. Ol. 10.
 Πενταετηρῶς, Πενταετηρῆς, Πενταετηρῆς, Adv.
 Ἀρσενῶ, πενταετηρῶν, (βῆν) Π. η. 315.
 Οὐδ' εἰ πενταετηρῆς γέ καὶ ἔξαετηρῶν παραμιμῶν;
 Od. γ. 115.
 S Y N. Πεντετηρῶς, πεντετηρῆς.
 Πεντακοσῖος.
 —Εἰ μὴ τῶν ἐμῶν
 Τὴν πεντακοσῖοσὴν κατεθήκας τῆ πόλει. Ag.
 Ecc. 999.
 Πενταλέκτρος:

- Πενταλεκτρος.
Τῆς πενταλεκτρῆς Θυάδος Πλευράνιας. Lyc.
143.
- Πενταφυίς.
—Πενταφυεῖς οὐχες. Ep. l. 3.
- Πενταχα, Πενταχίς.
Πενταχα κοσμηθέντες.—Il. μ. 87.
Και πεντάχης, και πολλοδεκακίς. Ar. Pa 242.
S Y N. Πενταχῶς, πενταχῆ.
- Πεντάς.
Πεντάδα τῆς σφαυλῆς ευραγωγία.—Ep. l. 6.
- Πενταμετρος.
—Και μαλακῶ πνεῦμ' ἀπὸ πενταμετρῆς. Ath.
13.
- Πεντασιχος.
Ἀρχὴ γραμματικῆς πεντασιχος ἐστὶ καταρα,
Ep. l. 1.
- Πεντε.
Αὐτὰρ ὁ μέγος ἐνν μετὰ πεντε κασιγνητήσιν,
Il κ' 317.
- Πεντεπικαιδέκατος.
Ἰσος ἐμίμνε τυπος πεντεπικαιδέκατῶ. Ep. l. 1.
- Πεντεσευργῶς.
Δῖσάϊ σ' ἐκέλευε πεντεσευργῶ ξυλῶ. Ar. Eq.
1046.
- Πεντεταλαντος.
Οτι πεντεταλαντος διαγυγραφαί μοι δίκη.
Ib. N. 772.
- Πεντετης.
Αὐταί μὲν ἐσι πεντετης.—Ib. A. 187.
- Πεντετριαζα.
Πρῶτος ἐκπρυχθῆν πεντετριαζόμενος. Ep. l. 2.
- Πεντηκοντα.
Τῶν μὲν πεντηκοντα νεες κιον.—Il. 6. 509.
- Πεντηκοντακαρῆτος. Vid. Κερβερος.
- Πεντηκοντοχυος.
—Τεμένος περικαλλές ἐλεσθαι
Πεντηκοντοχυον.—Il. 1 575.
- Πεντηκοντορος, (ναῦς.)
Καί σε—πεντηκοντορος οἶκον ἀξεί. Eur. I. T.
1124.
- Πεντήκοντοπαις, Πεντηκωσπαις. Vid. Δανάος.
Πεμπῆ δ' ἀπ' αὐτῆ γενναῖ πεντηκοντοπαις;
Aesc. Pr. 852...
- Πεντηκωσιος.
—Πεντηκωσιοι δ' ἐν ἑκάστῃ. Od. γ. 7.
- Πεντοζος, (χεῖρ)
Μηδ' ἀπὸ πέντοζοιο θεῶν ἐνὶ δαιτὶ θαλασσι
Αυον ἀπὸ χλωρῶ ταμινειν αἰθωνι σιδῆρω. Hes.
ε. 740.
- Πεντοργχος.
Τιμομαχῆν τον μακρὴν ὁ πέντοργχος ἐχχερει
Οἶκος.—Ep. l. 2.
- Πεντωβόλος.
Ὡς τῶτον δει ποτ' ἐν Ἀρκάδιᾳ
Πεντωβόλον ἠλιασασθαι. Ar. Eq. 795.
- Πεπαῖω, Πεπαῖνομαι.
Εἰ πεπαῖνωσιν ἠδῆ, Ar. Pa. 1163.
Και ταχὺ χρεῶς ἐπὶ χρωτὶ πεπαῖνέσθαι.—Theoc.
2. 140.
S Y N. Ἀφεψῶ, πεψῶ. μαλασσῶ.—περικαζῶ.
θαλλομαι.
- Πεπαῖρω.
Ἐλευθερα φρενὶ πεπαῖρεῖν, Pind. P. 2.
S Y N. Πορίζω, παρασκευαζῶ.
- Πεπαίτερος.
Και δῆ μὲν ἀπισιο πεπαίτερος.—Theoc 7. 120.
S Y N. Καυνοτερος.
- Πεπαρηθος.
—Και ἀρχιαιη Πεπαρηθος Hom A. 32.
—Και αἰπεινὴ Πεπαρηθος. Dion. 521.
- Πεπερος.
Κνίση τῆς ἠδῆ και πεπερα γινομαι, Anac. 101.
S Y N. Πεπανός, λιπαρός, ὄριμος, εφορίας,
ακμαίος.
- Πεπερι.
—Ἡ πεπερι νεον, ἢ ἀπὸ Μηδῶν
Καρθαμον.—Nic.
- Πεπληγω. Vid. Πλησσω.
Πεπληγόν δ' ἱμάσιν.—Il. ψ. 363.
- Πεπλος, Πεπλον, Πεπλωμα.
Πεπλον δ' ὅσις τοι χαριεσατος, ἠδὲ μεγιστος
Ἔσιν ἐνὶ μεγαρῶ.—Il. ζ. 271.
Θυτήρα καινῶ καινὸν ἐν πεπλωματι. Soph. Tr.
622.
S Y N. Ἰματιον, περιβόλαιον.
- ΕΡΙΤΗ. Ἀμβροσιος, ἀβροποινος, ἀλίπορ-
φυρος, ἀναιμακτος, βαθὺς, εὐφης, ευνητος, ευ-
ποιητος, οἰνωψ, εανὸς, λεπῆς, μαλακός, κυκ-
νεος, θεοκμιτος, νεοκλωσος, ποικίλος, πορφυ-
ρεος, περικαλλής, ποικιλονατος, παμποικίλος,
πολυδαιδαλος, πολυγλῆνος, ρωγαλέος, ασκη-
θῆς, φανός, χαλκεος, χρυσυρης, χιονωδῆς.
—Φαινοτερον πυρὸς αὐγῆς. Hom.
Και λιεφ' ἀπικακασο πολυτρητῶ χροα πεπλω.
Nonn.
Παντα περιζ' ἐκαλυψε ποθητικῆί χροα πεπλω.
—Πολυσπαθειαν μελεθῆμονα κερκίδα πεπλων.
Ep.
- Πεπνυμενος. Vid. Πνυμι.
—Πεπνυμένα μηδεα εἰδῶς. Ib. η. 278.
S Y N. Συνητος, σωφρων.
- Πεποιθα. Vid. Πειθομαι.
—Πεποιθα σαωσμεναι νεας ὁμάδος. Il. ν. 96.
- Πεπρωμενος. Vid. Περωτω.
Ὀπποτερω θανατοιο πελος πεπρωμένον ἐστιν. Il.
γ. 309. S Y N.

SYN. Ειμαρμένος, ἄρισμένος.

Πεπῶ, Πέσσω.

Ο πλακῆς πεπεπῆαι.—Αγ. Ρα. 869.

—Χολον θυμαλγέα πέσσαν. Π. ι. 561.

—Και κηδεα μυρια πέσσω. Ib. ω. 639.

SYN. Αναπέπῳ, διαπέπῳ, εκπέπῳ, κατὰ πέπῳ, συμπεπῳ, πεπαινω, καθέψῳ, ματῳ. παρηγορεω, τραύνα συνεχῶ θεραπεύω, καταδάπαναω.

Πεπων

Ω πεπονος, κακ' ελεγχεα.—Π. ε. 235.

Ορσε πεπον Κατανιαδιη.—Ib. ε. 109.

SYN. Εκλυτος, ασθενής.—προσηνής, προσφιλής.

Περαϊβοί.

—Μενεπολεμοί τε Περαϊβοί. Π. ε. 749.

—Τηνδε Περαϊβων χθονα, Aesc. Supp. 264.

Περαϊνω. Vid. Παιραϊνω.

—Περαϊνέ μοι λογον. Eur. M. 701.

SYN. Αποπεραϊνω, διαπεραϊνω, εκπεραϊνω, περατω, τελεω. τελειω, εξανυω, αποπληρω.

Περαϊω.

—Μη φθεωσι περαϊωθέντες εκείνοι. Od. ω. 436.

SYN. Διαπορθμευω, περαω. περαϊνω

Περα, Περαϊ, Περην, Περαϊτερω, Περάθεν, Περάθηθεν.

Θυκ αν περα φραλαμι.—Soph. Oed. T. 351.

—Επει περαν περῶσι δῆτα. Ib. C. 940.

—Οι καισι περην ἱερῆς Ευβοίης. Π. ε. 535.

Ως δεδωκα μη περαϊτερω

Πεπραχμῆν ἤ μοι πανθ' ὄσ' αἰτιως εδρων. Soph. Tr. 676.

—Η περάθεν—Eur. Hera. 83.

—Ανερχομενη περαθηθεν. Ar. 4. 54.

Περαντικός.

Συνεκτικὸς γὰρ ἐστὶ καὶ περαντικός. Ag. Eq. 1375.

Περας. Vid. Πείραρ.

Μη πιευνε ταχισα, πριν ατρεκειως περας οφει. Phocyl. 75.

SYN. Περατη, περασις, τελος, τέρμα, ενεργημα.

ΕΡΙΤΗ. Θυμηδές.

Περασις.

Βικ—δότε

Περασιν ηδῆ, και κατασροφήν τινα. Soph. Oed. C. 104.

SYN. Περας, τελευτή.—διόδος.

Περατη.

Νυκτα μεν εν περατη δολιχὴν σχεθεν.—Od. ι. 242.

—Χαροπή ὑπολαμπεται πῶς

Εκ περατῆς αἰδέσα.—Ar. 1. 1281.

ΕΧΡ. Το ὑπο γυν ημισαίριον ανατολί. πέρας.

Περατω, Περατῶμαι.

Αμφω γαρ πεπραται ὁμοινη γαίαν ερεῦσαι. Π. σ. 329.

SYN. Περαϊνω —μοιρασμαι, —μειρομαι.

Περαω.

Η δε μαλ' αργαλην περααν.—Π. μ. 63.

Ουτ' ομβρος περασσε διαμπερες.—Od. ε. 480.

SYN. Διαπεραω, πειρω, περαιω, διειμι, διεξειμι, ὑπερβαίνω. πλεω.

Περγαμος, Περγαμοιν.

Αυτὸς μεν εφεξετο Περγαμῳ ακρη. Π. ε. 460.

Εἰ τὰ πε Τρωα Περγαμῆ αἰρησοιμ' ἰών. Soph. Ph. 356.

ΕΡΙΤΗ. Ζαθεα, ερατή, ἱερά.

Περγασίδης.

—Δηκοοντα Περγασιδην—Π. ε. 535.

Περγη.

—Πολιων δέ τοι ευαδε Περγη. Call. 3. 187.

Περδιξ

Περδικες δῦροι δε πυραδέες, αιολοδειροι. Opp. κυν. ε.

Ουκ ετ' αν ὑλῆεν δουδς ευσκιον αγροτα περδιξ Ηχησεις ενεις γῆρυν ἀπὸ σίματος. Ep. 1. 3.

ΕΡΙΤΗ. Αελλοκτες.—εμμορφος, πανδεργος.

Περδω, Περδομαι.

Αργυριος δ' εχθι δια τῆτον περδεται. Ag. Pl. 176.

SYN. Αποπερδω, καταπερδω, βδω.

Τον πραχλῶν ηχθῆν ὑπο βιας τε πνευματος Ag.

Περθω.

—Πολιν περσειν Τρων αγερωχων. Π. φ. 584.

SYN. Διαπερθω, εκπερθω, πορθω, καταβαλλω, ανατρεπω, δηῖω, φοιεω.

Περι, προ Περισσως.

—Περι δ' αλλων φασὶ γενεσθαι. Π. δ. 375.

Περιαγγυμι.

—Αλλ' Εκτορος ανδροφονοιο

Τρωσὶ κελουνοτος περιαγγυται—Π. π. 78.

SYN. Περιηγγυμι, περικλαω, περικαταγγυμι, συντριβω.—περιηχεω.

Περιαγω.

—Περιαγε τον τραχιλον.—Ag. Av. 177.

SYN. Εμπεριαγω, περιτυρω, στροβω, κυκλω, περιφω, περιτρεπω, περιελανω, περιηχεω, περιβαίνω. περιηγομαι, αναγω, καθιςημι.

Περιαίρειω.

Περιεῶ σ' αλαζονεας. Ib. Eq. 290.

SYN. Αφαίρειμαι, καθαιρειω, αποδωω, παυω, περιελανω, περικοπῶ, ὑκοπῶ. νικαω, περισυλαω, ριζοτομειω, απολεπῶ, καταλισκω, περιτεμνω, ισχναίνω, ελατῶ, μειω, σμιχρυνω.

*ΥΥΥ

Περιαλειω.

Περιαλεφω.

—Ελευθρία περιαλεφεν. Ib. 902.

S Y N. Περιχρία.

Περιαλλα.

—Περιαλλα δ' ὁ Βακχικός Διονυσος. Hom. XVIII. 46.

S Y N. Εξαιρετως, επισημως, περιαλλως. ὑπερβολικώς, ἐξοχως.

Περιαλυργός.

Ο περιαλυργός τῶς κακοῖς. Ar. A. 8; 6.

S Y N. Περιαλυργης. βεβαιμμένος. βαθύς.

Περιαμμα.

—Και περιαμμα φερων. Ep. I. 2.

S Y N. Περιαρτημα, περιαρτηον.

Περιαμπισχω, Περιαμπεχω.

—Θυδεν δει περιαμπισχεν λογος. Eur. M. 282.

S Y N. Κρυπῶ, αποκρυπῶ, περισελλω, φυλασσομαι, περιειλω, περιβαλλω, περιδύω.

Περιαμυνω, Περιαμυνομαι.

Σχισω αμυιμεται περι Πατρικλοιο θαιόντος. Il. p. 182

S Y N. Επαμυνω, περιβουθηω, περιβαίνω.

Περιανδρος.

Μηπίτε λυπηση σε τομή σε τυχεῖν τινος αλλά Τερπειο πάσιν ὁμῶς, οἷσι διδωσι Θεός.

Και γαρ αυθυμισας ὁ σοφος Περιανδρος απεσβη, Ουνεκεν εκ ετυχεν πρηξιος, ης εθελεν. Suid.

Περιανθής.

Παρθενικαι τε, χοροισ περιανθεσιν ευφρονι θυμῷ Παιζουσαι χαιρσι κατ' αυθεα μαλθακά ποιησι.

Hom. XXIX. 14.

S Y N. Ευανθής.

Περιαπῶ.

Πολύ τῆς πενίας πράγμαῖ αἰσχιον

Ζητῆς αυτῷ περιαπῶ. Ar. Pl. 590.

S Y N. Αναπῶ, εναπῶ, ἐξαπῶ, εφapῶ, καθαπῶ, προσαπῶ, προσκῆλομαι, επιτιθημι, περιτιθημι, περιβαλλω.

Περιαρμωζω.

Τυτες ακριβωσητε περιρμωσμεναι. Ib. Ecc. 274.

Περιβαινω.

—Πριν γαρ περιβησαν αρισοι. Il. ξ. 424.

S Y N. Περιερχομαι, περιπολεω, περιλαμβανω, περιαμυνω, υπερμαχομαι.

Περιβαλλω, Περιβαλλομαι.

—Ο γαρ περιβαλλει απαντας

Μυσιπράς δειροισι.—Od. o. 17.

—Περι δ' αυ μεγα βαλλετο φάρος. Il. ε. 43.

Πενια συν οικτρα περιβαλεῖν σωτηριαν. Eur. Herc. F. 304.

S Y N. Ὑπερβαλλω, επιβαλλω, αντιπαραβαλλω, περιαπῶ, προσλαμβανω, περιχλαινίζω,

περισαγγυνω, περιδύω, περισολιζω, περιφρατῶ, περιζωννυω, περιτιθημι, περιεχω, επικῆλομαι, περισημι, αμπισχομαι, πειθω, εμπειριεμι, περικυκλω, συγκυκλω, περιπλεκω, σῆεφω.

Περιβαρίς, Περιβαρά.

—Και περιβαρίδες. Ar. L. 48.

Περιβαρος

Παρύ το περιβαρυ κρουσ εχεν. Aesc. Eum. 161.

Περιβλεπῶ.

—Επί τοι κα περιβλεπῶς βιος

Δυλις γυναικος.—Eur. Andr. 89.

S Y N. Περιβηατος, περισηπος, εποψιμος, ὄρατος, μεγας, ὑψηλός, περισημος, επισημος, ἐξοχος, ενδοξος.

Περιβλεπω.

—Ουδὲ τὲνδικον περιβλεποισ. Soph. Oed. C. 1051.

S Y N. Περισκεπῶμαι, περιφρονω, ανασκοπεω, περισκοπεω, περιαθρευω, αποβλεπω, περιλαμβανω.

Περιβληχρος, Περιβληχρον.

Ηματα μεν σῆρευγοντο περιβληχρον βαρυθοντες Οδμη λευγαλει.—Ar. 4. 620.

Περιβλυω.

Κυματά τε σκληρῆσι περιβλυει σπιλαδεσσι. Ib. 788.

S Y N. Περικλυζω, περιπλυνω.

Περισθηω.

Η τῷ δυνασθαι περισηθεν τοῖς φιλοῖς. Antiph. 12.

S Y N. Περίαμυνω, προσαμυνω, περικηδομαι.

Περισηπος, Περιβωτος.

Οι νυν αρχαλος ασπιδων

φλεγυ με περισηπος αυτιαζων. Soph. Oed. T. 201.

—Την περιβωτον εμε πῆολιν Ιλιον ἰρήν. Ep. I. 1: S Y N. Επίσηπος, διασηπος, πολυθρυλλητος, ευκλεης.

Περιβοια.

—Και Περιβοια Ακισσαμενοῦ θυγατρῶν

Πρεσβυτατη.—Il. p. 142.

—Περιβοια γυναικῶν ἔδος αριση

Οπλοτατη θυγατρης μεγαλητορος Ευρυμεδοντος. Od. η. 57.

Περιβολαιον.

Περιβολαια σαρκὸς ἠβῶντα. Eur. Herc. F.

S Y N. Αναβολή, περιβολή, αμπεχογη, ενδυμα, επιβλημα, περιβλημα, περιζωμα.

Περισολή.

—Ες σιοτεινάς περιβολάς μεθῶ ξιφος. Eur. Ph. 285.

—Επῆαπυργοι πῶς εχουσι περιβολαι; Ib. 1095. S Y N.

Π Ε

- SYN. Περιβολαιον. περιβολή, επαγωγή.—
φορμα.—περιπλοκή, περιπύχη—περιδος
Περιβολος, Περιβολον.
Στεφρα περιβολα διδοτε.—Ib. I. A. 1477.
Ως δ' ηλθομεν ὧν περιβολον νεωριων. Ib. Hel.
1546.
SYN. Περιπλοκος.—περιδρομή, περιφραγμα,
ἐρκος
Περισκομαι.
Ουδ'ε ποτε χθιζὸν περιβοσκειται αυθρακα τεφρη.
Call. 2. 84.
Τοσσα μεν αυσονην περιβοσκειται εθνεα γαϊαν.
Dion. 383.
SYN. Επισκομαι, αποβοσκομαι, περινο-
μεω, περιοικω, περιναίεταω.
Περιβρεμα, περιβρεμομαι, Περιβρομεω.
—Στρηνης δε περι στυφελι βρεμει ακτή. Ap. 2.
323.
—Ενθα τε κῦμα
ρησομενον ησοισι περιβρεμεται Σποραδεσσιν.
Dion. 132.
Ως δ' ὅτε λειρια καλὰ περιβρομευσι μελισσαι.
Ap. 1. 879
SYN. Περιβρυχομαι, περιφρυατῶ.
Περιβρυχιος.
Περιβρυχοισι πτερων ὑπ' οιδμασι. Soph. An.
343.
SYN. Ηχωδης.
Περιγηθης,
Μησαθ' ὀμιλικης περιγηθίος.—Ap. 3. 813.
SYN. Περιχαρίς.
Περιγιγνομαι, Περιγινομαι.
Μητι δ' ηνιοχος περιγινεται ηνιοχοιο. Il. ψ.
318.
SYN. Προγινομαι, περιημι, ὑπαρχω, περιτ-
τρω, περιοικω.
Περιγλαγῆς
—Περιγλαγῆς κατὰ πελλας. Il. π. 642.
Περιγλινωμαι.
—Ο δ'ε μ' εἶδε περιγλινωμενος οσοις. Theoc.
25. 241.
SYN. Περισκεπτομαι, περισκοπεω, περιβλεπω.
Περιγλαχης.
Τημος δη κεγχεοισι περιγλαχες τελεθωσι. Hef.
α. 398.
Περιγναμπῶ.
—Περιγναμπῶντα Μαλειαν. Od. ι. 80.
SYN. Περικαμπῶ, περιελισσω, περισπω,
περικλαω.
Περιγραθῶ.
Και γαρ δὴ ἐδὸν τῷδε περιγραφαί ποδωιν. Aesc.
Ch. 205.

Π Ε

- SYN. Καταγραφῆ, διαγραφή, αναγραφῆ,
περιγηγισι.
Περιδαιομαι.
Ουδ' οη καλῶ περιδαιομαι Ενδυμιωνι. Ap. 4.
58.
SYN. Επιμαινομαι.
Περιδεῖδω.
Τῷ ρα περιδῆσαν.—Αχαιοί. Il. λ. 508.
SYN. Καταδεῖδω, περιφθεῖμαι.
Περιδειπνον.
Και το περιδειπνον τῷ βιη λαμπρὸν ποιῶ. Ath. 9.
Περιδεξις.
—Ἐπει περιδεξις ἦε. Il. φ. 163.
Τοῖς περιδεξις λογοισι.—Ar. N. 947.
SYN. Δεξις, ἀμφιδεξις, φρονιμος, ερθος.
Περιδεσμα, τα.
Περιδεσμα δε, και πολυβροχ' ἀμματων
Ερεσματα.—Eur. Herc. F. 1035.
SYN. Δεσμός.—περιαμμα.
Περιδεω, Περιδεομαι.
'Ον περιδησομεσθ' εκει. Ar. Ecc. 100.
SYN. Αναδεω, διαδεω, ἀμφιδεω, καταδεω,
περιδεσμεω, περιαπῶ.
Περιδιδωμι.
—Τῷ γάρ ρα δεδς περιδῶκεν αοιδῆν. Od. ε.
44.
SYN. Περιτιθημι, συντιθημι, περιβαλλομαι.
Περιδιεω.
Ως τῷ τρις Πριαμοῖο πολιν περιδινηθητην, Il.
χ. 165.
SYN. Περιδουω, περιερχομαι, περιεγω,
περιερεφω, κυκλωω, περιειλω, περιειλω.
Περιδινης.
—Πλώτων τε παγην περιδινέα κυρτον, Ep. I. 6.
Περιδρομή.
Διήλθον δ' ἐπ' ἄ περιδρομάς ετῶν. Eur. Hel.
782.
SYN. Περιτροπή, περιηλυσις, περιμετρον,
περιβολή, περιδος, περιδεα, κυκλος, κυκλω-
μα, γυρος.
Περιδρομος.
—Περιδρομος ενθα και ενθα. Il. ε. 812.
Πλημναι δ' αργυρος εισι περιδρομοι αμφοτερω
θεν. Ib. ε. 726.
SYN. Περιτροχος, περιφερης, στρογγύλος, τεῖ-
χος.
Περιδρυπῶ.
Αγκωνας τε περιδρυφθι.—Ib. ψ. 395.
SYN. Αμφιδρυπῶ, αποδρυπῶ, καταδρυπῶ.
Περιδυνα, Περιδύω.
—Θωρηκα περι σθηθεσσιν εδυνε. Hef. α. 124.
—Ἐπει περιδυσε χιτανας. Il. λ. 100.
SYN.

Π Ε

- SYN. Εἰδῶν, ἐκδῶν, περιτιθῆμι, περι-
 ἄλλω, ἀμπεχω, κρυπῶ, ἀφαιρέω.
 Περιεῖδω, Περιεῖδω. (inuf.)
 —Και ἴχνησι γὰρ περιεῖδη. Od. ρ 317.
 SYN. Εἰδῶ, περιελεπῶ, παριεῖδην.
 Περιεῖλω, Περιεῖλω
 Ἄλλ' ἐν ρακίαις περιεῖλομενος, —Ar. R. 1098.
 SYN. Περιεῖλισσάω, σίεσφιζω.
 Περιεῖμι.
 —Περὶ τ' ἐμ' ἀνθρώπων. Il. δ 27.
 —Ἐπεὶ περιεῖε δαῶν. Ar. 3. 54.
 SYN. Περιγινομαι, ὑπερχω, ὑπερβαλλῶ,
 διαφέρω, περιλείπομαι, ἐπιβίωμι.
 Περιεῖμι.
 Ἄλλων περιεῖμι νοον, —Od. τ. 326.
 SYN. Ἐκπεριεῖμι, περιεχω, περιερχομαι.
 Περιεῖλισσάω, Περιεῖλισσάω.
 —Περὶ δεσχεδῖν ἐλελιξεν. Od. ε. 314.
 SYN. Περιεῖλω, περιτελλῶ, περικυκλιζῶ,
 περικυλινδῶ, ἐγκυκλεῶ, εἰσάω, εἰλω, εἰλω-
 ράω, περιάγω, περιπλεκομαι.
 Περιεννυμι. Vid. Περιεῖμι.
 Περιεργάζομαι.
 Εἰ μὴ τι καινὸν ἄλλο περιεργάζετο. Ar. Ecc.
 220.
 SYN. Ἐπιμελεομαι, πολυπραγμανεῶ.
 Περιερχομαι.
 Τὸν δ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε περὶ κήρυτος ἦλθε πο-
 δῶν. Od. τ. 444.
 SYN. Ἐκπεριερχομαι, περιεῖμι, περιπορευο-
 μαι, περινοσῶ, περιροῖται, περιόδευω, διο-
 δευῶ, περιπολεῶ, διαβάσκω, περιάγω, ἀμφι-
 εἶναι, περιίσημι, ἐνδρεύω, ἐξάπαταω, σφι-
 ζομαι, ὑπερχομαι.
 Περιεχω.
 —Περὶ δ' ἐσχέθην ἀκραι Νῆες —Il. ο 653.
 SYN. Περιπλεκομαι, περιλαμβάνω, καταλαμ-
 βάνω, περιελλῶ, περιβάλλω, περιίσημι, ἀνε-
 χῶ, ἀμπισχομαι, περιίσχομαι, περιδράσσω.
 Περιζαμένως.
 Οὐδέ τι σε χρῆν
 Κεφάλειον περ εἴντα περιζαμένως κεχολῶσθαι.
 Hom. M. 492.
 SYN. Ζαμένως, δεινῶς, σφοδρῶς, λαβρῶς.
 Περιζῶ.
 —ῥλοζὴν δε περιζῶν κρυφῆσιν. Ep. I. 4.
 Περιζῶνυμι, Περιζῶνυμι.
 —Αἰ νῆταί γε περιεζῶσμεναι,
 Ἐπλινθοφορῆν, —Ar. Av. 1148.
 SYN. Διαζῶνυμι, καταζῶνυμι, ἀναζῶν-
 υμι, παραζῶνυμι, ἐξαρταομαι, διασκευάζω,
 ἱστομαζῶ, διαδῶ, περιεχω.

Π Ε

- Περιζῶσα.
 Πορφυρεῖσι περιζῶσῃσιν ἕλικταν. Theos 2. 122.
 SYN. Ἐπίδυσμος, περιδυσμος, σπαργανον,
 τελαμών.
 Περιηγῆς
 Κυκλάδας οἰομένη περιηγῆς, —Call. 4. 198.
 SYN. Περιδινητος, περιδινηῖς, περιδέτος,
 περιφερῆς, περιτροχος, πολυκαμπῆς, περιδρο-
 μος.
 Περιμαι.
 —Περὶ δε σκοποὶ ἴατο παντη. Il. ω 799.
 SYN. Περικαθημαι, περιίσαμαι, παρεδρεύω.
 Περιπνευς.
 —Βορῶ, Περιπνευς υἷ. Ib. π. 177.
 Περιπνευ.
 —Περιπνευεν δ' ἀρα χαλκῆς. Il. η. 267.
 SYN. Ἐξηχεῶ, κατηχεῶ, περικίτυπεω, περι-
 φωνεῶ, περιβρυλλεῶ, περιψοφῶ, περιψιθυρίζω,
 περιμαχῶ.
 Περιθαμβῆς.
 Καὶ σφῆας ἀμφοῖπον περιθαμβῆες. —Ar. 2. 1162.
 SYN. Θαμβάλεος, ἐκθαμβῆς, ἀποπληκῆς, —
 περιδῆς, περιφοβῆς.
 Περιθαρῆς.
 —Μεγαλὴ περιθαρῆς ἀλκῆ. Ib. ι. 132.
 SYN. Εὐθαρῆς, εὐταλμος, πανταλμος.
 Περιθῆτος.
 Κεραλὴ περιθῆτος, ἦν ἐγὼ νυκτῶρ φορῶ. Ar.
 Th. 265.
 SYN. Προσωπῆτον.
 Περιθῶ.
 —Περὶ δὲ χρυτεὸς δεε πορκῆς. Il. ζ. 320.
 SYN. Περιτρέχω, περιερχομαι.
 Περιθρονιον.
 Ἐγκυκλιῶς διναισι περιθρονια κυκλειοτες,
 Orph. H.
 Περιθυμος.
 Τελεσαι τας περιθυμῶς
 Καταρας βλαψιφορος Οιδιποδα. Aesc. S. T.
 730.
 SYN. Δυσθυμος, θυμωδῆς.
 Περιθυμῶς.
 ὕπερβουσι, μεμψεσθαι τὰς γὰς
 Νεβθεν περιθυμῶς. Ib. Ch. 38.
 SYN. Ὑπερβαλλοῦτας, υπερθυμῶς.
 Περιάχω. Vid. Περιεχω.
 —Περὶ δ' ἴαχε πετρη. Od. ι. 395.
 Περισημι, Περιίσαμαι.
 —Περὶ γὰρ κακὰ παντοθεν ἐση. Od. κ. 270.
 Πολλὸς δ' ἡμεροεντα χορὸν περιίσαθ' ὄμιλος. Il.
 σ. 603.
 SYN. Ἐκπεριεῖμι, περιεχω, περιβάλλω, περι-
 τίθημι.

τιθημι, περικυκλω, εγκυκαταλαμβάνω, καθισθίμι, περιάγω.—περικαθίζανω, περικαθίζω, προσκαθίμαι, προκαθίζομαι, προσεδρεύω, πολιορκῶ, περισκεπάζω, αντιλαμβάνομαι.

Περιίσχομαι. Via. Περιέχω.

Και μάλλον εἰς περίσχητο κυρῆς. Mosc. 2. 11.

Περικαίω, Περικαιοίμαι.

—Ἐπεὶ περικαίω πυρὶ. Call. 4. 201. (κηρί. Bent.—δαίω κηρί. Dawes.)

S Y N. Περιφλεγῶ, διακαίω, κατακαίω—επιμαίνομαι.

Περικαλλῆς.

—Περικαλλέα βησατό διφρον. Π. γ. 262.

S Y N. Παγκalos, λαμπρός, φαιδρός, δαφιλῆς, περικομψός.

Περικαλυπῶ.

—Ὅτ' δὲ περὶ νύξ ἐκαλυφεν. Ib. κ. 201.

S Y N. Κατακαλυπῶ, επικαλυπῶ, περιεργῶ, περισκεπάζω, περισκῆπτω, περικυπῶ, περιπτῶ, κατασεργάζω, περιελλῶ.

Περικαταβάλλω.

Συν δὲ κατὰ κόλποις περικατβαλον—Αγ. 3. 707.

S Y N. Καταβάλλω, επικαταβάλλω, παρακαταβάλλω, περιβάλλω.

Περικαταγυμνί. Περικαταγῶ.

Οὐ περικαταγῆαι το ζυλον—Αγ. L 357.

S Y N. Περιαγυμνί, περηνγυμνί, καταρρηγυμνί, περικλαῶ.

Περικαταπιπῶ.

—Βεβρυχώς δὲ δ' αὖ περικαππῆσε δρυί. Ap. 2. 833.

S Y N. Αποπιπῶ, περιπιπῶ, καταπιπῶ, καταφερομαι.

Περικατατιθημί.

—Ἰοδονην χρυσῆ περικατθετο μιτρη, Ib. 3. 156.

Περικεῖμαι.

Οὐδέ τι μοι περικείται.—Π. ι. 521.

S Y N. Περιεῖμαι.—περισσον εἶναι.

Περικεῖρω.

—Οὐκ ὄρωῶν τιν περικεῖρομενίν. Ep. ι. 7.

Περικηδόμεαι.

Ὅς τ' αὖ Ὀδυσσεὺς περικηδέτο—Od. γ. 219.

S Y N. Κηδόμεαι, προκηδόμεαι, επιμελείομαι.

Περικηλός.

Λυα παλαι, περικηλά, τὰ οἱ πλωσιεν ελαφρῶς, Od. ε. 240.

S Y N. Καταξηρός, περιφλεγῆς, πυρκαϊῆς, πυρκαϊσός.

Περικιδνάμαι.

Καλλιγυμοῖς λεκτροῖς περικιδνάμαι—Ep. ι. 4.

Περικίω, Περικιονίος.

Περικίωσιν ἐγκρημίσας θάλαμοις. Eur. Fr.

Κικλήσκω Βακχῶν περικιονίον.—Orph. H.

S Y N. Αμρικίων, ευκίων.

Περικλαδῆς.

Ἡ ὅσα φύλλὰ χαμάζε περικλαδέος πῆσεν ὕλης Φυλλοχοφ ἐν μνή.—Αρ. 4. 217.

S Y N. Πολυκλαδός, πολυλόγος.

Περικλής, Περικλέτος, Περικλυτός.

—Δυσνηοὶ περικλέες υἱοῖα Νυμφῆς. Ap. ι. 1069.

—Περικλετὰ Βερενικα. Theoc. 17. 34.

—Και ἀμφιπολοῖσι περικλυτὰ ἔργα κελυε. Π. ζ. 324.

S Y N. Αγακλετὸς, ἐπιδοξός, διαδοχτός, ευκλείης.

Περικλῆς, Περικλέης.

Ὡς περ Περικλέης, εἰς το θεον ἀπώλεσα. Ag. N. 857.

Περικλυμένος Nom. pr.

—Περικλυμένον τ' αγερωχον. Od. λ. 285.

Περικλυτός.

Αὐτὸς δ' αὖ Δηλίοι περικλυτός μεγ' ανασσει. Hom. A. 181.

S Y N. Ἀλιζανός, ἀμφιρρυτός, περιρρυτός, περικυμῶν, περικλυτός.

Περικυβίον Vid ὄθμος.

S Y N. Κλαδίσκος.

Περικοκκῶ.

—Μοθῶνα περικοκκῶσα. Ag. Eq. 694.

S Y N. Περικορδακῶ, ἀποσκιστῶ.

Περικομμά. Περικομματίον.

Περικομματ' εἰς σὲ σκευασῶ. Ib. 371.

Εἰσομην ἐν περικομματίοις.—Ib. 767.

S Y N. Αποκομμά, περιαισῆμα.

Περικομψός.

Παύσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας.

Τὰς περικομψῶς.—Αγ. Pa 994.

S Y N. Ασείος, περικαλλῆς, χαρίεις.

Περικοσμῖος.

Περικοσμῖαν χορείαν, Synes.

Περικρατῶ.

Ὡς Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατεῖς.—Π. φ. 214.

S Y N. Ἐπικρατῶ, προερχῶ, ὑπέρερχῶ, περιεμί, ἐκνικῶ, αρχῶ, διακοιρανῶ.

Περικρεμαίαι.

—Μητρί περικρεμαίαι. Ep. ι. ι.

Περικρίνω.

—Πολλοὶ δὲ περικρίνοντο και ἄλλοι. Ib. δ. 538.

Περικρίτης, Περικρίων.

Τὴν πάντες μῖνοντο περικρίται.—Od. λ. 287.

Κεκλυτὲ μυρία φύλα περικρίονον επικρυῶν. Ib. p. 220.

S Y N. Περικικός, περιαισῆτης, γειτων, σλησιοχορός.

* Z. z z

Περικυδαίνω.

Περικυδαίνω^ι

Οι ναὸν μεγαλοιο θεῶ περικυδανέουσι
 Λοιβῆ τε κνίσση τε.—Sibyl. 1. 3.

S Y N. Κυδαίνω, κυδέρω, αἰχλαΐζω.

Περικυκλᾶς. Vid. Ωραι.

Περικυκλώ, Περικυκλώω.

—Περικυκλήσας τοῖν ποδοῖν. Ar. Pa. 7.

—Περὶ τε κυκλώσαι. Ib. Av. 347.

S Y N. Συγκυκλώ, εκπεριερχομαι, περιῖσημι, περιβαλλω.

Περικυμαινω.

Ὁς περικυμαινε γαίης περιτεριμονα κυκλον.
 Orph. H.

S Y N. Περιρρεω.

Περικυμων. Vid. Περιρρυτος, Περικλυσος.

—Νασε περικυμονος—ἐδραν. Eur. Tro. 796.

Περικωμάζω.

Και παλαισρας περικωμάζειν περιῖων.—Ar. V.
 1020.

S Y N. Εἰσκωμάζω, ἐπικωμάζω.

Περικωπεω.

Τον Σπογγον εχων εκ της λεκανης
 Τα μβαδὶ ἡμῶν περικωπέ. Ib. 598.

S Y N. Περιαιψω—περιπισσω.

Περιλαλεω.

Μη περιλαλῶμεν—Ib. Ecc. 230.

S Y N. Περιλεγω, γλωττοσφρω, φλυαρεω,
 περιττολογεω, επικυκλώσομαι, επιφελλιζομαι.

Περιλαμβάνω.

Α μὲν ἐπ' ἀμφοτερασι φιλον περι παῖδα λα-
 βούσα, Call. 5. 93.

S Y N. Απολαμβάνω, εκπεριλαμβάνω, εμπερι-
 λαμβανω, συμπεριλαμβάνω, συλλάμβανω, κα-
 ταλαμβάνω, περιεχω, εμπεριεχω, περιβαλλω,
 περιελλω, περικληω, αποδεχομαι, περιπλεκο-
 μαι, περιπισσω—κατανοσω.

Περιλειχω, Περιλιχμαω, Περιλιχμασομαι.

Τα βλεφαρα περιλειχον.—Ar. Pl. 737.

—Γλωσση δη περιλιχμάτο γενειον. Theoc. 25.
 226.

S Y N. Περιλιχμάζω.—κατασπαζομαι.

Περιλεξις.

Και περατησαν, και περιλεξιν.—Ar. N. 317.

S Y N. Περιφρασις, περιττολογία, ἀδολεσ-
 χια, φλυαρια, μαρολογία.

Περιλεπιζω, Περιλεπιτω.

—Περὶ γὰρ ρα ἔ χαλκὸς ελεφε, Il. α. 236.

S Y N. Περιξω, περιγλυφα, απολεπω, περι-
 σπισσω.

Περιμαινω.

—Σκοπελον περιμαινωσα. Od. μ. 95.

S Y N. Περισκοπεω, επιτενομαι, προθυμο-
 μαι.

Περιμαίνομαι.

—Περιμαινεται ἱερὸν αλσος. Hel. α. 99.

S Y N. Εκμαινομαι, υπερμαινομαι.

Περιμαρναμαι

Νικης και κρατεος περιμαρναμεθ ἡματα παιῖα^ι
 Ib. 3. 647.

Περιμαχητος.

Ὁς ταῖσι φυλαις περιμαχητος ἐμ' αἰ. Ar. Av.
 1404.

Πολιν οικήσα περιμαχητον.—Ib. Th. 326.

S Y N. Εφαμιλλος.—πολεμικὸς ρωμαλεος.

Περιμεναινω.

—Περὶ δὴ μενεαινω' αγορευσαι, Ar. 1. 670.

Περιμενω.

Τίς ἄρα τίς με ποτμος ἐτι παραμενει; Soph.
 An. 1305.

S Y N. Αναμενω, καταμενω, προσμενω, ὑπο-
 μενω, εκδεχομαι, προσδεχομαι, απεκδεχομαι,
 προσδοκω.

Περιμετρος.

—Ἴδον—Δεπῖδον, και περιμετρον.—Od. τ. 140.

S Y N. Περιφερης.—περιφερεια.

Περιμηδης.

—Σκεδῖον Περιμηδεος ἕον. Il. ο 515.

Περιμηκετος, Περιμηκης.

Εἰς ελατην αναβας περιμηκετον.—Ib. 5. 287.

Μηδ' ἡμῖν περιμηκες ορος πολεῖ ἀμφικαλυφῆ^ι
 Od. γ. 183.

S Y N. Εριμηκετος, ευμηκης, προμηκης, ὑπερ-
 μηκης, ὑπερμεγελης, εκτενης, μακροῦς.

Περιμηχανασομαι.

Ἄλλο τι δη τὸδ' επειτα θεοῖ περιμηχανουονταῖ.
 Od. η. 200.

S Y N. Διαμηχανασομαι, επιμηχανασομαι, μη-
 χανω.

Περιμινθω.

—Περὶ δη εἰνοδ' μινυθισιν. Ib. μ. 46.

S Y N. Μινυθω, παρακμαζω, φθινω, μαραινω^ι
 μαι, εκτληκομαι.

Περιμοιβῆ.

—Κενε τε περιμοιβαῖσι δασασθαι. Man. 3^ι
 418.

S Y N. Περιτροπή, αμασῆ.

Περιμυκασομαι.

Ἀμοί σε λεπταλόο γοερὸν περιμυκησονται.
 Orph. L.

Περιμυκῆς.

—Κρανῆρα βων περιμυκῆα ταυρον. Orph.
 311.

Περιναιεταω, Περιναιω.

Οἱ περιναιετασι.—Ib. 6. 66.

—Και αἱ περιναιετε νῆσοι. Call. 4: 267.

S Y N. Περιοικεω, γειτονεω.

Περιναιετης.

- Περιαιθής.**
—Περιαιείται αμφοῖς ἰόντες. Π. ω 488.
S Y N. Περιχίτων, γειτων, πηλοιοχοφρος.
- Περιεφθάλος.**
—Αἶρα περιεφθάλων.—Ar. Av. 1192.
- Περινηώ.**
—Περὶ δε δρυατα σωματα νησι. Π. Ϛ. 169.
S Y N. Περινηώ, περινηέω, επινηώ, παρηνέω, περισατῶ, επισατῶ, κατασατῶ, περισωρευώ, επισυναγώ, συμπυκνῶ, διασοιβαζώ, συννηώ.
- Περινισσομαι, Περινοσεω.**
Περινισσεται ὠρα μινος. Eur. Alc. 454.
—Περι τας κλίνας περινοσῶν. Ar. Th. 803.
S Y N. Περιερχομαι, περιβαινω, αμφοπολεω, αμφοπολοεμαι, περιπολεω, περιπλαναομαι, περιφερομαι, περιπατεω, περιεοιχεω.
- Περινοσεω.**
—Περινοεῖν ἀπαντα.—Ar. R. 989.
- Περιξ.**
—Κεραὸς δε περιξ ὑπέβαλλετο τοιχευς. Call. 2. 62.
S Y N. Αμφι, περι.—κυκλω, περισαδόν, παντοθεν.
- Περιξέσος.**
Πετρη γὰρ λῖς ἐσι περιξέση ἐκκυῖα. Od. μ. 80.
S Y N. Περιγλυπτος.
- Περιξέω.**
—Πετροί—ὄς τε κυλίνδων
Χειμαρρὸς ποταμὸς μεγαλαῖς περιξέσσε διναις.
Theoc. 22. 50.
S Y N. Περιξέω, καταξέω, διαξέω, περιγλυφω, αποξέω, περιαμυσσω.
- Περιοδος.**
—Πασαῖς ἐτεων περιοδοῖς.—Pind. N. 11.
S Y N. Περιοδια, περιοδευσις, περιβολος, περιβολή, περιφορά, περιτροπή, γύρος, περιελευσις, περινοησις, περιπατησις, περιδρομή, κυκλος χρονος.
- Περιοπῆμαι.**
—Νυν δ' ἔσε περιοπῆμαι. Ar. L. 1020.
S Y N. Περιειδω, περιελεπω.—καταφρονεω.
- Περιοργως.**
Παυσανεμὶ γὰρ θυσιας
Παρθενῆ δ' αἵματος οργῶ
Περιοργως επιθυμεί Θεμισ. Aesc. Ag. 224.
S Y N. Οργιλως, παλιγοκτως, περιθυμωσις, επιθυμητικῶς.
- Περισια.**
—Εριων περιεσιας. Ar. N. 50.
S Y N. Ευπορια, κληματα, χρηματα, πλῆθος, δυναμεις, πλῆθος.—περισσεναι, περισσιμος.

- Περιπαμφανω.**
Νῆσοι δ' ἐξῆς Σποραδες περιπαμφοανοσιν.
Dion. 530.
S Y N. Περιπαμφανω, περιλαμπω.
- Περιπαπῆαινω.**
—Εκ νηῶν πελαγος περιπαπῆαινοντες. Arat.
S Y N. Παπῆαινω, διαπαπῆαινω, περιαθρεω, περιοραω, περιοδευω, περιελεπομαι.
- Περιπασος.**
—Εἶτα χρονον πολὺν ἐφε χλοη περιπασον ἐν ἀλμῇ.
Ath. 1. 7.
- Περιπατεω.**
Ποιῆ μ' ἀθυμον περιπατεῖν ἀνω κατω. Ar. L. 710.
S Y N. Εμπεριπατεω, περιοδευω, περιερχομαι, διαφοιταω.—αναδινεω—πεξέω.
P H R. Αβρόν βαιινεν παλλευκω ποδί. Eur.
—Ποσιν ευφορβωο κατα χθονὸς ἰχθως ἐρεῖσαι.
Apollin.
—Ἐπ' ἰχθωσιν ἰχθως ἐρεῖσαι. Coluth.
- Περιπατος.**
Επυλλοις, και περιπατοις.—Ar. R. 973.
S Y N. Περιπατησις, βαδισις, περιδρομῆς.—διατριβή.
- Περιπαχνω.**
Δηρὸν δ' ε μεταπειτα παγω περιπαχνωθῆσαι
Πετρεῖται.—Otrh. L.
S Y N. Συμπηγνυω, καταπηγνυω, κρυσαινω.
- Περιπελω, Περιπελομαι.**
Και πεντε περιπλομενες ενιαυτῆς. Π. Ϛ. 833.
S Y N. Περιεμι, περιγινομαι, περιερχομαι, κυκλοομαι.
- Περιπεμπῆος.**
Περιπεμπῆα δυοσκινῆς. Aesc. Ag. 87.
- Περιπεπῆμαι, Περιπετομαι.**
Παντα δ' αμρὶ δεπας περιπεπῆται ὑγρὸς ἀκαθος. Theoc. 1. 55.
Μη περιπετεσθε πανταχῆ κελυνῆτες. Ar. Av. 164.
S Y N. Περιῖπῆμαι.
- Περιπεπῆω, Περιπετῆω.**
Ονοματι περιπετῆσαι την μοχθηριαν. Ib. Pl. 159.
S Y N. Περικαλυπῆω, εμπλεω.—διαπεπῆω.
- Περιπεταζω.**
Ελαβον ασμῆνα ποσιν ἐρδον,
Περιπετασασα χερα οιλῶν. Eur. Hel. 634.
S Y N. Διαπεταννυμι, περιπλεκομαι.
- Περιπετασος.**
Το περιπετασον.—Ar. A. 1200.
- Περιπετης.**
—Εν γαρ οἱ χθονὶ
Πικτὸν τῶδ' ἰχθως περιπετῆς κατηγορεῖ. Soph.
Aj. 918. —Περε:

Π Ε

- Περιπετιῖς εχεις τυχας. Eur. 982.
 Περ πειυκῆς.
 Ὄξυ βελος περιπευκῆς—Il. λ. 844.
 S Y N. Επιπευκῆς, εχεπευκῆς, ὄξυπευκῆς, πευ-
 κιδανῆς, παυι πευκῆς.
 Γεριπηγνῶ.
 Ἄρφι δ' ἀρα σφιν αἴψα δοαὶ ποντοιο θυγατρῆς
 Λύβρον επισυμμεναι θάμνοισ περιπηγνῶν ἀραι.
 Orph. L.
 Περιπιπῶ, Περιπιπῶ.
 —Ἦν μοι τί περιπιπῆ κακόν. Ag. Th. 278
 Κακόν με κραδίς τί περιπιπῆ κρῶς. Aesc. S. T.
 840
 S Y N. Εμπιπῶ, προσπιπῶ, εντυγχανῶ,
 περιτυγχανῶ.
 Περιπλακαομαι Vid Περινοσομαι.
 Ὡσπερ τ' ἴδ' ἐρεμα με νυν περιπλακῆται
 Θηράς.—Pind. Isth. 6.
 Περιπλεγδην.
 Χεῖρε περιπλεγδην συνεεργαθεν—Er. I. 5.
 Περιπλεκτός
 Διδρον δ' ἀρα πᾶσαι ἐς ἓν μελος ἐγκροτεοισαι
 Πρὸς τὴν περιπλεκτοῖς.—Theoc. 14. 8.
 S Y N. Επιπλακῆς, πολυπλακῆς, συμπλεκτός.
 Περιπλεκω, Γεριπλεκομαι
 Γεριπλεκῆν Φιλίππας. Anac. 174. 5.
 Τῷ εα περιπλεχθεῖς φερομην ολοοῖς ανεμοισιν.
 Oa. ξ. 313.
 S Y N. Αμφιπλεκω, περιπυσσω, περιβαλλῶ,
 περιχω, περιλαμβανῶ.—ασπάζομαι, περιπι-
 χουομαι
 P H R. Αἰὲν εφορμισσαι περιπυσσεν παλαμῆσι.
 —Ἐπιχευεν πηχεε παιδί. Apoll.
 Νυμφιον αμφεπλεξεν ὑπ' αὐχενι παινυχα δεσμά.
 Orph.
 Ἀργηνοῖς ἐματερθε βραχισσι γυρωσασα. Orp.
 Καὶ μεσον ἀγκας εχεσασα γαλπῆσαντι προσωπῶ.
 Πηπῆσασα πηχυνε γενηθῶτι κῆρον ἀγοςῶ.
 —Γειασσι κφιζῆσασα φιλου βαρος.—Nonn.
 Περιπλευρός.
 Περιπλευρῶ δ' ἐ κυτες.—Eur. El. 472.
 S Y N. Ἐμπλευρός, ταιυπλευρός.
 Περιπληθής.
 Ουτε περιπληθῆς λῆν τοσον.—Od. μ. 404.
 S Y N. Περιμῆπτος, εμεγεθῆς, παμμεγεθῆς,
 εμογκος, μῆροπληθῆς, πολυπληθῆς, περισσος.
 περι λεως.
 Περιπληθῶ.
 Αὐταρ βεκολοισαι περιπληθῆσι περ.—Theoc. 25.
 13.
 S Y N. Απαπληθῶ, επιπληθῶ, ἐμμιπληθῆς.
 Περιπλοκῆ,
 —Ουχὶ περιπλοκῆς
 Λογῶν ἀθροισας ἔποιε.—Eur. Ph. 507.

Π Ε

- S Y N. Περιπλεξῆς, επιπλοκῆ, περιβόλῆ, περι-
 πλυχῆ, συμπλοκῆ, συμπλεξῆς, περιόχῆ, περι-
 σασῆς.—αμφιλογία.
 Περιπλοκος.
 Ἄλλ' ἀγε δὴ σερῆσι περιπλοκον αμφιβαλοντες
 Ἐλκετ' ἐς ακροπολιν μεγαλην χρυσηνιον ἵππον.
 Tryph. 293.
 S Y N. Γριφωδῆς, περιπλυχῆς.
 Περιπνεω.
 —Ἐνθα μακαρων νᾶτων Ωλεανίδες
 Αὔραι περιπνεουσιν—Pind. Ol. 2.
 S Y N. Περιπνεω, επιπνεω.
 Περιποιεω, Περιποιέμαι.
 Εφοδια περιποιεομαι.—Menand.
 S Y N. Φυλασσω—ἐξιδιοποιέμαι, προξενεω,
 μισθοφορω κλαομαι, αντεχομαι
 Περιπολεω.
 Ἄλλ' εἰς ἐκενν περιπολεῖντ' ελευσομεν. Soph.
 Oed. T. 1277.
 S Y N. Αμφιπολεω, περινοσεω, περιοδεω, πε-
 ριτρεχω, αποπλαναομαι, περιφερομαι, περισει-
 χῶ, περιερχομαι, περιτκοπεω, δεικασκεπτομαι.
 Περιπολλον
 Αἰσονιδῆς περιπολλον ευφροεων προσειπεν. Ar.
 2. 445.
 S Y N. Παμπολου.
 Περιπολος.
 —Ουκῆν δ' ἴτα περιπολος εχρην.
 Περψαι κατ' αὐτὸν ευθῆς.—Ag. Av. 1177.
 S Y N. Εφοδος, περιοδευτῆς, ζητητῆς, φυλαξ-
 φηρῆς.
 Περιποφωρω.
 —Ο δ' ε χρυσος
 Κοσμηται κοχλαδεσσιν αἰδὸς περιποφωρωτος.
 Man. 5. 24.
 Περιποταομαι. Vid. Περιπειτομαι.
 —Τα δ' αἰὲ Ζῶντα περιποτάται. Soph. Oed.
 T. 490.
 Περιπρῆχῶ.
 Ου γαρ πάποτε μ' ὦδε θεᾶς ερος εδ' ε γυναικῆ
 Θυμὸν ἐνὶ σῆθεσσι περιπρῆχῶθεῖς ἐδάμασσαν.
 —Ih. ξ. 316.
 S Y N. Περιχεω, περιχῶ, αμφιχῶ, εκχῶ,
 περιχυμι, περιχλυζῶ.
 Περιπῆσαι. Vid. Πῆσαι.
 —Κενεφ δ' ὑπο χαρματι πολλῶ
 Πολλακις ἀγυωσασε περιπῆσαιοντες ολεθρῶ. Tryp.
 303.
 Περιπῆσσω.
 Ἄλλ' ἐμεν αὐτοὶ νῦν γε περιπῆσμένοι. Ag. A.
 506.
 S Y N. Πῆσσω, περιετιζῶ.

Περιπῆσσω.

- Περιπύγμα**
 Ἰδὲ περιπύγμ' ἀντιπύγος ευκυκλῆ. Eur. I. 1391.
 SYN. Ἐπιβλημα, περιβλημα, σκεπασμα. ἐπιπύγμα.—περιβόλος.
- Περιπύσσω**
 Ἐμον περιπύξῃσιν ὠλεναίς βρέτας. Lyc. 1135.
 SYN. Περιπλεκω, ἀμπισχομαι, περιβαλλω. κυκλω.
- Περιπύχη**
 —Ἐν φαναις ἤλιε περιπύχαις. Eur. I. 1516.
 SYN. Περιβολή, τροπή, ἄρομος.—ἀναπύχη.
- Περιπύχης**
 —Ἄλλὰ νιν περιπύχῃ
 Φαρεὶ καλυψω τῷδε παμπηθῆν.—Soph. Aj. 927.
 Κρυφαίω φασγάνῳ περιπύχης. Ib. 909.
 SYN. Περιπλοκος. περικεκυλισμένος.
- Περιπύσσω**
 —Περιπύσσοντες Ἀχαιοί. Ep. l. 4.
- Περιπυτος**
 —Πᾶσι τε Κολχοίς
 Μηδίας περιπυτος ἔρωσ και εργ' ἐτετυκῆ. Ar. 4 213.
 SYN. Περιβητος, ἀμφιβητος, διαβητος, ἐξ-
 ακησιος, ἐπιδοξος περισημος.
- Περιρραγίης**. Vid. Τρυφος.
- Περιρραϊνω**
 Βαμὲς περιρραϊνοντες ὡσπερ ἔφυγενεῖς. Ar. L. 1132.
 SYN. Διαρραϊνω, ἐπιρραϊνω. περιρραϊνίζω.
- Περιρρῶ**
 —Περὶ δ' αἰσυλα ρεζίς Ἀνδρῶν—II. φ. 214.
 SYN. Ἐπιρρῶ, περιρρῶ.
- Περιρρῶ**
 —Τὸν δ' αἶμα περιρρῶς θερμὸν εἶντα. Od. i. 388.
 SYN. Ἀμφίρρῶ. περιρρῶ, περιρρῶ. εὐ-
 πορῶ.
- Περιρρηδῆς**
 —Περιρρηδῆς δὲ τραπέζῃ
 Καπτεσε δινηθῆς.—Ib. χ. 84.
 SYN. Περιρρηδῆς, περιρρηδῆς. περιρρηδῆς.
 περιρρηδῆς, περιρρηδῆς.
- Περιρρυτος**
 Κρητὴ τις γαί' ἐπὶ μεσῶ ἐνὶ οἰνοπὶ ποντῶ
 Καλῆ, και πειρα, περιρρυτος.—Ib. τ. 173.
 SYN. Ἀμφίρρυτος, περιρρυτος, περιρρυτων, πε-
 ριρρυτος.
- Περρῶ**
 Οὐρησὶν μακρῆσι περρῶντες ἀνείαν. Ib. κ. 215.
 SYN. Σαίρω, προσσαιρω, ὑποσαιρω. παρρῶ.
 κίρω. κολακίρω.

- Περρῶ**
 —Καλαὶ δὲ περρῶντο εθεραῖ. II. χ. 315.
 SYN. Ἀνασῶ, ἐπισῶ. περρῶ.
- Περρῶ**
 —Τῆς ἀρχῆς τῆς περρῶν. Ar. V. 602.
 SYN. Βαρρῶ, μεγαλοπερρῶ, μεγαλῶ.
- Περρῶ**
 Καὶ τιμαῖς και θυσιας περρῶν. Aesc. Eum. 1040.
 SYN. Εὐπερρῶ, θεοπερρῶ, σπῆρρῶ. σερρῶ.
- Περρῶ**
 Ἐστὶ δ' ὁ παῖς περρῶν.—Mosc. 1. 6.
 SYN. Διασημος, ἐπισημος, περρῶ.
- Περρῶ**
 Μη με περρῶν δηλισεται οἷε χαλκῶ. Od. χ. 368.
- Περρῶ**
 Ἐν περρῶν μαλαχθῆς
 Παγκρατὶς ὀλοῦ. Pind. N. 3.
 SYN. Εὐθερῶ, περρῶ.
- Περρῶ**
 —Και περρῶν φρενες, Soph. Aj. 658.
 SYN. Δυσχερῶ, (ἀγαν) σκληρῶ.
- Περρῶ**
 Ἐσεν ὀρος θάμνοισι περρῶν.—Call. i. 11.
 —Πυρρῶσι περρῶν ἐρυμναί. Ib. 4. 23.
 —Περρῶ ἐνὶ χερρῶ. Od. κ. 211.
 SYN. Περρῶ, κατηρρῶ, περρῶ.
 τος. ὑφῆρρῶ.
- Περρῶ**. Vid. Περρῶ.
 Χρυσοῖο ταλαριο περρῶ χεῖρα ταρρῶ.
 Mosc. 2. 61.
- Περρῶ**
 Αὐτῷ το πνεῦμα μη περρῶ ποιῆν. Ath. 6.
- Περρῶ**
 —Ὀν σε μαλ' οἶω
 Νυκτα περρῶσθαι.—Arag.
 —Και περρῶ, Soph. El. 903.
 SYN. Περιρρῶ, περρῶ. περιρρῶ, ἐπιρρῶ. οπερρῶ, κοικυλλῶ. θεαρρῶ. ἐναρρῶ.
 κίρω, καραδοκῶ. ἀποθερρῶ. φροντίζω.
- Περρῶ**
 Ἡς με περρῶ κησι μερρῶν.—Ep. l. 7.
- Περρῶ**
 Κυκλῶ περρῶν τὰς πολεις καλρῶ. Ar. Av. 1425.
 SYN. Περιρρῶ. περρῶ.
- Περρῶ**
 —Οἶόν σο περρῶνεται. Ib. 1645.
 SYN. Διασορρῶ, κατασορρῶ. ἐξαπαρρῶ.
- Περρῶ**
 Ψυχὴν περρῶν ἐφῆσεν νερρῶ. Lyc. 68.
 SYN. Ἐπισπῶ, ἀσπῶ, ἀσπῶ.
 * A a a Περρῶ.

Περὶσπῶν.

Ὁ δὲ περισπασας ξίφος. — Eur. I. T. 296.

SYN. Ανασπῶ, διασπῶ, περιαιρῶ, ἀποξυω, ἀπογυμνω, περισφιγῶ, διασφιγῶ, διασέλλω, ἐξάπαταω. — περισπῶμαι, ἀπασκαλῶμαι, ἀσχολεω.

Περὶσπερῶ.

— Ἐκ χρυσηλατῶν

Τευχεῶν περισπερῶσαν Ἀχελῷε δροσῶν. Ib. Andr. 167.

SYN. Διασπερῶ, ἐπισπερῶ, διαβρεχῶ, περιελίσσω, περιπλεκῶ.

Περὶσπερχῆς.

Ὁ περισπερχῆς παθός. Soph. Aj. 999.

SYN. Βαρύς, χαλεπός, περιωδυνός.

Περὶσπλαγχνός.

— Ἀυτός τε περισπλαγχνός Λαερτίης. Theoc. 16. 56.

SYN. Μεγαλοσπλαγχνός, εὐσπλαγχνός, ευκαρδής, αἰδρεῖός.

Περὶσσευῶ.

Τὰ μὲν περισσευόντα τῶν λόγων ἀφες. Soph. El. 1301.

SYN. Ευπορεῶ, περιγινομαι, περιλειπομαι, πλεοναζῶ.

Περὶσσομελής.

Σῶμα περισσομελής τεχθῆσεται. — Man. 4. 464.

Περὶσσομυθός.

Περὶσσομυθός ὁ λόγος ευγενεῖαν
Εἰ βροσθεῖν ευλογησόμεν. Eur. Fr.

Περὶσσος, Περὶτῆς.

Ἡὺ δ' ἐγὼ τί περισσά; — Call. 4. 132.

SYN. Περιπληθής, ὑπερπλεως, ἐπιμεσός, περιεργός, ευπυρός, διακένος, ἀνισός, ὑπερβολικός, ὁ ἀγάν, πολὺς, περιωστός.

Περὶσσοτρυφήτος.

— Ἡ πᾶσα περισσοτρυφήτος οἴζυς. Ath. l. 4.

Περὶσσοφρῶν.

Ἡ εκ οισθ' ἀκριβῶς, ἂν περισσοφρῶν, ὅτι
Γλωσση ματαῖα ζήμια προσριβεταί; Aesc. Pr. 328.

SYN. Περιφρῶν, ἀγασοφρῶν, πολυφρῶν.

Περὶσαδῶν.

— Τρεῖς δὲ περισαδῶν ἀλλοθεν ἀλλος
Ουταζὼν σάκος ευρὺ παναιολοῦν. — Il. v. 551.

EXR. Περισαμένοι. — περιζῆ.

Περὶσσαις.

Πᾶσαις εν πολισσι περισσαις. — Oph.

SYN. Ὀλιφίς, ἀναγκη, μεριμνα.

Περὶσειχῶ.

Τρεῖς δὲ περισειχῆς, κοῖλον λοχὼν ἀμφαφωσα.
Od. δ. 277.

SYN. Περιερχομαι, περιπολεω, περικυκλω, περιλαυνω.

Περὶσελλῶ.

— Οὐδ' ἐ ἐ μητηρ

Κλαῦσε περισελασα. — Od. ω. 292.

SYN. Περικαλυπῶ, περιελεω, περιπλεκῶ, περιενοιω, κατασελλω, διαχρηζῶ, περιφρασῶ, περισφιγῶ, συσελλω, κοσμεω, περιβαλλω.

Περὶσειῶ.

— Περιενοιεται δε τε γαστηρ. Il. π. 163.

SYN. Περιενοχωρεω, περιενοιω. — περιελλῶ, περιτεινω.

Περὶσερά, Περὶσερός.

Vid. Πελαα.

Ὡσπερ αἱ περισεραί. Ar. L. 756.

Ἀποπεμφὼν αὐγελλόντα τον περισερον. Ath. 9.

Περὶσεναχιζομαι, Περὶσεναχιζω, Περὶσεναχιζομαι,

Περὶσειῶ.

Κνισίτην δὲ τε δῶμα περισεναχιζεται αυλή.

Od. κ. 10.

— Περὶ δε σθοναχιζετο δῶμα. Ib. 454.

— Κορυφὴν δὲ περισεινει κρεος ηχώ. Hom. XVIII, 21.

Περὶσεπῆος.

Ταιναις τε περισεπῆος. — Er. l. 1.

Περὶσεφῆς.

Κισσός ὃν περισεφῆς

— ενωτισε. Eur Ph. 664.

Περὶσεφῶν, Περὶσεφῶ.

Ἦν περὶ μὲν παντη φοβός εσεφῶντο. Il. ε. 739.

Οἱοισι νεφεσσι περισεφει κρατὸν ευρὺν

Ζεὺς. — Od. ε. 303.

SYN. Εκτεριεμι, περισκεπῶ, περιβαλλω, επισεφῶ.

Περὶσειαρχος.

Ὁ περισειαρχος περιφερει χρῆ τὴν γαλήν. Ar. Ecc. 128.

Περὶσικτός.

— Δωθητοῖσι περὶσικτός μελεεσσι. Tryph. 220.

Περὶσιλβῶ.

— Περισιλβόντα νησας Ἀγλαῖη. — Er. l. 5.

Περὶσειχιζῶ, Περὶσειχιζομαι.

Ἀπυρον ἀμφιβλησρην, ὡσπερ ἰχθυων,

Περὶσειχιζῶ. — Aesc. Ag. 1392. (al. περισιζῶ.)

SYN. Περισειχω. — περιβαλλω, περιφρατῶ, περιλαμβανῶ.

Περὶσεφῶ.

Χερὶ περισεφῆσαι. — Il. τ. 131.

— Μαλα δ' ἄκα περισεφεεται κυκωαντι. Ib. ε. 903.

SYN. Περιαγω, περιτρεπῶ, περισυρω, περιφρω, περιδινεω, διοπαλιζῶ, συντριβῶ, διαφρεφῶ.

σρεφω, συσρεφω, κατασρεφω, παρυσρεφω, περι-
ριαγγω, παραλυγιζω.

Περισορω, Περισορμαι.

—Περί δ' εσορσαντο χαμεινας, Orph. 1332.

Περισροφιδην.

Κοιλῆ ἐπὶ λυγρῶ περιροφιδην αλαλητο. Ib.
1256.

Περισυνεχω.

Ἀμφὶ περὶ σταχυεσσα περισυνεχουσα καθηται.
Orph. L.

Περισφιγῶ.

Χεῖρα περισφιγῶ χρυσοδετῶ σπαταλη. Ep.
I. 6.

Περισφυριον, Περισφυρον.

—Και το περισφυριον. Ib.

Περισχιζω.

Τῆς κεν ὑπερ βορεαο περισχιζονται αελλαι. Ap.
2. 362.

S Y N. Ἀγασχιζω, διαλυω, περιτεμνω.

Περιτεχιζω.

—Και πᾶν τετὶ τὸ μεταξυ

Περιτεχειζειν μεγαλαις πλωθοις, —

—Ὡσπερ βαβυλων. Ag. Av. 553.

S Y N. Διατεχιζω, προσεχιζω, περισαυρω.
περιφρασσω, περιταφρευω.

Περιτελεω.

—Περί δ' ἡματα πόλλ' ετελεσθη. Od. ω. 142.

S Y N. Επιτελεω, τελεω.

Περιτελλω, Περιτελλομαι.

—Περιτελλομενων ενιαυτῶν, —II. 6. 551.

S Y N. Περιερχομαι, πληροομαι, τελεινμαι.

Περιτεμνω.

Βίς περιταμνομενον, —Od. λ. 401.

S Y N. Ἀμφιτεμνω, περικοπῶ, περισχιζω,
περαιορω, αποτεμνω, επιτεμνω, εκτρυχῶ, πε-
ρισκηπῶ.

Περιτεμων.

—Γαίης περιτεμνονα κυκλον. Orph. H.

Περιτευχομαι.

—Ὁ δὲ περὶ θάυμα τετυκται. Hom. M. 196.

S Y N. Περιπιπτομαι, συντυχανω.

Περιτιθημι.

—Περί δε ξυλα καγκανα θῆκαν. Od. σ. 307.

S Y N. Περιβαλλω, προσπεριβαλλω, αμφι-
βαλλω, περιερω, περιδῆμι επιτιθημι.

Περιτιλλω.

Τὰς βλεφαρίδας σε περιτιλλῶ. Ag. Eq. 372.

S Y N. Επιτιλλω, κατατιλλω, εκτιλλω,
τιλλω.

Περιτιμαω.

Ἀλλὰ σε κυδαλιμοι παῖδες περιτιμωσσι.
Sibyl. I. 5.

S Y N. Περιτιω, τιμαω, ὑπερτιμαω, γεραιρω.

Περιτιμωσ.

—Ὡδὲ δὲ κεν περιτιμωσσα γενομην. Hom. A.
65.

Περιτιω. Vid. Περιτιμαω.

Περί μὲν σε τιον Δαναοὶ ταχυπωλοί. II. 8. 167.

Τῷ νύ μοι αλληκτου περιτιεται —Ap. 3. 74.

Περιτιταινω.

—Περί μεσσω χεῖρε τιτηνας. II. ν. 534.

S Y N. Περιτεινω, διατεινω, κατατεινω, συλ-
λαμβανω.

Περιτοξευω.

Περιτοξευσε δ' αν αυτῶ τῶ πατρός τις ξυγυ-
νῆς. Ag. A. 712.

Περιτρεπω.

—Περί δ' ετραπον ὄρει. Od. κ. 469.

S Y N. Περιτρεφω, περιεργω, επεισοφρω.—επι-
σρεφομαι. ὑποκαμπῶ.

Περιτρεφω.

—Και σακειεσσι περιτρεφεται Κρυσαλλος. Od.
ξ. 477. (al. περιεσρεφεται)

S Y N. Περιπηνυμι, συνισημι, παγετω.

Περιτρεχω, Περιτροχαω.

—Ἄλλοι δε περιδραμον υἱες Ἀχαιῶν. II. χ. 369.

—Πολεες σε περιτροχωσιν ασιδαί. Call. 4. 28:

S Y N. Περιερχομαι, περιπρευω, περιπολεω.

Περιτρεω.

—Λαοὶ δὲ περιτρεσαν αγροιαῖται. II. λ. 675.

S Y N. Διατρεω, παρατρεω, περιτρομεω.

Περιτριβῆς,

—Περιτριβῆας δὲ τε χεῖρας Εισορων—Ap. ι.
1176.

S Y N. Ἀγατριπῆς, παρατριπῆς, συντριβῆς,
λισπος.

Περιτριβω

Ὡς κογχος ἄλμη παντοθεν περιτριβῆς. Lyc.
790.

S Y N. Διατριβω, συντριβω, αποτριβω, καλα-
τριβω, καταθραυω.

Περιτριμμα.

Ευρσειεπῆς, περιτριμμα δικῶν. Ag. N. 446.

Περιτρομεω, Περιτρομομαι.

Σαρκες δε περιτρομεοντο μελεσσιν. Od. σ. 77.

S Y N. Ἀμφιτρομεω, περιτρεμω, ὑποτρομεω.
περιτρεω.

Περιτροπαδην.

Ἡδῆ δ' ασπετα μῆλα περιτροπαδην εταμοντο.
Ap. 2. 143.

E X P. Περιτρεποντες.

Περιτροπων.

—Περιτροπων ενιαυτός II. 6. 295.

S Y N. Ἀγατρεπω, περιτρεπομαι, περιερχο-
μαι.

Περιτροπή.

Περιτροπή.

—Οἱ μὲν ἡμέριπ

Μενεσιν ελθεν, σὶ δ' ἔσταν περιτροπᾶς. Sim. 3. 8.

S Y N. Περιτροπή, περιφορά, συμπεριφορά, περιχώρη, περιελασίς, περίοδος.

Περιτροχός.

—Ἐν δὲ μετωπῶ

Λευκὸν σῆμα ἐτετυκίον περιτροχὸν ἴντε μνη. Il.

↓. 455.

S Y N. Κυκλοτερής, περιφερής, σφραγύλος.

Περιτρωγῶ.

—Μόνος ἡμᾶς κ περιτρωγῶ. Ag. V. 594.

S Y N. Περιτρωσκῶ, κατεδραμαι, περιεδῶ, περιφαγῶν, περικοπή.

Περιτυμβίος.

Πολλὰ σοὶ ἐκ βλεφαρῶν ἐχύθη περιτυμβία φῶϊων
Δακρυα. —Er. 1. 3.

Περιυβρίζω.

Τοιαῦτα περιυβρίζειν αὐτὰς ἐν μερῶ. Ib. 1310.

S Y N. Ευυβρίζω, ερυβρίζω, καθυβρίζω, ἰβρίζω.

Περιφαινομαι.

Ἡτ' ὄρος κορυφῇ ἔκαθεν περιφαινομενοῖο. Il. v.

179.

S Y N. Εκφαινομαι, ὑπερφαινομαι.

Περιφανής.

Δαξὸν δὲ καὶ σοὶ τίνδε περιφανῆ ἴκσον. Soph.

Aj. 66.

S Y N. Αμοιφανής, διαφανής, συμφανής, κάλαφανής, διαυγής, περιαιυγής, εκδήλος, επισημισ, λαμπρός, φανερός. ευγενής. περιφαντός.

Περιφαιώς.

Μεμνήτ' ἀνδρα περιφαιῶς οικεῖς ἰδέν; Ib. 81.

S Y N. Καταφαιῶς, εμφαιῶς, επιδήλος, φανερῶς.

Περιφαντός. Vid. Περιφανής.

Περιφαντός ἀνήρ

Θαῖεται παραπληκτῶ χερσὶ. Ib. 228.

Πᾶσιν περιφαντός αἰεὶ. Ib. 603.

Περιφάς.

Ἡ τοὶ ὁ μὲν Περιφάντα πελωρίων ἐξεναρξίεν. Il.

ε. 842.

Δίκας Περιφάντι σοικῶς

Κηρυκι Ἡπυτιδῶν, ὅς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι

Κηρυσσαν γηρασκῆ, φιλα φρεσὶ μῆδεα ἰδῶς. Ib.

ε. 323.

Περιφραγῆς.

—Περιεφράγος ἀμφοῖν ἀιγῆς, Orph. L.

Περιφραδομαι. Vid. Φειδομαι.

Οἷο δ' ἐκ πασσῶν γεραρὸν περιφρατατο πατρός

Τυφτυλεα Θεαντός, —Ar. 1. 620.

Περιφραῶ.

—Τὸν Αγαμέμνονος

Παῖδ' ἀγκαλαίσι περιφραῶν, —Eur. Or. 464.

S Y N. Περιάγω, περιτρεπῶ, ἀνασρεφῶ, ἀναφρω, ἀναγῶ, ἀποφραῶ. δίνω, διαταρατῶ.

Περιφρευγῶ

—Πολέμων περὶ τίνδε φυγόντες. Il. μ. 322.

S Y N. Διαφρευγῶ, ἀποφρευγῶ, ἐκφρευγῶ, καταφρευγῶ.

Περιφρημός.

Μηλωνός δ' Ἡράκλειος περιφρημὸν ἀμυξίν. Orph.

24.

S Y N. Ονομασός.

Περιφρητής.

—Ο δ' ὅσον ἐπέσνε Μυκηναῖον Περιφρητῆν

Κοπηῶς φίλον ἴον, —Il. ο. 638.

Περιφθινυθῶ

Ἡ τοὶ μὲν οἱ φυλλα περιφθινυθεσιν ἀφ' ἀλμῆς.
Orph. H.

Περιφίλειω.

—Ὀν περὶ κῆρι φίλει Ζεὺς,

Παντομῶν φιλοτῆτα. —Od. ο. 245.

S Y N. Φίλειω, ὑπερφίλειω.

Περιφλευῶ

Τὸς δὲ ζῶντας περιφλευῖ. Ag. N 395. (αὶ. περιφλυῖ)

S Y N. Περιφλεγῶ, περικαίω.

Περιφοβός.

Περιφοβὸν μ' ἐχει τάρβος ἐπιθυμῶς. Aesc. Supp.

744.

S Y N. Επιφοβός, καταφοβός, ὑπερφοβός, ἐριταρβής, ταρβαλέος, περιδής, επιδής, καταδής, περιθαμβής, φοβερός, δειματός πῶδ', πηοαλέος, δειλός.

Περιφοιβάζω, Περιφοιβῶ. Vid. Φοιβάζω.

—Πρόεν περὶ δερμα γέροντος

Παντῆ φοιβησαντες, —Ar. 2. 302.

Περιφοίτος.

Μισῶ και περιφοίτον ἐρωμενον, —Call. Ep. 1.

Περιφορητός.

Ο περιφορητός Αρτεμῶν, Anac. 62. 2.

S Y N. Περιαικτός, πολυτροπός, ευπεριαγωγός, ευστροφός.

Περιφραδέως.

Ωπῆσαν τε περιφραδέως, —Il. α. 466.

S Y N. Εμπηρας, εντεχνῶς, επισαμενῶς.

Περιφραδής.

—Και σῆμα περιφραδῆς ἀλλό τι ἔπω. Od. ↓.

73.

S Y N. Εμπηρας, ἀσῆος, ευφυής, δαμῶν, φραδῶν —αριδύλος.

Περιφραζῶ, Περιφραζομαι.

—Ἡμᾶς οἶδ' ἐπιφραζῶμεθα παντες

Νοσον, ὅπως ἐλθῆσι. —Od. α. 76.

S Y N. Περιλεγῶ, γλωσσοςροφῶ. —περισκεπτομαι, περιφροεῶ.

Περιφροεῶ.

- Περιφρονέω.**
 Αεροβατῶ και περιφρονῶ τον ἥλιον. Ag. N. 225.
 S Y N. Καταφρονέω, ὑπερφρονέω, περιφρονέω, ὑπεροπθίμαι, περιεργάζομαι, διασκεπθίμαι, περισκεπθίμαι, περισφρονέω, αναζητέω, κατασκοπέω.
- Περιφρονῶ.**
 Κερη Ἰκαρίοιο περιφρονῶ Πηνελόπεια. Od. α. 329.
 S Y N. Περισσοφρονῶ, εχέφρονῶ, πολυφρονῶ, σωφρονῶ, συνειτός.
- Περιφύμι, Περιφύω.**
 Κῦσαι και περιφύμαι ἐδν πατέρα.—Ib. ω. 235.
 Κάτα ψυγήσῃ περιεφύσαν περσικάι. Ag. N. 151.
 S Y N. Επιφύω, προσφύομαι, συμφύομαι, περιπλεκομαι.
- Περιφυστός,**
 Και Κριτυλλαν περιφυστήω. Ag. L. 323.
- Περιφυτεύω.**
 —Περί δε ἄλλελας ερυτευσαν. II. ζ. 419.
 S Y N. Παραφυτεύω, καταφυτεύω, φυτεύω—επισπέρω, κατασπέρω, παρασπέρω.
- Περιχαρής.**
 —Περιχαρής δ' ανεπ' ἄμιν. Soph. Aj. 702.
 S Y N. Περιγηθής, επιχαρής, περιτεργνός.
- Περιχέυμα, Περιχέυμα.**
 —Ω περιχέυμα φανῶ κασσιτεροί, Ἀμφιδεδυηται.—II. Ϛ. 561. sch.
- Περιχέυω, Περιχέυομαι, Περιχέω.**
 —Οφρα βοδὸς χρυσὸν κερασίην περιχέυη. Od. γ. 426.
 Ως δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχέυεται ἀργυρῶ ἀνῆρ. Ib. ζ. 232.
 —Περί δ' ἠερα πύλον εχέυε. II. ε. 776.
 S Y N. Περιχέυμαι, περιχέυω, εκχέυω, περιεκχέω
- Περιχθῶν.**
 Γέλασσε δε πᾶσα περιχθῶν
 Χαλκῆ ὑπὸ σφροπῆς.—II. τ. 362.
- Περιχόρευω.**
 Ἐκίσε και το δῆυρο περιχόρευσα.—Eur. Ph. 327.
 S Y N. Περιορχομαι, περισκελιστάω.
- Περιχρημτῆς.**
 Περιχρημτῆδ βρυαζεις, Aesc. Supp. 885.
- Περιψάω.**
 Τα βλεφαρα περιεψισεν.—Ag. Pl. 730.
 S Y N. Αναψάω, καταψάω, επιτριβέω, εκμασσω, περικαταμασσω.
- Περιωδύνομ.**
 —Τις αν ταχέι, μη περιωδύνομ, Aesc. Ag. 1457.
- S Y N. Βαρυωδύνομ, πολυωδύνομ, εριωδύνομ.**
- Περιωπῆ.**
 —Ταχά εισομαι ες περιωπῆν. II. ξ. 8.
 S Y N. Ακρωφεια.—φροντίς, περισκεψίς.—περιοψίς.
 E P I T H. Ευορμος.
- Περιωπής,**
 —Διφύῃ περιωπέα κυδρὸν Ερωτα, Orph. 14.
- Περιωσιος, Περιωσιον, Adv.**
 Ουτέ σε νεικεω περιωσιον.—II. δ. 359.
 S Y N. Περισσός.—περισσός, αγαν. παρὰ το προσήκον.
- Περκα, Περκίς.**
 —Ιερὸν εχθὸν Η περκας.—Call. Fr.
 Και λαβρε περκης δειλαρπαγος.—Er. I. 3.
 Περκη τ' ανθεσιχρας.—Ath. 4.
- Περκαζω.**
 —Ἄρτι γενεα Περκαζων.—Ib. 5. 76.
 S Y N. Μελαίνομαι.—εμποικιλλῶ, μελανίζῶ, πεπαινομαι, πετθίμαι.
- Περκνός.**
 ΕΥ' αν λαβραζων περκνός.—Lyc 260.
 S Y N. Μελας, κελαινός, περκός, ποικίλος.
- Περκνός.**
 Αὐτίκα δ' αιετὸν ἦκε τελευτατον πετενῶν
 Μορφον, θρητηῆρ, ὄν και περκνὸν καλευσιν. II. ω. 316.
- Περκωσιος.**
 Τιε δυω Μεροπος Περκωσις, ὅς περὶ παντων
 Ηιδεε μαντοσυνας.—II. λ. 329.
- Περνημι, Περναμαι, Περναω.**
 —Και περιὰς νησῶν ἐπὶ τηλεδαπαν. II. χ. 45.
 Ἄλλες μιν γαρ παιδάς εμὸς ποδας αὐτὸς Ἀχιλλεύς
 Περνασχ', ὄντιν' ἔλεσκε.—II. ω. 752.
 S Y N. Περνάω, πιπερασκέω, απεμπολεω.
- Περναω.**
 Δυὶ μεσον περονισε τυχῶν.—II ν. 397.
 S Y N. Διαπεροναω, εμπεροναω, καταπεροναω, εμπορκέω, πορπαζέω, πορταλιζέω, διαπεραω, διερχομαι, διατρεω, καθήλωω.
- Περονι, Περονίς.**
 —Εν δ' αρ εσαν περοναί δυοκαιδέκα, πᾶσαι
 Χρυσται, ληισιν ευγναμπίοις αρκαυται. Od. σ. 292.
 —Ωι χρυσηλατος
 Προνικτο μαςῶν περονίς.—Soph Tr. 942.
 S Y N. Περπη, επιπορπημα, ενετή.
 E P I T H. Ευγναμπίος, ισχάλας, δυοσσαι
 χρυσηλατος, φαινή.
 Περονήτις.
 Ουδέ μοι αμπεχομαι περονητιδες.—Er. I. 3.

Περωνήμα.

—Θεῶν περωναμάτα φασσι: Theoc. 15. 79.

Περωνητρίς.

—Και ταν περωνητρίδα λαζεύ. Ib. 21.

Περραι:

Σκία καλυφει περραι.—Luc. 1428. (al. πετρων.)

S Y N. Ηλιος.

Περροχος.

Περροχος ἀς ἔτ' αὐδὸς ο Λεσβιος, αλλοδαποισιν.
Sapph. 16.

S Y N. Ἰππεροχος, ἐξελχων.

Περραι.

Εἰ δέ σε και Περσαις ἰδῆεν γλυκὺς ἡμερος αἰρήϊ
Χρυσέα τοι κενων μεν ἐπὶ χροῖ τευχέα φωτων,
Χρυσέα δ' αὐθ' ἵπποισιν ἐπὶ ὄμοατεσσι χαλινα.
Χρυσῶ δ' ἀμφὶ πῶθεσιν εκοσμησάνη πεδῖλα.—
Μῦνοι γάρ τ' Ἀσιῆς βασιλευτατον ἔθνος εχρυσί
κ. λ. Dion. 1060.

ΕΡΙΤΗ. Ἰππομαχοι, πυργοδαίκιοι, πυρ-
σολατραι, τοξοφόροι, φονιοι, φαρμακτῆρες.

P H R. Δυσπολεμων δὴ γένος Περσων.

Περσων ταν μεγαλαυχων

Και πολυανδρων ὄφρατιαν. Aesc.

Τοιονδ' ανθος Περσίδος αιας οἰχεται ανδρῶν,

Ους περὶ πᾶσα χθὼν Ἀσιήτις

Θρεψασα, ποθῶ σθενεται μαλερῶ. Aesc.

Περσεύς.

Περσεύς τε εν φρενὶ

Καρδιαν ὄσθενων, Aesc. Ch. 831.

Ἡ τεκε Περσαι παντων ἀριδείκτεον ανδρῶν. II.
ξ. 320.

ΕΡΙΤΗ. Ἀρτιθεες, ἰσοθεος, αρχηγονος, κρα-
τερερων, δρεπανηφόρος, ευρυμεδων, λαιμοτό-
μος, χρυσαυρος, ταχυγενος, εὔπτερος, ακυπε-
δῖλος, ακυπέτης Γοργοφόνος, Δαναϊδης

P H R. Ζηνὸς χρυσεοιο παῖς κλυτος—Opp.

Ουρανης βλασημα γονῆς, κορυθαιολε Περσων.

Hef.

Τον χρυσοπατρον μορφου.—

Τον πατερων αρσεν' ἀεβυλοπτερον.

Καμπηρακλεπτης τριπλανῶς ποδηγίας. Luc.

—Περραι τα πεδῖλα. Ep.

Περσαι λαιμοτομον ὑπὲρ ἄλλος

Ποτάνοιοι πεδῖλοιοι,—Eur.

Περσεπλοιοι.

Εξῖθ' Ἀθαναία περσεπλοιοι.—Call. 5. 43.

Περσεφασσα, Περσεφονεια, Περσεφονη. Vid. φερσε-

φονη.

—Ὡν αριθμὸν εν νεκροῖς

Πλέσων δεδεκται Περσεφασσ' ὀλωτοταν. Soph.

An. 906.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχας μεν απεσχέδασ' αλλυδῖς

αλλῶ

Αγνή Περσεφονεια γυναικῶν θηλυτερων, Od.
λ. 385.

Ἡ τεκε Περσεφονη λευκαλεον, ἦν Αἰδωνεύς

Ἡρασαν ἢς παρὰ μητρός—Hef. 3. 913.

ΕΡΙΤΗ. Ανυμφετος, αθηπος, αγελασος,
αγαυή, αγνή, αρητος, βριμῶ, οβριμῶ, ερατῆ,
επαινή, ευδυνατος, λευκιππος, μελιτώδης, μυ-
νογενεια, μελαμπεπλος, μελανοσπτερος, κροκο-
πεπλος, νυχαυγῆς, νεκυσσος, μανιωδης, πε-
ρικαλλης, καλλιπαις, καλλιπλοκαμος, κυανῶ-
πις, σκοτοεσσα, χθονια.

P H R. Λευκιππος θαγατηρ Δαματρος. Pind.
Βριμῶ νυκτιπόλο, χθονιν, ενεροισιν ανασσαν.
Apoll.

Δεπῖνον κ τρομεσαν, υδαιαν θεῖν. Luc.

Εινodia θυγατερ Δαματρος, ἁ τῶν

Νυκτιπολων εροδῶν ανασσαι,

Και μεθαμεριαν,—Αρητος κενρα. Eur.

Πλετανος πολυτιμη δαμαρ, κεδνή, βιδωτῆ

Ἡ κατεχεις αἰδαι πυλης ὑπὸ κευθα γαιης.

Πραξιδικη, ερατοπλοκαμη, Διὸς θαλος ἀγνῆν.

Ευμενιδων γενετειρα, ὑποχθονιον βασιλεα.

Μῆτερ εριβρεμετε πολυμορφε Ευβελῆος,

Ὠρῶν συμπλεκτειρα, φαισφορε, αγλαμορφε.

Σεμνῆ παντοκρατειρα κορη, καρποῖσι βρυσσα,

Ευφειγῆς, κεροεσσα, μονῆ θνητοῖσι ποθενῆ,

Ειαρινῆ, λειμωνιδῖσιν χαιρῖσα πονοῖσι,

Ιερῶν εκφραινεσα δεμας βλασοῖς χρυσοκαρποῖς,

Ἀραγμαία λεχη μετοπαρινά νυμοευθῆτα.

Ζωῆ και θανατος μνη θνητοῖς πολυμοχθοῖς

Φερσεφονεια, φερῖς γαρ αἱ και παντα φονεεις.

Oiph.

Περσαι.

Μητρος τ' εκ Περσαις, τὴν Ωκεανὸς τεκε παιδα:

Od. κ. 139.

Περσηῖαδης.

—Σθενελε: Περσηῖαδαο. II. τ. 116.

Περσηῖος.

Περσηῖον αἶμα. Theoc. 24. 72.

Περσηῖς.

Περσηῖς τ', Ιανειρά τε—Hef. 3. 356.

Περσηῖς (Vid. Περσαι)

Περσεῖς, Περσεῖδες.

Περσεῖδες δ' ακροπειθῆς. Aesc. Perf. 135.

ΕΡΙΤΗ Βαθυζωνος.

Αἱ δ' ἀερωγοοι Περσεῖδες, ανδρῶν

Ποθευσαι ἰδεν ἀρκιζγγιαν, κ λ. Aesc. ib. 541.

Περσεῖς.

Μη μετρην σχαινω Περσεῖδι την σαριν. Call. Fr.

Περσεῖς (ἑῶς ἱματικ.)

Ὅτι μεν καλῶσι Περσεῖδ', αἱ δε καυακην. Ar. V.

1132.

Π Ε

Περσικά, (Vid: περιφω.) Περσικά τὰ. (ἄδος ὑποδηματος.)

Οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τα περσικά. Ib. L. 229.

Περσικός ὄρνις.

Ὡς καλεῖται Περσικός ὄρνις.—Ib. Av. 485.

S Y N. Μῆδος ὄρνις. ἀλεκτωρ.

Περσὸδῶκλῆς.

Μιλτιάδῃ σῆσαντος ὀμασπίδα περσὸδῶκλῆν.

Ep. l. 4.

Περσονομομαί.

Οὐκ ἐτι Περσονομῆνται, Aesc. Perf. 587.

Περσονομος.

Καὶ περσονόμη τιμῆς μεγάλης, Ib. 922.

Περσὺς, Περσυνός.

—Διὰ τὴν περσὺς κωμῶδιαν. Ag. A. 377.

—Τὸ τρεβλίον

Τὸ περσινὸν τεθνηκέ μοι. Ib. R. 1015.

Πεσημα, Πεσος.

Ἐκβλήτων, ἢ πεσημα φοινῆς δερὸς; Eur. Hec. 697.

Ἰδὲ θεασαί τὰδε τεκνῶν πεσηματα. Ib. Herc. F. 1131.

Πεσεα δαΐα αὐτιχ' αἰμαξετον. Ib. Ph. 1318.

S Y N. Πτάμα. πῶσις. νεκρός.

Πισσος.

Πισσὸς προσελθάν.—Ib. M. 68.

S Y N. Κυβος. φῆφος. κροκαλή.

Πισσομομαί.

—Τὰδε πισσομομῶν. Aesc. Supp. 13.

E X P. Ἰπὸ τῶν λογιζόμενος.

Πισσω, Πετῶ. Vid. Πετῶ.

—Ἄλλ' ἐπὶ νηυσὶ χολὸν θυμαλγέα πισση. Il. δ. 513.

—Ἦ τις τῶν γε βελος καὶ οἰκοθι πισση. Ib. δ. 513.

Πεταζῶ, Πεταω.

—Ὁ δ' ἐξέτο χεῖρε πετασσας, Il. φ. 115.

—Ἄνα θ' ἰσία λέυκ' ἐπετασσην. Od' δ. 783.

S Y N. Πετανυμι, ἐπετανυμι, ἀναπετανυα, παρατε. ω. ἀνεχω ἀπλω

Πετασμα.

Δμωαί. τι μελλεθ', αἷς ἐπεσάλται τέλος Πέδον κελευθῆ σῆρωνναι πετασμασιν; Aesc. Ag. 917.

S Y N. Καταπετασμα, σῆρῶμα καλυμμα.

Πεταλον, Ροετ Πετῆλον.

Δενδρων ἐν πεταλοισι καθιζόμενη πυκνοισιν. Od. τ. 520.

—Πολλὰ δ' ἐραζε

Λεμῶν ἐαρτρεῶν πατῆσε πετῆλα. Μοῖς. 2. 67.

Π Ε

S Y N. Φύλλον, ἀκρεμων, ὀραμνος, λειπῆ, ἐλασμα, ελασμός.

ΕΡΙΤΗ. Ἀπαλόν, ἀρτιφυτον, ἄβρον, αὐχρὸν, ἀραγῆς, αὐτοφυτον, γλαυκόν, δροσερόν, δαφναίον, κροκεον, εὐϊον, εἰρινόν, κορώνισον, μυριζόν, οἰοτόκον, παριωφθῆς, πολυσαφύλον, πολυγναμπῆον, ὑψικον, φιλακρητον, φιλοσαφύλον, χλοερόν, χλωρόν.

Πετασος.

—Καλλιτελής ἐκρεμασεν πετασον, Ep. Suid.

S Y N. Πῆλος. σκιαδῖον.

Πεταυρον.

Ὁ δ' ἐκ πεταυρι κλασγόν εἶπε βοησας. Suid.

S Y N. Παγίς, σάνις. καμαξ. πετευρον.

Πετέενος, Πετενός, Πετενός.

—Ὅσι τέ τεκνα

Ἀγρόται ἐξήλοντο παρος πετεηνά γενεσθαι. Od. π. 217.

—Καὶ πῆρυγεσσην ἀερομαι, ὥσε πετενόν, Theog. 1093.

Ὡς ὀριθῶν πετεηνῶν ἐθνεα πολλά. Il. ε. 459.

—Ἄιστον—ὄξυτατον—ὑπερνωϊων πετεηνῶν. Ib. ρ. 675.

S Y N. Ὀρνίς. πῆροσς, πῆρῆς, πετηνός, ποτηνός, ποτηνός. πῆρωτός.

Πεδναμεις τὰ νεφισσην ὑπ' ἠνεμοῦντι πεταυρῶ, Maneth.

Πετευρον.

—Ἐπ' αἰθαλοῦντι πετευρῶ. Theoc. 13. 13.

S Y N. Σανιδῖον, δόκος, σχιδάξ. ἐρεψιμον ἔυλον.

Πετευρισῆρ.

Αἰθροβάτας, σπῆκῆοισι πετευρισῆρας ἐν ἐργεκ. Man. 4. 278.

Πετωός.

Ὡς πετεῶο διοτρεφῆος βασιλῆος. Il. δ. 338.

Πετομαι.

—Τοὶ δ' ἐπετοντο θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. Il. κ. 514.

S Y N. Πεταμαι, πετασμαι, ἰπῆσμαι. φεραμαι τρεχω.

Πετοσῆρις.

Οὐ γὰρ τις τοῖς σοφῆς ἐπεμψατο κῦδος,

Ἡ μῆκος Πετοσῆρις,—Man 5. 10.

Πετρα.

Πετρη τ' ὄλενι.—Il. ε. 617.

S Y N. Πετρος λίθος.

ΕΡΙΤΗ. Αγγιλιψ, ἀναιδῆς, ἀοικητος, ἀρρηκτος, ἀραγῆς, ἀτερῆς, ἀνιρά, ἀτέραμνος, ἀκροτομος, ἀδάμητος, ἀχλαία, ἀντιπυργος, ἀλιμυρῆς, ἀλιερωχος, ἀλικλυτος, αὐτοροφος, ἀφοιτητος, ἀθηπτος, ἀελλησσεα, ἀρχινεφῆς, ἀλιγῆτων,

Π Ε

γατών, ακροθαλιριώσα, δίψας, κοιλάς, κυκλάς, λαρά, βαθυπλάτος, γλαφυρά, ηλιβάτος, επιρρηθής, ευπαχής, κακοζήτος, κοιλή, κερία, μελισσάχης, ευκρινούς, ευτρητός, περσειδής, μελαιοκαρδής, οκενοσττα, περιμηνής, προβλήτης, πλαγαγίτη, παπαταλοεσσα, πολυκλήτης, παλυκισσός, περιτροχος, πυριθαλπής, σφουελλή, σφυγερά, σφραγή, σιμβλήτης, υψιλή, βαβάα, υψιλοκρημνός, υψικρημνός, σίλορος, στροβηλυμένος, ρηξίνας, ταμεισιχρός, λεπράς, λισσάς, ραγίς, ραλάς, ερημός, Λυδίη, Σερπυής.

Πετρακίς.

Χρή δε και ευπεταλον πετρακίκα λαών έχοντας
Αρᾶσθαι παρὰ βωμόν εναιρομένης εκατομβης.
Orph. L.

Πετραίος, Πετρινός, Πετρηίος, Πετρηής, Πετρωδής, Πετρηφής.

Εν ταφῷ πετραίῳ, Soph. El. 152.

Πετρινός κοιτῆς, Ib. Ph. 161.

—Και Αυλίδα πετρηεσσαν, Il. G. 496.

—Τάσδε πετρηεῖς σφραγας, Soph. Ph. 1294.

Πετρωδὴ καταφρακτός εν δεσμῷ, Ib. An. 970.

—Και πετρηρεφῆ

Αυτοκλιτ' αντρα, —Aesc. Pr. 300.

S Y N. Λίθινος, ὑπολίθος.

Πετρορρηθής.

Δελφῶν δ' ανακτες ὄρισαν πετρορρηθῆ

Θαυεν ἐμὴν δεσποίαν—Eur. I. 1222.

Πετρορύτης. Vid. Νυμζαί.

Πετρος.

—Ετερησι δε λαζετο πετρον

Μαρμαρον, οκρινεντα, —Il. π. 734.

S Y N. Λάσας, λίθος, χερμα, πέτρα.

ΕΡΙΤΗ. Αραιδής, μυλοειδής, δακρυοειδής, θανατηφόρος, ολοοτροχος, πολίος, ακοντιστής, μεταδομος, ταιυπλευρός, ευσοχος, περιηγίς.

Πετρος (Σίμων)

—Φατο μῦθον αναξ πειθαμονι Πετρω, Nonn. 5.

ΕΡΙΤΗ. Κλεινός, οικτρός, ανυθρωπος, δρασίς, λινοπλόκος, θεκδής.

ΡΗΡ. Ανδρομηνς αγελής αλιεύς.—σοφης πληθάν.—

Υγροπερι Σίμωνος αδελφός ιχθυοβολος, Nonn.

Πετροτομος.

Χιουενν με λιθην παλιναίχτος εκ περιωπῆς

Λαοτύπος τμηχας πετροτομοις ακισι, Ep. I. 4:

Πετρουής. Vid. Πολυτες.

Πετρω

Εφ' οἷς δ' απειλῆς ὡς πετρωθῆναι με χρεῖ, Eur.

Or. 547.

S Y N. Καταπετρω, καταλευω.

Πετρωμα.

Θανῆν ὑπ' ασῶν λυσιμω πετρωματι, Ib. 442.

Π Ε

S Y N. Λιθασμός, λιθοβολία.

Πευθαίμαι. Vid. Πυθαγομαι.

—Έταρος προῖην πευθεσθαι ἰόντας, Od. ε. 88:

Πευθῶ

Πευθῶ τιν' ἡμῖν—νεαν φερε, Aesc. S. T. 376.

S Y N. Αγγελία.

Πευκαλιμος.

—Τάδε υδ' ενι φρεσι πευκαλιμωσι, Il. G. 366.

S Y N. Φρονιμος, σωφρων, αννετός, πυκνός, πεκρός, δριμύς.

Πευκεδατος.

—Πτολεμοιο μεγα σφομα πευκεδατοῖο, Il. κ. 8.

S Y N. Ολεθριος.

Πευκη.

—Πολλάς δέ τε πευκας, Il. λ. 494.

Πυρσῶη φλογα πευκας, Eur. B. 146:

S Y N. Πιτος.—λαμπας.

ΕΡΙΤΗ. Αζαλαα, αιθαλοεσσα, πυροεσσα, πίων, υψιλή, χρυση, διασῶδης, ορεστας, Βακχιάς, Δελφίς.

Πευκαι ακαρποι εκασιν, αιθιλιῆς περ εκασαι, Pol.

Πευκηεις, Πευκινός.

Πευκασθ' Ηφαιστον—Soph. An. 125.

Και πευκινής λαβόντα λαμπάδος σελας, Ib.

Tr. 1214.

S Y N. Πετυίνος.

Πευκαίος.

Τρηωνος εις ἀρπαγμα πεφκαίας κυνός, Lyc. 86.

S Y N. Ολεθριος.

Πεφω.

Πηδαῖον δ' αρ' επεφνε Μενης, —Il. ε. 69.

S Y N. Αναίρια, φονεω, κλεινω.

Πεφυκω. Vid. Φυω.

—Και χῆρες ακπῶι

Εξ ὦμῳ επεφυκον ἐπὶ σίβηροῖσι μελεσσιν, Hes. a. 76.

Π Η

Π Η.

Π Η πῆ με πορτιρω πολίων—αξας, Il. γ. 400.

S Y N. Η, ὀπι, πῶς, πε.

Πηγαίος.

Πυλῶν παροιδεν δ' εχ ἑρῶ

Πηγαῖον—χερσις' ἐπὶ φθιτῶν πυλαις, Eur. Alc. 97.

S Y N. Κρηναῖος.

Πηγατον.

Ουδ' εν σεληνῳ πῶ' ειν, υδ' εν πηγαῳ, Ar. V. 478.

S Y N.

- ΣΥΝ. Ρυτή, φαίκανον.
 Πηγαζώ.
 Πηγαζέ το διαυγές εν ομμασί.—Ερ. 1. 4.
 ΣΥΝ. Βλυζώ, υπεβλυζώ, αναβλυζώ.
 Πηγάς.
 —Και πηγάδας, αἶτ' ἐπὶ γαίαν
 Πηυσαντος Βορέας, δυσπλεγέες τελεθυσιν. Hes.
 ε. 503.
 ΣΥΝ. Πηγυλῖς, κρυμός.—παγετῶς, εριπνη.
 Πηγασος.
 —Και Πηγασος ἵππος. Ib. ε. 281.
 Ουδέ τσον πεποτητο ταυπτερος νερα τεμων
 Πηγασος ὑπεποτητος, ὄσον.—Nonn. 1. 37.
 ΕΡΙΤΗ. Ταυπτερος.
 ΡΗΡ. Περinnaίος πῶλος. Eur.
 Ἴερῶς, πτεροῖς ἵππος. Arat.
 —Τᾶς οφιδεος ὑδν Γοργόνος.—Pind.
 Οἷος αερίποτητος ἀλημονι συνδρομος αυρη,
 Πηγασος ωκυπετης ἀπεσειαστο Βελλεροφοντην.
 Nonn.
 Πηγασιος, Πηγασίος.
 Ω Πηγασίον μοι φισί γενναῖον πτερίν. Ar. Pa.
 75.
 Πηγασίδος κρητις νεκταρεφν λιβαδων. Er. 1. 1.
 Πηγασιμαλλος.
 —Αρνεῖῶ—πηγασιμαλλῶ. Il. γ. 197.
 ΣΥΝ. Βαθυμαλλος, δασυμαλλος, ευπαγῆς,
 ευτραφῆς.
 Πηγῆ.
 —Ενθα δε πηγαί
 Δοιαὶ ἀναΐσσαι Σκαμανδρα δινηεντῶς. Ib. χ.
 147.
 ΣΥΝ. Κρηνη, πιδασξ. λιβάς, ροή, νᾶμα.—
 ριζα, αρχή.
 ΕΡΙΤΗ. Αλιμυρῆς, αγαθορρυτος, αεραος,
 ακηρασιος, βαθυκολπος, φολερά, θεοδεγμων,
 γλυκερά, διαυγῆς, ευδροπος, οινᾶς, λιβάς, καθ-
 ἀρά, νεορρυτος, καλλιρροος, περικαλλῆς, καλλι-
 χορος, ερεσσα, ερεσιχυτος, ὑδροτοκος, φυσι-
 ζωος, Κασαλίς.
 Ἀμφὶ δ' ἀρ' αἰγερων ὑδατροφρων ἦν αλσος.
 Παντοσε κυκλοτερές, κατὰ δε ψυχρον ρειν ὑδαρ.
 Τψίθεν εκ πετρης.—Hom.
 Τυρῶν ὑδαρ νασταις αγχιπλοῖς εβλυ πηγῆ.
 Πηγῆς εἰδουμοιο παλιμοῦς εμετεδον ὑδαρ.
 Πηγῆς αγχιπετασο ρειν πανθημων ὑδαρ. Nonn.
 —Κελαρυσον εὐκρηνη δια πετρης.
 Νᾶμα Βερενικης ψυχροτερον νιφάδος.
 Αεραον καθαρῆντέ παρερχομενοισιν ὄδισταις
 Πηγῆν αμβλυζει γετοουεσα νᾶπη. Er.
 Ευεαν αειναον κραναν ὑπὸ λιστάδε πετη
 ὕδατι πεπληθυῖαν ακηρατῶ' αἶ δ' ὑπερερθευ
 Ἄλλα κρυσαλλῶ ἠδ' αργυρω ἠδαλλοντο,
 Εκ βυθῶ.—κ. λ. Theoc. 22.

- Ἡῶς ασβες, παγα. Synef.
 —Λεναα χευματα πηγῶν. Sibyl.
 —Παγᾶ δακρυων. Soph.
 Παγᾶν αμβροσιον επειων. Pind.
 Πηγυμι, Πηγυμῶ, Πησσω.
 —Πῆξαι τ' ἐπὶ τυμβῶ ερετμόν. Od. λ. 77.
 Ἄλλα μεν εν χροῖ πηγνυτ' αρηιθῶαν αἰζηνη.
 Il. ο. 315.
 ΣΥΝ. Διαπηγνυμι, εκτηγνυω, καταπηγνυ-
 μι, συμπηγνυω, παρπηγνυμι, κωτασειαζω,
 καταπητῆω, χρυσαλλεμαι.
 Πηγορευτος.
 Και χθονιοι γαιης πηγορευτοι ικμάδες ἀγναί.
 Orph. H.
 Πηγῶς.
 —Δωδεκα δ' ἵππυς.
 Πηγῆς, αθλοφορες.—Il. ι. 124.
 ΣΥΝ. Ευπαγῆς, ευτραφῆς, γεναῖος, μελας.
 Πηγυλῖς.
 —Νῦξ—πηγυλῖς.—Od. ξ. 472.
 —Ευθεν αὐτμη
 Πηγυλῖ, οειμευτος αναπνευσα μυχοῖο
 Συννεχες, αργυροεσαν αἶε περιτετροφε παχυνῆ.
 Ar. 2 739.
 ΣΥΝ. Πηγᾶς.—παγεταδῆς, ψυχρά.
 Πηδαῖος.
 Πηδαῖον δ' αε επεφνε Μεγης Αητηνορος ὑδν
 Ος ρα νοθος μεν ενν, σικα δ' επερεφ δια Θεαυδ'
 Ἴσα φιλοισι τεκεσσι, χαριζομενη ποσει ᾶ. Il. ε.
 69.
 Πηδαλιον.
 Πηδαλιον μετὰ χερσὶ θεουσης τῆς εχοντα. Od.
 γ. 281.
 Γουῆ δε χρυσῆ πηδαλιον ες οικιας. Sent.
 ΣΥΝ. Οιαξ, οιακισμα.—αυχῆν.
 ΕΡΙΤΗ. Ευξοον, ευναῖον.
 Πηδαςος.
 —Αισηπον και Πηδαςον, ἕς ποτε νυμφη
 Νηῖς Αβαρβαρη τεύ αμμου Βικολιανι. Il.
 ζ. 21.
 Πηδαςος.
 Εν δε παρρορρησιν αμμουα Πηδαςον ἱε. Ib. π.
 152.
 Πηδαςος.
 Ναιε δε Σατνιοςτος εὐρεταισ παρ' οχθας
 Πηδαςον αιπηῆν.—Ib. ζ. 35.
 ΕΡΙΤΗ. Αμπελοεσσα, αιπηεσσα.
 Πηδαω.
 —Ο δ' υψῆσε ποσσὶν επιδᾶ. Il. φ. 269.
 ΣΥΝ. Αλλομαι, σικρταω, ορχεομαι, εξερ-
 μαω, ὑπεριφανω.
 Τις ὁ κραπιπῶ ποδῶ πηδη-
 ματος ευπετες ἀναΐσαν; Aesc.
 * C c c c

- Πηδῆμα.
Συνασφάδαση και ταχει πηδῆματι. Soph. Aj.
844.
S Y N. Αλμα, σκιρτημα, πηδησις.
- Πηδῆνος.
—Μεγα δ' εβραχε πηδῆνος αξων—E. M.
- Πηδῆν.
—Αναρριπῆν ἀλα πηδῆ. Od. η. 328.
S Y N. Κωπη.
- Πηθω. (inuf.) Vid Πασχω.
—Μη πωσας μογῆς. Aesf. Ag. 1633.
- Πηκλή.—Πηκλῆι.—Πηκλῆ τᾶ.
Λευκότερα πακτᾶς ποτιδῆν.—Theoc. 11. 20.
—Δικῆσα, πηκλῆς, Ar. Av. 528.
Κλῆς πηκλᾶ δωματων. Ib. A. 478:
S Y N. Τροφαλῆς, τυρῶς, γαλα.—παγαί.—
Συρα.
- Πηκλῆς.
—Κηγῆν πακλῆδ' αεραμενος. Theoc. Ep. 5. 2.
—Ἡσρεν τὰς πηκλῆδας. Ar. Th. 1230.
S Y N. Κτῆς, συριγῆ, παιδερῖον, οργανῶν.
E P I T H. Καλῆ, λιγυηχῆς, νυμφοκόμος,
σκυκῆ.
Την κελαδερῆν
Πηκλῆδα μικσοπολις χερσῖν επιρθεσια. Ep.
Nyn δ' ἀερωῆς εροεσαν
Ψάλλω πηκλῆδα.—Anac.
- Πηκλῆς.
Ελκομεναι νεῖο βαθεης πηκλῆν αροτρον. Il. κ.
353.
S Y N. Ευπηκλῆς, ευπαγῆς, συμπηκλῆς, συν-
εσᾶς.
- Πηλαμῆς.
Ενθ' η παροικος πηλαμῆς χεμαζεται. Ath. 7.
- Πηλεγων.
Ὅς τεκε Πηλεγωνα κλυτὸν ερχεῖ.—Il. φ. 159.
- Πηλειδης, Πηλειων, Πηληιάδης, Πηληϊος.
Τοῖσι δε Πηλειδης ἀδινῷ ἐξηρχε γουσι. Il. σ.
316.
—Ξαιθῆς δε κομῆς ἔλε Πηλειωνα. Ib. α. 197.
—Πηληιάδεω Αχιλλῆος. Ib. 1.
—Νοσησαντα δομον Πηληϊον εισω. Ib. σ. 60.
- Πηλεύς.
Πηλεῖ, ὅς περὶ κῆρι φίλος γενετ' ἀθανατοισι. Il.
ω. 61.
Πηλῆος ὁλοιεθρον επανυμον ανδρες εχουσι
Ἐξοχα ναυτιλιος δεδαημέροι.—Dion. 261.
E P I T H. Αμυμων, αντιθεος, ευσθενῆς, ἰπ-
ποτις,
—Γερων ἰππηλατα Πηλεύς
Εσθλῆς Μυρμιδονων βελιφῆρας.—Hom.
Πηλεος τ' Αἰακιδῶν, Αἰγῆνης αγγλαδῶν ἴδν.
Ὅς Δολοπεσαν ανακασεν ἐκ φθιρ, εριθῶλω. Oirh.
- Πηλεως ἦρωος, ευδαιμονος γαμβρῷ θεῶν. Pind.
Πηληξ. Vid. Κορυς.
—Καρη πηληξ βαρυθεν. Il. δ. 308.
E P I T H. Αγναμπῆς, βριαρῆ, ευλοφος, πε-
ρισσολοφος, λοφοεσσα, ἱπποκομος, τετραφαλος,
χαλκοβαρῆς, φαεινῆ.
—Αμφὶ δε καλῆ
Τετραφαλος φοινικι λοφῷ απελαμπετο πηληξ.
Aroll.
- Πηλιάς
Πηλιάδα μέλιου, την πατρί φιλω πορε Χερων
Πηλιε εκ κορυφῆς.—Il. π. 143.
—Πηλιάδας δε παρεξημειθον εριπνας. Ar. ι.
581.
- Πηλιον.
—Και Πηλιον εροσιφυλλον. Il. ε. 757.
E P I T H. Αιπεινῶν, υφῶν, ὑλῶν, ὑψικαρη-
νον.
Πηλιον ὦ θιδυρης νυμφῆιον.—Call.
- Πηλοβατης
Πηλοβατης δ' εσιδῶν, Hom. B. 234.
- Πηλοδομος.
Πηλοδομοις τοιχοις.—Ep. 1. 4.
- Πηλοδομεω.
—Και φιλοτεκνος ὑπὸ τραυλοῖσι χελιδῶν
Χελεσι καρφίτην πηλοδομῆ θαλαμον. Ep. 1. 1.
Καρφεσι κολλιτην πηξᾶμενη θαλαμον. Ib.
- Πηλῶς
—Πηλῶ δρακα ριφεν ἐπ' αυτον. Ib.
E X P. Ἡ βεβρεγμενη γῆ.—οἶνος.
E P I T H. Αλεξικακος, ευρωῆς, ευδῆς, ἰλυ-
κεις, ἰκαμᾶτος, ξαιθοχρωος, ομματεργατης, ψα-
μαθῶδης.
- Πηλογονος.
Πηλογονων ελατηρα.—Call. 3. 3.
S Y N. Γηγενῆς (πηλαγονων. E M.)
- Πηλοποιεω.
Τῷ πάσαν ἀλμη πηλοποιεῖντι χθονα. Lyc 473.
- Πηλοφορεω.
Ὅσπερ πηλοφορῶντες. Ar. Ecc. 310.
E X P. Πηλοφόροι μισθῶτοί, χερσπεχναί.
- Πηλοχυτος.
Εκγονα πηλοχυτοις ξενοδοκῆ θαλαμοις. Ep.
1. 1.
- Πηλυγῆς.
Πηλυγῆς οκρουεντος αναπνευσσα μυχοιο. E. M.
E X P. Η εκ τε κρυος πῆξις.
- Πῆμα.
Πατρί τε σῶ μεγα πῆμα.—Il. γ. 50.
S Y N. Βλαβῆ, συμφορα, δυσυχια, ολιθρος,
πημονῆ.
E P I T H. Αυθαιρετον, ασχετον, αιδῶν, αλε-
γενῶν, ακηῆς, απροσισιον, ακασπετον, αργα-
λέων,

- λέον, αδελφές, αελπρον, αιδηλον, ασιφειν, βρα-
δύ, βαρύ, δαφουόν, δυσμερον, θαλασσιον,
δυμοβόρον, θεηλατον, νυσαλέον, καινοπαθές,
λοιγιον, ολόον, πολυσοιον, πολυπενθές, παλιγ-
κοτον, παλιτραπελον, πολυαλγές, μεγαλοσο-
ρον, δυσθεατον, δυστοιον, χαλαπών.
- Πημαινω.**
Πημαινει Γρῶς τε και Εκτορα.—Π. ο. 42.
S Y N. Καταπημαινω, βλαπῶ, κακωω.
- Πημοσι, Πημοσινη.** Vid. Πῆμα.
- Εμοι χρῆν πημοσαν γενεσθαι. Eur. Hec. 629.
—Μητε πολιτῶν ἐπι πημοσινας. Ib. Fr.
- Πηνεός.**
Ὅς ῥ' ἐν Πηνεῖδν προῖει καλλιρροον ἕδωρ. Il. ε.
753.
Πηνεός μισγων ζυγὸν ροον εἰς αἶλα πεμπει. Orph.
Θεσσαλινη χωρην απολεῖ πῶταμος βαθυδινῆς
Πηνεός βαθυρῆς—Sibyl.
Πηνεός ὁ καλλιδινῆς. Eur.
S Y N. Ἡ κατὰ Πηνεῖς καλα τεμπεα.—Theoc.
- Πηνελεως.**
Πηνελεω δε μαλιστα δαίτρεσι θυμὸν ορεινεν. Il.
ξ. 487.
- Πηνελοπεια, Πηνελοπειη.**
Ὡς αγαθαὶ φρεῖς ἦσαν αμυμῶν Πηνελοπειη. Od.
ω. 193.
Πηνελοπης εμφρων κυριδῆς αλοχε. Theoc.
1122.
E P I T H. Εχεφρων, οἰνοβακχευτος, αγραυ-
λος, πολυδαρος,
P H R.—Δῖα γυναικων.—Ὀδυσσῆος παρακοῖ-
τις.—
Κηρ Ἰκαριου περιφρων Πηνελοπεια.
Ὡ γυναι αἰδῶση Λαερτιαδῶ Ὀδυσῆος. Hom.
- Πηνελοφ.**
Ἡ πηνελοφ, ἢ χῆν τις, ἢ περισερά. Ar. Av.
1302.
- Πηνη.**
Γκαὶ γαρ ενναςῆρας αμναμοι τριπλαῖς
Πηνης κατεκλωσαντο δῆμιας ἀλοσ. Lyc. 145.
Ἐν Δαιδαλαῖς ποικιλλασ'
Ανθοκροκοισι πηναις. Eur.
- Πηνηζω, Πηνηζομαι.**
Ουτέ τις εν ταλαρῶ πανιδεται ερηγ τοιαῦτα.
Theoc. 18. 32.
S Y N. Μηρυομαι, συνελιτῶ, πηνιον κατ-
αγα.
- Πηνηκα.**
—Πηνη' εσὶν ἀρα τῆς ημερας. Ar. Av. 1498.
S Y N. Οπηνηκα, ποτε.
- Πηνιον, Πηνησιμα.**
Πηνιον ἐξελευσα παρεκ μιτον.—Π. ζ. 762.
Ἰστονα πηνησιματα.—Ar. R. 1350.
- S Y N.** Ατρακτος.—κωνωφ.
Πηός.
—Πηός τε, φιλος τε. Il. γ. 163.
S Y N. Κηδεμαν, συγγειῆς, φιλος.
- Πηροσση.**
—Τῆς μὲν ἀνωγει
Πηροσση και κῆδος ἐνικρινθηται ὀμιλω. Ar. 1. 482.
S Y N. Κηδενα, συγγαμῆρια, συγγενηα.
- Πηρα.**
—Αεικελις ἐπὶ πηρης. Od p 357.
—Και αηκα πηρη. Ib. v. 437.
S Y N. Κιβισις, θυλακος, σαγῆς, μαρσιπος,
Φηκη.
Σπερμοφόρον πηρην ὠμαχθεα,—
Και πηραν μετρον σιτοδοκον σποριμου. Er.
- Πηροδετος.**
Ἰηροδετω ὄγ' ἱμαντι.—Er. l. 1.
- Πηρός, Πηρομελῆς.**
Αἰ δε χολωσαμενοι πηρὸν δεσαν.—Il. ε. 599.
—Κατθανε πηρομελῆς. Er l. 3.
S Y N. Αναπηρος, ἐμπηρος, κολος, λιπογμοσ,
ρακωδης, ραγαλέος, κωφός, τυφλος.
- Πηρω.**
—Κάντι πηρωσῶ γῆσοι
Τον παῖδα τυφῶν.—Ar. R. 638.
S Y N. Κολκω, λαβασομαι, κολοβωω, ακρωτη-
ριαζω, σκοτιζω, τυφλω, βλαπῶ.
- Πηρωσ.**
Τοῖσι δ' ἐπ' ἰφθιμην Πηρῶ τεκε, θαῦμα βροτοῖσι,
Την παντες μνωοντο περιχίται.—Od. λ. 286.
- Πηρωσις.**
Τεκνα, ποιοι' πηρωσις, απαις βιος.—Pofid.
S Y N. Πηρωμα, κολκισις, κολοβωμα, αναπη-
ρια, τυφλωσις, μειωσις, βλαβη, ελατῶσις,
λεπίσμοδ, ορρανῆσις, σῆρησις, καθαιρεσις.
- Πητυα.**
Αυτὸς γαρ εὔρες τὲ κακῶ την πητυαν. Ppon.
S Y N. Οπός, πυαρ, ταμισος.
- Πηχυῖος.**
—Πηχυον βοθρον ορυξας.—E. M. (Od. fed ibi
non comparet. vid. πυγκσιον)
—Ερετμα
Πηχυῖον πρέχοντα ὑπερὶ καλμοῖσιν εδησαν. Ar.
1. 379.
S Y N. Ἰσπηχυς, πηχυαῖος.
E X P. Ἰμαντιδῖον.
- Πῆχυς.**
Αμφὶ δ' ἐδν φιλον ἕδν εχευατο πηχεε λευκά. Il.
ε. 314.
S Y N. Αγκων, αγκαλη, αλενη, βραχιων-
κυβητον.
E P I T H. Απαλός, απηληπῆρ, λευκός, εχιδ-
νησις, ονωφ, παιδοκῆμος, ροδαιθησις.

ΠΙΑΣΩ. Vid. Πιεζω.

—Τον ταῦτον ἀπ' ὠρεος ἄγει πιάσας
Τας ὄπλᾶς.—Theoc. 4. 35.

Πιάνω.

Ἰππων πιάνει δεσποτικὴ παρσία. Naz.

—Πιάνεται ὁ σίαχος ἕτας. Theoc. 10. 47.

Εἰπαγε μὲν δὴ τίνδε πιανῶ χθόνα. Aesc. S. T.
593.

S Y N. Διαπιάνω, πιαλλῶ, λιπαίνω.—ὑπο-
τρεφα, χλιεῦω, θεραπεύω.

Πιαλέος, Πιπεις.

—Δώσω πιαλέον χιμαρον. Ep. 1. 6.

Ψαῖσά τε πιπέντα.—Ep. Suid.

S Y N. Εμπιμελός, καταπιμελός, πιμελός,
πιμελωδής, πιωδής, πιων, λιπαρός, ευτραφής,
ευβλημῶν, θαλερῶν, ἰριός, ευσαρκός.

Πῖαρ.

Οὐτέ μιν κἄ' εἴωσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἔλθεσθαι. Π. λ.
549.

S Y N. Πιοτής, πῖον, πῖος, πιμελή, δημός.

Ε Ρ Ι Τ Η. Μελιδές.

Πιασμα.

—Φίλον πιάσμα Βοιωτῶν χθονί. Aesc. P. 807.

S Y N. Λιπασμα, λίπος, το λιπαινον.

Πιδάκοις.

Τακομαί ὡς πετρίνα πιδάκοισσα λιβάς. Eur.
Andr. 116.

S Y N. Πόλυπιδάξ, ευπιδάξ, πιδάκωδής, πι-
δής, καθυγρός, πηγάζων.

Πιδάξ.

Πιδάκος ἀμφ' ολιγής.—Π. π. 825.

S Y N. Πηγή, λιβάς, σλαγών.

Ε Ρ Ι Τ Η. Δακρυκοισσα, ευδρός, ἱερά, κ-
δαία, πετρία, πορφύρα, καλλινας, τιλεβό-
λος, ὑγροτικός, ψυχρός.

Πιδής. Vid. Πιδάκοις.

Ἰδής ἐν κορυφῇσι καθιζέτο πιδήσεσις. Π. λ. 183.

Πιδυτής.

Πιδυτήν δ' Ὀδυσσεὺς Περικωσιον ἐξενάριξεν. Π.
ζ. 30.

Πιδύω.

—Καλὸν δ' ἔπδ πορθμέσιν ἰδύω

Πιδύω.—Ep. 1. 1.

S Y N. Αναπιδύω, διαπιδύω, βρύω, αναβλύζω.

Πιεζω.

Χερεὶ δ' ἑλὼν ἐπιζε βραχίονα.—Π. π. 510.

S Y N. Αμγυπιάζω, καταπιεζω, συμπιεζω,
πρσπιεζω, ὑποπιεζω, θλιβω, βρύω, απιαω,
δαμαζω, λυπεω, μαλασσω, επεχω, κατα-
ελλω.

Πιέρος. Vid. Πιαλέος.

—Νεῖον μαλακίην, πιεραν ἀργεον. Π. σ. 541.

Πιέρας πειθόντε πολέας.—Ib. 342.

Πιερία.

Τας ἐν Πιερῷ θρεψ' ἀργυροτόχος Ἀπολλων. Ib.
ε. 766.

Πιερίδες. Vid. Μύσαι.

Μῦσαι Πιερίδες συαντατε τὰν ραδινῶν μοι

Παῖδα.—Theoc. 10. 24.

Ενδ' αὐθ' ἀγίας

Εννεά Πιερίδας λεγούσι Μύσας

Ξαυθὰν Ἀρμονίαν φυτεύσαι. Eur.

Πιθανή.

—Ὅς τῶτον ὄρεῶν αἰεὺντ' ἐν ταῖσι πιθαναῖς. Ag.
Eq. 789.

Ε Χ Ρ. Μικρὸς πῖθος, πιθοκοιτη, ερημὸς τοπος.

Πιθανός.

Πιθανός ἐτ' αὐτὸς περιλαβῶν κακῶ τινι. Eur.
Or. 904.

S Y N. Ευπείθος, ευλογος, δοκιμαστος, χαριεις,
ασῆος, αληθινος.

Πιθεα.

—Θεῶν τεραεσσι πιθησας. Π. δ. 398.

S Y N. Πιθημαι, επιπαρρεω, ὑπεκω.

Πιθηκίζω.

—Ἐπὶ τι μικρὸν ἐπιθηκισα. Ag. V. 1281.

S Y N. Κολακευω.

Πιθηκισμός.

—Ὅπως πιθηκισμοῖς με περιελαυεις. Ib. Eq.
883.

S Y N. Κολασμός, ψωπια, απατη, μιμημα.

Πιθηκομερτος.

Πιθηκομερτος ποτμον Αιτωλο φθερν

Τεωξαι.—Luc. 1000.

Πιθηξ, Πιθηκος.

Εν ἡ πιθηκων παλμυς αφιτων γενος

Δυσμορφον εις κηκασμὸν φησιν τοσον. Ib. 691.

S Y N. Πιθων, μιμῶ, κερκοπιθηκος, ανθρωποει-
ριον.

Λεπω τρισά γενεθλα κηκων μιμημα πιθηκων.

Τις γαρ αν εστυγει τοιον γενος, αισχρον ιδεσθαι,

Αβληχρον συγγερν, δυσδερεκτον, αιουβελον. Or.

—Ἡ πιθηκων επιβελον κακόν. Ath.

Πιθός.

—Πολλὸς δε πιθὼν ηρυσσεται οἶνος. Od. ζ. 305.

S Y N. Κεράμος, πιθακήν-

Ε Ρ Ι Τ Η. Ευρικαρινος, ευρυγένειος, κερκοφό-
ρος, φλογορός.

Πικραίνω.

Ἠδὴ τις Μορσων πικραίνεται.—Theoc. 5. 120.

S Y N. Εκπικρῶω, πικρῶω, ειπικραίνω, πα-
ραπικραίνω, εκπικραίνω, παραξύνω, δακνώ, λυ-
πεω, τραχύνω.

Πικρογχιμος

- Πικρογάμος.**
 Παντες κ' ωκυμοροί τε γενεαίω πικρογάμοί τε.
 Od. δ' 346
- Πικρογλωσσος.**
 Αι, Αι, πικρογλωσσος αρας. Aesc. S. T. 794.
- Πικροτης.**
 —Καί τοι δ' οξ' όταν λαβῆ
 Γυναίκα, γλωσσῃ πικροτης ενεσί τις. Eur. El.
 1013.
 SYN. Πικρεια.
- Πικροκαρπος.**
 Ωμοδακνις σ' αγαν ἱμερος εξοστρου
 νει πικροκαρπον ανδροκλασιαν τελειν, Ib, 699.
- Πικροχολος.**
 —Πικροχολε τικλομενου στοματος. Er. I. 3.
- Πικρός.**
 Εν δ' επεσε ζωσῃρι αρηρότι πικρός οϊσός. Il. δ.
 134.
 SYN. Εκτικρος, επιτικρος, εμπικρος, κατα-
 πικρος, πολυτικρος, υποστικρος, αδευκῆς, εμπ-
 πειυκῆς, ανδῆς, λυπηρός, σφουρονός, τραχῆς,
 ενωμος, σφομαξ, σφοδρός, οδυνηρός, χαλεπός.
- Πιλω.**
 Ουτω διψαλω μαλ' ὑπ' ηῆρι πωληθεῖσα. Ar. 4.
 678.
 SYN. Εμπιλω, συμπιλω, συμπιλω, σφει-
 νοω, συνωθεα, πυκνω, ομαλιζω.
- Πιλημα.**
 Ποιμενικὸν πιλημα. —Call. Fr.
 SYN Πίλος, πετασος, κωστια, μιτρα.
- Πιλιδιον.**
 Το πιλιδιον περὶ τὴν κεφαλήν. —Ar. A. 438.
 SYN Πιλίσκος, καρμελακικιον, φειακη.
- Πιλωα, Πιλημη, Πιλωαμαι.**
 Πολλὰς δὲ δρυς ὑψιμομης ελατας τε παχεας,
 Ουρεος εν βησσης πιλωα. —Hef. ε 508.
 —Ου γαρ επ' εδῆ πιλωαται. —Il. τ. 93.
 SYN. Προσβαλλω, εγχιριμπῶ, πελαζω,
 προσπελαζω.
- Πίλος.**
 —Μεσση δ' ενὶ πῖλος αρηρη. Il. κ. 265.
 Κεφαλήρι δ' ὑπερθεν
 Πῖλον εχεν ασκητόν. —Hef. ε 540.
 SYN. Πιλημα, κρεθασια, κιδαρῖς, τιαρα. —
 ταγμα.
- Πιμελι.**
 —Και καταρρυῖς
 Μιροὶ καλυπῆς εξεκεντο πιμελῆς. Soph. An.
 1023.
 SYN. Λίπος, λιπαροτης, σφειρε πῖας, αλει-
 φαρ.
- Πιμπληα.**
 —Ομὴ Πιμπληαν αεισει. Call. 4. 7:

- Πιμπλημί, Πιμπληνομαί.**
 —Πιμπλησί μυχης λιμενος ευομῆς. Il. φ. 23.
 Αλλ' ἐτι μάλλον
 Πιμπληνεται μενεος. —Il. ι. 675.
 SYN. Αναπιμπλημί, αποπιμπλημι, εκπιμ-
 πλω, εκπιμπλημι, εμπιμπλημι, καταπιμ-
 πῆμι, υποπιμπλημι, πῖλω.
- Πιμπραμι, Πιμπραω, Πιπραω.**
 —Οτε μὲν τ' αειμαρμαιουσι
 Πῦρ ολοὸν πιμπρασαι. —Ar. 3. 1300.
 SYN. Κατω, εμπυριζω.
- Πινακῆδον.**
 Ρηματα γεμοπαχῆ
 Πινακῆδον αποσπῶν
 Γηγνεσι ευσηματι. Ar. R. 845.
- Πινακιον, Πινακισκος.**
 Η πινακιον τιμητικῆν. Ib. V. 167.
 Τες δε πινακισκος τες σαπῆς. Ib. Pl. 814.
 SYN Πινακῆς, πινακιδιον, πινακισκιον, σα-
 κιδιον, σχεδαριον, δελταριον, ξυλαριον, γραμ-
 ματέων, τετραγωνον.
- Πινακοπαλις.** Vid. Φιλοκρατης.
- Πιναλέος, Πιναλεος.**
 —Αλλ' ὅτε λαφ
 Πιναλεω κορος εσκε; —Nonn.
- Πιναξ.**
 Γραφας εν πινακι πικρῶ θυμοφθόρα πολλα.
 Il. ζ. 169
 SYN. Σανῆς, παλάξ, πυκτις, δελτος, ἰσο-
 ρια, αναγραφῆ
- ΕΡΙΤΗ.** Ευγομοφος, ομοφορος.
- Πιναρῆς.**
 Τῆς πιναρῶν οφει τεκτινατος; —Er. I. 4.
 SYN. Πινοης, πινωδης, ρυπαρός, ρυποεις,
 ευπαδης, ρυποκοδυλος, ευτελής, ταπεινός, μι-
 αρός.
- Πινδαρος.**
 Πινδαρον ε ποθειοντι τοσον Βοιωτίδες ὑλαι. Mosc.
 3 89
 ΕΡΙΤΗ Λυρικῆς, ἡδυλυρης, ἱμεροης.
 Πινδαρε Μισσων ἱερὸν στομα. —
 Θηβῆς δ' αγωγῆς Ελικωνιος ἰσατο κυκνος
 Πινδαρος ἱεροφατος. —κ. λ. Er. I. 5.
 Περιεὶκὸν σαλπιγχα τον ευαγεων βαρυσυμων
 Χαλκευτῶν, κατεχει Πινδαρον ἀδὲ κονης.
 Ηπιος ἦν ξενοιστιν ανῆρ ὁδε, και φιλος ασοῖς,
 Πινδαρος, ευφανων Περιεὶκων προπολος. Er.
- Πινδαρειος.**
 Το δε, τεῶ φρενὶ μαθε
 Πινδαρειον επος. Ar. Av. 940.
- Πινδος, Πινδοθεν.**
 —Αι τε δυσαιῖς
 Εσχαιται Πινδοῖο. —Call. 4. 139.
 * D d d d

- Πινδόν αν ευαγγελειαν, —Ib. 6. 83.
 Πινδόνθεν ορνυμενοι. Pind. P. 1.
 Πινιστηρις.
 Ο πινιστηρις τῷδε μαντεως χορῶ. Soph. Fr.
 Πινος, Πινῶδης. Vid. Πιναρῶς.
 Α πλοκαμος πινοςσα δια κρισιν, —Naum.
 Ω βορευχων πινῶδες αθλιον καρα. Eur. Or.
 225.
 Πινω.
 Πινῶν, ρυπῶν, απαρατιλος. Ag. L. 279.
 S Y N. Αποπινω, μινω.
 Πινωσκω, Πινωσσα.
 Κερδαλεω μῦθ σε, θεῖ, μαλα τῷδε πινωσκε.
 Call. 3. 152.
 Μην δ' αραδεοντα πινωσσέμεν, αλλα κατ'
 αἴσαν. Naum. 32.
 S Y N. Παραφινω, προσφινω, ρυθετω, σωρο-
 υζω.
 Πινωσπηος.
 Πανος τεχνηςσα πινωσπηιο καλη. Ep. Suid.
 Πινυτή.
 Και πινυτήν. —II. η. 289.
 S Y N. Σωφροσυνη, φρονησις, συνεσις.
 Εριτιμον αεζων.
 Πινυτάν, συν ὑγειῃ. Synes.
 Πινυτῆς, Πινυτοφρων.
 Τιεας αὔ πινυτῆς τε, και εγχεσιν εἶναι αριευσ.
 Od. δ. 211.
 Εινεκεν ευμαθης πινυτοφρονος. —Ep. I. 3.
 S Y N. Φρονιμος, συνετός, εμμελής, περιφρων,
 πυκνοφρων, σωφρων.
 Πινω.
 Ου γαρ σῖτον εδυσ', κ πινωσ' αιθοπα οἶνον. II.
 ε. 341.
 Ει πινωμαι, πεινῆς θυμοφθορ κ μελεδαινω.
 Theog. 1125.
 —Εθελωσι δε πινέμεν αμφο II. φ. 825.
 S Y N. Εμπινω, διαπινω, εκπινω, καταπινω,
 πῶμι, φιλοποτω, κωθωνίζω, βρυλλω.
 Ρ Η R. Ποτῶ χρῆσθαι. —το δῆλος ακεσασθαι.
 Τεγξεν πνευμονας οινω. Alc.
 Ακρητων θλιθεν νεκταρ απὸ καλυκων. Ep.
 Ομβρω εἶραθαμγιγῖ νοον τερποντες εερσης.
 Εἰς ὄλον ἡμαρ επινον αλωφουτε χυσιν οιν.
 Οι δε πολυσπερεσσι νοον θελγοντο κυτελλοις.
 Καί τις ακεσσιποτοιο πινῶν ρον ασχετον οιν,
 Κυανην ροδεντι ποτῶ πορφυρεν ὑπηνιν. Nonn.
 Πινομος.
 Εν πινομοις Ματρῶς αρχαιας τοποις. —Aesc.
 Supp. 51.
 S Y N. Ευφορος, ευκαρπος, πινω.
 Πιπερι.
 Πολλακι δ' η απερεῖ κοφας νεον. —Nic.

- Πιπλω, pro Πιμπλω. Vid. Πιμπλημι.
 —Και επιπλον αλων. Hes. ε. 291. (επιτινον.
 E. M.)
 Πιπιζω.
 Οια πιπιζικαι, και τρεχουσι διακεραυδεις.
 Ag. Av. 308.
 S Y N. Πιπιζω, φθειρομαι.
 Πιπρασκω.
 Ομοι, πεπραμαι, κἀπολωλα. —Soph. Ph. 1002:
 Ανδρι δε απειρησκοντι Πελειδῶδας. —Nonn.
 S Y N. Εμπιπρασκω, απειμπολεω.
 Πιπῶ.
 —Τα δὲ δραγματα ταρῶα πιπῆ. II. λ. 69.
 S Y N. Καταπιπῶ, ὑποπιπῶ, αποπιπῶ,
 διαπιπῶ, απιπῶ, ερεπω, ημω, ολισθη απο-
 κτενομαι.
 Πιπῶ, (ορευν θαλασσιον.)
 Ο δ' αντι πιπῆς σκορπιον λαμῶ στασας. Lyc.
 436.
 Πισιδαι.
 —Πισιδεων λιπαρὸν πεδον. —Dion. 858.
 Πισα.
 —Επει ποτὶ Πῖσαν αφερω. Theoc. 4. 29.
 Πισῆες.
 Παντας γαρ Πισῆας επικλυζων ποταμῶς ὡς
 Λις αμοτον κεραιζε. —Ib. 25. 201.
 Πῖσος. Vid. Λειμών.
 —Και πῖσα ποιμεντα. II. υ. 9.
 Πισσα, Πιτῖα.
 Μελαντερον ἢ τε πῖσσα. II. δ. 277.
 —Και λινα, και πιτῖαν. —Ag. R. 367.
 S Y N. Κορυζα.
 Πισσηης.
 Θανῶντας εν κηκῆδι πῖσσηρη φλογῆς. Aesc. Ch.
 266.
 S Y N. Πισσωδης, πῖσσηης, πῖσσηρης, πῖσσο-
 εδης.
 Πισευμα.
 Εμῶν τε και σῶν κυριος πῖσειματων. Ib. Ag.
 887.
 Πισευω.
 —Τῷδε πῖσειω λογω. Soph. El. 892.
 S Y N. Εμπισευω, διαπισευω, καταπισευω,
 παρατιθεμαι, ανατιθημι, ὑπολαμβανω, πεθο-
 ματι.
 Πισις.
 Τῶν, ὧ ταλαιν' ιδῶσα πῖσιν; —Ib. 893:
 —Τῷ τελε πῖσιν φερων. Ib. 737.
 S Y N. Πισότης, ευελπισια, εγξην, αποδειξις,
 αξιοπισια, αξιωμα.
 Ε Ρ Ι Τ Η. Αραγῆς, απισος, ασυφελικτος, αλ-
 κησσα, ακαμητης, ασεμφῆς, ατινακτος, ακλι-
 νῆς, ατρεπῆς, ατρεκῆς, ασφαλῆς, αμυμων, βι-
 οσσοος,

Π Ι

οσσοος, δικαιοῦσα, θεοδής, δευτερής, εσθλή, ερικυδής, σθενερά, ενδικος, σεβασμια. οφίτυχος.
 P H R. Ασυλητοιο νοι σφηγίς.
 Ορθήν πωιν έχοιεν, ατερμονα μητέρα κοσμη.
 Πισιος αρραγεσσιν επυργωσαντο θεμεθλοικ.
 Πισιος ακληεσσιν υπεξευγυντο λεπαδνοικς.
 Nonn.

Πισός,
 —Δη νῶιν απεκτατο πισός εταίρος, Π. ο. 437.
 S Y N. Αξιπίσιος, αξιπχεως, ευορκος, ευπίσιος, ευσεβής, δοκιμος, πιθαρός, βεβαιος, θαρσαλέος.

Πισορραν. Vid. Ταμίας.
 Πισοφυλαξ. Vid. Ηλιος.

Πισω, Πισομαι.
 Χεράς τ' αλληλων λαβετιν, και πισωσαντο. Π. ζ. 233.
 Χερί δε χερα λαβόντες επισωσαντ' επεεσσιν.
 Ib φ. 286.
 S Y N. Καταπισω. βιβαίῤμαι.

Πισρον, Πισρα.
 Εγώ δε, πλιρῶν πισρα, —Eur. Cys. 29.
 Δινῶεν δ' ὕδωρ ποταμῶν
 Εν πισραις κείται, —Ib. 47.
 S Y N. Ποτισρα, κυλιξ.

Πισομα.
 Νῦν δ' ευρυθμοικς πισωμασιν τάληθέα
 Κλετῆσιν, ὡσε μη δοκείν ἄ χρη δοκείν. Eur. Fr.

Πισυνοσ.
 Τοῦχοισιν πισυνοσ, τα δ' ἔμ' κκ ἀρ' εμελλεν ονησεν. Π. ε. 205.
 S Y N. Πεποιθός, θαρρῶν, τυχῶν.

Πισυρες. (προ Τεσσαρες.)
 Κρηνα δ' εξειησ πισυρες ρεον ὕδατι λευκῶ. Od. ε. 70.

Πιτανη (πολις Μακεδονιας.)
 Η Πιτανησ, και γαρ Πιτανη σθεν, —Call. 3. 172.

Πιτθεύς.
 Αιθρη Πιτθῆος θυγατηρ, —Π. γ. 144.

Πιτνωσ, Πιτνιμι.
 —Ηερα δ' Ηρη,
 Πιτνα προσθε βαθησαν, ερυκεμεν. —Π. φ. 7.
 Πιτνας εις εμε χείρας —Od. λ. 391.
 S Y N. Εκτενω, επιβαλλω.

Πιτνω, Πιτνήμι. Vid Πιτῶ.
 Πιτνῆ δ' επ' ὕδασ συμφορῶ νικωμενη. Eur. M. 1195.
 Σφῶιν το μη πιτνῆν κακῶν. Soph. Oed. C. 1821.

Πιτνός.
 Κακῶν δ' ὡσπερ θαλασσα κῦμ' αγει.
 Το μεν πιτνόν, αλλδ δ' αερα —Aeic. S. T. 765.

Π Ι Α

Πιτῶκοσ.
 —Τισ ανηρετο Πιτῶκον ἕτασ
 Του Μιτυληνιαῖον, παῖδα τὸν Τρραδιου. Call. Ep. 1.

Πιτῶκαλοσ.
 Πιτῶκαλοσ δε νεκσ αρροτι Πιτῶκακῶ
 Καλλειφω, —Er. 1. 7.

Πιτυνα.
 —Ζαθεν τε φαρμακεων Πιτυειαν. Ar. 1. 933.

Πιτυλευω.
 Πολλα δ' εφ ὕγραῖ πιτυλευσασ. Ar. V. 676:
 S Y N. Πιτυλιξω. πιτυλον κινεω. λαφον ποιῶμαι.

Πιτυλοσ.
 Αιεί δ' οξυτερω πιτυλω δαλειτο προσωπον.
 Theoc. 22. 127.

Πολλῶν δακρυων εσαι πιτυλοσ. Eur. Hipp. 1464.
 Μεθορμῶ σε πιτυλοσ εμπεσων σκυφε. Ib. Alc. 808.

S Y N. Πιτυλισμα —ερετια. —φοφοσ, κροτοσ.
 —κλυπιτιησ, κλυπιτιησ.

Πιτυσ.
 Ηε πιτυσ βλωθηῖ, τίν τ' κρεσι τεκτονεσ ανδρεσ
 Εξεταμοι πελεκεσσιν νεγκεσι, νηῖον εἶναι. Π. ν. 390.

S Y N. Πευκη, στροβιλοσ.
 ΕΡΙΤΗ. Ακροκομοσ, γοερά, μακρά, σκίερά, κρανηῖ, οφίανοσ.
 —Η δ' ὕδασιν γετονεσα πιτυσ. Er.

Πιτυστρόφοσ.
 Ουκ ετ' ανα φρυγινη πιτυστρόφον —Er. 1. 1.

Πιραυσκοσ.
 Ουσ νῶιν πιφαιυσεσ Δολων, —Π. κ. 478.
 S Y N. Φαω, φαυω, φημι, φανερω, παιφασσω, εμφανω, εμφανιζω, μηνω, περισημαινω.

Πιον, Πιοτεροσ, Πιοτατοσ. Vid. Ζεφυροσ.
 —Ποτέ τοι κατὰ πιονα μηρί' εκησ
 Ταυρων ηδ' αυγων, —Π. α. 40.
 Πιοτερην —βοτρην —Nic.
 S Y N. Πιαλέοσ, πιμελήσ, πιμελωδήσ, καταπιμελοσ, ζαπιμελοσ, ευσαρκοσ, πολυσαρκοσ, γαστροδήσ, ευτραφής, λιπαρόσ, ευδαιμων.

Π Ι Α

Π ΛΑΓΙΑΥΛΟσ.
 Κῆν αυλῶ λαλεω, κῆν δωνακι, κῆν πλαγῶ αυλω. Theoc. 20. 29.

Πλαγιωσ.
 —Πλαγιω συναρηρότα κυκλω. Arat. S Y N.

Π Λ

- ΣΥΝ.** Δεχρῖος, εγκαρσῖος, περιμαρσῖος, πα-
ραβλά↓ ενδίαςφροος, δολιος.
Πλαγῶν, Πλαγῶν.
Χειρομακτρα δε πλαγῶν ποροφῶ, Sapph. 61.
—Ως αελῶ ἐνι πλαγκῶν. Call. 6. 92.
ΣΥΝ. Κεκευφαλος.—κοριον
Πλαγκτῆ.
• Νησοιο Πλαγκτῆς ευρὺν μυχον ᾧ ἐνι παντα
Δαίδαλα χαλκευεν ριπή πυρῖς —Ar. 3. 42.
Πλαγκτῆ
—Αδαίδαλτοις δ' ὑπο πλαγκταῖς
Κρέα χυδῖν ἀπρέθηκε σιάν ελαφρὸν τε ταχεῖαν.
Oiph. 401.
ΣΥΝ. Πλασιγῆ, δισκος
Ἐθεν μὲν γαρ πετραῖ ἐπιπεφῆες,—
Πλαγκτῆς δη ται τας γε θεοὶ μακρὰς καλευσι
Od. μ. 61.
Πλαγκτηρ. Vid. Βακχος.
Πλαγκτῆς.
Πλαγκτοῖς εν διπλακιστιν. Aesc. Perf. 277.
Πλαγκτοσύνη.
Πλαγκτοσύνης δ' εκ εσι κακωτερον αλλο βροτοῖ-
σιν' Od. ο 341.
ΣΥΝ. Πλανη, περιφερέ, αλημοσύνη.
Πλαδαρῶς
Ὅσον αινω πῶρυψαν ες ἠέρα, τῶσον εραζε
Βριθμοιοι πλαδαροῖσι καρνασιν ἠρηρευτο. Ar.
3. 1397.
ΣΥΝ. Πλαδαρῶς, πλαδαρῶς, ἔγρος, ενυγρος,
ζευγρος, ικαλλῶς, ενικμῶς. Χαῖνος. ὑπομβρος.
εκλυτος.
Πλαδαρῶ, Πλαδαρῶ.
Οιον δε πλαδαρῶσαν ἐπιδοχίζοντες αρυραν
Ἐργατιναι μογευσι βοες,—Ib 2 664.
ΣΥΝ. Ἐγραφομαι, νοτίζομαι, καταπολυ-
μαι, οιδεω.
Πλαζῶ, Πλαζομαι.
Οι με μεγαπλαζοσι,—H. 6. 132.
—Μεγ κῆμα δῖι ετέος ποταμοιο
Πλαζομαι καθυπερθεν,—Ib φ. 269.
Πλαζομαι ᾧδε,—Ib κ. 91.
ΣΥΝ. Απαπλαζω, απαπλαζω, παραπλαζω,
εμπλαζομαι, πλαναω, παρατρεπω, σφαλλω.
Διασπῆται —πελαζω.
Πλαθῶν.
Εἶδα τῶθ' ὄσσα γυναικῖς ἐπὶ πλαθῶνι πορευο-
ται. Theoc. 15. 115.
ΣΥΝ. Ηγανεν, τηγανον.
Πλαθῶν, pro Πελαθῶ.
Τας εκ νυκτῶν τας ἡμετερας
Κοιτας πλαθῶσι,—Eur. Rh. 14.
ΣΥΝ. Πλησιαζω, πιλαζω, προσπιλαζω,
προσπιθημι.

Π Λ

- Πλαισιον.**
Και παλαισα ξυμπηκτα πλιθνευσσί γε. Ar.
R. 812.
ΕΧΡ. Πλιθιον τετραγωνον.
Πλακερῶς.
—Αμφὶ δὲ οἱ σῆθησοι γερων εσφιγῆτο πεπλος
Ζωσῆης πλακερῶ.—Theoc. 7. 18 (al. πλοκερῶ)
ΣΥΝ. Πλακῶδης, πλατύς —πλεκτός.—
Πλακωντῶδης.
—Οἶδε ζῶμοι πλακωντῶδης. Ar. Pa. 1195.
Πλακῶς, Πλακῶς.
Ουδὲ πλακῶς τανυτεπλος εχων πολλὴν σισαμί-
δα. Hom B. 36.
—Απέθυσεν αλεκτορα και πλακῶντα
Παῖς Ηγησιδῆς, πῖονα, τυροφῆρον, Ep. 1. 6.
ΣΥΝ. Πλαγανον. Φωμός.
Πλαναω, Πλαναομαι.
—Ἐυλασσο μὴ σε πλανηση. Mofc. 1. 25.
Ἴπποι δε πλαναουονται ανα δρομον,—Π. ψ. 321.
ΣΥΝ. Παραπλαναω, περιπλαναω, αναπλω-
ναω, πλαζω, παρατρεπω.
Πλανη, Πλανημα.
Πολλὰς δ' ὄδῶς ελθόντα φροντίδος πλαναις.
Soph. Oed. T. 67.
Ψυχῆς πλανημα, κῆρακηνισις σρενῶν. Ib. 746.
ΣΥΝ. Πλαγκτοσύνη, αλη, ἀπατη.
Πλανηται. Vid. Ρομειδῶν.
Πλανης, Πλανητης, Πλανητις, Πλανος.
—Κἀπὶ θῆται πλανης. Ib. 1048.
Εἰς τον πλανητην Οιδιπεν καθ' ἡμεραν
Την νῦν σπανισοις δεξεται δωρημασι Ib. C. 3.
Πλαηῆτιν αἴμα κῆμα προς ζεην χθονα. Lyc. 998.
Τῆ προσθ' ερημ τῆ τε δυσνη πλανη. Ib. 1176.
Ὡς ποικίλον πῶγμ' εσι και πλανον τυχη Men.
ΣΥΝ. Πλαηητικῶς, πλαγκτῆς, πλαγκτηρ,
αλητης.
Πλανοσίβης.
—Την πλανοσίβη χθονα. Aesc. Eum. 75.
Πλαναρεγῆς. Vid. Μοῖραι.
Πλαιντήω.
—Αγω κατω πλαιντήμεν. Ar. Av. 3.
ΣΥΝ. Πλωζομαι, περιφερομαι, αλαπω,
πλαναω.
ΡΗΡ. —Πολυπλανῆς ἰχθῖος ελισσεν. Nonn.
Δρομῖς τε πολλῆς πλιθεν καμπιμῖς. Eur.
—Πολλα βροτῶν ἐπὶ ασεα δινηθῆναι. Hom.
Πλαξ.
—Απ' ακρας ἦκε πυργῶδες πλακος. Soph. Tr.
277.
Τᾶ γαρ πλακῆς αγρανομοι πᾶσαι φιλαι. Ib.
Oed. T. 1122.
ΣΥΝ. Σανῖς τοςρακον, εσχαρα.—γη: ἰσο-
πεδον.

ΕΡΙΤΗ. Ενξέτος—τανυφυλλος, δικορυφος, ηλιβλητος, σεμνός.
Πλακός τε λαμψιν άβραΐς. Naz.
Πλασμα
 Ολιγοδρανεις. πλασματα σπλην.—Ar. Av. 687.
SYN. Καταπλασμα, μαλαξίς, διαπλάσμα, υποπλασμα, αναμίξις, διαπλάσις, κάλασκενασμα, προσποιημα, ψεύσμα.
Πλασσω, πλατήω, πλατίζομαι.
 —Εκ γαιης πλάσσε κλυτὸς ἀμφιγυνεις Παρθενω αιδοιη κελου.—Hef. ε 70.
SYN. Αναπλάσσω, αποπλάσσω, διαπλάσσω, συμπλάσσω, αναπλατήω, μορφω, τυπω, προσποιέμαι, επιμηχανοκομαι. σχηματίζω, σωματοποιῶ διαβήρω.
Πλασειρα. Vid. Φυσις.
SYN. Παιητρια, πλασική.
Πλασιγξ.
 Χρυσή δε πλασιγξ αυχένα ζυγηφορων Πωλων εκλήε.—Eur. Rh. 303.
SYN. Πίναξ, λεκανη. τρυτανη.—μασιξ.
Πλασογράφος.
 Πλασογράφος χειρῶν μιμητορας αλλοτυπωντων. Man. 4. 75.
Πλασοκομης. Vid. Μοιχατης;
Πλασος.
 Πρώτος γαρ ρα Διος. πλάσιν ὑπεδέκτο γυναικα.—Hef. 3. 513.
SYN. Επιπλάσος, πλάσματιας, πλάσματωδης, προσποιητος, ανυπαρκτος, κισδηλος.
Πλαταγέω.
 —Και ανηλατο, και πλαταγισε. Theoc. 8. 88.
SYN. Επιπλαταγέω, συμπλαταγέω, πλαταγίζω, φοφω, κροταλίζω, σμαραγέω.
RHR. Κρενη χείρας.—παιξεν χειρσσι κροτον Apollin.
Πλαταγῆ, Πλαταγώνιον.
 —Χαλκεην πλαταγῆν ενί χειρσσι τιναστων. Ar. 2. 1057.
 Η μακων άπαλάν, ερυθρα πλαταγώνε εχοισαν. Theoc. 11. 57.
SYN. Πλαταγών, κροταλον, κωδων.—
 Τῆς μικανος συλλον.—το μηδέν.
ΕΡΙΤΗ Ευκροταλος, πυξίνα.
Πλαταγῆμα.
 Ουδέ το τηλεφιλου ποτεμαξάτο το πλαταγῆμα. Theoc. 3. 29.
SYN. Παταγῆμα, αραγμός, ψοφος.—αδδολεσχης.
Πλαταια.
 Οτιε Πλαταιαν εχοι.—Il. 6. 504.

Πλαταμών
 Ληο επί πλαταμώνι, τον κι επεβαλλε θαλασσα Κυμασι, χειμεριη δε παλαι αποκλυσειν άλημη. Ar. 1. 365.
SYN. Πετρα.
ΕΡΙΤΗ Ερημος; αξένος.
Πλατανίσιος, Πλατανος
 —Πρός ρα πλατανισου ορισεν. Il. 6. 310.
 —Γλυκύς ὑπνος ὑπὸ πλατανῶν βαθυφυλλῶ. Μοsc. 5. 11.
ΕΡΙΤΗ. Αγρια, βλωθρά, ευθαλής, ευμηκής, λασια, Φερειλεχής, κομοωσα, σκιερά, επνετανή.
 Αμφιλαφῆς πλατανίσιος απ' ακροτατη πεφασιν. Ar.
Πλατανισός.
 Εκ πλατανισέντος ψυχρὸν ὕδωρ επαγωνί Theog. 878.
SYN. Πλατανών.
Πλαταια (ὄδος)
 Πλαγχθεις πλαταιας, πεδιάδος 3' αμαξίτιε Eur. Rh. 283.
ΕΡΙΤΗ. Βαθυκρημος.
Πλατεω:
 Το νεωριον δ' αυ κωπειω πλατεμενων. Ar. A. 551.
Πλατη.
 —Αλιαν—έλισσων πλαταν. Soph. Aj. 358.
SYN. Κωπη.—πλοῖον.—πλύον.
ΕΡΙΤΗ. Ευρηγέτιμος, χειρσαια, ναυσιτορος, ευπορος, ευπρυμνος, ωκυτομπος.
Πλάτις.
 Πλατιν ματευων.—Lyc. 821.
 —Και τῆ πλατιδι, Ar. A. 132.
SYN. Γυνή.
Πλατος.
 Τῶν ητοι βρεχμοι μεν επί πλατος.—Er. 1. 4.
SYN. Πλατυτης, πλατυσμός, ευρυτης, εὔρος, μεγεθος, ογκος.
Πλατουάζω (α). Πλαταζω.
 Τρυγονες εκκνασιεύει, πλατουασθισαι απαντα. Theoc. 15. 88.
SYN. Λευροσομεω, πλατυσομεω, θρασυσομεω, αλαζονευομαι.
Πλατυγίζω.
 Τι θαλασσοκοπῆς, και πλατυγίζεις; Ar. Eq. 827.
Πλατυλεσχης:
 —Καλλιγνώτος, ο Κωϊός, ο πλατυλεσχης, Er. 1. 2.
SYN. Λαλαγητης, αδδολεσχης. πλατυγλωστος.
 *E e e e

Πλατυνωτος;

Πλατυνωτός. Vid. Καρκίνος.

Πλατυπες.

—Πλατυποδας—Χήνας—Ar. Av. 1145.

Πλατυρροος, Πλατυρρες.

Όσση πλατυρρες Νείλος αρδευει χθονα. Aesc. Pr. 850.

Πλατυρρυγχος.

—Και πλατυρρυγχος τίσι. Ath. 1. 8.

Πλατυς.

—Επί πλατύν Ελλησποντον. Il. p. 432.

S Y N. Ευρύς, ευρυτελής, ευρυχώρας.

Πλάτων.

—Ευκολός εσι Πλάτων. Ep. 1. 2.

Εισήκει δὲ Πλάτων θεοεικελος, ὁ πρην Ἀθηναίς
Δειξας κρυπτεῖ κελευθα θεοκραντων αρεταων.
Ib. 1. 1.

Σωφροσυνη προσφερων θυτων ηθει τε δικαιο
Ευθαδὲ κῆται ανηρ θεός Αριστοκλεις. Ib. 1. 3.
Θῆε Πλάτων, ξυνοπα δε θεοίς και δαιμοσιν
ήρας. Μυθ.

Αξιον εδέν ιδέν θανατό κηδόν, αλλά Πλατωνος
Εν το περι ψυχῆς γραμμῶ αναλεξαμετος.—Call.
Ατθίδος ευγλωσσε σλομα φερτατον. Ep.

Πλατωνικός.

Εν μεν γραμματικοίς, ο Πλάτωνικός.—Ep. 1. 2.

Πλατανίς.

Ειπετο φωνηεντι Πλατανίδος ηθει μυσης. Ib. 1. 5.

Πλεγμα.

—Όσον περι πλεγμάτι γαθε. Theoc. 1. 54.

S Y N. Πλοκαμος, πλεκτανη, πλοκή, πλεκος.
κωρυκος δικτυον.

Πλειάς, Πλειάδες, Πληιάδες, Πελειάδες.

Επταποροι τε δρομηματα Πλειάδος. Eur. Or. 1008.

Και επταποροι Πλειάδες αιθεραι. Ib. Rh. 530.

Πληιάδας δ' Ταδός τε.—Il. σ. 486.

Αμιος δ' αυτελλοντι Πελειάδες.—Theoc. 13. 25.

ΕΡΙΤΗ. Δίσηκομοι.

Πλεισηρης.

Εις απαντα πλεισηρη χρονον. Aesc. Eum. 766.

S Y N. Πλεισηριασίς.

Πλεισηριζομαι.

Και φιλτρα τολμης τῆσδε πλεισηριζομαι

Τον Πυθοκραντιν Δοξιαν.—Aesc. Ch. 1029.

S Y N. Καυχασομαι, επιτιμασομαι.

Πλεισοβολός.

—Ου λην δ' ἄ γαθε, πλεισοβολός. Ep. 1. 3.

Πλεισομεροτος.

Ερσαν—πλεισομεροτον—Pind. Ol. 6.

Πλεισοτοκος.

Πλεισοτοκος—τευχη.—Man. 4. 102.

Πλειών.

Οι δε, τὰ μεν πλειώνη, τὰ δ' εκ ἐνί.—Call. 1.

89.

—Πλειών δὲ κατά χθονός ἀρμενος εση. Hef. ε.

S Y N. Ενιαυτός.

Πλεκος.

Απειψυσ' εχθρῶ φωτός εχθισον πλεκος. Ar. Pa. 527.

S Y N. Πλεγμα, φορημιον.

Πλεκτανα. Vid. Πλεκω.

—Και πεπλεκτανημεναι

Πυκνοίς δρακυσιν.—Aesc. Ch. 1049.

Πλεκτανη, Πλεκτή.

Όρειων δε πλεκταναισι περιδρόμον κυτος

Προσηδασισαι κοιλογασορος κυκλε. Ib. S. T. 501.

Πελυποδος πλεκτή—Ath. 1. 5.

S Y N. Πλεγμα, πλοκαμος.

Πλεκτανοςολος.

—Αιθησι πλεκτανοςολοις. Lyc. 230.

Πλεκτός.

Πλεκτοίς εν ταλαροισι φερων μελιθῆα καρπόν.
Il. σ. 568.

S Y N. Πεπλεγμένος, δεθείς, πλοκερός, πλο-
κιος, πλοκιμος, ύφαντος.

Πλεκω, Πλεκομαι. Vid. Πλοκαμός.

Πῆσμα δ' ὅσον τ' οργων ευςρεφες αμροτεραθεν
Πλεξαμετος.—Od. κ. 168.

S Y N. Αναπλεκω, διαπλεκω, εμπλεκω, επι-
πλεκω, καταπλεκω, παραπλεκω, συμπλεκω,
ειρω, ενερω, καθαπῆω, ύραω, κατασκευαζω.

Πλεον, Πλείον, Πλέν. Vid. Πολύς.

Βελτερον ύπνωειν, η επί πλεον ηελάπιναζεν.
Call. 1. 9.

—Πλέν η μυριοι. Ar. Pl. 1186.

Πλεονεκτής.

—Ω πλεονεκται οι πλάτε—Ep. 1. 7.

Πλεοναζω.

Ουκ αγαθόν πλεοναζον εφυ θνητοίσιν σνειαρ.
Phocyl. 55.

S Y N. Περισσευα, περιτῆς εμι, αναπλημμυ-
ρειω, εκκυμαινω, υπεκυμαινω, πληθω, μετα-
πιπῆω υπερεκρειω.—υπερρειω.

Πλεος, Πλείος, Πλειως.

Πᾶσα μεν γῆ πλεα. Ar. Eq. 305.

Δυσμενεαν δ' ανδρων πλεός δρομοί—Od δ.
319.

S Y N. Αραπλεος, διαπλεος, εμπλεος, επι-
πλεος, παραπλεος, περιπλεος, υποπλεος, πλη-
ρης, αναμῆτος.

Πλευμων.

Πλευμωνων πολὺν πονον. Ar. R. 853.

S Y N. Πνευμων.

Πλευρόν, Πλευρά τὰ, Πλευρά, Πλευρωμα.

Πλευρά, τα οι κυφαντι παρ' ασπίδος, εζεφα-
αρθα. Il. δ. 468.

Πλευρά'

Π Λ

Π Λ

Πλευρά τε σαρκολιπή, — Ep. I. 3.
 Πλευραῖς σφαιροτυποῖς τετραχὰ τενομενον Naz.
 — Λεῖπτος χαλκῆς πλευρωμάτα. Aesc. Ch. 684.
 Πλευρίτις.
 Πλευρίτις ἡμῶν ἔδεν' ἀν' λαβοῖ πότε. Ar. Ecc.
 417.
 Πλευροκοπεω.
 Τὰ δ' ἐ, πλευροκοπᾶν, διχ' ἀνερρηγνῆι Soph.
 Aj. 236.
 Πλευρῶν.
 Ναισ' ἐνὶ Πλευρῶνι, Soph. Tr. 7.
 Πλευσιμὸς
 — Πλευσιμὸς ἕρος. Theoc. 13. 52.
 S Y N. Πλευσιμος, πλωσιμος.
 Πλω, Πλω, Πλωμαι.
 Ἐπλεεν Ἰλιόθεν — Π. ξ. 251.
 — Καὶ ταυτῆς ἐπὶ
 Πλέοντες ὀρθῆς, τες φίλους ποιιμεθα. Soph. An.
 195.
 S Y N. Διαπλω, ἐκπλω, ἀποπλω, πλω,
 πλώμι, πλωίζω, πλωίζομαι, ναυτιλλομαι. —
 πορευομαι.
 Πληγᾶδες.
 — Ἐν δ' ἀρα μετσοῖς
 Πληγᾶσι δίνης ἔχεν ροος — Ar. 2. 597.
 Πληγῆ, Πληγῆμα.
 Αὐτὸν μιν πληγῆσιν ἀκεκλήσσι δαμασσας. Od.
 δ. 244.
 Ἦν δὲ μετώπων ὀλοεντα
 Πληγᾶτα, καὶ σίνος ἀμφοῖν. Soph. Tr. 531.
 S Y N. Ἐπιπρωμα, τραῦμα. τυμμα, τυμμι-
 τυπετ' εἰ, αἰσιμα βολή.
 E P I T H. Ἀέκῃς, ἀκαματη, ἀναλθῆτος, α-
 μερσινοος, ἀλλοτροσάλλος, βαρυζήλος, βαρενα,
 λευγαλεα, ὀλοῖ, ὀλοσωματος, φρενοθελής, φοι-
 νια
 Πλήθες, Πλήθες.
 — Πλήθει τε σφετερω, — Π. ρ. 330.
 Πᾶσι κατὰ πλῆθον, — Ib. ε. 143.
 S Y N. Οχλος, ἐμηγυρις, ταξίς, ἠλι λαός,
 οἱ πολλοί. — συχιστής.
 P H R. Ἠλθον ἐπιθ' ὅσα φυλλα καὶ ἀνθεα γίνε-
 ται ἔρη. Hom.
 Ἐς δ' ἀγορῆν ἀγεροντ' ἐνὶ τευχέσιν' ὅσα τε
 ποντε
 Κυματα χεμεριοιο κέρυσσεται ἐξ ἀνεμοῖ,
 Ἢ ὅσα φυλλα χαμάζε περικλαδέος πετεν ὕλης
 θυλλοχωρῶν ἐνὶ μῆνι τίς ἀντάδ' ἐτεμηνραιτοῖ Ar.
 Συμμάγεις νερεληδὸν ὅλοι σπευδῶσι πολῖται.
 Nonn.
 Εἰ φυλλα πάντα δειδρῶν,
 Κατισαται κατετεν,
 Ἢ ἡμαθῶδες εὔρειν
 Τὸ πῆς ἔλης θαλασσης, κ. λ. Anac.

Πληθύνω.
 — Ὡς καθ' ἡμᾶς ἐστ' ὁ πλῆθυνων λογος. Soph.
 Oed. C. 390.
 Ο πλῆθυνων χροσος. Ib. 985.
 S Y N. Συμπληθύνω, ἐκπληθύνω, πολυπλασι-
 αζω, αυξω, ἐπιτενω, πλατύνω, μεγαθύνω. —
 πλῆθυνομαι.
 Πλήθω,
 Πῶς καισὶ μὲν τοσοῖσδε πλῆθυσες; — Ib. Tr.
 54
 S Y N. Πλεοναζω, αυξανω, ευπορευω. πλῆθω.
 Πλήθα, Πλήθομαι.
 Τῶν δ' ἐ τε παντες μὲν ποταμοὶ πλῆθυσὶ ρεοντες.
 Π. π. 289.
 Πλήθει γὰρ δὴ μοι νεκῶν ἐρατηνὰ ρεεθρα. Ib.
 φ 218.
 Ὡς δ' ὀπότε πλῆθων ποταμὸς πεδίοισδε κατεῖσι.
 Ib. λ. 492.
 S Y N. Ἐμπλήθω, ἀναπλήθω, ἀποπλήθω, δια-
 πλήθω, ἐκπλήθω, περιπλήθω, ἐπιπλήθω, πληρωω,
 τιμπλήθμι. Πλήμι.
 Πληκτιζομαι
 — Ἀργαλέον δὲ
 Πληκτιζεσθ' ἀλοχοῖσι Διός — Π. φ 499.
 S Y N. Διαπληκτιζομαι, σῆσιαζω. μαχα-
 μαι ἕριζω.
 Πλήκτρον.
 — Τοῖσδε φορμιγξ
 Χρυσεν ὑπὸ πλῆκτρον καναχῆν εχει ἡμερῶσσαν.
 Hom. A. 185.
 Πλῆκτρον πυρὸς κεραυνῆς. Eur. Alc. 126.
 — Καὶ τετὶ το πλῆκτρον — Ar. Av. 1365.
 S Y N. — Ἐγκεντρῆς. — ἱμασθλι κτέης. — βεζλός.
 E P I T H. Ἐλεφαντινον. — ἀμυντηριον.
 Πλήμι. Vid. Πλήθω.
 Πλήντο δ' ἀρ αἰθυσά τε καὶ ἔρνεα καὶ δῆμοι
 ἀνδρῶν. Od. F. 57.
 Πλήμι.
 — Ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφελοσσαι
 Ἐπλήντ' ἀλλήλοισι, — Π. δ. 449.
 S Y N. Πελαζω, πλῆσιαζω, εγξίζω.
 Πλημμελεω
 Τι πλῆμμελησας; — Eur. Ph. 1683.
 S Y N. Ἀφαιμαρτανω, ἀτακίω, ραθυμω, πᾶ-
 ρανω, ὕβριζω.
 Πλημμελῆς
 — Μῆ τι πλῆμμελῆς παθῆς. Ib. M. 306.
 S Y N. Ἐκμελής, ἀμελής, ἀμικσος, ἀμετρος,
 ραθυμὸς, ἀαιδετος, φευδῆς, μαχθιρὸς.
 Πλημμυρεω, Πλημμυρεω.
 Χρυσῶ δὲ πλῆμμυρε βαβύ; Ἰσῶπὸς ἐλιχθεῖς.
 Call. 4. 263.
 S Y N. Ἀναπλημμυρεω, ἐκπλημμυρεω, κατα-
 κλυζω,

Π Λ

κλυζω, κυμαινω, εκκυμαινω, διαλευσομαι, λιμ-
ναζω.
Πλημμυρίς, Πλημμυρα.
Την δ' αϊψ' υπερνιδε παλιρροθιον εφρε κῦμα,
Πλημμυρις εκ ποντοιο, —Od. ι. 486.
—Πάν δε δειμιον.
Οφθαλμοτεγχιζω δευετο πλημμυριδ'ι. Alc. 181.
Πλημμυρις παλινορος ανερχομενη κατεσκεν
Εισω σπετραων—Ap. 2. 578.
Ουδ' ην ωκεανος πασαν πλημμυραν εγερε. Ep.
I. 1.
S Y N. Κατακλυσμός — αμπωτις. πλημη,
πλημμυρια. υπερβλυσις. πλεονασμός.—ταραχίη.
P H R.—Κυκλαδος αντυγα γαιης
Χευματι λυσσηεντι κατεκρυφε δ'υνιφον υδωρ
—Χυσις ομβρεσ
Κυμασι πυργωθεσσα κατεκλυσεν εδρανα κοτυς.
Αιθερος υδατοιεντος ακωίχθησαν οχηες
Ζηνός επομβρησαντος' εριφλοσείο δε κολπκ
Κρηνός πλειοτεροισιν εμυκησαντο χαραδρα. κ. λ.
Nonn. I. 6.
Πλημη.
Πλήμναι δ' αργυρι εισί περιδρομοι αμφοτεραθεν.
II. ε. 726.
S Y N. Χοινικις, τερμη. χνία. Τροχος. συ-
ριγξ.
Πληξαυρη.
Πληξαυρη τε, Γαλαξαυρη τε—Hef. 3. 353.
Πληξιππος. Vid. Ιπποτις.
—Μενεσθία πληξιππον. II. δ. 327.
Πληρης. Vid. Πλεος
Πληρη δ' εχοντι θυμὸν ὧν χρῆζεις, —Soph. Oed.
C. 812.
Πληρω.
Πευκαισιν ὄθεν χερσς πληρῦντες, Eur. Herc.
F. 173.
S Y N. Αναπληρω, αποπληρω, εκπληρω,
εμπληρω, επιπληρω, συμπληρω, πληθω. γε-
μιζω.
Πληρωμα.
Το παρὸν γαρ εχει τερψιν εφ' αυτῆ
Δαιτος πληρωμα βροτοῖσιν. Ib. M. 203.
S Y N. Εκπληρωμα, εκπληρωσις, πλισμονή
πλήσμα, συμπληρωμα. απαρτισμός.—(ὁ των
ισῶν) φορτες. επιβαται.—πληροφορημα, πληρο-
φορια, πληροφοροσις.—πλήθος.
Πλισιαζω.
Επλισιαζον τῷδε τ' ανδρι—Soph Oed. T. 1156.
S Y N. Πελαζω, πιλαμαι, εγχιζω, παρεγχιζω,
προσεγχιζω, συνεγχιζω, παραβαλλω, χριμπῶ.
Πλισιος.
—Ιδῶν ες πλισιον αλλον. II. ε. 271.
Πλισιοι αλληλων δεδμημενοι, —Ib. ζ. 245.

Π Λ

Οσις νικαζεν τον πλατιον, ὡς σύ πεπῶθεις.
Theoc. 5. 28.
S Y N. Παραπλισιος, ὁ πλισιον, αγκισειός,
οικείος.
Πλισιοχωρος.
Και σωτον νυνὶ τον σαυτῆ πλισιοχωρον. Ag. V.
392.
S Y N. Προσχωρος, προσορος, αγχιτερμων,
παρικος, προσοικος, περικίλιον, ασυγητων.
Πλισισιος.
ΙΚτο δ' ὑπὸ σνοιῆς ανεμς πλισισιος Αργώ. Orph.
755.
ΙΚμενον ἔρον ἰει πλισισιον—Od. λ. 7.
Πλισιμονή.
Τῶν μεν γαρ αλλων εσι παντων πλισιμονή. Ag.
Pl. 189.
S Y N. Πληρωσις, κορος.—πληθωρα.
Πλισσω, Πλητῶ.
Τον δ' εγὼ εκβαινοντα κατ' ακησιν μεσανῶτα
Πλήξα'—Od. κ. 162.
Ου μικρον μ' επληξῆς—Hom. B. 265.
S Y N. Αναπλητῶ, κοπῶ, βαλλω, παιῶ,
εταω ρηγνυμι βλαπῶ.
P H R. Πληγὰς εντριβομαι, εντενω, εμβαλλω,
καταφερω.—πληγαῖς νεθετῶ.
Πληθευα, Πληθευομαι.
Και πλαισιε συμπηκῆα πλιθευοσί γε. Ag. R.
812.
S Y N. Εξαπαταω.—πληθω.
Πληθωργεω.
Η σκυτοτομεν, η πλιθωργεῖν—Ib. Pl. 514.
Πληθος.
Η ὕδατι νιζεν θολεραν ιοειδέϊ πλιθον. Theoc.
16. 62.
S Y N. Πληθίς, πλιθίον.
Πληθοφορω.
Ετεροι δ' επλιθοφορον πελαργει μυριοι. Ag.
Av. 1139.
Πληθοφόρος.
Πληθοφόρος, ε λιθωργῆς.—Ib. 1133.
Πληθυρῆς.
—Κ' ετε πλιθυρῆς
Δομς προσπιλες ἴσαν, ε ξυλευριαν. Aesc. Pt.
449.
Πληθω.
Αι Κροισω το παλαιον επλιθωσασθε μελαθρον.
Ep. I.
S Y N. Πλιθευω. δέμα. συναρμοζω.
Πλισσω, Πλισσομαι.
—Ευ δε πλισσοντο ποδεσσιν. Od. ζ. 318.
Πλήξασα κλημακτιηρας ευσφυρι ποδός. Eur.
Hel 1586.
S Y N. Εκπλισσομαι, βηματιζω, διαβαινω.
Πλοητικός.

Πλοητόκος.
—Ζεφυριοιο πλοητοκε υγρον ανμα. Ep. I. 1.

Πλοιαριον
Εν πλοιαριω τυνηται σ' ανηρ γερον
Ναυτης διαξει, δυ' οβολω μισθον λαβων. Ag.
R. 139.

S Y N. Εφολικς, βαρις, σκαριδιον.
Πλοιζω, Πλοιζω. Vid. Πλω.
Πλοιζεσκεν νηυσι, βιε κεχηρημειος εσθλῃ. Hef.
ε. 632.

Πλοκαμης, Πλοκαμος, Πλοχμῶς.
Τῷ χαριεντος γλα, τῷ ταν πλοκαμῖδα φορευν-
τος. Theos. 13. 7.

—Ιδε χαιτας
Πεξαμενη, χερσι πλοκαμης επλεξε φαενες. H.
ξ 176.

Πλοχμοι δ' οι χρυσοῖ τε και αργυρω εσρηκῶντο.
Ib. ρ 52.

S Y N. Βοσρυχος, εθειρα, κορη. στροφος, πλο-
καῖς, κορυμωος.
ΕΡΙΤΗ. Αυχηιος, γλυκερος, ελικωδης, ευ-
ωδης, θαλερος, ιοβόλος, καλλικομης, ξανθος,
λιπαρος, λευκοθριξ, σ ολιος, φαηνος, χαριης,
χρυσιος. τρυφερος, ταναος.
Οι πλοκαμοι προχυθεντες επ' αργυρων σθεν
ωμων

Απλανεες, Τυριοιο μυρε πεμπουσιν αυτην. Nonn.
Πλοκῆ.

Ευανθεα, πλοκῆ, φιλια,—Οιρῆ. H.
S Y N. Συμπλοκῆ, συνδεσμος. συνθεσις. ενερ-
σις. το πολυπλοκον.

Πλοκος.
—Και πλοκον χρυσιπλατον. Eur. M. 786.

Επειτα χαιτης παῶς συνοισεται πλοκος. Ib. El.
527.

S Y N. Πλεγμα. πλοκαμος.
Πλωος, Πλῶς.

—Δολιχῶν πλοον ορμαινοντας. Od. γ. 169.
Τοῖσι δ' αν ὑπλευτα δια πλοον ερχομενοισιν.
Sch. Nic. Th. 205.

Πλῶς σφαλερος το ζῆν.—Ερ. I. 1.
S Y N. Πλευσις, νεῦσις, ναυτολια, ναυτιλια.
—ὁδος, πορηα.

ΕΡΙΤΗ. Αθηλος, αυτομολος, αυτοελικτος,
αυτοκελευθος, απημαν, ευρυς, ευαιεμος, εοπι-
λος, εγρευδοιμος, νεροφοιτης, ευποητος, καλῶς,
κῦρος, παλιγορος, προκελευθος, ταχυς
—ομοφοιτος αελλαις. Nonn.

Πλεθυγια.
—Εκπωματα, πλεθυγια. Ag. V. 676.

Πλωσιος, Πλωταξ.
Εις ετερον γαρ τις τε ιδῶν εργοιο χαιτιζῶν,
Πλωσιον,—Hef. 22.

Ιωνικῶς πλωταξ.—Ath. I. 12.
S Y N. Αφενιος, ευπορος, πολυχρυσος, εχετης,
εχελειανος, ευκημων, επιτιμος, ευχηρηματος,
πολυχηρηματος, βαθυκλινος.

Πλωσιος.
Κῶν γραῦς ολιται, πλωσιος ταρησεται.—Eur.
Alc. 22.

S Y N. Ευπορος, αφθωνος, δαφιλῶς, τιμελῶς,
πολυτελῶς.

Πλωτω.
Ουτ' εραμαι πλωτῶν, ετ' ευχομαι· αλλα μοι εη-
Ζωην αβλαβεως, μηδ' εν εχοντι κακῶν. Theog.
1151.

Φευγετε τις πλωτῶντας αναδῆας, εικοσυραυνης,
Μισῶντας πενινη, μητερα σωφροσυνης. Ep.

S Y N. Ευπορευ, ευκαιρευ, κησομαι.—υπερ-
πλωτω χρηματιζω.

Πλωτιζω, Πλωτοδοτω.
—Συν δε πλωτιζαν εμε. Aesc. Ag. 595.

Αιδης σφαναγμυις και γοις πλωτιζεται. Soph.
Oed. T. 30.

Πλωτοδοτων γενεην βροτενυ καρποῖς ενιαυτων.
Orph. H.

S Y N. Καταπλωτιζω, πλωσιον, ευπορον ποια-
Πλωτογινης.

Οι τ' εσθε δωματαῶν
Πλωτογαθη μυχον νομιζετε. Aesc. Ch. 799.

Πλωτοδοτης, (Πλωτοδοτηρ. Vid. Απολλον.) Πλε-
τοδοτερα.

Τοι μεν δαιμονες εσι·
παντη φυτωντες ετ' αιαν
Πλωτοδοται.—Hef. ε. 125.

Πλωτοδοτερα δεα,—Οιρῆ. H.
S Y N. Ολβιοδωτης, ολβοδωτης, φερολβιος.

Πλῶτος.
—Αφενος και πλῶτον αφυξεν. H. α. 171.

S Y N. Αφενος, ολβος, κημα, κησανον, χρη-
ματα, πολυχρηματια, ευδαιμονια. περισσια.
χημηλια.

ΕΡΙΤΗ. Αλογισος, απειριτος, απειρεσιος,
απειρων, γλυκερος, αμετρος, αβρος, ερασμιος,
επιμοχθος, δεσπεσιος, ευρυς, ευρυσθενης, κεν-
αυχης, κακοκερδης, κρατερως, μεγανωρ, πιμρος,
περικαλλης, πολυολβος. πηρωτος, ολβηεις, δια-
δευτωρ.

ΡΗΡ. Χθηνιος ομβρος αφενος.
Κτεανων χρυσειον ολβον. Synef.

Ου γῆς τυροφορε γῆλαι, και αλοσα καλα,
Ου δε βοων αγελαι, και πιονα πωρα μηλων.

Πλῶτον αλησιον, κησαρ ειλοπον εσθλῶν εχοντος.
Naz.

Και ποταμῶς χρυσοῖ ναματα σοι παρεχοι. Ep.
Ου ποθω σιλδουσαι ερυθραινη λιθον Ινδῶν,

* F f f f Ου

Π Λ

Ου ρυτὸν Ἐσπερίδων παγχρυσεῖον, εἰς με τέρπει
 Ἡλιάδων ἠλεκτρον.—Nonn.
 Ἡέλιον ἢ χρυσὸν τε καὶ ἀσέα μυρία γαίης,
 Οὐδ' ὅσα τὰς Θήβας ἔπεν Ὀμηρος εἶχεν.
 Μισῶ πλῆτον ἀνεν, κολακῶν τροφόν,
 Ἵβρισην πένης πλῆτον ἀποσφραγμαί. Ερ.
 Δελὸν δ' ὁ πλῆτος, καὶ φιλοψυχὸν κακίον. Eur.
 Πλῆτος καὶ σοφία, θνητοῖς ἀμαχάτατον αἰεὶ,
 Οὐτε γὰρ ἂν πλεῖτε θυμὸν ὑπερκορεταῖς.
 Ως πλῆτος πλεῖσιν πάντιν ἔχει δύναμιν. Theog.
 Ω πλῆτος ευρυθυεῖς
 Ὄταν τις ἀρετᾶ κενεῖα
 μὲνον καθαρᾷ βροτῆσιος ἀνήρ,
 Ποτμὴ παρὶ δόντος, αὐτὸν ἀναγῆ,
 Πολυφίλον ἐπέταν.—Pind.
 —Ὀλοδοτὴς πλῆτος γλυκερὸς θαλίῃσιν. Orph.
 Χθονίαν τε κῆρα πλεῖτε. Synesf.
Πλῆτος, Πλεκτων
 Πλῆτε Θεῶν καλλίσε καὶ ἡμεροῖσατε παντῶν.
 Theog. 1113.
 Μετὰ τὸτο τῷ Πλῆτωνι παρέκαθεζέτο. Ar. Pl.
 727.
ΕΡΙΤΗ. Τυφλός.
Πλωτοχθων.
 Γενος πλωτόχθων ἔρμαιαν
 Διμοίων δότιν τρι. Aesc. Eum 949.
Πλωτεύς, Πλωταν. Vid. Αἴθης, Αἰδωνεύς.
 —Δεκτο δε θῶκος Πλωτῆος—Ερ. 1. 3.
 —Ἐνολβος ἐβρεῖψατο Πλωταν.—Lucian.
ΕΡΙΤΗ. Ευδύρατος, μελαγχχλαινος,
 Ω τον ὑποχθονιον ναῖον δομον, εβριμοθυμῆ,—
 Ζεῦ χθονιε σκηπτήρχε,—
 Ὄς τριτατῆς μοιρῆς ελαχες χθονα παμβασιλειαν,
 Εδραγον ἀθανάτων, θητηῶν στήριγμα κραταιόν.
 Ὄς θρονον ἐσηριξας ὑπὸ ζοφουδεα χωρον.—
 Ὄς κρατες θητηῶν θανατε χαριν, ὃ πολυδαιμον,
 Ευβελ' ἀγνωστοις Διμητερος ὃς ποτε παῖδα
 Νυμφευτας λιμῶνος ἀποσπασῖν δια πνυτε,—
 Μενος εφου αρατων εργαων φανεράν τε βραβευτης.
 Εφθεε, παντοκρατωρ, ἱερωτατε, αγγλαοτιμῆ,
 Σεμνοῖς μετροπολιος χαιριων ὀσιοῖς τε σεβασμοῖς.
 Orph. H.
Πλωτων.
 —Ὄι χρυσορρυτον
 Οικῶσιν ἀμφὶ νᾶμα, Πλωτανος ποταν. Aesc. Pr.
 804.
Πλωμα.
 Ὄτι τε κρεαων θῶλερον πλωμα χυετο δαιτρός
 Nic.
SYN. Αποπλωμα.
Πλυός. Vid. Λοετρον, Πλυεω.
 —Πολλὸν γὰρ ἀπο πλυοῖ εἰσι πολιος. Od. ζ.
 40.

Π Ν

ΕΡΙΤΗ. Επισετανος. vid. infr.
Πλυεω, Πλυω.
 ΑΛΛ' ἴομεν πλυνεσσαι ἀμ' νοῖ φαινομενηοι. Od.
 ζ. 31.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πλυνάν τε, καθηράν τε ρυπαῖα πάντα.
 Od. ζ. 93.
 Ὄρᾶν πεπλυσθαί νιν ἐπι κρηναῖσι δόκασις.
 Theos. 1. 150.
 Κακυκλόβουρε, κᾶπλυεν.—Ar. A. 380.
SYN. Αναπλυω, αποπλυω, διαπλυω,
 εκπλυω, καταπλυω, περιπλυω.—λοιδορεω.—
 μολυω.—καθαίρω.
 —Ευθαδ' ἐπ' αὐταων πλυοι ευρέες εἰγυῖς εασι
 Καλοῖ, λαίνεοι, ὀδι εἶματα σιγαλοῖντα
 Πλυεσκον Τρωων ἀλοχοι καλά τε θυγατρεις:
 Hom.
Πλωσιμος.
 Μακρὸν το δεῦρο πελαγος εἰς πλωσιμον. Soph.
 Oed. C 695.
SYN. Πλωῖμος, πλωῖμος, πλωτικός, πλω-
 τῆς, πλωσιτικός, πλωσιμος. ευδιαβατος. ναυσι-
 πορος.
Πλωταρχης.
 Πλωταρχας σκαφρων, οἱ πολλὰ καὶ ναυφορησι
 Χειματος οριυμενοιο βιον σωζεις δι' ἄλμης
 Νηχομενοι μοιρησιν ὑποτρομον εν πελαγεσσιν.
 Man. 1. 324.
Πλωτήρ, Πλωτῶρ.
 Καὶ νυχιον πλωτήρα θαλασσοπορον ἡμεναιων.
 Mus. 2.
 Ουχι πολυσκαλμῆ πλωτῶρα ναυτιλις. Ερ.
 1. 3.
SYN. Πλωτῶρ, ναυτις. κολυμβητής.
ΕΡΙΤΗ. Αλημιαν, ξεινοφόνος.
 —Πλωτήρες—ἀρπαγες ολβῆ. Nonn.
Πλωτός. Vid. Πλωσιμος.
 Πλωτῆ ενὶ νησω.—Od. κ. 3.
 Δειξάντι πλωτῆν οἶμον.—Lyc. 889.
Πλωτεύω, Πλωω. Vid. Πλεω.
 Κ' εκ ετι πλωτευεσκιν ἕς Ιταλιην ποτε ἰήεις.
 Sib. 1. 5.
 —Τὰ οἱ πλωσειεν ελαφροῦς. Od. ε. 240.

Π Ν

ΠΝΕΥΜΑ.
 Σωθῆς δε πνεῦμ' ἀπαλεσεν, Aesc. S. T.
 989.
 Πνεῦμα γὰρ εἰσι θεῶ χρεῖσις θνητοῖσι καὶ ἐκῶν.
 Phocyl. 101.
 —Ἡδὲ πνεῦμα χεων καθαροῖς ἐναυλοῖς. Call.
 Ep. 23. SYN.

Π Ν

Π Ο

- SYN. Πνοή, πνεύσις, αὐτή.
 ΕΡΙΤΗ. Απαιδευτον, απαλόν, αθεον, ζω-
 αρκές, ἰδύ, βροτειον, κρακτιόν, ἰθυδρωμον, πτε-
 ρίον, παλιιδιητον, τριχύ, φρεσεβιον, φαιδρον,
 χαμαιπιτῆς
 Πνευματός ἰσαμενίον και ευδια κυμαιτοντος.
 Naz.
 Πνεῦμα διήπιτῆς ερδον αγει ἱεράς ἐπὶ μοιρας.
 Orph.
 Πνευμα, (ἀγιον.)
 Πηγη ψυχων. αχραντος πνοιά.
 Κεντρον κορας και πατρός.
 Γοιμος βολά. μετατα αρχή.
 Ενοτισιον φεγγος. Synef. H.
 Νῆς Χριστ. Naz.
 Πνεῦμα (πλανον) Vid. Διαβολος.
 ΕΡΙΤΗ. Αυταρεσκον, απατηλόν, ασυμφω-
 τον, ακολυτον, αμετρετες, γλισχρύν, θαπει-
 τικόν, κολακευτικόν, ραφωδόν, φλυαρδόν, φοφῶ-
 δες, ψευδολόγον. τυφς μεσόν.
 Πνευματεμοφος.
 —Πνευματεμόφορον στομα. E. M.
 Πνευματοεργος.
 Πνευματοεργε και ψυχοτράφε, Synef 3.
 Πνευμων, Vid. Πλευμων.
 —Παγη δ' εν πνευμονι χαλκός. Π. δ. 528.
 Πνευσια. Vid. Ασθμαινα.
 Και θαμα δυσκελαδος ασθμασι πνευσιαω.
 Ep. I. 2.
 Πνεω, Πνεω.
 —Οταν θεῶ παντοσυνόι πνευσωσ' αναγκαι.
 Eur. I. A. 761.
 Αυρη δ' εκ ποταμῶ ψυχρῆ ἴανει πῶθε πρέ. Od.
 ε. 469.
 —Τῶ δὲ πνειοντε κατ' ὤμων
 Αιὲν ἐχ' ηνιοχος θεραπων.—Π. ν. 385.
 SYN. Επιπνεω, εισπνεω, εμπνεω, καταπνεω,
 αιμη, φυσωω—οζω—ζαω.—οργιζομαι.
 Πνιγείς.
 —Ὡς εσι πνιγείς. Ar. N. 96.
 SYN. Ιπνός, καμινος, κριβανος.
 Πνιγυρός, Πνιγους.
 —Παῖε, πνιγυράν λεγεις. Ib. R. 122.
 Και πνιγοεσαν αχερδον—Ep. I. 3.
 SYN. Πνιγωδης, βρασματωδης, καυματω-
 δης, θερμός.
 Πνιγμός, Πνίγος.
 —Η και πνιγμός.—Athen. I. 6.
 Ουδ' αὖ θερμή πνιγος ἡμῶς
 Ακτις τιλαυγης θαλπει. Ar. Av. 1091.
 SYN. Πνίγμα, πνίξ. αγχωνη, απονίξις, καλ-
 απνίξις—καυμα, θαλπος, αναβρασις.

- Πνιγω.
 Ουτα γαρ πιζαντες εν ὕδασι τες ακολυμβες.
 Hom. B. 157.
 SYN. Αποπνιγω, εμ-νιγω, καταπνιγω,
 αγχω.
 Διζετο δ' αγχιωοιο μεταρσιον αλιαρ ολεθρα.
 Θλιβομενη σφιγλήτηρι περιπλοκον αυχένα δεσφά.
 Nonn.
 Πνοή, Πνοή.
 Και πλησιισισι πνοαῖς. Eur. I. T. 430.
 —Ανεμων, οἰτε νεφεκ σκιοντα
 Πνοήσιν λιγυρή, διασκιδνάσιν αέντες. Π. ε.
 526.
 SYN. Αημα, πνεῦμα. προς. αναφυξίς.
 ΕΡΙΤΗ. Αλεγνη, ανθεμοειδης, απημαν-
 τος, αχραντος, απαρκτις, βιοθρεμιαν, θερμή,
 ζαμενης, ζεθωρος, περοφοίτις, λιγυρά, λειμα-
 νιάς, ελαφρά, ζαρκιής, δυσαιής, καλλιρρος,
 λεπτά, χειμερια. εγκυκλιος, ταχυπτερος, σοφή,
 ζωογονος.
 Πνύμι, Πνεῦμαι.
 Ερρ' ἐπὶ ε' σ' ετυμόν γε φαιμεν πεπτυσθαι
 Αχαιοί. Π. ψ. 440.
 SYN. Πνεω.—φρονεω. αισθανομαι.
 Πνυκτιης.
 Δῆμος Πνυκτιης.—Ar. Eq. 42. (al. Πυκτιης.)
 Πνύξ.
 —Χεῖν παρὲν' εις τὴν πνυκα. Ib. 748.
 SYN. Πνυκη. εκκλησια. ἐξουσια.

Π Ο

- Π Ο Α', Ποιή.
 Εν δε ποιαί ριζησι κατιρεφέες χθαμαλήσιν.
 Orph. 912.
 Τοῖσι δ' ὑπὸ χθῶν δῖα φυν νεοθαλέα ποιήν. Π.
 ε. 347.
 SYN. Χορτος, χλοη, βοτανη.—ενιαυτός.
 ΕΡΙΤΗ. Απαλή, βλωρή, εριθιλής, ελευνο-
 μος, ευωδης, εροσερά, θυμωδης, μαλακή, με-
 λιωδης, πολυαιθής, λειμωνίς, τερενα, βαθυ-
 σχοινος, οδυνηφατος, Μηθική, χλοπτόκος, χλο-
 ερά, φρεσεβιος.
 Ποασρια.
 —Τοῖς τ' οπλαταις,
 Και ταῖς γυναιξὶ πρσεῖται ταις ποασριας. Ath. 3.
 Ποδαλγής, Ποδαγός.
 —Ὅτι ποδαλγής καθθανε—Ep. I. 3.
 —Ιχθυοπλαθεας, φθισοκωλις,
 Νευροσσες, ποδαγρος, αχθιμάθιας ανδρας—
 Man. 4. 500.

Ποδαγροῖαι

Ποδαγραῶ.

Παρά τῶν μὲν γὰρ ποδαγραῶντες. Αἰ. Pl. 559.

S, Y N. Ποδαγρία, ποδαλγέα.

Ποδαγρα.

Ποδαγρα καλῆμαι, γιγιομένη ποδῶν ἀγρα.

Ἡπιὸν ᾧ πανδήμη φέροις ἀλγῆμα, ποδαγρα.

Lucian.

S Y N. Ποδαλγία, ποδαγρία, ποδαγρικὸν παθος.

ΕΡΙΤΗ. Λυσιμελής· ἐπίδειμοχαρής, κατακλινοβάτης.

Καλλισόδρομα, βασιανασραγαλι, σφυροπρησιπυρα· κ. λ. Ib.

P H R. Ατραματίσιος, ἀβάτος, ἀσάτος ποῖος

Πενος ἀρθροκνήδης — Διαπυρον κακίον·

Διπασί οὐλογμῶν σάρκα πυρπολομεῖον,

Δεσμῶ δὲ γευροῖσι τις ποδάς βροχίος.

Ω στυγρὸν νόμον, ᾧ θεοὶς στυγρῶμενον,

Ποδαγρα, πολυσενακίε, Κακὺτα τέκνον

Ἡν Τάρταρε κευθμῶσιν ἐν βαθυσκίοις.

Μεγαίρ· Ἐρινύς γαστρος ἐξίγνατο,

Μαζοῖσι τ' ἐξέθρεψε, καὶ πικρῶ βρεφει

Εἰς χίλος ἐσαλαξεν Ἀληκίῳ γαλα· κ. λ. Lucian.

Μισοπήλαξε θεά, μὴν πλετο δαματέρα,

Ἡ το καλῶς ζῆσαι παντοτ' ἐπισαμένη. κ. λ. Ep.

l. 2.

Ποδαλειριος.

— Ἀσκληπιῶ δύο παῖδε

Ἰητήρ' αγαθῶ Ποδαλειριος καὶ Μαχαῶν. Π. 6.

732.

Ποδανιπύρον, Ποδονιπύρον.

Οὐδέ τε μοι ποδανιπύρα ποδῶν ἐπέπαρανα θυμῶ.

Od. τ. 343.

Ποδαπίος.

Γῆς ποδαπίης ἰ· πασης. — Ep. l. 4.

Ποδαργη.

Τες ἐπεὶ Ζεῦσιν ἀεὶ μὲν ἀρπυια Ποδαργη

Βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ροῶν ὠκεανίο. Π. π.

150.

Ποδαργος.

Ξαίθε τε, καὶ συ· Ποδαργε, — Π. 3. 185.

Ποδαρκης.

— Ποδαρκης ὄζος Ἀριος.

Ἰσικλα ὑὸς πολυμήλου Φυλακίδαο,

Αὐτοκασιγνήτος μεγαθύμου Πρωτεσίλαου

Ὀπλοτερος γενεῆ — Π. 6. 704.

— Μενεπτόλεμος τε Ποδαρκης. Ib. v. 693.

Ποδαρκης. Vid. Ποδαρκης.

— Ποδαρκης δῖος Ἀχιλλεύς. Π. 6. 121.

Ποδανδύτος. Vid. Καταπληκνίωμα.

Ποδῶν.

Ἀκρῶν δερμα λεόντες ἀφιμένον ἐκ ποδῶν.

Theoc. 22. 52.

S Y N. Πῶς· μισχος. — (ἕδος γεωργικῆ ὑποδηματός)

Ποδηγέτω.

— ἥτερ· εὐμαθὲς τρίβος

Ὀρθῆ κελυθῶ τὰν σκοτῶ ποδηγέται. Lyc. 12.

S Y N. Ποδηγέα, ὀδηγέα, ὑπηγέομαι, συμποδηγῶ, ἀγῶ. προσγῶ. — σαφηνίζω.

Ποδηγέτης, Ποδηγίς.

— Δυσμενῶν ποδηγέτην. Ib. 220.

Ἐγὼ δὲ σῶ ποδηγὸς ἐσπομῆν ὡσεὶ. Soph. An.

1210.

S Y N. Ἀγαγός, παιδαγωγός, ὀδηγητικός,

ὀδηγός, πομπέτης, ἀκολουθός.

Ποδηγία.

Λαμπήροκλεπίης τριπλανῆς ποδηγίας. Ib. 846.

S Y N. Ὀδηγία, ἠγεσία, ἀγωγή.

Ποδῆς.

Ἐσθλὸν, ἐνὶ ἀρμαχοῖσι, Ποδῆν ἰδὸν Ἡετιανός.

Π. ρ. 590.

Ἀρσείον τ' αγαθὸν τε. — Ib. 576.

Ποδηκῆς.

— Ἐεστατο δερμα λεόντος

Αἰθῶνος, μεγαλοῖο, ποδηκῆς. — Π. κ. 24.

S Y N. Ποδισήρ, ποδηγῆς, μέγας, τερμῖσις.

Ποδινεμος.

Τρασὶν δ' ἀγγελοῦ ἦλθε ποδινεμος ὠκεα Ἰρις. Π.

6. 786.

S Y N. Μῆτινεμος, ἰσανεμος, ννεμοῖς, ποδωκῆς.

Ποδικροτος.

Τίς σε παρὰ σμίλαισι ποδικροῖον ἀμῖμα καθαίλας

Θηκατο —; — Ep.

Ποδίσκος.

Περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσκοις, Anac. 44. 4.

S Y N. Ποδῶν.

Ποδισήρ. Vid. Ποδηκῆς.

— Καὶ ποδισήρας πεπλευς. Aesc. Ch. 1000.

Ποδονιπύρ.

Καὶ τὸν ποδονιπύρ' εὐχεῖσασα θ' ἰδάτος. Ath.

15.

Ποδῶφισρον.

Χαίρις ποδῶφισρον τε καὶ τῶν ποιμηλῶν.

Κληδῶν αὐτῶ — Aesc. Ag. 935.

E X P. Τα ὑπο τῶν ποδῶν πεπλα.

Ποδωκῆ, Ποδωκία.

— Ποδωκῆσι πεποιδῶς. Π. 6. 792.

Ποδωνην λαγωῖς. Anac. 2. 3.

Ποδωκῆς.

— Ἐπὶ χερσὶ ποδωκεος Αἰακίδαο. Π. 6. 860.

S Y N. Ποδαρκῆς, ποδινεμος, εὐσκαρῆμος, ὄζυπικς, ἀελλοπῆς, αἰριπίσις, ταχύπικς, ὠκυπικς, ὠκυπῶδης, ταυσοφρενς, ταχύς, ὄζυς, ὠκυθῶς, ὠκυδρῆμος,

- ακυδρομος, αρτιπυς, ελαφρός, λαιψιδός, θός, ποδάς ωκός, ποδάς αίλος, αφρτερος ίπτων.
- Ποδάτος.**
—Ποδάτοις εμφορεμεναι λινοίς. Lyc. 1015.
E X P. Τόις τῷ ἀρμενῷ εσχατοίς μερεσι.
- Ποθεν.**
—Και εἴ ποθεν αλλα γινοίτο. II. 1. 380.
S Y N. Ποθί, ποί.
- Ποθενός.**
Βαρδίσαι μακαρων Ωραι φιλαί, αλλα ποθεναι
Ερχονται, παντεςσι βροτοῖσιν αἰ τι φοροῖσαι.
Theos. 15. 104
S Y N. Πολυποθης, περιποθης, επιποθης-
τος, θυμητος, επιθυμητος, επικυτῆς.
- Ποθερπω.**
—Ιδ' αὖ παλιν ἄδε ποθερπει. Ib. 4. 48.
S Y N. Προσειμι, προσερχομαι.
- Ποθεσπερα.**
—Η πά φε κρευδον τα ποθεσπερα πασος αμελ-
γης. Ib. 3.
S Y N. Ες ἔσπεραν, ἔσπερας.
- Ποθενω.**
—Ποθενω γε μεν αρχών. II. 6. 703.
S Y N. Επιποθεω, ζητωω, επιζητωω, επιτη-
δευω, αγαπωω.
- Ποθῆ, Ποθος.**
—Η ποτ' Αχιλλῆος ποθῆ ἱξεται υἱας Αχαιῶν. II.
α. 240
Αλλα μ' Οδυσσεὺς ποθος αινυται οίχομενοιο.
Od. ξ. 144.
S Y N. Επιποθη, επιποθησις, ποθημα, ποθη-
σις, ἡμερος—αγαπη.
- ΕΡΙΤΗ.** Αργαλέος, ακορητος, αζευκτος, α-
ελλοπος, ασπετος, αχρπυτος, αμιλλητῆς, αση-
ρικτος, αλλοπροσαλλος, δασπλις, δαφρινησις,
βαρύς, βαθυσκαρθμος, δολοσις, δριμύς, θυμο-
βόρος, ηπεροπεύς, δεζμός, δυσερως, γλυκίς,
γλυκερός, ἡμεροσις, κεριδιος, Σηλυμανίς, ριλη-
νωρ, πολυχρονιος, πυρισααραγος, παλιναγρε-
τος,
- Ερχομαι δε ποθις, χθονίοις δεσμοῖς. Synef. 3.
- Ποθιτωρ.**
Και παναγῆς, ολβε τε ποθιτωρας. αλλοτριος.
Man. 4. 120.
- Ποθελητος.**
Σκῆλα ποθελητε καται Αναξαγορα. Ep. 1. 6.
- Ποθί.**
—Ηε ποθί σφολεμοιο μεγα σῆμα.—II. κ. 8.
S Y N. Δῆ, ειπει, ποθεν, οτι.
- Ποιανθης.** Vid. Ποιησις.
- Ποιανθης.** Ποιανθης ηνωω προσεμελσαμεν—Ogh. 1048.
- Ποιανθιος.**
Ευ δε Φιλοκλήτην, Ποιανθιον αγλαδν ὑόν. Od.
γ. 190.

Ποίαις.

- Τον Μηλιῶ
Ποιαντος ὑόν—Soph. Ph. 5.
- ΕΡΙΤΗ.** Αμμων, αγακλειτῆς, αγαυῆς,
κρατεροφρων.
- Ποιω, Ποιομαι.**
Ποιω δε φρατις σακῶς μεγα—II. σ 478.
—Ηδὲ μελισσαι
Οικία ποιουσονται ἰδῶ ἐπὶ παιπαλοισση. II.
μ 168.
S Y N. Πρασσω, αυω, εργαζομαι. τιθημι
καθισημι.
- Ποιησις, Ποιηρός.**
—Και ποιηεθ' Αλιαρτον. II. 6. 503.
—Και ποιηεθ' βοτανα.—Eur. C. 44.
S Y N. Ποιανθης, λεχεποιησις, ποωδης, ελωδης,
ποιοδοτηρ, σιτοφόρος, βοτανηφόρος, ευσοτανος,
βοτανωδης, συμφυτος.
- Ποιητής.**
Αιδετε ποιητῶν φύλον—Ep. 1. 2.
S Y N. Μυσοπόλος, μυσοποιός, ωδοποιός, αοι-
δός, αοιδοπόλος, ὕμνητῆρ, ὕμνοπόλος, ὕμνοθε-
της, φιλομυτος.
- ΕΡΙΤΗ.** Σοφος, ακανθολογος, ψυχρός.
- ΡΗΡ.** Μυσῶν ορνις, Μυσῶν ἱερεύς. Μυσῶν
θεραπων. Κυκνος Απολλωνος.
- Ρυθμοῖς και μετρων ποιημασιν ευσοχον ανδρα.
Maneth.
- Πιερίδων αροτιης. Σοφισης Διος. Pind.
Μυσῶν ἱερέν σῆμα Λαλος Σερην.
Ανῆρ τῶν Μυσῶν και χαριτων τροφιμος.
Πιερικη δε μελισσα περι σῆμα εἶον αλαται,
Κηριον ωδινῶσα μελισαγῆς—Ep.
Οι δε Κλαρη παρ' οχθαίς.
- Δαφνηφοροιο Φοιβε**
Λαλον πιοντες ὑδωρ
Μεμνηνοτες βιωσιν. Anac.
- Ποιητός.**
—Αμφὶ πυλῆσ' ευ ποιητῆσι μαχονται. II. ε.
466.
S Y N. Εισποιητος, χειροποιητος, δετος, ρεκ-
τῆς, σκευαδός, τεχνικός.
- Ποικιλω, Ποικιλωω.**
Εν δε χορον ποικιλῶ περικλυτὸς αμφιγυνης.
II. σ 590.
Τῆτον δ'—εποπα—πεποικιλωκε—Aesc. Fr.
- S Y N.** Διαποικιλω, εμποικιλω, καταποι-
κιλλω, εκποικιλω, εγκατασκευαζω, αιολλη,
αιολιζω, δαιδαλλω, παραλλατῶ. προαποικι-
μαι.
- Ποικιλεμων.**
—Η ποικιλεμων Νύξ αποκρυφει φασγ. Aesc. Fr.
21.
* G g g g

S Y N. Ποικιλοσάλος, ποικιλοδερμων, ποικίλος.
 Ποικιλία.
 Ος καλλίος ενν ποικιλμασιν.—Π. ζ. 294.
 S Y N. Ποικιλμῶς, ποικιλία.
 Ποικιλοβελος. Vid. Ποικιλοφρων.
 —Προμηθεά ποικιλοβελον. Hef. S. 521.
 Ποικιλογυρως.
 —Φορμιγιά τε ποικιλογαυρον, Pind.
 S Y N. Ποικιλοφρονος, ποικιλομυθος, πολυφώνος.
 Ποικιλοδερως.
 —Ανδονα ποικιλοδερων. Hef. e. 201.
 S Y N. Αιολοδερως.
 Ποικιλοδερμων.
 —Ιππας ποικιλοδερμονας. Eur. I. A. 227.
 S Y N. Ποικιλοχρους, ποικιλοχρως, ποικιλο-
 χρωματος, ποικιλειμων, ποικίλος.
 Ποικιλοθριξ.
 Ποικιλοθριξ νεβρός.—Eur. Alc. 594.
 S Y N. Στικίδες, καταστικίος.
 Ποικιλομηχανος.
 Ποικιλομηχαν' ερωσ.—Er.
 Ποικιλομητης. Vid. Ποικιλοφρων.
 —Αμφ' Οδυσῆα διαφρονα ποικιλομητην. Π. λ.
 482.
 Ποικιλομορφος. Vid. Ποικίλος.
 Ουθ' ἱματιων βαπῆων Δαπαναίς
 Κοσμησάι ποικιλομορφων. Ag. Pl. 330.
 Ποικιλομυθος.
 —Κρονη ποικιλομυθε. Orph. H.
 S Y N. Ποικιλιδῶδες.—ευγλωτῆος.—ποικίλος
 αυδωμενος.
 Ποικιλονωτος.
 Ποικιλονωτων οφιν.—Pind. P. 4.
 Ποικιλοπτερος.
 Συν δ' ὁ ποικιλοπτερος αμφοβαλῶν
 Ωκυτατῶ πτερω. Eur. Hipp. 1270.
 S Y N. Πτεροποικίλος.
 Ποικίλος.
 —Και ποικίλα τευχέ' εκεστο. Π. γ. 327.
 S Y N. Διαποικίλος, παμποικίλος, υποποικί-
 λος, αἰόλος, παναιολος, ποικιλομορφος, μυριο-
 μορφος, ετεροχρους, πολυχρους, πολυχρωματος,
 στικτός, ποικιλοφρων, πανέργος.
 Ποικιλοσολος. Vid. Ποικιλειμων.
 —Νηὶ ποικιλοσολῶ. Soph. Ph. 346.
 Ποικιλοτερπος.
 Οια σύ, ποικιλοτερπε.—Er. I. 1.
 Ποικιλοτευκίλος.
 Τοιη ποικιλοτευκίλος ἐλιν θεσις.—Er. I. 1.
 Ποικίλοτραυλος.
 —Εἰαρίνοι δε λιγυθογαγοισιν αἰδαῖς
 Κοσσυφοι αχέυσιν ποικίλοτραυλα μελη. Theoc.
 Er. 4. 10.

Ποικιλοφορμιγξ.
 —Ποικιλοφορμιγξος αἰδαῖς.—Pind. Ol. 4.
 Ποικιλοφρων.
 Ο ποικιλοφρων, κοπις, ἠδυλόγος, δημοχαρισῆς,
 Eur. Hec. 133.
 S Y N. Ποικιλοβελος, ποικιλονος, ποικιλομη-
 της, φρονιμος, αγκυλομητης, δολομητης, κερ-
 δαλέος, κακοτεχνος, πανέργος, ποικίλομηχα-
 νος, ποικίλος.
 Ποικιλωδῶδες. Vid. Ποικιλομυθος.
 Η ποικιλωδῶδες Σφιγξ.—Soph. Oed. T. 130.
 Ποικίλος.
 —Ποικίλος αυδωμενος. Ib. Ph. 131.
 S Y N. Πολυμερῶς, διαφορως.
 Ποιμαίνω.
 Ποιμαίνων δ' ἐπ' οἴσσι.—Π. ζ. 25.
 —Ος ρά τε μήλα
 Οἶος ποιμαίνσκειν αποπροθεν.—Od. i. 188.
 S Y N. Ποιμανευω, τομενω, βοσκω.—διαγω.
 διεπω, εκκομιζω φροντιζω.
 Ποιμανδρία. (πολις Βοιωτίας.)
 Ην ες βαθῆαν λαιμίσας Ποιμανδρίαν. Lyc. 326.
 Ποιμανοριον.
 Πολυανδρε δ' Ασίας θυριος αρχων
 Επὶ πάσαν χθονα ποιμα-
 νοριον θεῶσ ελαυνει, Aesc. Per. 75.
 S Y N. Ποιμνη, αγελη, στρατευμα, πλήθος,
 το αδρικόν.
 Ποιμανωρ. Vid. Ποιμήν.
 Τις δε ποιμανωρ επισι.—Aesc. Per. 241.
 Ποιμενικός, Ποιμενικός.
 Ποιμενικόν πιλημα.—Call. Fr.
 Ποιμενικός—ἔακος.—Theoc. i. 23.
 S Y N. Ποιμενιος, ποιμαντικός, ποιμνήσιος, ποιμ-
 νειος, ποιμνητος, νομιος, νομειτικός, βοτηρικός,
 βουκολικός.
 Ποιμήν.
 Τῶν δέ τε τηλόσε δῶπον εν υρεσιν εκλυε ποιμήν.
 Π. δ. 455.
 Εχει σε ποιμέν' εσθλόν.—Eur. Supp. 191.
 S Y N. Ποιμανωρ, ποιμαντωρ, ποιμανεός, βο-
 ποιμνη, επιποιμνη, επιβωτωρ, μηλοστορη, βοτήρ,
 νομειός.—Βασιλείου, κραντωρ, κηδεμων.
 ΕΡΙΤΗ. Αγραυλος, αγριωτης, μηλοτρόφος,
 Ξεινοδοκος, ορειδρόμος, υλοτόμος,
 Εἰσποκων οἶων αγέλας αγροισι νομειων. Theoc.
 Ποιμνη, Ποιμνιον.
 Ουτ' αρα ποιμνησιν καταΐσχηται.—Od. i. 122.
 Αἰτ' ἐμὸν ἐσὶ, κακίσε, το ποιμνιον;—Theoc. 5.
 75.
 S Y N. Αγελη, ἱλας, πῶν, βοσκημα.
 ΕΡΙΤΗ. Αιολομορφος, ευθριξ, ευκρατος, κερ-
 εσσα, κεραιελῆς, οριτροφος, χρυστεομαλλος.
 Ποιμνηθεν

Ποιμνήθεν.

Ηλιθ' αγωγή ποιμνήθεν οἷς—*Ap.* 2. 492.

Ποιμνήτιος, Ποιμνήτιος *Vid* Ποιμηνικός.

Αἶτε κατὰ σταθμοὺν ποιμνήτιον ἠλασκασι. *Il.* 6. 470.

Βοσκίμασι σοῖσι συρίζων

Ποιμνήτας ὕμναιος. *Eur.* *Alc.* 587.

Ποίνας. *Vid.* Εὐμενίδες.

—Πολεμικὴ κρήσσον εἰρηνη βροτοῖς.

Ἡ πρώτη μὲν Μυσαῖσι προσφιλεσθῆναι.

Ποίνασι δ' ἐχθρά.—*Ib.* *Supp.* 490.

Ποινή.

—Μαχεσσομαί εἶνεκα ποινῆς. *Il.* γ. 290.

Δῶχ' ἡδὲ ποινήν Γανυμειδῶς.—*Ib.* ε. 266.

Ποινή δ' ἐτις παῖδός ἐγένετο τεθνηῶτος. *Ib.* γ. 659.

S Y N. Ποινήμα, βλαβή, ἀμοιβή, τιμωρία, δίκη, κολασίς, κολασμός, τιμὴ, προσίμων, δώρα, τίσις, ἀντεκτίσις, ἀποιών.

Ε Ρ Ι Γ Η. Αληγῆς, ἀθελκῆλος, κακοχάρτος, κρουεσσα, δολιοφρον, βαρυδικός, Τανταλία.

Ποινίμος, Ποινάϊος, Ποινήτωρ

Οἷς ὁ μέγας Ζεὺς Ὀλυμπίος

Ποινήμα παθεῖα παθεῖν ποροί. *Soph.* *El.* 212.

—Ποιναιὺς ἴτων ὑπὲρ σελίδος. *Ep.* 1. 7.

—Ποινάτωρ πατρίς. *Aesc.* *Ag.* 1290.

S Y N. Μεταποιήσιος, ποινήτηρ, τιμωρός.

Ποιολογέω.

Ἀ πρὸν ποιολογεῖσα παραίεάτις.—*Theoc.* 3. 32.

S Y N. Σταχυολογέω, ποιολογῶ, βοτανολογῶ.

Ποιονομός.

—Βοτῶν ποιονομῶν. *Aesc.* *Ag.* 1178.

Ποῖος.

—Ποῖον τον μῦθον εἰπάς;—*Il.* α. 552.

S Y N. Οἶος, ὀπῶϊος.

Ποιπνύω.

Ποιπνύον παρέοντε—*Il.* ω. 475.

S Y N. Μεταποιπνεύομαι, ενεργέω, παλεύω, ὑπηρετέω, διακονέω.

Ποιφυγία.

Μητ' ἐν ματαίοις κ' αὐγίσις ποιφυγίαισιν. *Aesc.* *S. T.* 286.

S Y N. Εκφοβία, θρῆνος, βοή.

Ποιφυσώ.

Κρατήρος, ὃν Μελαίνα ποιφύσει.—*Lyc.* 198.

S Y N. Φύσσω, (σφοδρῶς τὴν πνοὴν ἐκπεμπῶ) καταπλήσσω. φεύγω. ἐκφοβέω.

Ποκάς.

Ἄλλ' ἐποκίω σε τὰς ποκάδας. *Ag.* *Th.* 574.

S Y N. Θριξ (διεκρίσιμην.) πλοκαμῖς.

Ποκίζω, Ποκίζομαι.

Τίς τριχάς ἀντ' ἐριων ἐποκίξατο;—*Theoc.* 5. 26.

S Y N. Ποκίζω, πεκώ, κερῶ.

Ποκός.

Ὡς δ' ὅτε ποιμὴν ρεῖα φέρει ποκὸν ἀρσενος οἶός. *Il.* μ. 451.

S Y N. Ποξ, πέκος, ποκαρίον, κῶος.

Πολεμαρχός.

Ἀτεκνὸς κλαυθῶ πολεμαρχός. *Aesc.* *S. T.* 834.

S Y N. Στραταρχός, στραταρχός, ἡγεμών.

Πολιμῶ, Πολεμιζῶ, Πτολεμιζῶ.

Ἡμεῖς περὶ γυναῖκος μίας πολεμισομέν. *Ag.* *An.* 1638.

—Ἀληκτον πολεμιζέων ἠδ' ἐ μαχεσθῆαι. *Il.* 6. 452.

Νῦν μὲν ἀνωγοίμι πτολεμιζέων ὑἴας Ἀχαιῶν. *Ib.* τ. 206.

S Y N. Ἀντιπολεμῶ, διαπολεμῶ, ἐκπολεμῶ, καταπολεμῶ, συμπολεμιζῶ, αἰχμαζῶ, μαχομαι.

Ρ Η Ρ. Πολεμον ἐπιφέρω, ἐκφέρω, ποίω, συναπτῶ.

—φέρων πολυδάκρυον ἀρῖα.—εὐφροσύνῃ οὐκ ἀρῖα.

Μαριάζομαι δῆϊοισι κατὰ κρατερεὴν ὕμνην.

—Μαριαντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο. *Hom.*

Πολεμῖος, Πολεμῖος.

—Οἷς ἐτι μελεῖ πολεμῖα ἐργα. *Il.* 6. 338.

Τὴν γῆν—τῶν πολεμῖων. *Ag.* *R.* 1511.

S Y N. Πολεμῶσι, δῆϊος, στρατιωτικός.

Πολεμῖδός.

Ἐν πολεμῖδοικις ὄπλοισι—*Pind.* *P.* 1.

Πολεμῖτοκος.

—Πολεμῖτοκος μῆτι. *Orph.* *H.*

Πολεμῖτηριον.

Πόσος δρομὸς ἐλᾷ τὰ πολεμῖτηρια. *Ag.* *N.* 28.

S Y N. Ἀμιλλητηριον, ἀγωνισμα. ἄρμα (πολεμικόν.)

Πολεμῖτηριος.

—Βοῆς ἠκαστα πολεμῖτηριας. *Ib.* *A.* 571.

Πολεμῖτης, Πτολεμῖτης, Πολεμῖτηρια.

Καὶ μ' ἐρατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλεγχίσιον πολεμῖτήν. *Il.* ρ. 26

Ἴσος Ἐνυαλίω κορυθαῖκι πτολεμῖτή. *Ib.* χ. 132.

—Κισσίας νομοῖσι πολεμῖτηριας. *Aesc.* *Ch.* 422.

S Y N. Αἰχημητής, μαχητής, διαμαχητής, πολιορκητής.

Ε Ρ Ι Γ Η. Θαρσαλέος, ταλαμῖνος, ταλαφρων, θοδός, ἐκπαγλός, εὐθαρμικός, ρηξήνωρ, μενεπτολε-

μος, φιλοπτολεμος, δαιμων, — ἄτος πολεμῖοιο.— αμοτον μεμαῶς μαχεσθῆαι. *Hom.*

Πολεμῖκλονος.

—Πολεμῖκλόνον ἐργον Ἀρηος. *Hom.* *B.* 4.

Πολεμῖκραντος.

Καὶ δῖόντων πολεμῖκραντων ἀγνόν τελοῖς. *Aesc.* *S. T.* 168.

Πολιμορθορός.

Π Ο

Πολεμοσφορες.

Πολεμοσφορισιν αταις. Ib. Per. 655.

Πολεμος, Πτολεμος.

Ει δὴ ὄμ' ὀμι' πολεμὸς τε δαμά' και λοιμὸς Αχαιίς. II. α. 61.

—Ποθεεσθε δ' αὐτὴν τε πολεμείν τε. Ib. 492.
S Y N. Μαχη, δηϊότης, κῦα, μοθος.

ΕΡΙΤΗ. Αλιασος, απρηκτος, αντιβιος, αιματωση, αρχαλεος, αγρεις, ανὸς, αταρτηρὸς, αντηρὸς, αλεγεινὸς, δυσνηχίης, δηϊός, δακρυσης, δυσπληγίης, βαρὺς, θρασὺς, επιδημιος, εριμὸς, δαρονίος, δαλαιος, κακίς, κρυσης, κυδαλιμος, κισμομανίης, δεινὸς, βαρυτευθίης, θυμοσβόρος, εμφολιος, επιδημιος, εριμλαυτος, αίζυρὸς, πιμρὸς, πολυκημητὸς, πολυφλοιστος, πολυκλαυτος, πολυκηδίης, πολυσπερίης, πολυαιματος, πολυρραγίης, πολυθαρσίης, πολυαίξ, πολυδακρύς, σίτουρως, μεγαλιναρ, λαιψηρὸς, σίδηςιτης, τλιμω, φθισιναρ, φθισιμεσροτος, χαλκεντίης, χαλκοχαρμίης, ψευδορμος, εχθροσπέδς, ολοδς, σκευρως, ὄμοίους, πευκεδανδς, σιγηγερὸς, λευγαλέος, απολεμος, πολυξενος, πολυφλοιστος.

P H R. Τραχέια νιράς πολεμοιο. Pind.

Ιπποχαρμια κλονοι. Aesc. Πολεμοκλοναν εργον Αρηος. Hom. Χαλκειον κῦμα Ενυΐς.—βλοσυρὸς φλοιστος Ενυαλι. Ep.—δερὸς χεμίω. Soph.

—Παγαχάλκος θυελλα. Opp.—δυσνηχεος εργα μοθιο. Cal.

Αντιβίων δε θαλαγίης επεβρεμον, αμφοιλαφίς δε Ηεροθεν απεροσιτίης ανέγροιζισαν οίσοι.

Αγίξες βιος, βομειπς λιθος, μυκησατο Σαλπύξ. Nonn I. 29.—vid. II 3 61. Ib. i. 590.—Lyc. 249.—Cal. I. 14.—Opp. αλ. I. 2.

Πολεω.

Ουδ' αλοχορ κεδίην Ιθακης κατὰ ασυ πολευειν. Od. x. 223.

S Y N. Διαγω, εμπολιτευομαι, ανασρεφομαι, τρεφω ὑπηρετω. πολεω.

Πολεω.

Ειαρι πολίην' θερος δε νεωμηνή' ἔ σ' απατησει. Hef. e 460.

S Y N. Εμπολεω, σρεφω, αρότριαζω.—πολεω.—νεμω.

Πολια, Πολιαι αι.

Πλείον γαρ τί φερεί πολιν νεοτήτος εχεφρων. Nitz.

—Αι πολιαι δ' εμπαλιν αδρανεές. Ep. I. 1.

S Y N. Πολιοτιης.

ΕΡΙΤΗ. Ευσειθίης, θεοειδης, πιυντή.

Πολιανομα.

Θαλασσης πολιαι νομένης πνευματι λαβρω. Aesc. Per. 109.

S Y N. Πολιέμαι, λευκαίνομαι.

Π Ο

Πολιαρχος, Πτολιαρχος.

Σκυννον εβρεφας πολιαρχον ιδειν. Eur. Rh. 381.

—Συ δ' εξελεο πολιαρχος. Call. I. 73.

S Y N. Πολιαρχος, πολιανομος, πολιτευτήης, ασυνομος, πολιτισσανομος, πολιεύς, πολιτίης, πολιταρχίης, πολιτοφυλαξ.

Πολιάς.

Τι δ' εκ Αθηναϊων εἶμεν την Πολιάδα. Ag. Av. 828.

S Y N. Παλίτις, πολιεῦχος.

Πολιζω.

—Οτ' εγῶ και φοίβος Απολλων

Ηρω Λαομεδόντι πολισσαμεν αθλησαντε. II. II. 453.

S Y N. Εκπολιζω, συμπελιζω, κλιζω, πολιν τεχιζω.

Πολιοκροταφος.

—Πολιοκροταφης τε γεροντας. II. 3. 518.

S Y N. Πολιοκρανος, αργυροκρανος, γερων.

Πολιορκω.

Και πεζομαχών, και πολιορκών—Ag. V. 683.

S Y N. Περιήσημ, περσειρατοπεδευειν πολιν. αντιμαχομαι, προσμαχομαι, καταπολεμω, προσβαλλω. Vid. Aesc. S. T. 116.

Πολις.

Θῖν' ἐφ' ἀλὰς πολίης.—II. α. 350.

S Y N. Λευκὸς, λευκανθης, τεφραδης.—γερων

Πολιοχρω.

—Πολιοχρως κυκνος—Eur. B. 1362.

Πολιῦχος, Πολισσεχος, Πολιοχος.

—Ταν Παλλάδα τάν πολιῦχον Call. 5. 53.

—Πολισσεχοιο θεῶς—Trgrh. 435.

—Λοτμιδος πολιοχοι αριθτερα. Ap. I. 312.

S Y N. Πολιάς, πολιτισσῶος, —πολιεύς.—ασυχοχος—ερυσιφλοισ.

ΕΡΙΤΗ. Αριπρεπίης.

Πολιεραιος.

Ο Χιλιαρχος τῷ πολιεραϊου στρατε. Lyc 210.

S Y N. Πολιτοκοπος.

Πολις, Ροετ. Πτολις.

—Πολις Πριανοιο ανακτος. II. 6. 373.

Τρωων οί ναισι κατὰ πλοιν.—Ib. 130.

S Y N. Ασυ, πλοιεβρον, πολισιμα. κωμη, κωμοπολις.

ΕΡΙΤΗ. Αιπὺς, αιπεινή, αρρηκτος, αγλαίη; αγλαοπαις, αγχικελευθος, αγχιφαιήης, αιπυδμιτος, αποσθητος, βαθυγειος, θεοκημητος, θεοφιλής, ευσιμος, ευαριματος, ευνηρως, εργατή, εργατιή, ευλαίγξ, ευεργήης, ευναιετωσα, ευτειχίης, ευτειχεος, ευδμητος, ευπυργος, ευκίμενη, ευρυχορος, ευρυαγμα, καλλιγυναιξ, καλλιπυργωτος, κλυτή, κακοψυγος, λιπαρά, καλλιπλυτος, οφρυσισσα.

εφρευεσσα, κρανογενταν, σιερα, περικλετή, περιβωτος, πολυχρηστος, μυριοπληθής, λαστρόφος, καλλιχορος, φιλομολος, υψιδωμος, υψιβατος, υψικρημος, σιλαριματος, φιλιχρηστος, ευαλος, ιερά, ιμεροεσσα, λευκή, αμβατος.

—Πυργιοι αραρυία. Hom.

—Και πολιοι τροχοειδής ακρα καρνια.

—Τυπος χθονός, αιθέρος οικων. Nonn.

Ουδ' εσιν ετω βαρβαρος,

Ουτε παλιγγλαστος πολιοι, —Pind.

—Και πολιν νεοπολιν

Τησ' υψιπυργον αρτεπυργασαν τότε Aesc.

Πολιπορθοι.

—Βασιλεύ, Τροιας πολιπορθέ—Aesc. Ag. 792.

Πολισμα, Πτολισμα. Vid. Πολιοι.

—Προς το Τρωικον πολισμα—Soph. Ph. 1470.

Πολισσανομοι. Vid. Πολιαρχοι.

—Αρχάς τε πολισσανομοι. Aesc. Ch. 864.

Πολισσοι. Vid. Πολιχχοι.

—Φερασπι, παλισσοι, χαλκοκορισα. Hom. VII 2.

Πολιτάι.

Εχεις άπαντα τα προς την πολιτητα ά δ' α.
Ατ. Eq. 219.

S Y N. Πολιτευμα.—τροπος (βιω)

Πολιτις.

—Υίη Πριαμιο Πολιτη. II. ε. 791.

—Βοη αγαθόν τε Πολιτην. Ib. ω. 250.

—Πολιτις αρχαμος ανδρών. Od. κ. 224.

Πολιτις, Πολιητις, Πολιητις, Πολιητις, Πολιητις.

—Επί δ' ε σφραχοντο πολιται. II. χ. 429.

Τών δ' εξηγησθω κοσμισαμενοι πολιτας. II. ε. 806.

Φοβια ημφοι εν πολιηταις. Eur. Or. 973.

Ω φαρμαθοι πολιητιδοι ακτάς, Ib. Hipp. 1126.

Χαιρετε—πολιητιδες. Eur. El. 1335.

S Y N. Ασός, ασυκός, ενδημος, δημοτις, συντελεστής, ισοτελής.

ΕΡΙΤΗ. Κακολόγος, σεμνός, ευθυμαχος.

Πολιχη.

Πολλάκις εκ Τροιζήνος απ' Ξανθιο πολιχηνης
Ερχομενοι Εγυρηνδε—Call. 4. 41.

S Y N. Πολιχηιον, πολισματιον, ασυρόν.

Πολλάκι, Πολλάκις.

Πολλάκι. μιν ξηνισσεν αρήφιλοιο Μενελαοι. II. γ. 232.

Πολλάκις εν μεγαροισι καθήμενος ημετεροισιν!
Od. δ. 101.

S Y N. Πλησάκις, συχνάκις, θαμά, θαμάκις, θαμνά.—πολύ.

Πολλαδεκάκις. Ατ. Pa. 242.

Πολοι.

—Διωά δε πολιοι ανεχουσι καρνια,
Ουρεαν ηλιβαταν κορυφαι χθονος ηχι τ' αερεθίς
Ηελιοι πρωτησιν ερευγεται ακλινεσσι. Αρ. 3: 161.

S Y N. Σφαίρα, κρανός, κοσμοι.

ΕΡΙΤΗ Αυτοελικτοσ, αργυρεοσ, αερεοις, ασερφοιτοσ, κλεινός, επιάζωνοσ, ορφναίοσ, πολυμορφοσ, υψιμελεθροσ, υψιμεσοσ, φλογοειδήσ ασροχίταν.

Πολυαγροσ.

—Δί αιγιαλόν ζέσ πολυαγροτερον. Ep. I. 6:

Πολυαίξ.

—Πολυαίκοσ πολεμιο. II. α. 165:

S Y N. Πολυορμητοσ, πολυκμητοσ, ασατοσ, δέροσ, ίξωλοσ, βίαιοσ, φοιταλέοσ.

Πολυαιμονιδησ.

Και Πολυαιμονιδην Αμοπαονα.—II. δ. 275.

Πολυαιμων.

Πολυαιμων, φοβοσ, αποκοπή κρατόσ. Aesc. Supp. 847.

S Y N. Πολυαιμοσ, πολυαιματοσ, αιμαλέοσ.

Πολυαινετοσ, Πολυαινοσ.

—Και δοροδ πολυαινετον αλκᾶ, Eur. Herac. 761.

Ω Οδυσσεύ πολυαινε—II. λ. 430.

S Y N. Πολυεταιοσ, πολυκληνοσ, πολυκλετόσ, πολυκκλητοσ, πολυφημοσ, κλυτοφημοσ, ερικυδηόσ.

—μυθολόγιοσ, φλυαροσ.

Πολυαλγησ.

Θελγων ανθρωπον πολυαλγηά σπηματα ιωσαν,
Ο'ρη. Η.

Πολυανδροσ, Πολυαναρ.

Πολυανδρου—Ασιας—Aesc. Per. 73.

—Πολυανορι δ' εν ξενοντι θρονω—Eur. I. T. 1281.

S Y N. Πολυανθρωποσ, ευαναρ.

Πολυανθεμοσ, Πολυανθήσ.

—Μιτραιοσ πολυανθεμοιοι—Anac. 58. 3.

—Οθι τε δριοσ ην πολυανθεόσ υλιοσ. Od. ξ: 353:

S Y N. Ευανθεμοσ, ευανθήσ. πολυρρόδοσ, πολυρροδήσ.

Πολυαρματοσ.

Τᾶ πολυαρματοφ Θεσᾶ. Soph. An. 155:

Πολυαρρητοσ.

Εσ πολυαρρηκτον κακόν ηκομεν.—Theog. 817:

Πολυαρρητοσ.

—Πολυαρρητοσ δέ τοι εσι. Od. τ. 404.

S Y N. Πολυποθητοσ, ποθηνοσ, πολυηρατοσ, πολυευκτοσ, πολυζηλωτοσ, πολυζηλοσ, πολυθελοσ.

Πολυαρχοσ.

Αιακον—πολυαρχον—Pind. N. 7.

* Η h h h

S Y N.

- S Y N. Πολυκοιρανός, πολυδυναμός.
 Πρλαστρος, Πολυασίρος. Vid. Δέων.
 —Το Διός πολυαστρον εδος. Eur. I. 870.
 S Y N. Κατασείρος, ασείρος.
 Πολυαυλαξ.
 —Ου πείθει πολυαυλακος ἐμ' ὁ γεραίος. Ep.
 Suid.
 S Y N. Μεγας, πλατύς.
 Πολυαυχενος.
 —Ερ Δερνη πολυαυχενον ωλεσεν ἕδρην. Ep. I. 4.
 S Y N. Πολυδείρας
 Πολυδαφης.
 —Σώματα πολυδαφη—Aesc. Per. 275.
 Πολυβενθής.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθῆος ἐντὸς ἰκοντο.
 Π. α. 432.
 S Y N. Βαθυκεμων, βυσσηεις, βαθύς.
 Πολυβολος.
 Ω βασιλεῦ χώρας τῆς πολυβολου—Eur. Fr.
 Πολυβος.
 —Τὴν σφιν Πόλυβος ποτισε δαΐφρων. Od. β.
 373.
 Πολυβοτεια. Πολυβοσκος.
 —Επὶ χθονα πολυβοτεια. Π. γ. 265.
 Πολυβοσκον—γαίαν, Pind. Ol. 7.
 Πολυβοτος.
 Πολυβοτὸς τ' αἰὼν βοτῶν. Aesc. S. T. 780.
 S Y N. Πολυφορος. ευκαρπος.
 Πολυβοτρως.
 Αἱ δ' ἐπὶ Βεπρασιν πολυβοτρως—Theoc. 25. 11.
 S Y N. Αμπελεις.
 Πολυβελος.
 —Πολυβελος Αθηνη. Π. ε. 260.
 S Y N. Ποικιλοβελος, πολυφραδής, πολυφραδ-
 μων, πολυπαιπαλος, πολυγυμων, πολυφρων,
 πολυμυχανος, εχεφρων, ιδρις, συνετός, πολυ-
 μητις.
 Πολυβυτης.
 Εν δ' ἀνδρες ναισι πολυβυτινες, πολυβύται.
 Ib. ι. 154.
 Πολυβροχος.
 —Και πολυβροχ' ἄμματων, Eur. Her. f.
 1035.
 Πολυβωλαξ.
 Αλλ' ὅτ' αν ηπερον πολυβωλακα—Ath. I. 8.
 Πολυβωμος.
 Ω μεγαλ', ὦ πολυβωμε, πολυβωλι, —Call. 4.
 266.
 S Y N. Πολυναός.
 Πολυγαλαχίος.
 —Πασαων πολυγαλαχίοτατην. Ep. I. 1.
 Πολυγαμος.
 Πολυγαμον, τεκνοισιν επαδυρον—Man. 5. 268.
- Πολυγηθης.
 —Πολυγηθεες Ωραι. Π. φ. 450.
 S Y N. Πολυχαρίς.
 Πολυγηρας.
 Διμῶν οἴζυρην απαμυνομενη πολυγηρας
 Νικῶ, —Ep. I. 1.
 Πολυγλευκος.
 Ουδε πολυγλευκε γεμορός βοτρως. Ep. Suid.
 Πολυγληνος.
 Οἶα πολυγληνε Βικδλον Ιναχίης. Ep. I. 7.
 S Y N. Πολυοφθαλμος, πολυομματος, πολυ-
 δερκής, οφθαλμος.
 Πολυγλωσσος.
 —Και πολυγλωσσα δρυός. Soph. Tr. 1184.
 S Y N. Πολυφραδής, πολυλόγος, πολυλαλος.
 πολυρημων.
 Πολυγλαχιν.
 —Πολυγλαχινε σιδηρω—Dion. 476.
 Πολυγναμπίος.
 —Πολυγναμπίω τε σελίνω. Theoc. 7. 68.
 S Y N. Ευκαμπης, ευτρεπίος, ευγναμπίος,
 πολυκαμπής, πολυκαμπίος.
 Πολυγνητος.
 Τρωων πολυγνητων γενοσ. Pind. N. 10.
 S Y N. Πολυφατος, πολυλαινετος, ευγνωσος.
 Πολυγομφος.
 Τοσσον τοι ηῶν γε πεπειραμαι πολυγομφων.
 Hes. ε. 658.
 Πολυγονος.
 Προνομα δε βοτα τῶς
 Πολυγόνα τελεθει. Aesc. Supp. 700.
 S Y N. Πολυφόρος, πολυκαρπος.
 Πολυδαϊδαλος.
 Και δια Δαρικος πολυδαϊδαλου ηηρεισο. Π. γ.
 358.
 —Και χρυσος πολυδαϊδαλος, —Od. ν. 11.
 S Y N. Ευποιστος, πολυκατασκευαστος, πολυ-
 κῆσμος, ποικίλος.
 Πολυδαϊμων.
 —Ω πολυδαϊμων. Orph. H.
 Πολυδακρυς, Πολυδακρυτος, Πελυδακρυς.
 —Πολυδακρυν Αρηα Π. γ. 132.
 Αργαλει, πολυδακρυς, —Ib. ρ. 544.
 Στάς δ' απανευθε μαχίης πολυδακρυτε, εντε
 αμεισεν. Ib. 192.
 —Πολυδακρυτος δε τοι εσαι. Ib. ω. 620.
 S Y N. Αριδακρυς, αριδακρυος. δακρυσει, αι-
 ολοδακρυς, πολυθρηνος.
 Πολυδαμας, Poet. Πελυδαμας.
 Πελυδαμάντος ἐταίρον αγαυη Πανθοιδαιο. Π. ο.
 446.
 ΕΡΙΤΗ. Αμυμων, αμωμητος, αγαπινωρ, εγ-
 κροπαλος, εμμενις, πεπιμμενος, σαορρων,
 Πελυδαμα,

Π Ο

- Πολυδάμα, συ μιν εσσι φυγοπόλεμος και αν-
αλκίς. Cal.
- Πολυδάμνα.
—Τα οί Πολυδάμνα πορην Θώνος παρακοιτίς.
Od. δ. 228.
- Πολυδεγμων.
Τεινει προς αϊθραν κρατα πολυδεγμων λοφος.
Lyc. 700.
- SYN. Πολυχανθίς. ευρυχωρός.
- Πολυδεράς.
Ακροτάτη κορυφή πολυδεράδος Ουλυμπείο. II.
α. 499
- SYN. Πολυαυχενός.
- Πολυενδρεός.
Και μοι κήπων εχει πολυενδρεών.—Od. δ. 737.
- SYN. Πολυενδρος, ευδενδρος, καταδενδρος,
δενδροφόρος.
- Πολυερκίης.
—Φαος πολυερκίος Ηΐς. Hes. δ. 451.
- SYN. Πανδερκίης, πολυγληνος. ευσοχος.
- Πολυεσμος.
—Ε-ί σχεδίνης πολυεσμου σηματα πασχων.
Od. ε. 33
- SYN. Πολυγομφος.
- Πολυευκίης.
—Και πνύξ αγαθόν Πολυευκίεα. II. γ. 237.
- ΕΡΙΤΗ. Αμώμητος, αεθλοφόρος, ανικητος,
δΐος, κρατερός, πυκίης, οινώπτος, φοβερός,
Κασορα και πολυενκε΄ αειδέο Μεσα λιγεια,
Τυδαείδας, οι Ζήνος Ολύμπιε εξέγενοντο
Τες υπο ταυγετε κορυφης τεκε ποτνια Αψη.
—Τυδαριδαι. ταχέων επιβητορες ιππων. Hom.
Διογενης πρώτος Λακεδαιμόνιος Πολυευκίης.
Opp.
- Πολυεινός.
—Αραχταίοι μιτε πολυεινεία κάρην, Ep. I.
- Πολυειφίος.
—Πολυειφίον Αργος ίκοιμιν. II. δ. 171.
- SYN. Διψαλεός, ενδρος.—πολυποθίτος.
- Πολυειδονός.
Σει πρώτον Ιοΐ πολυειδονον πλαινη φρασω Aesc.
Pr. 787.
- SYN. Πολυταραχος.
- Πολυειδρος.
Πολυειδρος ευγας οφελος—Ib. Supp.
- Πολυειρη.
Τον τεκε Πηλίας θυγατηρ καλή Πολυειρη
Σπερχηώ ακαμαντι γυνή θεΐν ινιθείσα. II.
π. 175.
- Πολυειρος.
Εκταρ δ' ως ενοση κασιγνητην Πολυειρον. II.
υ. 419,
- ΕΡΙΤΗ. Θεηγενής, αντιθεός, Πριαμιδής.

Π Ο

- Πολλοίς διαίλοις κυματων φορμμενος
Ακλαυτος, αταφος—Eur.
- Πολυειρος.
Ενθ' αλοχος πολυειρος εναντι ήλθε θεΐτη. II.
ζ. 394.
- Πολυειθής.
Ανθρωπων δ' ολιγοδραυων πολυειθεια φυτλην.
Oiph. 428.
- Πολυειθής.
—Καρπών πολυειθής. Oiph. H.
- SYN. Πολυμερής, πολυτροπος, παμποικι-
λος, παντομοιγής, πολυμορφος. πολυαριθμος.
πολυτελής. πολυχροός.
- Πολυειθός.
Ο δ' Αξαντα μετωχέτο και Πολυειθόν. II. ε.
148.
- Πολυελικτος.
—Πολυελικτον αδανά. Eur. Ph. 325.
- SYN. Πολυπλεκτος, ποικίλος.
- Πολυεργός, Πολυεργής. Vid. φυτοσηΐρος.
Τάτ' οσειν φωτός πολυεργός.—Ep. I. 3.
- SYN. Πολυπραγμών, περιεργός, επιποιός,
φιλοποιός, δυσεργής, φιλεργός, καματωδής,
αιυσιεργός, πολυμοχθός.
- Πολυετής.
Ηκει συν αλοχω πολυετης σεσσωμενος. Eur. Or.
473.
- SYN. Πολυέτηρος, πολυένος, γηραιός, μα-
κροβίος, πολυχρονίος.
- Πολυευκτος.
Ω πάσι φίλος και πολυευκτός ολβος. Aesc.
Eum. 540.
- SYN. Πολυποθίτος, πολυαριθτος, πολυσεπίτης,
τιμιος.
- Πολυζήλος, Πολυζήλωτος.
—Τον πολυζήλον πόσιν. Soph. Tr. 188.
- Και μοι πολυζήλωτος
Αιεί συν θεοΐσιν φοιτά. Eur. Hipp. 169.
- SYN. Πολυαριθτος.—επιθάνος.—πολυσεπίτης.
τιμιος.
- Πολυζυγός.
Ασχαλαα παρά νηΐ πολυζυγω.—II, ε. 293.
- SYN. Πολυκαθεδρος, πολυκλήτης.
- Πολυζωός.
—Πολυζωοισιν εν ασφοίς. Man. 4. 516.
- Πολυπράτος. Vid. Πολυαριθτος.
—Εν Θηβη πολυπρωταφ αλγεια πασχών. Od.
λ. 274.
- Πολυηγορός,
—Πολυηγορος Αργω. Oiph.
- Πολυηκίης, Πολυηκίητος.
—Εν αιγιαλω πολυηκίη κύμα θαλασσης. II. δ.
422.

- Πολυηχιτης δ' ἔπειτο κῆμος Eur. Alc. 928.
 S Y N. Πολυταραχος, πολυθροος, πάλυσμαρα-
 γος, εριβρομος, ηχηεις, πολυφωνος, πολυκελα-
 δος, πολυεραβος, πολυερεϊδης, πολυερεϊ-
 ζος, πολυερεϊος, πολυεραβος.
- Πολυθαλμιος. Vid. Υγίεια.
- Πολυθαρσος.
 Ει γαρ νῦν Τρωεσσι μενος πολυθαρσος ἐνεσι. II.
 p. 156.
 S Y N. Ευθαρηής, παντολμος, ταλασιφρων,
 πολυτλημων.
- Πολυθεος.
 Μηδ' ἰδης μ' ἐξ ἑδρᾶν
 Πολυθεων ευσιασθησαν. Aesc. Supp. 430.
- Πολυθερσιδης.
 Ω Πολυθερσιδη φιλοκερτομε.—Od. χ. 287.
- Πολυθεος. Vid. Πολυαρτος.
 —Τεκνων πολυθεσε τοκεῦσι. Call. 6. 48.
- Πολυθρος.
 Πολυθυροτατον ναπος.—Κιθαιραν. Eur. Ph. 818.
- Πολυθρεμμων.
 Ὁ μεγας και πολυθρεμμων Νῆλος—Aesc. Per.
 33.
 S Y N. Πολυθρεμματος, πολυτρόφος—πολυ-
 αρχος, πολυετος, πολυερην, πολυμηλος, ευ-
 μηλος.
- Πολυθρηνιτος.
 Τῆς πολυθρηνικῆς—γενεις.—Er. 1. 3.
- Πολυθρηνος.
 Πολυθρηνον αἰῶνα—Ib. Ag. 723.
 S Y N. Πολυδακρυς, πολυδακρυτος, πολυκω-
 κυτος, πολυπειθής, βαρυπενθής, επικλαυτος,
 ερικλαυτος, πολυκηδης, πολυκλαυτος, πολυ-
 σνος, πολυπαθής.
- Πολυθροος. Vid. Πολυηχίης.
 Ορθρον ὑπὸ σικεῖντα πολυθροος ηλυθε φημι.
 Tigrh. 230.
- Πολυθρυλλητος.
 Πολυθρυλλητοτε.—Sibyl. 1. 3.
 Τῆς πολυθρυλλητικῆς καλλιᾶς φαιτασις. Er. 1. 7.
 S Y N. Πολυθροος, πολυλαϊνιτος, ονομασοτατος.
- Πολυθυτος.
 Μελλοντι δ' αὐτῷ πολυθυτος τευχεν σφαγῆς.
 Soph. Tr. 769.
- Πολυιδμων. Vid. Πολυιδρις.
 Μυρια κῆλι μαγισσι περων πολυιδμισσι δᾶρα.
 Orph. L.
- Πολυιδος.
 —Γεραν αγαθὸς Πολυιδος. II. v. 666.
- Πολυιδρια, Πολυιδρεια.
 —Πολυιδρεμισι νοσο. Od. ψ. 77.
 S Y N. Πολυπερια, δαημοσυνη, πολυφροσυνη,
 πολυμαθημοσυνη.
- Πολυιδρις, Πολυιδρις.
 —Μαλα περ πολυιδριν εὔσαν. Ib. 82.
 —Ἐπ' εὐερε τελετης πολυιδριος αθλις. Orph.
 H.
 S Y N. Πολυπεριος, εμπειρος, επισημων, δαη-
 μων, πολυιδριων, πολυμαθής, πολυγνωμων,
 πολυγραμματος, πολυειδημων, πολυμεσος,
 πολυσκεπτος.
- Πολυιππος.
 Τῶσι δ' ἐπ' Ἀδμητῶιο παῖς πολυιππος ἀρεσι.
 Tigrh. 169.
 S Y N. Ευιππος.
- Πολυιχθους, Πολυιχθους.
 Η ες οἶδμ' ἄλιον πολυιχθουον ἀμφίς ερυσσι.
 Hom. A. 417.
 S Y N. Πολυκητης, ιχθυοτρόφος.
- Πολυκαγκίης.
 Τῶν δ' ἐπὶ ἔν πινοντ' ἀρετιν πολυκαγκία διψαν
 II. λ. 641.
 S Y N. Καταξηρος, πολυξηρος.
- Πολυκαῆς,
 —Και ἐν πολυκαῆί ογκω Ερση—Er. 1. 3.
- Πολυκαμμορις.
 Ουδε γαρ εδ' ἰχθους, πολυκαμμορε, σῆο λε-
 λειπται. Er. 1. 1.
- Πολυκαῆς. Vid. Πολυκίῆος.
 Ἰν προπυργοι θυσιαι πατρὸς
 Πολυκαῆς βοῶν ποινομῶν. Aesc. Ag. 1178.
- Πολυκαπτος.
 Μη σ' αἰθαλαση πολυκαπτον σῆγος πεπλευς.
 Eur. Elec. 1140.
 S Y N. Ψολδης, καπνωδης.
- Πολυκαρπος.
 Εἶθα δὲ οἱ πολυκαρπος ἀλαῆ ερεῖζωται. Od. η.
 122.
 S Y N. Ευκαρπος, ευγενος, καρποφορος, πολυ-
 γονος, πολυτόκος.
- Πολυκασσι.
 —Γηλεμαχον λῦσεν καλῆ Πολυκασσι. Ib. γ.
 464.
- Πολυκερδεια.
 Αὐταρ δ' ἦν ἀλοχον πολυκερδεῖσιν ἀνωγε, Ib.
 α. 166.
 S Y N. Πικεργια, μεθοδεια.
- Πολυκερδής.
 Αἰετ' ἐπὶ σῆθησσι νοου πολυκερδῆα νομῶν. Ib. ε.
 255.
 S Y N. Δολομητις, ποικιλοφρων, κερδαλέος—
 πανῆρος.
- Πολυκερως.
 —Ἐκερε πολυκερων φονον. Soph. Aj. 55.
 S Y N. Ευκερως, κερατήφορος.

- Πολύκεσος.
 Ἀγχε δέ μιν πολυκεσος ἰμάς ἀπαλήν ὑπὸ δερῆν.
 Π. γ. 371.
 S Y N. Πολυκεντήτος, πολυραφός, ποικίλος.
- Πολυκηδής.
 —Και νόσον ἐμὴν πολυκηδέ' ἐνίσπῳ. Od. ι. 37.
 S Y N. Πολυμερίμος, πολυμερίμερος, πολυ-
 θήνος, πολυφροντίς, πολυφροντίσιος.
- Πολυκήτης. Vid. Πολυχιθῶς.
 —Πολυκήτῃ Νῆλον. Theos, 17. 98.
- Πολυκλαυτός, Πολυκλαυτός. Vid. Πολυθρήνος.
 Πολυκλαυῶ ἐνὶ τυμβῶ. Hom. XXXVI.
- Πολυκλεῖος.
 Παρβενικὴν δὲ φυλάσσε πολυκλεῖοις θαλαμοῖσι.
 Phoc. 203.
- Πολυκλέτος.
 —Πολυκλέτον—γενος Ἰαμίδ' ἄν—Pind. Ol. 6.
- Πολυκλήης,
 Σῆο πολυκλήεντα τυπον ὄησαντο—Er. I. 4.
- Πολυκλήϊς, Vid. Πολυζυγός.
 Καὶ φεύγειν συν νηυσὶ πολυκλήϊσι μελευσῶ. Π.
 6. 74.
- Πολυκλήριος.
 Ἠγαυρὸν δὲ γυναῖκα πολυκλήριον ἀνθρώπων.
 Od. ξ. 211.
- Πολυκλήτης.
 —Πολυκλήτοι δ' ἔταν ἄνδρες. Π. δ. 438.
- Πολυκλήνῃς,
 Καὶ δὲ σίνενοι τῶν δὲ πολυκλήνῃς τελεθεσίην.
 Man. 3. 332.
- Πολυκλύσιος.
 —Πολυκλύσιον ἐνὶ ποντῶ. Od. δ. 354.
 S Y N. Πολυφλοῖστος, πολυκλύμιον, πολυτα-
 ραχός.
- Πολυκμήτος.
 —Πολυκμήτος τε σιδήρος. Π. ζ. 48.
 —Πολυκμήτι θαλαμοῖο. Od. δ. 718.
 S Y N. Πολυδαίδαλος, πολυκαμάτος, κμη-
 τὸς, τυκίος.
- Πολυκνήμιος.
 —Πολυκνήμιον τ' Ἐτεωνόν. Π. 6. 497.
 S Y N. Ὑλωδῆς, δρυμωδῆς.
- Πολυκνήσιος.
 —Πολυκνήσιον ἐπὶ βωμῶν. Tryph. 437.
 S Y N. Πολυδοῖμος, πολυπνοός.
- Πολυκοῖνος.
 —Τὸν πολυκοῖνον ἄδαν. Soph. Aj. 1212.
 Τὰν πολυκοῖνον ἀγέλλιον. Pind. P. 2.
 S Y N. Παγκοῖνος.
- Πολυκοῖρανι.
 Οὐκ ἀγαθὴν πολυκοῖρανι—Π. 6. 204.
- Πολυκοῖρανος. Vid. Πολυαρχός.
 Κυδῖς, Ἀχαιῶν πολυκοῖρανε, Ag. R. 1302.
- Πολυκολυμβός.
 Χαιροντες ὡδῆς πολυκολυμβοῖς μελεσίῳ. Ib.
 247.
- Πολυκρανός, Πολυκαρῆνος.
 —Ἡ πολυκρανός γ' ἰδ' ἐν Δρακῶν.—Eur. B. 1015.
 —Πολυκαρῆνον ὄφιν. Er. I. 4.
 Τυφῶς Κίλιξ πολυκαρῆνος—Pind. P. 8.
- Πολυκρατῆς.
 —Πολυκρατῆς ἀράϊ φθιμένων. Aesc. Ch. 404.
 S Y N. Ευρισθενῆς, ερισθενῆς, παγκρατῆς,
 πολυδυναμός.
- Πολυκοῖτος.
 Βαινὴ γὰρ τάδε θεῶα πολυκοῖτα σαΐσιν ἐφετ-
 μαῖς. Orph. H.
- Πολυκρετός.
 —Κίθαρη πολυκρετῶ, Ib.
- Πολυκροτός.
 —Πᾶνα, —πολυκροτόν, ἰδ' ὕγλωτα. Hom. XVIII
 37.
- Πολυκρένος.
 Καλὰ πολυκρένων ἐκπρόροις ὄσηματων. Er. I. 4.
- Πολυκρέανος, Πολυκρέσιος, Πολυκρήμων, Πολυκρήσιος.
 —Πολυκρέσιος γ' ἐρ Ἀπολλῶν,
 Καὶ τε πολυκρέσιος.—Call. 2. 35.
 —Ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῶ
 Ναῖε πολυκρήμων, πολυκρήσιος—Π. ε. 613.
 —Πολυκρήτων τε δόμων μετοχός. Eur. Andr.
 768.
- S Y N. Πολυμῆλος, ἀφειδός, πολυκλήρος, πο-
 λυρῆν, πολυπαμμῶν, πολυκλήσιος, πλυσσιος, πολυ-
 ολβός, πολυπροβάτος, πολυχρημάτος, πολυ-
 χρημῶν.
- Πολυκρήτις, Vid. Φυσις.
- Πολυκρήσιος.
 Τῶν πολυκρήσιων γὰρ ἀσκοποὶ θεοί. Aesc. Ag.
 468.
- S Y N. Πολυκαῖνῆς, πολυκρηαῖος, πολυκρηθῆρος.
- Πολυκρόριδος.
 Ἐκ δ' ἀρα Πεισανδροῖο Πολυκρόριδος ἀνακλῶς.
 Od. σ. 298.
- Πολυκρήρ.
 —Πατὴρ δέ μοι ἐστὶ Πολυκρήρ. Π. ω. 397.
- Πολυκυδῖσιος.
 Τῶν πολυκυδῖσιον μναμονα θεσμοσυνας. Er. I. 3.
- Πολυκῶθων
 Τῷ πολυκῶθωνος τῷ τ' ἤριον Ἀρκαδίωνος. Athen.
 I. 10.
- Πολυκῶκτος. Vid. Πολυθρήνος.
 Βῆς πολυκῶκτες εἰς Αἴδαο δόμους. Theos.
 244.
- Πολυκῶμος.
 Πολυκῶμος κατὰ δαῖτας. Anac. 42. 14.

Πολυκωπος.

Μη σταιν πολυκωπον οχημα
Ναός αὐτῶ.—Soph. Tr. 668.

Πολυλλῆος Vid. Πολυθρέμμων.

Πολυλλισος, Πολυλλιτος.

—Πολυλλισος δέ σ' ἴκανα. Od. ε 445.

Αστριν πολυδωμε, πολυλλιτε.—Call. 4. 316.

SYN. Προσικτωρ.—πολυσεπίος, πολυλιτα-
νευτος.

Πολυμαθής. Vid. Πολυΐδρις.

Ανδρῶν παροντων πολυμαθῶν και δεξιῶν. Ar.
V. 1170.

Πολυμαθημοσυνη. Vid. Πολυπραγμοσυνη.

Πολυμεδιδμωνος,

Δαματες μεγα χαίρει, πολυμορφε, πολυμεδιμε.
Call. 6. 2.

Πολυμετρος.

—Εκ γῆς πολυμετρον λαβῶν σταχυν. Eur. Fr.

Πολυμεθης.

Πολυμεθῆς χαροίτε· το δ' ὄκπίσον ἡδὺ ποθῆναι
μετρον. ἐμὶ πασις ἀρκιον ευφροσυνης. Ep. 1. 2.

Πολυμερις.

Ουτος ὁ πολυμερις.—Ep. 1. 3.

Πολυμιλη.

Παρθενιος, τον ετικηε χωρῶ καλή Πολυμιλη
Φυλαντος θυγατηρ.—Il. π. 180.

Πολύμηλος. Vid. Πολυθρέμμων.

—Και Ορχομενον πολυμηλον. Il. ε. 605.

Πολυμνις.

Ω μοι ἐγὼ πολυμνις.—Ep. 1. 1.

Πολυμνησαρ.

Προς ανδρῶ, ὁσ αρχαι τῆσδε Πολυμνησαρ χθονός.
Eur. Hec. 8. 771.

Ὅσ την αριστην Χερρονησιαν πλακα.

Σπειρε, φιλιππον λαδν ευθυαν δορί.

Θρηικιος ἱπποτης.—αισιωτατος. Eur.

Πολυμητης, Πολυμητις, Πολυμητος.

—Εν δ' αρχος εβη πολυμητις Οδυσεύς. Il. α.
311.

Αλλά πολυμητοιο λαχῶν ἀρεσθηία τεχνης. Ep.
1. 4.

SYN. Πολυβελος, αἰολομητις, μητιετης, πο-
λυμηθος, πολυφρων, περισσοφρων, απατηλιος,
προμηθης.

Πολυμηχανια.

Και Κιρκης κατελεξε δολον πολυμηχανηνητε.
Od. ψ. 321.

SYN. Ευμηχανια.—πολυπλοκια.

Πολυμηχανος.

—Επεί πολυμηχανός εσι. Od. α. 205.

SYN. Πολυβελος, πολυτεχνος, πολυπαιπα-
λος, μηχανογραφος, πανῆργος, αλωπηξ, σο-
φιστής.

Πολυμιγής

—Και βληχά πολυμιγής τοκαδων. Ep. 1. 4.

Πολυμικίος. Vid. ΐυσις.

Πολυμίσθος.

—Σθενελαίδα την πολυμίσθον. Ep. 1. 7.

Πολυμιτος.

Πολυμιτων πεπλων. Aesc. Supp. 439.

Πολυμνησειος.

Και πολυμνησει αειδει

Μυσικῆν τε μαρθαγει Suid.

Πολυμνησος

—Πολυμνησην τε γυναῖκα. Od. ξ. 64.

SYN. Πολυμνησευτος, πολυμυφος.

Πολυμνησος, Πολυμνητος, Πολυμνησος.

Τετων θεοῖσι χριη πολυμνησον χαριν τινειν.—
Aesc. Ag. 830.

Σπερμα πολυμνησον πολυωνυμον Ευβελῆος,
Orph. H.

Σπερμα πολυμνητον, πολυωνυμε—Ib.

Πολυμνησων

Γενε πολυμνησων εφατηρ Ιῶς Aesc. Supp. 544.

SYN. Πολυμνημων.

Πολυμνια. Vid. Μῆσαι.

Τερψιας ορχηθησοῖο Πολυμνια πανσοφος εὔρεν.

Αρμονηη πλαισι Πολυμνια δῶκεν αοιδαῖς.
Ep. 1. 1.

Πολυμορφος.

—Θεῶν διφυῖ, πολυμορφον. Orph. H.

SYN. Αιολομορφος, ποικιλομορφος, πολυει-
δής, πολυσχημαν.

Πολυμορχθος.

—Των πολυμορχθων τινα Τρωῖαδων. Eur. Hec.
93.

SYN. Πολυπονος, πολυωδινος, αθλιας, πολυ-
εργής, πολυεργος.

Πολυμυθος.

Παῦρα μεν, αλλά μαλα λιγως· ἐπει κ πολυμυ-
θος. Il. γ. 214.

SYN. Πολυηγος, ποικιλομυθος, ταχυμυθος,
ἡδυεπης, φλυαρός, περιεργος.

Πολυναςος.

—Πολυωνυμε και πολυνε. Theoc. 15. 109.

SYN. Πολυβωμος.

Πολυναυτης.

Πολυχηρ, και πολυναυτης. Aesc. Per. 83.

Πολυνεκης.

—Αμῆ αντιθεω Πολυνεκει λαδν αγερων. Il. δ.
377.

—Αληθως δ' νομα Πολυνεκην πατηρ

Εθετό σοι θεα προνοια νεκεων επανυμων. Eur.
Ph. 650.

Πολυνεφελης.

—Ουρανῶ πολυνεφελα—Pind. N. 3.

Πολυνημειος.

- Πολυννημιος.
—Οὐδὲ γαλήνην
Ἀργὴν ἠσπασαμένη τὴν πολυννημίνην. Ερ. I. 1.
- Πολυνοιος
Ἀμφιάλος Σ' υἱὸς Πολυνηκε Τεκίσιδαο. Od. Σ.
114.
- Πολυνιφίς
Πάτρινα κατὰ θύρα πολυνιφέα. Eur. Hel. 1342.
S Y N. Νιφοβλής, υιφοβόλος. Χιοιωδής.
- Πολυξενος, Πολυξένος.
Τὸν πολυξενότατον Ζῆνα. Aesc. Supp 163.
—Πολυξενόισιοχορον πολέμοιο. Tigrh 35.
S Y N. Ευξένος, φιλοξένος.
- Πολυξενή, Πολυξενή.
Λαβῶν δ' Ἀχιλλέως παῖς Πολυξενὴν χερὸς
ἔστιν ἐπ' ἀκρὸς χρωμάτος, κ. λ. Eur. Hec. 523.
ΕΡΙΤΗ. Ἀγνή, ευπεπλος, βαρυδάκρυς, βα-
ρυδάκρυτος, δυσπαρθένος.
—Ευκαρδία ψυχῆντ' ἀριστή.—
Νυμφὸν αἰνυφὸν παρθενοῦντ' ἀπαρθενοῦ. Eur.
- Πολυξένος.
—Πολυξένος θεοειδής
Τὸς Ἀγασθένης Αὐγυιάδαο ἀνακτος. Il. 6.
623.
- Πολυξενῶμαι.
Ποῖαν σε φῶμεν γαῖαν ἐκλελοιπότα
Πολυξενῶσθαι;—Eur. Fr.
S Y N. Ἐπιξενῶμαι.
- Πολυξέσιος.
—Ἐν πυλαίσι—πολυξέσιος. Soph. Oed. C. 1640.
S Y N. Πολυκμήτος.
- Πολυοδμος. Vid. Ωραι.
S Y N. Πολυοσμος. ευωδής.
- Πολυολβιος, Πολυολβος. Vid. Πολυκλεανος.
Νυξ πολυολβίη, πᾶσι ποθεινή.—Orph. H.
—Τεχνῶν μῆτερ πολυολβε, Ib.
- Πολυοργίς
Ὅσε πολυμνησον πολυοργίον εὐράτο Παιῶν
Ἀρρητοῖ, κρυφίον ροιζήτορα.—Ib.
- Πολυορπιθος, Πολυορπίς.
Πολυορπιθὸν ἐπ' αἴαν. Eur. I. T. 435.
- Πολυοχος.
Οὐ σῆς θραμὲν πολυοχε τυραννίδος. Eur. Rh.
166. (πολυοχλῆ. Valc.)
- Πολυπαιπαλος. Vid. Πολυδεσλος.
Τὴν δ' ἀρα φεινῆκες πολυπαιπαλοῖ ἠπεροπευον.
Od. ο. 418.
- Πολυπαμμων. Vid. Πολυκλεανος.
—Ὡς οἶες πολυπαμμωνος ἀνδρὸς ἐν ἀυλῇ. Il.
δ. 433.
- Πολυπαμφας.
—Πολυπαμφας αἰγλή. Ερ. I. 4.

- Πολυπαρθένος. Vid. Βακχος.
Πολυπαταξ.
Πολυπαταγα θυμελων, Ath. I. 14.
Πολυπερος. (Vid. Φυσις.) Πολυπερών.
Φαυλήν σεμνὴν, ἀγανὴν πολυπερον. Ar. L.
1110.
—Ἐδαν πολυπερονας ἄρκος
Θηρῶν οἰωνῶν τε—Orph. 33.
S Y N. Πολυίδρις, πολυμαθής.
- Πολυπειθής. Vid. Πολυθρηνος.
Μήτηρ Ἀλκυονος πολυπειθέος οἶτον εχέσα. Il. 1.
559.
- Πολυπημων.
Ἡ γὰρ ἐπιλυσις πολυπημονος ἐστὲν αἰχμᾶ.
Hom. M. 37.
S Y N. Πολυελαβής, βλαβερός, πολυσίνος,
πολυζήμιος.
- Πολυπημονίδης.
Τὸς Ἀφειδαντὸς Πολυπημονίδαο ἀνακτος. Od.
ω. 304.
- Πολυπινος.
—Πολυπηνα φασεα δύναι. Eur. Elec. 192.
S Y N. Πολυτελής.
- Πολυπιδάξ, Πολυπιδάκος.
Ἰδὴν δ' ἱκανὸν πολυπιδάκα.—Il. Σ. 47.
—Ποδῆς πολυπιδάκε Ἰδῆς. Ib. υ. 59.
S Y N. Ευπιδάξ, διαρρυτος, καθυγρος.
- Πολυπικρος.
Μη πολυπικρα καὶ αἰνὰ βίας ἀποτίσσει ελθῶντ'
Od. π. 255.
- Πολυπινός.
Ψαφαροχρὸν κῆρα πολυπινές τ' ἐχον. Eur. Rh.
716.
- Πολυπλαγκτος,
—Ἐξ ἀνεμοιο πολυπλαγκτοιο ἰωῆς. Il. λ. 308.
- Πολυπλαγκτοσύνη.
—Ἀγυρτήρας τε προφαινεῖ
Καὶ πολυπλαγκτῆσυνης ἐπιθετορας, οἰκίροκελευ-
θῆς,
Δουρυχέας, καμάτι τε κακῆ διαδεκτορας αἰεί.
Man. 4. 222.
- Πολυπλανης, Πολυπλανητος, Πολυπλανος.
Ὁ δ' ἐμὸς ἐν ἀλλῇ πολυπλανης
Ποσις.—Eur. Hel. 204.
Μετὰ δ' ἰσάται ἀνδρασιῶν αἰῶν
Πολυπλαιητες αἰεί. Ib. Hipp. 1110.
Καὶ ρεῖθερα—δερματων κοραισι
Πολυπλανοῖς ἐπισκοπᾶν. Ib. Ph. 675.
S Y N. Περιφοιτος, περιστροφος, πολυστροφος.
- Πολυπλεβρος, Πολυπτελεβρος
—Πολυπλεβρος γυας.—Eur. Alc. 697.
S Y N. Ευρυχορος, πλατός, πολυαυλαξ.
Πολυπλοκία

- Πολυπλοκία.**
 Ἄλλα δόλος, ἀπάτας τε, πολυπλοκίας τ' ἐφι-
 λησαν. Theog. 67.
 S Y N. Πολυμηχανία, πανουργία.
- Πολυπλόκος, Vid Πολυπτε.**
 S Y N. Πολυπλεκτός, πολυπύχλος. παλιντρο-
 πός. ποικίλος. Δολιοφρων.
- Πολυποικιλός.**
 Ἐς τελετην ἄγίαν πολυποικίλον ὀργιοφανταίς.
 Orph. H.
 S Y N. Πολυκοσμος, πολυδαίδαλος.
- Πολυποίτης.**
 —Περίθως ὑδὲ κρατερὸς Πολυποίτης. Π. μ.
 182.
 E P I T H. Ἰσοθέος, Ξανθός, κρατερός.
- Πολυπτενος, Πελυπτενος. Vid. Πολυμοχθής.**
 —Ἄριστος πολυπτενῶν Ἀχαιῶν. Soph. Aj. 645.
 Πελυπτενος αἰκία. Ib. El. 517.
- Πολυποταμός.**
 Μαιῶτιν ἀμφὶ πολυποταμον, —Eur. Herc. F. 409.
 S Y N. Πολυῦδρος.
- Πολυποτής. Vid. Βακχός.**
- Πολυποτμός. Vid. Ευμενίδες.**
- Πολυποττίας.**
 Μήτερα Δινδυμιν πολυποττίαν ἐγκαλεόντες.
 Ar. i. 1125.
- Πολυπτε.**
 Ἦξεν γὰρ πολυπτε, καὶ πολυχερ, —Soph. El.
 490.
- Πολυπτε, Poet Πελυπτε, Πελυπτε, Πελυποδής.**
 Ὡς δ' ὅτε πελυποδὸς θαλαμῆς ἐξελλομενοιο
 Πρὸς κοτυληδοφοῖν πυκινὰ λαίγυρες εἰχονται.
 Od. e. 431.
 Πελυπτε ὀργὴν ἰσχε πολυπλοκῆ, ὅς ποτὶ πέτρῃ
 Τῇ προσμιλήσει, ταῖος ἰδὲν ἐφαινε. Theog. 215.
 E P I T H. Αἰολομητις, Πινυτὸς, ἐρπυσίης, τρεψι-
 χρῆς, πετροφυῆς, σκολιός. ἐναλία.
 Φλεβὸς τροπατῆρ πελυπτε, —
- Πολυπραγμονεῶ.**
 Πολυπραγμονεῶν τ' ἀλλοτρία μὴ βελοὶ κακὰ.
 Sent.
 Ευεργετῶν ἔν ἐσὶ το πολυπραγμονεῶν. Ar. Pl.
 914.
 S Y N. Ἀλλοτριοπραγεῶ, συκοφαντεῶ. ἐξε-
 ταζῶ. διαπονεομαι, περιεργαζομαι, περιεπα-
 ομαι. ἐπιμελεομαι.
- Πολυπραγμοσυνη.**
 Τῆς πολυπραγμοσυνης κδέν κενωτερον αλλο.
 Ep. i. 2.
 Πελυμαθημοσυνης κδέν—Athen. i. 3.
 S Y N. Πραγματεῶ, περιεργία, φιλοπραγμο-
 συνη, κακίπαθνα.

- Πολυπραγμαῶν, Πολυπρακτῶρ. Vid. Λογισονομος.**
 Ἀμαθῆς γὰρ εφους, κὲ πολυπραγμαῶν. Ar. Av.
 471.
- S Y N. Περιεργός, φιλοπραγμαῶν, πολυτευθῆς,**
 ὑπερακρέβης, ἐπιμελής. πολυασχολός.
- Πολυπτενός.**
 —Τὰ δ' ἀπερονα πολλὸν ὀπισθῶ
 Κυκλα πολυπτενοιο δὲ ἐξ ὕλης τεταυνο. Ar.
 4. 161.
 S Y N. Πολυσελεχός.
- Πολυπύλιος, Πολυπολιός.**
 Πιοτρία, ἀνυμελαθρῆ, πολυπύλι χαίρε Χίλωνι.
 Call. 3. 225.
- Πολυπυρίων.**
 —Πολυπυρίαν κωδωνν, Athen. i. 13.
- Πολυπύλοιστος, Πολυπύλοιστος.**
 —Ἴονιοι πολυπύλοιστε θαλατῆα. Ep. i. 3.
- Πολυπύχλος.**
 —Πυλῆσι πολυπύχως Ουλυμποιο. Π. 9. 411.
 S Y N. Πολυπλόκος.
- Πολυπυργός.**
 —Καὶ Ὀκαλεν πολυπυργον. Hom. A. 242.
- Πολυπυρός.**
 Ὀφρ' ἐπὶ Βεπρασιε πολυπυρε βησαμεν ἵππυς.
 Il. λ. 755.
 S Y N. Πυροφορός, πολυκαρπός, πολυσπαρός.
- Πολυραπίος, Πολυραφῆς, Πολυραφός.**
 —Πολυραπίον τε φαεστριν. Theoc. 23. 265.
 —Διὰ πολυραφῆς σίεφρον
 Πυρρακος ἐπ' ἄβαιοιο ἀφρηκτον σακος. Soph. Aj.
 576.
- Πολυραφῆος. Vid. Πολυκίλωνος.**
 —Τε πολυραφῆς σίερατῆ. Lyc. 210.
- Πολυρρην, Πολυρρηνός. Vid. Πολυβετής, Πολυκίεα-
 νος.**
 —Αἰγυλλῆς δ' αἰ πολυρρηνοὶ ναπαί. Ib. 1241.
 —Πελῆς εν ευρυχωρῶ Ἰαολικῶ
 Ναῖε πολυρρηνος—Od. λ. 236.
- Πολυρρηνός.**
 Ἄν δὲ πολυρρηνον ἰαμὲ σακος—Ar. 3. 1230.
 S Y N. Πολυβύρσος.
- Πολυρροδός. Vid. Πολυανθῆς.**
 Ἐς πολυρροδὸς λεμώνας. Ar. R. 450.
- Πολυρροβός.**
 —Φραμῖος πολυρροβοίς. Aesc. S. T. 7. (α'·
 παλιρροβοίς.)
- Πολυρροβῆδης.**
 —Πολυρροβῆδην ἀτρακίον. Ep. i. 6.
- Πολυρρυτός.**
 Πολυρρυτον γὰρ αἰμ' ὑπεξαίρεσι τῶν
 Κταιονταν οἱ παλαὶ θανόντες. Soph. El. 1443.
 S Y N. Πολυμηχυτός, ἰηχυτός, πολυχυτός.
 Πολύς,

Πολύς, Poet. Πελύς: Πολλός.
 —Πολύς δ' ὀρυμαγδὸς ἄρωρε. Π. 6. 810.
 —Πόλεος πεδίοιο θεσσαί. Ib. 8. 244.
 —Ἄμα δ' ἔσπετο πολὺς ὄμιλος. Od. 9. 109.
 Πολλὸν γὰρ τις ἐκείτο—Ib. η. 156.
 S Y N. Μῦθος, παμπολύς, σφοδρὸς, ἀσπε-
 τος, ἀπλετος, συχρὸς, ἰκατὸς, ζαπληθής.
 Πολυσεμνος, Πολυσεπίος.
 Κλύθι μοι, ὦ πολυσεμνε θεᾷ—Orph. H.
 Αἰδία, πολυσεπίε θεᾷ.—Ib.
 S Y N. Εὐσεπίος, παντιμος, ποτνιος, πολυ-
 τιμητος, τιμητες, σεβασμιος, αἰδοῖος, ἠθῆος,
 ἠγαθέος, πολυῦμιος, πολυκυδῖος, πολυτιτος.
 Πολυσινος. Vid. Πολυπημων.
 Μυχῆ δ' ἀφερκτος πολυσινὲ κυνὸς δίκαν. Aesc.
 Ch. 447.
 Πολυσιτος.
 Οὐκ ἦν μὲν πολυσιτος.—Theoc. 21. 40.
 Πολυσκαλμος. Vid. Πλωταρ.
 Πολυσκιος.
 —Λῆπεν δὲ πολυσκιον αἰσος Ἀρηος. Ap. 4. 166.
 Πολυσκαρθμος.
 —Σῆμα πολυσκαρθμοιο Μυριννης. Π. 6. 814.
 S Y N. Πολυκινητες, ταχύς.
 Πολυσπαθής. Vid. Πεπλος.
 Πολυσπερής, Πολυσπορος.
 Ἄλλη δ' ἄλλων γλώσσα πολυσπερῶν ἀνθρώπων.
 Π. 6. 804.
 —Αἰδέος πολυσπορα. Eur. Tro. 743.
 S Y N. Πολυγενής, πολυθέτος.
 Πολυσφυλος.
 Οἱ τε πολυσφυλον Ἀρηιν εχον—Π. 6. 507.
 S Y N. Πολυαμπελος.
 Πολυσαχυσ.
 Δαμάτες πολυκαρπε, πολυσαχυσ.—Theoc. 10.
 42.
 Πολυσειος, Πολυστιος.
 —Πολυσηον τε Μετωπην. Call. 1. 26.
 Πολυσελεχος, Πολυσελεχος. Vid. Παλιερος.
 S Y N. Πολυπρεμνος.
 Πολυσενακτος.
 Ω τον πολυσενακτου ἀνθρώπων βιον, Ep. 1. 3.
 S Y N. Πολυσινος, αγαθῶνος.
 Πολυσεφής, Πολυσεφανος. Vid. Βακχος.
 Εγὼ μὲν ἔρω πρὸς πολυσεφῆ μυχόν. Aesc.
 Eum. 39.
 Πολυσιχηα.
 Φημὶ πολυσιχηιν ἐπιγραμματος ε κατα Μισας,
 Ep. 1. 1.
 Πολυσιχοος.
 Βραβείς πολυσιχοισι καμπειν γιαθοις. Lyc.
 414. (al. πολυσιχοισι)

Πολυσομεω.
 Και ἑμβολοισιν ε πολυσομεῖν χρεῶν. Aesc.
 Supp. 511.
 S Y N. Μακρολογεω, περιλαλεω, φλυαρεω.
 Πολυσινος. Vid. Πολυθρηνος.
 Ος ἔν Ἀργεοισι πολυσινορα κηδὲ ἔρηκεν. Π. α.
 445.
 —Ἐρις δ' ἀρ' εχαίρε πολυσινορα εισφορωσα. Ib.
 λ. 73.
 Πολυσιρητος.
 —Πολυσιρητοις καλωσι. Orph. 1092.
 Πολυσιροφαλιγῆ.
 Φρικαλεας δονεσα πολυσιροφαλιγας αελλας.
 Muf. 284.
 Πολυσιχιδης, Πολυσιχιος.
 Εν δε πολυσιχιδεις βλιτρικα πωρὶ βαλλεο χαίην.
 Nic.
 Εση κελευθων εν πολυσιχιση μια. Soph. Oed.
 C 1663.
 S Y N. Πολυμερής, πολυπλασιος.
 Πολυσιρητος.
 —Πρυμναν πολυσιρητος Ἀρατ.
 Πολυσιτενος.
 Ουδ' εις αμιλλαν πολυσιτενου σπεδην εχον.
 Eur. M. 557.
 S Y N. Πολυτοκος, πολυγονος, πολυταις.
 Πολυσιτελια.
 Τερπεις μὲν εκ ενεσι, πολυσιτελια δε. Ath. 10.
 S Y N. Ἀελαωμα, φιλοτιμια.
 Πολυσιτερης. Vid. Ερατά.
 Πολυσιτερης.
 —Φαλερων πολυσιτεριεκα κοσμον. Orph. 583.
 Πολυσιμητος. Vid. Πολυσεμνος.
 Πολυσιτλας, Πολυσιτλημων, Πολυσιτλητος.
 —Ουδ' εσακασε πολυσιτλας δῖος Οδυσσεύς. Π.
 9. 97.
 Ἄλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυσιτλημων πολεμιζην.
 Ib. η. 152.
 —Ἠθεοί τε, πολυσιτλητοί τε γεροντες. Od. λ.
 38.
 S Y N. Τησιπυνοος, φερεπονος, διωπαθης, πο-
 λυσιταθής.—Θρασύς, Θρασηης, πολυσιπυνοος, τησι-
 μων, ταλας, πολυκαμμοροος.
 Πολυσιτρηων.
 —Πολυσιτρηωνά τε Οισεην. Π. 6. 302.
 Πολυσιτρητος.
 Οινιζον σπογγοῖσι πολυσιτρητοισί τραπεζας. Od.
 α. 111.
 S Y N. Ανατρητος, τρυματωδης.
 Πολυσιτροπος.
 Η συ γ' Οδυσσεύς εσσι πολυσιτροπος.—Ib. η. 330.
 S Y N. Πολυσιμηχανος, πολυσιτοικιλος, πολυ-
 πλασιος, πολυσιδης.
 * K k k k
 Πολυσιτροφικ

Π Ο

Πολυτροφία.
—Σήμα πολυτροφίας, Ep. I. 3.
Πολυτροφος.
Δαματὲρ μέγα χαιρέ, πολυτρόφει.—Call. 6. 2.
S Y N. Πολυτροφος, πολυτρόφης, βρωδρος, βιοστοίς —ευτραφής.
Πολυτροχάλος.
Οἷα πολυτροχάλαισιν αὐθιγῶν ἀγορήσι. Ep. I. 5.
Πολυτρογος.
—Και νανισκῶν πολυτρογῶν. Ath. I. 6.
Πολυύμνητος, Πολυύμνος.
—Ἐν πολυύμνητῳ Διὸς ἀλσει. Pind. N. 2.
—Του πολυύμνου θεῶν. Eur. I. 1074.
—Τὸνδε θεῶν πολυύμνον εὐρεψαν. Hom. XXV. 7.
S Y N. Πολυύμνητος, πολυύμνητος, πολυύμνολιτος, ἐπιδύξος, πολυύμνος, πολυύφατος.
Πολυύπνος. Vid. Ηγεμίας.
Πολυφαρμακος.
Τες μὲν τ' ἰητροὶ πολυφαρμακοὶ ἀμφιπένονται. II. π. 28.
Κίρκης—πολυφαρμακὸς ἐς μέγα δαμά. Od. κ. 276.
S Y N. Φαρμακῆδης, πολυφάρδος.
Πολυφατος.
Πολυφατῶν ὕμνων θρονον.—Pind. N. 7.
S Y N. Πολυφάτος, ἀμφιφάτος, πολυφάτος, πολυφάτος, πολυφάτος, πολυφάτος.
Πολυφειγής. Vid. Ηλιος, Ευφειγής.
Πολυφειδεις.
Αὐτὰρ ὑπερβυμον Πολυφειδεῖα μαντιν Ἀπολλων
Θῆκε βροτῶν ὄχ' ἀριστον, ἐπεὶ θανεν Ἀμφιαραος,
Od. ε. 352.
Πολυφημος.
—Ἐξ αὐτρὸς προσεφθι κρατερὸς Πολυφημος. Ib. ι. 407.
E P I T H. Ἀντίθεος, ἀερισίλοφος, βλοσυρος, ἀνικητός, Εὐλατιδής, ἐραμάνης, μονογλῆνος,
—Δυσερωτὰ τον αἰπόλον.—Theos.
Τον βα Ποσειδάωνι πῶδ' ἀκνεσάτον ἀλλων
Εὐρωπὴ Τιτυοιο μέγασθενέος τεκε κερη. Ap.
Οσφιν ἐν νινρεσι μετεπρεπεν ἡρωεσσιν. Orph.
Ἀγχιεφὸς Πολυφημος, ἀποσπορος Ἐννοσιγαιε.
Πολυφημος.
Ἄλλ' ὅτε διη μεσσην ἀγορῆν πολυφημον ἰκεσθην.
Od. ε. 150.
Λιμνοχαρὶς πολυφημος.—Hom. B. 12.
—Ἐπὶ θῆνον τε πολυφαμον ἐχευαν. Pind. N. 8.
S Y N. Περιφημος, πολυφατος.
Πολυφθορος.
Πολυφθορον τε δῶμα Πελοπιδῶν τίδε. Soph. El. 10.

Π Ο

S Y N. Πολυπημων, πολυφθορος.
Πολυφίλος.
Πολυφίλον ἐπέταν.—Pind. P. 5.
Πολυφίλτρος.
Ἄνη τις πολυφίλτρος.—Theos. 23. 1.
S Y N. Ἐραμάνης, δυσερωτός.
Πολυφλοισβος.
—Παρά θῆνα πολυφλοισβοιο θαλατσης. II. α. 34.
S Y N. Πολυταραχος, πολυκινήτος, πολυηχῆς.
Πολυφοιτης.
—Και ἀντίθεον Πολυφοιτην. II. ν. 791.
Πολυφονος.
Τῆδε πολυφονῶ χερσὶ. Eur. Rh. 62.
S Y N. Πολυφόνος, πολυφθόρος.
Πολυφορος.
—Πολυφορῶ—δαίμονι. Ar. Pl. 854.
Πολυφορβος.
—Πολυφορβὸν περατὰ γαίης. II. ξ. 200.
—Δημητρος πολυφορβος.—Hes. θ. 912.
S Y N. Πολυφρότος, ζειδρος, βιοθρεμμων, αὐξίθαλκς, θρεψίπικρ.
Πολυφραδης, Πολυφραδμων. Vid. Πολυβελος.
Γαίης ἐννεσισι πολυφραδέεσσι δολωθεις. Ib. 494.
Ἦλθε δολοφρονεσα πολυφραδμων Ἀφροδίτη.
Typh. 446.
Πολυφραδμη.
Τῆνον ἀλγυνων ἀνδρα πολυφραδμη. Ath. I. 13.
Πολυφροντίς.
—Πολυφροντίδες τε βελαί. Anac. 39. 6.
S Y N. Πολυκνήδης, πολυφροντίστος.
Πολυφροστυνη. Vid. Πολυιδρεα.
Ἄλλ' ἀρα καὶ κειθεν παλιν ἠλυθε Σισυφος ἡρας,
Ἐς φας νελίς σφῆσι πολυφροστυναις. Theos. 712.
Πολυφρων, Πολυφροντίστος.
Και χολος ὅς' ἐφηνικε πολυφρονά περ χαλεπήναι.
II. σ. 108.
Τῶ πολυφροντίστω τῶδε Θαλιτος ὄρη. Ep. I. 3.
S Y N. Περισσοφρων, πολυφρονίς, συμετος, πολυβελος, πολυδηνίς.
Πολυφυλος.
—Βιον θνητῶν πολυφυλων. Orph. H.
Πολυφωνος.
—Ὡς ἔδεν ἀπολλυμενον Πολυφωνον. Hom. B. 211.
Πολυφωνος.
Ἐὶ και σευ πολυφωνος αἰ τιμπλησιν ἀκκῶς, Ep.
S Y N. Παμφωνος, ἀδελεισχος.
Πολυχαλκος.
Οὐρανὸν ἐς πολυχαλκον.—II. ε. 504.
S Y N. Στερεος, ισχυρός.
Πολυχαλδής.

- Πολυχανδής.**
—Πατὴ πολυχανδέα κρωσσόν. Theoc. 13. 46.
S Y N. Δεκτικός, ευρυχωρός, χρωματικός.
- Πολυχερ.**
Πολυχέρη, καὶ πολυναυτής. Aesc. Per. 83.
- Πολυχρόος.**
—Λεπίθροιο πολυχροα φύλλα κονίζης. Nic.
- Πολυχρόδος.**
Βαρβίτον ἐς πολυχρόδον. —Theoc. 16. 45.
- Πολυχρόοις.**
Ὡς ἐτι νῦν τα μεθ', ἄσσα πολυχρόοιο πεφασί.
Hom. M. 125.
—Πολυχρόοιωτάτον αἷμα. Call. 4. 282.
S Y N. Πολύστης, θηραῖος, ἐριζώος, ζῆφρός· πολυχρῶος.
- Πολυχρημῶν.**
—Πολυχρημῶνας ἀνδρας. Man. 4. 21.
- Πολυχρῶος.**
—Δολῶν, πολυχρῶος, πολυχάλκος. Il. κ. 315.
- Πολυχρῶος.**
Καὶ λεπίδων πολλῶν λεπίδων θ' αἶμα καὶ πολὺ
χρῶμα. Man. 5. 248.
- Πολυχῶος.**
Πολυχῶσον ἀν ἔχες ταφόν.—Aesc. Ch. 349.
- Πολυψαμάθος.**
Χῶμα πολυψαμάθοι.—Ib. Supp. 877.
S Y N. Ψαμαθῶδης.
- Πολυψήφισ.**
Ἄσες ἐπι ρηγμῖνι πολυψήφιδι θαλασσης. Naum.
- Πολυψῦνος.**
—Πολυψῦνος ιος. Theoc. 25. 238.
S Y N. Επασῦνος, οδυνῖρος.
- Πολυωνυμία.**
Καὶ πολυωνυμῖν.—Call. 3. 7.
S Y N. Ευφημία.
- Πολυωνυμῶς.**
—Ἐπεὶ πολυωνυμῶς ἐσιν. Hom. A. 82.
S Y N. Πολυφατος, ἐπίδοξος.
- Πολυωπός, Πολυωψ.**
Δικτυῶ ἐξερυσαν πολυωπῶ.—Od. χ. 386.
Ἀφρα δ' ὑπνώοντα μίτω πολυωπι καλύψῃ. Ep.
l. 4.
S Y N. Πολυπορος, πολυτρητος, πολυβροχός,
πολυομματός.
- Πολυωφελῶς.**
Πολυωφελῶς μὲν πόλει.—Ar. Th. 311.
S Y N. Ονησιφορας, συμφερροντως.
- Πομα.**
Ἀπαλὸν πομα Λυαῖκ. Anac. 36. 6.
S Y N. Ποτόν, ποτος, ποσις, πομα, ποτής,
ποτισμα, ποτήμα, μεθη.
E P I T H. Αεραον, νεκταρεον, οἰνοχυτον, κα-
θαρόν, φαρμακίεν.
- Ὠραικ ναματός ἡδὺ πομα. Ep.
Πομαῖος.
Πομαῖον Ερμῖν χθόνιον.—Soph. Aj. 843.
S Y N. Ψυχοπομπος.
- Πομπεύς.**
—Οἱ τοὶ πομπῆες ἐσόνται. Od. γ. 325.
S Y N. Πομπευτής, πομπῆς, πομπίλος, προ-
πομπος, προπομπεύς, ἀγωγός, ἡγεμῶν, συνο-
δοιπορος, δειγνός, πομπιμος.
- Πομπευῶ.**
Αὐτή μιν πομπευόν, ἴα κλεος ἐσθλὸν αἰροίτο. Ib.
ν. 422.
S Y N. Διαπομπευῶ, ἐκπομπευῶ, ἐμπομπευῶ,
ἐπιπομπευῶ, διαπεμπῶ, παραπεμπῶ, ἀπο-
πεμπῶ, προαγω, πομπαγωγῶ, γαυρῶ, κα-
ταχολαῶ, ἐπινικίον, θριαμβῶν, πομπῆν καταγω.
- Πομπῆα, Πομπῆ.**
Ἐπὶ τῶν ἀμαζῶν ἐσὶ πομπῆαί τιες
Σφοδρὰ λοιδοροί.—Menand.
Οὔτε θεῶν πομπῆ, ἔτε θνητῶν ἀνθρώπων. Od.
ε 32.
S Y N. Ἀποπομπῆ, διαπόμπῆ, παραπομπῆ,
προπομπῆ, πομπομπῆα, ἀποσολή, πεμφίς, θρι-
αμβῶς —λοιδοροί
E P I T H. Ἀλεξίμβροτος, ἀμυμῶν.
- Πομπηῖος.**
Καὶ πρώτος ευκαματων Πομπηῖος Αυσουμῶν,
κ. λ. Ep. l. 5.
- Πομπημῶν.**
—Καματῶ πομπημῶν βαινῶν ἐραζε. Ar. 2.
67ε.
S Y N. Παραπομπος.
- Πομπίλος. (ἰχθύς.)**
Πομπίλος ὅς ναυτησίαν ἀδήμονεσι κελευθῶς
Μηυσαι φιλερωσὶ, καὶ ἀφθοσγῶς περ ἀμειθῶν.
Nic.
- Πομπιμος.**
Πομπιμῶς δ δαιμων.—Eur. Ph. 1001.
—Πομπιμοῖς κωπῆς ἐρεσῶν. Soph. Tr. 569.
S Y N. Πομπεύς, ἀφθηριος, βλητός, ευαγῆ-
τος.
- Πομπός.** Vid. Πομπεύς.
Πεμπε δέ μιν πομποῖσιν αἶμα κραιπνοῖσι φῆ-
ρεσθαι. Il. π. 671.
- Πομφολυσῶ.**
Ἐκ δ' ἀρ' αὐτῆ πομφολυξῶν
Δάκρυα γηραλέων βλεφαρων. Pind. P. 4.
S Y N. Πομφολυγῶ, πομφολυγοῦ, βρυῶ, ἐρ-
ρεῶ.
- Πονεῶ, Πονεομαι.**
—Τῆς τεκῆσι γαρ
Οὐδ' ἐὶ πῶνεί τις, δὲ πονε μετημῶ ἐχειν. Soph.
Oed. C. 522.

Ὡς οἱ μὲν πνεύοντο κατὰ κρατερὴν ὕμνῳ. Π.

ε 84

ΣΥΝ. Διαπνεῶ, καταπνεῶ, πνεομαι, ἐμ-
πνεῶ, πρῆσσω, μοχθεῶ, ἐνεργεῶ, θυῶ, καμῶ,
κακοπαθεῶ, ταλαιπερεῖμαι.

Πανημιὰς κρατερῆσι πονησασθαι παλαμῆσι

—Μοχθεῖσι καρὴν ἰδρῶτι παλῦναι

—Αργαλεῶ καματῶ εἶλα γυῖα λευκῶνται.

Μισγόμεναι κακοτητι καὶ ἀλγῶσι λευγαλεοσιν.

—Ὁ δ' ἀπνεύσας καὶ ἀναυδός

Κεῖτ' ὀλιγητέλεων, καματος δέ μιν αἰνὸς ἴκανεν.
Hom.

Πόνηρια.

Ἀσυλλογισον ἐσιν ἡ πονηρία. Men.

ΣΥΝ. Ταλαιπώρια, κακουργία, πανουργία,
μοχθηρία, ἀχρεοσύνη, κακία, ἀτροπία, εὐλο-
γία, ἀπορία, ἐπιπονοία.

Πονηρὸς

Πονηρὸς γ' ἔπας ἡμῖν συμμαχῆς. Ag. Pl. 220.

ΣΥΝ. Ἐπιπονος, μοχθηρὸς, ἀσθενής, ἀπρακ-
τός, ἀτυχής, ἀθλιός.

Πονηρὸς

Αὐτοὶ δ' ἐμωζόντες ὄρωατο ἐργὰ πονηρά. Hom.
XLVII.

ΣΥΝ. Κακός, φλαῦρος, μιαιφόνος, ἀναίδης, ἀ-
σελγής, δεινός.

Πονος, Πόνημα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πονεῖν.—Il. α. 467.

Εὐγνώμων το πόνημα.—Orph. H.

ΣΥΝ. Καματος, κόπος, μόγος, ἰδρῶς, κα-
κοπαθεία, λυπη, σπλος, ταλαιπώρια, σπυδῆ,
ἐπιτασία, ἀσχολία.

ΕΡΙΤΗ. Ἀμειγάρτος, αἰπύς, ἀργαλέος, ἀλ-
γητικός, ἀπρηκτός, ἀλίαςος, ἀτλητός, ἀγαστικός,
ἀρθροκλιδής, ἀκαμάς, ἀχθοφόρος, ἀεφρετός, ἀλ-
γησθίμος, ἀγλαστός, βριαρὸς, βαθύς, γλυκὺς,
δυσθιρὸς, δυσλόφος, δεινός, δρουσσός, θυμαλ-
γής, ἐφείσιος, ἔνυαλιος, κακός, κρατερός, κα-
λός, λευγαλέος, μαλγρός, κωμαδοσός, οἰζυρὸς,
ολός, πινρός, πολυκλιδής, οριτροφός, πονικτῆρ,
σφός, σιδυροσπάρτος, σῆνοσις, ἄλιος, ἀτελεσός,
ἀπειρητός,

—Ἀμετρητός πονος ἐσσι

Πολλὸς καὶ χαλεπός.—Hom.

—Πonos δ' ἀρετὴν μετ' ὀφελει. Phocyl.

Πονεῶ ματῆν,

Κενεπονεῖν, ματαλοπονεῖν.—ἀνεμοῖσιν ἐρίζεν.
Nonn

—Σπῆρεν ποντον ἄλος πολίης. Theog.

Εἰς τι ματῆν νιπῆς δεμας Ἰνδικόν; ἰσχεῶ τεχ-
νῆς,

Ὁυ δύνασαι δυοφερὴν τυκτῆρα καθήλιασαι. Ep. l. 2.

—Τι σπῆραζης λευκὸν ἰδεῖν κορακῆ; Ib.

Πονοπαικτῆρ.

—Ἰσχυρῶν ἐργῶν πονοπαικτῆρας ἀνδρας.

Ὀχλοχαρῆς, πολυμοχθῆς, θεατρομανῆντας.—
Men. 4. 276.

Πόντεϋς,

Ποντιέει. Πρῶρεϋς τέ.—Od. 3. 113.

Ποντιάς. Vid. Ποντιος.

Καὶ γερυραν ποντιάδα. Pind. Isth. 4.

Ποντιάς αὔρα. Eur.

Ποντιζῶ

Οὐδ' ἐποντίσει σκαφος. Aesc. Ag. 1022.

Εὐτε γὰρ ὁ ποντισθῆς

Μυρτίλος ἐκοιμασθη. Soph. El. 510.

ΣΥΝ. Καταποντιζῶ.

Ποντιος.

Ἀμφὶ Ποσειδάωνα Θεδνὸν μέγαν ἀρχομ' αἰεῖεν

Ποντιον.—Hom. XXI.

Ἡ ποντίας αὐλῶνας.—Soph. Tr. 101.

ΣΥΝ. Ποντιάς, διαποντιος, ἄλιος, ἐναλιός,
θαλασσιός.

Ποντισμα.

Μενελεῶ ποντισματα φεροντες.—Eur. Hel. 1564.

Ποντογενής. Vid. Ἀφροδιτη, Ζεφυρος.

Πονταβεν.

Οὔτε θαλασσης κῦμα τοπον βρια ποτὶ χερσον
Ποντιθεν ορρυμενον πονιῆ Βορεῶ ἀλεγειῆ. Π. 3.
395

Ποντομεδων. Vid. Ποσειδων.

Ἰν' ὁ ποντομεδων πορφυρεας λιμνῆς

Ναυταις ἐκ ἐθ' ὄδον γεμει.—Eur. Hipp. 744.

Ποντοιοός.

—Ποντοιοός δε μελιφρονα οἶνον ἐκίρυα. Od. η.
182.

Ποντοπλατός, Ποντοπλανητός, Vid. Νηρηίδες.

Κινδυνὸς θνητῶν ἀπερικέ τε ποντοπλανητων.
Orph. H.

Ποντοπορευῶ, Ποντοπορευομαι, Ποντοπόρεω.

Ποντοπορευεμεναι ἐπ' ἀρισερά χερὸς ἐχοντα'

Ἐπ' ἀδελκαίδικα μὲν πλεονήματα ποντοπορευομεν.
Od. ε. 278.

Κυματα θερσαλιως ποντοπορεῖ βιοτε. Ep. ι.

ΣΥΝ. Θαλασσοπορεῶ, διαπεραῶ.

Ποντοπορός.

—Ποντοπορός νηῦς. Od. μ. 69.

ΣΥΝ. Θαλασσοπλοός, πελαγοδρομός.

Ποντοποσειδων. Vid. Ποσειδων.

—Ὁ ποντοποσειδων.—Ag. Pl. 1051.

Ποντός.

—Σμαραγθὶ δε τε ποντός. Π. ε. 210.

ΣΥΝ. Θαλασσα, πελαγός.

ΕΡΙΤΗ. Ἀτρυγετός, ἀμειλιχῶν, ἀπῆμων,
ἀμυρὸς, ἀκικλυτός, ἀβεφατός, ἀγχιός, ἀλιρ-
ραῖθος, ἀμαιομακτός, ἀνεμβάτος, ἀπλοός, ἀ-
τερματός

τερματός

Π Ο

τερμων, αξεινος, ακοντοφορος, αξιριοντος, βαρυκλυπος, βαρυηχης, βαθυροος, βαθυσενος, βαθυδινης, βρεμειαν, γεναρχης, διθαλασσοσ, δρακοντοβοτος, ευρυς, εριγδυτος, εριβρυχης, ερημογεμος, ευκηλος, θρασυς, ιχθυοεις, ιχθυόολος, νεροειδης, ισοειδης, μελας, μεγακητις, απεραν, απεριτος, οινις, πολυκλυσοσ, πολυκυμαν, πικρός, πλατύς, παμμεγέθης, πανηχητις, πολιδς, σθεναν, χαροπόσ, αλιδεποσ.

Ευξεινοσ, Ιλλυρινοσ, Σκυθιοσ, Ικαριοσ.

Ρ Η Ρ. Ποντε λαβρόν ύδωρ. Eur.

—Κατά ποντον απερονα κυμαινοντα. Hom.

—Νιφοντοσ αταρτηρον ομομα ποντε. Theoc.

—Ακαματε ποντε το βαθυσπορον ύδωρ. Orph.

—Ειθα δέ λαίλαπι

Χειμωνοτυφω, βροντή σieroπή

Τ', ομβροφοροίσι τ' ανεμοισ αγριασ

Αλδσ αντησαντεσ ολοιντο. Aesc.

Πορτοσ.

—Επεὶ δε Πορτοσ ορνετο νισσομενοισιν

Τῶ δ' ετισ ποταμῶν εναλιγκιοσ' υδε ρεεθρα

Τοσσ' ετι γαλιανισι παρεξ' εθεν ανδιχα βαλλον.

Ap. 2. 973.

Πορτοπονηροσ.

—Ω' νδρεσ πορτοπονηροσ. Ar. Lyf. 350.

Πδξ. Vid. Ποκοσ.

—Η' σ οισ ποκοσ. Ib R. 188.

Ποπαρον, Ποπάσ.

—Επεὶ κραδιν η θραυσασ ποπανοισιν εθικα

Λειλασ υγρον ελαιον.—Orph. 314.

—Πυκναί τ' ιτριναί ποπάδεσ. Suid.

S Y N. Πλακῆσ. φαίγον.

Ποποι.

Ω ποποι, η μεγα πεινθοσ—Il. α. 254.

S Y N. Φει, παπαι.

Ποπυζω, Ποπυλιαζω.

Αρικα τοι καλαμασ αυλδν ποπυσδεν εχοντι.

Theoc. 5. 7.

—Και αδύ τι ποπυλιασδει. Ib. 89.

S Y N. Συριτῶ, κατασυριτῶ. κηλεω, κολακew.

Πορδαλισ.

Λαιμον—Πορδαλιοσ σικλῆσ—Man. 5. 196.

Πορδῆ.

—Βροντή και πορδῆ, ομοιω. Ar. N. 393.

S Y N. Αποπορδῆ, βδελλοσ, φοφοσ γαστέροσ.

Πορεα.

Τῆσ οῆσ περιασ μνήμα τοῖσ πᾶσι βροτοῖσ. Aesc. Pt. 840.

S Y N. Οδοπορια, αφοδοσ, βαδισισ, οδδσ, πορευμα, διαβασισ.

Ε Ρ Ι Τ Η. Αλιπλαγκτοσ, αελληεσσα, αελλο

Π Ο

ποσ, αδοιτοσ, αφοιοσδοσ, αλιχητοσ, ασηρικῆσ, αλιδρομοσ, ισομετροσ, ισοροοσ, δεοκλιτοσ, ομοδρομοσ, ομοσολοσ, πολυμοχθοσ, πολυσρεπιτοσ, πολυπλανησ, πολυγυιαμπῆσ, πολυσκαρθμοσ, παλινοστοσ, περισσοποσ, σαιετοπαλοσ, ταχυγυνοσ.

Πορευμα. Vid. Ποροσ.

Ναιον πορευμα. Eur. I. A. 300.

Πορευσιμοσ, Πορευτοσ.

—Ηνπερ ἦν πορευσιμοσ. Ib. El. 1046.

Υπερ Ελισ τε ποντον ὡσε νωτίσαι

Ισχυόσ πορευτοῦ λαμπάδοσ περὶσ ἠδονῆν, Aesc.

Ag. 295.

S Y N. Ποριμοσ, αμειυσιμοσ, επιβατοσ, διαβατικοσ, βατοσ, περιτοσ, εισιτητοσ.

Πορευω.

—Τασδ' επισολασ πατρι

Ταχεῖ πορευταν ξυν χρονῶ. Soph. Oed. C. 1673.

S Y N. Διαπορθμευω, διαβαινω, διαγω. πεμπω, επισελλω.

—Μυσιν ἦ ρ' επαλεξεησισα πορευση; Hom. B. 172.

S Y N. Εκπορευομαι, επιπορευομαι, σιελλομαι, απειμι, αφορμασ, εξορμαω, οδευω,βαινω.

Πορω

Φοιτᾶ γαρ ἡμᾶσ εγχοσ εξαιτωῶν πορῶν. Soph. Oed. T. 1278.

S Y N. Πορσυνω παρασχωσ, παρεχω διδωμι.

Πορθευσ.

Πορθῆ γαρ τρεῖσ παῖδεσ αμυμονεσ εξεγενοντο. Il. ξ. 115.

Πορθew.

—Πολιασ και τειχε' επορθεν. Ib. δ. 308.

S Y N. Εκπορθew, περθωσ ερημow, κατασρερω, ανατρεπω, καταλυω, κατασκαπῶ. αναιρεω. διακω.

Πορθητισ, Πορθητωρ.

Τῶ τᾶσ Τροιασ πορθητᾶ. Eur. Tro. 213.

—Ιλιε πορθητωρα. Aesc. Ag. 916.

S Y N. Δρωτησ, λυμαντηρ. ερημωτησ.

Πορθμευμα.

Εροσ ακυπορον πορθμευμ' αχων. Aesc. Ag. 1567.

S Y N. Πορθμοσ, περαμα, διαβασισ, λαιτμα. Διαπορθμευτισ.

Πορθμευσ.

Πορθμῆεσ δ' αρα τεσ γε διηγαγον.—Od. υ. 186.

—Και σηνγῶν αἰ πορθμῆα καιμοιτων. Theoc. 17. 49.

S Y N. Περατησ, διαβατησ, ναυτησ, πορθμευτησ, Διαπορθμευτησ πορεισ. κωπηλατησ.

* L I I I

Πορθμευω.

Πορθμευω.

—*Ἐφ' ἑμῶς τάδε πορθμευσον παλιν.* Aesc. Ch. 683.

—*Πορθμευεις τῆτ' Ἀχαιόντος ὕδωρ.* Ep. 1. 3.

SYN. Διαπορθμευω, διακομιζω, διαπεμπω, δίνωμι, διεκπερω διαβάνω, πορευω. πλεω.

Πορθμῖον, Πορθμῖον, Πορθμῖον.

Τένεκα και νεκρες πορθμῖον, ἔτι φερονται. Call. Fr.

SYN. Πορθῖον.—πορθμῖς.

Πορθμῖς

Μονος μονω κομιζε κερθμῖδος σκαφῶς. Eur. Cys. 361.

SYN. Πορθμῖον, πορθμῖον, πορθῖον.

EPITH. Γλαφυρά, κυανέα.

Πορθμῶς.

Ἐν πορθμῶ Ἰθακῆς—Od. ο. 29.

Διζέο δ' ἀρχαῖαις ἀλιπχέα πορθμον Ἀβυδῶ. Muf. 26.

SYN. Πελαγος (σινόν).—πορθμευμαί.

EPITH. Στενοκυμῶν.

Πορίζω, Πορίζομαι.

—*Ὅς τῆδ' ἐ τεχνῆ κακὰ, πολλά πορίζει.* Hom. XLVII. 10.

SYN. Εκπορίζω, προσπορίζω, συμπορίζω, ἐξευρισκω, τεχναζομαι, ἐπίνοω, ἐξετάζω, προσκῆσομαι, συλλέγω πορω, πορεύω, παρεχῶ, ἐξαγοράζω, κερδαίνω περιποιεω.

Ποριμος.

Ἐγχερεῖν χρεῖ ἐργῶ ποριμῶ. Ag. Th. 784.

SYN. Πορευσιμος, ποριδός, ευπορισιος, ευποριτος, πορευτός, ευπορος, επικερδαλειος.

Πορις, Πορεῖς, Vid Πορτις.

—*Ἀγραυλοὶ ποριες*—Od. κ. 410. (al. πορτιες.)
Και τῆν μεν αν προσείδες ευθιλην ποριν. Eur. B. 736.

—*Ἀυτοκλιτος Ἰδαία πορις.* Lyc. 496.

Πορισις.

Και τετοῖς τοῖσι πορισαῖς. Ag. R. 1553.

SYN. Φορολόγος, εκλογεύς, εκλογιστής, διαμαλόγος, Ζητητής.

Πορικεύς.

—*Πορικεω λιναγρετης.* Lyc. 237.

SYN. Δικτυεύς, ἀλιεύς, γριπεύς.

Πορικῆς.

—*Περὶ δε χυσεος δεε πορικῆς.* Il. δ. 495.

SYN. Κρικος, δαντυλιος (τῷ δορατος.)

Πορικῶς.

Ὅποια πορικῶς Ἰσριεὶς τετρασκελῆς. Lyc. 74.

Πορνεῖον. Vid Κασαυριον.

Πορνεῖ, ἀναπαυλας, εκτροπῆς.—Ag. R. 115.

Πορνη Vid Ἐταιρία.

Πορναῖσι και κυβόισι παραβεβλημένος. Ib. Pl. 243.

Πορνίδιον.

Ουτος δ' ἀπὸ παντων μεν φερε πορνιδιῶ. Ib. R. 1335.

SYN. Ἐταιρίς, εταιριστρια, εταιριδῖον.

Πορνοσυνη.

Πορνοσυνης ακρατης σημαντορας, αισχροκερδῆς, Ἐχθισον μυσαρον μεμαχλευμενον ἦτος εχοντας, Παμφεκής, αποφωλα βρις μυσαρωτα γινεθλα. Man. 4. 314.

SYN. Πορνεῖα, μαχλοσυνη.

Πορνοσοσκῶ.

Ἐι πορνοσοσκῶ ἄσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί. Ib. Pa. 849.

SYN. Μασρωπευω, διαμασρωπευω, προαγωγευω.

Πορνοσοσκος.

Ουκ εσιν εδῶν τεχμον εξωλεσερον

Τα πορνοσοσκῆ.—Athen. 1. 2.

SYN. Πορνοτρόφος, μασρωπος, προαγωγῆς.

Πορος.

Ου τῆς γε χρησις, ἀλλὰ τες πορους.—Ib. Pl. 155.

SYN. Μαχλος, πορνοκόπος, πορνοτριψ, λαικασῆς, μιάρῶς, εταιρισῆς.

Πορροφιλις

Μισσητω με ταλας χρυσῶς ὁ πορροφιλις. Ep. 1. 1.

Πορος.

Και Θουρον Ἀλφειοῖδ πορον.—Il. ε. 590.

—*Ἦνικ ἦν μεσω πορω.* Soph. Tr. 573.

SYN. Πορθμῶς, τριβῶς, διεξοδος, περαιωσις, μηχανη.

EPITH. Ἀμελιχος, ἀλλοροθῶς, ἀλμυρας, αφρασος, αφραυῆς, μορμυρῶν, οξῆς, πολυρρυτος, σκολιδῶς, σκοτιος, τρυφερός.

Πορος.

Ἦ πορον Ἑλλας ἱερόν. Ag. V. 307.

SYN. Πορισμῶς, τελος, φορος, δασμῶς, ευχρησιμα.

Πορπαζω, Πορπακίζομαι.

Και τῆνδε νῦν πορπασον ασφαλῶς.—Aesc. Pr. 61.

Πορπακισαμενος φρεῖδος ἀμπλαμενος εβα. Ag. Lyl. 107.

SYN. Πορπαω, πορπω, εκπορπαω, πορπορπαω, πορπορπαζω, επισφιγῶ, περοναω, πορπαρμῶζω.

Πορπαξ, Πορπη.

Πορπαχ ὑπ' αὐτῶν.—Eur. Ph. 1144.

Πορπας τε, γναμπίδας δ' ἐλικας.—Il. σ. 401.

SYN. Επιπορπίς, οχανος, περονη

Πορπημα.

Ριζας ἀπ' ὠμων ευπρεπή πορπημαῖα Eur. El. 820. SYN.

- SYN. Επιπορρημα.
 Πορραθεν.
 Θαυμ' αν πορραθεν ιδοιμαν.—Soph Tr. 1021.
 SYN. Μακροθεν, απομακροθεν, αποθεν, απο-
 προθεν, αποσαδα, ελαθεν, εκποδων.
 Πορρανω, Πορρανω.
 —Αμριπολις εκελευσεν
 Ηρωι πορραειν δομεν Ειλατιδα βρεφος, Pind.
 Ol. 6.
 —Θεν ως πορρανεσι. Ap. 3. 1123.
 Κενω πορρανευσα λεχος.—Π. γ 411. (al. πορ-
 ρανευσα.)
 Νυμφαις εορτην πορρανω, ως εδοξε μοι. Eur. El.
 625.
 SYN. Παρεχω, ευτρεπιζω, παρασκευαζω,
 ετοιμαζω, κοσμεω, καταπορρανω. επιτελω.
 υπηρετω. τιμαω. τριφω.
 Πορταξ, Πορτις
 —Ως τις περι πορτακι μητηρ Π. ρ 4.
 —Κακώς ε πορτις ολοιτο. Theoc. 4. 52.
 SYN. Πορις, μοσχος, δαμαλις, δαμαλη
 ΕΡΙΤΗ. Ηδύς, κεραιή, υθατοεσσα, αεργηλη.
 Πορτιτροφος.
 Η μεν αν ηπειρον πορτιτριφον.—Hom. A. 21.
 Πορραρα. (Vid. Πορραρεος) Πορραρις (ορειον)
 Πορραρις, κερχνης, κολυμβις.—Ar. Av. 305.
 SYN. Αλεργις, φοινικις.—πορραριων.
 Και Τυρις σκοπιας δεδευμενα φαρρα κοχλω,
 Πορραρεος σπιθιρας ακοτιζοντα θαλασσις,
 κ. λ. Nonn. l. 40.
 Σιδωνις αλιπορραρα πεπλα θαλασσις.
 Πορραρεω πεπαλαγημενα φαρρα κοχλω.
 Σιδωνις ακιλινας ακοτιζοντα θαλασσις. Ib.
 Πορραρεος, Πορραρεοειδής.
 Πορραρεον μεγα φαρρα εχων.—Π. δ. 221.
 —Πορραρεος θανατος.—Ib. ε. 83.
 Δι' αλα πορραρεοειδία.—Eur. Tro. 124.
 SYN. Πορραρεος, πορραρεος, περιπορραρεος,
 εμπορραρεος, οσρειος —μειλας, σκοτεινός. ταρα-
 χωδης.
 Πορραρευτικός.
 —Πορραρευτικη σιγαι. Eur. S. T. 263.
 Πορραρατωτος.
 Ριψαι πορραρατωντων επι χθονα φαρρα αταλιαν.
 Nonn.
 Πορραραροπιζος.
 Ξανθω πορραραροπιζαν επιρρηνας τριχα χρυσω.
 Gryph 65.
 Πορραραρορωτος
 Ευθως γενεσθω πορραραρορωτος πορος. Acfc. Ag.
 919.
 Πορραρα.
 Ως δ' οτε πορραραρα πελαγος μεγα κυματι καφω.
 Π. ξ 16.

- Πολλα δ' οι κραδιη πορραρε μενοντι. Ib. ε
 551.
 SYN. Πορραρεω, πορραραριζω —ταρραστομαι,
 μελαινωι—μεριμνωω.
 Πορα. Poet. Vid. Ποριζω.
 —Την οι πορε φοιζος Απολλων. Π. α. 72.
 Ποσειδαων, Ποσειδων
 Ηρη τ' ηδ' Ποσειδαων.—Π. α 400.
 Τον Δια, τον Ερμην, τον Ποσειδω.—Ar. N 1236.
 SYN. et ΕΡ. Γαιιοχος, Γαιιοχος, Εγοσιχθων,
 Εγοσιγαλις, Ενοσιγης.
 ΕΡΙΤΗ. Αγλατριαινης, αρχιθαλασσοσ, αλι-
 ερεκτος αλιος, αρθιτος, ατατηλιος, ατραπιτης,
 αμειλιχτος, βαθυκαλιος, βαρυσφαραγος, βαρυ-
 δαπος, γενεθλιος, ευρυσθενις, ευρυκρειων, ευρυ-
 μεδων, ευρυδίας, ευρυσερρος, ερισφαραγος, ερι-
 τυπος, ερικυδής, ευτριαινης, ενάλιος, ερεχθεύς,
 ενιπεδός, θαλασσομεδων, δυσερρος, λεχαιος, ιπ-
 παρχος, κρειων, κρατεροφρων, κλυτός, μενεο-
 κλιος, μεγασθενής, οθρμος, ορροτριαινης, θα-
 λασσιος, ναυμεδων, πορραραμεδων, πορραραρο-
 δων, εντριαινης, πετραίος, περικλυτος, ιππα-
 ρητις, σερμνός, ταυρεος, ταχιοποιός, υπερδίας,
 υγρομεδων. Ισθμιος.
 ΡΗΡ. Βυθιος Κρονιδης, Κροπιος. — Κροπιων
 επιβητωρ διφρων. — Ιπποτυνης κυβερνητηρ.
 Nonn.
 Γαιης κινητηρα, και ατρυγετοιο θαλασσις
 Ποντιον.—Ελικωμιος αγαξ.—Hom.
 Μεδων πολιης αλδς Εγοσιγαιε. Theoc.
 Ως πορραρα βασιλιου, και κοιρανε γαιης. Ερ.
 Ποντομεδων πορραραρεος λιμνις. Eur.
 —Ποσειδαωνα τινακτορα γαιης. Soph.
 —Ος μεδων γλαυκαίς αλδς εν βενθεσι.
 —Ο επι Ταιναρω Θεός.
 Τον τε μεγασθενή τριαι-
 ιης ταμιαν γιης τε και αλ-
 μυρας θαλασσις αγριον μοχλευτην.
 Δειρ' ελθ' ες χρονον, ω χρυσοτριαιν, ω
 Δελφινων μεδων, Σανιαρατε.
 Ω Γεραισιε, παι Κρονη.—Αγιστ.
 Κλυθι Ποσειδαων γαιιοχοε κυανοχαίτα,
 Ιππιε, χαλκοτρυτοπον εχων χερεσσι τριαιναν
 Ος κοινης πορραραρο βαθυσερροιο θεμεθλα,
 Ποντομεδων, αλιδ'επε, βαρυκλυπε, Εγοσιγαιε.
 Κυμβαλις, χαριτωπα, τετρασερον αρμα διωκων
 Εινάλιος ροιζισι τινασων αλμυρον υδωρ. κ. λ.
 Orph. H.
 Ποσειδηιον, Ποσιδηιον.
 Ευθα δ' ε τε σφ' αγρη καλδν Ποσιδηιον αυρις.
 Od. ζ. 265.
 Ποσειδηιος, Ποσιδηιος, Ποσειδαωνιος
 —Ιερδν Ποσιδηιον αγλαδν αλσος. Π. ε. 506.
 Ποσειδωνιοις

Ποσειδάωνιοι—ύδασι,—Eur. Ph. 196.
Ποσις.
 —Ος ἐμὸς πρότερος ποτις ἦεν. II. γ. 429.
S Y N. Ακοίτη, γαμετής, ἀνής.
ΕΡΙΓΗ. Ἀσκητικός, ἠπέρουπος, ἡμερῆς, ὁμοίολος, τεκνοποιός, ὑπαροφίος.
Ποσις. Vid. Πρωά.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ποσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εντο. II. α. 469.
ΕΡΙΤΗ. Θαλαρὰ, μινσκῆς, φαρμακωσσοί.
Ποσσάμι.
 Ποσσάμι δ' ἀργυροῖο θεῖη φερῆσαι τοῦξ· Call. 3. 119.
Ποπος, Πόσσοι, Vid. Οποσος.
 Ποσσοῦ δη ἔτος ἐσὶν ὅτε ξενισσας ἐκεῖνον. Od. ω. 287.
Ποσσῆμαρ.
 Ποσσῆμαρ μίμοιαι κλῆρεῖζέμεν Ἐκτορα δ' ἴον. II. ω. 657.
Ποσσικροτος. Vid. Κερῆτες.
Ποταγω, κ. λ. Vid. Πρόσαγω.
Ποταίνιος.
 Τῖς δη ποταϊνὸν γε λαχεῖ σφεφανον,—Pind. Ol. 10.
 Οὐδέ μοι ποταϊνὸν
 Πῆμ' ἐδὲν ἤξει —Aesc. Pr. 102.
S Y N. Παταῖνος, νεοχμῶς, πρὸσφατος, νεος, ἀπρὸσδοκῆτος, ἀπρὸσρατος, ἀγνώστος.
Ποταμῆς.
 Νυμφαὶ ἐλεονομοὶ ποταμῆδες, αἱ περὶ κεινὴν θασιδος ἐκαμῆν Ἀμαραντικὴ εἰλίσσονται. Ar. 3. 1218.
Ποταμῖος, Ποταμῆος.
 Ποταμῖα, νετρερά τε κωπα. Eur. Alc. 464.
 Ναια—χιονὶ καταρρυτα, ποταμῖα. Ib. Tro. 1067.
Ποταμος.
 Καὶ ποταμῖ καὶ γαῖα—II. γ. 276.
 —Ποταμοὶ δὲ χολώσατο κησθὶ μάλλον. Ib. φ. 136.
S Y N. Ρῆθρον, νῆμα, ροος.
ΕΡΙΤΗ. Αλιμυρῆς, ἀργυροδίνης, ἀπῆρεπιος, ἀκαμάτος, ἀπρὸσθερῆς, ἀγρῶκος, ἀγνοόριος, βαθυρῶς, βαθύδινος, βαθύδινος, δινηεῖς, δεινός, δοτακῶδης, βρυσίς, γονιμός, λαμπρός, εἰδέπος, εὐρπύρος, εὐκελάδος, εὐτροχάλος, εὐδρός, εὐκροκαλός, ἡκίης, ἰολερός, ἐχέλειος, ἐλεγχιγαμός, ἐγερσιμόθος, εὐρρῶς, εἰραμός, εὐρῶσαν, εὐρῶθος, ελαιόκομος, ἰσθίμος, ἰεσός, καλλίερος, καλλιγεφυρός, μερμυρών, μελαμβῶνης, ἰλυοῖς, ολβόδοτος, ορητρεφῆς, ζήλημιον, ζηρός, αὐδάτος, πολήμιον, πολυραγαθός, πολυραγῆς, πολυσμός, πολυγαμπίος, ραί, καχλάζων, μεγαβρεματής, ορῆστιχῆτος,

ταυρομορφος, χιόνος, χεμαρῆς, χεμαρῶς, χεμαιγενής, χεραδραῖος, ἀκίρος, μελίπρος, καλινεσός, πυριλάουτος, ρηφενής, εἰλοζέφυρος, δέος, παρθενίος, λαβρός.
 Παρ ποταμὸν κελῶδον, περὶ ροδανὸν δοτακῆα.
 Ἀμφὶ ροῖς ποταμοῖο
 —Ὡκεανὸς ποταμοῖο ρεῖθρον.
 —Ἴδωρ ζανθῆ ποταμοῖο.
 —Ἐπι προχοῖσι διηπίτες ποταμοῖο.
 Πορφυροῦ κύμα διηπίτες ποταμοῖο. Hom.
 Αεαῶν ποταμῶν καλλιπρῶν ἴδωρ. Hes.
 —Ποταμοὶ καναχιδά ρεόντες. Theoc.
 Ἀργυροῦ ποταμοῦ δὴψῆς ἀκος.—
 —Ροαὶ ποταμῶν ἀλεγεινῶν. Cal.
 Ποταμοὶ διὰ σῆμα φησὶ ρεόντες. Orph.
 —Ποταμῆ ροος ἄκα δέοντος. Naz.
 —Λοστρῶν αεαῶν ταμῖα —
 Καὶ ποταμοὶ κελῶρυξέ βαλὰν ὑψέμενον ἴδωρ.
 Καὶ ροος ἐγρεκιδόμος ἐχον ἀντίπνοον αὐρην.
 Ἀγγιχενῆς ὑψέτο διαβροχὸν ἠέρα φαιων. Nonn.
Ποταμομαι, Ποτῆμαι.
 Ἐθα καὶ ἔθα ποτῶνται ἀγαλλομεναι ἀφῆρυγῆσσι II. ε. 462.
 Τρίχουσαι ποτεονται—Od. ω. 7.
S Y N. Πετομαι, ἀνιπῆμαι, ἀνακεφίζομαι, μετεωρα φροτῆν.
Πότε.
 Αὐτὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς ποτε μὲν καλός, ἀλλότῃ δ' ἐσθλός. Plato.
Πότερος.
 —Οὐκ ἀν γνοίης ποτεροῖσι μετην. II. ε. 85.
Ποτῆ.
 Αἰθῆα δ' εἰκα ποτῆ ἀνεδυσάτο λιμνῆς. Od. ε. 337.
S Y N. Πτῆμα, πῆσις.
Ποτηνός, Ποτητός. Vid. Πετανός.
 Οἱ δ' εὐθέως ποτανοὶ
 Πᾶσαν δραμοντῆς ὕλαν. Theoc 30. 7.
 Τῆ μὲν τ' ἐδὲ ποτητὰ παρέρχεται.—Od. μ. 62.
Ποτηριδῖον, Ποτηριον, Ποτηρ.
 Ἐνδὸν ἐς, ἀνδρες, ποτηριδία τορευματα. Ath. 1. 11.
 Ποτηριον δη κῆλον,
 Ὅσον δυνή, βαθυον. Anac. 17. 5.
 —Ἐφελκω καὶ ποτῆρα—Eur. C. 151.
S Y N. Δεπαί.
Ποτῆς. Vid. Πομα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ταρπημην ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος. II. λ. 779.
Ποτῆς.
 —Τι γὰρ μοι τον ποτην ἠπῆτες λυχρον. Ar. N. 57.
S Y N.

Π Ο

Π Ρ

SYN. Πολυποτής, φιλοποτής, ζαποτής, πο-
τικός.
Ποτιζώ.
—Και πορτίας ὡδε ποτίσδων. Theoc. 1. 121.
SYN. Πιπίσκω, ποποτιζώ, ποποτιώ.—Ὑ-
δραίνω εποχέτευα ἀρδω
Ποτισάτος Vid. Ποτής.
Ω θερμότεται γυναῖκες, ὦ ποτισάται. Ag.
Th. 742.
Ποτμος.
Αὐτίκα γάρ τοι ἐπέντα μεθ' Ἐκτορα ποτμος ἐ-
τοῖμος II. σ. 96.
SYN. Μορος, θάνατος.
ΕΡΙΤΗ. Αεικός, ἀδεικός, ἀμελιχός, ἀπι-
λός, ἀτρέπτος, ἀφικτός, ἀνοσιμος, ἀπευθής,
ἀσιδηρός, ἀτυμβευτός, βαρὺς, βλοσυραπός, βη-
ταρμῶν, δακρυόεις, δολοκός, εὐκλής, εὐαίων,
εὐρανή, ἐπιπράτος, Θεομανής, ζωαρκής, εὐτυχής,
λυγρός, λευγαλέος, κενερός, μελας, δολοφραδ-
μῶν, ἠλεκής, ὁμοῖος, ὀλοός, παλιτζακός, ποινη-
τῶν, ὑπαγάλος, πετρεβοκίητος, τλημῶν, ταιμ-
λεγής, φρικώδης, ἀνωσίσιος, κνός, οξὺς, ἰσθόλος.
Ποτινάδες.
Ποτινάδες θεοί. Eur. Or. 318.
—Ποτινάδες δ' ἐπ' ἀσπίδι
Ἐπισημα, πᾶσι δρομαδες ἐσκιρτων φοβῶ. Ib.
Ph. 1141.
SYN. Μανίσοισί.—μανιώδης.
Ποτινιακός.
Αιολίδα Σμυρνήν ἀλιγγοτα ποτινιακῶν.
Hom. XXXVII.
Ποτνιος, Ποτνιος.
—Τὸ δ' ἐκλυε ποτνια μητηρ. II. α. 357.
—Ποτν' Ἀφροδίτα. Theoc. 17. 45.
SYN. Αἰδέσιμος, σεμνός, εὐσεπίος, σέβασ-
μος, ἐντιμος
Ποτος, Ποτόν Vid. Πομα.
—Κρεμμὼν ποτῶ ὄφον II. λ. 629.
Ὀφρ' εἰδῆς οἷον τι ποτόν τότε νῆος ἐκεκευθε.
Od. 1. 348.
ΕΡΙΤΗ. Αειρητός, ἀκηρασίος, ἀσόνος, ἀμ-
ερωσίος, θεός, ἠδύς, γλυκερός, μελιζακός,
τέρπνός, εὐαδής, μυελός, λιθαῖος, λυσίπνοος,
φαρμακικός, φοινός, φρεσείος.—μεθός ἀποιός.
Ποτός.
Ἀπὸ νεκταρος ποτοῖο. Anac. 172. 34.
SYN. Ποτίμος.
Πός, Ποδες.
Φολκος εἶν, χᾶλός δ' ἕτερον ποδα, —II. ε. 217.
Αἰεὶ γὰρ ποδα νηός ἐνωμῶν.—Od. κ. 32.
SYN. Πεζα, βασις, κᾶλον ποδαλον.
ΕΡΙΤΗ. Ἀμερωσίος, θεός, ὀπισθοπορός, σφα-
λερός, ὑπνημιος, κνός, φοιηκοφῆς, ἀρχεχορός.

—ἀπαλόι, ἀκαματοί, ἀνοσητοί, ἀργαλέοι, ἀρ-
γυρεῖ, ἀκυμαντοί, ἀλιβρεκτοί, ἀδειμαντοί,
ἀγναμπτοί, ἀτρεμείς, βαρυγυνοί, βεραροί, λε-
φαίημογοί, δασυκνήμοι, πολυγναμπτοί, πνεμο-
εντες, ἐριγδοτοί, εὐκνήμοι, εὐρυθμοί, ὁμοζήμοι,
ορεσσίλοφοι, θεοί, λιπαροί, καρπαλιμοί, κραιπ-
νοί, καλοί, ἐρατοί, μαινομένοι, λαίψηροί, μεθυ-
πλανέες, ολισθηροί, πολυκαρθμοί, πολυσπερεῖς,
πολυπλανεῖς, ταχέες, τρομεροί, σίβαραί, σίε-
ροί, σιγαλέοι, σπερχοιμοί, ὑφίτενεῖς.

Π Ρ

ΠΡΑΓΜΑ, Πρῆγμα, Πράγος.
Πράγμα δε τερπνοτάτον, ἔτις ἐρᾷ, το τυ-
χῆν. Theoc. 256.
Πρηγματός ἀπρηκτῆ χαλεπώτατόν ἐσι τελευτήν
Γράναι, ὅπως μελλεῖ τῆτο Θεός τελεσαι. Ib.
1074.
Ὅσις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρυμνῆ πολέως. Aesc.
S T. 2.
Τοῖς πρηγμασιν τεθνηκα.—Eur. Hel. 293.
—Ἀλλά σοι παρῆξ πρηγματα. Ag. Pl. 20.
SYN. Ἐργον, χρεῖμα, δρᾶσις, πρᾶξις, ἐξ-
εσια, τυχη, πάθος, κακοπαθῆα.
Πρηγματις, Πρηγματία.
Ἀρχοντας, τ' ἰδίης πάντοτε πρηγματις. Man.
1. 37.
SYN. Ἐργον, σπῆδη, ἐμποροία.
Πρηγματευομαι
—Ὡν ἐνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματευομην. Ag. N.
526.
SYN. Διαπραγματευομαι, ἐπιχερεῶ, πολυ-
πραγμονεῶ, διαπονεομαι, ἐπιμελεομαι, ἐπεργεῶ,
ασχολεομαι.—ἐμπορευῶ.
Πρηγματιον.
Αὐτοῖσι κοινῶσ τι πρηγματίον ἐμίν. Ib. 197.
Πρηγματοδιδης.
Και πρηγματοδιδης.—Ib. Av. 1425.
SYN. Δικολόγος, δικορράφος, πρηκλήρ.
Πρηκτῆρ, Πρηκλήρ, Πρηκλήρ
Μύθων τε ρητῆς ἐμεκαί, πρηκλήρᾳ τε ἐργων. II.
1. 443.
—Τε λογι δ' ε χρησθενον,
Γυῖαι, προσεῖναι, Ζεὺς ὅτε πρηκλήρ φανῆ. Soph.
Tr. 255.
—Ἐῖχον ἐλπίδας
Φοβὸς πῶτ' αὐτὸν πρηκλήρ ἰξέσθαι πατρίης. Ib.
El. 959.
SYN. Ἐνεργος, ἐργατῆρ, ρηκλήρ, ἀπαιτήτης,
* M m m m ἐκδικός.

ειδικός, κατηγορός, διωκτής, τελειωτής, τελετής.—πραγματευτής.—εμπολος.

Πρακίηριος, Πρακίικός.

Πειθῶ δ' ἔποιτο και τυχη πρακίηριος. Αεσφ. Supp. 532.

Οἶνε γὰρ ευροίς ἄν τι πρακίικωτερον. Ατ. Εφ. 91.

S Y N. Ανιστικός, εργωδής, δραστηριος, φιλοεργος, εμπρακίος.

Πραμνείος, Πραμνιος.

Οἶνω Πραμνείω.—Π. λ. 638.

Ε X P.—P r.—al. παλαιός.—πραϋντικός.

Πραμος. Vid. Προμος.

Πραξαγορας.

Πραξαγορας τάδε δῶρα θεοῖς αναθήκε Λυκαίε Τίος. ἐποίησεν δ' εργον Αναξαγορας. Απασ. 189.

Πραξιδικός. Vid. Περσεφονη.

Πραξινοῖ.

Ενδοῖ Πραξινοα;—Theoc. 15. 1.

Πραῖξίς, Πηῖξίς.

Οὐ γὰρ τις πηῖξίς πλεεται κρουροῖο γοοῖο. Π. ω. 524.

Πηῖξίς δ' ἦδ' ἰδη, κ δημιος.—Od. γ. 82.

Ἡ τι κατὰ πηῖξιν.—Ib. 72.

Οὐκ οἶδα τιν ὄνν πρᾶξιν.—Soph. Aj. 803.

S Y N. Πραγμα, ἐστὶ πρᾶξις, ενεργία διοικησις, ἐπιτηδεύσις, ποδοσεια, ἐμπορία—διαθηκη. απαιτησις. αἰυσις.—βίος.

Ε Ρ Ι Τ Η. Αγαθή, αεροκοπος, αναθεσιμος, μεγαλαυχίης, ταχελίης.

Πραξιτελής

—ἔστι δε κρητήρ,

Εργον Πραξιτελής.—Theoc. 5. 105.

Πρασιος. Vid. Πρασιος.

Συ δε μη πρὸς οργῆν, Αισχυλ', ἀλλὰ πρᾶσιος Ελεγχ', ελεγχε.—Ατ. R. 880.

Πραπίς, Πραπίδες.

Χαυνα πρᾶπίδι, παλαιμονῆ κενεᾷ. Pind. P. 2.

Ἡοαίσιος ποτισ' εἰδησι πρᾶπίδεσσι. Π. α. 608.

S Y N. Φεῖν, φρενές, επιφρενα. ἐπινοια.

Ε Ρ Ι Τ Η. Αμωμητος, ασυλητος, εἰδηα, καθ' ἀρά, ὄσια, κενεᾷ, χαυνη, πύκαλιμη, σκολιά, πιυτή.

Εκ θεῶ δ' ἀνὴρ σοφαῖς ἀθεῖ

Ες αἰ πρᾶπίδεσσι. Pind.

Πρασια.

Εἴθα δε κοσμηται πρᾶσιαι παρὰ νεατον οργον Παντοῖαι πεφρασιν, ἐπιτηταν γανωσσαι. Od. η. 127.

—Οὐ πρᾶσιη τοι ἀνευ κομιδῆς κατὰ κῆπεν. Ib. ω. 246.

S Y N. Αηδύρον—αἰ τὸ κῆπε λαχαναί.

Πρασις.

—Οὐ πρᾶσις, ἐδ' αγορασιμος. Sibyl 1. 2.

S Y N. Διαπρᾶσις, ἀπεμπολῶ, ἀπεμπολησις, παλῆσις, δημισπρασια.—αγορασια.

Πρασοκῆρος. Vid. Κενδύλα.

Πραστον.

Τῆς ονομα χροῖ τε πελει χλοερῖο πρᾶστοιο. Orph. L.

Πρασσαῖος.

Πρασσαῖος δ' ὡς εἶδεν ἐθ' ἡμίπενν προπεσοντα. Hom. B. 251.

Πρασσοφαγος.

Πρασσοφαγος δ' εἶδων.—Ib. 229.

Πρασσω, Πρατῶ, Πησσω.

Και πρᾶσσει με τοκες.—Ib. 184.

Ἐπρήξας και ἐπιητα βοῶπις ποτηικ Ηρη. Π. σ. 357.

Ταρβᾶν τον ευ πρᾶσσοντα μη σφαλῆ ποτέ Soph. Tr. 302.

Ὡς πάντα πρᾶξας ἄν σε δε. Eur. Hec.

S Y N. Αναπρᾶτῶ, διαπρᾶτῶ, εἰσπρᾶσσω, εἰπρᾶσσω, καταπρᾶσσω, αἰυω, ενεργεω, κατενθω, διαλαμβάνω, πραγματευομαι—δι-αγω, ζω—πασχω.—απαιτεω βουλευομαι.

Πρατῶς.

Πρατῶν νιν ἐξεπεμψεν.—Soph. Tr. 280.

Πραῦμης, Πραῦνος, Πηῦνος, Πηῦνομος. Vid.

Πραῦς.

Τᾶ μεν δ' Χρυσικομας πρᾶῦμη. τιν τ' Ελευθῶ συμπαρεσάτέν τε Μοῖρας. Pind. Ol. 6.

Πραῦνον μεταθεσθε βικ μαλακοφροια δοξαν. Orph. H.

Πηῦνον καλεων αἰε μυσαισιν υπαρχεν. Ib.

Τοῖς μεν πηῦνομοῖς τάδε παιγνια.—Ερ. I. 4.

Πραῦνα, Πηῦνα.

Ευθυνη δε δικας σχολιας, ὑπερηφανα τ' εργα

Πραῦνη, παυη δ' εργα διχοσασσις. Solon.

Ρᾶα μαλ' ἐπρηῦνεν ἐκῆδῶλος.—Hom. M. 417.

S Y N. Εκπρᾶῦνα, καταπρᾶῦνα, ἠπιαω, κατ-

ηπιαω, θελω, καταθέλω, κηλω, μαλασσαι,

τιθασσω, ἡμερω, παρηγορω. κατακομιζω.

μηλισσω, γαληνω.

Πραῦς, Πηῦς.

Πηῦ κατασιλῶν σελας ὑφοθεν.—Hom. VII. 10.

S Y N. Πραῦμητις, πρᾶῦνος, πρᾶῦμενης,

πρᾶυπαθής, πρᾶυθυμος, πρᾶῦος, πρᾶῦς, ἀνορ-

γος, πρᾶσπῆς, ἠπιας, ἡμερος, ευαντητος, μη-

λιχος, ευκολος, ἀγαθός.

Πραῦγελος. Vid. Ευλαλος.

Πρασιος.

Ὡς δ' ἀν μοῖραν εχης, πρᾶσιος φερε, μηδ' ἀγα-νακτη, Pythag

S Y N. Ευμενῶς, ἵσυχως, μελιχρῶς, ἐπιεικῶς, ἠπιως, ἀροσινῶς, ἀρατωῶς.

Πρεμνῶν.

Σπαργάν' ἐσὼ κατεδυνεῖ θυνεντ', ἢ τε πολλὴν Πρεμνῶν ἀνθρακίνην ὑλὴς σποδὸς ἀμφικαλυψίει. Hom. M. 238.

S Y N. Κορμῶς, σίλελος, ἐρνος, ριζοφυτον, στυπος.

Πρεπον, Πρεπλῶν, Πρεπωδῆς, Πρεπων.

Πρεπον γε τ' ἦν ἀν δαιμόνος τῷ μῦθό τδε. Soph. Aj. 534.

Πρεπλῶν ἀμὴν Κλεῶνα τον Ἀμυκλαίς Ἀπολλωσίον. Ag. L. 1300.

Οὐ γὰρ πρεσῶδες ἐστὶ τῷ διδασκαλῶ. Ib. Pl. 797.

—Ἐπέ τ' ἀρέπων ἐφυσ πρὸ τῶνδε φαγεῖν. Soph. Oed. T. 9.

S Y N. Δεον, προσῆκον.—προσφορῶς, συμφορῶς, διακρεπῆς, εὐπρεπῆς, εὐσχημῶν, καλῶς.

Πρεποντῶς. Vid. Ευκοσμῶς.

Ἐπει πρεποντῶς—ἐπλευσεν—Aesc. Ag. 697.

Πρεπω, Πρεπει,

—Ὁ δ' ἐπρεπε καὶ διὰ πάντων. Il. μ. 104.

Ἀρχὴν δὲ θηρῶν κ' ἀπρεπει τὰ μηχανά. Soph. An. 92.

S Y N. Διαπρεπω, μεταπρεπω, εκπρεπω, ἐμπρεπω, ἐπιπρεπω, διαφερῶ, ἐξεχω. Διαφαινομαι, λαμπῶ.—προσπικει, καθῆκει, εἰκει, χρεῖ, καλῶς ἔχει, εὐλογον, ἐκός ἐστὶ.

Πρεσβα, Πρεσβερα, Πρεσβύτις.

Ἥρη πρεσβα Θεᾶ.—Il. ε. 721.

Καὶ παρὰ πᾶσι βροτοῖσι Θεῶν πρεσβερα τετυκται. Hom. A. 32.

Χρητμῶς ἂ πρεσβύτις ἀπώχαιτο δεσπιζασα. Theoc. 15. 62.

S Y N. Πρεσβεία, πρεσβήτις, πρεσβυτατή.—σημῆ ἐντιμοστατή.

Πρεσβεία, Πρεσβεύμα.

Ὅτι καὶ Λακεδαιμονίων

τὴν πρεσβεῖαν βασιανίζων. Ag. A. 647.

Πρεσβεύματ' κ' Δημήτρος εἰς μυσήρια, Eur. Supp. 173.

S Y N. Πρεσβευσις, κηρυκεύμα, κηρυκεία. παρ-αίτησις ἐξῆσι.—πρεσβίς, πρεσβευτής.

Πρεσβῆον, Πρεσβήιον

Πρῶτω τοι μετ' ἐμέ πρεσβῆιον ἐν χερσὶ θησω. Il. ε. 289.

S Y N. Πρεσβεύμα, τιμιον.—πρεσβεία.

Πρεσβεύς

Ἄνδρες δ' οἱ πρεσβῆες ἔσαν.—Hef. α. 245.

S Y N. Πρεσβυς.—πρεσβευτής.

Πρεσβεύω, Πρεσβεύομαι.

Τὺς μὲν σεβόντας τὰ μὰ πρεσβεύω κρατή. Eur. Hipp. 5.

—Φῆμι ἐγὼ γε πρεσβεύειν ποτε. Soph. An. 731.

Ὀλύμπω τῷ δ' ὁ πρεσβεύων πατήρ. Ib. Aj. 1406.

—Πρεσβεύοντες ἐνθάδ' ἵκομεν. Ag. Av. 1585.

S Y N. Τιμαῶ, προτιμαῶ.—ὑπερέχω.—ἀρχῶ, —κηρυκεῶ.—διαπρεσβεύομαι, ἐπιπρεσβεύομαι, σέλλω.

Πρεσβήτις. Vid. Πρεσβα.

Ἐδρην αἰδῖον ἐλαχεῖς, πρεσβῆϊδα τιμήν. Hoin. XXVIII. 3.

Πρεσβισομαι.

Ἐν τῷ γεραῖῳ πατρὶ πρεσβισσεται. Lyc. 1265.

S Y N. Τιμαῶ, πρεσβεύω.

Πρεσβος.

Βασίλεια γυνή, πρεσβος Περσῶν. Aesc. Per. 625.

Ἄνδρες πολῖται, πρεσβος Ἀργείων τόδε. Ib. Ag. 864.

S Y N. Τιμῆα.—κῦδος.

Πρεσβυγενέθλος, Πρεσβυγενής.

Οὐρανε.—πρεσβυγενέθλε.—Orph. H.

Πρεσβυγενῆς Ἀντιγορίδης.—Il. λ. 249.

S Y N. Πρεσβίσις, προτρεσηγενής.

Πρεσβυς, Πρεσβυτερος, Πρεσβίσις, Πρεσβυτατος, Πρεσβυτής.

Φοινῆξ δ' ὁ πρεσβυς.—Soph. Ph. 569.

Πρεσβυτερος γὰρ συεσσι.—Il. λ. 786.

Γάϊαν πρεσβισην.—Hom. XXIX. 2.

—Χαλεπὸν δὲ κεν εἴη

Πρεσβυτατὸν καὶ ἀριστὸν ἀτιμιμισιν ἰαλλεν. Od. ν. 142.

Ἐχῶν ἀφίκται δειρο πρεσβυτην τινα.—Ag. Pl. 265.

S Y N. Γερωγ, ἀφιλιξ, πρεσβεύς. ἐνδοξος.

Πρεσβυτικός

Πρεσβυτικῶν—κακῶν ἐχοντα σαρόν. Ib. 270.

S Y N. Γεροντικός, ἀρχαῖος, παλαιός.

Πρεσβυτοδόκος.

Καὶ γεραροῖσι πρεσβυτοδόκοι γεμοντων θυμελαί. Aesc. Supp. 675.

Πρεμμενής.

—Φυλασσει σ' ἦδε πρεμμενῆς Κυπρεῖς. Eur. Rh. 646.

S Y N. Ευμενῶς, προσρων, φιλοφρων, εὐνοος, ἐπιεικῆς, πρῶος, ἀγανός, ἠπιος.

Πρεμμενῶς.

—Πρεμμενῶς δ' αὐτῷ τῷδε. Aesc. Supp. 220.

S Y N. Ευμενῶς, εὐνοικός, ευγνωμονῶς, χρησῶς, φιλοφρονῶς, πρῶος, ἠπιος, ἀγανός.

Πρηγορεῶν.

Πρηγορεῶν.

Τον πρηγορεῶνδ σε ἕκτεμῶ. Αἰ. Εἰ. 373.

S Y N. Πρηγορεων, γαργαριῶν. προσβολος. λαί-
μός.

Πρηθω, Πρέθω

Και νύ κεν επρητεν πυρὶ κηλεω νῆας εἴσας. II.
9 217.

Ἐπρσε θεσπεσιας κεφαλῆς—Hef.

S Y N. Αναπρηθω, διαπρηθω, εκπρηθω, εμ-
πρηθω, ὑποπρηθω, φλεγω. καιω πριμπρημι,
πρημαινω, φυσαω.

Πρημαινω.

—Πρημαινωσας τε θυελλας. Αἰ. Ν. 335.

S Y N. Πρηθω, μαινομαι, (λαβρῶς;) φυσαω.

Πρηνῆς:

—Πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι

Πρηνῆες ἐν κομησίῃ οὐδ' ἄξ' λαζοιατό γαῖαν. II.
6. 418.

S Y N. Επιπρηνῆς, καταπρηνῆς, προπρηνῆς,
καταφρηνῆς, προπετῆς, προκαρηνος. προνωπῆς,
φρανής, καταπρανῆς, καταφορος, καταρροπος,
εὐκαταφορος, κατακρημιμος, κρημιωδῆς, προα-
λῆς.

Πρηνίζω.

Πολλοὶ δε προσθεν γαῖαν ἐκ κενης οὐδ' ἄξ'

Δαλῆσι πρηνιχθέντες,—Lyc. 1006.

Πολλὰς πρηνίζετο πόλεις. Sibyl. I. 4.

S Y N. Καταπρηνίζω, κρημινίζω, κατακρημι-
νίζω, καταρροσῶ. ἐκτραχηλίζω. ανασρεφω,
καταβαλλω.

Πρηνισμός.

Πυργων πρηνισμοὶ τε,—Ib.

S Y N. Κατακρημινισης, προπετεια, ανασασις,
κατασκαφή.

Πρηξιδικη.

Πρηξιδικη μεν εριξεν, εβλευσεν δε Δυσπρις

Εἶμα τόδ' ε' ξυνη δ' αμροτερων φιλιη. Ἄπας. 193.

Πρησσω.

Τῷ δ' α' ερομενοι ριμφα πρησσοσι κελευθον. Od.
v. 83.

—Ορα πρσσωμεν ὄδοιο. Ib. o. 47.

S Y N. Διαπεραω, εκπεραω, διαβαινω.

Πρησῆρ.

Πρησῆρων, ανεμων τε,—Hef. 9. 846.

S Y N. Αελλα, λαιλαψ. ασραπή, κεραυνός.

ΕΡΙΤΗ. Αιθαλῆος, αιθαλοσις, δυσηχῆς, η-
χῆσις, κεραυνιοι, βαρύς, καταίκατος.

Απαρκτιασι πρησῆρος αιθωνος πρσσις. Lyc.

Πρησπροκρατωρ.

Synep. 3.

Πρηυγελως

Αρτι δε κῦμα

Γλαυκὸν θηλυνη πρηυγελως ζεφυρος. Αρ. I. 1.

Πρηυτεων.

Γαῦροι πρηυτεοντες,—Ib.

Πρηῶν, Πρεῶν, Vid. Πρῶν.

Ως δ' ὄτ' ἀπὸ μεγαλι πετρη πρηῶνος ορῶσα.

Hef. α. 437.

—Αι τοσον ὄδωρ

Εἰςσαι σκολιῆ τῶδε κατὰ πρεῶνος. Ep Suid.

S Y N. Πρῶν, πρῶων, ακρην, ακρωρια. προ-

βολή. γεωλοφον.

ΕΡΙΤΗ. Αιτυλοφος, αεσιλοφος, δικαρηνος,
ερυμνός, βησσησις, γλιβατος, κερσσις, ὑπατος,
ὑφιτενης, τρηχαλῆος.

Πριαμαι.

Ενθα με λαερτης πριατο κηεατεσσιν εἶοσιν. Od.
o. 482.

S Y N. Αποπριαμαι, εκπριω, εκπριαμαι, α-
γοραζω, ανωμομαι.

Πριαμιδης.

Και βαλε Πριαμιδαο κατ' ασπιδα—II. η 250.

—Πριαμιδας κομοωντας. Theoc. 16. 49.

Πριαμος.

Η κεν γυθησαι Πριαμος, Πριαμοί τε παῖδες. II.
α 255.

ΕΡΙΤΗ Αγακλῆς, δαῖφρων, δῖος, θεοει-
δῆς, θεηγενῆς, ευμελιας, μεγας, μεγαλητωρ,
ευσθενῆς, ευτεκος, πολυτλητος, πολυδακρυτος,
πολυκῆντος, πρεσβυγενῆς, σκηπτεχος, ποδαρ-
κης, Λαομεδοντιαδης.

Δαρδανιδης Πριαμος θεοην μισωσ αταλαντος.

—Πριαμοιο διοτρεφῆος βασιλῆος.

—Ἴσθεος φῶς. Hom.

—Λαομεδοντας εὐς γονος αφρηοῖο. Cil.

Πολυχρυσων Φρυγῶν αναξ.

Τον πεντηκοντ' αροτῆρα τεκνω. Eur.

Πριπτος.

Αγρειει δε τυ Πάν, και ὁ τον κροκεινη Πριπτος

Κισσον εφ' ἡμερτῶ κρῆτι καθαπτομενος. Theoc.

Ep. 3. 3.

Και Σατυροι μυροτο, μιλαγχλαινοῖτε Πριπτοι.

Mofc. 3. 27.

ΕΡΙΤΗ. Αιγιαλιτης, λιμενιτης, λιμενερμαι-
της, αγρυπῶν, φιλοδιτης, χαρισις,

P H R.—Εγορμιτης παῖς Βρομῆς.

Πισὸς ναυσὶ Πριπτος,—

Πεντομεδοντι, και ὁμοδοτῆρι Πριπτῶ.

Αγροφυλαξ—πολυκῆναιος ἐν αφρεραις.

Αγρωιωτη τῶδε μοινοσρθυγι Πριπτῶ.

Ω ιτε δη λιμερων δαιμονι πειθομενοι. Ep.

Πριν.

—Ουδ' ε' τι σε χρι

Πριν ὦρη καταλεχθαι.—Od. o. 393.

Μη πισευε ταχισα πριν ατρεκειωσ περας ὄφει.

Phocyl. 75.

Πριμιδίου

- Πρινιδιον**
 Ἀλλ' ὕπθ' ἄμνοισι
 Καὶ πρηνίδιοις οἰκησασιν. *Ag. Av.* 616.
- Πρηνιος** Πρηνωδης, Πρηνιος.
 —Φέρειν δὲ γυμν, ὅτ' ἀν εἰρήσ,
 Πρηνίων ὅς γὰρ βῆσιν ἀρῶν οὐχωρατάτος ἐσιν.
Hes. e. 427.
 —Στιπῆτοὶ γερωντες, πρηνιοί. *Ag. A.* 179.
 —Τὸν πρηνωδὴ θυμόν.—*Ib. V.* 382.
 Τρεῖς τὸν πατρῶντα Πρηνιον. *Ep. l.* 3.
 S Y N.—Στερεῖς σκληρός.
- Πρῖνος.**
 Σὺ δ' εὐθὺς, ὥσπερ πρῖνος ἐμπροσθεῖς, βοᾷς.
Ag. R. 883.
 S Y N. Σφενδαμνος.
- Πρηνωδης**
 Ἀκρὰ καθίζομενος πτεταλοῖς πρὸ ὠδῶσι κωλοῖς.
Ep. l. 3.
- Πρῖσις.** (εὐχθός.)
 —Ἡμισυ δὲ πρῖσις ἀπεκλασατοῖ. *Ep. l.* 3.
- Πρῖσός.**
 Λευκοτέρην δ' ἀρα μιν εἴηκεν πρῖσ' ἐλεφαντος.
Od. σ. 195.
 S Y N. Ἐμπροσθεῖς, τμητός.
- Πρῖω.**
 —Μη πρῖε τις ὀδοντας. *Ag. R.* 958.
 Ζῶσ' ἦε πρῖσθεῖς, *Soph. Aj.* 1049.
 S Y N. Ἀποπρῖω, διαπρῖω, ἐκπρῖω, καταπρῖω,
 ἐμπρῖω, παραπρῖω, πρῖω, κοπῖω. σχίζω δὲω,
 δεσμεύω, ἐξαπῖω.
- Πρῖων.**
 —Ὡς πρῖωνος
 Ἐλθροματ' ἀν βλεφθαῖς ἐν τὸμῃ ξυλε. *Ib. Tr.*
 712.
 S Y N. Πρῖσῆρ.
 ΕΡΙΤΗ. Ὀδοντωτός. ἰθυδρομος.
 Πρῖωα μιλτήω δ' ἀγαματὶ πειθόμενον. *Ep.*
- Προαγυλεός.**
 Πειθῶς γὰρ τάδε πάντα προαγυλεά.—*Mif.* 164.
 S Y N. Προμηνυτής.
- Προαγω.**
 Ἀλλὰ καὶ αἰὲς προαγοῖεν Ἴη Παίονι δ' ἄρα. *Hom.*
A. 272.
 S Y N. Καταγω, ἀναγω, ἐξαγω, μεταγω,
 προαγω. προβαίνω, παρεκλίνω, προλαύω,
 προσβιβάζω, προπέμπω, παραπέμπω, προκο-
 μίζω, προΐσθμι, ἠγιομαί, ἐπιγω, παρρημα-
 προφέρω, ἀφίημι.—προβαίνω, προερχώ.
- Προαγωγεύω.**
 Αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγεύων
 Τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβαδίζεν. *Ag. N.* 976.
 S Y N. Προαγω, προΐσθμι, καταπορνεύω. προ-
 ξένεω.

- Προαγωγός.**
 —Ἡ δὲ ἐπιπτος Προαγωγός ἔσα.—*Ib. Th.* 347.
 S Y N. Προαγωγός, πορνοβοσκός, μαστρωπός.
 προβολεύς
- Προαίρειν.**
 —Οὐτι μοι ἐστίν.
 Σίτε ἀποπρῖλῶν δομεναί.—*Od. p.* 457.
 S Y N. Προφέρω, ἐκφέρω, ἐξαγω.—προκρινώ.
- Προαλλῆς.**
 Χῶρον ἐνὶ προαλλῆ.—*Il. φ.* 262.
 S Y N. Κατωφερῆς, πρηνῆς. προπέτης. προ-
 χείρος.
- Προαναβαλλομαι.**
 —Ἰα, Ἄτ' ἀσεται, προαναβαληται.—*Ag. Pa.*
 S Y N. Προπαίζω, προσιμαζώ, ἀκροβολίζω,
 προκαταρχομαι, προανακρομαι.
- Προασιον, Προασιον.**—Προασιος.
 Τυμβὸν κατοφεῖ ξῆσιν ἐκ προασικ. *Eur. Alc.*
 846.
 —Τῆς δὲ γῆς προασιας. *Soph. Fr.*
- Προαυδᾶω.**
 Ἰερὸν πολεμον προῦδ' αὐτῶ.—*Ag. Av.* 557.
 S Y N. Προερεώ, προλεγω, παραγυλλῶ, ἀπ-
 αγγελλῶ.
- Προβαδῖν**
 Μήτ' ἐν δὲ ᾧ, μήτ' ἐκτος ἐδ' ἐκ προβαδῖν ἐρησῆς.
Hes. e. 727.
- Προβαθῦς.**
 Εὐρύς τε προβαθῦς τε.—(ποταμός.—) *Ag. 4.* 283.
- Προβακχῆσις.**
 —Προβακχῆσι δαῖμον, *Eur. B.* 411.
- Προβαίω.**
 Ἄσρα δ' ἐν προβέθηκε.—*Il. κ.* 252.
 —Ποδὰ τοῦδε προβαίω. *Theog.* 283.
 S Y N. Ἐπιπροβαίνω, προερχομαι, προκῶ,
 προπορευομαι, προερχομαι, προαγω, προηγο-
 μαι, προκάταρχω, προβιβῆμι, προλαμβάνω,
 προνοεομαι, ἐπιπρονοεομαι, ἀραιεῶ, προηγομαι,
 προερχώ, προΐσθμαι, ἐκφύττω, ἐκβαίω.
- Προβαλλῶ, Προβαλλομαι.**
 —Ἐγὼ δ' ἐκ σείω νοηματὶ κεν προβαλομην.—*Il.*
τ. 218.
 Ἄλλοτε μὲν τε Νότος Βορρῆ προβαλεσκε φερεσθαι.
Od. e. 331.
 —Καὶ ἐλοχυτας προβαλοντο. *Il. αἰ.* 458.
 S Y N. Ἀποβαλλῶ, ἀπορριπῶ, προαγω, προ-
 φερα, προτιθῆμι, ὑποτιθεμαι, προσηγῶ, προΐ-
 σθμαι, προεχειρίζομαι, προτεινῶ, ἐπιπῶ, βί-
 σαζῶ, νικῶ, ὑπερβαλλῶ—ἐπισκεπτομαι, ἐγ-
 καλέω, ἐρωτῶ.
- Προβασίς.**
 —Κεμηλιά τε, προβασί τε. *Od. εἰ.* 75.
 S Y N. Προσόδος.—ἡ τῶν προβατων κλῆσις.
 * N n n n Προβατογενῶμων;

Π Ρ

- Προβατογνημων.
 Οσις δ' αγαθός προβατογνημων. Aesc. Ag. 804.
 S Y N. Απλῆς, ακανος.
- Πρόβατιον,
 —Αλλά προβατι βιον λεγεις. Ag. Pl. 923.
- Προβατον.
 Πολλά δ' εἰσι προβατ' εσκε, —Π. ξ. 124.
 S Y N. Οἰς μῆλον.—παντα τὰ τετραποδα.
 E P I T H. Εἰροκοπον, ευτρεφές, πολυτοκον, ευλοχον.
- Προβατοπωλης.
 Μετά τῶτον αὐθις προβατοπωλης δευτερος. Ag. Eq. 132.
 S Y N. Προβατοκαπιλος.
- Πρόβημα.
 —Ευρυθμοῖς προβημασιν. Ib. Pl. 759.
 S Y N. Προδος, τροποδισμός, προβάσις. πη-
 διμα. προχωρησις. προκοπή. επιδοσις.
- Προβίβω, Προβίβημι. Vid. Προβαινω.
 Ελπετο γάρ τευξέσθαι ὑπασπιδία πρόβιβῶντος.
 Ib. π. 609.
 Κραίπνᾳ ποσὶ πρόβιβας.—Π. ν. 18.
- Πρόβλημα.
 Πρόβλημα σαυτῷ παῖδα τόνδ' αγνώτ' εμοί.
 Soph. Ph. 1036.
 Σακες, κυκλωτῶ σωματος πρόβληματι. Aesc. S. T. 546.
 S Y N. Επιβλημα, προβολή, προβολος, προβο-
 λαιον, φυλακή, ερυμα.—προφασις, μυκη ονει-
 δισμα, προσωνηδισμα. Δεσις. παροιμια κιν-
 δυνος.—προσφοραλισις, προτεχισις, προπαρα-
 σκευή προλογος.
- Πρόβλησις.
 —Οτε κινηση νοτος ελθῶν
 Πρόβλητι σκοπελω.—Π. ε. 396.
 S Y N. Επιβολος, μακεδνός, εκκειμενος.
- Πρόβλητος.
 Ριθῆ κυσὶ πρόβλητος, οἰωνοῖς δ' ἔλωρ. Soph. Aj. 841.
 S Y N. Εκβλητος, αποβλητος, εκθετος.
- Πρόβλωσκω.
 Δμας δ' ηκ ειας πρόβλωσκεμεν, αἶκεν εφαινον.
 Od. τ. 25.
 S Y N. Εκφοιταω, εκβαινω, προβαινω, προε-
 χομαι.—εξοιδεω.
- Πρόβωαι.
 Ως τάγε προβῶντε μαχνηωτρυνὸν Αχαιῶν. Π. μ. 277.
 S Y N. Προκαλομαι, προφωνω.—προμαχο-
 μαι.
- Πρόβωαιος.
 Δρατι δε προβωαιῶ, —Theoc. 24. 123.

Π Ρ

- Πρόβωλι.
 Δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλινθεις.—Ib. 22. 120.
 —Θεοδημοῖσι παρα προβολῆσι θυραων. Coluth.
 S Y N. Προπειρα, προβολαιον, προβλημα—
 προμολή, ἐχοχή.—αντιλογια, αντιφρασις ὑπο-
 φορα.—ἔλαρ.—ριψις, απορριψις.—διαμαχη,
 πολιορκια.
- Πρόβωλος.
 Ως δ' ὅτ' ἐπὶ προβωλω ἀλιεύς.—Od. μ. 251.
 —Πρόβωλος εμὸς, σωτηρ δομοις.—Ag. N. 1160.
 S Y N. Σκοπελος (προβλήσις)—προμάχος, προ-
 μολος, προσατης.
- Πρόβωλευω.
 Και κηδομαί σε, και προβωλευω μογον. Ag. Eq. 1339.
 S Y N. Προνωω, προκυτῶ, προβλεπω, προ-
 τιμαω.
- Πρόβωλομαι, inuf.
 —Και γάρ γε Κλυταιμνηστρης προβωλεα. Π. ε. 113.
 S Y N. Προκρινω, προτιμαω.
- Πρόβωλοπαισις.
 Βιάται δ' ἄταλαινα Πηθῶ,
 Πρόβωλοπαισις αφερτος, ατας. Aesc. Ag. 394.
- Πρόβωλος.
 Δημῷ πρόβωλοισ τῆσδε Καδμειας πολεως. Ib. S. T. 1014.
 S Y N. Βωλευτής, συμβωλος, μητιετης, αρχός,
 ὑπατος, συνυπατος.
- Πρόβωω, Πρόβωσω.
 Καρφοσ χαμαῖθεν συ νῦν λαβῶν, τον λυχρον προ-
 βωσω.
 Ουκ' ἀλλὰ τωδὶ μοι γε νῦν δοκῶ τον λυχρον
 προβωσω. Ag. V. 250.
 S Y N. Απομυτῶ, προμυτῶ.
- Πρόβωμιον
 Ελκει βιαιως Ζηνὸς εκ προβωμιον. Eur. Hera. 80.
- Προγαμος.
 Νυμφαι τε, προγαμοῖ τε, και ιδμονες Βιλει-
 θησις. Tryph. 332.
- Προγασωρ. Vid. Γασρωδης.
 —Της καδ' ες μεν ἔν
 Καλῆσι Γαυλῆς παντες οἱ προγασωρες. Ath. 11.
- Προγενιος.
 Σιμὸς.—και προγενιος.—Theoc. 3. 9.
 S Y N. Αρτιγενιος. γενιατης, ευγενιος.
- Προγενεστερος.
 —Ο γαρ πρόγενεστερος ἦεν. Π. ε. 555.
 S Y N. Πρωτογενεστερος, πρεσβυτερος, παλαιο-
 τερος.

Προγεννητήρα.

Προγεννητήραν Ουλαμωνυμῶ, Lyc. 183.

Προγεννητῶρ.

Παλαιῶν προγεννητῶρων. Eur. Hipp. 1380.

S Y N. Προγονος, παπατῶρ, προγενεσσερος.

Προγιγνώσκω.

Τότε σβενάζειν καὶ προγιγνώσκειν ἐχρήν. Ib. 1072.

S Y N. Προεπίσκαμαι, προαισθανομαι, προ-
δαίτῶμαι.

Προγνώσις.

Πάσαν εἶχον προγνώσιν ἐν ἀλγῆσιν.—Er. 1. 2.

Προγινώσκω.

Οἱ δὲ ταχὺ προγενοντο.—Il. σ. 525.

S Y N. Προαγω, προβαίνω, προερχομαι, προ-
εμι, προμολέω, προχωρέω, προηκώ, ἐκπορευο-
μαι.

Προγονος.

—Χαίρις μὲν προγονοί, χαίρις δὲ μετασταί. Od. 1. 221.

R H R. Προπατῶρ, προγεννητῶρ.—προγονοί,
πατέρες, οἱ παρσθεν, παρστερον, ανωθεν.—αμφι-
γονος.

Προγραφή.

Σκοπεῖν ὅτι ἀν προγραφῶμεν ἐν τοῖς πινακίοις.
Ar. Av. 450.

S Y N. Παραγραφῶ, προσγραφῶ, απογραφῶ,
δημεύω, ἐξορίζω, υπογραφῶ, ὑψηγεομαι, προ-
αγορευῶ, καθηγορευῶ.

Προδαῖω, inuf. Προδαῖναι.

Μηπίως με παρσίδῶν ηὲ παρσδαῖς ἀλειπται. Od. 1. 396.

—Ἐσθλὸς μὲν ορίνομενον παρσδαῖναι

Κῦμ' ἀλὸς ευρεῖης.—Ar. 1. 106.

S Y N. Προμαθεῖν, προγιγνώσκω.

Προδαῖω, Προδαῖμαινῶ

Οὐκ ἔν παρσδεῖσας ἐμι τῶ γε νῦν λογῶ. Soph. Oed. T. 90.

—Ὅς παρσδεῖμαινον ποτμον. Lyc. 276.

S Y N. Προφοβεομαι.

Προδελος.

Ἡτοι ὁ μὲν σηραγῆα παρσδελος ἐσιχεν εἰς ἦν.
Theoc. 25. 223.

Προδεννυμι, Προδεννῶ

—Ἐπῶσια χερσὶ παρσδεννύς. Ib. 22. 102.

S Y N. Προσημαινῶ, παρσδηλω, παρσφαινω,
ἐπισημαινω, ἐπαγγελῶ, παρσαγγελῶ.

Προδερκεῖμαι.

ὀητῆς δ' ἐπαυσα μη παρσδερκεῖσθαι μορῶ. Aesc. Pr. 248.

S Y N. Προδῆμαι, παρσδῆω, παρσδοισσομαι,
παρσροκῶ, παρσδουσω, παρσδουλεῶ, παρσροεω,
παρσροινωσκῶ.

Προδῆλος. Vid. Αρσδῆλος.

Λεῦσσα γὰρ Αἰγισθεν ἐκ παρσδῆλος. Soph. El. 1453.

Προδῆλασκῶ, Προδῆλασκομαι.

Ἄλλ' ἔδυνατὸν τες ανοητες

Τετῶν γῶμας παρσδῆλασκειν. Ib. Aj. 163.

Ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτῶ με παρσδῆλαξατο. Ar. Pl. 687.

S Y N. Προαναγιγνώσκω, παρσραλεγομαι ἐξη-
γῆμαι.

Προδῆδωμι.

Οἱ με φίλοι παρσδῆδῶσιν.—Theog. 575.

S Y N. Προκαταδῆδωμι, παρσληπῶ, ἀπολειπῶ,
ἐκλειπῶ, ἐξανδρῶποδίζομαι.

Προδικος

ἄθονερὸν δ' ὑπ' ἀλγος ἔρπει

Παρσδοικῶσιν Ατρειδῶσις. Aesc. Ag. 460.

S Y N. Σύνδικος, συνηγορος, παρσρατης, κηδε-
μων, ἐπικριτής, ἐκδικητής, τιμαρῶς.

Προδοῖστος.

Κυκλοὶ μὲν παρσδοῖστοι, ἰδ' οφθαλμοῖσιν ὄρατοί.
Man. 2. 31.

Προδοκῆ.

Πετρῆς ἐκβαῖνοντα δεδεγμένους ἐν παρσδοκῆσι.
Il. 1. 107.

E X P. Τοπος παρσρς ἐνεδραῦν ἐπιτηδῆος.—παρσρ-
εδρα, παρσρδός.

Προδομος.

Ἄλλο δ' ἐνὶ παρσδομῶ, παρσρσθεν θαλαμοῖο θυραων.
Il. 1. 469.

S Y N. Παρσουλιον, παρσθυρον, παρσσεγῶν, αἰθρ-
σα, παρσρων, παρσρῶς, παρσρῶς.

Προδοτης, Προδοτής.

—Ὅκνῶ παρσδοτης καλῆσθαι.—Soph. Ph. 95.

Ὁ δ' ερως ἀωρα θελγῶν

Παρσδοτιν γῶμων γνεσθαι. Anac. 52. 20.

Προδοτος.

Παρσδοτος δὲ μονα σαλευεῖ, Soph. El. 1080.

Προδελος.

—Παρσδελον ἐμβασῖν παρσδός. Aesc. Ag. 954.

S Y N. Δελικός, δελικὸς, δῆλος.

Προδρομος.

Ρῆ πολὺς δ' ὤδε λέως παρσδρομος ἵπποτας. Ib. S. T. 80.

S Y N. Προτρεχῶν, προσηγῆς, παρσκελευθος.

Προεδρεῖα.

Εἰς τὴν παρσεδρεῖαν πᾶς ανὴρ ὠσιζεται. Ar. A. 42.

S Y N. Πρωτοκαθεδρεῖα, πρωτοκλισια, παρσκα-
θῖσις, παρστιμῖσις.

Προεργῶ, Προεργῶ.

Παντας δὲ παρσεργε θεῶς ἐπὶ ἰῆας ὀδουειν. Il. λ. 568.

S Y N.

Π Ρ

SYN. Απειργω, ανεργω, καθεργω, κωλυ.
 Προειδω, Προειδω. Vid. Προδερκομαι.
 —Οτε προιδωσιν εντα Κιρκον—Il. ρ 756.
 Προειμι. Vid. Προβαινω.
 —Δια προ δε εισατο και τῆς. Ib. δ. 138.
 Προεκποσω. Vid. Προκαμω.
 Προεκποῖ, Τιλεμδροτε, γραφον. Athen. l. 13.
 Προελαυνω.
 —Δια προ δε χαλκὸν ελασεν. Il. ν. 388.
 Προεξετιςαμαι.
 —Τοῖς νοσῶσι τι γλυκὺ
 Το λοιπὸν αλγος προξετιςαθαι τορως. Aesc.
 P. 698
 SYN. Προεπισαμαι, προγινωσκω.
 Προεξερευνω.
 Επισχετε, ὡς αν προξερευνησω σῖβον. Eur. Ph.
 92.
 SYN. Εξερευνω, εξεταζω, καταπεραω, προ-
 ερευνω.
 Προεξερευνητης.
 Στειχων δ' ανακτος προξερευνητας σῖρατῶ, Eur.
 Rh. 296.
 Προξεξιμι.
 —Ὡς συ προξεξιμο. Soph. Tr. 772.
 SYN. Ευτελλω.
 Προεπω, Προεπω. Vid. Προλεγω.
 —Επει περ οι επομεν ημεις. Od. α. 37.
 Χαιρειν δε τιν κρηνα παρενεπω,—Soph. Tr. 231:
 Προερω.
 Ατρειδης δ' αρα νῆα δοῖν αλαδε προερωσεν.
 Il. α. 308.
 SYN. Καθελκυω, προωθεω, υπαθεω.
 Προερισσω.
 Σπειδῆ δ' ες λιμένα προερισσαμεν,—Od. ν. 279.
 Προεχω.
 —Θη ακροτατη προεχ' ακτή. Od. μ. 11.
 —Και τον προεχοντα δοκει. Il. ψ. 325.
 SYN. Προανεχω, εξεχω.—προαγω, προε-
 λαυνω.
 Προηγεμαι.
 Ιν' εχων προηγῆ τῶ δεῶ συ—Ar. Pl. 1196.
 SYN. Καθηγεμαι, υφηγεμαι, προερχομαι,
 προβαινω, προκαταρχω, προεχω, προοδηγεω,
 προτεμπα.
 Προηγυτερα,
 —Προηγυτεραν οδοιο. Ar. 3. 1181.
 Προηγυτιρ, Προηγυτις.
 Ταυρον προηγυτιρα συμφορας εχων. Eur. B.
 1157.
 —Τοῖς τυρλοῖσι γαρ
 Αυτη κελυθος εκ προηγυτῶ πιει. Soph. An.
 1002.

Π Ρ

SYN. Προηγεμαι, χειραγωγός, αφηγημων,
 δηγός.
 Προηκίς.
 —Επει κικετ' ερετμα προηκία χερσιν επειγον.
 Od. μ. 205.
 SYN. Οξυθηκτος, προμηκίς.
 Προηκω. Vid. Προβαινω.
 —Προηκων ες βαθη τῆς ηλικιας. Ar. N. 514.
 Προῆμαρ,
 Προνῆξ, προῆμαρ,—Simon. 2. 47.
 Προθελυμνος.
 Πιλλας εκ κεφαλῆς προθελυμνος ελκετο χαιτας.
 Il. κ. 15.
 SYN. Προρηζος, αυτορηζος, επαλληλος,
 πυκνός, συνεχίς.
 Προθεσπιζω. Vid. Προμαντευομαι.
 Το μελλον η κραινοτο προτεθεσπικει. Aesc. P.
 211.
 Προθεω, Προπροθεω.
 Τῶνεκα οι προθεσιν ονειδεα μυθισασθαι; Il. α.
 291.
 Αλλα πολυ προθεσκει,—Ib. χ. 459.
 —Ουδε μιν εια Προπροθεν,—Orph. 1255.
 SYN. Προτρεχω, υπεκπροθεω, συνιμι.
 Προθησκα.
 Αθδηναν προθανοντα τον αινοβιην Αγαθωνα. Er.
 Προθησωρ,
 —Βαλε δε Προθησωρα δεξιον ωμων,
 Τιδν Αρηῖλυκοιο,—Il ξ. 450.
 Προθοος.
 Μαυνητων δ' ηρχε Προθοος Τειθηριδονος υδς,
 Ος περῖ Πηνειον και Πηλιον ενοσιφυλλον
 Ναισικον, των μεν Προθοος δεδος ηγεμονευε. Ib.
 ε. 756.
 Προθορεω, Προθορω.
 Αυτικα δ' εν πρωτοισι μεγα προθορων εκελευσεν.
 Ib. ξ. 363.
 SYN. Προαλλομαι, προπιδαω, προθυω, ανα-
 θορω, ανορευω.
 Προθυελλα.
 Αλλα κεν ενθα και ενθα φερε προθυελλα θυελλη,
 Αργαλην—Hes. θ. 742.
 (al. προ (φερε) θυελλα θυελλη αργαλη)
 Προθυμα.
 —Ποτανα και προθυματα. Ar. Pl. 660.
 EXP. Προκαταρματα, τα προ τῆς θυσιας
 θυμιαματα. (al. θυληματα)
 Προθυμομαι.
 Ιδω, τοδ' ε μεν σιερνον, ὦ νεανια,
 Παιων προθυμῆ, παῖσον Eur. Hes. 562.
 SYN. Επαθυμω, σταδαζω, επιτηδευω, ευθυ-
 μομαι, ὀρμαομαι, επηγυμαι, διαπραττομαι.
 Προθυμια.

Προθυμία.

Ἐν δ' αὐτῶς κίεν ἦσι προθυμίῃσι πεπειθῆς. II. 6. 588.

S Y N. Επιθυμία, εκθυμία, ευθυμία, ετοιμοτήτης, φιλοπραγμοσύνη, ὄρμη, παρρασασίς, ευδρακεία, σπευδή, επισπερχεία, χαρά.

Προθυμός.

—Ὁν προθυμός ἦσθ' αἶ. Soph. El. 3.

S Y N. Εκθυμός, ενθυμός, επιθυμητής, επιθυμητικός, κατεπιθυμός, προφραν, μεμαῶς, προχέρος, ἔτοιμος, σιλεργός, δραστηριός, ακινός, επισπερχής σπεδαίος.

Προθυμός.

—Τὰ δ' ἰερά δ' εἶξο προθυμῶς. O. ph. H.

S Y N. Ευθυμός, εκθυμός, καταθυμῶς, ἰλαρῶς, ἔτοιμος, προχέρος, επιμελῶς, επισπερχῶς, σπεδαίος, φιλοπονώς, δραστηριός, ενεργῶς, ευτολμῶς, ἠδέως, ασμενῶς, εκστῶς.

Προθυραία. Vid Ειλεθία.

Κλιθεῖ μοι, ὦ πολυσεμνε θεῶ. πολυανυμε δαῖμον, Ωδίων επαρωγῆ, λεχῶν ἠδέϊα προσομι. Θηλικῶν σάτρεα, μονη φιλοπαις, αγαποφρον. Ωκυλοχέα, παρῶσα νεαίς θνητων Προθυραία, Κλεδῶχ ευαντήτε, φιλοτρεφε, πᾶσι προσηνίς, κ. λ.: O. ph. H.

Προθυραίων. Προθυρον.

Οὐ μὰ τὰ δ' ἀθανατῶν εὐλοσιμητα προθυραία. Hom. M. 384.

Στήμεν ἐνὶ προθυροισι—II. λ. 776.

S Y N. Προπυλαίων, πρόπυλον, προαυλιον, προουλη, προναπιον, προδῶμος.

Ε Ρ Ι Τ Η. Ευτεκτον.

Προθυῶ.

—Περὶ πρὸ γαρ ερχοῖ θῦεν. II. λ. 180.

S Y N. Προθορεῶ, επιθυῶ, (περισσῶς) ὄρμαῶ, (εμμανῶς) μαχομαι.

Προϊάλλω.

Ζεὺς δ' Εριδα προϊάλλε θεός ἐπὶ νῆας Αχαιῶν. II. λ. 3.

S Y N. Προπειπῶ, εκπεπῶ, προτιθεμαι, αποσελλῶ, επειπεινῶ.

Προϊάπῳ.

Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς αἶδι προϊάψεν. Ib. α. 3.

S Y N. Προπεπῶ, αποπεπῶ, μεθιστημι.

Προϊήμι.

Ἄλλὰ συ μὲν νῦν τίνδ' ε θεῶ προεῖς—II. α. 127.

—Πρὸ γαρ ἦκε θεῶ λευκῶλενος Ηρη. Ib. 195.

Ες ποντον προίησι βοῦς κέρασ αγαυαλοιο. Od. μ. 253.

S Y N. Επιπροϊήμι, προπεπῶ, ριπῶ

Προϊκα. Adv.

—Ἡμῶς δ' ἀξιῶμεν τῇ πολεῖ Προϊκα γενναίως αμυνεν.—Ατ. Eq. 574.

S Y N. Αμισθί, δωρεάν, γενναίως.

Προϊκίος.

Προϊκίον ενδυκῶς τετρίγος εἶδαρ εδῶν. Call. Fr. (I. παρῶν.)

Προϊκτής.

Ὡς τις θαρσαλέος και αναιδίς εσσι προϊκτής. Od. p. 449.

S Y N. Επαιτής, μεταίτης, προσαιτής, πῶχός, πεινός, οικερός, γουπτής, βοιωλίχος.

Προϊξ.

—Προϊκός γευσεσθαι Αχαιῶν. Ib. 413.

S Y N. Φεγνή, δασίς, δωρεα, χαρίς.

Προϊσημι, Προϊσαιμαι.

Ὅιν προσήσας πρὸ Αχαιῶν Τρωσὶ μαχεσθαι. II. δ. 156.

S Y N. Προτιθημι, προβαλλῶ, προσεφῶ.

Προϊτίς.

—Εἰς δε Προϊτίδας Πυλας εχωρεῖ.—Eur. Ph. 1126.

Προῖτος.

Ἡ δε ψευσαμένη Προῖτον βασιλῆα προσηυδα. II. ζ. 163.

Προῖτε Ναυπλιαδαῶ—Αρ. I. 136.

Προῖωξίς προ Προδῶξίς.

Ἐν δε προῖωξίς τε παλιωξίς τε τετυκῶ. Hes. α. 154.

Προκαθίζω.

Κλαγγῆδὸν προκαθίζοντων.—II. 6. 463.

S Y N. Προισαμαι—προκαθημαι, προκαθεζομαι, προσάτεω.

Προκακοπαθεῶ,

—Βαθμίδι προκακοπαθῶν Ολομεναις παλαμαίς. Aesc. Supp. 871.

Προκακος.

Προκακος αγαυοῖς κακά προκακα λεχέις. Ib. Reg. 992.

Προκαλεσμαι, Προκαλιζομαι.

—Επὶ προκαλεσάτο χαρμῆ. II. η. 218.

—Αργεῶν προκαλιζάτο παντας αριστας. Ib. γ. 19.

S Y N. Εκκαλεῶ, παρακαλεῶ, εκπροκαλεσμαι, εξορμαῶ, ὑποθηγῶ, ερεθίζῶ, προτρεπῶ, προβαλλομαι, επαγομαι, εριδμαίγω. ερημί. κλιπτεω.

Προκαλυμμα.

Ουρανιον βαλλεις προκαλυμμ' αργῆτα κεραυνουδ. O. ph. H.

S Y N. Επικαλυμμα, περικαλυμμα, συγκαλυμμα, καλυπτήριον. πάμα. πρῆφασμα.

Προκαλυπῶ, Προκαλυπῶμαι.

Πεπλῶντα πεκαλυπῆεν ευπηκτοῖς ὑφαῖς. Eur. I. T. 312.

Οὐ προκαλυπτομενα βοσρυχωδεος

Αβρά παρῆδος. Ib. Ph. 1517.

* Ο ο ο ο

S Y N.

Π Ρ

- S Y N.** Προαμυνω. — επικαλυπῶ, κατακαλυπῶ. — προβαλλομαι, προτεινομαι, προϊσχομαι.
- Προαμυνω.**
Ουτε γαρ αν πρόκαμὸν ἀλλω καματὸν μεταδουσι. Theog. 921.
- S Y N.** Προεκποιεω. προπονεωμαι.
- Προκαρηνος.**
Διιθεις προκαρηνος, — Ep. 1. 3.
- S Y N.** Πρηνής.
- Προκάς.** Vid. Πρῶξ.
— Παρδαλίεις τε θοαὶ προκαδων ακορητοί. Hom. V. 71.
- Προκαταγωνισκω.**
Ο προκαταγωνισκων δε πειν ακῆσαι σαφῶς Αυτὸς πονηρὸς εστι, πισευσας κακῶς. Men.
- S Y N.** Προκρινῶ, κατακρινω.
- Προκειμαι.**
Οι δ' επ' ονεαθ' εἰοῖμα προκειμενα χεῖρας ἰαλλον. Il. 1. 91.
Ατιμος ᾧδε προκειται Soph. Aj 427.
Εργων τε παντων, ᾧν νομοὶ προκεινται, Ib. Oed. T. 884.
- S Y N.** Παρακειμαι, προβαλλομαι, προεκτιθεμαι διατατίζομαι, προϊσάμαι.
- Προκειλευθος.**
Κιχλιζεις, χρεμετισμα γαμυ προκειλευθον ἴσθα. Ep. 1. 7.
- Προκηδομαι.**
Σε γαρ νῦν προκηδομαι. Soph. An. 752.
- S Y N.** Κηδομαι, επιμελομαι, φροντιζω.
- Προκηραίνω.**
Κενος προκηραίνεσα. — Ib. Tr. 29.
- S Y N.** Προκηδομαι, μεριμναω. — βλαπῶ, διαφθερα.
- Προκηρυσσω.**
Κεί μη συ πρέκηρυσσας. — Ib. An. 467.
- S Y N.** Κηρυτῶ, ανακηρυτῶ, αναγορευω.
- Προκλυτος.**
Προκλυτ' ακουοντες επεία θνητῶν αιθερωπων. Il. u. 204.
- S Y N.** Διαβουλος, πολυθρυλλητος, προεργασμένος, παλαιός.
- Προκλυω.**
— Το δε προκλυεν,
Επει κ γενοιτ' αν η λυσις, προχαιρετω. Aesc. Ag. 259
- S Y N.** Προεπισαμαι, προγωνισκω, προμανθανω.
- Προκνη.**
Προκνη πικρὰ παθῆσα, συ μὲν σέο πειθῆσθαι μολπῆ
Τίεα δακρυσειας. — Nonn. 1. 2.

Π Ρ

- ΕΡΙΤΗ.** Αθῆς, θυμολαινα, παιδολετεια.
Προκοπή.
— Εκ προκοπῆς γαρ
Ης εἶχες κατὰ νῦν, ἐξεκοπης βιοτη. Ep. 1. 3.
- S Y N.** Αυξησης.
- Προκοπῶ, Προκατακοπῶ.**
— Τα πολλὰ δε
Παλαι προκοπασ', κ πονε πολλῆ με δει. Eur. Hipp. 23.
Βῆν τοις ακλητοις προκατακοπιεν. — Athen. 1. 1.
- S Y N.** Παρακατασκευαζω, παραγω, προβαινω, διερχομαι, επιδιδωμι.
- Προκρινω.**
Ηθος προκρινεν χρεματων γαμῆντα δει. Sent.
- S Y N.** Προτιμαω, προαιρεομαι, προχεριζομαι, επιλεγω, απολεγω, προϊσάμαι, προσθει αιρῶμαι.
- Προκριτος.**
— Και μυσαὶ προκριτοι Ευιεω. Ep. 1. 6:
- Προκρις.**
Φαιδρηνητε Προκριν τε ἰδον, — Od. λ. 320.
- Προκροσσαι (νῆες.)**
Τῶ ρα προκροσσας ερυσαν, — Il. ξ. 35.
- Προκροσσης.**
Οι μοι Προκροσσης τημερον γενησομαι. Ag. Ecc. 1013.
- Προκρω.**
Προτερον προκρωεν, — Ib. 1010.
- Προκυλινδω, Προπροκυλινδομαι.**
Ουδ' αρα τε προκυλινδεται υδ'ετερωσει. Il. ξ. 18.
Προπροκυλινδομενος πατρὸς Διδος αιγιοχοιο. Ib. χ. 221.
- S Y N.** Προκυλιω, προσκυνεω, γενναζομαι, προπιτνω.
- Προκυπῶ.**
— Καρτι προσκυπῶ εἶω τευχας. — Ar. Av. 496.
Καρπόισι γη προκυπῆι Apac. 37 10.
- S Y N.** Κυπῶ, επικυπῶ, διακυπῶ, επιερεπω, εξοριμαω, εξεχω, προανεχω.
- Προκυων.**
— Και Προκυων διδυμοις ὑπο καλὰ θανει. Arat.
- Προκωμιον.** Vid. Προκωμιου.
Γμνς παρακωμιον ειη. Pind. N. 4.
- Προκωπος.**
Ο δε ξιφος προκωπον εν χεροῖν εχει. Eur. Or. 1500.
- Προλαγχανω.**
— Μηδ' εν ημῖν αιτιον
Ο τι προεληχα. — Ar. Ecc. 1151.
- Προλαζομαι, Προλαζυμαι, Προλαμβαλω.**
Προλαζυμαι γῆν τῶ χρινη τῆς ἡδονῆς. Eur. T. 1027.

- Μη προμαντῖς ἀλγεῶν,
 Προλαμβάνω, ὠφίλα, γοῦς. Ib. Hel. 346.
 S Y N. Προκαταλαμβάνω, επικαταλαμβάνω,
 προκατερχώ, προκαταρχώ, φθάνω, προφθάνω.
 προερχομαι.
- Προλαλος.
 Βασκανόν, ευκήνισσι, προλαλον, βληχαν, φίλοπι-
 κον. Man. 5. 337.
- Προλεγών.
 Οἱ μὲν Ἀθηναίων προλεγόμενοι.—Π. ν. 689.
 S Y N. Προκαταριθμῶ, προκρινῶ.
- Προλεγῶ.
 Οὐκὲν ἐγὼ σοὶ ταῦτα πρόλεγον παλαι; Soph.
 Oed. T. 992.
- S Y N. Προμνυῶ, προερεύω, προεπῶ, προφραζῶ,
 προφανεῶ, προαγορεύω, προαυδάω, προσκηπῶ,
 προσημαίνω, προφημί, προφίτευω. προλογίζω.
- Προλεπῶ. Vid. Δεπῶ.
 Τὰ σε καὶ εἰ δυναμαὶ προλεπῶν δυσκνον εἶντα.
 Od. ν. 331.
- Προλεσχός.
 Καὶ μὴ προλεσχός, μηδ' εὐολκός ἐν λόγῳ
 Γενή; τὸ τῆδε κατ' ἐπιρῆνον γένος. Aes. Supp.
 208.
 E X P. Μη πολλά προσημαζῶ.
- Προλευσσω Vid. Προδερκομαι.
 Ἀλλ' οἷα χρῆ παθῆν με πρὸς τετῶν ἐτι.
 Δοκῶ προλευσσω.—Soph. Ph. 1398.
- Προλογός.
 Καὶ μὴν ἐπ' αὐτῆς τῆς προλογῆς σε τρεῖς μοῖαι,
 Ὅπως τὸ πρῶτον τῆς τραγωδίας μέρος. Ag. R.
 1150.
 S Y N. Προδῖμιον, ἐπιβολή, ἀρχή.
- Προμαδος. αἰ. Προμαλος. (ἕδος ἀγρίας δρυος.)
 Ἐξῆς προμαδοὶ τε καὶ ἰταὶ ἐκπεφασιν. Ar.
 3. 201.
- Προμανθάνω.
 Εἰτ' αὖ προμαθῆν ἄσμι' ἐδιδασκει.—Ib N. 963.
 S Y N. Προγνωσκῶ, προνοεῶ.
- Προμαντεύομαι.
 Ἡ πρῶτα μὲν τα θεῶν προμαντεύουσατο
 Χρησμοῖσι σαφειν, ἀσερῶν ἐπ' ἀντιολῶς. Eur.
 Fr.
- S Y N. Προκισθάνομαι, προδερκομαι. προθεσ-
 πίζω, προμνασμαι.
- Προμαντῖς,
 Εἰσὶν ἄπρομαντῖς
 Δικα, δίκαια φερόμενα χερσῶν κρατη. Soph.
 El. 477.
 S Y N. Προμνηστρία. προσητῖς.
- Προμαχιζῶ. Προμαχομαι
 Τρῶσιν μὲν προμαχιζέειν Ἀλεξάνδρος Θεοδίδης.
 Π. γ. 16.
- Ἐβλεπεν δὲ πολὺ προμαχεσθαι ἅπαντων. Ib.
 λ. 217.
- S Y N. Τετραμαχομαι, ἀποπολεμῶ, προασ-
 πίζω, ὑπερασπίζω.
- Προμαχος.
 Ἐν τετραμαχοῖσι φανεντα.—Ib. γ. 31.
 S Y N. Προμος, προασπιστῆρ, πρωτοσάτης,
 προαγωνιστῆς, πρωταγωνιστῆς, τροπαιοφύξος.
 ἀμυντῶρ. προσατῆς.
- Προμαχος. Nom. pr.
 Ἐνθ' Ἀκαμάς προμαχον Βοιωτιον ἐτασε δαρί.
 Π ξ. 475.
- Προμελετάω.
 Ὅπως προμελετησωμεν ἄ' καὶ δεῖ λέγειν. Ag. Eq.
 117.
- Προμελετητής.
 Τῆνος δὲ θάνατε τις προμελετητῆς πελει. Sent.
 S Y N Προμελετημα.
- Προμνηθεομαι.
 Ἀλλὰ προμνηθεοσθε.—Er. 1. 3.
 S Y N. Προσηδῖμαι, προσηραῶ
- Προμνηθεός.
 Φαρμακον, ὄρα τε φασὶ Προμνηθεον καλεσθαι.
 Ar. 3. 844.
 —Ὡς ὁ ἀπλὸς ὁ προμνηθεός. Call. Fr.
- Προμνηθικός.
 —Εὐ γ' ἐπενοσῆς αὐτὸ καὶ προμνηθικός. Ag.
 Av. 1510.
 S Y N. Προμνηθῶς, προνοητικῶς, ευμηχανίας,
 δεξιῶς, ἐπιμελῶς.
- Προμνηθία, Προμνηθία.
 Προμαθεας δ' ἀποκένται ροαί. Pind. N. 11.
 Ἐν τοῖς τοικτοῖς ἐσὶν ἡ προμνηθία
 Καὶ τῷ λεγόντι καὶ κλυοῦσι συμμαχος. Soph.
 El. 996.
 —Καὶ σοφῆ προμνηθία Eur. Hec. 1144.
 S Y N. Προνοία, τρογνωσις, προθυμία, ἐπι-
 βολή, κηδεμονία, ἐπιφροσύνη, ἐπιμελεία.
- Προμνηθεύς.
 —Εἰ σε Προμνηθεύς
 Ἐπλασε, καὶ πηλῶ, μὴ ἔτερε γέγονας. Call.
 Fr.
- E P I T H. Αγκυλομητής, αἰολομητής, ἀκα-
 κητής, πολυμητής, δολομητής, δολοφρονεῶν, μο-
 γερῆς, μητισῶν, τακίλος, ποικιλοβελος, πολυί-
 δρης, λεωργός,
 —Εὖς παῖς Ἰαπετοῖο.
- Ἰαπετιοῖδη, πάντων πέρι μινδῆα ἐδάς. Hef.
 —Ἰαπετοῖο γονος πολυμητα Προμνηθεύς. Opp.
 —Ὁ περφόρος θεὸς Τιταν Προμνηθεύς. Soph.
 Τῆς ορθοβελῆ Θεμίδος αἰτυμητα παῖ.
 Σε τὸν σοφιστῆν.—τον πυρὸς κλεπτήν λεγῶ. Ton

Π Ρ

- Τον Διδος εχθρόν, τον πάσι θεοίς
 Δι' ἀπέχθεις ελθόντα, —
 Διὰ την λανθισιτητα βροτῶν. Aesc.
 — Ανδρομεος κακοῦτος παιτιοι. — Nonn.
 — Τόθι γυῖα περὶ σφοδραῖσι παγοῖσιν
 Ἰλλομένος χαλκισιν αλυκατοπέσσι Προμηθεύς
 Αἰετον ἦπατι φέρει καλιμπετές αἰσσοῦτα. κ. λ.
 — Εἴθα Προμηθεύς
 Ἰαπετθίωνιδης ἀγαθὸν τεκε Δευκαλιωνα,
 Ὁς πρῶτος ποιησε πολεις. — Apoll.
 Προμηθῆς,
 Οὐτέ τι τῷ θανῆν προμηθῆς. Soph. El. 1084.
 S Y N. Προσητικὸς, περιδῆς, πολυμεριμῶς.
 Προμηνω.
 Ἄλλ' ἐν προμηνησσει γέ τῆτο μηδενὶ
 Τῆργον, κρυφῆ δὲ κεύθε. — Soph. An. 84.
 S Y N. Προσημαινῶ, προδιδασκῶ, προαγγελῶ,
 προσκήπῳ.
 Προμητῶρ
 Ἀτε γένος προμητῶρ Aesc. S. T. 142.
 S Y N. Πατρομητῶρ.
 Προμηγυμι.
 Πελλακίδι προμηγῆναι, ατιμαζέσκε δ' ακοιτῖν.
 Π. 1. 452.
 S Y N. Συνερχομαι.
 Προμναομαι.
 — Ὁς προμνάται τί μοι γνῶμα. — Soph. Oed.
 C. 1130.
 S Y N. Προμαντευομαι. — προμνησσομαι, προ-
 ξενῶ.
 Προμνησῖνος.
 Ἄλλα προμνησῖνοι εσελθετε, μηδ' ἄμα παντες.
 Od. φ. 230.
 E X P. Παραδέχομενοι ἀλληλους εἰς ἓνα
 Προμνηστρια
 — Τὴν κακῶν προμνηστριαν. Eur. Hipp. 589.
 S Y N. Προμνηστρίς, προξενστρια, ἐμπνευστρια,
 νυμφαγωγῆς.
 Προμοιρος.
 — Βιοτῖν τε σοπῆ λειψοσι προμοιροι. Man. 1.
 276.
 Προμολεω, Προμολω.
 Τὴν δὲ ἰδε προμολῶσα Χαρις — Π. σ. 382.
 Ηραϊσε, προμολῶδε. — Ib. 392.
 S Y N. Εκπρομολεω, επιπρομολεω, προβαίνω,
 προσερχομαι, προσμι, προσκήπῳ, προσποδίζω.
 Προμολῆ.
 Αὐτῆ δ' ἐν προμολῆ τετρυμμένα γυνάτ' ἐκαμ-
 ψεν. Ar. 1. 1174.
 S Y N. Προβασίς, προβυρον. ἀξερεια, ἐξοχή,
 προσδοκασίς.
 Προμοσι. Vid. Προμαχος.
 Τῶσι δ' Ερευθαλιων προμοσι ἰσατο. — Π. η. 136.

Π Ρ

- Προμοχθεω.
 — Ἀξια δ' ἦμιν προμομοχθηκασί. — Eur. Supp.
 ult.
 S Y N. Προπῶνομαι, προεργαζομαι.
 Προναος.
 Βαμῆς προναος. — Aesc. Supp. 503.
 Προνεμομαι.
 Ἰδῆθ' ὅτε προνεμεται. Soph. El. 1400.
 S Y N. Προβίβαζω, προβαίνω, προνεομαι.
 Προνωω, Προνοομαι.
 — Δολον δ' ἐτι προνοσαν. Π. σ. 526.
 S Y N. Προσκοπεω, προμηθεομαι, προγινωσ-
 κω, προβαλεω, προβαρῶ, προδερκομαι επιμε-
 λυμαι.
 Προνοια.
 Ἐπνεσ' ἔργων, και προνοιαν ἦν εθε. Soph. Aj.
 536.
 S Y N. Επινοια, προμηθια, πρόγνωσις, επιφρο-
 συνη, φροντίς, επιμελεια.
 E P I T H. Αλεξικακος, εγερσιμος, ὄσια, αθη-
 νατη, σοφῆ.
 Προνομος.
 Προνομα δὲ βοτὰ τας
 Πολυγωνα τελεθει. Aesc. Supp. 699.
 E X P. Πρό τῆς πολεως νεμομενα.
 Προνοος.
 Τετι τις ἄν σοι τάνδρος ἦν προνοσερος; Soph.
 Aj. 119.
 S Y N. Προμηθῆς, φρονομος, προνοπικῆς, ευνοος,
 αγγυνοος.
 Προνοῦξ. Vid. Νυκτῶρ.
 Προνοῦξ, προῆμαρ. — Simōn. 2. 47.
 Προνωπῆς.
 Ἠδῆ προνωπῆς εσι, και ψυχουραγει Eur. Alc.
 140.
 S Y N. Πρηνῆς, κατηλυσ, καταφορῆς, επιφορος,
 επικληνῆς — επιρεπῆς, προπετῆς, προκαπῆς.
 Προνωπιον. Vid. Προβυρον.
 — Αἰ τῶδ' εσχάτον
 Οικεῖτε χωρας Πελοπιας προνωπιον. Ib. Hipp.
 374.
 Προνωπιος.
 — Πᾶς προνωπιος
 Φαινη πρὸς οικοις τοῖς εμοῖς, ἐξω βεβῶς. Ib. B.
 644.
 Προξῆ.
 — Ἠδὲ προκας ἠδε λαγυκος. Od. p. 295.
 S Y N. Προκας, νεκρὸς, κεμᾶς, δορκας.
 Προξενεω.
 Ἠμῆς δ' ἀλλα προξενισομεν. Eur. I. 355.
 S Y N. Επιτατῶ, επιτροπευω, προΐσασμαι,
 ξενίζω — λεγω, ματῆρω.

Προξενία.

—Τίνα προξενίαν,
 Η δομον, —ἐξουρησεις; Ib. M. 359.
 S Y N. Ξενίαν, ξενία.

Προξενός.

Συ μέν νυν εἰσω προξενῶν μεθες ποδά. Ib. I.
 1039.

S Y N. Προξενιτῆς, προσαγωγός, προσαγωγός,
 συναγωγός, προσαγ. Σελεύς, διαλλακῆς,
 προσάτης, φίλος.

Προομιον.

—Χαίρε· τῷδε γὰρ προομιον
 Κάλλιον εἰδὲς οἶδε προσφανεῖν φίλοις. Ib. M.
 663.

S Y N. Προομιον, φρομιον, προλογος, προασ-
 μα, προκαταρξίς.

E P I T H. Αἰησιχορον.

Προομιον.

Εκμαρτυρησον πρῆμοσας το μ' εἰδέναι
 Λογῶ παλαιῆς τῶνδ' ἀμαρτίας δομον. Aesc.
 Ag. 1205.

Προνομαζῶ

Δαναῶν δε πρῶνόμασσε τήνδ', ὄθ' ἔνεκα
 Πολὺς παρήλθεν ὡς γονὴν παιδῶν χρόνος. Eur.
 Dan. 20.

Προοπιᾶζω.

Ὡς τ' ἢ προοπιῆσαντα χλιαίνειν παλιῶν, Ath.
 I. 9.

Προπίης, Πρῆπιος.

—Και τίς ἀν σ' ὀρμαιμενῶν
 Εἰς πρῆπιῶν εἰδὴν κ' κατασετοί, κασί; Soph.
 Oed. C. 1507.

S Y N. Προοπίης, προεγνωσμένος, προδηλος,
 προφανής, φανερός.

Προοσιος, Προοκσιος.

Το προοσιον ὄν. Synef.
 Προοοσιε Νῆ. Ib.

Προοφιλω.

Κά μοι γὰρ τι πρῶφειλει κακόν. Eur. I. T. 523.

Προπαροῖθε, Προπαροῖθιν Vid. Εμπροσθεν

Ἀλλά σπιν προπαροῖθε φανη μέγα εἶργον Ἀρης.
 Il. λ. 733.

Τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπαροῖθιν εἰδῶν—Ib. κ. 476.

Προπας.

—Προπᾶν ἤμαρ εἰς νελίον καταδυντα, Il. α.
 601.

S Y N. Ἀπας, συμπας.

Προπασχω.

Οὐδενὶ μοιρίδια τίσις ἐρχεται,
 Ὡν προπᾶθι, το τινεν. Soph. Oed. C. 233.

S Y N. Προπονομαι κακῶμαι.

Προπεμπω.

—Πρό μ' ἐπεμβεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμεμνων.
 Il. α. 442.

S Y N. Προίημι, προῖαπῶ, παραπεμπω, δε-
 ἐξερχομαι. ἀναγω, συν. προπεμπω, προῖαλλω.

Προπετεια

Εἰ δ' ἀκῶν ἠκῶ τιν προπετεια ἔχων. Call. Ep.

17.

S Y N. Πρηνισμός, κατακρημισσις, ἀσελγεια,
 λαβροσυνη, ἀβουλία—καταφερεια.

Προπετιής.

Ἡδὴ παρπετιῆς ὦ, Eur. Alc 920.

S Y N. Προνοπής.—επιφορος, πρηνής. αυθαδής,
 ιταμός, ἀναιδής, πρὸ γλωσσος.

Προπηλακίζω.

Προπηλακίζομενας ὀρεῶσ' ὑμᾶς ὑπὸ
 Ευριπίδης,—Ag. Th. 393.

S Y N. Ονειδίζω, λοιδορέω, ἐπικερτομεῶ, ὑ-
 βριζῶ, ἀδικεῶ, διασυρῶ, ἐξίθνευω. ερεθίζω. κο-
 λακνεύω.

Προπιῶ.

Πῖν δέ μοι διδῶσι

Τὸν οἶνον, ὃν προπιῶ. Anac. 9 29.

S Y N. Αντιπροπιῶ—χαρίζομαι.

Προπιπῶ, Προπιπῶ.

—Οἱ δε προπιποντες, ερεσον. Od. μ. 194.

Αἰτῶ, προπιπῶ, λίσσομαι—Soph. El. 1396.

S Y N. Παραπιπῶ, καταπιπῶ, καταφερο-
 μαί,—πρὸ κλυθιδεομαι, γναζομαι.

Προποδηγετις.

Αυγὴν τ' νελίσι ποδῶν προποδηγετιν ἵππων.
 Orph. 340.

S Y N. Προδηγός, προποδηγός.

Προποδίζω Vid. Προπολεω.

—Και ὑπασπιδία προποδίζων. Il. ν. 158.

Προπολευμα.

Ὡ καλλιστας προπολευμα δαφνας. Eur. I. 113.

S Y N. Υπηρεσια, ὑπηρετήμα.

Προπολος.

Προπολός τε τῶν μεγίστων
 Χθονίων ἐκτὶ τυρανῶν. Aesc. Ch. 357.

S Y N. Νεωκορος, ἀμφιπολος, προσπολος, ὑπὸ
 ρετις προσητις.

E P I T H. Ἱερός, μακαρ, ἄγιος.

—Εριτιμοίς, πορθμεῦσι σοφοῖς Ἁγίων ὕμνων.
 Synef.

Προπομπος.

Και συθαφόμεν Αἶδε προπομποί—Ib. S. T.
 1077.

S Y N. Προπομπιος, προηγμένων, καθηγμένων,
 καταγωγεύς.

Προπονῶ

—Ἦς προπονόμενας. Soph. Oed. T. 703.

S Y N. Προπασχω—προμοχθεῶ.

Προποντις.

Εἰσω δ' ὄρμον εθεῖλο Προποντίδης,—Theoc. 13. 30.

* P p p p

—Και

- Και κολποι πάντα
Ευρείς πνευθοντο Προποντίδος—Ap. 1. 983.
- Προποσις.
—Ου γαρ εοικε
Θερμήν βασιζην ανδρι σιλω προποσιν. Simon.
S Y N. Ποσις, ποτιν. προπομα, προποτισ-
μίσ
- Προποτις.
Τροια τρι προποτας προαμερευσει
Θιασος ερωτων φαλμοίσι.—Eur. Rh. 361.
- Προπος.
Πετρι αλιερεκτω κέσαι υπο τροποδι. Ep. 1. 3.
S Y N Εξοχή.
- Προπρασσω.
Τοίς υπό χθονός φιλοισιν,
Τοίς τ' ανωθεν προπρασσω
Χαριτος οργάς λυπράς.—Aesc. Ch. 834.
- Προπριών.
—Σεο δε προπριώνα
Μεν ξείνον αδελφείον τε. Pind. N. 7.
S Y N. Προπριων, προπριμος.
- Προπρηνής. Vid. Πρηνής
—Τόνδε εασκεν
Εν κοιη εκτανυσας προπρηνέα—Il. ω. 18.
- Προπρη.
Προπρη δ' αρ' οφθαλμών—Ap. 3. 453.
- Προπροβιαζομαι
—Επί δ' ερρωσαντο ποδισσιν
Προπροβιαζομενοι—Ap. 1. 386.
- Προπροθεω.
—Ουδέ μιν εα Προπροθεω—Orph. 1255.
- Προπροκαταϊγθην.
Η δ' αφαρ ώσε κυλινδρος, επετρεχε κυματι
λαυρω
Προπροκαταϊγθην κοιλις αλόδς—Ap. 2. 597.
E X P. Εις τέμπροσθην αναθεν καταφερομένη,
- Προπρυμνα, Adv.
Προπρυμνα δ' εκβολάν φειρει
Ανδρών αλφισών
Ολκος αγαν παχυνθης. Aesc. S. T. 775.
S Y N. Παντελώς, κατακρας, δι' όλε, εσχά-
τως.
- Προπυλαιον, Προπυλαιον. Vid. Προθυρον.
Και γαρ ανοιγνυμενων φορος ηδη των προπυ-
λαιων. Ag. Eq. 1322.
Θείων, όσοιπερ προπυλαια ταϊσιν τάδε. Soph.
El. 1391.
- Προπυργος.
—Ϊω προπυργοι θυσαι πατρίς, Aesc. Ag. 1177.
- Προρρω. Προρρω.
Όσοι απ' Ιδαιων ορειν αλαδε προρρωσι. Il. μ.
19.
S Y N. Απορρω, εκρω, καταρρω.

- Προρρησις.
—Προρρησιος εινεκεν εσθλής, Ep. 1. 2.
S Y N. Προρρησις, προρρησιμα, προρρησιον-
σις, μαντευμα.
- Προρρητος.
Και μοι τάδ' ην προρρητα.—Soph. Tr. 697.
S Y N. Προρρημένος.—απορρητος.
- Προρριζος.—Προρριζα, Προρριζον.
—Οι δε τέ θαιμοι
Προρριζοι απιψασιν επειγομενοι πυρδς όρμη. Il.
λ. 157.
S Y N. Προρριζοι, μεχρι των ριζων, εκ ρι-
ζων, ριζιθεν, πανταπασι.
- Προραγορευω.
—Δικαν δε νιν προραγορευομεν
Βροτοι τυχόντες καλώς. Aesc. Ch. 950.
S Y N. Προρακαλω, αποκαλω, προρρενεπω,
οραζω, ασταζομαι, προραδαω.
- Προραγω, Προραγαγω, Ποταγω.
Τις δαιμων τίδε πημα προραγαγε—; Od. ρ.
446.
—Ποταγε δε πολυ πλεον αμμε γελανα. Mofo.
5. 3.
S Y N. Αναγω, επαγω, διαγω, προραγω, επ-
εισαγω, καταγω, επεχω, προσθηθιμι, προσ-
βαλλω, περιπλασσω, φεινεομαι.—προραγο-
μαι, περιπλεκο. προσερχομαι. προστερω.
- Προραδω, Προραειδω, Ποταειδω.
Και μοι προραδειθ', ώσε γινωσκεν, ότι—Soph.
Ph. 410.
—Τίν γαρ ποταεισομαι ασυχα, δαϊμον. Theoc.
2. 11.
S Y N. Συναδω, προραυλω, παραβαλλω,
παρωδω, επιμελω, αντιμελιζω.
- Προραϊσσω.
Η γενων λισσοιτο προραϊξας Οδυσεια. Od. χ.
337.
S Y N. Επαϊσσω, επιθεωσσω, επορω, ανορω.
προσπηδαω.
- Προραϊτεω.
—Προραϊτεω' εμολον δεξιπυρς θεων
Θυμελας—Eur. Supp. 64.
S Y N. Προραϊτεω, επαϊτεω.
- Προραλειφω.
—Προραλειφεν ένασφ φαρμακον αλλο. Od. κ.
392.
S Y N. Εφαλειφω, εναλειφω, επιχρισω, κατα-
χρισω, εμπλαττω.
- Προραλισκομαι.
Κατα προραλισκομεθα, Ag. A. 701.
- Προραλλομαι. Vid. Επιπηδαω.
—Κεφρος αις προρηλατο. Lyc. 836:
Προραμβασισ.

Προσάμβασις.

—Πικτῶν κλιμακῶν προσάμβασις. Eur. Ph.

502.

S Y N. Βῆμα, ἀμβάτα τὰ, βαθμίς.

Προσαμβεῖομαι. Ποταμβεῖομαι.

Τάνδ' ἀρα χεῖ Δάφνις ποταμβεψατο, —Theoc.

1. 100.

S Y N. Ἀμβεῖομαι, ἀπαμβεῖομαι.

Προσαμελῶ, Ποταμελῶμαι.

—Ποταμελίζεται ἐς δύο πέλλας. Ib. 26.

Προσαμπέχω.

Ἄλλη προσάμπεχουσα θῆλυν ἀνχέρα. Ath. 13.

Προσαμυνῶ.

Ἡ δὲ τι οἱ χ' ἡμῖς προσαμυνομεν, —II. ε. 238.

S Y N. Προσαρκέω, προσβόθηω, προσάπαθω, ἀπεργῶ, ἀμυνῶ.

Προσαμφισσομαι, Προσαμφισινομαι, Προσαμφίζω.

—Εγὼ γὰρ αὐτὸν Προσαμφιώ τοδ'—Ag. Eq.

887.

S Y N. Επαμφισινομαι.

Προσαρτελλῶ, Προσανατελλῶ.

—Τὴν ἐς ἄραν

Κοινὴν προσαντελλεσαν, —Eur. Supp. 688.

S Y N. Επανατελλῶ, ἀνατελλῶ.

Προσαντῆς.

Κένό μοι μόνον προσαντῆς, —Ib. Or. 787.

S Y N. Ἀγαντῆς, παρᾶντῆς, δυσκόλος, δυσ-
χρήσις, σκληρὸς, ἐχθρὸς, ἐναντιος.

Προσαποβάλλω.

Προσαποβάλλεις ἀρ' αὐτὰ πρὸς τὰς δώδεκα. Ag.
N. 1258.

S Y N. Παράκαταβάλλω, ἀπολλυμι.

Προσαποδίδωμι.

—Προσαποδᾶκεν Ἀττικῆς. Ath. 6.

Προσαπίῳ, Προτιαπίῳ.

ἄϊλιν προσάπιας χεῖρα, —Eur. Supp. 361.

Αὐτὰρ ἐγὼ τὸδε κῦδος Ἀχιλλῆϊ προτιαπίῳ. II.
ω 110.

S Y N. Καθαπίῳ, περιαπίῳ, ἐραπίῳμαι, παρ-
εραπίῳμαι, συναπίῳ, προσδέω, προσίθιμι,
προσαρῶ, προσπηγνυμι, προσζευγνυμι, προσπ-
λω, ἀπαρπαῶ, προσάρταῶ, συμπλέκω, προσ-
πλέκω, προσαρμολῶ.

Προσαρκέω.

—Ὡς θελοντος ἀν.

Εμὲ προσαρκεῖν πᾶν, —Soph. Oed. T. 12.

S Y N. Προσβόθηω, προσαμυνῶ.

Προσαρμολῶ.

Οὐκ ἐσὶ σοῖ, δεσποῖν', ἐπ' ἀγκαλας λαβῶν

Τεχν', καὶ μάσῳ σφ' προσαρμολοῖται τὰδε. Eur.
I. 762,

S Y N. Εφαρμολῶ, προσαγῶ, προσβάλλω,
προσφέρω, προσαπίῳ, ἀρμολοῖμαι.

Προσαρτάω. Vid. Προσαπίῳ.

—Προσαρτηθέντες ἐν ἵλοις. Man. 4. 199.

Προσαρῶ. Προσαρομαι, Προσαρρομαι.

Πρὶν πυρὶ θερμῶ ποδὰ τὶς προσαρρῆ. Soph. An.
630.

Χαλκὲ' ἐπισσῶτρα προσαρρητότα, —II. ε. 725.

—Προσαρροται ἰσσοῖ. Hes. ε. 425.

Προσαυαῖνω.

—Σὸν δέμας ἐσιδύσει

Πετραῖς προσαυαῖνομενον. Aesc. Pr. 146.

S Y N. Ξηραῖω, αυαῖνω, διαυαῖνω.

Προσαυαζῶ, Ποταυαζῶ.

Σπιλάς—ποτον προσαυαζουσα—Lyc. 1082.

Ἀπὸ Ταύγετος ποταυαζῶν ἰδ' ἐν—Pind. N. 10.

S Y N. Ἐσαυαζῶ, προσδερκομαι.

Προσαυγῆ.

Κλειψαὶ προσαυγὰς βελεται τὰς ἡλίας. Eur. Alc.
204.

Προσαυδάω.

Ὡς τάγε κλαιόντε προσαυδήτην βασιλῆα

Μελιχχοῖς ἐπεισιν, —II. λ. 136.

S Y N. Επαυδάω, προσφθεγγομαι, προσαγο-
ρευῶ, προσερεῶ, προσλεγῶ, προσεπείν, προσμυ-
θεομαι, προσφονεῶ, προσθαλέω, παρᾶφθμι,
προσφθμι, προσθρεῶ, προσηγορεῶ, κομολογῶ-
μαι

Προσαυλεῖς.

Παύσαι λεγὼν μοὶ τὰς προσαυλεῖς τυχὰς. Eur.
Rh. 273.

S Y N. Επαυλικῆς.

Προσαυλεῶ, Ποταυλεῶ.

Ἄ πρὶν ἀμῶντεσι παρ' Ἴπποκωντὶ ποταυλεῖς
Theoc. 6. 71.

S Y N. Επαυλεῶ, ὑπαυλεῶ, προσαδῶ.

Προσβαῖνω, Προσβημι.

—Πὼς γὰρ νοσῶν ἀνὴρ

—Προσβαῖν μακρὰν; Soph. Ph. 42.

Αὐτὰρ ὁ λάξ προσβάς—II. ε. 620.

S Y N. Εφικνεομαι, ποτινισσομαι, προσχωρεῶ,
αναβαῖνω, ἐπιβαῖνω, ἀνημι, ἐμβημι, ἐνθρεῶ.

Προσβάλλω, Προτιβάλλομαι.

Ἡελίος μὲν ἐπειτα ἰεὸν προσεβάλλεν ἀρκρας. II.
η. 421.

Ταυτην δ' ἐτ' ἐπεί προτιβάλλεαι, ἐτέ τι ἐργῶ.
Ib. ε. 879.

S Y N. Ἐπιβάλλω, ἐσβάλλω, παραβάλλω,
ἐπιπροβάλλω, προσαγῶ, καταγῶ, προσίθιμι,
προσαρμολῶ, προσαπίῳ, προσαρῶ, προσκρεῶ,
συγκρεῶ, προσκοπίῳ, προσαρᾶσσω, προσβάλλο-
μαι, ἐπερχομαι, προσερχομαι, ἐπιστρέφω, ἐπι-
πλισσῶ.

Προσβάσις.

—Ἐπὶ τὰ προσβάσεις σκοπεῖ Πυργῶν—Eur. Ph. 187.
S Y N.

- SYN. Επιβασις, εισοδος. πυλα.
 Πιστοβιαζω, Προσβιαζομαι.
 —Καμὲ προσβιαζεται. Ar. Pl. 16.
 SYN. Αποβιαζομαι, διαβιαζομαι, αναγκάζω.
 Προσβιαζω.
 Προσβιαζέ κενρα, προσω. Soph. Oed. C. 177.
 Ευ προσβιάζεις με.—Ar. Eq. 35.
 SYN. Προσβιω, προσβαινω, παρισημι.—πειθω, παραινιω, διοχαζομαι.
 Προσβιαω, Προσβιειναι.
 Σά ταυτα γαρ δή παντα—
 —προσβιά λεγων. Ib. Av. 425.
 SYN. Προσβαινω.—συνεφαρμολζω.
 Προσβλεπω, Ποτιβλεπω, Προσβλεπομαι.
 Προσβλεπεν γαρ ε σθενω. Soph. Oed. T. 1499.
 —Τις δε και προσβλεφεται παιδων σε—; Eur. I. A. 1192.
 —Μεγα δ' αχθομαι, ει τυ με τολμης Ομμασι τοις ορθοισι ποτιβλεπεν.—Theoc 5.36.
 SYN. Αποβλεπω, αντιβλεπω, εμβλεπω, προσβλερομαι, εφοραω, προσεραω, προσλευσω, προσοιζομαι, προσειδομαι.
 Προσβολή
 —Ω γλυκηά προσβολή, Eur. M. 1074.
 Μεγιστην προσβολήν Αχαιίδα, Aesc. S. T. 28.
 SYN. Περιπύξις. — επιλευσις. — επιβλημα, προσθηκη. εισβολή. προσθεσις. προσορμησις, προσκοπή, προσκρησις, συντυχια, ζημια, δαιμονος αρχή.
 Προσβορης.
 —Προσβορης πετρας.—Eur. I. 11.
 SYN. Βορειος, αρχιλικός.
 Προσγελαω.
 Οσην βροτειων αιματων με προσγελά. Aesc. Eum. 253.
 SYN. Επιγελαω, διαγελαω, προσσαινω, προσμενδιαω.
 Προσγινομαι.
 Τοις γαρ θανέσθιν μοχθος ε προσγινηται. Soph. Tr. 1189.
 SYN. Παράγινομαι, παρατυγχανω, προσερχομαι, προσαυξανομαι, προσφωω.
 Προσδεγμα.
 Και τά τής ξενης δεών προσδεγματα.—Ib. 637.
 SYN. Περιβολή, περιπύξις, υποδοχή, υποδεξις, αντιληψις.
 Προσδέ.
 Λυπής τι προσδέ σ' ; η φιλές ετα φας ; Eur. Her. F. 90.
 Προσδερομαι, Ποτιδερομαι. Vid. Προσβλεπω.
 Αλλ' απεων πατερα προσδερεμετο.—Od. v. 385.
 Δακρυροσσα δέ μιν ποτιδερχεται.—Il. π. 10.

- Προσδέτος.
 Γοργώ—μετωποις ιππικοισι προσδέτος. Eur. Rh. 307.
 Προσδευομαι.
 Ουδέν εγώ τινω ποτιδευομαι.—Theoc. 5. 36.
 Προσδεχομαι, Ποτιδεχομαι.
 —Ει ζώνθ' Ηρακλια προσδέξομαι. Soph. Tr. 237.
 Ειαται εν μεγαροις ποτιδεγμεναι.—Il. ε 137.
 SYN. Αναδεχομαι, αποδεχομαι, ενδεχομαι, καταδεχομαι, υποδεχομαι, επαιδεχομαι, εισδεχομαι, προσαγω. απενδεχομαι, προσδοκαω, προσποιμαι.
 Προσδιαφθερω.
 Και σε προσδιαφθερώ ξυνών. Soph. Ph. 77.
 SYN. Συνδιαφθερω, διαφθερω.
 Προσδοκαω.
 —Μηδέ προσδοκα τάδε. Ib. Tr. 371.
 SYN. Προσδεχομαι, καταδοκω, αναμενω, ελπιζω.
 Προσδοκητος.
 —Παντα προσδοκητά μοι. Aesc. Pr. 934.
 SYN. Ελπιδος, προσδοκιμος.
 Προσδοκια
 —Πισσαικ προσδοκιη σφεφανι. Ep. I. 4.
 SYN. Προσδοκιμα, δοκησις, υπομονή.
 Προσδεαριζω.
 Οφειω δέ πλεϊλανισι περιδρομον κυτος Προσδεαρισαι κοιλογασορος κυκλυ. Aesc. S. T. 502.
 SYN. Εδαφιζω, κατεδαφιζω, υποσφραυνυμι.
 Προσδορπιος, Ποτιδορπιος.
 —Ινα οί ποτιδορπιον ειη. Od. i. 234.
 SYN. Επιδορπιος.
 Προσρηγιζω.
 —Ναι δοκει τάδε προσρηγιζαμεν. Ep. I. 3.
 Προσεγχεω.
 —Η μυρινη προσεγχεας. Ath. I. 4.
 Προσεδρευω.
 Εις δε λογον δεϊον βλεψας, τετω προσεδρευε. Oph.
 SYN. Επιμελέμαι, προσμενω, διατελω, επικυπλω—εφεδρευω.—παριζομαι, προσκαθεζομαι.—παρεδρευω—σχολαζω.
 Προσεδρια, Προσεδτρια.
 Ως ασχολός γε συζουσι προσεδρια. Eur. Or. 93.
 SYN. Εφεδρια, προεδρια, επιμονή, επιμεληα. προσκαρτερησις.—περικαθησις, πολιορκησις.
 Προσεδρος.
 Τοτ' εκ προσεδρι λιγυιος διασροου Οφθαλμὸν αραι.—Soph. Tr. 807.

- SYN. Εφεδρος, συνεδρος, συγκαθεδρος, συν-
εχής. αδιαλειπτός.
Προσέδομαι, Ποτέδω. (inuf.) Vid. Προβλεπω.
Οπποτε κεν δη παντες ελαυνομενην προσιδωμαι
λαοι από πηλοιοι.—Od. γ. 155.
—Και κέ μ' ισως ποτιδη.—Theoc. 3. 39.
Προσηκαζω.
Τινη προσηκασω (αυτόν;) Eur. Rh 696.
Πλυτε γαρ οίκος αξιος προσηκαται. Ib. Hel.
69.
SYN. Απηκαζω, παρεκαζω, εκαζω, προσ-
ομοιω, αντισω, περαβαλλω συμβαλλω.
Προσηκω.
Μών σοι λεοντι φαινεται προσοικηται; Ib. B.
1282.
SYN. Εικω, εικα, ομοιαζω.
Προσηλεω.
Αιδ' μεν ποτι νῆας από στρατόφιν προσηλεϊν.
Il κ. 347.
SYN. Συνελαυνω, συνδιακω.
Προσημι.
Ως εἶδον ζῶντε και αρτεμεκ προσιοντα. Il. ε.
515.
SYN. Προσερχομαι, αφικνεομαι, επιβαινω.
Προσημι.
Δεος γαρ ὦ προσξιν, αισχυνηθ' ὄμῃ
Σωτηριαν εχοντα τούδ' επισασο. Soph. Aj.
1098.
SYN. Παρημι, μετημι.
Προσηω.
Τί μοι προσηων χεῖρα σημαίνεις φονόν; Eur.
Her. f. 1218.
SYN. Προτηνω.
Προσηδερω.
—Και προσεδραξείσ απη. Ath. l. 9.
Προσηκτιλλω.
Αι τε θηλαι προσεκτιλλασιν αυτῆ τὰ πηρέ.
Ar. Av. 287.
Προσηκνω, Προσηκω, Προσηκκομαι.
—Και προσελκυσαι. Eur. Hipp. 1432.
Αμ' εθελοντα προσελκει
Καλλιροοισι πνοαις. Pind. Ol. 6.
Εις φιλοτιτα λιμη, Κυρνε, προσελκομενος. Theoc.
372.
SYN. Εφηκω, επαγω, επισπαω.
Προσηλληπω.
—Προσηλληπων τῷ σλαδιω. διπληθρον. Ep. l. 2.
Προσηλπίζω.
—Προσηλπικῶς το δῆπνον—Ath. l. 9.
Προσημβαινω, Προσημβημι.
Ου γαρ θανόντι και προσεμβῆναι σε χρι. Sophi.
Aj. 1365.

- SYN. Επιμβαινω, εναλλομαι, εβαλλομαι,
επεγξελω.
Προσημβαλλω.
Τῶν πολλων τεκνιων ἔν τι προσεμβαλετε. Ep.
l. 2.
Προσηνεπω, Προσηπω. Vid. Προσαυδω.
Και τον διφρευτην ἡλιον προσενεπω. Ib. 868.
Χαλχαντα πρωτιτα και ὀστομενος προσεπιπέ.
Il α. 105.
Οφρα τι μιν προτητοι, —Ib. χ. 329.
Προσηπυρκειω
—Και προσεπιωρησταμεν. Ar. L. 1240.
Προσηπεσιχω.
Οσσε κυβερνητη προσεπεσιχε νηδμος ὑπνος.
Orph. 536.
Προσηπιτερομαι.
Προσηπιτεροται δ'—Απολλων. Ar. R. 234.
Προσηρευω, Προσηρευομαι
Κυματά τε τροφοετα, τὰ τε προσερευεται αυ-
την. Il. ο 621.
SYN. Κατερευω, ενερευω, απερευω.—
προσημι.
Προσηρίζω.
Αυτοθς μοι ποτερισθε.—Theoc. 5. 60.
SYN. Συτερρίζω, εριζω.
Προσηρπω.
Προσηρπει, προσερχεται τούδ' εγγύς. Soph. Ph.
800.
SYN. Εφερπω, αερπω, προσερπυζω.
Προσηρχομαι.
Ω παι, προσελθε.—Ib. Tr. 810.
SYN. Επερχομαι, προσημι, αφικνεομαι, εφ-
ικνεομαι, προσικνεομαι, προσειχω, προσφοιτω,
προσπορευομαι, προσβαινω, επημι, επιγινομαι,
προσμολω, προσικκομαι, προσχωρεω. συνεγξίζω,
προσημιγνυμι αντιαζω, απαντα.
Προσηξειρισκω, Προσηξειρισκω.
—Αλλα και προσεξειρηκε τι. Ar. Eq. 1289.
—Ου ποτ' εκ πολλων εγω
Μονο προσεῦρον πισδν εκ πατρὸς φορω. Ib. El.
1368.
SYN. Ανευρισκω, εξειρισκω, εφευρισκω. προσ-
τυγχανω.
Προσηυχομαι.
Μη νῦν προσευχε μηδέν.—Ib. An. 1339.
Iθι νῦν προσευχε τοῖσιν ιδιωταις θεοῖς. Ar. B.
918.
SYN. Ευχομαι, επευχομαι, επιθυμω, προσ-
κυνω, προσλιπαρεω, σεβαζω.
Προσηχω, Προσηχομαι.
Προσηχε τον νῦν, ἰνα τυθη. Ar. Pl. 113;
Τίς σ' ὦ τεκνον, προσσηχε—; Soph. Ph. 239.
* Q q q q Μαλεξ

- Μακρὰ προσίσχαν πρῶταν.—Eur. Or. 362.
 Προς κοτυληδόνων πυκνὰ καὶ λαΐγες εἰχονται.
 Od. ε. 433.
 Κῦβε ποτισκομένη.—Ar. 3. 150.
 S Y N. Ἐπεχω, ἐπισημι, ἐπακνω, προσβαλλω,
 παραβαλλω, προσάγω, προσανέχω, προσκί-
 μαι, πηλισιζω, προσφέρω, περιλαμβάνω, ἐπι-
 λαμβάνομαι, ἐνεχομαι, ἐξοκέλλω.
 Προσζευγνῶ, Προσζευγνυμι.
 —Οἱα συμφερό' προσζευγής. Eur. Hipp. 1389.
 S Y N. Προσάπτω.—ἐπιτυγχάνω.
 Προσηγόρευω. Vid. Προσαυδάω.
 —Και προσηγροῦν φίλος. Soph. El. 1498.
 Προσηγορία, Προσηγορία.
 —Ω τικρὸν φίλων
 Προσηγορημα ματέρων. Eur. Supp. 803.
 —Μεχρι προσηγορίας. Ep. l. 1.
 S Y N. Προσαγορεύσεις, προσφανίσεις, προσρη-
 σις, προσφθιγνῶ, προσφθιγέεις, οἰμασις.
 Προσηγορος.
 —Οπῆ
 Θιπτῶν φανῆμαι μηδεὶς προσηγορος. Soph.
 Oed. T. 1450.
 S Y N. Ευπροσηγορος, προσνήης, προσφθογος.
 φωνικός, ἐμφανος, προσκυνητής.
 Προσηκεί.
 Τῷ γὰρ προσήκει κλίην γ' ἐμῆ και σῆ τόδε ;
 Soph. El. 915.
 S Y N. Καθηκεί, φρεπέι, χρεῖ, εοικε, καλῶς
 ἐχει.
 Προσηκω.
 —Και προσηκασιν γενεῖ. Ar. R. 710.
 S Y N. Παρηκω, καθηκω, δικω, δίκνῆμαι,
 συζήεις ἡμι. Διατανομαι, παρεκλίνω.
 Προσηλος.
 —Κῆτε πλινθυφῆς
 Δομῆς προσηλος ἴσαν.—Aesc. Pr. 450.
 S Y N. Προσηλος, προσηλος, ευηλος, ευηλιος,
 παντασκιος.
 Προσημαι.
 —Ἠλικὸι προσημεθα
 Βυμοῖσι τοῖς σοῖς.—Soph. Oed. T. 15.
 S Y N. Προσιζανω, προσκαθεζομαι, παρεζο-
 μαι, μεθῆμαι, παρημαι, παριζω, καθίζω, προσ-
 καθίζω, προσκαθῆμαι, προσεδέρευω, ενυπαρχω,
 προσερχομαι.
 Προσηματω.
 —Και κατὰ σπλάγχχναν πύχνας
 Μαντες προσημαινισιν.—Eur. Supp. 213.
 S Y N. Προσηγέλλω, προμηκυω, προθισπιζω,
 προαγορευω, προφημι, προφτενω.
 Προσηνῆς
 *υχορροφῶς αὐρας θιπτοῖς παρεχῆσσι προσηνῆς.
 Orph. H.

- S Y N. Προσδέκτος, ευπροσδέκτος, ασηνῆς,
 ευμενῆς, χαρῆς, καταθυμιος, ευμενῆς, τερπνῆς,
 μελιχος, ἡσυχος, ἡμερος, παρῆς, καλῆς, ἐπι-
 κῆς, αγαθῆς, χρισῆς, προσηγορος.
 Προσηφος.
 Καὶ το ποταῶν το Λακίνιον.—Theoc. 4. 33.
 S Y N. Εῶιος, εῶος, ποῖος, πῶος, ανατολικός.
 Προσθακῆω. Vid. Προσημαι.
 Τῖς θητ' αν εη τήνδ' ὁ προσθακῶν ἔδραν. Soph.
 Oed C. 1228.
 Προσθε, Προσθεν
 Προσθε δ' Ἀλεξανδρος ποιεῖ δολιχοσκιον εγχος.
 Il. γ. 346.
 —Οἱ οἱ προσθεν αἶμα τραφεν ἡδ' εγενοντο. Ib.
 α. 251.
 S Y N. Εμπροσθεν, παλαι, παρος, πριν, προ-
 σω, προσα, προπαριθεν.
 Προσθηκη.
 Ευ γαρ προς εὔ φανῆσι προσθηκη πελοι. Aesc.
 Ag. 509.
 S Y N. Παρεθηκη, επιθηκη, επιθεμα, επιθε-
 σις, προσθεμα, προσθεσις, επιβλημα, επιδοχη,
 επιδοσις, επαυξή, επιφορά, επικήσις, επιζευ-
 ξις, αυξήσις, παραθῆσις, επισαγμα, προσκάλω-
 βλημα, προσβολή, εξαρτημα, πορισμα.
 Προσθιγῆσαι, Προσθιγω.
 Ως ταπεινὸς ἦς ἀπασις δεξίας προσθιγῆσαν.
 Eur. I. A. 339.
 Προσθιγε ἴνν μέ. Soph. Oed. C. 168.
 S Y N. Επιθιγω, παραθιγω, προσφαιω, προσ-
 τυγχάνω, προστιομαι, δεξιῶμαι, καθάπτομαι,
 μετερχομαι, ὑπολαυβανω, αντιλαζομαι, ἐπι-
 λαμβάνομαι.
 Προσθοδομος.
 Προσθοδομοῖς Ατρεΐδαις. Aesc. Ch. 320.
 S Y N. Ἰκετης, προσικτωρ.
 Προσθροῶ. Vid. Προσαυδάω.
 Τῖς ἀρα μ' ὦ ταλας
 Ταν ταλαίπωρον ὄδ' ἐτυμα προσθροῆς ; Ib. Pr.
 597.
 Προσιζανω, Προσιζω. Vid. Προσημαι.
 —Ταυτὰ τοι πλανωμην
 Πρὸς αλλοτ' αλλον πημονῆ προσιζανω Ib. 276.
 Σιμνὰν προσιζεσ' Αρτεμιν.—Eur. Hec. 934.
 Προσικεομαι; Προσικομαι. Vid. Προσερχομαι.
 —Δῆγμα δε λυπῆς
 Ουδ' εν εφ' ἡμαρ προσικεῖται. Aesc. Ag. 801.
 Τοξω καρ ετις πημάτων προσιζεται. Ib. Ch.
 1033.
 Προσικτωρ. Vid. Ἰκετης.
 Σεμινὸς προσικτωρ, εν τροποις Ἰζιενος. Ib. Eum.
 444.

Προσιπίημι, Προσιπίαιμαι.

Τίς γὰρ ποτ' ἀρχὴ τῷ κακῷ προσέπιατο; Soph. Aj. 282.

S Y N. Προσπετομαι, επίπετομαι, εριπίαιμαι.

Προσκαθίμαι, Προσκαθίζω. Vid. Προσημαι.

—Αγρυπνῶ προσκαθήμενος τεχνῆ. Lyc. 386.

Καὶ προσκαθίζω θάκην ἐκ εὐδαιμόνα. Eur. Hel. 901.

S Y N. Προσκαθεζομαι, προσκαθίζομαι.—προσεδρευω, κατακλειω, πολιορκεω.

Προσκαίω. Vid. Επίκαιω.

Καὶ τὰλλα τὰ σκευὴ τὰ προσκεκαυμένα. Ag. V. 933.

Προσκαλειω, Προσκαλεομαι.

—Δευτερόν σε προσκαλῶ Soph. Aj. 89.

—Προκαλῆμαι σ', ὦ γέρον, ὕβρεως.—Ag. V. 1407.

S Y N. Καλειω, κατακαλειω, προκαλειω, παρακαλειω, εισκαλειω, επισκαλειω, μετακαλειω, προσαγω, κατεπαγω, προσπεμπω, παραγγελλω.

Προσκαρδιος.

Μεῖζον δ' ἂν Κυθερεία φερεῖ ποτικαρδιον ἔλκος. Bion. 1. 17.

Προσκαταβαίνω.

Προσκατέβη τρωθῆς μυρία ταῖς ατομοῖς. Ep. 1. 2.

Προσκαταξαινώ.

Εἰδωλοπλαστῶ προσκαταξαιτῆ ρεθῆ, Lyc. 173.

Προσκατασφύρω.

Καὶ χερεῖ προσκατασφύρω ὀλοσφύρισον Ἀθωνιν. Ep. 1. 2.

Προσκατατιθῆμι.

Κεῖν προσκαταθεῖν γ', ὡς τ' ὀμοσαι, τριωβολον. Ib. N. 1237.

S Y N. Κατατιθεμαι, αποτιθῆμι ζημιοομαι.

Προσκειμαι.

—Οὐατα δ' ἔγω.

Δαίδαλεα προσεκετο.—Il. σ. 379.

S Y N. Εὐκειμαι, επικειμαι, παρακειμαι, προσθημαι, παρῖσημι, παρῖσαιμαι ὁμολογεω, προσεχω, συνεθεδομαι, συκαπθῆμαι προσεγγίζω.

Προσκελλω.

Πόαιθη νησῶ προσκεκλωμεν—Orph. 1048.

Προσκηπτομαι.

Εγὼ δὲ πατὴρ δωματων προσκηψαμιν. Eur. Ph. 486.

S Y N. Διάσκηπτομαι, προσκαπτεω, προιοεω, περιεργάζομαι.

Προσκεφαλαίον. Vid. Προσκρανον.

—Ἀντί δὲ προσκεφαλαίε

λίθον εὐμεγεθῆ πρὸς τῇ κεφαλῇ. Ag. Pl. 542.

Προσκηδης.

Ἀρχὴν ξηνοσυνῆς προσκηδῆος.—Od. φ. 35.

S Y N. Ἐπιτηδῆος, οικῆος, κηδεμονικός. πολυκηδῆς.

Προσκηδομαι.

Ὡς φίλῃ προσκηδομεναν.—Soph. Tr. 983.

S Y N. Προσμελέμαι, επιμελομαι, εντρεπόμαι, εκκομιζω.

Προσκινεω.

Ἄρματα πρὸς ἀλλήλοισι—προσκινησεται. Ag. Pa. 901.

S Y N. Προσίθιμι, προσαγω, προσβαλλω, προσομιλεω.

Προσκλαίω.

Αἶλιον αἰαγμασιν

Α τοῖσδε προσκλαίω. Eur. Ph. 1545.

S Y N. Προσλοφουρμαι, επικκλαίω, ἐποδύρομαι.

Προσκλίνω, Ποτικλινομαι.

Αὐτῷ δ' ἀπὸ βέλους καλῆ προσεκλίνε κορωνῆ. Od. φ. 138.

Εἶθα δὲ πατὴρ ἐμοῦ θρονος ποτικεκλιται αὐτῷ. Od. ζ. 308.

S Y N. Ἐτικλίνω, παρακατακλίνω, εὐκατακλίνω, προσκνῆω, καταφερω.

Προσκοπεω, Προσκοπομαι.

Σὺ δ' ἐν περὺκα πάντα προσκοπεῖν.—Soph. An. 699.

Ἐξῆλθον οἶκον προσκοπιμενῆ ποσιν. Eur. I. A. 1098.

S Y N. Προσκηπτομαι, προβλεπω, προφωω, προγιγασκω, προβλενω, προμηθευομαι, επιστρέφομαι, πορίζω.

Προσκοπήω

Προσκοπιμενα τῇ πετρῇ νηπια. Naz.

S Y N. Προσκηρω, προσπαιω, πλαιω, προσπλαιω, προσαρσσω, επορω, καταφερομαι, αμαρτανω.

Προσκρανον, Ποτικρανον.

Ἐμβαλε καὶ ποτικρανον.—Theoc. 15. 3.

S Y N. Προσκεφαλαίον, ὑπαυχηνιον, ὑπαγκωνιον, κνεφαλον.

Προσκηρω, Ποτικρινομαι.

—Ἄλλαθεν δὲ ποτικρινοιτο Μεναιλας. Ib. 9. 6.

S Y N. Προσγερω.

Προσκυλιω.

Ἄνυσας τὶ προσκυλίε γε.—Ag. V. 202.

Προσκυνεω, Προσκυω.

Καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν του ἡλιου. Ib. Pl. 771.

—Προσκυσαί δ' ὡς περ θείν. Soph. Ph. 666.

S Y N. Κυρεω, προσευχομαι, σεβάζω, τιμαω, κληταγίλω, προσπίπτεσθαι, περιπίπτεω.

Προσκνῆω

Π Ρ

- Προσκύβω.
—Και προσκυφασα φιληση. Ag. V. 606.
S Y N. Προσκύβω, προσκλινόμεαι.
- Προσκυρεω. Προσκυρω.
Πότερα δομοίσι πτόμα προσκυρεῖνεν; Aesch. Ch. 11.
—Οτε προσκυρεσε Κυθηρις. Hef. 3. 198.
S Y N. Προσεγγίζω, προσάγω, εφιννομαι, παραβαλλω.
- Προσλακω.
Παυσαί φῆς τον δῆνα προσελακηνέαι. Ath. I. 9.
- Προσλαζομαι, Προσλαζομαι
Γεραίης χειρὸς προσλαζομεναι. Eur. Hec. 63.
- Προσλαμβανω.
—Προσλαμβάνω
Κῆδῆς τε κανόν, και ξυνασπισιάς φιλες. Soph. Oed C. 391.
S Y N. Επιλαζομαι, επιλαμβάνω, καταλαμβάνω, παραλαμβάνω, προσίεμαι, εισαγομαι, εισποιῶ, προσίθημι προσδεχομαι, προσαιρειω, συναριθμω. προσεμπολαω.
- Προσλεγω. Ποτιλεγομαι. Vid. Προσαυδαω.
Εισί τε και προσελεγκτο.—Od. μ 34.
Τὸς δ' ἐδὲν ποτιλεξαθ' ὁ βακόλος—Theoc. 1. 92.
- Προσλευσσω. Vid. Προσβλέπω.
Τίς δ' ἐστὶν ὄντιν ἀνδρα προσλευσσεσ στρατῶ; Soph. Aj. 1063.
- Προσμανθανω.
Ἐπισχεε, ες' αν και τὰ λοιπα προσμαθης. Aesch. Pr. 696.
- Προσμαρτυρο.
—Προσμαρτυρα φεγγεα βαλλη Man. 4. 161.
- Προσμασσω, Ποτιμασσομαι.
Ἐκυσίαν σμωδινγῆα προσμασσων δομή. Lyc. 783.
Ουδὲ το τηλεφίλον ποτεμαξάτο το πλαταγῆμα. Theoc. 3. 29.
S Y N. Καταμασσω, προσπιεζω, προσθλιβω, προσαπῆω, προσπολλω. προσίθημι.
- Προσμενω
Ἄλλ' ὅρα τις ζῶη και ὀρεῖ φαος ηελισιο, Ευσεβειων περι θεῶς ἐλπίδα προσμενετω. Theog. 1140.
- S Y N. Ἐμμενω, παρμενω, διαμενω, διαρκεω, διατελεω, επιμελῆμαι, προσεχομαι, προσκειμαι αναμεινω, προσδοκω.
- Προσμιχανεω.
Σφιγγ' ὀμοστίτον προσμεμηχανε μεμην Γομοφοις ενωμα.—Aesch. S. T. 547.
S Y N. Προσηλω, μιχανεω.

Π Ρ

- Προσμιγνυω, Προσμιγιγυμι, Προσμισγω.
Ἰδ' οἶον, ἃ παῖδες, προσεμιξεν αφαρ Τῆπος το θεοπέροπον ἡμῖν. Soph. Tr. 834.
S Y N. Επιμιγνυμι, καταμιγνυμι, συμμιγνυμι, προσάγω, συναπῆω, υποδυσμαι, υποδεχομαι, επιγνυμαι. προσβαλλω.
- Προσμιμνω.
—Προσμιμνε ενδοθεν ὕδωρ. Oph L.
Προσμολεω. Vid. Προσερχομαι
—Μεσον δε προσμολῶν στρατηγιορ. Soph. Aj 732.
—Προσμολῆν καλῶ. Ib. 72.
- Προσμοροσ.
Και σον τον αἰθις προσμορον γ' ἀδελφόν, Aesch. S. T. 582.
S Y N. Αξιοθανατος αισιμος μοιριδιοσ.
- Προσμυρομαι Vid. Μυρομαι.
—μυρομενω δὲ
Πισσαιω ποταμῶ Σικελη προσεμυρετο πηγή. Ep. I. 1.
- Προσμυθεομαι. Vid. Προσαυδαω.
Μή τι οἱ κ κατά καιρῶν επος ποτιμυθησαιτο. Theoc. 25 66.
—Ουδὲ προτιμυθησαιθα. Od. λ. 142.
- Προστεμω.
—Προστεμωι δέ μοι
Χαριν βραχίαν.—Soph. Tr. 1232.
S Y N. Νεμω, απονεμω, διανεμω, επινεμω, αποδιδωμαι, ανατιθεμαι, προσάσσω. προσσκειω.
- Προστιχω, Προστιχομαι.
Παντᾶ δε παρ' αυτην
Θλιβομεναι καλυβαν τρυφερῶν προσεναχε θαλασσα. Theoc. 21. 18.
S Y N. Επιπνιχομαι, προσπνιχομαι, εισνω, προσνεω.
- Προστισσομαι, Πατινισσομαι.
Ουδ' ὄτ' ες Ὀρχομενῶν ποτινισσεται.—Il. 381.
S Y N. Προσδενομαι, προσερχομαι, ανακειμαι.
- Προσνωμα
Αιῶ προσνωμα. Soph. Ph. 725.
S Y N. Νωμαω, πορευομαι, προσεργω, εξεργυζω
- Προσδοιον.
Προσδοια μεγαλα
Σεμνά προσδοια θεοσίη. Ag. Av. 854.
E X P. Τα εις παινηγυρεῖς τῶν θεῶν ποιηματα.
- Προσδοσ.
Ἰω στυγεραὶ προσδοι, στυγνᾶς δ' οφεισ
Χηρῶν μελαθρον. Eur. Alc. 871.
S Y N. Προβασις, εισδοσ, εφοδοσ, συνοδοσ, αφίξις—εντευξις, επιτευξις, συνηλυσις, παρυσια, ὀμιλις—εφορᾶ, ευφορια, προσιοντα τα.
- Προσζω.

Προσώω.

—Νέας ταμίσιον ποτόσδον. Theoe. 7. 16.

S Y N. Οζώ, αποζώ, εποζώ.

Προσοισείος.

—Ου προσοισείος Άλλος προς άλλω—Eur. Hec. 394.

Προσομαρτέω.

—Ουδέ τι καλόν ὄτω ψεύδος προσομαρτή, Άνδρι, κ' αν εξέλθη πρώτων από στόματος. Theog. 609

S Y N. Παρομαρτέω, συμπαρομαρτέω, εφ-ομαρτέω, ὁμαρτέω.

Προσομιλεω.

—Κακοῖσι δε μη προσομιλεῖς Άνδρασιν, ἀλλ' αἰεὶ τῶν αγαθῶν εχέω. Ib 31.
S Y N. Καθομιλεω, ὁμιλεω, συναυλιζομαι, συντυγχανω, συνδιατριβῶ, συνειμι, συνέρχομαι, συγίνομαι, συμπλεκομαι, κοινωνεω, μεταχειρίζω, προσκινεω, επιψαυω.

Προσομοιος.

Γιγαντι γιγινετά προσομοιος. Eur. Ph. 130.
S Y N. Ομοιος, παρομοιος, παρομοίιος, πανομοιος, προσεμφερής, παρεμφερής, προσφερής, εμφερής, προσεομοιάς, παραπλησιος.

Προσσημι.

—Προς δ' αυτοῖ οησομεθ', οἵπερ οἴζυν Δὴν εχομεν.—Od. ξ. 415.
S Y N. Επονημι, εφιδομαι, ανακῶμιζομαι.

Προσπῆγομαι. Vid. Προσβλεπω.

Ακτίνα κυκλον δ' ἤλιε προσπῆγομαι. Eur. Hec. 411.

Προσοραω. Vid. Προσβλεπω

Ανδρῶν μνηστῆρων προσοραῖν αἰδήλον ὀμιλον. Od σ. 29.

Προσοσομαι, Προτίσοσομαι. Vid. Προσβλεπω.

Η σ' ευ γινωσκων προτίσοσομαι—Il. χ. 356:

Προσεδίζω.

Βρέφος τε τέμνν σῶ προσεδίσας παλω. Eur. I A. 1151.

S Y N. Προσεδαφίζω, προσερνω.

Προσφειω

Απαξ προσφρησαντά τῆ τραγωδία. At. R. 95.

S Y N. Ευθυδραμεω, επκρίζω, ευδοκιμεω.

Προσφρος.

Ιν αυτός ἦν προσφρος.—Soph. Ph. 701.

S Y N. Ουφρος.—πρὸς ανεμον τετραμμένος.

Προσοχθεω, Προσοχθίζω.

Εἰ δ' αὖ σχολάζει, και προσοχθεῖ τῆ μεθῃ. Suid.

Πᾶς δε προσοχθίζων εσαι τοῖς σοῖς εθιμοισι. Sibyl. l. 3.

S Y N. Αχθομαι, δυσμεναινω, χαλεπῶς εχω, ανιαω, προσκρνομαι, βδελυσσομαι.

Προσοφισ.

—Σῆν προσοφιν εισιδεν. Soph. Aj 70.
Φιλταταν εχων προσοφιν. Ib. El. 1299.

S Y N. Οφισ, αποφισ, εποφισ, αποβλεφισ, προσωπον. ατενισμος —απισκειφισ, δειμα.

Προσπαιος

Εἰ προσπαια μη τυχοι κακά. Aesc. Ag. 355.

S Y N. Προσφατος αφαιρηής, ποταινιος, αιθ-νιδιος.

Προσπαιω.

Προβασ' επ' εσχατον

Υψηλὸν ες δικας βαθρον

Προσπεισας, —πολύ —Soph. An. 867.

S Y N. Επιπαιω, επαγω, προσβαλλω, εμπιπῶ, προσπιπῶ, προσκρνω.

Προσπαιζω.

Αυτη μοι προσπειζεις.—Er. l. 7.

S Y N. Προσαθυρω.

Προσπαλαιω.

Ατλας κρανῶ προσπαλαιει. Pind. P. 4.

S Y N. Διαπαλαιω, συμπαλαιω, αντιπαλαιω, εναντιοομαι, αντιβαινω αντρεφω, ανταγωνιζομαι, προσπελαζω.

ΠΠροσπασσαλευω, Προσπασσαλω.

Ακοντα σ' ακων δυσλυτοις χαλκευμασι

Προσπασσαλευσω τῶδ' απανθῆστω παγω. Aesc. Rg. 20.

S Y N. Διαπασσαλευω, προσπλω, παραπηνυω, προσπηνυμι.

Προσπελαζω, Προσπλαζω, Προσπληνυμι, Προσπλαθω

Κῦμα δέ μιν προσπλάζον' ερυκεται.—Il. μ. 285.
—Ηδε προσεπλαζε γενεφ. Od. λ. 582.

Τῆμος δη νησφ προσεπιλιατο ποντοπόρος νηῦς. Ib. ν. 95.

S Y N. Προσεγίζω, πλησῖαζω, προσαγω, προσβαλλω, εγχειμπῶ, προσερχομαι, ερισημι.

Προσπεμπω.

Αμητά τε προσπεμψεν ἡμῖν τυτονί. At. Pl. 1000.

S Y N. Επιπεμπω, προσημι, επισελλω.

Προσπερδω.

—Και προσπαρδῆν γ' ες τὸ σῆμα τῶ δαλακ' μακι. Ib. R. 1107.

S Y N. Καταπερδω, καταποπερδω.

Προσπηνυμι.

Η προσπηνυῖνα κραδαῖς εριναισ. Eur. Fr.

S Y N. Προσπλω, προσπασσαλευω, προτέρεφω, προσερασσω, προσπῆλω.

* R r r r

Προσπηνυνο-

Προσπικχυνομαι.

Ζεύ, σέ δὲ Κυρβαντῶν ἴταραι προσεπικχυναντο
Call. 1. 46.

S Y N. Περιπικχυνομαι, προσαγκυκαλιζομαι, εναγκυκαλιζομαι, περιπλεκω, προσπίψω.

Προσπιεζω.

Και προσπιεζει χερσηματων αχνηια, Aesc. Ch. 299.

Προσπίπῳ, Προσπιπτεω.

Σὴ μητι προσπεσῶσα τῇ μεγ' ολβια. Eur. Or. 1342.

Αφνω προσελθων δῶμα, προσπιπτεῖ νεκρῷ. Ib. M. 1205.

—Προσπιπτεῖ σέ γοισι.—Soph. Ph. 491.

S Y N. Παραπιπῳ, προσπυγχανω, λιπαρω, ἰμετεω.—επιπιπῳ, επιπιπῳ, ετορω, αγγελ-
λομαι.

Προσπλασος, Προσπελασος.

Ανημεροι γαρ, εδὲ προσπλασοι ξενοις. Aesc. Pr. 715.

S Y N. Επιπλασος, πλυσιασος, προσπνης.

Προσπνεω, Προσπνεω.

—Μαλακῶς μιν ερωτας Προσπνεει.—Theoc. 17. 52.

S Y N. Επιπνεω, εφιεμαι.—προσπνεω.

Προσποιεω, Προσποιεομαι.

—Και κομφοδ εἶναι προσποιεῖ, Ar. V. 1308.

Και σε προσποιεμεθα Ευνην.—Eur. Hel. 1403.

S Y N. Περιποιεμαι, ιδιοποιεμαι, αντεχομαι, προσπλατῳ, προσδεχομαι, προσβιθημι, υπο-
κρινομαι, πλατῳμαι, σχηματιζομαι, επισκηπ-
τῳμαι, προβαλλομαι.

Προσπολεω, Προσπολεμαι.

—Τυμω τετακται προσπολεῖν Αχιλλεωσ. Eur.

—Τας κορας γαρ εισορῶ

Τασδ' ἄσπον αυθις ἠδε προσπολυμενας. Soph. Oed. C. 1155.

S Y N. Αμφιπολεω, αμφιπολεω, ὄπηρετω.—
προστερχομαι

Προσπολος.

—Πελασ γε προσπολοις φυλασσεται. Soph. Aj. 539.

S Y N. Αμφιπολος. Δεραπων, Δερεπαινα.
προπολος.

Προσποριζω.

Αυτοι παρ' αυτων ετερα προσποριζομεν. Men.

S Y N. Συμποριζω, συμποριζομαι, προσκλαο-
μαι, παρασκευαζομαι, περιποιεμαι, προχειρι-
ζομαι, συμβαλλω, προσδευω, επινοω.

Προσπορπητος.

Οιω δεσμη προσπορπητος. Aesc. Pr. 141.

S Y N. Κεκαρφομενος, προσηλωμενος, προστε-
ταργαυωμενος.

Προσπῳαιω.

Ος τις σε προσπῳαιοντα περινοσεν εἴ. Ar. Pl. 121.

S Y N. Πταιω, διαπῳαι, επιπῳαι, παρα-
πῳαι, προσκρω, προσπιπῳ, αμπλακω, αμαρ-
τανω, ταιλαπρω.

Προσπῳυμα.

—Ω φιλον προσπῳυμ' εμον. Eur. Or. 1054.

S Y N. Περιπῳυχῳ, περιπλοκῳ, ασπασμος.

Προσπίψω, Προπίψω, Προσπίψομαι.

—Προσπίψαι με τον αιπολον.—Theoc. 3. 19.

Αγκων' ετ' εμφρων παρθενω προσπίψεται.
Soph. An. 1251.

—Πῶσ τ' αε προσπίψομαι αυτον; Od. γ. 22.

—Επει προσπίψατο μυθῳ. Ib. δ. 647.

S Y N. Περιπίψω, ασπαζομαι, παραμυ-
θεομαι, περιπλεκω, περιβαλλω, κατευλογειω,
προσφθεγῳμαι προσκνεω.

Προσπῳω.

Μεσακτα πλευρα προσπῳοις πεπλεγμενην.
Aesc. Fr.

S Y N. Καταπῳω, επιπῳω, εμπῳω απωθεω,
αθεριζω.

Προσπυθανομαι.

Προσπυθανομενων δ' οτι.—Ath. 1. 8.

Προσπραινω.

—Ην προσπραινον κυκλω. Ar. Ecc. 379.

S Y N. Αποπραινω, διαπραινω, επιπραινω, κατ-
πραινω, προσπασσω, προσβαλλω.

Προσπρηγγυμι, Προσπρηγγω.

—Πρὸς δ' αμω ρῆξεν τονοντε. Il. ε. 307.

S Y N. Αταρησσω, διαπρηγγυμι, καταπρηγγυ-
μι, προσαρασσω, προσκοπῳ.

Προσρησις.

Και διδεις προσρησιν εἴξεν πασι.—Eur. I. A. 341.

S Y N. Προσφθεγῳσις, προσρηγορια, προσφρη-
σις, προσαγχευσις παραφασις, ασπασμος.

Προσσαινω.

—Ει τῶνδε προσσαινει σε τι. Aesc. Pr. 834.

S Y N. Ευφραινω, θελω, κλακεω.

Προσσαιρω.

Θρυλλιγματων δεστροισι προσσεισπρωτας. Lyc. 880.

Προσσεβω.

Μητ' οξυμολποις προσσεβεν ομωγμασιν. Aesc. S. T. 1031.

S Y N. Σεβω, σεβομαι, τιμω.

Προσσεβαζω, Προσεβαζω.

Πεαν δ' Ισων μαλθακῳ

Φωαῳ ποτισαζων οαρον.—Pind. P. 4.

S Y N. Ενσαζω, επισαζω, αποσαζω.

Προσσεβω.

Ευτ' Αφροδιτη δια προσσεβιχε μακρον Ολυμπον.
Od. υ. 73. Προσσεβαλω.

Προσλαλιπάρω.
Και προσλαλιπάρησατ' ἐπ' ολίγον χρόνον. *Ag. L. 707.*

S Y N. Επιταλαιπάρω, διαταλαιπάρω, ταλαιπάρω, ὑπομένω, ὑποφέρω.

Προσάργαυω.

—Γομόφει προσάργαυομένην. *Lyc. 748.*

S Y N. Συμπλεκομαι, συνείλω, προσάπτω.

Προσάττια.

Πολλῶν προσάττιη νεῶν γυναικῶν. *Call. Ep. 15.*

S Y N. Προσάττια, πατρωνία, συνηγορία, επιτροπή, φρενά, βουθεία, αντιλήψις, κυβερνήσις, προεδρία.

Προσάσσω, Προσάττω.

Τι δ' ἴτ' ἀμαυρῶ φατι προσάσσεις ποιῶν; *Soph. Oed. C. 1073.*

S Y N. Διατάττω, ἀποτάσσω, ἐπιτάσσω, συντάσσω, ἐντελλομαι, ἐπισέλλω, ἐξερύσσω, ἐπισκηπῶ, περιορίζω, προσίθιμι.

Προσάτω.

Ἦπερ μοιη προσάτῃ τῶν ῥητορῶν. *Ag. Eq. 325.*

S Y N. Προσάτω, παρασάτω, προδίκεω, συνηγορέω, προΐσμι, προσηγομαι, παρακολυθεῶ, παρακολυθεῶ, ὑπερμαχέω, ἀμύνα φυλάσσω.

Προσατήριος,

Φαρυγγίων φρενίμα προσατήριος

Artemidos. — Aesc. S. T. 455.

—Φοῖβε προσατήριε. *Soph. El. 639.*

Προσατής.

—Ἦς σε προσάτην

Σωτήρ᾽ ἄτ', ὦ νᾶξ, μῦνον ἐξευρισκόμεν. *Ib. Oed. T. 311.*

Ὅς ἐσθ' ὁ προσάτης. *Ib. C. 1235.*

S Y N. Προδίκιος.—ἰκετής, πρωτοσάτης.

Προσεχῶ.

Ἦ δ' εὐρο προσεχόντα. — *Ib. 30.*

S Y N. Προερχομαι, προσερχομαι.

Προσελλῶ.

Μαχεῶν γὰρ ὡς γέροντι πρὸς αἰλις ὁδόν. *Ib. 20.*

S Y N. Προερχομαι, ἀποτελεῶ, περιβαίνω.

Προσενῶ.

Ἴσον δὲ τῶ προσενεν. *Aesc. Ag. 261.*

S Y N. Ἐπίσενω, κατασενῶ, προσενάζω.

Προσενός.

Προσενόσι σὺλομοὶ σέπλων, *Ib. Ch. 27.*

S Y N. Προσενιδίας, περισηθίας, προσηθίας.

Προσερῶ, Προσερπομαι.

Ἀλλὰ σε μὲν θεράπον ποτιτέρω, — *Il. o. 401.*

S Y N. Ἐπιτέρω, τέρω, παρηγορέω.

Προσικῶ.

Πλευρᾷ προσάκέντος ἰθ', *Soph. Tr. 846.*

S Y N. Διατικῶ, ἐπιτικῶ, προσανέχω, προσκῶμαι, προσκολλομαι.

Προσπίθιμι, Προσπετομαι

Ὅθεν μοι σχετλια προσέπματο. *Aesc. Pr. 625.*

S Y N. Ἐπερχομαι.

Προσπίθω.

Χερσίν ἀπασασθαί λιθὸν ὄβριμον ὃν προσέθικεν. *Od. i. 305.*

—Ποτιθεῖ δυοὶ καὶ δυοὶ μᾶνες. *Theoc. 14. 45.*

Ἐπεὶ δ' ἀναγκὴν προσίθεις ἡμῖν θανέιν. *Eur. Her. F. 710.*

S Y N. Ἐπιτίθιμι, ἐπισυντίθιμι, ἐπιβάλλω, προσβάλλω, παραβάλλω, παρατίθεμαι, ἐπιτάσσω, προσάσσω, ἀναπίσμαι, προσάπτω, συναπτῶ, παραζευγνύμι, προσερεομαι, προσυφαίνω, προσλογίζομαι, συμπολέμω.

Προσίλω.

Ἐὼ θθαλμῷ μὲ προσέτιλινε. — *Ag. N. 410.*

S Y N. Ἀνατίλω, κατατίλω, προσρανίζω.

Προσομιῶ.

—Ἀπὸ προσομιῶν λεπτοβαθῶν Νηλεΐ. — *Aesc. Supp. 3.*

S Y N. Στομιῶν, σῆμα, εἰσβολή, ἐμβολή, προχῆ.

Προσερῶ, Προσερπομαι.

—Ὅν σε προσερῶ εἶρασι. *Soph. Oed. C. 51.*
Δώμα προσετραπομέσθ' ἀνδρὸς μεγάθυμου *Hom. XLVIII. 1.*

S Y N. Ἰκετεύω.—προσερχομαι, σεβομαι, τιμῶ.—ἀποεμπομαι.

Προσρίβω, Προσρίζομαι.

Πληγὰς ἀπὸ προσρίβεται τοῖς οἰκεταῖς. *Ag. Eq. 5.*

Γλώσση ματαῖα ζήμια προσρίβεται. *Aesc. Pr. 329.*

S Y N. Παρατριβῶ, ἐντριβῶ, κατατριβῶ, ἐπιτριβῶ, ἀνατριβῶ, καταχέω, ἐπιβάλλω, προσέβαλλω, ἐπιθραύω, προσέληχῶ, προσκινῶ, ἐγχαράττω, περιποιεομαι, καταπατέω.

Προσριμμα.

Πολεὶ προσριμμῷ ἀφερτον ἐνθείς. *Ib. Ag. 403.*

S Y N. Ἐκτριμμα, παρατριψίς, προστριψίς, θλίψις.

Προσροπαῖος, Ποτιτροπαῖος.

Θακεὶ δὲ προσροπαῖος. — *Soph. Aj. 1192.*

Σοὶ προσροπαῖος, ὦ πατερ, λίτας ἐχῶν. *Ib. Oed. C. 1374.*

S Y N. Προσροπος, ἰκετής.—παρακλητικός.—ἐναγής, φονίος, μισρός.

Προσροπή.

Βαμὸς τε κλισσᾶν βεθυτοῖσι προσροπαῖς. *Eur. Alc. 1166.*

S Y N. Ἰκετία, ἀποτροπιασμός, ἀποτροπή, καταρῶ—ἀγος, βδέλυγμα, μίσμα.

Προσροπιος,

- Προσροπίος, Προσρόπος. Vid. Πρόσροπαις.
 Ου δὲ γὰρ ἡμετεροιο δομοί θείμις ἐσιν ἰκισθαί
 Προσροπίος.—Ogth 1233.
 Ἰκετινομέν σε πάντες οἶδε προσροπί. Soph.
 Oed. T. 41.
- Προσυχανω.
 —Μηδὲ πρὸς βίαν
 Εμὲ κολάσῃ προσυχάν.—Ib. El. 1490.
- SY N. Εντυγχανω επιτυγχανῶ, εκτυγχανω, κατατυγχανω, εἰλαμβανα, συμβαινῶ, αρροπιπῶ, παραπιπῶ, παρεπομαι, απανταῶ, αρροπικῶ.
- Προσφαγμα.
 Τυμβῶ οἶλον προσφαγμα και γερας λαβῆν.
 Eur. Hec. 41.
- SY N. Σφαγιον, θῦμα.
- Προσφαζω, Προσφατῶ
 Προσφαζεται μιν αἷμα πρῶτα νερετεροισ. Ib.
 Hel. 1271.
- SY N. Σφαζω, κατασφαζω, επισφαζω.
- Προσφατος. Vid. Προσπαίος.
 —Και προσφατος εν μεγαροισι, Il. ω. 757.
- EX P. Νεωσι πεφονευμένους.
- Προσφερῆς.
 Και μηδὲν ἐπι εντι γυναικὶ προσφερῆς. Ar. Ecc.
 67.
- SY N. Εμοφερῆς, παρεμοφερῆς, προσεμοφερῆς, προσεκελος, ὁμοῖος,—προσφορος.
- Προσφερω.
 Τις ε σιδηρον προσφερει.—Eur. Andr. 1152.
- SY N. Επιφερω, παραφορεω, παρακομιζω, εσκομιζω, παρεχω, παρασκευαζω, προσαγω.
- Προσφημι. Vid. Προσαυδαῶ.
 Τον δ' απομειβομενος πρῶσση ποδας ακυς Αχιλλεύς. Il. α. 84.
- Προσφθεγμαι. Vid. Προσαυδαῶ
 —Τρατον γαρ σ' εσιζῶν προσφθεγμαι. Eur.
 Hipp. 1097.
- Προσφθεγμα. Vid. Προσρησις.
 Τελος δεχε δε των εμων προσφθεγματων. Ib.
 Hec. 412.
- Προσφθεγκτος.
 —Ουδὲ σε φαιῆς ετι
 Γεινησομαι προσφθεγκτος.—Soph. Ph. 1095.
- EX P. Προσφωνηθῆναι αξιος.
- Προσφθογος. Vid. Προσθηγορος.
 Και προσφθογοισ δε χρεων αυτην
 Παντας μυθοισι προσαυδαῶν. Aesc. Perf. 154.
- Προσφθερομαι.
 Αταρ ην Κεραλός σοι λοιδορηῆται προσφθεραεις.
 Ar. Ecc. 247.
- SY N. Επερχομαι επιμαινομαι.

- Προσφίλης.
 —Προσφίλης ἄτε μελος. Theoc. 8. 34.
- SY N. Ευχαρις, ευχαριστος, τριφιλιτος, αγαπιτος, φιλιτος, φιλικός, ποθανός, τιμιος, ευμενής.
- Προσφιλις, Προσφιλης.
 Τοιαδε μεντοι προσφιλης δαιμονων. Aesc.
 S. T. 521.
- SY N. Φιλοτης, φιλοφροσυνη, οικησσις. σχεσις.
- Προσφιλοτεχνεω.
 Απασιν αρχη γεγρονε της σατηριας
 Το προσφιλοτεχνην.—Ath. 14.
- Προσφιλος.
 Σκεψαι γαρ εἰ σοι προσφιλος αυτη δολει
 Γερα ταδ' οὐν ταφισι δεξασθαι νεκυς. Soph.
 El. 444.
- SY N. Ευχαριστως, αρροκοντως, ευμενως, φιλικως, φιλοφρονος.
- Προσφριτω. Vid. Προσερχομαι.
 Προς γαρ το γηρας, ὡσπερ εφαστηριον,
 Απαντα τ' ανθρωπεια προσφριτω κακα. Antiph.
- Προσφορα.
 Ποιω γαρ η σῆ προσφορα δηλωσεται. Soph.
 Oed. C. 608.
- SY N. Προσθηκη, αρροδοσις, δῶρον.—αρροπειλασις,—αρροδος. αρροσπηλικισμος.
- Προσφοριμα.
 —Πολλά τοι γυνη
 Χρηζετ' αν ευροι δαιτι προσφοριματα. Eur. El.
 423.
- SY N. Περιφορα, παραθεσις.
- Προσφορος, Ποτιφορος.
 Προσφορον ακυσαι μ' επος. Soph. El. 229.
- Ποτιφορον κοσμον ελαβες. Pind. N. 3.
- SY N. Καιριος, επιτηδεος, οικειος, ικανος, ἄρροδος, χρησιμος, αρροφυης, αρροφερῆς.
- Προσφουης.
 —Και υτο θρηνην ποσιν ηκε,
 Προσφουε εξ αυτης.—Od. τ. 58.
- SY N. Προσφορος, εμοφυης, εμρυτος, εγγενῆς, αρροσικειός, ακολεθος.
- Προσφω, Πῶτιφωμαι, Προσφωμι.
 Και ταυτ' αληθη παντα τρροσφω λογω. Aesc.
 Supp. 284.
- Χῶ μεν ταχυσιζω ποτιφωτετο.—Theoc. 21. 46.
 Τῶ προσφῶς εχομην, ὡς νυ ζερεῖς.—Od. μ. 433.
- SY N. Αποδενκνυμι, προσδιδωμι, προσθηθεμαι, προσισχω, προσεχομαι, προσπλεκομαι, προσφερομαι, προσκειμαι, προσκολλομαι, συμπροσκειμαι, συναπλομαι, παραφωμαι.

Π Ρ

Π Ρ

- Προσφανεω.** Vid Προσαυδαω.
 Τῷ μὲν εἰσαμεινος προσεφανεε θεῶς ονειρος. II. 6. 22.
- Προσφαινεῖς.**
 Εἰ δὴ ὁμοφρονεῖς, ποτιφαινεῖς τε γένοιτο. Od. 1. 456.
 S Y N. Φαινεῖς, ευφαινος.
- Προσφαινημα.**
 Οὐπω θεμις σοι τῆσδε προσφαινηματων
 Κλυειν.—Eur. Alc. 1154.
 S Y N. Προσφαινησις, προσφαινησις. επιφαινημα. ευφαινια.
- Προσχαλλειω.**
 Προσχαλλειει δ' Αἴσα φασγανουργίς Aesc. Ch. 645.
- Προσχεδομαι, προ Προσχεχομαι.**
 —Εγὼ δ' ετεροφι βελεμνα
 Χειρι προσεσχεδομην—Theoc. 25. 253.
- Προσχημα.**
 Οὐδὲν ἄλλο σοι προσχημ' αἴ. Ib. El. 527.
 S Y N. Προφαισις, σκηφαισις, προτασις, προσχεσις, εἶδος, σχημα ὑποκρισις, προκαλυμμα.
- Προσχηρῶ.**
 Πειθε κάγῳ γαρ σον συ προσχηρῶεις. Soph. Oed. C 534.
 S Y N. Βυλομαι χερῶ, εἵμαιτω.
- Προσχηρῶ, Ποτικρημῶ.**
 —Αικειν ερεμνε
 Εξ αἰδος προμολεσσα ποτικρημῶιστο ἑκασφ.
 Orph. L.
 S Y N. Επιχηρῶ, χρημῶ, επιγίνομαι, πωλισιαζω.
- Προσχημα.** Vid. Χῶμα.
 Νειλε προσαιτῶ σιματι και προσχηματι.
 Aesc. P. 846.
- Προσχωρεω.**
 Χρη δὲ ξινον μιν καρτα προσχωρεῖν πολεει. Eur. M. 222.
 S Y N. Τπεικω, πειθαρχεω—προσερχομαι. προσοικεω.
- Προσχωρος.**
 —Πᾶς τε προσχωρος τοπος. Aesc. Per. 273.
 S Y N. Πηλιοσχωρος, προσορος, περιοικος.
- Προσφαινω.**
 —Και τὰδ' εἰ κακοῖς κακὰ προσφαινει
 Τῶς παλαι τα πρὸς σφῶν. Soph. Oed. T. 682.
 S Y N. Παραφαινω, επιφαινω, συμφαινω, προσφαινει. σφαινω.
- Προσφιδυριζω.**
 —Προσφιδυριζει τὰδε. Ep. 1. 7.
- Προσω, Προσσω, Προσσωτατος.**
 Αλλά προσω ιεσθε.—II. μ. 274.

- Οὐδ' εἰ οἶδε νοῆται ἄμα προσσω και οπισσω.
 II. α. 343.
- Ληγει δ' ερις δραμιασα τῷ προσσωτατι. Soph. Aj. 742.
- S Y N. Εἰς τὴμπροσθεν, το παρόν.—εἰς πωλύ.
 Προσφιδος.
 Προσφιδος ἡ τυχη τῷ μῶ παθει. Eur. I. 359.
 S Y N. Συναφιδος, συμφαινος, προσφαινω, εἶδος.
 Προσωνυμια.
 Αλλαχθεῖς δ' ονομ' εσχε προσωνυμιας πρὸς ἑκάσφ.—Orph.
- Προσωπον.**
 Μη μ' αποσπερησας
 Τῶν σῶν προσωπων ἰδονάν μεθισθαι. Soph. El. 1290.
 S Y N. Προσφαισις, βλεμμα, εἶδος, ρεθος.
 ΕΡΙΤΗ. Αμβροσιον, αγλαδον, αφωτισον, αμωμητον, αρρηκτον, ακοσμητον, ατεκμαρτον, αμειδητον, ασρεπτον, ακηδηςον, αναιδητον, αγληνον, βυγληνον, βλοσυρον, βοικρηνον, ευγληνον, ευγενες, ευμενες, ευτερον, ευσρεπτον, ευφαιδες, γλυκερον, γαληνιαον, διαφαινηεν, ερωμαινες, ευαργες, ἰμερτον, ιταμιν, θηροθυμον, καλδον, καλλιγαληνον, λυσιπονον, μειλιχεν, παναμειδητον, λιθογληνον, πυριγληνον, τιλαυγες, λεπταλειον, ποθοβλητον, χαλεποι, χαριεν, φαιδρον, φιλοθρονον, ροδοειδες, υφροβλητον, εργατεινον.
- Προσωφελεω**
 Οὐτ' εμαι πάφα Προσωφελισαι.—Eur. Andr. 50
 S Y N. Επαφελεω, συναφελεω, προσωμυνω, προσωφελεω.
- Προσωφελημα, Προσωφελισις.**
 Προσωφελημα χρηματων εμῶν λαβειν. Ib. M. 611.
 Τινα προσωφελισιν ερχεις. Soph. Ph. 1450.
 S Y N. Επιβωθησα, αρωγῆ.
- Προταινι.**
 —Προταινι ταξεων. Eur. Rh. 523.
 S Y N. Προσφατος, προφρονως, νεωσι, πρὸ με, κρη, πρὸ.
- Προταρσειω.**
 Μη με προταρσει τον σον εξορθε βιον. Soph. An. 83.
- Προτασσω, Προτασιω.**
 Χρεινον προτασας ὡς τριμνηνον.—Ib. T. 167.
 S Y N. Προτιθημι, προκαθηνημι, πρωςιθημι, ερσιθημι, προσειζω προκρηνω.
- Προτεινω, Προτεινομαι**
 —Δεξιαν προτεινε χερῶ—Ib. Ph. 1328.
 S Y N. Εκτεινω, παρακτεινω, παρεκτεινω, επτεινω.
 * S f f f εκτεινω,

- εκτανω, επανατανω, αντιτανω· προβαλλω, προβαμαι, προριχω, προσφερω, δωροδοκω, χαριζομαι.
- Προτελειω τα.**
 Προτελειω δ' ηδη παιδὸς εσφαζας δεξί. Eur. I. A. 718.
 —Εν προτελειοις. Aesc. Ag. 65.
 S Y N. Προγαμια, προπαιδεια, μυσηρια, τελεται.—αι προ γαμει δυσιαι.—αι προ τῆς αλωσεως μαχαι.
- Προτελειω, Προτελιζω.**
 Αρτεμιδι προτελιζουσιν την ιεανιδαν. Ib. 433.
 S Y N. Τελειω, μυνω, απροσπαιδευω, ευτρεπιζω, εκδιδασκα.
- Προτεμνω.**
 Οψε τ' ασαιμι προταμάν.—II. i. 485.
 S Y N. Κατατεμνω, αποκοπιω, προκοπιω.
- Προτεινεις.**
 —Ονομαδὸς προτεινεις δορυ χειρι μεμαρπας. Ar. i. 756.
- Προτεινενω.**
 Διὰ τὸτο προτεινενωσαν ημερη μιᾶ. Ar. N. 1202.
 S Y N. Προλιχενω, προθεσμενω, προσηθιω, προλαμβανω.
- Προτεινεις.**
 Οπερ οἱ προτεινεται γαρ δοκῶσι μοι παθῆν. Ib. 1200.
 S Y N. Λιχτος, ακρατις, αδιθαγος.
- Προτεινυγενεις.**
 —Προτεινυγενεις περ εἰστες. Call. i. 58.
- Προτερω, Προτερωσε.**
 —Ελαττωμενα προτερωσε. Theoc. 25 90.
 S Y N. Μακροτερω.
- Προτευχομαι.**
 Αλλα τα μεν προτευχθαι εασομεν.—II. π. 60.
 S Y N. Προγυνομαι συμβανω, προτιθημι.
- Προτιμων.**
 Τες μεν οὖν Αγουω Προτιμωνος ηἰδ' εδωκε. II. ο. 455.
- Προτιθημι, Προτιθημαι.**
 —Τραπεζας Νιζον, και προτιθεντο.—Od. α. 112.
 S Y N. Προεκτιθημι, ανατιθημι, υποτιθημαι, προτασσω, προσεργαζομαι, προτεινω, προβαλλω, προτευχομαι, προσερω, προφερομαι, προαιρωμαι, προτιμαω, συνειδωκω.
- Προτιμω.** Προτιω
 Ουδεν προτιμω σε.—Ar. Pl. 884.
 —Το γαρ τῆσδ' ε προτιμωω κακόν. Eur. Hipp. 48.
 Τον μεν προτιμας (ταφει.) Soph. An. 22.
 S Y N. Εκπροτιμαω, προκρινω, εκλεγομαι, προαιρωμαι, προτιθημι, φροντιζω, επισεζομαι.
- Προτιμος.**
 Ουδε μεν ει ταχυτιτη ποδῶν το περ εσι προτιμον. Ath. 10.
- Προτιμοσις.**
 Δερι κατὰ προτιμοσιν ὑπ' ασπίδος ομφαλοσσις Νυξεν.—II. λ. 424.
 E X P. Του κατὰ την λαχονα τοπον. ομφαλις. Προτιμοσις. Vid. Καλωσ.
- Προτιω δ' ισοδοκω πελασαν, προτιμοσιν υφειντες.**
 II. α. 434.
- Προτροπω, Προτροπομαι.**
 Τις γαρ σ' ειαγχη τῆδε προτροπει βροτῶν! Soph. El. 1199.
 Ουτε ποτε προτροποστο μελαινανω ἐπὶ ινῶν. II. ε. 700.
 —Εθελον δ' ακηί προτροπεσθαι. Ib. ζ. 336.
 S Y N. Προτροπω, επεινω, προωθεω, υποθηγω, ερεθιζω, προκαλω, παρακαλω, προσεχω, μετατροπομαι.
- Προτροπαδην.**
 Προτροπαδην φροβοντο μελαινανω ἀπὸ ινῶν. II. π. 304.
 E X P. Ολοσχερῶς εκσεφαιντες τα ιῶτα.—αμτασφρηπὶ προθυμιας.
- Προτρογυνητηρ.**
 Τῆς υπερ υμφοτερων ωμων ελισσεται ασηρ Δεξιτερη ψηφρυγι, προτρογυνητηρ δ' αὔτε καλοται. Arat.
 S Y N. Προτρογυνητος, τρογυνητηρ
- Προτυπω.**
 Τρωες δε περτυφαν αολλεις.—II. ν. 136.
 Οσον ανω περτυφαν ες νερα.—Ar. 3. 1396.
 S Y N. Προβαλλω, προκειω, προριχω, προερχομαι, προκοπιω, προαρχομαι.
- Προπαρχω.**
 Ετεοικεις περπηρηξε.—Eur. Ph. 1239.
 S Y N. Προκαταρχω, αρχομαι, υπαρχω, υπαρχομαι, προαγω, προερχομαι.
- Πρεργα, (προεργα), Πρεργιατερος.**
 —Τι τῶν πρεργα ποιειν. Ar. Pl. 623.
 Αλλ' ετερα γαρ ην τῶνδε πρεργιατερα. Ib. L. 20.
- Προφανω, Προφανομαι.**
 —Ουδ' εειπω η Ουρανοθεν προφανει.—Od. i. 145.
 —Ουδ' εφεινεται ιδεσθαι. Ib. 143.
 S Y N. Επιφανω, φανω, υπεραμπτω, προλαμπτω, δεδουχω, περιμιλω, επιδεικνυμι, προσσημαινω, προδαικνυω.
- Προφαντος.**
 Προφαντον σοφιαν.—Pind. Ol. 1.

- SYN.** Παρασημος, πρῶτος, προφανής, απο-
βλεπής, λογιος, θεοπροπιος.
- Προφασίζομαι.**
Οὐδὲ τὸν αὐλητὴν προφασίζομαι.—Theog. 935.
- SYN.** Διτταρομαι, επισκηπῆσι, σκηπῆσαι,
απολογεομαι.—προφαστι ποιησαι, προφασσε
χρασμαί.
- Προφαστι:**
—Ἐπὶ δὲ σίναχοντο γυναῖκες,
Πατροκλον προφαστιν, σφῶν δ' αὐτῶν κηδὲ' ἐ-
κασῆ. II. τ. 302.
- SYN.** Ἐπιλογος, απολογία, απολογημα,
μυθη, σκῆψις, πλάσις, επισχῆσια, παραιτη-
σις, παραιτημα. προχανῆ, αἰτια. λαβή, αφ-
ορμή.
- Προφρηής.** Vid. Ἐξοχος.
—Αἱ γὰρ τε βῶν προφρηεστεραὶ εἰσιν, II. κ. 352.
Δισκω δ' αὐ πάντων προφρηεστατος ἦεν Ἐλατρεύς.
Od. β. 129.
- Προφρητάτος.**
—Τῷ προφρητάτῳ μιν σημαίνει—Soph. Oed.
C. 1601.
- Προφρηω, Προφρηομαι.**
Καὶ σφιν οὐκ εἶδ' αὖτε προφρηοις,—II. ε. 251.
Μὴ μοι δ' ἄρ' ἐρατά προφρηε χρυσης Ἀφροδίτης.
Ib γ. 64.
- SYN.** Ἐκφρω, παραφρω, παρεχω, προ-
ελλω, προαιρέομαι, προχρηρίζομαι, ἐξαγω, ἐπ-
αγω, προαγω, προτρεπω, προμαλῆμαι.—προ-
εχω, διαφρω προκομιζω.—οὐκ εἶδ' αὖτε—ὑπομιμ-
νησκω.
- Προφυγω.**
—Οὐ γὰρ οἱ ἵπποι
Ἐσγύς εσαν προφυγῆν,—II. λ. 340.
- SYN.** Απιφυγω, διαφυγω, εκφυγω, εκ-
προφυγω.
- Προφητεω, Προφηταζω.**
Οὐκ εἰνι, ὅστις σοι προφητευσει τάδε. Eur I 369.
Νῆν τε εὐλίναζοντα, προφηταζοντά τε θνητοῖς.
Man. 4. 217.
- SYN.** Προφητιζω, προφημι, προμαντευομαι,
προθεσπιζω.
- Προφητις, Προφητωρ.**
—Θεηγρος εσσι προφητις
Ἀγγελος εσομενων—Nonn.
—Ἱεροιο προφητις εὐκλειῶσι. Man. 2. 317.
- SYN.** Μαντις, ὑποφητις, χρησμῶδός.—ὁ
ὄραν, βλεπταν, σιμεία.
- ΕΡΙΤΗ.** Θεσκελος, θεοπρόπος, ἱερὸς, τιμιος,
επιτιμιος, ποικιλομυθος, ἱεροληπίος.
- Προφθानω, Προφθιμι.**
Νυν μὲν με παρακλιψα πρέθης.—Ar. 879.
- SYN.** Παραφθαιω, ὑποφθानω, φθानω.
- Προφθεομαι.**
Πόλεμος τ' αἱματούτας προφθεομαι. Aesc.
Supp. 1053.
- SYN.** Δαμανω, δειδοικα, φθεομαι.
- Προφθεομαι.**
—Ἄλλως τὴν ὄδον προφθεομενω. Ar. Av. 4.
- ΕΧΡ.** Δεῦρο κἀκίστε πορευομενοι.
- Προφωσδε.**
Ἐξοχως προφωσδε, κχι πελιε ἰδεν αυγάς. II.
τ. 188.
- ΕΧΡ.** Εἰς το φῶς, εἰς το φανερὸν.
- Προφραζω.**
—Τὰ δε προφραδμένα πολλὰ
Ἀθ' ετεσαν παῖδες μεγαλητορες—Hef. ε. 653.
- SYN.** Προαγγελω, προσημαινω, προλεγω.
- Προφρωνος.**
—Πεμπτετ' αρωγῆν
Παισὶ προφρωνος ἐπὶ ἴνιν. Aesc. Ch. 476.
Καὶ σε προφρωνος κελομαι—II. ε. 810.
- SYN.** Προθυμως, ευμεγῆς.
- Προφρων, Προφρασσα.**
Ἡ μὲν μοι προφρων ἐπεσιν και χερσὶν αερίξεν. II.
α. 77.
- Ὅτε οἱ προφρασσα παρηνς. II. κ. 290.
- SYN.** Ευμηδής, ευκοος, προθυμος, ευνοϊκός,
εφηνιμος—αυτεαγγελτος.
- Προφυλασσω, Προφυλατῶμαι.**
Σοι δε εἰγωντὶ προφυλατῆν. Ar. A. 1145.
Νῆν τε προφυλαχθε, —Hom. A. 538.
- SYN.** Προσκοπεω, διαφυλατῶ, φυλατῶ.
- Προφυραω.**
Και προπεφυραται λόγος ἔς μοι. Ar. Av. 462.
- SYN.** Προπαρασκειναζω, προσευτρεπιζομαι,
ευτρεπιζω.
- Προφυτευω**
Δεινὰν δεινῶς προφυτευσαντες Μορραν, Soph.
El. 200.
- SYN.** Προσκεπιζομαι, προκατασκευαζω.
- Προφυω, Προφυμι.**
Σὲ πατὴρς μιν ὅς πρὸς πατῆρ. Soph. Aj. 1308.
- SYN.** Προφυναω, φιτευω.
- Προφυνεω.** Vid. Προλεγω.
—Τὸς δε ποιητες εγῶ
Φευγεν προφυνῶ πάσι—Eur. Hipp. 956.
- Προχαίρω.**
Ἐπεὶ γενοίτ' αν ἡ λυσις, προχαίρω. Aesc.
Ag 250.
- Προχανῆ.** Vid. Προχασις.
—Προχανὰ δ' εὐρεσκετο πᾶσα. Call. 6. 74.
- Προχαρισμα.** Vid. Χαρισμα.
Εἰς τὸ δοκῆν προχαρισμα τὲν παντεσσι βρο-
τοῖσιν, Sibyl. l. 5.

Προχεύρας.

— Ἄλλ', ἐμοὶ προχεύρ' ἔχων

Τευχι κομίζε.—Eur. 726.

SYN. Ἐτοίμος (ἐσχέρας) ευχερός, ανυσι-
μος, ταχύς, ἐπιθέξιος.—ἀπλως, ἀφυλακτος. α-
κρατίας.

Προχεύρας.

Οὗτω προχεύρας.—Ath. 6.

Προχευρίζω, Προχευρίζομαι.

Προχευρίζομαι.—Ag. Esc. 724.

SYN. Ἀγαθῶν, τεκμαιρομαι, προφίρω, προ-
αγῶ, παρασκευάζω, εὐτρεπίζω.

Προχέω, Προχέω.

Οὐδέ τι πῆ δύναμαι προχέειν ῥοὴν εἰς ἄλα δΐαν.
II. φ. 219.

—Το Περιχὸν οἶδμα προχέων.—Dion. 52.

SYN. Ἐκπροχέω, ἐκχέω, καταχέω, κατανα-
λισκῶ, ἐκπέμπω. σπάθω.

Προχέυμα.

Προχέυματων πλοῦ, Eur. Hel. 1145.

Προχύν.

—Ὡς κεν Τρώες ὑπερφιάλοι ἀπολούνται

Προχύν κἀκῶς, σὺν παισὶ καὶ αἰδοῖσι ἀλοχίσι.
II. φ. 460.

Προχύν καθέζομενη.—II. ι. 566.

SYN. Παντελῶς, εἰς γοῦατα.

Προχού.

Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχούσι διΐπετέος ποταμῶ

Βεβρυχεν μέγα κῆμα ποτὶ ῥοόν.—II. ρ. 263.

SYN. Ἀγαγός, διαρῆξ, προσομίον, εὐδρία.
προχούς.

ΕΡΙΤΗ. Ἀργύρεα, αἰζήρος, δροσερα, πεν-
ταί ορος, πολυγαμπή, εὐδρίας, σκολιά.

Προχούς.

Χερσίβον ἀμφιπόλος προχούν θ' ἄμα χερσὶν ἔχου-
σα II. ω. 304.

Χερσίβα δ' ἀμφιπόλος προχούν ἐπέχευε φέρουσα

Καλή, χρύσειη, ὑπὲρ ἀργυρεοῖο λείητος

Νιψασθαι.—Od. α. 136.

SYN. Ἐπιχούσι, χερσίβ ὕδρευς προχού.

Προχόρευω.

—Θησας Κέμον ἀναυλοτατον προχόρευεις. Eur.
Ph. 807.

SYN. Χορεύω, ἀναχορεύω, περιχορεύω, πα-
ραχορεύω

Προχέω.

Το γὰρ κατάγμα τυχεῶν εἰφασά πως

Τῆς αἰς, ᾧ πρὸ χέριον, εἰς μέγην φολγα. Soph.
Tr. 709

Προχύτη. Vid. Ουλοχύται.

Πιρὸς δὲ προχύτας.—Eur. I. A. 955.

Προχύτης (κυλίξ)

Κιερῶντων προχύταισιν ἐν ἀργυρείσι. Ath. 11.

Προχυτός.

Ἡ, καὶ ἐπίριον ᾧσιν ἀναξ' ἐκαεργος Ἀπολλων
Πετρῶσι προχυτῶσιν.—Hom. A. 383.

Προχάρω Vid. Προερχομαι.

Ἡμῖν δὲ δοξας εὐ προχάρῃσαι δομος. Eur.
Hera. 487.

Πρυλις, Πρυλῆες.

—Κερνήτες γὰρ περὶ πρυλῖν ἀρχισαίτο. Call. 1.
82.

—Ἐκατον πόλεων πρυλῆσσι ἀράρυϊαν. II. ε. 744.

SYN. Εὐοπλιος.—ὀκλίται πέζοι. προμαχοί.

ΕΡΙΤΗ. Εὐγρεμοθῖ.

Πρυμνα, (γαῦς)

Ὡς ἀρα τῆς πρυμνῆ μὲν ἀερέτο.—Od. ν. 84.

—Ὅς δ' εἰς πρυμνῆν ἐφοβήθη. Hom. VI. 481.

—Ἐν πρυμνῆ πόλεως. Aes. S. T. 2.

SYN. Ἀντιπρωρον.—ἀρχή.

Πρυμναίος.

—Πρυμναίοισι κορυμβοῖς. Er.

SYN. Πρυμνησιος, πρυμνητικός.

Πρυμνησιον.

—Παρὰ πρυμνησια νῆς.—II. α. 476.

SYN. Ἐχμα, πῆσμα.—τα απογυα σχοινα,
γυαία.

Πρυμνητίος.

—Πρυμνητῆν χθονός. Aes. Eum. 768.

Ἐκ τῶδ' ἀναφορῆσθα πρυμνητῆν καλῶν. Eur.
Andr. 770.

SYN. Κυβερνητῆς ἀρχῶν.—πρυμνησιος.

Πρυμνῶθεν, Πρυμνηθεν.

—Κατ' ἤρην ἔλκεται Ἀργῶ Πρυμνῶθεν.—Arat.

Πρυμνος.

Πρυμνὸν ὑπὲρ θεναρῶς.—II. ε. 319.

Πρυμνοτατον κατὰ ῥωτον.—Od. ε. 463.

SYN. Ἐσχάτος, πύματος.

Πρυμνῶχος.

—Ὁχετ' ἐκ δομῶν ἀγῶν

Πρυμνῶχον Ἀυλῖν.—Eur. El. 1022.

Πρυμνωρεῖα

—Ἐν πρυμνωρεῖᾳ πολυτιθῆκος Ἰδης. II. ξ. 307.

ΕΧΡ. Τα εσχάτα καὶ κατώτατα τῶν ὀρῶν.—
ὑπῶρεα. πῶς ὀρας.

Πρυτανῆα τα.

Θῆς μοι πρυτανῆα.—Ag. N. 1138.

ΕΧΡ. Τα ἀργυρία διδόμενα ὑπὸ των δικάζο-
μένων.

Πρυτανῆον.

—Το δὲ ὀλιχίον ἐν Πρυτανῆῳ. Theoc. 21. 36.

Πρυτανῆων.

—Μεγα δὲ πρυτανῆσμεν ἀθανάτοισι. Hom.
A. 68.

Ἡ μὴ περὶ εἰρήνης γὰρ πρυτανῆσθῆ μοι. Ag.
A. 60.

SYN.

Π Ρ

Π Ρ

SYN. Αγω, διευθυνώ, διοικέομαι, διαγω.—
διώκω—πρασσω, χρηματίζω.—επισατεύω, παρ-
εχω, προσατεύω, ταμיעώ, βασιλευώ.—ου-
λασσω.

Πρυτανίς.

—Νοημογά τε, Πρυτανίη τε II. ε. 678.

Πρυτανίς.

—Μακαρῶν Πρυτανίς. Aesc. Pg. 169.

SYN. Διοικητής, αρχών, βασιλεύς, ἐξάρχος.
προσατής, φυλαξ, ταμίας.

Πρωή.

Ὁς πρωήν μεν ἐμοί τε καὶ Ἡρῆ στέυτ' ἀγορευῶν
Τρωσὶ μαχησέσθαι.—II. ε. 832.

Πρῶν ποκα τον χαριεντα τρεχων εφθαξα φιλῖνον.
Theoc. 2. 115.

SYN. Ἀρτίως, προσαρτίως, νεωσί, κ' προ
πολλῆ περιζῶ.

Πρωθίβης.

Παιδῆς πρωθίβης πολιορκροταφης τε γερουτας,
II. ε. 518.

SYN. Πρωθίβης, εφηβος, νεος, αρτι ακμαζων.
ακμαίος.

Πρωί.

Πρωί δ' ὄπ' ῥοῖοι.—Ib. 530.

Λυσταμενα πρω.—Αγ. Av. 132.

SYN. Πρωίθην, πρωίας (ἄρας,) εἰθεν. ὑπο-
λαμπυσης ημερας.

—Νεον ηματος ανομενοιο, Ἀpoll.

Πρωίζα. Vid Πρωή.

Χθίζα τε καὶ πρωίζα.—Ib. ε. 303.

Πρωίμος, Πρωίος, Πρῶος.

Δείται δ' ἐ καὶ των καρπιμων,

Ατλα μή' σι πρωίμα. Αγ. V. 264.

—Πρωίος ὑπίος Ἐρ.

Πρωων σικυων. Αγ. Pa. 1001.

—Ἡν οἱ εδησα Πρωῶν.—II. ο. 470.

SYN. Ὀρθριος.—προσφατος.—πρωρος.

Πρωκτός.

Σαλπύγξ ὁ πρωκτός ἐσιν ἀρα των ἐμπιδαν. Αγ.
N. 165.

SYN. Πυγῆ, μολυνῆ, κυσθος, κυστος, ἐδρα,
αρχός, ορεός, γλυτός, κῶλος.

Πρῶν, Πρωών. Vid Πρωήν.

—Ὡσπερ πρῶν ἰσχανει ὕδωρ

Ἰληης πεδίοιο διαπρυσιον τετυχηκῶς. II. p.
747.

—Καὶ πρῶνας ακρως. Ib. μ. 282.

SYN. Βενός, ἰλωδης ποπος. ἐξοχή σρεως.

ΕΡΙΤΗ. Ακρολοφος, βεβοτης, βλοσηνης, δυσ-
εατος.

—Τον ἀμφιζευκτον—ἀμφοτερας ἄλιον

Πρῶνα κοινὸν αἶας. Aesc.

Πρῶξ.

—Μὴ πρῶκας σιτιζεται, ὡσπερ ὀτετῆξ. Theoc.
4. 16.

SYN. Λιδάς, σλαλαγμός, σλαγὼν δροσυ.

Πρῶρα.

—Εἰς ἰκρια νηὸς εβαινον Πρωρης.—Od. μ. 229.

ΕΧΡ. Το ἐμπροσθεν τῆς νεῶς.—προσωπον.

ΕΡΙΓΗ. Κυκνεμβολος, εναλος.

Πρωραθεν.

Ἡε καὶ ἐκ πρῶραθεν, ἡ ὄππα θυμὸς ἐκασκ.
Theoc. 22. 111.

Πρωράτευω.

Κάτ' ἐντευθεν πρῶρατευσαι,

Καὶ τες ἀνεμης διαθρήσαι,

Κάτα κυβερνᾶν αὐτὸς ἑαυτῶ. Αγ. Εg. 540.

SYN. Πρωρα. κηδευω.

Πρῶτα, Πρῶτον.

—Ἐπειδὴ πρῶτα τομῆν ἐν ορεσσι λειοσιπεν. II.
α. 235.

Ουρίας μεν πρῶτον ἐπαρχετο.—Ib. 50.

Πρωταγγελος.

—Φαρμηθὶ ροδων πρῶταγγελός ἐσι. Ερ. I. 1.

Πρωταγριον.

Τὸτό κεν Ἀρτεμιδος πρῶταγριον ἀξιον ἐσι Cal.
3. 104

Πρωταιχμηα τα.

Δοθῆσα πρῶταιχμηα τῷ πυργοσκαρω. Lyc.
469.

Πρωταρχος.

Ἰνυῖσι δ' ὕμνον δωμασι προσημεναι

Πρωταρχον ατην.—Aesc. Ag. 1201.

SYN. Αρχός.—αρχικός, κυριος.

Πρωτεσιλαος.

Τῶν αὐ Πρωτεσιλαος ἀρηίος ηγεμονευς. II. ε.
698.

ΕΡΙΓΗ. Ἀρηίος, αἰπεινή, νῆς, μεγαθυμος.
Θεσσαλος.

ΡΗΡ. Γραϊκῶν ἀριστος.—πομινιων ἀλασῶρ.
Lyc.

Πρωτεύς.

Παλῆταιί τις δ'εὔρο γερον ἄλιος νημερτής, I

Ἀθανατος Πρωτεύς Αιγυπῆσι, ὅς ἐ θαλασσης
Πασης βενθεα οἶδε, Ποσειδαωνος ὑποδμάς. Od.
δ. 385.

ΕΡΙΓΗ. Μαντιπολος, πολυμορφος, πολυ-
τροπος, ποιοτοπος, φαρμακονς.

Πρωτέος ἰφθιμυ.—ἀλαιοιο γεροντος. μαντιπέλος
γερων.

Φαρον μεν οἰκῶν νῆσον, Αιγυπῆ δ' ἀναξ,

Ὁς τῶν κατ' οἶδμα παρθενον μιαν γαμέ

Ψαμαθην, ἐπειδὴ λεκτρῶ ἀφικεν Αἰολε. Eur.

Π Ρ

- Συλλεπτροιο Φλεγραιας ποσις. Lyc.
 Πρωτεύς γαρ μελλεσσι τυπον μιμηλὸν ὕφαιναν.—
 Και δεμας αλλοπροσαλλον εχων σιοισθεῖ μορφή
 Φρίξε λεων, συτο καπρος, ἕδωρ ρει.—κ. λ. Nonn.
 1. 43.
 Πρωτεια κικλησικω, ποντε κληιδας εχοντα.—
 Ἰλιν αλλασσαν ἰερὴν ἰδεαις πολυμορφοις,
 Παντιμος πολυβελος, επισαμενος τότε οντα,
 Οσσα τε προσθεν ειν, οσα τ' εσεται ἕσπερον αὐ-
 τις. Orph. H.
 Πρωτηροτης.
 Ουτα κ' ὀφαροτης πρωτηροτη ἰσοφαριζει. Hes.
 ε. 488.
 Πρωτιστα.
 Φοινῆ μεκ πρωτιστα Διῖ φιλος—Il. ε. 168.
 S Y N. Μαλιτα, μαλα, σφοδρα.
 Πρωτογαμος
 Πρωτογαμων δ' αιζηδς αγων ες δεμνια κυρην,
 Orph.
 Πρωτογενεια. Vid. Φυσις. Πρωτογενής.
 Πρωτεια—Πρωτογενής,—Orph. H.
 Πρωτογονος.
 Αριαν πρωτογονων ρεξην κλητιν ἑκατομβη.
 Il. δ. 102.
 S Y N. Πρωτογενυτος, πρωτογενής, πρωτερι-
 γυνης, πρωτοτοκος.—νεος, πρωϊμος.
 Πρωτογονος.
 Πρωτογοον κλεω διφυη, μεγαλ, αιθεροπλαγκ-
 τον,
 Ολογειν, χρυσεισιμ αγχαλλομειον σφερυγεσσι
 Ταυροδουαν, γενεσιν μακαρων θητων τ αυθρω-
 παν, κ λ. Orph. H.
 Πρωτοθρονος.
 Χησις, Ἰμβρασιμ, πρωτοθρονε.—Call. 3. 228.
 Πρωτοκλονος, Πρωτοσφακλος.
 Πρωτοκλονοισι προσροπαῖς Ἰξιονος. Aesc. Eum.
 721.
 Λυκοις το πρωτοσφακλου ρεκιον σχατας. Lyc.
 329.
 Πρωτοκυων
 Τῆς αρετης ἵναί φησιν ὁ πρωτοκυων. Ep.
 Πρωτολειον.
 Αιχμαιοι το πρωτολειον αραντες σφεφοι. Lyc.
 1228.
 Τῶν σῶν δε γονατων πρωτολεια θηγανω, Eur.
 Or. 382.
 E X P. Αι φρωται τῆς λειας απαρχαί.—παν-
 τα τα φρωτα.
 Πρωτομαντις.
 Την πρωτομαντιν Γαῖαν.—Aesc. Eum. 2.
 Πρωτομεδεια.
 —Και Ακταιν, και Πρωτομεδεια. Hes. θ. 249.

Π Τ

- Πρωτομισθος.
 Τον πρωτομισθον κἄρα θησας στρατιν. Lyc.
 1384.
 Πρωτομορος.
 Τοι δ' αρα πρωτομοροι. Aesc. Per. 568.
 Πρωτοπαγῆς
 —Διφοι, καλοῖ, πρωτοπαγῆς νεοτευχῆες,—Il.
 ε. 194.
 Πρωτοπειρος.
 Καινας ἑταιρας πρωτοπειρος τῆς τεχνης. Ath.
 13.
 Πρωτοπημων.
 Ταλαινα παρακοπα πρωτοπημων. Aesc. Ag.
 232.
 Πρωτοπλασος.
 Εξ ἑ πρωτοπλασος ανηρ γενετο,—Sibyl. 1.
 S Y N. Πρωτοκλῆισος.
 Πρωτοπλοος.
 Πρωτοπλευς πλατα. Eur. Andr. 865.
 Πρωτοπορος.
 Πρωτοπορι—νεοτητος—Ath. 13.
 Πρωτος.
 Αυτιμ' εγω πρωτος κελομιν θεον ἰλασκεσθαι.
 Il. α. 386.
 —Γεννητορα πατρον Μητερος—Man. 1. 329.
 S Y N. Νεος, ακμαζων—πρωτερος.
 Πρωτοτοκος, Πρωτοτροφος.
 —Ως τις περι πορτακι μητηρ
 Πρωτοτοκος κινυρη,—Il. p. 5.
 Ητοι πρωτοτοκος η πρωτοτροφος ανεφηνεν, Man.
 3. 9.
 Πρωτοφαις. Vid. Σεληνη.
 Πρωτοχυτος.
 Επιπλησας οινε πρωτοχυτοι καδας. Ep. 1. 6.

Π Τ

- Π ΤΑΙΡΩ.
 Τηλεμαχος δε μεγ' επηαρεν. Od. p. 544.
 Επιαρον εις ανεμους,—Ep. 1. 1.
 S Y N. Πταρνυω, πταρνυμι, πταρνυμαι, επι-
 πταιρω.
 Πταισμα.
 Πολλα φερην εωθε λογος θνητοῖσι βροτοῖσι
 Πταισματα, τῆς γνωμης, κυρνε, ταρασσομε-
 νης. Theog. 1226.
 S Y N. Πτῶσις, πτῶμα, παραπταμα, πρεση-
 μα, σφαλμα, προσπταισμα, ε: πταισμα, προσ-
 κρημα, βλαβη, λυμη, λαβη, εγκριπη, εγκοιμα,
 προσκοπη, προσκομμα, κακοπαθεια, πλιμμε-
 λεια.

Π Τ

Π Τ

λαία, αμαρτημα, αλιτροσυνη, παρακηνισις, προσβολή.

Πταιω-
 Πᾶσα ληθς ψλαιοισα ποτ' ἀρβυλιδεσσιν αειδεις.
 Theoc. 7. 26.

SYN. Επιπλαιο, προσπλαιο, διαπλαιο, παραπλαιο, περιπλαιο, προσκρω, προσβαλλω, επαγω, αμαρτανω, προσκοπιω, σφαλλομαι, σφαδαζω, συνολισθαينو, κακοπαθειω, αποτυγχανω.

Πταρμύς.
 —Πταρμόν τ' οριθα καλετε. Ag. Av. 721.

Πτελας.
 Κραντήρι λευκῷ τόν ποτ' ἐκλανε πτελας. Lyc. 833.

SYN. Καπρος.

Πτελεα.
 —Περὶ δὲ πτελεας ερωτεύσαν. Il. ζ. 419.

ΕΡΙΓΗ. Αιτηνῆ, ευφυλλος, ευφυής.

Πτελεατικός.
 Τον Πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρητῆρος αφυξω.
 Theoc. 7. 65.

Πτελεόν.
 —Ἦδε Πτελεὸν λεχεποιοι. Il. ε. 697.

Πτερελαος.
 —Ταν Πτερελαο
 Αμαίτρουαν καλὸν ὄπλον απεσυκλευσε πτερόντος.
 Theoc. 24. 4.

Πτερινος.
 —Ευπαγεῖ κυκλω πτερινω—Eug. Or. 1440.

SYN. Πτερωπός, πτεροεις, πτερυγωπός, πτερωπός, καταπτερος, πτεροφορος, πτεροφόρος, πτερός.

Πτερίς.
 —Απαλὰν πτεριν ὧδε πατησεις. Theoc. 5. 55.

Πτερυα.
 Ες σφυρὸν εκ πτερινης.—Il. χ. 397.

SYN. Πτερις, σφυρὸν, τασός.—δολος —πατος.—ριζα.

Πτερογλυφος.
 Πτερογλυφον δε ἰδᾶν Καλαμινθιος.—Hom. B. 222.

Πτεροπρωκτις.
 —Θυγατηρ Πτεροπρωκτις βασιλῆος. Ib. 29.

Πτεροφαγος.
 Τδροχαρις δέ τε πτερε Πτεροφαγον βασιλῆα.
 Ib. 224.

Πτεροδονητος.
 Αερια—και πτεροδονητα. Ag. Av. 1390.

Πτεροεις.
 —Επεα πτεροεντα προσηυδα. Il. α. 201.
 —Επὺς ἐπτερωμένον. Ag. R. 1434.

SYN Κῆρος, ταχύς, πτερινός, ταυσιπτερος, ταυσιπτερυξ, εὔπτερος.

Πτερόν.
 Τῶν νεες κηκῆαι ὡσὶ πτερόν, ἢ νοημα. Od. η. 36.

SYN. Πτερυξ, πτερυγιον, πτερον, πτερον —μασχαλι —πτερωμα.—σκηνη.

ΕΡΙΓΗ. Αριπλοητον, φοιτάς, ταχυς ευκηνλον, κῆρον.

Πτεροποικιλος.
 Ορνιθες—πτεροποικιλοι. Ag. Av. 411.

Πτεροπος.
 Ερμῆς ὁ πτεροπος—Eρ. I. 4.

Πτερορρω, Πτερορρω.
 Ουκ, ἀλλὰ τον χριμῶνα παντα τὰ ρρωα
 Πτερορρωῖ τε, κ' αἰθις ἑτερα φουμεν. Ag. Av. 106.

Πτεροφόρος. Vid. Πτεροεις.
 Δρομάδες ὡ πτεροφόροι
 Ποτιάδες δευί. Eug. Or. 317.

Πτεροφόρον Διδς βελος. Ag. Av. 1711.

Πτερω.
 Ἀλλὰ πτερε με ταχεσι και κυροσι πτεροις. Ib. 1453.

Λογοίσι τ' ἄρα και πτερόνται;—Ib. 1446.

SYN. Αναπτερω.—κωφίζομαι.

Πτερυγιζω.
 Ἀλλὰ φλυαρεῖς και πτερυγιζεις—Ib. Pl. 574.

SYN. Διαπτερω.—μηδέν ανω.

Πτερυγωτος. Vid. Πτερινος, Πτερεεις.
 Ἀλλὰ γαρ ἔσιν μοι χρισμὸς περὶ σε πτερυγωτός. Ib. Eq. 1084.

Πτερυγωνίς.
 Τον πτερυγωνίη τόνδ' οἰωνόν, Aesc. Pr. 256.

SYN. Ταχύς, εὔπτερος, πτεροεις, ταχυπτερος, ωκυπτερος.

Πτερυξ. Vid. Πτερον.
 Την δ' ελελιξάμενος πτερυγος λαβεν αμφιχούτων.
 Il. ε. 316.

ΕΡΙΓΗ. Ανθορυις, αλλοπρωσαλλος, ευναια, ελαφρα, θαλ, θαρσαλέος, λαιψιρα, λαλος, λιγυρογογος, ιθυπορος, ξεθι, ραδινη, σκιρα, ὑψιπορος, ψυχροφης
 —Πτερυγων ζευγος επωμαδιου. Eρ.

Πτερυσομαι.
 Οικτρα δε πεμοιξ ταιναρον πτερυξεται. Lyc. 1106.

SYN. Αποπτερυσομαι, εκπτερυσομαι.—εφραινομαι.

Πτερωμα.
 Τοις ταρταροεις βικολυ πτερωμασι. Ib. 56.

SYN. Πτερωσις—βελος.

Πτερωσις.

Πτερωσις.

- Τις ἢ πτερωσις; —Ατ. Av. 97.
 Πτερωτός. Vid. Πτερινος, Πτεροεις.
 —Πτερωτός Αιδας. Eur. Alc. 263.
 —Πτερωτός φθούγος εξακκεται. Ατ. Av. 1198.
 Πτημι, Πταμαι.
 Ωκός δ' εκ μελεων θυμός πατατο. —Π. ψ 880
 —Ψυχὴ δ' εκ σωματος ἐπιη. Hom. B 207.
 S Y N. Πταμαι, πετομαι. —διερχομαι.
 Πτηνολετις.
 —Πτηνολετιν νεφελην Ep. l. 6.
 Πτηνοπεδιλος Vid. Ερμις.
 Πτηνός. Πτηνά τα.
 —Η τις πτηνός οϊανός. —Soph. An. 1094.
 —Πτηνών τ' αγελας. Eur. I. 106
 S Y N. Πετεινός, πτερινος, ταχύς. ορνεον.
 Πτησσω.
 Αλλ' όπότ' αν πτηξωσι χελιδόνες εις ένα χῶρον.
 Ατ. L. 771.
 Το σοῦ —κάν ύπνω πτησσω δορυ. Lyc. 280.
 —Πτήξε δε θυμόν ενί σθηθεσσιν Αχαιών. Π. ξ.
 40.
 S Y N. Πτωσσω, εκπτησσω, καταπτησσω.
 φευγω. πατοσω. καταπλητῶ. φοβεομαι. ταπει-
 νῶμαι.
 Πτιλος.
 Τπὲρ Καλυδιῶν λευκά φαινῶσαι πτιλα. Lyc.
 25.
 S Y N. Πτερον, κωπη. ἀρμενον.
 Πτισαιη. Πτισαιος.
 Τας κριθὰς ποιει τοῖς τεχνιοις πτισαιην. Ep.
 l. 2.
 —Εν δέ τε οἱ κοτυλιν πτισανιο χρισθαι. Nic.
 Πτωσω, Πτοιω.
 Μη τίς σ' ἰδη σθεχυσαν ἐπισημενην. Eur. I. A.
 1028.
 —Τῶν δέ φρενες ἐπισηθεν. Od. χ. 298.
 S Y N. Πτησσω, εκπλητῶ, πῶσσω, αποπῶσω.
 διαπῶσω, εκπῶσω, καταπῶσω. ατυζῶ. φοβῶ.
 Πτολεμαῖος
 Ευρυμεδων, υἱός Πτολεμαῖου Περαιῆδαο. Π. δ.
 228.
 ΕΡΙΤΗ. Αρνεῖς, αιχμητής, αγηνῶρ.
 Μισθοδοτας Πτολεμαῖος ελευθερω οἷος αριστος.
 Ευγνωμων, φιλομνηστος, ερωτικός, εις ακρον ἀδύς.
 Και πυματος, και μεσσοσ, ό γαρ πρεφειρετατος
 ανδρῶν.
 Ζευθοκομος Πτολεμαῖος, επισαμενος δορυ παλ-
 λην.
 —Επὶ πάρα μυρια ειπην
 Οἱσι θεοὶ του αριστου ειτιμησαν βασιληαν,
 Εκ πατερων' οἷος μεν ενν τελεσαι μεγα εργων
 Ο Λαγιδας Πτολεμαῖος —x λ. Theoc. 17.

Πτολεμαῖς.

- Διζεσθαι, φυλῆ; Πτολεμαῖδος, υἱα πατρός.
 Πausaniv' δηεις δ' αυτον εν ευσεβειον. Call. Ep.
 15.
 Πτολιεθρον, ργο Πολιεθρον.
 —Ευτ' αν πολιεθρον ελωμεν. Π. ε. 228.
 S Y N. Πολισμα
 ΕΡΙΤΗ. Αιπύ, αιπενόν, ἀλιεφανον, αρπῖον,
 εφαλλον, επηρατον, εύκλιτον, εύκλιμενον, ευταιο-
 μενον, επηρατον, ιερόν, ιμερτόν, υλιπυλον.
 Πτολιπορθιος, Πτολιπορθος, Πτολιπορθης.
 Φασθαι Οδυσσήα πολιοπορθιον εξαλαωσαι. Od.
 i. 504.
 —Ανα δ' ό πολιοπορθος Οδυσσεύς. Π. ε. 278.
 Μητ' ενν πολιοπορθης Aesc. Ag. 480.
 S Y N. Πολιοπορθος, τακτικηπλακτης, πυργο-
 δαίκτης, ανδρῶς.
 Πορθος.
 Εκ πυκνῆς δ' ὕλης πορθον κλασε χειρὶ παχεη.
 Od. ζ. 128.
 S Y N. Κλαδος, κλαδίσκος, κλών, οροδαμνίς,
 ερνος.
 Πτυγμα.
 Προσθε δέ οἱ πεπλοιο φαιῖ πτυγμ' εκαλυψεν.
 Π. ε. 315.
 S Y N. Πτύξ, πτυχή, πτυξίς, επιπτυχή, πλο-
 κή, πλεξις, διπλωμα.
 Πτυκτός.
 Γραφας εν πινακι πτυκτῶ θυμοφοροα πολλά. Π.
 ζ. 169.
 S Y N. Πλεκτός, ευπλοκος.
 Πτύξ. Vid. Πτυγμα
 Εξ δέ δια πτυχας ἦλθε δαίξων χαλκός ατερής.
 Π. π. 247.
 Πτυον.
 Αιθις εγώ παξαιμι μεγα πτυον. —Theoc. 7. 156.
 Ως δ' ότ' από πλατέος πτύονιν —Π. ν. 588.
 S Y N. Πτυαριον, λείκρον. —πλατη. —θριναξ.
 Πτυσσω.
 Η μεν τον πτύξασα και ασκησασα χιτῶνα. Od.
 α. 439.
 S Y N. Επιπτυσσω, συμπτυσσω, πλεκω, κἀσα-
 πλεκω. —καλυπῶ.
 Πτυχη.
 —Ναπαιαις εν Κυθαιρῶνος πτυχαῖς. Soph. Oed.
 T. 1045.
 S Y N. Πτυγμα —κοιλωμα. —σφοά, περιβολή.
 ΕΡΙΤΗ. Υποκολλπιος. κληνή.
 Πτυω.
 Αιμα παχὺ πτυοντα. —Π. ψ. 697.
 S Y N. Αναπῶω, αποπῶω, διαπῶω, εκπῶω,
 καταπῶω, ατιμαω. —πυτιζῶ, πτυελιζῶ.
 Πτωκαζω;

Π Τ

Πτωκάζω.

Ου μὲν Τυδεΐ γ' ἔδιδε φίλον πτωκάζεμεν ἦεν. Π.
δ. 372.

SYN. Καταπίωσσω, δειλιάω, πῆισσω.

Πτώμα.

Πιπῆσι βροτῶν

Χ' οἱ πολλὰ δεινοί, πτώματ' αἰσχρ' ὅταν λογῆς
Αἰσχρὸς, καλῶς λεγῆσι τῆ κέρδους χάριν. Soph.
An. 1058.

SYN. Συμπῆμα, πῶαἰσμα· πάθος· πευς.
πῶσις, καταπίωμα, καταπίωσις, ὑποπίωσις,
ερείπιον.

Πτώξ.

Ὀν τε καὶ ὑψὶ ἐόντ' ἄποδας ταχύς κκ ελαθε
πῶξ

Θάμνω ὑπ' αὐρικομῶ κατακειμενος—Π. ρ 676.

—Η πῶκα λαγῶν Ib. χ. 310.

SYN. Λαγῶς—δρακός—δειλός.

Πτώσιμος.

Ὅταν δ' ἀπευκῆα πῶματ' ἀγγέλους πολεῖ
Στυγρῶ πρόσωπῳ πῶσιμος ἄρατ' ἔφρη. Aesc.
Ag. 1131.

SYN. Πῶσις, δυτικός, ευκαταπίωτος, ευ-
κινήτος, φθαρτός, ερείψιμος, ἐφημεριος, ἐπικη-
ρός.

Πτώσσω.

Τι πῶσσης; τι δ' ὀπίπῃεις πολεμοιο γεφυρας.
Π. ε. 634.

SYN. Καταπίωσσω, πῶκαζω, πῆισσω, κα-
ταπίησσω, δειλιάω, ἀποδειλιάω, κρυπῆομαι.

Πτώχός.

Πτώχασιν αἰθῆμισι βικνδυσζήλων εχοντες. Hom.
XLI. 2.

Πτώχεια.

Ουκὲν δὴ πε της πτώχειας

Πεναν φαμεν εἶναι ἀδελφῶν. Ag. Al. 549.

SYN. Αἰχμία, χρεῖα.

Πτώχευω.

Πτώχευω δ' ἀνα δῆμον—Od. τ. 73.

SYN. Αἰτιζῶ, ἐπαιτῶ, ἀπορεῶ.

Πτώχιός.

Vid. Πτώχός.
—Αγρυπτής, πῶχικὴν εχων ὀλοίου. Eur. Rh.
503.

Πτώχοποιός.

Και πῶχοποιός.—Ag. R. 867.

Πτώχός.

—Προς γὰρ Δίδε εἰσιν ἅπαντες
Ζενοὶ τε, πῶχοί τε, δασίς δ' ὀλιγὴ τε εἰλη τε.
Od. ζ. 208.

—Ταυτὸ πολὺ πολὺ πῶχιστέρον. Ag. A. 424.

SYN. Ἐπαιτής, προίκτης· πένης· ἀχρημων.
ΕΡΙΓΗ. Λευγαλέος, κακῶμενον, βιοπλανής,
ταλαίπεριος.

Π Υ

Πτώχοι, ἀνίηροι, δαιτῶν ἀπολυμαντήρες. Man.
Ἠλθε δ' ἐπὶ πῶχός πανδημιος, κ λ. Od. σ. 1.
vid. Iros.

Π Υ

ΠΥΓΑΡΓΟΣ.

Και δὴ σε ναυτην Ἀχερροσία τρεῖς
Καταιβάτις πυγαργῶν—ξενώσεται. Lyc.

90.

SYN. Δειλός· αἰσχρὸς, ἀνανδρὸς, ἀσθενής·

Πυγῆ.

—Ἐς κυρὸς πυγῆν ὄρῶν. Ar. Ecc. 255.

SYN. Πύξ, πυγαῖα τὰ, προχῶναι· προκῆός·
—καθίσμα.

Πυγίδιον.

—Ἐπ' ἀερῶν

Τῶν πυγιδίων ἐκαθίσθε. Ib. A. 638.

Πυγμαῖοι.

Ἀνδράσι Πυγμαῖοισι φονὸν καὶ κῆρα φερεσαι.
Π. ε. 6.

SYN. Πυγομαῖοι, πιχυαῖοι, πυγεῖοι·
Πυγμαίων ὀλιγοδρανεῶν ἀμεινῆα γενεθλα. Opp.
Θρηκίους γερανοῖσιν εοικότες· εὐτε φυγῆσαι
Χειμερῖν μασίγα καὶ αἰθερῖν χυσιῶν ὀμῆρε
Πυγμαίων ἀγγελῆδ' ἑταῖσσοσι καρηνοῖς
Τιθύος ἀμφὶ ρεῖθρα· καὶ ὀξυοεντι γενεῶ
Οὐτιδ' ἀν' ὀλενεσι λιποσθενές· αἶμα γενεθλής·
Nonn. l. 14.

Πυγμαχία. Vid. Πυκτεῦω.

Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγενῆς θῆκεν ἀεθλα. Π.
J. 653.

SYN. Πυγμῆ· παλη.

ΕΡΙΓΗ. Ἀπηνίς, ἐπιρατός, πυγμαχός, ὑ-
περοπλος, γυαλκίης, χαροπῆ.

Πυγμαχός.

Οὐ μὲν πυγμαχοὶ εσμεν ἀμυμονες, ἐδὲ παῖ
λαισαι. Od. δ. 245.

SYN. Πυκλής, ἀθλητὴς, ἀγωνιστής· παγκρα-
τίσης.

Πυγμῆ.

Πυγμῆ νικησαντ'—Π. J. 669.

SYN. Πυγμαχία.—κονδυλος, γροθῆς·

Πυγοςόλος.

Μηδὲ γυνὴ σε νοσὸν πυγοςόλος ἐξαπατατω. Hes.
ε. 371.

SYN. Πρωαγωγός, μαυλιστρια, ἐταιρεα.

Πυγεσιος.

Βόθρον ὀρυξάι ὅσον τε πυγεσιον εἶθα καὶ εὐθαῖ.
Od. κ. 517.

SYN. Ἰσοπύχης.

* U u u u

Πυελός·

Πυέλος.

Πυρὸν ἐρεπίομενος παρὰ πυελῆ ἢ χι παρὸς περ.
Ib. τ. 553.

—Θερμὴν ἐς πυελον γὰρ ἐληλυθὸς—Laer. I. 10.

S Y N. Ρεῖθρον, εὐαξ—ῥώκος.—σκυφος.—λαρ-
ναξ. ορυγμα, ἐμβατή—ῥηκη—πυελίς.

Πυετία.

—Ἡ ἀπὸ νεφρῶ πυετινὴ τμηξαιο,—Nic.

S Y N. Πυαρ, οπος, πητυα.

Πυθαγέλος.

Πυθαγέλος δέ.—Ar. R. 87.

Πυθαγορας Vid. Σιωπή.

Κατὰ Πυθαγορας ὡς ἐκελευε λεγω. Call. Fr.

Πλημμυρων νοεησι μελιδοσιν.—Er. I. 5.

Ε Ρ Ι Τ Η. Σοφος, πανσοφος, Σαμιος.

Πυθαγορίζω.

—Μετ' ἐκεῖνος Πυθαγορίζω. Athen. I. 4.

Πυθαγορισμός.

—Πυθαγορισμοὶ καὶ λογοί, Ib.

Πυθαγορεῖος, Πυθαγορικὸς, Πυθαγοριστής.

Τῶν Πυθαγορειῶν εἶς.—Ib.

Τῶν Πυθαγορικῶν δὲ τυχόν ἀθλοὶ τινές, Ib.

Τοῦτος πρῶτον τις αἰετοῦ Πυθαγοριστῆς

Ὡχρὸς κἀνυποδατος, Ἀθηναῖος δ' ἐφατ' ἦμες.
Theos. 14. 5.

Πυθεδαῶν.

Πυθεδαῶνας κατεχευε δυσάλθεας αἰ δ' ἐπὶ γῆραις

Ἰσθοροὶ βοσκοῦνται,—Nic.

S Y N. Ολορυγδῶν, φλυκτίς, ψυδρακίον, ἐξ-
ανθημα, σπηδαῶν.—ἀπελος.

Πυθικός, Πυθιάς, Πυθίος.

Ἀθλοῖσι Πυθικοῖσιν—Soph. El 49.

Ἰτω δὲ Πυθιάς βρά τῶ θεῶ. Ar. Av. 858.

—Καὶ τον ἀναξία

Πυθιον καλεῖσιν ἐπανυμον—Hom. A. 373.

Πυθίων δαμων. Eur. I. T. 1270.

Πυθιοτικός.

Πυθιοτικὸν τιμῶν—Pind. P. 8.

Πυθμῖν.

—Δύω δ' ὑπὸ πυθμῆνες ἦσαν. Il. λ. 634.

S Y N. Βενθος.

Πυθοί.

Ολομπιασιν, ἐν Πυλαίσι, Πυθοί—Ar. L. 1133.

Πυθοκραντες.

Καὶ γὰρ τὰ Πυθοκραντὰ δυσπαθῆ δ' ὄμως.
Aeis. Ag. 1264.

Πυθοκρίτος. Vid. Ἀπολλων.

Πυθομαγνίτις

Τῆν πυθομαγνίτην ἐστίν—Soph. Oed. T. 984.

Πύσχημος.

Ὁ Πυθοχρηστος Λοξίης νεανίας. Eur. I. 1218.

Πυθῶ.

—Σεο δ' ὄρεα πυσει αερεα. Il. δ. 174.

S Y N. Διαπυθῶ, καταπυθῶ, σπητῶ, δια-
σπητῶ, μυδαῖνω, βρεχω.

Πυθῶ, Πυθάν.

Φοῖβος Ἀπολλωνος Πυθῶ ἐνι πετρηεσσα. Il. ι. 405.

Πυθῶ ἐν ηγαθει,—Od. β. 80.

—Πυθῶνα τε πετρηεσσαν. Il. ε. 519.

S Y N. Δελφοί.

Ε Ρ Ι Τ Η. Αἰπεινῆ, πολυχρυσος, μηλοδόκος.

Τῶ παρα Πυθῶνος Δυέεν πεδαῶν, ἢ χι δρακοντος

Δελφουης τριποδεσσι θεῶ παρακεκλιται ὀκλὸς

Ὀκλὸς ἀπερρησθῆν ἐπιφροισαν φολιδεσσι

Νηῶ ἐν ἰμερτω. κ. λ. Dion. 441.

Πυθῶν.

—Ἐνθα δρακαιναν

Κτενεῖ ἀναξ Διδὸς ὑδὸς ἀπο κρατεροῖο βιοῖο.

Ζατρεφει, μεγαλῆν, τερας ἀγρίον, ἢ κακὰ πολλὰ

Ἀνθρώπος ἐρδεσεν ἐπὶ χθονί, πολλὰ μὲν αὐτὸς

Πολλὰ δὲ μῆλα ταναυποδ', ἐπεὶ τελε πῆμα δια-
φοῖν. κ. λ. Hom. M. 302.

—Δαιμονίος Δῆρ, Αἶνος οφίς.—Call.

Ὅθι ποικιλονωτος οἰνωτὸς δρακῶν,

Σκιερῶ καταχαλκος, ευφυλλῶ δαφνα,

Γὰς πελαριον τερας, ἀμφίπτε μαντιον χθονιον.

Eur.

Πυκα. Vid. Πυχνῶς.

—Πυκα δ' ἐτρεψ δ' ἰα Θεανῶ. Il. ε. 7.

Πυκαζῶ.

Ἐκτορα δ' αἰνὸν ἀκος πυκασε φρενας ἠιοχοιο.
Il. β. 124.

S Y N. Ἐμπυκαζῶ, συμπυκαζῶ, συχναζῶ,

καλυπῆω, περικαλυπῆω, σκεπαζῶ, περιβάλλω,

κοσμεῶ, σκιαζῶ, σφειφανῶ, ασφαλιζῶ, πυκνωῶ.

Πυκιμηδής.

Καὶ τον μὲν γραιψ πυκιμηδέος ἐμβαλε χερσίτ.
Od. α. 438.

Πυκνίος, Πυκνός.

—Πυκνὴν ἤρτυνετο βελήν. Il. ε. 55.

—Πυκνὸς δὲ οἱ ἤκεσε θωρηξ. Ib. ο. 529.

—Ὡς πυκνοὶ ἐφρασαν ἀλληλοῖσιν. Ib. ν. 133.

—Καὶ μηδεα πυκινά. Il. γ. 202.

S Y N. Συχνός, σφειγανός, συνιρεφής, συνετός,
συνεχής, ασφαλής, τευκαλμιος, φρονιμος, δυ-
νατος, προβελυμιος.

Πυκνοφρον.

—Ζηνὸς πυκνοφρονα βελην. Hom. M. 535.

S Y N. Δαίφρων, περιφρων, ἐμφρων, περισσο-
φρων, πολυφρων, πυκιμηδής.

Πυκινῶς, Πυκινός.

—Θυρας πυκινῶς ἀραρμας. Il. ι. 471.

Πυκινῶς τε ποικίλης λογης ἀνευρεν—Ar. Th. 445.

S Y N. Πυκα, πυκινά, πυκνά, πυκνάνις,
συχνῶς, ἐπιμελῶς, ἐντεχνῶς, διαδάκως, συνε-
τῶς,

Π Υ

Π Υ

τάς, φρονίμως, πινυτῶς, προφρονεως, ευφραδεως.
 Σαρμα, αθεωας, σωρηδόν, ταρφέα.
Πυκνοστέρως.
 —Πυκνοστέρως
 Δ' εσω κατ' αυτον ευσομῶσ' ανδρόνης. Soph.
 Oed. C. 17.
Πυκνορροῦς, Πυκνόρρωτος.
 —Βοτρυν μέθυπίδακα, πυκνορρωγον. Ep. l. 6.
Πυκνοσίμος.
 —Πυκνοσίμων ελαφον. Soph. Oed. C: 1149.
Πυκνοτής.
 —Διά την πυκνοτητα. Ag. N. 405.
 S Y N. Συνεσις, φρονιςις. συχνοτης, πυκνωσις.
 πυκνωμαῖ.
Πυκνω.
 Παντα τροπον τε σαυτῶν
 Στροβη πυκνωσας. Ib. 702.
 S Y N. Καταπυκνω, πυκαζω, συχναζω, συν-
 ισιμι, πυγινω, παχυνω, παχίω, δασυνω. ογ-
 κω, περιβαλλω.
Πυκνωμα.
 Πεπλοισι βαρβαροισι και πυκνωμασι. Aesf.
 Supp. 243.
 S Y N. Πυκνοτης, πυκνωσις, ταρφος, δασυ-
 τής, παχυτης.
Πυκταλιζω, Πυκτεω.
 Προς Ερωτα πυκταλιζω. Anac. 69.
 —Τίς εις τον κρατ' επικτευσεν,—Eur. Cyc. 228.
 S Y N. Διαπυκτεω, πυγμαχέω, μαχομαι.
 Αμω δ' εις εν ικανον επηλυδες, αλλος επ' αλλω,
 Ιχνησι φειδόμενοισι ποδῶς ποδα τυτθῶν αμειβῶν,
 Χερσὶ δε χερας εμιξαν, επασσυτερησι δε ριπαῖς
 Φρικτος ὄμπλεμεν επιβομβεε δ' ἄπος ἱμαντων
 Ακροτατων περι χεῖρα, χαρασσομενης δε παρειῆς
 Αιμαλειαις λιβαδ' εσσιν φρονιχθησαν ἱμάντες,
 Και γενυων πελε δ' ἄπος. ἐπὶ Φρωσμῶ δε προσωπα
 Ευρυτερη γεγυῶτος, εκυμζινοντο παρειαί,
 Οφθαλμῶν δ' εκατερθεν εκοιλαινοντο προσωπα.
 Nonn. l. 37.
Πυκτης, Vid. Πυγμαχος.
 —Ου γυνις εἰν κεκλησεθ' ὁ πυκτης. Theoc. 22.
 69.
Πυκτίς (ζῶν.)
 —Αιλωας, εχιωας, πυκτίδας. Ag. A. 879.
Πυκτίς.
 Μηδεις γραπῆ πυκτίδι νοσσοτροφέας. Ep. l. 1.
 S Y N. Πιτῆακιον, πιυκτιον, πυκτιον, πιυχιον,
 πυξίς.
Πυκτοσυνη.
 Η και πυκτοσυνη αλγινοεσσαν εχων. Ath. 10.
Πυλαίης.
 Θλβιος ην χαλεποῖσιν εν Αξεινοισιν Ορεθης
 Ουνεκά οί ξυνὰς Πυλαδάς αφιτο κελευθες. Bion.

Πυλαιμαχος.
 —Η Παλλας, η Πυλαιμαχος. Ag. Eq 1169.
Πυλαιμειης.
 Παφλαγγων δ' ἰγείτο Πυλαιμενεος λασιον κῆρ.
 Il. ε. 851.
 —Αταλαντον Αρηί. Ib. ε 576.
Πυλαιος.
 —Ιπποθῶς τε Πυλαιίς τ' ὄζος Αρηος. Ib. ε. 842.
Πυλαίτης.
 —Παλλάδος,
 Τῆς μισονυμφ, Λαφριας, Πυλαιτιδος. Lyc.
 356.
Πυλαρτης.
 —Και Πυρασον ηδε Πυλαρτην. Il. λ 491.
Πυλαρτης.
 Ευτέ μιν εις αἶδας πυλαρταο πρέπεμψεν. Il.
 ζ. 367.
Πυλαωρῶς, Πυλωρῶς.
 Ους τρεφον εν μεγαροισὶ τραπεζῆας πυλαωρῶς.
 Il χ. 69.
 —Πενθαλων τυμβων πυλαωρως. Man. 6. 409.
 Τοῖον πυλωρῶν φυλακα—Soph. Aj. 563
 S Y N. Πυλαωρῶς, πυλωρῶς, θυρωρῶς, φυλαξ.
 E P I T H. Ἴερὸς, αγακλητιός.
Πυλι.
 Αἴρα πυλας εβρυτο πυκα σίβαρῶς ἀραρμας.
 Δικιλιδας, ὕψιλας—Il. μ. 454.
 —Εν ποντοιο πυλαισι. Pind. N. 10.
 S Y N. Θυρα, πυλων, εισοδος.
 E P I T H. Αρρικτος, ανωσπητος, ακμης, ασυ-
 λιπτος, δικιλίς, καμπυλοεσσα, ζοφειρῶς, επῆλο-
 ρος, ευρεῖα, ευαραρυῖα, ευωπῶς, ευγομφος, ευποι-
 νη, πολυξετος, πολυγλυφῶς, ονειρεια, μαρμα-
 ρεα, κυανεα, ολοῖ, πολυανθρωπος, σιδηρεια,
 χαλκεια, ευκεραος, φιλοξενιος.
Πυληγενῆς.
 —Παρά νηὶ Πυληγενέος βασιλῆος. Il. ε. 57.
 —Πυληγενέες δ' εἰ οἱ ἵπποι
 Ωκυποδες φερον ἄρμα.—Il. ψ 503.
Πυληδοκος.
 Νυκτὸς οπωπητήρα πυληδόκον.—Hom. M. 15.
Πυληνης.
 —Και Ωλενον, ηδε Πυληνην. Il. ε. 639.
Πυλιος.
 Αγορμενοι Πυλιοί τε και Αρκαδες εγχεσημαροι.
 Il. η. 154.
Πυλος.
 —Ο δ' αρ' εν Πυλω ημαθευτε. Od. λ. 256.
 E P I T H. Ἴερά, ζαθηη, ηγαθεα, Νηληῖος.
 —Πτολιεθρον εὐκῆμιμον Νηληῖος. Hom.
Πυλω.
 Και νῦν ἀπαντ' εκῆια πεπυλωται πυλαις. Ag.
 Av. 1158.

S Y N;

Π Υ

SYN. Ασφαλιῶ.
 Πυλωμα, Πυλών, Πυλών.
 —Προσπολοι πυλωμάτων. Eur. Hipp. 808.
 Αιπειή γαρ ὀδὸς μακρῶν τρηχῆά τε πολλῶν
 Χαλκοῦστοις τα πρῶτα διοιγομένη πυλωμασι
 Porph.
 SYN. Θυρων, προδομος, προπυλιν, πυλη.—
 σφραγος. Hel.

Πυλων.
 Αὐτὰρ ἐπειτα Πυλωνα και Ορμενον ἐξεναριξεν.
 Il. μ. 187.

Πυματος.
 Εἰθ' ἀνδρα κληνας πυματων λιπον.—Il. λ: 758.
 SYN. Εσχατος, ὑσας, πικισας, οπισα-
 τος, τελευταιος.

Πυνθανομαι, Πυνθομαι.
 —Και αλλων μῦθον ακων Πυνθανομαι.—Od. ε.
 315.
 Χαζονθ' ὡς επυθοντο μετα Τρωεσσι Αρηα. Il. ε:
 702.

SYN. Διαπυνθανομαι, αναπυνθανομαι, επι-
 πυνθανομαι, εκπυνθανομαι, ακων, ερωταω, μαν-
 θεινω, διδασκομαι, ἰσπερω.

Πυξ.
 —Και πυξ αγαθὸν Πολυδευκα. Il. γ. 237.
 SYN. Πυγμα.

Πυξα.
 —Ταν ἐπὶ Πυξας Ειρῶ ὀδόν.—Theoc. 7. 130.

Πυξινος, Πυξινος.
 —Ζυγον ἦρεον ἡμιονειον.
 Πυξινον, ομφαλοεντα.—Il. ω. 269.
 —Πυξινειν πλαταγην. Ep. l. 6.

Πυξος.
 Εσδομενον πυξιοι ποτὶ κλαδον.—Bion. 2. 3.

Πυος.
 Ην δε και πυός τις ενδον.—Ag. Pa. 1150.
 SYN. Πυαρ, πυριατης, πυριατης, τροφαλῆς.
 πυων.

Πυρ.
 Ηῦτε πυρ αἰδηλον επιφλεγει ασπετον ὕλιν. Il.
 ε. 455.

SYN. Φλόξ, αἶθος, κραϊσος.
 ΕΡΙΤΗ Αἰδηλον, αμαιμακετον, ἀπαλδον,
 αθανατον, ακηρατον, ανδον, αγριον, αμοτον,
 αιναον, αφσανε, αφζων, αφρατηφρον, αυτο-
 γουον, αυτοπορον, αυτολοχευτον, αιμοτρεφες,
 αἰσθηριον, αποτροπον, απελεμον, ασβεσον,
 γμοβδρον, γλαυκον, βρομδεν, δηιον, δεινδον, εν-
 δομυχον, ευτοκον, ευηλιον, θαληρον, θεστι-
 διας, ἱερδον, κηλεον, κηλεον, κρατερδον, καθαρ-
 σιον, καθαρδον, καθον, λευγαλεον, λαμπετων,
 μαλθακον, μαλερδον, μηλιχον, μαινομενον, θα-
 νατηφροες, λαβρον, διφιν, ορφηφρογον, φρδον,

Π Υ

πυκην, παγκρατες, σιονεφ, σιουφρον, σελαον,
 ὑγρον, ὑπεριον, σακινδον, σαρκωφρον, καρσα-
 λεον, επιβαμιον, σπερον, κερανοφρες, φριγινη-
 τον, φλογερδον, φλογωπδον, πολυθλιβες, νυμφουδ-
 μον, θαλαμηπδον, εγχευρον, λαϊνεον, μεγασθε-
 νες, χαμαιγενες, αιθρομενον, κρομενον, δαισμα-
 τον, λιτναϊον, λιμναϊον, λιμνιο, Ηφαιστου-
 τον.

P H R —Πυρδ μενος αιθρομενοιο.
 Ολοσ μενος Ηφαιστοιο. Moic.
 —Ανικητε πυρδ ορμη Μuf.
 Ακαματοιο πυρδ τηλεσκοπος αυγη. Hel.
 Ουλομενοιο πυρδ πικισαν αυτην. Cal.
 Χερσαιο πυρδ λευκαμπυκο; αυγη. Opp.
 —Πυρδ δ' ολοσιπλοιν ατην. Tryph.
 —Παντεχως πυρδ σελας,
 Αηθος Ηφαιστου—Aesc.
 Θαυμασον ναμα παμφαγος πυρδς. Eur.
 Πυρδ τ' ολοσιο θυελλαι.—πυρδς δηοιο ερωη.
 —Πυρδς βρομος, αυτημη.—Hom.

Πυρα.
 —Αιη δε πυραι γεκων καιοντο θαμειαι. Il. α.
 52.

SYN. Πυρκαϊα, φλόξ, εμπυρισμός.
 ΕΡΙΤΗ. Αλεγωνη, αινη, εκατομπεδος, ευ-
 μπεδος, Τραχιμιος.

Πυραγρα.
 —Ετερησι δε γεντο πυραγριν. Il. σ. 477.
 —Ευποισητον τε πυραγριν. Od γ. 434.
 SYN. Οξυλαθος, λαβῆς, σαρκολαβῆς, τε-
 μεϊον, καρκινος.

Πυραθος.
 Αλλοτε δ' οηης
 Μιγδην εν πυραθοισι χειας τρυα φρεμισαθαι.
 Nic.

Πυραιχμης.
 Αὐτὰρ Πυραιχμης αγε Παιονας αγκυλοτοξας.
 Il. ε. 848.

Πυρακτω.
 —Αφαρ δε λαβων επυρακλειον εν πυρι κηλεω.
 Od ε. 328.

SYN. Πυρακτω, πυρω, εμπυριζω, εμπυρ-
 σιω.

Πυραμῆς.
 Και μεγαλ αιπειαν πυραμιδων καματον. Ep.
 l. 1.

Πυραμιδες—Νειλωιδες, ακρα μεταπα. Ep.
 l. 4.

Πυραμος.
 —Ρειθρων Πυραμῆς προς εβδολαῖς. Lyc. 439.

Πυραμῆς. (αἶθος πλακέντος.)
 —Ημετερος ο πυραμῆς. Ag. Eq. 277.

Πυρασος. Vid. Πυλαρτης.

Πυραυγῆς

Π Τ

Π Υ

- Πυραυγίς
 Ηρώεις σκεπήθε, πυραυγία κυκλιν ελισσων
 Αιθέρως επ'αποροις ενι τειρεσιν.—Hom. VII. 6.
 S Y N. Διαυγίς, φεραυγίς, πυρρείς, πυρι-
 λαμπής.
 Πυραυσις.
 Δεδόικα μῆρον κερτα πυραυσι μορον. Aesc. Fr.
 S Y N. Πυραλίς.
 Πυργηδόν.
 Οί δ' ε τε πυργηδόν σφείας αυτὸς αργυναντες.
 Il. μ. 43.
 S Y N. Αγγεληδόν, σφιχηδόν, ιαδόν.
 Πυργηρεω.
 Δομων δ' επ' ακρων τῶσδε πυργημεμενυς. Eur.
 Or. 1611.
 S Y N. Πολιορκω, κυκλω.
 Πυργιως.
 Νομικα τα πυργικα παυτ' επευθυνον. Aesc. P.
 863.
 Πυργοδαίκτης.
 Πολεμικς πυργοδαίκτης, Ib. 105.
 Πυργιδιον.
 Και γυπαρίοις, και πυργιδίοις.—Ar. Eq. 790.
 S Y N. Πυργικα, πυργίσκος.
 Πυργος.
 Οί δ' ὡς ἔν εἶδον Ελευνη ἐπὶ πυργον ἴδσαν. Il.
 γ. 154.
 S Y N. Πυργωμα, πυργόβαρις, τῆχος, ταξίς;
 E P I T H. Αιπεινός, αιτυδμπος, ευπηγής,
 ευτεχής, αεσιλοφος, ευτμπος, ευδμπος, διί-
 πετής, θεοτευκτος, θεοδμπος, δῆος, ηλιβατος,
 περισκεπής, πετρικς, ὑφιθεμεθλος, ὑφιηλός, πρέ-
 χων.
 Πυργος δ' αμφίβοτος, εμδς δομος, κρανομηκς.
 Mus.
 Πυργοσκαφος.
 Δοθῆσα προταιχυμῆα τῷ πυργοσκαφῷ. Lyc.
 469.
 Πυργοφόρος, Πυργῶτις.
 Ρηις πυργοφορς δεκελον εισορων.—Ep. 1. 7.
 —Ορχανι πυργῶτις. Aesc. S. T. 352.
 Πυργουλαξ.
 —Γῶς τῶσδε πυργοφυλακς. Ib. 174.
 Πυργω.
 Ην ποτ' επυργωσαν βολῆ Διδς αιγιοχορο. Hom.
 XXXVII. 3.
 Αλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ελλκνων πυργωτας ρηματα
 σεμνῆ. Ar. R. 1036
 S Y N. Ασφαλιζομαι, ὑψω, αυξῶ, μεγαλυνω.
 Πυργωσις.
 —Απ' ακρας ἴκε πυργωδς πλακίς. Soph. Tr.
 277.

- Πυργωμα. Vid. Πυργος.
 Τειχη πατρῶα, Λοξίς πυργωματα. Eur. Tro.
 1174.
 Πυρδαίης.
 Πυρδαῖ τινα προοιαν, Aesc. Ch. 605.
 Πυρεῖον, Πυρηιον.
 —Πυρεῖα τε χερσίν ενῶμων. Theoc. 22. 33.
 Ερμῆς τοι πρωτίτα πυρηῖα πῦρ τ' ανεδακε.
 Hom. M. 111.
 S Y N. Εναυσμα, εμπυρωμα, εσχαιριον, θυ-
 μιατηριον.
 Πυρετος.
 Και τε φερει πολλὸν πυρετον δειλῶσι βροτοῖσιν.
 Il. χ. 31.
 S Y N. Πυρεξια, βρυχετὸς, φλογιδς, πῦρ.
 E P I T H. Ἐτεσημερος, αιθων, κρυερὸς, πυρι-
 ελεγυθων, λαβρος, ευδρος, διακαης.
 —Ολοῦ διακαυμα πυρός. Ep.
 Πυρεσσω, Πυρετῶ.
 Ωι μοι, πυρεσσω συγκεκομημένος ταλας. Eur.
 Cys. 227.
 S Y N. Πυρεταινω, περικαιομαι, αλγυνομαι.
 Πυρην, Πυρηνη.
 Πυρηνη σήσας αυτὸν απηγχευσε. Ep. 1. 2.
 S Y N. Πυρηνη.—ράξ, ρῶξ—άρμα. Hef.
 Πυρηναῖος.
 Τοῖς δ' ἐπὶ Πυρηναιον ορος.—Dion. 288.
 Πυρηνημος Vid. Ριπίς.
 Πυρηφόρος, Πυροφόρος
 Ἰξυ δ' ες πεδιον πυρηφόρον—Od. γ. 495.
 —Και αεβρις πυροφοροιο. Il. μ. 314.
 S Y N. Σιταφόρος, σιαχυοτρόφος, πυροτρόφος,
 πολυληός, ευκαρπος, πυρφόρος.
 Πυριατης. Vid. Πυρος.
 —Και πυφ, και πυριατη. Ar. V. 708.
 Πυριβερεμῆτος, Πυριβερομος.
 —Πυριβερεμεταις ιαχοισι. Orph. H.
 —Πυριβερομς ηελιοιο. Orph. 1119.
 Πυριγενετης, Πυριγενης.
 —Πυριγενετῶν χαλινῶν. Aesc. S. T. 213.
 Τοκεων πυριγενῆ τεμνειν παλαμα.
 Χροα.—Eur. Or. 818.
 Πυριδαπῶς.
 Πυριδαπῶ λαμπάδι τερπομενοι, Aesc. Eum.
 1044.
 Πυριδρομος. Vid. Αερες.
 Πυρικης.
 —Πυρικῆα μοχλον ἐλόντες. Od. ι. 387.
 Πυριθαλπίς.
 —Πυριθαλπίος ὑφοθι πετρικς. Ar. 4. 926.
 Πυρικαῖς
 —Πυρικαῖας ωλεσας αιδρας. Man. ι. 146.
 * X x x x Πυρικαυσος;

- Πυρκαυτός.
—Ὡς ἐσκάλος πυρκαυτός. Il. v. 564.
- Πυρκαμπός.
—Πυρκαμπή τε λεβήτες. Call. 4. 145.
- Πυριλαμπής, Πυριλαμάρως, Πυριφυγής.
—Πυριλαμπέως αἰθέρος—Man. 4. 142.
—Πυριλαμάρως ἀσπρ. Ib. 93.
—Πυριφυγέως νελοιο. Orph. 212.
- Πυριπνέω.
Τὰν πυριπνεύσαν ἐναιρει. Eur. I. 203.
- Πυριπνεύσος.
Πυριπνεύσοισι δαμείς ἀδοκίητον οἴσοις. Mus. 88.
- Πυριπνός, Πυριπνός, Πυρπνός.
Ταυρῶν—πυριπνῶν. Lyc. 1314.
Ταυρῶν—πυρπνῶν. Eur. M. 478.
- Πυριπόλος, Πυριπόρος. Vid. Βακχός.
- Πυρισπάρτος.
Νόσφι πυρισπάρτε δηγμάτος ἐσιν Ἔρωσ. Ep. I. 4.
- Πυρισάκῳ.
—Τὴν Αἰνὴν τῆ πυρισάκῳ πετρα. Eur. C. 297.
- Πυρισάτος.
Πυρισάτον τὰν Πειλασγίαν πόλιν. Aesc. Supp. 641.
- Πυρισλεγέθων.
Ἐνθα μὲν εἰς Ἀχαιῶντα Πυρισλεγέθων τε ρευσί
Κοκυτός τε.—Od. x. 513.
- Πυριλεγών.
—Ἡ πυριλεγῶν Ορασθαί λεων. Eur. B. 1016.
- Πυριφλέκῳ.
Πανὸν πυριφλεκτόν αἰρει. Eur. I. 193.
- Πυριφωτός.
Δαιμόνας—πυριφωτός. Orph. H.
- Πυρκαία. Vid. Πυρα.
Νεκρὸς πυρκαϊῆς ἐπενηύειον ἀχρυσμενοὶ κῆρ. Il. η. 431.
- Πυρκαίος.
Πυρκαίῳσι σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλωί.
Theoc. i. 46.
- S Y N. Ωρεῖμος, τρωξίμος.
- Πυρρον.
Πυρρον καὶ κοτυλίην.—Od. p. 12.
—Ὡς ἐν πυρρῶν κατὰ μήτηρ ἀγεροί. Ib. 362.
- S Y N. Ἄρτος. Φάμις. τροφή.
- Πυρρός.
Σὺ δὲ θρονῶ πυρρῶντι παρῆσαν πολυμοχθοί
Ἀγέλοισι, οἷσι μεμνήε βροτοῖς.—Orph. H.
- S Y N. Πυρρὸς, πυρρῶς, ἐμπυρρός, διαπυρρός,
πυρρῶς, πυρρῶς, πυρρῶς.
- Πυρρῶς.
—Χαλκοτύπος—πυρρῶς ἀνδρας. Man. i. 78.
- Πυρρῶς.
—Φορῆ λαλὸν τι καὶ πυρρῶς.—Ag. A. 932.

- S Y N. Σαθρὸς, ἀχρυσός.
Πυρρὸς.
Τὴν μὲν προτεροῖσι μελιφρονῶ πυρρὸν ἐθικεν. Il. 9. 188.
- S Y N. Κρηθὴ σῖτος.
E P I T H. Ζωαρκῆς, μελιθῆς, ἡδύς, θρεψί-
νως.
- Πυρροφός. Vid. Ριπίς.
- Πυροφόρος, Πυροφόρος.
Πυροφόροις—ἀγροῖς. Dolfc.
- Πυρρῶ, Πυρρῶ.
—Καθαρῶ δὲ πυρρῶτε δῆμα θεῶν. Theoc. 24. 94.
Καὶ τὸν λαρυγῶ ἡδύς πυρρῶ τεμαχίῳις. Ath. 1. 1.
- S Y N. Καθαίρω, καθαρίζω, ἀναπυρρῶ, δια-
πυρρῶ, ἐμπυρρῶ, ἐμπυρρῶ—καταπερρῶ.
- Πυρραλαμός.
Πυρραλαμὸν βελὸς ὀρσικίλυτε Διός, Pind. Ol. 10.
- Πυρρολεῶ.
Καὶ δὴ πυρρολεῶντας ἐλευσσομεν ἐργὸς ἐντας.
Od. κ. 30.
- S Y N. Καίω, ἐμπυρρῶ. πυρρῶ.
- Πυρρολημα.
Τὰ Ναυπλίου τ' Εὐβοϊκῶ πυρροληματα. Eur. Hel. 773.
- S Y N. Πυρρολησίς, ἐμπυρρῶσίς, ἐμπυρρῶσις.
- Πυρρασός,
—Καὶ Πυρρασὸν ἀνθεμόντα. Il. 6. 695.
- Πυρρῶς. (ἔδος ὀρχιστεῶς.)
—Μῖτε πυρρῶς παίζειν. Suid.
- Πυρρῶς.
Λεπτὸς μὲν χῶ ταῦρος πυρρῶς.—Theoc. 4. 20.
- S Y N. Πυρρὸς, ἐρυθρὸς, ἐνερευθῆς, πυρρακῆς,
πυρρῶς, πυρρῶς, πυρρῶς.
- Πυρροπίπης.
—Τὸν γεροντῶ Πυρροπίπην. Ag. Eq. 405.
- Πυρρῶς.
Ἡ Πυρρῶς ἀπὸ Τροίας ἐπανελθῶν. Theoc. 15. 140.
- E P I T H. Φωτῖος, Ἰλιόρῶς.
—Φαίδιμος ὕς ἀταρβῆος Ἀσιακῶ. Cal.
—Σκυρρον ἀπολιπορῆθιον Ἀσιακῶ,
Πυρρον Ἀχιλλεῖδην.—Christod.
- Τὸς Ἀχιλλεῖος καὶ ἐπαινῶς Διπιδάμης. Tryph.
- Πυρρὸς, Πυρρὸς.
—Ἐτι οἱ περὶ χεῖρα πυρρῶ. Ib. 130.
Φῆγμα πυρρὸν χρυσοῖ.—Ep. l. 1.
- S Y N. Πυρρὸς, πυρρῶς, πυρρακῆς, πυρρῶς,
χρῶς, περρῶς.
- Πυρροτριχός. Vid. Πυρρῶς.
Ἀμφὶ τῶν ἡτῆν πυρροτριχῶ.—Theoc. 8. 3.

Πυρσεύω.

—Πυρσεύσας φλογερὸν σέλας—Eur. Hel. 1136.
S Y N. Διαπυρσεύω. Διαπυρρῶ, ανακαίω, φλε-
γῶ λαμπῶ. δαδύχρω.

Πυρρός.

Πυρροὶ τε φλεγέσθων ἐπιητρίμοι.—Π. σ. 211.

S Y N. Λαμπρῶς, φανῶς, δαΐς.

ΕΡΙΤΗ. Αἰθαλοῖς, ἀνθρακοῖς, ἀεθαλῆς,
ἀκουτιστῆρ, ἀσσητῆρ, ἀπηνῆς, δολιχιγῆς. Δελ-
ξίφρων, δασυβριξ, ἐπιητρίμος, γαμπίλιος, θεο-
φειγῆς, πολυφειγῆς περιβαλπῆς, ποινήτωρ, οι-
σευτῆς, φλογερῶς, φρεσεῖσιος, φλογουδῆς.

Πυρρός.

Κῶν γενίση πυρρῶ ἐχέσασα δεργμάτα. Eur.
Hec. 1272.

S Y N. Πυρροῖς.—πυρριχῶς.

Πυρροῖατος.

—Δρακοντα πυρροῖατων. Ib. Herc. f. 398.

Πυρροτόκος.

Και λίθον ἀντιτυπῶ κρεματι πυρροτόκον. Ep.
1. 6.

Πυρροῦα.—Πυρροῦολεω.

Τὰ δὲ και πυρροῦα. Aesc. S. T. 347.

Κυπρογενῆς δ' ἀκτῖνας ἐς ἀέρα πυρροῦολεωσά.
Man. 4. 214.

Πυρροῦος, Πυρροῦῆς, Πυρροῦεος.

—Τῆν τε πυρροῦον θεῶν, Eur. Supp. 1136.

Ἐν δ' ὁ πυρροῦος θεός.
Σκηφῆς ἐλάυει, λοιμὸς ἐχθιστος πολιν. Soph.
Oed. T. 27.

Πυρροραῖς ἀκίνεσσι.—Man. 4. 188.

S Y N. Λαμπραδηφόρος.—πυρροτοφόρος.

Πυρρῶδης, Πυρρῶπος. Vid. Πυρροῖς.

—Πυρρῶδης Διδῶς ἀσιροπάς. Ar. Av. 1743.

Πυρρῶπῶν Διδῶς κεραυνῶν. Aesc. Pr. 668.

Πυρρῶς.

—Ονειροπόλου δια πυρρῶς. Orph. 599.

S Y N. Βαξίς, φημη, θροός, ἀκοή, πυρρῶμα,
πυρρῶσις, ἐρωτησίς, ἀνακρίσις.

Πυρρῶϊος.

—Πυρρῶϊα μόνον ἐχῶν πῆρα. Ar. Av. 799.

S Y N. Λυγίμος.

ΠΩΓΩΝ.

Ωι μοι τῷ παγονος, ὄν ἰαλίθιος ἀιφεύσας.
Theoc. 10. 40.

S Y N. Υπνήθ, γενεῖον.

ΕΡΙΤΗ. Διερός, βαθῶς, μείανδρος, κομη-
της, λασιός.

—Νερθε δε παγων

Ἐπλεθ' ὑπ' ἀνθερώηι χολοιδάφος. Nic.

Κατω δ' ευρυτετο παγων

Ἀμριταθῆς, μαλακῶς δε και ευτροχος, εδὲ γαρ
ἰεν

Οξυτενῆς.—Christod.

Παγωνοφόρος.

Τε παγωνοφορε Κυνικῶ—Ep. 1. 2.

Πῶλεω,

—Ο δὲ γε πῶλεῖ κρομμυα. Ar. Pr. 167.

S Y N. Ἀπεμπολεω, πικρασκω.

Πῶλεομαι.

Πῶλεται τις δεῦρο γεραυ.—Od. δ. 384.

Ουδὲ ποτ' ἐς ἀγορῆν πῶλεσκετο κυδιανεραι.
Il. α. 490.

S Y N. Πρασσομαι, πικρασκομαι.—πολεωυ,
πορευομαι, ἐμπολιτευομαι, διαγινομαι, ἀνασρε-
φομαι, φοιταω.

Πῶλης.

Εἰς ἑτοσὶ πῶλης.—Ar. Eq. 131.

S Y N. Πῶλητῆς, πῶλης, ἀπεμπολητῆς.

Πῶλικός.

—Κάπι πῶλικῆς,

Ἀνῆρ ἀπηνῆς ἐμβεβῶς.—Soph. Oed. T. 822.

Πῶλικὸν ὡς ἵππος χιῶν ἀποσεισάμετος. Ep. 1. 6.

Πῶλιον,

Καυτὸς καταψῶν αὐτὸν ὡσπερ πῶλιον. Ar. Pa.
73.

S Y N. Πῶλαριον, ἵππαριον.

Πῶλοδᾶμευ.

—Πῶλοδᾶμνησις δὲ σύ. Eur. Rh. 624.

Πῶλομαχος.

Τῆς μιν πῶλομαχῶ, τῆσδε, τυραννοφονε. Ep.
1. 5.

Πῶλος.

—Παλλῆσι δε πῶλοιο ὑπῆσαν. Il. λ. 680.

Αἶτε πῶλοιο τῶι κοραῖ. Ar. L. 1310.

S Y N. Μοσχῶς, νεῦσος, κορα.

ΕΡΙΤΗ. Ἀδμῆς, ἀσομος, βαλῆς, δυσινῆς,
αταλῶς, ζαφλεγῆς, ζυγῆς, ζυγφόρος, νεοζυ-
γῆς, ευχαιτης, ἐριπλοῖτος, νεοδμῆς, μαλθακῶς,
μετῆνεμιος, ποικιλοδερμων, ποικιλῆνιος, πυρ-
ροβριξ, σερραφορος, ραδιῶς, ταχυγενος, αι-
γλης.

Ζευξάμενῆ πῶλες ἐριαυχενας, αἰγληνεντας. Hom.

—Οἶατε πῶλος ἀεθλαφόρος, ἀδάμασος. Naz.

—Πῶλον ἀποπῆς ἕρα χαλιναυ. Opp.

—Χρυσοδαίδαλοις ἰσομοιοσι Eur.

Ἐκτος ἐξ Αἰτωλίας ἕανθαῖσι πῶλαις. Soph.

Πῶμα.

Ἀυτὰρ ὁ συλα πῶμα φαρτερης—Π. δ. 116.

S Y N. Σκεπασμα, ἐπιθήμα. φραγμῶς, ἐπι-
σομιον.

Πῶμα.

P A

- Πᾶμα.
—Πωματος δ' ἰδρυχός. Menand.
SYN. Εκπωμα, δεπας, κυλιξ.
Πᾶμα
—Βιβλινε τε πωματος. Eur. I. 1195.
Κῆς αὐτὸ χελι πωματος κερχρήμεναι. Ib.
1199.
SYN. Πότισμα, ποτον, πομα, μεθη. εκπω-
μα.
ΕΡΙΤΗ. Γλυκὺ, ἰξισεν, ελοφόνον.
Παμαλα. Ar. Pl. 66.
SYN. Ου μη, εδαμαῶς, μηδαμαῶς. ποθεν.
Πωπότε.
—Ου ποπότε μοι το κρηγυον εἶπας. Il. α. 106.
Παρητῆς.
Παρητῆν δ' αλοχισι και οἷς τεκισσιν εθεντο.
Suid. (al. πᾶρος τοί γ'—)
SYN. Παθος, πενθος, ταλαιπωρια.
Παρω.
—Και τας ιμαῖδας
Παρωῆντα, και σφρυγισοντα λιθωθει τροφω. Suid.
SYN. Λιθοποιῶ, σκληρυνω, αποσκληρυνω,
σκληρω. κηδευω.

P A

- Πᾶς.
Αἱ κέν πως ἀργῶν κνισσης—Il. α. 66.
Πᾶς τις τοι προφρων—Ib. 150.
SYN. Ἰσως πῶς—πῆ, ὅπως.
Πωταομαι.
Ὡς τῶν ἀμφοτερωσε λιθοι πατῶντο θαμειά. Il.
μ. 287.
SYN. Ἰπῆμαι, πετομαι.
Πωτηης.
Ἡδ' ἀρα πατησσεα διεπτατο,—Sibyl. I. 1.
Πωτημα
—Ἀπῆροις πατημασιν. Aesc. Eum. 250.
SYN. Ποτή, πῆμα, πῆσις.
Πῶϋ. Vid Ποιμνιον.
—Ἀγέλην τι βοῶν και πῶϋ μεγ' οἶων, Il. λ.
695.
ΕΡΙΤΗ. Αθεσφατον, βαθυμαλλον, ευρύ, και
λδν, πῆον.
Βοσκομενων αφυλακτα πολυπλανα πωεα μη-
λων. Naz.
—Ἀλιτροφα πωεα λιμνης.
—Ἐπακτια πωεα μηλων. Nonn.

P A

- ΡΑΒΔΗΦΟΡΟΣ, Ραβδοφόρος. Vid. Ραβδῶχος.
—Ἀρβιτος θεῖα
Ραβδηφορις γυναιξίν αὐδηθησομαι. Lyc.
1140.
Ραβδιζω.
Δενόν ταυτὶ ταυτης ραβδιζειν—Ar. L. 587.
SYN. Ραπιζω. μασιζω. ραβδοις ξαινεν. δη-
μοσιω μασιγι τυπλεν.
Ραβδονομω
Ευλεκτρος εν μεσω Κυπρις
Ραβδονομει ξυνῶσα. Soph. Tr. 525.
Ραβδος.
—Ἐχε δε ραβδον μετα χερσῶν
Καλήν, χρυσειν, τῆ τ' ἀνδρῶν ομματα θελγει.
Od. α. 2.
SYN. Ραπίς, ροπαλον, βακτρον. λυγος. καρ-
φος. σπαθη. σκῆπτρον.—κνημη.—βελος.
ΕΡΙΤΗ. Ἀνθοφόρος, —βοπλατης, διμηκεῖς,
περμηκης, θαμνομηκης, ευειρος, ὑπνοδῶτις.
—Δωσω περικαλλεα ραβδον,
Χρυσειν, τριπετηλον, ἀκηριον.—Hom. M.
Ραβδῶχος.
Χρῆν μεν τυπλεν τας ραβδωχους.—Ar. Pa. 733.

P A

- SYN. Ραβδηφόρος, ραβδοφόρος, ὑπηρετης, διη-
μιος. αποδεικῆς, εισηγηῆς, μασιγοφόρος, μασι-
γονόμος, βραευτηῆς.
Ραγδαῖος.
Τι ποτ' εινι ἑς ραγδαῖος ἐξεληλυθεν. Suid.
SYN. Σφοδρὸς, βιαιος, ταχύς, κεινημένος.
Ραγιζω.
—Ἄι τα Μικωνος
Ἀιὲ φοιτῶσαι τα ποθεσπερα ραγιζοντι. Theoc.
5. 113.
SYN. Ραγολόγω.
Ραγους.
—Ουδέ τι οἱ οὐδξ
Σινεται ασβηση ραγῶν δερος.—Nic.
SYN. Πολυρραγης, ρακῶδης, ρωγαλέος;
Ραγολογος. Vid. Ἐχινος.
Ραδαλός. Vid. Ροδαῖος.
Ραδαμανθος, Ραδαμανθυς, Ραδαμας.
Ἡ τεκε μοι Μιρω τε και αντιθεον Ραδαμανθον.
Il. ξ. 322.
—Οθι ξανθὸς Ραδαμανθυς. Od. δ. 564.
—Τυ δ', Ἀρτεμι, και τὸν εν ἀδα
Κινησαις Ραδαμαντα, —Theoc. 2. 34.

Βελαιῶς

P A

- Βαλαῖς ἐν ὀρθαῖς Ραδαμανθῆος
Ὁν πατήρ εχει Κρονος ἐταῖ
μον αὐτῷ παρεδρον. Pind. Ol. 2.
Ραδαμανθῆος ορκος.
Οἱς ἦν μεγίστος ορκος ἀπαντι λογω, κῶν.
Ἐπιτα χῆν' Ὁεὸς δε σιγαῶν —Suid.
Ραδαμνς, Ραδίξ.
—Ἡ μαλαχης ραδαμνς, —Nic.
Κοιλαντες ραδῖκα πολυσεφῆος κοτινοιο. Ib.
S Y N. Βλασὸς (τρυφερός,) κλαδός.—αυθος.—
ὄρηξ.
Ραδινός.
—Αὐτὰρ ἱμασθλην
Χερσῖν εχαν ραδινήν.—Il. ψ. 583.
Ποσσὶν ὑπὸ ραδινούσιν.—Hes. θ. 195.
S Y N. Λιγυρός, ἀπαλός, ασθενής, λεπταλέος,
αεαῖος. ευκνήπος ελαφρός. τρυφερός. ευμεγεθής.
ευτοπος. ἑφῆλός λεπτός
Ραδιον, Ράον
—Και ἐξευεῖν ραδιον ἀνδρὶ σοφῷ. Theog 120.
Φῦσαι και θρεφαι εἶον βροτῶν, η φρενας εσθλας
Ευθεμεν.—Ib. 429.
Ραδιος, Ρηδιος, Ρηιδιος
Ραδῖα παντα δεῖ τελεσσαι.—Linus.
Τῆς ευεργεσιης ρηδιη αυγειλη. Theog. 574.
Ρηιδιόν τοι επος ερεω.—Od. λ. 145.
S Y N. Ευπορος, ευκολος, ευχερής, προχειρος.
Ραδιως. Vid. Ρηιδιος.
Ραζω.
—Αἱ μιν δῶμα κορησατε ποιπνυσασαι,
Ρασσατέ τε.—Od. υ. 150.
Αιματι δ' ερραδαται τοιχι.—Ib. 353.
Ερραζε προς την γην.—Suid.
S Y N. Ραινω.—ρυζω, ροιζω, ρεγγω. τρεγα.
ελακτω.
Ραθαμιγξ.
Ας ας ἀφ' ἱππειων οπλεων ραθαμιγξες εβαλλον.
Il. λ. 536.
S Y N. Ρανίς, λιβάς, σλαγῶν.
E P I T H. Αφροκομος, αιματοεσσα, αφνειή,
ευκαματος, ζωσόνος, ισόβλος, λυσιπορος, ομ-
βρηά, οινωπή, τερψίνος.
Εκ θαμινης ραθαμιγξες, ὅπως λογος, αἰέν ιοισας,
Κά λιθος ες ρωγμὸν κοιλαινεται.—Bion.
Ραθαπυγιζω
—Τας προσθεας τ' απελαυνεις
Εκ τῆς πολεως, ραθαπυγιζων.—Αγ. Εγ. 793.
Ραθυμια.
Σπαργαμισεν δε ραθυμια, ὡς εικός, ατεχνος
Χειμῶν' εν κρυερῷ.—Nat. Com. I. 2.
S Y N. Αργια, αδρανεα, απραγμοσυνη, ρα-
διεργια. ανοια, κατηφεια, ανοχη, αμελεα.

P A

- Ραθυμος!
Ποι γαρ μενεις ραθυμος;—Soph. El. 964.
Ραθυμος ὦν σὺ παλσιος, φενης εση. Sent.
S Y N. Αργός, κωθρός, σχολαῖος, ὑπῆλιος, ὑπ-
ηλος, αμβολιεργος. κωθροκαρδιος, αβελτερος.
οκηρής.
Ραιβοκραιος.
Και ταν ραιβοκρανον εὔσορθυγα κορυναν. Ερ.
I. 6.
Ραιβοσκελής. Vid. Παγυρος.
S Y N. Ραιβός, σκαμβός, σῆρελοπιος.
Ραιβός.
—Και ραιβοῖσι κηριταις φιλος. Lyc. 238.
S Y N. Πλαγιος. αγκύλος. καμπύλος, σῆρε-
ερός.
Ραιβω.
Εν χαρμαισι ραιβωσας κερας. Ib. 563.
S Y N. Επικαμπω, κυρτωω.
Ραινω.
—Μελανι ραινων φορω πεδιον. Pind. Isth. 8.
—Ραινοντο δε κερθε κονη. Il. λ. 282.
S Y N. Απορραινω, διαρραινω, εκραινω, επιρ-
ραινω, καταρραινω, περιρραινω, προρραινω.
ραζω, ραντιζω, βρεχω, καταβρεχω μιλω.
Ραισα, Ρασα, Ρηῖτατα. Vid. Ραδιος.
Ουτω γῶν ραισα διαγ' ὁ Κυκλωψ ὁ παρ' ἡμῖν.
Theos. II. 7.
Ὁς δε κερηῖτατ' εντανυση βιδὸν εν παλαμμοι.
Od φ 75.
Ραισῖρ
—Γεντο δε χερῖ
Ραισῖρα κρεατερὸν.—Il. σ 477.
S Y N. Αιρα, κερα, τυπάς, τυπίς, σφυρα.
Ραισηριος.
—Πασσαμει ραισηρια φασημακα θυμῷ. Αρ.
3. 789.
S Y N. Λυμανθηριος, ολοός.—τεκτοικός.
Ραισοτυπος.
Ακμοσι ραισοτυποις—Man. I. 289.
Ραιω, Ραιομαι.
—Εθελω περικαλλεα νῆα Ραισαι, Od. ν. 351.
—Ὅτε μ' ερραιε κλυτὸς Εννοσιγαῖος. Ib ζ. 326.
Και δη διπλα συν πατρὶ ραιεται τεκνα. Lyc.
232.
S Y N. Απορραιω, διαρραιω, φθερω, αναιρρω,
θρανω. πορθω.
Ραικοσυραπῆαδης. Αγ. R. 866.
Ραικοδυτος.
Ραικοδυτα σολῷ Πυκασθῆς.—Eur. Rh. 712.
Ραικοης. Vid. Βροχετός.
Ραικιον,
Δός μοι ραικιόν τι τε παλαιῷ δραματος. Αγ. Α.
414.
*Υ γ γ γ Ραικος!

Ρακος.
 —Δός δὲ ρακος ἀμφιβαλεσθαι. Od. ζ. 178.
 S Y N. Ρακωμα, λαΐφος, ὕφασμα, τριβωνιον, φαῦλον. — ὀθονη, δερμα. — τρυχίον. — ρυτίς. — τὸ προσωπέον.
Ρακτος.
 — Οὐ πατὴρὸς κοπρὺς
 Στεβόντα ρακτῶν βεσαθμῶν ξενωσεται. Lyc. 92.
 S Y N. Τραχύς.
Ρακώδης.
 — Καί σωμα ρακῶδες. Ep. I. 7.
 S Y N. Καταρραφος.
Ρακωμα. Vid. Ρακος.
 — Δός αὐτῷ Τηλεφῶ ρακωματα. Ag. A. 431.
Ραμνος.
 Ἐν γὰρ ορε ραμνοί τε καὶ ἀσπαραθοὶ κομῶντι. Theos. 4. 57.
 S Y N. Βατος.
Ραμνισίς.
 Ἀμφ' Ἐλενη Ραμνισίδι θυμωθεῖσαι. Call. 3. 232.
Ραμφος.
 Ραμφοσι δ' ἀγρῶσσοντες ἐλλοπων θορός. Lyc. 598.
 S Y N. Ρυγχός, δερτρων.
Ρανίς.
 — Ὑγραῖς τε πεδον ρανίσι νοτερόν. Eur. I. 106.
 S Y N. Ραθαμιγξ, σλαγών, σλακλή, λιβάς, ψεκάς, σθαλαγμός, ρασμα, ραντισμός, ἐπιρραντισμός, ραντισμα, ἐμβρεγμα, ἐμβροχή, ἐπιχυσις.
 E P I T H. Αἱματορρυτος.
 Πιτρην κοιλαινει ρανίς ὕδατος ἐνδ' ἐλεχενα.
 Κοιλαινει πετρην ρανίς ἐνδ' ἐλεχῆσα. Naz.
Ραντησιος.
 Ἀνδρὸς σφαγιον καὶ πεδον ραντηριον. Aesc. Ag. 1101.
Ρᾶξ.
 — Ἡ ἀσφοδιτιδα ρᾶγα.
 Καὶ τεταίων βότρυων ρᾶγα κομισσαμειη. Ep. I. 1.
 S Y N. Κοκκος.
Ραπισμα.
 Ἐς τι δὲ γαστρα σῆο ραπισμασιν ἀμφιπατασσει. Ep. I. 4.
Ραπίδης.
 — Ἐν ραπίδῳ κυτει. Lyc. 73.
 S Y N. Ραρεῖς, χηλευτός.
Ραπίω.
 Ἐντοσθεν δε βοιας ραφε θαμιάς. Il. μ. 296.
 Οὐκ οφελον Τρωεσσι κοτεσσαμειη κακὰ ραψαι. Ib. σ. 367.

S Y N. Αναρραπίω, απορραπίω, ενεραπίω, επιρραπίω, καταρραπίω, περραπίω, συρραπίω, χηλεω, καταρτιζω. — συντιθημι, ηπαομαι. — μηχανασω, κατασκευαζω.
Ραφονη, Ραφαίς, Ραφανος.
 Ου τραγω ραφανας. — Hom. B. 53.
 — Ὑλλ' ἰσχυῶν ραφανίδων. Ag. Pl. 544.
 — Δισση γὰρ τ' ἐκ ραφανοιο γενεθλη Μακροῖ τε σφιφρῖ τε φανεται ἐν πρασιῆσι. Ath. 9.
 S Y N. Συρμαια, κραμβη. — σφρεθιον.
Ραφανιδω.
 — Ἡν ραφανιδῶν γε. — Ag. N. 1079.
Ραφεύς, Ραφιδεύς.
 Κἀγὼ δίκαιος τῷδε τῷ φονε ραφεύς. Aesc. Ag. 1613.
 Κρεεὺς καὶ ραφιδεύς κατεναντιον ἦλθον ἀγῶνος, καὶ ταχα νικῶσιν τον ξυρῶν αἰ ραφίδες. Ep. I. 2.
 S Y N. Ραπίης, Σκυτεὺς, ἀκεσις, ηπητής, μηχανητής.
Ραφή.
 Δη τότε γ' ἦδη κῆτοι, ραφαὶ δ' ἐλελυτο ἱμαντων. Od. χ. 186.
 Κρυφαὶ καὶ ραφαὶ εσιν. — Ar. 3. 139.
 S Y N. Ραμμα.
Ραφίς. Vid. Ραφεύς.
 S Y N. Ἀκεσρα, βελονη, ηπητριον, ηπητριον, κεντητριον, ραφιον, — ὑποδημα. — περονη ραβδος.
Ραχια.
 — Ἀλιενοισ ποδος
 Χειμπίσσα ραχιαίσιν. — Aesc. P. 712.
 S Y N. Πετρα, αλση τᾶ. — χαραδρα. — αραγμός, φραγμός.
Ραχιζω.
 Ἐπαιον, εραχιζον. — Ib. Perf. 426.
 S Y N. Ραχετριζω, διακοπίω, σφαζω. — ἀλαζονευομαι.
Ραχισ.
 Ἐν δε σνος σιαλοισ ραχιν τελαθυϊαν αλοφῆ. Il. ι. 208.
 S Y N. Κλονιος, ἀκτισερνον, νῶτος, ψα. σφός.
 E P I T H. Βαθυεινδρος, βαθυτικος, δυσεμβατος, οξυπυρος, ταναι, ὑγρα.
Ραχισίης.
 Τῶτων ἀπαντων ὁ ραχισίης Δημοσων. Suid.
 S Y N. Ραχισίης, διχοτόμος. — ἀλαζον, ψευσις, μεγαλυρός.
Ραψιδεω.
 — Καὶ ραψιδεῶν εσαι τοῖς παιδαραιοισι
 Τῶς ἀνδρεις ἐν τῷ πολεμῳ. — Ag. Ecc. 674.
 S Y N. Απορραψιδεω, επιρραψιδεω, καταρραψιδεω, αδῶ, ψευδομαι, φλυαρεω
 Ραψιδος.

Ραϊφώδος.

—Ὁ ραϊφώδης—κυων. Soph Oed. T. 399.

SYN. Ομηρίσις.—εποποιός.

PEA, Ρεα.

—Γημόσδε Ρεη ὄτ' ελευσατο μίτην. Call. i. 21.

Ἐν δέ σε Παρραση Ρεη τεκεν.—Ib. 10.

ΕΡΙΤΗ. Αρχηγόνος, βαρυζήλος, δολοπλοκός, αερομερφός, εὐώδιν, θητοκός, σιλοδρομος, θεοτιμος, νύκομος, διασωφής, θεσπεσιμ, κλειψιτικός, λιπαροκρηδεμένος, λεοντοβάτος, ολβοδοτис, πολυποτινα, ποτινα, παμμιητερα, παμμιητωρ, πανδαματεια, πρεσβυγενής, πουργοφόρος, παιδοκόμος, ορεσις, οβριμοπαίς, ορεσιπόλος, ορεκας, ορεσινομος, φιλοκροταλος, φιλοσκοπέλος, χωροτερπής, τυμπανοτερπής, σαφύ, ακυπεδύλος, Κυβελής, Διδύμις.

—Πλωτωνα Ρεα τεκε δία γυναικῶν. Sib.

Ανταια βασιλεια, θεα, πολυουμμε μήτηρ

Αθαναταν τε θεῶν ἠδὲ θνητων ανθρωπων.—

Ρομβῶ και τυπανω Ρεην Φρυγες ἰλασκονται.

Καί οἱ, ὄτ' ἐξ ορεων μεγαν κρανὸν εἰσαναβαινει, Ζεὺς αὐτὸς Κρονιδης ὑποχάζεται ὡς δε και ὦλλοι

Αθανατοι μακαρες θεῶν θεῶν ἀμοίεπισιν. Αρ.

Ποτια θεα, θυγατερ πολυμορφη Πρωτογονιοι,

Τυμπανοδυπε, φιλοσροματές, χαλκοκροτε κερη,

Παντιμ, αγλαμορφη, Κρονυ συλλεκτρε μακαира.

Παμβασιλεια Ρεα, πολεμοκλονε, οβριμοθυμε.

Ψευδομενη σωτερα, λυτησιας, αρχιγενηθε —

Σκηπτέχε κλεινοία πολυ, πολυουμμε, σεμνή —

Πανδαματωρ, Φρυγης σωτερα, Κρονυ συνομευης.

Ουρανοται, πρεσβηρα, βιοθρεπτήρα, φιλιςρε.

κ λ. Orph. H.

Ρεα, Ρεα. Vid. Ρηίδιος:

—Ὁ δέ μιν ρεα παλλε και οἶος. II. ε 304.

Ρεα διακρινέωσιν.—Ib. ε. 475.

Ρεγκω, Ρεγκω.

Οἱ δ' οικεταί ρεγκωσιν.—Αγ. Ν. 5.

Ρεγκη παρρησις της τυχης τα παραγματα. Sent.

SYN. Κρασσω, ρογχαζω.

Ρεγος Vid. Ρήγος.

Αλιπορφυρον ρεγος. Ανασ. 143.

Ρεθρον, Ρεθρον.

—Στυγος ὕδατος αιπά ρεθρα. II. ε. 369.

—Ρεθροσιν ερελκομενος μαλακίῃσιν. Hom.

XVIII. 9.

SYN. Ρεῦμα, ρυαξ, ρευσις, ροή, ρεος, ρόος, ρῆς, ρυμα, ρυσις, ρῆμα, κρένος, απορρεξ, λειμῆν.

ΕΡΙΤΗ. Αιπύ, αλιμυρές, αυτοχυτον, αλεξι-κακον, αυανον, αερσιπορον, βαθυπλευτον, βαθυ-κλεινον, θεῖνον, ερανον, ερατεινόν, ηχηῖν, ευ-δρον, ἱερόν, μερσιον, καλόν, καλιζρον, κατα-βλώσκον, μαλακόν, ὀμοζευκτον, ερσοιχυτον, παλισσυτον, πολυκλαυσον, πολυπλαγκτον, πολυσμαραγον, πεδασκαφές, σπεινόν, χαρκα-δραϊον.

—Ἰσθμιων ποταμῶν αλεγματὰ ρεθρα. Hom.

—Αεραον δε

Ρεθρον από σπιλαδων παντοσε τιληθρα. Ερ.

—Αεὶ κελαδοντα ρεθρα. Μυθ.

—Κοσμοιο συν ασατεοντι ρεθρα. Ναζ.

Ρεθρον.

Ἐν λιμένι Ρεθρα.—Od. α. 186.

Ρεζω.

Γοσσα κατὰ ρεζωσιν—II. δ. 32.

—Φοίβα δ' ἱερὴν ἑκατομβην

Ρεζαι ὑπὲρ Δαναῶν.—II. α. 444.

SYN. Επιρεζω, περιρεζω, επιτελεω, τελεω,

δυω, ἱερωω, ἱερωγρω, δυσιζω.—ποιω, πρατ-

τω. παρασκευαζω.

Ρεθος.

Ψυχὴ δ' εκ ρεθων πταμενη αἰδύςδε βεθηκει.

II. π 856.

—Το πριν δέ τοι εκ ετ' ερεθος.

Σωζέτ' επι ρεθωσσι.—Μοίς. 4. 3.

Αυτίη' ανασχομενοι ρεθων προπαροιθὲ βαριας

Χεῖρας.—Αρ. 2. 68

SYN. Μελοσ, σπλαγχρον, πρσωπον, πα-

ρεικι, ερυθμη.

Ρεκήη, Ρεκήης.

—Μαλλον δε κακῶν ρεκτῆρα και ὕβριν

Ανέρα τιμησσι.—Hef. ε. 189.

—Ρεκήης ανηρ Synef.

SYN Πρακίηρ, πρακίωρ, διωκίης, εργατῆς,

ποιητής.

Ρεμβομαι.

Πλακῆ και πωνης μεσσοθι ρεμβομεῖος. Ερ. I. 1.

SYN. Πλασσομαι, περιπατω.

Ρεος. Vid. Ρεθρον.

—Ἐνθα Βεβλιων ὀρῶν απο

Ἰησι σελῶν Νεῆλοσ ευπτορον ρεος. Aesc. Pr. 811.

Ρεπω

—Ρεπε δ' αισιμον ἡμαρ Αχαιῶν. II. ε. 72.

Και νῦν μεν εσ τῆ δ' ἡμαρ εὔρεται θεῖς. Aesc.

S. T. 21.

SYN. Εππρεπω, κατάρρεπω, καταβαρῶ,

καθελκομαι, φερωμαι, τολαντευω, κλινω

Ρεῦμα.

Ρεύμα.
 Πολλὰ ρευματι προσπίσσομεναι. Soph. An. 131.
 Ρευματα δ' ενδρεσθρεπτα, τα δ' εν χειρι απαν-
 τα. Diog 8.
S Y N. Ρευματισμός, διαρροία, ρεθρον, όρμη.
E P I T H. Χρυσουγές, ακοιμητον.
Ρευματικός.
 —Ρευματικός, ηδ' ασθενεια κατά σαρκα Man.
 1. 154.
Ρεω, Ρεομαι.
 —Ρεε δ' αιματι γαΐα. II δ. 451.
 Ρεΐ πολός δ' ωδ'ε λεως προδρομος ιπποτας. Aesc.
 S. T. 80
 —Ερρει χειρι παΐς Αχιλλεΐς
 Χοός θαιοντι πατρι. —Eur. Hec. 526.
S Y N. Καταρρεω, ρωω, ναω, σπιδωω, ερωω —
 ρηρω —ρωαω. σπειδω. χρω. ύγναιω.
Ρεω, (ινυf) Vid. Ερρω.
 Μύθος δ' ός μεν νυν ύγνής ειρημενός εσω. II. 3.
 524.
Ρεων, (κυλιξ)
 Ρεοντα δωδεκα—Ath. 1. 11.

ΡΗΒΑΣ, (ποταμος Βιθυνιαις)
 Ρηβαν ακυρον ποταμόν—Ar. 2. 349.
 Ρηβας, ενθ' ερατεινών επιπρόϊνσι ρεθρον'
 Ρηβας, ός Ποντοιο παρά σιοματεσσιν οδ'ειει'
 Ρηβας, ε καλλισον επί χθορι συριται ύδωρ.
 Dion. 794.
S Y N. Σαλμυδ'ησσος.
Ρηγμίν.
 —Αλος ρηγμίντα βαθΐαν. Od. μ 214.
S Y N. Αιγιαλός.—ραγμα, τμήγος, ρηγμός.
 —Επί ρηγμίνι πολυψηφίδι θαλασσης. Naom.
Ρηγνυμι. Vid. Ρησσω
 —Ουδ'ε τι μεν σθενεΐ ρηγνύσι ρεοντες. II. 3.
 751.
 Τρωων ρήξει φαλαγχα, —II. ζ. 6.
 Αλλα σιδ'ηρηη κορυνη ρηγνυσκε φαλαγχα. Ib.
 η. 141.
Ρήγος.
 Κωεα τε, ρήγός τε, —II. ι. 657.
S Y N. Ρεγος, ρακος, βαμμαι (βαπλόν ιμαΐ-
 τιον.) σφραμνή, κνεφαλον.
E P I T H. Σιγαλίεν, καλόν, πορφυρεον, αλι-
 πορφυρον.
Ρηΐδίας, pro Ραΐδίας.
 —Παντα δ' ενικα Ρηΐδίας, —II. δ. 390.
S Y N. Ρεα, ρεΐα, ευμαρώς, ευχερωΐς, ταχεώς,

ισχυράς, ίμαλώς, απονας, αμοχθας, ευκολως,
 εμφο.
Ρηΐτερος, Ρηΐτατος, Ρηΐσος. Vid. Ραΐδιος.
 Τοφρα δε ρηΐτεροι πολεμιζων ήσαν Αχαιΐ. II.
 σ. 258.
 Τη̄ περ ρηΐση βιοτή πελει ανθρωποισιν. Od. δ.
 565.
Ρηκτός.
 Χαλλκῶ τε ρηκτός, μεγαλοσί τε χερμαδισισιν.
 II. ν. 323.
Ρήμα.
 Ως κωτίλα ρήματα φρασθεις. Theoc. 20. 7.
 Ρήμα παρακαιρον ανατρεπει όλον βιον. Menand.
S Y N. Επος, λογος, μύθος, ρήσις.
E P I T H. Αιμυλιον, μυριαμορφον, κρανωδω-
 ρητον, ιπποδαμον, γομοφοπαγής
Ρηματιον.
 Υπογλυκαινον ρημαΐσις μαθερικοΐς. Ar. Eq. 216.
S Y N. Λεξιδιον, ρησιδιον.
Ρηναια.
 —Ρηναια τε Πέτρησησα. Hom A. 44.
 Και Ρηναϊαν αναξ'εφαλασεν Απολλων. Theoc.
 17. 70.
Ρηνη
 Τόν ε' ετεκεν Ρηνη ύπ' Οϊλήϊ σολιπορθω. II. 6.
 728.
Ρήνος
 —Ποταμῶ ζηλημονι Ρηνωϊ Ep. 1. 1.
 Ουδ' ην Γερμανη Ρήνον άπαντα σπμ. Ib.
E P I T H. Ευγενής, ελεγχιγισμος.
 Ρήνος ασημαντοιο θεμισοπ. λισ τοκετοιο. Nonn.
Ρηνοχορεύς. Vid Βακχος.
Ρηξηννορια. Vid. Ανδρεια.
 Και ρηξηννοριν, —Od. ξ. 217.
Ρηξηνωρ. Vid. Ανδρειος.
 Και μετ' Αχιλληα ρηξηννορα, —II. η 228.
Ρηξικελευθος. Vid. Απολλων.
Ρηξισος.—Ρηξισχθων. Vid. Βακχος.
Ρηξισθενης. Vid. Δαβιδ.
Ρήσις
 Μυθων ήμετέρων και ρησιος.—Od. φ. 291.
S Y N. Ρήμα, φασις, λεξις, φρασις, εκφρασις,
 έρμηνεια νομος, δογμα, ψηφισμα.
E P I T H. Παλιγλωσσος.
Ρήσος:
 Εν δε σσιν Ρήσος βασιλεύς, παΐς Ηϊουΐος. II. κ.
 435.
Ρήσος. Vid. Στρυμων.
 Παΐ τῆς μελωδ'ό μπητέρος, Μυστῶν μιᾶς,
 Θρηκός τε ποταμῆ Στρυμονος.—Eur. Rh. 393.
Ρησσω.
 —Τοι δε ρησσοντες όμαρτῆ. II. σ. 571.
S Y N. Ρηγνυω, ρηγνυμι, απορησσω, διαρ-
 ρησσω,

P I

ρισσά, σχίζω, τερνῶ, ἐκρηγνυμι, καταρρηγνυμι, ἀγνυμι, καταρατῶ, κπτῶ, παῖω, κρετῶ. βαπτῶ. περιῖμι.
Ρητῆρ. Ρητῆρ.
 Μυθῶν τε ρητῆρ' ἐμειναι, περιηκῆϊρά τε ἐργῶν. II. 1. 443.
 Καὶ ρητορῶν ἀναγκῆς. Ἀπ. 36. 2.
SYN. Τεχνολογία, σοφιστῆς, δημηγόρος, συνηγόρος, δικολόγος, λογοποιός, λογοδιδάσκαλος, φωνασκός.
 Καὶ λογίων ἀγγελίης ἀμβρότοι ἡγεμονες. Ερ.
Ρητορικὸς.
 Μηδ' ἂν Ἰσοκράτης ρητορικώτερος ἦ. Ερ. I. 1.
Ρητος.
 Μισθῶ ἐπι ρητῶ, — II. φ. 445.
 Ρητοί τ' ἀερητοί τε, — Ηεβ. ε. 4.
SYN. Φατὸς, ἐρημῆμος, φανερός, ὄρισμένος.
Ρητρα.
 Ἄλλ' ἀγέ νῦν ρητρη ποιησομεθα, — Od. ξ. 393.
 Ρητρῆς εὐκελεύσοιο πατῆρ σοφός, — Ερ. I. 5.
SYN. Ρῆσις, συνημοσύνη, συνθηκὴ, συμβασις ὁμολογία.
Ρητρεῶ.
 Τας ἀθλοπευτες δικας
 φθιτοῖσι ρητρευοντες ἀσεργεῖ τροπῶ. Lyc. 1400.
SYN. Ρητρεῶν, λογοποιῶ, φωνασκῶ.

P I

ΡΙΓΕΔΑΝΟΣ.
 Εἶνεκα ριγεδανῆς Ἐλένης Τρωσὶν πολεμίζω, II. τ. 325.
SYN. Φρικώδης, φρικτὸς, φοβερός, χαλεπὸς, ριγηλὸς, κἀταρριγηλός.
Ριγεῶ.
 — Ριγησεν δ' ὁ γερῶν, — II. γ. 259.
SYN. Ερριγεῶ, ἀπορριγεῶ, ορραδῶ, ἐπιφριτῶ, φοβεῖσθαι.
Ριγηλός.
 Πολλοὶ δ' ἐντοσθεν οἶσοι Ριγηλοί, — Ηεβ. α. 131.
Ριγιον. Ριγιος.
 — Τὸ οἷ καὶ ριγιον εσαι. II. α. 325.
 Αἰεὶ τοι ριγισα θεοὶ τετληότες ἐμὲν, Ib. ε. 873.
Ριγομαχίης. (Διογενίης.)
 Οὗτος ὁ ριγομαχίας, — Ερ. I. 2.
Ριγμος.
 — Μετ' ἀμυμονα Πειρεῶ ἦδον,
 Ριγμον, ὅς ἐκ Θρηκῆς ἐριβωλακος εἰληλυθεις. II. υ. 485.
Ρίγος.
 Ρίγος, καὶ κἀματος, — Od. ε. 472.

P I

SYN. Ψυχος, σκληροτῆς κρεός, — πυρετός, — Φοβός.
Ριγῶ.
 — Ἐπεὶ ἐκ ἐραμην ριγῶσέμεν ἐμπης. Od. ξ. 481.
SYN. Παραριγῶ, σκληρυνομαι, παροομαι, φριτῶ, ἀκίητεῶ, ψυχομαι, καταψυχομαι.
Ριζᾶ, Ριζῶμα, Ριζιον.
 — Ἐπὶ δὲ ριζαν βαλε σικερίην. II. λ. 845.
 — Ἀχιερὸνθ', ὅς ἐχει ριζῶματα γαίης. Orph. H.
 — Ἐσι γὰρ τι ριζιον. Ag. Av. 655.
ΕΡΙΤΗ. Ἀδιφῆτος, βαθῆα, διηκεῖς, γυαλῆς, ἐπαλῆς, εὐπρατος, ευγενῆς, θαλλοσα, μελισσιμβροτος, ἐχπευκίης, λυγρῆ, ὀδυνηφατος, ορεσιφαιτος, πολυαυξῆς, περιβαλπης, ραδινῆ.
 Ἄμφι τε δυσπαλέας ριζας χθονός, — Apoll.
Ριζηθεν.
 Ἐρεα, — Κλασθέντα ριζηθεν, — Ar. 3. 1400.
Ριζοβλεῶ.
 — Μικρῶ ριζοβλεῖτὰ κατῶ. Ερ. I. 2.
SYN. Ριζοομαι, ριζοφῶ.
Ριζοτόμος
 Ριζοτομῆς τευχῆι, περιβαλλομενες, ἐπαισιδῆς, Man. 5. 183.
Ριζῶ.
 Ὅς μιν λαῶν ἐθηκε, καὶ ἐρριζῶσεν ἐνεργεῖ. Od. ν. 162.
 Χαλκοῖς βαθροισι γῆθεν ἐρριζῶμενον. Soph. Oed. C. 1662.
SYN. Ριζοβλεῶ, ριζολαβεῶ. — ἐπιρρῶνυμι, ἐπισχῶ, νεάζῶ.
Ριζαρκος.
 Γραμματικῶν περιεργα γειη, ριζαρκα μωσις Ἀλλοτρῆς, — Ερ. I. 2.
Ριζωτῆς.
 Κεντρῶν γαίης ριζωτῆς. Synef. 5.
Ρικνός, Ρικνηίς. Ρικνωδῆς, Vid. Βακχος.
 Παιῖς ἐμδς Ἡφαιστος, ρικνός ποδάς, — Hom. A. 317.
 Ἡραὶ ρικνηεντι, — Christod.
SYN. Ἐπικρῆνος, ρικνηίς, εὐτιδῶδης, ισχῆς, ροικός, εὐσσός, ἀσθενής.
Ριμφα.
 Ριμφα ἔ γῆνα φερεῖ, — II. ζ. 511.
SYN. Ραδῆας, ταχέως, ευχερῆς.
Ριμφαρματος.
 Πωλοισιν η ριμφαρματος
 φευγοντες ἀμιλλαις. Soph. Oed. C. 1117.
SYN. Ἀρματοίς.
Ριν, Ρίς, Ρίνες αἰ.
 — Βελος δ' ἴθυεν Ἀθηνῆν
 Ρίνα παρ' οφθαλμόν, — II. ε. 291.
 — Κεφαλή, σφοματε, ρίνες τε. Ib. ξ. 467.
SYN. Μικτήρ, — μύξαι, ρωθῶνες, ρινια.
 * Z z z z
 ΕΡΙΤΗ.

ΕΡΙΤΗ. Πλατῆα, αναυδῆς, τρίπηχυσ· —
Ρινηλατῶ.
 —Συμδρομῶς ἰχθὺς κακῶν
Ρινηλατῶσι τὰν παλαιῶν πεπραγμένων. Aesc.
 Ag. 1194.
SYN. Ἰχνηλατῶ, ἰχθυεῶ, ερευνῶ.
Ρινοβολος.
 —**Ρινοβολῶ παταγῶ.** Ep. l. 4.
Ρινη (ὄργανον χρυσοχοικόν.)
Ρινην τε κηστιχρυσῶν, ἀκυσθηκτορα. Ep. l. 6.
SYN. Ξυλη.
Ρινός.
 Ὡς δ' ἀπὸ ρινῶν τριχῶς λιθος.—Il. ε. 308.
SYN. Βύρσα, δέρμα.
ΕΡΙΤΗ. Αἱματοεῖς, ἀζάλεα, ἀγοδορος,
 λασιοθριξ, παναιολος, στίλιος.
Ρινοτορος.
 —**Ἦρχε γὰρ Ἀρης Ρινοτόρος.**—Il. φ. 392.
Ριον.
 —**Περὶ ριον Οὐλυμπιο.** Il. θ. 25.
SYN. Ἀκρωρεα. ἀκρα, ἀκρωτηριον.
Ριπαῖος.
Ριπαῖοις ἐν ὄρεσσι.—Dion. 315.
Ριπι.
Ριπην τε, Στρατιην τε.—Il. ε. 606.
Ριπή
Ἀνδρὸς ἐγὼς ριπῆ.—I. θ. 355.
 —**Παμφεργεῖς ἀσφῶν ριπῆς.** Soph. El. 106.
SYN. Ὀρμή. φορᾶ, βολῆ, ριψι. συσροφῆ ἀνε-
 μ. πηνή ριπις.
ΕΡΙΤΗ. Ἀμελιχος, ἀργαλεα, αἰθαλοεσσα,
 ἀμοιβαῖα, ἀνεμωδῆς, αἰφνῆ, βραδυπεθῆς, βα-
 ρυχηῖς, ἐτερχληῖς, θυὰς, λευγαλεα, θεοδινῆς,
 θοά, ὀλοή, πολυροφαλιγῆ, πολυροφαδῆς, ο-
 πισθοφόρος, ἔξῆα, ταχυπεθῆς, ταχυροφαλιγῆ,
 φοιτᾶς, ἀκυπορος
Ριπισμα.
 —**Ἐμῆς ριπισμασι λωπῆς.** Ep. Suid.
Ριπιζῶ
 —**Γὰ τεμαχῆ ριπιζεταί.** Ag. Ecc. 837.
SYN. Ὀπίω. λιχμαῶ. ἀναρριπιζῶ, ἐκριπιζῶ.
 ρυσαῶ. πῆνω. κινεῶ.
Ριπίς.
 —**Ἐρεθίζομενος κρια ριπίδι.** Ib. A. 669.
SYN. Λιχητηριον, πῆνον, ρυσπηρ. ἀμμα.
Ριπίδα τὴν μαλακοῖσιν αἰ ψεφίαν ἀπαις.
Πυριτροπις τε ριπίδας, πυρινεμης. Ep. l. 6.
Ρίπος.
Φράξε δὲ μιν ριπεσσι διαμπερες οισυῖτησι. Od.
 ε. 256.
SYN. Ταρρῶς, ταρρός. ριψ.
Ριπίζω, Ριπιεῶ, Ριπιῶ.
Ριπίζων κατὰ δῶμα θεός.—Il. ξ. 257.

Ριπιακον τεταγῶν ἀπὸ βηλε.—Ib. ο. 23.
Ριψε, ποδὸς τεταγῶν, ἀπὸ βηλε.—Ib. α. 591.
SYN. Ἀναρριπῶ, ἀπορριπῶ, διαρριπῶ, ἐκ-
 ριπῶ, καταρριπῶ, παρρριπῶ, περιδινεῶ,
 εκτινασσω, γυμναζῶ, συνελαννω, καταβάλλω,
 περιπιζῶ.
Ριπίδος.
 —**Οὐδ' ὀρίπιδος Ἰφιτε μορος.** Soph. Tr. 361.
Ριψ.
 —**Κἂν ἐπὶ ριπὸς πλεοί.** Ag. Pa. 698.
SYN. Φρυγανον, ψιαθος. ρίπος.
Ριψασπις, Ριψοπλος. Vid. Δεῖλιος.
 —**Οἱ θεοῖσιν ἔτοι κἀνδράσιν ριψασπιδες.** Ib.
 1186.
 Καὶ τὰν ριψοπλον ἀταν
 Ἐμβάλοντες, ἀροισθε κῦδος. Aesc. S. T. 321.

ΡΟΑ', Vid. Ροιά.
Ροδανῆ.
 Ἐκ ροδανῆς λεπτήης.—Hom. B. 181
SYN. Κροκη, πηνιον.
Ροδανθεος.
 Ὅς με Ροδανθεοῖς πηχεσιν ἀμφιβολοί. Ep. l. 7.
Ροδανος.
Πὰρ ποταμῶν κελადοντα περὶ ροδανῶν θονακῆα.
 Il. σ. 576.—α. ροδάλων. ραδάλων. E. M.
SYN. Εὐκινητος, εὐδιασεος. τρυφερός.
Ροδια.
 —**Ροδια τε Καλλιροη τε.** Hes. θ. 351.
Ροδιαῖος, Ροδῆος, Ροδῆιος, Ροδῆνος, Ροδῆος.
Στεφανος ροδιαῖος. Anac. 142.
Ροδῶν δ' ὑπερθε μαζων. Ib. 51. 17.
Στεφανος μὲν κροταφοσι
Ροδῆνος συκαρμωσαντες. Ib. 6. 2.
Ροδῆος στεφανος. Suid.
 —**Ροδοντι δὲ χρίεν ελαιῶ.** Il. ψ. 186.
SYN. Ροδῆος, ροδῆος —ερυθρος. εὐχρῆς, εὐει-
 δῆς, εὐωδῆς.
Ροδιο.
 Ἐκ Ροδι ἐνέα νῆας ἀγειν Ροδιαν ἀγρωχων. Il.
 ε. 654.
Ροδιος.
 —**Καρπός τε. Ροδιός τε.** Il. μ. 20.
Ροδοακτυλος, Ροδοπεπλος.
 —**Φανη ροδοακτυλος ηῶς.** Il. α. 477.
 —**Ροδοπεπλον ἀν' κρανον Ἡριγενεια.** Cal.
SYN. Ροδοχρῆς. διαυγῆς, ροδοπηχῆς. λευ-
 κωλενος.

Ροδοειδής,
—Ἡρέμα μὲν ἔλιβον ροδοειδέα δακτυλα κερύ.
Muf. 114.

S Y N. Χαροπός.

Ροδομηλον.

—Οὐκ ὁσών λιπαρὸν σελάς, κ ροδομαλον.
Theoc. 23. 8.

Ροδον.

Οὐτε γὰρ ἐκ σκυλλῆς ρόδα φέεται, εἴ ὄακινθος.
Οὐδέ ποτ' ἐκ δουλῆς τέκνον ελευθερίον. Theoc.

537.

S Y N. Ανθεμον, ακανθοβόλον.

ΕΡΙΓΗ. Αγιτὸν, διδυμοχροον, δροσέν,
γλυκύντροον, ευκαρπον, ειασινόν, φερινόν, οξυ-
φεσγές, ακανθοβόλον, καλόν, καλλιφευές, καλ-
λιφυλλον, τερεπνόν, ὑποπορφυρον, ροινικιον, φι-
ερασον.

P H R. Γῆς κοσμος.—φυτον αγλαΐσμα.—οφ-
θαλμὸς ανθεων.—λειμωνων ερυθριμα. Sapp.

Αγλαΐην πυρσοίο ροδ'ε χειρσσι λεγυσα. Μοΐς.

Ροδον, ὧ φερισον ανθος,

Ροδον ειναρος μελημα.

Ροδα και θεοΐσι τερεπνά. κ. λ. Anac. 5.

Τόδε γαρ θεῶν ανμα,

Τόδε και βροτῶν το χαρμα'

Χαρισιν τ αγαλμα.—

Αφροδισιον τ ανθημα.

Τόδε και μελημα μυθοις,—κ λ.

Τόδε και νοσασιν αρχεί'

Τόδε και νευροΐς ανμυει.

Τόδε και χρονον βιάται. κ. λ. Ib. 53.

Ροδοπη.

Η Αθω, η Ροδοπαν.—Theoc. 7. 77.

Ροδοπηχυς Vid. Ροδοδακτυλος

Ἡῶ τε ροδοπηχυν.—Hom. XXX. 6.

Ροδοπηχευς δε Νυμφαι. Anac. 53. 21.

Ροδος.

—Μακαρτατη ες' αρα νῆσος

Και Ροδος, ἡ τοιῷ λαμπεται νελιω. Ep. 1. 4.

P H R. Τριπολις νασος.—ταν ποτνιαν

γμυεων παΐδ' Αφροδιτας,

Αελιοιά τε νυμφαν Ροδον.—Pind. Ol. 7.

Ροδος.

Αιγυπτης Ροδος εσιν, Ιηλυσιων πεδαν ανδρῶν'
Dion. 505.

Ροδοσφυρος. Vid. Ηές.

Ροδοχρως, Ροδοχρωος.

Ροδοχρωος δε κ Αφροδιτα. Anac. 53. 22.

—Α ροδοχρωος Ελενα Λακεδαιμονι κοσμος.
Theoc. 18. 31.

Ροή, Vid. Ρεθρον.

Μαιανδρι τε ροής.—Il. 6. 869.

Ω Σκαμανδριοι γειτοτες ροαί

Ευφρονες Αργείοις. Soph. Aj. 419.

ΕΡΙΓΗ. Φιλαιματος. καλλιπαρθενοσ:

Ροθιαζω.

Οιον ροθιαζωσι.—Αγ. Α. 807.

S Y N Ροθω, ὄρμαω. ροχθωα τρεχω. ελοκουω;
εσθιω (μετά ροθα.)—ερεσσω (ευτονωσ.)

Ροθιάς, Ροθιος.

Επεὶ δε καπις ροθιάδος ξυνεμβολῆ

Επαισαν ἄλμην βρυχιον.—Aesc. Per. 396.

—Αμφι δε κύμα Βεβρυχεν ροθιον—Od. ε 412.

S Y N. Βιαιος, ὄρμητικός.

Ροθιον.

—Επὶ δε ροθια κλυζοντο. Ap. 1. 541.

—Ροθια μελεα Πριαμιδαϊσ αγων. Eur. Hel.

1126.

—Ριταί γυρῶν ροθιων. Synes. 3.

S Y N. Ρεύμα, κύμα. ροχθος.

Ροθος.

Τῆς δε Δικης ροθος ἔλκοιμενη ἢ κ' ανδρες αγωσι

Δωροσάγοι.—Hef. ε. 218.

S Y N. Αραγμὸς, Δορυβοσ. ὄρμη. ροΐβδος:

εμμη

Ροαί.

Ουγγαί, και ροαί.—Od. η. 115.

S Y N. Ροαί, σιδη

ΕΡΙΓΗ. Αρτιχανής, ξανθοχιταν.

Ροιβδεω, Ροιζεω.

—Μη σύ γε κέθι τυχόις, ὅτε ροιβδῆσειεν. Od.

μ. 106.

Ροιζῆσειν δ' αρα.—Il. κ. 502.

S Y N. Ροιζω, επιρροιζω, επιρροιζῶ, ροχθωω:

βρυχω, ηχω, σμαραγεω,—αναρροιβδεω, αναρ-

ροφω, επιρροφω. ροφω, καταπινω.—δινωκω.—

αρυομαι.—συριτῆω.

Ροΐβδος.

—Πτερῶν γαρ ροΐβδος εκ ασημοσ ἦν. Soph. Anῆ

1016.

S Y N. Ροΐζοσ, ροθοσ, ἦχοσ, ψοφοσ. ρορημα,

ροχχοσ.

ΕΡΙΓΗ. Ακαματος, απερεσιοσ.

Ροιζηδην

Ροιζηδῶν εκβρασασα κυμβαχον δεμασ. Lyc.

66.

S Y N. Ροιζηδα, καταΐγδην, φραδην, σφο-

δρῶσ. ρυβδην. απειλητικῶσ.

Ροιζημα. Vid. Ροΐζοσ.

Ἠχῶ δ' κρηνια κελαδεΐ ροιζημασι φυλλων.
Orph. H.

Ροιζητωσ, Ροιζωτηρ

Αρητον, κρυφιοι ροιζητορα.—Ib:

Ευδραμεσ, ροιζωτηρ—Ib.

Ροΐζοσ.

Ροίζος.

Σκεπτήτ' οἷσάν τε ροίζον.—Π. π. 361.

SYN. Ροίζιμα, ροθος, ροῖδος. συριγμός, ἦχος, ρυμη ἑρμή.

ΕΡΙΓΗ. Αλεγυνός, κυματοεῖς, οξύς, μανιωδής, απερεισιος, περσιος.

Ροικος.

Ουδέ μιν Γλαῖόν τε καὶ αφρονα Ροῖκον εολπα.
Call. 3. 221.

Ροικός.

Εἶθ' ἦν μοι ροικόν το λαγωβόλον.—Theoc. 4. 49.

SYN. Καμπύλος, ρικνός, σκολιός.

Ρομβηδόν.

Ὡς μιν απλανεων τε πλανηταων τε κευευθα
Ρομβηδόν περὶ κοσμον ἀμα τροχη περιφρται.
Man. 4. 107.

Ρομβητής. Vid. Κερῆτες.

Ρομβητός.

Ρομβητός δονεων λυσσομανεῖς πλοκαμῖς. Ep.
1. 6.

Ρομβος.

Χ' ἄς δινεῖθ' ὄδε ρόμβος ὁ χαλκεος.—Theoc. 2.
30.

SYN. Δῖνος, κυλινδρος, κινσις, στρομβος, βεμβηξ ρυμβος, ἦχος, λφος, τροχος.

ΕΡΙΓΗ. Αελληεῖς, ἐλικωδής, ρηξηνωρ, φαινυψ.

Ρομβοσφυλληθρα.

—Εχων Δημοσθενες την ρομβοσφυλληθραν. Suid.

Ρομβωτός.

Πληξας ρομβωτῶ δερατος κριαχω. Ep. 1. 6.

Ρομφαία.

Ρομφαῖαι, Σαλπιγες.—Sibyl. 1. 4.

Ρομφαίαν φλογωδή, Naz. H. 2.

SYN. Μαχαιρα, ακοντιος, ροπήρον.

Ροος. Ρῆς. Vid. Ρεθρον.

—Ἴερὸν ροόν Αλφειοιο Π. λ. 725.

—Και σφενὸν ρῆν σχετευσταμενος. Ep. 1. 1.

ΕΡΙΓΗ. Ασπετος, αλεγυνός, αεγυρεος, αζριός, αφοφος, εχαρακτος, αυτοκυλισος, βαθύς, δολερός, γλυκερός, δισηεις, ερατός, επιδρμος, εκβλυων, ηχηεις, κιαδών, κυρτός, καθαρός, κυμαινων, πικρός, περικαλλής, πολυχηεις, ιλυοεις, περοφαιτος, πνεμοεις, εγρεκυδοιμος, αλός.

Ροπαλισμός. Ar. L. 553.

Ροπαλον.

Κυκλωστος γαρ εκειθι μέγα ροπαλον παρά σικῶ, χλαρδν, ελαῖνεον.—Od. 3. 319.

SYN. Κερυνη, κορδυλη, βακτρον, ξυλον, ροπήρον—ααγίς.

ΕΡΙΓΗ. Γηροκόμοι, ιθυτελής, παγχαλκεις, χαλκισβαρές, αυανθῆν, αἰὲν ααγίς.

Ροπή.

—Α δ' εχεται ροπάς. Ar. V. 1228.

SYN. Κλισίς, επικλισίς, κατακλισίς, εγκλισίς, ὀκλή, σταθμισίς, νύμα, δυναμῖς, βοηθια.

Ροπήρον.

—Τῶ τροπῶ Δικης

Επιρσεν αυτὸν ροπήρον αισχυαντά με. Eur.
Hipp. 1172.

SYN. Ροπαλον, ρομφαία, κορωνη, παγη, επισπασρον—πλήγμα.

Ροφειω, Ροφεομαι

Ὅσον εροφσεις ζωμὸν ἡμερῶν τριων. Ar. Pa.
715.

SYN. Αναρροσειω, απορροσειω, επιρροσειω, κἀαρροσειω ροῖδῶε, καταπινω αναλαμβανω.

Ροχθεω, Ροχθίζω. (Vid. Βακχος.)

Ροχθει γαρ μεγα κύμα—Od. ε. 402.

SYN. Ροῖζω βρενθυομαι, σφεναζω, κλυζω.

Ροχθος.

Ὡς μη καταβρωξῆ νιν εν ροχθοῖς κλυδων. Lys.
742.

SYN. Ροθιον, ροῖζος.

ΡΥΑΧΕΤΟΣ, αλ. Ρυγαχαχεταιος, Ρυχαχεταιος, Ρυχαιεταιος.Τον τῶν Ασιναιων γαμῶν ρυγαχαχεταιου.
Ar. L. 170

E X P. Θερωδός, συρφετός.

Ρυγχελεφας.

Ρητορα Μαῦρην ιδόν—ρυγχελεφαντα, Ep. 1. 2.

Ρυγχιον.

Και τὰ δὴ τα ρυγχια. Ar. A. 744.

Ρυγχος.

—Εκρυζητο ποτ' ισχια ρυγχος εχοισα. Theoc.
6. 30.

Ρυγχος εχισα Βιτω τριπιθνικον.—Ep. 1. 2.

SYN. Ραμφος.—χασμα.

Ρυδόν.

Κερη δ' εμ' Αρυβαντος εγῶ ρυδὸν αφειοῖο. Od.
ο 425.

SYN. Ρυδῆν, χυδῆν, ρυδῆν, αθροως, σφωδρῶς, δαψιλῶς.

Ρυδῶ Vid. Ραζω.

Ρυζων απαντας απεδομαι τὰς δακτυλους. Suid.

Ρυφονία, Ρυφονεια.

Εν δε ρυφονην ιβαλες σφισιν.—Call. 1. 84.

SYN. Ευπορια, ολκος.

Ρυθμιζω.

Ρ Τ

- Ρυθμιζώ, Ρυθμιζομαι.**
 Εγώ δε' πολυκαμον αναξέτοις
 Μιτραίσιιν ερυθμιζομιν, Eur. Hec. 923.
 —Αλλ' ανηλεως
 Ωδ' ερυθμιζομαι, Ζηνὶ δυσκλειῆς θεα. Aesc.
 Fr. 241.
 S Y N. Επιρρυθμιζώ, καταρρυθμιζώ, μεταρ-
 ρυθμιζώ. κοσμεω, πυτρεπιζώ. κολλαπιζομαι.
 κανονίζω. ευθνω, διατυπω.
Ρυθμός.
 Μή ποτ' επαίνεσσης, πριν αν ειδῆς ανδρα σα-
 φινώς,
 Οργάν, και ρυθμόν, και τροπον όσις αν ἦ.
 Theog. 958.
 S Y N. Ευρυθμία, ευθνημοσυνη, ευμελεια. τρο-
 ποσ. κανων, μετρον, μελος. ταξις.
 E P I T H. Λιγυρος, φρενοβελγῆς, Φρυγιος.
 Ρυθμοῖς ἠρώϊκοῖσι, και ἔξαμετροῖς επειεσσιν.
 Man.
 Αρμιγα Βακχευτην ρυθμον ανεπλεκομεν. Ep.
 Απλῶν ρυθμον χεοντες αιολω μελει. Sim.ap.Scal.
Ρυκανη. (τεξίφοικόν εργαλῆον)
 Και πελεκεν, ρυκανηντ' ειαγάα, —Ep. 1. 6.
Ρύμα. Vid. Ρεθρον.
 Αεναφ σφροαλιγχι θοδν ρυμα διρευσα. Orph.
 H. Φυσ.
Ρύμα.
 Καιτοι σμικροὶ μεγαλων χωρις,
 Σφαλερόν περγε εῦμα πελονται Soph. Aj. 159.
 S Y N. Φυλακή, ασφαλισμα, ερυμα
Ρυμβος, Ρυμβών. Vid. Ρομβος
 Σε τον αυτοφουῖ, τον εν αιθεριω
 Ρυμβω παντων φυσιν εμπλεξαντα. Eur. Fr.
 Ευμβόνια αζαλησιιν επιπρεφείας φολιδεσσι. Ap.
 4. 144.
Ρυμη.
 Τπό τῆ ροιβδσ και της ρυμης
 Αυτος εαυτον κατακαϊων. Ar. N. 406.
 S Y N. Όρμη, ροθος.
Ρυμη.
 Ρυμη μεν ρυμη εσεται—Sibyl.
 S Y N. Κωμη λαυρα.
Ρυμμα.
 Ει ρυμμα τυγχανεις εχων, —Ar. L. 377.
 S Y N. Τριμμα, σμιγγμα, καθαρμα, ρυπον.
Ρύμος.
 Και το μεν εὔ κατεθηκαν. ευξεσφ επί ρυμῶ. Il.
 ω. 271.
 S Y N. Ελυμα, σφριγγμα.
Ρυομαι. Ρύμαι Ρυσκομαι. Vid. Μησοκος.
 —Ρυεται δε καρη θαλερων αζιπων. Il. κ. 259.
 —Αλλά σὺ ρυσσαι ὑπ' ἠέρος νίης Αχαιῶν. Ib ρ.
 645.

Ρ Τ

- Οσέ μιν αυτην Ρυσκευ, —Il. ω. 730.
 S Y N. Αναρρυσομαι, λυτρεῖμαι, ελευθερω, περι-
 σωζω, φυλασσω. κωλευω.
Ρυπαται
 —Και ρυπαταὶ ειπῆν. Ar. R. 1105.
Ρυπαω, Ρυπω.
 —Ρυπωντα δ' εσο χιτῶνα. Od. ω. 226.
 —Τά μοι ρερυπωμένα κῆται. Ib. ζ. 59.
 S Y N. Ρυπαινω, καταρρυπαινω, πινω, σπι-
 λω. μαινω.
Ρυποις.
 —Ρυπωντα χιτῶνα. Poffel.
 S Y N. Ρυπαρός, ρυπωδης, πιναρός, πινωσις.
 αισχυρός.
Ρυπον, Ρυπος.
 —Καθηρῶν τε ρυπα παντα. Od. ζ. 93.
 Πεντε ποκος ελαβ' εχθῆς, άπαν ρυπος—Theoc.
 15. 20
 S Y N. Ρυπαρία, ρυπασμα. πινος, λῦμα,
 λυμη, κηλῖς, σπῖλος. λαβη.
Ρυπῶ.
 —Εξότι γῶ ρυπῶμαι. Ar. A. 17.
 S Y N. Απορρυπῶ, διαρρυπῶ, περιρρυπῶ,
 απομασσω, καθαίρω, αποκλυζω, σμηχω.
 πλωνω.
Ρυσαλέος, Ρυσιμός, Ρυσός, Ρυσός.
 —Οπαρην Ρυσαλεν—Nic.
 Εν πεπερι ρυσιμω—Ib
 Κωλαί τε, ρυσαί τε, παραβλωπές τ' οφθαλμῶ.
 Il. ι. 499
 Ρυσσφ γεροντι τῶδε προσεῖναι ποδί. Eur. Elc.
 490.
 S Y N. Ρυτιδωδης, ρικνός, πῆχυωδης.
Ρυσιαζω. Vid. Ενεχυραζω.
 Αζομαι, κ'ε ρυσιαζω—Eur. I. 523.
 —Ρυσιαζομαι λογα. Ib. 1406.
Ρυσιβωμος.
 Ρυσιβωμον Ελλα-
 των αγαλμα δαιμονων. Aesc. Eum. 923.
Ρυσιδερρος.
 —Ουκ εμεμρη
 Ρυσιδερρον χεῖρα πλαξιπποιο φατός. Pind.
 Iith. 2.
Ρυσιπενος. Vid. Απολλων.
Ρυσιπῆολις.
 Ρυσιπῆολις—Παλλας, Aesc. S. T. 131.
Ρυσιον.
 Ρυσι' ελαυνομενος, —Il. κ. 673.
 S Y N. Λυθηριον, ρυτρον. ενεχυρον, εγχυρον.
 δῆρον. ὀμηρευμα. ὀμηρον, πῖσον, αποτιμον, ὑπα-
 βολον, ὑποθηκη. λυτρον, τιμημα. ασφαλισ-
 μα.
 * 5 A

- Ρυσμός.
—Τι μὲ δαιμονία ἐκ ἀπὸ ρυσμῶ
Εἰκαζω.—Call. Ep. 18.
Οὗτος μὲν Λίβυος ρυσμός πελεῖ.—Dion. 271.
S Y N. Ἐκτασις, διασπασίς, θείσις, τυπος,
σχῆμα, κλίμα.
Ρυσαζω.
Πολλὰ ρυσαζέσκεν ἔξ περὶ σῆμ' ἔταρσι. Il. ω.
755.
S Y N. Ἐλκω, ερυω, ρυσαζω.
Ρυσαγμα, Ρυσακτός.
Ἐμῶν ἑκατι δυσγαμῶν ρυσαγμάτων. Lyc.
1089.
—Ὡδε παθοὶ ρυσακτός ἐξ αλεγεινῆς. Od. σ.
223.
S Y N. Ἐλκισίς, ἐλκυσμός, ἀρπαγματός.
Ρυτά τὰ,
Ρυτὰ χαλαίνοντες.—Hes. α. 308.
Ἐκ δὲ ρυτὰ ριπίασκεν.—Ath. I. 10.
Ρυτῆρ.
—Ἐν δὲ ρυτῆρσί ταυρσθεν. Il. π. 475.
Σπευδεν ἀπαὶ ρυτῆρος.—Soph. Oed. C. 955.
S Y N. Ἰμάς, μῖα τὰ, χαλινός.—ρυτῶρ. ἐλ-
κυσίη.
Ρυτιδφοῖος.
—Καὶ ρυτιδφοῖον σῆμα επομφαλίον. Ep. I. 6.
Ρυτιος.
Φαῖσόν τε, Ρυτιόν τε, πολὺς εὐ ναιεταώσας. Il.
ε. 648.
Ρυτίς.
Ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ρυτιδῶν ὅσας ἔχει; Ar.
Pl. 1052.
S Y N. Ρυσημα ρυσσοτής.—ἀσθενεα, γῆρας.
—σπίλος.
Ρυτὸς.
Ρυτοῖσι λαεσσι.—Od. ξ. 10.
S Y N. Καταρρυτος, ρευτικός, ἐλκυστικός, χρω-
νευτός.
Ρυτῶρ.
Χρυσῶν ρυτῶρα τοξῶν. Ar. Th. 113.
Πορφυρεὸν χαιτάς ρυτῶρα κεκρυφαλόν. Ep. Suid.
S Y N. Φυλαξ, σωτήρ.—ρυτῆρ. ἐλκυστικός.
Ρυω, Vid. Ρεω.
Τῆς δ' ἐπεὶ ἐκ μελαν αἵμα ρυή, λιπε δ' ὄσέα
θυμός. Od. γ. 455.

- ΡΩΓΑΛΕΟΣ, Ρωγός.
—Χιτῶνα—Χαλκῶ ρωγαλίον.—Il. ε. 417.
Ρωγάδας ἐς πेत्रας.—Theoc. 24. 93.

- S Y N. Δισχισίμενος, διερωγῶς.—διερω-
γῶνα.—πολυρωγῆς, σποραγῶδες.
Ρωγμός, Ρωχμός.
Κ' ἄ λιθος ἐς ρωγμὸν κοιλαίνεται.—Bion.
Ρωχμός ἐν γαίῃ.—Il. ι. 420.
S Y N. Ρωχμὴ, εἴξις, εἴγμα, σπή, σχος,
σχισίς, διασχισίς, σχισμα, τμήγος, λανισ-
μα, ἀναρρώγες.
ΕΡΙΓΗ. Βαθυκόλιος.
Ρωμαίικος.
—Ἐὶ Ρωμαίικως δὲ καλεῖται.
Αὐτος ἀν εἰδεις, Ρωμαίικώτατος ὢν. Ep. I. I.
Ρωμαίοι.
Ἦλθε καλίσσαντων Ρωμαίων χαλκοχιτανῶν;
Call.
—Λαὸν Ρωμῆς ἐπ' αλοφοιο. Ep.
S Y N. Αὐσοῖοι.
Ρωμη.
Ρωμῆν τιμῆσσαν, ἐμῶν μεγν οἶκον ἀνακλῶν.
Μιτῆρα πασαῶν πολιῶν, ἀφειδὸν εἰδελθόν. Dion.
355.
ΕΡΙΓΗ. Ζαθεὶ, ἀτρομος, ἐπ' αλοφος, καρ-
τεροθυμοί, θαρσαλεα, μεγαλοκρατῆς, μεγαλή,
ὕψαυχεος, Αὐσῶν
Μαινας ἐχιδνοχάρης—
Θηλυγενῆς, ἀδίκότες, κακὴ πολι, δυσμορε πα-
σαν.
Αἰ, Αἰ, παντ' ἀκαθαρτε πολι Λατινίδος ἀμς.
—Πανοδυρτε, κακὴ πολι, κῆμον εχουσα.
—Πεδν Ρωμῆς εἰρήηλε.—Βαβυλων. Sibyl.
—Πολν βασιληίδα πασεων. M. Maf.
Ρωμη παμβασίλεια, τεον κλεος ἐποτ' ολῆται.
Ασυ Ρεμοιο.—θρονος ζαθειο μελαθερ —
Πατρης φρομιοιον ερανῆς.—Ep.
Χαῖρέ μοι Ρωμα θυγατρῆ Ἀρης,
Χρυσεομιτρα, δαίφρων ἀνασσα.
Σεμον ἀ ναιεις ἐπι γῆς Ολυμπον
Αἰεν ἀθραυσον. κ. λ. Erinn. ap. Stob.
Ρωμη.
Ρωμῆν θεῶ τιν' ἐσχ', ὄν ε καταισχυῶν. Eur.
Or. 1174.
S Y N. Ρῶμα, δύναμις, ἀλή, ισχύς;
Ρωμαλεος.
Ρωμαλεαί—νεοτήτες. Ep.
S Y N. Ἰσχυρός, ἀλκῆσις, ὑγίης, γενναῖος.
θρασύς.
Ρωμημι, Ρωω, Ρωμοι.
Χαῖται δ' ἐρρωντο μετὰ πνοιῆς ἀνιμοιο. Il. ι.
367.
S Y N. Κινεω, σῆω, σπιδάζω, επαιγομαι.
Ρωπηῖον. (ο συνδενδρος τοπος.) Vid. Ρῶψ.
—Φερητον ἀνα ρωπηία πυκνά. Il. ν. 199.
Τετό τε ρωπέον ολιγοξύλον. Ep. Suid.
Ρωπικός.

Ρωπικός.

Α μπιτρ. ζών τον Μικυθον, οἶα πενιχρά
Βακχω δαρείται, ρωπικά γραφόμενα. Ib.
S Y N. Ευτελής, αποβλητός, φαύλος, ετι-
δαίος.

Ράψ.

—Σπασαμν ράψς τε, λυγες τε. Od. κ. 166.
S Y N. Φρυγανον. ρωπίον.—Χθμαλάφουτά.
E P I T H. Δασεία, χλωρά.

Σ ΑΒΑΖΙΟΣ.

Κλυθι πάτερ Κρόνυ ἤε Σαβαζιε, κυδίμε δαί-
μον,

Ὁς Βακχον Διόνυσον ἐριβρομον εἰρασιωτην
Μηρῶ ἐγκατεράψας, ὅπως τίτελεσμένος ελθα
Τρώων ες πγαθεον παρ' Ἰπταν καλλιπάρηον.

—Μακαρ Φρυγίης μέδων, βασιλευτατε πάν-
των.—Oph. H.

Σαβαι

Αυτὰρ Ερυθραίης πλευρὸν καιοῖσι θαλασσης
Μινναίοι τε, Σαβαι τε.—Dion. 959.

Σαβακαί.

Τρυγονιον, Σαβακῶν ἀνθεμα Σαλμακιδων. Ep.
1. 3.

Σαββατον.

—Απρηκτοιο δρομος ἐβδομος ἡός. Nonn.

S Y N. Η ἐβδομή, σαββατισμός, καταπαυ-
σις, ἀναπαυσις.

Σαγξαριος.

—Εσρατωντο παρ' οχθῆς Σαγξαρίοιο. Il. γ.
187.

Σαγξαριε, κρατερῆσι ρόας ἀψίσι πῶδηθεις, Ep.
1. 4.

Σαγή.

Τοιαῦτ' ἀλυων ταῖς ὑπερκομποῖς σαγαῖς. Aefc.
S. T. 397.

—Παντελῆ σαγην εχων. Ib. Ch. 558.

S Y N. Ὀπλον, σαγμα.

Σαγηνεύς, Σαγηνευτῆς.

Ἰχθυσι ληϊσῆρα, σαγηνέα, χηραμοδυτήν. Ep.
1. 3.

—Σαγηνευτῆρες ἐθικαν

Δῶρα παρακταίης, σοί, ταδ' ἀπ' ὠφελίης. Ib.

S Y N. Σαγηνευτῆς, ἰχθυοθηρητῆρ, ἀλιεύς.

Σαγηνεω, Σαγηνεω.

Και σαγηνεύσαν φιλοτατα.—Sapph. 6.

S Y N. Εἰσαγηνεω, ἀγχιγρευομχι, περιβαλλω-
εμπλεκω. θηρεω, αλιεω.

Σαγηνόβολος.

—Και μογερῶν πῆσμα σαγηνόβολών. Ep 1, 6.

Σαγμα.

Καλλιτα τευχη δ' ἐν καλοῖσι σαγμασιν. Eur.
Andr. 617.

S Y N. Ὀπη (τῶ ὄπλι.) ἐπισαγμα.—καιθη-
λία τῶ.

Σαθρός.

—Της λογος εἶναι σαθρός. Eur. Hec. 1197.

S Y N. Ἐπισαθρος, πολυσαθρος, ἀσθενής, σα-
πρός, μυδαλός, χαλαρός, μαρασμάδης, βλεν-
νώδης, παλαιός, μαλακός, ὑπερακμος, ευρωδής,
ετιδάπός, φλυαρός.

Σαινῶ.

Ὡς δ' ὅταν ἀμφὶ ἀνακτα κυνὲς δαίτηθην ἰόντα
Σαινῶσι.—Od. κ. 217.

Ουρῆ μιν ρ' ὄγ' ἔσθινε, και κατα κάββαλεν ἀμφῶ.
Ib. ρ. 302.

S Y N. Περισαινῶ, προσσαινῶ, ὑποσαινῶ, κο-
λακνεω, ὑπαικαλλῶ. σην. τινασσω. θωπευῶ.
ασπαζομαι. σαλευομαι.

Σαιρω.

—Η δ' ἀπλητὸν σεσαρχα Εἰσηκει.—Hef. α. 268.

Καί μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρῶς,

Ουματι μειδιῶντι.—Theoc. 7. 20.

S Y N. Σαρω, παρασαρῶ, κορεῶ, καλλυνῶ,
κοσμῶ—τριζῶ, χάινῶ, εκχάινῶ.—δυσχεραίνῶ.

Σακκι.

Τόξα Σακκι φεροντες, ἃ μικέτις ἄλλος ελεγχοι
Τοξευτῆς' ε γάρ σφι θεμισ ἀνεμωλια βαλλεν.
Dion 750.

Σακισπαλος.

—Ὀν εχεσκε σακισπαλος ἰππῖτα Τυδεύς. Il.
ε. 126.

Σακισφόρος.

—Αιαντι τῶ σακισφορῶ. Soph. Aj. 19.

S Y N. Ασπιστῆς, ὄπλοφόρος, πολεμικός.

Σακκινός.

—Και σακκινον εσθος. Niz.

Σακκος, Σακος.

Κῆπητά γ' ἐς τον σακκον ὦδ' εσθαινετο. Ar.
A. 745.

Σ Α

—Ουκ ἀθήσῃς τον σακον. Ib. 822.
—Και μίση σακον προς ταῖν γυνθων ἐχκοκ. Ib. Ecc. 498.

SYN. Μαρσιππος. Ξυλακίον, σακτας.—πω-
γων.

ΕΡΙΤΗ. Ερυμνος, τερμνος.

Σακος.

—Σακος δ' ἀνεδέξατο πολλά. Il. ε. 619:

SYN. Ασπίς, θυρεός, θύρις. ὄπλον.

ΕΡΙΤΗ. Αμφιβροτον, ἀρραγες, ἀρρηκτον, ἀσφραγιστον, αἰθλον, βορον, δινωτόν, ευδινητον, δεινόν, ευκυκλον, ευρύ, κοίλον, κείνοπηγές, ιτείον, θόδν, μελαιδέτον, ποικίλον, προθε-
λυμνον, πολυρινον, πανακίον, πεπαλαγμέν-
ον, πυκα ποικτόν, τροχόν, τετραβορον, τε-
τραβελυμνον, χαλκιδέτον, χαλκῆρες, σκενόν.
Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος σακος βελας αἰθερ' ἴκανε
Καλε δαιδαλεα, —

—Σακος, πύτε πυργον,

Χαλκίον, ἐπιδρονον. —

—Σακος μεγα τε σίβαρον τε. Hom.

—Εν χαλκικατω

Σάκει, κυκλωτῶ σωματος προβληματι. Aesc.

Σακίος. Vid. Σακκος.

—Ταῖθ' ἠγίζεν ἐς σακίαν τινα. Ar. Pl. 681.

Σακτορ.

—Αἶδε σακτορι.—Aesc. Pr. 927.

Σαλαμανδρεος.

Και σαλαμανδρεον δολιον δακος, αἰέν ἀπεχθής.
Nic.

Σαλαμβη.

Τραμπισ δ' οχησει, και Φερεκλεισ ποδεις

Δισσας σαλαμβας. —Lyc. 98.

SYN. Θυρα θυρίς, φωήρ, φεγίτης, φανοπ-
της.

Σαλαμῖς,

Χαῖρι, Θιά, Σαλαμῖνος ευκίμεντις μεδεσσα.
Hom. IX.

ΕΡΙΤΗ. Αλιερεφής, αγχιαλος, αμφιρυτος, πελοθρέμων, ευκλιρος, μελισσοτρόφος.

Ὡ κλεινά Σαλαμῖς, σὺ μὲν πε,

Ναιεις ἀλιπλαγκτος ευδαιμων

Ἠᾶσιν περιφαντος αἰεί Soph.

Αἰαντος πολισ, ορθωθῆτα ναυταις. Pind.

Σαλαμῖνος.

Σαλαμῖνος γάρ ἐσιν ὦ ξυτημ' ἐγώ. Ar. Ecc.
38.

Σαλευω, Σαλασσω.

Λαβρωσ σαλευων πᾶν τρικυμῖα πεδον. Lyc.
475.

Και σαλευη πολισ. Eur. Rh. 248.

—Σατυρον σεσαλαγμενον οινῶ. Ep. 1. 6.

SYN. Απασαλευω, διασαλευω, παρρασα-

Σ Α

λευω, παρρασαλευω, ανακινω, δοκω, σεω, σα-
λαω.—αποσαλευω, επισαλευω, κυμανομαι, τα-
ρατσομαι.—ζαω, διαγω.—βυλευομαι. ερον-
τιζω.

Σαλην

—Βαθυκυμνος ευγυθι Σαλημ. Nonn.

Σαλμυθισιος

Τραχηία ποντι Σαλμυθισια γναθος

Εχθροξενος ναυτησι, μητρεα νεῶν. Aesc. Pr.
726.

Σαλμωνῖς.

Ἵπερ Σαλμωνίδος ακρης. Ar. 1693.

Σαλμωνεύς.

Ἠ φατο Σαλμωνῖος αμυμονος ευγονος εἶναι. Od.
λ. 235.

Και θρασυμηδης Σαλμωνῖ. Pind P.

—Εἰμι δ' εκεινος

Σαλμωνεύς βρονταις ὅς Διδος αυτεμανη. Ep. 1. 4.

Σαλος.

—Μ' ὡς εἶδον ἐκ πολλῶ σαλε

Ευδοντ' ἐπ' ακτης. —Soph. Ph. 274:

SYN. Αλημ.—κίνημα. πονος, ταραχος, κλυ-
δον, φροντις.

ΕΡΙΤΗ. Φαινιος.

Σαλπιγξω, Σαλπιζω

Αμφι δὲ σαλπιγξεν μεγας ερανός. —Il. φ. 388.

Και τοτε κωνοτες μεγας σαλπιγξας εχοντες
Δεινόν εσαλπιζον πολεμη κλυπον. —Hom. B. 200.

SYN. Διασαλπιζω, βυκαυζω, περιηχλω, κη-
ρυτσω.

Σαλπιγξ.

—Οτε τ' ιαχε σαλπιγξ. Il. σ. 219.

SYN. Βυκαυη.

ΕΡΙΤΗ Αελληεσσα, βαρυδ'υπος, βαρυ-
οθαγξος, βρονταια, ερισθειής, διακτορος, ἦδ'υ-
θρος, λαλος, διερα, ευρεκυσμοιος,

Πειοικη, Ποσειδῖος, Τυρσηνικη, Πελασγιός.

Κλαζει δε βριθεσα σαλπιγξ,

Αρει κρεκισα θυρα. Lucian.

Επειλαθε σαλπιγξος ανεδραμε κωρανος ηχω.

Apollin:

—Πολεμων αυγελτρια βαρβαροφανος. Sibil.

Αυγελος ἰσμινης.—π'ολομοιο παραυγελος Nonn.

Σαμαρηα.

—Δι' ευδ'ου Σαμαρηας. Nonn.

Σαμαρεῖτις.

Δευρ, γυναι Σαμαρεῖτι. —Ib.

Σαμη. Σαμια, Σαμος, Σαμοθρακη.

Δελιχιάν τε, Σαμη τε. —Od. ι. 24.

—Χώ ταν Σαμιαν καταβοσθων. Theoc. 15. 126.

—Ἠδ' οἱ Σαμον αμφενεμοντο. Il. ε. 634.

—Ἠδ' αναλιαν Σαμοθρακη. Orph. 29.

ΕΡΙΤΗ.

ΕΡΙΤΗ. Ζαβή, παιπαλοεσσα, ελαιφύτος, ὑψηλή.
 ΡΗΗ. Σαμον ασυ Νυμφων. Ανασ.
 —Θρηϊκή τε Σαμος, Κορυβαντιον ασυ.
 Και Σαμος ἱμεροεσσα. Πελαγίδος ἑδρανον Ηρης.
 Dion
 —Ηε Σαμον δυσχεμερον, αἱ τ' ἐνὶ κολπῷ
 Θρηϊκίῳ—Nic
 Τψῆ ἐπ' ἀκροτατις κορυφῆς Σαμου ὕλισσις
 Θρηϊκίης.—Hom.
 Σαμυθηξ
 Θῶκε θεοῖς. Σαμοθραξί—Call. Ep. 24.
 Σαμυθα, Nom. Pl.
 —Κεκερυθαλον τόνδε λαβῶν Σαμυθας,
 Διδιδαλέος τε γάρ εστι, και ἀδ' ὄ τι νεκταρος οὔει.
 Ep. Suid.
 Σαμοφρας.
 —Ουθ' ὁ Σαμοφρας. Ag. N. 122.
 ΕΧΡ. Ο σ' εχων περὶ τον μηρῖν.
 Σανδαλον, Σανδαλίσκος
 Αβλαβως ὑπὸ ποσσιν εδῆσατο σανδαλα κῆφα.
 Hom. M. 84.
 —Τόνδε τον σανδαλίσκον—Ag. R. 408.
 ΣΥΝ. Σανδαλιον, εντροπίδες, ὑποδηματα.
 Σανδαλα μεν τα ποδῶν θαλπίηρια—Ep.
 Σανιδιον,
 Και σανιδια, κάμφοριδια, Ag. P. 201.
 ΣΥΝ. Δελταριον, πινακιον, σχεδαριον.
 Σανίς, Σανίδεις.
 —Ουδε πολησιν
 Ευρ' επικεκλιμένας σαιίδας—Il. μ. 121.
 Η δ' αρ' εφ' ὑψηλῆς σανιδος βῆ,—Od. φ. 51.
 ΣΥΝ Πιναξ, δελτος.
 ΕΡΙΤΗ Κοληται, κληϊσαι.
 Δικλιδας ευτυκτοισιν αρηρομενας σανιδισσι.
 Apollin
 —Σανίδες τ' ἐπὶ τῆς αραιυῖαι
 Μακραί, εὔξεσοί, εξευγμέναι εφρονται. Hom.
 Σαος. Vid. Σαος.
 —Σαωτερος ὡς κε νεκη. Il. α. 32.
 Σαοφροσυη. Vid. Σαοφροσυη.
 Και τε χαλιφρονεοντα σαοφροσυης επιβησαν.
 Od. φ. 13
 Σαοφρονω. Vid. Σαοφρονω.
 Ην δε σαοφρονης, αογυρός εμι μονον. Ep.
 Σαοφρων. Vid. Σαοφρων.
 —Ουκ αν με σαοφρονα μυθηταιο. Il. φ. 462.
 Σαω. Vid. Σαζω.
 —Συ δε ορασαι, ε με σαωσεις. Il. α. 83.
 Σαπρῶς, Vid. Σαβρῶς.
 —Γερων ἄν και σαπρῶς. Ag. P. 607.
 —Μετὰ τάνθαδ' εφρηνης σαπρῶς. Ib. 553.
 —Φυλατῆς δ' ὡς σαπρῶν το σχοιόνον. Ib. V.
 1334.

Σαπρῶς
 Παντη δ' εν ποτῆρσιν ὑπὸ φλεβες ὠδινασί
 Χρυστης κυανῆστε καλήν πλακα σαπρῶροιο.
 Dion. 1105.
 Σαπρω.
 —Σαπρῶ παρθενον ἀδυφρονον. Ανασ. 200.
 Λεσβιαδων Σαπρῶ κοσμον εὔπλοκαμον.
 —Σαπρῶς τ' Αιολίδας χαριτες.
 Μνημοσυαν ἔλε θαμβος, ὅτ' εκλυε τῶς μελιφῶνῃ
 Σαπρῶς.—της λυρικῆς—
 Σαπρῶ, χρυστην χερσῖν εχουσα λυρην.
 Περιεὶ δε μελισσα λιγυθρῶς, εζετο Σαπρῶ
 Λεσβιας ηρεμια* μελος δ' ευῖμον ἴφαιην
 Σιγαλαεις δοκεσσεν αγαφαμενη φρενα Μυσαις.
 Ταυ Μιτυληναιαν—Πιριδα—αιδοπόλου.
 Αι δε σοφαί κεινης ρησις ἀθανατοί. Ep
 Σαρα
 Σαρρας ὑψιτοκοιο γινον, ριζαντε γενεθλης. Ναζ.
 Σαραγῆς, Nom. Pl.
 Φασίς τ' ευρυμενης, ακαλαρρατης τε Σαραγῆς.
 Orph.
 Σαραπις, Σεραπις.
 Ενθαδε παιδιευετιν ὅσοις κεχολῶτο Σαραπις.
 Τῶισιν απ' ελομενης μινίδος αρχομενοις. Ep. I. 1.
 Σαρδαναπαλος.
 —Τις ὁ Σαρδαναπαλος ἕτοσί; Ag. Av. 1022.
 —Νινω μεγαλης βασιλευων. Ep
 Σαρδανιος (γεγλωσ) Σαρδονιος, Σαρδωνιος.
 —Μεθῆσε δε θυμῶ
 Σαρδανιον μεγα τοῖον,—Od. υ. 302.
 —Η δ' εγελασσε
 Χαλεσιν, εδε μετωπον εφ' οφρυσι κυανησιν
 Ιαυηι—Hom.
 Σαρδονιον μειδημα γελασσετε,—Sib. I. 1.
 Σαρδονιον κατα κῆμα—Theoc. 16. 86.
 Σαρδεις.
 Και πολυχρυσσοί Σαρδεις. Aesc. P. 45.
 Σαρδηνη.
 Ναιετε Σαρδηνης ποδα νειατον ὑψικομοιο. Hom.
 XXXIV.
 Σαρδιον.
 Σαρδια δ' αἰματοεοντα—Orph. L.
 Σαρδιανικον.
 Ινα μή σε βαψω βαμμα Σαρδιανικον. Ag. Av.
 112.
 Σαρκαζω.
 Γλισχροτατα σαρκαζοντες, ὡσπερ κυνιδια.
 Ib. Pa. 481.
 ΣΥΝ. Σαρκιζω, περιταρκιζω.—εξισχυω. ατο-
 γεω—απομυκίζω. επιχλευαζω. διασαρδανίζω.
 Σαρκινος
 Ελπις τῶν ὑπνῶν ζατεῖ τον σαρκινον ιχθῶν.
 Theoc. 21. 66.
 * 5 B

Σ Α.

- ΣΥΝ. Σαρκικός, σαρκώδης, ευσαρμος, κατα-
σαρκος, πολυσαρκος, μεγαλοσαρκος. βαρυζωνος.
κρεώδης.
- Σαρκοδανής.
Ἦν χρενος, ἠίκα φῶτες ἀπ' ἀλλήλων βιον εἶχον
Σαρκοδαῖη.—Orph. Fr.
- Σαρξ.
—Πολλοὺν δε διηρυσε σαρκὸς ὀδόντι. Od. τ.
450.
—Σαρκὸς δε περιτρομεῖτο μελεσσίν. Ib. σ. 76.
- ΣΥΝ. Κρεας —μυῶν —σώμα, —βροτός.
ΕΡΙΤΗ. Απαλή, βαρεῖα, ἐχεινίς, ἐρισθενής,
ζέικσα, ἐρωτοτοκος, λιποχρεός, μαλακή, τα-
λαίνα, χλωρά, σκιοειδής.
—Το δε οἱ μελαν εἰσεται αἷμα
Χιονεας κατὰ σαρκός, —Theos.
Στεναχῶ δ' ὑπὸ σαρκὶ παχεῖη.
Τὴν γε σοροὶ καλεεσι νοσ ζοφον.—
Σαρκὶ ποος κρατερῆ ἐσπεται κκ εθελων.
Σαρξ ὀλοῖ παθεαν ριζα πολυσχιδεων.
Βεβόσσε. ἰλιόσσαι πῆδη, βριθόσσαι μολιβδῆς.
Πνευματι και πολὴν δυσμορε. κακοφραδῆς. Naz.
- Σαρον, Σαρρος.
Ἀσεριμ, ποντοιο καιδὸν σαρον, —Call. 4. 225.
—Σπογγον και σαρον ενὺ: εχων. Ep.
ΣΥΝ. Κορηθεν, κορημα, καλλυπτρην, σαρω-
θρον.—
- Σαρίω. Vid. Σαίρω.
- Διπλὸν μεταξὺ χοιραδων σαρκμενον. Lyc. 389.
- Σαρπηδων.
— Τὴν ἐν Σερπηδαία μπιετα Ζεὺς
Ἔρσεν ἐπ' Ἀργεοισι λεονθ' ὡς βυσὶν ἐλιξιν. Π μ.
292.
Σαρπηδοντος ἐταῖρον—Ib 379.
- ΕΡΙΤΗ. Δῖος, ἀντιθεός, χαλκοκουρυσς,
Λυκίος. Διδς ὑός.
Σαρπηδὸν Λυκῶν βελιφόρος.—Hom.
Ἰσατο Σαρπηδὸν Λυκίων προμοσ' ἠνορη μὲν
Φρικτος ἐνν' ἀπαλοῖς δε νεοτρεφεσσιν ἰελοῖς
Οἶνοπος ἀερα χαρσασσε γενειάδος' κ. λ. Ep. I. 5.
- Σαρπηδονιος.
—Σαρπηδονίαν ὄθι πωτρην
Κλεισιν, ποταμοῖο παρὰ ροον Εργυνοιο. Ap. I.
216.
- Σαρωνίς.
—Τὴν μὲν Σαρωνίδα κικλησκεισι. Dion.
- Σαρωνίς.
Ἡ πολλὰς εουπερθε σαρωνίδας ὑγρὸς Ἰαῶν
Ἠερην.—Call. I. 22.
ΣΥΝ. Δρύς.
- Σαταν, Σατανᾶς. Vid. Δαχιμων, Διαβολος.
Τιττε. Σαταν κακομητι, τον ἀθλιον εἰς πυρὰ
βαλλεις; Cyt.

Σ Α

- Πρᾶτος ὑπὸδρα ἰδὼν Σαταταῖς, βροτολογός,
απηνής. Dolfc.
- ΕΡΙΤΗ. Κακοεργος, πικρός.
- Σατινη, Σατινον.
Πιπσαι σατινα και ἀρματα πικίδια χαλκῆ;
Hom. V. 13.
Θηρῶν ὄττε ζυγιοῖς
Ζευξ' εἰς ἀν' θεᾶ Σατιναν, Eur. Hel. 1327.
ΣΥΝ. Ἀμαξια.
- Σατινοῖς.
Ναῖε δε Σατινοεντος εὔρρηταο παρ' οχθας
Πηδασον αιπεινν.—II. ζ. 34.
- Σατινος
Σατινον ετασε δερὶ—
Ἠροπιδην, ὄν ἀρα τιμψη τεκε Νηῖς ἀμυμην
Ἠνοπι βεκολεοντι παρ' οχθας Σατινοεντος. II.
ξ. 443.
- Σατυρος.
Συντροφος ευασαις, αἰγοποδης Σατυρος. κ λ.
Ep. I. I.
ΕΡΙΤΗ. Σκιρτοποδης, δειλαιος.
- Σατυροι. Vid. Σιληνος
Σατυρων παρος αντροῖς τουδ' ὄμιλον εἰσοσῶ. Eur:
Cyc. 100.
- ΕΡΙΤΗ. Ἀρεμανῆς, ἀπὸλομοι, ἀσιδηροί,
ἀλλοφυῆς, ἀλλοποδες, γλυκοποται, βυκερασι,
δυσμορφοι, θηροτυποι, θρασυκαρδιοι, ἐραμα-
νῆς, γυναιμανῆς, λασιοι, κερσέντες, ευκίρακοι,
λυσσασι. μυσιπόλοι, ερεσσίδμοι, πωλυγαμοι,
ποθοβλητοι. κυβισηπτες, ἠμφογενῆς, ταυρωπί-
δες, ταυραφυνει, σκυιροντες, φιλοπαιγμονες,
φιλοκερτομοι, φυλακτῆρες, φιλομοχθοι, φρισ-
σοντες, δασυερνοι, μετεχαρμη.
Και Σατυρὸς φιλομοχθος εχων ἀγελασον οπαπῆν.
Πασα γονη Σατυρων θρασυκαρδῖος, εν δε κυ-
δοιμοῖς
Παντες ἀπειλητῆρες, αἰὲ φευγοντες Ενωθ'
Νοσφι μοδοιο λεοντες, ἐνὶ πῆλεμοις δε λαγωοί.
Και βοδς εἶδος εχ' οσι, και ἀνδρομειο προσωπα.
Nonn.
- Θυτιδανων Σατυρων και ἀμηχαλοεργων. Hel.
Σατυρίσκος,
—Το τοι γενοσ η Σατυρισκοῖς
Εγξῆθεν, η Πανεσσι κακοκραμοισιν ἐρισδεις.
Theos 4. 62. 40.
- Σαυλομοιαι.
—Αοιδαῖς βαρεῖτων σαυλεμμοι. Eur. Cyc.
ΣΥΝ. Διασαυλομοιαι, τρυφαω, θρυπτομοιαι,
αβρυνομοιαι, ορχεομοιαι, ἀβρῶς, σαυλὰ βαιειν.
- Σαυλος.
Σαυλὸς ποσὶν βαινευσα.—Hom. M. 28.
ΣΥΝ. Ἀβρῶς, τρυφερός, κῆφος, ἠσυχος.

Σαυρομαται.

Σαυρομαται.

—Και ἐθνεα Σαυροματαων,
Εσθλὸν Ἐνωαλιε γενος Ἀρεος.—Dion. 633.

Σαῦρος, Σαῦρα.

Ἀρίκα δὴ και σαῦρος ἰφ' αἵμασιαῖσι καθυδεδί.
Theos. 7. 22.

Σαῦρὸν τρι τρι-φασα, καλὸν ποτον αურიον οισῶ.
Ib. 2. 58.

SYN. Χλωροσαῦρα.—χαλκίς οριομαχος.

Σαυρὸν δὲ λοιπον ἐμφερὴς ἐγένετο.

Ἐρπυσμον δὲ τῆτο το ζῶων γενος,

Ὅν εἰ τεμοί τις, και διασπασοι μεσον,

Ἐλκει μεν αὐτῆ συν κλονφ τα τμηματα,

Συνηρχεται δὲ και παλιν τα λειψανα. Suid.

Σαυρωτήρ,

—Ἐγχεα δὲ σοῖν

Ὀρθ' ἐπὶ σαυρωτήρες ἐηλατο.—II. κ. 153.

SYN. Κροσφοσ. σύραξ —το ἀντικειμενον τῆς
ἐπιδορατίδος σιδηριον.

Σαφά, Σαφῶς, Σαφηνῶς.

Ουδέ τι πω σαφά ἰδμεν ὅπως εσαι τάδε εργα.
II. ε. 252.

Ἀνὴρ κατοικεῖ τέσδε τυς τοπικς σαφῶς. Soph.
Ph. 40.

Μὴ ποτ' ἐταινεσσῆς, πρην ἀν εἰδῆς ἀνδρα σαφην-
ῶς. Theos. 957.

SYN. Φανερῶς, ακριβῶς, λαμπρῶς, τρανῶς,
ἀναφανδόν, ἐναργῶς, εὐδηλως, γνωριμωσ, ἐμ-
φανῶς, διαφανῶς.

Σαφηνια, Σαφηνια.

—Και σαφηνια λογη. Aesc. S. T. 67.

SYN. Καταφαταια, ἐναργεια, τρανοτης, ἐρ-
μηνια, λαμπροτης.

Σαφηνίζω, Σαφηνιω.

Τοσῶτον ακρῶ σοι σαφηνίσαι μονον. Ib. Pr. 622.

—Τῆτο δὲ σαφηνιῶ. Ib 225.

SYN. Σαφω, Διασαφῶ, ἀποσαφῶ, Διασα-
φηνίζω, ἐκδηλω, δηλω, ἐρμηνευω, ἐξηγεομαι,
ἐξάπλω, Διανοιγω, Διαφαινω, ἐμφαινω φατε-
ρω, ἐπιπρηνίζω, διευκρινεω ἀνακαλυπῶ.

Σαφηνῶς, Σαφηνῶς.

—Τι φωνῆς; σαφηνῆ. Soph. Tr. 909.

—Σαφῆς δ' ἐκ οἶδα νοῖσαι. Hom. M. 208.

SYN. Ἀριδιλος, ἐναργῆς, φανερῶς, εὐφραδῆς,
διευκρινῆς, ἀληθῆς.

Σαω, Σαωζω. Vid. Σωζω.

Ἀιχημητής γαρ ἀνὴρ γῆν τε και ἀσυ σαι.
Theos. 866.

—Σαωσῆ δὲ νικτὶ καλυψας. II. ε. 23.

Σαωτήρ. Vid. Σωτήρ.

Ἀλλά οἱ ἐκ μοιριων τις οφειλομενος θεὸς ἄλλος
Εσὶ, σαωτήρων ὑπατον γενος.—Call. 4. 166.

Σ BENNYMI, Σβεννυμῶ.

Παντων ἀθρωπων σβεσσαι μενος.—II. ε. 621.
SYN. Ἀποσβεννυμι, κατασβεννυμι, ἐξα:

λεφω, παυομαι, συνεχω, ἐπεχω.

—Κατασβεσσαι ἀναπῶμεννι φλογα πυρσῶ,

Δῶμα περιρραίνοντες ἀλεξικακοισι ρειθροισ.
Nonn.

Σ Ε

Σ ΕΒΑΖΟΜΑΙ, Σεβίζω, Σεβίζομαι. Vid. Σεβῶ:

—Σεβασσατο γαρ τόγε θυμῶ. II. ζ. 167.

Και σε λιταις σεβιζεν. Soph. Oed. C:

1627.

Ἀλλά μιν ἐπαγγλον τὶ σεβίζομαι.—Call. 4. 247.

Σεβας, Σεβασμός.

—Σεβας μ' ἐχει ἐσοροωντα. Od. γ. 123.

—Σεβας δὲ σε θυμὸν κισθω. II. σ. 178.

Σεμνοῖς Μεσοπολις χαιραν ὄσοις τε σεβασμοῖς;

Orph. H.

SYN. Σεβασις, προσκυνητις, τιμῆ, ἐκπληξίς,
αἰδεσις, αἰδῶς. Σαῦμα, τὸ σεβασμιον.

Σεβασμιος.

—Το σεβασμιον ἀθρωποισι. Orph. H.

SYN. Σεβασός, σεπῆς, θεοσεπῆς, σεμνός,
γερὰρός, ἱερός, ἀξιοπρεπῆς, θεοπρεπῆς, ἀπα-
βλεπῆς, αἰδεσιμος, τιμητῆς, προσκυνητῆς.

Σεβω, Σεβομαι.

Κακὸς γὰρ ἐσὶ μη σεβων τὰ δεσποτων.

Και συγχεγηθε, και ξυνωδινει κακοῖς. Eur. Hel.
732.

—Ὅν νυ σεβεσθε; II. δ. 242.

SYN. Σεβαζομαι, αγαζομαι, προσαιδεομαι,
αἰδεομαι, θεραπευω, προσκυνεω, προσευχομαι,

τιμαω, θαυμαζω, ἐντροπιομαι, εὐλογεω.

Δεμαλέος δὲ σεβην καθαρὸν προσπίυχομαι ἱρόν.
Apollin

Οἶδε θεὸν καθυχαῖσι νοσ λενυσοιτες οπαπαῖς,

—Υποκλινεσσι λιτησιον αυχένα γαμη.

Μαρτυρον ἱεσιης κυρτωμενον αυχένα καμπλειν.
Nonn.

Σεληνῆς.

Τὴν τιτθην Ἱερων Σεληνίδα.—Er. I. 3.

Σερά.

Σερῆν χερυσαην ἐξ κραιῶθεν κρημασοιτες. II. δ.
19.

SYN. Σεράς, δεσμός, αλυσίς, σχοῖρος, πλεκ-
τὸς ἱμάς.—γενεαλογια.

ΕΡΙΤΗ.

Σ Ε

ΕΡΙΤΗ. Δολιχη, δρακοντια, έλικωδης, ευπλεκτος, πολυπλεκτος πολυσχιδης.
 Σηραιός, Σηραφόρος, Σηροφόρος, Σηρασφόρος.
 —Δεξιόν τ' αηης
 Σηραίων ίππων, έργε τον προσκειμενον. Soph.
 El. 724.
 —Υπο σηραίοις ποσίν έλκυσαν
 Τεκνα, —Eur. Herc f. 446.
 —Τες δ' εξω σηραφορος. Ib. I. A. 223.
 Ζευχθείς ετοιμος ην εμοί σηραφορος. Aesc. Ag.
 851.
 Σηρευω.
 Συν τῶ γερντι δεσμά σερευων βροχῶ Eur.
 Herc. f. 1009.
 S Y N. Επισφιγῶ, συσελλω, καταβροχιζῶ.
 δεσμοῦ.
 Σηρήνις Vid. Σιλαρος.
 Σηρήν, Σηρήνες.
 Αλλά τε Σηρήνες λιγυρή θελγυσιν αιδῆ
 Ημεναι εν λεμώνι—κ. λ. Od μ. 44.
 ΕΡΙΤΗ. Τρωοποιοι, δεσπετιαι, αδιναι, λι-
 γναι, μελιγλασσοι
 Τίς εκ αηδῶν σῆρα, Κενταυροκτόνος
 Αιτωλός, η Κερήτις, αιολω μελει
 Πιση τακῆναι σαρκας ακινης βοράς;—
 Αρπυγιων κλωμαλός τ' αηδῶν Lyc.
 Πτεροφόρος νεανίδες παρθενoi,
 Χθονος κοραι, Σηρήνες. Eur.
 Ειθα δ' εφεζομεναι λιγυρήν οπα γερνυσι
 Κῆραι, αιουσιτος δε βροτων θελγυσιν ακιός. Orp.
 Σηρήνες σινοντ' Αχελωίδες ηδερσι
 Θελγυσαι μολπήσιν, ότις παρ᾽ πῶσμα βαλοίῳ.
 Τας μεν αρ ευειδης Αχελωίῳ ευνηθῆσα
 Γενάτο Τερψιχερη, Μοσειω μια —Apoll.
 Σηριαω.
 —Ασῆρ—ός ρα μαλιστα
 Οξεία Σηριαει, και μιν καλεσ' αιθρωποι
 Σηριου, —Atat.
 Σηριος.
 —Δη γαρ ποτε Σηριος ασῆρ
 Ραιη υπερ κεφαλῆς κηριτρεφῶν αιθρωπων
 Ερχεται ηματιος, πλείον δε τε τυκτός επαυρεῖ.
 Hef. ε 415.
 ΕΡΙΤΗ. Αιθαλοες, αμπελοες, αζαλέος, ασε-
 ροες, Διφιος.
 Ον τε κύν' Οριωνος επικλησιν καλευσι'
 Λαμπροτατος μεν έγ' εσ', κανὸν δε τε σῆμα τε-
 τυκται,
 Και τε φερε; πολλὸν πυρετὸν δελιῶσι βροτοῖσιν.
 Hom.
 —Τον εσπετι δ. φαλέον πῶρ
 Θερμον ακοντιζόντα δ' i' αιθίρος αιθραπαι λαιμῶ.
 —Πυρωτίδος ασερα μαιρης. Nonn.

Σ Ε

Ος δῆ τοί καλός μεν αριζήλος τ' ετιδεσθαι
 Αρτελλει, μηλοισι δ' εν ασπετον ηκεν οίζύν. Ar.
 Ειθα (Σηριος) πυρός φλογεας
 Αφῆσιν οσσαν αυγάς. Eur.
 Σηριος, —Σηριος. Ηλιος —Orph. Orp.
 Σησιχθων. Vid. Ζεύς.
 Σησμός.
 Η σησμόν, η βροτην τιν', η Διός σελας. Soph.
 Oed. C. 96.
 S Y N. Σῆσμα, σῆσις, επανασησις, τιναγ-
 μός, τιναγμα, κηπησις, παλμός, ενοσις, τρομος.
 Μυκηθῶ δ' υπενθην ερεμη σηετο γαμ. Ar.
 —Κλοση σησμοῖο τινατσημει μεγαλοιο. Sib.
 Και δαπεδ᾽ βαθυκολπον απεσυελιζεν οχῆα
 Αιχμαζων τριδοντι θαλασσομεδων Ενοσιχθων,
 Ενδομυχοις ανεμοῖσιν ιμαστομεων κενεων
 Γεοπονοις ανεμοῖσιν επ᾽ κρηνητορι παλμῶ
 Χασματι κηλαινησι σσηρήετα φολάδες αυραι—
 Αυχνηρηῖ δε μελαθρα τινακτορι λυετο παλμῶ,
 Και δρυες ες χθονα απίπνον—κ. λ. Nonn I. 21.
 Σησός
 Ως όγε δε σασός έμα τῆ σῆροφι γινεται. Ar.
 A. 345.
 Σηω, Σηρμαι.
 Σηων ευχηνι, —II. ε 563.
 Σησατο δ' ενή θρονω, ελελιζε δε μακρόν Ολυμ-
 πον. Ib. β. 199.
 S Y N. Ανασση, επανασση, διασση, κατα-
 σση, περισση, ενσση, σθηλια, αιθυσσα, συγ-
 κρηω, συντινασση, συγκλονεω, δονεω, διατα-
 ρασση, ταρασση, κινεω, διακινεω, ωθιζω, συ-
 κορακτεω
 Σηλαγω, Σηλαγεομαι.
 Παρνασιαν δ' ός καταχων
 Πετραν συν πυνκαις σελαγῆ. Ar. N 604.
 Ουμα γαρ αιθίρος ακαματον σελαγῆται
 Μαριαρασιεν εν αυγαῖς. Ib. 285.
 S Y N. Σηλαγιῶ, λαμπω, εκπυροω.
 Σηλαγισμα. Vid. Στεροπή.
 —Σηλαγισματα τῶνδε, Man. 4. 189.
 Σηλαγος.
 Και βαλειν Αλφιον Σηλαγι ηῖν, —II. ε 612.
 Σηλαγηεστις. Vid Απολλαν.
 Σηλατηφόρος, Σηλασοφόρος.
 —'Οτ' αν σελατηφόρος Γερμῆς
 Αμφι Σελινικη σκολισιν λαδριμθα ορηη Man.
 4. 333.
 —Κομοιο σελασοφόρος ασῆρ Christod.
 Σηλας, —Σηλασμός. Vid Τειγωνιζω.
 Νηδς κηιομενης σελας ορθαλμῶσιν ιδεσθαι. II.
 ο 600.
 —Ουκ οσσω; λιπαρὸν σελας, —Theoc. 23, 8.

S Y N;

Σ Ε

SYN. Αυγή, λαμπήδων, φᾶς, φεγός, πῦρ, φλόξ.
 ΕΡΙΤΗ. Αυτοελκτον, αφυρόν, δαιόμενον, δεινόν, γόργωπόν, δικορυφόν, ζειφίρον, ζαρλεγές, ηεροφοίτον, λαβρόν, νεοφεγές, καλλιφεγές, χρυσοφεγές, μετηρόν, καθάρν, παμφαές.
 Σελγη.
 —Και, ἢν ἐπολισσατο λαός.
 Πριν ποτ' Ἀμυκλαίων, μεγαλοτύμος ἐν χθονὶ Σελγη. Dion. 860.
 Σεληναί. (πείματα)
 Φρασον σελήνας τάσδε πυρίνη χλοῆς. Suid.
 Σεληναί.
 —Μη λυρας κήπος
 Ἐσῶ, σελήνας δ' ὠδ' ἐκπληρήμενας. Eur. Alc. 436.
 φρυγῶν τε ζαθεοί σελαναί. Ib. Tro. 1075.
 SYN. Μῆνες, Νουμνίαι
 Σεληνιαζῶ, Σεληναζῶ Vid. Προσηταζῶ.
 —Σεληνιασῶν τενοσοίσι. Man 4. 81.
 Σεληναφῶς.
 —Ἐκίτο γὰρ ἢ μὲν εἰς σεληναφῶς. Ath. I. 13.
 Σεληνη, Σεληνιαία.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐν κρητῷ ἀστρῶ φαεινὴ ἀμφὶ σελήνην φαίνεται κρητρεπεία. —II. 3. 551.
 Χαίρει Σελαναία λιπαρὸν χροῶς. —Theoc. 2. 165.
 SYN. Μηνή
 ΕΡΙΤΗ. Αἰγλησσα, ἀκοιμητος, ἀρωτισος, ἀρτιτοκος, αὐξίφαής, ἀμερσινοος, βοῶπις, δροσοεσσα, διχομησιος, ἐσπερία, ἐλικῶπις, ἐλιξοπόρος, εὐτλοκαμος, εὐῶπις, εὐασερος, εὐκυκλος, εὐτροχάλος, θεοσυτος, κρητομος, κρηάη, λευκοπαρῆς, λαμτρά, κυδίμη, μινυθεσα, νυκτιχορευτος, νυκτιφανής, πηλησιφᾶής, ποθοβλητος, πρωτοφᾶής, πηληθεσα, ποτινια, πολυκεδής, παλιζῶος, παλινοσος, τριφῶής, φρεζῶφος, φαεινή, χαροπή, τροχοεσσα, τελεσσιγονος, ταυροφυής, λατριάς, Τιτινίς, ταυσιτίτης, ραεσφόρος.
 —Σεληνιασις ἐλιμοδρόμος ἀσατος ἀσηρ Min.
 Χαίρει ἀνασσα Θεᾷ λευκωλενε δία Σελήνη —
 Εἴματα ἐσσαμηνή τηλαυγέα δία Σελήνη,
 Ζευξάμηνη παλῆς ἐριαυχίνας αἰγληνεύτας.
 Ἐσομμενος ἀροτερῶσ' ἐλαση καλλιτρίχας ἴππας,
 Ἐσπερῆ, διχομησιος, ὅτε πηληθῆ μεγάρος οἶμος.
 Λαμπροταταί τ' αὐγαί τοι' ἀεζόμενης τελεθῶσιν
 Οὐρανοθεν, τεκμαρ δὲ βροτοῖς καὶ σῆμα τετυκται. Hom. H
 Ω λιπαρῶν δυγατερ Ἀελίη
 Σελαναία, χρυσοκυκλον φεγός.
 Νυκτὸς ἀσεγῆς βλεφαρον —
 Καὶ νυκτὸς ἀσερῶπος σελαναί.
 Χρυσήνιος δαιμων. Eur.

Σ Ε

Εὐετις Εὐδυμιωνος. — Ἐλατρίνα βῶν. — Εὐκεῖρος Θεαίνα — Μαρμαρυγη τροχοεσσα Σελήνης. Nonn.
 Ἀ μὲν κερσεν σελας, πηλησσα εὐο πυρῶς,
 Ἀγείτο σελανα, ποιμὴν νυχίων θεῶν. Synep.
 —Σέ τε νυκτὸς ἀγαλμα σελήνη. Dolsf.
 Ὡς δ' ὅποτε πηληθεσα πυρῶς γλαυκοῦ σελήνη
 Οὐρανὸν αἰγληνεύτα κατεχρυσῶσε προσωφ.
 Οὐκ ὀδ' ὑπὸ γλωχίνας ἀποξυνεσα κρηάης
 Πρωτοφᾶής ὑπὸ μινὸς αἰσαται ἀσχιον ἀχλίη,
 Ἀλλ' ὅτε κυκλωσσα περιτροχον οἰκματος αἰγλήν
 Ἀντιτύπος ἀκτίνας ἀρεκίεται ἡελίω. Τγρη.
 Ἐν δ' ἐσπερον ἐφλέξεν εὐωπίδος
 Σελανας ἐρατὸν φῶος. Pind.
 Νυχίων βασιλεῖα ἀταρτῶν. Apollin — Ποιμὴν
 νυχίων θεῶν. Syn. — Πρὸς βῦσον ἀστρῶν. Aelc.
 Ταυροκερῶς Μηνή, νυκτιδρόμης, ηεροφοίτι,
 Ἐννυχία, δαδᾶχε, κρη, εὐασερε, μινη.
 Αὐξομηνή καὶ λεπτομηνή, θήλυς τε καὶ ἀρσίν.
 Αὐγιπτερά, φιλιππέ, χρονομήτερ, φερκαρτε,
 Ηλεκτρεῖς, βαρυθυμῆ, καταυγχερα, νυχενα.
 Πανδερκῆς, φιλαργυτιε, καλοῖς ἀστροῖσι βρυσσα.
 Λαμπέτην, χαροδῶτι, τελεσφορε, νυκτὸς ἀγαλμα.
 Ἀσραρχη, ταυτεπλ' ἐλιμοδρόμῆ πανοσοε κρη.
 Ησυχία χαίρετα, καὶ εὐροσὺν ὀλβιομοίρω. —
 Oiph. H.
 Σελητιάδης,
 Τίεας Εὐνοιο Σελητιαδαο ἀνακίος. II. 6. 693.
 Σελινον, Σελινος
 Ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακὸς ἰσὺ δὲ σελινε, Od. 9. 72.
 Καὶ θαλλοντα σελινα. — Theoc. 13. 42.
 ΕΡΙΤΗ. Ἀηφυλλον, ἰππῶον, ἐλεθεζεπῆον, εὐοδμον, πολυγυγαμπῆον, χλαρόν.
 P H R. Βοτανα λεοντος. Pind.
 Σελίς Vid. Βιβλός.
 Ὅσσα θεοπνευσοῖς ταῖς δ' ἀνεθῆ σελίσι. M. Musf.
 Καὶ σελιδῶν κανονισμα φιλορθιον. — Er.
 ΕΡΙΤΗ. Λευκος, βιβλιακῆς, γλυκερά, γηραλέα, ἱερά
 Σελλός
 — Ἀμφὶ δὲ Σελλοῖ
 Σοὶ ναικῶ ὑποφῆται ἀνιπῆοποδες, χαμαιευνοαί.
 — II. π. 234.
 Α, τῶν ὀρειῶν καὶ χαμαιχοιτων ἐγῶ
 Σελλῶν ἐσελθῶν ἀλσος ἐσιγγραφαμην
 Πρὸς τῆς πατρῶας καὶ πολυγλωσσῆ δρυός.
 Soph. Tr. 1184.
 Σελμα.
 — Λεων δ' ἐπὶ σελματος ἀκρῶς. Hom. VI. 47.
 — Κἀπὶ σελμασι Πυργῶν σῆθητες. — Aelc. S. T. 32.
 SYN. Σελιδωμα, ζυζόν, ἐδῶλιον. θρανος. κηλίς.
 * 5 C Σεμελίη.

Σεμελη.

Ἡ δὲ Διώνυσον Σεμελη τέκε, — Π. ξ. 325.

SYN Θουοη.

ΕΡΙΤΗ. Αἰτογαμος, βαρυθυμος, φευγενής, δεσπαις, ευῶπις, ερικυδής, λευκωλενος, ραδοειδής, υψιζυχην, τανυθερα, Καδμεια, Καδμυίς. Χάρις δ' ευειδης Σεμελη, και αδελφαι αυτῆς Καδμυῖαι, πολλαῖς μεμελημεναι ἠρῶναις. Theoc.

— Πῦρ κ λευσσει, κδ' αυγαζῆ

Σεμελας ἱερὸν ἀμοὶ ταφον,

Αν ποτε κεραινοβόλος

Ελιπε φλογα Διδος βροντᾶς;

Τοκας Διογονοιο Βακχῆ. Eur.

— Ολυμπιαδων αγῶνιτις. Pind.

Κικλησκα κερην Καδμυῖδα παμβασιλειαν

Ευειδῆ Σεμελην ερατοπλοκαμον, βαθυκολπον,

Μιτρεα θυροσφοροιο Διονυσου πολυγηθου. κ. λ.

Ορη Η.

Και Σεμελη πυροσσαν εσαθηροσσα τελευτην

Ωλετο τερπομενη λεχιον μορον.— κ. λ. Nonn l. 8.

Σεμεληγενέτης. Vid. Βακχος.

Σεμιδαλις.

— Καρπον φοῖνικος, και σεμιδαλιν. Ath. l. 21.

Σεμιραμις.

— Και ὄπη πλατυ τῆχος

Ασφαλωθ δησασα Σεμιραμις εμβασιλευεν.

Theoc. 16. 100.

Προς δε νοτον Βαβυλων ἰερῆ πολισ, ἦν εἶ τε πᾶσαν

Τειχεσιν αρραγεσσι Σεμιραμις εσεφανῶσε. Dion.

Σεμνοκοπή.

Και σεμνοκοπήε τῶτ' εν ανδρεια σίεγη. Acsc. Fr.

Σεμνομαντις.

— Επὶ

Τον σεμνομαντιν ανδρα πεμφασθαι τινα. Soph.

Oed. T. 564.

Σεμνομυθια.

Τι σεμνομυθῆς, κεί; αγῶν' ερχῆ λογον. Eur. Andr. 233.

SYN. Σεμνηγορεω, σεμνολογεω αυχεω.

Σεμνοπαρσιτις.

Σεμνοπαρσιτιον εν μεσσε καλομενον. Ath. 6.

Σεμνοπροσώπια.

Κᾶφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπῆς. Ar. N. 362.

Σεμνός

Δημητρ' ἠύκομον σεμνήν θεὸν αρχομ' αειδειν.

Hom. XII. 1.

SYN. Περισεμνος, σεπίδς, ευσεπίος, σεβασμιος, τιμιος, εντιμος, τιμῶχος, σεμνοτιμιος, καλός, ευσημιαν, σαφραν, σεμνολόγος, ὑπερηφανος. αλαζων.

Σευνός.

Σευνός καταρευουσα—Lyc. 772.

SYN. Απῶς. εντιμῶς.

Σεμνοσομος.

Σεμνοσομός γε και φρονηματος πλεως

Ο μυθος εσιν, ὡς θεῶν ὑπηρετῆ. Acsc. Pr. 952.

SYN. Σεμνολόγος. σεμνός — κενοδοξός.

Σεμνοτιμος. Vid. Σεμνος.

Σεμνοτιμος ανακίωθ. Ib. 355.

Σεμνυα. Σεμνω, Σεμνῶμαι

— Σεμνυναι την τραγωδιαν. Ep.

Θῆον δε σεμνη δεσμῶν αιθῆρος μύχων. Eur. Hel.

872.

SYN. Αποσεμνυα, αποσεμνυνομαι, τιμαω, καλλυα, κοσμεω.

Σεμνυνομαι.

— Μηδ' αυθαδωσ σεμνυνομενος χαλεπαται. Ar. R. 1052.

SYN. Κομπαζῶ, γαυροω, μεγαλοφρονεω. λαμπρευνομαι.

Σερφος.

Ευδει καταφαγῶν μυρτα, και σερφουσ τινας. Ar. Av. 82.

Ερεσι κᾶν μυρμηκι κᾶν σερφω χολή. Prov.

Σεός.

Ἰπὸ τῶν σεῶν—Ar. L. 731.

SYN. Σῆς, σκωλιξ.

Σεω, Σεουμαι. Vid. Σεω, Σεουμαι.

Ος ποτε μαινομενιο Διονυσσοιο τιθνας

Σευε κατ' ηγαθεον Νυσοπίον—Π. ζ. 133.

— Εἴπερ αν αυτῶν

Σεωνται ταχεσς τε κυνες—Ib. γ. 26.

— Βασιλευσ ὑποχοι μεγαλυ σῆνται. Acsc. P. 24.

Σ ΗΚΑΖΩ.

Και ἦ κε σπικασθεν κατὰ Ἰλιον ἠῦτε αρεσς. Il. ζ. 131.

SYN. Συγκλειω, κατακλειω (εις σπῆν.) αποσπικω.

Σηκίς

Οτι την θυραν ανεφωξεν η σπικίς λαθρα. Ar. V. 765.

SYN. Θεραπεια. Διακονος.

Σηκιτης, Σηκοκορος.

Αρα τυ σακιταν λαψῆ γερας—Theoc. 1. 10.

Σηκοκορον τ' εμεναι, θαλλῶν τ' εριφοισι φορηναι. Od. ρ. 224.

SYN. Σηκικορος, ὑπαυλος.

Σηκός.

Σηκός.

—Στεινοντο δε σηκοί
 Ἀργείων ἢ εἰριφάν.—Od. ε. 219.
 Σραξίας ἐμαυτὸν σηκὸν ἐς μελαμβάβη
 Δρακοντος.—Eur. Ph. 1027.
 S Y N. Ἐπαυλις, σταθμός. ὀκλή, ποιμηθίων.—
 φωλέος.—ναός.—περιβολός.—σῆγυ.—σηκώμα.
 —ταφός.
 E P I T H. Φερεγλαγίς, κατιζεφός, ἱερός, ἀ-
 γίος.

Σηκώμα.

Οικίῳ Λυκαίῳ πλισίον σηκώματος. Eur. El.
 1274.

S Y N. Σηκός—ἰσοσταθμον, ἀντισηκώσις.

Σήμα:

—Σήμα πολυκαρθμοιο Μυρινῆς. Il. ε. 814,
 Γνώ δε κληρὸν σήμα ἰδών.—Ib. η. 189.
 S Y N. Σημίον, τερας, δείγμα, μῆμα, μη-
 νυμα, χρακλήρ. γραμμα.—μορφή—συμβολον.
 τεκμαρ.—ταφος.—σῆρατηγιον.
 E P I T H. Ἀγανόν, αἰπί, γοερον, δελδόν, αρι-
 φραδές, περιφραδές, μεγα, εναίσμιον, ἐνδῆξιον,
 ευρυσορον, κακόν, λιπαρόν, λυγρόν, παραισίον,
 πολισορον.
 Λευκὸν σήμα ἐτετυκτο περιτροχον ἠύτε μνην.
 Hom.

Σημαίνω, Σημαινομαι.

Πᾶσι δε σημαίνειν.—Il. α. 289.
 —Σημαινε δε τερματ' Ἀχιλλεύς. Ib. Ϛ. 358.
 —Οἱ δε κλήρον ἐσημειναντο ἕκαστος. Ib. η. 175.
 S Y N. Ἀποσημαινώ, διασημαινώ, ἐκσημαινώ,
 ἐσημαινομαι, ἐπισημαινώ, κατασημαινώ, προ-
 σημαινώ, σημιοῶ, σηματιζῶ, δηλωῶ, μνηνώ.
 προσφαινώ.—ἀρχω, βουλευμαι, δικαζῶ, προσ-
 τασσῶ, ἐπιτασσῶ.

Σημαντήριον, Σημαντήριον.

—Σημαντήριον
 Οὐδὲν διαφθερίσασαν ἐν μικρῷ χρόνῳ. Aesc. Ag.
 618.

Ἡ γὰρ οἴσθ' ἀμὴ σε καιρὸς
 Εἰδέναι, σημαντῶν ἀείεις; Eur. I. A. 325.

S Y N. Σφραγίς, σημίον.

Σημαντήρ, Σημαντήρ.

Κληρὸν σημαντήρα εὐτοτρόφον.—Ar. 3. 1402.
 Σιγῇ δεϊδίότες σημαντορας.—Il. δ. 431.
 Αὐτὸς μοι σὺ σημαντῶν γενεῖ Soph. Oed. T.
 976.
 S Y N. Ἐπιτακτῶρ, διακτῶρ, ἡγεμων, διο-
 πος, δεσποτις, ποιμὴν.—σφραγιςθίς.
 E P I T H. Ἀγχαυλός.

Σηματηργός.

Ὁ σημαντηργός δ' εἰ τις εὐτελής ἀρ' ἦν. Aesc.
 S. T. 497.

Σηματοεῖς.

Ὡχθῶν σηματοεῖσα.—Er. I. 3.

Σημίον, Σημίον.

—Ὡς μοι σαφῆ

Σημεία φαινείεις εσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγάς. Soph.
 El. 24.

—Τα γὰρ σημίια νίκης

Ἀρκαδίῳ εἰσπληθεν.—Call. 3. 219.

S Y N. Σήμα, σημαντήριον, δέξις, τερας, ἀγαλλ-
 μα.—σφραγίς.

Σήμερον, Τήμερον.

Νῦν μὲν παύσασθε μαχίης καὶ θηοτήτης,

Σήμερον, ὑπερον αὐτὴ μαχίισομεθα.—Il. η. 291.

Σηπία (ἰχθύς) Σηπιάς.

Ὁ λακός ἐπετιλητέν, ὥσπερ σηπία. Ar. A.
 350.

Σηπία, ευπλοκαμός.—Ath. I. 4.

E P I T H. Δολομητίς, Δολοφρον, κεφαλαία,
 ταγνίση.

Σηπιάς, (ἀκρωτήριον.)

—Ἐδύνε δε Σηπιάς ἀκρη. Ar. I. 582.

Σηπυῶ.

Καὶ μυστέρες σεπίδας τε τεχνημασι σηπυοντας.
 Man. 4. 269.

S Y N. Σητομαί:

Σητω.

Καὶ δὴ δῆρα σεσηπτε νεόν.—Il. ε. 135.

—Οὐδέ τι οἱ χράς σηπεται.—Ib. ω. 414.

S Y N. Ἀποσηπῶ, διασηπῶ, ἐκσηπῶ, κατα-
 σηπῶ, περισηπῶ, σαπριζῶ, καταπηθῶ, μὴ
 δαινώ.

Σηρῖ.

—Καὶ εθνεα βαρβαρα Σηρῶν,

Οἱ τε βροας μὲν ἀναίνονται, καὶ ἰσὶα μῆλα,

Λιόλα δε ξαινοντες ἐρημῖς ἀνεθα γαίης,

Εἶματα τευχέσιν, πολυδαίδαλα τιμειντα.

Εἰδομενα χροῖῃ λειμωνίδος ἀνεθσι ποίης. Dion.
 756.

—Καλὰ νηματα Σηρῶν. Naz.

Σηραγῆ.

Ἡτοι ὁ μὲν σηραγῆα προδαιελος ἐσιχεν εἰς ἦν.
 Theoc. 25. 222.

S Y N. Σπεος, κοιλιάς, κευθμων, χασμα, τελ-
 μα, πετρα, σῆς—ατυχεῖς σῆτες ἀκαθοδοαται.
 Er. I. 2.

E P I T H. Ἐλμιν.

Σησαμῖ, Σησαμῖον.

—Σησαμῖ ξυμπλατῆεται. Ar. Pa. 869.

Νεμομεσθα δ' ἐν κηποις τα λευκα σησαμια. Ib.
 Av. 159.

Σησαμῖς.

—Σησαμῖντες ἰτρία. Ib. A. 1091.

S Y N. Σησάμῖς, σιταμῖς, πλάκῆς, μαζαί.

Σησός.

Σ Θ

Σησός.

Και Σησόν και Αβυδον εχεν.—Π. ε. 8, 6.

Σητοκωπος, Σητοβρωτος.

Η τῶν σητοκοπων βυβλαριων τα κατω. Ερ 1. 2.
Το σητοβρωτον καλλος—Dolfs.

Σ Ο

ΣΘΕΝΑΡΟΣ.

Η δ' Ατη σθεναρή τε και αρτίπος.—Π. ι. 501.

S Y N. Αγασθενής, ευσθενής, μεγαλοσθενής, ερισθενής, περισθενής, ισχυρός, ευρωσος, κρατερός, ακμαίος, ευτονος.

Σθεναλαος.

Και ε' εβαλε Σθενελαον Ιθαίμενος φιλον υόν. Π. π. 586.

Σθενελαίς.

Την καταφλεξιπολην Σθενελαίδα, την πολυμισθον. Ερ 1. 7.

Σθενελος.

—Σθενελος δε καθ' ιππων άλλο χαμαΐζε.—Π. ε. 111.

—Σθενελος Καπαντίος υός. Ib. δ. 361.

ΕΡΙΤΗ. Θρασυφραν. Περσηιάδης.

Εγθεν δε Σθενελε τασον εδρακον Ακτοριδαο'

Ος ρα τ' Αμαζονιδων πολυθρασέος εκ πολεμοιο Αψανιων, (δη γαρ συνεληλυθεν Ηρακλήϊ)

Βλημενος ιω κέθεν επ' αγγίλια θανεη ακτήσ. Αρ.

Σθενοβλαβής.

—Ενι δρυμωσι σθενοβλαβέος Κυβιρενης. Ορρ.

Σθενοβοια. (Αντικα Hom)

Ου Φαιδρας εποικε ποικνας, κδ' Σθενοβοιας. Αρ. R. 1075.

Σθενος.

—Εν δε σθενος ὄρσεν έκασκ. Π. ε. 451.

S Y N. Αλκή, ισχύς, δυναμις, βια.

ΕΡΙΤΗ. Αρνίον, αμαυρόν, αδριτον, αλκτον, αδονητην, αβλοφόρον, αμειζαρτον, αγλαμπτον, ατρεμιον, αδιαντον, αμμηρισον, ασυφελικτον, βαρύ, δειρόν, μαλιρόν, εσθλόν, ερατον, επικρυν θρασύ, κρατησιμαχου, οβριμον, ολόον, ὑπεροσλον, ὑπερριαλον.

—Σθενος εκ αλαπαδρου —εκ επισηκτων. Hom.

—Σθενος αξιον εβας. Theoc.

Της στυγερός κηκνης πικρόν σθενος. Ναζ.

—Ου γάρ τοι δέον σθενος κρανιωταυ

Απρηκτον τελεθει και αμμηχανοσ.—Cal.

Σθηνω.

Ουδε σθενην τσδ' ετον μομην τα σα
Κηρυμαθ', ας' αγαρησα κἀφραλη θεων

Σ Ι

Νομιμα δυνασθαι, δυνατον οντ', ὑπερδραμεν.
Soph. An. 461.

S Y N. Δυναμαι, δυναμιν εχω, ισχυω.

Σ Ι

ΣΙΑΓΩΝ.

—Σιαγώνας τε μαλθακας Soph. Fr.

Κάκεις ειπε τας σιαγώνας πριων. Suid.

S Y N. Γναθμός, γαμφο, παραια.

Σιαλος

Τρεις σιαλης καταγων, οι εσαν εν πατιν αριστοι.
Od. υ. 163.

Εν δε σους σιαλοιο ραχην τεθαλυϊαν αλοιζή. Π. ι. 208.

ΕΡΙΤΗ. Ζατρεφής, ευτραφής, απαλοτρεφής, λιπαρός, εννεωρος.

Σιαλώδης. Vid. Μαρλανδυνοι.

Σιβυλλα.

Ου γαρ ταυτ' ειπε Σιβυλλα. Αρ. Ρα. 1095.

Ηρσφιλη Φοιβω σασηγορίς ημι Σιβυλλα. Ερ.

—Γνωστοι Πατρός φησισι Σιβυλλαν

Μαινομενην φευσερατ—Sibyl. 1. 3.

—Μελαγχεαιρας κοπις,

Νησός Δυγατρός.—Lyc.

Σιβυλλιαω

Ειβ' ο γερων σιβυλλια. Αρ. Ερ 61

ΕΧΡ. Παρρησι. Χρησιμων εβ' και επιθυμει
απαταται. μαρτικώς εχα.

Σιβυνη. Vid. Σιγυνη.

Πτανε, τί σοι σιβυνη; Ερ. 1. 3.

Σιβυρτις.

—Κλησθενης ο Σιβυρτις. Αρ. Α. 118.

Σιγα. Σίγα.

Σιγα γυν, μητις σιδ Αχαιων αλλ' ε ακουση Od.
ε. 493

Α μοι προσελαυ σίγι σημαυε—Soph. Ph. 22.

Σιγίζω.

Τυμπανα σιγαζω.—Ορρ. 1. 3.

S Y N. Κατασιγίζω, κατασιωπαω, επισημιζω.

Σιγαλειος. Vid. Σιγυλίας

Σιγαλειαις—Μεσαις. Ερ. 1. 3.

Σιγαλειος

Σιγαλειος αφθρηκλον εμοίς ὑπο χηλετι σερμπων,
Orph. 1001.

S Y N. Σίγι, σιωπηρας —μετριως.

Σιγαλοσός

Εν θραυ ιδρυσασα φανήσ, σιγαλοσεντι. Od.
ε. 86.

—Και ἦντα σιγαλοσεντα. Π. ε. 226.

S Y N.

SYN. Λαμπρός, θαυμαστός, αψοφίτος.—ποι-
κίλος.

Σιγαν.

Και σιγάν, ὅτε μήτι καταβλαπῆ το σον αὐτῷ.
Hom. M. 93.

—Σιγῶσι δ' οἷοι. Tryph. 419.

SYN. Κατασιγαν, σιωπᾶν, παρασιωπᾶν,
δικαιωπᾶν, αποσιωπᾶν, κατασιωπᾶν, γλωσ-
σοκρατῶν, εχεμυθεῖν, πυχάζω, καταπαῶν.

—Τῆ δ' ἀπῆρος ἐπλετο μῦθος. Hom.

—Ὁ δεσῖγα ποδῶν παρος ὀμματα πηξᾶς

Ἦσθ' αὐτῆς ἀφθογῶς, ἀμυχανῶν κακοτητι. Ar.
Χρυσῆα κληῖς ἐπὶ γλωσσᾷ βεβακεν. Soph.

—Ἀκρυτῶ κεκαλυμμένα φαίει Σιγῆς.

Κῆρος ἀφανητῶ σφρηγισσατο χεῖλεα σιγῆ Non.

—Φυλακὴν εὐερκέα χεῖλεσι θῆναι. Apollin.

Σιγῆον.

Κάγῳ σιγῆρον Σιγῆον ἔριψ' πλάτη

Κατηνομην.—Soph. Ph. 358.

ΕΡΙΤΗ Ηνεμέεν.

Σιγῆ

Οἱ δ' ἀρίσαν σιγῆ.—Π γ. 8.

SYN. Σιωπή, αγραξία, αφωνία, αρρησία,
ακαυθία, αφασία, αμφασία, εχεγλωσθία, εχε-
μυθία, απροσηγορία, παρασιωπησις

ΕΡΙΤΗ. Αλεγμένη, ακρηκτος, αμυθος, ασι-
γητος, αφωνιτος, εμφραν, εχεφραν, ισημῶν, νεο-
πειθής, μακαιρα, ποικιλομυθος, πιτυτορῶν,
πειθᾶς, σοφῆ, σημαίταρ, τριμερά, τέθαιος, φω-
λάς.

Εργον αθηνητῶ κεκαλυμμένον αχλίει σιγῆς. Non.

Σιγῆλος.

Ἦσυχία γαρ ὕπνε γλυκερῷ σιγῆλος ἐπελθάν.

Orph. H

SYN. Σιγῆρός, σιγαλέος, σιαπηρός, σιαπη-
λός, ακεαν, αφαιος.

Σιγῆνι, Σιγῆτος, Σιγῆνος, Σιγῆμον.

Διχμῆν τριγλωχίνα σιγῆνιν εὐεκακῆρον. Opp.
l. 1.

Παρ' Ἠρακλεῖ θῆκε με την σιγῆνιν. Suid.

—Και αγκυλοεντα σιγῆνον. Ib

—Κορυνας ἀζηχέας, ἠδ' ἐ σιγῆνες. Ar. 2. 99.

Ὁ δ' αὖ σιγῆμῶ πλειρ' αναρηνξᾶς βοός. Lyc.
556.

SYN. Ακοντιον (ὀλοσιδηρον,) βελος, ὄσος,
προβόλιον, σιβῆνι.

Σιδη, Σιδιον.

—Τετρηχοντα ταμῶν ἀπὸ κληματα σιδης. Nic.

Καὶ τῶν σιδιων βατραχες ἐπόει.—Ατ. Ν. 879.

SYN. Ροιά.

Σιδος.

—Σιδοντος ἀποκρηξῆαι καλυμμα Καρπει —
Nic.

Σιδρος.

—Ἐπὶ ἔ σι λιθος χρεός, ἠδ' ἐ σιδρος. Π. β. 510.

SYN. Σιδριον.

ΕΡΙΤΗ. Λίθων, ἀμειλικος, ἀμειλικτος, ἀ-
τερής, ἀσραπῶν, ἀφαιρός, αὐλακιργετης, ἀλοι-
ητήρ, ἀοσσητήρ, ἀιχημεις, ἀμειλητήρ, ἀγκυλο-
εις, ἀνδρῶφῶνος, αὐτοφορος, ἀιμαλεος, βαρυποτ-
μος, δαρωνεις, δασπλῆς, διασφακτῆρ, εὐσθε-
νῆς, εὐθνηκος, θηκτός, ιοεις, λοχιος, κελαινο-
χρος, μελας, μογερός, κρατερός, κρυοεις, οξύς,
ολός, πολίος, πολυμητος, πολυοδης, πολυγλω-
χιν, πανδαματωρ, πελιδναίος, πεδοσκαφής,
σιδηροβόρος, σῆνοεις, τονοεις, τμητήρ, πικρός,
φιμοφραν, ἐνοσιχθαν, δρυτοςμος, νεοσμικτος, ὀμ-
φαλοεις, καρχαροδης, κυβισητήρ, μνησηρ, πολε-
μῆσις.

—Αλητήρα σιδριον. Cil.

—Κερητι σιδριον. Nonp.

Χαλυβός Σκυθῶν ἀποικος:

Κτεανῶν χερσηματοδιαιτης.

Πικρός λυτήρ νεκεαν, ὁ ποτιτος

ἔθνος, ἐκ πυρός συθείς. Aesc.

Σιδριος, Σιδριεός.

—Σιδριον ἄξονι ἀμφίς. Π. ε. 723.

Ἀλλὰ σιδριον κορυνη ρυγυνοκε φαλαγγας. Π.
ii 141.

SYN. Σιδριός, σιδριεός, σιδροβριθής, σι-
δριτης.—αμαλακίος.

Σιδριτης, (λίθος)

Τῷ γαρ Ἀπολλων Φοῖβος εχεν λίθον αὐδηνεντα

Δῶκε σιδριτην ημερτέα τον ρε βροτοῖσιν

Ἦνδανε αλλοισιν καλειν ἀψυχον ορητην,

Λυγρῶν, ὕπτρηχῶν, σιδραῖν, μελανοχροα, πικ-
νῶν. Orph. L.

Σιδροβριθής.

Σιδροβριθές ελαβε δεξιᾷ ξυλον. Eur. Fr.

Σιδροβροος.—Σιδρος.—Opp.

Σιδροβράς.

Σιδροβρῶτι θηγανη νεκονης. Soph. Aj. 831.

Σιδροδακίλος. Vid. Κρεαγρα.

Σιδροκμῆς,

—Ἐν μεσοις βοτοις Σιδροκμῆσιν.—Ib. 325.

Σιδρομπαταρ.

—Ἐς αἶαν—τήν σιδρομπαταρ. Aesc. Pr. 310.

SYN. Σιδροφῶρος, σιδροτόκος.

Σιδροτομος,

—Σιδροτομῶ διαχρηρα λαχεν κηματα. Ib.
S. T. 794.

Σιδρονωτος.

Σιδρονωτοις ἀσπίδος τυποις.—Eur. Ph. 1147.

Σιδροπλάσος.

Ὁ γαρ σιδροπλάσος ὑπεδυσω βσχιν. Lucian.

Σιδηροπλακίος.
 Σιδηροπλακίος μὲν ὄδ' ἐχέσει. Aesc. S. T. 917.
 Σιδηροσπαρτος—πῶνος—Lucian.
 Σιδηροτεκτων.
 Λαϊᾶς δὲ χιρὸς οἱ σιδηροτεκτονες
 Οἰκῆσι Χαλυβέες, —Ib. P. 713.
 S Y N. Σιδηροργός, σιδηροκόπος, σιδηρέυς.
 Σιδηροτοκος. Vid. Ίβηρις.
 Σιδηροτευκίος.
 Σιδηροτευκίον—βέλος. Athen. l. 15.
 Σιδηροτομεω. Vid. Ἐπάρω.
 Σιδηροφρατ.
 Σιδηροφρων—φορός—Eur. Ph. 686.
 S Y N. Σιδηροψυχος, σκληρὸς, αμειλικίος.
 Σιδηροχαρμῆς.
 Ἴππων τε σιδηροχαρμᾶν—τροφοί. Pind. P. 2.
 Σιδηροφόρος.
 —Σιδηροφωρῶν στρατος ἀνδρῶν. Nonn.
 Σιδηρω.
 —Ξεναγος ὡς τις ἀνδρακ' ἐχῆ
 Φολιδῶτον, ἢ δρακοντα σέσιδρωμένον,
 Ἐφῶνι Βριαρέυς' ἀντυχῆ δ' ἐσιν λαγῶς. Ath. 9.
 Σιδόνες.
 —Ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὔηκῆσαν. Il.
 ↓. 743.
 Σιδονία, Σιδονίηθεν.
 Οἱ δ' ἐς Σιδονίην εὐναίμενῃν ἀναβάντες, Od.
 v. 285.
 Ἠγάγε Σιδονίηθεν—Il. ζ. 291.
 Σιδονίος, Σιδωνίος.
 —Ἔργα γυναικῶν Σιδονίων—Il. ζ. 290.
 Σιδωνίην γυναῖκα. Anac. 35. 4.
 Σιδῶν.
 Ἐκ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκῳ εὐχεμαὶ εἶναι. Od.
 ο. 424.
 Καὶ Σιδῶν' ἀνθεμοέσσαν. Dion.
 Σιζῶ.
 Ὡς τῷ σιζῷ ὀφθαλμὸς ελαίνω περὶ μοχλῶ: Od.
 ι. 394.
 S Y N. Λιγῶ. ἠχῶ—ρεῶ.
 Σικανία.
 —Ἄλλὰ με δαίμων
 Πλαγῆ' ἀπὸ Σικανίης δειρ' ἐλθόμεν—Od. ω.
 306.
 Σικελίδης.
 Σικελιδᾶν νικῆμι τον ἐκ Σαμφί.—Theoc. 7. 40.
 Σικελία.
 Τῆς καλλικαρπῆς Σικελίας λευρᾶς γῆας. Aesc.
 P. 369.
 E P I T H. Πολυμήλιος, πιεραῖ.
 Αὐτὰρ ὑπὲρ Σικελίης χθονὸς ἐλκεται οἴδμα κο
 ρυσσῶν
 Ποντος ἐσὼ Διβυης, —Dion.

Γιγάντων ὑἷον, τριδερῶν,—Luc. τριγλωχίν:
 Oph.
 Σικελικός, Σικελός.
 Ἡ ρὰ τε Σικελικῆς ἐπὶ πορθμίδος ἐρριζῶται.
 Dion. 80.
 Κυρτὸς ἐπιβρεφεται Σικελὸς ῥοος.—Ib. 85.
 Ἐν δὲ γυνὴ Σικελὴ γηῆς πτελεν.—Od. ω. 210.
 Σικιννίς. (ὀρχησεως εἶδος)
 —Μῶν κροτος Σικιννιδῶν. Eur. Cyc. 37.
 Σικυα. Vid. Κολοκυνθη.
 —Καὶ σικυνη χαλκῆρα λοίγει τυφῆ, Nic.
 —Ὡσπερ ἐν σικυαίσι ταῖς κεναῖς. Suid.
 Σικυος.
 Κάπτε σικυὸν εἶδεν, ἢ λαγῶδιον. Ar. A. 519.
 Τὸν σικυὸν χροαόντα, τὸν ἐν φυλλοῖς πεδῶκοῖσιν.
 Ep. l. 6.
 S Y N. Σικυος.
 Σικυῶν.
 —Ναῖεν δ' ὄγ' ἐν ευρυχωρῶ Σικυῶνι. Il. ↓. 299:
 Σικχαιῶ, Σικχαιῖναι.
 —Σικχαιῶ πάντα τα δημοσία. Call. Ep. 1.
 S Y N. Μισῶ, ἐχθαίρω.
 Σιλαρος.
 Πρὸς δὲ νοτὸν, μαλα πολλὸν ὑπὲρ Σειρηνίδα πε
 τρην,
 Φαινόνται τροχοαὶ Πεικερτινῆ Σιλαροῖο. Dion.
 361.
 Σιλίπια.
 Στυβλὸς παρ' ἀκτᾶς θειγεται Σιλίπιαν. Aesc.
 Per. 303.
 Σιλίπιδος, Σιλίπιος.
 Σειλητὸν ἐν μεσοισι
 Μιμημένους χορευσῶ. Anac. 38. 12.
 Τῆσι δὲ Σιλίπιοι—Hom. V. 263.
 E P I T H. Ἠδυποτῆς, οἰνοδόκος, λασιος, λαχ
 νησις, δασυβριζ, ἀχορευτος, ατευχῆς, βαρυ
 γνησι, δασυκνημοι, ἐχεφρονες.
 —Διουσοιο τιθηνῶ. Nic.
 —Πολίησιν ὑποφρῖσσουτες εθεραῖς.
 —Οὐ νεμεσις δὲ
 Σειληνον κομῶντα βοοκραίροισι μεταποις—
 Ταυρεῖν κερροσσαν ἐχην ποταμνίδα φωνήν.
 —Ναθρὸς ὀδίτης. Nonn.
 Κλύθι με. ὦ πολυσεμνε τρῶσέ, Βακχαιο τιθηνέ,
 Σιλίπιν ὄχ' ἄρισε τετιμενε παῖσι θεοῖσι,—
 Ἀγνοτερῆς, γερανός, διασκ νομικῆς τελεταρχα.
 Εὐασῆς φιλαγρυπνε, νεαζῶσῖσι Σιλίπιοῖς—
 Ὀργια νυκτιφαιῖ τελεταῖς ἀγναις ἀναφαινον,
 Εὐαζῶν, φιλοθυρσε, γελήνιων διασοισίν.
 Oph. H
 Σιλυρος. (ἰχθύς)
 Σαπρὸν Σιλυρον ἀργυρῆς πιναξέχων, Ep.
 Σιλφιορ.

Σιλφίον.

Και το Βατῆ σιλφίον. Ar. Pl. 926.

Σιμαιθα.

Κήρ' ὅτι Σιμαιθα τὸ καλῶ, —Theoc. 2. 101.

Σιμαλος.

Σιμαλον εἶδον εν Χέρω
Πηκτίδ' εχοντα καλήν. Anac. Fr.

Σιμβλευ.

Ηνὶ δὲ σιμβλευει κηροτρεα δῶρα μελισσων—
Εσμῶ βομβητῆ κυκλοσε βριθομενα. Ep. 1. 6.

Σιμβληίος, Σιμβληίς.

—Σιμβληία εργα μελισσων. Ar. 3. 1035.
Ὡς δ' ὅτε λειρια καλά περιβρομεσι μελισσαι
Πετρης εκχυμενας σιμβληίδος, —Ib. 6. 880.

Σιμβλος.

Οι δ' εντισθε μειοντες επιπρεφας κατά σιμβλους
Αλλοτριον καματον σφετερην ες γαστέρ' αμῶνλαι.
Hef. 3. 598.

SYN. Σιμβλη, σιμβλον, κυβλη, σμῆνος.

EPITH. Διπρεφῆς, πολυτρεφτος.

Σιμοεις.

Ηχι ροὰς Σιμοεις συμβαλλετον ηδὲ Σκαμανδρος;
Il. ε. 774.

—Σιμοεντος ακτάς επ' αυξιφυλλας, Aef. Ag. 705.

EPITH. Θείος, καλλιροος, Ιδαίος, Φρυγιος.

Σιμκντίς, Σιμοκντίς, Σιμκντίος.

—Τῷ Σιμκντίδι γὰ. Eur. Hec. 639.

Σιμοκντίδα παρ' ακτάν. Ib. Andr. 1183.

Σιμκντίους οχετοις—Ib. I A. 767.

Σιμοκσιος.

Εν δ' εβαλ' Ανθεμεινος ὑν Τελαμωνιος Αιας
Ηιδιον, Θαλερον, Σιμοκσιον, ὄν ποτε κητηρ
Ιδῆεν κατιδσα, παρ' οχησιον Σιμοκντος
Γενατ', ἐπὶ ρα τοκευσίν αμ' εσπετο μῆλα
ιδεσθαι.

Τῆνεκά μιν καλεον Σιμοκσιον, —Il. δ. 477.

Σιμος.

—Πλαν Σῖμος, ὁ τῆς Επιχαλκε ερασθείς.
Theoc. 14. 53.

Σιμὸς (τὴν ρῖνα)

Ηρά γε τοι σιμὸς καταφαινομαι—; Theoc. 3. 8.

Αι φανλοτεραι και σιμοτεραι

Παρά τας σεμνάς καθεδῶνται. Ar. Eq. 613.

—Και σιμά σσησθως Μυχιθίεις—Ep. 1. 7.

Σιμὸς, Σιμὸν, (ὁ προσαντῆς τοπος)

—Ὀδ' ἄ χωριον—

Το προς πολιν, το σιμὸν, οἱ σπεδην εχω. Ar.
L. 287.

Σιμων.

Επιερ βαλλει τις επιορκας,
Πᾶς δ' ἦτ' εχι Σιμων' ενεπρησεν,

Ουδὲ Κλεωνυμων, εδὲ Θεωρον;

Καὶ τοι σφοδρα γ' εἰς επιορκαι. Ib. N. 398.

Σιμωνίδης.

Ὡφελει ὁ πλασσας σε; Σιμωνίδη, ωφελε χαλκῶ
Συγκρασαι μελος ηδύ—κ λ. Ep. 1. 5.

—Δεινὸς αιδῶς ὁ Κηιος αἶλα φαιεαν. Theoc.

—Επνεε τερπιδ

Ηδυμελιεθου γ' μεθα Σιμωνίδω

Ητε Σιμωνίδω γλυκερή σελις—Ep. 1. 1.

Σινά.

—Εν Σινῶ παιπαλοεντι. Poffel.

Σιναμωρεω Vid Σινω.

Γυνη δε σιναμωρεμει χαιρει—Ar. N. 1066.

Σιναμωρος, Σιναμωρος Vid. Σιντης.

Σιναμοροι πολεμίζουσι θυρωροί. Anac. 126.

Σινδῶν.

Βροχω μιτρωδει σινδῶνος καθημμενην. Soph. An.
1236.

Σινηπι.

Στηματα τ' ενδαικνοντα σινηπιος, —Nic.

SYN. Σιναπυ, σιναπιον, ναπυ.

Σινις. Vid. Σιντης.

—Βοῶν σινιν Ευρυπυλοιο. Call. 2. 92;

Σίνος, Σίνος.

—Εμπεδον σινος

Εσθηματων τιθίντες ειθισεν τριχα. Aef. Ag.
370.

SYN. Βλαση, ατη, σῆμα

EPITH. Αργαλέον, λυγρον, ολοδν, ολοφω-
ιον, πολυκίβον, κρυπιδιον, δυσαλθητον, αλ-
γεον, ανδν, αινολαμπες

Σιντης, Σιντωρ (Vid Εχίνος.)

—Επί τε λην ηγλυγε Σαιμων Σιντην—Il. λ. 481.

SYN. Σιντωρ, σιναρός, σιναμωρος, κακῆρ-
γος, πονηρός, σινις, βλαπιδός, δηλημων, δῆ-
λος.

Σιντιες.

Ενθά με Σιντιες ανδρες αφαρ κομισαντο πεσοντα;
Il. α. 594.

—Μετα Σιντίας αγριοφωνες. Od. 3. 294.

SYN. Σιντοί, Σιντιοί.

Σιντηίς.

—Σιντηίδα λῆμον ικοντο. Ar.

Σινω, Σινομαι. Vid. Βλαπῖω.

—Ουδέ οἱ αιδῶς

Γινεται, ἦτ' ανδρας μεγα σινεται; ηδ' ονισι.
Il. ω. 45.

Σινων

Μῆνος δε πληγῆσιν ενκσια γμα χαραχθείς;
Αισμιδης ελελειπτο Σινω, απατηλιος ἦρας,
Κρυπῖον ἐπὶ Τρωσσι δολον, και σηματα κευθω-
Τυρη. 213.

EPITH. Δολοφρων, δυσαμμορος, πολυμη-
χανος, περικλυτος.

—Δεμας μογερότο Σιωνος. Cal.

Σινωπη.

Σ Ι

- Σιωπή.
—Εἴθε Σιωπῆν
Θυγατέρ' Ἀσωπιό κἀθισατο, καὶ οἱ ὄπατος
Παρθενῆν Ζεὺς αὐτὸς ὑποσχέσθῃσι δολωθεῖσι κ.λ.
Αρ. 2. 943.
- Σιωπή.
Τῆς ἑτέρας Συρίας δολιχὴ μίχυνεται αἶα,
Ἐλκομένη καὶ μεχρὶς ἀλικλιεσοιο Σιωπῆς. Dion.
972.
- Σιωπητός.
Εἴθε Σιωπιταο Διδὸς μεγάλοι μελαθρον,
Χρυσῷ τιμηνῆτι κεκασμένον.—Ib. 255.
- Σιον.
—Τα δε τοι σια καρπὸν ἐνεκαί. Theoc. 5. 128.
S Y N. Λαχάνου.
- Σιτυν.
—Ουτι πενιχρὴ
Μῦς σιτυν βοσκεν οἷδε Λεανίδεω. Ep. 1. 1.
S Y N. Ἀρτοθήκη. ταμίον.
- Σιτυλος.
Ἐν Σιτυλῷ, ὅθι φασὶ θεῶν ἐμμεναι ευνας
Νυμφῶν.—Il. ω 615.
—Στεναχεὶ δ' ὑψιπαγῆς Σιτυλος. Ep. 1. 4.
- Σιραιον.
Ἀντι σιραιν, μελιτος σμικρὸν
Τῷ θυμίδῳ παραμῖξας Αρ. V. 873.
S Y N. Ἐψιμα (γλυκύ.) Σηριος οἶνος.
- Σίρις.
Σίρις ὑπ' Αἰθιοπων κικλησκεται· Οἱ δε Συνηκ
Ἐνασται σφρεθῆντι μετ' ἔνομα Νῆλλον ἐθεντο.
Dion. 223.
- Σισαμῆς. Vid. Σισαμῆς.
Ουδε πλακῆς ταιυπεπλος εχων πολλὴν σισα-
μίδα. Hom M. 36.
- Σισυμβρον, Σισυμβριον.
—Και σισυμβρα πελει μελιγματα νισων. Nic.
—Και μήκωνας, και σισυμβρια Αρ. Av. 160.
- Σισυμβριος.
Σισυμβριω—μυρω. Ath. l. 15.
- Σισυρα.
Ἐν πέντε σισυραις ἐγκροκοδύλημος. Αρ N. 10.
E X P. Περιβλημα, ἱματιον, (τραχὺ και παχύ.)
διφθερα—σισυρα.
- Σισυροδύτης.
—Οἶδε—Σισυροδύται—Lyc. 634.
- Σιτυζῆος.
Τῆς Σισυφίας δ' ἀγκυλης λαμπερίδος, Ib. 344.
- Σισυριδῆς,
Ἡ τὰς ἀσωτῆ Σισυριδῶν γένεαί, Soph. Aj. 190.
- Σισυφίς,
—Ἀπασά τε Σισυφίς ἀκτα. Theoc. 22. 158.
- Σισυφος.
Ἐθα δε Σισυφος ἐσκεν, ὁ κέρδιος γενετ' ἀνδρῶν
Σισυφος Αἰολιδῆς.—Il. ζ. 154.

Σ Ι

- Πλειονα δ' ἑδεις Σισυφῆ Αἰολιδῆς. Theoc. 702:
E P I T H. Αἰολομητης.
Και μιν Σισυρον εἰσεῖδον κρατέρ' ἀλγέ' εχοντα
Λῶαν βάσαζοντα πελωριον ἀμφοτερησιν.
Ἡ τοι ὁ μιν μαλα σκηπτομενος χερσίν τε, ποσίν
τε,
Λῶαν ἀνω ὠθεσκε ποτὶ λοφον' ἀλλ' ὅτε μελλοι
Ἀκρον ὑπεβαλεην, τοτ' ἀποσρεψασκε κραταί'
15'
Αὐτὰρ ἐπειτα πεδονδε κυλιθετο λῶας ἀναιδῆς.
κ. λ. Od. λ. 596.
- Σιταρχημα.
Ἀν ἢ το σιταρχημα δῆπνον εὐτρεπές. Ath. 6.
- Σιτεομαί.
Ἐν τῷ σιτεσκοντο.—Od. ω. 208.
—Σιτέσθαι δ' ἀντὶ μιν ἀρτων
Μαλαχίης σφοδρῆς.—Αρ. Pl. 543.
S Y N. Βρωσκῶ, ἐσθίω, ἐδομαι, διαίταομαι,
βοσκομαι.
- Σιτησις.
Σιτησιν αὐτὸν ἐν Πρυτανειῷ λαμβανεν. Ib. R.
776.
S Y N. Τροφῆ, νομός.
- Σιτιζῶ, Σιτιζομαι.
Καθῶσπερ αἱ τιτθαι σιτιζῆς κακῶς. Αρ. Ep.
713.
—Μη σφρακας σιτιζεται, ἔσπερ ὁ τετλίξ. Theoc.
4. 16.
S Y N. Σιτεῶ, σιτευῶ, τρεφῶ, πολεῶ, οφθ-
νισῶ.—ψωμιζῶ, σιτεομαι
- Σιτοδεκος.
Σιτοδοκῶ δ' ἀχρεαυλος ἀνῆρ βαρυμοχθος ἰαλλος
Γαστρί—Ep. 1. 2.
- Σιτοκρος.
—Σιτοκρος, ἀθλις, ἀχριστος—Menand.
- Σιτονομος.
—Τῆ ποτε τευξομαι
Σιτονομος μελεος i—Soph. Ph. 1119.
S Y N. Τροφῆς, τροφος, δρεπλήρ. σιτοδοτης.
- Σιτοποιεω, Σιτοποιῶμαι.
Ἡ σιτοποιῆν, κἂν πεδῶ κοιτας εχεν, Eur. Trg.
494.
S Y N. Ἀρτοποιεω.
- Σίτος, Σιτίον.
Οὐ γαρ σίτην ἐδεσι—Il. ε. 341.
Σιτα και οἰνοιο, το γαρ μενος ἐσὶ και ἀλική. Ib.
1. 702.
—Και σίτην ἀπαντα ἐδμεναι—Od. π. 83.
—Σιτι' ἡμεραν τριων. Αρ. A. 196.
S Y N. Τρυγη, ἀρτος, ἐδαρ, βρωμα.
E P I T H. Ἀφθονος, γλυκερός, εὐαλλθῆς, ζωαρ-
κῆς, δρεπλήρ, μελιπῆδῆς, μελιφρων, ἐλευθεριος.
- Σιτοφάγος:

Σ Ι

Σιτοφάγος.

Ανδρὶ γὰρ σιτοφάγῳ.—Od. ι. 191:

Σιτοφάγος.

Σιτοφάγος δ' ὡς ἔειπεν.—Hom B. 244.

Σιτῆρα.

Σιτῆρα νεμέσθε, νεμέσθε.—Theoc. 8. 69.

Σιφλός

Τένεκ' ἐν ποδᾷ σιφλός.—Ap. ι. 204.

S Y N. Σιπαλός, αμορφός, ασθενής, κολός —
μωμητός.

Σιφλός.

Μορφῆς ἔχοντας σιφλον, ἢ μῶμαρ γενεῖς. Lyc.
1134.

S Y N. Μῶμυς, μέμφις, ψυγός.

Σιφλω.

—Θεὸς δ' ἐ σιφλωσεν Π. ξ. 142.

S Y N. Τυφλω. απομορφωσ. αμεινωσ, αφανίζω βλαπῶ. αισχυιω.

Σιφρεύς, Σιφρεύς.

Αλλ' ἀσιχνητον οἶμον, οἶα τις σιφρεύς. Lyc. 121.

S Y N. Ασπάλαξ, σπαλαξ, ἰνδύρος, σκαλοφ.

Σιφρα.

Χηρευομέν γε τον σιφρα τον φιλον. Eur. Cyc.
438.

S Y N. Σωλήν, ὑδραγωγιον.

Σιφρωνίζω

Ἐπειτα σιφρωνίζομεν τον σῆτον.—Ar. Th 564.

S Y N. Αποσπασ, επισπασ, σφελκω.

Σιχαρ

Σιχαρ ἐς αιτυδμητον.—Nonn.

Σιών.

Μητέρος ὕφιλορσ θυγατερ, μη δειδιθι. Σιών.
Nonn.Εἰπατε αἰδοιη κεδνή τε θυγατρι Σῶνι. Poffel.
ΕΡΙΤΗ Ακροτομος, αγλασπαις, δεριαλω-
τος, ευβεμεθλος, εργατή, κλυμενή, τηλεκλυτος,
ποτνια.

—Αγνις αιπεινά κερνικα Σιδωνος. Dolsf.

Σιωπᾶ. Vid Σιγαω

Εἰδομειν κηρυκι, σιωπᾶν λαδν αναγχι Π. ε.
280.Πᾶς τις ἀπαιδευτος φρονιμοτατός ἐσι σιωπᾶν,
τον λογον εγκρηπῶν ὡς παθος αιτχροτατον. Ερ.

Σιωπη. Vid Σιγη.

—Οἱ δ' ἀρα παντες ἀκλήν ἐγενοντο σιωπῆ. Π.
γ 95.ΕΡΙΤΗ. Ακηδειςος, αφλοισβος, αυθησσσα,
αφλοισβος, λαλος, λιπογλωσσος, πεινυτή, νεερά,
φωνησσσα.

—Αιδος αμβολιεργός. Nonn.

—Ανδρφονοιο πελωρια δεσμα σιωπῆς. Tryph.

Νεματι φωνησσαν απαγγελεσσα σιωπῆν

Ἡ μεγαλη παιδευσις ἐν ανθρωποισι, σιωπη

Σ Κ

Μαρτυρα Πυθαγοραν τον σοφόν αυτον εχω.

Ος λαλειον ειδως ετερος εδιδασκε σιωπᾶν,
Φαρμακον ησυχιης εγκρατες εδραμενος Ερ.

Σιωπηλός, Σιωπηρός. Vid. Σιγηλος.

Μητε σιωπηλήν κιθαριν.—Call. 2. 12.

Πνεῦμα σιωπηραὶ νυκλός εχουσιν ὄδαι. Ερ. 1. 3.

Σ Κ

Σ ΚΑΖΩ

Σκαζων εκ πολεμει Π. λ. 810.

S Y N. Επισκαζω, χωλευω —αμφιβαλλω,
ενδοιαζω.Λεπταλεω σκαζοντα ποδῶν ετεραλκεί ταρσῶ.
Nonn.

Σχαζουσι μετροισ ορθά τοξευσας επι. Ερ.

Σκαιός.

Ενθα Νοτος μεγα κῆμα ποτι σκαιόν ριον ωθῆ.
Od. γ. 295.

—Και λαβε γενων Σκαιῆ.—Π. α. 501.

Σκαιός πεισικας, τῶ δεῖ πλεον φρονῶν. Eur.
Hera. 259.S Y N. Λαῖός, αριστερος.—ατοπος, ἀπαιδευτος,
κακός, σκληρός, δυσκολος, πονηρός, αδικος, α-
φρονος, αιεμωλιος —απαισιος.

Σκαιῶς.

Τα μεν αλλα λεγεις ὠδεν σκαιῶς.—Ar. Ecc. 640.

Σκαιός.

—Οθι Σκαιαὶ πυλαι ἦσαν. Π. γ 145.

Σκαιοσυνη, Σκαιοτις

Θσις τῶ πλεονος μερως

Χρηζῆ τα μετροις παρως

Ζων, σκαιοσυναν αιη φυλασσων

Εν εμοι καταδηλος εσαι. Soph. Oed C. 1277.

Αυθαδία τοι σκαιοτη ὀρλισκανη. Ib. An. 1040.

S Y N. Αγριοτις, θηριοτις, μαρια, ἀπαιδευ-
σια, απηνια, αναισθησια, ατοπια. απατη.—
επαριστεροτις.—ταραχή.

Σκαιορ.

—Ποσι σκαιοροντες ἐποντο Π σ. 572.

S Y N. Κινεομαι (σκυκῶς,) σκιρταω, ορχεομαι,
ἀλλομαι, πηδαιω, αναχορευω, σκαριζω.

Σκαλαθρηματιο.

Ουκ ἔδον εἰως αἰδρ' αγραικον εδῆνα,

Ουδ' ατορον, ὠδῆ σκαιόν, εδ' ἐπιλησμονας,

Οσις σκαλαθρηματι' ατῆα μικρα μαυθανων,

Ταυτ' ἐπιλελῆσαι πρην μαθῆν.—Ar. N. 630.

S Y N. Αθυρμα, παιγιουρ.

Σκαλευω. Σκαλλω.

—Και σκαλευντ' αθηρακας. Ib. Pa 439.

- Μη πρην μενος ηελιοιο
Σκηνη αμφι περι χροα—Π. ψ. 191. (α. α. σκελ-
λω)
- SY N. Σκαλιζω, υποσκαλευω, αναστρεφω, ανα-
κινω. Διαξαινω. νυσσω, σκαπλω, ορυσσω, ανα-
σκαλευω. (αναζητω.)
- Σκαλμη (ξίφος.)
Σκαλμη γαρ ορχης βασιλις εκτεμνοσ' εμης.
Soph. Fr.
- Σκαλμυς.
Παντες δε σκαλμοι σφερανες εχον.—Hom. VI.
42.
- Σκαλοψ. Vid. Σιφνευς.
Σκαλοπας, εχινωσ, —Ar. A. 879.
- Σκαμανδριος
Εσαν δ' εν λειμωνι Σκαμανδριω ανθημεοντι. II.
6. 467.
- Σκαμανδριος.
Τον ρ' Εκτωρ καλεσκει Σκαμανδριον, αυταρ οι
αλλοι
Ασυνακτα.—Π. ζ. 402.
- Σκαμανδριος.
Υιον δε Στροβιδιο Σκαμανδριον, αιμονα θηρις,—
Εσθλδν θηρητηρα, διδαξε γαρ Αρτεμις αυτη
Βαλλεν αγρια παντα,—Π. ε 49.
- Σκαμανδρος
Ηχι ροας Σιμοις συμβαλλετον ηδ' Σκαμανδρος.
II. ε. 774.
ΕΡΙΤΗ: Βαθυδινης, βαθυδινηεις, δινηεις,
ευρρος, διοτρεφης, διος, ηιοεις.
- Σκαμβωνιδης.
Νιλοσρατος—ο Σκαμβωνιδης. Ar. V. 81.
- Σκανδαλον.
Ητ' ολοη γλωσση ολον σφην σκανδαλον εσαι.
Dolc.
- SY N Προσκομμα, σκαλον.
- Σκανδαλιθρον.
—Σκανδαλιθρ' ισας επαυ. Ar. A. 687.
ΕΧΡΡ. Ερεσματα λογων και βαρη.—ροπλρον.
- Σκανδηα.
Σκανδηαν δ' αρα δωκε Κυθηρω Αμφισαμαντι.
II. κ. 268.
- Σκανδιξ. (λαχανον αγριον)
Σκανδικα μοι δδς, μητρεθεν δεδεγμενος. Ar.
A. 477.
- Σκαπτανη.
Κοχχετ' εχων σκαπτανη—Theoc. 4. 10.
—Ου γαρ αριτεφ
Εργα μελισσων γινεται, η σκαπτανη. Ep. I. 7.
SY N. Δικελλα, σκαφιον.—σκαφη, σκαφια,
σκαρυστις, ορυγμα.
- Σκαπληρα.
Σκαπληραν κηποις—Δικελλαν, Ep I. 6.

- Σκαπλω.
Ω γερον, δεσ φυτα σκαπλης επικαμπυλος ωμης.
Hom. M. 90.
- SY N. Διασκαπλω, επισκαπλω, περισκαπλω,
σκαλευω, ορυσσω. εκχιζω. λισρανω.
- Σκαρασιμυς.
Το δ' επι σεμρσι λογοις,
Και σκαριφισμοις ληρων
Διατριβεν αργον ποιεισθαι
Παραφρονεντος ανδρος. Ar. R. 1516.
SY N. Λεπτολογία, σκιαγραφια.
- Σκαρδαμυσσα.
Ου σκαρδαμυσσαν, εδ' ε χρημπεσθαι τινα. Eur.
Cyc. 622.
- SY N. Σκαρδαμυκλω, μυω, δευδύλλω, βλε-
φαριζω, οφθαλμιαω, εποφθαλμιαω, οφθαλμοβο-
λω, υσαζω.
- Σκαρβμυς.
Σκαρβμων ιαυσεις εναφωσωνα σολον. Lyc. 101.
SY N. Κινησις, σκιρτημα, εκτιναγμα, δονη-
σις, ευκινησια, ελαφροτης, δρομος.
- Σκαρος (ιχθυς.)
—Και σκαρι ιχθυβολευς. Ep. I. 2.
ΕΡΙΤΗ. Απαλδς, αυθης, γλαγοεις, βαλιος.
Και σκαρον, ος δη μνος εν ιχθυσι πασιν αναυ-
δοις
Φθεγγεται ικαλεν λαλαγην,—Opp. I. 1.
- Σκαρση.
Βησσαν τε, Σκαρσην τε,—Π. ε. 39.
- Σκατοφαγος—Ar. Pl. 706.
- Σκαφη, Σκαφος.
Ο την σκαφην λαβων προτω τακηρια. Ib. Ecc.
736.
Τας σκαφας, εν αις επωλει τις λυχνης—Ib. Eq.
1312.
Ος παντα θραιυξαντες ευτορω σκαφει. Lyc.
669.
—Τοτε δε σκαφος εκετι οινωφ. Hel. ε. 570.
SY N. Σκαπανη.
- Σκαφιον, Σκαφειον.
Σκαφιον ξειη μ' ητησεν,—Ar. Th. 640.
SY N. Εκπωμα, ποτηριον, (κοιλον).—σκαφι-
διον.—(ειδος κωρας)
- Σκαφισ.
Γαυλοι τε Σκαφιδες τε τετυγμενα, τοις εναμει-
γεν. Od. ε. 223.
- Σκαφος.
Ειβ' ωσελ' Αργυς μη διαπλσθαι σκαφος. Ar.
R. 1429.
SY N. Ναυκληριον, πλοϊον, κυμνη, κυφελις.
ΕΡΙΤΗ. Θον, γλαφυρον, βαρυ, πολυκω-
πον.
Αναυλοχητον αυτοκαβαλον σκαφος. Lyc.
Σκεδαννυμι

Σ Κ

Σ Κ

- Σκεδαννυμι, Σκεδαζω, Σκεδαω
 Τῶν πῦν αἶμα κελαιῶν ἐύρροον ἀμφὶ Σκαμανδρου
 Εσκεδασ' οὐχὺς Ἀρης, — II. η. 330.
 SYN. Αποσκεδαω, αποσκεδαζω, αποσκε-
 δαννυμι, διασκεδαζω, εκσκεδαζω, κατασκε-
 δαζω, σκορπιζω, σκιδνυμι, αθετω, ταρατῶω,
 καταργεω, εγχεω.
 Σκεθρῶς.
 — Πῆσιμ οἰωνῶν σκεθρῶς Διωρισα — Aesc. Pr. 487.
 SYN. Ακρεβῶς, τορῶς, διαμπερές.
 Σκειρον.
 — Ὡς' ἀφρηθη
 Σκειρωνος ακτάς οἴμα τῆμὸν εἰσρῶν. Eur.
 Hipp. 1208.
 Σκελετῶν.
 Τῶν ὑπο γῆν σκελετῶν λεπτοτατος πεταται. Er.
 I. 2.
 — Ημιθανῆ σκελετον. Ib.
 Σκελίς.
 Σκελίδες τ' ὀλοκνημοι — Ati. I. 6.
 Σκελλω.
 — Μη πριν μενος κελιοιο
 Σκλλη ἀμφὶ περὶ χροα νεσιν ηδὲ μελεσσιν. II.
 ↓. 191.
 SYN. Σκελεω, σκελετεω, σκλήμι, κατα-
 σκελλω, εκσκελλω, ισχνανω, ξηρανω, σκλη-
 ρεω.
 Σκελος.
 Εβθη ορεξάμενος πυρμυδὸν σκελος, εἴθα παχισος
 Μυον ἀνθρώπε πελεται — II: π. 314.
 — Σκελος κρανιον εκλακίζων — Ag. V. 1483.
 SYN. Κνημη, ασραγαλος.
 Σκεπαζω, Σκεπαω, Σκεπω.
 Το δε καύμα τῶν ερωτων
 Κραδη τινὶ σκεπαζω; Απας. 21. 9.
 Αιτ' ανεμων σκεπωσι δυσαπων μεγα κῦμα.
 Od. v. 99.
 Χρison σκεπεις τρεφεις τε — Naz.
 SYN. Αποσκεπαζω, επισκεπω, κατασκεπαζω,
 συσκεπαζω, περισκεπω, καλυπῶω, επικρωπῶω,
 επιλυγαζω, επισκιαζω, στεγαζω, στεγω, πα-
 ρατηρεω, περιβλεπω, φυλασσω.
 Σκεπανον, Σκεπας, Σκεπη
 Και σῆλου κεραλῆς εκ ὀσις σκεπανον. Er.
 — Και ἐπὶ σκεπας ες' ανεμοιο. Od. ε. 443.
 φλοῶτιν εκδυνοσα διπλακα σκεπην, Lyc. 1422.
 SYN. Σκεπασμα, σκεπασρον, αποσκεπασμα,
 κατασκεπασμα, στεγασμα, εκκαλυμμα, επι-
 καλυμμα, κατακαλυμμα, επιβλημα, προβολή,
 ὑποδοχή.
 EPITH. Αβρον, γλαυκοπόν.
 Σκεπαρον.
 Δάκε δ' επειτα σκεπαρον εὔξων, — Od. ε. 237.

- SYN. Αξηνι, ρυχανι, δορυδρέπον — εριον.
 Σκεπήριον.
 Ταῦτα μεν ὄρων σκεπήρια — Man. 4. 165.
 SYN. Οραμα, θεωρημα.
 Σκεπήρομαι.
 Σκεπήρετ' οἰσῶν τε ροίζον και δῦπον ακοντων. II.
 π. 361.
 SYN. Ανασκήρομαι, διασκήρομαι, επι-
 σκήρομαι, σκοπεω, επισκοπεω, κατασκήρο-
 μαι, περισκήρομαι, περισκοπεω, παρασκήρο-
 μαι, λογιζομαι, ενθυμιμαι, μελετω, διανο-
 μομαι, φυλασσομαι, ὄρω, σκοπιαζω, σκοπιω-
 ρομαι.
 Σκερβολω, Σκερβolla.
 — Και μη σκερβολλε πονήρα. Ag. Eq. 818.
 SYN. Λοιδόρω, κερτομεω, ποιμιλλω, απα-
 τω.
 Σκερβολος.
 Σκερβολα μυθισαντο — Call. Fr.
 SYN. Λοιδόρος, απατεών.
 Σκευαζω.
 Και τάλλ' ἄπαντ' ὡσπερ γυναικ' εσκευασεν.
 Ag. Th. 599.
 Σκευαζοντα κατ' οἶκον ατερ ψοφς, — Hom. M.
 285.
 SYN. Διασκευαζω, εσκευαζω, επισκευαζω,
 κατασκευαζω, εγκατασκευαζω, ευτρεπιζω,
 κοσμεω, εξερτω, τατῶω, απεργαζομαι, μιχα-
 ναομαι.
 Σκευαριον.
 Απαντα δ' ἡμῖν ἀργυρι και χρυσι
 Τα σκευαρια πληρη εἶν, ὡσε θαυμασαι. Ag.
 Pl. 810.
 Σκευασια.
 Τῶ δὲ λαγῶ πολλοι τε τροποι, παμπόλλα τε
 εἶδη
 Σκευασιας εἰσιν: — Ath. I. 9.
 Σκεῦος.
 Εἰς αγοράν γε τα σκευη φερω. Ib. Ecc. 723.
 SYN. Επιπλον, κατασκευη, τεύχος, ὄπλα
 τά
 EPITH. Ευχρηστον.
 Σκεῦή.
 Σκεῦή δε τῶδε τῶ χαριν κοσμηῆς δεμας; Eur.
 Supp. 1054.
 SYN. Κατασκευή, διακοσμος. σπολή. — ὄπλι-
 σις.
 Σκευοποιδς.
 Ὑπο τῶ δευς γαρ αυτὸν κείεις ηθελε
 Τῶν σκευοποιῶν εκάσαι — Ag. Eq. 232.
 Σκευοφόρος.
 Εγῶ δ' ετομαί σοι σκευοφόρος εν τῶ μερε. Ib. R.
 500.

Σκηνω,

Σ Κ

- Σκηνῶ, Σκηναῶ.
— Διά τῶν Καύσειων
Πεδίων ὀδοιπλανεῖντες ἐσκηνημένους. Ib A 69.
S Y N. Σκηνῶ, σκηνῆμαι, κατασκηνῶ, ὁμο-
σκηναῶ, παρὰσκηνῶ, συσκηναῶ, συγκατασκη-
ναῶ.
Σκηνή,
— Νιτρον καὶ φύκος ἀπὸ σκίνας ἀγορασθῶν.
Theos 15. 16.
ΕΡΙΤΗ. Σκιερά, τιμησοσα.
Σκηνημα, Σκῆνος, Σκηναμα
— Οὐ γὰρ εντελής
Θηραν πατρωαν προσφέρειν σκηνημασιν. Aesc.
Ch. 249.
— Σκῆνος πυθμενον—Nic.
Αἰ μὴ παρῆδρι τῶνδ' ἐσῶ σκηνωμάτων. Eur.
Hec 614.
Σμικρὸν τὸ σον σκηνωμα πρόσθηθις φίλοις. Ib.
Hera. 690.
S Y N. Κλισία, σκιάς, σκιάθειον—σῶμα—
οικημα οἰκησις συμποσιον.
Σκηνιτις, Σκηνητις: Vid Σιφοκλεις.
Σκηπανιον Vid. Σκῆπρον.
Η, καὶ σκηπανίω διετ' ἀνέρας.—Il. ω. 247.
Σκηπτός.
— Καὶ τοτ' ἐξαιότης χθούδος
Τυφῶς αἰερας σκηπτόν, γραιιον ἀχες,
Πημπλησι πεδίων, πᾶσαν αἰκίζων φοβην
Τλησ πεδιάδοι: εν δ' ἐμεσαθη μεγας
Αἰθέρ: μυσαντες δ' ἐχομεν θσαν ἰοσον. Soph
An 427.
— Λοιμὲ τις ἦλθε σκηπτός, η δ' ασις πολη. Aesc.
Per 7: 7.
Σκηπτῆ πιοντος πολειμων—Eur Rh- 674.
S Y N. Διτη, τυφῶς, κεραυνός, — πλῆθος.—τα-
ραχή.
Σκηπτήχια.
— Ος ἐτι σκηπτήχια ταχθείς, Aesc. Per. 277.
Σκηπτήχος, Σκηπτήροδός
Σκηπτήχοι βασιλῆες—Il ε. 86.
Αρχὴν σκηπτήροφρον δεξή—Sibyl.
Σκῆπρον.
Εἰλετο δε σκῆπρον πατρωῖον ἀφλιτον αἰά. Il.
ε. 46.
S Y N. Σκηπανιον, σκηπών, σκηπων, σκιμπων,
βακτρον, ραβδος (βασιλικός)
ΕΡΙΤΗ. Αγλαόν, ασυλητον, βασιλῆιον, δι-
κασπῆλον, δεμισέον, θυμαρές, μοναρχον, πα-
χὸ, φοιβήιον, χρυσειον, πεισμερ τοι, φίλον.
— Ἰθυπρον σκῆπρον βασιληίδος ασις. Apollin.
Σκηπῶ, Σκηπτομαι.
— Εν δ' ο παρφορος διεδ
Σκηφας ελαυνη, λοιμὸς ἐχθισος πολιν. Soph.
Oed, T. 28.

Σ Κ

- Τον σον δ' ἀλασος' εἰς ἐμ' ἐσκησαν θεοί. Eur M.
1338.
Βακτρον σκηπτομαι.—Ar. 2. 198
Ναισκηπτομαι ὅταν τυχω. Ar. Pl. 905.
S Y N. Αποσκηπτομαι, σκιμπῶ, σκιμπῶ,
σκηριπῶ, ἐσκηπῶ, ἐπισκηπῶ, ἐπισκηπτομαι,
ἀποσκηπῶ, ἀνασκηπῶ, κατασκηπῶ, περι-
σκηπῶ, ἐπιβαλλῶ, ἐπιφρω, ἐπεριδῶ, σῆριζῶ
— προφασίζομαι.
Σκηριπῶ, Σκηριπτομαι. Vid. Σκηπῶ.
— Οἰδ' ἐνὶ γαῖῃ
Χιλὰς σκηριπτοντε πανημεριοι ποιεονται. Ar.
2. 669.
Δος δέ μοι ἐπιθὸι τοι ροπαλὸν τετμημένον ἐσὶ,
Σκηριπῆσθ', ετεῖη ρατ' ἀρισφαλέ ἐμμεται εβόν.
Od ε. 196.
Σκῆψις.
Ἀλλ' ἐσσορα μη σκῆψιν ἐκ ἔσαν τιθῆς. Soph. El.
586.
S Y N. Προφασις, περικαλυμμα, ἀναβολή,
προσχημα, ἐρωτικα, περιστοιχημα, ὑποκρισις,
φροντις, μνη.
Σκία.
— Σκῆ ἱκελον η καὶ ονηρω, Od. λ. 206.
— Τοι δε σκίαί αἰσοσιν. Ib κ 495.
— Τάλλ' ἐγὼ καπνὸ σκιάς
Ουκ αν παρικημι—Soph. An. 1184.
S Y N. Σκίασμα ἀποσκίασμα, ἀποσκιασμός.
ἠδ' αμα, φσμα.—ηλυρι—ετικλητος
ΕΡΙΤΗ. Ασαθῆς, ἀναφελῆς, περρωεστα, κρη,
πετραια ποτινα.
Σκιάθειον, Σκιάθειον, Σκιάθειση
Τετὶ λαβῶν με το σκιάθειον ὑπερεχε. Ar. Av.
1508.
Ὡσπερ σκιάθειον.—Ib. Eq 1345.
Καὶ σκιάθεισην ἐλεφαντινην
φορη γυναιξιν αὔτως. Anac 62. 21.
S Y N. Σκιάς, σκηνη, ἐφεσριδιον. (ἐπισκίος
τοπος)
Σκιάθος, (Νῆσος)
Φιμετο δ' ἐναλιη Σκιάθως.—Ar. I. 583.
Σκιάζω, Σκιάω
— Εἰσθκειν ελθα
Δηελος ο φέ δ' ὄων, σκιάτη δ' ἐριδῶλον ἀρραυ-
Il φ 232
— Σκιάωντο δε πασι αγυαί. Od ε. 388.
S Y N. Αποσκιάζω, ἐπισκιάω, ἐπισκιάω,
συσκιάω, ὑ οσκιάζω, ἐσσκιάζω, ἐπι-ρυπῶ,
ηλυγαζῶ, ηλυγιζῶ, ἐ ηλυγιζῶ, σκοτιζῶ σκε-
παζῶ, σκιάγραφεω.
Σκιάποδες.
Προς δε τοῖσι Σκιάποσὶ λιμῆη
Τις ἐσ' ἀλκτος ἔ

- Ψυχαγωγῆ Σωκράτης. Αρ. Αὐ. 1552.
 Σκιαροκομος.
 Σκιαροκομος τ' εν ερσιον ἕλας. Eur. B. 874.
 Σκιάς.
 Χλωραὶ δε σκιάδες μαλακῶ βριθεσαι αἰνηθῶ,
 Theoc. 15. 119.
 S Y N. Σκιαδιον.—θολος, ἀναδεδράς.
 Σκιατρεφῶ, Σκιατρεφω.
 —Θερμα δ' ἦλις
 Τοξευματ' αἰνῶν μη σκιατραφεμενος. Eur. Fr.
 Σκιδνιμι. Vid. Σκεδαζω.
 Αυτοὶ δ' εσκιδναντο κατὰ κλισίας τε νεας τε.
 Il. α. 487.
 Σκιεροκομος. Vid. Ἐγλι
 Σκιερὸς, Σκιαρὸς.
 Ἄλσος ὑπὸ σκιερόν ἐκατηβολε Απολλωνος. Od.
 υ. 278.
 —Σκιαροῖσιν εν αλσεσιν ἐξείτ αειδῶν
 Ου παθον.—Er.
 S Y N. Σκιοις, σκιοδης, σκιοειδης, ασκιοις,
 δασκιοις, επισκιοις, βαθυσκιοις, ευσκιοις, κατα-
 σκιοις, συσκιοις, ὑποσκιοις, δειδρηις, καλλι-
 φιλλος, σκοτεινός, συνιερφίς.
 Σκίλλα.
 Ἀρκαδικοὶ σκίλλαισιν ὑπο πλευράς τε και ὤμους
 ταῖνα μασιδοιοεν—Theoc. 7. 107.
 Ουτε γαρ εκ σκίλλης ροδῶ φηται—Theoc. 537.
 Σκιμαλιζω.
 Ὅπως αν αὐτὸς ρηματιοις σκιμαλιζω. Ar. A.
 443.
 S Y N. Εξεθεριζω, χλιναζω, καταδακτυλιζω.
 Σκιμπης.
 Καθιζε τοιωνν ἐπὶ τον ἱερὸν σκιμπηδα. Ib. N.
 253.
 S Y N. Σκιμπηδιον, κραβατον.
 Σκιμπηω, Σκιμπηομαι.
 Ἀλλ' ὄτ' Αἰπτας ἀδαμαντινεν εν.
 Μεσσοις αροτρον σκιμπηατο. Pind. P. 4.
 S Y N. Χαλεπαινω, ερειδομαι, ἐπίπιπῶ.
 σκιπῆω.
 Σκιμπων, Σκιπων. Vid. Σκῆπρον.
 —Της σκιμπωνας καταβαλλω. Ar. V. 726.
 —Ὁ δε σκιπταια, γερῶντικὸν ὄπλον, αἰρας.
 Call. Ep. 1. 7.
 Σκίναξ.
 Εν δε τιθε ταμισον σκίνακος νεαροῖο λαγαῶ.
 Nic.
 —Σκίνακος δερκευεος—Ib.
 S Y N. Ευκλινητος, ευτκαρθμῶς.—λαγωδός.
 Σκίναρ.
 Μῆτι ενισκίλη νεαρόν σκίναρ—Ib.
 S Y N. Κυημα, γανος, γονή.

- Σκινδαλμος, Σκινδαλαμος.
 Πῶς ἔν γερων ὦν, κάπιλησμων, και βραδύς,
 Λογων ακριβῶν σπανδαλμῶς μαθησομαι. Ar.
 N. 130.
 S Y N. Λεπιλογια.—(τὰ τῶν καλαμων απο-
 ξυσματα.) σκολοψ.
 Σκινδαλμοφρασης.
 Σκινδαλμοφρασην αιπυτατης σοφης. Ep. 1. 2.
 Σκινδαφος, (οργανον μουσικόν)
 —Νῦν δ' ἔχειν ελασσονα σκινδαφοιο. Suid.
 E P I T H. Τετραχορδος.
 Σκινδαφον λυροεντα μεγαν χειρεσσι τινασσαν,
 Οξυῖνον, αρμαλοιο τετυγμενον αιζιεντος. Ath. 4.
 Σκιοειδής, Σκιοις.
 Ουρεα τε σκιοειτα.—Il. α. 157.
 Σκιοειδέα φύλ' αμειννά. Ar. Av. 687.
 Σκιπναῖος.
 —Σκιπναῖον επισπειδοιεν ὄδιταν. Theoc. 16.
 93.
 S Y N. Γλισχρός, βραδύς, βραδυκλινητος.
 Σκιρω.
 Ἥμος ὅταν σκιρωσι βοες καυλεῖα φαγυσαι
 (f. σκιρτάσι) Nic.
 S Y N. Σκληρυνομαι, αποσκληρυνομαι, απο-
 σκρω.
 Σκιρρος.
 Εκ τῶν πολεων τον σκῆρρον ἐξεδηδῶκεν. Ar. V.
 920.
 S Y N. Σκιρρωμα, σκληρωμα, γυψος, λατυπη.
 (τορυπῶδες ἐπὶ τῶν τυρῶν.)
 Σκιρταω.
 Αἱ δ' ὅτε μεν σκιρτων ἐπὶ ζείδωρον αρυραν, Il.
 υ. 226.
 S Y N. Ανασκιρταω, διασκιρταω, επισκιρ-
 τωων σκαιρω, ατασφερομαι.
 Σκιρτηθῶς, Σκιρτημα.
 Σκιρτηθῶν ἐξαυτις αναμψισοντ' αγερωχοι.
 Orph. L.
 Σκιρτημα μοσχε σῆς καβεξοντες χερσῶν. Eur.
 Hec. 524.
 S Y N. Σκιρτησις, σπηδημα, εκπηδῆσις, αγαλι-
 λιαμα, αγαλλιασις, ἄλμα.
 Σκιρτητής.
 Ἐλθε μακαρ σκιρτητά, περιδρομε—Orph. H.
 S Y N. Ορχησιτής, χορευτής.
 Σκιταλος.
 Ἀγς δῆ Σκιταλοί, τε και Φενακες.—Ar. Eq. 631.
 E X P. Ευτελής, ποιηρός.
 Σκλεω, Σκλήμι.
 —Περὶ δ' οἶγ' εσαν εσκληπῶτες. Ar. 2. 53.
 Πινω τέ οἱ αυσαλεος χράς Εσκληπε.—Ib. 200.

ΣΥΝ. Κατακλιμαί, σκελλομαι, σκελῆμαι.
επιαινομαι.

Σκληρός, (Σκληρὸν, Adv.) Σκληρωδής. Vid. Λαο-
τομος.

Ὁ σκληρὸ δ' αἶμος.—Ar. N. 1267.

—Τες τροπικ.—σκληρὸν.—Ib. Pa. 343.

Σκληρὸν δ' εβροντισε και οβριμον.—Hes. θ. 839.

ΣΥΝ. Επισκληρος, σκληραυχην, σκληροκαρ-
διος, ανειδοτος, αγριος, απινής, δυσκολος, δυσ-
τροπος, χαλεπός, ατεραμνος, σίγειός.—σκληρῶς,
δεινῶς, ανειδοτως, χαλεπῶς.

Σκληροτραχηλος. Vid. Φαραζῶ.

Σκολιόδρομος. Vid. Νυμφαί.

Σκολιόσταν

—Σκολιόσταν βελῆ. Nonn.

Σκολιον

Τισὼ τι λεξείσ σκολιον;—Ar. V. 1232.

Ἐτιθεὶ νομῆς, ὡσπερ σκολια, γεγραμμενῶς. Ib.
A. 531.

ΕΧΡ. Μέλος τι ολιγοσυχον.—η παροιμιος φηδῆ.

Σκολιδ.

Οἱ βῆν εν αγροῖ σκολιδά κρινωσι δεμισας. II.
π. 387.

ΣΥΝ. Στρεβλός, ἔλικος, δοχμιος, αδικος,
παιθεργος, δυσχερής, ανέτος, δυσκολος.

Σκολοπεδρος.

—Και ιοβδρον σκολοπεδρον. Ath. I. 7.

Σκολοφ

—Εν δε σκολοπας κατεπηξεν. II. η. 441.

ΣΥΝ. Σταῦρος, χαραξ. (ξυλον οξύ)

ΕΡΙΤΗ. Οξύς.

Σκολιωπά.

—Κατά γῆς σκολιω ἂ περιῶσα.

Σκολυμός.

Ἡμος δε σκολυμός τ' ανθῆ.—Hes. ε. 580.

Αυχμηρὴν σκολυμεν.—Ath. 9.

ΣΥΝ. Κακῆος.

Σκομβρος. (ιχθύς)

—Περί σκομβρων νεων. Ar. Eq. 1004.

Σκοπαδαί (οἱ Θεσσαλοι.)

Πελλοὶ δε Σκοπιδαίσιν ελευνομενοι ποτὶ σακὼν

Μεσχοι συν κεραισιν εμυχησαντο βοεσσι.

Thesoc. 16. 36.

Σκοπελος.

—Συ δε σκοπελα επιμαίσο.—Od. μ. 220:

ΣΥΝ. Σκοπή, σπιλαιον, σπιλας, ακροτομος,

απορωξ, εριπνη—ακροτολις.

ΕΡΙΤΗ. Αχρος, ασυφελής, ατεραμνος, ακ-
μιτος, ἀλγιστος, αγχιαλος, αιματοςαγής,
ασκετής, ηλιβατος, λοφοσις, προβλής, κνματο-
πλήξ, νιρσις, σίφελός, σίφισός, ορθις.

Σκοπελοδρομος.

Βασσαρις Ευρυνομη σκοπελοδρομος.—Er. I. 6.

Σκοπερός.

—Σκοπερὸ δέ τε αμρεχεν ορφη. Orph. 1040.

ΣΥΝ. Σκοπερός.—(ι. σκεπαζῶ)

Σκοπεω, Σκοπεομαι

Αλλά σκοπεῖν τον ανδρα.—Ar. Th. 606.

—Τι δητ' αν, ὦ γυναι, σκοποιτό τις

Την πυθομακτιν ἔστιαν.—Soph. Oed. T. 983:

Σκοπῆμαι δ' ομμη πανταχῆ σφρεφων. Eur.
I. T. 68.

ΣΥΝ. Διασκοπεω, σκοπευω, σκεπτομαι, κατα-
σκοπεω, κατασκοπευω, βλεπῶ.

Σκοπή, Σκοπιά

Δρακοντοφφοροις εσκεπασμενην σκοπιᾶς. Lyc.
1311.

Ὡς δ' ὄτ' ἀπὸ σκοπιῆς ἔβον νεφρῶς αἰπόλος ανήρ.
II. δ. 275

ΣΥΝ. Αποψις, αποψις, προφυλακή, περι-
οπή σκοπιας

ΕΡΙΤΗ. Ηλιβατος, ηερια, δρακοντοφφορος,
ερημάς, δυσεμβατος, λοφοσσα, παιπαλοσσα,

πολυπιδάξ, περιμηκῆς, ναυτιλοφθόρος, τηλε-
φανής, τηλεγῆς, ταυκερητις, χιονοθρευμων.

Σκοπιζω, Σκοπιωρομαι. Vid. Σιεπτομαι

Ανδρας δυσμενεας σκοπιαζεμεν.—II. κ. 40.

Αιδρε: ὀπλιται διαταξαμενοι

Κατάτας διοδης σκοπιωρῆνται. Ar. V. 360.

Σκοπιτης. Vid. Κατοπης.

Σοι ταδε, Πάν σκοπιτητα.—Er. I. 6.

Σκοπος.

Τοῖσι δ' ἐπειτ' απανευθε δυο σκοποι εἶατο λαων.
II. σ. 523.

—Τοξοβρον Δαλε θεοδημητας σκοπον. Pind.
Ol. 6.

ΣΥΝ. Σκοπιτης, σκοπιωρός, κατοπης.—
εφορος.

ΕΡΙΤΗ. Αχρησιος, ηεροφοιτος, ιθυκελευθος,
ύφικελευθος.

Σκοπος.

Επεχε νῦν σκοπη τοξου. Pind Ol. 2.

ΣΥΝ. Τερμα, ὄδος, ὑποθεσις, τυπος.

Σκορδινομαι, Σκορδινομαι.

Ὡς δ' ἔτος ηδη σκορδιναται.—Ar. V. 640.

ΣΥΝ. Σκορδιζω, χασμαομαι, σπασμῶ συν-
εχομαι, ανακλαομαι.

Σκοροδάλμη.

Δη τότε Παφλαγοταν μεν απολλυται ἡ σκορο-
δάλμη. Ib. Eq. 199.

Σκοροδίζω

—Φασκων φιλεν μ' εσκοροδισας. Ib. 942.

ΕΧΡ. Δριμυσσο, ἀνδίζω.

Σκοροδιον, Σκοροδιον.

Την νυχθ' ἔωθεν σκοροδισα μασωμεθα. Ib. Th.
501.

- Ἰνα μήποτε φαῖν σκοροδα. Ib. L. 689.
 Σκορπιος, Σκορπιος.
 Ὑπὸ παντὶ λίθῳ Σκορπιος—ὑποδύεται. Sapph.
 Καὶ ἐν χροίσειν ἐρυθρὸν Σκορπιον—Ath. 7.
 Ἡ καὶ σκορπιον κυανοχροον, οἶκον Ἀρηος, Man.
 1. 35.
 ΕΡΙΤΗ. Δεινός, ζοφοίς, λωβητήρ.
 Σκορπιος αἰκτὴρ διδύμων γενος—Opp.
 —Καὶ κεντῶν κενκορυθμενον αλγιομεντι
 Σκορπιον αὐδῆσω—
 —Πομφαγον αἰεὶ αἴτην
 Γυροάγον.—Nic.
 Σκορπιος (λίθος)
 Σκορπιος, σπῆο δε λαῶν ὀμνημιον ἐρμεναι ἴρας
 Ἀγλαος Ὠρίων ἐκ ἐκλυεν.—κ λ. Oph. L.
 Σκορπισμός.
 Σκορπισμός δέ τε καὶ θάρατος καὶ λιμος ἐφεξεί.
 Sibyl. l. 3.
 S Y N. Διασκορπισμός, διασκεδασμός, δια
 πορῶ.
 Σκοτεινός, Σκοτιος, Σκοτειος.
 —Σκοτεινὸν ὄμμα μὴ βάρυνται. Eur. Alc. 387.
 —Σκοτιον δέ ἐ γυνάκα μητηρ. Il. 7. 24.
 —Μη ποτέ σ' κρανίδεν σκοτιέν νεφος ἀμφικα
 λυψῆ. Hes. ε. 553.
 S Y N. Σκοτωδής, σκοταῖος, ορφαῖος, ζοφο
 δης, λυγαῖος, ἀφεγγής.—λαθραῖος νοθος.
 Σκοτικα, Σκοτος.
 —Ουρανίδεν δε μελαχροος, ἢ τις ἀλλῆ
 Ὠρῶρε σκοτιον μυχατων ἀνῆσα βερεθρων. Ar.
 4. 1697.
 —Στυγερὸς δ' ἀρα μιν σκοτος ἔλε. Il. ε. 47.
 —Τὸν δε σκοτος ὄσσ' ἐκαλυψεν. Il. δ. 461.
 Νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκοτικὰ πύλας—Eur. Hec. 1.
 S Y N. Ἀχλὺς, κνεφας, ορονή, λυγη, πλυγη,
 ἐρεβος.—θλιψίς.—ασαφια, ἀμαυροτης, σκο
 τατύς.—σλέθρος. θάρατος.
 ΕΡΙΤΗ. Φθοιερὰ.—ἀλαμπητον, ἐχθρὸν, ψι
 λαφητον.
 —Σεμνοτητ' ἐχει σκοτος. Eur.
 —Αἰδῶ τον βαθυγγοφον σκοτον. Naz.
 Σκοτεινῶν Ag. A. 1217.
 S Y N. Σκοτῶμαι, σφαλλομαι. ἐπιλυθῶ.
 Σκοτοεργος.
 —Ἡ κλιθαῖνας σκοτοεργος. Man. 1. 80.
 Σκοτομαйна.
 Ἐσαι δε σκοτομαйна περὶ μεγαν κρανῶν αὐτόν.
 Sibyl. l. 5.
 S Y N. Σκοτομνινη, σκοτομνιναῖ, σκοτωσις.
 Σκοτομνιος.
 Νεξ δ' ἀρ' ἐτήλθε πακὴ σκοτομνιος.—Od. ξ.
 457.

- Σκοτω, Σκοτίζω.
 Ἐγὼ σκοτῶσα βλεπαρα καὶ δεδουρία. Soph.
 Aj. 85.
 Ἐσκοτίσεν μὲν κλεψιφρονι ρευματι κενος.
 Man. 1. 93.
 S Y N. Αποσκοτω, επισκοτω, σκῶταζω, ἀ
 μαυρω συσκιάζω. πλυγίζω.
 Σκυβαλισμα.
 Μηδ' ἀλλῆ παρὰ δαιτὸς ἐδοίς σκυβαλισμα τρε
 πείζης. Phocyl. 146.
 S Y N. Αποβλημα, ἐκφωλισμα.
 Σκυβαλον
 —Ὡς αὐ ὀδύταις
 Ἐμ νεσομενις ἡμιθαῖς σκυβαλον. Ep. l. 1.
 S Y N. Κοπεια, ἀποκαθαρμα, περιψημα, σα
 ρωμα. ἰλύς.
 ΕΡΙΤΗ. Αποδειπνιδιος.
 Σκυδμῶνω.
 Μη μοι, Πατροκλε, σκυδμῶνι μέν.—Il. ω. 592.
 S Y N. Αποσκυδμῶνω, σκυζομαι, οργιζομαι.
 λυπειν κατωπιαω, στυγνάζω. σκυθραζω.
 Σκυθῶνα. (ὑπέρτης.) Ag. L. 184.
 Σκυζω, Σκυζομαι.
 Σκυζεσθαι οἱ ἐπε θεός.—Il. ω. 113.
 S Y N. Σκυζῶω.—σκυδμῶνω.
 Σκυθης, Σκυθαι
 Ἀλλ' ἀγε δὴ Σκυθα, κῆρε κομην.—Theog. 827.
 —Νομαδες γαρ ἐν Σκυθαίς. Ag. Av. 943.
 Καὶ τον Σκυθην (i. e. τὸξότην) λαβομαι, Ib.
 Th. 1027.
 Τόξοφορος τε Σκυθας, Ἀρεος πεισὸς θεραποντας.
 Oph. 1072.
 —Νομαδας, οἱ πλεπτάς σίεγας
 Πεδαρσται ναικοσ' ἐπ' εὐκυκλῶς οχοίς. Aesch.
 Σκυθια.
 Ἡλθες ἀπὸ Σκυθης.—Call. 3. 174.
 —Τῆ Σκυθῶν ἐρημια. Ag. A. 704.
 Σκυθικὸς, Σκυθιος.
 Καὶ ποντε Σκυθικοῦ περαν.—Theoc. 16. 99.
 Σκυθίζω.
 Πλοκαμὸν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῶ. Eur. El. 241.
 S Y N. Αποσκυθίζω, επισκυθίζω, περισκυ
 θίζω.
 Σκυθραζω, Σκυθραπαζω Vid. Σκυδμῶνω.
 Χ' ὡ μὲν σκυθραζῆ.—Ib. 830.
 —Μὴ σκυθραπαζ', ὡ τεκνον. Ag. L. 7.
 Σκυθραπός.
 Οὐ χεῖρ σκυθραπον τοῖς ξενίσι τον προσπολον
 Εἶσαι, δεχεσθαι δ' εὐπροσηγορῶ φρενί. Eur.
 Alc. 784.
 S Y N. Βλοσυραπός, σκυθρός, στυγνός, ἀμα
 δής, χαλεπός, σκληρός, ἀβυμος.
 Σκυλακαῖνα.

Σκυλακαινα.

—Και οικοφυλαξ σκυλακαινα. Ep. I. 4:

Σκυλακευμα. Vid. Σκυλαξ.

Αχρῆον σκυλακευμα—Ep. I. 3.

Σκυλακίτις Vid. Αρτεμις.

Σκυλαξ, Σκυλακη.

Ὡς δε κυῶν αμαλῆσι περὶ σκυλακεσσι βεβῶσα.

Od. v. 14.

Κατα δεξιὰ δ' ἦεν αθησαι

Λυσσῶ ἰς σκυλακη—Ogrih.

S Y N. Σκυλακευμα, σκυμνος, σκυλακιον, σκυμνιον.

ΕΡ Ι Τ Η. Αγχιθυρος, βαλιός, θεός, νεβροφό-
νος, ευρινος, ιχθυετηρ, φυλακτωρ, αμαλή, νεο-
γυιλῆ, αγριομορφος.

Σκυλευμα. Vid. Σκύλον.

—Σωζομεν τάδε Σκυλευματα, Eur. Rh. 593.

Σκυλευω. Vid. Συλαω

Κυκνον σκυλευσαντες απ' ὤμων τευχρα καλά,
Hef. α. 468.

Σκυλίς.

Σκυλίς ὑπνοπάτης, φαντασματά τ' ηδ' επα-
γωγάς, Man. 4. 364.

S Y N. Σκυλμα, κακωσις, ενοχλησις.

Σκυλλα.

Ὡς δ' ἴκετο πλαγκτάς πέτρας, δεινὴν τε Χα-
ρυβδιν,

Σκυλλινθ', ἦν κ' ἠποποτ' ἀκηριοι ἀνδρες αλυξάν.
Od. J. 328.

ΕΡ Ι Τ Η. Πετραία, τρυφερά, δεινή.

Τῆ δ' ἀρ' μεν Σκυλλης λισσῆ πρῶταιστο πετρη'

Τῆ δ' ἀμοτον βοασκεν ἀναβλυξῆσα Χαρυβδίδις.

Ἡε παρὰ Σκυλλης σ' ἰνυγερὸν κευθμῶνα νεεσθαι

Σκυλλης Αυσουιης ολοοφρονος ἦν τεκε Φορκυν,

Νυκτιπόλος δ' Ἐκατη, τῆν τε κλεισι κραταίῳν.

Ap

Ὡμοφαγον Σκυλλης λευγαλης τροσιμον M. Muf.

—Ἡ τρικρανος Σκυλλα ποτνια κυων. Ath.

—Τῆς θαλασσης Αυσουιτιδος μυχης

Στενὸς οπιτ' ἔκισαν αγριαν κυνα.

Και μιξοθηρος ναυτιλοφορος σκυπάς.

Ποια δ' Ἐρινύς μιξοπαρθενος κυων. Lyc.

Ενθα δ' ἐν Σκυλλη ναιει δεινὸν λελακνία'

Τῆς ητοι φωνῆ μεν ὄση σκυλαχος νεογυιλῆς

Γίνεται, αὐτὴ δ' αὐτε πελωρ καλός' ἐδὲ κε τίς
μιν.

Γηθησεν ἰδὼν, ἐδ' εἰ θεός ἀντιασεν'

Τῆς ητοι ποδὲς ησι δυαδέκα παντες αωροί'

Ἐξ δὲ τε οἰδεται περιμηκειες, ἐν δὲ ἕκαση

Σμερδαλει κεφαλη, ἐν δε τριστοιχοι ὀδόντες

Ποικίλοι και θαμέες, πλεοι μελαχρος θανατοί'

Μεσση μὲν τε κατα σπενος κοιλοιο δεδυκεν,

Ἐξω δ' ἐξισχει κεφαλὰς δεινοιο βερεθεκ. κ. λ.

Od. μ. 95.

Σκυλλω.

Σκυλλονται προς αναδων

Παιδων τῆς αμιαντη. Aesc. Per. 578.

S Y N. Συρω, στω, ριπῆζω, τερω, κάκω,
ενοχλῶ.

Σκυλοδεφῆς.

Ες τῶν σκυλοδεφῶν,—Ag. Ecc. 420.

Σκυλοφόρος.

Ἐσπερις Μαρκελλος ἀνερχομενος πολεμοιο

Σκυλοφόρος—Ep. I. 6.

Σκύλον,

—Καλλιστον οικιοι σκύλον—Eur. Rh. 620.

—Σκύλά τ' εἰς μελαθρα σά Πεμφεις,—Soph.
Ph. 1474.

S Y N. Σκυλευμα, σκυλος, συλη, συλημα,
λεία, ληῖς, εναρα, λαφυρατά.

ΕΡ Ι Τ Η. Δορυθηρατον.

Σκυλοχαρῆς.

Σκυλοχαρῆς ἰδ' ἐρωτας—Ep. I. 4.

Σκυμνος. Vid. Σκυλαξ.

Ὡς εἰ δ' ὑπὸ σκυμνης ελατηβόλος ἀρπαση αὐτῆρ
Υλης ἐκ πυκνιῆς—Il. σ. 319.

Σκυμιον.

Πινα δ' ἐν σκυμιοισιν ὑποθματα—Nic.

S Y N. Βλεφαρίς, βλεφαρον, σφρ'ς.

Σκυρον.

Στερυχρον τε σκυρα τ' ἐχθρά, τά τ' ἔαρι σινάξ-
εστην. Nic.

Σκύρος.

Σκυρον ἔλῶν αιπῆαν Βειῆος πῶλιεθρον. Il. β.
664.

ΕΡ Ι Τ Η. Αιγιστος, ημεμοεσσα, πολυκυλος.

Σκυρον—ευπαρθενὸν ασυ. Τυρρη.

Ευναλις Σκυροιο πεδον—Cal.

Σκυταλη, Σκυταλον, Σκυταλιον.

Εἴπερ γε χ' αὐτῆ ἴσι σκυταλη Λακωικῆ. Ag.
L. 990.

Τῶδε σιδαρθρον σκυταλον, κεχαραγμένον ὀζοις.
Theos. 17. 31.

Σκυταλί' εφερον,—Ag. Av. 1283.

S Y N. Σκυταλῆς, ροπαλον, ραβδος, ἱμασθλη-
σκυτος.—περιστροφῆς, γραμματειον. πινάξ ἀπο-
μακτρον.

Σκυτεος, Σκυτοδεφῆς, Σκυτοτομῆς

—Κεραμῆς, σκυτοδεφαι, Σκυτῆς—Ib. 490.

—Ὁ οἰ Τυχιος καμει τευχων,

Σκυτοτομου οχ' αρισος; ἴλη ἐνὶ οἰκία ναιων. Il.
η 221.

S Y N. Λωροτόμος, σκυτοεξάρτος; βυρσοδετῆς,
δερματομαλακτῆς.

Σκυτινος.

Αμαξίδας δε σκυτινας εργαζεται. Ag. N. 878;

—Σκυτινη πικυρια. Ib. L. 110.

S Y N:

Σ Κ

- ΣΥΝ. Δερματίας.
 Σκυτοδείψω, Σκυτότομω.
 Ἡ σκυτοτομῆν, ἡ σκυτοδείψῆν. Ib. Pl. 514.
 Σκυτος.
 Ὁς δὴ τοὶ σκυτος αὖθ' ἰδὼν χαροποιοὶ λιοντες.
 Theoc. 25. 142.
 ΣΥΝ. Δερμα — σκυταλή.
 Σκυτοτομικός.
 Το σκυτοτομικὸν πλῆθος—Ar. Ecc. 432.
 ΣΥΝ. Σκυτοδείψικός.
 Σκυφος, Σκυψος, Σκυφωμα.
 Καὶ οἱ πλεπταμένους δάκναι σκυφος ᾧ περ ἐπινεν.
 Od. ξ. 112.
 Ἐγὼ δ' ἔχων σκυψον, Ἐρξίωι
 Τῷ λευκολοφῷ μετὸν ἐξέπινον. Anac. 85.
 Πῆ χρυσότευκτα κ' ἀργυρᾶ σκυφωματα. Aesc.
 Fr.
 ΣΥΝ. Σκυφίον, ποτιριον, δεπας.
 ΕΡΙΓΗ. Ευρύ, δυρατεον.
 Σκωλήξ.
 —Ὡς σκωλήξ ἐπὶ γαίῃ
 Κέτο ταθείς—Il. ν. 654.
 ΣΥΝ. Σήψ, σής.
 Σκῶλος. (ακαθῆς εἶδος)
 —Ὡς σκῶλος πυρκαϊσος. Ib. 564.
 Σκωμμα, Σκωμματιον, Σκωπνευμα, Σκωψις.
 —Καὶ σκωμμασιν ἐκ ἀγοραίοις. Ar. Pa. 749.
 Σκωμματιον ἐποτέ τι θλιβόμενος ἐκβάλλω. Ib.
 V. 1280.
 Καὶ μιν παλαιῶν τᾶνδ' εἰ σοὶ σκωπνευματων.
 Aesc. Fr.
 Σκωψις δὲ λυπεῖ πλεῖον ἢ τερπει πολὺ. Ath.
 I. 10.
 ΣΥΝ. Σοφισμα, κਾਲλος παιδία.—λοιδορεια,
 λοιδορημα.
 Σκωπίσθης.
 Αἰσχίσα γὰρ τοῖ μ' ἐργασατο Δυσιστρατος
 Ο σκωπίσθης.—Ar. V. 784.
 ΣΥΝ. Σκωπίης, σκωπτικός, λοιδορος, φιλο-
 σκωμμων, φιλοσκωπίης, ἐνσκομμων.
 Σκωπίω.
 Οὐδ' ἐσκωψε τις φάλακρος. Ib. N. 540.
 ΣΥΝ. Αποσκωπίω, διασκωπίω, ἐπισκωπίω,
 παρασκωπίω, κατασκωπίω, καταγελαω, λοι-
 δορῶ. ληρῶ.
 Σκῶρ.
 Μισαγμένους σκῶρ ἐσθιεν—Ar. Pl. 305.
 ΣΥΝ. Κοπρεια, αποσκευη.
 Σκωραμῖς.
 Ἴνα μὴ γενῶμαι σκωραμῖς κωμαδική. Ib. Ecc.
 371.
 ΣΥΝ. Λασατον.

Σ Μ

- Σκῶψ.
 Σκῶπές τ' ἰρηκῆς τε—Od. ε. 66.
 Κῆξ' ὄρεων τοῖ σκῶπες ἀνδρῶσι γαρυσαντο Theoc.
 I. 36.
 ΣΥΝ. Βυας, γλαυξ.
 Σ Μ
 Σ ΜΑΡΑΓΔΟΣ.
 —Γλαυκῆς δὲ λίθος χλοασα σμαραγδῶ,
 Δεξαμένη κρυσάλλον ὁμοζυγον, ἐκελον ἀφρῶ.
 Nonn. I. 5.
 Ἀσσυρη δὲ σμαραγδος ἀνήσυγεν ἐγγχλοον αἰ-
 γλην. Ib.
 —Καὶ αἰγληντα σμαραγδον. Dion.
 Σμαραγεω, Σμαραγιζω.
 —Σμαραγεῖ δὲ τε ποτος. Il. ε. 210.
 —Ἄμρι δὲ γαῖα φερσεβίος ἐσμαραγιζει, Hes.
 δ. 693.
 ΣΥΝ. Ἐπισμαραγεω, πῆχω.
 Σμαω, Σμαομαι.
 —Ὡς ἀπὸ χαιτᾶν
 Πέηται, λιπαρὸν σμασαμένα πλοκαμον. Call.
 5. 32.
 ΣΥΝ. Αποσμαω, διασμαω, ἐκσμάω, περι-
 σμαω, τριβω, σμηχω, ἀποσμηχω, ἐπισμηχω,
 ἀποματῶ, ἐκμασσω ναθαίρω. ὁμοργνυμι.
 Σμαρίς.
 —Ἡ σπαρον, ἡ σμαρίδα. Ep. I. 1.
 Σμερδαλέος, Σμερδόνος.
 —Δρακὼν δ' ἐπὶ γάτα δαφονίδος
 Σμερδαλέος.—Il. ε. 309.
 Γοργεῖ κεφαλή—Δεινὴ τε, σμερδνή τε—Il. ε.
 742.
 ΣΥΝ. Φρικαλέος, φοβερός, καταπληκτικός, φο-
 νιος, ατυχήλος.
 Σμερδαλεως, Σμερδαλέον, Σμερδόνος.
 Σμερδαλεως δ' αὐτῆσι φανη.—Od. ζ. 137.
 —Ἄμρι δὲ νῆες
 Σμερδαλέον καταβησαν—Il. ε. 334.
 Αἰεὶ δὲ σμερδτὸν βροσων—Il. ο. 687.
 ΣΥΝ. Φοβερώς, καταπληκτικῶς, δειμῶ.
 Σμῆγμα.
 —Δοτω τίς δειρ' ὕδωρ καὶ σμῆγμα—Ath. 9.
 Σμῆνος.
 Ὡς δ' ὅπῳτ' ἐν σμηνεσοῖς καθηρεφεσοῖς μελισσᾶι
 Κηφνας βροσκεισι, κακῶν ξυνηνας ἐργων, Hes.
 δ. 594.
 —Μεγα γὰρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος αἰδαῖς.
 Ar. N. 296.
 * 5 G ΣΥΝ.

Σ Μ

- ΣΥΝ. Σιμβλον, κυψελή, μελισσών, μελισσαν, μελιτφόροθρον, σμινθιν, εσμός.—κίροπαγής θαλαμαι, αι πλάσαι κίρων αυτοπαγής θαλαμαι.—πλήγμα.
- Σμηνγέ.
Σμηνγας εσαλαξέ—Lyc. 37.
ΣΥΝ. Θρήξ, πλοκαμος.
- Σμηχω. Vid. Σμαω.
Εκ κεφαλής δ' εσμηχεν αλός χυσον ατρυγετοιο.
Od. ζ. 226.
- Σμικρολόγος.
Σμικρολόγος γαρ εών πολλοῖσι τοκοις αναβαινει Φειδαλος, ψηφών, ὁ φιλαργυρος, ηδὲ δαινεύς.
Man. 5. 276.
- Σμικρός.
Κίρκον, ὅ, τε σμικρῆσι φονον φερει οριθεσσιν. II.
ρ. 757.
ΣΥΝ. Μικρός, βαιός.
- Σμιλαξ.
Βρυατε χλοηρά
Σμιλαξ καλλικαρπῶ. Eur. B. 108.
ΕΡΙΤΗ. Φυλλοκομος, πολυφυλλος.
- Σμιλευμα.
Σμιλευματά τ' εργων. Ar. R. 836.
ΣΥΝ. Διαγλυμμα, ερεθισμα.
- Σμιλή.
Αγε δη πινακων ξεσῶν δελτοί
Δεξασθε σμιλής ὀκλές. Ib. Th. 786.
ΣΥΝ. Σμιλιον, γλυφῶν. περιτομούς.
- Σμινθεύς. Vid. Απολλων.
—Τερεδοῖ τε ἴφι ανασσας,
Σμινθεύ.—II. α. 39.
- Σμινθος Vid. Μῦς.
Σμινθος ὁ πανταίης δαιτος λιχνος, εδὲ μυαγρης
Δειλός, ὁ κῆκ θανατε κερθεα ληζομενος. Ερ.
I. 1.
Σμινθοισι θηρισοντας—Lyc. 1306.
- Σμιννα
—Εξελθε, καὶ σμιννυη φερων. Ar. N. 1488.
ΣΥΝ. Δικέλλα, αξιη, σκαφῶν.
- Σμυγρός. Vid Χαλυβες.
ΣΥΝ. Επισμυγρος, επιπονος, αισχρός.
- Σμυρα,
Αιολίδα Σμυριν, ἀλιγειτονα, ποτνιανακτον.
Hom. XXXVII. 6.
- Σμυρα.
—Σμυρη καταληπλος. Ar. Eq. 1329.
ΕΡΙΤΗ. Ευωδης.
—Κερης δακρυον Ασσυριης Θουαντιδος—Opp.
- Σμυχω.
—Ωσπν άπασα
Ιλιος οφρουεσσα πυρι σμυχοιτο κατ' ακρης. II.
χ. 411.

Σ Ο

- Εως δ' εσμυχετ' αμοιβῶ. Mosch. σ. 4:
ΣΥΝ. Αποσμυχω, διασμυχω, κατασμυχω
και αναλιγω, διαφθερω, τρυχω.
Σμωδιξ, Σμωδιγξ.
Πυκναι δε σμωδιγξες ανῶ πλευρίς τε και ωμης
Αιματι φαινικοσσαι ανεδραμον.—II. ψ. 716.
ΣΥΝ. Αίμαλωψ, κονδυλή, μωλωψ.
ΕΡΙΤΗ. Αιματοσσα.
Σμωχω.
Και σμωχετ' αμορῶν ταῖν γναθῶν. Ar. Pa.
1307. (αὶ σμυχετε)
ΣΥΝ. Κατασμωχω, μασσομαι τειρω, πα-
τασσω, λαιδερω.

Σ Ο

Σ ΟΒΑΡΕΥΟΜΑΙ.

- Και σοβαρευομην. Ερ. I. 7.
ΣΥΝ. Γαυριαω, επιαιρωμαι, αλαζονευ-
μαι, υπερφρονω, αδρυνομαι, σοβωω.
Σοβαροβλεφαρος.
Χρυσός επιγναμπηται σοβαροβλεφαρης. Ib.
Σοβαρός, (Σοβαρόν, Adv.)
Ουτω σοβαρόν ελθε μελος. Ar. A. 673.
Και σοβαρόν μ' εγελαξεν—Theoc. 20. 15.
ΣΥΝ. Υπερφρανος, τολμηρός, αυθαδης, χα-
λεπός, φαιταλός, σοβαροβλεφαρος, αλαζων, ὀρ-
μητικός, σπερχυός. (λαμπρός)
Σοβαρός.
Μή μοι σοβαρῶς χωρει λιαν.—Ar. Pa. 87.
ΣΥΝ. Υπερφρανας, ὑψικομπως, αλαζονικῶς,
εκθυμωος, σπεδαίως.
Σοβωω.
Ταχύν ποδ' εν κυκλω σοβῶτε—Ib. V. 1514.
ΣΥΝ. Αποσοβωω, ανασοβωω, διασοβωω, εκ-
σοβωω, κατασοβωω, παρασοβωω, σοβαρευομαι,
κομπάζω.—κινεω, ὀρμαω.—απελαυω.—πρω-
θεω, ανεργω, δικωω.
Σογμος.
—Σογμης
Μυελοεν βλασημα κερηκομοαντας ακανθαις.
Ath. 2.
Σολοικίζω.
Αν τῶ γραμματικῷ κηισθῶ μοιον Ηλιοδωρε,
Ευθῦ σολοικιζην το σῆμα με δεδεταί. Ερ.
I. 2.
ΣΥΝ. Βαρβαριζω.
Σολοικισμος.
Επτα σολοικισμῶς—Ib.
Σολος. Vid. Δισκος.
—Πηληδης εἶπεν σολον αυτοχοωνον, II. ι. 826.
ΕΡΙΤΗ.

- ΕΡΙΤΗ. Ευδίνης.
 Σολυμοί.
 —Σολυμοίσι μαχεσσατο κυδαλιμοίσι. II. ζ.
 184.
 Αργαλέων Σολυμών ἱερὸν στρατον—Cal.
 Σολων.
 Ο Σολων ὁ παλαιός, ἦν φιλοδῆμος τὴν φύσιν.
 ΑΓ. Ν. 1189
 Εὐ γὰρ εἶπε νόμος αὐτοῖς—Ερ.
 Σομφός.
 Ὡσπερ κισθρὴς λαμβανεὶ διεξοδὸς
 Σομφός, δι' ἧν ὑγρασιαν ἐκδέχεται. Ath. 9.
 S Y N. Κενός· ἀραίός· σπογγωδής.
 Σοός.
 Βελομὶ ἐγὼ λαδὸν σοον ἐμμεῖναι, ἢ ἀπολεσθαι. II.
 α. 117
 S Y N. Σῶος, σῶς, σοός, σαζομενός· ὑγιής, ἀ-
 κεραιός, ἀβλαβής σωτηριός.
 Σοροεργός. Vid. Νεκροταφός.
 Σοροπηγός.
 Ἡ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτῆ φρασώ.
 ΑΓ. Ν. 844.
 S Y N. Κτερεΐνης, ἐνταφιασής, ταριχευτής.
 Σορός.
 Ὡ δ' ἐκασὸς οὐδ' ἄν ὁμῶς σορός ἀμφικαλυπτοί. II.
 ψ. 91.
 S Y N. Χηλός, φερετρον, θηλή, νεκροφορεῖον.
 ταφός· μνήμα.
 ΕΡΙΤΗ. Εγχαλμός, λιθινὴ, σαρκοφάγος.
 ἄραια.
 Σῶός.
 —Κεραυνοὶ φίλοι τρεποχοροὶ σέβα. Opp. κυν C.
 ΕΡΙΤΗ. Δολερός, ἰχθυόνης, κακοεργός.
 Σοδαριον.
 Καὶ λίνεον πεπυκασο καλυμματι κυκλαδα κορ-
 σιν
 Σοδαριον, τότερ εἶπε Συρων ὄνομα.—Nonn. (La-
 tina vox est, non Syriaca.)
 S Y N. Καψιδρωτιον, ρινομακτρον, κεφαλο-
 μακτρον.
 Σοδιαρατος. (Vid. Ποσειδων.) Σοδιαρακος. ΑΓ. ΑΥ.
 869.
 Σοδιον.
 Ἀλλ' ὅτε Σοδιον ἱρὸν ἀφικομεθ' ἀκρον Αθηνῶν.
 Οδ. γ 278.
 Ἀκρον ἐπὶ Παλακα Σοδιον, Soph. Aj. 1237.
 Σοσιγενής.
 Σοσιγενὴ θεόν. Aesc. P. 645.
 Σοφία.
 —Τεκτονος—ὅς γὰρ τε πάσης
 Εὐ ἐδ' ἡ σοφίης ὑποθημοσυνὴ ἢν Αθηνῶν. II. α.
 412.

- Τῆς δὲ θεοπνευστο σοφίης λόγος ἐστὶν ἀριστός·
 Phocyl. 122.
 —Ἄδει δὲ σε μετρά σοφίης. Ερ
 S Y N Φρονίσις, εὐβελία, τεχνή, μαθησις,
 ἐπιστήμη, νῆς, ἐμπειρία, εὐχλοΐα
 ΕΡΙΤΗ. Ἀφάρτος, ἀγαθή, ἀγνά, ἀμβρο-
 σία, ἀγακλείς, ἀθανάτη, ἀερτός, ἀτρεσιός,
 ἀδολός, ἀιπνή, ἀμύμων, ἠγαθή, δημοσεργός,
 ἐριλαμπής, ἐρατή, ἐριλυδής, ἐρικνός, θεῖα, θεο-
 γονός, θεσπεσιός, θεῖα, ἡμερτή, κασιδιός, ἱερά,
 νειρά, δία, κλεινή, κενοκομπος, κινεαυγής, καθ-
 ἀρά, κυδιανέρα, κρυφία, μελιχία, πτεροεσσα,
 πινυτή, πολυκυδισίη, μιαινα, κοσμοτεχνήτις.
 συμβολικὴ, ἀειρόμος. Παιονίς.
 Πενίαν δ' ἀμοχθος οἶσε
 Σοφία, γελῶσα πικραῖς
 Ἄβατον βικ μεριμναία.
 Ἀγαθὰ δ' ἀνασσα πικρα. Synef.
 Καλλιπυργον σοφίαν κλεινοτάτην τε—Arist.
 Βελτερος ἀλκιπετος εφ' εσοφοισμενος ἀνὴρ
 Ἄγρις, καὶ πολλὰ σοφία καὶ τῆα κυβερνή. Phoc.
 Ὡ σοφία πάντων κήμα βεβαιοτάτον.
 Σωτηραν σοφίην τοῖς μεροπεσι βροτοῖς. Cam.
 —Ἀμναμονος δε βροτοῖ
 Ὅ τι μὴ σοφίας αὐτων ἀκρον
 Κλυταῖς ἐπεὶν ραῖσιν ἐξικηται ζυγόν. Pind.
 Κρεῖσσόν τοι σοφία καὶ μεγαλὴ ἀρετῆς.
 Πλάτος καὶ σοφία, θνητοῖς ἀμαχάτατος αἰε'
 Ουτε γὰρ ἀν' ἄλλω θυμῷ υπερκαρεται,
 Ὡς δ' αὐτὸς σοφίην ο σοφωτατος ἐκ ἀποφυγει,
 Ἀλλ' ἐραται, θυμὸν δ' ἐ δύναται τελεσαι.
 Theog
 Σοφίζω, Σοφίζομαι.
 Ἐσοφισω καὶ σοφα. ΑΓ. ΑΥ. 1400.
 Ἀλλοτρία τοῖνυ σοφίζει. Ib. Eq. 299.
 Οὐτέ τι ναυτιλίας εσοφοισμενος, κτέ τί τῆων.
 Hef. ε. 647.
 Οὐδεν σοφίζομεσθα τοῖσι δαιμοσιν. Eur. B. 200.
 S Y N. Σοφω—τεχναζομαι—λόγοις ἀπαταω.
 —καταμανθάνω, αἰσθανομαι.
 Σοφισμα.
 Ἄταρ τὶ δὴ σοφισμα τῶδ' ἠγμενοι. Eur. Hec.
 257.
 Θεῶν σοφισμα, κήπιδαίξις Ἑλλάδος. Ib. Ph. 888.
 S Y N. Πλάσμα, λῆρος, ἐνθυμημα, ἐπιποία·
 ἐπιδαίξις, διδάγμα, μηχανημα, τεχνασμα.
 πανεργία, ψεύδος, ἀπατή.
 ΕΡΙΤΗ. Ἀσθενές, δολερῖν.
 Σοφισίης.
 Μισῶ σοφισίην, ὅσις ἐκ αὐτῶ σοφός. Sent.
 Σε τον σοφισίην, τον πικρῶς ὑπερπικρον. Aesc.
 Pr. 942.
 S Y N.

SYN. Φίλοσοφος, τεχνίτης, διδασκαλος, τεχνουργός, σκωπῆς, απατηλός.
ΕΡΙΤΗ. Πολυπραγμων, σκαίος, φυσιγνωμων, δέξιος.
Σοφος, Σοφωτερος.
 —Σοφον τι χρεῖμα' ανθρωπος. Theoc. 15. 83.
 —Τί χρεῖμα σοφωτερον—Ib. 145.
 Μη γαυρε σοφην, μητ' αληῖ, μητ' ἐνὶ πλετω.
 Εἰς θεός ἐστι σοφος, δυνατός δ' ἅμα, και πολυ-
 ολβος. Phocyl. 49.
 Ουδεις δ' ανθρωπων αυτὸς ἅπαντα σοφος. Theog.
 898.
SYN. Εἰνος, κινεχῆς, θυμοσοφος οξυφρων, φρονιμος πεπαιδευμένος, σεσοφισμένος, αγ-
 χιμοος, φιλοτεχνος, λογοδιδάχος, σοφιστής-
 διηρητωδής.
ΕΞ οχετων ὑψιφρητων
 Ωδ' ἴσιν σοφιας νουο καταρδων. Synes.
 Φεγῆς ὑπο κραδίην σοφιας ασβεσον αεραν.
 —Τῶν Μισων παντας εσεισε κάλω.
 Λεπτά διακρινει πολυιδμομος οργια Μισης.
 —Σοφης δε θευδεια κεντρα τομειν. Ep.
Σοφοκλής.
 Αἰά τοί λιπαρῶ ἐπὶ σιματι, δ' ἴε Σοφοκλεις
 Σκηνιτης μαλακὸς κιστος ἄλιτο ποδας.—
 Εἰνεκει ευμαθιης πινυτοσφροος, ἦν ὁ μελιχρῆς
 Ησκησεν, Μισῶν αμμιγα και Χαριτων. Ep. 1. 3.
 Βωμῆς τέτθε θεοῖς Σοφοκλῆς ιδρυσατο πρώτος,
 Ος πλῆθον Μισης οἶδε κλειος τραγικῆς. Anac.
 198.
 Τον τραγικῆς μισης ασέρα Κεκροπιον. Ep.
Σω, Σοομαι.
 —Σεσθω, βατω. Soph. Aj. 1431.
 Σῶσθε νυν, ὦ ξανθαί, σῶσθε Πελασγιάδες.
 Call. 5 4.
SYN. Διωκω, ὀρμαιω.—φενγω, διωκομαι,
 θυνεω τρεχω.
Σω, Vid. Συζω.
 Ην γαρ δή με σῶσαι θεοί.—H. i. 393.

Σ Π

Σ ΠΑΔΙΣ.
 Η ρυτίης κλωθοντα περι σπαδίκα κολυσας.
 Nic.
SYN. Κλαδος, θαλος, εγχαρπος.
Σπαδονισμα.
 Ισία δ' αιωρητα χαλᾶ σπαδονισματα μαγᾶν.
 Ep. Suid.
Σπαδών.
 —Ο δε σπαδονεσσιν αλων
 Δηθάκις ει γαιη σπαιρει μεμοσυμένος αφρῶ. Nic.

SYN. Σπασμός.
Σπαθαω.
 —Ω γυναι, λιαν σπαθαῖς. Ag. N. 55.
SYN. Εργαζομαι. ὑφαινω.—διασπαθαω,
 κατασπαθαω, σκορπιζω, καταναλισκω, δα-
 παναω, τριφῶ, σπαταλαω, κατασπιταλαω.—
 φλυαρεω.
Σπαθη.
 —Αι δε παρθενοκλῖνον Θετιν
 Ιελοπειροι θεῖον ευῶπες σπαθαις, Lyc. 23.
 —Αφανῆς γενοασιν αἱ σπαθαι. Menand.
 Μισθια νυν σπαθιοις πεινιχρῆς πεινισματα κρειν.
 Ep. 1. 1.
SYN. Σπαθίς.—ξίφος.—πλατη, ελατη.—
 πλυραῖ.
Σπαιρω.
 Εσπαιρῶ, ὡς ὅτε βῦς—H. v 571. (al. Ησπαιρε.)
SYN. Ασπαιρω, αποσπαρταζω, σπαριζω,
 επισπαιρω, περισπαιρω, παλλομαι, τρεω, αλ-
 λομαι, κινωμαι, σκαριζω—εκπνεω την ψυχῆν.
Σπανίζω.
 Οδησον ἡμῖν σῖτον, ε' σπανιζομεν. Eur. Cys.
 133.
SYN. Σπανιζομαι, ὑποσπαιρω, ὑερευμαι,
 απορεω, δεομαι.
Σπαιρις. Vid Αραιός.
 Τῶτο γαρ ἐν γε βιω σπαιριον μέρος—Eur. Alc.
 483.
 Ωρης χειμεριης σπαιριον γερας—Ep. Suid.
Σπανις.
 —Ανδρες ειτῖν, ὡσε μη
 Σπανι ποτὲ σχῆν, ενθ' αν ἄσι, τῆ βιω. Soph.
 Oed. T. 1474.
SYN. Σπανιοτης, σπανια, ευδεια, απορια.
 —αραιοτης, μειοτης.
Σπανισός
 Τις τον πλανητην Οιδιπην καθ' ἡμεραν
 Την νυν σπανισοῖς δεξεται θαρμακισί Ib. C. 4.
SYN. Ευτελής, σμικρός, σπανιος.
Σπαραγμα.
 Οσων σπαραγματ' η κυνες καθηγησαν. Ib. An.
 1093.
SYN. Αγμα, αποκομμα ξιμῆος.
Σπαραγμαός.
 —Και διαδυος
 Σπαραγμαός αυτῶ πνευμονων ανθηματο. Ib. Tr.
 791.
 Διαμμον ευυχα Τιθεμενα σπαραγμαοῖς. Eur.
 Hec. 655.
SYN. Σπασμός.—σπαραξίς, αμυξίς.
Σπαρασσω.
 Τῶτον, ὡσπερ κυνιδί, εσπαρᾶτε. Ag. Pa 639.
SYN. Αγασπαρασσω, αποσπαρασσω, διασπα-
 ρατῶ,

- εσθω, κατασπαράττω, αμυσσω, διασπαώ.—
ερεθίζω.—διαφθίρω.
Σπαργανίζω, Σπαργανόω, Σπαργω (inuf.)
Τὸ δὲ σπαργανισάσα μεγάλῃθον εὔσταλίζεν,
Hef. 9. 485.
Ἡμῆς ἐν ὄρῃ σπαργανώσαντες πεπλοῖς. Eur.
I. 955.
—Σπαρχαν δ' ἐν φαρῆϊ λευκῶ. Hom. A. 121.
S Y N. Ἐνσπαργανῶ. περιτυλισσῶ, δέω,
σφιγῶ.
Σπαργανιώτης.
Θαρσὶ σπαργανιώτα Διδὸς καὶ Μαιάδος ἤϊ.
Hom. M. 301.
Σπαργανῶν.
Σπαργανῶν ἀμφ' ὤμοις ἐλυμένος.—Ib. 151.
S Y N. Στροφιῶν, ἐπίδεσμος, ταινία, περι-
ζώσρα, τελαμῶν.—κοιτὶς βαβαλισηρία. σπεί-
ρον.—ἱματιῶν. ρακος. δεσμός.
E P I T H. Κροκωτῶν, πορφυρεῶν, θυῖεν.
Ἐν γυκολλοῖς σπαργανῶις ἐλημένον. Lyc.
Σπαργῶ.
Σπαργῶντάς μοι τες μασὸς χαλασον. Eur. Cyc.
55.
S Y N. Ἀνοιδεῶ, οἰδαίνω, ογκυλλομαί, φυσά-
ομαι. ἀνθεῶ.
Σπαρῶδς.
—Σπαρνὸν γὰρ ὄτ' Ἀρτεμις ἀσὺ κατεστῆν. Call.
3. 19.
S Y N. Σπανίος, σπένδς, ἐρημος, ολίγος.
Σπαρῶς. Vid. Σμαρῶς.
Σπαρτῆ.
Ὀφρ' ἀν ἐγὼν ἔλθω Σπαρτῆν ἐς καλλιγυναικα.
Od. γ. 412.
E P I T H. Εἰςβαλός, ευρυχορὸς, δρυσεφανός,
κρατερὰ, ευρεῶ.
—Μοι Σπαρτῆ κηδῆνερα πατρίς. Er.
Σπαρτιατῆς, Σπαρτιατίτης.
Ὁ Σπαρτιατῆς Γυνδαρεῶς. Eur. Or. 457.
Ἡ μὴ πῖβαινε Σπαρτιατίδος χθονός. Ib. 536.
Σπαρτοδέτος.
Σπαρτοδέτου. μηρινθον, εὔπλεκθον τε ποδαγραν.
Orp.
Σπαρτοῖ.
Ἐνθ' ὁ γηγενῆς
Σπαρτῶν σαχὺς γ' ἔβλασεν, ὦν γενεὸς Ἀρης
Ἔσωσ' ἀριθμὸν ολίγον, οἷ Κασμῆ πολὺν
Τεκνῶσι παίδων παισίν.—Eur. Herc. f. 5.
E P I T H. Ακαματολογχαί, γηγενῆς.
Λοχος ὀδόντων ὀφεις ἐξηνδρῶμένους. Eur.
Σπαρτῶν, Σπαρτιῶν.
—Καὶ σπαρτα λελυνται. Il. 6. 135.
—Σπαρτιοῖς ἠρημενῆν. Ag. Pa. 1246.

- S Y N. Σπαρτῶς, καλῶς, μηρινθός, μερμῆς, ἐλ-
λάς, καλωδίδον, λινισκός, λιναριον, σχοῖνος,
σχοῖνις, σχοῖνιον.
Σπαρτῶς.
—Ὁ γυγὺς σπαρτῶς λέως. Lyc. 1206.
S Y N. Σπορός.
Σπασμῶς.
Ἐθαλφεν ατῆς σπασμῶς ἀρτιῶς.—Soph. Tr.
1099.
Βρυχόμενον σπασμῶσι.—Ib. 818.
S Y N. Σπασμα, διασπασμῶς, κατασπασμῶς,
περισπασμῶς, διολκή, διασυρμῶς, διογκῶμα,
διογκῶσις, διατασις, διασπασίς.
Σπαταλίη, Σπαταλημα.
—Οἱ δὲ μυες νῦν
Ὁρχῶνται τῆς σῆς δραξαμένοι σπαταλίης. Er.
1. 3.
Παν το βροτῶν σπαταλημα, καὶ ἡ πολυλοβος
ἐδωδῆ,
Ἐνθάδε κρινομένη, τὴν πρῖν ὀλεσε χαρῖν. Ib.
1. 4.
S Y N. Τρυφή, χλιδή.
E P I T H. Χρυσοφόρος, χρυσομανῆς, χρυσοδέ-
τος.
Σπατιλίη.
Ὡς κείνος ἀναίδως τὴν σπατιλίην ἐσθίῃ. Ag. Pa.
48.
S Y N. Κοπρος (ἀνθρωπινη).
Σπῶ, Σπαρῶμα.
Ἡ ρα, καὶ ἐκ χερῶς χεῖρα σπασεν Ἀντινοῖο.
Od. 6. 321.
—Ἐκ δ' ἀρα χερῶς Σπασσατο.—Il. λ. 240.
S Y N. Ἀποσπῶ, ἐκσπῶ, ἐπισπῶ, κατα-
σπῶ, διασπῶ, ἀνασπῶ, παρασπῶ, συ-
σπῶ, ὑποσπῶ, ἐλκῶ, συρῶ, ἐκτίλλῶ, πεκίω-
λοπῶ, συντριβῶ, σπαρασσῶ.
Σπῆρα, Σπῆρημα, Σπῆραμα.
Τὼ δ' αὔτε σπῆρησιν ἐλίσσεσθην περὶ παῖδα.
Theoc. 24. 30.
Ὁκίντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπῆραμασι
Δεινῆς ἐχιδνῆς.—Aesc. Ch. 246.
S Y N. Ὀλκός, ἐλλοσις, συσρέμμα, συσροφή.
E P I T H. Κυανῶσα, πολυπλοκος.
Σπῆρα,
—Χεῖρας σπῆρησιν ἐκαρτυναντο βροχαις. Theoc.
24. 30.
Σπῆραισι δίκλυοκλωσις. Soph. An. 355.
Σπῆρον.
Τῆλς δὲ σπῆρον καὶ ἐπικρίον ἐμπεσε ποντῶ. Od.
ε 318.
Πεισμάτα καὶ σπῆρα, Ib. ζ. 269.
S Y N. Σχοῖνιον.—δραγμα.—συσροφή.
* 5 H Σπῆρα

Σπῆρα τὰ.

Σπῆρα καὶ ἀμφ' ὤμοισι βαλὼν οἰκίῃ εἰκώς. Od.
δ. 245.

S Y N. Ρακίη. (σπῆρα καὶ ἀμφιβληματά.)

Σπεραω

Πέντε δὲ αἱ ζῶναι περιγυγῆς ἐσπερινταί. Eicr.

S Y N. Περισπεραω, συσπεραω.

Σπερω.

—Καὶ πολυγλωσσῶ βοῆ

Σπῆρα κατὰ τὴν βαξίν ἐς πασαι πολιν. Soph.
El. 644.

—Καὶ παιδῶν γυνάς

Σπῆραι σε θῆσω—Eur. M. 718.

S Y N. Αποσπερω, διασπερω, κατασπερω,
σπερμαίω, σπερματοῶ φυτεύω, γενναῶ.

Σπείλεθος.

—Κατέδει σπείλεθον πρότερός μοι. Ar. Ecc. 591.

S Y N. Κοπρος, κοπρία.

Σπενδῶ

Σπενδῶν αἰδοῦσα οἶνον ἐπ' αἰνόμενοις ἱεράϊσι. Il.
λ. 774.Οὐτέ τινι σπενδίσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρί.
Il. π. 227.S Y N. Αποσπενδῶ, εκσπενδῶ, επισπενδῶ,
θνω.

Σπείος, Poet. Σπέος, Σπίος.

—Υπό τε σπέος ἦλασε μῆλα. Il. δ. 279.

Ἰξον δὲ σπέος γλαφυρὸν θεὸς ἦδε καὶ ἀνὴρ. Od.
ε. 194.

Ἐν σπῆι γλαφυρῶ.—Il. σ. 402.

S Y N. Σπηλαιον, σπηλυγῆ, ἀντρον, ἐλυδός,
κοιλίωμα, φώλια, φώλιος.E P I T H. Αργυροῦν, ἐρέην, ἐυρὺ, ἐπλάμυχον,
νεροειδές, στένον, εὐκίον, Δικταῖον.

—Σπέος ἰδομέν ἀγχι θαλάσσης

Υψιλὸν, θαρσύνει κατηρεφές.—Hom.

Σπέος Αἰδῆ.

—Ἰνὰ τε σπέος ἐς Αἰδῶ

Ἦλη καὶ πετρῶσιν ἐπιρεφές. ἐνθὲν αὐτῆ

Πηγυλὴς οὐκρυνεντος ἀναπνεύσασα μυχόιο

Συννεχῆς, ἀργυροῖσσαν αἰὲ περιτετροφῆ παχυίν,

Ἦτε μεσημβριωντος ἰαίνεται ἡλιόιο. Ar. z.
741.

Σπέρμα.

Σπέρμα πυρὸς σῶζων, ἵνα μὴ ᾤσθεν ἀλλόθεν
αυοί. Od. ε. 490.Σπέρμα πολυμυῖσον, πολυουμουον, Εὐβελῆος.
Orph. H.

S Y N. Σπερμαῖον, γοιή σπῆρος.

Σπερμιος. Vid. Δημήτηρ.

Σπερμαίνω. Vid. Σπέρω.

Μηδ' ἀπὸ δυσφημίου ταφῆς ἀπονοσησαντα

Σπέρμαίνων γενεῆν.—Hel. ε. 734.]

Σπερμαλόγος.

Καὶ σπερμολογῶν, ἐκ τῶν ἀγρῶν

Το σπερμ' αὐτῶν ἀνακαταί. Ar. Av. 580.

S Y N. Σπερμονόμος—ευρυλόγος, ἀκριτομυθός,
περιτολόγος, φλυαρός, ὀμομαργός, λαδραγορῆς,
περιτριμμα, (τῆς ἀγορᾶς.)

Σπερμοφόρος. Vid. Πηρα.

Σπερχομος, Nom. Pl.

Ἰος Σπερχομοῖο δι' ἵπτεός ποταμοῖο,

Τον τεκε Πηλῆος θυγατρὸς καλῆ Πολυδωρῆ

Σπερχεῖω ἀκαμαντι.—Il. π. 174.

E P I T H. Εὐρροος.

Σπερχῆς.

Α. Τίς καὶ Σπερχῆν τον ἱαλεμον ἠρεῖυσε. Theoc.
15. 98.

Σπερχῆος.

—Καί ῥ' ἐμβάλε χαλκῶν ἐγχοῦς

Σπερχῆον.—Hel. α. 454.

S Y N. Επισπερχῆς, σπεδαῖος, ταχύς, σπ-
βαρός.

Σπερχῶ, Σπερχομαί.

Ὡς δ' ὀβ' ὑπὸ λίγρον ἀνεμῶν σπερχωσῖν ἀελλαι.
Il. ν. 334.Σπερχομένος δ' ἀπὸ τοῖν εὐλα τευχῆα καλά.
Ib λ. 110.S Y N. Σπερχῶ, επισπερχῶ, κατασπερχῶ,
ἐπέγω, κατεπιγομαί, σπευδῶ, επισπευδῶ,
συσρερω, προσθεω.—ἀπειλω, χαλεπαίνω, ὀρ-
γίζομαι.

Σπευδῶ, Σπευδομαί.

—Ταῦτα δ' ἄμα χρῆ Σπευδῶν.—Il. ν. 236.

Σπευσομαί ἐς Ἀχιλλῆα.—Il. σ. 402.

S Y N. Επισπευδῶ, κατασπευδῶ, σπεδαζῶ,
ἐγκοίω, ἐνεργεῶ, αἰσσω, σπερχομαί, ἐπιγο-μαί, ταχύνω, ἐρεθίζω, παφασσω, τροχάω,
φαιρω, κικω.—διατελεω, καμνω.

—Καὶ ἐσσυτο θάσσων οἴσω. Orph.

Σπῆλυγῆ. Vid. Σπέος.

—Καὶ σπῆλυγῆ φυγῶν οὐλοῖο Κυκλωπος. Theoc.
16. 53.

E P I T H. Αφῆγῆς, βαθῆα, ευπιδάξ, κοίλη.

Σπιθαμῆ.

Ἰῆς πείρης τὰ μὲν ἀκρὰ τὰ δεξιά μεχρὶ πα-
λαιῆς

Καὶ σπιθαμῆς ἕλης Βιτίον ἐργασατο. Ep. l. 6.

S Y N. Τριμοῖρα.

Σπιλάς.

Καὶ δὴ δῆπον ἀκίσε ποτὶ σπιλαδέσσι θαλάσ-
σις. Od. ε. 401.

S Y N. Πέτρα, ἀποραξ, φάμμος, σπῆλος.

E P I T H. Ἀκταία, γλαφυρά, ἐρμος, γναμπ-
τῆ, ὄξῆα, πολυραγαθός, σκληρά, φρικαλεά.

Κοίλαι

Σ Π

Σ Π

- Καίλαι δε Σπιλυγίαι, ὑπὸ σπιλαδάς τριχέαις
Κλυθεῖσι ἀλάς, ἐνδον ἐβομβεῶν—Αρ.
- Σπιλος.
Δαρὸν φαλιριῶσαν οικισθε σπιλον. Lyc. 188.
SYN Σπιλάς—ῥυπος, κηλῖς, μιάσμα.
- Σπινθῆρ, Σπινθαρίς, Σπινθαρυγες.
—Τῶδ' ἐτε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἔενται. Π. δ.
77.
Ἀσέρι εἰδομένος μεσῷ νηατι, τῶ δ' ἀπὸ πολλὰ
Σπινθαρίδες πωτῶντο.—Hom. A. 442.
—Ἐν δ' οἱ οἶσσε
Σπινθαρυγεςσι πυρὸς ἐναλιγκία μαιμῶντε
λαμπεται. Ar. 4. 1544.
SYN Λαμπηδῶν, οὐλιγῆ, μαρμαρυγῆ, σπι-
θαρες, ἀποσπινθηρισμός.
- ΕΡΙΤΗ. Αἰθαλοῖς, ἀφλεγῖς, βλοσυροῖς,
γυβοῖλος, γυβοῖρος, ξανθοχρῶς, μελιχίος, ἡδυ-
μαῖης, νυμφιδίος, μυδαλέος, μυσιπῶλος, κῆτος,
παρρυρες, ροδεος, τυλεπυρος.—Ἔξομος ἐρωτῶν.
Nonn.
- Σπινος, Σπινη.
Και σπινος ἢ ἄσπιζων.—Ara.
- Σπλαγχνεῖα, Σπλαγχνισμοί.
—Και σπλαγχνεῖν ἐπιθυμῆ. Ar. Av. 985.
- Σπλαγχνον, Σπλαγχνιδιον.
—Και σπλαγχν' ἐπασαντο. Π. α. 464.
—Ἐπὶ σπλαγχνοῖσιν ἔχει πῶθον.—Theoc. 7.
99.
—Ἄνδρος σπλαγχνὸν ἐκαθεῖν σαφῶς. Eur. M.
220.
—Λιπαρὰ σπλαγχνιδία.—Ath. l. 9.
SYN. Ἐγκατα.—κῆρ. ἡμαρ.
- Σπληνός. Vid. Σποδός.
- Σπλην.
—Πρὶν τον σπληνὰ κῆμιδ' ἢ μ' ἐκβαλεῖν. Ar.
Th 3.
SYN. Σπληνιον, σπλαγχνιον.
- Σπληνικός.
Ὡς σπληνικός εἶθεν ἢ πῶλις ποιεῖν. Ath. 8.
- Σπογίζω.
Ἐτερος γὰρ αὐτὰ σπογίζῃ. Ib. 254.
SYN Ἀποσπογίζω, ἐκσπογίζω, ἀποφαί,
ἀποπλυτῶ, ἀποματῶ.
- Σπογισία, Σπογισος, Σπογιον.
Ἀλλ' οἷσε πρὸς τὴν καρδίαν με σπογισιεν. Ar.
R. 485.
Σπογισὸν δ' αὐφὶ πρῶτωπα και ἀμφὶ χεῖρ' ἀπο-
μοργνυ. Π. σ. 414.
—Ἀκισοριν πλάζομενὸς γραφίδος. Ep.
—Ἐποβρυχιῶν ὕδατων βλασημὰ θαλάσσης.
Nonn.
- Σπογισος ἐκ βυθίων πελυτρητες ἀνερευνῶν. Man.
- Σποδῆς.
—Ἄλλα τας λαγῶνας σποδῆ. Ar. R. 675.

- Κῆσποδαι, κῆπνιγι, κῆπετριεν. Ib. N. 1379.
Στρατὴ καμόντος και κακῶς σποδῆμεν. Ἄετο.
Ag. 679
- SYN Καθαίρω, τυπῶ, διασκεδάζω, (δικην
σποδῆ) μαχομαι.—οπῶ.
- Σποδίζω.
—Ἡ με κεραυνῶ
Διατυθαλεῶ σποδισον ταχεως. Ar. V. 328.
SYN. Πλησσω, καιω, (ὡς ἐν σποδῶ.)
- Σποδιδ', Σποδός.
Ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδῆ ἔνεκρυψε μελαινα.
Od. ε. 488.
Και τὸτ' ἐγὼ τον μοχλὸν ὑπὸ σποδῆ ἤλασα πολ-
λῆς. Ib. ι. 375
Σποδῶ (al. σπληδῶ) κατ' ἀκρον χεῖμα θαλ-
ψαντων πυρὸς. Lyc. 483.
SYN. Τετρα, κονις. (συλλεξασα κονιν πυρὸς—
Theoc. 24 91.) ἀσφῆυμα
- ΕΡΙΤΗ. Αἰθῆ, καπιτοκοκκα, φαφαρά.
Σπολάς.
—Σὺ μὲν τοι σπολάδα και χιτῶν ἔχεις. Ar.
Av. 933.
SYN. Σαγος, περιθαλακιδιον, διφθερα.
- Σπονδῆ.
Σπονδαί τ' ἀκρητοι, και δεξιάι, ἧς ἐπεπιθμεν.
Π. σ. 341.
Σπονδῶν μεθεξῆς.—Eur. Hel. 1684.
SYN. Χοῆ, θυσία.—ἐκεχειρία, ἀεθμὸς, ορκιον,
διαλλαγή, συμμαχία, φιλία—ευχή.
ΕΡΙΤΗ. Νεκταρα, ἀσαλευτος.
—Φιλοτητα και ορκια πια ταμόντες. Hom.
Ορκος συναφαι δεξίας τε συμβαλεῖν. Eur.
- Σπονδῆτις. Vid. Σταγῶν.
- Σπονδηφόρος, Σπειδοφόρος.
Και κερυκες—σπονδοφόροι—Pind. Isth. 2.
SYN. Ἐκεχειροφόρος, εἰρηνοδίκης.
- Σπονδυλιον. (al. σπονδυλιον.)
—Μιελὸς αὐτε
Σπονδυλιῶν ἐκαλθε.—Π. υ. 483.
SYN. Σπονδυλος, ἀσραγαλος, σῆραφιγῆ.
- Σποράς, Σποράδες.
Ἡ νησιωτικὴ σποράδα κεντηται βιον. Eur Rh.
701.
—Ἐθα τε κύμα
Ῥησομομον νησοῖσι περιεβρεμεταῖ σποράδεσσῃ.
Dion. 132.
- Σποργίλος.
Το Σποργίλι κερῆον, ἐχθισον τεγος. Ep. Suid.
- Σποριμος.
Φαινόμενος σποριμοιο δ' αὐλακος—Theoc. 25.
219.
- Σπορά, Σπορος.
Ἀγρις τ' ἐπὶ σπῶρῃ δ' ρακοντος. Soph. An. 1138.
—Θαλλων

—Θάλλων ευγενει τεκίων σπορά. Ib. 1178.

Νηοὶ δ' ἐκποροειντο ποτὶ σπορον.—Theoc. 16.94.

SYN. Σπορητός, διανομή, γονή, γονος, σπέρμα.

ΕΡΙΤΗ. Αυτολοχευτος, αινοτόκος, γονιμος, ευσαχως, καλλιπατηλος, ομπνιος, τετραγνος.

Σπυδαῖω.

Το δ' αὐτῷ σπυδασας, διεπλάτο. Eur. Herc. f. 507.

SYN. Διασπυδαζω, επισπυδαζω, κατασπυδαζω, επιτιθηναι, διακογος, μελομαι, κατ-επιγομαι, βελομαι, αποπεραομαι, φιλοπονεω, απεκτενομαι, σεμολογομαι, σπυδαω, σπυδην εχω, τιθεμαι, ποιῶν.

Σπυδαῖος.

Σπυδαῖον τόδε χρῆμα θεῖον μεθ' ὀμηγυριον ἵληθε. Hom. M. 332.

SYN. Επιμελής, τιμελής, εμμελής, προθυμος, επισπερχής, σπερχγός, αγράδος, χρυσός, δαμμων, φιλεργός, φιλοτίμος, ευδοκιμος, σοφός, εναρπτος.

Σπυδαρχιδης.

—Πολιτης χρυσός, ε σπυδαρχιδης. Ag. A. 595.

ΕΧΡ. Σπυδαζων περι αρχής.

Σπυδασιός.

Επι τινος σπυδασιόν.—Eur. I. A. 902.

Σπυδῆ

Ὡς δ' ἀρ' ἀτέρ σπυδῆς τανυσε μεγα τόξον Ὀδυσσεύς. Od. φ 409.

SYN. Πράξις, εργασία, επιτιθειςις, επωξις, κατεπεξις, ταχος. προθυμια, επιθυμια, επιμελεια, αρετή.

Σπυδῆ.

Σπυδῆ δ' ἐζετο λαός.—Il. ε. 99.

—Την μεν ἐγὼ σπυδῆ δαμνημῆ επειεσσιν. Ib. ε. 893.

SYN. Σπυδασις, επιτιδες. εν σπυδῆ, μετα σπυδης, ὑπὸ σπυδης, κατασπυδην.—μολις, δυσχερῶς.

Σπυρίς, Σπυριδιον.

Ες σπυρίδα μάζας εμβαλέε, ἀλλ' ε φακην. Diph.

Δος μοι σπυριδιον.—Ag. A. 452.

SYN. Κοφινος, κυρτίς.—σπυριχιον, φορμις.

ΕΡΙΤΗ. Ευπλεκής, ιχθυόκος, σχαινοτενής.

ΣΤΑΓΕΙΡΙΤΗΣ. (ὁ Αριστοτελης.)

Ποις στρατηγός η Σταγεριτας. εχω.

Suid.

Σταγών,

Φοιαν μνῶσας σταγόνας.—Soph. Oed. T. 1301.

SYN. Στακτή, σταξ, σταγμα, σταλαγμός, λιθας, ραθαμιγξ, ρανίς, ψιάς, ψεκός. αποσαξίς, κατασταλαγμός, καταρροος.

ΕΡΙΤΗ. Δροσερά, κρηκοβαγής, σφυραλή.

Και σταγῶνα σπονδήτιν αὐτῷ ευσεσσιν οπιδόν. Ep. l. ο.

Σταδαῖος.

Υπερβω δὲ ζεύς πατήρ επ' ασπίδος

Σταδαῖος ἦσαι, διὰ χερῶς, βελος φλεγων. Aesch. S. T. 518.

SYN. Ηδρασμένος, ενιδρυμένος, ἐδραῖος, σταδῖος.

Σταδιεύς.

—Και σταδιεύς Μενεκλις. Ep. l. 1.

SYN. Σταδῖας, σταδιοδρόμος, σταδιηδρόμος.

Σταδιοδρομεω.

Οἱ ἐγὼ σταδιοδραμῆμαι σέρνον εις Ηρακλέος. Eur. Herc. f. 863.

Σταδιον. (αγωνιστηριον)

—Εν γυμνοῖσι σταδῖοις.—Pind. Isth. 1.

Νυν δ' ἀπὸ μεν σταδῖος πολλοι ε βλεπει.—Ep. l. 2.

Σταδιον. (μετρον τι)

—Εκατον σταδιοισιν αρισον. Ag. N. 429.

Σταδμ.

Οἶδα δ' ἐνὶ σταδῖη δῆιω μελπασθαι Αρηῆ, Il. η. 240.

ΕΧΡ. Η συσαδην μαχη.

Σταδῖος.

—Θωρηκα σταδῖον.—Ar. 3. 1225.

—Σταδιον δ' ὕριεσο χιτῶνα. Call. Fr.

SYN. Σταδιαῖος, στασιμος, σταθηρός, στατηρός, στατός. τελειος, ισχυρός, βεβαῖος, ευπαγής.

Σταθερός.

Ηδ' αρετῆ σταθερον τι και ατροπον.—Ep. l. 1.

—Θερεος σταθεροῖο. Suid.

SYN. Σταδῖος, στασιμος.—οξός, ισχυρῶς, βεβαῖος.—θερμός—καθαρός, ευδιος, γαληνός.

Σταζω.

Πατροκληω δ' αὐτ' αμεροσσην και νεκταρ ερυθρον σταζε κατα ρηῶν, ἵνα οἱ χραῶς εμπεδος ειη. Il. τ. 39.

—Κατα σταζων ιδρωτι.—Soph. Aj 10.

SYN. Αποσαζω, ενσαζω, κατασαζω, επισαζω, περισαζω, σταλαζω, σταλασσω, σταλαω, λειβω, ψεκαζω, ψιαζω, ρεω.

Σταθευτός.

—Σταθευτός δ' ηλιε φοιῶη φλογί. Aesch. Pr. 22.

SYN. Φλογιζομενος, θερμός.

Σταθευῶ

Σταθεύω.

Τας σπινθίδας σταθεύει. Αρ. Α. 1040.

SYN. Οπλῶν, απανθρακίζω. Θαλπῶ. αἰθυσ-
σω. πυρῆμαι.

Σταθμασμαι.

Εἰ χρὴ τι κἀμὲ—σταθμᾶσθαι—Soph. Oed. T.
1130.

SYN. Εἰκαζῶ, σροχαζομαι. — δοκιμαζῶ.
σταθμιζῶ, σταθμαῶ. Διασταθμασομαι, κατασταθ-
μιζῶ, ζυγοστατω, τάλαντω, τιμασομαι. ἐξε-
ταζῶ.

Σταθμη.

Αλλ' ὡς σταθμη δορυ ἰθιον ἐξίθυνοι. Π. ο. 410.

SYN. Σπάρτη, σταφυλή, προσάγωγιον. καιῶν.
μιλτος λαβή.

ΕΡΙΤΗ. Ἰθυτενής, μολιβάχθής.

Σταθμός.

Αργυροὶ δὲ σταθμοὶ ἐν χαλκῷ ἐσασαν ἔδω. Od.
η 90.

Ἡ τε σταθμὸν ἐχουσα—Π. μ 434.

SYN. Ζυγος, τάλαντον.

ΕΡΙΤΗ. Ἐτεροζυγος.

Σταθμός, Σταθμάτα.

Οὐ ρά τ' ἀπειρητος μεμονοε σταθμοῖο διεσθαι.
Π. μ 304.

Οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μενεν—Od. ρ. 20.

—Ὅθι σταθμὰ κοῖλα θυραεν

Οικε.—Theos. 24. 15.

SYN. Αὐλῖς, ἐπαυλῖς.—παρὰ δὲ.—εφείδρα,
στάσις, ταξίς, καταγωγίον. πανδοκίον.—σῖρα-
τοπέδον.

ΕΡΙΤΗ. Περοῖς, οἰότολος, ποιμνίσιος, περι-
μνής, ναυλοχος, οἰκῆος.

Σταθμῶχος.

Ἰδὲ σταθμῶχος ἐγκατιλλων ρῶς ἀθρεῖ. Aesc. Fr.

SYN. Ζυγοστατής, πανδοχεύς, σίεγανομος.

Σταλῆς.

Οὔτε μυροσιν μυρῖσαι σταλτοῖς—Αρ. Pl. 29.

SYN. Σταλακτινός, στακτινός, σταλακτῆς,
σταγονιός. εβίμος, ἕγρὸς, χυτός.

Σταλαγμα, Σταλαγμός. Vid. Σταγμα.

Και φυσῶν οἴξειν ἐκβάλλει ποῖον
Λευκὴ παρὰ φοινὴ σταλαγματος. Soph. An.
1253.

—Ὀμμάτων τ' ἀπο

Φωνε σταλαγμοὶ σπιν κατεσάζον γενν. Eur.
Hec. 240.

Σταλαζῶ, Σταλασσω, Σταλαῶ, Σταλαγεῶ. Vid.
Σταζῶ.

Πλεων δὲ τοῖς ὀρώσικ ἐσταλασσ' ἰδρῶς. Eur.
Ph. 1410.

—Σταλαῖ δ' ὑπὸ δακρυ παρείας. Αρ. 4. 1064.

Κυπρίσ ὅταν σταλασσα κομας—Ερ. I. 4.

Ἀσις ὅλη πυρφολεκτος ἕως νησῶν σταλαγησει.
Sibyl. I. 5.

Σταλιξ.

—Σταλικες δ' ἀρτιπαγῆς ἀν' ὄρι. Theos. Ερ. 3

Εμπάλιν ἰθυτογων Δαμῖς ἀπὸ σταλικῶν. Ερ. I. 6.

SYN. Σχαλίς, ικρίδιον.—πασσαλος.—ξυσρα.

ΕΡΙΤΗ. Ευσαθής.

Σταμίν.

Ἰκρία δὲ στήσας, ἀρρῶν θάμῃσι σταμινεσσι.
Od. ε. 252.

ΕΧΡ. Ορθὸν ξυλον, ᾧ τα πηδάλια ἐμπήσθη-
ται

Σταμνος, Σταμνιον.

Ἀντὶ δὲ θρανεῖς, σταμνε κεφαλὴν κατεαγόςτος.—
Αρ. Pl. 545.

—Θασιον οἶνε σταμνιον. Ib. L. 197.

SYN. Καλίς, ἀμφορεύς, κεραμος, κεραμιον.

Στάξ.

Vid. Σταγών.

—Τα δὲ δακρυα μυρομενησιν

Οἶον ἐλαίηραι σταγῆς ὑδασιν ἐμφερωντο. Αρ. 4.
626.

Στασιαζῶ.

—Μῶν στασιαζιάτες. Αρ. Av. 1015.

SYN. Διαστασιαζῶ, διαστατεῶ, λυαζῶ, θο-
ρυβοποιεῶ. διχοστατῶ, διίσταμαι, διαφερομαι,
συνερίζω. ἐπισύσασιν ποῖα.

Στασιάρχος. Aesc. Supp. 13.

Στασις.

Ἐκ τῶν γὰρ στάσις ἐστὶ, καὶ ἐμφυλοὶ φονοὶ ἀνδρῶν.
Theos. 51.

—Καὶ τῆς στασεως παραστρον. Αρ. Eq. 524.

—Χ' ἄτερον στασιν μελῶν, Ib. R. 1313.

SYN. Δικασασία.—σταθμός.—συσημα.—
κρῆσις.—κατασασίς, κατασημα.—αναχωμα
τῶν ποταμῶν. θέσις.—χορος. θορυβός, μαχη,
παρασκευή. συσροφή. αἰρεσίς.

ΕΡΙΤΗ. Ἐμφυλος, ἐχθρὰ, ἀντιανερα, ἀλ-
γυνοεσσα, δεινὴ, λαοφθόρος.—εχυρά.

Στασιαρων.

Μηλοβότα στασιαρων. Eur. C. 53.

ΕΧΡ. Σταθμὸν οριόν.

Στατήρ.

Στατήρσι δ' οἱ θεραποντες ἀρτιαζομεν
Χρυσοῖς—Αρ. Pl. 818.

ΕΧΡ. Το ἐκ χρυσοῦ νομισμα (τετραγωνον) το
ἐξαγίον. το ζυγιον.

Στατιζῶ, Στατιζομαι.

—Οὐδὲ τις ἀμειπλων στα-

τιζεται ἀμφὶ φυλας.—Eur. Alc. 89.

SYN. Ἰσημι.—εφισημι, παρισημι.—σταθ-
μενω.

Στατός. Vid. Σταδιος.

Ὡς δ' ὅτε τις στατός ἵππος ἀκοσίσις ἐπὶ φατῆ,
Il. ζ. 506.

—Στατός ἐν ὕδασι—Soph. Ph. 725.

Σταυρός.

Σταυρὸς δ' ἐκτὸς ἐλασσε διαμπερὲς εἶθα καὶ εἶθα
Πικρὸς καὶ θαμέας, τὸ μελαν δρυὸς ἀμρικεασ-
σας. Od. ξ. 11.

S Y N. Σχολοῦσ' ἴκριον, χαραξ.—δору τέτρα-
πλευρον. Nonn.

ΕΡΙΤΗ. Αλεξικακος, μεγακλείς.

Ὀρθίος ἔτος ολοῖτο σιδηροφορον ἀπὸ γομφῶν
Δρακίος θανάτοιο ταθείς τετραζυγι δεσμῶ.
Nonn.

Σταυροτύπος.

—Δραμεναίσι παλαμῆσι Σταυροτύποις—Naz.

Σταυροφορος.

—Σταυροφοροῖσι ποθοῖς. Ib.

Σταφίς, Ασαφίς.

Α σταφυλίς σταφίς ἐστὶ, καὶ ἐροδὸν αἶον οἰᾷται.
Theoc. 27. 9.

Ἄνδρος γεροντος ασαφίς τὸ κρανιον. Pion.

Σταφυλή, Σταφυλίς.

—Σταφυλήσι μεγα βριθσαν αλώην. Il. σ. 561.

S Y N. Βοτρυς.

ΕΡΙΤΗ. Πῖων, πυρναία, μεθυσφαλῆς, νοσ-
φαλῆς, φερεβοτρύς, φιλοβοτρύς, Βακχιάς.

Σταφυλή.

—Σταφυλή ἐπὶ νῶτον εἴσας. Il. ε. 765.

S Y N. Σταθμῆ.

Σταφυλῖνος.

—Καὶ ἀγριάδα σταφυλῖνον. Ath. 9.

Σταφυλοκλοπίδης.

Ὁ σταφυλοκλοπίδης Φηκατωνίμος.—Er. 1. 1.

Σταχυφόρος.

—Δηὸς σταχυφόρος αὐλαξ. Er. 1. 3.

Σταχυοπλοκαμος.

—Σταχυοπλοκαμος Δημητήρ. Orph. L.

Σταχυοσέφανος.

—Δηὸι τῆ σταχυοσέφανω. Er. 1. 6.

Σταχυοστροφος. Vid. Δημητήρ.

Σταχυς.

—Ὡσεί τε περὶ σταχυοσσίον εερεση, Il. ψ. 598.

S Y N. Ασαχυς, λήϊον.

ΕΡΙΤΗ. Αγλαδός, αυτολοχευτος, βρουοεῖς,
γηγενῆς, καγκανός, λεπυρός, νύκομος, ευβλασός,
Ὀμπνίος, χρυσοπλήξ, ξανθοχρῆς.

Τριπλοεμιο γερας.—

Ὀμπνιακαὶ χαρίτες.—

Δημητρεος ἱερὸς ἀκτῆ.—μηλοπα καρπῶν. Hom.

Γαῖα χαρᾶσσομένη σταχυων μνηστῆρι σιδηρῶ,
Ἐπρὸν ἀμαλλοτοκοιο λοχιευσάτο καρπῶν ἀρεφίς.

Nonn.

Στεαρ.

Ἐκ δὲ στέατος ἐρεκε μεγᾶν τροχὸν ἐνδόν εἶδος.
Od. φ. 178.

S Y N. Πιμελή, λιπος, ζυμη.—αλευρον. (εὐ-
νοία, ευπαθία.)

Στεγάζω. Vid. Στεγα.

Ὡς ὅτε νυκτὸς ὕπνον, ἔτ' ἐξ ἡμερας

Ἐμε στεγάζειν ἠδύν.—Soph. El. 783.

Στεγανόμος.

Στεγανόμος ὀρνίθας.—Lyc. 1095.

S Y N. Στεγαρχος, οἰκοδεσπότης, σταθμῆχος.

Στεγανός.

Ταῦτα δ' ἐμὸν θασσῆ στεγανὸν δομον.—Call. 6.

55.

Ἀλλά τι καὶ φρονεὸς στεγανώτερον—Er. 1. 7.

S Y N. Στεγνός, στεγασός, κατηρεφίς, κατα-
στεγός, σκεπασός, πυκνός, σφιγκτός, σπερδός,
συνεχής.

Στεγη, Στεγος.

Εἶτ' ἐν τῷ αὐτῇ ζῶσα τυμβεύσει στεγη. Soph.
An. 900.

Κᾶμπιπῆι στεγη. Ib. Oed. T. 1285.

—Τῖον δ' ἐ πάντες οἰδῆται

Ἡ ῥα φιλοξενίης εἶχε στεγός ἀκλήϊον. Call. Fr.

ΕΡΙΤΗ. Δρατογλυφος, ὑπαρφος, πολυ-
καπνος, κατηρεφίς.

Στεγῶ.

Τι χεῖρ' με ἐν ξενῶ ξενον στεγῶν; Soph. Ph. 137;
Πυργοὶ μὲν οἱ Πολιν στεγῶσι.—Ib. Oed. C. 15.

Πυργὸν στεγῶν εὐχεσθε πολεμίων δору. Aesc.
S. T. 222.

—Πᾶντα στεγῶντες. Er.

S Y N. Στεγάζω, στεγῶνω, ἀποστεγῶ, κατα-
στεγῶ, περιστεγῶ, συστεγάζω, κρυπῶ, καλυπῶ.
ἀμυνῶ, ἐπεχῶ, κατεχῶ, συνεχῶ, ἀνεχομαι.
καρτερεῶ, βασιάζω.

Στεῖω.

Στεῖον ὁμῆ νεκυῖς τε καὶ ἀσπίδας.—Il. υ. 499.

S Y N. Στεῖω, στίβω, στίβωι, ἐπιστεῖω, στί-
βάζω, πατεῶ, περιβαλλῶ, πυκνωῶ.

Στένος, Στενος.

—Στένος γὰρ ὄθι, τρῶσθαι οἶω. Il. μ. 66.

Στένει ἐν ἀνοτάτῳ.—Ib. δ. 476.

—Ἐμφερὲ σαφρονεῖν ὑπὸ στένει. Aesc. Eum. 524.

S Y N. Στενωμα, στενωχωρία,—ανία, ἀπορία,
στενωτῆς, συνοχή.

Στέρη, Στερη (ἡ τροπὶς τῆς νεός.)

—Ἀμφὶ δὲ κῆμα

Στερη πορφυρεον μεγᾶλ' ἰαχε.—Il. α. 482.

Στεπῖδς.

Στεπῖδς γε φυλλὰς ὡς ἐναυλιζαντί τῳ. Soph. Ph.

33.

Στέφος.

Σ Τ

- Στεῖρος.
 Ἐλθὼν εἰς Ἰθακὴν στέραν.—Od. κ. 522.
 S Y N. Στεριφος, αγονος, ατοκος, ακαρπος.
- Στεχω.
 —Οὐδὲ ἐς παῖδας εασκε
 Στεχων εἰς πολέμον φθισινορα.—II. ε. 833.
 S Y N. Πορευομαι, βαδιζω, ερχομαι, σιχωω.
 ὑποχωρεω, αποχωρεω.
- Στελγισμα, (αλ. Στλεγισμα)
 Κροκαι δε Μινυων ευλιπη στελγισματα
 Τηρσων.—Luc. 874.
 S Y N. Ξυσμα, αποξυσμα, (ὁ ἀπὸ τῶν ἀπο-
 ξυσματων γλοιός.)
- Στελα, Στελαι, Στελεον, Σταλεόν, Στελειόν.
 —Πελεκων δ' εκ ημεροτε παντων
 Πρωτης σιληνης.—Od. φ 422.
 Ορθός ἐπὶ σιλεῆ τυπίδος βαρὺν ἄμον ερεσας.
 Ap. 4. 957.
 Στελειὸν περικαλλές ελαινον, εὔεναρηρός. Od.
 ε 236
 S Y N. Λαβή, (τὸ τὲ πελεκεως ξυλον.) τρημη.
- Στελεχος.
 —Δρυός ἐν σιλεχει Ημερον.—Pind. N. 10.
 S Y N. Ριζα, κορμός.—κλαδος.
- Στελεχητομος.
 Και σιβαρον πελεκυν σιλεχεινητόμον.—Er. I. 6.
- Στελλω, Στελλομαι.
 Ἐνεα νῆας στέλλα.—Od. ξ. 248.
 Ἰγια τε στελλοντας.—Ib π. 353.
 Στελεν χιτωνι τῷδε.—Soph. Tr. 621.
 Οὐτέ κε σε στελλοιμι μαχην εἰς κυδιανειραν. II.
 μ. 325.
 Ἄλλοι δε στελλεσθε κατὰ στρατον.—II ↓ 285.
 S Y N. Ανασελλω, αποσελλω, εξαποσελλω,
 κατασελλω, συσελλω, επισελλω, εκσελλω, πε-
 ρισελλω, συσολιζω, παρασελλω.—σκευαζω,
 παρασκευαζω.—συναγω.—κατεχω.—περιβαλ-
 λω.—πειπω.—κατακοσμεω.—απερχομαι.—
 κρυτω.—σλωω ὀδειω.
- Στεμμα.
 —Και στεμμα θεοῦ II. α. 28.
 S Y N. Στεφανη, στεφανωμα, ταινια, κρηδεμ-
 νον, μιτρα.—αυθη σλεκτά Aesc. —πληρωμα.
 E P I T H. Ἀμπτελεον, γαμηλιον, δαφναίον.
 μυριαδῶρον.
- Στεμματω.—Vid. Στεφο.
 Και στεμματῶ τε.—Eur. Hera. 530.
- Στεμφυλον
 Και στεμφυλά βρώξουσιν.—Luc. 678.
 E X P. Τα εκ τῶν σταφυλῶν αποπιεζομενα —
 στυππειον, αυρην, αυρηνη.
- Στεναγμα, Στεναγμός.
 Ομὲ δε παλαιων τε και στεναγματων. Soph.
 Oed. T. 5.

Σ Τ

- Νῦν δε τῷδε δ' ἡμερα στεναγμός.—Ib. 1307.
 S Y N. Στοναχή, σιναχος, σίνος, ολυφυρμός,
 οίμωγή, μυχισμός, λυπη.
 E P I T H.—Ηδύς.
- Στεναγμών γαρ με περιβαλλει νεφος. Eur.
 Στεναζω, Στεναχιζω, Στεναχω. Vid. Στενω.
 Τις δ' ὁ στεναζων οικτρὸν ἐν πυλαις ὄσει; Eur.
 Supp. 104.
 Στεναζω τεκνων ελεθρον. Ib. Her. f. 1065.
 —Ὁ δ' ηρνέτο στεναχιζων II. τ. 304.
 Ἀλλ' αἰε' στεναχω, και κηδεα μυρια πεισσω. II.
 ω. 639.
- Στενακτός
 Ἀνὴρ γαρ ἔ στενακτός.—Soph. Oed. C. 1734.
 Ἰαχαν στενακτῶν μελομεναυ νεκροῖς. Eur. Ph.
 1323.
 S Y N. Στενακτικός, γοερός, οίμωκτός, αξιο-
 θρηνος.
- Στενοεις, Vid. Στονοεις.
 —Οἰσιν Ἀρης
 Εργ' ἐμελε στενοεντα και ὕβριες.—Hes. ε. 145.
- Στενοκαυτος.
 Ἐκκοκκίω σε τας στενοκαυτους τριχας. Ar. L.
 449.
- Στενολοσχω.
 Και λεπτολογοῦν ηδη ζητῶ,
 Και περὶ κατη' στενολοσχειν. Ib. N. 319.
 S Y N. Στενολοσγω, λεπτολοσγω.
- Στενοπορθμος,
 Κελσασα στενοπορθμων Καλλιδα.—Eur. I. A.
 167.
- Στενοπορθμεις.
 Μεσσηνη δε Πελωριάδες στενοπορθμίδι κογχαί.
 Ath. I. 3.
- Στενοπορος,
 —Στενοπορ' Αυλίδος βαθρα, Eur. I. A. 81.
- Στενός, Στενός.
 Τοῖς ἐν σηνῆν Λευκοφρον εκπεπλευκός. Luc. 346.
 S Y N. Στενοπορος, στενοχωρος, στενωπός, στε-
 νυχρός.—ταπεινός.—σιφρός, συντομος.—πεινι-
 χρός λεπτός.
- Στενοσομος
 Στενοσομον το τεύχος.—Aesc. Fr.
- Στενοχωρια.
 Μηνδ' ἦτισῶν τοῖς ἐνδον ἢ στενοχωρια. Ath. 8.
- Στενωρ
 Στενωρι εσομεινη μεγαλιτορι χαλκιοφωνα,
 Ος τοσον αυδησασχ ὄσον αλλοι πεινηκοντα. II.
 ε. 785.
 E P I T H. Τ. φηχης.
- Στενωγρός, Vid. Στενος.
 Μένος στενωγρή συντυχαν ἐν ἀτραπῷ. Simon:

Στενω,

Στενω, Στενομαι, Στενομαι.
 —Εν δέ τε οί κραδίη σθενή αλκιμον ἦτορ. II. υ.
 169.
 —Στενοντο δε λαοί. Ib. ζ. 34.
 S Y N. Στεναζώ, στεναχίζω, στεναχω, στενο-
 χωρῶμαι, στεναχέω, στεναχίζω, στεναχίζομαι,
 ανασενω, ανασεναζώ, ανασεναχω, επισενω, επι-
 σεναχίζω, επισεναχομαι, κατασενω, κατασο-
 ναχέω, κατασεναχίζω, μετασενω, μετασενομαι,
 μετασεναχίζω, περσενω, υποσενω καιω, οδυ-
 ρομαι, ολολυζω, λυγαινω, μυχιζω, δυσπα-
 θεω
 Στενωπός, Στενωπός.
 Δρυμός τε και στενωπός εν τριπλαῖς ὁδοῖς.
 Soph. Oed. T. 1412.
 Στενωπῶ εν ὁδῶ.—II. μ. 143.
 S Y N. Στενος, διαυλωνια—σθενός.
 Στεργηθῆρον, Στεργημα.
 Ευλυτα δ' ἔναι στεργηθρα φρενῶν. Eur. Hipp.
 256.
 Στεργημα γαρ δοκῆσα προσβαλῆν σθεν. Soph.
 Tr. 1154.
 S Y N. Φιλτρον, δελεαρ, φιλια.
 Στεργαζυνηενος.
 Στεργαζυνηενων ἕνεκα νυμφευματων. Lyc. 935.
 Στεργω.
 Στεργει γαρ εὐδεις ἀγγελον κακῶν ἐπῶν. Soph.
 An. 283.
 Στεργειν γαρ αἱ παθαι με χ' ὡ χρόνος ξυνῶν
 Μακρος διδασκει—Ib. Oed. C. 7.
 Στεργω διπλαῖς ἀρωγας μολῆν γὰ τᾶδε—Ib.
 1151.
 S Y N. Φιλοσοργεω, αγαπαω, φιλεω, ὑπερι-
 λεω—σεβομαι, τιμαω—υπομενω, εμμενω, αρ-
 κῆμαι, συμφερομαι.—ἱμερομαι, παρακαλεω.
 Στερεός, Στερεός, Στερωδης.
 Ἄλλον μελιχιοις, ἄλλον στερεοῖς ἐπεεσσι
 Νεικεον—II μ. 267.
 —Βοηεις—Αυσι, στερῆσι—Ib. ρ. 493.
 Στερεά γαρ αναγκη. Eur. Hec. ult.
 Στερωδῆς γαρ εσιν ἀχρηῖτα τ' ὠδινεσιν. Man.
 1. 49.
 S Y N. Στεριφος, ναδός, παγιός.—ισχυρός,
 σθενάρός,—σκληρός, ἀκαμπτός.—συνκός, στε-
 ρεμνός, ξηρός, βεβαίος.
 Στερεως.
 —Καί τε στερεις αποπη. II. ι. 506.
 S Y N. Σκληρῶς, χαλκῶς, ισχυρῶς, βεβαίως,
 στασιμῶς, σταθερῶς, ἀσφαλῶς.
 Στερεω, Στερίζω, Στερισκω, Στερομαι.
 Ουτεκὰ με στερεσαι τῆς ληίδος ηθελε πασης.
 Od. ν. 263.

Νυν δέ σ' ὁ γραμματικος και ποδος εσερσειν
 Ep. I. 2.
 —Εἶτα τᾶδε νυν σερεισκομαι. Eur. Supp. 1093.
 Νικης τε σερεται.—Hes. ε. 209.
 S Y N. Αποσερω, ὑποσερω, αμαρω, αφαιρω,
 οφρανω.—ζημιω.
 Στεριστός, Στεριστός.
 —Ἡ και γονεων στερεισιν. Man. ι. 342.
 S Y N. Οφρανια, χητοσῦνη, αποσερσεις.
 Στεριρός.
 Στεριφῆ γάρ εἰμι.—Ar. Th. 648.
 S Y N. Στερός.—ασιχυρος.—σερεός.
 Στερκτός.
 Τι δὴ ποτ' εμοὶ βλεπῶν, η
 Στερκτόν, η προσηγρον
 Ετ' εσ' ακυειν ἠδονα.—Soph. Oed. T. 1359.
 S Y N. Αγαπητός, εραςός.
 Στερνον.
 —Στερνον δε Ποσειδαωνι. II. ε. 479.
 S Y N. Στήθος.—φρήν.
 ΕΡΙΤΗ. ἱμερόεν, λασιον, λαχνηέν, σμερδα-
 λέον, σερρόν, ὑγροβαφές.
 Στεροτοπής, Στεροτυπής.
 —Στεροτυπῆς δ' ανα τοπον. Eur. Supp. 604.
 Στερνώχος.
 Στερνώχης χθονός.—Soph. Oed. C. 723.
 S Y N. Γουμπος, πεδιδῆχος.
 Στεροτή, Στεροψ
 Λαμφ' ὡσε σερροπή πατρος Διος αιγιοχοιο. II.
 λ. 66.
 Σε δ' ὑπὲρ διλοφς πετρας
 Στεροψ οπαπε λιγυός.—Soph. An. 1140.
 S Y N. Ασεροπη, ασραπή, λαμπηδων, σελα-
 γισμα.
 ΕΡΙΤΗ. Ακίχητος, αιθεριος, θοά, δεσπε-
 σιος, οξεία, μαρμαραα, σμερδαλαα, χειμερια,
 φλεγεθσα.
 Στεροπηγερετης.
 Κινησει συκινην νεφελην σερροπηγερετα Ζεύς. II.
 π. 298.
 S Y N. Ασεραηικός.
 Στεροργος.
 —Ταυρογασρα
 Και σερροργον, ὡς Ατλαντα δευτερον. Ep. ι. 4.
 Στερορτης.
 Αν μη καθειρηλο σερρορτητι τᾶ δομῆ. Ep. I. 5.
 S Y N. Στερορτης, ασφαλεια.
 Στεροπεπλος.
 Μηκιστως—τᾶ σερροπεπλη—Lyc. 652.
 Στεροφος.
 Στεροφεισιν αιγειοις εζωσμεναι εξ ὑπατοιο
 Αυχενος, αμῆι τε νᾶτα και ἱξυας, ηὔτε κῆραι
 Ap. 4. 1349.

SYN. Δερμα. (τὸ τῷ λεοντος,) περιβολαίον.
—σκεπασμα.

Στεφμαί.

Στεῦτό γὰρ ευχομενος νικησέμεν—II. 6. 597.

SYN. Διαβεβαίμαι, διορίζομαι, λιγώω, ἀνα-
δεχομαι, ὑπισχομαι.

Στεφανί.

Τυμβὴ δὲ στεφανίης ἐπιβάς—Ar. 2. 920.

—Αὐτὰρ ἐπὶ στεφανίην κεφαλῆφιν αἰεράς

Θῆσατο χαλκείην—II. κ. 30.

—Οὐδὲ στεφανίη δόρυ οἱ σχεθεὶ χαλκικὸν ἄρα. Ib.
λ. 96.

ΕΡΙΤΗ. Ουστανοῦσσα, ευτυχτος, ευχαλ-
κος, ισχυρά, καλή.

Στεφανος, Στεφανωμα, Στεφος.

Χρυσὴ ἐκ στεφανί.—Hom XXXVI. 6.

Παντὶ γὰρ σε περὶ στεφανος πολέμοιο δίδη.
II. ν. 736.

Και στεφανωμα πυργῶν. Soph. An. 124.

Και στεφος οὐνεθερον ὁμοπλοκον εἶχεν ἀκανθῆς.
Nonn.

SYN. Στεμμα, διαδήμα.—περικεφαλαία.—
ἀκρά.—πλήθος ἀγῶν.

ΕΡΙΤΗ. Ἀνηθίος, ἀκανθίος, ἄβρός, ἀκρος,
ἀρήσιος, ἀθλητικός, ἐκαρινός, εὐκαμάτος, εὐπε-
τάλος, θεοδόμος, θαλερός, ἡδύπνοος, κλυτο-
καρπός, πρῶφρος, δεμιπλεκτός, καλλιχίρος,
τηλαυγής, ροδαίος, ροδίος, χρυσοδέτος, χρυ-
σοτευκτός, χλωροκόμος, κρανίος, πλεκτός.—
αὐτοσλίχτος, ἀσερῆν, ἀγερωχῆν, εὐανθῆς, γα-
μηλίον, καλλινίκον, εὐποιήτων, παλαιόλον, πυ-
ροδόκον, κρανιοφότον, φεραυγῆς, χλοερῶν, περι-
εσόλον.

Ἀμφὶ δὲ οἱ στεφανίης νεοθηλέας ἀνθεσι ποίης

Ἰμερτὲ παρήθηκε—Hes.

Ἀνδρὸς μὲν στεφανος παῖδες· πυργοὶ δὲ πολλοὺς.
Hom.

—Στεφανος δρεψευμέναι ἀδὺ πανεόντας. Theoc.

Και στεφανον κομωόντα λιθῶν ἑτεροχέροϊ κοσμῶ.

Και στεφανος ἐπλήξεν Ἐαστόρος ἀνθεα δίπας

Ορθρίνοισ κομωόντα δροσίζομενοισ κορυμβοῖς.
Nonn.

—Στεφανον τανυφύλλῃ ελαίης. Oἶφῃ.

Αἰθυσσαν λιπαρῆς ἀνθος ὑπερθε κομῆς. Er.

Χρυσόκομῶ στεφανῶν δασνάς—Eur.

Στεφανῶν αἴτον γλυκύν των Ὀλυμπία. Pind.

—Ἐχῶν περιλαμπία χαίτην

Στεμματι δαφναίῳ.—Er.

Στεφανίδον.

—Ἰερῶν τε προΐσαμένους στεφανίδην. Man. 4 429.

Στεφανηπλοκῶ.

—Α γὰρ μόλις

Στεφανηπλοκῶ εἶσοσκον ἐν ταῖς μυρριναῖς. Ar.
Th. 455.

Στεφανηφόρια.

Ἰσμινῶ στεφανηφορία, Eur. Her. f. 781.

SYN. Στεφανωσίς.

Στεφανηφόρος, Στεφηφόρος.

Οἱ σφισιν ἐξ ἰερῶν στεφανηφόροι ἦνθον ἀγῶνων.
Theoc. 16. 47.

Στεφηφόρον βῆν—Lyc. 327.

SYN. Στεφανίτης, στεφανηφορέων, περισεφῆς,
ἀμφισεφῆς, ἐπισεφῆς, κατασεφῆς, σέπλος, εὐσε-
φανος, εὐσεφῆς, πολυσεφῆς, καλλισε-
φανος, χρυσοσεφανος.

Στεφανίζω, Στεφανω. Vid Στεφω.

Εγὼ δὲ τυ ἰεφρανήα—Ar. Eq. 1222.

—Ἦν περὶ μὲν πάντη φόβος ἐσεφανατο. II. ε. 739.

Στεφανισκος.

Ροδίνοισι στεφανισκοῖς. Anac. 5. 15.

SYN. Στεφανιον, στέμματιον.

Στεφανωδῆς.

Στεφανωδῆ τε χλοῶ. Eur. I. A. 1058.

Στεφω.

Ἀμφὶ δὲ οἱ κεφαλῆ νεφος ἐσιφε δῖα θεῶων. II.
σ. 205.

Χοαῖσι τρισπονδοῖσι τον νεκυν στεφῆ. Soph. An.
437.

SYN. Στεμματώω, στεφανίζω, στεφανῶ, ἀνα-
σεφῶ, ἐπιστεφῶ, περιστεφῶ, περιστεφανῶ, κα-
ταστεφῶ, διαδέω, ἀναδέω, κοσμῶ, κατακοσ-
μῶ, περικοσμῶ.

Στήθος.

Ἦρῃ δ' ἐκ ἐχάδῃ στήθος χολον.—II. δ. 24.

SYN. Στερον, δωραξ

ΕΡΙΤΗ. Ἀπαλδν, ἀργύρεον, ἀχραντον, ἀμ-
βροσιον, χοερῶν, γλαυφῶν, εὐαγῆς, εὐθαρηξ, ἰ-
μερῆν, ζοφῆν, λασιον, λαχνην, μεταμαζιον,
πελώριον, παχυῆν, παιδοκόμον, σιλδον, ρι-
λον, χιογεον.

Στήλη.

Στήλας τε προδλῆτας εμοχλεον.—II. μ. 259.

Σταλαν δέμεν Παρις

Λιθὸ λευκοτεραν.—Pind. N. 4.

SYN. Στυλος, κίων.—δεμελίον.—ἰδρυμα.—
σφοδακην, λιθος, καμπή.

ΕΡΙΤΗ. Ἀκινήτος, κρυφίμος.

Στηλῆργος.

Τοιάνδῃ σαλῆργος ὄδ' ἐκρυφε Βιτῆδα τυμβος.
Er. 1. 3.

Στημωραγῶ.

—Λακίδες ἀμφὶ σάματι

Στημωραγῆσι φακικῶν ἐσθημάτων. Aesc. P.
836.

SYN. Διαρρηῶ.

Στημων.

—Και στήμονα λεπτόν ἐνησα. Hom. B. 182.

* 5 K

Σταμόνος

Σ Τ

- Σταμάτος ασκητῆ και τολυπας φυλακα Ep. 1.6.
 S Y N. Στημα, σθημονιον: ητριον.
 Στηριγμα.
 Εδρανον Αθαναταν, θητηων στηριγμα κραταιον.
 Oiph. H.
 S Y N. Στηριξη, υποστηριγμα, αποστηριγμα,
 ερησιμα, υποσθαρην, εχμας, εδραιωμα, ασφαλισ-
 μα, σφραγμα, πηξίς.
 Στηριζω.
 —Εν νεφελη στηριξε τερας—II. λ. 28.
 S Y N. Αποστηριζω, διαστηριζω, επιστηριζω,
 καταστηριζω, υποστηριζω, σφραζω, ασφαλιζω,
 αεροζω, ατρεμιζω, εμπεδω, εχυρω, εδραω,
 ερεδω, υπερעדω, επισφραγιμι, κρατυω, βοηθεω.
 —ισμι.
 Στησιχορος.
 —Ομηρικον ὄς' ἀπὸ ρεῦμα
 Εσπασας οικηοις, Στησιχορος, εν καματοίς, Ep.
 1. 1.
 Στησιχορον δ' ενοησα λιγυθρον, ὄντοτε γαῖα
 Σικελιη μεν εφορζε λυρης δ' ἐδίδαξεν Απολλων
 Αρμονιην, κ λ. Ep. 1. 5.
 Στησιχορον ζαπληθές αμετρητον σιγμα Μωσος.
 Suid
 Στια, Στια.
 —Περὶ δ' εσχαρα—ἦτ' εκτος ανηρεως πελενηῦ
 Στιαων—Ar. 2. 1176.
 S Y N. Ψήφος, λιθαξ.
 Στιβαζω.
 Ρυθμω δε το λεῦθος σιβαζουσιν—E. M.
 S Y N. Δραπετευω, διαφερω.
 Στιβαρως.
 —Σακος μεγα τε σιβαρον τε. II. γ. 335.
 S Y N. Στιφως, σφραγανος, πυκνως, σφερως,
 βριαρως, ισχυρως, ευσθηως, ασεμφης, ευρωσως,
 ευτονος, βαρως.
 Στιβαρως.
 Αι ρα πυλας ηρνυτο πυκα σιβαρως αραρμας.
 II. μ. 454.
 S Y N. Ισχυρως, πυκνως, σφραγως, παγιως.
 Στιβας.
 Και σιβας εσθεται πεπυκασμενα ες' επι πα-
 χυν,
 Κρυζα τ' ασφοδελω τε—Theos. 7. 67.
 S Y N. Στρωμνη, λεχος, σιβαδιον.
 Ρωγαλειαι τ' εσφραση υπο σιβαδεσσι πεπηλα
 Oiph.
 Στιβεις.
 —Στιβεσσι ενυρνοισι κυεσσι. Opp.
 Στιβειω.
 Παν ενισθεται πλευρον εσπερον νεων. Soph. Aj.
 883.

Σ Τ

- S Y N. Στεβα, σιβευω, ανιχνευω, διοδευω,
 πατεω.
 Στιβη.
 Μη μ' αμυδις σιβη τε κακη και θηλυς εεση
 Εξ ολιγητελης διαμαση κεκαρηθτα θυμου. Od.
 ε. 406.
 S Y N. Παχνη, δροσopaχνη, αιθρος, παγυ-
 λης, ψυχρος.
 ΕΡΙΤΗ. Υπνοια.
 Στιβος, Στιβια.
 Αυταρ επι φαμαθιο μεγαν σιβον εξεπερησεν,
 Αφρατος γενετ' αικα βοων σιβος.—Hom. Il. 353.
 Βελος ακυνοος σιβις ερικυθδους εργα. Opp.
 S Y N. Τριβος, ατραπος, οδοιπορεια, πατος.
 —ιχνος, βημα.
 —Περιφερη στιβον χθονος. Eur.
 —Ριναν οζον σιβον. Ep. 1. 1.
 Στιγμα.
 Στιγματα δ' ως εφεφαντο ιδεν θανοισι δρακκοι
 Κυανα κατα νωτα.—Hef. α. 166.
 S Y N. Κηλις, ποικιλια, εγκουμα, επισημον-
 πληγη, τραυμα.
 Στιγματιας
 Δακλυσιν ωσιζομενη.
 Στιγματιας τε, Ar. L. 330.
 S Y N. Στιγαν.
 Στιζω.
 Εγὼ δ' απολωλα σιζομενος βακτηρια. Ar. V.
 1287.
 S Y N. Ανασιζω, διασιζω, επισιζω, κατα-
 σιζω, παρασιζω, περισιζω, κατακεντω, ρυσσω,
 τυπτω, ατιμαζω, κυβριζω.
 Στικτοπος.
 Στικτοποδισσ' ελαφοις—Opp.
 Στικτος.
 Στικτον κερασην ελαφον—Soph. El. 570.
 S Y N. Ποικίλος, αιβλος, αιολοιωτος, αιολο-
 δερμος, σρεψιμαλλος, ετεροχρωος, πολυχρωος,
 κατασικτος.
 Στιλβω.
 Καλλει τε σιλβω και ημασιν—II. γ. 392.
 —Οδε πορ δωματων δρακων
 Στιλβει νοσωδης ασραπης—Eur. Or. 480.
 S Y N. Αποσιλβω, επισιλβω, κατασιλβω, πε-
 ρισιλβω, ασραπτω, λαμπω, διαττω.—σιλβω,
 αυγαζω.—αποπεμπω.
 Στιλη.
 Τι εν αποκοιμηθημεν ὄσον ὄσον σιλην; Ar. V. 213.
 ΕΧΡ. Το ελαχιστον, (νομισματιον.)
 Στιλπνως.
 —Στιλπναι δ' απεπιπτον εεσαι. II. ξ. 351.
 S Y N. Στιλβος, λαμπρως, ασραπτων, αυλαος.
 Στιξ.

Σ Τ

ΣΤΙΞ, ΣΤΙΧΟΣ.

Της μὲν τῆς σίχως ἦρχε Μενεσθίος—II. π. 173.
Θι μὲν Φωκίων στίχας ἐσήσαν ἀμφιπέοντες. II.
6. 525.

SYN. Στιχος, σοῖχος, ταξίς, ταγμα, πα-
ραταξίς, σίφος.—μέτρον.

ΕΡΙΤΗ. Δολιχαί, πυκναί, κρατεραί, σπο-
ράδες, αγριάδες, δυσσφόροι, λυσθεραί, ευπη-
λικές, ποικιλοφάνοι.

ΣΤΙΦΟΣ.

Ταξίαι νεῶν σίφος μὲν ἐν σίχοις τρισίν. Aesc.
Per. 366.

SYN. Ομιλος, πλῆθος, συσημα, ταξίς, (πο-
λεμική) σίξ.

ΣΤΙΡΟΣ. Vid. Συχρός, Ραφανη.

ΣΤΙΡΟΤΗΣ.

Ἡ σίφροτις, τὸ χρῶμα.—Ath. I. 135.

ΣΤΙΧΑΩ, ΣΤΙΧΑΡΜΑΙ.

Ἡόνος πρόπαροιθε βαθεύς ἐσιχωντό. II. 6. 92.

SYN. Στοιχῶ, περιπατεῶ, σίχω. παρα-
σημαί.

ΣΤΙΧΙΟΣ.

Ἐκτὰρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρχεσίλαον ἐπέφνε,
Τὸν μὲν, Βωιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων,
Τὸν δὲ Μενεσθίου μεγαθυμῆς πῖσιν ἑταῖρον. II.
ο 329.

ΣΤΙΧΙΩΣ.

—Τὸν σίχινω σφαζόμενον θανάτῳ. Ep. I. 2.

ΣΤΙΧΟΣ.

Γραφὸν καὶ τόδε γράμμα, τό σοι σίχοισι χα-
ράξω. Theoc. 23. 36.

SYN. Μέτρον, ἐπος.—σίξ.

ΕΡΙΤΗ. Πολυθροός.

ΣΤΙΧΑΟΙΔΟΣ.

—Ἀγαθίαν τὸν ρητορα τὸν σίχαοιδόν, Ep. I. 4.

ΣΤΛΕΓΙΣ.

—Ὡς στλεγγίδας λαβῶσαι. Ar. Th. 563.

SYN. Στελεγγίς, σελγίς, ξυσρα κτενιον-
ψήκτρα.

ΣΤΟΑ, ΣΤΟΙΑ.

Στοᾶς σεναχίσης.—Ib. A. 547.

—Ἐπὶ τὴν σοιᾶν ἀκολουθεῖν,

Τὴν βασιλεῖον δεῖπνισούτας.—Ib. Ecc. 680.

SYN. Περιεῶν, αἰθῶσα (ἢ ἐν Αθῆναις δια-
τριβή.—τα ταμῆα ἐν οἷς ὁ σίτος.)

ΣΤΟΑΞ.

—Ὡ σοάκες ἐμποροὶ λιπρ,

Λυγῶν ὑποκριτῆρες.—Ath. I. 12.

ΣΤΟΙΩ.

—Ἡ σοιῶν ἰδῆς

Ἐνώσαν, ἐξῶ τε λόγῳ, καταπύσον. Ar. R.
1209.

Σ Τ

SYN. Σωρός.—(ρῆμα, τὸ περιτῆρον καὶ παρ-
έλκον ἐν τῷ λόγῳ)

ΣΤΟΙΒΟΣ.

Στοιβὸς παῖ—Λεῶκράτες.—Anac. 191.

ΣΤΟΙΧΑΣ.

—Στοιχάδες οὐκάδες—Nonn.

ΣΤΟΙΧΑΔΕΣ.

—Νῆσες τε Λιγυσίδας, αἱ καλεῖσθαι

Στοιχάδες.—Ar. 4. 554.

ΣΤΟΙΧΕΪΟΝ.

—Κοσμοῖο μέρος, σοιχέον ἀμειψές. Orph. H.

SYN. Ἀρχή, εἰσαγωγή.

ΣΤΟΙΧΗΓΟΡΕΩ.

Κακὰν δὲ πλῆθος, ἐδ' ἀν ἐ δει' ἡματα

Στοιχηγόροισιν, κὶ ἀν ἐκπλησάμι σοι. Aesc.

Per. 430.

ΣΤΟΙΧΙΖΩ.

Τροπὸς δὲ πολλὰς μαντικῆς εἰσοιχίσα. Ib. Pr.
483.

SYN. Περισοιχίζω, διασοιχίζω, διατυπω.
μακρηγερῶ, διατάσσω, διακοσμεῶ, διακρινῶ.
—κατὰ σοῖχον δεικνυμι.

ΣΤΟΛΗ, ΣΤΟΛΙΣΜΑ.

—Καὶ σολὰς ταυτὰς φορεῖν. Soph. Oed. C.
1422.

—Ἰππικὴν σολήν ἔχων. Ar. Ecc. 841.

Γυμνὸν μ' ἔθικαν διπύχης στολισματος. Eur.
Hec. 1163.

SYN. Ἀμπεχονη, εσθῆς, σολμος, —σολος, σο-
λὰς, σολῆς κοσμος.

ΕΡΙΤΗ. Τυνακομιμος, δυσπινῆς, αεικῆς,
πλάχικῆ, ρακοδύτης, διπλυγῆς, ναύφορος,
ανθιρά.

Στολήν φορεῖν μελαιαν, κὶ ἀληθέα,

Στολήν δ' ἀλουργόν, εἰς μακρὸν νοσον φερεῖ.

Στολήν ἐρυθρὰν εἰς καλὴν πρᾶξιν φερεῖ. Aft.

ΣΤΟΛΙΔΩ, ΣΤΟΛΙΖΩ.

Καδμείαν ᾧ νεερίδα Στολιδωσαμενα—Eur. Ph.
1783.

Ευκοσμὸς σολιστὰς νῆος σῆρα—Hef. ε. 626.

SYN. Ἀμφισέλλω, σέλλω, ἱματιζῶ, ἀμπε-
χῶ, περιβάλλω.

ΣΤΟΛΙΣ.

Στολίδα κροκοίσσαν ἀνῆσα τρυφᾶς. Eur. Ph.
1513.

—Νεβρον παμποικιλὸς σολίδες, Ib. Hel 1375.

SYN. Στολιον, σολή.—δερμα—ρυτίς, ἀμα-
ρυγή.

ΣΤΟΛΜΟΣ.

Καὶ μελανα σολμὸν πετλων—Ib. Alc. 214.

Στολμοῖσι νεκρῶν—Ib. Hec. f. 526.

SYN. Στολισμός, σολή.

ΣΤΟΛΟΣ

Σ Τ

Στολος. Vid. Στολή.

—Και σισυρμένη στολον. Soph. Fr.

Στολος.

—Ὅσις σολυ ἡγεμονευη. Ap. 1. 704.

Προσελθὺν ὧδε συν πολλῶ σολφ. Soph. Tr. 503.

—Τον πατρῶν ἡνικα σολον. Ib. 571.

SYN. Στρατεία, ἐξόδος· παρασκευή· πλῆθος (το ναυτικόν, — τῶν εν οικίαι) πλῆς.

Στομα.

—Και νισεντος αταρτηρον στομα λιμνης. Theoc. 22. 28.

—Και αγγιβαθές στομα λιμνης. Ap. 4.

Και στομα κεκληγες Σιμοσιον — Tgrph.

SYN. Στομιον, εμβολή, εσβολή, εσοδος — θυρετρον.

ΕΡΙΤΗ. Αιμοβαφές, ναυπορον, πολυκρηνεν, αθρον.

Αμφιχανων κυκλω

Λογχαις επιταπυλον στομα — Soph.

Στομα.

Πρηνής εν κρησιν επί στομα, — Π. ζ. 43.

—Και το σον λαβρόν στομα, Soph. Aj. 1166.

Το θεον αυτες εξαναγκασει στομα. Ib. Oed. C. 630.

SYN. Μασαξ, αθερεαν. — φωνή, λογος. — χρισμός.

ΕΡΙΤΗ Ασπονδον, αεροκομον, ἀπαλδν, ανοσιον, αναλδν, αφραδές, αμβροσιον, αζριον, αφεζηκτον, αχαλιωτων, αιόλον, βραδυσανον, βραδυγλωσσον, γοερδν, ερέην, ευφημιον, θῆρον, ιεβόλον, ιμερέην, δολιον, ἡδυσιον, ἡδύ, θισμοφρον, θῆον, θεμιστόπολον, θηγορον, καλδν, καπυρον, λασιον, λιγυρδν, μελιθεγυκτον, εμοῖην, σικρδν, πικροχολον, δυσπρωσιον, απροσηγορον, σεμδν, σφαλερδν, σκαυδν, τερεν, ἰπερφιαλον, χρυσοφορον, χρυσδν, αντισοιεν, ελεσιδν, φθονερδν, φιλον, φιλοκερτομον, ελευθερον, βαρυφθόγγοι, καρχαρον, μιανδν, ἑμοπόλον, κυκνειον, ζαπληθές, μελιγαγές, νεκταρειον, ερωματές, κακογλωσσον, διήγαλέν.

PHR. Διά στομάτος, ανά στομα εχω, δια γλωττης εχω, φερω, αγω.

Το τās ευφημη στομα φρονιδος. Soph.

Εχοντ' αχαλιόν, ακρατές, απυλωτων, στομα. Arist.

—Πτολειμοιο μεγα στομα πευκεδανιο. Hom.

—Πτολειμοιο φαγον στομα. — Cyp.

Και γαρ εγώ Μοισων καπυρδν στομα.

Αυδην ισον εχεν πετρη στομα. — Theoc.

Και στοματος μεγαλοιο λαβάν ανεξέ κελευθες. Tgrph.

Σ Τ

Στομαλιμνος (Στομα λιμνης) Vid. Στομα.

Και μαν ες στομαλιμνον ελαινεται. — Theoc. 4. 23.

Στομαργος.

Είτε στομαργον, ειτ' αναιδεις φλεαν. Soph. El. 609.

SYN. Φλυαρος, ὑπερκομπος, αλαζων, σπερμολογος.

Στοματεργός.

Ευθεν δη, στοματεργός επάν — Ag. R. 847.

Στομαχος

Η και από στομαχες αρνῶν ταμε νηλέε χαλκῶ. Il. γ. 292.

—Κατα στομαχοιο θεμεθλα. Ib. ρ. 47.

SYN. Δαιμός, φαρυγξ.

Στομβος. (al. Στοβος.)

Κοκκυγα κομπαζοντα μαψαυρας στοβος. Lyc. 395.

SYN. Λαιδορια, χλευσι, στωμυλια.

Στομιον.

Δυντες προς αυτδ στομιον — Soph. An. 1231.

SYN. Στομα. — χασμα.

Στομιον. Vid. Χαλινός.

Ω ψυχῆ σκληρῶ. χαλυβος

λιθοκλλητον στομιον παρεχυσ,

σ', αναπαυει βοῖν. Ib. Tr. 1277.

Στομια δεχηται τὰμα — Ib. El. 1489.

Στομω.

—Και μεμνησ', ὅπως

Ευ μοι στομασης αυτόν, — Ag. N. 1106.

Δυναίς εχιδναις εις εμ' εστομαμενη. Eur. I. T. 287.

SYN. Αραστομω. (ευστομον ποῖῶ) ὄξυνα, παροξύνω — τονω — αποστομω. επιστομιζω.

Στομφαζω.

—Και μη τυτες

Εγχασκειν σοι στομφαζοντα. Ag. V. 720.

SYN. Αλαζουνομοι, επικομπαζω, μεγαλαυχω στομφολογω.

Στομφαξ.

Εγῶ γαρ Αισχυλον νομιζω πρωτον εν ποιηταις, υφης πλεων ασυστατον, στομφακα, κρημνοποιόν. Ib. N. 1370.

SYN. Κομπαστῆς, μεγαλιγορος, αλαζων. — τραχύς, σκληρός.

Στομασις.

—Το σον δ' αφικται δευρ' ὑπεβλητον στομα.

Πολλῶν εχον στομωσιν. — Soph. Oed. C. 829.

SYN. Στομμα, δεινωσις, δεικτικῆς, λαερωσις — πανουργια.

Στοναχω, Στοναχιζω, Στοναχιζομαι. Vid Στεναζω.

—Αδιδν

Σ Τ

- Αδιδὸν στοναχῆσαι ἐρεῖν. *Il. σ. 124. (ἀ. στεναχῆσαι)*
 Σοὶ δ' ἔμα κηδεὰ θυμὸς ἐπιτραπέτο σθονοεντα
 Εἰρεσθ', ὄφρ' ἐτι μᾶλλον οὐδρομένοις στοναχίζω.
Od. i. 13.
 Ὡς ἀρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μίγα στοναχίζετο γαῖα,
Il. ε. 784.
- Στοναχῆ, Στοναχος. *Vid* Στεναγμα.
 —Τῶν δ' ἐ στοναχῆ κατὰ δωματ' ὄραρη. *Il. ω. 512.*
 Ἡ τινα μισοπολον στοναχᾶν ἐπὶ
 Δακρυσὶν—ανακάλεσμαι; *Eur. Ph. 1524.*
- Στονος.
 Ηχῆ θροσπεσῆ βελεα σθονοεντα χεοντο. *Il. θ. 159.*
 —Στονοεσσαν αἰδῆν
 Οἱ μὲν ἀρ' ἐθρηνεον, ἐπὶ δ' ἐ στεναχοντο γυναῖκες.
Ib. ω. 721.
 S Y N. Στονος, ἀγαστος, πολυστος, βαρυστος, γοερός, πεινθιμος, σθνακτός.
- Στονος *Vid* Στεναγμα.
 —Οφάλλισα σθνον ἀνδρῶν. *Il. δ. 445.*
 ΕΡΙΤΗ. Βαρύστος, αεικίς, ἀντίτυπος.
- Στοουξ.
 Κτενῆ δ' ἐ τυφας πλευρά λαιγιος στοουξ. *Lyc. 795.*
 —Νησιωτικὸς στοουξ. *Ib. 1182.*
 Παιων πρὸς ὄξυν στοουχα πειτραί λιθς. *Eur. Cys. 400 (822)*
 Ε Χ Ρ. Τα εἰς ὄξυ ληγοντα—ἀκρωτηριον, σθρ-
 θυξ.
- Στόρεω, Στορνυμι.
 Φοινικὶ σθρεσαι πυκινὸν λεχος.—*Il. i. 617.*
 Ἐν δ' ἐ λεχος σθορνυσιν ἰαυειν Ζηνὶ καὶ Ἡρᾷ.
Theos. 17. 133.
 S Y N. Στορνυω, σθρενυμι, σθρωνυω, σθρωνυμι, διασθρωνυω, διασθρυνυμι, παρασθρεω, κατασθρωνυω, κατασθρεω, καταβαλλω. ὀμα-
 λιζω μαλακίζω.
- Στορθυξ. *Vid* Στοουξ.
 Χερσὸς μεγαν στορθυξια δωρεται κίσιαι. *Lyc. 865.*
 Ο δ' αὐτὸς ἀργῶ πᾶς φαληριῶν λυθρῷ
 Στορθυξ.—*Ib. 492.*
 ΕΡΙΤΗ. Επακτιος, ἀλιθρωτος.
- Στορνυ.
 Στορνυ τ' ἀμερσας.—*Ib. 1330.*
 S Y N. Ζωνη.
- Στυδιος.
 Στυδιος ἀγαθὸν οἶκον ἐδηματο, καρταλιμωσ δ' ἐ
 ὦν καμειν, εὐράτο μισθον, ἐλῶν ὑπατηῖδα ραβ-
 δαγ. *Suid.*

Σ Τ

- Στοχαζομαι.
 Ἐν γὰρ στοχαζῆ, κήποφραγνυσαι κυκλῶ
 Το πρᾶγμα.—*Soph. An. 247.*
 S Y N. Διαστοχαζομαι, καταστοχαζομαι, ευσο-
 χιω, κατασοχέω, οιομαι, ἐπικαζω ἀποβλεπω,
 κατασκοπέω. τεκμαιρομαι, βαλλω.
- Στοχασμα.
 Οὐκ ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχασμασιν. *Eur. B. 1203.*
 S Y N. Στοχασμός, ὑπονοια, τεχμηριον, ὑπο-
 ληψις προαιρεσις, ἐπίσασμα.—οἰσός, βίλος.
- Στραβήλος.
 Αἰλιος στραβήλος τῆσδε τεκνον.—*Soph. Fr.*
 S Y N. Κοχλιζ.
- Στραγχαλις.
 Ὑμεῖς γὰρ αἰεὶ στραγχαλιδ' ἀσ ἐσφιγσετε. *Suid.*
 Ε Χ Ρ. Τα δυσλυτα ἄματα.
- Στραγχεω
 Τὶ ταῦτ' ἔχων στραγχεομαι; *Ag. N. 131.*
 S Y N. Στραγχιζω, στραγχαλιζω, ανιαω, πι-
 εζω, θλιβω—ραθυμια, αναβαλλω, διαβαλλω,
 διατριβω.
- Στραγχερια
 Ἐξυρὲς ἀτεχνως φαρμακον στραγχεριας. *Ib. V. 806.*
 S Y N. Δυσχερια, ισχερια.
- Στραγχεριαω.
 Στραγχεριῶ γαρ, εχθὲς εφαγον καρδαμα. *Ib. G. 622.*
 S Y N. Δυσχεριαω, δυσχερια.
- Στραχ.
 —Ἰδατος στραχια εχων. *Menand.*
- Στραπῆω ριο Ασραπῆω.
 Τοῖος ἀπο ξανθοῖο καρπιτος Αἰσωνιδας
 Στραπῆεν ερωσ ἡδῆσαν ἀπὸ φλογα.—*Ap. 3. 17.*
 S Y N. Απασραπῆω, ἀπολαμπω.
- Στραταομαι.
 Οἱ εἰα τὸτ' ἐσερατωντο παρ' οχθας Σαγχαριοιο.
Il. γ. 187.
 S Y N. Στρατοπειδευω, κατασρατοπειδευω, με-
 τασρατοπειδευομαι, μεταυλιζομαι, σκηνω.
- Στραταρχος. *Vid* Στρατηγός.
 Στραταρχον Αἰθιοπον Μεινονα, *Pind. Ol. 6.*
- Στρατιά, Στρατεια, Στρατευμα
 Ἐν στρατιαῖς τε καὶ μαχαις, *Ag. Eq. 584.*
 —Ὅσον στρατευμα ναυφρακτον τόδε. *Eur. I. A. 1259.*
 S Y N. Στρατευσις, στρατος, πολεμος, σθολος.
 ΕΡΙΤΗ. Πικρα, παμφαγος, πολυμορφος.
- Στρατευτικὸς.
 Οὐσ δ' εἶ το πρῶτον μιν στρατευτικῶτατες
 εἶναι.—*Ath. l. 12.*
 * 5 L

Στρατευω.

- Στρατεύω, Στρατεύομαι.
Μητε στρατεύων εκλιπόντα δώματα. Eur. Or.
925.
—Επί γὰρ τὴν ἐμὴν στρατεύομαι
Πολιν.—Ib. Ph. 445.
S Y N. Ἀντιστρατεύω, ἐκστρατεύω, ἐπιστρατεύω,
διατριβῶ, τευταζῶ, πολεμῶ, στρατολογία.
Στρατηγέω.
Δυσὶν γέροντων δὲ στρατηγῆται φυγή. Ib. Hera.
39.
Στρατηλάττω,
Δεῦρ' ἀναξ στρατηλατέ. Ib. 466.
Στρατηγία.
Στρατηγίας.—φακῆς. Ar. Pl. 192.
S Y N. Ἐπαρχία, ἐπισασία, ἀξίωμα, ἡγεμονία.
Στρατηγικός, Στρατηγικός.
Ἐν τοῖς στρατηγικοῖς—μαθημασιν. Ath. 9.
Και στρατηγικός. Ar. Av. 361.
S Y N. Στρατευτικός, στρατευτικός.
Στρατηγιον. Vid. Στρατοπέδον.
Μέσσω δὲ προσμολῶν στρατηγιον. Soph. Aj.
732.
Στρατηγίς.
—Ἐπαγεσθ' εὐθὺ τῆς στρατηγίδος. Ar. Ecc.
831.
Και δὴ πὶ δισσαῖς ἦν στρατηγίσιον πωλαῖς.
Soph. Aj. 49.
S Y N. Στρατιῶτις.—στρατηγική.
Στρατηγος, Στρατηλάτης.
Δισσοὶ στρατηγοί.—Ib. Ph. 267.
—Ὡ διπλοὶ στρατηλάται. Ib. 806.
S Y N. Στρατάρχος, στρατάρχης, στρατηγε-
της, στρατιάρχης, στρατοπεδάρχης, στρατοφυ-
λαξ, ἡγέμων, στρατιός.
Στρατία.
Ρίπην τε, Στρατιν τε.—II. 6. 606.
Στρατιός, (Στρατιον, Adv.)
—Μεγα και στρατιον κατεπαρδεν. Ar. V. 616.
S Y N. Στρατιωτικός, στρατηγικός, πολεμι-
κός.
Στρατιωτής.
Οὐτὲ πρῶτος ἴσως, ὁμαλὸς δὲ τις ὁ στρατιώτας.
Theoc. 14. 56.
S Y N. Ὀπλίτης, ὄπλοφόρος, τευχιστής, ἀσ-
πιστής.
Εὐθαρῆκος Εὐναλίς, πολεμιστής. Ep.
Ὀμβριμον ἐν σφερνοῖσιν ἀναπνεῶν Ἄρηα. Cal.
Στρατοκλῆς.
Στρατοκλῆϊς φίλος Κυθῆρης.
Στρατοκλῆϊς ἀνεξ Μυρίλλης. Anac. 61. 9.
Στρατομαντής.
Κεδνός δὲ στρατομαντής.—Aesc. Ag. 124.

- Στρατοπέδον.
Κατέχ' αἰετὴν πᾶν στρατοπέδον δυσσημίας,
Soph. Ph. 10.
S Y N. Παρεμβολή, παραταξίς, στρατοπέδισα,
στράτος, στρατηγιον.
Στρατοπλωτός.
Ρήτρας πολιταῖς τὰς στρατοπλωτῆς ερεῖ. Lyc.
1037.
Στρατός.
Νέσον ἀνὰ στρατὸν ἄρσε κακίην.—II. α. 10.
S Y N. Στρατία, στρατοπέδον, δύναμις, χεῖρ,
συνταγμα.
ΕΡΙΤΗ. Αἰκελίος, αἰνός, ἀρνίος, αἰχμητής,
ἀσπίστηρ, ἀναριθμὸς, ἀμυλιχός, ἀσυρρεκτικός,
ἀγκυλοτόξος, ἀκείροκομος, δερυθαρής, ἐνο-
πλιός, εὐχεσίμωρος, εὐρύς, εὐοπλιός, εὐχαλκός,
ἐγρεκνδοίμος, λευκασπίς, ἰερὸς, κερτερὸς, μίαι-
φονος, μεγαλοσθενής, οὐλὸς, οἰσρητής, ὄπλιτης,
κατοκοίτης, πηλὸς, πολυγλωσσός, πολυρραῖος,
πολυτροπός, περσεπτόλις, σακισπαλός, κορυθαί-
ολος, ναυσίπορος, ὀμηγερής, ὕβρις, φιλοκέρτο-
μος, φιλοπολέμος, φιλοζέτος, χιλιόναυς.
Κύμα χερσαῖον στρατῶ. Aesc.
Φυξήλις Σατυρων στρατός.—Nonn.
—Τελευτῶν στρατός.—
Αἰζηνοῖσι λαχὸν πεπυκασμένον ὄπλιτῆσι
Και χαλκὸν σπλαγῆντα, και ἀσραπτότα σιδη-
ρον. Opp.
—Φερίξαν δὲ περὶ σίβηροῖς σακισσοῖ,
Δερασί τ' ἀμφιγυνοῖς, κορυβησοῖ τε λαμπομονοισί,
κ. λ. Apollon. l. 3.
Στρατωνίδης. (Στρατιωτής)
—Πολιτὴς χερσός, κ σπεδαρχίδης,
Ἄλλ' ἐξοτε περὶ ὁ πολέμος, στρατωνίδης, Ar.
A. 596.
Στρεβλί.
Και γεγόμφωται σκαφος
Στρεβλαῖσι ναυτικάσιν.—Aesc. Supp. 450.
S Y N. Στρεβλοπτήριον, κολάσηριον, βασανός.
Στρεβλός.
Καρκίνοι—λοξοβάται στρεβλοί.—Hom. B. 286.
S Y N. Στρεβελός, στρεπτός, ἐλικὸς, ἐλικόσος,
καμπύλος, δυσκόλος, ἀγκυλομυτής, σφραῖος,
σφραῖός.
Στρεβλω.
Κάθ, ὅταν θυμὸν δειν, στρεβλῶτε και δικαζετε.
Ar N. 620.
S Y N. Βασανίζω, ἐξάνιαω, λυγίζω, τιμωροῦ-
μαι, αἰκίζω, κἀκω, ἀναγκάζω—στενω, στε-
νω.—ἀλῶ, κατελιῶ, στρεβῶ, διασβεφῶ,
στρεφῶ.

Σ Τ

- Στρεπταίγυλος.**
Ταῦτ' ἀρ' ἐποικν' ὑγρᾶν νεφελᾶν
Στρεπταίγυλάν δ' αἰὼν ὄρμάν. Ib. 334.
- Στρεπίδος.**
—Στρεπταῖ με τε φρενες ἐσθλῶν. Il. ο. 203.
S Y N. Εὐμεταστρεπίος, εὐπίσιος.—στρεβλός.
- Στρεπύγω, Στρεπύγομαι.**
Ἡ δὴ θὰ στρεπύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊότητι. Il. ο. 512.
S Y N. Ἀνιαῶ, στρεβλω.—ταλαιπώρω, κακοπαθεῶ, καταπνεύομαι, φθεύομαι, προσδίατριβῶ, βραδύνα.
- Στρεφιδίνεω.**
—Στρεφιδινηθὲν δέ οἱ σσσε. Il. π. 792.
S Y N. Περιστρεφῶ, στρεφιδίνεω, δίνεω, τροχόδινεω.
- Στρεφῶ, Στρεφῶμαι.**
Ἴππες τε στρεφῶται.—Il. δ. 168.
—Τοί δ' ἐστρεφασκον ἀν' ὄγμους. Ib. σ. 546.
Τι δυσνόλαινες, καὶ στρεφῶ τὴν νυχθ' ὄλην; Ag. N. 36.
S Y N. Στρωφῶ, στρωφῶ, στρεβλω, στρεβω, τρεπῶ, μεταστρεφῶ, πολεῶ, δίνεω, γναμπίω, θλιβῶ, στρωφαλιζῶ, ανιαῶ, κυλιῶ, ἐπισκεπτόμαι—ἐκστρεφῶ, ἀναστρεφῶμαι, ἀνερχομαι.—κλεπῶ—διωκῶ, ψιλῶ.
- Στρεφῶυχην.**
—Ἐχον στρεφῶυχενα λῶβην. Apollini.
- Στρεφῶδικιῶ.**
Ἄλλ' ὄσ' ἐμαυτῷ στρεφῶδικησαι.—Ag. N. 433.
- Στρεφῶδικοπανουργία.**
Πικρὰν ταχ' ὄψει στρεφῶδικοπανουργίαν. Ib. Av. 1468.
- Στρηνιαῶ.**
Περφέται δ' ἐ, στρηνιαῶ πλετᾶν, Ib. Pl. 176. schi.
S Y N. Καταστρηνιαῶ, κατατρυφῶ, ἀβρυνομαί.
- Στρηνίος, (Στρηνῆς, adv.) Vid. Στυρελος.**
S Y N. Ἰσχυρός, τραχύς, στυγνός, σαφής, σκληρός.—μεγα, οἷζ, διατορον.
- Στρηῖνος.**
Πρὸς αυτοφοντε στρηῖνον ὤπισσαν μορε. Lyc. 438.
S Y N. Τρυφῆ, ἀσῶτια, ἐπιθυμία.
- Στριβιλίγξ.** Ag. Av. 1034.
S Y N. Περιβήμα.
- Στροβίω.**
Λέδον στροβίσην, φυλακα τῆς μοναρχίας. Lyc. 1218.
S Y N. Στεβλω, ταρατῶ, κινεῶ, καταπονεῶ, ἀποδιώκω, ἀνακρινῶ, δοκιμαζῶ, στρεφῶ.
- Στροβιλοδλεφαρος.**
—ασχάλαα γὰρ
Εἰργεσθαι θνητες ὄρααν ἐρατενά προσωπα
Πρεσβυτατε μακαρων στροβιλοδλεφαρη βασιλῆος.
Orph. L.

Σ Τ

- Στροβός.**
Ἐχῶ στρόβος ζῶνας τε, συλλαβάς πεπλων. Aesc. Supp. 466.
S Y N. Στροφός, στρωφιον, συστρόφῃ.
- Στροβίλος.**
Ὡν ὄρααν στρόβιλος ἐντετριμμένος
Κορσην σκιεπασει.—Lyc. 506.
S Y N. Στρομβος, καταγίς, γυρος, τροχός—περιφέρης.
- Στρογυλοδίνητος.**
Στρογυλοδίνητος δ' ἐ τετριμμενος εὐ κατὰ χεῖρα.
Ath. l. 3.
- Στρογυλός.**
Νεφελῆν δ' ὀποσχῶν νιφάδι στρωγυλῶν πετρῶν
Υποσχίον θησει χθονα.—Aesc. Fr.
S Y N. Ἐπιστρογυλός, στρωγυλοειδής, τροχῶειδής, μπιουειδής, γυρός, στρόβιλος.—πιθανός, πανέργος.
- Στρογυλοπλευρός.**
Κωπαίδων ἀπαλῶν τεμαχῆ
Στρογυλοπλευραν. Ath. l. 17.
- Στρομβός.**
Στρομβῶν δ' ὡς ἐσσευε βαλῶν.—Il. ξ. 413.
S Y N. Στροβός, στρόβιλος, στρωφαλιγξ, ρομβός, δίνος, βεμβυξ.
- Στρομβήδον.**
Στρομβήδον νικῶν συγχυστῖν ἐν πελαγῆι. Er. l. 4.
- Στροβῆος.**
Μῆλον ἐγὼ στρεβῆιον—
Ἀσπίλον, ἀρρυτιδῶτον, ἰσοχρονον ἀρτιγονοισιν.—
Ὡρησ χεμερῆς σπανιον γερας.—Er. l. 1.
- Στρεβιον.**
Αἰματι δ' αὐ χαλλκανθον ἰδέ στρεβιον ἐμιζα.
Orph. 958.
- Στρεβῆς.**
Ἐνθα δ' ἐσαν στρεβῆϊο νεοσσῶ—Il. ε. 311.
- Στροφάς.**
Ἄλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰ
Πᾶσι κυκλεῖς, οἷον Ἀρτε
Στροφάδες κελυθοί. Soph. Tr. 133.
- Στροφάδες.**
—Στροφάδας δ' ἐ μετακλειῶς ἀνθρώποι
Νησες τοῖόν' ἐκνητι, παρος Πλωτᾶς καλεοῦτες.
Ar. 2. 295.
- Στροφαῖος.**
Παρα τὴν θυραν Στροφαῖον ἰδύσσοσθέ με. Ag. Pl. 1154.
E X P. Ἰδρυμένος παρα τῇ θυρᾷ ὁ δαιμων—
Ἐρμης.—στρεφῆς.
- Στροφαλιγξ.**
—Ὁ δ' ἐν στρωφαλιγῆι κορῆς
Κᾶτο μεγας μεγαλώσι—Il. π. 775.

S Y N.

Σ Τ

- SYN. Συροφή, στροφαλίς, στροφέος, στροβός.
 Στροφαλιζά—ομαι. Vid. Στρεφω.
 Τῆ δὲ παρ' πλακᾶτα στροφαλιζετε, —Od σ. 314.
 Στρεφᾶω, Στρεφᾶω Vid. Στρεφω.
 —Καὶ πλακᾶτα στροφᾶωτιν Od. η. 105.
 —Καθ' Ἑλλάδα γην στροφᾶωμενος—Theoc. 247.
 Στρεφύς.
 Ἐγὰρ δὲ καταχεῖρα τῆ στροφῆως ὕδωρ. Ag. Th.
 497.
 SYN. Στρεφίγξ, θαιρίς.—σ οὐδύλιον.
 Στρεφί.
 Δημῶν γερῆς δ' ἠκεσεν ευπειθεὶς στροφᾶς
 Δήμος Πελασγῶν, —Aesc. Supp. 631.
 SYN. Τροπή, καμπή, ἐλιγμός, ἀνακυλιη-
 σις, στροψίς, διαστροφή, ἀντιλογία, ἐπιστροφή,
 ᾠδή
 Στρεφίγξ
 —Καὶ γλωσσης στροφίγξ Ag. R 919.
 —Πᾶλοι δρομᾶδες ἐσιλκτων φοβῶ,
 Εὐ πᾶς στροφίγξιν ἐνδοθέν κυκλαμέναι, Eur. Ph.
 1143.
 SYN. Στροφή, στροφύς, κινῆσις—περιφορᾶ
 (τῆ δρομῆ)—μηχανή.
 Στροφιῶν.
 Χαλὰ ταχῆως το στροφιῶν, —Ag. Th 645.
 SYN. Στροφος, ζωνάριον, ζωνίου, (γυναικείον)
 το περὶ τὴν κεφαλὴν ἐρεῖν
 Στροφιός, Vid. Σλαμαδριός.
 Στρέφω.
 Στρέφω, ἀργαλέως, —Ag. N. 450.
 SYN. Στροφᾶϊός, στροφᾶϊός, εὐστροφος, εὐκ-
 νίτος, σκολιός.
 Στροφίς.
 Πλεκτᾶς ἰμῶντων στροφίδας ἐξαινοῦμαι. Eur.
 Andr. 718.
 SYN. Στροφή, ἐπειλήμα.—πλεκτανή.
 Στροφιδίω Vid. Διπέω.
 Τροπον αἰγυπῶν, εἰγ' ἐκπατίδης
 Ἀλγῆσι παιδῶν, ὕδατος λεχῶν
 Στροφιδιώνται. Aesc. Ag. 52.
 Στρεφός.
 —Ἐν δὲ στροφῶ ἦεν ἀερτήρ, Od v. 438.
 —Περὶ δὲ χρυσοῖον στροφῶν ἦσαν. Hom. A. 122.
 —Ὅπσαι στροφῶν ἐσθῆσιν περιβαλλονται. Aesc.
 S. T. 877.
 Στροφος μ' εἶχει τὴν γαστέρα, —Ag. Th. 491.
 SYN. Στρεσιῶν.—σπαρτιῶν —(νοσημά τι τῆς
 γαστρός)
 Στρυμῶν. Vid. Ρῆσος.
 Στρυμῶν, Ἡμαθίης το γλυκερὸν πελαγός. Ep.
 1. 4.
 —Ἐπέσει—Περίς ματρὴν ὅ, τε καλλιγεφυ-
 ρος ποταμὸς πορεύει

Σ Τ

- Στρυμῶν ὅς ποτε τᾶς μελωδῆ
 Μῦσας δι' ἀκρητῶν
 Διηθείς ὕδρουσίδης
 Κολπῶν σαν εὐτεύσειεν ἦσαν. Eur. Rh. 351.
 Στρυμοῖος
 Ω Στρυμοῖος πᾶλος αοιδῆ Μῦσης—Ib. 386.
 Στρυμοῖος Βορέας, —Call. 4 26
 Στρυμοδάρος.
 Ω Στρυμοδάρε Κονθυλεῦ, βελτίσε συνδικασῶν.
 Ag. V. 233.
 Στρυφίος.
 Παῦσιν τ' αὐτῆ τᾶτι το λιαν
 Στρυφῶν και παρηνινον ἦθος. Ib. 872.
 SYN. Σκληρός, τραχὺς, ἀγριος, δυστροφος,
 σπέρδος, ἰσχυρός, αὐσιγρός, πυκνός.
 Στρωμνή, Στρώμα
 Ἀφθίτον στρωμνᾶν ἀγισθῶ Pind. P. 4.
 Στρωμνῆς εἰς ἀκλῆν ἐνεκ' ἠλθόμεν περὶ. Eur. Ph.
 434.
 Ἀσπαραθῶ γε ταπησιν ἐμοῖον στρώμα θανόντι.
 Theoc. 1193
 SYN. Ερξερῆς, δειμιον, ἐπισαγμα, κλινη,
 κατασρωμα τυλινα περιβλημα, ἐκκαλυμμα.
 Στρωνιμί. Vid. Στορεῶ
 ἠάερωσέ γ' εὐνάς, και' κλυφε σωματα. Eur.
 Supp. 766.
 Στρωτός.
 Στρωτοῖς ἐν γεχεσσι, —Hef. 3. 798.
 Στυγανῶν
 —Εἰθ' Ἀμαζωνων στρατῶν
 Ἠξῆς στυγανωρ, —Aesc. Pt. 723.
 Στυγερῆς, Στυγίτης.
 —Στυγερῆς δ' ἀρα μιν σκοτος ἔειλε Il. ε. 47.
 —Και στυγιδὸν αἰὲ πορθμῆα καμνῶν Theoc.
 17. 49.
 —Στυγιδᾶν ἐχοντα χαιται. Ib. 30 3.
 SYN. Στυγίτης, ἀπεχθῆς, μιστῶς—φοικ-
 τῆς, ἐπιρῶς, φοβερός—γερῆς, λυπηρῆς, ἀλε-
 γηνῆς, ἐπιποτος, ἐπιλυπος.—σκυθρῶ, χαλεπός.
 —ατιμος.
 Στυγερῶς.
 Τῶ κε ταχὰ στυγερῶς πολέμῳ ἀπέρασησας. Il.
 π. 725
 SYN. Φοβερός, ἐπιποτος, χαλεπῶς, ἀπεχθῶς,
 φιλιχθρῶς, δυσμῆως.
 Στυγερῶτης.
 Δι' σπλάδος, κακοχάρτος, ἰμῶρθησᾶ, στυγερῶ-
 πης. Hef. ε. 194.
 SYN. Στυγερῆς, σκυθῶπις.
 Στυγιῶν, (Στυγιῶ ἰνυλ.)
 —Τόν τε στυγεῖσι και ἄλλοι. Il. η. 112.
 Τῶ κε τῶν στυγᾶμαι μένος, —Od. λ. 501.
 —Οἱ δ' ἐστυγῶν ἐσαῖοντες. Ap. 2. 1200.

SYN.

ΣΥΝ. Αποσυγῶ, κατασυγῶ, συγναζῶ, επισυγναζῶ, ασχάλλω, αθεύομαι, μισῶ, καταπίησα, δαμαίνω, εὐλαβέομαι.

Στυγμᾶ.

Ὁ μητροφοντῆς—δρακῶν—στυγμ' ἐμὸν. Eur. Or. 480.

ΣΥΝ. Στυγος.—το μεμισημένον.

Στυγοτής.

Ρίγος, σιαπιν, στυγοτήτ', αλευσιαν. Ath. 4.

ΣΥΝ. Στυγοτήτης, λυπη

Στυγοδῆμος.

Καλὸν μὲν στυγοδῆμον εἶχεν νοῦν—Er. l. 6.

Στυλος.

Στυλοὶ γὰρ οἰκῶν ἐσὶ παῖδες ἀρσενες. Eur. I. T. 57.

Μονὸς δ' ἐλεοθῆ στυλος, ὡς ἐδοξε μοι. Ib. 50.

ΣΥΝ. Στυλή, κίον.

Στυλοομαι.

Ζῶν στυλοοσάτο· κακὸν δ' ἀστυλος ἰδεσθαι

Ὀϊκος—Er. l. 3.

ΣΥΝ. Στυρίζω, ὑποσπρίζω.

Στυμα.

—Καὶ στυματα μισῶ. Plat ap Athen.

Στυμφαίδες

—Καὶ ἐὶ Στυμφαίδες εἶν,

Εἰναετιζόμεναι, κεραικίαι, αἱ μεγ' ἀρισταί

Τεμνεν ἄλλα βαθύαν.—Call. 3. 180.

ΕΧΡ. Ἡπερωτικάί. Στυμφαί, γὰρ χωρίον τῆς Ἡπερῆ.

Στυμφαλίδες.

Οὐδὲ γὰρ Ἡρακλῆς ὅπῳτ' ἠλυθεν Ἀρκαδίῳ δε

Πλαϊδᾶς ὀρνίθας Στυμφαλιδᾶς ἐσθῆτε λιμνῆς

Ὀσασθαί τοξοῖσι.—Ar. 2. 1055.

Στυμφίλος (πολις Ἀρκαδίας.)

Στυμφηλὸν τ' ἔχον.—Il. 6. 608.

Στυγιος.

—Νεκρῶν πλάκα, καὶ Στυγιὸν δοκον, Soph. Oed. C. 1634.

Στυξ.

Ὅρα γὰρ δὲν ἔστι Στυγὸς ὕδατος ἐστὶ ἀπορράξ. Il. 6. 755.

—Λοιβὴν Στυγὸς ὠμοσεν, ἥ τε θεοῖσιν

Ριγίσῃ πάντεσσιν ὀπίδνοτατη τε τετυκται. Ar. 2. 291.

—Στυξ ἀφ' ἴτος Ὠκεανῷ.

Θυγατρὶ ἀφορροῦ Ὠκεανοῦ πρεσβύτατη.—

—Στυγεῖ δὲος, ἀθανάτοισι

Δεινὴ, Στυξ—Hes.

—Στυγὸς ὕδατος ἀπ' ἄρθερα. Hom.

—Στυγὸς κελαινῆς τερμειεύς. Lyc.

Στυπιοπώλης.

Ὡς πρῶτα μὲν στυπιοπώλης γίνεταί. Ar. Eq. 129.

Στυπος:

Ἐσκε δὲ τι στίβαρον στυπος ἀμπελὺ ἐντροφον ὕλη Πρῶτον γερανδρῶν.—Ar. l. 1117.

ΣΥΝ. Πρεμῶν, σφελῆχος, κορμός.

ΕΡΙΤΗ. Ἡερομῆκες.

Στυφελίζω, Στυφρίζω. (Vid. Βοτρῶς. A)

Ἐξ ἑδῶν στυφελίζαι.—Il. α. 581.

Μῆτε τε τον ξῆνον στυφελίζετε.—Od. σ. 425.

—Ὡς ὅπῳτε Ζεφύρος νερεὰ στυφελίζῃ. Il. λ. 305.

Τρίς δὲ οἱ ἐστυφελίζε φαεινὴν ἀσπίδ' Ἀπολλῶν. Ib. ε. 437

—Πολεεσσιν οὐκ εἰδῶσιν ἐστυφελίζε, Ar. l. 2.

ΣΥΝ. Αποστυφελίζω, κακῶ, ὑβρίζω, διακῶ, πλῆστω, διασῶ, διακινῶ, ἀποκινῶ, ἀνασπέρω. λοιδορῶ, τροπιπλακίζω, κραδαίνω, αθεῶ.

Στυφελισμός.

—Ὀργᾶς ὁμῶν νησχετο καὶ στυφελισμός. Ar. Eq. 534.

ΣΥΝ. Οργή, λοιδορία, μεμφίς, ὕβρις.

Στυφελός, Στυφλός.

—Στρηνὲς δὲ πρὸ στυφελῆ βρεμῆ ἀκτῆ. Ar. 2: 322

Ἐρριψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στυφλῶ πτερῆς. Aesc. Pr. 747.

ΣΥΝ. Τραχύς, ὀρηνίς, σκληρὸς, ταρραχῶδης. ἀργίς, σφερῖς.

Στυφοκομπός.

—Καὶ γὰρ ἦκεν ὀρτυγι,

Ἰπὸ στυφοκομπῶ τὴν κεφαλὴν πεπληγμῆν. Ar. Av. 1299.

Στυφῶ.

—Ἐν στυφῶντι ποτῶ—Nic.

ΣΥΝ. Αποσφῶ, ἐνσφῶ, ἐπισφῶ, παρὰ σφῶ, ὑποσφῶ, πρὸσπιεζῶ. πυκνω. στυγναζῶ.

Στωϊκοί.

Ὡ Στωϊκῶν μῦθων εἰδημονες, ἃ παναρίσα

Δογματὰ ταῖς ἰεραῖς ἐνθεμενοὶ σελίσιν,

Ταν ἀρετᾶν, ψυχᾶς ἀγαθὸν μονόν.—Er. l. 114

Στωμύλω, Στωμύλλω, Στωμύλλομαι, Στωμύλλομαι.

Ἀστωμύλλεται τοιαδί.—Ar. Eq. 1373.

Οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορᾶν—Ib. N. 999.

Τῶν μηρακίων στωμύλλομενων—Ib. R. 1103.

—Στωμύλλομενη. Ib. Th. 1082.

ΣΥΝ. Καταστωμύλλω, καταγλωττίζω, φλυαρῶ, κολακίζω.

Στωμύλια, Στωμύλλα

—Καὶ στωμύλιαν ἐδίδαξας. Ib. 1101.

Ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ στωμύλλατα. Ib. 92.

ΣΥΝ. Κολακεία, ἀδολεσχία, λαλία, φλυαρία, μαρολογία, μαρολογημᾶ, λαυροσομία, περιπαλήμα
* 5 M.

ριλαλημα, ευρεσιλογια, αγχηνοια, σκωμματα
τά, τεκνεργημα, πανεργια.

ΡΗΡ. Φιλιας έταира, νοσος.

Σταμίλος.

—Η στωμίλος ήσθα, Κοματα. Theos. 5. 79.

SYN. Αδολεσχός, λαλος, κλάξ, πιθανολό-
γος, πολυκομφος, ευτραπέλος, φλυαρός. περι-
πέρος.

ΣΥΒΑΡΙΖΩ.

Εσιασθαι, κοτλαβίζεν, συβαρίζεν. ΑΓ.

Ρα. 339.

SYN. Τρυφαω.

Συβαρίς.

Εσι δέ τοι κάκῃθι Διδος μεγα χωσαμενοιο
Δελαιη Συβαρίς ναστας σφαναχουσα πεσοντας
Μηναμενος υπερ αίσαν επ' Αλφειν γερασσοι.
Dion. 372.

Συβαριτης, Συβαρτης, Συβαριτίτις.

Ανήρ Συβαριτης εξεπεσεν εξ άρματος. ΑΓ. V.
1418.

—Τυ γαρ πυκα δώλε Συβαρτα. Theos. 5. 5:
Ρατω χά Συβαριτης εμιν μελι.—Ib. 126.

Συβαριτικός.

Αισωπικόν γελοιοι, η Συβαριτικόν. ΑΓ. V. 1251.

Συβηνη.

—Αλλα το συβηνη λαβε. Ib. Th. 1209.

SYN. Αυλοθηκη, τοξοθηκη, φαρετρα.

Συβοσια.

Τόσσα συν συβοσια, τος' αιπολια πλατέ' αι-
γών. II. λ. 678.

SYN. Χοιροτροφεών, σφραάν.

Συβωτης.

Αυτός δε πρωτιςα συβωτην εισαφικεσθαι,

Ος τοι ύων επιρος.—Od. v. 404.

SYN. Συφορβός, σφορβος, ύβοσκος, ύβο-
της, ύφορβός, ύφορβός, χοιροβοσκος, συβοσκης.

Συψαμος.

—Συψαμος γάρ ες' εμος. Eur. Ph. 441.

SYN. Συνααρ, συναορος, συζυγος, συνενος,
συλλεκτρος, συγκοιτος, γαμετης, γαμίτις —
κιδεσις.

Συψητων.

Συψητων' οικών γαίαν.—Eur. Supp. 386.

SYN. Συγχορτος, συγχωρος, πλησιοχωρος,
γειταν.

Συψηλαω

—Ευ δ' οινω καιρια συψηλασαι Call. Ep. 8.

SYN. Διαψηλαω, συψηαιρω.

Συψηεταρει.

Κλειών συψηεταρ' αδελρών. Eur. El. 746.

SYN. Μητηρ.—αδελφί.

Συψηης.

Ου δή ποθ' ήμιν Ξυψηης ήκεις ποθεν; Soph.
El. 1208.

Εσιν εν αδελφός αυτώ

Τες τροπος η συψηης. ΑΓ. Εq. 1277.

SYN. Όμογενής, όμαιμος, εγγενής, συψηος.

Συψηαργος

Τες συψηαργος καλεσον.—ΑΓ. Pl. 223.

Συψηρος. Νιδ. Όμοπλες.

Συψηθεω.

Και Ξυψηγηθε.—Eur. Hel. 132.

Συψηρασομαι.

Εγω γαρ εχω λεκτρα, ταδε καλώς εχων

Δικαιόν εσιν, οίσι συψηρασομαι. Eur. Fr.

SYN. Συψηρασκω, συγκαταηρασκώ.—παρ-
ακμαζω.

Συψηισομαι.

Ω θεοι πατρώοι, συψηεσθέ γ' αλλά νύν. Soph.
El. 413.

Ως συψηισομαι.—Eur. El. 100.

SYN. Συμπαραγιομαι, συνεργω, συμμα-
χομαι, συμπρασσώ, συμβαινω, συλλαλεω,
συνομιλω, οαρίζω, συμπίπτω, συνημι, άρμίζο-
μαι

Συψηισκω. Συψηισκομαι.

Συψηισθί μοι.—ΑΓ. N. 138

Συψηισσεταιί σοι τίηδ' άρμαρτιαν ποσις. Eur.
Andr. 840.

Ζεύς τ' αν συνεγνω Ξυν δικη χερσμενω. Soph.
Tr. 283.

SYN. Συνδιαγινωσκω, συψηνωμονεω, συγ-
χωρεω, συγνωμην εχω, φηδωμαι, παραιτῶμαι,
όμογνωμονεω, όμολογεω, συνιημι, αναγινωσκως
επιγινωσκω.

Αμπλακην απονιψων εμην πλεον ύδατι νιζων.

Ημετερης απανευθεν ατασθαλις με καθαρις.

Δύστομινη ολεσαις οικτιρμονι βελή. Apollin.

Συψηιοια, Συψηιωμη, Συψηιωμοσυνη.

—Αιτῶσα τις ύπό χθονός

Συψηιοιαν ισχειν.—Soph. An. 66.

—Συψηιωμη δ' εμοί. Eur. Tro. 950.

—Μεγαλην μεν εμοί

Τῶτων δεμενοι συψηιωμοσυνην, Soph. Tr. 1281.

SYN. Συγχωρησις, ανεσις, αφεσις, παρεσις,
παραιτησις, ενδοσις, φιλοσοφια, παραχωρη-
σις, χαρις.

Συψηιστος.

Πενθῶν μεν, ει τι δεσποταισι τυγχαται,

Συψηιστόν.—Eur. Alc. 136.

Συψηιωμων.

Συγνώμων.

—Αιτῆμαί σε τῶν ἑρημειῶν

Συγνώμων ἔναι.—Eur. M. 870.

S Y N. Συγνώμωνικός, ευπαθής, συμπαθής, ελεημων, οικτιρμων, συγνώσκων.

Συγγογυλιζῶ.

Ευσεφίας και ξυγογυλισας, Ag. L. 974.

S Y N. Μετασεφῶ, συμμετασεφῶ.

Συγγονος. Vid. Συγγενής.

—Χαιρετέ λεπταί

Ρησεις Αρητες συγγονοι αγρυπνιης. Call. Fr.

Συγγραμμα.

Καυτὸς φιλοσοφα καταχλιπὴν συγγραμματα

Επειδαν εμαυτὸ καινά της τέχνης.—Ath. 9.

Συγγραφεύς.

Τον συγγραφή, των μελεων ποιητην. Ag. A. 1150.

S Y N. Λογογράφος, ιστοριογράφος, γραφεύς.

Συγγραφα.

Τα δ' αλλα μετά της γραμματεως συγγραφομαι. Ib. Th. 439.

S Y N. Διαγραφῶ, καταγραφῶ, ἰσορεῶ, ἐπιγράφω, διόμολογῶμαι.

Συγκαθαρμοζῶ.

Πεπλήτ' ἀδελφον τόνδε συγκαθαρμοσαι. Soph. Aj. 934.

Συγκαθελκῶ.

Διδς δελοντος, συγκαθελκυσθησεται. Aesc. S T. 620.

Συγκαθευδῶ.

Τοῖς τηλικτοῖς ξυγκαθευδωσ ἠδομαι. Ag. Ecc. 1001.

S Y N. Συνευδῶ, συνευχαζομαι, συγκαταδαρθεω, συγκοιταζομαι, συγκοιμομαι, παρκαίμομαι, παρακαθευδῶ

Συγκαθημαι.

Βελεῖ σφ' εν ορσει συγκαθημενας ιδεν. Eur. B. 809.

S Y N. Συγκαθεζομαι, συνεδρευῶ, παρεζῶμαι, συνθακῶ, συμπαρεδρευῶ.

Συγκαθισημι.

—Αθλις κυνὸς

Κομισε' ες Αργος συγκατασπον μολων. Ib. Herc. f. 1387.

S Y N. Καθισανῶ, καθισαῶ, αποκαθισημι, εφισημι, εγκαθισημι, επικαθισημι, συγκαθισημι, ὑποκαθισημι, διατιθημι, ιδρευῶ, διατασσομαι, αναγω, ανορθῶ, εμπεδῶ, απεργαζομαι, συκπιεργαζομαι.

Συγκαλεῶ.

Τὸς ἔγες συγκαλεσας.—Il. 6. 55.

Πῶς δ' ἦτ' αν αυτὸς ξυγκαλεσθαις; Ag. Av. 201.

S Y N. Κατακαλεῶ, αγερῶ, συναγω, κλησιαζῶ, συκροτῶ.

Συγκαλυπτός.

Κνισση τε κῶλα συγκαλυπτά. Aesc. Pr. 495.

S Y N. Επιπερῆς, κατασεγος.

Συγκαλυπτός.

—Αλλά συγκαλυπτός ὄσον μαλιστα. Ib. 522.

Συγκαλυπῶ.

—Συν δε πεφεισσι καλυψε

Γαῖαν ὄμβ' και ποντον.—Od. ε. 293.

S Y N. Επικαλυπῶ, περικαλυπῶ, συγκατακαλυπῶ, συναποκρυπῶ, συκρυπῶ, συσκιζῶ, περιελλῶ.

Συγκαμῶ.

Συκαμν' ἀδελφῶ. Soph. El. 993.

Ηκῶ, κακῶσι σοισι συκαμνων.—Eur. Alc. 624.

S Y N. Συναποκαμνω, συμαχεῶ, συμπαθεω, συννοστω, συμμοχθεω, συμποστω, συνδιαταλαιπῶρεω, συταμνω, αμνω, συσπεδαζῶ, συσπευδῶ, συναρηζῶ, συκατεργαζομαι, συνεκκομιζῶ, συμπροσῶ.

Συγκαρκινοομαι. Suid.

S Y N. Καρκινοομαι κοπιῶ.

Συγκασιγνητη, Συγκασίς

Ω συγκασιγνητη;—Eur. I. T. 800.

—Συγκασι κορα. Ib. Alc. 414.

S Y N. Αδελφῶ, συναδελφῶ, κασιγνητη, σίγ' ὀμαιμων, συγενός.

Συγκαταβαινω.

Νῦν γαρ αιμαζει πῆθ' ὀλοια

Συγκαταβῆναι.—Aesc. Ch. 725.

Εγὼ δε σά πῆγευγι συγκαταβαινω. Eur. Andr. 505.

S Y N. Συνεξείμι, συνεπιτιθεμαι, ἀποκαταβαινω, επικαταβαινω, προσκαταβαινω, ανακίμαι, συκαθίημι

Συγκαταδαρθεω. Vid. Συγκαθευδῶ.

Αλλ' εζειαι προῖκ' αυτῶ ξυγκαταδαρθῶν.—Ag. Ecc. 609

Συγκαταζευγνυμι.

Θθ' ενει' ατη συγκαταζευκται κακῆ. Soph. Aj. 123.

S Y N. Καταζευγνυμι, επιζευγνυμι.—διαμαχομαι.—καταυλιζομαι, καταστρατοπειδευῶ.

Συγκαταθισκῶ.

—Αλλά τίς κενῶ χαρις,

ξυκαθθανόντι κατθανόν;—Eur. Hel. 1416.

S Y N. Συνθησκῶ, συναποθισκῶ.

Συγκαταιθῶ

- Συγκαταίθω**
—Ο δὴ λειψήσῃ, συγκατηθόμεν. Soph. An. 1216.
SY N. Συγκαίω, συμφλέγω, επικαίω, κατακαίω, συγκατακαίω.
- Συγκαταίψω**
—Ἦς πατήρ λεχώς
Θρεπῆ δρακόντι συγκαταίψεται πικρῶν. Lyc. 1223.
SY N. Συεπαίψω, συάπειρω, καταίπειω, συνειδοκίω, συμφιριζώ, συγκατατίθεμαι, συμφραῖω, ἀπαδέχομαι, εὐψύσασμαι, συγκαταφέρωμαι, συγκαταίπειω.
- Συγκατακεῖμαι**
Καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς ποίω
Τοῖς ἀνδράσι συγκατακεῖσθαι. Ag. Eq. 612.
SY N. Παρακατακεῖμαι, παρακεῖμαι, ἐπικεῖμαι, προσκεῖμαι, συναπκεῖμαι, συανακεῖμαι, συκκεῖμαι, συγκατακλινομαι, συνανακλινομαι.
- Συγκατακλιῶ. Vid. Συγκλιῶ.**
Βυκτας δ' ἐν ἀσκήῳ συγκατακλήσας βοός. Lyc. 738.
- Συγκατακλίω, Συγκατακλινομαι.**
Συγκατακλιεύς.—Ag. A. 978
—Συγκατακλινομένη ἐγώ. Ib. N. 49.
SY N. Συγκλιῶ, κατακλιῶ, συκνηπῶ—κατακλινομαι, ἀνακεῖμαι, κατακεῖμαι, συκατακκεῖμαι.
- Συγκατακρίνω, Συγκατακρίνημι.**
—Συγκατακρίσας κελαιπος ξίφος ἐν βοτά. Soph. Aj. 230.
SY N. Συγκατακρίνω, συκρίνω, συνκρίνω, συγκατεργάζομαι, συσφατῶ, συνδιακρίνω, συμφουῶ.
- Συγκαταμιγνύμι. Vid. Συμμιγνύμι.**
Οὐ παύσομαι τὰς χάριτας
Μίσαις συγκαταμιγνύς,
Ἥδισαν συζυγίαν. Eur. Herc. f. 674.
- Συγκαταμύω**
Πᾶσα δὲ συγκαταμύσος.—Er. I. 1.
- Συγκαταμύω**
Ὀμμάτι δρυπτομένῳ συγκατερέυσσα μενεν. Ib.
- Συγκατασκαπῶ.**
Σὺ τ', ὦ τάλαινα συγκατασκαπῆ πόλις. Ib. Ph. 901.
SY N. Συγκαθαίρειω, συναιρειώ, συγκαταβάλλω, συνδιασθηνῶ.—συγκατερυσσω.
- Συγκατασκαπῶς.**
Ἰῶν αὐθόμαιμων συγκατασκαπῆν Πρυλιν. Lyc. 322.

- Συγκατεργάζομαι**
Σὺ δὲ τεκνὰ τρίγωνα τεκομένους
Λυσσάδι συγκατεργάσω μοιρῶ. Eur. Herc. f. 1024.
SY N. Συγκατακρίνω.—συκρίνω.
- Συγκατευχόμαι**
Ἄλλ' ὦν ἐγὼ μὲν, ταῦτα συγκατηύξασθην. Soph. An. 1338.
SY N. Συνευχομαι, ευχομαι ἐπίθυμω.
- Συγκατηρέφθω. Vid. Συνηρεφθῶ.**
Στυγιὸν Σιβυλλῆς ἐστὶν οἰκητήριον,
Γρῶν βερεθρῶ συγκατηρέφθες στήγης. Lyc. 1280.
- Συγκατοικέω. Vid. Συνοικέω.**
Ἐσθίτη—τῆς ὁ δυσοιλῆς
Γεραν γερῶντι συγκαταοικηκεν πονος, Soph. Oed. C. 1324.
- Συγκατοικίζω.**
Ἀφθαγῆ δ' αὐταῖς συγκατοικίζειν δακκί
Θηρεῖ, ἰν' εἶχον μὴδε προσφανεῖν τινα. Eur. Hipp. 646.
SY N. Συνοικίζω, κατοικίζω, μετοικίζω, παρακατοικίζω.
- Συγκατοικτιζῶ.**
Ἰα δ' οἶα πάσχω συγκατοικτιμμεν. Soph. Tr. 544.
SY N. Συνοικτιζῶ, συμπενηθῶ, συναλγῶ: συκκλαῖω.
- Συκκεῖμαι. Vid. Συγκατακεῖμαι.**
—Τῆδε συκκεῖται δολος. Eur. Rh. 215.
- Συκκελευῶ.**
Οὐκ εἶν, ἢ ξυκκελευῶν
Παῖδ' ἀγειν θανεμιστήν; Ib. I. A. 892.
SY N. Συμπαρκαλεῶ, συμπαραινῶ, συκαταίπειω.
- Συκκεραυνῶμι, Συκκεραυνῶ. Vid. Συμμιγνύμι.**
Οὕτω πολυφορῶ συκκεραμμαι δαίμονι. Ag. Pl. 853.
Κρατῆρα συκκεραῖσιν αἰδ' ἠεροπώλιδες, Ib. Ecc. 837.
- Συκκεραυνῶω.**
—Δροῖνας συκκεραυνῶσαι κλάδους, Eur. B. 1101.
- Συκκλαῖω. Vid. Συμπενηθῶ.**
Ἄλλοτε μὲν κλαῖοντι, καὶ ἐστυγνόμενῳ ὀμμα
Συκκλαῖων, καθῆς συγγελοῦντι γελῶν. Er. I. 1.
- Συκκλαῶ.**
Καὶ κλήμαθ' ὑποθε συκκλασασα τεττῆρα. Ag. Ecc. 1023.
SY N. Συνεπικλαῶ, συναρατῶ, συντριβῶ, συκκρεῶ, συνθραῶ, ἀποθραῶ.

Συκκλαῖω

Συγκλειώ, Συγκληίζω.

Ζῆ και θανάσις ὄμμα συγκλεισει το σόν. Eur.
Hec. 428.

Οἱ σε και Ἐρμιοναν ὀσυγερά εριδί συνεκλεισαν.
Ib. Andr. 122.

S Y N. Συγκατακλειώ, εγκλειώ, κατακλειώ,
εγκατακλειώ, περικλειώ, εναποκλειώ, καθερῶ,
συγκαθερῶ, εγκαθερῶνυμι, συθερῶ, κατα-
κλιζώ, συγκατακλιζώ, κατακλυώ.

Συγκληρος.

—Και συγκληρον ελθόντες χθονα. Eur. Hera.
32.

S Y N. Συνηρος, συνθιασώτης, συγκοινωνος,
μετοχος.

Συγκλητος.

Οτι συγκλητιον τινδε γεροτων.

Πρέθετο λεσχην

Κοινη κηρυγματι σεμψας. Soph. An. 165.

Συγκληνής.

Το συγκληνές επ' Αιαντι. Ag. R. 1329.

Συγκληνω. Vid. Συγκατακλινω.

Ουκ ἔστιν ἥτις τῶδε συγκληθισεται. Eur. Alc.
1100.

Συγκλονεώ.

—Συεκλονεον γάρ οἰσίοι. Il. v. 722.

S Y N. Συνταρασσω, ακαταρασσω, συγκρεω,
συσσω, συντινασσω.

Συγκοιμασμαι. Vid. Συγκαθευδω.

Ουδ' η τεκῆσα, συν παιδιδ' συγκοιμαμενη. Eur.
Ph. 54.

Συγκοιμημα.

—Ω γενναια συγκοιμηματα. Ib. Andr. 1273.

S Y N. Συγκοιμησις, συνεσις. ευνη.—συγκοι-
τος.

Συγκοιτις.

—Τον δε συγκοιτον γλυκὴν παῖρον

Επι βλεφαροις ὑπνον αναλισκοισα. Pind. P. 9.

S Y N. Ομευνέτις, συνευνος, συλλεκτικός, συγ-
λαμος, συγκοιτις.

Συγκολλεώ.

Και μαρτυριας συνεκολλων. Ag. V. 1035.

S Y N. Συναρμοζώ, συνισημι, συναλλατῶ,
συνδιαλλατῶ, συμβιβάζω, συνοικεω, προσ-
αγώ, συσκευάζω, συντιθημι, συναπῶ.

Συγκολλητις.

—Ψευδῶν συγκολλητις. Ib. N. 445.

S Y N. Συναρμοσις, ασκηνασίς, συναλλακ-
τις, συναγωγίς, προσαγωγός, πλαστήρ, πλα-
στής.

Συγκολλως.

Κρινω δέ τοι νῖν ὡσε συγκολλως εχεν. Acfc.
540.

Και ταῦτ' ἐλιξας παντα συγκολλως μοι. Ib.
Supp. 316.

S Y N. Ἀρμοδίως, εναρμόσις, ἀρμολοντως,
προσηκοντως, επιτηθείως, ακολουθως, ὁμογνημο-
νως, ὁμολογως.

Συγκομιζώ, —ομαι.

Ουτος σέ φωνῶ, τόνδε τον νεκρόν χερσῶν

Μη συγκομιζεν.—Soph. Aj. 1067.

S Y N. Συγκατακομιζώ, εκκομιζώ, εκφορῶ,
κηδέω, συναγώ, συμβασαζώ, συμφορῶ, ανα-
φρῶ, συγκατακομιζώ, συνεκκομιζώ, συγκαμνω.

Συγκρασις.

Ἄλλ' ἔστι τις συγκρασις, ὥς' εχεν καλῶς. Eur.
Fr.

S Y N. Κρασις, ανακράσις, ευκρασια, συμ-
μιξις, αναμιξις, επιμιξις, συγκερασμός.

Συγκροτῶ.

Και ξυγκροτῆσιν ανδρες αυτ' εκῆθεν αυ. Ag.
Eq. 469.

S Y N. Συνεπικροτῶ, συμπρατῶ, συνεχω,
συναγώ, συγκρεω, συμφορῶ, συμπαταγῶ,
συμπλαταγῶ, κατακροτῶ, παρακροτῶ, συν-
διδῶ, επισυναγῶ, συνισημι, συγκαθισημι, συγ-
χανεω, συσχευάζω, συλλεγῶ, συντιθημαι,
επαγγελλῶ, συγκαλεω, συνοριῶ, συνεπικυρω.

Συγκροτος.

Και μῖν εισορῶ τῶδε συγκροτον ζευγος—

Ψηφω θανατε κατακεκριμενον. Eur. Andr. 494.

S Y N. Συμπηκίος, πηκίος, συνεγός, συζευκίος.

Συγκρεω.

Ο χορῶς δ' ευθύς τῶ χερῶ ἀδί συγκρεσας

Εἶπεν, ιαυοῖ. Ag. R. 1061.

S Y N. Συγκροτῶ, συμπαταγῶ, συμβαλλῶ,
συναρασσω, προσαρασσω, καταρασσω, συμ-
πατασσω, συμμιγνυμι, συρρηγνυμι, συναπῶ,
συμπλεκομαι, συναθροίζω, συγκρεω, συγχριμ-
πῶ.

Συγκρυπτῶ.

Σοφοὶ δε συγκρυπτῆσιν οικειας βλαβας. Sent.

Φθανοις δ' αν εκ αν τῶσδε συγκρυπτῶν δεμας.
Eur. Hera. 721.

S Y N. Συνεπικρυπτῶ, κρυπτῶ, καλυπτῶ, συγ-
καλυπτῶ, συμπτυκαζῶ.

Συγκυκαω. Vid. Συμμιγνυμι.

Ευεκυκα την Ελλάδα. Ag. A. 530.

Συγκυναγός.

Συνθακῆ, συγκυναγε.—Eur. Hipp. 1093.

S Y N. Συνκυνηγετις, συγκυνηγέτις, συνθηρος,
συνθηρωτις.

Συγκυπῶ.

Τῶτο δ' ης ἔν ἐσι συγκυκυφός. Ag. Eq. 850.

S Y N. Συμπαρακυπῶ, συγκυπῶ, συγκατα-
κλυῶ.

5 N

- κλίω, εγκυπλώ, κατακυπλώ, ύποκυπλώ. ὁμο-
νοση, συμπνεω. συνεχόμεαι.
- Συγκυρω.**
Μηπως συγκυρωσαν ὀδῶ ἐνι μωνυχες ἵπποι. II.
†. 435.
- SYN.** Συγκυρω, ἀντικυρω, εγκυρω, εγκυ-
ρω, επικυρω, εὐτυγχανω, συντυγχανω, επι-
τυγχανω, προσκυρω, συγκυρω, ἐμπιπλώ, συμ-
βαινω.
- Συγκωμαζω.**
Ἐνθα συγκωμαζατε.—Pind. Ol. II.
SYN. Ἐπικωμαζω, συγχορευω; συμποσιαζω,
συνεστιαμαι, μεταδαινυμαι.
- Συγκωμος.**
Συγκωμο, νυκτοπεριπλανητε.—Ar. A. 263.
SYN. Συγκωμοσις, συγχορευτις, συνδειπ-
νος, συμποτις, συνομιλος, συμπαικτηρ.
- Συγχαρω.**
—Καί σοι ξυγχαρομεν ἡμῖς. Ib. Eq. 1330.
SYN. Συνευφραϊνομαι, συνιδωμαι, επιγυθησω,
επιγυθισω, ευχαρισω
- Συγχεμαζω, Συγχεμαζομαι.**
—Και ταῦτα συνεχεμαζετο. Ib. Pl. 848.
SYN. Συνδιαχεμαζω.
- Συγχειω**
Μῆ μοι συγχει θυμὸν οδυρομενος και αχευων.
II. ε. 208.
Α.† αὐτις συνεχεως ποσὶν και χερσίν.—II. ο.
364.
SYN. Συγχειω, συντριβω, καταχειω, περι-
χειω, συμμιγνυμι, συγκυκαω, συνταρασσω,
καταβαλλω, αρανηζω.
- Συγχορδια.**
Πολυς δε φρυξ̄ τριγωνος αντισπασᾱ τε
λυδης εφμησ̄ απηλιδος συγχορδια. Soph. Fr.
- Συγχορευω.**
Σὺ δε, Μῆσα, συγχορευε. Anac. 172. II.
SYN. Συναναχορευω, παραχορευω. συνορ-
χομαι, συμνηδω.
- Συγχορτος.**
Συγχορτοςί τ' Ομολας εναυλο. Eur. Her. f.
371.
Συγχορτος Μινυαις.—Orph. 191.
SYN. Ομορος, συγχορος, πηλισιοχορος,
συγχεταν, συναπαδης.
- Συγχυω, Συγχυω.** Vid. Συγχειω.
—Ἡνια δ' εσφι Συγχυτο.—II. π. 470.
- Συγχυσις.**
Πικρὰν δε συγχυσὶν βιη φρυγῶν πολες. Eur.
Andr. 291.
SYN. Κυκαει, κυκημα, συνταραξις, ταραχή,
αταξια, συγκρασις, διατροπή.
- Συγχαμα.**
Καν παραδοισι λιθων συγχαματα.—Sibyl. I. I.
SYN. Ουκος, σαρξ, χαμα.
- Συγχανυμι.**
Κῶμα δε ποντε τραχεῖ ροθιω
Συγχασηεν.—Aes. Pr. 1028.
SYN. Συγκαλυπῶ.
- Συγχαρω.**
Γυναικα γαρ χρῆν̄ παντα συγχαρῶν ποσει.
Eur. El. 1052.
SYN. Ομολογω, συγγνωσκω, επιχωρω,
παραχαρω, υπειχω, μεθημι, συμφανῶ, συμ-
φρωω, συμφημι, συνευδοκω, χαριζομαι, εφη-
μι, επιτρεπω.
- Συγχωρησσειν.**
—Ἡμῖν δ' εχι συγχωρητέα. Soph. Oed. C.
1491.
- Συζαω.**
Λεοντι συζην, η γυναικὶ συμβειν. Sent.
SYN. Συμβιω, συγκαταβιω, συνδιατασ-
μαι, συνδιατριβω, συσσιτω, ὁμοσιτω, συν-
διαγω, συγκαταζαω.
- Συζευγνυμι, Συζευγνυω.**
Στερρόν τε τον εμὸν δαιμον, ὦ συνεζυγην. Eur.
Andr. 98.
SYN. Συναπῶ, συναγω, συντιθημι, συγκολ-
λαω, συνδναζω συναικιζω, συνωριζω.
- Συζοφω.**
—Οτ'—εκ ζαῖς νοτῶ
Συνεζορωθη ποντος.—Er. I. I.
- Συζυγια.**
Συζυγιη στερυγων.—Er.
SYN. Συζευξις, συναφή, συναφίς, συναρ-
μογή, συαξις, συμπλοκή, συνδεσμος, οικιο-
της, ὁμοζυγια, επιγαμια, συγχεμια, συγχε-
νωα, συναυλια.
EPITH. Αλυτος.
- Συζυγος.**
—Αρά μοι σθενεν παρα
Τοιασδ' αμαρτανοντι συζυγς σεθεν; Eur. Alc.
344.
SYN. Συζυξ̄, ὁμοζυξ̄, ὁμοζυγος, συνδεσμός,
συγχεμος.—παρισος.
- Συζωμα.**
Τι σοι περαινει μηχανή συζωματων; Aes.
Supp. 471.
SYN. Ζωνη, ζῶμα.
- Συζωνυμι.**
Κετα ξαινειν συζωσαμενος, Ar. L. 536.
SYN. Αναζωνυμι, διαζωνυμι, παραζων-
νυμι.
- Συνηι.**
—Και μετρι βαθυκημοιοι Συνηης. Dion. 244.
Συκαζω.

Συκαζω.
 —Τρυγάσι ταῖς γλωτ-
 ταισι, συκαζού τε. *Ag. Av.* 1698.
SYN. Συκολογέω, απόσυκαζω. —συκοφαν-
 τω, δοκμαζώ, επηρεάζω.
Συκεν, Συκη.
 Συκεας τεσσαρακοντα. —*Od. ω.* 340.
 Συκαί τε γλυκεραί. —*Ib. η.* 116.
ΕΡΙΤΗ. Αγρία, ευκαρπος, ἡδυτόκος, ἡμερος,
 σκιοειδης, δίφορος.
 Συκην μελαιναν, αμπελε κασιγνητην. *Ath.* 2.
Συκιδιον, Συκιον.
 Καί τα νεα συκιδια. *Ag. Pa.* 597.
 Και συκιον χλοαεντα τον εν φυλλοις πεδοκοίαν,
Ep. 1. 6.
Συκιζω.
 Βραμνά μοι χαιρων συκιζομενων προσθηκας.
Ep. 1. 2.
Συκινός.
 Συκινον ευρησεις αρτιγλυφές ξοανον. *Theoc. Ep.*
 4. 2.
 —Μη παριων τις
 Είποι, συκινιο ανδρες. —*Ib.* 10. 45.
SYN. —Ευθραυτος, ασθενής, χαινος, αναφελής,
 αχρηός —συκοφαντης.
Συκίς.
 —Νεα μοσχιδια συκιδων. *Ag. A.* 997.
SYN. Συκάν. —σύκον.
Συκολογέω Vid. Συλαζω.
 Αλλά συκολογόντες. *Ib. Pa.* 1347.
Σύκον. Vid. Συκη.
 —Σύκον δ' επί συκφ. *Od. η.* 121.
SYN —Συκωμα, συκασίς.
ΕΡΙΤΗ Γεραισφολιον, ρυτιδωφλιον, μελι-
 χροδν, μελιπές, επομοφαλιον.
 Συκα φιλ' ορνιθεσσι φυτευειν εκ εθελεσσι. *Ath.*
Συκοπεδιλος.
 Πλην Δωροῖ συκοπεδιλε. *Ag. Eq.* 526.
Συκοραντω.
 Νεανιας ων, συκοφαντῆς τις ξενος; *Ib. Av.*
 1434.
SYN. Συκαζω, επηρεάζω, λοιδορεω, ὑπο-
 κρινομαι, σνείζω. φιλοσκεω ενδεικνυμι.
Συκοφαντης, Συκοφατος, Συκοφαντρια.
 Αλλ' εκ ενος συκοφαντε δηγματος. *Ib. Pl.*
 886
 Ηναρα νικησαι συκοφασες αδικως. *Suid.*
 —Και συ συκοφαντρια. *Ib.* 971.
SYN. Συκαής, συκινος, συκοβιος, συκαρδς,
 συκολόγος, διαβολος, βλασφημος, σιλεγκλημων,
 κακοπραγμων, αλιτηριος, μινυτής, διχομυ-
 θος, ενδεικτής, ψευδηγόρος. —συκαστρια.

Ο συκοφαντής κ δικαιος τέτομα
 Εν τοῖσι μοχθηροῖσιν εστι κειμενον.
 Εδει γαρ ὅσιν χρεσθές ἦν, ἡδύς τ' ἀνίη. *Ath.*
Συκοφαντιω.
 Ως ἔτος ἡδη κακίας και συκοφαντίας πη. *Ib.*
Eq. 435.
SYN. Συκοφαντημα, εγκλημα, διαβολή,
 λεσχνηια
Συκχίς, αλ. Συγχίς, αλ. Συκχος, (ὑπόδημα)
 —Χαι μοιοτελμον Συκχίδα. —*Ep. Suid.*
Συλαω, Συλευω.
 Αὐτάρ ὁ συλα πάμα φαριτρης. —*Il. δ.* 116.
 —Επειτα δε τυχεῖ εσυλα. *Ib. ε.* 164.
 Τον μεν ἀρ' ἰδομενίος εσυλευον δεραποιτες. *Ib.*
 48.
SYN. Συλεω, συκλαω, συλευώ, αποσυλαω,
 περισυλαω, συλαγωγέω, αιχμαλωτεω, λαφυ-
 ραγωγέω, απογυμνω, αποσερω, αφαιρεω, εκ-
 σκευαζομαι, ερημω, περικοπῶ.
Συλητωρ, Συλητερα.
 Ου γαρ ξενημαι τις δεῶν συλητορας. *Aesc. Supp.*
 934
 Δορκαν —συλητεραν αγρωσῶν. *Eur. Herc. f.*
 377.
SYN. Συλητής, συλάγωγός, εναρηφόρος, λη-
 στής. —συλητρια, ληστής.
Συλλαβη.
 Τον μη λεγοντα τῶν δευτων μηδέ εν,
 Μακρον νομιζε, καν δ'υ' εστη συλλαβας. *Phile.*
 —Ζωνας τε, συλλαβας απεπλων. *Aesc. Supp.*
 466.
Συλλαμβανω:
 —Ει μοι συλλαβη, χαρομεν αν. *Eur. I.* 331:
 Συλλαμβαν' αυτῆ το σῆμα. *Ag. A.* 9.
 Συλλαβετε τῆτον. —*Soph. Ph.* 1031.
SYN. Συνεπιλαμβανω, συναπολαμβανω, συμ-
 παραλαμβανω, συναντιλαμβανομαι, συμπερι-
 λαμβανω, διαλαμβανω, επιλαμβανω, καθαλαμ-
 βανω, περιλαμβανω, λαμβανω, συμμαρπῶ,
 συμπλεκομαι, συναλιτικω, περισελλω συλλεγω.
 επισεω. κωσικω, συγκαμνω, συναμνω, συμ-
 βηθεω.
Συλλαμπῶ:
 Συλλαμπασ' αλῆς πατρι. *Syncl. 5:*
Συλλαρυτω.
 Τα παντα πατρας συλλαρυξαντες παλαφ. *Lyc.*
 1267.
SYN. Συναγαλίσκω, συνεχαιρεω, συμπορ-
 θεω.
Συλλεγω, Συλλεγομαι.
 Τρων δ' ὅς κλεατεσσιν ὑπερφιαλως ανιαζει,
 Συλλεξας, λαοῖσι δοτω καταδημοβορησαι. *Il.*
 σ. 301.

Σ Τ

- Αἰψ' ἐθελοντῆρας συλλέξομαι.—Od. 6. 292.
 Αργαλεῖον χερσῶν συλλεγεται βίοντο. Solon.
 ΣΥΝ. Ἐπισυλλεγω. συλλαμβάνω, συμβάλωμαι, συγκομιζομαι, συναθροίζω, συλλοχαῶ, συναγω, συναγερω, συερανεῖζω, συγκροτέω, συναίρω, ἀναλεγομαι.
 Συλλεκτῆρς. Vid. Συγγραμ.
 Ἡρα παμβασιλευσα, Διὸς συλλεκτῆρα μακαίρα. Orph. H.
 Συλλεξις.
 —Συλλεξίν συχρῆν. Ath. 6.
 ΣΥΝ. Συλλογή, ἀθροισμα.
 Συλληθῆν.
 Ἐν δὲ δικαιοσυνῇ συλληθῆν πᾶσ' ἀρετῇ 'σι. Theog. 147.
 ΣΥΝ. Συντομῶς, συλληπτικῶς, ἀθροῦς, ἀπλῶς, συνελόντι, κεφαλαιῶδως, ὅλως, πυτωχαδόν, συμπληγδην.
 Συλληπτήρ.
 Συ δ' ἡμῖν τῷδε συλληπτήρ γενε. Eur. Or. 1235.
 ΣΥΝ. Συνεργος, συναρωγός, συμμαχος, συναπαδός, συμβεθός, ἀλεξιπτήρ.
 Συλλογος.
 Συλλογον πολέως ἀκκσας.—Ib. 728.
 ΣΥΝ. Συνόδος, ὀμιλία, ὀμηγυρίς, παιηγυρίς, συγκλήσια, ἐκκλησία, συνεδρία, συνεδρίον, συμβασίς ἀθροισίς.
 Συλυσσάω.
 Καὶ συνελυσσῆθη χεῖρ ἀνέρι.—Er. I. 4.
 Συλλυω.
 Συλλυε μητρὸς δέσμᾶ.—Eur. Andr. 723.
 Μητὲ συλλυεῖν τινά. Aesc. Ch. 292.
 ΣΥΝ. Συνδιαλυῶ, διαλυῶ, λυῶ, χωρίζω.—συγχωρεῶ, συγκλυῶ, μεταγω, συμβαίνω, συναλλασσω.
 Συλοσυξ.
 Καὶ τας συλονυχας σίουχας. Suid.
 Συμβαίνω.
 Οὐ γὰρ ἀν ξυμβαίμεν ἄλλως.—Eur. Ph. 603.
 ΣΥΝ. Συγχωρεῶ, συμφωνεῶ, συμπράττω, συγκρίνομαι, συνειμι, ἀνηῶ, εντυγχανῶ, συντιθέμαι, συνομιλῶ, προσομιλῶ, ἐξομιθεῖμαι, συνεργομαι, συμφωνεῶ, συμβάλλω, συλλυῶ.
 Συμβακχεύω.
 —Πάν δὲ συνεβακχεύσ' ορος.—Eur. B. 725.
 Συμβακχος, Συμβακχη.
 —Ὡ συμβακχε Κασάνδρα.—Ib. Tro. 500.
 Νυκτιπόλοισι αἶμα συμβακχαίς. Ib. I. 717.
 Συμβάλλω.
 Ἐς μισγαγκηαν συμβαλλέτον ὄβριμον ὕδωρ. Il. δ. 453.

Σ Τ

- Συμβάλομαι ἀμφὶ νεκροῖς κατατεθνήαιτι μαχεσθαι. Il. π. 565.
 ΣΥΝ. Συμπαραβάλλω, συλλεγω, συμφερω, συνεσφερω, συναγω, συναπῆ, παραβάλλω, συντατῆω, συγκρίνω, διακρίνω, νοεῶ, συμπορίζομαι, συγκρεῶ, συμβαίνω, μεταδιδῶμι, συντεκμαιρομαι, συμβολεῶ, λοιδορεῶ.
 Συμβασις.
 —Δὸς δὲ ξυμβασιον τεκνοίς. Eur. Ph. 85.
 ΣΥΝ. Συνημοσυνή, συνθεσία, συμβολαίον, συμφωνον, συμβίβασίς, ἄρμονια, ρητρα, ὁμολογία, συσασίς, διαθήκη, συλλογος, συμβολή, συμμορία, συντυχία, καταλλαγή, εἰρηνη.
 Συμβιοτεύω.
 Εἰ γὰρ καὶ μεροπέσσι χαμερπέσι συμβιοτεύσας. Er.
 Συμβλής.
 Συμβλήτες πιπῆσιν ἐπ' ἀλλήλαισιν ἴσσαι. Orph. 683.
 Συμβολαίον.
 Ὡς κητ' οἶτος γὰρ τα συμβολαῖά τε Πρὸς τας παρστας ξυμφορας φανητο. Soph. Ph. 905.
 ΣΥΝ. Συμβολον, σπηῖον, συνθηκη, συναλλαγμα, ἀλλαγῆ, ἀμοιβή, συμβασίς, γραμματεῖον.
 Συμβολατεύω.
 Ταῦτα δὴ με συμβολατεύειν ἐφη. Ath. 9.
 Συμβολεῶ.
 Συμβολεῖ φερων φέρορτι. Aesc. S. T. 358.
 ΣΥΝ. Συναντῶ, ἀντῶ, ἀνομαι, προσερχομαι, συντυγχανῶ, ἐπιγυνομαι, συμβάλλω.
 Συμβολή.
 Ταλας ἐγὼ τῆς ἐν μαχη Νῶν ξυμβολῆς βαρεια. Ar. A. 1208.
 ΣΥΝ. Συνβολή, εφαρμογή, συμβασίς, συγκρησις, συμπλοκή, συρεαξίς—σφοχασμός, σκασμα—ἀντιβολή, μαχη.
 Συμβολον, Συμβολος.
 Αἰσχυρὰ κακοῖς ἐργοίς συμβολα θηκαμενει. Theog. 1146.
 Θησασιν νικης συμβολον Ἰσθμιάδος. Call. Fr.
 —Ἐροδιος τε συμβολος. Aesc. Pr. 486.
 ΣΥΝ. Συμβολαίον, σπηῖον, τερας, συνθημα, ἐρανός, μετρον, κωβος—οἰκισμα, μαντευμα.—συμβολή—συμβασίς.
 Συμβελευῶ, Συμβελευομαι.
 Ταῦτα μαθόν, ἀγαθῶσιν ὀμιλεε, καὶ πειρῆσιν Εὐ συμβελευεῖν τοῖσι φιλοσιν ἐμέ. Theog. 38.
 ΣΥΝ. Συμζερίζομαι, συμμηπτιομαι, γνωμοδοτῶ, συσκηπτομαι, συνδιασκεπτομαι, ἐσηγεομαι, κηολογῶμαι, συμπαραίνεω, συμφορῆμι, νομίζω, βυλευῶ, βυλευομαι.

Συμβυλία

Συμβουλία.

Ἰερὸν ἀληθῆς ἐστὶ ἡ συμβουλία. Sent.

SYN. Συμβολή, συμβόλιον, συμβουλευσις, προβουλευσις, συμβουλευμα, διασκεψίς, βολή.

Συμβολῆς.

Συ δ' ἠγγρῖσαι, ἔχτε συμβολὸν δέχη. Soph. Ph. 1359.

SYN. Συμφραδμῶν, βουλευτῆς, επικριτῆς, δοκιμασῆς, συνισῶν, συμμησῶν, συγνώσῆς, συμπραχῶν, εἰσηγητῆς, καθηγητῆς, παραινετῆς, συνεδρῶς.

Συμβου

—Οἱ δὲ πρὸς τοῖς τοῖχοις

εὐμβεδυσμένοι πυκνὸν, νεύοντες εἰς τὴν γῆν, Ar. V. 1105.

E X P. Πυκνωσαντες ἑαυτὲς, καὶ κάμψαντες διὰ τὸ γῆρας.

Συμπαθῶν.

Κεθεῖς ἐπισαταί με συμπαθῆν τοπος. Soph. Aj. 879.

SYN. Διδασκῶ, συμπαιδεύω, συγγίνωσκω, συνδαιώ, συμφοιτῶ.

Συμπαρῆν. Vid. Συλλαμβανῶν.

Συμπαρῆας δονακας, —Π. κ. 467.

Συμπαρτυρ.

Συμπαρτυρας ὑμῶ ἐπιπῶμαι. Soph. An. 558:

SYN. Μάρτυρ, συμφοιτῶν.

Συμπαρτυρῶν, Συμπαρτυρομαι.

Συμπαρτυρῶσις ὡς ἀνεμπῆλος ἦν γυνή. Eur. I. A. 1158.

SYN. Συνεπιμαρτυρῶν, ἐπιμαρτυρῶν, προσμαρτυρῶν, συνεπαίω.

Συμμαχῶν.

Ὁδ' ὡς εἰοικε τῇ γυναικὶ ξυμμαχῆ. Soph. An. 751.

SYN. Συνεκμαχῶν, συμπολεμῶν, συμπαραστάτῶν, συμμαχομαι, συγκαμῶν, συνισαμαι, προισαμαι, συνεξισταμαι, ὑπαρχῶν, συμβοηθῶν, συναμῶν, συνεπικερῶν, συναίμαζῶν, συναγωνίζομαι, συναθῶν, συναμιλλασομαι, συνεκπολεμῶν.

Συμμαχία.

Ὅσις ἐμὴν συμμαχίαν ἀτίθει. Eur. Rh. 252.

SYN. Ὀμομαχία, ὀμαιχμία, φιλία, κοίνοια, ἀμνή, ἀρξίς.

Συμμαχικός.

Τὸ συμμαχικὸν αὐ τῶτ' ὄτ' ἐσκοπυμῆθα. Ar. Ecc. 193.

Συμμαχος.

Δικαία δρασας συμμαχῶν τευξή θεῶ. Sent.

Δὲ σ' αὐ γεινοσθαι τῶδε τ' ἀνδρὶ ξυμμαχῶν. Soph. Tr. 1191.

SYN. Συναίχμος, ὀμαιχμος, συστρατιωτῆς,

ὀμασπις, συνασπισῆς, συναθλος, συναγωνισῆς, συμβολος, συμπραχῶν, συνερίθος, συμπαρασῆς, συνεργος, ἀλεξήτης, συλλαπῶν.

Συμμετῶν, Συμμετισχῶν.

Συμμετασχῆσθαι χρόνῶν. Eur. B. 63.

Καὶ ξυμμετισχῶν καὶ φερῶ τῆς αἰτίας. Soph. An. 543.

SYN. Συμμερίζομαι, συμμοιρασομαι, μετεχῶ, συμπροσέμι, συμπροσέχῶ.

Συμμετρεῶν.

Καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρῶ μινος χρόνῶ. Ib. Oed. T. 982.

SYN. Συμπαράτενω, συμπαρεκτενω, συν-εξισταζῶ.

Συμμεταβαλλῶν.

Χρωμασι καὶ πετλοισι συμμεταβαλλε τυχαί. Ep. I. 4.

Συμμεταπίπῶν. Vid. Συμπιπῶν.

Τὸ μεταβαλλομένῳ συμμεταπίπῃ θροῶ. Ib.

Συμμετρῶς.

—Συμμετρός γὰρ ὡς κλυεν. Ib. 84.

Τῶδε τ' ἀνδρὶ συμμετρος. Ib. 1132.

SYN. Παραπλησιος, ἴσος, ὀμπλήξ, συναδῶς, συμφορος, συντομος, ἐπιτηδῶς.

Συμμησῶν.

Τοσσοι ἀρ' Αἰσονιδῇ συμμησορες ἠγερθεντο. Ar. I. 228:

SYN. Μῆσῶν, συμβολος, ηγεμῶν.

Συμμητιχομαι. Vid. Συμβουλεύω.

—Αὐτοὶ γὰρ καλεῶν συμμητιασθαι. Π. κ. 197.

Συμμιγνυμι, Συμμισγῶν, Συμμισγομαι.

—Συν δὲ σοι βαρβαί χῆρες ἐμιχθεν. Π. Ϛ. 687. Κυρνε, φίλος κατὰ πάντας ἐπισερεφε ποικίλων ἦθος,

Ὀργὴν συμμισγῶν ἠντιν' ἕκαστος ἐχει. Theog. 214.

SYN. Συμπαρμιγνυμι, συγκαταμιγνυμι, συναμιγνυμι, ἀναμιγνυμι, συγκεραννῶν, συνανακραννυμι, συγκεραννυμι, συγκυκῶν, συγκιρῶν, συνανακίρῶν, ἐγκιρῶν, συμφύρω, συναναφύρω, συλλεῶν, συνταρῶσσω, συναπῶν, συμβαλλῶν, συντυγχῶν, συμπυγνυμι.

Συμμιγδην. Vid. Τριγωνίζω.

Συμμιγῆς, Συμμιχῆς.

Ἐκατὸν προσήγε συμμιγῆ βοσκηματα. Soph. Tr. 775.

Ἰῆ, πάντων μητρῆ καρπὸν συμμιχῶν ἐνεκῆ. Hef. ε. 561.

SYN. Μιχῆς, ἐπιμιχῆς, συμπλεκῆς, συμ-φυρτος.

Συμμολπος. Vid. Συμφωνος.

Ὅθεν σ' ἀφομιγῆ ἀ φοίβῳ

Συμμολπος τῶν ῥυταίτ' ἀν. Eur. I. 165.

- Συμμορία.** Vid. Συμόδος.
—Καὶ νεκρῶν ἦλθ' ἐπὶ συμμορίην. Ep. l. 2.
- Συμμοχθεῶ.** Vid. Συγκομινα.
—Εἰ σε συμμοχθέντ' ἐμὸν Κτενῶ —Eur. I. T. 690.
- Συμμουῶ.**
—Συν δ' ἔλκεα πάντα μεμικεν. Il. ω 420.
- SYN.** Συγκλινομαι —ἐπιμῶν, καταμῶν.
- Συμπαθῆς.**
Νύρα τὰθέντα
Ἡ φύσις ἀλλήλοισι θανάτο συμπαθέα. Ep. l. 1.
- Συμπαθία.**
—Τὸ δ' ἐν παιδῶν ἐκλατὲ συμπαθίην. Ib. l. 4.
- Συμπαίω.**
Πολλοὶ συμπαίειν δε κοραὶ τὰν νυκτὰ κελονταί. Theoc. 11. 77.
- SYN.** Συναθῶρ, προσαθῶρ, συντεχναζομαι, συνυποκρινομαι, συγκομαζῶ, συγκαίρω, συμπαύρω.
- Συμπαίλωρ.** (Vid. Ωραι.) Συμπαίωρ, Συμπαίωρ.
—Χίμαρον συμπαίωρα μητρός. Ep. l. 6.
—Καὶ μαλ' εὐπροσώπῃ Συμπαίωρι, Ar. R. 414.
- SYN.** Συμπαίωρις, συμπαύρωρ, συλλίρωρ, συμφλυκρῶρ, λεισχίνευτῆς, συνομιλῶρ, συμφοιτητῆς, ὁμοτροφῶρ.
- Συμπαίω.**
Μετὰ συμπαίωσι Βαρκαίοισι οχοίς. Soph. El. 729.
- SYN.** Επιπαίω, ἐσπαίω, φλαίω, ἐπαίω, προσβαλλῶ, προσκίρω, συγκίρω.
- Συμπαράινω.**
Τὸν ἱερὸν χορὸν δικαιοῦν
Ἐστὶ χρῆσά τῃ πόλει
Συμπαράινειν καὶ διδάσκειν. —Ar. R. 699.
- SYN.** Συμπαράκαλεῶ, συμβέβλευω, συνορμαῶ, συγκελευῶ, συμπαθῶ.
- Συμπαράμιγνυω.** Vid. Συμμιγνυμι.
Συμπαράμιγνυῶν ὄπῳ. Ib. Pl. 719.
- Συμπαράμινω.** Συμπαράμινω.
Ατυχῆντι συμπαρέμινω. —Menand.
- SYN.** Συμπαράμινομαι, συμπαρίσασμαι, συμπαρήμι, συνομαρτέω, ἐπιμῶν, παρῶμενω.
- Συμπαράσαστω.** Συμπαρίσαστω.
Ἐκόνθ' ἐκόντι Ζηνὶ συμπαράσαστῆν. Aesc. Pr. 218.
Εἰ σὺ τῇ μῆ' ἑμπαράσασθῆς φρενί. Soph. Oed. 1495.
- SYN.** Συμμαχῶ, συμπεθομαι, συνεκῶ, συγκλυῶ.
- Συμπαράσασθῆ.** Vid. Συμμαχος.
—το γὰρ
Νοσθὲν ποδῆ σε ἑμπαράσαστῆν λαβῆν. Soph. Ph. 685.

- Συμπαρίσασμαι.**
Ἀπαντὶ δαίμων ἀνδρὶ συμπαρίσασται
Εὐθὺς γενομένῳ μισαγωγὸς τῆ βίῃ. Menand.
- Συμπας.**
—Ὅσ' ἔ συμπαντες οἱ ἄλλοι. Il. χ. 380.
- SYN.** Συναπῶρ, ἀπῶρ.
- Συμπατάσσω.**
Καὶ συμπατάσαντες μεσὸν πάντα στρατόν.
Eur. Supp. 699.
- SYN.** Συγκίρω, συμπαίω, συμπλίσσω, συγκροτέω, συμπατάγω.
- Συμπεμπῶ.**
Πτερόεντα νεὸν συμπεμψὸν ὕμνον, Pind. Isth. 5.
- SYN.** Συμπαραπεμπῶ, συνίημι, συνεκπεμπῶ.
- Συμπεπιθεῶ.**
Κεράσθε, συμπεπιθεσάτε. —Eur. Herc. f. 1390.
- SYN.** Συγκλαίω, συνδακρύω, συνολοφυρομαι, συνθρηνῶ, προσανακλαίω, συγκατακίχῶ, συνανοιμῶ, συνεπιθρηνῶ, συνοδύρομαι, συνεπιτέρω, συναλγῶ.
- Συμπεραίνω.**
—Κλέθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς. Ib. Or. 1589.
- Καὶ ἑμπεράνα φροντίδα. —Ib. M. 341.
- SYN.** Συμπεραῶ, συνδέω, συγκλίω, συντελέω, συγκαμίζῶ, συγκαμῶ, συνδιαπέραίνω.
- Συμπηγνυμι.**
Ὡς δ' ὅτ' ὀτὸς γαλα λευκὸν ἐπιγομῶν συνεπιξεν. Il. ε 907.
- Παρ' οἰκίρῃς τίσδε συμπηξας ταφον. Eur. Supp. 938.
- SYN.** Συμπησῶ, καταπιγνυῶ, συζῶμοφω, συναπῶ, συναρμῶ, συμμιγνυμι, συναγῶ, συναθροίζῶ, συμπίλω.
- Συμπηδῶ.**
Κάγῳ ἑμπεπηδῆσα. —Eur. B. 728. (mallem ανεπιηδῆσα.)
- Συμπηκτός.**
Καὶ πηλασία ἑμπεκηία πλινθευσσῆσι γε. Ar. R. 812.
- Συμπηῶ.**
Ἐὰν μεθ' ἡμῶν ἑμπεκῆς ἐκ κραιπαλῆς. Ib. A. 276.
- SYN.** Συμπησάζῶ —ἐμπηῶ.
- Συμπηπῶ, Συμπηπίνω.**
Σὺν ε' ἐπέσον, λειψὶν εὐκότες ἀμοφαγῆσιν. Il. η 256.
- Θυελλα σὺν δᾶμα, συμπηπῆ σῆγι. Eur. Her. f 905.
- Βοᾶ δὲ ποντίος κλυδῶν συμπηπῆων. —Aesc. Fr. 431.
- SYN.** Καταπιπῶ, συγκίρω, ἐμπηπῶ, ἐμβαλλῶ, συνεπιβάλλω, παραπιπῶ, συντυγχάνω, συζῶμομαι,

συγγίνομαι, συνέρχομαι, καταντάω, συιολιθεώ, ὁμοδρομῶ, αἰκίω, συμπαράγελλω, συμπροσπιπῶ, συμμεταπιπῶ, συνέκπιπῶ, συμφερομαι.

Συμπλασσω.

Γαίης γὰρ συμπλάσσε περίκλυτος Ἀμφιγυῖης Περβενθ' αἰδοῖσι ἰκελοῖ.—Hes. θ. 571.

SY N. Συντεχνάζομαι, συμμηχανάζομαι, συνυποκρίνομαι, συναναπλάσσω, επιπλάσσω, διαπλάσσω.

Συμπλαταγέω. Vid. Συγκροτέω.

Χερσὶ τε συμπλαταγῆσιν.—H. f. 102.

Συμπλεκτέρα. Vid. Περσέφορι.

Συμπλοχος. Vid. Φιλοδέπτιος.

Συμπλεκῶ, Συμπλεκομαι.—Συμπλακέντα τῷ Σκυθῶν ἐριμῖα. Ar. A. 704.

Ἄπορ' γὰρ τῷδε συμπέπλεγμῖα ξενῶ. Eur. B. 799.

SY N. Συγκαταπλεκῶ, ἐμπλεκῶ, συμπροπλεκῶ, συναναπλεκῶ, συνερῶ, συναρμῶτῶ, συνδῶ, συμπύσσω, καταπίσσω, συγκαταπίσσω—συγγίνομαι, συνομιλέω.

Συμπλέω, Συμπλέωμι.

Οὗτος δὲ συμπλῆ τῶν ἐμῶν μοχθῶν χαρῖν.—Ib. I. T. 600.

Συμπλῆν δὲ τοῖς φιλοῖσιν δυσυχῆσιν.—Ib. Her. f. 1225.

—Συνεπλῶ δ' ἀχρὶ καὶ ἐς αἰθῆρην. Ep. I. 1.

SY N. Πυμπαραπλέω, συνεκπλέω—συμπορεύω.

Συμπληγᾶς, Συμπληγᾶδες.

Ἄξενον ὕγραν ἐκπεράσσει

Πόντιαν Συμπληγᾶδα. Eur. Andr. 795.

—Κυανέας Συμπληγᾶδας. Ib. M. 2.

SY N. Συνδρομάδες, συνδρομάδες.—

Κυανέας ἀφίσθε θυαῖλος ἐν ξυνοχῆσι:

Τῶν ἔτινα φημί διαμπερὲς ἐξάλεσθαι:

Οὐ γὰρ ἴτε ρίζῃσιν ἐρηρεῖται πεατησίην

Ἀλλὰ θαμὰ ξυνιασὶν ἐναντίας ἀλληλησίην

Εἰς ἐν, ὑπερθε δε πολλὸν ἀλὸς κορβυεταὶ ὕδωρ

Βρασσομενον. σπρινὲς δε περὶ σφυρελῆ βρεμει

ἀκτῆ. Ar.

Πόντι δισσᾶς συγχωρεσᾶς πετράς. Eur.

Κυανέας ὄθι μῦθος ἀναίδεας ἐν ἀλὶ πετράς

Πλαζόμενας, καναχιδῶν ἐπ' ἀλληλησί φερεσθαι.

Dion.

Οὐ γὰρ οἱ ἐξυπαλυξίς οἰζυροῖο ποιοῖο

Ἀλλὰ γατερυμεναὶ ἀνεμῶν ἀργῆσιν ἀελλαις

Συμλήπτες πῆψῃσιν ἐπ' ἀλληλασίην ἴσαι. κ. λ.

Orph. 685.

Συμπληγῆν.

Θῆρε θωα χωρεσσίην ἀπρὶξ ἀπαλαΐσιν ἐχόντα

Συμπληγῆν.—Theop. 24. 55.

SY N. Συλληγῆν, ἐπιλιγῆν, συμφύρτως.

Συμπλῆς, Συμπλοος.

Συμπλῆν ἐμαυτῶν τῷ παθῶς ποιούμενῃ. Soph.

An. 547.

—Κῆν γηυσὶν συμπλοῶν κηαγέτο. Ep. I. 1.

SY N. Συνναυτῆς, κοινανός, μετοχός.

Συμπλοος. Vid. Ἀεθῆς. App.

Συμποδίζω. Ar. R. 1560.

SY N. Συμποδοδῆσμεω, ἐμποδίζω, συνέργω.

Συμποίω,

Ἴνα συμποῖῶ.—Ib. Th. 164.

Συμποίμαινω.

Συν δ' ἐποιμῖνοντο χαρᾶ.—Eur. Alc. 578.

Συμπονεῶ.

Συ γὰρ συμπονέεις ἐμοὶ πονεῖς. Eur. Or. 1229.

SY N. Συνεκπονεῶ, συνεπιπονεῶ, συγκαμνῶ, συγκοπιάζω, συναπεργάζομαι, συνεργάζομαι.—ὑπομενῶ.

Συμπονηρευομαι.

Ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρευομεθα

Ταῖσιν γυναῖξί, καὶ διδάσκωμεν τριφᾶν. Ar.

L. 408.

SY N. Συνδιασθερομαι, συγκακέρω. συντεχνάζομαι, συναδικεῶ.

Συμποροεμαι, Συμποροεομαι

—Συμποροεσομαι δ' ἐγῶ. Eur. I. T. 1488.

SY N. Συνερχομαι, συνομαρτέω.

Συμπορθεῶ.

—Ὅς σῶ πατρὶ συνεπορθεῖ φρουγας. Ib. Or. 836.

SY N. Συγκαταβαλλῶ, συνολλυμι, προσμαχομαι, συμθέρω, συγκαταλυῶ.

Συμποσιον,

Ἡσυχίαν δὲ φιλεῖ συμποσιον, Pind. N. 2.

Ἐχθαίρουσι δὲ πάντες, ἀναγκαῖα δ' ἐπιμιξίς

Ἀνδρὸς τοῖκε συμποσιῶ τελεθεῖ. Theog. 298.

SY N. Συνεστία, σιδάεινον, δαῖς.—συσσιτιον.

Συμποτῆς. Vid. Συνδαίτωρ.

Ἐν τῷδε πορὸς τῆς συμποτῆς. θωρηξομαι. Ar. A. 1134.

Συμποτικὸς.

Συμποτικὰ τὰ πρᾶγματα. Ib. 1140.

SY N. Συμποσιαστικός, συμποτῆς.

Συμπρακτῆρ.

—Οὐδὲ συμπρακτῆρ ὀδῶ. Soph. Oed. T. 116.

SY N. Συλληπῆρ, συνεργατῆς, συμμαχος, ἀκολοθῶ.

Συμπρασσω.

Τα δ' ἀλλὰ καὶ ξυμπρατῆς. Ib. Aj. 1413.

SY N. Συγκαταπράσσω, συνπυργεῶ, συνεργεῶ, συνερῶ, συνδρῶ, συμποίω, συνεργάζομαι, συγκαμνῶ, συλλαμβάνω, ἐπικέρω, συν-

συγίσταμαι, συμφερω, συμφρονεω, συγκροτεω,
συνομινημι, συνδιαπρασσω, φρασσω:

Συμπρεπιής.

Τυχῆ γυναικῶν ταῦτα συμπρεπιῆ πελοί. Aesc.
Supr. 467.

SY N. Ευτραπής, φρεπαν, συμφρορος.

Συμπροξενεω.

Συμπροξενησον, ὡς τυχῶ μαντεύματων. Eur.
Hel. 145.

SY N. Συμπροθυμεομαι, συμπρασσω, συμ-
βαλλω, προξενεω.

Συμπροπεμπω.

Ιακχε, —συμπροπεμπέ με. Ag. R. 404.

SY N. Συνακολουθεω, συνομαρτω, παραπεμ-
πομαι, συναγω, συμπεμπω.

Συμπροσχεω.

Λοιβαίς συμπροσχεων. —Orph. 573.

Συμπήσσω. Vid. Συμπλεκω.

Κάθηκα συμπήσασ' αλαχμητες ήλις
Κοικῶ ζυγασρῶ δ' ἄρον. —Soph. 704.

Συμπυθινομαι.

Και συμπυθεσθαι παρθενῶν θεσπισματα. Eur.
Hel. 335.

SY N. Συνακω, συγκλυω, συζητεω, συνερο-
μαι, πυθινομαι.

Συμπυρω. Vid. Συμφλεγω.

Και συμπυρῶσαι μυριων πεπλων χλιδίων. Ib.
Rh. 960.

Συμφερον. Vid. Συμφρορος.

Κρινεν δικαίον, μη το συμφερον, θελε. Sent.

Συμφερτός.

Συμφερτῆ δ' ἀρετῆ πελεῖ ἀνδρῶν, και μαλα
λυγρῶν. Il. v. 237.

SY N. Συμφερητός, συμφρορος, συγκομισος,
ἀφροτος, σωρευτός, σφερέος.

Συμφερα, Συμφερομαι.

Ψυχὴν βιάζει τάμα συμφερενη κακά. Eur. Her.
f. 1366.

Αυτῆ τε πάντα συμφερεσ' Ιασονι. Ib. M. 13.

Συμφερομεσθα μαχη, Διί τ' ευχομενοι και Αθη-
νη. Il. λ. 735.

SY N. Συγκομιζω, συμβασαζω, συμφρορεω,
συναρμοστω, συνεσφερω, συμπασχω, συμπρασ-
σω, συναφελω, συνευπορεω, συνερανιζω, λυσι-
τελεω, συγινωμαι, συναγω — συναγομαι, συμ-
βαλλω, συγκινεομαι, συνεμι, συμπιπλω, συν-
τυγχανω, συμφρορεω, συμφρονεω, πηθομαι, ὑπ-
εικω, συμφημι.

Συμφευγω, Συμφευγομαι.

Συμφευξομαι τῶδ' ἀθλιωτατῶ πατρί. Eur.
Ph. 1707.

—Συν ευχεσσι συμφευγω τέκνοις. Ib. Hera. 26.

SY N. Καταφευγω, συναποδραω.

Συμφημι, Συμφρω.

—Συμφημι δ' ή σοι. —Soph. Aj. 278.

Και ξυμφησκει σοφοί μοι. Eur. Hipp. 266.

SY N. Συμφανεω, συνομολογῶ, ὀμολογῶ, συμ-
φραζομαι, συνανειω, συγκατανειω, συμφερομαι,
συνευδοκει, συμψηφιζω, προσήθημαι, συναδω,
συναγορευω, συνερω.

Συμφερω.

Η μεν τι κερδαινεσα συμφερωι λεχος. Ib. Andr.
947.

SY N. Συνδιαφθερω, συμμιανω, συμμολυνω,
συμπορθεω, συναιρειω.

Συμφθογος. Vid. Συμφωνος.

Την γαρ σθεγην τίνδ' ε' ποτ' εκλήπει χορος
Συμφθογος, εκ ευφωος. —Aesc. Ag. 1196.

Συμφιλω. Vid. Συνεραω.

Ουτοι συνεχθεν, αλλά συμφιλῶν ε'συν. Soph.
An. 529

γμέας ὡς αγαπαζον ισω και αμειβοσι θεσμῶ,
Αλληλων φιλην ὄσιν σφρηγισσατε θεσμῶ,
Αρθμὸν ὀμοφροσυνης αλυτω θησαντες οχηῖ.
Nonn.

Συμφλεγω.

—Αυτὸν δε φλογεω συνεφλιξε κεραυνῶ. Theoc.
22. 211.

SY N. Συμολογιζω, συγκαταφλεγω, συμπυ-
ρω, συγκαλω, συγκατακαλω, συνεμπρηθω, συν-
εκπρηθω, συνδιακαλω, καταφλεγω.

Συμφονεω.

Και συμφονευνη παῖδα. —Eur. I. 851.

SY N. Συγκατακλεινω, συναγαιρειω, συγκατα-
καινω, συνδαιζω, συνδιαχεριζω.

Συμφορα.

—Καπὶ συμφοραῖσιν μοι

Γεγηθὸς ἔρπει δακρυον ὀμματων ἄπο. Soph. El.
1243.

—Μηδ' ευσφορῶν δεχε. Ib. Aj. 68.

SY N. Συνελευσις, συμπλωσις, συντυχια, πα-
θος, συμφορησις, εισφορά, συνεισφορά — δυσυχια,
συνοχη, ἔλιψις, βλαβη

ΕΡΙΤΗ. Αγελασος, θεηλατος, λυγρῶ, οικ-
τρά, πικρῶ, παιδοποιός, σκληρῶ.

Συμφρορος, το συμφρορον.

Λημὸς γάρ τοι παμπαν αεργῶ συμφρορος ἀνδρί.
Hel. e. 300.

Ουτοι συμφρορον ε'σι γυνη νεα ἀνδρί γερουτι.
Theoc.

—Ουκ ηναικε τα συμφρορα της Κυθερας. Theoc.
23. 16.

SY N. Χρησιμος, προφορος, ονησιμος, επιτη-
θιος, συμπρεπιής, συνακολουθεος. — συμφορητός.
εμφορά.

Συμφραδμεων.

Συμοράδιον.
 Τοῖσδε δεκα μοι συμφοραδμονες εἶεν Αχαιῶν. Π.
 6. 372.
 S Y N. Συμβελος, συμφανός, συμφρων.
 — Ἐχων συμφοράδιονα θυμόν. Nonn.
 Συμοραζομαι.
 Οὐδέ τί οἱ βελὰς συμφορασσομαι, κδ' ἐμὲν ἔργον.
 Π. 1. 374.
 S Y N. Συμβελεῦα, συμφημι, συλλογιζομαι,
 συνεπισκεπτομαι, συντοσῶ.
 Συμφερος.
 Χαῖρ', ὦ μελαθρον συμφερον εμοί. Soph Ph.
 1499.
 Συμφων.
 Συμφορα ταγον. Aesc Ag. 111.
 S Y N. Ὁμοφρων, ὁμοφυχος, ἰσοφυχος, συμ-
 φυχος, ὁμοφροθός, συμφοραδμων, συμβελος, συμ-
 φωνός.
 Συμφυγάς.
 Ἰνα συμφυγάδας λιψάμ' οἰκράς. Eur. B. 1380.
 Συμφυλος. Vid. Ὁμοφυλος.
 — Καί ως θυμφουλα συνεχῆ. Ep. 1. 1.
 Συμφυρα. Vid. Συμμιγνυμι.
 — Ὁ δ' ἀνέκασι πλάγασι.
 Πᾶν συνεφερε προσωπον ἀνικατος Πολυδευκης;
 Thes. 22 111.
 — Αἶμα—συμπέφυρμένον πυρί. Eur. M. 1199.
 Συμφυρτος.
 Συμφυρτα δ' ἦν ἅπαντα—Eur. Hipp. 1234.
 Συμφυσάω.
 Καί ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἐσὶ συμφυσωμένα. Ar. Eq.
 466.
 S Y N. Συμπνεῶ, συνησημι, συσκευαζῶ, συμ-
 πρᾶττω.
 Συμφυτευω.
 Καί συμφυτευσάι τέρψον, — Soph. Oed. T.
 355.
 S Y N. Συσκεπτομαι, συμβελεῦα.
 Συμφυτος.
 Λυγρή γὰρ συνοπαδός, ἐρεῖ βλαπτήσα λελιθεν.
 Συμφυτος, ἦν κ' δ' αἰ προσαγεν, ἐκοντα δε φευ-
 γεν. Pylh. 60.
 S Y N. Συμφυτός, συγγενομενος, ἐμφυτος, συμ-
 πρεφός.
 Συμφοσος.
 Ἐπ' α δε συμφοσος οἶων ἐταυσοσατο χερδας.
 Hom. M. 51.
 S Y N. Συμφθογίας, συμμολπος, συνηχος,
 συναδός, συναυλος, συνημιος, ὁμοφρονος, συν-
 θροος, συνηκων, προσηκων, συνηγορος, προσκο-
 δος, ἐμμελής, συμμελής, ἐνηχος.—συμφρων, συμ-
 φηρος.

Συμφω.
 Εἶτ' αὖ πάλιν αἰθίς ἀνισαμενὺς συμψῆσαι,—
 Ar N. 971.
 S Y N. Συμφηχω, συναφαιρέω, συντριβῶ,
 συλλεπτομαι, συλλεῶ, συναμασμαι.
 Συμφηροζῶ, Συμφηροζομαι.
 Συμφηροζομαι μοι. Ib. L. 142.
 S Y N. Συμφημι, συμφωνεῶ, συνδοκέω, συγ-
 κατατιθημι, συγκαταψηροζῶ, καταψηροζομαι,
 ὁμοψηροζομαι, συνεπιψηροζομαι, συμψηρος
 ἐμι.
 Συναγερῶ, Συναγερομαι.
 — Πολὺν βίωτον συναγερων. Od. δ. 90.
 — Ἐκ πολέων πισυρας συναγερεται ἵπτες. Π. 9.
 680.
 S Y N. Συλλεγω, συλλαμβανῶ, συμβαλλο-
 μαι, συγκομιζομαι, συαγω ἀγερῶ συζευγ-
 νυμι, συναπῶ, συναγελαζῶ.
 Συναγω.
 Ὀρκια πισά θεῶν συναγον.—Π. γ. 269.
 — Ἰνα οἱ συν φορτον ἀγομι. Od. ξ. 296.
 Ζητεῖ συναγαγεν ἐκ δικαίων τὸν βίον. Senf.
 S Y N. Συμφερω, συλλεγω, ἐπισυλλεγω, συν-
 εσαγω, επαγω, ἐπισυναγω, συναθροίζω, συν-
 αγω, συναλίζω, συνερω, συναπῶ, συγκο-
 μίω, συνισημι, συσελλῶ, συναλλατῶ, συμ-
 ψαῶ, συμβεβαζῶ, συναρμοζῶ, συνεισῶ, συγ-
 κροτῶ, συγκαλεῶ, διατατῶ, ἐπισωρεῦω.
 Συναγωγίμος.
 Συναγωγίμον ποιᾶμεν—Ath. 8.
 Συναγωνία, Συναγωνίζομαι.
 Πᾶντα γὰρ αὐτοῖσιν συναγωνιά, κδ' ἐ βίηθ',
 Sibyl. 1. 3.
 — Εἰρητιδῆ καυτῆ ξυνηγωνίζομιν. Ar. Th. 1070.
 S Y N. Συμμαχῶ, συντεχνιαζῶ, συλλαμ-
 βανῶ, συμπρατῶ, συγκαμνῶ, συνερίζω, συμ-
 φιλονεικῶ, συναμυνῶ.
 Συναδῶ, Συναεῖδῶ.
 — Ἐρ' φετὸ μᾶκρῷ Γῆρα ξυνάδην—Soph. Oed. T.
 1132.
 Μῶσαι Πιερίδες συνεισατέ τὰν ραδιῶν μοι
 Παῖδα, — Theoc. 10. 24.
 S Y N. Συνυμνεῶ, συναυδαῶ, συμφωνῶ, συν-
 ηχω, συνεπαδῶ, συναυλεῶ, συνοιομαι, συμ-
 φημι, συντρεχω, ἀρμολῶ.
 Συναεθλος. Vid. Συμμαχος.
 — Συναεθλος ἀλεξικάκος θεός ἐη. Nonn.
 Συναερῶ.
 Ὅστις τολμησιεν ἐμοί συν μοχλον αἰερας
 Τριψαι ἐν οφθαλμῷ, — Od. ε. 332.
 S Y N. Συναίρω, συνέταιρω. — συγκομιζῶ,
 συνεπιλαμβάνω, επαρηγῶ.
 * 5 P Συναθροίζω

Συναθροίζω.

Οδ' ἐγὼς ἦται, καὶ συναθροίσεις σθεατῶ. Eur.
Rh 613.

ΣΥΝ. Συλλεγω, συναγω, συνεπαγω, συμ-
φορέω, συγκομιζω, συνελω, συνελίττω, επα-
μομαί, προσάμομαί, συσφαιρέω, επιπνώ,
συζευγνυμι.

Συναθυρω. Vid Συμπαιζω.

Τῆσιν αὐτῶν συνεθυρέν; ὅτι ἐς χιρὸν εντυναίτο.
Mosc. 2. 30.

Συναίμος.

—Χῶ συναίμος ἐξίσκ. Soph. Oed. C. 1439.

ΣΥΝ. Συναίμων, ὁμαίμος, ὁμαίμων, συγφό-
νος, ἀδελφός, γνησίος.

Συναίνεω.

Συ δ' ἐκί πεισῆ, καὶ συναίνεσεις ἐμοί. Soph.
El. 404.

ΣΥΝ. Προσεταιρέω, καταίνεω, συγκαταίνεω,
συνεπαίνεω, συνδοκιμάζω, συνεπευφήμεω, συν-
επικυρω, συμφρημι, συνενδοκω.

Συναίνυμαι.

—Ἀπτό δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα. Il. φ.
502.

ΣΥΝ. Συλλαμβάτω, συλλεγω.

Συναίρεω.

Ἀμοφτέρας δ' ὀφρύς συνειλεν λίθος.—Il. π. 740.

ΣΥΝ. Συντρίβω, συνελκω, συμφοθέρω, συγ-
καθαίρεω, συνεξαιρέω.

Συναίχμαζω. Vid. Συμμαχίζω.

Και συ συναίχμαζων ἠΐσα συμμαχίης. Ερ,
1. 5.

Συναίσσω.

Και τε συναίκτην.—Hef. α. 189.

ΣΥΝ. Συμβαλλω, συνεπιβάλλω, συγκατα-
σκήπτω, συμφερομαι, συνορνω.

Συναίτιος, Συναίτια

Ἀλλ' ἀρεὺς ἢ ξυεννός, ἢ ξυαιτία
φόνος.—Aesc. Ag. 1125

ΣΥΝ. Αἰτίος, μεταίτιος, παραιτίος—αιτία.

Συναίχμαζω.

—Πεποθήκα συναίχμαζσαν ὀπάρων. Ερ. 1. 2.

Συνακόλυθε. Vid. Συνομαρτεω.

Πέθην δ' ἐμαυτῶ ξυακόλυθῆν οἰκάδε. Ag. Pl.
43.

Συναλαλαζω

Ἄτω συναλαλαξαν.—Eur. Hera 11.

ΣΥΝ. Συνομνέω, συνομνέω, συνεκβόω.

Συναλγέω.

—Συναλγῆ δ', ὡς εἰπες, σοῖς κακοῖς. Ib. Rh.
807.

ΣΥΝ. Συμπινθεω, συλλυπῆμαι, συναχθο-
μαι, συνοικίζω, συσναζω, συμπασχω, συν-
ασχάλλω.

Συναλγιδών.

It. ὡ ξυαλγιδόνες Χορον.—Ib. Supp. 74.

ΣΥΝ. Συναχθόμενος, συλλυπόμενος.

Συναλεγω.

Φαντί γὰρ συναλεγέναι και γαμόν

Θετὶς ανακτα.—Pind. Isth. 8.

ΣΥΝ. Συνεπιμελῆμαι, συσκευαζω.

Συναλιζω, Συναλιαζω.

Χρισμῶν δ' αἰοδὸς πάντας εἰς ἐν συναλισας.
Eur. Hera. 404.

Εἰς δ' αὐτῶ ξυαλιαζε τόνδε τον σόλον; Ag. L.
93.

ΣΥΝ. Συναθροίζω, συναγω, συλλεγω.

Συναλλαγή.

Ποιὰς φαιεσῆς, ὡ τέκνον, συναλλαγῆς. Soph.
Oed. C. 423.

ΣΥΝ. Διαλλαγή, συναλλαγμα, συναλ-
λαξίς, επαλλαγή, κοινωνία, φιλία.

Συναλλατρω

—Μη συναλλαξαντά πω. Ib. T. 1129.

ΣΥΝ. Συνδιαλλατρω, επαλλατρω, διαλ-
λατρω, συνοικεῖω, κοινωνέω, συντηγχανω, συν-
τιθεμαι, συμβάλλω, συγχαίρω, συναριθμέω,
σπενδομαι, ὁμολογέω.

Συναλμος.

Λοπαδάς συναλμος τε ξυαρτευν δοκῶν, Ath.
13.

Συναλοιαω, Συναλοαω.

Μεχρι συνηλοῖστε παρηία.—Theoc. 22. 128.

ΣΥΝ. Συναγω, συνεπικλω, συγκλω, συν-
θραύω, συντρίβω, σύγκρεω, συγκοπῶ.

Συναμα.

Ταῖς δε τρηπικισοῖ ταύροι συναμ' ἐσιχῶντο. Ib.
25. 126.

Συναμαθυνο.

—Συν κάρσα παντ' αμαθυνει. Ar. 3. 294.

Συναμασομαι.

Ο δ' ἀρ' ασεγαλις συναμῆσατο.—Ib. 154.

ΣΥΝ. Συμψάω, απαμομαί, διαμομαί.

Συναμιλλαομαι. Vid. Συμμάχω.

Βαρος αντιπαλον δακρυοῖς συναμιλλᾶται. Eur.
Hef. f. 1205.

Συναμπιχω, Συναμπισχομαι.

Ἦπε τί σεμνόν εἰν ὁ ξυαμπιχεῖς. Aesc. Pr.
520.

—Τι κλαίεις και συναμπισχῆ κορας. Eur.
Hef. f. 1111.

ΣΥΝ. Συγκαλυπῶ, συσεγάζω, ἀμφικαλυπ-
τρω, περιεελλω, περιβάλλω, επαμπισχω, συν-
ενδυνω.

Συναμυνω.

Τετρω συναμυνει.—Ib. I. A. 62.

Σ Υ

- SYN. Συμβουθεω, επαρηγω, συγκαμνω, συμμαχεω, συναίρω.
 Συναναγκαζω.
 Τες κακώς παγενας ορκεις, και συνπραγκασμενους. Eur. I. A. 395.
 SYN. Καταναγκαζω, προσαναγκαζω, παρβιαζομαι, εκβιαζομαι.
 Συναναδανω, αλ. Συνευαδω.
 Ουδ' αυτοις αρσην θηρεσει συνευαδεν ευη.
 Phocyl. 179.
 — Πικρη δε συνευαδε μητις Αθηνη. Ar. 3. 30.
 SYN. Συναρεσκα.
 Συναερχομαι.
 — Συναηλυθεν Ηρακλειϊ. Ar 2. 915.
 Συνανταω, Συνανταομαι, Συναντιαζω, Συναντομαι.
 Ωι ρα τε νηπι' αγωντι συναντησονται εν υλη
 Ανδρες επακτηρες, — Π. ρ. 134.
 Συναντιαζω. — Soph. Oed. T. 823.
 Ενβ' υη Πριαμοιο συνηντετο — Π φ 34.
 SYN. Συντυγαχαιω, προστυγαχαιω, αυταω, αιτομαι.
 Συναητησις.
 Τινα συναντησιν ; Eur. I. 535.
 SYN. Συναητημα, απαντησις, υπαντησις.
 Συναητλω.
 Ος κοινος συναιρμενος ποινος
 Διω παιδι συνητλη. Ib. 200.
 SYN. Συνεργαζομαι, συναφυσσω συνεκρηνω.
 Συναηυτω.
 Σταγαν, ατε και δερια πλωσιμος
 Ξυανυτε βις δυντος αυγαϊς. Aesc. Ag. 1132.
 SYN. Συναηνω, υπαηνω, συνεξανυτω, συναπεργαζομαι, συνομαρτω
 Συναηιδος. Vid Συμφωνος.
 — Συναηιδοι Νυμφαι — Eur. Herc. f 787.
 Συναορος.
 Ευλογια φορμιγυι συναορος. Pind. N. 4.
 SYN. Συναοραδος, συνακολεθος, συνομιλος, συγλαμος γαμετης.
 Συναποδραω.
 Και συναποδραηαι δευ' επιχηρησεε μοι. Ar. R. 81.
 SYN. Συμφευγω, διαφρευγω.
 Συναποκαμνω.
 Και συναποκαμην μελη. Eur. I. T. 1371.
 SYN. Συγκαμνω, συνταλαιπαρω, συνδιαταλαιπαρω, συνατυχεω.
 Συναποκειμαι. Vid. Συγκατακειμαι.
 Εν οϊς γαρ χαρις η χθονια συναποκεηται
 Περθει κ χρη. — Soph. Oed. C. 1835.
 Συναπλος.
 Χαλα συναπλος ηνιας — Ar. Ecc. 504.
 SYN. Συζευκτος, συνδετος. — συνεχίς.

Σ Υ

- Συναπλω.
 Ει μη συναπλων, αλλα συλλυσον παρη. Soph. Aj 1334.
 SYN. Επισυναπλω, επαπλω, εφαπλω, προσαπλω, συγκολλω, συζευγνυμι, συντιθημι, συνοικω, συνδew, συναρταω, συνειρω, συναγω. — συναρμοτλω συγψινομαι, συνεγψιζω.
 Συναποσβενιυμι.
 Αιθε δε και κραδης πυρρος συναπεσβετο λυχνω.
 Ep. 1. 7.
 Συναρασσω.
 — Σύν τ' οσε' αραζω. Il. φ. 673.
 SYN. Συητριζω, συγκλωω, συνθραυω, συγκρω — συναρμωζω.
 Συναρεσκα.
 — Ει μοι συναρρσσετε τηνδε μεινοιην. Ar 3 900.
 SYN. Παρισαμαι — ευδοκειω.
 Συναρβρος.
 Τορον γαρ ηξει συναρβρον αυταις. Aesc. Ag. 262.
 SYN. Συζευκτος — συμφανος, συνηκων, εναρβρος.
 Συναρισαω.
 Ερθα τοις ηρωσιν ανθρωποι συναρισωτι. — Ar. Ecc. 1486.
 Συναρισευω.
 Συναρισευσαν αμ' Αλκμηνης γοφω. Eur. Tro. 803.
 Συναρμωζω.
 Ξυναρμωσον δε βλεφαρα με τη ση χερι. Ib. Ph. 1473.
 SYN. Συναρτωω, συντατλω, συναρω, συναπλω, συμπηγνυμι, προσαρμοτλω, συναρμολογω, συμπλεκω, συντιθημι, συσκευαζω, συνειρω συγπολλω. — συνηκω, συγψινομαι. — αρμοδιός ημι.
 Συναρπαζω.
 Ειπα, και α Νεμισις με συναρπασε. — Call. Ep. 20. 3.
 SYN. Συνααρπαζω, συναλισκω, καθαρπαζω, αφαρπαζω.
 Συναρταω.
 — Και συναρτησας γενος. Eur. M. 564.
 Συναρτυω.
 Ως οϊγ' ασπισι ηνα συναρτυσαντες ερεφαν. Ar. 2. 1078.
 Συναρω.
 — Οτω σφιν καλη συναρην αισιδη. Hom. A. 164.
 SYN. Συναπλω, προσαπλω, προσαρω, συναρμωζω, κατακοτμew, συνδιακοτμew
 Συναρωγος.
 Νικης ευπολεμοιο πατερ, συναρωγε δεμισος.
 Hom. VII. 4.
 SYN.

- ΣΥΝ.** Συμμαχος, αλεξιπτήρ, αρωγός.
Συνασοφω.
 Και τῆτο λυπρόν, συνασοφῆν τοῖς μη σοφοῖς.
 Eur. Ph. 407.
ΣΥΝ. Συνανοπταινω, συναφραίνω.
Συνασπιζω.
 —Ὡς Βακχίω
 Κῆμοι συνασπιζόντες Αἰθαιας δομοῖς, Ib. Cys. 39.
ΣΥΝ. Συμμηχεω, συνεπακολοθεω, συνάμυνω.
Συνασπισίης. Vid. Συμμηχος.
 Και ξυνασπισιάς φίλος, Soph. Oed. C. 392.
Συνασχαλαω, Συνασχαλλω. Vid. Συναλγεω.
 Τίς ἔξυνασχαλλᾷ κακοῖς τεοῖσι; Aesc. Pr. 161.
Συναυαίρω.
 —Καί συναυαῖ ἠορας. Eur. Cys. 462.
ΣΥΝ. Διαυαίω, αυαιώ, αυω, συνεξουαίω.
Συναυδω. Vid. Συμφημι.
 Συναυδῶ. Soph. Aj 956.
Συναυλια.
 Η δυσορρις ἀδέ
 Συναυλια δορος. Aesc. S. T. 845.
ΣΥΝ. Συμβελη, συνελευσις, συμφορᾶ, συζυγία, συμφωνία, συνοικεια.
Συναυλος.
 Ανεμος συναυλον ηχην. Anac. 172. 10.
 Χωροῖς μαλιστα προς τίσι ξυναυλος ὦν; Soph. Oed. T. 1146
 Θᾶμα κεν ξυναυλος Ib. Aj 616.
ΣΥΝ. Ὀμαυλος, συμφωνος.—συνοικος, κοιτηνός.
Συναυξομαι.
 Εἰ μὴ ξυναυξοῖθ' οἱ πεπλοὶ τῶ σωματι. Eur. El. 543.
ΣΥΝ. Συναυξανομαι, επαυξανομαι, προσ-
 αυξανομαι, προσφυομαι.
Συνδαίξω. Vid. Συμφουεω.
 Καί με συνδαίξου. Soph. Aj. 361.
Συνδαιτωρ.
 Συνδαιτωρ μετακοινος. Aesc. Eum. 352.
ΣΥΝ. Συμποτης, συνθοινος, συνθόινος, συν-
 τραπεζος, συνειος, συνδωρπος, συσαιτος, συν-
 δειπος, συναρισος, συνθεινιτωρ, συνδαιταλεύς,
 δαιτυμων.
Συνδαιω.
 Ως τες γαμεις τες τῆσδε συνδαίσας εμοί. Eur. Hel. 1455.
ΣΥΝ. Συνευαχεω.—συμμανθατω.
Συνδεσμα.
 Συνδεσμα χρυσος ἔχει.—Eur. M. 1193.
ΣΥΝ. Συνδεσμος, συνδέσις, δεσμός, συερ-
 ξίς, συζυγια.

- Συνδέτης.**
 Κακὸς γὰρ ἔχον τες λογιστὸς συνδέτας. Suid.
Συνδέτος
 Και νῦν κατ' οἰκὸς συνδέτες αικιζεται. Soph. Aj. 65.
ΣΥΝ. Συνδέσιμος, συναπτός, συζευκτός.
Συνδέω.
 —Συνδέησα ποδας δεινόο πελωρε. Od. κ. 168.
ΣΥΝ. Συνδέσμεω, συνειρω, συζευγνιμι, συν-
 ἀπῶ, συμπεδωω, προσπιεζω, πορπαζω, κάλα-
 δεω, συνεπιδεω.
Συνδιακονος
 Μαθητὰ λευκων οἱ τε συνδιακονοι, Ath. l. 9.
Συνδιατριβω.
 Κοιῆ τον ἄλλον συνδιατριβόντες χρονον.
 Antiph. 6.
ΣΥΝ. Συνδιαγω, συνδιατασμαι, συναυλι-
 ζομαι, συζω, συνομιλω, προνομιλω, συνημι,
 συμφερομαι, συζητομαι, εγχερονίζω, συνδιη-
 μερευω.
Συνδιασπρω
 —Πολλά γὰρ δη πράγματα
 Συνδιησπρω μεθ' ἡμῶν. Ar. Eq. 594.
ΣΥΝ. Συνδιασπρω, συζητω, συναγαγισ-
 μαί, συζητω, συνδιαγω.
Συνδικαζω.
 Ζεὺς σοι τάδε συνδικασει. Eur. M. 157.
ΣΥΝ. Εκδικιω, επεξίρχομαι.
Συνδικασής.
 Τι χροῖμ' ἀρ' ἔκ τῆς οικιας τῆσδε συνδικασῆς
 Πειποιθεν.—Ar. V. 266.
ΣΥΝ. Εκδικιητης.
Συνδικιω.
 Και ξυνδικισω αυτ' ε.—Aesc. Eum. 582.
ΣΥΝ. Προδικιω, διεκδικιω, υπερδικιω, συν-
 ηγορευω, συναγορευω, υπεραγορευω, υπεραποκρι-
 νομαι, προΐσμαι.
Συνδικος, Συνδικος.
 Μητρὸς τάσδε συνδικος δῶν Ib. 764.
 Λαχισμα δεπιν ξυνδικος τιθῆς ἀρᾶ. Ib. Ag. 1610.
ΣΥΝ. Συνηγορος, προδικος, προςατης.—δι-
 καιως—συμφανος.
Συνδιολλυμι. Vid. Συνολλυμι.
 Κάμῃε συνδιωλισεν. Eur. Frag.
Συνδοκω.
 —Τοι δε συνδοκῶν χρεων. Eur. I. T. 71.
ΣΥΝ. Σύναινω, συναισθανομαι, συμφημι.
Συνδωρπος. Vid. Συνδαιτωρ.
 —Ουδὲ τοῖς ξενοῖς Συνδωρπον.—Lyc. 135.

Συνδύλευσις

Ἦνθα δειλαίω δειλαία συνδύλευσω. Eur. Hec.
200.

Συνδύλος.

Ἦν ὁ συνδύλος σκώφας αὐτῷ
Τας πλιγυὰς ἐπανοίγο. Ag. Pa. 744.

Συνδράω Vid Συμπρατῶ.

Πατῆρ τε θυγατρὶ Μενελεως συνδράῃ τάδε. Eur.
Andr. 40

Συνδρομάς, Vid Συμπληγάδες.

—Τας συνδρομάδας πετρας. Ib. I. T. 422.

Συνδρομή

Στένῃν τε πορθμῷ συνδρομήν Τυρσηνικῷ. Lyc.
649.

S Y N. Συνδρομησις, συνοδος, συρροια.

Συνδρομος. Συνδρομα, τα.

—Μεγαλας συνδρομος Ἀρτεμιδος, Call. 5. 110.
—Ἦν δὲ φυγιτε

Συνδρομα πετραω—Ar. 2. 346.

S Y N. Συνοπαδος.—συμφωνος—συνδρομή.

Συνδρομος.

Και μαρτυρεῖτε συνδρομας ἰχθνος κακῶν, Aesc.
Ag. 1193.

Συνδυάς.

Τοιαύτας ἐπὶ με κυρῆσαι
Συνδυάδος φίλας ἀλοχς. Eur. Alc. 482.

S Y N. Συζυξ.

Συνδυα.

Συνδυο κοιμησαντο κατὰ σκιοεντας ἐναυλης.
Hom. V. 74.

Συνδυσυχῶ.

Ὡς ἂν Μενελεως συνδυσυχῇ. Eur. Or. 1104.

S Y N. Συνταλαιπαρῶ, συγκαμνω.

Συνδωδενσ.

Συνδωδεκα πλιθει. Eur. Tro. 1076.

Συνεγῆς. Vid. Εγῆς.

Ἦ τα μεν κδὲ συνεγῆς,—Er. I. 3.

Συνεδρια.

—Και σβεργηθρα και συνεδρια. Aesc. Pr. 491.

S Y N. Κοινωνια, φιλια, ὁμοιοια, συνεδριον,
παρεδρια, σινεδος, συγκλησια, συνίησις, καθ-
ἕδρα, συναγελασμός

Συνεδριασμαι.

—Τες δ' ἀγορην δε συνεδριασθαι ἀνωγεν,
Ar. I. 328.

S Y N. Συνεδρευω, συγκαθεζομαι, παρακαθε-
ζομαι, συγκαθημαι, μεταίζω.

Συνεδρος.

Δικη ξυνεδρος Ζηνός,—Soph. Oed. C. 1447.

Ἐκ γαρ συνεδρῶ—κυκλι, Ib. Aj. 760.

S Y N. Συγκαθεδρος, παρεδρος, εφεδρος, συν-
θακος, συνθρονος, συμβύλος.

Συνεεργω, pro Συνεργω, Συνεργαθῶ.

Τες ἀκεων συνεεργων εὐσβερεσσι λυγισι. Od.
I. 427.

—Ὅσον συνεεργαθον ἀκραι. Il. ξ. 36.

S Y N. Συγκαθεργω, συγκαθεργυμι, καθ-
εργω, συνεχω, συμπλεκομαι, συγκληω, συν-
δεσμεω, συνελκω, συελλα, συνανεργω, συμ-
φυλατῶ, συνεπαγω.

Συνεικοσι, Poet.

—Ὅτε ξυνεικοσι φωτῶν

Ες' ἀφενος τοσσῶτον—Od. ξ. 98.

Συνειδήσις, Συνειδῆς, το.

Βροτοῖς ἀπασιν ἡ συνειδήσις θεός. Sent.

Ἀθραυος το συνειδῆς.—Orph. H.

S Y N. Συναισθησις, συνεσις, συνιοια.

Συνειδομαι, Συνειδῶ.

Ξυνειδῆναι τι μοι δοκῆς σαυτῷ καλόν. Ar. Eq.
184

S Y N. Συνιημι, συνεπισημαι, συναισθανομαι.
συνισορῶ.

Συνειδῶς,

—Ἐμῷ συνειδῶτος. Soph. Oed. T. 258.

S Y N. Συνισωρ, συναιτιος.

Συνιημι

Και μοι δυσθεραπευτος Αἰας

Ξυνεσιν εφεδρος,—Ib. Aj. 615.

Σαλαμινιος γὰρ ἐσιν, ᾧ ξυνιημ' ἐγώ. Ar. Ecc.
38.

S Y N. Μετημι, παρειμι, συναυλιζομαι, συν-
διαλεγομαι.

Συνιημι. Vid. Συνερχομαι.

Ες μεσον ἀμφοτερον συνιτην μεμαῶτε μαχεῖσθαι.
Il. ζ. 120.

Συνερα.

Ὅτι συνεραν τες σπιννης,—Ar. Av. 1078.

Σὺν δ' ηἰρεν ἰμάσι,—Il. κ. 499

S Y N. Συνδεω, συναπῶ, συναρμοτῶ, συμ-
πλεκω, εμπλεκω.—ενδελχιζῶ—καθαπτομαι,
διασειγῶ, κατασειγῶ

Συνεσβαινω.

Ταυτὸν συνεσεβησαν Ἀργῶν σκαφος. Eur. M.
477.

Συνεσερχομαι.

Θελω δε κἀγώ σοι συνεσελθεν δομῆς. Ib. Hel.
334

S Y N. Συμπαρεισερχομαι, συνεσεμι, συνεπα-
βαινω, συνεπιβαλλω, συνεμβαινω.

Συνεκρασσω

Ἐν ἡ Κυραιοιν δυσμορον σβρατληατην

Ναυταις συνεκρασσεσι βορραῖαι παοιά. Lyc.
808.

S Y N. Συνεκφορῶ.

ᾧ 5 Q.

Συνεκθησθῶ.

- Συκεκθινησκαί.
 Συκεκθανέν δε σπάντα χρη τῷ πάματι. Eur.
 C. 568.
- Συκεκλεπῆω.
 —Ὅς συκεκλεπῆς γαμῆς. Eur. El. 364.
 S Y N. Ὑπεκκλεπῆω, ὑποκλεπῆω.
- Συκεκομιζῶ. Vid. Συγκομιζῶ.
 Συκεκομιζέν σοι πάντες—Ib. 73.
- Συκεκλυῶ.
 —Μεθυσθὲν πάντα συκεκλυταί. Ep. I. 6.
- Συκεμαχέω. Vid. Συμμαχέω.
 Συκεμαχόντες τῇ τοῦ ἡμερᾶ μόνου. Ag. L.
 1156.
- Συκεμοχλεύω. Vid. Εκμοχλεύω.
 Συκεπνεύω.
 Κἄν εσθ' ὅπως ἔχρη συκεπνεύσαι μέ σοι. Eur.
 I. T. 684.
 S Y N. Συκεκλεπῶ.
- Συκεκπονεῶ. Vid. Συμπονεῶ.
 Εγὼ μὲν ἔν σοι και συκεκπονεῖν θελω. Ib. 850.
- Συκεκποτέω.
 —Συκεκποτέ' εἰ σοι και τηντρυγα. Ag. Pl.
 1086.
- Συκεκσώζω. Soph. Oed. C. 593.
- Συκεκτρέφω.
 —Και συκεκτρέφεις ἐμοί. Eur. I. T. 709.
 S Y N. Συναιατρέφω, συντρέφω.
- Συκεκφραῶ.
 Πατέρα τε πασιῖν ἡδεως συκεκφραῖεν. Ib. Fr.
- Συκεκχεῶ.
 Κωκυτὰ μεγαλῶ πνεῦμα συκεκχεῖεν. Ep. I. 3.
- Συκεκλυῶ.
 Ἀπίδα δ' ἐκ πεδῆς συκεκλυσάμεν—Il. λ. 676.
 S Y N. Συναθεῶ, συμβιβάζω, συναναγκάζω.
 συκιδιωῶ, συκεκοχαρεῶ.
- Συκεκλισσῶ.
 Σπῆρας συκεκλισσοντα—Eur. I. 1163.
- Συκεκλυῶ.
 —Ὅδ' ἦλιος την θρυαλλίδ' εἰς ἑαυτὸν
 Εὐθεως συκεκλυστας. Ag. N. 585.
 S Y N. Συκεκλω, συκεκφελκῶ, συκπαῶ, ἐπι-
 σπαῶ, ἀνακεκλω, συκεκλω, συκπαῶ, συκα-
 λατῶ.
- Συκεκβαλλῶ.
 Συκεκβαλλομεν εἰσῆσαι τις μοχλός. Ib. L. 246.
 S Y N. Συκεκβαλλῶ, συκεκπιβαλλῶ.
- Συκεκβολῆ. Συκεκβολοῦ.
 Καπῆς ραθ' ἀδός συκεκβολῆ. Aesc. Per. 396.
 Πρωμηνσιαν συκεκβολοῖς. Ib. Ag. 993.
 S Y N. Συκεκβολῆ, πρὸβολῆ.
- Συκεκπορος.
 Ἡ ὄτ' ἐς ἀνδρα συκεκπορον ἐρχεται—Call. Ep. 10.

- S Y N. Συκεκπορος, συκακολεθος, ἐμπορος, ἄ-
 μοσολος.
- Συκεκπορθῶ. Vid. Συμφλεγῶ.
 —Μὴ συκεκπορθῆσαι νεῶν Πρυμνας—Eur. Rh. 489.
- Συκεκνεγῶ.
 —Συκεκνεγαμῆ' ἀν ἐκ πάντων γους; Ib. Herc.
 f. 488.
- Συκεκνεκῶ inuf. Vid. Συμπεφραῶ.
 —Τῷ δὴ συκεκνεκται—Hes. α. 440.
- Συκεκξαιρέω.
 —Αἱ συκεκξαιρον φρυγας. Eur. Tro. 24.
 —Και συκεκξαιρει δρομων. Ib. I. 1044.
 S Y N. Συναίρειω, συναίρειω, συμπορθῶ.
- Συκεκξαικῶ.
 Και ταῦτα πολλοί—
 —Συκεκξαικων ὡς ἐμοί. Soph. Tr. 376.
 S Y N. Συναίρειω.
- Συκεκξαιλυῶ.
 Βεκύλε, ταν ἀγελαν πορω νεμε, μη το Μυρωνος
 Βοιδιον, ἄς ἐμπιεν, βισί συκεκξαιλασης. Anac.
 168.
 S Y N. Συκεκβαλλῶ.
- Συκεκξερῶ.
 Ακροχανές φορη κρατὶ συκεκξερστας, Ep. I. 6.
- Συκεκξερῶ.
 Ταῦτ' ἐν ἴρα σὺ, και συκεκξερῶς—Eur. Hera.
 421.
 S Y N. Συκεκξερῶμαι, συμφραζομαι, συν-
 επισκεπτομαι.
- Συκεκχομῶ.
 —Και συκεκχός ἐν συκεκχομῶ. Il. ξ. 465.
 S Y N. Συναρῶ, συκεκχῶ.
- Συκεκπαδῶ, Συκεκπαδῶ. Vid. Συκαδῶ.
 —Συκεκπαδῶτ' Ἀρτεμιν. Eur. I. A. 1492.
- Συκεκπαίνω. Vid. Συναίρειω.
 Και το δικαιον συκεκπαίνεις. Aesc. S. T. 1081.
- Συκεκπεγερῶ.
 —Συκεκπεγερῶτο δ' αἴται. Sibyl. I. I.
 S Y N. Συκεκπεγερῶ.
- Συκεκπεκπῶ.
 Πανθ' ἀμα Νικουον συκεκπεκπῶ—Ep. I. 6.
- Συκεκπεκπῶ.
 Εὐκεκπεκπῶθ' ὑμῆς, —Ag. Eq. 266.
- Συκεκπιφευδομαι.
 —Οὐ γὰρ σφιν λαγόνες συκεκπιφευδοται. Call.
 3. 223.
- Συκεκπομαι, Συκεκπομαι. Vid. Συκομαρτεῶ.
 —Οἱ δ' αὐτῶ ἀριστῆες συκεκποντο. Theoc. 13. 17.
 Και γὰρ ἄ κρατῆσας, ἔ σοι
 Τῷ βίω συκεκποτο. Soph. Oed. T. 1544.
- Συκεκπομνυμι. Vid. Συκομνυμι.
 Συκεκπομνυθ' ὑμῆς ταῦτα πάσαι. —Ag. L. 237.
 Συκεκπομνυθ' ὑμῆς ταῦτα πάσαι. —Ag. L. 237.
 Συκεκπομνυθ' ὑμῆς ταῦτα πάσαι. —Ag. L. 237.

Συνοπτικῶν.

—Συν δ' εποπτικῆ πελας —Soph. El. 302.

Συνεραϊσμός.

Τα πλεῖστα συνεραϊσμός εἶ τῷ δεσποτῇ. Ath. 6.

Συερασμός.

—Συερασμός ἀπροφασίσις γίνεται. Ib.

Συεραῶν.

—Καλὸν δὲ τ' εἰρασαμένῳ συεραῶσθαι. Mosch 7.

SYN. Συναγαγῶν, συμφιλίω, ἀντρωῶ, ἀντιφιλίω.

Συεργαζομαι. Vid Συμπρασσω.

Εἰ ζυμποιήσῃς, καὶ ζυεργαζή σκότης. Soph. An. 41.

Συεργατῆς, Συεργατῆνης, Συεργός, Συεργατῆς.

Περσὸς γὰρ μέντοι σοὶ ζυεργατῆς, οὐκ ὡς

Προδοτῆς καλεῖσθαι. —Ib. Ph 93

Ἀλλὰ συεργατῆνης ἰχθυόλων θίατος. Ep 1.3.

Ὅδε συεργός ἀλλ' εἰρασεύεν, Eur. Or. 1459.

—Καὶ φωνὴ συεργατῆν, Ib El. 100

SYN. Συμπρακτῶν, συλλήπτῶν, συμμαχός, συεργός, συναρχών, ἐπικηρῶς —συμπρακτῆ, κ.

Συεργῶ, Συεργῶ, Συεργῶν. Vid. Συμπρασσω.

Οὐκ εἶ συεργῶν; —Soph. Tr. 83.

Θεὸς συεργῶν πάντα ποιεῖ εἰρασίως. Sent.

Οὐτὲ ζυεργῶν, —Soph. El. 352.

Συερεδῶ.

Χρυσταίτην συερεδῶ

Περσῶν κρυπτῶν ἀφ' Ἡρας. Eur. B 97

SYN. Συερεδῶν, συερεδῶν, συερεδῶν, καταπηγυνομι, συερεδῶν, προσβαλλῶ.

Συερεδῶν.

Καὶ τοὶ ἐγὼ συερεδῶν ἀμ' ἐφομαι. —Od. ζ. 32.

SYN. Συεργατῆς, συεργός, συμπρακτῆρ, συμμαχός.

Συερεκλικός.

Συερεκλικός γὰρ ἐστὶ. —Ar. Eq. 1375.

ΕΧΡ. Συερεκτικὸς λόγος δυναμένος.

Συερχομαι.

Σὺν τε δὲ ἐρχομένῳ. —Il κ. 224.

SYN. Συερχομαι, συνηκομαι, ἀνηκῶ, συγξιννομαι, συμφοίτω, μετασχηῶ, συμπίπτω, συναγομαι, συερχῶ.

Συερεσις.

—Τολμῶν τε καλῶν ἀραμένῳ

Συερεσις κ' ἀποβλέπει φρεῖ ἄν'. Pind N. 7.

Ἡ συερεσις, ὅτι συνοῖδα δέν' ἐργασμέτος. Eur. Or. 396.

SYN. Αὐχιννοῖα, ὀρονησίς, ἐπιφροσύνη, ἰσησίς, κατανοήσις, γιῶσις, ἐπιγνωσίς, καταλήξις, εἰδησίς, συνειδησίς. —συερετον το.

ΕΡΙΤΗ. Μαγική.

Συερεσπίλω.

Συερεσπέσμαι γὰρ μετὰ σῶ. —Ar. Ecc. 1087.

SYN. Συερεσπίλω, συμπίλω, συντυγχάνω; Συερεσιῶν, Συερεσιῶμαι

—Μοὶ πικρῶν συνεσιῶσα Χαρικλῶ, Ep. 1. 7:

SYN. Συναρῖσιῶν.

Συερεσις.

Ναίεν δ' ἀθανάτοισι συερεσιον. —Ar. 1. 1319.

SYN. Συερεσιτῆνης, ὁμοτραπέζος, ὁμοσις, συερεσιτῆνης, ὁμοσις, συερεσις, συερεσις.

Συερεσις.

Συερεσιδῶν πῶν —Min 2 269.

SYN. Συερεσιτῆνης, συερεσιτῆνης.

Συερεσις, Συερεσις το.

Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν ζεύς, ὁ τ' Ἀπολλων

Συερεσις, —Soph. Oed. T. 507.

Ὅ γὰρ πλεῖστος ἐχει συερεσιὴν χριστῶν, ἐπε δικαίαν. Clean.

Ἐπεὶ το συερεσις οἶδα σὴ ψυχῇ παρόν. Eur. Or. 1185.

SYN. Φρονιμος, δαίφραν, σοφός, ἐπισφραγῆς, συερεσις, ἐυρητις, περικαλῆμος.

Συερεσις.

—Αἰαβηστέτι

Ὅ συερεσις συερεσις, ἐπε γὰρ ἐπε κηπιος. Eur. I. A. 466.

SYN. Ἐπιστημονός, ἐλλογιμος, λογιώς, ἐμπερῶς, πυκνός, πλυτός, φρονιμος

Συερεσις, Συερεσιζομαι. Vid Συερεσιδῶν.

Ἡτις ζυερεσιδῶν παλαμναίῳ, —Soph. El. 589.

Καὶ συερεσιδῶν, —Pind. P. 4.

—Συερεσιδῶν —Soph. Oed. T. 1001.

Συερεσιτῆς, Συερεσις, Συερεσιτῆς.

Ὅτω καλῶς χρῆσται ζυερεσιτῆ. Eur. M. 240.

—Ανομιῶς ἀλλῇ ζυνοικῆ σῶσις συερεσις. Ib. 1001.

—Ἐκτορος συερεσιτῆν. Ib. Andr. 908

SYN. Συερεσις, ὁμοσις, ὁμοσιτῆς, συερεσις, συερεσις, συερεσις, συερεσις, συερεσις, συερεσις, συερεσις.

Συερεσιτῆρ.

—Βακχῆς τε συερεσιτῆρας ἀπάντας. Orph. H.

Συερεσιτῆρ.

Βίον συερεσιτῆρ. Eur. Hipp 1119.

SYN. Συερεσιδῶν, συερεσιτῆρ.

Συερεσιζομαι.

—Ταῦτα δε ζυερεσιζομαι. Ib Hel. 651.

SYN. Συερεσιτῆρ, συερεσιζομαι.

Συερεσιφῶ.

—Ἐσθλός δε συερεσιφῶσθαι ἴσιν. Ar. 3. 917.

Συερεσιφῶμαι.

Εγὼ δε συερεσιφῶσθαι σπῆρα. Pind. Ol. 10.

SYN. Συερεσιτῆρ, συερεσιζομαι, συερεσιδῶν, συερεσιζομαι.

Συερεσις,

Συνεχές, Συνεχεως. Συνεχῶς.

—Υε δ' ἀρα Ζεὺς

Συνεχές, ὄφρα κὲ θάσσον ἄλιπλοα τεχεα θεῖν.
II. μ. 26.

Συννεχεως εμαχον.—Hef. Δ. 636.

SYN. Απαυσώς, ακαταπαυσως, αλειπῶς, αδιαλειπῶς, αδιασατῶς, δινηκῶς, ενδελεχῶς, επιμονῶς, επισπεργῶς, επιμελῶς, εντερες, συχῶς, αἰ συνωχῶδον.

Συνεχθαιρω, Συνεχθω. Vid. Συμφιλω.

Τῆς δε συνεχθαιρει και σκιοεντα τυπον. Ep. I. 6.

SYN. Συναπεχθανομαι, συμμιστω.

Συνεχω, Συνισχω.

—Οθι ζασῆρος οχῆες

Χρῆστοι συνεχον.—II. Δ. 133.

Ενὶ γαρ συνεχεσθαι Κρεῖττον η̄ δουιν κακοῖν.
Ar. Ecc. 1087.

SYN. Επεχω, κατεχω, περιεχω, συνεργω, συμπτειζω, συελλω, σφιγγω, επισαμαι, επιλαμβανω, κρατεω, διακρατεω, οχμαζω, συνισχανω, συνισχω, εχω.

Συνεῖδω.

Ου γαρ εμοὶ θελει συνεῖδαν. Anac 76. 4.

SYN. Συναειθεω, συνεφθευω, συννεαζω, συμπαίζω, συνεψιαω.

Συνεβολια.

—Αρισῆες δε συνεβολιη κεχαροντο. Ar. 2. 1161.

SYN. Συμβολιῆ, το συμβολογ.

Συνηγορεω.

Συνηγορῆς σιγῶσα τῷ κατηγορῶ. Soph. Tr. 827.

SYN. Συναδω, συμφημι, συνδικεω.

Συνηγορικῶς.

Αυτῶς δε φερει το συνηγορικῶν, δραχμην—Ar. V. 689.

Συνηγορος.

Αλλ' ὅταν ξυνηγορος. Ar. V. 480.

Μαντῆα καινὰ τοῖς παλαιῶν ξυνηγορα. Soph. Tr. 1181.

SYN. Συνδικος, παρακλητος, προσκλητῆς, προσατης.—συμφανος.

ΕΡΙΤΗ Βεημολοχος, ναδῶς, λαλος.

Συνηδομαι. Vid. Συγχαίρω.

—Ουτε ταῖς παρῆλθουσαις ὁδοῖς

Συνηδομαι σῶι.—Soph. Oed. C. 1463.

Συνθεα.

Ρῆα συνθεασιν αυθρομενη μαλακῆσιν Hom. M. 482

SYN. Συνεθισμῶς, εθισμῶς, εἴημοσυνη, εθος, ἐμιλια, οικειοτης.

Συνθησ.

Δυσσομην, Ατην τε, συνθηεας αλληλῶσιν. Hef. Δ. 230.

SYN. Εθῶς, εθιμος.—οικῆος, επιτηθῆος, οἰλος, ὀμηθῆς, συνημων, γηαρῆμος, αναγκηκος.

Συνηλυτια.

—Ευην θεντο συνηλυσιν. Ep. I. 4.

SYN. Συνηλυσις, συνοδος.

Συνημοσυνη.

—Μῆ μοι αλασε συνημοσυνα; αγουρευ. II. χ. 261.

SYN. Συμβελια, συνθηκη, συμβολαια.

Συνημων.

Δεχθαι μελιξαντο συνημονας—Ar. 4. 1210.

SYN. Συνηθῆς, ἑταῖρος, συνηρος.

Συνηρος.

Φορμυγῆς Δ', ἡ δαιτι συνηρός εσι θαλεμ. Od. Δ. 99.

SYN. Συνημων, συνηκω, συγκοιμος, συγκληρος, συνθιασωτης, συνοπαδος.

Συνηπεροπευω.

Συνηπεροπευσα παραμενωσ' ενθαδῖ. Ar. L. 843.

SYN. Συναπαταω, συνεξαπαταω.

Συνηρετρεω.

Εξεσιν εν ειπόντι ταληθῆ φιλω

Σοι μηδεν ἦσσον η̄ παρος ξυνηρετμεν. Soph. Aj. 1346.

SYN. Συνερισσω.—συντρεχω, συμφητευω.

Συνηρεφῆς.

—Ως ξυνηρεφῆς

Προσωπον ες γῆν σὸν βαλῆσ', αφθογῆς εἶ; Eur. Or. 955.

SYN. Συγκατηρεφῆς, κατηρεφῆς, συσκιος, επισκιος, σκεπασῶς, σιγῶς.

Συνηχω. Vid. Συμφυλος.

SYN. Συμφανω, συναυδαω, συναδαω.

Συνθακω. Vid. Συγκαθεζομαι.

—Νυκτι συνθακῶν αἰ. Eur. Hera. 994.

(al. συντακῶν B)

Συνθακος. Vid. Συνεδρος.

Αλλ' εσι γαρ και Ζηνὶ συνθακος θρονων
Αιδῶς επ' εργῶς πασι.—Soph. Oed. C. 1333.

Συνθακε, συγκυναγε.—Eur. Hipp. 1093.

Συνθαλω.

—Μηδῆ μ' οικτισας

Συνθαλπε μυθοῖς ψευδσιν.—Aesc. Pr. 686.

SYN. Συμπεριεπω, καταθαλω, παραθαλω, βοθηω, παρηγορεω, παραμυθεομαι.—συνθερμαινω.

Συνθαπῶ.

Και τον θανόντα τόνδε συνθαπην θελω. Soph. Aj. 1395.

SYN. Συγκαταθαπῶ, συγκηδευω, συνῆρεῖζω.

Συνθελω.

—Συνθελω δ' εγῶ. Eur. Her. f. 832.

SYN. Συνέβλω, συμφημι.
 Συνθεσία, Συνθεσις.
 Πῶς δὴ συνθεσῖαι τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν; II.
 6. 339
 —Γραμματῶν τε συνθεσις. Aesc. Pr. 459.
 Συνθεσιν ταῦτα ἐπαινεσαντες. Pind. P. 4.
SYN. Συνθηκῆ, συνδεδσμος, συναφῆ, συγκρα-
 σις, συγκαταθεσις, συνεχῆ, ἐντολή, ἀσφα-
 λεια, καταθεσις, διαθεσις, κολλησις. Διαθηκῆ.
 ἀρμολικῶς.
 Συνθετος.
 —Νοσημα γὰρ
 Αἰσχίσιον ἐνάει φημι συνθετος λογος. Aesc. Pr.
 687.
SYN. Προσποιητὴς, ψευδής.
 Συνθεω. Vid. Συντρεχω.
 —Οὐχ ἡμῖν συνθευσεταὶ ἰδέ γε βελή. Od. u.
 245.
 Συνθεωρεω.
 Ὡς ξυνθεωρεῖς Ἀνδροκλει, —Ar. V. 1182.
 Συνθηγω.
 Οὗτος γὰρ οργῆ συντεθηγμένος φρενας, —Eur.
 Hipp. 689.
 Συνθηκῆ.
 Φιλία δ' αἰὲς εὐπορος εἰν
 Τάϊσιν συνθηκαιοῖς. Ar. L. 1269.
SYN. Συμβασις, συνθεσία, ἀρμὸς, σπονδή,
 ὁμολογία, συνθημα.
 Συνθημα.
 Συνθημα δ' ἡμῖν τοῖσος —Eur. Rh. 521.
 —Ἐυφορας ξυνημῆ ἐμῆς. Soph. Oed. C. 47.
SYN. Συμβολον, σῆμα, συσημον, μινυμα,
 ἀγγελία, ὑπομνημα, μαθημα, συγκροτημα,
 συνθηγη
ΕΡΙΤΗ. Πισόν.
 Συνθηματιαῖος.
 Πλεῖσαι σφεφανος συνθηματιας —Ar. Th. 465.
SYN. Ἐκδοτικὸς, ἐκδοσιμος.
 Συνθηρω, Συνθηρευω, Συνθηρευομαι.
 Ὡ χεῖρες, οἷα πασχετ' ἐν χρεῖα φίλης
 Νεῦρας ὑπ' ἀνδρὸς τῶδε συνθηρωμεναι. Soph.
 Ph. 1033.
 —Ἀδ' ἔ κεκλήμεθα,
 Μιμησις ἢ δὴ ταῦτα συνθηρευεται. Ar. Th. 163.
SYN. Συλλαμβανω, επαγω, επιφερω, συνα-
 κολυθεω
 Συνθιασωτης. Vid. Συνηρος.
 Δυο πρεσβυτα ξυθιασωτα
 Τῷ ληρῆν καὶ παραπαῖην. Ib. Ph. 508.
 Συνθισκω.
 —Ἡ γὰρ εὐσεβεια συνθησικῆ βραταῖς. Soph. Ph.
 1489 (al. Οὐ γὰρ—)
SYN. Συναποθνησκω.

Συνθονητωρ. Vid. Συνδαιτωρ.
 Πικρὸν τε συνθονατορα —Eur. El. 638.
 Συνθρανω,
 Δῶμά τ' ἐρηξεν χαμάζει,
 Συνθεθρανωται δ' ἅπαν, —Ib. B. 633.
 Συνθρανω.
 Ἡ τῶδε θρηγκῶ κρεῖτα συνθερασω σέθεν. Ib.
 Or. 1607.
SYN. Συνθλαω, συνθλιβω, συντριβω, συν-
 θρωπῶ, συγκλαω.
 Συνθρονος, Συνθωκος. Vid. Συνεδρος.
 —Περιδρομε, συνθρονος Ὄραις. Orph. H.
 Καὶ τον συνθωκων πανοιάν, Synesf. 5.
 Συνθροος. Vid. Συμφανος.
 —Ἀλιλαξαν ἀπειρονα συνθροον ηχώ. Nonn.
 Συνθω.
 Εἰ δε ξενος ἀσπίσι συνθουεν χρεών, Eur. El. 795.
SYN. Συνιερωγως.
 Συνζανα.
 Σαρκες δ' αἰ μὲν ἰδρωῖτι συνζανόν —Theoc. 22.
 112.
SYN. Συνιζω, μεταῖζω, συνεδρεύω, ὑφιζανω.
 Συνιημι.
 —Ἐριδὶ ξυνηκε μαχεσθαι. II. α: 8.
SYN. Συμβαλλω, συμμιγνυμι.
 Συνιημι
 Ἐνταῦθα Ταλαῶ παῖς συνῆκε θεσφατα. Eur.
 Ph. 435
SYN. Αἰσθανομαι, επισαμαι, επινοεω, συν-
 νοεω, γνώμι, συνοιδα, μαιθανω.
 Συνισημι.
 Καὶ μ' ἔ λεληθεν ἔδῶν
 Ἐν τῇ πολεὶ συνισαμενον' —Ar. Eq. 859.
SYN. Συγκαθισημι, κατατασσω, συντασσω,
 συισχυριζω, συναπῶ, συσκευαζω, συναρμωζω,
 συναγω, συνελκω, συσελλω, επαγγελω.
 Συνισωρ.
 Ζεὺς δε ξυνωρ. —Eur. Supp. 1174.
SYN. Συνειδῶς, συναιτιος. —επιμαρτυρ. συν-
 ομιλος, γνώσος.
 Συνισχανω, Συνισχω. Vid. Συνεχω.
 Ἄλλ' ὁ νομος αὐτὰ τῷ χρόνῳ συνισχανει. Ib.
 I. A. 694.
 Συνκίρειζω. Vid. Συνθαπῶ.
 —Συνεκίρειζε δε λαός, Ar. z. 840.
 Συνναιω. Vid. Συνοικεω.
 —Κρέσσον —θανέν
 Ἡ τοῖσιν ἐχθισοισι συνναιεν ὁμῶ. Soph. Tr.
 1253.
 Μητερι συνναιεσκε —Ar.
 Συνναυτης Συνναυσατης.
 —Κατεπεφνες —τόνδε τον συνναυταν, Ib. Aj 912:
 —X' οἱ ξυναυσαται. Ib. Ph. 572.

Σ Υ

- SYN. Ὀμοσολος, συνέμπορος.
 Συνεαζω. Vid. Συνεβω.
 Και συνεαζων ἠδὲ παῖς νεῶ πατρί. Eur. Dan. 105.
 Συννευω.
 Συννευσον, ἃ γενναῖε, σὴ φαυσας χερί. Soph. Oed. T. 1523.
 SYN. Συγκατανευω, συνεπνευω, συαινεω, συζημι.—ὕτικω, ὑπηρετεω. συνακαλυθεω.
 Συννερω, Συνερω, Συννερω.
 Απαθρίαζει τας νεφελας, η̄ συνερεῖ. Ar. Av. 1502.
 Οὗτω δε θνητῶν σπερμα, τῶν μὲν ευτυχῆ λαμπρῆ γαλινη, τῶν δε συνεφε παλιν. Eur. Dan. 80.
 —Συνεφεῖσάνοματα. Ib. El. 1073.
 SYN. Νερω, συσκιαζω. σκυθραπαζω.
 Συνεφεῖς.
 Αλλὰ γαρ κρεοντα λεύσω
 Τὸνδε δεῦρο συνεφεῖ
 Προς δομος σιελχοντα—Ib. Ph. 1330.
 SYN. Συννεφελος, επινεφεῖς, επινεφελος, νεφελωδης, σκοτεινός, ζοφωδης, ζοφεῖδης, ζοφερός, θνοφερός.—σκυθραπος.
 Συνηχηριζαι
 Οσις τακτοις θηρισις συνηχηρομαι. Ar. Ecc. 1095.
 Συνηκαω.
 Νικῶντι μεντοι, καί συ συνηκαῖς εμοί. Eur. Alc. 1113.
 Συνιοσω
 —Συννοῶν τὰ τ' ἐξ ἐμῶ Παλαιρατα—Soph Oed. C. 466.
 SYN. Συννεπισκεπιρομαι, συνδιασκεπιρομαι, συνδοκιμαζω, συνεπισαμαι, συνθεωρειω, συμφραζομαι εννοσω.
 Συννοια.
 —Συννοια θ' ἀμα Οιον δεδρακεν εργον—Ib. Andr 805.
 —Η̄ ξυνοια βελευει παλαι. Soph. An. 285.
 SYN. Συνειδησις, συνεσις, εννοια, λογισμός.
 —φρίν.
 Συννομος.
 —Τετε συννομος. Ib. El. 602.
 Συννομα μάλα—Theoc. 8. 56.
 SYN. Συγχαμος.—συγενής.—συννομικός, συννομικός. συνηθής. ὁμόφρων.
 Συννηφοκομος
 Συννηφοκομον τε δικαιοιν. Eur. I. A. 48.
 Συννοσεω
 Η̄ δ' αμπλακῆσα, συννοσεῖν αὐτη δελει. Ib. Andr. 948.

Σ Υ

- SYN. Συγκαινω, συμπασχω.—συνάμας· τανω.
 Συνοδος.
 —Εν συνοδοις τοῖς ἀδελφοῖσι φιλις. Solon. 2.
 SYN. Συμβασις, συμμορια, πανηγυρις, συνπλισις, συλλογος, συμβολή· μαχη.
 ΕΡΙΓΗ Νυκτερινα, αργαλια.
 Συνοδια.
 Ανδρὸς ποτηρῶ φεύγε συνοδιαν αεί. Sent.
 SYN. Ακολυθια, θεραπεια, ὁμιλια, συνοδος, συνόδιον.
 Συνοδες.
 Η̄ λευκήν συνοδοντα—Ath. I. 7.
 Συνοικεω.
 —Συνοικῆ τῶ παρος ξυνευετη. Eur. I. T. 524.
 SYN. Συγκατοιικεω, συνετοιικεω, οικετευομαι, συναυλιζομαι, συνικαιω.—συμπροσεμι κοινωνεω, συναπθρομαι.
 Συνοικια.
 Δεξομαι Παλλάδος ξυνοικιαν Aesc. Eum. 919.
 SYN. Συνοικημα, συνοικησις, συνοικεσιον, συνοικισμός, συσκηνια, συσσιτιον, κοινοβιον, φρατρια, συνδιαιτησις, συναυλια.—γυθιασις, γυθιονια
 Συνοικισίηρ, Συνοικισίης.
 Τρισσων συνοικισίηρα και κλισην τοπωνι Lyc. 964.
 —Συνοικισίης τε τῶν κλεινῶν Συρακουσῶν, Pind. Ol 6.
 SYN. Συγκλισίης.
 Συνοικητήρ, Συνοικητῶρ, Συνοικος.
 —Λιμὴν—εχθρὸν συνοικητήηρα—Simon. 102.
 Ως σεμνοτιμος και ξυνοικητῶρ εμοί. Aesc. Eum. 836.
 Ουδ' ἡ ξυνοικος τῶν κατω θεῶν Δικη. Soph. An 457.
 Παντα νουν συνεχευσα βροτῶν ψυχαῖσι σύνοικον· Οργη. H.
 SYN. Συμπαρκοικος, συνοικητης, συναυλος, συνικιος, συμβιος, συμβιωτος, συσκηνος, συσσιτος, ὁμοσιτος, ὁμοσιος, ὁμοσκηνος, ὁμοτοιχοιχος, ὁμοκαπνος, επιστηνος, ὁμοφροφος, ὁμοφροφιος, ὁμοδικαιτος, ὁμοσεγος, συνδιαιτητης, συνδιαιτητητης, φρατῶρ συνοικηρος.
 Συνοικηρος.
 —Και ξυνοικηρος κακῶν. Eur. Hipp. 1069.
 SYN. Συνοικοφυλαξ, οικῆος, συνοικος.
 Συνοιμοιος.
 Ορφεη φερμιγυε συνοιμιον ὕμνον αειδον, Ar. 2; 161.
 SYN. Συνοφδιος, συνοφδης, συμφομος.

Συνολλυμι,

Σ Υ

Συνολλυμι, Συνολλυμαι.

—Συνώλεσεν ἱερὸν ἔθνος· Bion. 1. 30.

Ὁ΄ ἐρεΐ αὐτῶ γ' ἔ συναλομην ὄμῃ. Eur. Hel. 103.

SYN. Συμπαρολλυμι, συναπολλυμι, συνδολλυμι.—ολλυμαι.

Συνολον.

—Το συνολον η κληῖῶν τι δῆ, Phil. 3. 14.

SYN Συτολος, ἐπὶ το πᾶν, εἴπαπαν, παρᾶπαν, καθολικ, ὄλος, πάντας.

Συνομαιμος, Συνομαιμαν.

Ἐξᾶπαρον συνομαιμοι,—Orph. 1191.

Νοσφι γὰρ δὴ Πυρρῆς συνομαιμονος—Mosc. 4. 52.

SYN. Συναιμος, συναιμαν, ὄμαιμος, ὄμαιμων, συγγιος, ἀδελφός, ἀδελφή.

Συνομαρτεω.

Ὡς συνομαρτησασί θεοί—Solon. 1. 55.

SYN. Συμπαρομαρτῶ, συνακολυθεω, συνεπομαι, συνεσπομαι, συνεπισπομαι, συμπαρεπομαι, συμπαρεακολυθεω, συνεπακολυθεω, συναρρω, συμπαραμιμνω, συμπαρεπρωτω, συμπαρᾶσατῶ, συμπαρονομαι, συνομιλεω, συναυλιζομαι.

Συνομενος Vid. Συνευεντις.

—Κροίη συνομενε. Orph. H.

Συνομηλιξ Vid. Ὀμηλιξ.

Ἀμμιξ γὰρ πᾶσαι συνομηλικες, ἧς δρομος ἀντός. Theoc. 8. 22.

Συνομηρίς.

—Μελισσαι—συνομηρές—Nic.

Συνομνυμι.

—Ἄλλ' ἄ μοι ξυνωμοσας

Πεμψον προς οικος—Soph. Ph. 1407.

SYN. Συνεπομνυμι, συνηγαμαι, επισυνηγαμαι, συγχρῶστω

Συνοπαων, Συνοπαδος.

Μητρὸς ορηομανυς συνοπαωνες—Orph. H.

—Ξανῶ συνοπηδὸς εἶσα Ar. 4. 745.

Λυγρὴ γὰρ συνοπαδος ερις—Pyth. 59.

SYN. Συνακολυθος, συνοδοιπορος, ὁμοσφυρος, συνοδοτης, συμφορος, ἀκολυθος

Συνοργιζομαι.

Και γαρ τᾶ Δαματρι συνοργιζῆθι Διονυσος. Call. 6 72.

SYN. Συνδυμνω, συνασχαλαῶ, συνασχαλλω.

Συνορινω.

—Ἰνα οἱ σὺν θυμὸν ορηνης. Il. ω 467.

SYN. Συνορμαιω, συγκινωω, συνταρασσω, συντεινω.

Συνουσια.

—Ὀυλογοις

Τιμωμεν, ἀλλὰ τῆ ξυνοσια αλευν. Soph. Oed. C. 64.

Μεγ' ἀν λογοις δωρημά τῆς συνουσιας. Ib. 674.

Σ Υ

—Πε' σιν αἱ σοφαὶ ξυνοσιαι. Ar. Th. 21.

SYN. Πέρα, εργον.—διατριβή, ἐμιλία, μετῶσια. συντεχῆς, συνουσιας.

Συνοσιασικός

Ευμποτικὸς εστι, και ξυνοσιασικὸς. Ar. V. 1214.

SYN. Κοινωνικὸς—ευτραπελος.

Συνοφριομαι

—Ὡς ἀθης και συνοφρωμενη, Soph. Tr. 882.

—Τοῖς γὰρ σεμνοῖς και συνοφρωμενοῖς, Eur. Alc. 810

SYN. Σκυθρωπαζω, κατασυγναζω.

Συνοφρός.

Καὶ ἐκ τῶ ἀνθρῶ συνοφρος κορα εχθὲς ἰδοῖσα. Theoc. 8 72.

Ἐχεται—τι ληληθῶτος συνοφρον

Βλεφαρων ἰτυν κελαιων. Anac. 28. 16.

SYN. Ευοφθαλμος—συνετός—μεγαλαυχός.

Συνοχη

Ὡς οἱ ἐπὶ ξυνοχῆ λιμενος πολιοιο τεταντο, Ar. 1. 1006

SYN. Συνεχεια, συναρεια, ἐνδεδεχεται, περιερεται, συμπτωσις, σφαισις ατορικ. συμβολή, ἀδημοσια, παραχη.

Συνοχηδον. Vid. Ανεκδρομος. A.

Συνοχωω (inuf)

—Ἰὼ δὲ οἱ ὦμα

Κυρτῶ, ἐπὶ σῆθος συνοχωκότε—Il. 6. 218.

SYN. Συναγω, σῆνω.—συμπιπῶ.

Συνοχος

—Συνοχα δακρυα. Eur. Hel. 171.

SYN. Συνεχῆς, προσεχῆς, ἐνδεδεχῆς, ἀπαυτος.

Συνσθεω, Συσθεωω

Και συνσθεωσω τῶτο.—Ar. L. 844.

SYN. Συμφριγω.

Συνσιφαρησρω. Ath. 1. 15.

Συνσωρανω, Συσσωρανωω

Συνσωφρονεῖν οἱ βελομ', ἀλλ' ἔ συνουσεῖν. Eur. I. A. 407.

Συιταλαιπωρω,

—Τοις γὰρ εμπειροῖς βροτῶν

Μενοις εἰὼν τε συιταλαιπωρων τᾶδε. Soph. Oed. C. 1198

Χ' ἡμῆς γὰρ μετὰ σὺ ξυιταλαιπωρησομεν. Ar. L. 1223.

SYN. Συιδιαταλαιπωρω, συγκληνω, συναλγωω, συνδουσυχωω

Συνταινω. Vid. Συντεινω.

Καιρὸν εἰ φθιγγαῖο, πολλῶν

Περατα συνταινωσας ἐν βραχέῃ, Μειὼν ἐπιεται μῶμῶς αἰθρωτων Pind. P. 1.

Συνταρασσω.

—Συν δ' ἡμῖν δαῖτα ταραξῆ. Il. α. 579.

SYN.

- SYN. Συνεκταρασσω, επιταρασσω, συμμιγνυμι, συγινω.
- Συνταργανω
 Εν αμφιβλισηρ συνταργανωμένος. Lyc. 1101.
- SYN. Συμπλεκω, συνελω, ενταργανω.
- Συντασσω.—Συνταγαμειως. Ag. Pl. 325.
- SYN. Συνεκτασσω, συγκατατασσω, παρατασσω, συσκευαζω, συγκατακοσμεω, συγκελευω, καθοπλιζω, παραγγελω, εντελλω, οριζω.
- Συντανω.
 —Στερραν παιδεων
 Μοιραι συντεννσι θεαι. Eur. I. T. 207.
 Συντανε—ποδός ορμαν. Ib. El. 112.
- SYN. Συντανω, συνεπιτεινω, παρατεινω, διαπραττοιμαι, σπιδαζω, διατεινομαι, εντεινω, προσκειμαι, συνορινω, συναγω—τεινω.
- Συντεκνω.
 Και ζῶ εν αυτώ ζυντεκνε κινεμενα, Ag. Th. 14.
- SYN. Συντικτα, συντρεφω.
- Συντελιθω.
 Συντελιθεν εννομος—Pind. P. 9.
- SYN. Συνεκτιλω, συνεπιτιλω, συνεργαζομαι, συνισημι.
- Συντεληα. Aesc. S. T. 257.
- SYN. Αθροισμα, ταγμα, (των θεων.)—εισφορα, συνεισφορα, λογια, κοινανια.—αποτελεσμα. τελειωσις.
- Συντεμνω
 —Συντεμνσι γαρ
 Θεων ποδωκεις τες κακοφρονας βλαβαι. Soph. An. 1115.
 —Οιός τε συντεμνεν λογος. Ag. Th. 184.
- SYN. Συγκοπῳ, επικοπῳ, συνθραυω, συντριβω, συντελω, σπεινω.
- Συντριμων.
 Αμφον δε σῆλαι συντριμορες—Er. I. 4.
- Συντετρανω.
 Δι' ωτων δε συντετρανε μυθον—Aesc. Ch. 449.
- Συντεχνιος.
 Τον αριστον οντα των εαυτε συντεχνων. Ag. R. 775.
- SYN. Συντεχνιτης.
- Συντηκω, Συντηκομαι.
 Τον παντα συντηκσσα δακρυοις χρονον. Eur. M. 25.
- Μη των εμων εκατι συντηκς κακαί. Ib. Or. 283
- SYN. Συνανατικω, συγκατατικω, εκτικω.
 —προσανακειμαι.—συναπομαρτιομαι, συμβερομαι, συμβηνω.
- Συντιθημι, Συντιθημαι.
 —Συ δε συνθεο, και μοι ομοσσον, Il. α. 76.

- Εως αν ημῆς ταυτα συντιθημεθα. Ag. L. 178.
- SYN. Συνεπιτιθημι, συγκατατιθημι, επι-συντιθημι, συμβαλλα, συνισημι, συγκολλω, συζευγημι, συντασσω, συναγω, συμπλεκω, συσκευαζω, συνομολογω, συναλλατῳ. υπολαμβανω, υπονοω, επιβουλω.
- Συντομος.
 Συντομος ην ο ξῆνος, ο και ταφος—Call. Ep. 16.
 Φανῶ δε σοι σημεῖα τωνδε συντομα. Soph. Oed. T. 729.
- SYN. Επιτομος, αποτομος, βραχυς.—εμεθος.
- Συντομας, Συντομα, Συντοματωτας.
 —Αλλα συντομας. Ib. 829.
 —Αλλα συντομα. Ib. An. 452.
 —Συντοματωτας—Ib. Oed. C. 1649.
- SYN. Βραχεως, εμβραχυ, επιταξ, εν επιτομη, επικεφαλαιως, λακωικως, παρεκβατικως, αποτομως.
- Συντονος.
 —Συντονος χειρι
 Λυει του αυτης πεπλον—Ib. Tr. 940.
- SYN. Εντονος, αυταρκης, σπερχυδς, δριμυδς, χαλεπος, θυριος
- Συντραπεζος. Vid. Συνδαιτωρ.
 Και ζυντραπεζου αξιοις εχεν βιον. Eur. Andr. 658.
- Συντρης.
 Συντρης αιθυμενος.—Od. ι. 429.
- Συντρεχω.
 Πινελωδς δε Λυκων τε συνεδραμον—Il. π. 335.
 Ειπε τῶ μορφ—ζυντρεχει. Soph. Tr. 895.
- SYN. Συνθεω, συμπαραθεω, ομοδρομω—συντροχωω, συντροχαζω.—συμπιπῳ. κατανταω.
- Συντριαινω.
 Στρεπῳ σιδηρῳ συντριαινωσεν πολιν. Ib. Herc. f. 946.
- SYN. Τριανω, σινηασσω, συσσειω, συγκαταβαλλω.
- Συντριβω.
 Συντριβ' ομῶς σμαραγον τε και ασβετον.—Hom. XLVII. 9.
- SYN. Συνανατριβω, συγκοπῳ, συνθραυω, συντεμνω, συνιλοω, συνθλαω, συνθλιβω, ανιαω, θυρυεω.
- Συντροπος.
 Μηδ' αυ συντροπον ομμ' εχαν. Soph. Ph. 172.
 Ουκετι συντροφοις οργαις εμπεδος, Ib. Aj. 646
- SYN. Ομοτροπος, συγαλακτος, ομογαλακτος, συντραπεζος, συνικος, αδελφός οικῆς.

- Συντροχαζώ.** Vid. **Συντρεχω.**
 Ἰακύνθη με ραβδῶ
 Χαλεπῶς ἔρω βραδίζων
 Ἐκελευσέ συντροχαζέων. Anac. 7. 3.
- Συντυγχάνω.**
 —Ἦς σοι συντυχῶν ἀμνημονῶς. Eur. Hera. 638.
 Τηναῖαυτα δ' ἐκείτ' ἦν
 Ασφαλές ξυντύγχανεν. Ar. Eq. 1489.
SYN. Συμπεριτυγχάνω, εντυγχάνω, συναν-
 τῶ, συνερχόμεαι, συνμιλεῶ, συμφερόμαι, συν-
 διατριβῶ, συμπιπῶ.
- Συντυρεῶ.**
 Καὶ τὰ κ' βιωτῶν ταῦτα συντυρεμμένα. Ar. Eq.
 477.
SYN. Συμπηγιῶμι.
- Συντυχία.**
 Τῷ δὲ καλῶς ποιεῦντι Θεὸς περὶ πάντα τιθῆσι
 Συντυχιῆν ἀγαθὴν, ἐκλυσιν ἀφροσύνης. Theog.
 590.
SYN. Ευτυχία, ἐπιτυχιμα, συνεντευξίς,
 κατορθώμα, ἐκβάσις, συμβαμα, τύχη, περι-
 γασίς, συμπῶσις, το τυχόν, συμβαίον, συν-
 τεύξις.
ΕΡΙΤΗ. Κρουσσοα.
- Συνυφαίνω.**
 —Ἰνα τοὶ σύν μῆτιν ἴσην. Od. v. 303.
SYN. Συντεκταίνομαι, συμβέλευω, συμπα-
 ρασκευάζω, συμπλέκω.
- Συνωδίνω.**
 Κακὸς γὰρ ὅστις μὴ σεβῆται δεσπότην,
 Καὶ ξυγγεγῆθε καὶ ξυνωδίνη κακοῖς. Eur. Hel.
 733.
SYN. Συσυναζῶ, συναλεγεῶ—συναποτικῶ.
- Συνωδός.**
 Αἰδ' αὖ παρῆσι τοῖς ἐμοῖς θρηνημασι
 Φίλοι ξυνωδοί. Ib. Or. 133.
SYN. Συνωμιός, συμφωνός, ἄρμωδιος.
- Συνωμοσία.**
 Ἰμῶν ἀπαντῶν τας ξυνωμοσίας ἐρῶ. Ar. Eq.
 474.
SYN. Συνωμοσίον, συσασίς, ορκωμοσία, συν-
 ομοσία, συγκροτήσις.
- Συνωμοτής, Συνωμοκωτής.**
 Τυπῆσὶ μ' οἱ ξυνωμοταί. Ib. 450.
 Πανταχόθεν συνομωμοταί. Ib. L. 1006.
SYN. Συνωκός, εἰσώμοτος, ορκωμοτής.
- Συνωρίζω, Συνωρίζομαι.** Vid. **Συζευγγυμι.**
 —Ἡ δίδυμοισι συνωρίζεσι κατ' αἰθρῆ. Man. 4.
 453.
 Ἰδὲ, ξυναπτε καὶ ξυνωρίζε χεῖρα. Eur. B. 198.
- Συνωρικεύομαι.**
 Ἰππαζέται τε καὶ ξυνωρικεύεται. Ar. N. 15.

- Συναρίς.**
 Τέκνων—τὴν μόνην ξυναρίδα. Soph. C. 949.
SYN. Δυάς, ζευγος, συζυγία.
- Συναφέλω.**
 Καὶ συναφελῆντά μοι. Ib. Ph. 892.
SYN. Συναρῆγω, συγίνομαι, συγκαμνω.
- Συναχαδόν, Συνωχα.** Vid. **Συνεχῶς.**
 Ἀσραπίων ἐσῆχε συνωχαδόν—Hef. J. 690.
 Λωτὸς ὄγαν—παιγμάτα βρομῆ
 Συνωχὰ φοιτᾶσιν εἰς ὄρος—Bur. B. 163. (Cant.
 B.—συνωχα. Scal.)
- Συοθρεμῶν.**
 —Συοθρεμῶνα φορέην. Naz.
- Συοκίονια.** Vid. **Ευρυμέδων.**
- Συοκίονος, Συοφοντίς.**
 Κερην Ἰασίσιο συοκίονον Ἀρκατιδαο, Call. 3. 216.
 Συν κυσί, καὶ λογχαίς συοφοντίσι—Er. 1. 2.
- Συρα.**
 Βομβυκα χαριεσσα, Συραν καλεοντι τυ πάντες
 Ἰσχυᾶν, ἀλιοκαυσον.—Theoc. 10. 26.
- Συρηκοσίος, Συρηκοσίοι.**
 Ἔβης, Συρηκοσίος τοὶ ἀνὴρ τοδ' ἐφίεται Ὀρθῶν,
 Χειμερῆς μὲθων μῆδαμὰ νυκίος τοῖς. Theoc.
 Er. 8.
 Ἠδὴ βασαζέσι Συρακοσίσι μεσα δῆρι,
 Ἀχθομενοι σακεεσσι βραχιόνες ἰτείνουσιν Ib.
 16. 78.
- Συρηκοσάι, Συρηκοσάι, Συρηκοσαί.**
 Τὸν Συρακοσαῖς ἐπιδρυνταὶ πλωρισῶ πωλῆ,
 Ib. Er. 17.
 Μεγαλοπολεῖς ᾧ Συρακοσαὶ βαθύπολεμῆ
 Τεμενος Ἀρεὸς ἀνδρῶν ἰππῶν τε σιδῆροχαρμᾶν
 Δαιμονιαὶ τροφοί Pind. P. 2.
 Συνοικισίς τε τᾶν κλεινῶν Συρακυσᾶν. Ib. Ol.
- Συρία**
 Νῆσός τις Συρῆ κικλησκέται.—
 Οὐτι περιπληθὴς λίην τσοου, ἀλλ' ἀγαθὴ μὲν,
 Εὐβάτος, εὐμηλος, οἰνοπληθὴς, πολυκυρτός. Od.
 o 404.
- Συρία.**
 Ἄλλ' ἦτοι Συρῆ μὲν ὑπὲρ ἀλδὸς ἐγύθειν ἔρπει
 Ἐς νοτον, ἀντολίην τε, πολυπύλοιν αἴαν ἐχεσσα'
 Ἦν κοιλὴν εἰπέσιν ἐπᾶνυμον, —κ λ. Dion. 899.
 P. H. R. Ευλιεαὶς Συρίας ἐδῶ.—Orph. H
- Συρίος, Συρίοι.**
 —Συρία δὲ μυρῶ χρύσει ἀλαβασρα. Theoc. 15.
 114.
 Οἱ μὲν ἐπ' ἠπειρῶ, ταίτερ Συρῆσι καλεονταί.
 Dion. 904.
- Συρίς.**
 Οὐ γὰρ τι καλὸς χάρος, ἐδ' ἐπιμερὸς
 Οὐδ' ἐρατὸς, οἶος ἀμφὶ Συρίοι βοας. Ath. 12.
 * 5 S Συρδην.

Συρδην.

—Ποιν τον Αργων στρατον
Συρδην ἀπαντα τῶδ' αναλώσαι δόρι. Eur. Rh.
58.

SYN. Καταρκας, αρδην. ἐλκιδόν. καταίγ-
δην.

Συριγμα.

Πάνα, θεδν δικερωτ', ανεμων συριγμαθ' ἴεντα.
Orph. H.

SYN. Συριγμός, συρισμός, ψιθυρισμός, μινυ-
ρισμός.

Συριγξ.

—Δυα δ' ἀμ' ἐπόντο νομῆες

Τερπομενοι συριγξι.—Il. σ. 526.

SYN. Αυλός, δοναξ.—φωτιγξ.—φυσήτηρ.

ΕΡΙΤΗ. Ακροπορος, αμφιλαφής, αλιερωμος,
αιολομολλπος, αγερατος, βοαια, ευκελαδος, ευρε-
κυδομος, ηπυτης, ηδυμελις, ηδυεπεια, ηχη-
εσσα, λιγυρα, μελιπενς, νυκτιδρομος, οξυτε-
νης, περιμενικη, παλιναγρετος, περιφινος, χαλ-
κοβαρης, Βακχας, Μυθδονις, Πανιάς.

—Συριγξ έχω ενεαφωνον.

Λευκόν καρδόν έχοισαν, ἴσον κάτω, ἴσον ἀνωθεν.

—Και ταν δ'ε φερ' ευπακτοιο μελιπενν

Εκ κηρω συριγξα καλάν περι χαλός ἐλικταν.
Theoc.

Αυλῶν παιᾶνι συριγξῶ

Συριγξων τ' ευφοβωγω φωνᾶ, Eur.

Συριγξ.

Εκ δ' αρα συριγξος πατρωϊον εσπασατ' ευχος.
Il. τ. 387.

—Ἰταί δ' οἱ εσκε τενοντος

Συριγξ αίματοσσα κατὰ σφυρον.—Ar. 4. 1647.

Ετι γαρ θερμαι συριγξες ανο φυῶσι μελαν

Μενος.—Soph. Aj 1429

Εχειμπή αἰ συριγξα.—Ib E. 723.

Συριγξες εκλ' αγξαν ἐλιτροχοι, Aesc. S. T. 211.

SYN. Δρατοθικη—περονη—οπη (τῆς πλι-
γης, τε τροχου) καμπήηρ.—διωρευξ.

Συριζω.

Συριζω. Συρισσω.
Σμερδναῖσι γομφηλαῖσι συριζῶν φονον. Aesc.
Pg. 355.

—Αδδ δε και τυ Συρισδες.—Theoc τ. 3:

SYN. Επισυριτῶ, κατασυριτῶ, αποσυριζω,
διασυριζω, ψιθυριζω—εκπιρω—συρω.

Κρατα διατρικτων οβεργωμενος δονακων.

Κυρτων ἐπὶ χρυσειων χαλός ιεδ' δονακων. Ep.

Συρικίς

—Φαντὶ τὸ φαντες

Εμμεν συρικίαν μεγ' ὑπεροχον ἐν τε νομεῦσιν.
Theoc. 7. 28.

Συρμαια.

Εσιν γαρ επιτηδεια συρμαιαν μετρῆν. Ar. Pa.
1253.

ΕΧΡ. Χυλός βοτανης.—ραφανη.

Συρμός.

Ου νικετῶν συρμός, κ παταγεῦσαν ἀλα. Ep.
1. 3.

—Χαλαζήεντα τε συρμόν. Ep. l. 1.

SYN. Συρισς, ὀκλός.

Συρραπίω.

Δερματα συρραπίην νευρω βοός.—Hes. ε. 542.

SYN. Καταρραπίω, απορραπίω, ὑπορραπίω,
κατῆω. συσκεαζω.

Συρρηγνυμι.

—Αλλά κακοῖσι συρρηγκίαι πολεεσσιν. Od.
δ. 137.

Συρρηξασ' εις ἐν ἀπαντα. Ar. Ecc. 670.

SYN. Συυθραυω, συγκλαω, συνεπικλαω,
συντρεῖω, συαρατῶ, συγκρεω, συναγω. αμα-
νηνω.

Συρτις.

—Μεχρσι ἰκοτω

Προτρο μαλ' ερδοθι Συρτιν. ἰν εκ ετι νοσος
οπισσω

Νηυσι πελει, ὄτε τόνγε βιωατο κολτον ἰκεσθαι.

Παντη γαρ τεναγος, παντη μνιοεντα βυθω

Ταρρεα—κ. λ. Ar. 4. 1235.

Συρφαξ.

—Τον μεν συρφακα τον αλλον. Ar. V. 671:

SYN. Οι πολλοί, χυδαῖος δῆμος, οχλος,—
συρφετῶδης. οχλωδης.

Συρφετῶς.

Χορτον δ' εσχομιεται, και συρφετῶν.—Hes. ε.
604.

Λυματα γῆς και πολλῶν εφ' ὕδατι συρφετῶν ἔλ-
κει. Call. 2. 109.

SYN. Λύμα, ρυτασμα—συρφαξ—αχυρον.
—αγυρτωδης οχλος, η λογος.

Συρω

Ουρήν μεν πρῶτ' ἐπλασ' εφ' ὕδατιν, ἢ τε κωπην
Συρων.—Hom. B. 75.

SYN. Επισυρω, κατασυρω. ὑποσυρω. ανα-
σπαω. ἔλκω.—τρεχω.—συριζω.

Συς.

Αλλ' εμεν' ὡς ὄτε τις σῦς κρεσιν αλλῆ πεποιθῶς.
Il. ν. 471.

SYN. Ἰγς. χοῖρος, γρυλλος, κηρος.

ΕΡΙΤΗ. Αγριος, αγριοδης, ακαιμας, ανα-
δης, βλοσυρα, κελαινη, λυσκαλες, λαισιος,
λιβωταρα, μοφοροβος, ομβριμος, παχυς, πα-
λυτοκος, σιαλος, ὑβρισηρ, ὑλληκοιτης, χαμαιευ-
νας. Βιωτια.

Ἡ συσι κηροισιν, τῶν τε θενος εκ αλαπαδιῶν.
—Συες θαλίθοντες αλοιφῆ. Hom.

Και συας αἰθυκτιρας ἐπὶ χθονος ασπαιροντας.

Ἡ σὺν χαυλιοδοντ', ἠ καρχαραδοντα.—Orp.
Χαιτας

- Καιτας αυχενίης περιφόρα, δικτὸν ὀδόντα,
 Βρυχέοντα, γληνίαις φρικτὸν ἰέντα σελας.
 Ἀφρῶ χεῖλαι πάντα δέδευμένα—*Ep. l. 2.*
 —Λευκίνοισι σὺν ἀριβλήτες ἀλωκίαι.
 Ἀεροκομφραδαμυγί διαβροχον ἀνθέρωνα, *Nonn.*
- Συσκεδᾶω**
 Συσκεδᾶν πολλὰς ἀλινδθήρας ἐπῶν. *Ag. R. 934.*
 ΣΥΝ. Συσκεδαζῶ, ἀποσκεδαννυμι.
- Συσκευαζῶ**
 Το δᾶπνον—συσκευαζε νῶϊν. *Ib. V. 1243.*
 ΣΥΝ. Συγκατασκευαζῶ, συμπαρασκευαζῶ,
 ἐνοκευαζῶ, συγκατακοσμεῶ, συνεπιμελεῖμαι,
 συγκαταρθεῶ, συνεπιφερομαι, συλλεγῶ, συνα-
 λεγῶ, ἐπιβλενῶ, συσκευαρεῶ.
- Συσκηνιτρία**
 —Και τις σῶ' εἰν συσκηνιτρία. *Ib. Th. 631.*
 ΣΥΝ. Προμηνητρία.—συσκηνος, συνοικιος.
- Συσκισιαζῶ**
 Ἄλλ' ε' φθονῶν χρη συσκισιαζοντας γενυν. *Eur.*
Supp. 1219.
 Ἡν δ' ἀγκος—Πευκαῖσι συσκισιαζον—*Ib. B. 1050.*
 ΣΥΝ. Ἀποσκισιαζῶ, ἐπισκισιαζῶ, συγκατασκι-
 αζῶ, κατασκισιαζῶ, συγκαλυπῶ, ζῶφω.
- Συσκυθραπαζῶ**
 Ἡδὺ δ', ἦν κακὸν τι παραξί, συσκυθραπαζεν
 ποσει
 Ἀλσχοι, ἐν κοινῷ δὲ λυτῆς, ἡδονῆς τ' ἔχεν μέρως.
Eur. Fr.
 ΣΥΝ. Συναλγεῶ.
- Συσπυεδῶ**
 Φιλᾶ δὲ τῷ καμῖοντι συσπυεδεν θεος. *Aesc. Fr.*
 ΣΥΝ. Συνεπισπυεδῶ, συγκαμῖω, συσπυεδα-
 ζῶ, σύγκροτω.
- Συσπλαγχνεῶ**
 Ἀγε δὴ, θεαταί, δέυρο συσπλαγχνευετε
 Μετά νῶν—*Ag. Pa. 1116.*
 E X P. Συγσεισθαι τῶν σπλαγχνων.
- Συσπυεδαζῶ**. *Vid.* Συσπυεδῶ.
 Ἐσπυεδαζεν περὶ της νικης. *Ib. 678.*
- Συσσεῶ, Συσσεῶ**
 Συσσεῶς κ' ἐκποθῆσα φιαλι παντελῶς. *Ath.*
 1. 15.
 Τόσσον φᾶς συνεσευσε βροῶν ἰρθιμα καρῖνα, *Hom.*
 M. 94.
 ΣΥΝ. Συντινασσω, συγκλονεῶ, συγκρεῶ.
- Συσσημον**
 —Ἡ τι τοῖστον Συσσημον—*Ath. l. 8.*
- Συσσιτεῶ**
 —Και Μιλτιάδῃ ξυσεσιτεῖ *Ag. Eq. 1302.*
 ΣΥΝ. Ὀμοσιτεῶ, συνεσιασμαι, συμποσιάζῶ,
 συνδισπνεῶ, συζῶ, συνδαιρμαι, συνευωχεμαι.
 —συνοικεῶ.

- Συσσιτῆιον**
 —Κατασιτᾶι τε τα ξυσσιτῆια.
 Ὅπως ἀν εὐωχθεσῶ πρῶτον σημερον. *Ib. 711.*
 ΣΥΝ. Συμποσιον, συδῆπνον, συνεσια, συμ-
 ειωσις, συντροφια, συνοικια εὐωχια, αρισον.
- Συσσιτος**
 Ἐν μιν συσσιτοισιν αἰὴρ πεπνυμενος ἰσθι. *Theog.*
 309.
 ΣΥΝ. Ὀμοσιτος, συμβιωτης, κοινοβιος, συν-
 δικαιτητης, συνεσιας, συντροφος, συνοικος.
- Συσσαζῶ**
 —Το γάρ τοι τεκνα συσσαζεν καλόν. *Eur. I. A.*
 1209.
 ΣΥΝ. Συγκρατεῶ, συνδιαφυλατῆω, συντη-
 ρεῶ, σαζῶ.
- Συσαμινζῶ**
 —Λευκὸν γλεῦκος συσαμινσον ὀξεί, *Nic.*
- Συσασις**
 —Εἰς δε συσασις
 Κυκλῆς τ' ἐχωρη καός—*Ib. Andr. 1088.*
 ΣΥΝ. Συναθροισις, συλλοχια, σῆσιος, ὄμιλος,
 συνβητια—συνωμοσια—συσημα, συνοδος, ὁμο-
 νοια
- Συσελλῶ, Συσελλομαι**
 Ἄλλα συσελλας ἀεροισι
 Χρωμεῖος τοῖς ἰσίοισιν. *Ag. R. 1030.*
 Συσελλαμενοι θαιματια.—*Ib. Ecc. 99.*
 Προς ταῦτα συσελλε σεαυτην, *Ib. 484.*
 —Ὅτι συνεσαλμαι κακῶς. *Eur. Her. f. 1417.*
 ΣΥΝ. Ἐπαυσελλῶ, ἀνασελλῶ, κατασελλῶ,
 περισελλῶ, προσελλῶ, ὑποσελλῶ, σῆελλῶ, συ-
 σφιγῶ, περισφιγῶ, σφιγῶ, συντίθημι, σῆε-
 νω, συσενω, συναθεῶ, σῆυφω, συνελαυνω, συν-
 εργῶ, συνελκῶ, καταβαλλῶ, καταρασσω.
- Συσεναζῶ**. *Vid.* Συναλγεῶ; Συμπυεδεῶ.
 Ὡς συσεναζῆν γ' οἶδα γενναίως ριλοῖς. *Ib. I. 935.*
- Συσεφραῶ**
 Τας τρεῖς ἀθανάτους ευθὶ συνεσεφραν. *Ep. l. 7.*
- Συσημα**
 Και πάσα πηγῆ, χ' ὕδατος συσηματα. *Aesc.*
 Fr.
 ΣΥΝ. Συνδρομῆ, συνοδος, συλλογῆ, συγκο-
 μιδῆ, συναθροισις, συναρμογῆ, εφαρμογῆ, συμ-
 πιηξις, συγκρισις, συμφουσις, συμφυα, συνθε-
 σις—συσασις, οχλος, πλῆθος, σωρός.—χορος.
- Συσολεῶ, Συσολιζῶ**
 —Ἐπὶ τυμβῶν ἀγαλλματα συσολισαι, *Eur. Or.*
 1446.
 ΣΥΝ. Συσκευαζῶ, κατακόσμεω
- Συσερεφῶ**
 Συσερεφας και ξυγρογφυλιτας, *Ag. L. 974.*
 ΣΥΝ. Περῖσερεφῶ, συνελισσω, σῆρελλῶ, συ-
 ελλῶ.

Συσερογφυλιζῶ,

Συτρογυλιζω, Συτρογυλλω.
 Ούτας συτρογυλικά καξεκοκκίσα, Ath. 2.
 Ούτω συνετρογυλλεν ιταμῶς και ταχύ. Ib. 4.
 Συσφαζω, Συσφαζω. Vid. Συγκατακλινω.
 Και συσφαγνται, —Eur. I. T. 685.
 Συτχορος.
 —Η χῆς φιλε, συτχορε Νυμφῶν. Orph. H.
 Συφαρ
 Συφαρ θανῆται ποντιον φυγῶν σκεπας
 Κοραξ συν ὄπλοις—Lyc. 793
 S Y N. Δεληρίς, το τῶ σφεις δερμα —γεραν.
 γῆρας ανθρωπι
 Συφεις Poet. Συφεις, Συφίς.
 Εντοσθεν δ' αυλῆς συφεις δυσκαιδεκα ποιει
 Πλυσιον αλληλων ενας συσιν—Od. ξ 13.
 —Θυρας δ' αιεαγε συφειδ' Ib. κ. 389
 Στενοντες ατας εν σιφοῖσι φορβάδες. Lyc. 676.
 S Y N. Συφειῶν, χοιροκομιέν. συνων ευνή.
 Συφερβος. Vid. Συβατης.
 —Ως παιδα συφερβον. II. φ. 282.
 Συχῆς.
 Ὅσαι δ' επλευτην, υσιαν τ' εἶχον συχην. Ag.
 Pl. 754
 S Y N. Πολύς, θαμινός, θαμινός, ταρφῆς,
 ταρφῆς, αθροος, συνεχῆς, σιβαρδός, σιφρδός,
 αλλαταλληλος, αγχισητος, πυκνός.
 Συω, Συομαι.
 —Πῆχυν επιγραβδην βαλε χερδς
 Δεξιτερῆς, συτο δ' αἶμα κελαινεφες—II φ. 167.
 S Y N. Συω, σιω, κιω, ὄρωω —δωκω
 τρεχω. περινομαι.

Σ Φ

ΣΦΑΓΕΙΟΝ, Σφαγιον.
 Οἱ μιν σφαγιον εσέρων—Eur. El. 800.
 —Σιν παιδ' Αχιλῆ σφαγιον δεδαῖ. Eur.
 Hec. 108.
 S Y N. Τερῆον, θυσια, θυος
 ΕΡΙΤΗ Αἰμοβαφῆς, χειροδακτον.
 Σφαγεῖς.
 Ο μιν σφαγεῖς εσηκην ἡ τομωτατος, Soph. Aj.
 826.
 S Y N. ἀνευτής, ολετήρ, αναιρετής.
 Σφαγι
 Μεγανθῆν αἶμα ἀπ' οικιας σφαγιῆς. Ib. 931.
 S Y N. Σφαζις, απισφαζις, ὑπισφαζις, αυχε
 νισμός, φονευσις, σφαγιασμός, φως.—δερμ.—
 σφαζίς.
 ΕΡΙΤΗ. Αυτακίως, πολυθυτος, ανωσιος.

Σφαγίς.
 —Και τον λαιμοτομον σφαγίδα. Ep. I. 6.
 S Y N. Ξιφος—σφαγή.
 Σφαγιαζω, Σφαζω. Vid. Σφατῶ.
 Ησθην σερφω σφαγιαζομενω—Ag. Av. 571.
 Μῦλ' αδινά σφαζισι—Od. α. 92.
 Σφαγιασμός. Vid. Σφαγή.
 —Ου παλαιῶν πατρδς σφαγιασμῶν, Eur. El.
 200.
 Σφαδαζω.
 Συ δε σφαδαζεις, πῶλος ὡς ευφορβια. Soph. Tr.
 Ο δ' εσφαδαζειν, εκ εχων απαλλαγας. Ib.
 S Y N. Ανασφαδαζω, σπαομαι, δυσθανατω,
 χαλεπατω. βραζω, σφυζω. δυσφορῶ, δρασσω.
 —δουρῶμαι, συγκλονῶμαι, παραφερομαι, ὑπο
 φερομαι, ὑπολισθαῖνω, ὑποσκειλιζομαι, διασθο
 μαι, ασατω διαπορῶ φροντιζω σπενδῶ.
 Σφαῖρα.
 Σφαῖραν επειτ' ερριφε μετ' αμφιπολον βασιλευα.
 Od. ζ. 115.
 S Y N. Σφαιρῶμα.—παλλα.—(εικῶν κοσμη.—
 τυπος αἰθῆρος. Nonn.)
 ΕΡΙΤΗ Αειδιητος, ακηρατος, ευκυκλος,
 ευσημος, ευκροταλος, ετροχαλος, νοερα, περι
 γῆς, ποικιλονωτος, τροχοεσσα.
 Σφαιρη αθυρσειν περιγηῆ, την μεν εσητα
 Αλλη επ' αλλης δεχεται και εσ αερα περιπει
 τῶ μεταχρουῖνη ἡ δ' εποτε
 Πιλυται εδῆ. Ag.
 Οἱ δ' ἐπὶ ἔν σφαιραν καλῶν μετὰ χερσῶν ἐλοῖτο,
 Πορφυρενη, την σφην Πελυτος ποιησε δαιφρων,
 Την ἑτερος ριπασκε ποτι νεφεα σκιοεντα,
 Ἰδνωθης οπισω' ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς ἀερεθῆς
 Ρηιδίως μεθελεσκε, παρος ποσιν ἔδας ἰκεσθαι.
 Hom.
 Σοι μεν αγρωος Αποιον τροχιαῖν
 Σφαιρα κυλιθῆ. Synef.
 Σφαιρηδῶν.
 Η κε δῆ μιν σφαιρηδῶν ἐλιξαμενος δι' ὀμιλε. II.
 v. 204.
 S Y N. Σφαιρικῶς, κυκλοτερως, κυκλωσε, κυ
 κληδῶν, σπερηδῶν.
 Σφαιρω.
 Στιθια δ' εσφαιρωτο πελωρια, —Theoc. 22. 46.
 Σφαιρωτής.
 Κλενω σφαιρωτας αερων. Synef. 5.
 Σφακελος.
 Κατὰ γ' ευκεφαλον σπιδῶ σφακελος. Eur. Hipp.
 1353.
 Ἐπὶ μ' αὖ σφακελος και φρενοπληγῆς
 Μανιας θαλπεισι, Aesc. Pr. 877.

SYN. Σπασμός, σήψις παθός τῆ ἐγκεφαλή.—
συσροφή.—σφακός. σφακελισμός, ασβεβολισμός.

Σφακός, προ Ελελίσφακος.

—Κεδρίδας, ἀνήθην, σφακίν. *Ar. Th.* 493.

Σφαλερός.

Πλῆς σφαλερός το ζῆν—*Stob.* 96.

Καίτοι σμικρὴ μεγάλων χάρις,

Σφαλερὸν πυργε ρῦμα πλεονταί. *Soph. Aj.* 159.

SYN. Ἐπισφαλῆς, ἀκροσφαλῆς, παρασφαλῆς,
αρισφαλῆς, ἀσθενής, ολισθηρὸς, ἀβεβαιος, ἀπα-
τηλὸς, ἀτακτῆρὸς.

Σφαλλῶ, Σφαλλομαι.

—Οὐδ' ἀρα μιν σφῆλεν βελος Ἀντινοοιο. *Od.* p.
464.

—Οὐ τι μὴ σφαλλῶ γ' ἐν σοί ποτε. *Soph. Tr.*
630.

SYN. Ἀποσφαλλῶ, διασφαλλῶ, ἐπισφαλλῶ,
παρασφαλλῶ, σφαιρίζω, σκελιζῶ, ὑποσκελιζῶ,
καταβαλλῶ, παρακρηνομαι, σαλευῶ, πῆλαι-
κλιῶ, κατεδιζῶ. πλαναῶ, διαμαρτανά, ἀπο-
τυγχανῶ—ολισθαίνω.—εὐθα καὶ εὐθα καταρ-
ρῆεν ἰχθία πείθης.

Σφαλμα.

Κλεψίας τὰ πρόσθε σφαλματ' ἐξέδου δίκης. *Eur.*
Supp. 416.

SYN. Πέσις, ολισθημα, πεισημα, ἀλιθημα,
ἀμαρτημα, δυστυχία. φθισιά. προσπῆλαισμα,
προσκηρσις.

Σφαλτης.

Σφαλτην ἀνευαζόντες—*Lyc.* 207.

SYN. Πτερνιστής.

Σφαραγῶ, Σφαραγομαι.

—Σφαραγεύντο δὲ οἱ πυρὶ ριζαί. *Od.* i. 390.

Οὐβάτα δὲ σφαραγεύντο.—*Ib.* 440.

SYN. Βρυχῶ, λιγῶ, σμαραγῶ, δεπῶ.
βρονταῶ.

Σφαραγιζῶ.

Συν δ' ἀνέμοιο ἐνοσίν τε κοινὴν τε ἐσφαραγιζόν.
Hes. θ. 706.

Σφατῶ.

Ὁ δ' ἀντι τῆ σῦ σωματος σφατῆσεται. *Eur.*
Andr. 315.

SYN. Σφαζῶ, σφαμαζομαι, ἀποσφατῶ,
διασφατῶ, ἐπισφατῶ, κατασφατῶ, σπνευῶ,
αυχενίζῶ θρω.

Σφειδανός. (Σφειδανόν. *Adv.*)

Ἀτρείδης δ' ἐπέτο σφειδανόν Δαναοῖσι κελευόν.
Il. λ. 165.

SYN. Σφειδρός, δεινός, συντονος, δριμύς, χα-
λεπός, ἐπισπερχής, σφειρός, ἰσχυρός.—σφειδρόν,
καταπληκτικόν.

Σφείλας.

Ὡς ἀρα φωνήσας, σφείλας εἶλετο.—*Od.* σ. 393.

Πολλὰ οἱ ἀμφὶ κερὶ σφείλα ἀνδρῶν ἐν παλα-
μαῶν, *Ib.* ρ. 231.

SYN. Τροποδίου, ἐντιναγμα, βλήμα. θρο-
νίου, δριμύς, σκολυθριον.

ΕΡΙΤΗ. Χθαμαλόν.

Σφειδαμίνος.

Ἀτρεαμονες.—σφειδαμίνιοι. *Ar. A.* 180.

SYN. Ἰσχυρός, σφειρός.—σφεινίνος.

Σφειδοναῶ,

(Κορυνή)—διαφέρειν ἐσφειδοναί. *Eur. Supp.* 715.

SYN. Σφειδοστέω, ἐκσφειδοναῶ, σφειδοσίζω,
ἀποσφειδοναῶ, ἀπορριπῶ.

Σφειδοση

Σφειδοση, ἢν ἀρα οἱ θεραπῶν εχε—*Il.* γ. 600.

SYN. Χερμασίη. ὄπλον ἐπιβόλον. λιθοβόλον
μηχανήμα.

Σφειτερός.

Ἄσυ ποτὶ σφειτερον ἐρευνη.—*Il.* ρ. 287.

SYN. Σφωίτερος, ὑμετερος.

Σφικιά.

Το γὰρ γεροντων ἐσθ' ὁμοιον σφικιά. *Ar. V.*
224.

Σφικίσκος.

Μεγαν λαβίντες ἡμμένον σφικίσκον.—*Ib. Pl.*
301.

ΕΧΡ. Ὠνυμμένον ξυλον. σφηνარიον.

Σφικῶ.

Πλοχμοί δ' οἱ χρυσῶ καὶ ἀργυρῶ ἐσφικηκτο.
Il. ρ. 52.

SYN. Ἐνσφικῶ, κατασφικῶ, δειῶ, σφικῶ,
γομφῶ.

Σφικωδής.

Παρ ἐμοί δ' ἰσχυροὶ καὶ σφικωδεις.—*Ar. Pl.*
561.

SYN. Δεπῆς, λαγαρός, πικρὸς, σκληρὸς.

Σφικωμα

Ὀμῶς δ' ὅτι το σφικωμ' εχει πονον πολύν.
Pl. 1215.

SYN. Πλεγμα, τιλμα. ματός—τοπος περι-
κεφαλαιας, ὅπερ τα σφειρά δέδεται.

Σφίλας.

Τίος δὲ Σφίλοιο καλεσκετο Βεκολίδαιο
338.

Σφῆν.

Ὡς δ' ὅτ' ἀν ἀπρόφατος ἰσὸν νεδός—

—θῶν ἀνεμοιο καταίξ

Αὐτοῖσι σφινεσσιν ὕπ' ἐκ προτονον ἐρυσση
Ar. i. 1204.

SYN. Γομφος, ἐπισχιδίου. ἦλος.

ΕΡΙΤΗ. Ἀδαμαντίνος.

Σφινωμα.

Καὶ καρτα φριξας ευλοφῶ σφινωματι. *Soph.*
(ἀν, σφικωματι?)

Σφιξ.

Οι δ' ἄτε σφίκες μεσον αἰόλοι.—Π. μ. 167.

S Y N. Ανθρηνη.

E P I T H. Αργαλέος, διαφιδός, εινοδίου, λευγαλέος, ολόδος, οξυκαρδίου, πικρός.

Σφριγώ

Και ποδας σφριγῶν κατά γαστέρος.—Hom B. 70.

S Y N. Αποσφριγῶ, διασφριγῶ, επισφριγῶ, περισφριγῶ, επιθλιῶ, συμπιλεῶ, σφύω, σφικῶ, πιεζῶ, δρεπῶ, ξυῶ. επιφανῶ. συελλῶ. συμπλεκῶμαι, συνερῶ.

Σφιγῆ

Σφιγῆς ὁς μόνος κατεσχόν

Τῆς μαιφονε κρατη. Eur. Ph 1789:

E P I T H. Αργίας, ασφμαντός, ποικιλοδός, δυσξυνοτος, κελαινή, σφῆ, μαιφονος, εμοσιτος, πολυφθόρος.

H δ' ἀρα Σφισγ' ὀλοῖν τεκῆ Καδμειοῖσιν ὀλεθρον. Hes.

—Ταν γαμψωνυχα παρθενον χρησμοιδον.

Ραυλιδός κταν.—σφισγῶ κρεα—S. ph.

Μηδὲ τὸ παρθενιον σφισγῶν, κρειον τερας ελθεῖν Πενθεα γαμψῆ, Σφισγῶς, αμυστοταταισι συνῶδαις. Α ποτε Καδμογενῆ τετραβαμοτι εν χαλαῖσι, Τειχῆσι χριμηπρωμεια, φρεν αιθιρος εις αβατον φως

Γεναν, τὰν ὁ κατὰ χθονὸς Αιδας

Καδμειοις επιπεμπει. Eur. Ph 823:

Εβας.—Γῆς λοχυνμα, νερτερν τ' εχιδνας,

Καρμειαν αρπαγῆ,

Πολυσονος, πολυμοχθος,

Μιξοπαρθενον, ἴδιον τερας,

Φοιτάσι πτεροῖς, χαλαῖσί τ' αμισιτοῖς. κ λ.

Ib. 1042.

Σφογῆς. Vid. Σπυγῆς.

Σφοδρός.—Σφοδρα, Σφοδρῶς.

Και σφοδρα πεθε. Soph. Aj 150:

Αλλὰ μαλα σφοδρῶς ελααν.—Π. μ. 124.

S Y N. Δεινός, χαλεπός, δριμύς, σφεδανός, θυριος, ισχυρός, βίαιος, λαμπρός. ευτονος. σφισαρός. πολυδαπανος. επακτός.—δριμειως, ισχυράς, δεινῶς, βιαιως, λαβρως, οξεως. αγαν, λιαν, πανν.

Σφοδρότης.

—Η σφοδρότης δε θηρός.—Ath. 12.

S Y N. Δεινότης, λαβρότης.

Σφοδρυναι, Σφοδρυνομαι.

Αταρ σφοδρυνη γ' ασθνει σοφισματι. Aesc. P. 1010.

S Y N. Κομπαζομαι, επαιρομαι.

Σφονδυλη, Σποιδυλη.

Ως ἡ σφονδυλη φινυγσα πονηροτατον βδᾶ. Ag. Pa. 1077.

S Y N. Σιλοφ. γαλή.

Σφονδύλος, Σπονδύλος.

Σφονδύλοις τ' ενηρομοσεν. Eur. Ph. 1435.

Σφονδυλοδμητος, Σφονδυλοεις.

Σφονδυλοδμητω ηηματι νηχομενον. Ep. 1. 6.

Σφονδυλοεντα τραχιλον.—Man. 1. 319.

Σφραγιζω.

Και ταῦτα παλιν γραμματα συγχῆς,

Και σφραγιζεις, λυεις τ' οπισω. Eur. I. A. 38.

S Y N. Αποσφραγιζω, εισφραγιζω, επισφραγιζω, κατασφραγιζω, επισφμαινω, κατασφμαινω, παρασφμαινομαι, σφμαινω.

Σφραγιδίου,

—Θεριπιδες' εχεν σφραγιδια. Ag. Th. 434.

Σφραγις.

Κυρνε, σοριζομενω μεν εμοι σφρηγῆς επικεισθω

Τοῖσδ' επεσιν.—Theog. 19.

—Τηνδε προσβλεψασά με

Σφραγῖδα πατρός.—Soph. El. 1233.

S Y N. Σφμαιτρον, σφμειον.—σφραγῖδος ἕρως. Soph.

Σφραγιος. Vid. Νηρηίδες.

Σφριγω.

—Ευτοματῆ γαρ και σφριγᾶ. Ag. N. 797.

Χῆρος επερωσαντο περι σθνεῖ σφριγωσαι. Ap. 3. 1257.

S Y N. Επισφριγω, αιμαζω, ανθω, ζεω, αυξομαι, νεαζω, βραζω, περιτεινω, ευσωμαζω, ευτονω, σκιρταω, σφυζω, ακολασαινω.

Σφυζω.

Φασῶ τὰν κεφειλαν και τὰς ποδας αμφοτερος μεν φυσδεν, ὡς ανιαθῆ.—Theoc. 11. 71.

S Y N. Σπαιρω, απασπαιρω, σφραδαζω, πηδω, επειγω. αλγω, ανιαομαι.

Σφυρα.

—Την οἴγε σιδηρεως ελασκῶν

Σφρησιν μαλεροιο πυρὸς ζεισαν αυτμην. Ap. 1. 734.

S Y N. Αἶρα, κετρα, ραισῆς, τυπᾶς.

E P I T H. Δεριτυπῆς, αλεισιβολος.

Σφυράς.

—Σφυραδων αποκνισματα. Ag. Pa. 791.

E X P. Τα των αιγων ἡ προβατων αποπατηματα.

Σφυρηλατος.

—Σφυρηλατος οἶα Κολοσσός Theoc. 22. 47.

S Y N. Στερέως.

Σφυρῶν.

Δησαμενός τελαμῶνι παρὰ σφυρῶν αμφοῖ τενοῖτας. II p 290.

—H δὲ σφυρὰ κάλ' ὑπενερθεν. II. δ. 147.

Οινηρης Δισβοιο παρὰ σφυρων.—Ep. 1. 3:

S Y N.

Σ Χ

SYN. Ταρσός, πέλμα—τῶν ὀρν̄ν το ἐπιπέ-
δου, καὶ κατώτατον.
ΕΡΙΤΗ. Δυσνηπίου, ροδόειδής.

Σ Χ

ΣΧΑΔΩΝ.

Πλήρες δε σχαδων.—Theoc. i. 147.
E X P. Τα εκ τῶν κηφιναν κηρια.
Σχαζω, Σχαζομαι, Σχασω.
—Και σχασας την φροντίδα, Ag. N. 738.
Σχασαμινος την ἰππικίην. Ib 107.
Σχασον δε δεινὸν ὄμμα, καὶ θυμὸν παρὰς—Eur.
Ph. 467.
SYN. Αποσχαζω, επισχαζω, κατασχαζω,
παρασχαζω, αμυσσω, αποσχαρασσω, εντεμνω,
κατακοπίω,—επισχω, καταπαυω, μεταβαλλω,
ανημι, χαλαω καταγω.

Σχεδια.

Αλλ' αγε, δειρατα μακρὰ ταμὰν, ἀρμολεο χαλ-
κῶ
Ευρεην σχεδιην.—Od. ε. 163.
SYN. Ναυς (ακατασκευαστος.)
ΕΡΙΤΗ. Ηλιεατος, λινοδεσμος, πολυδεσ-
μος.
Τας ποντοπορος δ' εσχε σχεδιας
Λαιψή πρότονοις επερειδομενας. Eur.
Σχεδιην, Σχεδοθεν, Σχεδόν.
Τυψον δε σχεδιην.—Il. ε. 830.
—Σχεδοθεν δ' εἰ ἦεν ὀλεθρος. Il. π. 800.
Οἱ δ' ὅτε δη σχεδὸν ἦσαν ἐπ' αλληλοισιν ἰόντες.
Il. γ. 15.
SYN. Πλησιον, εἰς γυς, συνεχγυς, συσαδν,
πελας, αυτοσχεδιην. παραλίγον, παραμικρὸν.
βαδην.

Σχεδῖος.

—Σχεδῖον μεγαθυμον Ἰοιτε ἰδὸν
Φοινικῶν οὐχ' αρισον, ὃς εν κλειτῶ Πανοπήϊ
Οικία ναιτασσε, πολέσσ' ἀνδρασιν ανασσω.
Il. ρ. 306.

Σχεῖω.

Η, καὶ ἐπ' ἀργυρει κωπή σχεθε χεῖρα βαρεῖαν.
Il. α. 219.
SYN. Εχω, σχειω, ισχω, κατεχω, επεχω,
επίβαλλω.

Σχελῖς.

Αλλὰ σχελιδας εδηδωκως.—Ag. Eq. 361.
E X P. Βοδς πλεῦρα.—τα πλευρικά.

Σχερία.

—Σχεριην, ὅθι Φαιίκες γεγαασιν. Od. ν. 160.
ΕΡΙΤΗ. Εριβωλος, εργατηρή.

Σ Χ

Σχεσις.

Ουκ ὀπλων σχεσιν Μωμητός—Aesc. S. T. 513.
SYN. Διαθεσις, σχῆμα, ἔξις, συνεχσια,
τοις, συναρτα, ὀσμύ.

Σχετηριον.

Αλλ' ἠδὲ λιμὲν καὶ τόδε σχετηριον. Eur. Cys.
135.

SYN. Διασχετικὸν, αποπαυσικὸν, κλητη-
ριον.

Σχετλιαζω.

Ου δ' εἰ σχετλιαζεν, καὶ βοῶν πρην αν μαθης.
Ag. Pl. 476.

SYN. Δεινολογῆμαι, δυσχεραίνω, ταλαπίζω,
αποδυρομαι, δυσφορεω, βλατομηω.

Σχετλιοτεκνος. Vid Δυσπαις.

Σχετλιος.

Σχετλιος, εβριμοεργός, ὃς εκ εθει' αἰσυλα ρεζων.
Il. ε. 403.

SYN. Ατυχής, ἀπορος, δεινοπαθής, επαχ-
θής, τλημων, ὀδυνηρός, σκληρὸς, αμυλικος, επ-
αχθής, χαλεπός, ἀδικος, πομπός, αγναμων,
δυστυχής, μοχληρός, ἀτοπος.

Σχειω. (inuf) Vid Σχεῖω.

Η ρ' ετι πε σχησεσι πελωριον Εκτορ' Αχαιοί; Il.
λ. 819.

Νῆσονες Αιαινη σχησεις ευεργέα νῆα. Od. λ.
70.

Εκτορα καὶ μεμαῶτα μαχης σχησεσθαι οἶω. Il.
ι. 651.

Σχημα.

Ἰππαμεδοντος σχῆμα καὶ μεγας τυπος. Aesc.
S. T. 494.

Ασιατιδος γῆς σχῆμα.—Eur. Andr. i.

—Ἵπο των σχηματων. Ib. Cycl.

SYN. Τυπος, μορφή, χαρακίηρ, ὑποκρισις,
προσωπον, κάλλος, δόξα, αξίωμα, ευπρεπεια,
κοσμος, σχεσις, σχηματισμός. ἔδος, προσχη-
μα, μνη, σχηματισις, κομπος, πλάσμα—
—ορχησις.

ΕΡΙΤΗ. Ευγενές, σεμνὸν, ογκῶδες, φαι-
λὸν, συμφανον.

Σχηματιζω. Σχηματιζομαι.

Αλλ' εγωγ' ε σχηματιζεν
Βελομ', αλλ' ὑφ' ἠδονῆς. Ag. Pa. 323.

Εσχηματισαι δ' ἀσπίς ε μικρὸν τροπον. Aesc.
S. T. 471.

Λαμπρῶ κατοπίρω σχηματιζεται κομη, Eur.
M. 1161.

SYN. Διασχηματιζω, συσχηματιζω, σχη-
ματοποιῶ, πλάσσω, συντασσομαι, προσποι-
ομαι, μίμνω, διαμορφω, κατακοσμεω, τυπω,
εντυπω, ὑποτυπω, υποκρινομαι, φανταζο-
μαι.

Σχηζω.

Σχιζα.

Και τα μεν αρ σχιζοσιν αφυλλοισιν κατακαιον.
 Η 6. 425.

SYN. Σχιδαξ, σχιδος, —λαμπας. Hes.

Σχισμός.

Εμοί δε μιμησι σχισμὸς ἀμφικει δαρί. Aesc.
 Ag. 1158.

SYN. Σχισμα, σχισμή, σχισις, διασχι-
 σις, διχοστασια, διαχωρισις, διασπασμός, σπα-
 ραγμός, ρήγμα.

Σχιζω.

—Οπως δρύν ύλοτομοί,

Σχιζοσι παρα φωνη πελεκει. Soph. El. 99.

SYN. Ανασχιζω, αποσχιζω, διασχιζω,
 κατασχιζω, εκσχιζω, ενγυνω, διαρρηγνυμι,
 διατμηγω, διατμησω, τεμνω, κοπήω, δια-
 τεμνω, διαλοτήω.

Σχίσις.

Σχίσιον ει αρχαιαν καταδύς, επιχωριον ερνος.
 Theoc. 26. 11.

SYN. Σχιλλα.

EPITH. Ήδθα.

Σχισός.

—Τακίδος σχισός δδθ. Eur. Ph. 38.

Σχοινιον, Σχοίσις. Vid. Σπαρτιον.

Το σχοινιον φευγσει το ρεμιλιτωμένον, Ag. A.
 22

—Ηπτεν απ' αυτών.

Ταν λεπλάν σχοινίδα' βροχον δ' εμβαλλε τρα-
 χηλω. Theoc. 23. 51.

Σχοινις, Σχοινίτις, Σχοινίς, Σχοινωδης.

—Σχοινις δ' εν τευχеси. Eur. Cyc. 208.

Αλλ' εθαν' εν καλυβη σχοινιτιδι.—Er. 1. 3.

Σχοινίδι (δεα) μισοφθαρτον.—Lyc. 832.

—Επι σχοινωδεσιν οχθαις. Nic.

SYN. Σχοινις.

Σχοινοβατις.

Σχοινοβατας τευχη, κλοβαμινας, ύψιθεν εις
 γην

Γειτλη θακατοιο καταρριπτήντας εκι τδς,

Ων ο πορος μορος εσιν, επίν εις σφαλματα νευση
 Men. 4. 287.

Κλοβατιν σχοινον, ιδε περοφητον εθηκεν,

Ικαρον αιθεριον, πηριων διχα, και διχα κηρῶ.
 Ib. 5. 146.

Σχοίσις.

Σχοίσις τε, Σκῶλις τε.—Η 6. 497.

Σχοίσις.

—Και ακόντισεν οξεί σχοινω. Hom. B. 252.

EPITH. Κόιλος, ελαιωτροφος.

Σχοινοτενός.

—Και δισσας σχοινοτενῆς σπυρίδας. Ep. 1. 6.

Σχολαζω.

Συ δε σχολαζεις, ὡσε δαυμαζεν εμέ. Eur.
 Hec. 729.

SYN. Αποσχολαζω, βραδυνα, ραθυμω, ρα-
 διαργω, καταργω, νωθρευομαι, πρσεχω. σχο-
 λην αγα, εχω.

Σχολη, (σχολή adv.)

Αλλως και σχολη εσι.—Theoc. 21. 34.

Τοιαυθ' ελισσών, ηνυτον σχολῆ βραδύς. Soph.
 An. 238.

—Και σχολή τερπνον κακόν. Eur. Hipp. 384.

SYN. Απραγμοσυνη, ανεσις. αδεια. Διατριβή.
 —σχολαιος, βραδέως, αργώς, μελειον.

Σχολύ.

Τυνη δ' ιρά, σχολός, αγοράς, Αυγεσε, συν-
 αυεις. Er.

Νυν δ' εσθ' ο τλημων εν τίνι σχολῆ κακῶ; Soph.
 Oed. T. 1309.

SYN. Γυμνασιον, ενθητηριον, διδασκαλείον,
 παιδαγωγών, παιδοτριβειον, σχολασηριον,
 φροντισηριον, παιδευτηριον, συμφοιτησις, περι-
 πατος, διατριβή.

ΣΩΖΩ, Σωζομαι. Vid. Σωω.

Σπερμα πυρός σωζων.—Od. ε. 490.

—Εσωζετ' αν

Την ευλαθειαν, ὡσπερ εχι σωζεται. Soph. El.
 1000.

Σωκτω.

Ως μητε σωκῆν, μητε μ' ακλαινεν βασιν. Aesc.
 Eum. 36.

Μηνι γαρ αγεν εκετι σωκῶ

Λυπης αντιρροπον αχθος. Soph. El. 118.

SYN. Ισχυω, δυναμαι (φερειν) κηφιζω,
 σωζω.

Σωκος.

—Σωκοιο δαιφρονος οβριμον εγγος. Η. λ. 456.

Ω Σῶχ', Ιππασε με δαιφρονος.—Ib. 450.

Σωκρατω.

Ελομων, επεινων, ερρυπων, εσωκρατω. Ag. Av.
 1282.

Σωκρατικός.

Σωκράτης, ταν μορσαν απομαξας, αιδ' ενι κηρῶ
 Και ψυχαν εδαις Σωκρατικῶν βαλειν. Ep. 5.

Σωκρατις.

Σόφης Σοφοκλῆς' σοφωτερος δ' Ευριπιδῆς'

Ανδρῶν δε παντων Σωκρατις σοφωτατος. Pyth.
 Or.

Εκ δ' ἀρὰ τῶν ἀπεκλίνε λιθοζῶος, ἐνομόλοισ' ἤχης,
 Ἑλλήνων ἐπαιδὸς, ἀκριβολογῶς ἀποφίνας,
 Μυκτῆρ, ρητορικῆτος, ὑπατῆκος, ἐρωρευτῆς.
 Laeg. l. 2.

Ο Μήλιος.—ο κακοδαίμων Σακρατῆς. Ag.
 Σακρατῆιδιον. Ag. N. 223.

Σῶμα.
 Σῶμα δε οἰκᾶδ' ἐμὸν δομεναὶ παλιν.—Il. η. 79.
 Ἰω γοναί—σωμάτων μοι φιλτατων.—Soph. El.
 1246.

SYN. Δεμας, χρώς.—ἀνδραποδον, κῆῆμα.—
 ἀνθρώπος.
 ΕΡΙΤΗ. Ἀερόν, ἀργαλέον, γηγενές, εὐτο-
 τον, ρακῶδες, πονηρον, πελωρον, σκιοειδές.
 Σῆμα τῆς ψυχῆς, Plat. Nos ζῶφος. Naz.
 Γυῖα θνατά.—Μοίρας ὑλαία μετρα.—ὑλαῖον
 νεφος. Synef.

Σωματοφορβος.—Σωματοφρενητήρ.
 Σωματοφρενητῆρας, ἰδ' ἐμπάλι σωματοφορβος.
 Man. 4. 232.

Σωματοφθορα.
 Πολλὴ γὰρ αἰδῶς σωματοφθορον ποσὶν
 ἔθειροντα πλεῖτον ἀργυρωμητῆς θ' ὑφάς. Aesc.
 Ag. 957.

SYN. Διακναῖω, παραφθέρω.
 Σῶος, Σῶς. Vid. Σοος.
 —Νῦν τοι σῶς αἰπὺς ολεθρος. Il. ν. 773.
 Οὐνεκα οἱ σῶς εἰσσί.—Od. ο. 42.

Σωπολις.
 Παῖδα Διοκλεῖδ' εἰς Σωπολιν ἐσενομεν. Call. Ep.
 22.

Σωρακος.
 Σταμνοὶ τε μελιτός, σωρακοὶ τε Φοινικων. Ep.
 Suid.

SYN. Καλαθος, κυρτη, ταλαρος.
 Σωρίτις. Vid. Δημητηρ.

Σωρεω.
 —Ἄλλον ἐπ' ἄλλω
 Σωρευεν αἰεὶ πλεῖτον ἐπειγόμενος. Ep.

SYN. Ἐκσωρευω, ἐπισωρευω, κατασωρευω,
 περισωρευω, συσωρευω, συναθροίζω, ἐπιτιθῆμι,
 συνεπιτιθῆμι, νῆω, νῆσω, ἐπισοιβάζω, χωννεω,
 προσεπιμετρεω, σαρόν, συναγα.

Σωρός.
 —Ὅτε τ' ἰδρις σωρόν ἀμᾶται. Hef. e. 776.
 SYN. Σωρεα, σωρευμα, σαγμα, ἐπιβλημα,
 ἐπιθῆκη, ογκος, δῖν, μηρυμα.

Σωσανδρος.
 Σωσανδρε κρυφῆς ἰσορ ἀκεσορῆς. Ep. l. 4.

Σωσιανερα. Vid. Θαλασσα.

Σωσιπολις.
 Ὑποσενὸν μὲν τ' ἀν' ὁ θρανιτῆς λέως,
 Ο σωσιπολις.—Ag. A. 162.
 SYN. Πολισσοος.

Σωσέον,
 —Ἀθλιως δε σωσέον. Eur. Herc. f.

Σωσρον.
 Σῶσρα δ' ἔωθεν εἴθε θεοῖς.—Ep. l. 1.

Σωτερα,
 Θηλειαν σωτερα, μονη φιλοκαίς ἀγανοφρον.
 Orph. H.
 SYN. Σωσική, φυλακίς.

Σωτῆρ.
 —Σωτῆρά τε νῆων. Hom. XXI. 5.
 SYN. Σαωτῆρ, ρυσης, σωτηριος, σωστικός, φυ-
 λαξ.

Σωτηρια.
 Ἡπερ μεγιστη γινεται σωτηρια,
 Ο ταν γυνὴ προς ἀνδρα μη διχοσατῆ. Eur. M.
 14.

SYN. Φυλακή, διατηρησις, συντηρησις, φασ.
 ΕΡΙΤΗ. Νικηφόρος.
 Ἐκγεγαυῖα θεῶ σωτηρια κρानοπεμπτος. Dolfc.

Σωτηριος.
 Ω φυσίς, ἐν ἀνθρωποισιν ὡς μεγ' εἰ κακόν,
 Σωτηριον τε τοῖς. καλῶς κεικῆμενοις. Eur. Or.
 127.

SYN. Σωτηριαδης, ὕγιενός, θεραπευτικός.
 Σωφρονω.
 Ἡμεῖς δε σῶς κ γνωσομεσθα σωφρονεῖν; Soph.
 Aj. 686.

SYN. Σαοφρονω, μετριοφρονω.—νῆν εχω.—
 σωφρον, σοφος, φρονιμος, εὐασθητος, κοσμιος,
 κ. λ. εἰμι.—καλῶς λεγειν.

Σωφρονίζω.
 —Οὐδ' εἰ αἱ τυχαὶ, τεκνον;
 Σεσωφρονικασιν.—Eur. Tro. 350.
 Ἀμπνοας δ' κ σωφρονίζε, —Ib. Her. f. 869.

SYN. Εὐθυνω, δίδυνω.—σοφω, σοφίζω,
 παιδεω, ἐπανορθω, φρονω.—πυκινφρονα τευ-
 χω—ἀνανηφω
 Σοφίας ανοιγε φεγξος. Synef.

Σωφρονισμα.
 Καὶ ταῦτα μὲν γραψεσθε προς γεγραμμενοις,
 Πολλοισιν ἀλλοις σωφρονισμασιν πατρός. Aesc.
 Supp. 999.

SYN. Παραγγελμα, παραινετις, νεθεσια.

Σωφροσυνη.
 Οὐδ' ἐ σωφροσυνην μὲν εχοις Ραδαμανθυος αὐτῶ,
 Theog. 701.
 SYN. Σαοφροσυνη, ἐπιφροσυνη, σωφρονισμός,
 σοφια, κοσμιότης, εὐτελεια, αἰδῶς, ἀγνεα.—
 το σωφρονεῖν.—το σῶφρον, Eur. Or. 501.

ΕΡΙΤΗ. Ἀγνή, ἀρίζηλος, κλενή, κεροτρόφος.
 —Καθαρεῖς ἀνθήμα σωφροσυνης. Cug.

Στεργοὶ δε με σωφροσυνα,
 Δωρημα καλλισον θεῶν. Eur.

T A

Σωφρονικῶς, Σωφρονως, Σεσωφρονισμενος.
 Οτι σωφρονικῶς, κικ ἀροντῶς.—Αγ. Εἰ. 542.
 —Ὡς ἐδὲν λεγῆι, το σωφρονως τραφηναι. Ib. 333.
 —Και σεσωφρονισμενος. Aesc. Supp. 732.
 S Y N. Συμμετρως, μετριπαθῶς, εγκρατῶς,
 κοσμικως.
 Σωφρων.
 Σωφρονα θυμὸν ἐχων ἐκτὸς ἀτασθαλιης. Theog.
 752.
 Ὡς ἀτρεμαια κεντρα
 Και σωφρονα πωλοισ μεταφέρων. Eur. Ph. 184.

T A

SYN. Σαοφρων, δαιφρων, εμφρων, φρονιμος,
 εννης, φρενηνης, νενεχῆς, κοσμικος, εγκρατῆς, ἀγ-
 ρὸς, μετριος, επιεικῆς, ευτακτος. σπεδαίος.
 Σωω.
 —Ο οἱ μαλα πολλὰ κῆς ὑδν
 Τειρονον σωεσκον ὑπ' Ευρουσθῆος αειθλων. II. 3.
 363.
 S Y N. Σαω, σαω, σωζω, σαωζω, ανασωζω,
 διασωζω, διασωζομαι, εκσωζω, ρυω, ερυω, ρυο-
 μαι, ερυομαι, τηρεω, φυλατῶ. λυτρωω.

T A

ΤΑΓΕΩ, Ταγεω.
 —Πασης Ασιδῶς—ταγεῖν—Aesc. P. 766.
 —Αριστος ανδρας εκκριτης πολεως
 Πυλων ἐπ' ἐξοδοισι ταγευσαι ταχος. Ib. S. T.
 58
 S Y N. Τασσω (ὡς ταγός)
 Ταγῶ.
 Ευμοφρονα ταγῶν. Ib. Ag. 111.
 S Y N. Αρχῆ, ἡγεσια, ηγεμονεια, ηγεμονικὸν,
 ταγεια—ταξις.
 Ταγνον.
 Το μεν ταγνον τευθιδων εφεσῆναι σιζον.—Αγ.
 Εἰ. 925.
 S Y N. Τηγανον, ηγανον, τηγανιον.
 Ταγνησιδς.
 —Ταγανισῆ Σηπια. Eubul.
 Ταγός, Ταγῆχος.
 Ἀρ' οἴσθα ταγός οντας, ἃ ἔν λεγῆς, λεγων;
 Soph. An. 1069.
 —Θρασύς ταγῆχος ὡς ανηρ, Aesc. Eum. 296.
 S Y N. Αγός, ἡγεμὼν, αρχηγός.
 Ταγυρι
 Και μην μαθοντι μηδὲ ταγυρι μισικῶς. Suid.
 E X P. Ελαχισιον, βραχυτατον.
 Ταϊναρος.
 Πάρ δε Λακωνίδα γατῆαν ἀλισταφρονον ποιοιθερον
 Ἰξον, και χῶρον, τερφιμεροτς πελλιο,
 Ταϊναρον, ενθα τε μῆλα βαθυτριχα βοσκεται αει
 Ἡελιοιο ανακτος, εχει δ' επιτερπεια χῶρον. Hom.
 A. 412.
 ΕΡΙΤΗ. Ηγεμοις, ακρα, ἱερά.
 —Ταϊναρ δια σιομα
 Βεθικῆ ες ἀδρα.—Eur.
 Ταϊνα (ιχθυος)
 —Ταϊναι λεπῆαι μεν, ἀδῆναι.—Ath. 7.

T A

Ταινία.
 Και ταινι δε μασῶν. Anac. 20. 13.
 S Y N. Ζωνη, σιφρανη, σιεμμα, διαδημα,
 κοσμος.
 Ταινοπωλις.
 Μητηρ τις αυτῶ Θρατῆα ταινοπωλις ἦν. Ath.
 1. 7.
 Ταινωω.
 Νικησαντα ταινεισθαι. Ag. R. 396.
 S Y N. Καταταινωω, σιφρανωω, περιηλεω, συ-
 σφιγῶ, κοσμεω.
 Τακερός
 Τακερός Ερωσ. Anac. 147.
 Η τακεραῖς λευσοσσα κοραις—Ερ. 1. 1.
 S Y N. Απαλός, ἀξερός, τρυφερός.—Τετικῶς;
 τηλῆς. οικῆρος.
 Τακεροχρωσ, —Θρειμμων. Ath.
 Τακτός.
 Δελω τακτὰ νεμοις, ἵνα τοι καταθυμῖος εἴη;
 Phocyl. 211.
 S Y N. Διατακτος, τακτικὸς, ἀρισμένος.
 Ταλαεργός
 Ημιονοι ταλαεργὸν αγων—II. ψ. 654.
 S Y N. Τλησιπνονος, τληπαθῆς, εμπνονος, φρε-
 πνονος, πολυμοχθος, ταλασιφορον.
 Ταλαϊονιδης.
 Μηκεσεωσ ἴδς Ταλαϊονιδαιο ανακτος. II. ε. 566.
 Ταλαιπῶρεω, Ταλαιπῶρομαι.
 —Τι δὲ; ταλαιπῶρην με δῆ, Eur. Or. 671.
 S Y N. Διαταλαιπῶρεω, επιταλαιπῶρεω, συ-
 ταλαιπῶρεω, ταλαω, τληπαθεω, κακοπαθεω,
 αχθῆμαι, οτλεω, οτλευω, διζυω.—ανιαω, πρροσ-
 θλιῶω, εξαθενεω, βασανιζω.
 Ταλαιπῶρος, Ταλαπεριος.
 Ενταυθα καμψεν τον ταλαιπῶρον βιον. Soph.
 Oed. C. 92. και

Τ Α

- Και γαρ ἐγὼ ξέος ταλαπείριος ἐθάδ' ἱκάνω.
Od. η. 24.
- Ταλαίφρων, Ταλακαρδῖος, Ταλασίφρων, Ταλαφρων.
Οἶον ἐγὼ ποθ' ἄ ταλαίφρων ἐφην. Soph. An.
878.
- Διὸς ταλακαρδῖος υἱός. Hes. α. 424.
- Υπό κεν ταλασίφρονά περ δεὸς εἶλεν. Il. δ.
421.
- Ὅς' ἐφίβησε ταλαφρονά περ πολέμισιν. Ib.
ν. 300.
- SYN. Ταλαεργός, τληπαθῆς, ταλαπειθῆς,
τλημων, υπομομητικός, ἀνδρείος, γενναῖος, ἀνι-
κτικός, καρτερικός, ἰσχυρὸς, πολυμήρως, τληπι-
κός, δυνπαθῆς, ταλαυρινός, ταλαός, ἰσχυρο-
φρων, ἰσχυρογναμων.
- Ταλανταῖος.
Ταλανταῖος (δῆλος) τιθείς—Eur. Her. f. 402.
B. (al. ταινίας.)
- Ταλαντον.
—Δεκά δε χρυσοῖο ταλанта. Il. ι. 122.
- Ἄλλ' ἢ ταλαντῷ Μυσική σταθμισεται. Ag. R.
809.
- SYN.—Σταθμός.—ροπή.—μίσθός.—ζυγός.
- Ταλαντῆχος.
Και ταλαντῆχος ἐν μάχῃ δόρός. Aesc. Ag. 448.
- SYN. Ζυγοςάτης, σταθμῆχος.
- Ταλαντεῖω, Ταλαντῶ.
Οἷσι ταλαντεῖω πάντα νομοὶ βίωται. Ep. I. 2.
Σον δ' ἐπιπᾶν ζυγὸν ταλанта. Aesc. Supp. 830.
- SYN. Ταλαντῶ, ταλαντιζῶ, ζυγοςάτεω,
σταθμιζῶ, σταθμομαί.
- Ταλαός, Ταλας.
—Ταλαὸς βροτοῖ, ἀνέρες ἐκελευστέροι. Ag. Av.
688.
- Ξῆνε ταλαν.—Od σ. 326.
- SYN. Ταλαεργός, ταλαίφρων, ἀθλιός.—ἰσ-
χυρὸς, βίαιος.
- Ταλαπειθῆς. Vid. Ταλαίφρων.
Ἐν στήθεσσιν ἐχὼν ταλαπειθεῖα θυμόν. Od ε.
222.
- Ταλαρος, Ταλαρίσκος.
Πλεκτοῖς ἐν ταλαροῖσι φερὸν μελιπδέα καρπόν.
Il. σ. 568.
- Παρ δ' ἀπαλοὶ κάποι, πεφυλαγμένοι ἐν ταλα-
ρίσκοις
- Ἀργυρεῖος—Theoc. 15. 113.
- SYN. Καλαθίσκος, κροῖνος, σαρκανός, τάρρος,
κυρτίς, διέη.—ταλαρίων.
- ΕΡΙΤΗ. Ἀργυρεῖος, ἀιθοδόκος, δίνης, ἐρο-
χαρῆς, εὐπλόκος, ὑποκυκλός.—σχοινοῖσιν, ὑφασ-
μένον.
- Ταλασίσιος.
—Τῆ περ ταλασίη ἐργα μεμηλεν. Ap. 3. 292.

Τ Α

- SYN. Ταλασίος.—ταλασίκεργια, ἐριεργία.
Ταλαυρινός. Vid. Ταλαίφρων
—Ἄρη ταλαυρινὸν πολέμισιν. Il. ε. 289.
- Ταλαῶ.
Μη μ' ἐδέε κρατερὸς περ ἐὼν ἐπιόντα ταλασθῆ
Μέναι—Il. ο. 164.
- SYN. Τλαῶ, τλήμι, ὑπομένω, καρτερεῶ,
ἀνατλαῶ, διατλαῶ, ὑποτλαῶ, ἐπιτλαῶ.
- Ταλθυβίος.
Ἄλλ' ὄγε Ταλθυβίον τε καὶ Εὐρυβατην προσεείπε,
Τὼ οἱ ἔσαν κηρυκεῖ, καὶ στρηρῶ δεραπόντε. Il.
α. 320.
- Ταλθυβίον θεῶν κηρυκα προσηυδα. Ib. δ. 192.
Ταλθυβίον δεραπόντα θεῶν κηρυκα, καὶ ἀνδρῶν.
Ep.
- Τάλις.
—Τὰν τάλιν παιδί συν ἀμφιθαλέ. Call Fr.
Ἀχυνμένος τάλιδος ἴκει μορον Ἀντιγονῆς. Soph.
An. 640.
- SYN. Νυμφη, (ἢ ἐγξυνηθεῖσα πρὸς γάμον τινί)
- Ταλῶς.
Της δε Ταλῶς χαλκῆος.—κ λ.
Ἄλλ' ἠτοί το μὲν ἄλλο δεμας καὶ γυῖα τετυκτο
Χαλκῆος ἠδ' ἀρρηκίος' ὑπαὶ δέ οἱ εἴσε τετυκτος
Συριγῆ αἰματοςσα κατὰ σφυρὸν αὐτὰρ ὁ τήνγε
Λεπίος ἔμιν ζωῆς ἐχε σφρατα καὶ θανατοῖο.
Ap. 4. 1638.
- Ταμῆιον, Ταμῆιον.
Ταμῆιον ἀρετῆς ἐστὶ σφροσύνη μόνη. Sent.
Ὀφρα λογῶν ταμῆια, καὶ ἀσκητηρία σεμνῆς
Παιδείης τελεθῶσι.—Laur. Rhod.
- SYN. Ταμίον, οφόν, δημοσίον, ἀποδοχῆον,
ἐνδοχῆον, φυλακίον, ἀπόθηκη, γαζοχαλκεῶν,
γαζοφυλακίον, δωματίον, κοιτῶν, δεστυρῶς.
- Ταμῆσιχρος.
Χαλκῶν ἀνασχέσθαι ταμῆσιχροα.—Il. δ. 511.
Ἐρκος Εἰναλίε ταμῆσιχρός—Theoc. 25. 279.
- Ταμία.
Τουδ' αὖ στρηρῆ ταμῆι πρὸς μῦθον εἶπεν. Il. ζ.
381.
- SYN. Προσάσις, δεσποῖνα, διοικητρια.
ΕΡΙΤΗ. Αἰδοῖη.
- Ταμίας, Ταμειετῶρ.
Και ταμῆι παρὰ ἱηυσὶν ἔσαν σιτοῖο δοτῆρες.
Il τ. 44.
- Ὅς' ἀνθρώπων ταμῆς πολέμοιο τετυκται.
Ib δ. 84.
- Πισοσρονες πολέως ταμειετορες—Man. 4. 580.
- SYN. Ταμῆιας, ταμειων, ταμῆχος, φυ-
λαξ, διατακτῶρ, δεσποτής, προσάτης, διοι-
κητής, εφορος, οἰκονομός.
- ΕΡΙΤΗ. Δικαίος, ἀγίος.

Ταμειω,

Ταμειω, Ταμειουμαι.

Και ζήνός ταμειουσαι γονάς χευσσορευτες. Soph. An. 961.

Υμεις ταμειουσετε τάργυριον. Ar. L. 494.

S Y N. Αποταμειω, διαταμειω, ενταμειω, διοικεμαι — θησαυριζω, απθησαυριζω, ενθησαυριζομαι, αποκριπω, συγκαλυπω, φυλασσω, αποσσωζω. απυτιθεμαι, παρκατιθεμαι.

Ταμισος.

Και τυρόν πάσαι, ταμισον δριμύϊαν ενθά. Theoc. 11. 66.

Εν δε τιθεί ταμισιν σκινακος νεαροῖο λαγώδ. Nic.

S Y N. Πίτυα, πίτυα, πυαρ, οπίς.

Ταναγρα.

—Και ευπυργοιο Ταναγρης. Orph.

Ταναγραῖσι

Αλεκτορικων ἢν Ταναγραϊων μαχη,

Οἱς φασιν εἶναι θυμόν ὡς περ ἀνθρώποις. Suid.

Ταναγκης, Τανυγκης, Τανυμγκης.

—Ταναγκεί χαλκῶ. Il η. 77.

Διόν ἀορ τανυγκες εχων εν χειρὶ παχη. Il ξ. 385.

—Και αἱ τανυμγκες αὐται ἰταιαι—Suid.

S Y N. Επιμγκης, προμγκης, περιμγκης. ευθγκος. ευμγκης.

Ταναϊμυκος.

Δερμα ταναϊμυκα λευρόν εθηκε βοός. Ep. I. 6.

Ταναϊς.

Ευρωπην δ' Ασις Ταναῖς διὰ μέσον ὀριζει. Dion. 14.

Συρομενος Ταναῖς Μαιωτιδος ες μυχά πιπλει, Ος τε και Ευρωπην αποτεμμεται Ασιδος αιης. Ib. 660.

ΕΡΙΤΗ. Βαθυδίνης, ακραιφνής.

—Χιονῶδες αγών πετρουμενον ὕδαρ. Nonn.

Λιμνην τε τεμνών Ταναῖς ακραιφνής μιση

Ρειθροῖς ὀριζει, προσφιλεσατην βροτοῖς

Χιμετλα Μαιωταισι θρηνησιν ποδῶν. Lyc.

Ταναοδεις:

Οἰωνῶν ταναοδερων. Ar. Av. 1394.

S Y N. Δολιχαυχην, δολιχοδερως.

Ταναός.

Οσση δ' αιγαγνης ριπη ταναοῖο τετυκται. Il π. 589.

S Y N. Προμγκης, επιμγκης, παραμγκης, μακρός. ισχυρός. οξός. λεπτός. σκληρός. ὑγρός.

Ταναχαλκος.

Ταναχαλκόν τε λεβητα. Suid.

S Y N. Πολυχαλκος.

Τανηλεγής.

—Δυο κῆρῆ τανηλεγέος θανατοιο. Il. 9. 70.

S Y N. Μακροκοιμητος.—σκληρός.

Τανταλικος. Vid. Ὑποδελφιος.

Τανταλῆος, Τανταλιδαι.

Ουκ εσιν εδῆς οἶκος αθλιωτερος,

Τῶν Τανταλῆων, εδ' εφυ ποτ', εκγονων. Eur. El. 1176.

Οποτέ τῆς χευστας ερις αρνός

Ηλύθε Τανταλιδαις. Ib. Or. 811.

Τανταλιζω, Τανταλω.

Μελαμφυλλω δασα

Χλωρῶ τ' ελαια τανταλιζει. Anac. 102.

Αντιτυπος δ' ἐπὶ γῶν

Πεσε τανταλωθῆς πυρφορος.—Soph. An 137.

S Y N. Σαλευω, διασσω, διατινάσσω.

Τανταλος.

—Τανταλον εισειδον χαλέπ' αλγῆ' εχοντα'

Εσαδῶτ' εν λιμνη, ἢ δὲ προσεπλαζε γενεῶν,

Στεῦτο δε διφασαν, πειν δ' εκ ἔχεν ἔλεσθαι

Οσδάκι γαρ κυφεί ὁ γερων πειν μενεαιων,

Τοσσαχ' ὕδαρ απολεσκετ' αναεροχέν.—Od. λ. 581.

ΕΡΙΤΗ Ακριτοδανους, ηεροφοιτης.—μακα: ρεσσι συνεσιος.

Νεκταρων.—Δολοφρονα φῶρα Κυπελλων.

—Ουρανιων ασειφρονα φῶρα Κυπελλων. Nonn.

Επειδῆ τον ὑπερ κεφαλῆς

γε Τανταλο λιθον παρῆ τις ε-

τρεφον αμμι θεός. Pind.

Διός περικῶς ως λεγεται, Τανταλος

Κορυφῆς ὑπὲρ τελλοντα δειμαϊνων πετρον

Αέρι ποτῶται, και τινη ταυτην δεικη,

—Οτι θεοῖς ανθρωπος αν,

Κρινῆς τραπέζης αξιωμ' εχων ισον

Ακολασον εσχε γλώσσαν.—Eur. Or. 5.

Τανταλος εδ' εν ετρωγε' τιτασσομενων γαρ ὑπερ-θιν

Καρπὸς ὑπερ κεφαλῆς αυτὸν εφευγε φυτῶν. Ep.

Τανυγλωστος.

—Τανυγλωσσοι τε κωρῶναι. Od. ε 66.

S Y N. Μακροφρονος.

Τανυγλωχιν.

Οκτῶ δε προσηκα τανυγλωχινας οἰσῆς. Il. 9. 297.

Τανυδρομος.

Σφαλερῶ τανυδρομοις κῶλα—Aesc. Eum. 377.

Τανυχητης,

—Τανυχητα ποντος. Opp.

Τανυθερα.—Σιμελη. Pind: Ol.

Τανυθριξ, Τανυτριχος. Τανυπλοκαμος, Vid. Γα. λιλαισι.

Και τε δι' αἶγα ασιι τανυτριχα.—Hef. ε. 514.

—Τανυτριχος ερη. Opp.

S Y N. Δασυθριξ, λασιος, τετανοθριξ, λεπτοθριξ.

Τανυκραιρος.

Τ Α

- Τανυκράϊρος.
—Ταυρων τανυκράϊρων, Ερ. 1. 6.
- Τανυπλευρος.
Μηδε τανυπλευροισι—πετροισι—Ερ. 1. 4.
- Τανυπεπλος.
Τονδ' ἔλεην τανυπεπλος αμειβετο, —Π: γ. 228.
S Y N. Ελκισιπέπλος, μακροπέπλος.
- Τανυπτεμνος.
—Τανυπτεμνοιο δρυος ὕλης. Coluthi.
- Τανυπτες.
—Τὰ μῆλα τανυποδα, πιοια δημῶ. Od. 1. 464. (al. ταναυποδα.)
S Y N. Μακροπτες, μακροσχηλῖς. τανυσφυρος. μακρὰ βιδάς ταχύς.
- Τανυπρωρος.
—Τανυπρωρικὸς ἔρον—Cal.
- Τανυπτερος, Τανυσιπτερος, Τανυπτερυξ.
—Ιρηξ, τανυσιπτερος ορις Hef. ε. 210.
—Ἀρπη ἐκνῦα τανυπτερυγι λιγυφωφ. Π: τ. 350.
S Y N. Μακροπτερος.
- Τανυρριζος.
Αἰγέροι τε τανυρριζοι—Hef. α. 377.
S Y N. Βαθυρριζος, καταρριζος, πολυρριζος, μακρορριζος.
- Τανυσκίος.
—Τανυσκία βενθεα δρυμων. Opp.
- Τανυσκοπελος.
Ου δε τανυσκοπελων ὑπο τεμπεσιν Ἰεροσολυμων. Nonn.
- Τανυσός.
—Μηδ' ἐτι τοξῆ.
Δηρὸν ἀποτρῶπᾶσθι τανυσός, —Od. φ. 112.
S Y N. Εκτενεσία, εκτασις, ἐξαπλωσις, ἐπιτασις, εντασις, τασις.
- Τανυσφυρος.
Τρίς γαρ χιλιάϊ ησι τανυσφυροι Ωκεανῖνας. Hef. 9. 364.
S Y N. Τανυπτες.—ταχυπτες.
- Τανυφθογος.
Ἡδὲ, τανυφθογγοιο δεμας κηρυκος ἐλῆσα. Tryph. 109.
S Y N. Πολυφθογος, λιγυφθογος, φωνηεις.
- Τανυφλοιος.
—Μελιν τε, τανυφλοῖον τε κρανεια. Π: π. 767.
S Y N. Ευῖνος.
- Τανυφυλλος.
—Τανυφυλλος ελατ. Od. ν 102.
S Y N. Μακροφυλλος, εριφυλλος.
- Τανυχειλης.
—Οριγθεις τανυχειλῆες ἀμφιποτῶντο. Cal.

Τ Α

- Τανω, Τανυμαί.
—Οβελος εφυπτερε τανυσει. Π. 1. 213.
—Τανυται δὲ τε πᾶσα διαπερό. Π. ρ. 393.
S Y N. Εκτανω, εκτενω, εντανω, κατατανω, προσανω, τιτανω, τανα.—διατεινομαι, διαχεινομαι—ἀπλω.
- Ταξιαρχω, Ταξίω. Pind. Ol. 9.
Και τις επιθυμῶν ταξιαρχῶν, σοὶ φρονεῖ. Ag. Pa. 443.
S Y N. Ηγεμονευω, δημαρχω, καταρχω, σταταρχω.—παρατασσω.
- Ταξιαρχος.
Εἶτ' ἐσι τις ταξιαρχος, η στρατηγός. Ib. A. 568.
S Y N. Ταξιαρχης, ἑκατονταρχης, ἑκατονταρχος, δημαρχος, πολεμαρχος, ταγματαρχης, φαλαγγαρχης, στατοπεδάρχης, ειλαρχος, ἡγεμῶν.
- Ταξις.
Πριν ης μαχην τε και δόρος ταξιν μολεῖν. Eur. Ph. 711.
S Y N. Παραταξις, ταγμα, φαραγξ, συνταγμα, λοχος—σολος, σόιχος, ογμός. ἐναλλαγή. Νόσων κρυφιαν ταξιν. Synes.
Εἰν ἰδιοις οριοις φανωπιδά ταξιν επισχη. Man.
- Ταπεινός.
—Ευδειςερος γαρ ὦν,
Ταπεινός εσαι.—Eur. Fr.
S Y N. Μαλοκογωνωμων, ταπεινοφρων, χαμαιζηλος, χαμαιπετής, χθαμαλός, προσγενος, γλισχρός, μικρός, λιτός, πεδανος, ατυφος, ἀφιλοτιμος, ἀδελος, σμικροπρεπής—κατῶ βλεπων ταπεινον—
Λευσων κατ' ὕδρος ομμασι δαλεις. Naz.
—Αἰε φρονεων χθαμαλωτατα μειλιχισσι. Apollin.
- Ταπεινοτης.
—Ανθραπος εἶ.
Ου μεταβολὴν θᾶττον προς ὑψος, και παλιν. Ταπεινοτητα ζῶν ὕδεν λαμειανη. Menand.
S Y N. Ταπεινοφροσυνη, ταπεινώσις, κατηφεια, σμικροπρεπεια, ατυφια.—ἀπορριψις, ἀποβολή.
- Ταπεινω.
Παντα γαρ ὑψιμεδων ὁ θεος βριαυοντα ταπεινοῖ,
Και ὄψι ἀρατον θυμῷ κραδίη τε ταπεινόν. Poffel.
Και γὰρ ἀπανία θεὸς θνητὸν βριαυὸν χαλεπῆι,
Και αὐτις κραδίην θυμὸν τε ταπεινὸν ἀεξῆι. Ib.
- Ταπις.
Αὐτὰρ ὑπὸ κρατεσφι ταπις, τεταυσο φανός. Il. κ. 156.

SYN. Δαπίς, ταπίς, φιλοταπίς, κῆασι, σῆρῶ.
μα επιβολαίων.
ΕΡΙΤΗ. Αλιπορφυρός, λιάνθης, ροδέος, ἔλος.
Πορφυροὶ δὲ ταπίτες ἀνω, μαλακότεροι ὑπνω.
Theos.
Ἀσπάλαισι ταπίτην ὁμοῖον σῆρῶμα θανόντι.
Theos.
Γατροβαίη.
Μητέρα Γατροβαίων Ἀσηγυεῶν, ελεφαντῶν.
Dion. 593.
Ταραγμα, Ταραγμαῖς, Ταραξίς, Ταραχή.
Μελαθρῶ ταραγμα Ταραξῶν, Eur. Herc. f.
907.
Συγχοῦσιν ἐχόντες, καὶ ταραγμὸν ὀμματῶν.
Ib. I. A. 1128.
—Ταραγμος ἐμπειπλῆ μοι. Ib. Herc. 856.
Τις ἢ ταραξίς, τίς βία—Αἴ. Th. 144.
Ταραχή γ' ἀδελφῶν τις ἐπ' ἐρωτά γίγνεται.
Eur. I. A. 508.
SYN. Διαταραξίς, συνταραξίς, διαταραχή,
ἐκπλήξις, ἐνοχλησίς, συγχοῦσις—δορυβός, ἀ-
γρυπία, ἀσασία, σφασδασμός.
Ταρακτής, Ταρακτῶν.
Ἰσπαν ταρακτής ἐστὶν Ἰσχυρὸν ταφος. Lyc. 43.
Τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πολέως ταρακτορα. Aesc.
S. T. 578.
SYN. Δημαγωγέτης, σασιαρχός, κυκκητής.
φουρᾶ ταραξίπυλις.
Ταραξίκαρδης. Αἴ. A. 314.
Ταραξίπποςρατος. Ib. Eq. 247.
Ταραξ.
—Ταραξ δ' ἄλος ἐγυῖθι κῆται.
Ἦν ποτ' Ἀμυκλαίων ἐπολιστατο καρτερὸς Ἀρης.
Dion. 376.
Ταρασσω.
Ὡς μοι ὕψ' ἦπατι δῆμα χλοερὸν ταρασσει. Eur.
Supp. 599.
Ἀμφιτρωνιάδας δὲ ταρασσομεῖοι περὶ παιδί.
Theos. 13, 55.
SYN. Ἀναταρασσω, διαταρασσω, ἐκταραξί-
σω, ἐπιταρασσω, παραταρασσω, συνταρασσω,
διακίπω, ἀνασάβω, συγχέω, δορυβέω, ἐμ-
πλήσω, παρενοχλέω, διανοχλέω, διακρέω, κυ-
δοίμω, ὀρινω, κικαῶ, τυρβάζω.
Ταρβαλῶς.
—Τεκνον—ταρβαλέον—Hom. M. 165.
SYN. Ἀτύζηλος, ροβέρως, ἰσολαῖός, δει-
λαιός, ταρβουσινός.
Ταρβέω.
—Ὁ δ' ἀρ' ἐζέτο, ταρβῆσεν τε. Il. ε. 268.
Ταρβῆν μὲν, ᾧ γεραίῶ, τάνθυμματα
Πολλή γ' ἀναγκη τ' ἀπὸ σέ.—Soph. Oed. C.
296.

SYN. Ὑποταρβῶ, δειμαίνω, φοβεομαι—εὐ-
λαβεομαι—τιμαῶ.
Ταρβός, Ταρβουσιν.
Μηδὲ τι οἱ θάνατος μελετῶ φρεσὶ, μηδὲ τι τας-
βός. Il. ω. 152.
—Λυθὲν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάσθης.
Ταρβουσιν—Od. σ. 3.
SYN. Δῆμα, ἐκπλήξις, φόβος, δέος.
Ταρβουσινός. Vid. Ταρβαλέος.
—Ἄμα ταρβουσινὸν φόβω
Τανδ' ἐς ἀκροπολιν ἰκοίμαν. Aesc. S. T. 246.
Ταριχευτής, Vid. Ταρεῦς.
—Νεκρῶν τε ταριχευτήρας ἀπιήεις, Man. 4.
267.
Ταριχεῖω.
Κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτα μοῦρα. Aesc.
Ch. 294.
SYN. Ἀλμυεῶ, ἀλισκῶ, καρκεῦα, ἡδύνα,
παρταρῶ, τικῶ, ὑπογλυκαίνω, ξηραίνω.
Ταριχηγός,
Φειδιππος ἑτέρος τις ταριχηγός ξείνος. Ath. 3.
Ταριχοπαλός.
Ταριχοπαλεῖ παῦν καλῶ τε, κάγαθῶ. Ib.
Ταριχος, Ταριχος, Ταριχιῶν.
Ταριχὸν ἐν μνείοις δέ, καὶ βρούσι σάβρον. Lyc.
398.
Σαπρὸς ταριχος τῆν ὀριγανὸν φιλεῖ. Ath. 1. 3.
—Καὶ πάντα ταριχη. Ib. 1. 1.
—Ὁυ τοῖ ταριχος ἄνιον. Αἴ. Eq. 1244.
Ἐμπολησαντίς τι χρεσῶν ἐς ἀγρὸν ταριχιῶν.
Ib. Pa. 562.
SYN. Παραψήμα, ἡδύσμος, οἶμα πολυτελή.
ΕΡΙΤΗ. Ἀντακαῖον, Γαδαικίον, Βυζανθίου
πίον, χρεσῶν, σαπρῶν.
Ταριν.
Βαρῆ, ὃς ἐκ Ταρινῆς εἰσβωλακός ἐληλυθεῖ. Il. ε. 44.
Ταρροθός.
Δίκης—ταρροθός τελφισία Lyc. 1040.
SYN. Ἀρωγός, τιμωρός, συμμαχος.
Ταρρός, Ταρρός, τα Ταρσα.
Ἐπειτ' ἀπὸ ταρρῶ τῆς θεῶς ὑπερρονοῖς. Αἴ. N.
226.
Ταρροῖ μὲν τυρῶν βριθόν—Od. ι. 219.
Ταρρόν δεξιτέροιο ποδός—Il. λ. 377.
Ταρρῶ κατῆρσι πειτυλὸν ἐπιερῶμενον. Eur. I. T.
1346.
SYN. Ταρρωμα, πλεγμα (ἐξ οἰσῶν) ταλα-
ρος, κρεμαθρα—το πλατύ τῆ ποδός—κωπη.
—ἄφρον.—χῆρ. κ. λ.
ΕΡΙΤΗ. Ἀμβροσίος, ἀμιλλητής, ἀπαλόχρωσ,
αἰλλήεις, ἀνσωδής, βραδυπεθής, βαρυγυγός,
γαμφωνός, διζήμων, δινερός, δειδημων, δι-
δυμοχρῶς, εὐπύς, ευρυθμός, ερευνήτηρ, ετεραλ-
κίς,

Τ Α

κός, δός, εὐκλειθεός, λυσσώδης, ιχθυεύς, λήϊσος, κραιπίδης, κέρος, λιγυχίς, οριώδης, ορχήστρ, ομόπλεκτος, ορεσσιβατής, ποδινημος, πολίος, νερός, σκληρός, ταχυδίης, φυγός, ὑψιπέτης, φοιτητήρ.

Ταρσός.

Ταρσὸν εὐκτιμεννι, ὅθι δὴ ποτε Πηγάτος ἵππος
Ταρσὸν ἀφίς χωρῶ λίπεν ἐνόμα, τήμος ἀφ' ἵππυ
Εἰς Διὸς ἱεμένος ἦρσεν ἦρος Βελλερροφοντῆς. Dion.
869.

ΕΡΙΓΗ. Κλεινή—Ταρσέ, Κιλίσσα πολί. Ερ.

Ταρταροπαίς. Vid. Εκατη

Ταρταρος, Ταρταρός, Ταρταριος.

Μελαθρῶ ταραγμα Ταρταρον, Eur. Hec. f.
907.

Οἶκος ταρταριοῖσι—Orph. H.

Ταρταρος, Ταρταρα τα.

Πῶς ἐχ' ὑπὸ γῆς ταρταρα κοιτῆεις θεμας.—Ib.
Hipp. 1296.

—Οὐδ' εἰ κε τα νεατα περαθ' ἱκῆαι

Γαίης, και πάντοιο, ἰν' ἰαπέτος τε Κρόνος, τε

Ἡμένοι ἐτ' αὐγῆς ὑπέρϊονος πελοιο

Τερποντ' ἐτ' ἀνεμοῖσι· βαθύς δέ τε Ταρταρος
αμφί. II. 3. 481.

ΕΡΙΓΗ. Αχλούς, βαθύς, ευρωσί, ευρύς, κρυσί, ἰλυόσσα, ζοφίς, καταχθονίος, πέροσι.

—Θελισθ' τ' εἰς ἀναυγίτον μολέν

Αθην, κνεφαῖά τ' αμφί ταρταρου βαθη.

—Ταρταρου μελαμβαθύς

Κευθμῶν καλυπτε τον παλαιγενῆ Κρονου,

Αυτοῖσι συμμαχοῖσι—Aesc.

(Εν ἀνῶ ταρταρω—Pind. (Vid. τυφώς.)

Ταρτησός.

Ταρτησός, χαρισσα, ρηφενεων πεδον ἀνδρῶν.
Dion. 337.

Ταρτησιος.

Ταρτησια μυρανα—Ar. R. 478.

Ταρφέα, (Adv.) Vid. Πυκνός.

Ταρφέα τε σφειεται σίχας ἀνδρῶν σφειητιζῶν.
II. μ. 47.

Ταρφιος, Ταρφῆς, Ταρφύς.

Ως δ' ὅτε ταρφῆαῖ νηάδες Διὸς ἐκποτενται.
II. τ. 357.

—Βιδός και ταρφέες ιοί. Ib. λ. 387.

—Ταρφός ἀντελλουσα θρηξί. Aesc. S. T. 541.

SYN. Πυκνός, πολύς, δασύς, τρυφερός, συν-
εχής, ξηρός, οξύς, τραχύς.

Ταρφός.

—Βαθῆς ταρφῶσιν ὕλις. II. ε. 555.

SYN. Πυκνωμα, —συνεχῆς τοποσῶ

ΕΡΙΓΗ. Μπίθεν.

Ταρχυω.

Ορρα ἐ ταρχυσῶσι κερηκομαωντες. Αχαιοί. II.
η. 85.

Τ Α

SYN. Τάρχεω, ταρχεω, δαπῶ.
Τασις.

Πέδιων ὑπὸ τασίς—Eur. B. 748.

SYN. Τανυός.—δρομος—πεδιον, ἰσοπεδον,
ὀμαλοτής—εὐλασις.—σοισμός.

Τασῶ.

Ἡμᾶς δε τομπῆς και κομισῆρας κορῆς

Τασσασιν ἐναί.—Eur. Hec. 222.

SYN. Ατατασῶ, αποτασῶ, διατασῶ,
επιτασῶ, κατατασῶ, συντασῶ, πρῶτασῶ,
παρατασῶ, εγκοσμεῶ, διακοσμεῶ, εὐτρεπίζω,
καθίστημι, διατίθημι, ἐπεσθῶ.

Ταύγετος, Τηύγετος.

—ὑπὸ Ταύγετι κορυφῆς. ορος μεγαλοῖο. Hom.
32. 4.

Ἡ κατὰ Τηύγετον περιμικετοῖ.—Od. ζ. 103.

Ταύγετον αὐτ' ἐραννόν—Ar. L. 1299.

Ταυριος.

—Αἶμα ταυρῶν παῖν.—Ar. Eq. 83.

—Ασπίδι ταυρηῆ—II. π. 360.

SYN. Ταυρεος, ταυρικός.—δερματιος.

Ταυρηδόν.

Εβλε-λεν ἐν ταυρηδόν εγκυφῆς κατω. Ar. R. 816.

Ταυροβοός. (Vid. Πρωτογοῖος.) Ταυροφθογῶς.

Ταυροφθογῶσι δ' ὑπομικῶνται—μικμ. Aesc. Fr.

Ταυροβόρος.

—Ταυροβοροῖο βαρεῖ βρύχημα λεοντος, Er. I. 4.

Ταυροχασαρ. Vid. Στερογῶς.

Ταυροδέτος.

Και την ταυροδέτην βυρσῆν ἐπαυχενῆν. Er. I. 6.

Ταυροθύτος.

Ως ἐπὶ ταυροθύτες λωβῆς—Orph. 612.

Ταυροκέρως. Vid. Σελήνι. Βακχῶς.

Ταυροκράνος

Ωκεανος ταυροκράνος—Eur. Or. 1384.

Ταυροκρίσηω, Ταυροσφαγῶ.

Ταυροκρίση μέν δ' ὀδ' ἐκ' ἐντελεῖς ἐχῶν

Δεας ἀπορχῆν βῆς.—Soph. Tr. 773.

Ταυροσφαγῆτες εἰς μελανδέτον σάκος. Aesc.
S. T. 43.

Ταυροκρίνος, Ταυροσφάγος, Ταυροκόπος.

—Ἡ ταυροκρίνον Κυβηλιεν—Lyc. 1169.

Ἡμερα ταυροσφαγῶ. Soph. Tr. 618.

Ἡρακλῆος—ταυροκρίνοιο. Theoc. 17. 20.

Ταυρομετωπος, Ταυρωπόος, Vid. Βακχῶς.

Ταυρομορφος.

Ω ταυρομορφον ὀμμα Κηφισσ πατρός. Eur. Ion.
1261.

SYN. Ταυροειδής, ταυροφανής.

Ταυροπαρθενος.

—Την βῶσπιν ταυροπαρθένον κρήν.—Lyc. 1092.

Ταυροπόλος.

—Ταυροπολά Διός, Ἀρτέμις. Soph. Aj. 172.

T A

Νι την Ταυροπόλοσ—Αγ. Λ. 448.

—Οθι Ταυροπολοσ θεοσ

Βωμοσ κνισσπέντες αδευκα καπνσ εχασι. Dion. 611.

Ταυροπος.

—Σήμα ταυροπν. Eur. I. A. 275.

Ταῦρος. Vid. Βῆς.

Ἡ ὕτε βῆς ἀγγελίη μεγ' ἐξοχος ἐπλετο πάντων
Ταῦρος, ὁ γὰρ τε βρασει μεταπρεπει ἀγρομενησι.
Il. 6. 480.

ΕΡΙΤΗ. Αἰρομενος, αταρβῆς, ατιμαγελος, αδμῆς, αειροσφορος, ακληνῆς, αμελικτος, αμαιμακετος, ανδροφόνοσ, απηλητήρ, αχαλινος, βριαρὸσ, δασυθρίξ, αἰθαψ, ζατρεφῆς, νῦγενειος, ερωμακων, ερυγμῆλοσ, εριβρυχῆς, λαρινὸσ, καλλικερωσ, κραταιπῆσ, οριδρομοσ, ορειονόμοσ, κρηνοσ, λασιαυχην, μωνυξ, μογερῆσ, ξανθὸσ, ομεριμοθυμοσ, παμμελασ, πυρπνῆνοσ, πυρριχοσ, πελαροσ, πολυκαμητισ, ποθοβλητισ, μεγαθυμοσ, ταυκραιρινοσ, ταυγληνοσ, ὑφιτενω, φιλαγρυπνοσ, χαλκοπιποσ, οφρυσεισ, οιστρομανῆσ, ορεσσινοσ.

Ταυροσ δ' ὄβρισαί, κῆσ κερασ θυμακμενοι. Eur.

—Κραντήρα βοῶν περιμυκῆσ ταυροσ. Orph.

Ταῦροσ πρηπτενοῦτεσ, αροτρευτήρεσ αρεπεισ. Er.

Οι Συριοσ ταυροσ δε Χερουνησιοσ γενεθλα

Αιθωνεσ, κρατεροί, μεγαλιτορεσ, ευρυμετωποσ,

Αγραιοσ, σθεναροί, κερασκέεσ, αγριοθυμοσ,

Μυκηται, βλοσυροί, ζηλημονεσ, ευρυγενειοσ. Orp.

Ταῖσ δε τριακοσιοσ ταυροί συαμῆσ εσιχωοντο,

Κνημαργοί δ' ἑλικεσ τε δικοσιοί τε μεν ἄλλοι

Φοινικεσ, παντεσ δ' ἐπισητορεσ οἶγγ' εσαν ἠδῆσ

Ἄλλοι δ' αὔ μετὰ τοῖσι δυαδεκα βωκολεοντο

Ἱεροί Ἡελισ χροῖν δ' εσαν ἠτε κυκνοσ,

Αργησαι' πασιν δε μετεπρεπον ἑλιποδεσσι.

Theoc.

Ταυροφάγοσ.

—Κρατινσ τῆ ταυροφαγσ—Αγ. R. 360.

Ταυροφαροσ.

Ἡτ' ἐπὶ ταυροφῶρον ἱεστροχον ἄμμα τιταπεισ.

Orph. H.

Ταυροφάησ. Vid. infr. Ταῦροσ.

Ταῦροσ.

Ταῖρεί δ' οἱ νακσιν Αχιλλῆοσ δρομον αἰπὺν

Στεῖνδ ἔμσ δολιχόν τε, και αυτῆσ εσ σλομλιμ-

ηησ. Dion. 306.

Ταῦροσ.

Ενθα βαθυκρημιοσ φαηνετασ ἑρεσ Ταυροσ. Dion.

849

ΕΡΙΤΗ. Αγκύλοσ, λοξὸσ.

—Ἵπὸ ψυχρῶ ποδὶ ταυροσ,

—Ταῦρον δέ εἰ κικλησκεισιν

Ουσικα ταυροφανέσ τε και οξυκαρηνὸν οδευη

T A

Ουρεσιν εκταδίοισι πολυσχιδῆσ ενθα και ενθα,
Εκ τῆσ απερεσιοσ ποταμοί καναχιδῆσ ρευσιν,—
Dion.

Ταυροσ.

Ἡδῆ γαρ εἶδον ομμα νιν ταυρομενην. Eur. M.

92.

SYN. Αποταυροσ. αγριομοσ. ταυριδὸν, φο-

ερον βλεπεισ.

Ταυτολόγοσ.

Ταυτολογων κανων φεῦ πλιθυοσ,—Er. I. 1.

Ταυτοματοσ.

Ταυτοματοσ ἡμῶν καλλιω βελευετασ. Sent.

SYN. Αυτοματοσ. τυχη.

Ταυτοτησ.

Τῆ ταυτοτητι συχλυθεῖσ τῶν δακρυων. Suid.

SYN. Ὀμοιοτησ.

Ταφεύσ.

Οταν θανῶ γὰ, και σύ με ταφεύσ γενῆσ. Soph.

Oed. C. 609.

SYN. Ενταριαησ, νεκροθαπῆσ, νεκροφόροσ,

σοροπηγὸσ, κλειρεῖσ, κλειρεῖσ, ταριχευτήσ, τα-

ριχευτήρ.

Ταφή.

Μη τόνδε θαπῶν, αυτὸσ εἰσ ταφῆσ πεσεισ. Ib.

Aj 1109.

SYN. Ενταριασμιδσ, ενταφιοσ, εκφορῆ, κῆ-

δοσ. ταφοσ.

Ταφῆνοσ.

—Ρῆροσ—ταφῆνοσ—Od τ. 144.

SYN. Ταφῆσ, επιταφιοσ, ενταφιοσ, τυμβιοσ,

επιτυμβιοσ, επιτυμβιδιοσ, κηδιοσ, επικηδενοσ.

Ταφιοσ.

—Ταφιοί ληῖστορεσ ανδρεισ. Od ο 426.

—Ταφιοσ ἡγητορσ Μεντη. Ib. α. 105.

ΕΡΙΤΗ. Φιληρετμοσ.

Ταφοσ.

Ὡσ οἶγγ' αμοφιποσ ταφοσ Εκτοροσ ἱπποδαμοιο. Il.

ω. ult.

—Αυτῶρ ὁ τοῖσι ταφοσ μενοικῆσ δαῖτυ. Ib. ψ.

29.

—Βαθὺν ταφοσ ἐξελαχαινωσ. Ar. 4. 1532.

SYN. Τάφή—περιδεννον—σήμα, μνήμα,

ηριον, τυμβοσ. θνη.

ΕΡΙΤΗ. Αειμνητοσ, ευρωεισ, ευποπιτοσ, δυσ-

φημοσ, ερεμιοσ, λαῖνοσ, λιτοσ, ζαπφόροσ, ογκώ-

τοσ, στυγνοσ, ὑφιφαῖσ, ὑδατοσρωτοσ, φιλοξενοσ,

χαλαζεπεισ, χωροσ, χθονιοσ, ψυχρεῖσ.

Ταφοσ.

—Ταφοσ δ' ἑλεσ παντασ ιδεντασ. Od. φ. 122.

SYN. Θαμβοσ. εκπληξισ.

Ταφοσ.

—Απὸ γαρ δεδισσοτο ταφοσ

Ευρεσ, ἔτ' ἀρ' υπερθεροεισιν οσχιδὸν, ἔτε περιῆσαι

Ρηιδιμ.—Il. μ. 52. SYN.

SYN. Βοθρος. έρκος.
 EPI TH Opaλή. βαθία.
 Ταχα, Ταχεως, Ταχυ, Ταχισα.
 Ης ύπεροπλησι ταχ, αν ποτε θυμόν ολεσση.
 Il. α. 205.
 — Ταχα δ' ήεται νίας Αχαιών. Ib. 193.
 — Οι δ' άκα διαπρησον παιδιοιο, Νοσοι νεών ταχεως. — Ib. ψ. 365.
 — Άλλοι δε διακρινθαίτε ταχισα. Il. γ. 102.
 SYN. Αυτίκα, ευθύς, σπαδῆ, σπαδαιας, επισπερχός, κραιπιτής, καρπαλιμος, άκα, ωκεις, κειφως, εν ταχει, δια ταχες, κατα ταχος, αιφνης, λαίφνης, ρυδην, επιτροχως, καρπαλιμος — τυχόν, ισως. — συντομως.
 Ταχεια, Ταχως.
 Η βραδυτης βελη μεγ' αμεινων ή δε ταχεια Αιδν εφελκομενην την διανοιαν εχει. Ep. l. 1.
 Νυν ωρεξε ταχος. — Il. ψ. 406.
 SYN. Ταχυτης, ακυτης, οξυτης.
 Ταχυός. Vid. Ταχός.
 — Ταχυός δε μεζων περι θῆρα ποταίτο. Call. 3. 158.
 Ωχιετ' εχων ό τ' ερωσ ταχινός ορειάς. — Theoc. 2. 7.
 Ταχυβατης. Vid. Ταχυπορος.
 Ταχυβαταν νεών κατοπῆν. — Eur. Rh. 134.
 Ταχυβελος.
 — Εν Αθηναίς ταχυβελος. Ar. A. 630.
 Ταχυδρομος.
 — Ξευξασα ταχυδρομον άρμα λειόντων. Orph. H.
 Ταχυρης.
 — Εν οχω ταχυρηι. — Aesc. Supp. 33.
 Ταχυρηις. Vid. Βακχος.
 Ταχυπεθής.
 — Εγώ δέ τις ε ταχυπεθής. Theoc. 7. 38.
 — Ελάνομεναι δ' αρα νῆες
 Ωκυποροι κραιπιτών ανεμων ταχυπεθει. ριπή.
 Tryph. 519.
 SYN. Ευπεθής, ευπεισος, πεθηνιος.
 Ταχυμητων. Vid. Ισις.
 Ταχυμορος, Ταχυποτος.
 — Αλλά ταχυμορον
 Γυναικοηρην κλον αλλυται κλειος. Aesc. Ag. 496.
 — Το ταχυποτον αφερων εθιος. Pind. Ol.
 SYN. Ανυπαρκτος, ταχυθανατος.
 Ταχυπομος.
 — Τί ποτ' ευπλοιαν επραξ
 αν ταχυπομοποισι διαγωγούς; Aesc. Supp. 1054.
 Ταχυπος.
 Πιθανός αγαν ό θῆλυς όρος
 Επιμεταί ταχυπορος. Ib. Ag. 495.
 Φοιτισσα κωπη ταχυπορος γεννησεται. Eur. Hel. 1288.

Ταχυρηος.
 — Ταχυρηον επεσσειοντε πορειν. Nonn.
 Ταχυπος.
 — Ταχυπος δ' ες Ολυμπον όρμαθός αναξ. Aesc. S. T. 1268.
 SYN. Αργιπης, αελλοπος, αερισπις, — ταχυβατης, ταχυδαμων, ταχυδρομος, ταχυρηος.
 Ταχυπαλος.
 Τυηδαριδα, ταχυπαλος. — Theoc. 22. 136.
 — Δανων ταχυπαλων. Il. δ. 232.
 Ταχυπτερος.
 — Και τακυπτεροι ποταί. Aesc. Pr. 88.
 Ταχυρροθος.
 Πριν αγελαι σπερχής τε και ταχυρροθος Λογος ικεσθαι. — Aesc. S. T. 291.
 Ταχυρρωσος.
 Ειθ' αελλατα ταχυρρωσος πελειάς
 Αθεριας νεφελας κυρσαιμι. Soph. Oed. C. 1130.
 Ταχυω.
 Μακρὰ μελλετέ γ', αλλά ταχυτε. Ib. 218.
 SYN. Επιταχυω, σπειδαι σπερχομαι, κατ' επειγομαι.
 Ταχύς.
 — Οίλλιος ταχύς Αιας. Il. ε. 527.
 — Επιπροεμεν ταχύν ίόν. Ib. δ. 94.
 SYN. Ταχινός, κέφος, ραδινός, αιφνης, λαίφνης, ευσκαρθμος, ύποπτερος, οξύς, ακύς, βαλιός, ταχυπόρος. επισπερχής, σπαδαιός, ταχυρηός.
 Ταχυροφαλιγής. — ριπή. Nonn.
 Ταχυτης. Vid. Ταχεια.
 — Τιθε ταχυτήτος αεθλα. Il. ψ. 740.
 Ταχυθιμος.
 Δαίτα ταχυθιμινην. — Nonn.
 Ταώς, Ταών.
 Οσσην ει ηριεσται ταώς καλόν οιωνοΐσι. Opp.
 — Τίς ποτ' είνι; ε δηπτε ταώς; Ar. Av. 270.
 EPI TH. Ευπηληξή αλαζονικός, χρυσοπτερος, Μηδικός.
 Πτεροις ό ταώς γυριών πολυχροισ
 Λοξώς ανακλῶ και σοθει τον αυχένα,
 Και τις θεατας εκροδών ακινδυνως
 Κτυπέ μεταξυ τοίς πτεροις, ως ενοπλιος —
 Καναπαλιν αυτες εσιών εκ τῆς θεας
 Πτερωσιν αυτέ την κατοπιη υπανισαται. Ep.
 Ορηις αγυλλομενος πτερυγων πολυανθεί χροίη.
 Τες καλλιμορφος και περιβλεπίης ταώς. Ath.

- ΤΕΓΓΩ.**
 Δακρυσι κολπῶς
 Τεγγῶσ', αλγῶς μετεχυσαι. Aesc. Per. 540.
 S Y N. Διατεγγῶ, επιτεγγῶ, βρεχῶ.—μα-
 λατῶ.—κλαίω.—ύγραίνω. σίαζῶ. σάλαζῶ.
- Τεγεα**
 Και Τεγεην ἔχων—Π. 6. 567.
 Αιβέρα δαιομένης ευρυχωρη Τεγεης. Ep. I. 3.
 E P I T H. Ευμηλος.
- Τεγεος.**
 Δωδεκ' εσαν τεγεαι θαλαμοι ξεσοιο λιθοιοι. Π.
 2. 248.
 S Y N. Στεγατος, σιεγιῶς, σιεγασος, κατηρε-
 φῆς, υπεραῖος.
- Τεγος.**
 Στήρρα παρὰ σταθμῶν τεγος πικὰ ποῖντοιο. Od.
 π. 415.
 S Y N. Τεγη, σιεγη, σιεγος, σιεγιῶν, οροφος,
 οροφωμα, κατασενασμα, υπεραῖον. δῶμα, δῶ-
 ματιον.
 E P I T H. Ευροσφον, ὑψηλῶν, λιθινῶν, ἱερῶν.
- Τεθμιος.**
 Τεθμιαι εὔτέ σφιν Καρνεῖδες ηλυθον ἄραϊ. Call.
 2. 87.
 S Y N. Νομιμος, ἱερῆς.
- Τεθμῶς, Τεθμιον.**
 —Στεφανῶν ἐγκωμιον τεθμῶν. Pind. Ol. 13.
 Τπατον δ' εσχεν Πισα Ηρακλῆος τεθμῶν. Ib.
 N. 10.
 Πενταστειρίδ' ἐρετῶν
 Ηρακλῆος τεθμιον κωμασας. Ib. 11.
 S Y N. Θεσμῶς, νομος.—τα νομιμα.
- Τεθνημι.** Vid. Θνησκα.
- Τεθνημης, ὦ Προῖτ', η κακῆανε Βελλεροφοντην.**
 Π. 2. 164.
- Τεθριπποβαμων.**
 Τεθριπποβαμου σολω. Eur. Or. 991.
 S Y N. Τεθριπποβατης.
- Τεθριππος.**
 —Πολλῶ μεν ὀχλῶ, πολλων δε τεθριππων.
 Theoc. 15. 5.
 Ἰππον τρεφον τεθριππων.—Αγ. N. 1409.
 S Y N. Τετρακυκλος ατηνη.—τετραβαμων,
 τετραρορος, τετραρορος.
- Τενω.**
 —Οτε τε ζῆϋς λαϊλαπα τενε. Π. π. 365.
 —Μεγα τοξον ετενε. Ib. δ. 124.
 S Y N. Εντενω, διατενω, κατατενω, συντε-
 νω, αποτενω, εκτενω, επιτενω, παρατενω,
 τανω, τιταινω. τιταινομαι, αιρω, εξαιρω,
 καταπονω.

- Τερεα.** Vid. Αστρα.
 Εν δε τα τερεα παντα τα τ' υρανος εσεφανῆται.
 Π. σ. 485.
 Αιβῆρος επιπαρορος ενὶ τερεσει.—Hom. VII. 7.
 —Τα δ' αθροα παντα φαανθη
 Τερεα λαμπετοαντα δια κνεφας.—Αρ.
 Τερεσιαις.
 Ψυχῆ χρησιμενος Θεβαις Τερεσιαιο
 Μαντιος αλαῦ, τῆτε φρενες εμπεδοῖ εσι.
 Τῶ και τεθνηῶτι νου πορε Περσεφονεια
 Οιω πεπνύσθαι.—Od. κ. 492.
 E P I T H. Αλασος, απατηλιος, θεοπροπος,
 νεκρομαντις, οιωνομαντις, σχετλιος, σφεφανηφο-
 ρος. Ευρηδῆης.
 —Τερεσιαιο ανακτος. Hom.
 Τερεσιαις, πολλοῖσι βαρῶς περ εἰν ενιαυτοῖς.
 Τερεσιαν τοκα μαντιν, αλαθηα παντα λεγον[α].
 Theoc.
 Γετονα δ' εκαλεσεν Διδῶς ὑψι-
 σε προφασαν ἐχοχον
 Ορθομαντιν Τερεσιαν. Pind.
- Τερω.**
 Αλλά σε γῆρας τερεῖ ὁμοῖον.—Π. δ. 315.
 —Τεροντο δε ηηλέϊ χαλκῶ. Ib. p. 376.
 S Y N. Δαπαναω, καταπονω, ανιαω, τρωῶ,
 τρυχω, κακω, λυπεω.
- Τειχεσιπλητης.**
 Αρες—μιαφονε τεχεσιπλητα, Π. ε. 31.
 S Y N. Πορθητης. Τειχεσιβλητης, τειχολετης,
 τειχολυτης.
- Τειχιζῶ, Τειχιζομαι.**
 Και τοῖσι τειχιζῶσι παραδιακονεῖ.—Αγ. Av 839.
 Τείχος ετειχισσαντο νεῶν ὑπερ.—Π. η. 449.
 S Y N. Τειχεω, εκτειχιζῶ, επιτειχιζῶ, περι-
 τειχιζῶ, συντειχιζῶ, καταφρασσω, εχυρω,
 καταδευφασσω, κρατυω. κατασκευαζῶ, τει-
 χοδομεω.
- Τειχιοςεις.**
 —Τειρυθα τε τειχιοςεσαν. Π. 6. 559.
 S Y N. Τειχιῆρης, τετειχισμένος.
- Τειχισμα.**
 Τυρσηῶν τειχισμα πελαργικῶν.—Call. Fr.
 S Y N. Επιτειχισμα, διατειχισμα, παρα-
 τειχισμα, οχυρωμα, ασφαλισμα, ερυμα, εἰλαρ,
 προβολος.
 E P I T H. Λαῖνον.
- Τειχοδομος, Τειχοποιῶς.**
 Τειχοδομος τε τιθησι, και ευτολμης κερμανεγῶς,
 Πηλαις πληθετε, και ευσοιχων κανονισμων
 Θρηγκῶν τ' ευθυνητας, αἰ κερματοῖσι συνηθεις.
 Man. 4. 291.
 Τε τειχοποιῶ δαπεδων Αμοῖεως. Lyc. 617.
 S Y N. Τειχισης.

Τειχομαχεω.

Τειχομαχέω.
—Τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ—; Ag. N. 481.
SYN. Επιτεχιζώ, πολιορκέω, εκπολιορκέω, καταμαχομαι.
Τειχομαχος.
Εἰ τειχομαχος εἰμι, βοηθησατω
Τις ανυπαισ.—Ib. A. 569.
SYN. Τειχομαχης—τειχοφυλαξ.

Τειχομελής.—Κίθαρη. Ep. I. 1.
Τειχος, Τειχιον.
Ἡ μὲν δὴ πρὸς τειχος ἐπιχειρομένη ἀμικανει. II. 2. 388.

—Παρεκ μεγα τεχιον αυλης. Od. π. 165.
SYN. Τοιχος, δομη, περιβολος, κρηδεμιον, φειγκος.
ΕΡΙΤΗ. Αρειον, αιπύ, ἀλιπλον, αρρηκλον, αρραγές, αβλήχρον, ανεμβατον, ασυίχρον, ακαιμπές, βοοκλιτον, διθαλασσον, αμφιχυτον, επιδρομον, ευρύ, εὐδμητον, ευρυκαλον, ευπυργον, ἐπταπυλον, ερυμνόν, ευρυμενές, ηλιβατον, λαοσσον, ἱερόν, μακρόν, μακεδνον, κλυτόν, πλατύ, ὕψιλον, ὕψιφορμυξον, ὕψιλοφον, χαλκειον, χθαμαλωτατον.
Δυσβατα λαίρειοις ὑψημενα τεχρα πυργοις.
Nonn.

Θεοδομη τεχεις ἐρκος ερυμνοτερον. Ep.
—Αργος, ἵνα τεχρα
Λαίνα, Κυκλωπει, υφανια νεμονται. Eur.

Τεκμαιρω, Τεκμαιρομαι.
Τεκμαιρει χερῆμ ἑκασον. Pind. Ol. 6.
Αλλά κακά φρονεων τεκμαιρεται αμφοτεροισιν.
II. η. 70.

SYN. Αναφαινω, καταδεικνυμι, διαταφω, τεκμηριω.—τεκμηριομαι, διατεκμαιρομαι, συντεκμαιρομαι, σημειῖμαι, συμβαλλω, εικαζω.—σκεπτομαι.—βυλενομαι, τελειω, κατασκευαζω.

Τεκμωρ, Τεκμηριω, Τεκμωρ.
Κυνός ταλαινης σῆμα, ναυτιλοις τεκμωρ. Eur. Hec. 1280.

—Ορισε τῶθ' ὄραν τεκμηριον. Soph. El. 910.
—Μετ' αθανατοισι μεγαρον τεκμωρ—II. α. 526.
—Εἰσοκε τεκμωρ ἱλιε εἰρωσιν—Ib. η. 30.
SYN. Σῆμα, σημειῖον (αληθινον)—τελος, μορος.
ΕΡΙΤΗ. Ευδηλον, εναργές, πεισόν.

Τεκμηρσα.
Ω δαῖα Τεκμηρσα, δυσμορον γενος. Soph. Aj. 795.

Τεκμηρσα—παι Τελευταυτος—Ib. 331.
Τὴν δευτερον δυσμορον υμφοιν. Ib. 905.

Τεκνογονεω.
Πεμφθη δ' εἰς ἀγγελιν, τεκνογονεῖν αφετος. Ep. I. 1.

Τεκνογονος.
Τεκνογονος—γαστρος. Apollin.
Τεκνοκλῆνος, Τεκνοκραινης.—Τεκνολετερα. Vid. Παιδοκλῆνος
—Και τεκνοκλῆνον μυσος Eur. Herc. f. 1155.
Ο τεκνοκραινης λυμεών εμῆς πατρες. Ilyc. 38.
—Τεκνολετερ' ὡς τις αηδών, Soph. El. 107.

Τεκνιδιον.
Ω γλυκυτατον συ τεκνιδιον κακῆ πατρὸς. Ag. L. 889.

Τεκνον, Τεκνα, Τεκος.
Ω μοι τεκνον εμόν, —II. α. 414.
—Ατάρ μητηρ ενατη ἦν, ἠ τεκε τεκνα. Ib. ε. 313.

—Αἰγιοχοι Διος τεκος—Ib. 202.
SYN. Γενεά, γονος, γονή, εκγόνος, γοιμημα, —παις.

ΕΡΙΤΗ. Αγκλεές, ποθενόν, γλυκερόν, φειγγές, λοιθογενεσθλον, σφειφανέχρον, γλαγοτροφο, φιλον, δειλόν, —αγλαα, ερικυδέα, ερατεινά, εἰσοα, καλλιμα, περικαλλέα, μεγληρατα, κρατεροφρονα, απνοα, ηλιτομηνα, ηπτια, οφρανα, θυμηέα, ὑπερφια, φαιδιμα, ακυμορα, νειγενέα, νεοβλαση, μεταθηλεα φιλα, τηλεκλυτά.

Τεκνοποιος.
Μιάνμων μῆνις τεκνοποινης. Aesc. Ag. 161.
Τεκνοφονεω. Vid. Παιδοκλῆσεω.

Οσον ὁ Μιδης θυράς ετεκνορονει. Ep. I. 1.
Τεκνω, Τεκνομαι.
Τεκνέντα, και τεκνυμένον, Soph. Oed. T. 1233.

Χρνος τεκνύται νυκτας ἡμερας τ' ἰών. Ib. C. 645.
SYN. Εκτεκνω, γενναω, φυτευω, φρενω.—τικῶ, γεννομαι.

Τεκλαινω, Τεκλαινομαι.
—Πυργοισιν ενοικια τεκλαιναντες. Ar. 2.
Ος και Αλεξανδρω τεκτηνατο νῆας εἰσας. II. ε. 62.

SYN. Συντεκλαινομαι, τεχναζω, επιμηχαναομαι, τευχω, κλιζω, δειμιερζω, εναπεργαζομαι, κατασκευαζω—ὑποτιθημι.

Τεκτονιδης.
Αμφιαλος δ' υἱος Πολυινης Τεκτονιδεω. Od. δ. 114.

Τεκτοσυνη.
—Ευ εδῶς τεκτοσυναων. Od. ε. 250.

SYN. Τεκτονια, τεκτονική, σιδηρική—καλασκειη.

Τεκτων.
Και τα μὲν ασκησας κεραζοος κηρε τεκταν. II. δ. 110.

SYN. Τεχνιτης, τεχνασῆς, δειμιεργές, συββητης.

- ΕΡΙΤΗ. Δημιών, κλυτός, δωρατοξίως, λα-
 εῖχος, ξυλικός.
 Χεριαράν τεύλοναν δαιδαλματ' αγων. Pind.
 Ἀνέρος εργοπονοιο δαιμονος Ἀτρυτωνίης.
 Τελαμών.
 Χρυσος ἦν τελαμών, ἵνα θεσκελα εργα τετυκῆσθαι.
 Od. λ. 609
 Ἰσρασα μὲν τευ τελαμών ἀμφὶ σθηθεσιν
 Ἀσπίδος ἀμφιβροτῆς—Π. C. 383.
 SYN. Αναφορεύς, ἰμὸς—δεσμὸς.
 ΕΡΙΤΗ Εὐδμητός, νεοκλαστός, φαινός,
 φερρεσσακῆς, πλατύς, ἀργυρεός.
 Τῆ σα δὴω τελαμώνε περι σθηθεσσι τετασθην
 Ἥτοι ὁ μὲν σακεος, ὃ δὲ φατγαυῖ ἀργυροπλιῖ
 Τῶ εἰ ρυσασθην τερενα χροα.—Hom.
 Τελαμών.
 Ως υἱὸς Τελαμώνος ἀγαυῷ φαίδιμος Ἀσιας, Π. ρ.
 284.
 ΕΡΙΤΗ. Ἀντιθέος, ἀμυμων, ἀσεμφὸς, ἀρηϊ-
 φίλος, εὐμελής, εὐρυσθενής, εὐσθενής, κρατερὸς,
 πυργισκάρης, Ἀιακίδης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τελαμών συνερέσπειτο, του ρ' ἐλο-
 χευσεν
 Αἰακῷ ἀτρυτω κερη κλυτῷ Ἀσάπιο
 Αἰγίῳ, ἐν κροκαλῆσιν ἄλιςρεφῆος Σαλαμῖνος.
 Orph.
 Τελαμωνιάδης.
 —Υπ' Αἰάντος σακεῖ Τελαμωνιάδαο. Π. ρ. 267.
 Τελαμωνίος,
 —Τελαμωνίος Ἀσιας. Ib. C. 528.
 Τεῦρος δὲ πρῶτος Τελαμωνίος ἀνδρα κατεκῆσθαι.
 Ib. ρ. 170.
 Τελεθω, Τελεθῶμαι.
 Νῦξ δ' ἠδὴ τελεθει, ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πειθεσθαι.
 Π. η. 282.
 Οὐδ' ἀγορεύω, ἵνα τ' ἀνδρες ἀριπρῆπείες τελεθεσι.
 Ib. ε. 441.
 —Ὅπισω δὲ θεοὶ τελεθονται. Phocyl. 99.
 SYN. Εἰμί, ὑπαρχῶ, γιγνομαι, θαλλῶ,
 τελλῶ, ζῶ.
 Τελεος, Τελεος.
 —Αἶγων τε τελεων. Π. α. 66.
 —Αἰετοὶ ἵκε τελεοτατον πετεινῶν. Ib. θ. 247.
 Πότερ τελεα περαιτέρω. Soph. Tr. 965.
 SYN. Εκτελής, εντελής, παντελής, αυτοτε-
 λής, τελῆς, εντελεχῆς, τελικὸς, επιτελεσικὸς,
 ὀλοκλήρης, τελεσφορος.
 Τελειω, Τελειω. Vid. Τελεω.
 Ἄλλ' εἰδὲν ἐργεὶ σοὶ τελειῆσθαι τάδε. Soph.
 Tr. 1273.
 —Διὸς δ' ἐτελειωτο βελίῃ. Π. α. C.
 —Χαρίεντα δὲ ἐργα τελειεῖ. Od. ζ. 234.
- Τελεμννος.
 —Τελεμννος Δωδεκατος τ' ἀροτος—Soph. Tr.
 837.
 Τελεσιφρων, Τελεσιπίος.
 Ἰλιῷ δὲ κῆδος ὀρθωιουμν τελεσιφρων
 Μῆνις ελασε.—Aeol. Ag. 709.
 Μαῖρα τελεσιπίος—Orph. 1308.
 SYN. Τελεσιεργός, δαίφρων.
 Τελεσιγῆμος.
 —Τελεσιγῆμοιο λοχίης. Nonn.
 Τελεσιγῆμος.
 —Τελεσιγῆμοιο σκεπας αἰδῆς. Ib.
 Τελεσιμορος.
 —Τελεσιμορο δρομον ηῆς. Ib.
 Τελεσιδωτειρα,
 Πολλα γὰρ τιθεῖ
 Μοῖρα τελεσιδωτειρα—Eur. Hera. 899.
 Τελεσῶρ. Vid. Ἀπολλων.
 Τελεσφόρος.
 —Καὶ τελεσφόρος Δικη. Soph. Aj. 1407.
 —Τελεσφόρον χαριν. Ib. Oed. C. 1559.
 —Τελεσφόρον εἰς ενιαυτόν. Π. τ. 32.
 SYN. Τελειος, τελεσιεργός, συντελής, ερε-
 γός.—καρποφόρος.—ἀρχηγός.
 Τελετοφωρία.
 —Ὅρα δαέντες
 Ἀρρηκτες ἀγαθῆσι τελετοφωρισι θεμισες. Ar.
 1. 917.
 SYN. Τελετή, τελειωσις, ἀφιερῶσις, ἀγί-
 εια, τελεσιεργια, τελετοεργια.
 Τελετάρχης. Vid. Βακχος.
 Τελετή.
 Καὶ πολέμῳ τελετῇ μνημονερος ἐξετελεσθη. Hom.
 B. ult.
 Ἰνα μυσδοκος δομος
 Ἐν τελεταῖς ἀγίαις ἀναδεικνύται. Ar. N. 303.
 SYN. Τελος, τελευτη.—τελεσιεργια, τελεσ-
 φορια, θυσια, οργιασμός, θρησκεια—τα δειῶ.
 ΕΡΙΤΗ. Ἀχραντός, ἀρητος, μυσίπολευτος,
 ἀποργιστος, πικθίης, πολυποικίλος, ρυκτερος.
 Ελθετ' ἐπ' ευφημῶς τελετας πολυῖσoras αθλης.
 —Ἐπ' ευφημῶς τελετας, ὄσιας, νεομῶς. Orph.
 Τελετηφορια.
 Νῦν ἐπι σεμνῆς τελετηφοριας
 Σηκῆς ἀγίως πικτας εμολον. Synes. 3.
 Τελευταίος.
 Ἰδῶ δὲ τετων την τελευταίαν ὕβριν. Soph. El.
 273.
 Χρη δ' ἐποτ' εἰπεῖν εἰδὲν ὀλβιον βροτῶν
 Πριν ἀν θάροντος την τελευταίαν ἰδῆς,
 Ὅπως περασας ἡμεραν ἦξει κατω. Eur. Andr.
 1011.

Τ Ε

- SYN. Εσχάτος, ὑστάτος, τελικός, εντελής, τελείος;
 Τελευταῖω.
 —Ὅρα ταχίστα τελευτήσω τάδε ἔργα. Π. 3. 9.
 —Ποι τελευτήσω βιον; Eur. Hec. 417.
 SYN. Διατελευταῖω, τελῶ, πληρῶ — θνήσκω, ἀπερχομαι.
 Τελευτή
 —Ὁυ γάρ μοι δοκεῖ μυθοιο τελευτή. Π. 1. 621.
 SYN. Τελος.—ἐξώληα, θάνατος.—μετασάσις, ἀπαλλαγὴ, ἀπολύσις, καταστροφή.
 ΕΡΙΓΗ. Ατελής, γλυκερῶ, ριγεράνῃ.
 Ω ζώῃσι ἀορίστοι ἐν ἀνθρώποισι τελευτή. Ερ.
 Τελῶ.
 Πάντα γὰρ ἡδὴ τοι τελῶ τα παροίδεν ὑπέσθιν.
 Π. 1. 20.
 SYN. Ἀποτελεῶ, ἐπιτελεῶ, ἐκτελεῶ, προτελεῶ, διατελεῶ, συντελεῶ, τελῶ, τελειῶ, τελευτάω, ἀποτελειῶ, περαινῶ, περατεύω, ἀποτερμίζω, καταπαύω, ἀπεργάζομαι, τερματίζω, τολυπεύω, δαπανῶ, λαμβανῶ, ἐξαρτίζω, πληρῶ, ἀνυῶ, παρασκευάζω.—τελεσφορέω, τελεσιουργεῶ, μυεῶ, εὐραζῶ.
 Τελῶς.
 —Ὡς ἐπιχαρτον
 Τελῶς ἀεκυσιον ἔργον. Soph. Tr. 1279.
 SYN. Εντελής, αὐτοτελής, ὀλοκληρῶς, πάντας, ἀπαρτί, ἀπαρτισμένως, ἀπαρτιζέντως.
 Τελῆης. Vid. Τελῆος.
 Ἐρδῶν δ' Ἀπολλωνι τελῆισσας ἑκατομβας. Π. α. 315.
 Τελῆος.
 —Μυν δὲ κομιζέω
 —Τελῆος οφειλομενον. Call. 5. 106.
 SYN. Μῆρος.—χερός. (Hef.)
 Τελλῶ, Τελλομαι.
 Ἦν, ἥλικ τελλοντος, ὠκυπυς ἀγών. Soph. El. 701.
 —Νεαῖς ἐπὶ φορβάσιν οἰστρος Τελλεται—Ar. 3. 277.
 SYN. Ἀνατελλῶ, ἐπιτελλῶ, γίγνομαι, ἀνυομαι, στέλλω.
 Τελμα.
 Ὁμβριον ὑδῶρ ἀν εἶχετ' ἐν τοῖς τελμασιν. Ar. Av. 1592.
 SYN. Τελμῖς, φρεαρ, σιραγῆς, τεναγος, βαθρον, βαραθρον, ἀπλωδῆς τοπος.
 Τελματοῦ.
 Χερσοῖ τα ρῆθρα' τελματοῖ δ' ἐτὲς λιθῆς. Suid.
 Τελος. (Adv.)
 Τελος θάνατοι καυτός. Soph. Aj. 391.
 SYN. Ποτὲ, πως, λοιπὸν, ὑπέρον, τερμα.

Τ Ε

- Τελος.
 —Τελος δ' ἔγω τι πεφантаί. Π. 6. 122;
 —Κατὰ σῆρατον ἐν τελείοισι. Ib. η. 380.
 Ἀγορας τέλος—Ar. A. 896.
 SYN. Τελσον, τελευτή, περας, ὄρος, τερμα.
 —τελεσμα, δασμός, φρος.—τελετή, παραγωγήιον.—ἀξίωμα.—ταγμα.—γαμος.—πράγμα, χρέμα.
 ΕΡΙΓΗ. Αἰσιμον, ἀφαιρδόν, ἀφθιτον, ἀναντιρρητον, γυμνόν, δυσεκμαρτον, ἐπιμοχθον, εἰδῶρον, θυμῆδες, ἱερδν, κακόν, ὠκυμορον.
 Περμποῖς εὐολβόν βιοτε τέλος αἰὲν ἀμεμπῆον.
 Ενδῶξον βιοτῆς γλυκερὸν τέλος εσθλον ὀπαζοῖς.
 Orph. H.
 —Και θάνατοιο τέλος. Theog.
 Τοῖς ἐν τελει βεβῶσι πησομαι. Soph.
 Διερμα τε και τριερμα τελη,
 Φοβερῶν οφιν προσιδεσθαι. Aesc.
 Τελσον.
 —Τερμη δὲ τε τελσον ἀρρης. Π. ν. 707;
 SYN. Τελος, περας, το τελευταῖον.
 Τελωνῆς, Τελωνητης.
 Και τελωνην, και φαραγῆα, Ar. Eq. 248.
 —Ὁ παγκρατικός ἐμι τελωνῆς. Nonn.
 —Τελωνητας τε βιαιως. Man. 4. 329.
 SYN. Δεκατευτης, δεκατηλόγος, φορολόγος, δασμολογος.—εργολάβος —λυτρατής.
 Τελωνιον.
 Εν τῷ σῆραῷ—τελωνιῶ. Suid.
 Τεμαχος, Τεμαχιον.
 Κισρῶν τεμαχη μεγαλαν—Ar. N. 338.
 —Και κρεας, και τεμαχος. Ib. Eq. 283.
 Και τον φαρυγ' ἡδιστα περιῶ τεμαχιοις. Suid.
 SYN. Ἀποκορμα.—ιχθύς —κερματιον.
 Τεμβριος.
 —Τῆς ἀπατερθεν
 Τεμβριος ἰχθυοῖς θαλαραῖς πλημμυρεται οχθαις. Orph. 713.
 Τεμενιος.
 Τεμενικον τε φυλλάδα. Soph. Tr. 767.
 Τεμενος.
 —Ἐνθα δὲ οἱ τεμενος βωμός τε θυνης. Π. 3. 48.
 Και μὲν οἱ Λυκιοι τεμετος ταμον ἐξοχον ἀλλων.
 Ib. ζ. 194.
 Κρεφας δε τεμενος ἀθέρως λαβῆ. Aesc. Per. 365.
 SYN. Νάος, αλσος, ἱερδν, τεμενισμα.—(ἀποτεμνηται γῆ κατὰ τιμην)
 ΕΡΙΓΗ. Ἀγλαδὸς βαθυδενδρον, πῖον, περιπυσον, ἱερδν, πολυφυλλον, πεινηκοντογυμον, περικαλλῆς. Κυλληνιον.

Τ Ε

- Τεμεση. (πολις Κυπρι)
 Ες Τεμεσην μετά χαλκόν' αγω δ' αθήαια σι.
 Διρὸν. Od. α. 184.
- Τεμνω, Ταμνω, Τεμνομαι.
 —Τεμνέν—πελαγος μεσον εἰς Ευβοίαν. Ib. γ.
 175.
 Αριζων εκ κεφαλεων ταμνε τριχας—Il. γ. 273.
 Αὐτάρ ὁ ταμνετο δ' ἄρα—Od. ε. 243.
- SYN. Αποτεμνω, διατεμνω, συντεμνω, ὑπο-
 τεμνω, τμω, τμισσω, τομνω, κοπῶ, σχιζῶ
 —τιμαω.—ὀδόν,—κελευθον,—σπονδ' ας—τεμνεν
 Eur.
- Τεμπεα.
 —Η κατὰ Πινειῶ καλὰ τεμπεα—Theoc. ι. 67.
 —Και ἱερά τεμπεα Δαρφης. Dion. 916.
 Φεῦγε δ' εἰ και Πινειδὸς εἰσισσομενος διὰ Τεμπεων.
 Call. 4 105.
 SYN. Κοιλωματα, αλση—αἱ σῆνωταται
 διεκβολαι τῶν Θεσσαλιας ἀρῶν.)
 ΕΡΙΤΗ. Αγρονομα, αὐθνευτα.
- Τεναγος. Vid. Τεσμα.
 Οἱ δ', ἐπὶ εν τεναγος,—Orph. 1092.
- Τεναγωγὴς.
 —Ἐπὶ τεναγωγεα λευσσω
 Τῆλε περισκοπεων αλα παντοθεν.—Ap. 4. 1264.
 SYN. Τεσματωδης, σπραγσωδης, πηλωδης.
- Τενδω.
 —Οτ' ἀνοσεος ὄν ποδα τενδῆ. Hef. ε. 522.
 SYN. Εδω, εοθιω, τρωγω, κατατρωγω.
- Τενεδος.
 —Τενεδοῖο τεῖφι ανασσεις. Il. α. 38.
 ΕΡΙΤΗ. Αγχιαλος, ἱμερτῆ, λευκοφρυς, σενή
- Τενθεια.
 Πολλην γε τευθειαν λεγης. Ag. Av. 1690.
 SYN. Λιχνηα, λιχνοτης, ἀδηφαγια. σινά-
 μωρια.
- Τενθης.
 Κάγῳ δ' ὅτι τευθης εἶ συ κάλαζων ανήρ. Ib. Pa.
 1120.
 SYN. Αδηφάγος, λιχνος, προτευθης. λωπο-
 δυτης μοιχός.
- Τεθρηδῶν.
 —Προθροος Τεθρηδῶνος ὑός. Il. ε. 756.
- Τεπος.
 Οἱ τενοι ακροτατοισι φακνονται περὶ ποσσίν.
 Man. 2. 67.
- Τενων.
 —Ρῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τενοντας. Il. π. 587.
 —Κρατησας χερὶ τενοντα. Hom. B. 230.
 SYN. Απονευρωσις.—Αυχνήν.
 ΕΡΙΤΗ Αυχνησιος, βαθύς, κρατερδς, πα-
 χύς, παρασφυριος.
 —Βῶν ἀροτῆρα τενοντα. Orph. H.

Τ Ε

- Τεός, προ Σός.
 Στεργε τεῖν αλοχον' τι γαρ ἠδύσερον και αρειον,
 Η ὅταν ανδρὶ γυνή φρονει φιλα γυραος αχρη
 Και ποσις ἠ αλοχω, μηδ' εμπειτη ανδριχα νῆκος.
 Photyl. 184.
- Τεραζω.
 Οὕτω δ' εἶπε τεραζαν. Aesc. Ag. 128.
 ΕΧΡ. Τα τερατα διηγμενος.—τερατευω
- Τεραμων, Τεραμος.
 —Τεραμων ἀπὸ νυμφιδιων. Eur. Hipp. 768.
 —Εν οἰνοπλήξει τεραμωνις. Ep. l. ι.
 SYN. Υπερῶν, ὑπερθρον. σκηνωμα, σῆγην,
 κυψελι. τεμενος. σῆγανος. σια. σκηνοιμα.
- Τερας.
 Η ναυτησι τερας,—Il. δ. 76.
 —Θεοπρόπος, ὃς σαφα θυμῷ
 Ειδειν τεραων,—Ib. μ. 229.
 SYN. Τερατευμα, παραπλασμα, σημεῖον,
 θαῦμα, πειλωρ, τερατεργημα, το τερασιον,
 αλλοκοτον, αποφωλιον.
 ΕΡΙΤΗ. Αγριον, ἀβληχρον, αινοπελωνον,
 πειλωριον, δικηλον, βλοσυρὸν, απισον, δυσμα-
 χον, σμερδαλέον.
- Τερασκοπος.
 —Εάν με τῷ τερασκοπω λαθης
 Κινηῖ τι βελησαντα. Soph. Oed. T. 612.
 SYN. Τερατοσκόπος, μάντις. ὁ τῶν τερατων
 ἐρμηνεύς. ἀεροκριτης.
- Τερατευμα.
 —Παυσασθε τῶν τερατευματων. Ag. L. 763.
 SYN. Ψεῦδος, πλάσμα, προφασίς.
- Τερατευω, Τερατευομαι.
 Εν ταις τραγωδῖαισιν ετερατευετο. Ib. R. 858.
 SYN. Επιτερατευομαι, προστερατευομαι, τε-
 ραζω, τερατολογεω, ψευδομαι.—απιθανα διη-
 γεομαι.—δολιευω.
- Τερατεια.
 Και τερατειαν, και περιλεξιν,—Ib. N. 317.
 SYN. Ψευδολογια, παραδόξολογια.—τερας,
 τερατεργια
- Τερατωδης, Τερασιος.
 Και σεμνόν, και τερατῶδες—Ib. 363.
 —Σοφος τερατωδεσιν εργοις. Laeg. l. 4.
 —Και βοή τερασια. Cug. Th.
 SYN. Τερατικὸς, τερατιος, παραδόξος, πε-
 λωριος.
- Τερατωπός.
 Ερμην φιλον ὑόν, αφε τερατωπὸν ιδεσθαι.
 Hom XVIII. 36.
 SYN. Αγριωπός, τερατωδης.
- Τερεβινθῶδης. Vid. Νησις.
- Τερετισμα
 —Και αντιτυπον τερετισμα Πασχει.—Ep. l. ι.
 SYN.

- SYN. Ψοφός. αναπαλαίσις. τινάγμις.
 Τερπύρον.
 —Τετρηία δὲ πάντα τετρηά. Od. ψ. 198.
 SYN. Τρυπανόν. τερπηθρίον.
 Τερπιδών.
 —Το τερπιδόναν σαπῶσα. —Ar. Eq. 1305.
 SYN. Σηπέδων, σκωληξ, αθρήψ, ξυλοφάγος, ξυλοφύης.
 Τερπν.
 —Τερενα χροα γυψέσ εδονται. II. δ. 237.
 —Τερεν κατά δακρυ χεστά. Ib. γ. 142.
 ΑΥΤΟΜΑΤΗ ΦΥΕ ΓΑΙΑ ΤΕΡΜΙΝΗΣ ΑΝΘΕΑ ΠΟΙΗΣ. Ar. I. 1143.
 SYN. Απαλός, αἶβρός, τρυφερός, χλωρός.
 Τερενοχρῶς.
 —Ηἴθεοι τερενοχρῶς.—Orph. L.
 SYN. Απαλοχρῶς, τερην.
 Τερμα. (Adv.) Vid. Τελος.
 Αρχόμενος φειδῶ πάντων, μη τερμ' ἐπίδευσις. Phocyl. 131.
 Τερμα.
 —Τὰς πρώτα ἰδόν περι τερμα βαλεῖσας. II. ψ. 462.
 —Δίβυσις ἐπὶ τερμα βεβηκεν. Dion. 273.
 —Μηδέν' ὀλεζίζων, πριν αν
 Τερμα τὴ βίη περαση.—Soph. Oed. T. ult.
 SYN. Τερμιών, τέλος.—σημῶν. καμπήρ.—
 ὄρος, εσχάτια, το εσχάτον, ὑσάτον, ακρον.
 Τερμιθός.
 Τερμιθῶ τραγων εσχάτον ακρεμονα. Theoc. Ep. 1. 6.
 SYN. Τερεβιθός.
 Τερμιθός.
 Ασπις συν τελαμῶνι χαμαὶ πῶσε τερμιθῶσσα. II π. 803.
 SYN. Μεγας, μακρὸς, ποδῆρης. ευμετρος.
 Τερμιός, Τερμιονίος.
 Ἐλθοντι χαρην τερμιαν.—Soph. Oed. C. 90.
 Ἐμοὶ τερμιαν ἀγὼν ἡμεραν. Ib. An. 1333.
 Ἰκετό τερμιονιον ἐπὶ παγον. Aesc. Per. 117.
 SYN. Εσχάτος, τελευταῖος.—εμαρμένος.
 Τερμοδρομῶ.
 —Μηνὸς τετελεσμένα τερμοδρομῆσις. Man. 4. 520.
 Τερμων. Vid. Τερμα.
 —Τερμονα—βίη—Eur. Ph. 1376.
 Τερπανδρός.
 Μῆτε λιπῆς Τερπανδρον εὐθροον.—Er. 1. 5.
 Τερπιαδῆς.
 Τερπιαδῆς δε τ' αἰοδὸς αλυσκῆσε κῆρα μάλιαν
 Φημιός, ος ε' ηειδε μετὰ μνηστῆρσιν αναγκῆ

- Εση δ' εν χειρέσσι ενχων σορμιγχα λίγησαν
 Αγχι παρ' ὀρθουρην' κ. λ. Od. χ. 330.
 Τερπικεραυνός.
 —Δὴ τερπικεραυνῶ. II. α. 419.
 Τερπνός.
 —Τῷ γὰρ ρα θεὸς περιδῶκεν αἰδῶν
 Τερπνῶν ὀπη θυμὸς ἐποτρυνῆσιν αἰδῶν Od. δ. 45.
 Τερπνῖσοι δὲ τοκευσι τὸθ' ἕτες.—Call
 SYN. Επιτερπῖος, ευτερπῆς, επιτερπῆς, ασπατιος, αγασός, ἡδύς, μεγαρτος, αἶβρος, ευθαλής. αλυπος.
 Τερπνός.
 —Οἶά τε πολλὰ ἴεοι παρὰ δαιτὶ και οἶνω
 Τερπνός εἴψωνται.—Ar. 1. 459.
 SYN. Ἰλαρὸς, αγαιῶς, ἡδύς, ευθυμῶς, ευτερπῶς, αλυπος.
 Τερπω, Τερπομαι
 Τῆ ὄγε θυμὸν ετερπεν.—II. ε. 189.
 Αλλοτε μὲν τε γοῶ φρενα τερπομαι.—Od. δ. 102.
 Αὐτὰρ ἐπὶ τερπημεν εδῆτύος ἠδὲ πστῆτος. II. λ. 779
 SYN. Επιτερπω, ευφραῖνω, ἡδομαι, ἡδύνω, ιαινω, φαιδρῶν—χαιρῶ, ευφραῖνομαι, κορφομαι
 Τερπῶλή
 Οἶνω τερπῶλῶν θεὸς ηγαγεν ες τόδε δῶμα Od. σ. 37.
 SYN. Τερψίς, τερπνοτης, ἰλαροτης, αγαιοφροσυνη.
 ΕΡΙΤΗ. Ερατή, ακριβος, πολυλλιτος.
 Τερσαινω, Τερσῶ.
 Αἶμα μελαν τερσηνε.—II. π. 529
 Τῆς ἕτερον μὲν θαλοπεδον λευρῶ ἐνὶ χερσῶ
 Τερσεται νελιῶ.—Od. η. 124.
 SYN. Επιτερσαινω, ξηραινῶ, αυαινω.
 Τερψιμερότος.
 —Τερψιμεροτα νελιῶ. Od. μ. 269.
 Τερψιχῆρος. Vid. Απολλων.
 Τερψιχορη. Vid. Μῦσαι
 Τερψιχορη χαριεσσα πορεν τεχτημονας αυλις. Ep. ι. 1.
 Τερψίς.
 Ἔσι και εν κερῶσι φιλαμασιν ἡδέα τερψίς. Theoc. 3 20.
 —Και τερψίς αἰοδῆς. Hes. θ. 917.
 SYN. Τερπῶλή, γανός, ἡδονή, θυμῆδια, ευφροσυνη, ευφρασια, κλησις, ψυχαγωγια, τρυφή.
 ΕΡΙΤΗ. Αλυπος, ἡδέα, γλυκερά, δεσπῆσια, πολυκαμητης, πολυκυδῆς, ευδρῆστος, σκισειδῆς, κακοφρα.

Τεσσαραβειος.
 —Τὸν δὲ ἔτεσσαραβειον. Π. Ϛ 705.
 S Y N. Τετραβειος.
 Τεσσαρακαιδεκαδωρα.
 —Κερα—τεσσαρακαιδεκαδωρα—Er 1. 6.
 Τεσσαρακαιδεκτις.
 Τεσσαρακαιδεκτιν τῷ δ' ἐκαλυφε ταφῷ. Er 13.
 Τεσσαρακοντα
 Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακοντα μελαιναι ἴνες ἐποίησεν.
 Π. ε. 524
 Τεσσαρακονταετης, Τεσσαρακονταετης
 Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετης αἰζὺς ἐποίητο.
 Hef. e. 439.
 Τεσσαρακοσος. Ar. Ecc. 820.
 Τεσσαρες, τα Τεσσαρα, Τετορες, Πισυρες. (Vid)
 Τῶν αὐτῶν τεσσαρες αρχοὶ εσαν.—Π. ε. 618.
 Τεσσαρα Φωκαιν εκ ποντις δερματ' ενωκε. Od.
 δ. 436.
 Η δὲ γυνὴ τετορ' ἴεση.—Hef. e. 696.
 Τετρατος, Ἐτρατος.
 Τῶν δὲ τετραταν ηρχε Πολυξενος Διοειδής. Π.
 ε. 130.
 Μηριοις δ' αναερε δυο χρυσοῖο ταλαντα
 Τετρατος.—Π. Ϛ. 615.
 Τετμηω.
 Εἴθ' ὄγε Νεσορ' ετετμη.—Π. δ. 293.
 —Ος δὲ κὲ τετμη αταρτηροῖο γενιθλης.—Hef. δ.
 610.
 S Y N. Επιτετμηω, εὔρισκω, καταλαμβανω.
 Τετραβαμων. Vid. Τετραχος.
 Αρμασι, και ψαλίοις, τετραβαμοσι.—Eur. Ph.
 809.
 —Τετραβαμοσιν εν χηλαῖσι. Ib. 825.
 Τετραβειος.
 —Σακεισα τετραβειω. Call. 3. 53.
 Τετραγλωχιν. Vid. Ερμῆς.
 Τετραγραμματος.
 —Ο πλάσας τετραγραμματος Αδαμ. Sibyl.
 1. 2.
 S Y N. Τετραγραμμος.
 Τετραγνος, το Τετραγνον.
 —Μεγας αρχατος αρχι θυρων
 Τετραγνος.—Od. η. 113.
 S Y N. Τετραπληθρος.
 Τετραελικος.
 Τετραελικος οφισ.—Er. 1. 3.
 Τετραεινης, Τετραετης.
 Τετραεινες δε πειθων απολυετο κρατὸς αλειφαρ.
 Θεοσ. 7. 147.
 Τετραζυξ.
 —Τετραζυγι κοσμῷ. Naz.

Τετραβελυμος.
 Αυταρ οὔ' ἀμφ' ωμοισι σακος δετο τετραβελυμ-
 νον Π. ο. 479.
 S Y N. Τετραπληχος.
 Τετρανω, Τιτρανω
 Αμφοτεραν μετοπισθε ποδῶν τετρανε τινοντε.
 Π. χ. 396.
 S Y N. Τιτρανω, Διακοπήω. Διατορω, Δια-
 νομιζω.
 Τετρακίς.
 Τρεῖς μακαρες Δαναοὶ και τετρακίς.—Od e 306.
 Τετρακιων.
 —Κοσμη τε μερη τετρακιονος αυλῶν, Orph. H.
 Τετρακιημος, Τετρακιημων.
 Τον δε τετρακιημον επραξε δεσμῶν Pind. P. 2.
 —Εν τετρακιημονι—κυκλω, Ib. 4.
 Τετρακοος
 —Τετρακοοισι καθοις. Ath. l. 11.
 Τετρακορυμβος.
 Θαλλοι τετρακορυμβος, Ανακρον, αμφι σὲ κισ-
 σος. Er 1. 3.
 Τετρακυκλος.
 Προσθε μεν ἡμιονι ἔκλον τετρακυκλον απηνιν.
 Π. ω. 324.
 S Y N. Τετρατροχος.
 Τετρακίς.
 Ου μα τον ἀμετερα ψυχῶ παραδοντα τετρακ-
 τύν. Pythag.
 Τετραμετρος.
 —Αλλ' ὅτι καλλισον μετρον
 Ηγῶ' πότερον τριμετρον, η το τετραμετρον;
 Ar. N. 642.
 Τετραμορος.
 —Τετραμοριον ρυκτὸς φρεων. Eur. Rh. 5.
 S Y N. Τετραμερής. τετρατροφος. τετρασχι-
 δής, τετρασχιος, τετραδυμος.
 Τετραμορφος.
 —Τετραμορφοις Ωραις.—Eur. Fr.
 Τετραορια,
 Αυγελιαν τετραοριας ελελιχθονος. Pind. P. 2.
 S Y N. Τετραπωλια.
 Τετραορος, Τετραορος, Τετραοριος.
 —Ως' εν πειθοι τετραοροι αρσενες ἵπποι. Od.
 η. 81.
 Θρηκὴ τετρωρον ἀγμα Διομηδες μετα. Eur. Alc.
 493.
 —Τετραορε φασμα ταυρς. Soph. Tr. 516.
 —Και τετρωριω διφρω. Ib. Fr.
 S Y N. Τετραζυξ, τετραζευκτος, τεθριππος,
 τετραβαμαν, τετραππος. τετραρυμον ἀγμα.
 τετρακυκλος απηνι.—τετραπυς. Τετραπαλαι

- Τετραπαλαι.**
— ἄλλὰ σὺ μὲν πε
ἔῃν Ἀλικαρνησίου τετραπαλαι σποδῆ. Call.
Ep. 2. 4.
S Y N. Ἐκपालαι, προपालαι, τριपालαι.
- Τετραπέζος.**
— Ὅφρες ὤμῃσαι τετραπέζοι—Orph. L.
- Τετραπήχης.**
Ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπήχης.—Ag. V. 551.
- Τετραπλευρος.**
Κιοῖα τετραπλευρον—Ep. I. 4.
- Τετραπλος, Τετραπλῆς.**
Τριπλῆ τετραπλῆτι ἄποτισομεν—II. α. 128.
Τριπλῆς, τετραπλῆς ἀντιτίσεται βλαβας. Lys.
1367.
S Y N. Τετραπλασιος, τετραπλασιων.
- Τετραπυς.**
—Τετραπυην ὕδρον εὐναται θρονοίς. Ib. 1313.
E X P. Δικεφαλος, δυο εἰνας εχοντα.
- Τετραποδῆδον.** Ag. Pa. 896.
S Y N. Τετραποδισί, τετραποδητί.
- Τετραποδος.**
—Τριπολοῖς σπορον εὐνοῖσιν
Ἐσθ' ὅτε βαλλοντες, καὶ τετραπολοῖσιν ὁμοίως.
Theoc. 25. 26.
- Τετραπολις.**
Μῆνυν ἐπ' ἐν Τετραπολεὶ τῶ μὲν τροπαῖον ἐπ. Ag.
L 285.
- Τετρα-υς.**
—Εὐ δε γενεθλῆ τετραποδων—Call. 3. 131.
Τετραπυην μῆμον εχων ἐπὶ θηρός.—Eur. Rh. 256.
S Y N. Τετρασκελῆς, τετρακολος, τετρακω-
λος, τετραβαμων, τετραρος.
- Τετραπτερυλλίς.**
—Ἡ τῶν τετραπτερυλλιδων. Ag. A. 871.
S Y N. Ακρίς, τετλιξ
- Τετραπῆλιος.**
Βλέθι μαχισθαὶ Γηρυονῆ τετραπῆλιος; Ib. 1081.
S Y N. Τετρακεφαλος.
- Τετραρχία.**
—Παση δ' ἐνεπὼ τετραρχία
Χορὸς ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἰσαναι. Eur. Alc.
1164.
- Τετράς.**
Τετράδι τῆ προτερῆ τῆ μιν τεκε ποτῆρια Μαῖα.
Hom. M. 19.
S Y N. Τετρακτύς.
- Τετρασκελῆς.** Vid. Τετραπυς.
—Τετρασκελῆς μοσχος—Eur. Ph. 652.
- Τετρασατηρος.**
Ὅρατε μὲν με δεομενον σωτηρίας
Τετρασατηρὸς καύτον.—Ag. Ecc. 413.
- Τετρατρυος.** Vid. Τετραμοίρος.
Ἄρτον δεηπίσας τετρατρυφον, οκτάβλωμον.
Hes. E. 440.
- Τετραφαλλος, Τετραφαλος.**
Κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφιφαλον κυνεν δετο τετραφα-
ληρον. II. ε. 743.
Θλασσε δε τετραφαλον κυνεν—Ib μ. 384.
- Τετραχθα.**
Τριχθαῖ τε καὶ τετραχθα διατρυφὲν ἐπτεσε χει-
ρς II. γ. 363.
S Y N. Τετραχως, τετραχῆ, τετραχα.
- Τετρεμῖνω.** Vid. Τρεμῖ.
—Οὕτως αὐτὰς τετρεμῖνω, καὶ πεφοβῆμαι.
Ag. N. 293.
- Τετρία.**
Τετρία, σιωπῆ ἦστο.—II. δ. 412.
- Τετλιγοφόρος.**
Ὁδ' ἐκείνος ὄραν τετλιγοφόρος,
Ἀρχαίω σχηματι λαμπρός. Ag. Eq. 1328.
- Τετλιξ**
—Ἄλλ' ἀγορηταὶ
Ἐσθλοὶ, τετλιγασσιν εοικότες, οἶτε καθ' ὕλην
Δειδρεφὸ ἐφεζόμενοι οπα ληραιοσαν ἰῆσι. II. γ.
151.
S Y N. Τετραπτερυλλίς, πτερυλλίς, ἐρπυλλίς.
ηχῆτης.
E P. I. T. H. Αἰροῦτης, δρυκοῖτης, λαλος, εἰλ-
ερῆμος, ὑμνοτόλος, ηλιομανῆς.
—Κυανοπτερος ηχῆτα τετλιξ,
Ὁζω ἐφεζόμενος,—ὦτε ποσὶς καὶ βρωσὶς εἰρησι.
Hes.
Ὀλιγην δροσον πετωκῶς,
Βασιλεὺς οπας, αειδης.—
Θερεος γλυκὺς περοφτης,—
Σοφῆς γηγενῆς φιλυμνε
Ἀπαθῆς, ἀναιμοσαρκῆς. Anac. 43.
—Ποτὶ σκιεραῖς οροδαμίσιν αἰθαλιωνες.
Τετλιξες λαλαφεῶντες εχον πονον—Ἀνίκα τετλιξ
Ποιμενας ἐνδεις περὺλαχμενος, ἐνδοθι δευδρων
Ἀχέι ἐν ἀκρεμονέσσιν.—Theoc.
Στηθομελῆς, λιγυροί, ηλιοιο φιλοι. Naz.
Ἦνικ' ἀν' ὁ δεσπείσιος ὀξυμελῆς ἀχῆτας
Θαλλεσι μεσημερινοῖς ὑφ' ἠλικῶ μακρῆς βοῆ.
(ὑψηλομανῆς, Ich.) Ag.
Τὸν νυμφων θεραποντα φιλομεβριον, ὑγρὸν αοιδόν.
Τὴν νυμφων παροδῆτιν ἀφδονα, καυματι μεσοφῶ
Ουρεσι καὶ σκιεραῖς ζυθῶ λαλιούντα ναπαις.
Ἀχνης τετλιξ δροσεραῖς σθαγογεσσι μεθυσθεις
Ἀχνομονομὸν μελπειε μῆσαν ερημολαλον. κ. λ. Ep.
I. 1.
Ἦδη ἐπ' ἀκρεμονεσσιν ἰσοζυγων κυπαρίσσων
Μησομανῆς τετλιξ θελγει ἀμαλλοδέτην. Ib.
* 6 A. Τευθῆς.

Τ Ε

Τευθίς. (ιχθυΐδον ευτελής.)
 Ον γ' ἐτ' ἐπίδομαι τευθίδος δειρομενον.—Ατ. Α.
 1155.

Τευθρανίδης (Αἰξυλος.)
 Τευθρανίδην, ὃς ἐναίεν εὐχλίμενη ἐν Αἰσίβη,
 Αἰθνης βιοτοῖσι, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισι.
 Παντὰς γὰρ φιλεῖσκεν ἄδ' ἔπι οἰκία ναιῶν. Π.
 ζ. 13.

Τευθρας.
 Ἀντίθεον Τευθραντα.—Ιβ. ε. 705.
 Τεύκρος.
 —Ὄρτο δ' ἐπὶ τὰ βῆ Τευκροῖο ἀνακίος. Π. Ϛ.
 859

ΕΡΙΤΗ. Ἀμυμων, ἀντίθεος, δαΐφρων, ευμε-
 λης, ἐκίβδος,
 Τόξων ευ εὐδός.—ἀρίστος Ἀχαιῶν. Hom.
 Τελαμωνίος ἦς. Τυρῆ.
 —Δαρδανίης οἰστυῖρα γενεθλῆς. Nonn.

Τευμησσός.
 —Και Τευμησσὸν λεχεσποῖν. Hom. Α. 224.

Τευταζω.
 Παντες δε τευταζουσιν οἱ διακονοι. Suid.
 S Y N. Στρατευομαι, πραγματευομαι, φρον-
 τιζω, σκευαυρομαι. διατριβω. σπευδαζω, ησυ-
 χαζω φλυαρευω πλαταομαι.

Τευτλον, Τευτλιον.
 Ου τευτλοῖς χλωροῖς ἐπιδοσκομαι.—Hom Β. 54.
 —Και τευτλοῖσι μικροῖς. Ατ. R. 973.
 S Y N. Τευτλῖς, σευτλον. βλιτον.
 ΕΡΙΤΗ. χλοερὸν, πλατύ.

Τευχεσφόρος, Τευχοφορος, Τευχησις, Τευχηπῆς,
 Τευχηρης. Vid. Ὀπλιτης.
 Τευχεσφόρον—λαον.—Eur. Supp. 654.
 Τευχοφορῶν—νεων.—Ib Rh. 3.
 Τευχησῆς δ' Ἀρῆος.—Call. 1. 77.
 Χρυσήλατον γὰρ ἀνδρα τευχησῆν ἰδῶν. Aesc.
 S T. 650.
 —Ἐβῆσαν Νηὸς τευχηρης.—Orph. 525.

Τευχοπλάσις.
 Τὴν τευχοπλάσιν παρθένον.—Lyc. 1379.

Τεύχος
 Εἰς αἵματηρὸν τεύχος κ διχορροπως
 Ψηφους εθεντο.—Aesc. Ag. 824.
 S Y N. Σκέυος, ἀγγέον, (ενυδρὸν, σῆνεσομοно)
 κυτος—βίβλιον.—ὄπλον.

Τευχεα. τα.
 —Ἐπὶ τευχεα δ' εστουοντο. Π. ε. 808.
 Εργασμῆτε τα τευχε' ἐτάϊρε, νῆε μελαμπη. Od.
 ο. 218.
 S Y N. Οπλα. σκευη, εντεα.
 ΕΡΙΤΗ. Ἀρῆια. αμβροτα, αιματοςεντα,
 αγλαα, δηῖα, θευδέα, θεουκελα. καλά, κλυ-
 τά, κυδιμα, μοροεντα, κρατερὰ, κρημιζορτα,

Τ Ε

Ξυνηία, περικαλλεα, πελωρια, πολεμηία, σι-
 γαλοεντα, ὑτεβια, χαλκηνεια.
 ΡΗΚ.—Κακῆς ἀλκῆσια χαρμης. Theos.

Ἐρκος Ευσυλικ ταμεισχροος.—
 —Ἀραβησε δε τευχέ ἐπ' αὐτῷ
 Λιόλω, παμφαναωντα—
 Χρυσεα χαλκῶν εκατομβοῖ εννεαβοῖων. Hom.
 Τευχεα δεσπεσιμον ενδομενα σῆροπεσιον. Cal.

Τευχω, Τευχομαι.
 Ως δη τῷδ' ἐνεκά σφιν Εκίβδος αλγεα τευχα.
 Π. α 110.
 —Ταχα κῆθι τετευξεται αιπὺς ολεθρος. Ib. μ.
 358.

Τευξεσθαι μεγα δορπον.—Π. τ. 208.
 S Y N. Τεκταινω, τεχνωω, κατασκευαζω,
 παρεχω. ποιω. ὀπλιζω.
 Οἱ αὐτῷ κακὰ τευχεα ἀνῆρ, ἀλλω κακα τευ-
 χων. Hesf.

Τευχων ὡς ἑτερω τις, ἐρ κακον ηπατι τευχεα. Ερ.
 Τεφρα.

Νεκταρεω δε χιτῶνι μελαιν' αμφιζανε τεφρα.
 Π. σ. 25.
 —Βαθῆα δε καππεσε τεφρη. Ib. Ϛ. 251.
 S Y N. Τεφρον, κοις, σποδος. αιθαλη.
 ΕΡΙΤΗ. Αἰθαψ, αμπελοισσα, λεπῆ.

Τεφρω.
 —Τεφρωσας γυῖα Ἀθηναῖω πυρί. Lyc. 227.
 S Y N. Αποτεφρω, σποδω, εμπρηθα.
 Τεχναζω, Τεχναω, Τεχναζομαι.
 Τῷ γὰρ τεχναζεν ἡμετερος ὁ παρμαῦς. Ατ. Th.
 100.

Ἰδὸν τεχνηῖσαι.—Od η 110.
 —Ὀδ' εὐ τεχνησατο και τὰ. Ib. ε. 259.
 Τι ταῦτα σῆρεφθι, τεχναζε τε.—Ατ. Α. 384.
 S Y N. Τεχνωω, τεχνιτευω. τεχλαινω, ἐπι-
 τεχναομαι, περιτεχναομαι, δημιουργω, παν-
 εργυομαι, μηχαναομαι, κατασκευαζω μεθο-
 δεω, απαταω, μετερχομαι καλλιεργω τευχω.

Τεχνασμα, Τεχνημα, Τεχνασμός
 —Ἀλλὰ τῷ μητροκλονε
 Τεχνασματ' ἐσὶ ταῦτα.—Eur. Or. 1598.
 —Φαυλεργος τινός
 Τεχνηματ' ανδρῖς.—Soph Ph 36.

Ψευδοκατηγοριας τε, κατηγοριας τε τεχνασ-
 μοί. Man. 4. 332.
 S Y N. Δολος, πανουργια, μηχανημα, εγχει-
 ρημα. τεχνηεργημα. δημιουργημα. κατασκευασ-
 μα, σκευαεργημα σοφισμα. τεχνιτευμα.

Τεχνη
 —Ὅς ρα τε τεχνη
 Νηῖον εκταμησθη.—Π. γ. 61.
 Ηοκισος.—βραδύς εἰλεν Ἀρηα,—
 Χαλδὸς εὐρ, τεχνησι.—Od ζ. 332.

S Y N.

Τ Η

SYN. Τεχιοσυνη μεθοδος, δολος, τεχνημα
 πανουργια επιστημη
 ΕΡΙΤΗ. Αμμητος, αξιφουτος, αθανατος,
 αμβροσια, απηιης, βιβλοδοτερα, δρυτομοι,
 εργοπονος, ερατη, ευψυχος, ευκιων, ευσκοπος,
 ευκαταρροητος, ιερπρεπης, ιδμων, καλη, κερα
 τοξος, μυριαια, μυσαρα, μανησα, γεξεσος,
 πινυτη, πολυμητις, πολυφρων, πολυκερδης,
 πολυφρεβης, πυκινη, πολυφρεπτος, φιληλακα-
 τος, φορβας, φαρμακοεσσα, φθοερα, σωλας,
 φιλοκερτομος, χαλκοδαιδαλος, ναυπηγις, μυ-
 εις, μεγαλαυχις, ζωαρκης, λυσιπνοος, δολια,
 καινοτερα, παντοια, κακοδαιμων, δυσεκμαρ-
 τος, αφευδης, σκληρα.

Τεχνηεις.
 Αμοι δε δεσμοι
 Τεχνηεντες εχυντο πολυφρονος Ηφαισιοδ. Od.
 §. 297.
 SYN. Τεχνηικος, εντεχνος, κατατεχνος, πο-
 λυτεχνος, υπερτεχνος, δαιδαλιος, τεχνημων,
 τεχνητις, τεχνισος.

Τεχνηεντως.
 Αυταρ ο ψηδαλιω ιθυνοτο τεχνηεντως. Od ε.
 270.
 SYN. Τεχνηικως, εντεχνως, κατα τεχνην. εδ.
 καλωσ.

Τεχνημων. Vid. Τερψιχορη. Τεχνηεις.
 Τεχνητις.
 Μυκαται γαρ ο χαλκος, ιδ' ως εμπνυν ο τεχνη-
 τισ

Θηκατο—Er. I. 1.
 SYN. Τεχνηαδης, τεχνηεις, τεχνηικος, δημι-
 υργος, μηχατεργος, σφοδ, σοφιστης, δαημων,
 δαιδαλος, τεχτων.

Αιερες εργοπονοιο δαημονες Ατρυταινις.
 Τεχνοδαιιτος Vid. Ηφαισος.
 Τεχνοσυνη. Vid. Τεχνη.
 —Αρχαιης λεψανα τεχνοσυνις. Er. I. 6.

Τεως, Τεωσ.
 Μιμνετω αυθι τεωσ γε.—II. τ. 189.
 —Τεωσ μοι αδελφειον αλλοσ επεφνε. Od δ. 91.
 SYN. Εωσ, εως τινος, μεχρι τῆ τεωσ. επι
 τωστων, τοτε, τινικαθτα, πριν, παλαι, προ-
 τερον, προτα.

Τ Η

ΤΗ.
 Κυκλωψ τη, πιε οϊνον.—Od. ε. 347.
 ΕΧΡ. Δεξαι, λαβε

Τ Η

Τηγανον. Vid Ταγινον.
 —Και τηγανον αυτην
 Ητεν, η δ' εφερεν τηγανον οσρακινυν. Er. I. 2.
 Τηδε
 Ου γαρ οι τηδ' αισα φιλων απο τωσφν ολεσθαι.
 Od ε 114.
 SYN. Ενταυθα, ενθαδε, ωδε.

Τηθος.
 Πολλες αν κορεσεν αυτη δε τηθεα διφων. II.
 π 747
 SYN. Οσρεον, οσρεον, κογχι.

Τηθη
 —Φαιναρετην τηθην εμιν. Ατ. Α. 49.
 SYN. Τιθη, τιθην, μαμμη, μητρομητωρ,
 μεγαλομητωρ.

Τηθός.
 Ωκεανον τε θεων γενετιν, και μητερα Τηθύν. II.
 §. 201.

SYN. Γη—Θχλασσα
 ΕΡΙΤΗ. Αρχεγονος, αυτοσπορος, αρχαια,
 ερατηνη, ισρα, τροφερα, βωτιατηρα, παμμμητωρ,
 πολυτεμτος, πολυτεκνος, πολυφροβος, φιλοτεκ-
 νος.

Παντροφε συμμιγειων υδρατων—Nonn.
 Ωκεανο καλω υμφοη γλουκοπιδα Τηθύν
 Κυανοπεπλον ανασσαν, ευτροχα κυμαινεσαν,—
 Ναυσιν αγαλλομενη, θηροτροφε, υγροκελευθε,
 Μητηρ μεν Κυπριδος, μητηρ νεφεων ερεβειτων
 Και πασης τηγις υμφων τασμοισι βρουσθις.
 Orph. H.

Αυτοκασιγνητη λευκαλενος Αμοιτριτις. Ib.
 Νωτοις πορθμευσις Τηθυος εσ περατα. Er.
 Τηιος
 Αρακρεων ιδων με
 Ο Τηιος μελωδός.—Anac 174.

Τηκεδων.
 Ουτε τις εν μοι υθωσ επιλυθεν, η τε μαλιγα
 Τηκεδωνι σλυγειη μελεων εξηλιετο θυμόν. Od.
 λ. 200

SYN. Τηξις, συντηξις, ατροφια, μερανσις,
 θηνασμα, φθισις, τηξις
 ΕΡΙΤΗ φθιγας, φθιωδης.

Τηκω, Τηκομαι.
 —Μηδ' ε τι θυμόν
 Τηκε, ποσιν γωωσα.—Od. τ. 264.
 —Αυταρ Οδυσσειος Τηκετο—Ib §. 522.

SYN. Αναθηκω, αποθηκω, διαθηκω, συνθηκω,
 εκθηκω, μερανω, χεω, χυλιζω, μαλαττω, ισχυ-
 νανω.—απροφω, μαραινομαι, υπεκρω, φθιγω.—
 δαπανω, λιπινω.

Τηλαυγις.
 Ειμαθα εσταμενη τηλαυγεα δια Σεληνη. Hom.
 31. 8. SYN.

Τ Η

SYN. Τηλεφανής· τηλεσκοπος· καθαρὸς λαμπρὸς
 Τῆλε, Τηλεῖ, Τηλεῖθεν, Τηλεῖθι, Τηλεῖσε, Τηλοτατά·
 Τῆλε μαλ', ἢ χι βαθισον ὑπὸ χθονός ἐσι βερεθρον.
 II. 3. 14.
 Τηλεῖ γὰρ Λυκίη—Ib. ε. 479.
 Τηλεῖθεν ἐξ ἀτίας γαίης—Ib. α. 270.
 —Ἐν Ἀργεὶ τηλεῖθι πατρὸς. Ib. 30.
 Τῶν δὲ τε τηλεῖσε δέπου ἐν κρείσσιν ἐκλυε ποιμήν.
 Ib. δ. 455.
 Τὴν γὰρ τηλετατά φασ' ἐμμεναι—Od. η. 322.
 SYN. Ἐκας, πορρω, μακρόθεν, μακράν· μακροτάτα· αποτίη.
 Τηλεβόλος.
 —Τηλεβόλος ἴος.—Opp.
 Τηλεθῶ. Vid. Θαλλῶ
 Ἐρνος—καλὸν, τηλεθαον—II. ε. 55.
 Τηλεδαπός.
 —Νησῶν ἐπι τηλεδαπαῶν. II. φ. 454.
 SYN. Τηλυρός.
 Τηλεκλειδός, Τηλεκλυδός, Vid. Αγακλυδός.
 —Φοιτικός κυρὸς τηλεκλεισοῖο. II. ξ. 321.
 —Τηλεκλυδὰ τέκνα Ποδαργῆς. Ib. τ. 400.
 Τηλεκλυθός.
 —Τηλεκλυθὸί τ' ἐπικυροί Ib. ζ. 111.
 Τηλεμαχος.
 Τηλεμαχος δ' ἦρας.—Od. δ. 21.
 EPITH. Δαίφρων, Θεοειδής, Θεοεικελος, ἰσοθεος, μεγαθυμος, μεγαλήτωρ, μακροπόλεμος, πολυμυθος, πεπνυμένος, ὕψαγορης· μείος ασχετος.
 P.H.R.—Τίς φίλος Οδυσσεῖος. Hom.
 Τηλεμος.
 Τηλεμος Ευρυμίδης, ὃς μανίσοινη ἐκίκασο,
 Καὶ μανίσοιμενος κατεγυρα Κυκλωπέσσιν. Od. ι. 59.
 —Αὐτὰρ ὁ μανίς ὁ Τηλεμος ἐχθρὸς ἀγορευων.
 Theoc. 6. 23.
 Τηλεπλαγκτός.
 Πῆ μ' ἀγοσε τηλεπλαγκτοὶ πλάται Aesc. Pr. 578.
 Τηλεπομπός.
 Φαὸς δὲ τηλεπομπὸν ἐκ νηαινίτο, Ib. Ag. 308.
 Τηλεπορός.
 Τηλεποροὶ δ' ἀντροῖς. Soph. An. 594.
 —Τηλεπορὸν τι βῆμα. Ar. N. 964.
 SYN. Τηλυρός.—ορθός, ὑψιλόος.
 Τηλεπύλος.
 Τηλεπύλον Λαίρρυγονίην—Od. κ. 82.
 Τηλεσκοπος. Vid. Τηλαυγίς.
 Ἀλλ' ἀποσησαμέναι νεφὸς ὀμβρίου,
 Ἀθανάταις ἰδέαις ἐτιδωμέθα
 Τηλεσκοπῆ ὀμματι γαίαν, Ar. N. 289.

Τ Η

Τηλεφανής, Τηλεσιφαντός. Vid. Τηλαυγίς.
 Ὡς κεν τηλεφανής ἐκ πουτόφιον ἀνδρασιν εἴη. Od. ω. 83.
 Ἀρρα τε τηλεσιφανία.—Orph. 339.
 Τηλεφίλον. (φυλλον τῆς μικροῦς.)
 Οὐδὲ το τηλεφίλον σφέμαζαμενον πλάταγῆσεν.
 Theoc. 3. 29.
 Τηλεφίδης.
 —Τηλεφίδην κατενηρατο χαλκῷ
 Ἡρῶ' Εὐρυπύλου.—Od. λ. 518.
 Τηλεφος.
 Τηλεφὸς ἀγχιμαχοῖο—Cal. 1. 7.
 Τηλεφὸς εἶναι Μυσοῦ φασκων.—Ar. N. 919.
 Τηλια.
 Εἰ τυγχανε γ' ὁ δακτυλιος ἀν τηλια. Ib. Pl. 1057.
 SYN. Σαγίς, κοσκινος, σῆγμα (τετραγωνόν)
 Τηλικός, Τηλικέτος.
 —Τηλικὸς ὡσπερ ἐγών—II. ω. 487.
 —Ἐπεὶ ἐκ ἐτι τηλικὸς ἐσσί. Od. α. 297.
 —Ἐπεὶ κ' μαλα τηλικὰ βόσκη. Theoc. 25. 184.
 Νῆς δ' ἐστὶ τηλικέτος ἀλγῆσας βαρῆς. Soph. An. 778.
 SYN. Τόσος, τοσῶτος, τηλικὸς δὲ, τοσσατίος· ὀμνήξ.
 Τηλοπετής.
 —Κηρὸν μελι πολλὸν ἀμελξας,
 Δῶρον ἀποιμανίε τηλοπέτους ἀγελῆς. Ep. Suid.
 Τηλρός.
 —Εἰς τηλρον ἦκοιμεν σῆδον. Aesc. Pr. 1.
 Τηλυρός ἕσα δωματων—Eur. Or. 1329.
 SYN. Τηλεδαπός, τηλοπορός.
 Τηλυγετής, Τηλυγετός.
 Παῖδά τε τηλυγετήν.—II. γ. 175.
 Ὅς μοι τηλυγετος τρέφεται—Ib. ι. 143.
 SYN. Μαιογενής, μονοκληρονομος, ἀγαπητός.
 Τηλώπις,
 —Τηλώπις ἀνασσα. Orph. 898.
 Τηλωπός.
 Τηλωπὸς οἰχρῆς, δυσμενων θηραν ἐχων. Soph. Aj. 565.
 Βῶν τηλωπὸν ἰών. Ib. Ph. 219.
 SYN. Ἐκδήμιος μακρῆς.
 Τημελεω
 —Παρθενὸς τε τημελεῖ. Eur. I. A. 731.
 Σωματός τ' ἐτημελεῖ. Ib. I. T. 311.
 SYN. Μελεταῶ, ἐπιμελεομαι, φροντίζω· σπῆδάζω.
 Τημερα, Τημερον, προ Σημερον.
 Οἶαν δίκην τοῖς κορεσὶ δῶσω τημερα. Ar. N. 699.
 Ἡ σφῶ ποιησω τημερὸν δαγαι δίκην. Ib. Pl. 433.

Τῆμος,

Τ Η

Τῆμος, Τημῶσδε, Τημῶτος.
 Τῆμος ἀρ. ἀμφὶ πυρὸν κριτὸς εἴρετο λαδὸς
 Ἀχαιῶν. Π. η. 434.
 —Τελεθεὶ τημῶσδε αμλιτα. Theoc. 10. 49.
 Μη νεὸν τημῶτος ἐμαὶ βοεῖς—Call 3. 175.
 S Y N. Τότε, τηνικά, τηνικάδε, τηνικάυτα,
 τητάκις, τοκα, τοφρα.
 Τηναλλως.
 Το καίεν δ' ὁ παῖς περιεσι τηναλλως εχων.
 Suid.
 S Y N. Ἄλλως, αὐτῶς, ματην, φρεδῶς, παρ-
 εργως, ευηθῶς, κωφως, αμιοθί.
 Τηελλα, Τηελλος.
 Ω Τηελλά καλλιτικός—Αγ. Α. 1229.
 Ἄλλ' εαν μεντοι γε νικᾷς
 Τῆ βοῇ τηελλος εἶ. Ib. Eq. 276.
 E X P. Μιμημα επιφθεγματος αυλις—αρμονια
 λυρας.
 Τηνικα, Τηνικάδε, Τηνικαυτα. Vid. Τῆμος.
 Τανίκα κηκμάκως ἀμπαυεται—Theoc. 1. 17.
 Εἰπέ μοι τί τηνικάδε δρωμεν.—Αγ. Ρα. 1142.
 Τηνικάυτα τῷ φερει. Ib. 1171.
 Τηπιος. (μια τῶν Κυκλαδῶν νῆσος.)
 Σφοροδῶν κεφαλὰς τρεῖς Τηπιῶν. Αγ. Πι. 718:
 Τηνεί, Τηνέθεν, Τηνίθι, Τηνᾶθε.
 —Τηνεί δρυες, ᾧδε κυπερος. Theoc. 1. 106.
 —Τηνέθεν ἐμπορευομαι. Αγ. Α. 754.
 Χῶ ποικάν ξηρὸς τηνέθι, χαί βοταναι. Theoc.
 8. 44.
 —Τηνᾶθε καθῆλον. Ib. 3. 10.
 S Y N. Εκεί, ἐκέθεν.
 Τῆπος pro Ἐκείνος.
 Αἰκα τῆπος ἔλη κεραον τραγον.—Ib. 1. 4.
 Τῆπος. (νῆσος.)
 Τῆνος Βορηιάδα—τίς κεν εωλπεί
 Οφείσθαι Τῆνος Δῆλον ἐρημοτερην; Ep. 1. 1.
 Τηξιμελής.
 Τηξιμελεὶ νεσφω κηκολεμένος—Ep. 1. 3.
 S Y N. Φθοροποιός, μαραντικός.
 Τηρεα.
 —Και Τηρεας ορεσ αιπύ. Π. 6. 829.
 Τηρευς.
 Η μάλλον ενδοθέν σευ
 Την γλώσσαν, ὡς ὁ Τηρεύς
 Ἐκείνος, εκθεριξω. Anac. 12. 6.
 ΕΡΙΓΗ. Παιδούβιος.
 Θρηκίος Τηρεύς αἰνά βιασσαμενος.
 —Γά μοι λυγρος ωπασε Τηρεύς
 Ος μ' ερξας βαρυποτμον εν εκεσὶ μιλονομηων,
 Πρώτον παρθενικῆς, μετεπειτα δὲ νοσφισε φωνῆς.
 Ep. 1. 1.
 Τηρεω.
 —Τηρησας μεσον καρᾶ—Soph. Oed. T. 827.
 S Y N. Διατηρεω, επιτηρεω, συντηρεω, παρα-

Τ Ι

τηρεω, ευλασσω, αμυνα, σωζω, ευλαθεομαι,
 θεραπευω, σκοπιαζω, φρερεω.
 Τηρησις
 Ἀνδρὸς δ' ἐρῶντος εἰς Κυπριν νεανικ
 Ἀφυλακτος ἢ τηρησις.—Eur. Fr.
 S Y N. Συντηρησις, παρατηρησις, επιτηρησις,
 φυλακή, θεραπεία, ευλαθεια, θρησκεια, ὑπηρε-
 σια, αντιληψις.
 Τητῶ, Τηταομαι.
 Μη σύ μεν αιτῆς ἄλλον, ὁ δ' ἀρνηται, σύ δε
 τητᾶ. Hel. ε. 406.
 Οἱ γαρ θανόντες χαρματων τητωμεθα. Eur.
 Or. 1089.
 S Y N. Στερικω.—ζητεω.—σπερῆμαι, δεομαι,
 απορεω.
 Τῆτες. (τητῶ τᾶ ετει)
 Τῆτες ἱερομνημονεῖν.—Αγ. Ν. 624.
 Τηυγετος.
 Η κατὰ Τηυγετον περιμνηκετον.—Od. ζ. 103.
 Τηυσιος. Vid. Ματαιος.
 —Σὺ δὲ τηυσιν ὁδὸν ελθης. Od. ο. 13.

Τ Ι

ΤΙΑΡΑ.
 Βασιλικη τιαρας φαλαρον παφουσκων. Aesc.
 P. 664.
 Και Παρθις τις ανδρᾶς
 Εγγωρισεν τιαραις. Anac. 55. 4.
 S Y N. Περικεφαλαια, σῆμμα, κυρθασια.
 Τιβαρηνίς,
 —Παρξξ Τιβαρηνίδα γαίαν. Ap. 2. 1012.
 Τιβαρηνοί (εθνος Σκυθικόν)
 Ἀγχι δὲ ναιετασι πολυερηνες Τιβαρηνοί.
 Ζηνὸς εὐξείνοιο Γενηταιην ὑπερ ακρην. Ib. 377.
 Τιβεριας.
 —Περην Τιβεριάδος ἄλμης. Nonn.
 Τιβῆν.
 Τιβῆνα και κυπελλον εγκαρω ρανῶ. Lyc. 1104.
 S Y N. Τριπης.
 Τιγρις Nom. Fl.
 —Ποταμῶν ακισος ἀπαντων
 Τιγρις ευρηειτης φερεται ροον ἴσον ελαυγων. Dion.
 984.
 ΕΡΙΓΗ. Αγαρρος, ακυρεεθρος.
 Τιγρις.
 Τιγριδος αὐ μεταπειτα κλυτὸν δεμας αειδωμεν,
 Τῆς κ' τερπνοτερην Φυες ωπασε τεχνησεσα
 Οφθαλμοῖσιν ἰδῆν, θρηῶν μετα αυλὸν ὀμιλον.
 κ. λ. Opp. κ. γ.
 ΕΡΙΓΗ. Ηνεμοσις, αιολονωτος, θρασύς,
 * 6 B καρτερεός

- καρτερός, ευσαρκός, ωκίς.—τεταυσμένος αμφ.
Nonn.
- Τίω.
Ἰζόν δ' ἐν ἀγορῇ τετινότες.—Π. 1. 13.
—Φίλον τετιμηναι ἦτορ. Ib. 3. 437.
- SYN. Ἀριαῶ, τιμαρῶ, τιώ, ταλαιπωροῦμαι.
- Τιη.
—Τιη τοι ταῦτ' ἐδήμ' παντ' ἀγορευῶ; Π. α. 365.
- SYN. Διατι, τιπίε, τιποτε, δῆι.
Τιθαίωσσω, Τιθαίωσσω.
—Εἶθα δ' ἐπάτα τιθαίωσσοσι μελισσαι. Od. v. 106.
- ΕΧΡ. Θησαυρίζουσι τὰ κηρία, καὶ νεοστροφουσι μελιποῖω, μελιτοργεῶ, τρεφῶ, θησαυρίζω. ἀγαπαῶ.
- Τιθάς,
Χειμεριαὶ νηαδεςσι παλυνομενα τιθάς ορνίς
Τεκνοὶ εἰναιας ἀμφορέεσσι ψερυγας. Ep. 1. 1.
Τιθασσευτής, Τιθασσευτής,
Ἰνα γινωσκῆς του τιθασευτήν.—Αγ. V. 702.
SYN. Τιθευτήρ, θερατευτής, κολακευτής, ἡμερωτής, ἡμεροποιός.
- Τιθασός, Τιθασσός.
—Οταν Ἀρης
Τιθασσός ὦν, φίλον ἔλη. Aesc. Eum. 357.
SYN. Ἥμερος, πρῆας, ὑποχειριος. συγχεῖης.
- Τιθευτήρ. Vid. Τιθηνητηρ
Οἱ δὲ τε τιθευτῆρες ἀγαροὶ ἡματα πάντα, ἔσσονται.—Sibyl. 1. 1.
- Τιθημι.
—Καὶ ἀκίριον αἶψα τιθησι. Π. λ. 392.
—Ἡμερὶ Ἀχαιοὶς ἀλγεῖς ἐθησε. Ib. α. 12.
Οικ' ἂν τ' εὖ θεσθαι.—Hes. ε. 23.
Οἱ δ' ἀρα θεσσαμενοι παίδων γενος.—Αρ. 1. 824.
- SYN. Ἀρατιθημι, ἐπιτιθημι, ἐκτιθημι, προτιθημι, ὑποτιθημι, προσίθημι. ἰσημι, καθίστημι. τασσω, ἀποτατῶ, προβαλλῶ, ἐπιβαλλῶ, ποιῶ, αἰτῶ, ἰκίτευω.
- Τιθνεῶ, Τιθνηνομαι.
—Οτι δ' ἐν κολποῖσι τιθνεῖ. Orph.
Ουκ ἐβελουσι τιθνεῖσθαι θεραποντα. Simon.
SYN. Τιθνεῖ, τιτθεῶ, τρεφῶ, ἀνατρεφῶ, τρεφεῶ, σιτίζω.
- Τιθνη, Τιθνώς.
—Φέρε δ' ἄμα παῖδα τιθνη. Π. ζ. 389.
Πάλιν τιθνήδων ἀντιπορθῆσαι χθονα. Lyc. 1398.
Αψ δ' ὁ παῖς πρὸς κολπον εὐζώνοιο τιθνης
Ἐκλιθημεχων.—Ib. 467.
SYN. Τιθνώς, θηλαστρία, θρεπτήρεια, θρεπτήρεια, μάτα, τήθη, τίθη, τιθνητηρ, τροφός.

- ΕΡΙΤΗ. Ἀσιγῆτος, βαθυκόλπος, γαλακτοφόρος, γεραία, ευπαις, ευπλοκαμος, καλλιγενεια, ομφαλιτομος, μελιγλωσσος, πολυθρεπτός, φιλοπαις.
- Τιθηνητηρ
Πολλὰ τιθηνητῆρ ολοσυρατο.—Ep. 1. 3.
SYN. Τιθνώς, τροφός, τροφεύς, τιθευτήρ, θηλασμῶν, θρεπτήρ, τροσιμος.
- ΕΡΙΤΗ. Γλυκύς, ἡμερος;
Τιθηνητηριος.
—Τιθηνητηριον εἶθαρ, Ep. 1. 1.
- Τιθρασιος, (τοπος τῆς Λιβυης)
Διασπασονται Γοργόνες Τιθρασιαί. Ag. R. 480.
Τιθυμαλλος. (ἔδος βοτανικῆς.)
Τιθυμαλλον ἐμβάλοντα τῷ Λακωνικῷ. Ib. Ecc. 405.
- Τιθωνός.
Ἡὼς δ' ἐκ λεχεων παρ' ἀγαυῷ Τιθωνοιο
Ἦρυτο.—Π. λ. 1.
ΕΡΙΤΗ. Ροδοῖς χαριεις.
Νυμφὶς Ἡῶς.—δυστιμερος ἀνήρ. Nonn.
Τιθωνός. (γεραν—ἡμερᾶ. E. M.)
Ἄνδρα Τιθωνὸν σπαρᾶτῶν.—Αγ. Α. 688.
- Τικῶ, Τικῶμαι.
—Τον νύκομος τεκε Λητώ. Π. α. 36.
Ου τικῆ Διὶ φίλος ἰππότα Φυλεύς. Ib. ε. 626.
Μαντις αὐ τεκετο Πολυφειδέα τε Κλείτον τε.
Od. ο. 249.
SYN. Ἀποτικῶ, ἐντικῶ, τεκνωῶ, λοχευῶ, γενναῶ.
—Τοκετοιο λεχῶϊα νηματα λύσαι. Nonn.
- Τιλλῶ, Τιλλομαι.
—Πολιὰς δ' ἀρ' ἀνὰ τριχας ἔλκετο χερσὶ,
Τιλλων ἐκ κεφαλῆς.—Π. χ. 78.
—Τιλλοντο τε χαιτάς. Od. κ. 567.
SYN. Ἀποτιλλῶ, ἐκτιλλῶ, κατατιλλῶ, ἀνασπῶ, ἀποκνίζω, λοιδορεῶ, διαβαλλῶ, ξαινῶ.
- Τιμαγῆτος.
Βαστευμαι ποτὶ ταν Τιμαγῆτοιο παλαιστραν.
Theoc. 2. 8.
- Τιμαγορας.
Τιμαγορα, πολλῶν οργῆν, ἀπατερεθεν ἐρῶντι,
Γινωσκῆν χαλεπὸν, καὶ περ εἶντι σοφῶ.
Theog. 1056.
- Τιμαλφίς.
Ἀνακτι παπῶ κῆῖμα τιμαλφισατον. Lyc. 364.
SYN. Ἐντιμος, τιμησίς, λαμπρός.
- Τιμαλφω. Vid. Τιμαῶ.
—Ἦτῆρ πολλῶν τε τιμαλφῶν λογοῖς
Νικαν.—Pind. N. 9.
Διοσδοτος σκηπτήροισι τιμαλφωμένον. Aesc. Eum. 629.

Τιμανωρ.

Ἀσπίς ἀπὸ βροτέων ὤμων Τιμανωρος ἦμαρ. Eur. I. 6.

Τιμαρορος, Τιμορορος. Vid. Τιμαρορος.

Τὸ δ' ἄρσεν ἐστὶ ἐν δόμοις αἰὲ γένος
Θεῶν πατρῶν καὶ ταφῶν τιμαρορον. Eur. Dan. 108.

—Τὸν τ' ἐμὸν τιμαρορον, Aesc. Ag. 523.

Σῆνα παλαμναίων τιμορορῆκεσιαων. Ar. 4 709.

Τιμαροχος. Vid. Τιμης.

Πᾶσιν δ' ἐν νηῶσι Θεῶν τιμαροχος ἐστὶ. Hom. V. 31.

Τιμαρχος.

Ἦν δὲ τιμάρχον ἐν Αἴδος.—ἦσα πατρός
Παυσανικ. δῖος αὐτὸν ἐν εὐσεβέων. Call. Ep. 15.

Τιμαω, Τιμαομαι.

Τιμασας μὲν ἐμέ.—Il. α 454.

S Y N. Διατιμαω, προτιμαω, ἐκτιμαω, ἐπιτιμαω, τιμαλξω, αἰδεομαι, γεραίρω, πρεσβεύω, σεβαζομαι, κυδαινῶ, καταξίω, τιω—κατακρινῶ. Τιμᾶς νεμῶ, πρεσνεμῶ.—διὰ τιμης ἀγῶ, ἐχῶ. ἐν τιμῇ τίθεμαι.

Τιμῆ.

γῶν ἐμὸν τιωσῶν, οφελωσίν τέ ἐ τιμῆ. Ib. 510.

—Ἐκ δὲ Διὸς τιμῆ καὶ κῦδος ὀπρῆδ'. Il. ρ 251.

S Y N. Ἐπιτιμία, γερας, θεσηκεια, θεραπειμα, κῦδος, σεβας. ἀξίωμα, τιμημα, προσιμον. Τιμαρια.

ΕΡΙΤΗ Ατερμων, αγαπορων, αθανατη, δημηγορος, γερασμιος, βασιληίς, βασιληίος, επιρατος, ευαγής, θυμηδης, θεοπομτος, κλυή, θεσπεια, λαοτροφος, ζαθει, καλή, ολιζων, πρεσβηίς, παλαιαυξής, περιπυτος, πολυφεγγής, ὑψαυχην, ὑψιπαρ, ὑψιζυγος, φασιμιετροτος Πατριαις, δαφνοφοροισι, βαθυτοισι τιμαῖς. Aesc.

Πάντες μὲν τιμᾶσιν ὁμῶς νεοί, ἠδὲ παλαιοί.

Πολλὰ δὲ τετραπά παθῶν ἐρχέται εἰς αἴδην Tyrt.

—Τὰν ἀκολασον φιλοπαίγμονα τιμᾶν
Χαριταν πλῆσον ἐχσαν.—Atil.

Οὐδέ τι μοι χρεῖα ποιοῖς ἀκισα ρεσσις.

Ανδρομης τιμῆς, καὶ κῦδος ολλυμενοιο.

Καιεσ φουαγμα πιπλου. Σκια ονηρων.

Μεταρρεσσα αυρα. Φορος χηρὸς κροτσης.

Ροῖζος βελος αυιχηρ. Naz.

Τιμης, Τιμησατος, Τιμιοσ.

—Ουκετ' ἐγωγε μετ' ἀθανατοισι θεῶσι

Τιμης εσομαι, ὅτε με βροτοί ετι τιμοί. Od.

ν. 129.

Δῶσα ὃ καλλίσον καὶ τιμησατόν ἐσιν, Ib. δ.

614.

—Ὡς ὁδ' ὅτι πᾶσι φίλος καὶ τιμῆς ἐσιν. Ib. κ 38.

S Y N. Ἐντιμος, τιμητὸς, τιμαροχος, επιτιμης, ἀξιοτιμος, γεραρὸς, σεβασμιος, ενδοξος, φιλοτιμος, εριτιμος.

Τιμημα.

—Τὸ τιμηματὸς

Τῆς ἀξίας ἐκασον—Eur. Hipp. 622.

S Y N. Τιμησις, διατιμησις, επιτιμησις, επιτιμία, προσιμημα, προσιμον, ζήμια, καταδικη, ανταλλαγμα, απογραφή, ἀξία, τιμηρημα, αποτιμημα.

Τιμητικὸς.

—Ἡ πινακίον τιμητικόν. Ar. V. 167. (τί τιμητικόν. Dawel)

S Y N. Καταδικαστικὸς.—εντιμος.

Τιμοδημος.

Καὶ τῆ κατῶ θυγατρὶ τα δῶρα τιμοδημος. Call. Ep. 17.

Τιμοδημίδης

Τιμοδημίδαί ἐχοχωτατοι προλεγονται. Pind. N. 26.

Τιμοθεος.

Τιμονοη, τίς δ' ἐσοίς μα δαιμονας, ἔ σ' ἀν ἐπ' ἐγνων

Εἰ μη Τιμοθευ πατρός ἐπην ονομα

Στηλη, καὶ Μνημνα τεη πολισ —Call. Ep. 20.

Τιμοκρεων.

Πολλὰ φαγᾶν, καὶ πολλὰ πιῶν, καὶ πολλὰ κακ' ἐπᾶν

Ανθρωπις, κῆμαι Τιμοκρεων Ροδιος. Ep. I. 3.

Τιμοκριτος.

Καρτέρος ἐν πολεμοῖς Τιμοκριτος, ἔ τόδε σᾶμα
Αρης δ' ἐκ αγαθῶν φειδεται, ἀλλὰ κακῶν.
Anac. 164.

Τιμοσοη. Vid. Τιμοθεος.

Τιμοπολις.

Χαριν τ' ἐχεη ταν ησσαι τιμοπολις. Eur. Supp. 375

Τιμων.

Τιμων μισανθρωπος εσοικεω' ἀλλὰ παρελθε

Οιμαζην επας πολλα, παρελθε μονον. Call. Ep. 3.

ΕΡΙΤΗ. Αγριος.

Τιμωναξ.

Ευχεο, Τιμωνακτι θεῶν κηρυκα γενεσθαί

Ἠπιον.—Anac. 197.

Τιμαρω.

Ουκ ἀν δυναμην τῶδε τιμαρῶν ἀτρε

Τεκνοισι τοῖς ἐμοῖσι—Eur. Hec. 748.

S Y N. Ἐκδικεω, ανταδικεω, αντιλυπεω, ζήμιοσ μετερχομαι, τιω, τινω, —βοθηεω, αμυνῶ, επαμυνῶ—κολαζῶ, καταπονεω.

Τιμαρὸς.

—Πατρί τιμαρὸν φονε Soph. El. 14.

S Y N.

- SYN. Τιμαρος, τιμηρος, τιμητής, τιτας, εκδικος, εκδικητής· ποιητήρ· αμυντήρ.
- Τινακταρ, Τινακτερα. Vid. Τριαινα
- Η Ποσειδάωνι τινακτορα γαιας. Soph. Tr. 510.
- SYN. Κινητής, μοχλευτής.
- Τινασσω, Τινασσομαι.
- Χερὶ δε νεκταρεσ ἐανῶ ετιναξε λαβουσα. Il. γ. 385.
- Τινασσε δε χαλκιεον εγχος. Ib. υ. 163.
- Εὐθ' ἐπιδηθέντε τιναξασθην πῆρα πολλὰ. Od. 6. 151.
- Δεσμά τιναξαι Οιομενος. Suid.
- SYN. Αποτινασσω, ανατινασσω, συντινασσω, ανασσω, σσω, αναπαλλω, σπaw, κινω, κοπῶ, διαρρηγνυμι.
- Τιναθαλέος.
- Τιναθαλειοσι κατικμηναιντο λοστροις. Suid.
- SYN. Χλιαρὸς, φερμὸς, διατιναθαλέος.
- Τινημι, Τινυω, Τιω.
- Και οἱ ὑπεεργθε καμόντας
- Ανθρωπος·τινυσθον—Il. γ. 279.
- Τοιασθε ποιῶς ἀμπλακνιματων τιω. Aesc. Pr. 112.
- Τα ανατια εργα τινεσιν. Solon.
- SYN. Εκτινω, αποτινω, αποτινυω, αποτινυμι, εκτινυω, αποδιδωμι, απαιτω, τιμω, ρω, τιω, τιμαι, αποτιω, εκτιω.—την δικην υπεχω, εκτινυω, διδωμι, εκτελεω.
- Τιπῆ.
- Τιπῆ καταπῶσσοντες αφεσατε—; Il. δ. 340.
- SYN. Τιποτε, τιδηποτε, ἐπὶ τί, εφ' ὅτω, εφ' ᾧ, τινος ἐνεκεν, χαριν, τιπ.
- Τιρυνθος, Τιρυνς (πολις Αργος.)
- Διπῶν Τιρυνθον ευκρίμενον πῆλοισθρον. Hef. α. 81.
- Τιρυνθὰ τε τεχιοσσαν. Il. 6. 559.
- Τιρυνθιος.
- Ως ἰκετ' αὔθις Ἰφίτος Τιρυνθιαν
- Πρὸς κλιτῆν.—Soph. Tr. 274.
- Τοῖος γαρ αἰὶ Τιρυνθιος ακμων, (Ηρακλῆς.)
- Call. 3. 146.
- Τισις.
- Επει ετι τισιν γ' εδδειςας οπισσαί. Il. χ. 19.
- Ουδεις ανθρωπων αδικων τισιν εκ αποτισει. Er. 1. 1.
- SYN. Αποτισις, τιμωριχ, τιμωρησις, εκδικιχ, εκδικησις, ανεκῆσις, ποιηή, αποδοσις, αμυνχ, ατιμια, τιμωρια.
- Τισιφονη. Vid. Εριμυες.
- Το δ' αλλο φρεσθερ' ἤπερ ἦν Εριμυων. Eur. I. T. 963.
- Τιταινω, Τιταινομαι.
- Ἰδρασθὶ δέ· τευ ἵππος εὐξου ἄγμα τιταινων. Il. 6. 390.
- Και τοτε δη χρυσηα πατήρ ετιταινε ταλαντα. Ib. 5. 69
- Τυδεδη ἐπι τοξα τιταινετο—Ib. λ. 370.
- Φασκε δε τιταινοντας ατασθαλιη μεγα ρεζαι
- Εργον.—Hef. 5. 209.
- SYN. Ελω, τεινω.—τιομαι.—σπευδῶ, κραδαινω.
- Τιτάν, (Ηελιος.)
- Αφελωσ δ' ελαμψε Τιτάν. Anac. 37. 7.
- Τιτάν χρυσαυγῆς.—Orph. H.
- Ταν δ' ευσφραῆ κομαν
- Τιτάν ετετασσατο
- Αρρητον υπ' ἰχθυον. Synesf. 9.
- Τιτανες, Τιτῆνες.
- Η το σὸν ὄπλον
- Κινεισθω μεγα Τιτανοκλῆον, οβριμοεργον,
- Ωι Τιτῆνας πεφνες αρισκς εχοχα παντων, Hom. B. 274.
- Οι δε τωσ μακαρεσσι θεοῖς Τιτῆσιν ανασσον.
- Ar. 1. 507.
- ΕΡΙΤΗ. Αγγριοι, ακαματοι, βριαροὶ, βλοσυροὶ, γηγενηες, ηνρεοντες, παλαιγενῆς, πολυσθενῆς, οβιγονοι, υπεεφιαλοι.
- Οι μεν αφ' ὑψηλῆς Οθρυος Τιτῆνες, αγανοι,
- Δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βινη υπερεσπλον εχοντες.—Hef.
- Τιτῆνες, γαιης τε και κρανῶ αγλαδ' τεκνα
- Ημετερα φρογονοι πατερων, γαιης υπεεργθεν
- Οικοις Ταρταριοισι μυχῶ χθονος ευαιιοτες.—κ. λ. Orph. H.
- Τιτανοκλῆνος. Vid. Τιτανες.
- Τιτηνῆς.
- Και ες Τιτηνῆδα Τηθῆνι. Call. 4. 17.
- Τιτανος (ορος Θεσσαλιας)
- Τιτανοῖο τε λευκα κερνα. Il. 6. 751.
- Τιτανος.
- Πᾶν μεν γαρ κυκλω τιτανω, λευκῶ τ' ελεφαντι,
- Ηλεκτρῶ δ' ὑπολαμπῆς ενν.—Hef. α. 141.
- SYN. Γυππος, κονια, λευκῆ γῆ.
- Τιταρησιος, (ποταμὸς Θεσσαλιας)
- Οἱ τ' αμφ' ἰμετρον Τιταρησιον εργ' ενεμεστο
- Ος ρ' ες Πηνειον προῖει καλλιερρον ὕδωρ. Il. 6. 751.
- Τιτας. Vid. Τιμωρὸς.
- Δι' αἰμά τ' εκποδῆν ὑπὸ χθονος τροφῆ,
- Τιτας φονος πεπηγεν.—Aesc. Ch. 65.
- Τιτθῆ
- Καθῶσπερ αἰ τιτθαι γε σιτιζεις κακῶς. Ar. Eq. 713.

Τ Ι

SYN. Τιθίς, τιθός, μαμμη, τροφός.

Τι(θ)ς, Τιθίον.

—Τιθός γ', ὡσπερ ἡμεῖς εκ εἶχε. Ib. Th. 647.

Περθ' μὲν κ' ἰσως σε, καὶ τῶν τιθίων
Εφαπτεταί σε, λαίθηαν δοκῶν ἐμέ. Ib. Pl.
1068.

SYN. Μαζός, μασιδίου, τιθθι. (τῶν μαζῶν
τὰ ἀκρα.)

Τιτας.

—Τιτίν θ' ἄμα, Κυλλήνων τε,
Οἱ μῆνοι πολέων μοιρηγεται, —ἦδε παρεδρος
Μητέρος Ἰδαίης κεκληπαται, —Ar. 1. 1126.

Τίτος.

Ἠγαγε καὶ Ξερξῆς Περσαν στρατον Ἑλλάδος ἐς
γᾶν.

Καὶ Τίτος ευρείας ἠγαγ' ἀπ' Ἰταλίας.

Ἀλλ' ὁ μὲν Ευρώπᾳ δ' ἔδλον ζυγον αυχενι θητων,
Ἠλθεν' ὁ δ' ἀμπαύσαν Ἑλλάδα δ' υλοσυνας. Ep.

Τιτρωσκῶ.

Τοὶ πικροὶ καλαμοὶ, τοῖς πολλὰκι κήμῃ τιτρωσ-
κει. Moic 1. 21.

SYN. Κατατιτρωσκῶ, συντιτρωσκῶ, τρωω,
τρωματιζῶ, τραυματιζῶ, κατατραυματιζῶ,
εταω, εταζῶ, βλαπῶ, ανιαω, αμυσσω, περι-
αμυτῶ.

Τιτυοκῆνος. Vid. Ἀπολλων.

Ἀρτεμι παρθηνι, Τιτυοκῆνε, —Call. 3. 110.

Τιτυός.

Καὶ Τιτυδρ εἶδον Γαίης ἐρικυδέα υἱόν,
Κεκμενον ἐν δαπέδῳ, ὁ δ' ἐπ' ἐννεα κῆτο πειλεθρα
Ἰὺπε δ' ἔμιν ἐκατερεθε παρημενω ἦπαρ ἐκειραν
Δερτρον ἐσω δυνοντες' ὁ δ' ἐκ ἀπαμυνητο χερσί.
Od λ. 575.

ΕΡΙΤΗ. Μεγασθενίς, ὑπερφίαλος.

—Τιτυὸν γαίηϊον υἱόν. Hom.

Τιτυρός.

—Καὶ ὁ Τιτυρός αὐτὰς εἰλινει. Theoc 3. 2.

Τιτυσκῶ, Τιτυσκομαι

Δαπλῆαις τιτυσκῶν αἰμοπωτησιν φοβον. Lyc.
1403.

—Ἠφαιγος δε τιτυσκοτο δεσπιδάδες πῶρ. Il. φ.
342.

Μηριονίς δ' αὐτοῖο τιτυσκοτο δερεὶ φανιῶ. Ib.
v. 159.

SYN. Εμβαλλῶ.—κατασκευαζῶ, ετοιμαζῶ,
εὐτρετιζῶ.—σποχαζομαι, κατασποχαζῶ. εμφα-
νιζῶ βλεπω.

Τιφθ.

Σελαγοῖντ' αν ὑπὸ τιφθς τε καὶ θρυαλλίδος ;
Ar. A 925.

SYN. Σιλφθ, τιλθθ, πρασσοκυρίς.

Τίφος.

—Οἶος δεκατα πλατύ βοσκοτο τίφος. Ar. 2.824

Τ Λ

SYN. Λιμνη.—ὁ καθυγρος τοπος. ἔλος.

Τίφος.

Φραδμοσυνη μητι τε δαίφρονος Ἀγνιαδω

Τίφος, ὅς ῥ' ἐνὶ χερσιν εὖξσα τεχνηεντας

Πηδάλ' ἀμοφιεπεσκ', ὄφρ' ἐμπεδον ἐξίθουοι. Ar.
1. 562.

ΕΡΙΤΗ. Ἀμυμων, κυβερνητήρ.

—Ἀγνιαδην δολιχῆς ἰθυτορα νηός. Orph.

Τίω. Vid. Τιμαῶ.

Ἰδομενεῦ, περὶ μὲν σε τιω Δαναῶν ταχυπαλων.
Il. δ. 257.

—Ουτι τισκεν. Ib. v. 461.

Πᾶς τις πωλοσιν ανδρα τίει, ατιητε πεινχρῆν.
Suid.

Τίω, Τιωμαί. Vid. Τινυμῆ.

Τισσαν Δαναοὶ ἐμὰ δακρυα σοῖσι βιλεσοί. Il.
α. 42.

Τισασθε πατρὸς φονον ἡμετερε. Soph. El. 115.

Τ Λ

Τ ΛΑΩ, Τλήμι.

—Ουδέ τις ετλη

Μῆνας ὑπερχομενον—Il. α. 534.

Τετληκας θυμῶ—Ib. 228.

SYN. Ταλαω, ανατλαω, αντλαω, ανατλη-
μι, επιτλημι, ὑποτλημι, ὑμομενω, καρτερεω.
τολυπειω.

Τληθυμος. Vid. Τλημων.

Σὲ δ' ἀλκή παγκρατις τλαθυμος αἰξῆ. Pind N.

Τληία.

Ἐλήη ἡμεροεντα βιον πορε, Μαινάδος ἡέ, Ἀπας.
199.

Τλημοσυνη.

—Ἠδ' ανθρωπων Τλημοσυνας—Hom. A 191.

SYN. Τληπαθνα, αεθλημοσυνη, αθλοτιης,
κακοπαθνα, ταλαιπωρια, δυσυχια—τλήσις
ὑπομονή, καρτερια, καρτεριστις, ανοχή.

Τλημονως.

Τα μὲν γαρ αλλα τλημονως ηντλην κακά. Aesc.
Ch. 746.

—Ὦν μιάς σὺ τλημονως μ' αποσερεῖς. Eur. I. A.
1165.

SYN. Καρτερικῶς, ἐγνῶμονως, ὑπομονητικῶς,
τλητικῶς.—κακῶς, ἀθλίως, οικτρεῶς.

Τλημων

Ὁ τλήμων Ἑλλάς,—Soph. Tr 1128.

Οιδ' ἔπον, οἰμοι, τλημονεσατον λογον. Ib. Ph.
367.

Τλημονα θυμὸν εχων,—Il. ε. 670.

SYN. Πολυτλημων, τληπαθῆς, τλητῆς, τλη-
* 6 C θυμος,

Τ Μ Τ Ο

θυμος, τλησιπτονος, δυνπαθής, ταλασιφρων, τλησικαρδιος, τλησιμοχθος, πολυτλας, πολυτλητος, πολυαλγής, πολυκηδής, πολυμοχθος, πολυπημων, ταλαιπαρος, εμπονος, φερπηνος, βαρυσιδιος, δυσείτοτος, δυσμορος, δυσηνος, αβλιος, ελεηνός, καρτερικός, καρτεροθυμος, καρτερός, μακροθυμος, ευτολμος.

Τληπολεμος.

—Ο δ' ανεσχετό μελινον εγχοος

Τληπολεμος.—κ. λ. II. ε 650.

Ηρακλειδης Τυρηνθων αρχαγετας. Pind.

Τλησικαρδιος.

Τις εδ'ε Τλησικαρδιος

Θεον. οτω τάδ' επιχαρή; Aesc. Pr. 160.

SYN. Σκληρός, σκληρογυμων, απινοφρων, λιθοκαρδιος, τλημων

Τλησιμοχθος. Vid. Τλημων.

Οι τλησιμοχθοι κέποι ήσυχοι δορί. Eur. Fr.

Τλητος.

Τλητόν γαρ Μοΐραι θυμόν δεσαν ανθρωποισιν. II. ω. 49.

SYN. Τλητικός, τλημων, ανεκτός.

Τ Μ

ΤΜΗΔΗΝ.

Τμηδην δ' αυχέν' επήλθε.—II. η. 262.

SYN. Τμητικώς, κοπιτικώς, κομματικώς, τομως, ταχώς.

Τμηξίθεος. Vid. Αρειος.

Τμψω.

—Αυτάρ ο τήν γε

Αραδείως ετμηξεν.—Ar. 2. 483.

SYN. Τμω, τερνώ, σχίζω, κερίζω, υποκίρω, υποτεινω

Τμητός, Τμητικός. (Vid. Τμητικός.)

—Επέ εκ εσκε σιδηρω

Τμητή, εδ'ε λιθω.—Theoc. 25. 275.

SYN. Διαιρετός, σχιστός, ευκείατος, ευκλασος.

Τμῶλος. (ορος Λυδίας.)

Τμῶλω υπό ιφροντι, Τδης εν πιονι δημῶ. II. ω. 385.

ΕΡΙΤΗ. Ανθεμωδης, ηγαθός, ηνεμοις, καλός, χυσοροος, ύψιλοφος, Φρυγιος.

Τ Ο

ΤΟΙΓΑΡΤΟΙ.

Τοιγαρτοι πρό θυράν μεν από σπορω ασκαλα παντα. Theoc. 10. 14.

Τ Ο

SYN. Διόπερ, οδεν δ'ή, τοιγαρύν, ώσε, τυτε γαρ ενεκεν, δια τ'ετο, δια ταυτα.

Τοιος, Τοιδ'ε, Τοιδ'ετας.

Τοιος πασιν θυμός ενι σθηθεσι γεινοιο. II. δ. 289.

Η τοιοσδε εων.—Ib. γ. 45.

Τοιέτοι δεκα μοι συμφραδ'μονες ειν Αχαιών. Ib. ε. 372.

Τοιχος.

Τοιχος τ'ε ετεροιο.—II. ι. 219.

SYN. Οριγκος, τεχιον, τ'εχος.

ΕΡΙΤΗ. Ευδημτος, ευτμητος, κεραος, λιθοφρωτος, ουλλινος.

Τοιχαρχω.

—Ο δε τοιχαρχη. Ar. Pl. 165.

Τοιχαρχος.

Η των ποιηράν ήσθα και τοιχαρχων. Ib. 870.

SYN. Τοιχαρχής, τοιχαρχικής, τοιχοδ'ιφτωρ, λησής.

Τοός.

Θηλαι τοκάδες.—Od. ξ. 16.

SYN. Κυμάς, τεκῶσα, γεννώσα.

Τοκεύς

—Ουδ'ε τοκεύσι

Θρεπτα φιλοις απεδωκε, μινυθαδ'ιος δ'ε οι αιών. II. δ. 477.

SYN. Γονεύς, γεννητωρ, φυσας.

ΕΡΙΤΗ. Αγαίος, αμειμής, αντιθεος, βιαρκής, γλυκερός, γεραρός, δυσζηλος, θαλερός, κεδνός, μοιγέρς, ευμενής, φιλος, φιλοπαις, φιλοσργος, θεοτοικαιος.

Τοκίζω. Vid. Δανειζω.

Φειδαμενος, δανισας, τοκισας, τοκον ύδροποτησας. Ep. ι. 2.

Τοκος, Τοκετος.

Ω ποτινι Ειλεθη' επισχες τ'ε τοκῶ. Ar. L. 743.

Οξυ βελος μεθεπεισα δυνπαθεος τοκετοιο. Nonn.

Παντων Αργειων ερεων γενενη τε τοκον τε. II. η. 128.

SYN. Γενησις, γονος, γονή—τεκνον, παίς.—τέξις, επιτέξις, κυσις, κυμα.

ΕΡΙΤΗ. Αγνός, αρτιπαγης, αμηρυτος, ανός, ατροφος, αρσενοπαις, πολυκλαυτος.

Τοκος, Τοκισμός.

—Και τοκοι τοκων. Ar. N. 1155.

—Εντε τοκισμοίς

Και χρεαις ζησωσι βιον πολυν ολβονομῶντες. Man. 4. 580.

SYN. Δανηον, δανησιμα, δανησιμός, επικαρπια.

Τολμα, Τολμησια.

Αλλ' ύπερφορεις

Τολμη τε τολμαι, και λογω χρισω λογον. Eur. Hera. 555.

Κραυγή

Τ Ο

- Κραυγῆ πισυνοσ, κἀμάθει τολμηρία. Ναζ.
 SYN. Ευτολμία θρασυσ εγχερημά.—αναί-
 δεια, αναισχυντία, αυθαδεια.
 EPITH. Εμφοβοσ, ολοῖ, πικρα, κακῆργοσ,
 αθεοσ.
Τολμαω.
 —Αιεί γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμόσ ετολμα. Π. κ 232.
 SYN. Ανατολμαω, αποτολμαω, επιτολμαω,
 θαρρω, καταθρασυνομαι. ὑπομεινω, καρτερω.
 εξεργαζομαι. τεκταινω.
Τολμησ.
 Τολμησ μοι θυμόσ, ἐπὶ κακά πολλὰ πεπονθα.
 Od. ρ. 284
 SYN. Τολμηρόσ, ευτολμοσ, παρατολμοσ,
 παντολμοσ, θρασύσ, αδείσ, αγνωρο, φιλοκιν-
 δυνοσ, δραστικόσ, ταλαυρινοσ, τληπαθήσ, τλη-
 μων.
Τολμημα.
 Τολμημα γαρ τολμάτων εκ ανασχετόν. ΑΓ. ΡΙ.
 419.
 Ω τολμηματα
 Θεῶν, τι δῆτα, ποι δικην ανησομεν
 Εἰ τῶν κρατεντων αδικιασ ολομειθα; Eur. I.
 252.
 SYN. Επιχερημα, νεανειυμα, εργον (παρα-
 βολον)
Τολμηπόσ.
 Αλλ' ἐσ' ἐκεινω παντα λεκτά, παντα δε
 Τολμητά.—Soph. Ph. 643.
Τολυπεω.
 —Και εσ γῆρας τολυπεειν
 Αργαλεισ πολεμοσ.—Π. ξ. 86.
 —Εγὼ δε δολοσ τολυπεω. Od. τ. 137.
 SYN. Εκτολοπεω, εξεργαζομαι, κατεργα-
 ζομαι, εντελεω, μηχαναομαι. συνελίττω.—τλή-
 μι. μόχλιω, ταλαιπωρω.
Τολυπη.
 —Ποίτται Τολυπην μεγαλην. ΑΓ. L. 586.
 SYN. Τολυπειμα. συναγωγή.—το κατα-
 σκευασῶν εριον.—μηχανή, εργασια.
 —Αγρια κολοκυνθη. Suid.
Τομάιοσ.
 Χαίτε τ' ετισ ἐπὶ προθυρα τομάϊ-
 οσ' ἀ δῆ νεκρων πενθεσι πιτινεί. Eur. Alc. 99.
 SYN. Τμητόσ, τμηθείσ.
Τομω.
 —(1) προς ιατρῶ σοφῶ
 Θρεῖν επωδάσ προς τομώντι πιματι. Soph.
 Aj. 583.
 E X P. Τομήσ δεζμενω.
Τομή.
 —Γομην εν φρεσσι λελοιπειν. Π. α. 235.
 SYN. Τμήσισ, εντομή, περιτομή, διακοπή,

Τ Ο

- εγκοπή, αποκοπή, επικοπή, κατατομή, διαίρε-
 σισ. τομοσ.
 EPITH. Σιδηρεα. ατομοσ. ενθικοσ.
 —Σιδηροχάλκοσ επιφερω τομήν
 Οξῆαν, αἰμοδιψον, ἡμιεργυρόλον. Lyc.
Τομοσ, Τομιον.
 Ου τομοσ εκ πτερυνησ.—Hom. A. 37.
 —Τομιον—εκτεμοιμεθα. ΑΓ. L. 192.
 Καί μοι δοτω τα τομια τισ.—Ib. 186.
 SYN. Τεμαχοσ, τμήμα, αποτμήμα, ακρο-
 τυρισμα (τε νεκρῶ) ἐξείον. τομή.—χαρτισ.
 βιβλιον.
Τομόσ, Τομωτεροσ.
 Αλλ' ἐμπίσ ερω τι τομωτερον η απο δαφνησ.
 Call. 4. 94.
 Οπλον τοι λογοσ ανδρὶ τομωτερόν εσι σιδηρῶ.
 Phocyl. 117.
 SYN. Τεμων. οξῆσ.—σαφετεροσ, τομωτεροσ.
Τομωροσ.
 Τομωροσ προς τα λῶσα νημερτεσате, Lyc. 223.
 SYN. Μαντισ. (ὁ το μὴ ἂν ὄρῶν) ἱερευσ. δια-
 κonoσ.
Τομωριζω, Τομωριζω, Τομωριζω.
 Τομωριζοντεσ δε γηρα. τῶ λιθω προσεσαμεν,
 Ουκ ορωντεσ εδῆν, εἰ μη τισ δικησ τὴν πλυγην.
 ΑΓ. Α. 683.
 Τι δε τομωριζον.—Ib. R. 759.
 Διὰ τῶν σῖενωπων τομωριζοντεσ εερεον. Athl 6.
 SYN. Υποτομωριζω, ὑπογογυζω, γογυζω,
 ψιθυριζω, τομωριζω, ὑποτριμω, καθρα φεγχο-
 μαι, τὰ χελῆ κινεω. μύζω.
Τονοσ.
 —Και τῶ τονοσ εκ ετ' ενότοσ. ΑΓ. Eq. 529.
 —Ωσπερ ηλιε τονοσ. Suid
 SYN. Σχοιριον (τῶ κραββατω) ταπισ (φωνῆσ)
 επιτονοσ, επιτασισ, εντασισ. σχερισ, συνεχημα.
 —ἦχοσ —μετρον —δυναμισ. ακμή.—εντασισ.
Τοξάζομαι Vid. Τοξεω.
 Ουνεκά μιν προκαλιζετο τοξάζεσθαι.
Τοξαλκήσ. Vid. Ερωσ.
Τοξελκήσ. Vid. Τροτροπιόσ.
Τοξαρχοσ.
 —Αελαθείσ επην Τοξαρχοσ πολιηταισ. Aesc. P.
 556.
 SYN. Ηγεμῶν. αρχήσ.
Τοξευμα. Vid. Τοξον.
 Τισ δε πτερωτοῖσ διαφορῶν τοξευμασι. Eur.
 Herc. f 571.
 Τοιαυτά σε (λυπέσ γαρ) ὡσε τοξοτησ
 Αθήνα θυμῶ καρδιασ τοξευματα. Soph. An.
 1097.
 Γλώσσά μοι τοξευματ' εχει
 Περί κείνον κελαδήσαι. Pind.
 Τοξευτήρ,

Τοξευτήρ, Τοξευτής. (Vid. Τοξότης.) Τοξευτετρα.—
 Τα δε νεατά πάντα
 Αυτῶ τοξευτήρι κατερχεταί.—Arag.
 Αυτὰρ ὁ τοξευτήρι τιθεῖ ἰοντα σιδῆρον. II. ψ.
 856.
 Ἰσρῶ ἐπ' ευρυρεντι κυσάτο τοξευτετρα
 Ἀρμενιη—Orr. κ. γ.
 Τοξευτὸς.
 —Θεὸς δ' ἀπὸ
 Τοξευτος, —εκ Φοῖβε δαμείς. Soph. Ph. 338.
 Τοξευω.
 —Ἡς ἀρ' ἀνωγει Τοξευεῖν—II ψ 855.
 Καὶ ταῦτα μὲν δὴ νῦν ετοξευσειν ματιν. Eur.
 Herc 601.
 S Y N. Αποτοξευω, διατοξευω, κατατοξευω,
 τεξαζομαι, επιτεξαζομαι, εξακοντιζω, ακου-
 τιζω, οἰσειω, αρυμι.
 Τοξήρης. Vid. Τοξοφύρος.
 —Τι τῆδ' αὐ χερα τοξήρη φορεῖς οπλισας. Ib.
 Alc. 35.
 —Τοξήρη φαλιμῶ τοξευσας. Ib. Herc. f. 1063.
 Τοξοβελεινος. Vid. Απολλων.
 Τοξοβόλος.
 Τοξοβόλον τον Ερωτα—Er. I. 1.
 Τοξοδαμας, Τοξοδαμνος. Vid. Τοξότης.
 Τοξοδαμαντές τ' ἠδ' ἵπποβωται. Aesc. P. 26.
 Την τοξοδαμνον Αρτεριν—Eur. Hipp. 1451.
 Τοξον
 —Ω και τοξον Απολλων αυτὸς εδωκεν. II. ε. 827.
 —Τοξε Σ' ἦλιε τάδε. Eur. Herc f. 1090.
 S Y N. Τοξευμα, οἰσός, κερας, βειος.—βελος.—
 ακλιν.—τοξω.
 E P I T H. Αμυμον, αμειλιχον, αμαιομακετον,
 βαριπειθές, εἴξρον, ευκαμπές, ευθύ, ευκεραον,
 εμοατηβόλον, δαδν, δηροκίονον, ιθυτενές, κεραιλ-
 κίς, κεραιδετον, κεραιβόλον, κυκλοτερές, κρατε-
 ρόν, μεγαλοσθενές, παλιντονον, πυριπνοον, δελ-
 ξινοον, οπισθοτόνον, ριγυλόν, συμμαχον, φαι-
 διμην, φαιτην, φρενθαλγίς, κλυτοτόξον, ανευω-
 λιον, γυμιόν, Σκυθικόν.—Σκυθης δρακων. Lyc.
 Τοξοποιεω.
 Ου γαρ φρεπει σοι τοξοποιειν τὰς ορεύς. Ag.
 L. 8.
 S Y N. Συσφερο.
 Τοξοποιη.
 —Τεικρός δ' ὅς αριστος Αχαιων
 Τοξοποιη.—II. v. 314.
 S Y N. Τοξηα, τοξηνή τοξικλινδ λῆμα.
 Τοξότης, Τοξοφύρος, Τοξοτευτής, Τεξίτης.
 Τοξοτα λαβητήρ.—II. λ. 383.
 Τοξοφορω περ ευση—Ib. ο. 483.
 —Διαζονας, ει τοξοτευχεῖς ἦτε.—Aesc. Supp.
 295.

—Εν αἰδι μωμνησεσθαι Τοξοτιν.—Call. 3. 223.
 S Y N. Τοξευτήρ, τοξευτής, τοξήρης, τοξικλός,
 τοξοδαμας, τοξοδαμνος, ακοντισίς.—ὕπηρετης,
 εποτήης.—τοξευτετρα.
 Τοξολικός.
 Καὶ τοξολικῶ ληματι πωίεός. Aesc. P. 55.
 Τοπαζος.
 Εσθλοὶ δ' αὐτ' ἐπὶ τοῖσι και ὑαλοειδέες ἔναι
 Κλεινονται θυποῖσιν—θυπολιμισι τοπαζοῖ.
 Otrph. L.
 Τοπαζω.
 —Α δέ
 Δοξη τοπαζω, ταῦτ' ἰδὲν σαφῶς δελω. Soph. Fr.
 —Επεὶ τοπαζετε. Ag. V. 73.
 S Y N. ὑποτοπαζω, τοπεω, ὑπονοεω, ὑπόπ-
 τευω, εκαζω, σχαζομαι, νομιζω, ενθυμιομαι.
 —ιδρω.—ζητεω.
 Τοπαριθε, Τοπαριθεν.
 Μνησῆρων αχ ἠδε δικη τοπαριθ' ετετυκτο. Od.
 σ. 274.
 Καὶ γαρ εμοὶ τοπαριθεν επανθεν ἀδύ τι καλλος.
 Theoc 20. 21.
 S Y N. Τοπαλαι, τοπριν, τοπρέσθεν, τοπρωτε-
 ρον, παριθε.
 Τοπαρχος.
 Εξεληθετω τις δωματαν τελεσοφός
 Γυνη, τοπαρχος.—Aesc. Ch. 662.
 S Y N. Τοπαρχης.—δεσποιναι.
 Τοππίον.
 —Τοππία νηδς εκεινης. Call. 4. 315.
 E X P. Οπλα. σχοιμιζ. κάλοι.
 Τοπος.
 —Ἡν δε προχωρος τοπος. Soph. Oed. T. 1147.
 S Y N. Χωρα, χῶρος, χωρίον, δῶκος.
 Τοπριν, Vid. Τοπαριθε
 —Ως τοπριν ἄγεις. Theoc. 10. 2.
 Τοπρωτον.
 Ἡς δέ σε τοπρωτον κερεις οχος ηρξατ' αερενι.
 Call. 3. 113.
 Τοργος.
 Ἡν τοργος ὑχοροποιος εκλοχευεται. Lyc. 87.
 S Y N. Γυψ. ἰρηξ.
 E P I T H. Φοιγίος.
 Τορευμα.
 Τορευμα δεινόν, ποδὸς εναντίον σθαλές,
 Βαλλει πρὸς ἦπαρ.—Eur. Her. f. 978.
 S Y N. Τορευτον, ευτοργον, τορευμια.—βελος.
 Τορευω, Τορευω, Τορρω, Τορροομαι.
 Καλὴ τεχνα, τορευσον
 Εαρος κυπελλον ἠδύ. Anac. 18. 1.
 Τορευε πασαν αδην. Ag. Th. 995.
 Τάδε τορευει—Ib. 59.
 Τορρωσαντο δε σῆμα—II. ψ. 255.

Τ Ο

- ΣΥΝ.** Διατορεύω, εντορεύω, επιτορεύω, περιτορεύω, αποτορεύω, δι.ω, γλυφα, τιτραω, σφραγισω, σφραγισω, ενελεω, συνελιττω, κατασκευαζω.—τορεύω.
- Τορεύω.**
Ουδ' ετορε ζωτήρα Παναίολον.—Π. λ. 236.
Ει μη τετορησω ταύτα και λακησομαι. ΑΓ. Ρα. 380.
- ΣΥΝ.** Τερεύω, αντιτορεύω, διατορεύω, διακοπρω, τρω, διατρω, διατιτρω, τιτραω, τρανω, τρωπαω, διατρωπαω, διαπερω.—τορεύω.—τρω—δηλω, σαφηνιζω, τορως και τρανωσ φθηνισμαι.
- Τορητός.**
—Ον χαρωνος αμνησθ' δ'ορα
Χαλικω τορητόν κκ ετευξεν εν μαχην. Lyc. 456.
- ΣΥΝ.** Τρωτός.
- Τορμη.**
Ραιβω τυπωτην τορμαν αγκυλω βαση. Ib. 262.
Βεβανος εν τορμαισι θρυλλιξας δεμας. Ib. 487.
- ΣΥΝ.** Τορμος, χοινικις, πλημνη, χροη, συριγξ.—περιφερεια—χαραγμα (εκ τω τροχου)—βαλλίς.
- Τορνος.**
Τορμος και σθαμης και γνωμονος ανδρα θεων ενθυτερον χρημιν, Κυρρε, φυλασσαμεναι. Theog. 804.
- ΣΥΝ.** Τορευτηριον, τορευς, δίνος, γλυφεών.
- Τορως.**
Τορως γαρ ηξεν συναρθρον αυταις. Aesc. Ag. 262.
- ΣΥΝ.** Φανερωσ, σαφως, μεγας, οξυς, ισχυρωσ, εντροχος, τομωσ συντομος, διατορος.
- Τορηνη.**
—Δει τορευνησ και χυτρασ. ΑΓ. Εq. 78.
Και των εντοδοκων τορναν. Eurpōl.
- ΣΥΝ.** Κινητρον.
- Τορυνω.**
Ετορυνε δ' αυθ' η Παλλασ.—ΑΓ. Εq. 1169.
- ΣΥΝ.** Τορυνωω, μαγειρευω.
- Τορως.**
Αλλά μοι τορως τεκμηρον. Aesc. Pr. 605.
- ΣΥΝ.** Φανερωσ, τρανωσ, ακριβωσ, διαδηλωσ, καταληπλωσ, σαφωσ, αληθωσ, μεγαλοφωνωσ, βεβαιωσ, ισχυρωσ.
- Τοσάκις, Τοσάκις, Τοσάκι.**
Τοσάκι μεν μεγα κνμα.—Π. φ. 268.
- ΣΥΝ.** Τοσαυτάκις, τετάκις.
- Τοσος, Ροet. Τοσος, Τοσοσδε, Τσοστος. Vid. Τιλικήτος.**
Μεαν, κτι τοσος γε οσος Τελαμωνιος Αιασ. II. 528.
- Τσοσος ενν.—Ib. ι. 542.**
Εσ τοσονδε τω χρονω. Soph. El. 967.

Τ Ρ

- Φορβης τοσικτον ες αγος μοιον προθείς. Ib. An. 786.
- Τοσιταριθμος.**
—Πλήθος τοσιταριθμον—Aesc. P. 431.
- Τερκογενής.**
Τερκογενων ανομοις εθνεσιν αιταλυκων. M. Mus.
—Αλαστορας, η περαν Ινδων φευγυντας—Ib.
- ΣΥΝ.** Τερκοι
- Τετάκις, Τοτε, Τοτηνικά.**
Τετάκις οικιδ' μεν—Theog. 842.
Τετάκι μοι πρεσε, δαίμων, απ' ομφαλος.—Call. I. 44.
- Και τοτε δε θαρσησε.—II. α. 92.
Τοτηνική ηδη—Soph. Oed. C. 453.
- ΣΥΝ.** Τήμος, τημόσδε, τόκα, τοζρα.
- Τορρα.**
Τορρα δ' επι Τρωεσσι τιθει κρατος.—II. α. 509.
- ΣΥΝ.** Επιτοροστον, τρωσ. τοτε. ες.

Τ Ρ

ΤΡΑΓΑΛΙΣΩ.

- Και τραγαλιζοντα το μηδεν. ΑΓ. V. 672.
- ΣΥΝ.** Τρωγω, εσθιω.
- Τραγαλαίος.**
Πατερς τραγαλαι, Ib. A. 853.
- Τραγίος.**
—Ται δε τραγίαι
Τει παρὰ τιν οσδοντι κακωτερον η τυ περ οσδεις.
Theoc. 5. 51.
- ΣΥΝ.** Τραγειν, τραγή, (δ'ορα)
- Τραγελαςος, ΑΓ. R. 968.**
- Τραγνηματα τα.**
Και τάλλα τεπί τω πινακος τραγνηματα. Ib. Pl. 997.
- ΣΥΝ.** Τραγαλια, επιφορηματα, δευτεραι τρατεζαι, γωγαλα.
- Τραγνηματιζομαι.**
Επειθ' ο δειπιων μεν τραγνηματιζεται. Ath. 4.
- Τραγικός, Τραγικωτερος.**
—Τραγικω ροιζηματι ρηξατο φωιν. Ep. 1. 7.
Οπως εφανη τοις θεοις τραγικωτερος. ΑΓ. Ρα. 135.
- ΣΥΝ.** Θρηνητικός, λυπηρός.
- Τραγίσκος.**
—Φριμασσο πασα τραγισκων
Νυν αγελα.—Theoc. 5. 141.
- Τραγολόγος.**
Αγρευαν αιμα τραγολογον. Eur. B. 139.
- Τραγουασχαλος, ΑΓ. Ρα. 813.**
ΣΥΝ. Τρασαν, δυσοσμος.

Τ Ρ

Τραγῳποι.

Ὁ τραγῳποιος (Σατυρος)—Ερ. I. 4.

Τραγῳς.

Ἀρνεῖς τε, τραγῆς τε, βαθεῖας εκποθεν αυλιῆς.
Od. I. 239.

SYN. Χιμαρῶς γρασῶς.

ΕΡΙΓΗ. Γενεῖπτις, δεικρας, δασύς, δασυ-
χαιτις, δασυφρεξ, ευρυγενεος, ευκερας, λα-
σιος, λοχημιος, τριχύς, —ποσιν αιγιών.

Ω τραγε τῶν λευκῶν αργῶν αερ—Theoc.

Ἰξίωος, ευπαγων, αιγῶς ποσις—Ερ.

—Σταουληκομος εχθρος οπωρης. Nonn.

Τραγωδῶ.

Ὅτι τραγωδῶ και κακῶς αυτὰς λεγω. Ag. Th.
91.

SYN. Εκτραγωδῶ, επιτραγωδῶ, παρα-
τραγωδῶ, λοιδορῶ, διασκευῶ, (εν ταῖς τρα-
γωδῆαις)

Τραγωδῆα.

Και διδασκοιμην προσαδειν

Μορσιμ τραγωδῆαν. Ib. Eq. 400.

SYN. Δεινοπαθεα.

Τραγωδῆος

Απεβαλόντα μισιῖν,

Τὰ τε μεγαλα παραλιπόντα

Της τραγωδῆικῆς τεχνῆς. Ib. R. 1543.

—Μανικῶν τι και τραγωδῆικῶν. Ib. Pl. 424.

SYN. Θρηνηδῆς, εμπαθῆς.

Τραγωδοδιδασκαλος, Τραγωδῆς.

Αγαθῶνα πῆσαι τον τραγωδοδιδασκαλον. Ib.
Th 94.

Τες γαρ τραγωδῆς. πῶτον ει βύλει, σκοπεῖ

Ὡς ωσεισι παντας.—Timocl.

SYN. Τραγωδιογράφος, τραγωδοποιός.

—Τραγηῆς τε βαρυβρομῆς ἰσορας οἰμης

Αἰὲν ἐπ' ευρυχοροισιν αλωμενης θυμελησιν.
Maneth.

Τραῖω. Vid Τορεῶ.

—Και τῶτον ἐπ' ορτυγι τετραβέντα

Αυλόν.—Ερ. Suid.

Τραῖμῆς.

Αἰθῆς γεγεννημαι παντα τα. φερῖ την τραμιν.

Ag. Th. 253.

SYN. Πρωκτός.

Τραμπῆς.

Τραμπῆς σ' οχησα—Lyc. 97.

Εν ταυρομορφῆ τραμπῆδος τυπωματι, Ib. 1299.

ΕΧΡ. Βαρβαρικον παλῖον.—al. ὄπλον.

Τραῖνῆς

Ἴσμεν γαρ κδ' εν τρανῆς, αλλ' αλωμεθα. Soph.

Aj 23

SYN. Τρανός, σαρῆς, αληθῆς, φατερός.

Τ Ρ

Τρανῶς.

Επέσχε, τρανῶς ὡς μαθῆς τυχης σεθεν. Eur.
El. 758.

SYN. Σαφῶς, αληθῶς, φανερῶς, εκδηλῶς,
λαμπρῶς, διαερηδῆν.

Τραπεζα, Τραπεζῆιον.

—Ετι και παρ εἰκῆτο τραπέζα. Π. ω. 476.

—Τραπεζῆιον εἶδος οἰκῆ. Dion. 175.

SYN. Κλινη. θυωρίς. τραφηξ.

ΕΡΙΤΗ. Ανθοκομος, αναμακῆλος, αθανατη,
αειζωος, αβακχευτος, αδαιτρευτος, ακανθοφό-
ρός, γαμια, γέραρη, ευπεταλος, ευχερτος, ευ-
λαίγξ, ευιερος, ευκελαδος, ευκυκλος, ευτρεπῆς,
δεοκλητος, λιπαρῶ, μυσικῆ, τυμυρῆδια, ξεση,
ξενια, κυπελλοτοκης, πολυχανδῆς, πολυφλοισ-
τος, πολυξενος, πολυσεφῆλος, περισσοβοτης,
πιαλας, πλιθησα, αργυρεα, ευκλειανός, σχεδιος,
υπερφιαλος, φιλοσοργος, φιλοπλητος, φιλοσκαρθ-
μος, φιλοκνισσος, φιλακρητος, χαμαιζηλος.

—Επιτροῖιλε τραπέζαν

Καλῆν, κυανότεζαν. ευξον, αυτὰρ ἐπ' αυτῆ
Χαλκειῶν καινέον, ἐπὶ δε, χρυμμον ποτω οφον,
Ηδ' ἐ μελι χλωρὸν, παρ δ' αλφιτε ἱερεῖ ακτήν.
Hom.

Βις τιθηῆη, πολεμιά λιμυ, φυλαξ

Φιλιας, ιατρὸς εκλυτα βυλιμιας. Timoc.

Καλὸν ξενιζειν ταχῆως λιταῖσι τραπέζαις.
Phoc.

—Τραπεζαν, ευπνην μυρων τε και μαγειρων

Σοφισμασιν περισσοις. Naz.

Θηρῶ Ὀυέσῆην ολοῖν παρ εἰρηκῆ τραπέζαν Orr.

Τραπεζεύς, Τραπεζοκορος.

Ους τρεφον εν μεγαροισι τραπέζῆας πυλαωρές.
Il. χ 69.

Μηδ' ἐ τραπέζοκορος κολοκας ποιῆσθαι ἐταίρους.
Phocyl. 86.

SYN. Τραπεζολοιχός, παρασιτος, επισιτιος,
εντραπέζιτις, επιτραπέζιτις, συγκατανευσι-
φάγος, γναθῶν.

Τραπεζοποιός.

Τραπεζοποιός εσιν ἐπὶ τῷ διακονεῖν.—Ath. 4.

Τραπέω.

Οἶγε μὲν ἐτραπέων, τοὶ δ' ηρευον.—Hes. α. 301.
Αλλας δε τραπέου.—Od. η. 125.

SYN. Πατεω.

Τρασιᾶ.

Ὀζων τρυγός, τρασιᾶς,—Ag. N. 50.

Τραυλιζῶ.

Ὀρθῶς γε τῆτ' Αλκιβιαδῆς ετραυλισεν. Ib. V. 46.

SYN. Υποτραυλιζῶ, φελλιζῶ, φελλῶ, φελ-
λομαι, βυμβαινω, βατ[α]ριζῶ.

Τραῦμα.

Τραῦμα.
—Οἱ μὲν ἐν καρμὶ
Καθαίμ' ἔχοντες τραυμαβ', οἱ δ' ἐν οἰμασίην.
Eur. I. T. 1374.
Καραδοκῶν μὲν τάπειντα τραυματα. Ib. 313.
S Y N. Τρῶμα, ἔλκος, ολεθρὸς, πῆμα. πλιγῆ-
μωλψ.
ΕΡΙΤΗ. Δυσάλθες, ὀλοδὸν, φοῖνον.
Τραυματίζω. Vid. Τιτρωσκω.
Ετραυματίζον κἀπενωτίζον φυγῆ
Γυναῖκες ἀνδρας.—Eur. B. 762.
Τραφερὸς, Τραφερή. (ἡ ξηρὰ γῆ)
—Ἐπι τραφερῆν τε καὶ ὑγρῆν. Il. ξ. 303.
Βισετ' ἐπὶ τραφερῆν. ακυμαντοῖσι ποδεσσι.
Orph. L.
S Y N. Τροφιμος, τροφοδης—ξηρὸς.—ευπα-
γῆς.—φορμος.
Τραφῆξ.
Ὑπερ τραφικὸς σῆμα κειμενον σκοπε. Lyc. 641.
—Τραφικὸν φοινῖφ τετμημενφ. Ib. 1001.
E X P. Ξυλον, δορυ. ἡ ὑποπλασος σανῖς—το
τῷ πλοῖσι χῆλος.
Τραχηλια, τα.
—Και τραχηλι' εσθιε. Ar. V. 962.
E X P. Τα ἀκρα καὶ τα ευτελῆ κρεα—τα απο-
καλλομενα τῶν οφθαλμῶν.
Τραχηλος. Vid. Αυχίν.
—Ορθὸν δ' ὑπὲρ ἰδατος εἶχε τραχηλον. Hom.
B. 82.
ΕΡΙΤΗ. Ελεφαντινος, ραδίνος, λυγδίνος.
Τραχίν, Τρηχίν. (πῶλις Θεσσαλιας)
Ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχίνι τῆδ' ἀναστατοι, Soph.
Tr. 39.
Τρηχίτιος προβεβηκε.—Hes. a. 355.
Τραχινίος.
—Θητὰ δε πάντα πυρὰ Τραχινίος ἐξῆ. Theoc.
24. 81.
Τραχυρος, (ιχθύς).
—Και αλλοπινν τραχυρον. Ath. I. 7.
Τραχυνω, Τρηχυνω.
Ἄνερ, ἀνερ, τί νυ σῆο πρόσωπα τρηχυνόνται;
Opp. κ. I. 3.
S Y N. Αποτραχυνω, εκτραχυνω, επιτραχυ-
νω, πικρεινω, αγριω, οκριω, κερχυνω.
Τραχύς, Τρηχύς.
Τραχύς γαρ χαλαῖς ἀμφετιαξε λυκος. Theoc.
Ep. 6.
Ὡσε δ' ἀπὸ ρινον τρηχύς λιθος.—Il. ε. 308.
S Y N. Τραχωδης, τραχανός, δριμύς, σκλη-
ρός, απινῖς, ακαμπῆς, αγριοι, οκριες. παι-
παλοος, δυσος, σιωδῖς, σφραγῆς, σφρηῖς,
σφειδανός, κρεανός, αυχημῖς, εχινάδης, φρικω-
δης, καρκαριος, κλωμακοος, ακανθῶδης, φαρῶς.

Τρεῖς.
Ἦτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φιλταταί εἰσι πολλῖες.
Il. δ. 51.
Ἦ δ' ἔτεκε τρεῖα τευρα δαΐφρονι Βελλεροφοντι.
Ib. ζ. 196.
Τρεμω. Vid. Τρεω.
—Τρεμὸς δ' κρεα μακρὰ καὶ ὕλη. Il. ν. 18.
Τρεπω, Τρεπομαι.
—Παλιν τρεπε μηδ' ἐα αντην
Ερχεσθαι.—Il. θ. 399.
Ὅς τετὲ βελος ἀπὸ κηχημένον ετραπεν αλλη. Ib.
ε. 187.
Τῷ μὲν γάρ τε κακῷ τρεπεται χρωσ αλλυδῖς
αλλη. Ib. ν. 279.
Νῦν ποὶ τραπῶμαι.—Eur.
S Y N. Τροπαω, τρωπαω, τροπαλιζω, τροπε-
λιζω, διατρεπα, εκτρεπα, κατατρεπομαι, πα-
ρατρεπα, μετατρεπα, μεταβαλλω, ρικω. πο-
λεω. σρεφα. σπεπτομαι. διωκω. φευγω. αλ-
λασσω.
Τρεφω.
—Αγρια πάντα, τὰ τε τρεφει κρεσι ὕλη. Il. ε.
52.
—Αὐθ' ὅση ζηλι τρεφει. Soph. Aj. 503.
S Y N. Ανατρεφω, διατρεφω, εκτρεφω, εντρε-
φω, τιθεω, τῖθηνω, παιδεω, συνιστημι, τρο-
φειω, σιτιζω. αυξω, εχω πηγυμι.
Τρεχω. Vid. Θεω.
—Ὅ δέ τ' αγχι μαλα τρεχει, εδέ τι πολλή
Χωρῆ μεσσηγύς, πολειος πεδῖοιο θεαντος. Il. ι.
520.
Δακρυσασα δ' ἐπιτα ἰθὺς δραμεν.—Od. ι. 207.
S Y N. Τροχαω, τρωχαω, τροχαζω, δρεξ-
ασω, ατοτρεχω, επιτρεχω, διατρεχω, δεω,
δυνα, δρωσκω, ρεμαω, ερκονω, μολεω.
Τρεω.
—Τρεῖν μ' ἐκ ἐα Παλλας Αθηνας. Il. ε. 256.
—Τὰς τε τρεῖ εσσυμενῖς περ Ib. λ. 553.
S Y N. Τρεμω, τρομω, διατρεω, υποτρεω,
ὑ στρομω. τετρεμω, κατορεμω, ατοδεν-
λιαζω, φριτω, φευγω, ευλαβομαι, φοβομαι,
εκελιζομαι, ταρβω.
Τρεω. Vid. Τορεω
Σχοιφ κακῆν τρησσι κερειων αγρην. Lyc. 665.
Τρημα.
—Ἄλλ' ἀβρη,
Κατὰ τῆς σκελῆς το τρημ' ὅπως μη ἴδυσεται.
Ar. V. 141.
—Τρημας εχει. Ib. E. M.
S Y N. Τρυμα, τρυμη, τρυμάλια, τρωγλη,
οπή.—τρπισ, τρυπισ, τρυπιμα.
Τρηματοεις.
—Τρηματοεντα λιθον. Ep. I. 6.

Τρηων.

Αἱ δὲ βατῆν τρηῶσι πελειασιν ἰθμαθ' ὁμοῖαι.

Π. ε. 778

S Y N. Διήλως.

Τρητός.

Τῷ μὲν ἀρ' ἐν τρητοῖσι κατευνασθεν λεχεῖσσι.

Π. γ. 448.

S Y N. Διατρητός, τρυπητός.

Τρηχά.

Τετρηχὴ δ' ἀγορή, — Π. ε. 93.

E X P. Θουρέω, ταρασσάμαι.

Τραινά.

— Ἐπισηγαιὸς ἔχων χεῖρεςσι τραινῶν. Π. μ. 27:

S Y N. Τριοδῶς, τριοδόντιον, καμαξ.

E P I T H. Ἀκουτίστηρ, ευγλωχιν, τανυγλωχιν, ἰθυσκντρος, κητοφόνος, λαγωφόνος, εἰξάρα, χαλκοτορευτος, χρυσήνις.

R H R. Ποσειδῶνος τρισόμος αἰχμή. Τριουχονδρον.

— Ποσειδῶνιον εὐχος.

Εἰγαλις τε θεῶ τριεῖλές δρον. Ep.

Τραινῶν.

Και τραινῶν τῆ δικελλῆ

Διὰ χρονο το γυθῖον. Ag. Pa. 569.

Μοχλοῖς τραινῶ, κῆνατρεφον εμπάλιν. Eur. B. 348.

S Y N. Συντραινῶ, ἐκτραινῶ. — σκαπίῳ, ἐπισυρῶ

Τριακαίδεκα.

Ἄλλ' ἢν ταλαντὰ τις λαβῆ τριακαίδεκα. Ag. Pl. 194

Τριακάς, Τριπκάς.

— Τριπκάδα μινός αἰεσιν

Εργα τ' ἐποπτεῖεν — Hef. ε. 764.

Ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δεκά. Aesc. P. 339.

Τριακοντα.

Τῶν δὲ τριακοντα, γλαφυραὶ νεες ἐσιχωῶντο. Π. ε. 516.

Τριακονταδυο.

Κινὸν πελοῖς ἐν τριακονταδυο. Ep. I. 4.

Τριακονταζυγος.

Οὐνεκὲν ἤρῃσε τριακονταζυγον Ἀργῶ. Theoc. 13. 74.

Τριακοντατίς.

Φίσις γ' ἐπεδ' ἄν τας τριακοντατίδας

Σπονδὰς παραδῶ σοι — Ag. Eq. 1385.

S Y N. Τριακονταέτις.

Τριακτῆρ.

Ὁς δ' ἐπεὶ ἐφυ τρια-

κτῆρος οἰχεται τυχῶν. Aesc. Ag. 179.

S Y N. Νικητής.

Τριακοσσι. Τριηκοσσιοι.

Οἱ δὲ τριηκοσσιοὶ τε καὶ ἑξήκοντα πελοντο. Od. ξ. 20.

Τριανῶρ.

— Καὶ τριανῶρος κορῆς: Lyc. 851.

S Y N. Τριγᾶμος, πολυανδρος.

Τριάς.

Δοῖαι δὲ τριάδες, — Theoc. 17. 84.

Στησῶμεν Τριάδος παρ' σέλας ἀθανάτω. Naz:

E P I T H. Ἀρχεσιφωτος, αναρχος, ἀγνή, ἐπκρανία, ἱερά, καθαρὰ, μονοσέπτος, ὁμοσθενής, ὑπερμενής, ὑψιθρονος, φαεινή.

Ἰλαθί μοι, βασιλεία κεδνὴ Τριάς. Naz.

Ἡ τρισσοφρεγγοφωτος, εὐλογιητὸς ἐι. Jo. Damasc.

Τριαυχην.

Τριαυχενος — θεῶς. Lyc. 1186.

S Y N. Τρικαρηνος, τριεῖρος.

Τριβαλλοι (θεοί.)

Τριβαλλοι — μαιθανῶ

Ἐντεῦθεν ἄρα τῆπιτριεῖνης ἐγενετῶ. Ag. Av. 1528.

Τριβή.

— Ἀξίαν τριβῆν ἐχει. Aesc. P. 640.

Παλιντυχὴ τριβᾶ βίσι — Ib. Ag. 473.

S Y N. Διατριβή, τριψίς, σχολῆς ἐπιμονή, ἀργία, βραδυτής, τριβός.

Τριβολεκτραπέλος.

Ὁυ σῆμυλλαν κατὰ τὴν ἀγορᾶν τριβολεκτραπέλα. — Ag. N. 999

S Y N. Σκληρὸς, ἀπαίδευτος, ἀποβλητος.

Τριεῖλής. Vid. Τραινά.

Τριβολος.

Καὶ τριβολος ὀξῆς ἀχυροτριβας — Ep. I. 6.

Τριβός.

Μὴ τις πολιτῶν ἐν τριβῶ φανταζεται. Eur. Ph. 93.

Βιοτὲ τριβὸν ὀδύεν. Anac. 24. 2.

Τίς τεχνίη; τίς μῆσα ἀμυχανεῶν μελεδῶνων,

Τίς τριβός; — Hom. M. 447.

S Y N. Στίβος, ὀδός, ἀτραπίς — τριβή.

E P I T H. Ἀργαλεῖα, εὐμαθής, θεοδμητος, λαοφόρος, τραχέα.

Τριβῶ.

Ὅστις τολμησεν ἐμοὶ σὺν μοχλον ἀερας,

Τριβᾶι — ἐν σφθαλιῶ, — Od. I. 333.

— Μὴδὲ τριεσθε κακοῖσι. Π. ψ. 735.

— Ὅποσοι γυμναγικὸν βιον ἐτριβομεν. Ag. Pa. 589.

S Y N. Ανατριβῶ, ἐντριβῶ, διατριβῶ, ἐκτριβῶ,

κατατριβῶ, προστριβῶ, ἀποτριβῶ, ἐπιτριβῶ,

παρατριβῶ, συντριβῶ, ὑποτριβῶ, τριῶ, τρυχῶ,

τρυχωῶ, τέρω, ψωχῶ, ἀναβάλλω, ἀναλίσκω,

ἀλοαῶ, ἀιαψαῶ, κνηθῶ, διατελεῶ, ἀρασσω,

λεπλυῶ.

Τριῶν.

Καὶ τῶν κρημαδρῶν ἐ τριῶν τῶν ἐνθάδε. Ar. N. 867.

S Y N.

- SYN.** Εμπειρος.
Τριών, Τριώνιον.
 Και τες τριώνας ξυνελεγυτο τῶν λιθῶν. Ib. A. 183.
 Σμικρὸν εχων πανυ τριώνιον. Ib. L. 278.
SYN. Στολισμός, λαΐφος.—ληθιον, ληθια-
 ριον. τριβαλόν, τρυχος.
Τριώνικώς
 Τηνδε δε χλαιαν αναλαβῶ τριώνικώς. Ib. V. 427.
Τριγαμος. Vid. Τριανωρ.
 Οσον παρθενική προφερες τριγαμοιο γυναικός.
 Theoc. 12. 5.
Τριγεννητος; (Τριτογενεια.)
 —Και τριγεννητος Ξεδ. Lyc. 519.
Τριγερων.
 —Δραταντι παθῆν.
 Τριγερων μῦθος τάδε φαῖν Aesc. Ch. 312.
 —Νεσῶρ
 Εν πυλω ηγαθει τυμβον εχει τριγερων, Ep. Suid.
SYN. Εννεηκονταετης, εννεηκονταετης. ὑπερ-
 ηλιξ, ὑπερ-ηρωσ, βαθυηρωσ, εσχατογηρωσ.
Τριγυγας.
 Χαλκεον τριγυγαντα δοκευμενοι—Orph. 1348.
Τριγυλα.
 Τριγυλαν απ' αυθρακινς—Ep. 1. 6.
 —Και τριγυλη μιλοπαρηος. Ath. 4.
 Νηπτην τριγυλην—Ib. 7.
ΕΡΙΤΗ. Γερεῖτις, σκληροσαρκος. αιγιαλι-
 τισ.
Τριγυλιος.
 Ερματα—τριγυλινα, μοροεντα—Il. ξ. 183.
SYN. Τρικοκκος:—τρικορος, τρισηθαλμος,
 τριπροσωπος, τριμορφος. πολυειδής.
Τριγλοφορος.
 Τριγλοφοροςδε χιτῶνας—Ep. 1. 6.
Τριγλυφος, Τριγλυφον, Τριγλυφον.
 Δωρικας τε Τριγλυφαις Eur. Or. 1378.
ΕΧΡ. Κατασκευαί εξ ξυλων ποικιλως γυ-
 γλυμμεναι.
Τριγλωχιν.
 —Οισω τριγλωχιν. Il. ε. 393.
SYN. Τριγωνος.
Τριγωνος.
 Εηλατα ξυλα τριγωνοφα διατορωσαι δεῖ. Soph.
 Fr.
Τριγωνος. Vid. Βακχος.
 Συ δε τεκνα τριγωνα τεκομενος—Eur. Her. f. 1023.
Τριγυδός, Vid. Θριγυδός.
 Λυκος παρνης τριγυδόν—Ep. Suid.
Τριγωνίζω.
 Συμμιγδην επιβῶσι τριγωνίζοντι σελασμά.
 Man. 4. 266.

- Τριγωνος.** Vid. Νηλῶτις.
Τριδαιρος. Vid. Τριαυχην.
 Αξι τριδαιρον νῆσον εις λυκτιριαν. Lyc. 966.
Τριδελος.
 —Συ μεν γαρ, εδ' αν εκ τριτης εγω
 Μητρος φανῶ τριδελος, εκφανῆ κακή. Soph.
 Oed. T. 1082.
Τριδραχμος.
 Οδι δε τριδραχμικς τες καδεις εις τες αγρούς.
 Ar. Pa. 1201.
Τριδυσηνος.
 —Και αυτὸς ὁ τριδυσηνος Αγαυναξ, Ep. 1. 1.
Τριεμβολος.
 Ουτω γερων ἂν συομαι τριεμβολον. Ib. Av. 1256.
Τριεσπερος.
 Τριεσπερα λεοντος—Lyc. 33.
Τριετηρής.
 Εν Αμφικλυονων ταυροφονῶ τριετηρῆδι. Pind. N. 6.
 —Ανα τριετηρῆδας ἄρας. Orph. H.
Τριετηρ, Τριετης, Τριετες.
 Κοιμιζει τριετηρα χρονον—Orph. H.
 Ως τριετες μεν εληθε δολω,—Od. ε. 106.
SYN. Τριενος, τρικαρπος.
Τριζυξ, Τριζυγος.
 —Τριζυγες ερανοικοι—Ep. 1. 6.
 Θῦμα τριζυγαις θεαῖσι—Eur. Hel. 362.
Τριζω.
 Τετρηγει δ' αρα ιῶτα—Il. ψ. 714.
 —Ται δε τριζωσαι ἐποντο. Od. ω. 5.
SYN. Τριζω, κατατριζω, βρυχω, λιγχοι
Τριραρχεω.
 Εγω σε ποιησω τριραρχῆν, Ar. Eq. 1097.
Τριραρχης, Τριραρχος.
 —Ην δε οἱ πολισ πολια
 Θορυβε στρατιωτῶν, περι τριραρχε βοῆς. Ib. A 545.
 Η τριραρχον ποιηρόν,—Ib. Th. 844.
SYN. Τριρανονος.
Τριρης.
 Τι δε ε τας τριρης ε συ πληροῖς;—Ib. Pl. 172.
SYN. Τρισκαλμος.
Τρικαρνος, Τρικεσολος, Τρικρανος.
 Χρυσααρ δ' ετεκε τρικαρνον Γηρυονῆ. Hel. ε. 287.
Τρικεσολος, φαιδρος Θεός. Lyc. 680.
 Αιδε κ τρικρανον σκυλακα,—Soph. Tr 1114.
SYN. Τριπροσωπος, τριαυχην, τριφυῖς, τρισ-
 σοκεφαλος, τρισσοκαρηνος
Τρικη, Τρικηνη (πολις Θεσσαλιας)
 —Οι οἱ ἐποντο Τρικης εξ ιπποβοτοιο. Il. δ. 202.
 Οι δ' εχον Τρικηνη,—Ib. ε. 729.
 * 6 E. Τρικορος,

Τ Ρ

- Τρικερυς, Τρικουρθός.
 Τρικουρθός—Κοριθῶνες, Eur. B 123.
 —Η τρικουρθός Αίας. Ib. Or. 1503.
 Τρικουρμῆτος.
 Τρικουρμῆσον δ' εσχεν ἀλκάν. Synes.
 Τρικουρσίος Ar L 1031.
 Τρικουράνος. Vid Θεμιστοκλή.
 Τρισκυλλός.
 (Οἶνον) τρισκυλλόν. Ar. Th. 750.
 Τριυάθος.
 Τριυάθον κελεβην ἐχευσα. Anac. 91.
 Τρικυμια.
 —Συν κλυθάνι, και τρικυμια. Eur. Hipp. 1213.
 —Και κακῶν τρικυμια. Aesc. Pr. 1014.
 S Y N. Κατακλυσις. Ζαλη.
 Τριλαμπής.
 —Ουρανόιο τριλαμπέα πνεύματος αἰθλην. Naz.
 Τριλλισός.
 Ἀσπασίη τριλλισός ἐπιπλυθε νυξ ἐρεβενή. Il. 3. 418.
 S Y N. Πολυλιτανεύτος, ευχλός, τριπῶθτος.
 Τριλοσία.
 —Τίς ὁ τροπός τῆς τριλοσίας; Ar. Av. 94.
 Τριμετρος. Vid. Τετραμετρος.
 Τριμηνός.
 Χρονον προταξας εἰς τριμηνον—Soph. Tr. 167.
 S Y N. Τριμηνιαίος.
 Τριμῆθος.
 —Και τριμῆθοιο νεον πελυειδεα καρπών. Nic.
 Τριμμα.
 Σοφισμα, κυρμα, τριμμα, παιπαλημ' ἴλον. Ar. Av. 430.
 E X P. Ο τετριμμενος εν τοῖς πρᾶγμασιν
 S Y N. Επιτριμμα, ἴποτριμμα—το μετατρεῖν
 ἴδον
 Εν οξύλιπαρῳ τριμματι σκευαζεται. Ath. 9.
 Τριμοιρος.
 —Τριμοιρον χλαιαν ἐξουχει λαβών, Aesc. Ag. 881.
 Τριμορος.
 Δισσαις δ' εν τριμοροισι—λιμνης—Orph. 1054.
 Τριμορφος.
 Βριμῶ, τριμορφος.—Lyc. 1176.
 Τριμάρκια (Σικελία)
 Ἀε δὲ Τριμάρκην, Σικελιῶν ἔδος.—Call. 3. 57.
 Τρινάξ (γεωργικὸν ἐργαλεῖον)
 Και τρινάκας ξυλλίας χιτῶνας ἀρεροπον. Ep 16.
 Τριπόδος.
 Εν τριπόδῳ δ' ἐσηκαν—Theog. 907.
 Κατ' ἀμεισιποριη τριπόδον—Pind. P. 11.

Τ Ρ

- Τριπόδος. Vid. Τριαινα.
 Τριπόδον τ' ἀμαίμακτον. Pind. I. 8.
 Τριπότος.
 Η αμα φορβαντι Τριπότῳ γενος—Hom. A. 211.
 Τριπόψ.
 Εν δε μιᾷ τμηῇ Τριπότος καταθεῖο κολωναν.
 Θεοσ. 17. 68.
 Τριπόρχεις, Τριπόρχος. (εἶδος ἰερακος)
 Κερκυνίς, τριπόρχεις, γυψ.—Ar. Av. 1181.
 Ἀναπτόμενος τριπόρχος. Ib. 1206.
 Τριπαῖα. (ἢ ἐναντία πνοῇ) Soph. E. M.
 Τριπαλαί.
 —Εγὼ μὲν τοι παρσκευασμένους
 Τριπαλαί καθημαι.—Ar. Eq. 1150.
 Τριπαλτός.
 Διυγρα τριπαλτων σπηματων. Aesc. S. T. 993.
 S Y N. Πιλορμητος, πολυκμητος.
 Τριπαρθενος.
 Ζεῦδος τριπαρθενον—Eur. Fr.
 Τριπατρος.
 —Τριπατρὸς φασγανῶ Κανδαονος. Lyc. 328.
 Τριπετηλος.
 Ραβδον—χερσειν, τριπετηλον.—Hom. M. 527.
 S Y N. Τριφυλλος.
 Τριπηχους, Τριπηχυιος.
 —Ἵπερόν τε τριπηχυον. Hes. e. 421.
 Χλωφ τριπηχεις.—Eur. Cyc. 234.
 Τον τριπαχυιον δαιμονα—Aesc. Ag. 1485.
 Τριπλανής.
 Λαμπηροκλεπῆης τριπλανῆς ποδηγίας. Lyc. 846.
 Τριπλαξ. Vid. Τριπύχος.
 Τριπλασις. Vid. Τριπύχος.
 —Ορνι τριπλασιον Κλεωυμην. Ar. A. 88.
 Τριπλή, Ἀδν.
 Τριπλή τετραπλή τε—Il. a. 128.
 S Y N. Τρισσῶς, τριχθῶ, τριχα, τριχῶς,
 τριχῆ, διατριχα.
 Τριπλευρος. Vid. Τυρος.
 Τριποδῆτος.
 Ουτω μοι Πυθῶνι μελει τριποδῆτος ἔδρη. Call. 4. 90.
 Τριποθῆτος. Vid. Τριλλισός.
 —Ω τριποθατε. Moic. 3. 52.
 Τριπολις.
 Πετρορμη Τριπολις τε παρ' ὕδασι Μαιανδροιο.
 Sibyl 1. 5.
 Τριπολιτικός.
 Πατρός τριπολιτον οἴκτεν. Soph. An. 871.
 S Y N. Διασμησις, πολυθρυλλητος.
 Τριπολος.
 —Αρραν Ευρεῖαν, τριπολον—Il. σ. 542.

- Ε Χ Ρ. Τρεις προτριάσμεην.
 Τριπονητος.
 Προς ψυχης θεης την τριπονητον εριν. Ep. 1. 6.
 Τριπος, Τριπυς.
 Η τριπος, η̄ γυνή.—Π χ. 164.
 Η τριποδ', η̄ δυω ἵππυς.—Ib. 9. 290.
 S Y N. Λιθης εμπυρος, τριτελής, χυτροπυς.
 E P I T H. Ατύρος, αιδων, δυωδεκαβοιος, τεσ-
 σεραβοιος, εμπυριβητης, εριτιμος, ευχαλκος,
 δαφνοκομος, μαιτιπύλος, λετρορχιος, ὄψιβαλος,
 χρυσηλατος, μεγας, περικαλλος, ποιητης.
 Τριποδ' ὠτῶντα δυω και εκκοσι μετρον. Hom.
 Φοιβήσιος ενθα γὰ, Μετομοφαλος ἐστία,
 Παραχορευομενω τριποδι
 Μαντιυματα κραίει. Eur.
 Τριποδιδαλος.
 —Φοιβος δ' εἰσικει τριποδιδαλος.—Ep. 1. 5.
 Τριπῆρ.
 Πολλάκι δ' ἀσαφιδος προχρεας τριπῆρι ληναις.
 Nic.
 S Y N. Τριπῆρ, τριπῆριον.
 Τριπροσωποφανης. Vid. Ιανος.
 Τριπῆρολεμος.
 Ανίκα Τριπῆρολεμος αγαθὸν ἐδίδασκε το τεχναν.
 Call. 6. 22.
 Τριπῆρυχος.
 —Ερυκακε γαρ τριφαλενα
 Τριπῆρυχος, αυλέπις.—Π. 9. 353.
 S Y N. Τριπλαξ, τριπλασιος, τριπλοκος, τρισ-
 σος, τριχθαδεις, τριφασιος, τριμερης.
 Τριπυλος.
 Τριπυλον ἄρμα δαιμονων Αγων.—Eur. Andr.
 276.
 S Y N. Τουππος.
 Τριρρυμς.
 Διρρυμά τε και τειρρυμα τελη. Aesc P. 47.
 Τρις.
 Δι τι τε μεν τρεις τοσσον ἔλεν μενος.—Π. ε. 136.
 S Y N. Τριάκις, επιτρις.
 Τρισαθλιος, Τρισανοικτος, Τρισαλας, Τρισκακο-
 δαιμων
 Εισῆλθε τοῖν τρισαθλιον ερις κακή. Soph. Oed.
 C. 385.
 —Ο τρισανοικτος αθλιος βιος. Cyr. Th.
 —Τρισαλαίνας κοραι. Eur. Hipp. 739.
 Ω τρισκακοδαιμων, ὅσις ἂν σπεις γαμή. Sent.
 S Y N. Τρισαποτμος, αθλιος.
 Τρισαλασος.
 —Πανατειθεα και τρισαλασον Μῶμον.—Ep. 1. 4.
 Τρισαρισος.
 Ερμης ὁ τρισαρισος.—Naz.
 Τρισαρσος.
 Δηνιλινης, τρισαρσος.—Ep. 1. 3.

- Τρισεινας.
 —Τρισεινάδα μινὸς αριστην
 Αρξασθαί τε παθθ.—Hes. ε 812.
 Τρισελικίος.
 —Χημῶνα φερα τρισελικίος αλων. Synes.
 Τρισελπιος.
 —Αλεξικακε, τρισελπιε. (Ηρακλής) Ep. 1. 1.
 Τρισεπαρχος.
 —Τον τρισεπαρχον. Ep. 1. 4.
 Τρισκαϊδεκα.
 —Τρισκαϊδεκα μῖνας. Π. ε 387.
 Τρισκαϊδεκαπηχυς.
 —Ανὴρ τρισκαϊδεκαπηχυς. Theoc. 15. 17.
 Τρισκαϊδεκατος.
 Τον τρισκαϊδεκατον μελιθεα θυμὸν απηυρα.
 Π. κ. 495.
 Τρισκαλμος.
 Εξεφθιθ' αι τρισκαλμοὶ νᾶες.—Aesc. P. 681.
 S Y N. Τρισηρ.
 Τρισκελής.
 —Ξοανον.—Τρισκελές, αυτοφολιον.—Theoc. Ep.
 4. 3.
 S Y N. Τριπυς.
 Τρισκοπανισος.
 Αρτος τρισκοπανισος απ' ευκυκλε καιεοιο. Hom.
 B. 35.
 Τρισμακρο, Τρισμακαριος.
 Τρισμακαρες δε κασιγνητοι.—Od. ζ. 154.
 —Ω τρισμακαρι Ευριπιδη. Ar. A 399.
 S Y N. Τρισευδαιμων, τρισολβιος, τρισμακα-
 ριος.
 Τρισημριοπαλαι. Ar. Eq 1153.
 Τρισολυμπιοικης.
 Τρισολυμπιοικαν επαινεων οἶκον, Pind. Ol. 13.
 Τρισπιθμος.
 Τρ.σπ.θ.κμον δ' ἄψιν ταμνευ δεκαδωρω ἀμαξῆ.
 Hes. ε 425.
 Τρισπονδος, Τριτοσπονδος.
 Κοῆτι τρισπονδισι τον νεκυν σφερα, Soph. An.
 437.
 Τριτοσπονδον ευποτμιν
 Αιδῶνα φιλας ετιμα. Aesc Ag. 253.
 Τρισσος.
 Τρεῖς δ' ἀρσ χαλιᾶδες τρισσαῖς ἐπὶ μυρια-
 δεσσι. I theoc. 17. 83
 Τρισσοθεν.
 Τρισσοθεν εἰστροφω πολυτερπία νῶτα θαλατῆς.
 Ep. 1. 5.
 Τρισσοχοαλος, Τρισσοκορηιες. Vid. Εκατη.
 Τρισσοκεραλος ιδεν.—Orph. 973. (mallem τρισ-
 σοκαρηιος.)
 Τρισσοσῆς.
 Τρισσοφαῦς θεοτητος.—Naz.

Τ Ρ

- Τραιοιχέι.
—Εν κατὰ κοσμον Τραιοιχέι.—Π. κ. 473.
- Τραιοιχίος
—Εν δε τραιοιχοι οδόντες
Πυκνὸν καὶ θαμέες.—Οδ μ. 91.
- Τρισμοσ.
—Καὶ τρισμοσ αἰχμή. Ep. l. 6.
- Τρισχίλιοι
Τὲ τρισχίλια ἵπποι.—Π. υ. 221.
- Τρισωματος
Ταν πυριπνευσαν εναιρει
Τρισωματος αλκάν. Eur. 204.
- Τριταίος, Τριτατος, Τριταίος.
Ταν πρῶτον δε φιλέυντα, τριταίον εθηκασ.
Theos. 29. 18.
—Μετὰ δε τριτατοισιν ανασθεν. Π. α. 252.
Υιε δυο Πριαμοιο, τριτος δ' ἦν Ασιος ἦρας. Ib.
μ. 95.
Χελεσι τριτῆλαισι φθογσον ἰέντα φονον. Ep. l. 2.
- Τριταλαντος.
—Ως τριταλαντον βαρος. Ar. L. 338.
- Τριτανυος.
—Καὶ δονακα τριτανυον. Ep. Suid.
- Τριτωβαμων.
—Α τριτωβαμοιοσ
Χερὶ δευομενα βακτρῆ.—Eur. Tro. 275.
- Τριτογενεια, Τριτογενις. Vid. Αθηνη.
Θαρσει Τριτογενεια.—Π. δ. 39.
Ἡ Τριτογενὴς γαρ αυτὸν ενετριτωνισε. Ar. Eq.
1186.
—Διδὸ θυγατρῆ αγεληη Τριτογενεια. Hom.
- Τριτωσπορος.
—Καὶ τριτωσπορω γονῆ. Aesc. P. 820.
- Τριτων. (Νῆλος)
Καὶ ποταμοσ Τριτων καλλιπεροσ.—Ar. 4. 269.
- Τριτων
Τοισιν δ' αἰζηῷ εναλιγκιοσ αντεβολησε
Τριτων ευρυβειοσ.—Ib. 1552.
ΕΡΙΤΗ. Αλιπλαγκτοσ, μεγασ, ποντοπο-
ροσ.
Θαλασσοπαισ διμορφοσ.—Δείσ. Lyc.
Τριτων δ' ευρυγενειοσ εβουβεεν ηθάδι κοχλω,
Ανδροφυις, ατελεσοσ απ' ἰξύοσ εγχλοοσ ιχθύσ.
Nonn.
- Τριτωνεσ, ποντοιο βαθυρροσ εναιετῆρεσ. Mosch.
- Τριτωνιοσ.
—Βυθον, Τριτωνιον οἶδμα. Orph. H.
- Τριφαῖσ
Τριφαῖσ ελαμφε μορρά. Synesf.
- Τριφιλιτοσ.
Ω τριφιλιατοσ Αδανισ.—Theoc. 15. 86.
- Τριχθα, Τριχθα. Vid. Τριπλή
—Τριχθα δε σφισιν ηνδ' ανε βυλή. Od. δ. 506.

Τ Ρ

- Τριχθα δε κηθηεν καταφυλαδον.—Π. ε. 668.
- Τριχθαίκες.
Δομήεσ τε Τριχθαίκεσ.—Od τ. 177.
—Παντεσ γαρ Τριχθαίκεσ καλεοντα
Ουιε α τρισση γαίαν εκὰσ πατρῆσ εδασαντο.
Hesf
- Τριχθεσ. Vid. Θριξ.
Γραψε μοι τριχθεσ το πρῶτον
Απαλάσ τε καὶ μελαινασ. Anac.
ΕΡΙΤΗ. Ανθοβυλοιο, λευκοσικλοιο, πορφυρο-
πέζαι.
- Τριχθλοσ.
Το μεν πιτινδ, αλλο δ' αειρει
Τριχθλοιο.—Aesc. S. T. 766.
SΥΝ. Τρισιχθοσ.
- Τριχθιοσ (ιχθύσ)
Αι τριχθιδεσ ει γενοιαθ' ἑκατὸν τῷ ἑολῷ. Ar.
Eq. 059.
- Τριχθόρωσ.
Αλλ' η τριχθόρωτεσ τυε λοφοσ μεσ κατεφαγον.
Ib. A. 1110.
SΥΝ. Σῆσ, θριξ, σκοληξ, τερηδων, ξυλο-
τρωκῆσ, τριχθόρωσ.
- Τριχθομαλλοσ.
—Καὶ τριχθομαλλοσ Ην οἷσ.—Ep. l. 1.
- Τριχθορρυις.
Σπιψη παλαδον δερμα, καὶ τριχθορρυις. Aesc Fr.
- Τριχθορρυω
Τριχθορρυῖτοιο, εδὲν εσδν τῷ λοφω. Ar. Pa. 1221.
- Τριχθυφοσ.
—Εν αμπεχομοισι τριχθυφοισ.—Ath. l. 6.
- Τριχθυμοσ. Vid. Θριξ.
Εξ αιματων γεν' ξανθ' εχει τριχθυμοτα. Eur.
I T. 73.
- Τριψημερεω
—Καπολοεισ τριψημερῶν. Ar. V. 845.
SΥΝ. Χροιοιο, διατριβω, τριβω.
- Τριψις.
—Αιθ' ἰπῶρ ιγδιω
Τριψιεσ, η τε τῶση βρωματοσ εξαπατη. Ep. l. 4.
- Τριωβολον.
Καὶ τυε κεραυνοσ αξιεσ τριωβολε. Ib. Pl. 125.
SΥΝ. Ημιδραχμοιο.
- Τριωνυχοσ. Vid. Τριαινα.
Βληθεῖσ απ' οχθων τῶ τριωνυχω δορι. Lyc. 392.
- Τροῖα. Vid. Ιλιον.
—Πολιν Τροιω ευτεχειοιο εξαλαπαξαι. Π. α.
129
ΕΡΙΤΗ Δυσμοροσ, εριβωλοσ, εριβωλαξ, ερι-
κυδιεσ, ευρεῖα, ευρυαγχι, ευτεχειοσ, ευπυργοσ,
ευεραῖοσ, θεοκλιτοσ, καλλιγυγκαικοσ, ηγαθηη, ζα-
θει, πολυσοιοσ, πολυχρυσοσ, πολυχαλλκοσ, σφο-
ιουσοσα, ὑψιπυλοιο.

Τ Ρ

- Τροίης ἱερὸν ᾠλοιεθρον. Hom.
 Ἐργον ἀπεριετιον κρατεροφρονος Ἐννοσιγαίου. Cal.
 Ἀθανάτων ἔργον. Κλιτὴ Πριαμοιο πόλις.
 Δαρδανῶν πεδόν.—Φοιβῆϊον διαπεδόν. Eur.
 Προβλημα Δεμειλία Δαομεδοντος. Tryph.
Τροίξην.
 Πολλάκις ἐκ Τροίξῆϊος ἀπὸ Ξαιθοῖο πολιχυνῆς
 Ἐρχομενοι Βορρηίδε. —Call. 4. 41.
Τροίξινος.
 Ὑδὸς Τροίξηνοιο Διοτρεάεος Κεαδαῶ. Il. 6. 847.
Τρομερός.
 —Καὶ ἐπὶ τρομεροῖς ποσσὶν ἐστὶν, Theoc. 25. 259.
 S Y N. Τρομαδῆς, ἐντρομος, περιφοβός, περι-
 δειής.
Τρομεῶν, Τρομεομαι. Vid. Τρέω.
 —Τρομεσι δὲ τε φρενα καύται
 Δειδιότες—Il. ο. 627.
 —Τρομοῦντο δὲ οἱ φρένες ἐντός. Il. κ. 10.
 —Τὸν τε τρομεσι καὶ ἄλλοι. Ib. ρ 203.
Τρομος.
 —Υπὸ τε τρομος ἔλλαβε γυῖα. Il. γ. 34.
 S Y N. Φόβος, τάρβος, πάλμος, σεισμός, ευ-
 λαβεία, δέος, φύγη.
Τροπαια.
 Ἄλλ' εἰ τροπαιαν ζεὺς κακῶν θῆσῃ ποτέ. Aesc.
 Ch. 773.
 S Y N. Μετατροπή.
Τροπαιον.
 —Οὐ γὰρ ῥαδίον λογχεῖα μιά
 Στήσαι τροπαια τῶν κακῶν, ἀ σοὶ πάρα. Eur.
 Or. 712.
 Στήσομεν εὐθυμῶς το μυοκλονον ᾧδε τροπαιον.
 Hom. B. 158.
 S Y N. Νικητηριον.—διωξίς.
Τροπαῖος.
 —Βρετὰς
 Διὸς τροπαια καλλινικον ἐφασαν, Eur. Hera. 937.
 S Y N. Νικηφόρος, αποτρεπήμιος, ἀλεξίκακος.
Τροπαῖοςχος, Τροπαῖοφόρος.
 —Τροπαῖοχοισιν ἐπ' ἐργοῖς. Orph. H.
 —Τροπαῖοφόρος λίθος εἶναι. Ep. l. 4.
Τροπαλλίς, αἰ. Τροπῆλις.
 —Σκυροδῶν τροπαλλίδος. Ar. A. 813.
 S Y N. Δεσμὴ.
Τροπαῶν, Τροπῶν, Τρωπαῶν.
 —Ἀτὰρ καλλιτεριχες ἵπποι
 Ἀψ' οἴχεα τροπῶν—Il. σ. 221.
 Ἦτε θάμα τρωπαῶτα χεῖρ πολυχηέα φωνῆν. Od.
 τ. 521.
 —Μηδὲ τρωπασθε φοῖρονδε Il. ο. 666.
 S Y N. Τρέπω, νικάω, ὑποτάσσω, κατα-
 βάλλω.

Τ Ρ

- Τροπή.**
 —Τὸ μηδὲν οὐτας ἐν τροπῇ δροφός, Soph. Aj.
 1292.
 —Ὅθι τροπαὶ πελοιοῖ. Od. ο. 403.
 S Y N. Ἠτῆα, ἐντροπή, παρατροπή, ἀμοιβή.
 διωξίς, ἀλλοιωσις, τρεπτότης.
Τροπίας.
 Καὶ τροπιαν οἶνον φερε. Ar. Fr.
 S Y N. Ἐκτροπίας, ἐντροπίας, τετραμμένος,
 ἐξισηκας, σζίνης.
Τροπίς.
 —Τροπῖν—νεὸς ἀμφιελισσις. Od. η. 252.
 S Y N. Δρυοχος, ἐντερονή, ἐντερονεα, ὄλκηϊον,
 σῆρα.
Τροπος.
 —Ναυκληρῆς τροπον Μορφήν δολωσας—Soph. Phi.
 129.
 —Οὐκ ἐμὸς τροπος λεγεις. Ib. El. 399.
 S Y N. Ἔθος, ἦθος, σχῆμα, λογος, νομος. Θεο-
 μός, διατριβή, γωνιμή, προαιρεσις, φυσίς —φρίν.
 —ἐντροπή.
 E P I Γ H. Δυσσεβής, βαρβαρογυνωμων, ἀπλοος,
 φιλαργυρος, φιλανθρωπος, γαυφονυξ.
 Ο βαρβαρος δὲ τῶ λογω καὶ τῶ τροπῶ. Suid.
Τροπός, Τροπωτήρ. Ar. A. 548.
 Ἡρτυναντο δ' ἐρετμά τροποῖς ἐν δερματινοῖσι.
 Od. δ. 782.
 S Y N. Καλῶς, σροτονοῖ. ἰμάς ὁ συνδεων τον
 πατῆλον.
Τροπω.
 —Ναυατης τ' ἀνῆρ
 Τροπέτο κωπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐνρετμον. Aesc.
 P. 276
 E X P. Ἐδεσμευεν. ἀρμολῶ, μεταβαλλω.
Τροφαλίς.
 Τροφαλίδα τυρῆ Σικελὴν κατεδηδοκε. Ar. V. 834.
 S Y N. Τροχός τυρῆ. τυρός.
Τροφαλιον.
 Ἰροφαλια χλωρὰ κύνθης παρατεμων. Ath. 12.
Τροφεύς.
 —Χρὸ τροφεύς τὲμῃ πατρός. Soph. P. 347.
 Ἐναφεύς τροφεύς τε ταυτὸν εἰχετην τελος. Aesc.
 Ch. 758
 S Y N. Τιθινητήρ, τιθινός, Θηλαμῶν, θρεπ-
 τήρ, τροφός.
Τροφῆον.
 Τὰ ἔω βίβι τροφῆα πορσυνος' αἰ. Soph. Oed.
 C 354.
 S Y N. Θρεπήρον, θρεπήριον. βοτός, τροφή.
Τροφή
 Ω τεκνα, Καδμυε τῶ παλαι νεα τροφή. Ib. T. 1.
 Ω δυσσθλίας τροφαί. Ib. 336.
 * 6 F —Bis

Τ Ρ

- Εν δὺσοισιν ἐξομεν τροφάν. Ib. 1761.
 S Y N. Αγάγη, παιδεία, ανατροφή, σιτισμός, σιτισίς, θρεψίς, τιθθα, τιθνησίς, ψωμισμα, θηλασμός ἐδάδη· χιλή· το τροφιμον.
 Τροφιμος, Τροφι, ργο Τροφιμον.
 Ἰω γὰ, τροφιμε τῶν ἐμῶν τεκνων. Eur. Tro. 1302.
 Πολλὸν δε τροφι κῆμα κυλινδεται.—Π. λ. 307.
 S Y N. Σιτισός, νομηδικός, τροφιμαίος, θρεπ-
 ηικός, θρεπήηριος. τροφίας. τροφίς. τροφούς.
 τροφός
 Τροφιῆχος.
 (Ερμης) τροφιῆχε. Orph. H.
 Τροφίς
 Τον φιλτατον σε τῶν ἀγαθων τροφιν,
 Πτωχ τε πατρὸς ἀρπασας μεταρσιον. Lyc. 265.
 S Y N. Αδελφός, συντροφός, τροφιμος.
 Τροφούς.
 Κυματα τε τροφουετα.—Π. ο. 621.
 S Y N. Τροφιμος, ευτραφής, ευπαγής, μεγας,
 παχύς, ευθιλημων, πσιων, τροφιωδής, τροφω-
 δης.
 Τροφός.
 Τον δε πολὺ πρῶτον εἶδε τροφός Ευρυκλεια. Od.
 ε. 31.
 —Τηνδε δυσνω τροφῶ. Soph. Oed. C. 860.
 S Y N. Τιθνή, τιθνής, τροφεύς. μητὴρ, τρε-
 φυσα.
 Τροφοποιός.
 Τροφελκῆς τε τιθησι, και ορνιθων τροφοποιούς.
 Man 4. 244.
 Τροφός.
 Εἰ δ' ἐξέφυσα τάσδε μὴ 'μαυτῶ τροφός. Oed.
 C. 1450.
 S Y N. Τροφίας, τροφιμος.
 Τροφωνιος.
 Λαῖνον εἶδ' ἔθνηκ Τροφωνιος.—Hom. M. 296.
 Τροχαλος.
 —Τροχαλὸν δε γεροντα τιθησι. Hel. ε. 516.
 S Y N. Τροχερός, τροχοίς, τροχαίος. τραχύς.
 Τροχαζω. Τροχῶω. Τρωχῶω.
 Ου γὰρ ἀπὸ πατρικῆς ἀρχῆς ἀτελής τι τρο-
 χαζέι. Zoro
 Τηπτε δ' ἐπ' ἀκρὰ βειθικας; αἰὲ τροχῶω.—Er.
 1. 4.
 Δια δ' ὄξεν μ' ἀναυρον
 Τροχαοντα πῆρεν ὕδρος. Anac. 7. 6.
 Ριμφα μαλα τραχῶσι.—Π. χ. 163.
 S Y N. Τρεχῶ, διατρεχῶ. κατασπευδῶ.
 Τροχηλατω.
 Τροχηλατησὸ' ἐμμαῖν ὄπλαναίμενον. Eur. El.
 1253.

Τ Ρ

- Το μητρὸς δ' αἵμα νιν τροχηλατῆ
 Μανιασιν—Ib. Ph. 31.
 S Y N. Διφρηλατω.—ελαυνω.
 Τροχηλατης, ἱεροχηλατος
 καὶ νιν κελειν Λαῖε τροχηλατης. Ib. Ph. 39.
 —Εκτορος τροχηλατης. Ib. Andr. 399.
 —Εκ τροχηλατῶν
 Διφρων κυλισθῆς. Soph. El. 49.
 —Τε τροχηλατε λυχυς. Ar. Ecc. 1.
 S Y N. Αρματηλατης. τροχοίς.
 Τροχηλια.
 Την δ' εκ τροχηλιας αὐ κατειλυσπωμενιν. Ib.
 L. 723.
 S Y N. Τροχαλια, τροχηλια, τροχηλιον.
 Τροχηλος.
 —Τροχηλος ορνις ἐτοσί. Ib. Av. 794
 Τροχια. Vid. Σφαῖρα.
 Τροχίς.
 Τινδε τον Διὸς τροχιν. Aesc. Pr. 940.
 S Y N. Τροχιάς, τροχός, αγγελος, δρεμεύς,
 αμορβάς. ακυδρομος, σπεδαίος.
 Τροχοδινω
 Τροχοδινεῖται δ' ομμαθ' ἐλιγδην. Ib. 881.
 S Y N. Περιελαυνω, περιελισσω, περιτρεπω,
 περιφερω, κυκλω, κυκλοφορω. κατατροχαζω.
 γυρω.
 Τροχοειδής, Τροχοίς.
 —Επὶ τροχοειδεί λιμνη. Theog. 7.
 Χρυσῶ δε τροχοεσσα πωνιμερος ερρεε λιμνη.
 Call. 4. 261.
 S Y N. Περιτροχος, τροχαλός, τροχερός, τρο-
 χεός, ευτροχαλος, ευκυκλος, κυκλοτερής, εγ-
 κυκλιος, περιφερής, περιηγής, σφαιρικός, γυρός.
 Τροχοκρας.
 Αυχμαλεοι κεφαλας τροχοκεράδες (Ιεδαίοι.)
 Euseb. 1. 9.
 Τροχοποιω. Ar. Pl. 513.
 Τροχος.
 —Μη πολλὸς ἐτι
 Τροχίς ἀμιλλητῆρας ἦλε τελῶν. Soph. An.
 1077.
 S Y N. Δρομος, κυκλος.
 Τροχός.
 —Ὡς δ' ὅτε τις τροχὸν ἀρμενον ἐν παλαμησιν
 Εἴσομενος κεραμεύς περιρσεται αἰκε θέρσιν. Π.
 σ. 600.
 —Κηροιο μέγαν τροχὸν—Od. μ. 173.
 S Y N. Κυκλος, τροχαλια—σφαῖρα.
 ΕΡΙΤΗ. Αυτοκυλισος, ἀμφιελικτος, ευκυκ-
 λος, πετροίς.
 Τρυβλιον.
 Το τρυβλιον—εθνηκέ μοι. Ar. R. 1016.
 S Y N.

Τ Ρ

Τ Ρ

- SYN. Παροΐς, οξύβαριον, πινακίον, κηθίον, λεκανή παταρίον, λοπαδίον.
- Τρυγαίος.
Τρυγαίος Αθμονεύς, αμπελιργός Δεξιός,
Ου σικοφανής, εδ' ερασίης πραγμάτων. Ib.
Ρα. 189
- Τρυγαῶ Vid. Τρυγητός.
—Ετέρας δ' ἀρα τε τρυγαῶσιν. Od. η. 124.
—Ὅτε τρυγαῶεν ἀλωνί. Il σ. 566.
- SYN. Επιτρυγαῶ, ἐκτρυγαῶ, ἀποτρυγαῶ,
καρπολογεῶ, σιτολογεῶ, δρέπω, δρεπομαι.
ἀπολαῶ, καρπιζῶ.
- Τρυγη.
Οὐδὲ τρυγη οἰσεις.—Hom. Ap. 55.
Τῆ δὲ τρυγη δρεπανοῦ—Er. I 2.
—Τρυγη δ' ἐν πυθμένι λιμνῆς. Nic:
SYN. Πυρός, κριθή, καρπός, τρυγητός.—αυ-
ασμός, Ξηρασία.
- Τρυγητήρ,
Οἱ δ' αὐτ' ἐς θαλάρας εφορεῦν ἀπὸ τρυγητήρων
Λευκῆς καὶ μελανας βοτρυας—Hef. α. 293.
SYN. Τρυγητής, συλλογεύς, λογιεύς. οἱ δρε-
πίεις—προτρυγητήρ.
- Τρυγητός.
Τὸν μελανοχρῶτα βοτρυῶν
Ταλαροῖς φεροντες ἀνδρες
Μετὰ παρθενῶν ἐπ' ὤμων κ. λ. Anac. 51:
Καὶ Σατυρῶν χορὸς ἦεν ὁμοσολος, ὃν ὁ μὲν αὐτῶν
Λοξὸς ἐν τρυγαῶν, ὃ δὲ βοτρυας ἀγχιεὶ κοίλῃ
Δεχρῦτο τρυμομένους.—κ. λ. Nonn. I. 12.
- SYN. Τρυγητός, βοτρυμός.
- Τρυγηφόρος
Οὗτε τρυγηφόρος ἴδε γ' ἐπιφρατος, ἐτ' εὐλειμων.
Hom. Ap. 529.
- SYN. Καρποφόρος, εὐκαρπός.
- Τρυγίας.
Πῖν' οἶνον τρυγίαν—Athen. I. I.
SYN. Τρυγητός, τρυγιμος, τρυγαίης—τρυγί-
α.
- Τρυγιμός.
Ἐξ ἔγχε χοροῖσιν ἐφεισικε
Τρυγιμοῖς ὁ διδασκαλὸς ἡμῶν. Ar. A. 628.
- Τρυγιδαιμων.
Οὐ μὴ σκωφῆς, μηδὲ ποιητῆς
Ἄπερ οἱ τρυγιδαιμονες ἔτοι. Ib. N. 295.
Ε ΧΡ. Οἱ ποιηταί, (τὴν τρυγα χριζομενοι.)
- Τρυγοίπος.
Οὐκὲν τρυγοίπος ταῦτα παντ' ἰασεται. Ib. Pl.
1087.
Ε ΧΡ. Ἐλισίηρ (ὁ σακκίμος.)
- Τρυγαδία.
—Αὐτὸς δ' εὐδὸν ἀναβαδὴν ποιεῖ
Τρυγαδίαν.—Ib. A. 399.

- SYN. Καμψαδία.
Τρυγαδικός.
Ἠλθες ποθεινὴ μὲν τρυγαδικοῖς χοροῖς. Ib 836.
- Τρυγαδός,
—Καὶ μειζονος ἢ πὶ τρυγαδοῖς. Ib. V. 648.
- Τρυγῶν.
Λεῖδον κορυδοὶ καὶ ἀκανθίδες, ἐσετε τρυγῶν.
Theoc. 7. 141.
Τρυγῶνες ἐκκαισιέντι, πλατυασδοῖσαι ἀπειλῆα.
Ib. 15. 88.
- Τρυγῶν (ιχθύς)
Τρυγῶνα μὴν ὀλοεργόν—Nic.
- Τρυζῶ.
Ὡς μὴ μοι τρυζήτε παρημενοὶ ἀλλοθεν ἄλλος. Il.
I. 311.
—Α δ' ὀλοεργῶν
Τηλόθεν ἐν πυκναισὶ βλατῶν τρυζεσκεν ἀκαιθαίαι:
Theoc. 7. 140
- SYN. Αμφιπεριτρυζῶ, ἐπιτρυζῶ, παρατρυζῶ,
ὑποτρυζῶ, πολυλογεῶ, γογγυζῶ, ψιθυριζῶ,
τριζῶ.
- Τρυμη. Ar. N. 447.
SYN. Τρυμα, τρακτής, τρυπανοῦ. τριμμα,
πανῆργος.—τρυσσοῦ.—ταλαιπαρὸς—τρυμαλία.
- Τρυξ.
Αὐταῖσιν κυλικεσοὶ καὶ ἐς τρυγα χῆλος ἐφειδῶνῃ
Theoc. 7. 70.
Τρυγα πίνει μελιπδέα. Anac. 74.
Ἠχῶ μιμολογοῦν φωνῆς τρυγα.—Er.
—Σιδῆνεσσαν—τρυγα—Nic.
- SYN. Οἶνος (νεῖς) γλιεύκος. τρυγίας. ὑπο-
σαθμῆ, ὑποσαθμῆς.—αμοργῆ—σκωρία.
ΕΡΙΤΗ. Γλυκεῖα, νεοπλετος.
- Τρυπανοῦ. Vid. Τρυπαῶ.
SYN. Τρυπανη, τερετρον.—τρακίης. τρυμη
ΕΡΙΓΗ. Εὐδῆνητορ.
- Τρυπαῶ.
—Ὡς δ' ὅτε τις τρυπαῖ δору υἱὸν ἀνῆρ
Τρυπαῶν.—Od. I. 384.
SYN. Διατρυπαῶ, τρυπανιζῶ, τρεῶ, δια-
τιτραῶ. τριῶ. ανοιγῶ.
- Τρυπημα.
Μυρμηκῶν τρυπηματα λοξὰ καὶ ορθὰ. Er. I 2.
SYN. Τρυμη, τρυμαλία, τρυματιον, τρυμα,
οπή.
- Τρυσανωρ.
—Οὐδὲ με λαθε
Βαρεῖα τηλόθεν ἀνδᾶ τρυσανωρ. Soph. Ph. 210.
Ε ΧΡ. Ἐπιπονος. ἢ καταπονοῖσα τον ἀνδρα.
- Τρυσιείος.
Καὶ φειδωλῆ καὶ τρυσιεῖε γαστρος—Ar. N. 420.
SYN. Αμιάνης, λυπηρός, χαλεπός.

Τρυπανη

Τρυτανή.

—Δανός.
Σκεθρῶ τάλαντῳ τρυτανης ηστημένον. Lyc. 270.
S Y N. Ζυγός, τάλαντον, πλαστυγῆ, σλα-
χανη, σθαθμή.

Τρυτοδοκίη (ἢ θηκη τῆς τρυτανης.)

Και τὴν τρυτοδοκίην κισίδα παμβακιδῶν. Er-
Suid.

Τρυφαλεῖα. Vid. Κορυς.

Κενὴ δὲ τρυφαλεῖα ἀμ' ἔσπετο χερσὶ παχη-
Π. γ. 376.

Hδ' ἀσὴρ ὡς ἀπελαμπεν

Ἰππερις τρυφαλεῖα, περισσεύοντο δ' εθεῖραι. Ib.
τ 382

ΕΡΙΤΗ Αἰτυλοφος, αερσιλοφος, λευκολο-
φος, ὑφιλοφος, βριαρά, ἵπποκομος, κρατερά,
θεσπεσιη, φανή, χαιτηεσσα.

—Ἀμφὶ δὲ καλῇ

Τετραφαλος φοινικὶ λοφῶ ἀπελαμπετο πηλιξ.
Αρ.

—Ερυκακε γαρ τρυφελια

Τριπύχος, αὐλώπις.—Hom.

Τρυφαῶ.

Ἀρ' ε τρυφῶμεν, θεῦ κατασκευν βίω
Διῖτος τοιαυτην;—Eur. Supp. 214.

Τρυφῶ δ' ο δαιμων—Ib. 552.

S Y N. Διατρυφαῶ, ἐπετρυφαῶ, ἐντρυφαῶ,
κατατρυφαῶ, τρυφητικῶ, καλέγχλιδαῶ, καλα-
πολαῶ, ἀεριομαί, σπαργαῶ, θρυπτομαί,
τρυφεραϊτομαί

Τρυφεραϊνομαί, Ar. V. 686.

Τρυφερός, Τρυφερός, (Adv.)

Οἷα τ' Ἀριστιπυ τρυφερῆ φυσίς—Laer.

Ὡς τρυφερόν λαλεις.—Theos. 20. 7.

S Y N. Τρυφηλός, τρυφεροβίος, τρυφῶν, ἀπα-
λός, ἄβρις—δαψιλιός, τρυφερός, θρυπτικός,
ἄβρώς.

Τρυφεραμπέχωνος.

—Ἰωνῶν τρυφεραμπέχωνων—Ath. I. 12.

Τρυφή, Τρυφήμα.

Ἡ πολλή δὲ τρυφή πρὸς ἀμετρὸς ἔλκει ἐρωτῆς.
Phocyl. 56

Ὁ δὲ Δαρδανίδης, εἶδός

—Τρυφήμα φίλον. Eur. I. A. 1050.

S Y N. Τρυφεροτής, χλιδή, στήνος, θρυψίς,
ἄβροστιν, σπαταλή, φιληδονία, πολυφαγία.

Τρυφος.

—Τὸ δὲ τρυφὸς ἐμπέσει ποντῶ Od δ. 508.

S Y N. Κλάσμα, θραῦσμα, ἀποκομμα.

—Περιφραγὸς αὐχεν' ἐκοψε

Θηγαλεὸν ποταμὸν Βιστωνίῳ τρυφος. Er.

Τρυχηρός.

Τρυχηρὰ περὶ τρυχηρόν ἐμεινεν χροα
Πεπλῶν λακίσματα.—Eur. Tro. 496.

S Y N. Τρυχινοί, ρακώδης, πηρός.

Τρυχινοί.

Ἄ φωνὰ δὲ τρυχηρὰ.—Theos. 10 37.

E X P. Μαλακὴ, εοιχυῖα τρυχιφ, (τρυχηρ,
στρυχρος, εἶδος λαχανῶ)

Τρυχός.

—Τρυχηρὸν τῶδ' ἐμῶν πεπλῶν—Eur. Supp. 501.

Και τρυχηρὸν τῶδ' ἐμῶν πεπλῶν. Ib. 185.

S Y N. Τρυχινοί, ρακός, ρακώμα, λαίφος.

Τρυχώ, Τρυχῶ, Τρυῶ.

—Οἶκος τρυχῆται—Mimn. 1, 12.

—Τρυχῆσι δὲ οἶκον. Od. α. 248.

—Μηδὲ τρυχωμεθα λιμῶ. Od. κ. 177.

—Αὐτὴ τε τετρυσαι. Er. I. 6.

Ἡραὶ καὶ πεινὴ τετρυμμένον—Ib.

S Y N. Τρυχώ, τειρῶ, τιτραῶ, ἐκτριβῶ, κατα-
τριβῶ, καταπονέω, δαμαζῶ, ελατῶ, πιεζῶ,
ανισῶ, κωκῶ, ἐκτικῶ, ἀποκλήνω, ἐκνευρίζῶ,
κατατρυχῶ.

Τρωάδες, Τρωαί, Τρωιάδες. Vid. Τρωίς.

—Και Τρωάδας ἐλκεσιπεπλῆς. Π. ζ. 442.

—Περὶ δὲ Τρωαί αἰλις ἦσαν. Ib. γ. 384.

—Και Τρωιάδων βαθυκολπῶν. Ib. ω. 215.

ΕΡΙΤΗ Ἐλκεχιτώνες, εὐπλοκαμοί, πολυ-
μοχθοί, δορυκῆτοι.

Τρώες.

Ἄλλοι τε Τρώες μεγὰ κεν κεχαριστο θυμῶ.
Π. α. 256.

S Y N. Δαρδανιδαί, Λαομεδοντιδαί.

ΕΡΙΤΗ Αἰχημηταί, ἀγερῶχοι, ἀσπίται,
ἀγνηγορες, ἀγαυοί, ἀργαλέοι, ἀρηφίλοιοι, αἰνο-
μοροί, ἀλκιμοί, ἀταρβέες, γυναμάνεις, δεδιη-
μονες, εὐσθενῆς, εὐπλολεμοί, εὐφρονης, εὐηγενῆς,
ἵπποδαμοί, ἵπποπόλοιοι, ἵππομαχοί, μεγαλη-
τορες, φιλοπλολεμοί, θάρηκται, γοεροί, λωβη-
τοί, δειλοί, θαρσαλέοι, χαλκίγεις, χαλκο-
χαρμαι, χαλκοχιτώνες, ὑπερηγοροεοτες, ὑπερ-
φιαλοί, υπερθυμοί, Ἀρτηνοριδαί.

ΡΗΡ—Πριαμοιο πολίται.

—Ἵπερβιαλοί, δεινῆς ἀκορητοὶ αὐτῆς.

—Μεγαθυμοί κεντορες ἵπταν. Hom.

Τρωγάλια τῶ.

—Και τρωγάλια τοῖς θεωμένοις

προβαλόντι, ἐπὶ τετοισιν ἐπαναγκάζει γελᾶν.
Ar. Pl. 798.

S Y N. Τρωγίματα, ἐπιφωρηματα, ἐπιτραπε-
ζοματα, δευτεῖρα τραπέζαι, ἐπαίκλα, ἐπι-
δορπισματα, ἐπίδεικτον.

Τρωγλή. Vid. Τρωγλοδύνα.

S Y N. Οπή, κρητή, κολλαμα.

Τρωγλοδύνα.

Ἡ καὶ τρωγλοδύνοντα κατὰ τρωγλήν ἐρεσίνει.
Hom. B. 53.

S Y N.

Τ Ρ

- SYN. Τρωγλοδυτεύω.
 Τρωγλοδυτής. —
 Τρωγλοδυτής δε μετ' αὐτὸν ἀκοντίσει· Πηλεΐωνα.
 Ib. 205.
 Τρωγῶ
 Τρωγὸν ἀγρῶσιν μελιπδέα. —Od. ζ. 90.
 SYN. Ἀποτρωγῶ, ἐντρωγῶ, κατατρωγῶ,
 ἐκτρωγῶ, παρὰτρωγῶ, καταφαγῶ, ἐσθίω,
 ἐδομαι.
 Τρωιάς, Τρωάς, Vid Τρωάδες.
 Τρωιάδας δε γυναικας· εἰκοσιν αὐτὸς ἐλεσθῶ.
 Il. ε. 139.
 Τρωάς γὰρ μεγαρῶ με τρωφὸς τρεῖσιν. —Hom.
 V. 114.
 Τρωϊκός, Τρωϊός, Τρωός.
 —Ἐπὶ δ' ἰαχε λαὸς ὀπίσθε Τρωϊκός. —Il. ρ.
 —Πρὸς ἐνωπία παμφαναιῶντα Τρωϊάων. Il. ν.
 262.
 Πάτρικλον Τρωῆσι κυσὶν μελήθηρα γενεσθαί.
 Il. ρ. 255.
 Τρωίλις.
 —Και Τρωίλον ἵππιοςχαρμν. Il. ω. 257.
 PHR. Σποδευίας ἴνις. —δυσμορος δυσήθος. —
 Ἐμπικασ κορος. Ω βετα και κυνὸς τελνωμα.
 Τρωκτής.
 Δι τότε Φοινίξ ἦλθεν, ἀνὴρ ἀπατηλῖα ἐδάς,
 Τρωκτής, ὃς δὴ πολλὰ κακ' ἀνθρώποισιν ἐαργεί.
 Od. ξ. 289.
 Τρωίλαι, μιρή· ἄγοντες ἀθυρματα νηὶ μελαινῇ.
 Ib. ο. 415.
 SYN. Πανῶργος, παλιμβολος, παλιμπρα-
 τος, πολυπαιπαλος, τρυμη. ὃ ἐκ πάντος κερ-
 δαιων, αποτρωγαν.
 Τρωξαρτής.
 —Πρῶτος ἀνεστὶ Τρωξαρτής. —Hom. B. 108.
 Τρωξιμος.
 —Σινομενα τὰν τρωξιμον. —Theoc. 1. 49.
 SYN. Βρωτός, βρωσιμος, ἐδωδιμος, ἐδεςος,
 τρωκός, τρωγαλιος.
 Τρωσφόρος
 —Τρωσφόρα δ' αὐτ' Ἀχαιῶν. Ep. 1. 1.
 Τρωός.
 Τρωά δ' Ἀλασοριθῆν. —Il. υ. 463.
 Τρωός.
 Τρωά δ' Ἐριχθονιος τεκετο Τρωεσσιν ἀνακτα.
 Τρωός δ' αὐτῶ τρεῖς παῖδες ἀμυμονες ἐξεγενοντο,
 Ἰλῆς τ', Ἀσσαράκός τε, και ἀντίθεος Γάνυμηδης.
 Il. υ. 231.
 ΕΡΙΤΗ Ἀμυμων, μεγαλιτωρ.
 Τρωτός.
 Και γὰρ δὴν τετῶ τρωτός χρώς οἷεί χαλκῶ.
 Il. φ. 568.

Τ Υ

- Τρωῶ
 Οἶός σε τρωῶ μελιπδέης, ὃς τε και ἀλλῆς
 βλαπῆ, ὃς ἀν μιν χανδὸν ἐλη μὴδ' αἰσιμα πινη.
 Od. φ. 293.
 Μῆπως ἵππος τετρωσῆς. —Il. ψ. 341.
 SYN. Τίτρωσκῶ, τραυματίζω, κακῶ,
 βλαπῶ, φθίρω, δαπανῶ.

Τ Υ

- ΤΥΓΧΑΝΩ.
 Ἐνδὸν γὰρ ἀνὴρ ἀρτι τυγχανῶ. Soph. Aj 9:
 —Και μοι μαλα τυγχανῶ πάντα
 τῶν ἐξαιρεμῆν μῆνοχέα. —Od. ξ. 231.
 —Τυχῆσε γὰρ ἐρχομένη ἰήης. Ib. 334.
 Ημεροτες, εὐ' ἐτυχες, Il. ε. 287.
 —Κῆνος δ' ὀλβιωτατος,
 Ὅτω κατ' ἡμαρ τυγχανῶ μὴδὲν κακόν. Eur.
 Hec 626.
 SYN. Ὑπαρχῶ, ἐμι —συμβαίνω. —ἐστυγ-
 χανῶ, προστυγχανῶ, ἐντυγχανῶ, ἐπιτυγ-
 χανῶ, κησομαι, λαυγχανῶ.
 Τυδέης. (Διομήδης)
 —Ὁ δ' ὕπερος ὄρνυτο χαλκῶ
 Τυδέης, τὸ δ' ἔχ' ἄλιον βελος ἐκφυγε χερσός.
 Il. ε. 18.
 Τυδέος
 Τυδέος τοι μὲν μικρὸς ἐστὶν δεμας, ἀλλὰ μαχη-
 τής. Il. ε. 801.
 SYN. Ἀγχιός, ἀρηίος, δῖος, δαΐφρων, ἵπ-
 ποδαμος, ἱππηλατής, μεγαθυμος, κρατερὸς,
 Αἰτωλιος, Οἰκίδης.
 PHR. —Σακεσπάλος ἵπποτα Τυδέος. Hom.
 Ταρακτῶρ πολέως. —Αἰδρόφοντης, τῶν κακῶν
 διδασκαλος. —Ἐριννύος κλιτήρ. —Προπολος φονεὶ
 Aesc.
 Τὸ κρατερωτος παιδὸς ἀτρεσὺ κατρη. Lyc.
 Τυχιζῶ, Τυχιζῶ
 Τῶς δ' ἐτυκίζον αἰ κρεες τοῖς ευγχεσιν. Ag.
 Av. 1138.
 SYN. Ἀποτυχιζῶ, περιτυχιζῶ, ἕξι, κοπῆ.
 Τυκισμα.
 Ἐν παρθενανος λαίνε τυκισμασι. Lyc.
 Κανων τυκισματα φοιβῶ, Eur. Tro. 814.
 SYN. Κατασκευασμα, οἰκοδομημα.
 Τυκτός
 —Θῆρον Ἀρπα
 Τῆτον μαινομενον, τυκῆδον κακόν, ἀλλοπροσαλλον.
 Il. ε. 831.
 SYN. Τευκτός, χειροποιητός, κατασκευαστός.
 * 6 G Τυκῶ.

Τυκά, Τυκίμαι.
 Δέπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκέν αἰς ἐνδονέονταν.
 Od. ο. 77.
 —Ἐπειτα τὸ δοροπὸν ἐπισαμένως τετυκοντο. Od.
 μ. 307.
SYN. Τευχῶ, εὐτρεπίζω, κατασκευάζω.
Τυλα, Τυλη, Τυλος.
 —Ἐκαμὸν γε ταν τυλαν κακῶς. Ag. A. 860.
 Εἰσίδεν Ἀντίλοχος τὴν Δυσίμαχον ποτὲ τυλην.
 Οὐκ ἐτι τὴν τυλην εἰσίδε Δυσίμαχος. Ep. 1. 2.
 Διοί δ' ἐν σκηνίοισιν ὑπερφαινεσι μετώπῃ
 Οἶα τυλοι, —Nic.
 Τυλον φασάντων, —Ag. A. 552.
SYN. Τυλώμαι, παρῶμα. —Ξυλίνος ἦλος. —
 Ἰερωνή, σισυρα —οφρύος τριχες.
Τυλισσα.
 —Οὐδ' ἐτυλιχθη.
 Ταν ψυχάν, κ κλυῖτε νέον φονον. —Theoc. 23.
 54.
 Οἶμας τυλισσαν, —Lyc. 11.
SYN. Εὐτυλισσω, τυσπερω. —ἀνερέυσω. —
 κελσω.
Τυλω
 Ὡσεῖ τις μακελα τετυλωμένος ἐνδοθι χέρας. Ib.
 16. 32.
SYN. Εὐτυλωῖ, αποτυλωῖ, αποσιγῆρέμαι,
 σκληρῶ, παχύνω, τραυματίζω
Τυμβεας, Τυμβέας, Τυμβείδιος, Τυμβείτης.
 —Τυμβεας αὐδή. Nonn.
 —Τυμβεαν δ' ὑπέρ
 Κρη ἰδ' ἀνεσηλωσαν. —Lyc. 883.
 Τυμβείδιαν, πολυπλαγκτον, —(τυχην,) Orph. H
 Εἰ καὶ μικρὸς ἰδῆν, —
 Λάας ὁ τυμβείτης ἀμμιν ἐπικρεμάται. Ep. 1. 3.
SYN. Ἐπιτυμβίος, ἐπιτυμβείδιος, τυμβίτης,
 τυμβοχόος, μνηματίτης, ἐπιταρῖος.
Τυμβευμα.
 Θηρσὶν φίλον τυμβευμα, —Eur. I. 933.
 —Ἐν δὲ λοιπθῶ τυμβευματι, Soph. An. 1234.
SYN. Πτώμα, νεκρῖς.
Τυμβευω.
 —Ὡσεῖ σῶμα τυμβεῖσαι ταφῶ. Soph. Aj. 1082.
 —Πατρὶ τυμβεῖσαι χεῖρας. Ib. El. 408.
 Ἀπαρκα μισυλλασ' ἐτυμβευσεν ταφῶ. —Lyc.
SYN. Εὐτυμβεῖω, ἐνταφιάζω, θάπτω. —
 σπενδῶ —τυμβοχεῶ —τυμβον, χεύσαι, ποιεν,
 πονεεσθαι —καταφαγῆν.
Τυμβίτης. Vid. Τυμβείδιος.
 —Κρητικῶμα δ' ἐν
 Τυμβίρει θαλάμῳ κατεζευχθη. —Soph. An. 959.
Τυμβος.
 Τυμβον δ' ἀμφὶ πυρὸν εἰς χανομεν ἐξαγαγον.
 τες. II. η. 336.

SYN. Χάμα, γηλοφος, ταφος, σῆμα.
ΕΡΙΤΗ. Ἀνδροκμητος, ἀμυμων, αυτοφόνος,
 ἀνοσπτος, ἀπενθῆς, ἀγλαδῖ, ἀμειπολος, γοχημαν,
 ἐρικυδῆς, ἐπιεκῆς, εὐρύς, εὐρωῖας, εὐλαίγξ, ζο-
 ροῖς, ζοιφῆρος, ρεσπενθῆς, νεοδμητος, νεοκμητος,
 ολοός, πολυκλαυτος, πενθαλιός, σήληκεργῆς, φι-
 λοθηπιος, ὑψηλός.
 Τυμβος ἀδωμητοιο βαθυνομενης ἀπὸ πειτρης.
 Cug.
Τυμβοχοῖ.
 Αὐτῆ οἱ καὶ σῆμα τετευξεται, εἰδὲ τι μὴν χρεω
 Ἐσαι τυμβοχοῖς, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί. II.
 φ. 323.
SYN. Ταρῆ, ἐνταρῖον, ἐνταφιασμός, τυμ-
 βεα, τυμβος.
Τυμβοχόος. Vid. Τυμβείδιος.
 Καὶ μὴθ' ὀμαρτέην τυμβοχοα χερσάματα. Aesc.
 S. Γ. 1030.
Τυμβοχῶσος.
 Προς ἐργμα τυμβοχῶσων ἐρ-
 χομαι ταφῶ ποτανῖ. Soph. An. 860.
Τυμβωρύχος.
 —Προς πατρός τυμβωρύχος. Ag. R. 1180.
ΕΧΡ. Δυτοδότης νεκρῶν.
Τυμμα.
 Ὅσσινον ἐστὶ τὸ τυμμα, καὶ ἀλίον ἀνδρα δα-
 μασθε. Theoc. 4. 55.
SYN. Τυμμή, κρέμα, πλεγή, τυλαμα.
ΕΡΙΤΗ. Ἀναλθῆς, ἀναιδῆς, κελαινόν, λευ-
 γαλίον.
Τυμπανον, Τυμπανος, Τυπανον.
 Ω τυμπανῶ καὶ κυφονες, —Ag. Pl. 476.
 Ἐς τον ἐδν τυμπανον ἦκε χερας. Ep. Suid.
 Καὶ κροτάλων τυπανον ἰαχη. —Hom. XIII. 3.
ΕΡΙΤΗ. Βαρυβρομος, βυρσοτενῆς, φιλεῖον,
 ἀρξίζο χειρον
Ρ'ΗΡ. —Τὸ βυρσοτον κύκλωμα. Eur.
 Τυμπανον, εὐκελαδον, διδυμπίον, ὠλετικακρον.
 Orp
Τυμπανατ' ἠχηεντα, καὶ αἵματι φοινηχθεντα.
 Ἐρ.
 —Τυμπανῶ δ' ἠχῶ
 Ὡσθ' ὑπογηῖς βροντῆς φερεται βαρυταρβῆς. Aesc.
 Κύκλος ἐριγδυτος βοειης. Eur.
 Καὶ κλυτον ἀμφιπλήγη βαρυσμαραγων ἀπὸ
 χεῖρας.
 Καὶ κειος παταγοισιν ἐμυκησάντο βοῶσαι. Non.
Τυμπανοδότης. Vid. Ρεα.
Τυμπανότερης. Ib.
Τυμπανισμός. Ag. L. 389.
Τυνδαρεός.
 Της Τυνδαρεας παιδὸς ἀνοσιον φονον. Eur.
 Or. 374.

Τυνδαρεος.

Τυνδαρεος.

Και Αθηναίους εἶδον τὴν Τυνδαρεὺν παρακοίτην. Od. λ. 297.

ΕΡΙΤΗ Κρατεροφῶν.

Τυνδαριδαι. Vid. Κασωρ.

Χαίρετε Τυνδαριδαι, ταχέων ἐπιβητορες ἵππων.
Τες ὑπὸ Ταύγετος κορυφῆς τεκε ποτνια Αθηῶν.
Hom. XVI

Αθηῶν κολλιςφυρὸν ἀγλαὰ τεκία. Ib.

Συν Τυνδαριδαίς Διδεῖ υἱοῖς

Ναυτοῖς μιδεσσα Δαλασσης. Eur.

Τυνδαριδαίς—φιλοξενούς.—Pind.

Τυνδαρεῖς, Τυνδαρεωνη. Vid. Ελενη.

—Ροδωπηχὺν ὄμοφρνα Τυνδαρεωνη. Ep. I. 5.

Τυνη pro Σύ.

Τυνη δ' ἐσηκας.—Il. ε. 485.

Τυντοσι, Τυντοσι, Τυντοσι.

—Παιδαριον ἂν τυντοσί. Ar. N. 876.

—Ουτοσί, τυντοσί. Ib. A. 366.

Ἐν πλοιαρίῳ τυντοσι.—Ib. R. 139.

Τυντλαζα, Τυντλαζομαι.

Οὐδ' ἐ τυντλαζην.—Ib. Pa. 1148.

Ο δ' ἀγνοῶν ταῦτ', εἰκότως τυντλαζεται. Ath. 9.

SYN. Πηλοπατεω, βωλοκοπεω.—γλατῆρος εἶρω, αὐτὸ και αὐτο λεγειν.

Τυπίς

—Θη τ' ἀμονες Ηφαιστίο

Χαλκῆσι σίβαρσιν ἀρασσονται τυπίδεσιν. Ar. 4. 762.

Ορθὸς ἐπὶ σφειλῇ τυπίδος βαρὺν ὤμων ἐρεσσας. Ib. 957.

SYN. Τυπας, σφουρα, ραισίφρ.

Τυπος.

Πελτη δ' ἐπ' ἀμων χρυσοκόλλητοις τυποῖς

Ελαμπε.—Eur. Rh. 305.

Και σίβει γ' ἐδὲς τυπος. Soph. Ph. 29.

SYN. Τυτωμα, σχῆμα, χαρακτήρ, μορφή, εἶδος, θέσις, σχῆσις, ἀγαλμα, κῆν

ΕΡΙΤΗ. Αντιτυπος, ἀβρός, ἀφθόγος, ἐρατος, ἐναρμόριος, ἐρατὸς, αἰσθητὸς, ευρυμεταπος, δολοσις, σκιοσις, σκιοσιδῆς, νερός, πολυκλήσις, τεχνημῶν, τριχῶσις, χρυσοκόλλητος.

Θηπὸν μεροπεσι, λαλον τυπον.—Nonn.

Τυποειδής, al. Τοποειδής, Vid. Ζωγραφία.

Τυπω

Βαίδιον ἐ χροανὸς τετυπωμένον.—Anac. 169.

Ἦν δὲ σοφὸν καλαμῶ τετυπωμένον.—Nonn.

SYN. Αποτυπω, διατυπω, εκτυπω, εντυπω, ὑποτυπω, πλάσσω, ἐδοποιω, μορφω, σχηματίζω, σημειω, εγχαράσσω.

Τυπίω, Τυπίω.

Οὐ γὰρ μὴ τυπίσεις σφρανον εχοντά γε. Ar. Pl. 21.

Ἀμφὶ δὲ μὴ σφουρά τυπίε.—Il. 2. 117.

SYN. Πλησσω, παιω, κρω, δερω, βαλλω, κοπῶ, ἀρασσω, διγω.

Τυτωμα.

Ὀρῶ δὲ πως Μορφῆς τυτωμα.—Eur. Ph. 166.

Τυτωμα χαλλοκπλευρῶν ἤρῃσι χερσῶν. Soph. El. 54.

Ἐν ταυρομορφῶ τραμπίδος τυτωματι. Lys. 1299.
SYN. Τυπος.—αἰσῆς, ὕδρια.

Τυτωτὸς.

—Παντος ἐχεις κοσμο σφραγίδα τυτωτῆς. Orph. H.

Τυραννεω, Τυραννεω.

Ἄλλ' ἐμὲ μὲν ἐ τυραννεω.

σῶ, ἐπὶ φυλαξομαι. Ar. L. 632.

Εἰ και τυραννῆς, ἐξισωτέον τὸ γέν

Ἰσ' ἀντιλεξαι.—Soph. Oed. T. 416.

Αἰδρός δ' ἐπ' εσθλῆ και τυραννῆσθαι καλόν.
Eur. Fr.

SYN. Ευτυραννεω, κρατεω, αρχω, ἀνασσω.

Τυραννικός, Τυραννος.

—Ἐκ τυραννικῶν δομων. Eur. Hec. 55.

Ἀρχῆς λαβεσθαι και κρατες τυραννικῆ. Soph. Oed. C. 106.

—Οὐτ' αὐτὸς ἡμερον εφιν

Τυραννος εἶναι μᾶλλον ἢ τυραννα δεῖν. Ib. T. 596.

—Οὐδ' ἐπὶ τυμῶ

Ὀμοχθῆς ἐπὶ γῆν εἶσι τυραννος ἀνίε. Theog. 1204.

Τυραννίς, Τυραννίη.

Καιροὶ δὲ καταλυσοὶ τὰς τυραννίδας. Sent.

Οὐ σῆς ἐγῶμεν πολυοχρ τυραννίδος. Eur. Rh. 166.

—Τυραννίδος ἐτω πεισσης.—Soph. Oed T. 128.

Ὀφρα τυραννίς ἦσαν ἐπὶ στυγερῆς. Ath. 12.

SYN. Κοιραννί βασιλεα, αρχή.—βασιλεα, ἀνασσα.—τυραννος.

Τυραννός, Vid. Τυραννικός.

Ακρῆσιος—τυραννος τῆσδε γῆς. Eur. Dan. 4.

Ἀντίβιοσι τυραννῆς, δικαιοτάτων ἀγέ ερωτῶν.
Hom. VII. 5.

SYN. Βασιλεὺς, αρχων.—βασιλεα.

ΕΡΙΤΗ. Αταρτηρὸς, βαρβαρος, δημοφάγος, κρατερός, ομοφρων, παιδοφῆτος, ἀμειβῆς, ἀμωφρων.

Τυραννοφῆτος, Vid. Ἀρασασιος, App.

SYN. Ολεσσιτυραννος.

Τυρβα.

Δυνῶσα και τρέπσα τυρβ' ἀνω κῆτω. Ath. 9.

Τυρβαζω.

Τὸν πηλὸν—τυρβασις βαδίζων. Ar. V. 257.

—Παντα τυρβαζῆ κακῆ. Soph. Fr.

SYN.

Τ Υ

Τ Υ

SYN. Αγατριβαζω, ταραστω, φιλονεικω, θερ. βωα, ετοιμαζω φρεντιζω.
 Τυρός, Τυρευμικ.
 Εκσφραξετε νυν τυρευματα—Eur. Cys. 161.
 —Επι δ' αιγιον κη τυρον
 Κησι χελκη.—Π. λ. 638.
 Και τυρον περχει, ταμισον δριμησαν ενεστα.
 Theoc. 11. 66.
 SYN. Πηκη, τροφαλις—τυροεις.
 ΕΡΙΤΗ. Νεοπηκτος, νεαρὸς, πικρὸς, ἀπαλὸς, Σικελικὸς. χλωρὸς, ξηρὸς, τριπτός, κοπτός, ξυστός.
 Τυροια.
 Τυρον οἶσμα λιπυσα.—Eur. Ph. 212.
 Τυρος.
 Και Τυρον ωρυγινη—Dion. 911.
 ΕΡΙΤΗ. Αφνειὸς, ευπυργος.
 Ω παλι, πασιμελευσα, τυπος χθονός, αιθέρως
 εικων.
 Συμφυέας τριπλευρον εχέας τελαμῶνα θαλασσης.
 κ λ. Nonn.
 Τυρογλυφος.
 Λιμνιστιος δ' οχθαισι Τυρογλυζον εξηναριξεν.
 Hom. B. 221.
 Τυροεις.
 —Και τυροεντα μεγαυ λευκοῦ γαλακτος.
 Theoc. 1. 58.
 SYN. Τυρωδης.—τυρός.
 Τυροκνησις. Vid. Τυρός.
 Την τυροκνησιν τις δρω.—Ap. Av. 1577.
 SYN. Τυροκνη. κησις. μαχαιρα.
 Τυροσωτος.
 Πλακνικτος τυρονωτων δος κυκλον. Ib. A. 1124.
 Τυροπαλειω.
 Δὴ και τῆτό με
 Ανδρων ποιητῶν τυροπαλῆσαι την τεχνην. Ib.
 R. 1416.
 SYN. Σταθμαῶ.
 Τυροπαλις. Ib. Eq 850.
 Τυροφορος
 —Και πλακοντα
 Πικρα, τυροφορον.—Er. Suid.
 Τυρω.
 Αλλα διαφθερσι κακῶς τυροντες ἀπαντα.
 Athen.
 SYN. Συντυρω, τυρευω, πηγμῶ.—τυβαζω,
 ταρστω, κινω
 Τυροπηλὸς, Τυροπηλ
 Χαλκοσωμα κωδανος ὡς Τυροπηλῆς. Soph. Aj.
 17
 —Τυροπηλὸς οἶσμα θαλασσης. Dion. 83.
 Τυροπηλ.
 —Γαχα δ' ανδρες εὔσελμυ ἀπὸ υἱὸς

Λησαι προγειοντο θωῶς ἐπὶ οἶνοπα ποντον
 Τυροπηλῶ.—Hom VI. 8.
 Τυροπηλοειτης. Vid Βακχος.
 Τυροεις.
 Εν οψιτεκνιος ολβιαν δωμησεται
 Τυροιν.—Lyc. 1273
 SYN. Τυροςος, πυργος, τῆχος, ὁ περιβολος
 τῆ τευχος. επαλξις, προμαχῶν.
 Τυτθός, Τυτθον, (Adv)
 —Ως ἀρα τυτθος εἶν.—Od. ο 380.
 —Νυν δ' εἰδὲ με τυτθον εἰσιιν. Π. α. 354.
 SYN. Ολιγος, μικρὸς, βασις.
 Τυραων, Τυφῶν, Τυφῶεις, Τυφῶς.
 Δεινὸν τ' ἀργαλέην τε Τυραωνα, πῆμα βροτοῖσιν,
 Ον ποτ' ἀρ Ηηη ἐτίθε, χλωσασαμενη Διῖ παλῆ.
 Hom. A. 307.
 —Οθι φασὶ Τυφῶεις ἐμμεναι ευτάς. Π. 6. 783.
 Ἐκατοντακαρνον προς βιας χηρημενον
 Τυφῶνα θῆρον πασιν ὃς ἀντεση θεοῖς κ λ.
 Aesc. Pr. 354.
 ΕΡΙΤΗ. Ακαμας, αγριος, αγχινεφὸς, αερ-
 σιποτητος, ἑκατογκεραλος, σμερδαλέος, νεφελι-
 γρετης, υμφοκόμοι, ηλιετατος, θεημάχος, πε-
 λαρ, ὑερομητης, ὑφιμεδῶν, ὑφικαρνος, πολυ-
 πηχος
 Ος εν αινα ταρταρω κη-
 ται Θεῶν πολεμιοι
 Τυφῶς ἑκατοντακαρανος, κ λ. Pind. P. 1:
 Ἐκατογκεραλα Τυφῶνος οβριμω. Ib. Ol. 4:
 Τυφῶς Κιλιξ πολυκαρανος Ib. P. 8.
 Καυλασεν εν κημηοῖσι Τυραωνη ὄτε πετρη'
 Εἶθα Τυραωνα φασὶ Διὸς Κρόνιδιο κεραυνῷ
 Βλημενον, ὅτπότε σὶ σίβαστος ἐπορεξάτο χεῖρας
 Θερμὸν ἀπὸ κρατὸς σίασαι φορον—κ λ. Ap. 2.
 1215.
 Τον γηγενῆν τε Κιλικιαν οἰκητορα
 Αντρων—δαῖον τερας
 Τοῖνδε Τυφῶς ἐξαναξισει χολον,
 Θερμοις απλῆς βελεσι σαρπνος ζαλης,
 Καίπερ κεραυνῷ Ζηῆδος ηνθακαίμετος. Aesc.
 Οπλοτατον τεκε παῖδα Τυφῶα
 Γατα σελωρη κ λ. Hel. 3. 822.
 Τυραωνιος Vid. sup.
 Τυρεδανος. At. V. 1355.
 SYN. Τυμβοζορων, σοροδαιμων, βαθυγηρωσ.
 τυροζερων.
 Τυροκρη.
 Λαμπάδα κηροχιτωρα, Κρονε τυροζεα λυχην.
 Ep. I. 6.
 SYN. Τυφωνικὸς, Ἰολοεις.
 Τυρολος.
 Καί μιν τυρῶν ἐθηκε Κρονε παῖς.—Π. ζ. 139.
 Τυφλῶς

Τ Τ

- Τυφλῆς ὑπ' αὐτῆς ἐκπεπορθημὶ ταλας. Soph. Tr. 1120.
 Τυφλὸς τὰ τ' ὄτα, τὸν τε νῦν, τὰ τ' ὀμματ' εἶ. Ib. Oed. T. 379
 —Τυφλὸς ποδός—τυφλὴν χεῖρα—Eur. Ph.
 S Y N. Τυφλωψ, τυφλογεῖης, ἀλαός—ἀπατιλός, —κωφός—αφάνης, ἀλατάληπος.
 Τυφλω.
 Ωι μοι τυφλῆμαι φεγγός ὀμματων—Eur. Hec. 1034.
 S Y N. Αποτυφλω, ἐκτυφλω, ἐπιτυφλω, πυρω—τυφλοσμι, (pass) τυφλωτίω
 P H R.—Γλυκερῶ βλέμματος ὀφάνται. Ep.
 Ὄμματα γυμνασσε λιπογληναιο προσωπε.
 Μαρμαρενὴν ἠχλυσε μεμυκτος σμματος αἰγλην. Nonn.
 —Ὄφθαλμοῖσι σιτος λιποφειγγός ετευξεν. Man.
 Τυφογεραν
 Τυφογερων εἶ, κἀνορμοςος, Ar. N. 905.
 S Y N. Τυπερηφανος (γερων)—τυμβογερων.
 Τυφλοπος.
 —Ποδῶ σεν τυφλοπεν—Eur. Ph 1543.
 Τυφος.
 Φλοντα συν τυφω φρεῖων. Aesc S. T. 667.
 S Y N. Μανία, τυφομανία, ἀλαζονεα, κενόδοξια, σιμα, αλοια, ὑπέρηφανα, ἐπαρσις—καπνός.—εμβρονησια.
 Τυφω.
 Τῷ καπνῷ τυφωρ πᾶσαν πολιν—Ar. V. 1074.
 —Αἰτναῖοι ὀρειος πυρὶ τυφομειοιο. Ep.
 S Y N. Εντυφω, ὑποτυφω, καιω, φλεγω, καπιζω, τυφω, τυφλω μαραινομαι
 Τυφων, Τυφός.
 Τυφός γαρ ἐκβαῖεν παρασκευαζεται. Ar. R. 872.
 Τυφός πυλαισιν ὡς τις ἐμπισων—Eur. Ph. 1171.
 S Y N. Ενεφιας, αελλα, πρησῆρ, λαίλαψ.—ανεμὸς συσρορῆ, ἢ πυρός.
 Δενόν δ' ὑέριστιν τ' ανεμον—Τυφαουα—Hef.
 Εκ δὲ Τυφώος ἐς' ανεμων μενος ὑγερν αεντων. Ib.
 Τυφός αφρας ἀχηπλόν, κρανον αχος. Soph.
 Τυχη.
 Τὴν ἐπίδ' ἔ χεῖρ της τυχης κρινεν παρος. Soph. Tr. 737
 —Δος δ' ἀμμι τυχην ευδαιμονινη τε. Hom. X. 5.
 S Y N. Ευτυχια, συντυχια, συμπῶσις, το συμβαίνου. δυστυχια.
 ΕΡΙΤΗ. Πολυςονος, λαμπρά, οἰζυρά, ατυχῆς, κακοπατος, γλυκῆα, εφημερος.
 Τυχη (Δαιμων)
 —Παι Ζηνὸς ελευθερις, σατερα Τυχα. Pind. Ol. 12.

Τ Ω

- ΕΡΙΤΗ. Αδίκος, ασατος, αναμαλος, αταιδευτος, βιοπλαγκτός, βαθυκίανος, γλυκῆα, ευμενής, ευγενετειρα, πρᾶξια, θερμοδοτις, κλυτοεργος, ολισθηρά, πολυφθῆρος, δυσπαλαισος. Και τῆς μεν καταγυσα παλιν σφαιρηδόν αφρει, Τῆς δ' ἀπὸ τῶν νεφελων εἰς αἴθην καταγει. Ασυγκιρασον τὴν φυσιν κελῆμενη. Τὴν δὲ Τυχην βιοτοιο κυβερενητεραν— Ου λογον, ἔ νομον οἶδε Τυχη, μεροπων δὲ τυραινῆ
 Τοῖς ἰδίοις αλογως ρευμασι συρομενη.
 —Καπιλευσα παντα τον βιον. Ep.
 Ανδρομειν πολυμορφε Τυχη παιζεσα γενεθλην. Nonn.
 Ep' αντιποριο Τυχης λόγος' αλγεα πασχω. Dolfc.
 Ουκ εσιν ἡμῖν υδερμα Τυχη θεος, Ουκ εσιν' ἀλλὰ ταυτοματον ὁ γιγνεται
 Ως ετυχ' εκασω, προσαγορευεται τυχη. Phile.
 Δεῦρο Τυχη. καλεω σ' αγαθῶν κραντεραν ἐπ' ευχαῖς,
 Μελιχίαν, ενοδ' ἴτιν, ἐπ' ευλοβοῖς κῆρατεσσιν, Αρτεμιν ἠγεμωιν, μεγαλωνυμον, Ευεβλήος Αιματος εκγεγαῶσαν, απροσμαχον εὔχος εκεσαν,
 Τυμβιδιαν, πολυπλαγκτον, αοιδιμον ανθρωποισιν.
 Ep. σοι γαρ βιότος θνητῶν παμποικιλός εσι.
 Οἷς μὲν γαρ τευχῆς κῆρατων πλῆθος πολυουλον, Οἷς δὲ καλὴν πενιην, θυμῷ χολον ὀρμαινεσα. Orph. H.
 Τυχηρὸς, Τυχηρῶς.
 Τυχηρῶς δ' ἡμῖν αυταῖς. Ar. Th. 312.
 S Y N. Τυχηκός, τυχαῖος.—ευτυχωος, ευπραγῶς, τυχηκῶς, τυχαῖως, τυχοντως, αλογως.
 Τυχιος.
 —Ὁ οἱ Τυχιος καμε τευχων
 Σκυτοτομων οχ' αρισος, Τλη ἐν οικια ναιων. Il. η. 221.

Τ Ω

- ΤΩΘΑΣΩ.
 Πολλά με ταθαδοισαι ὅτ' αλιθην ὄδον ἴηθον. Theoc. 16. 9.
 S Y N. Επιταθαζω, σκαπῶ, χλευαζω, λοιδορω, καυχασμαι. ερεθίζω.
 Τῶς pro Οὔτως.
 Τῶς δὲ σ' ἀπεχθηρω ὡς νῦν εκπαγλ' ἐφιλησα. Il. γ. 415.
 * 6 H

Υ Α Δ Ε Σ.

Υ Πηϊάδας θ', υδάδας τε. II. σ. 486.

—Υάδες τε ναυτίλοις

Σαρρατον σημεών — Eur. I. 1156.

Υαινα.

—Δυσδερέα τ' αὔθις υαίνας.

—Μετὰ σίικῆσιν υαίνας. Opp. 1. 3.

Ἦν καλεσσι τινες Διπτῶν φαρμῆτιν ορυκίην.

Ath. 7.

Υακινθος.

Ουλαίς ἤτε κομαίς, υακινθῶ αἰθεῖ ὁμοίαις. Od.

ζ. 231

ΣΥΝ. Υακινθῶδης, ὑπόμελας, πορφυρεός.

Υακινθος.

—Ἰδὲ κρόκον, ἢ δ' υακινθον,

Πυλινόν, καὶ μαλακίην. — II, ξ. 348.

—Τοῦ κρόκος, ἢ δ' υακινθος

Ευρώδης θαλέων καταμισγεται ἀκριτα ποσσιν.

Hom. 18, 25.

ΕΡΙΤΗ. Αἰθεμοίαις, θαλλῶν, γραπτή, πορφυρεά.

Καρπὸν τε πολυθρηκ υακινθῶ. Nic.

Αἰλίνα δειδρηγῆτα πολυκλαυτῶν υακινθῶν,

Ἠρίδα πῶς υακινθος ἐπετρεχε γέγονι μυρτῶ.

Nonn.

Παρχιφασίς Απολλῶνος,

Ἀνθὸς ἀριζήλοιο φερώνυμον ἠβητῆρος. Coluth.

Υακινθος.

—Ἀμυκλαίῳ τινὶ θεσμῶ

Ευχαίτην Υακινθον ἀνεζωγρησεν Απολλῶν.

Nonn. 1. 19.

ΕΡΙΤΗ. Ἰμεροσίς, φυτικῶμος, φιλοκλαυτος,

Ἀμυκλαίος.

Υακινθος. (λίθος.)

Ἰνδῶν δ' υακινθος ἔχει χάριν αἰθοπος αἰγλῆς,

Ἄλλα τῶν λογαδῶν πολλὸν ἀφανροτέρην. Ep.

1. 7.

Ὀνωπῶν ἀμεθύον ἐρηδόμενῃν υακινθῶ. Nonn.

ΕΡΙΤΗ. Κυανεὴν, ερασμῖος, Ἀμυκλαίη.

Υαλοίς, Υαλίος, Υαλοείδης, (Vid. Τοπαζος.)

Ὀμματα μὲν χρυσεῖα, καὶ υαλοεσσα παρείη.

Ep. 1. 6.

—Πρὸς βίαν ἐπινομεν

Ἐκ υαλίων ἐκπαμάτων. — Ag. A. 74.

ΣΥΝ. Υαλοός, υαλοείδης. — λαμπρῖς.

Υαλωπίς

—Ὀροσὸν υαλωπίν ἰασπίν. Orph. L.

Υαλος.

—Τὴν υαλον λεγεις. Ag. N. 766.

ΣΥΝ. Υαλή, υελος. — βομβυξ, σκαληξ. — βορβωρος.

Υαμπολις.

Οἱ τ' Ἀνεμῶρειαν, καὶ Υαμπολὶν ἀμρενεμόντο.

II. 6. 521.

Υ Β

Υ ΒΒΑΛΛΩ. ἤτοι Ὑποβαλλω.

Ε-ἀβτος μὲν καλὸν ἀκρέμεν, κδὲ εοικεν

Υββαλλεν. — II. τ. 80.

ΕΧΡ. Υποκρυσεν, ἐμποδίζειν τον λεγοντα. — ὑπερτίθεμαι.

Υβός, Theoc. 5. 43.

ΣΥΝ. Κύφος, ὕβιος, κύρτος, ἐπικύρτος, καμπύλος, γυρός.

Υβελος.

Ἠθ' ἄ τῶ Υβελιο καναφῶρος ἀμμιν Ἀραξῶ.

Theoc. 2. 66.

Υβρίζω, Υβρισία.

Ἠμέας ὕβριζοντες, ἀτασθαλα μῆχανουοντο. II.

λ. 694.

Τι γὰρ μαθὸνθ' ὕβριζέτον γ' εἰς τὸς θεός; Ag. N. 1508.

—Ὡς ἀν ὕβριστῶσαν, Anac. 57. 5.

ΣΥΝ. Φυβρίζω, ἐξυβρίζω, εουβρίζω, καθυβρίζω, προσυβρίζω, ονηδίζω, θρασυῶ, αικίζω, λῶβευω, σκυρταῶ, διασθεῖρω, ἀδικεῶ, βιάζομαι, θρασυῶ. — ὕβριν ἔχειν, οφελλεν, εικεν.

Υβρίς.

Τῶν ὕβρις τε βηι τε σιδ' ἡρέον κρανον ἴκει. Od. ο. 328.

Υαλαὶν' ἐγὼ τῆς ὕβρεως, ἧς ὕβριζομαι. Ag. Pl. 1045.

—Μαλλον δε κακῶν ρεκτῆρα καὶ ὕβριν

Ἀνέρα τιμῆσσι — Hel. ε. 189.

ΣΥΝ Αἰκία, ἀικία, ἀσελγεια, λισχηνεια, ἀδικία, ἀτιμία, ὕβρισμα. — ὕβρισης.

ΕΡΙΤΗ. Ἀτασθαλος, ἀναρσίος, ἀμυχανός, ἀτερής, ἀσεμνος, αἰνή, ἀατος, ἀλεγεινή, ἀποφωλιος, ἀκορητος, ἀθεμιστος, ἀνομος, γαμοκλόπος, θιμαλλγής, θρασυθυμος, ναυσιστονος, κελαδεννή, κλομενῆ, σπονοεσσα, ὑπερβίος.

—Υβριος ἐχθρῶν ὀδόν.

Υβριν κορε ματέρα θρασυμυθον. Pind.

Υβρις φυτειται τυραννον' υβρις, ἢν

Πολλαν υπερπλησθῆ ματαν

Α μη πικαира μηδε συμφεροντα, κ. λ. Soph. Oed. T. 891.

Δυσσεβείας μὲν ὕβρις τεκος — Aesc.

Υβρισμα,

Υ Γ

Υβρισμα, Υβρισμός.
Πολεμιοίς δ' εθρέψαμην
Υβρισμα, κήπιχαρμα, και διαθορανή Eur.
Herc. f. 459.
Υβριζ' υβρισμός—Ath. 15.
S Y N. Υβρις, υβρισις, αδικημα, ερεθισμα,
μεγαλαυχια, επιρησα, επιπερασμός, βλαβης,
λαβη, τραύμα, ονειδος.
Υβρισις.
Οιον δ'η άνδρεςσι χαριζεται υβρις' ησι
Τρωσίν, τών μενός αιών ατασθαλον.—Π. v. 633.
S Y N. Υβρισηρ, υβρισικός, εφριβρισηρ, εφρυ-
βρισις, εφρυβρισος, βιασής, κακοποιός, διακίτης,
απ'επειθής, ακισικός, παραινικός, λωστήρ, δρα-
σής, σκισβολος, λοιδορος, υπερηφανος, αγνώμων,
Υβριγελωτής. Vid. Μμοβίος, App.

Υ Γ

ΥΓΕΙΑ, Υγίεια.
Τρῶς γαρ μογεύς κρατήρας εγχεραννυω
Τοίς ευφρονέσι, τον μεν υγίειας ένα, κ. λ.
Athen. l. 2.
Εκ δ' υγίειας φρενών Ο πασι φίλος και
Πολυευκτος ολβος. Aesc. Eum. 538.
S Y N. Υγιότης, ευρωστια, το ανισον.
Υγίεια.
Υγίειαν αγαν χρυσεαν Κωμον τε, Pind. P.
ΕΡΙΤΗ. Αγλαοδαρος, ηπιοχηρ, ολβιοχηρ-
ρος, καλλιπλοκαμος.
Ιμερῆσο', ερατή, πολυθαλμι, παμβασιλεια,
Κλυθι μακαίρ' Υγίεια φερολβιε, μητερ' απανταν,
Εκ σεο γαρ γῆσοι μεν αποφθινύθεσι βροτοίσι,
Πας δε δομος θαλλει πολυγηθης ενεκα σῆο,
Και τεχναι βριθσοι, παθεῖ δ'ε σε κοσμος, ανασσα,
Μενος δ'ε σ'υγειε σ' Αιδης ψυχοφθόρος αιεί.
Ευθαλής, ευλαιοτατη, θνητών αναπαυμα'
Σῶ γαρ ατερ παντ' εσιν ανωφελή αιθρωποισιν'
Ουτε γαρ ολβοδοτής Πλατος γλυκερός θαλισηιν'
Ουτε γερων πολυμοχθος ατερ σεο γινεται ανήρ.
Orph. H.

Υγίαινω.
Καλλισον το δικαιοτατον, λῆσον δ' υγίαινειν:
Theog. 255.
Ω δεσποθ' υγίαιν', ως χρονος ειλιλυθας. Alex.
S Y N. Υγιαζω, ευεκττω, ευρωσττω, ερηνυμαι,
επιερωμαι, ευσωματτω, ευπαθεω, τρυφω,
ευεχω, χαιρω.
Υγιηρός, Υγιης.
—Καματαδεων πλαγῶν
Ακος υγιηρόν το καλλινικον φερεν. Pind. N. 3.

Υ Δ

Μυθος δ' ες μεν νῦν υγιής ειρημένος εσω. Π. δ.
524.
S Y N. Υγιενος, ανισος, ευρωστος, ασκηθής,
αιτονος, εκπαθής, λυσιτελής, ωφελιμος, αλυθής,
επιερινός—σῶος, αλθιος, σωτηριος—ερωμαλέος,
ερωματιος, ερωματος, τελειος.
Υγραινω.
Και βλεφαρον υγραινω δακρυσιν —Eur. Hel. 679.
S Y N. Αρυγραινω, διυγραινω, εξυγραινω,
καθυγραινω, διαβεργω, βρεχω, αρδω, ιδραινω.
Υγροβολος.
—Γαῖα—Ηδ' υγροβολος σαχρονος ροτιος
Παραδεξάμενη, τιλειε θνατος. Eur. Fr.
Υγροπορεω.
—Και νεες υγροπορεν. Ep. l. 4.
Υγροπορος, Υγροπορευτος Vid Νυμφαι, Νοτος.
S Y N. Υγροφοιτος, υγροβατης, υδροδρομος,
υδατοτρεφής.
Υγροκελεύθος. Vid. Θαλασσα.
Υγροκελής.
Νῆες υγροσκελέος—Cyr. Th.
Υγρός.
—Ενεπλεον υγρῶ κελευθα. Π. α. 312.
—Πελὸν εφ' υγρήν. Π. κ. 27.
—Ες δ' υγρῶνι αγκανα—παρθενω προσπ'ιυσσε' αι.
Soph. An. 1250.
S Y N. Διυγρος, ευυγρος, εφυγρος, καθυγρος,
παρυγρος, υρυγρος, υδελος, υδατινος.—μυ-
λακος.—ασαθής.—ευκαμηής.—υδαρης.
Υγροτης.
Ρηξεις τ' ενωμων, υγροτητ' εναντιων. Eur. Ph.
1272.
S Y N. Υγροσια, ικμάς, ικμασια, το υγρόν.
—αραιοτης, ευκαμηια, αφελεια.
Υγροφοιτος.
Ην τεργος υγροφοιτος εκλοχουσεεται. Lyc. 87.
S Y N. Υγροπορος.—έλειος.
Υγρωσσω.
—Ει δε δυσυχῆ,
Λαβαι; υγρωσσαν σπογ' ες ωλεσε γραφην. Aesc.
Ag. 1338.
S Y N. Διαβερχομαι, καθυγραίνομαι, διαινο-
μαι.

Υ Δ

ΥΔΑΡΗΣ.
Υδαρῆ σαινευ οισοτητι. Aesc. Ag. 807.
ΕΧΡ. Μεριγμένη, ε καθαρά.
S Y N. Υγρός.—υδατιος.

Υδασις, Υδασις.

— Γόθι λοξὸν ἀπὸ σκοπελων Ἀκισίην
Σιρομένην δεχεται πλωτὸς νεσσίην Υδασις.
Dion. 1139

ΕΡΙΤΗ. Αὐχμηρὸς. αυτοκυλιστός, βραυδός.
πίσι, δίδυπότης, υφροειδής, εαίος, θέρυδις, κίμ-
βαχός, μέλας, πικρὸς, μινεχαρμής, ταυροφύης,
υγρός, ἀκυρεθρὸς.

Υδατηγός.

Αἰθεὶ καὶ πᾶσι τις ἀνὴρ υδατηγός ἱμαῖον. Call.
Fr.

SYN. Ἰμοσιοςρόος.

Υδατιος, Υδατιος.

Πολλὰ δ' οἴη γυναῖκες φορεῖσι' υδατινα βρακίη.
Theoc 28. 11.

— Ὡσεῖ ἐφ' ὑδατοῦντα. Ib: 25' 89.

SYN. Τυρός, ὑδαρής, ὑδαλεός, ὑδατωδής,
ὑδρηνός, ὑδατικός, καθυδρὸς, ἐφιδρὸς, ἐνυδρὸς,
δρσοερός, ὑετιός, μαλακός.

Υδατοςρωτός

Ἐκρυψεν υδατοςρωτός ταξός. Io D.

Υδατοπηγής

— Καὶ υδατοπηγῆσιν ἀκραίς. Opp.

Υδατοτρεφής, Υδατρεφής.

Ἀμφὶ δ' ἀρ' αἰγαρῶν υδατοτρεφῶν ἦν ἀλσός.
Od p 208.

— Ὡς υδρογενὴς διατάξεν. Oph.

SYN. Τυροβίος, ἐνυδρῆσιος, φιλυδάρ, ἐνύ-
δρὸς, ἐφυδρὸς, υδατοθρεμμῶν, υδρσοερός, υδρ-
γενής, ὑδρῆχαρής

Υδω, Υδω, Υδωμαι, Υδω.

— Χαλκίδας μὲν ὑδωομένην Ἡραϊοσίω. Call. 1. 76.
— Το δὴ μέλιφυλλον ὑδωοί. Nic.

Καὶ τὰ μὲν ὡς ὑδωοῦνται — Ar. 2. 530.

Ἐπιπλοροὶ δὴ τὰ γὰρ μετ' ἀνθρώπων ὑδωοῦνται.
Arag.

SYN. Υμνω, ἀδω, λέγω, κάλω.

Υδων.

Ὅσρα τ' ἠνεγκεν Θειτίδος Νηρηίδος ὑδω.
Ath. 1. 2.

SYN. Κορυλλή. ΕΡ. Δυσπεπτόν, εὐχυλον.

Υδρα, Υδρος

Υδρὸς λερναίης χολον αἵματι πικρὸν οἶσαν. Ib.
4. 1403.

Ἐλκεί μοχθίζοντα κακῶ ολοοφρονος ὑδρ. II. 6.
723.

SYN. Ορις. (υδατικός.)

ΕΡΙΤΗ. Αἰνή, αἰθοφ, πολυδερῆς, πολυκα-
ρμῖος, πολυαυχενός, πικρὸς, ἐκατιγενεφαλός,
ισόβολός, πάλιναυξής, φωλός. Ἰναχίη. — τε-
τραπνής.

Υδρην Λερναίην, λυγρ' ἐνδύαν. Hes.

Υδρὸς δ' ἐξαπνῆς ἀνεφαινετο, θεινὸν δραμὰ

Ἀμφοτεροῖς ὀρθοὶ δ' ὑπὲρ ὑδατος ἔχε τραχὴλον.
Hom.

Λυγρὸς ὑδρὸς, τὸν φατὶν ἀναλθέα τε στυγερύντε.
— Λοίγιον ὑδρ.

Φαρμακὸν ἀπομοροῖο. — Cal.

Ἦν τ' ἀμφικράνον καὶ παλιμβλασῆ κυνα-

τάν τε μυρρικρανὸν πολυφρονὸν κυνα

Λερνας, ὑδραν — Eur.

Ρεῖά γε μὴν ἀκοντα μέλας ηρυκακεῖ ὑδρὸς

Νερεθὴν ὑπὸ κνημῆς ολεσιμβροτον ἰδὸν ἐλασσας.
Oiph. L.

Υδραγωγός, Υδρῆς

— Ἡ δ' ἀργαλεὺς ὑδραγωγός. Man. 1. 84.

Ὀχθ. φορὸς, ὑδρῆς τε, καθερτῆχας τε κελυθῶν.
Ib. 4. 251.

SYN. Υδρευτής, ὑδροσκοπός.

Υδραῖνω, Υδρῆνω

Ἄλλ' ὑδρηνάμην, καθάρᾳ χροὶ εἶμαθ' ἐλῶσα.
Od δ 751.

— Ὄθεν ὑδρευοντο ποτῆται. Ib p 206

SYN. Ἀνυδραῖνω, ὑγραῖνω, λυω, βρεχῶ, ὑδρο-
φορῶ. ποτιζῶ ἀντλεῶ

Υδρηνός, Υδρηνός Vid Υδατιος

— Διμῶτες — Υδρηνοί, μαλακοί — Od. 1. 133.

Στεργῶν δ' ὑδρηνοῖς ὡς εἴη ἀπὸ ποτῶν. Eur. Fr.

Υδρηχός, Υδρηφόρος

— Πωματος δ' ὑδρηχός Ib.

Σαμάρων ὑδροσφῆρι μὴ βαπτέτε. — Call. 5. 45.

SYN. Υδροχός, ὑδροχόος, ὑδροχυτός.

Υδρια.

Φερε δαῦρο ταυτὴν τὴν ὑδριαν, ὑδριαφορε. Ar.
Ecc 733.

SYN. Ἐκυδρια, ἀγέων, ἐκυδριον, κάδος,
καλίς. — ὑδρίον, ὑδρισκῆ.

Υδριαφόρος. Vid. sup.

Υδροδίκος.

— Καὶ ὑδροδοκὸς διὰ κολπῶ. Nonn.

Υδροδρόμος. Vid Νηρηίδες. — Υδροπορός.

Υδροειδής.

Δινηθείς ὑδροειδής. Eur. Rh. 353.

Υδροκελευθός. Vid. Νερελαί.

Υδρομαντής.

— Σαφῆς τ' ὑδρομαντίας ἐρθε. Man. 4. 212.

Υδρομεδύσα Hom. B. 19.

Υδροποτῶ. Vid. Τοκίζω.

Υδροποτής.

Υδροποτῆς δ' ἦν καὶ Λαμπρός ὁ μωσικός — Ath.
1. 2.

Υδρορροά.

Δι' ὑδρορροῶν βορέαν ἐπιτήρησας μέγαν. Ar. A.
922.

SYN. Ἀμαρρυμα, ἀρδρῶν, διαρρυξ, διαρροή,
ὑδρορροή.

Υδροτόκος.

Υδροτόκος.
Υδροτόκος δ' ανετελλεν ακιραστοί τότε πηγαί.
Apoll.

Υδροχαρις.
Υδροχαρις δέ τε κερνή Πτεροσαγον βασιλῆα.
Hom. B. 224.

Υδροχος.
—Υδροχου βλοσυρῶ—Man. 3. 14.
—Ταμῖς νεφελωδεις κλυμποιο. Ib. 4. 22.

Υδροχυτος.
Κρηναῖσι παρ' υδροχυτοῖς. Eur. Cys. 66.

Υδρωψ.
—Ὡς ἐπὶ ὕδρωψ.
Τυμπαίοις ἀνα μεσσον αφυγυτὸν ομφαλὸν ἰζη.
Ἀμφὶ δέ οἱ γυῖοις τετάνον περιφανεται ερφοσ.
Nic.

S Y N. Υδρῶς, υδριασις, υδρωπισις, παρεκ-
χυσις, το πάθος υδρωπικόν.—υδρωπικός, υδερ-
ωδής, υδερικός, υδριακων, υδρωπιῶν, υδερῶ
συνεχομενος.—ογκος αεικίης βεβωων.

Υδωρ, υδωρ.
—Ὅθεν ῥεεν ἀγλαδν υδωρ. Il. C. 307.
Ἀλλ' υδάτι νιζοντες ἀπὸ βροτῶν—Il. η. 425.
—Σε θεαί λθον υδάτι καλῶ. Hom. A. 120.
Υδωρ ἀναγκαιως εχει, τὸν θεὸν ποιῆσαι. Ag.
V. 261.
—Ἀνεμὸς τε καὶ υδωρ. Od. γ. 300.

Γαῖαν υδερφορεν—Hes. ε. 61.

S Y N. Χεῦμα—θαλασσα—ὑετός. νέμα.
E P I T H. Ἀλεκτήριον, ἀκηρατον, ἀλμυρον,
αιναῖον, ἀμβροσίον, ἀφθιτον, ἀλαβές, ἀκαμα-
τον, ἀσπετον, ἀφθογόν, ἀελίβεις, ἀργυροειδές,
ἀτρυγυτὸν, ἀσατον, ἀσακίον, ἀφορον, ἀγνύλον,
αἰθαλόεν, ἀκρίτον, ἀβροχον, ἀνδροφονον, ἀμει-
λίχον, ἀρειμανές, βαθυσπορον, βιοτησιον, βαρυ-
δουπον, γαμποχον, γλαυκόν, γλυκερὸν, γλυκὺ,
διψιον, διίπετες, δυοφερὸν, διαυγές, ετεροχρον,
ευοδμον, ευεπές, ευγαμον, ἐπιμασιον, ερατεινόν,
ἐπιδροπιον, ηλεκτριον, ἰερὸν, ἰοειδές, καθαρ-
σιον, κρυδεν, κρυερὸν, κοτινήφορον, καλλιερρον,
λαρὸν, λαβρὸν, λαλον, λιμαίον, μαλακόν,
μελαν, μελιγῆθές, μελιιδές, μιμωριον, μετ-
ασιατιον, νηχυτιον, ἑθνιῖον, ζεδιωρον, ζευγα-
μένον, ολον, παλιμφύς, πορευρον, πανδη-
μιον, πηγαίον, ποντιον, πανακηρατον, πολυη-
ρατον, πολυανυμον, πολυσμαραγον, πολυσχι-
δές, πλυσιον, πολυτρεφές, στεφάνηφορον, στένω-
πὸν, φυσιζων, φαεσφορον, λευκόν, ψυχροστόον,
ψυχρὸν, ψυγγιον, οβριμον, ομβριμον, ορο-
κίλυπον, ορεσιδρομον, ὄλοερὸν, ἰλυίον, μεγα-
λοβρομον, πολιον, ὑγρὸν, ολυμπιον, διηῖον,
πυριθαλπές, τριελικτον, κυανοειδές, ομβριον,
ομβριγηγές, νευλοχον, μαρμαρον, ὑποκολλπιον,

δυσηριον, μελισαγές, ρυφριές, φιλοπαρθενον, εχ-
εψεανον, θανατηφόρον, παιδοκίλον, ξανθόν,
ξανθοχρον, νυμφήιον, ὑψιδρομον, καρποτόκον,
κροτροπον, καμπύλον.

—Ἡερί συμπλοκον υδωρ. Nonn.
—Ὅθι χειμεριον ἀλὲν υδωρ
Ἐξερηξεν ὄδοιο, βαθυνε δε χεῖρον ἀπαντα. Hom.
Πηγορευτος ἰκμάς. Orph. Δύοσπερὰ λιβάς.
—Κρηνισμα βροθειον, μελισαγες. Ep.
Χοαῖ σοινοι. υψαλεον μελιγυμα Aesc.
—Θεὸς Ἰνδων. Nonn. Ποτὸν μεθης αποιον. Naz.
Πλαγκτον υδωρ, ἰδίους ρευμασι ἀντιπαλον. Ep.

Υ Ε

Υ E I O N (κρεας)
—Εχορτασθισαν ἕϊων. Suid.
Υετιος. Υετοις. Vid. Απολλων.
—Κακὴν δυσιν ὑετιοιο
Ἀρίστες—Ep. 1. 3.
S Y N. Υετωδης, ὕης, ομβριος, ομβροφόρος.
Υετίς.
—Υετίδος καὶ Βυβλίδος ἀδύ λιπόντες
Nάμα—Theoc. 7. 115.

Υετός.
Αἰτ' ἀνεμῶν μιμνεσι καὶ ὑετὸν ἡματα παντα.
Il. μ. 133.
S Y N. Υσμα, βροχή, ομβρος, δροσός, υδωρ.
P H R. Υδρηλαί σλαγόνες. Ep. Δυσομβρα βελη-
Soph.
Ρανίς αιθερίας δροσς. Eur.
Χρῆτις—κρανιων υδάτων
Ομβριων, παιδων νεφελας. Pind.

Υ Η

Υ H N I A:
Ἴνα μὴ γενητὰ θεαγενες ὕνια. Ag. Pa.
927.
S Y N. Μωρια, ἀμαθια. σφιδός. (δυσωδία εκ
τῶν ὑῶν.)

Υ Θ

Υ Θ Λ Ε Ω.
Υθλῆς ἀπερρε—Ag. N. 781:
S Y N. Λιρέω, φλύαρευα, ματαιολογεω.
ἀποσμέω, ἀτακτεω. μαραινω.
* 61

Υ Ι

ΥΙΔΙΟΝ, Υΐδιον.

Το γαρ υΐδιον τῆσέ με, κἀσι δυσκόλον.
Αγ. V. 1347.

SYN. Παιδιον, παιδαριον, τεκνιον.

Υιός, Υἱός, Υἱός

Υἱέες Ἰφίτη—Π. ζ. 518.

—Δοσαν δὲ μοι υἱέες Ἀχαιῶν. Π. α. 162.

Λητῆς καὶ Διὸς υἱός—Ιβ. 9.

Ουδὲ Δρυαντὸς υἱὸς κρατερὸς—Π ζ. 130.

SYN. Παῖς, τέκος, τέκνον, γόνος, απογονός.

ΕΡΙΤΗ. Ἀγλαδός, ἀκαμαντομαχῆς, ἠέων, ἐπιρατός, ἀμυμών, καταθνήτος, ἐσθλός, ἀρι-
ῖος, ἀλκιμος, εὖς, κυδαλιμος, καρτεροθυμος,
ἐρικυδής, θεοδότος, γηροκόμος, ἀριδείκτος,
νηπιαχός, νεοχίρος, νηπιός, γαυῖος, περικλυ-
τός, λοισθογενέθλος, πρωτογονός, ὠκυμορός,
ὑπερθυμός, ὀλβίος, δαΐφρων, σχετλίος, πινυτός,
δυσανιμός, ἰσθίμος, νοθίς, τοξοφόρος, φαίδιμος,
ἀταρβής, διογενής, διοτρεφής, εὐμμελής, ἐρικ-
νίος, ταχύς, φίλος.

Τὸ γενετὴ ἐκ πατρός πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμεινῶν
Παντοίας ἀρετάς—Hom.

Υιωνός.

Υἱὸς δ' υἱωνός τε Διός—Π. ε. 631.

SYN. Υἱανεύς, υἱιδεύς, ἴνις, εὐγόνος.

Υ Κ

ΥΚΚΗΣ. (ιχθύς.)

—Θεὸς δ' οἱ ἱερὸς ὑκκῆς. Theoc. Ep.

—Ἡ ὑκκῆς ἀγγελῆϊδας—Ath. I. 7.

Υ Λ

ΥΛΑΓΜΑ, ὑλαγμός, ὑλακή.

—Καὶ κυνῶν ὑλαγμάτα. Eur. I. T. 293.

—Ουδὲ φοβέται, ἐπεὶ κεν ὑλαγμὸν ἀκωσῆ.

Π. φ. 575.

Κερβερε, δαιμαλεην ὑλακῆν νεκυεσσι ἰαλλων.

Ep. I. 3.

SYN. Ωρυγή, κλαυγή. βοή.

Υλαῖος.

Ουδὲ μὲν ὑλαῖον καὶ ἀφρονα Ροῖκόν εὐλοπα. Call.
3. 221.

Υλαῖος.

Οἷα δὲ θῆρ ὑλαῖος—Theoc. 23. 10.

SYN. Ἀγρίος, ορεινός, ορειός, ὑλεωτής.—

Υλαῖος.

Τὰν ἀμφιπολεῖ Νεφὸς ὑλαῖον, Synef. 3.

SYN. Υλακός, σαματικός, ὑλοδίατος.

Υλακίδης.

Κατ' ὄρ ὑλακίδης,—Od. ζ. 204.

Υλακομῶρος.

Τηλεμάχον δὲ περισσαινὸν κυνέες ὑλακομῶροι,

Ουδ' ὑλακὸν προσωπτα,—Od. π. 4.

SYN. Υλακίηρ, ὑλακίχης.—ὀξυφάνος.

Υλακίω, ὑλακῶ, ὑλαῶ, ὑλαομαι.

—Κραδίη δὲ οἱ ἐνδὸν ὑλακίη.

Ὡς δὲ κυνῶν ἀμαλῆσι περὶ σκυλακῆσσι βεβῶσα

Ἀνδρ' ἀγνοήσασ' ὑλαεὶ μεμονέν τε μαχέσθαι.

Od. υ. 15.

—Καὶ ῥ' ἐκ ὑλαοντο. Ib. π. 162.

Ἀγτιον ἐκ ὑλαοσι, πάρος γε μὲν ὑλακωνυτες.

Opp. I. 3.

Τοιαυτ' ὑλακίη—Soph. El. 301.

SYN. Εξυλακίω, καθυλακίω, βαυζω, βοαω.

Φυλλωω. Φρινωω.

Υλακίτης.

Θέου ὑλακίτην δήμῳ ἐχχεσα κυνα. Ep. I. 3.

Υλας.

—Συν καὶ οἱ ὑλας κίεν, ἐσθλὸς ὄπαων.

Πρωθήνης, ἰῶν τε φορέυς, φυλακὸς τε βιοῖο. Ar.

I. 131.

ΕΡΙΤΗ. Ξανθός, καλλιστός, χαρίης.

Συν δὲ οἱ ἦλθ', ἑτάρος Ἡρακλέους θεοῖο,

Καλὸς ὑλας. κ. λ.—Oiph. 225.

Ὀτρηδὸν θραπύοντα πτελωγρὸν Ἡρακλῆος. Dion.

Υλεωτής.

Τῶτό σοι, ὑλεῶτα—Πάν.—Ep. I. 6.

SYN. Υλαῖος, ὑλεωτής, ὑλοωτής, ὑλικο-
τής, ὑλογενής, ὑλακατοικός, ὑλομανής, ὑλονο-
μός, ὑλοδρόμος.

Υλη.

—Ἡδ' ὕλην, καὶ Πετῶνα. Π. ε. 500.

Υλη.

—Καὶ ἴνεον ὕλην. Π. Ϛ. 163.

—Ἐσι μὲν ὕλη Παντοίη—Od. ν. 247.

Ὅν ῥα γάμον καλέσ' ὕλης ἀμετροῖο χαλινόν.

—Ὅτε κόσμος ἐν πρωτοκίητος ὕλη. Naz.

Δνοφερὰν ὕλας κηλῖδα σερῶ. Synef. H. 3.

Πολυκυμονός μὲν ὕλας Ἐκαλυψε νῶτον αἰθήρ. Ib.

SYN. Ξυλον.—ὕλης, ὑποκείμενον.—το τροφί-

μον.

ΕΡΙΤΗ. Βαθυκυμων, ἀσατός, αὐη, ἀζαλεα,
μενοεικής.—λαμυρά, νοσοποιός, ταναή.

Υλη.

—Τρεμε δ' ὕβρεα μακρὰ καὶ ὕλη. Π. ν. 18.

SYN.

Υ Λ

Υ Μ

SYN. Δριόν, δρυμος.
 ΕΡΙΤΗ. Ασπετος, αξυλος, αγριος, αγρονό-
 μος, αγριας, αΐλος, βαθία, βαθυσκιος, δυσευ-
 ρετος, δασκιος, δεινός, ερημάς, ερημος, ευαμ-
 πελος, ευβοτος, θηροτρόφος, θυμάς, τηλεθώσα,
 κελαινή, καλλισοτος, νιφαργής, λασια, νεοθη-
 λής, ηριτος, ορειός, ορειτροφος, πυκινή, πολυ-
 ανθής, πολυπρεμος, πολυκλαδής, περικλαδής,
 πολυδενδρεος, πολυδενδρος, πίων, τανυπρεμ-
 νος, φιλοθρεμίων, φορβάς, πιτυωδής, χλωρά,
 τανυπύρθος, τερψιφρος, υψικομος.
 ΡΗΡ.—Βαθος ύλης μυριον—Theoc.
 —Υλης εν βαθυξυλω φοβή.
 Σκιεροκομα τ' εν ερεσιν ύλης. Eur.
 Υληγενής.
 —Υληγενεας ευασον οισρας. Synef.
 Υληεις, Υλιμος.
 —Και ύληεντι Ζακυνθω. Od. α 246.
 —Σίγα δ' ύλιμος ναπη. Naz.
 SYN. Υλωδής, Ξυλωδής, δεινθεις, οθρουεις,
 δρυμωδής, καταδρυμος, ύλοκομος δασύς.
 Υληκοιτης. Vid. Υλειωτης
 —Και νικεροι ύληκοΐται. Hef. ε. 527.
 Υληκεγός, Υληκεγός, Υλητόμος, Υλοτόμος.
 Ως δ' ότε νια δ'ρα δοοΐς αντιξα γομοΐς
 Αφές ύληκεγοΐ επιβληθ'ην ελαοντες. Ap. 2. 80.
 Τεμνεν ανωχθ' ελθοντας ύληκεγός δρυός
 Κορμάς.—Eur. Hecr. f. 241.
 Ιδαν ες πολυδενδρόν ανήρ ύλητόμος ελθών. Theoc:
 17. 9.
 Παντες δ' ύλοτόμοι φιτρές φερον—Il. ψ. 123.
 Υλοφόρος, Υλοφόρος.
 —Ευρόνθ' ωρικην ύλοφόρον. Ag. A. 271.
 SYN. Ξυλοτόμος.—Ξυληφόρος. Ξυλοφόρος.
 Υληωρος, Υληωρής, Υλοκερος.
 Αιγε μιν υληωροι αποπρωθεν εσιχωντο. Ap. 1.
 1227.
 —Χερσάμα κοΐλα και ύληωρέας ευνάς. Nic.
 Όπως τις ύλοκερός, εργατης ορειος, Lyc. 1111.
 SYN. Υλωρός, ύληρός, ύληρεύς, ύλαΐος.
 Υλλος.
 Υλλω επ' ιχθυουεντι.—Il. υ. 392.
 Υλλος.
 Υλλον, όν ευθείης Μελιτη τεκεν Ηρακλήϊ. Ap. 4.
 539.
 ΕΡΙΤΗ Σθεναρός, καρτερός, Ηρακλειδής.
 Υλλικός.
 Υλλικός εν λιμενι—Ap. 4. 1125.
 Υλοβατης.
 Υλοβατας, φιλοδενδρος,—Er. 1. 4.
 Υλογράφος.
 Υλογραφος ανδρας, κηραγέας, οκλαδοχριστας.
 Μαν. 4. 342.

Υλοδαιμος. Vid. Υλαΐος. Βιοω.
 Υλοδερμος. Vid. Υλειωτης.
 Θηρών τ' αγριων ποδες ύλοδερμων. Ag. Th. 49.
 Υλοκομος. Vid. Υληεις.
 Επει ύλοκομον ναπος ήλθην. Eur. Andr. 283.
 Υλοκερός.
 Όπως τις ύλοκερός—Lyc. 1111. (α). ύλοκεργός)
 Υλονομος. Vid. Νυμοκι. Υλειωτης.
 Υλοτροφος.
 Και θηρο ύλοτροφοις.—Cam.
 Υλοτάγος, Υλοφορός.
 Και βαδός ύλοφαγοιο κρεας—Hef. ε. 589.
 Βός υλοφοροΐ—Eur. I. T. 261.

Υ Μ

Υ ΜΕΔΑΠΟΣ, Υμετερος, Υμός.
 Ο γέν χαρακίθη ύμεδαπός τών ρηματων
 Ag. Pa. 219.
 Υμετερος δ' ει μιν θυμός νεμεσιζεται αυτών.
 Od. ε. 138.
 —Υμά κήματ' εδοντες.—Ib. 140.
 SYN. Σφετερος, σφαιτερος.
 Υμεναιος, Υμεναιος, Υμιν.
 —Πολός δ' ύμεναιος ορωρει. Η σ. 493.
 Αγγελικη τ' εφυλαξεν ακοιμητων ύμεναιων. Mus.
 12.
 Υμάν, ώ Υμεναιε, γαμω επί τ'όδε χαρεής.
 Theoc. 18. 58.
 SYN. Γαμπλιος, (ωδή.) γαμος.—Ρη.
 ΕΡΙΤΗ. Αβροκοιής, ευηχης, ήμεροεις, γα-
 μπλιος, θρασύς, πονθιμος, περικλυτος, χρυσο-
 κομης.—αγρευτικοι, αδεροδοκοι, ασυλιτικοι, αμι-
 μητικοι, αλιτροβοιοι, αελλοποδες, αμαλλοτόκοι,
 ανομοροι, άβροΐ, αδεροφοροι, αμαρτιγαμοι, α-
 τασθαλι, αεθλοφόροι, βοεκραριοι, βιοζυγής, δυσ-
 αινητικοι, διπτετής, δασυερνοι, εννυχοιοι, ευπίε-
 ρυγες, ευδρόιοι, θαλασσοποροι, θεοκλιτικοι, κα-
 κοζενοιοι, κρυφιοι, μεθυσφαλής, νυμφιδιοι, νεοζυ-
 γιοι, ορεισσανλιοι, πολυπλαγκτικοι, παιδογονοιοι,
 παιδοτρεφής, σεμνοι, ύπναλέοι, φερεσσακής,
 φιλοσεφανοιοι, ολιοσκαρθμοι, φλογεροΐ, φιλακρη-
 τοι, χοροπλεκής, χαριεντες, ακυμαιοι.
 —Παμφων ιαχάν ύμεναιων. Pind.
 Παρ δε οι ισάτο κέρος ήμεσιος άβρός αθυρων
 Ευχαιτης Υμεναιος' αερσινοος δε τεκνης
 Ουρανιης σοφόν εργον επισαμενος, κ. λ.—Nonn.
 1. 33.
 Υμεναιω.
 —Υμεναιωσκι δε κηρας. Theoc. 22. 179.
 SYN. Υμεναιωΐ.—γαμω συναπιη.
 Υμητος.

Υ Μ

Υμνος.

—Υμνητοῖο μελισσηεντος εναυλο. Nonn. I. 13.
 Υμναχορης. Vid. Απολλων.

Υμνεω, Υμνωδω, Υμνοπολεω.

Ερμην υμνεῖ Μῦσα—Hom M. 1.

Τον δ' ανευ λυρας υμνωδῶ
 Θεῶνον Εριγύς. Acsc. Ag. 999.

Παλιν υμνοπολευσα. Synes.

—Χθονός τῆσδ' εκλος υμνητες κακά. Soph.
 El. 384.

SYN. Ανυμνεω, εξυμνεω, εφυμνεω, καθυμνεω, υδω, υμνοπολεω, κελადω, κλεομαι, αιωω, εγκωμιαζω, εφωμνω, ευλογωω, δοξαζω, αειδω—Φρησω—λοιδορωω, μεμφομαι.

RHR.—Κλυταῖσι δαιδαλλεν υμνων ψυχαις.

—υμνω διωκεν, κελαδῶν, τοξευεν. Pind.

Στεφανόν σοφός αιθεσι υμνων. Synes.

Υμνος αναγω. Ib

Ευκελαδῶ κιθαρη φορμιζεν ενωμω —

—Πολυκλιπεντα πανκμασδῶν

υμνον αειδεν. Apollin.

Υμνοπόλος, Υμνοποιός, Υμνητήρ, Υμνωδός.

—Πολλαι πατρίδες υμνοπολων. Ep. I. 3.

Τον δ' υμνοποιόν, αυτός αν τιχη μελι. Eur.
 Supp. 180.

Εν χορω υμνωδῶ. Dolfc.—Υμνητῆρα χορον—
 Naz.

SYN. Υμνηπόλος, υμνητης, υμνολόγος, υμναγοράς, υμνογράφος, υμνοθέτης, επαινετης, δαυματής, εγκωμιαστής, ποιητής.

Υμνιστός.

Ευδαιμων δε και υμνιστος ἔτος

Ανήρ γινεται σοφός. Pind. P. 10.

SYN. Υπερυμνιστος, πολυυμνος, πολυφρατος, κλυτός, ενδοξος.

Υμνος.

—Και αιδῆς υμνον ακων. Od. 9. 429.

—Ουτ' υποσυμφιδιος

Πω με τις υμνος υμνησεν.—Soph. An. 826.

SYN. Μελος, αιδῆ.—εγκωμιοιον.—δρῆνος.—
 χροσμός.

ΕΡΙΤΗ Αβεσφατος, ανειτος, αρθιτος, αλεξι-
 κακος, αναξίετοςμιγῆ, ακηρατος, βεκιλικός,
 γλυκίς, γεραρός, ευπλεκίς, ευηχίς, εποινίος,
 επικωμίος, επισεφίος, εσρτιος, ερηχίς, επινικίος,
 δεσκελος, μερός, ἱερός, γλυκυθροος, δευδής,
 διξολογος, δοκιμος, καλός, ιοερός, κλυτός, λι-
 γύς, ολυμτιονικίς, ορθιος, μελιθρες, μελιπδής,
 μελισσοτοκος, μελιγρηος, πελυλλίτος, πολυ-
 τερπής, πολυφρατος, πολυωνυμος, ποικίλος, ευ-
 παλαμος, ερατός, χαρισίος, χαριστηριος, καλλι-
 νικος, δαυμασός, φρικτός, φίλιος, φιλοτησιος,
 ἡμεριος, ἠφός, ἔσπεριος, ἠδυνεπής, ἠδυμελής,

Υ Ν Υ Ο Υ Π

μελανηρατος, δολοπλόκος, επικλοτος, μαγος,
 μηλονόμος, θρασύς, θαλαμηπόλος, μαργος.

Πρώτοι παρα κρητῆρας Ελληνων εν αυλοισ

Συνοπαδοι Πελοπος ματρὸς ορεας

Φρυγιον ασσαν νομον,

Τοι δ' ὄξυφονοις σπηκτιδων φαλμοις

Κρεκον Λυθιον υμνον. Tel.

—Υμνοι δε και αθανατων γερας αυτῶν. Theos.
 Εκ καθαρῆς κραδίης καθαροίς μελποντες εν υμ-
 νοις. Naz.

Εγκωμιοιον αωτος υμνων.

Πολυφρατον υμνων θροου.

Προφρονων Μοισαν τυχημεν

Κεῖνον ἀψιαι πυρσὸν υμνων. Pind.

Υμνωδία. Vid. Υμνος.

—Πᾶσαν δε χριπῆ

Γαίαν βρασθαί μακαριαις υμνωδίαις

Υμναιοιον Ελενης, κάμον, ὡς ζηλωτὸς ἦ. Eur.
 Hel. 1450.

Υ Ν

Υ ΝΙΣ, Υνίς.

—Και φιλογοιοιον υνιν. Ep. I.

SYN. Ευλακα, αροτρον, νεοτομεύς.—ρο-
 παλος.

RHR. Σιδηρος, αυλακεργατης, χαλκός αρο-
 τρητής, κλασιβωλαξ.

Υ Ο

Υ ΟΜΟΥΣΙΑ.

Αλλά και τόδ' εγωγε θαν-
 μαζω τῆς νομοσιας αυτῆ. Ar. Eq. 982.

SYN. Υγνια, απαιδευσια, χοιρωδία.

Υοσκυμασω.

Υοσκυμασ, ανῆρ γεραν.—Suid.

SYN. Μαινομαι παραπαίω.

Υοσκυματος. (ἔδος βοτανῆς)

Μη μεν υοσκυματω τις αἰδρηεντα κορεσχοι
 Νηδῶν, οἳα τε πολλα παρασφαλές σπερχοῖται.
 Nic.

Υ Π

Υ ΠΑΓΓΕΛΛΩ.

Νευμασί λαθριδιωσιον υπαγγελεσσα Λεαν-
 δρω. Mus. 106.

Υπαγγελος.

Υπαγέλως.

Ἦκω μὲν ἐκ ἀκλήτος, ἀλλ' ὑπαγέλως. Aesc.
Ch. 838.

Υπαγκάλισμα

Φίλον ἀνδρ' ὑπαγκάλισσον. Eur. Cys. 496.
S Y N. Αγκάλισμα, ἐναγκάλισμα.

Υπαγκάλισμα.

Και νῦν δ' ὄσσαι μίμνομεν μιᾶς ὑπο
Χλαίνης ὑπαγκάλισμα. —Soph. Tr. 549.
S Y N. Αγκάλισμα.

Υπαγω, Ὑπαγωμαί

Ἐκτορα δ' ἐκ βελέων ὑπαγε Ζεῦς. —II. λ. 163.

Ἰππες δὲ Πριάμῳ ὑπαγον ζυγόν. —II. ω. 279.

—Υπαγεθ' ἡμεῖς τῆς ὁδῆ. Ag. R. 176.

Υπαγε, τι μέλλεις; Ib. N. 1301.

S Y N. Ὑπέξαγω, ὑπέκφερω, ὑπέξαιρεμαί,
ὑφαίρω, ἐκκλεπῶ —ὑποβάλλω, ὑποτάσσω,
ἐξαπατάω, αἰτιασμαι, ἐγκλιεῶ, ἀπαγωγ, προ
αγω, ἐπαγω —ἀπαλατῆμαι, χερεῶ.

Ὑπαγωγεύς. (εργαλῆον οἰκονομικόν.)

Ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα

Ἐπετοῖτ' ἔχουσαι κατοπιν. —Ag. Av. 1149.

Υπαδῶ, Ὑπανδῶ.

—Κυκλιοῖσι χοροῖσιν ὑπαδῶν. Ib. R. 369.

—Ἰνον δ' ὑπὸ καλῶν ἀειδῆ

Δεσφαιερ φωνῇ. —II. σ. 570.

S Y N. Ἐπαδῶ, ἐπανδῶ.

Υπαί.

—Ὑπαί δὲ τε κομπος ὀδόντων γίνεταί. —II. λ.
417

Υπαίδειδισσμαι. Vid. Ὑποδιδῶ.

—Και μητρὶς ὑπαίδειδοικεν ἐνιτῆς. (αἰ. ὑπεκ-
διδδοικεν.) Hom. M. 165.

Υπαίθα

—Ο δ' ὑπαίθα λιασθε. II. ο. 520.

Κοιλῆ ὑπαίθα ναπν. —Ag. 2. 737.

S Y N. Εἰς πλαγιον, εἰς τὸ ἐμπροσθεν. ἰθύ. ἐν-
αντιον.

Υπαίθριος.

Υπαίθριος δεσμοῖσι πασσαλευτῆς ὤν. Aesc. Pr.
113.

S Y N. Υπαίθριος, ὑπευδῖος, αἰθριος, ἐναίθριος,
εὐρυχωρος.

Υπαίθω.

Και πῶς ὑπαίθω, σῶμ' ἀν' ἰαμην το σόν; Soph.
Tr. 1226.

S Y N. Αἰθῶ, συγκαίω, κατακαίω.

Υπαίσσω.

Βωμῆ ὑπαίσσας. —II. ε. 310.

—Κατα νόμα μελαιναν ερεῖχ' ὑπαίσσας

Ἰχθύς. —II. φ. 126.

S Y N. Ὑπέξερχομαι. —ὑπορηχομαι, ὑπεκ-
κλινῶ, ἰφερπῶ, ἰφορμαῶ, ὑπαίπειμι, ἀπαίσσω.

Υπακός. (Vid. Ὑπῆκοος.)

—Εγὼ δ' ὑπακός ἀειδῶ. Ar. 4. 1381.

E X P. Ὑπηρετῆς τῶν Μιστῶν.

Υπακω.

—Ο δέ τ' ἐξέλαων ὑποκωε. Od. κ. 83.

—Ἡ ἐνδὸθεν αἰψ' ὑποκῶσαι. Ib. δ. 283.

Τρεῖς δ' ἀρ' ὁ παῖς ὑπακῶσει. —Theoc. 13. 59.

S Y N. Κατακω, ἐπακω, εὐπέθειω, πεθαρ-
χῶ, ὑπεκῶ, ὑποτάσσομαι. προσεχω. —ὑπο-
φανεῶ.

Υπαλεφω.

Και παγκρατιόν γ' ὑπαλεφάμενοις νεανικῶς.
Ag. Pa. 897.

S Y N. Ὑποχρίω, ἐπαλεφῶ, ἐναλεφῶ. —παρ-
οστρυῶ.

Υπαλευομαι. Vid. Ὑπεκφεύγω.

Τῶν ὑπαλευσάμενος θάνατον. —Od. ο. 275.

Υπαλλαγῆ.

Γαμῆς ἐλομένη τῶν κακῶν ὑπαλλαγῆς. Eur.
Hel. 301.

S Y N. Εὐαλλαγῆ, ἀνταλλαγῆ, ἐξαλλαγῆ,
καταλλαγῆ, μεταλλαγῆ, μεταβολή.

Υπαλυξίς.

Οὐ τοῖ ἐσθ' ὑπαλυξίς. —II. χ. 270.

S Y N. Ἐκκλισις, φυγή, ἐξυπαλυξίς, αλυξίς.

Υπαλυσκῶ. Vid. Ὑπεκφεύγω.

—Οὐκ ἔσι φυγῆν βροτον, ἐδ' ὑπαλυξαι. II μ.
327.

Υπανακινεῶ. Vid. Ὑποκινεῶ.

Ἐπὶ τὸ δῶπνον ὑπανακινεῖν. —Ag. Ecc. 1157.

Υπαναομαι.

—Ἐσθεν ὑπάνιῶντο τῇ νεμνίᾳ. Ib. N. 1197.

S Y N. Ἀνιαομαι, συλλυπεομαι, συμπασχω.
ἀπαιτῆμαι (μετὰ βίας.)

Υπανίς.

—Μετὰ τρεῖς δὲ Διωνύσοι θέρραποντες

Γαργαριδαί νακσιν ὄθι χερυσοῖο γενέθλην

Δαίδαλην Ὑπανίς τε φερε, θεῖός τε Μεγάρσος,

Λαβροτατο ποταμῶν. —Dion. 1145.

Υπανισαμαι.

Και τῶν θακῶν τοῖς πρεσβυτεροῖς

Ὑπανισαθαι προσίῃσι. Ag. N. 989.

S Y N. Ὑπέξανισαμαι, ἐξαιτῆσαι, ἐπανισα-
μαι, διανισαμαι, προσανισαμαι, ἐξεγεννομαι,
ἀνορεῶ

Υπανταῶ, Ὑπανταίζω.

Μολὼν δ' ὑπαντᾶ τοῖς ἐμοῖς βελευμασιν. Eur.
Supp. 398.

Προσθεν ὑπαντασας. —II. ζ. 17.

S Y N. Ὑπανταομαι, ὑπαντεῶ, ὑπαντομαι,
ὑπεναντιῆμαι, ἀνυπανταῶ, προσυπανταῶ, ἀν-
ταῶ.

Υπαζιονος.

Συριγῶν αἰὼ φθογῶν ὑπαζιονων. Call. 51. 14.

Υπαποκινήτεον Vid ὑποκινεω. Ag. Th. 931.

Υπαποτρέχω.

Υπαποτρέχων ἐχέλι, μήδε πατῆλλον. Ib. Eec. 284.

S Y N. Απότερχω. ὀπίσω τρέχῶ, ἀναχώρεω.

Υπαρ.

Οὐκ οὐαρ, ἀλλ' ὑπαρ εσθλὸν, ὃ τοι τετελεσμένον ἐσται. Od. τ. 547.

E X P. Εἰςπνιον (το μετ' ἡμεραν φαινόμενον)

Υπαργυρος.

Δίαις Αθαιας σῶς, ὑπαργυρος πेत्रα. Eur. Cys. 293.

Υπαρνος.

—Πᾶσαι δέ κεν εἴεν ὑπαρνοί. Call. 2. 53.

Υπαρχιος.

Παντερον ὑπαρχιος εσσομαι ὑμῖν. (α). ὑποχρεῖς, α). ὑπαρχίος. α). ὑπεγυς.) Tryph. 274.

Υπαρχος.

Υπαρχος ἀλλων δεῦρ' ἐπλευσας. —Soph. Aj. 1124.

S Y N. Αρχὸς, ἐπαρχος, διοπος, ἡγεμῶν, οἰκονομὸς, πρῶσάτης, ἐπιστάτης.

Υπαρχω.

—Ἡ γὰρ δεμῖς ὅσις ὑπαρχῆ. Od. ω. 285.

Οὐκιν ὑπάρχων τόνδε κατθανόντα : Eur. Rh. 633.

Μεμνῖσ' ὅτι θνητὸς ὑπαρχεῖς. Phocyl. 104.

S Y N. Προκατάρχομαι, εἰμι, γινομαι, ἐπιγνομαι, ἀνεχῶ, ἐκφαινομαι.

Υπασπιδίος, Υπασπισήρ, Υπασπισίης, Υπερασπισίης. (Dolfe.)

—Και ὑπασπιδία προποδίζων. Il. v. 158.

Οχλον δ' ὑπασπισήρα και δουρυσσον, Aesc. Supp. 190.

Ερημος παῖς ὑπασπισῆ σέθεν. Eur. Ph. 1229.

S Y N. Ασπισίης, δουρφορος, ὄπλιτης, τευχοφόρος, υπασπίζων, βοηθός, ὑπηρετής.

Υπασπιζω.

Χρομῖω κεν ὑπασπιζων—Pind. N. 9.

S Y N. Οπλοφορεω. ὑπασπισίης εμι. βοηθεω.

Υπασρος.

—Υπασρον δέ τοι

Μῆχαρ ὀριζομαι γαμῖ δυσφρονος. Aesc. Supp. 398.

Υπατια.

Εἰς κρανὸν γὰρ ἐσι σὺ τα πρᾶγματα

Υπατια σεμνή—Er. I. 1.

Υπατιος.

Υπατις ταφος εμι,—Er. 1. 3.

S Y N. Υπατος, πρῶβλος.—ὑπατικίς.

Υτατος.

Ζῆν ὑτάτον Κρόνιδην—Il. ε 756.

S Y N. Υτῶτατος, καθυπερτατος, παρυπερτατος, ἐξοχῶτατος, μεγίστος, κρατίστος.—Βασιλεὺς, ἡγεμῶν πρῶβλος, ὑψηλός.

Υπατιῖς. Vid Στεδίος.

Υπαυλος.

Ἐκείνον εργων Τεῦκρος ἐξεφίεται

Σκηνῆς, ὑπαυλον,—Soph. Aj. 807.

S Y N. Εραυλος ἐνδουμυχος, ὑποσεγος.

Υπαφρος.

Κατὰ φῶλιον ὑπαφρον ομι' ἔχων. Eur. Rh. 711.

S Y N. Επαφρός, αφροισεις.

Υπεγλινω.

Ἐκείνον ὑπεγκλινας οπιῶν—Oiph. 1203.

Υπεγυς. Vid ὑπαρχιος.

Το γὰρ ὑπεγυσον

Δικα και θεοῖς, κ ξυμπιτινῆ. Ib. Hec. 1028.

Υπεγυσοι μειφεσθαι τῆς γᾶς νερθεν—Aesc. Ch. 36.

S Y N. Υποχρεος, καταχρεος, ἀληθής, δικαιος, δεφοριτος, επεγυς.

Υπειδομαι.

Νικῶντα δ' ἴπποισι ὡς ὑπειδέται ὄσρατόν. Eur. Supp. 694

S Y N. Υφοραομαι, ὑποθερωω, ὑποβλέπω, προσδοκω, ὑπονοω, εἶδομαι.

Υπεκαθω. Υπεκαω. Υπεκαομαι, Υποσκω.

Τεταῖς ὑπεκαθοιμι—Soph. El. 363.

—Οὐδὲ θεοῖσιν ὑπειξαι ἀθανάτοισιν. Od. μ. 116.

Εἰ δὴ σοι πᾶν ἔργον ὑπειξομαι,—Il. α. 204.

Αλλ' ἴτοι μιν ταῦθ' ὑποξίζομαι ἀλληλοισι. Il. δ. 62.

—Νεῶν δ' ὑποσκον ἀνάγκη. Il. π. 305.

S Y N. Εἰκαθω, επεκαω, εικω, ὑπέξισαμαι, ἐξίσταμαι, ὑποχωρεω, ὑφαιμαι, υποκυπῶ, ὑπηρετεω, συγχαρεω, ὁμολογεω, πειθαρχεω, ὑπακω, πρῶτερω θεραπειω.

Υπειμι.

Ὡς γὰρ φιλταται ἀνδρες ἐμῷ ὑπεισι μελαθρῶ. Il. ι. 204.

E X P. Εἶδον εἰσί.

Υπειμι.

—Ἡ τυραννίς

Ὡς λαθρα γ' ἐλανθᾶν ὑπιῶσά με. Ag. V. 463.

S Y N. Υπερχομαι, υεῖσταμαι, ὑποδαινω. ὑπεισημι, επειμι.

Υπειναρ.

—Και Υπειναρα ποιμενα λαῶν. Il. ε. 144.

Υπειπέν.

Πᾶσιν δ' ὑπέπικον τέσδε τῆς αὐτῆς λογος. Eur. Oligy. Supp. 1171.

- Ολίγ' αἰθ' ὑπῆσαν προτερον αὐταῖσιν τὰ δὲ.
 At. V. 55.
 SYN. Ὑψηλομαι, ἐξηλομαι, ὑπαγορευω, ὑποτιθῆμι, ὑπομιμνήσκω, ὑποκρίνομαι, παραεμβαλλω (λόγῳ) παραγορευω, παροιστείν.
 Ὑπερ, ριο Ὑπερ
 —Ὑπερ ἄλλα κινδύεται νόσ. II. ψ 227.
 Ὑπερσία
 Εν δ' ἄρ ὑπερσησιν ἐπὶ ὑπομιμνησμένοι φορεοντο Orph.
 1297.
 Ὑπεροχος.
 —Και Ὑπεροχόν ἐξενάριξεν. II. λ. 335.
 Ὑπεροχιδης. Vid. Ιτυμονεύς.
 Ὑπεροχος
 —Και ὑπεροχον ἐμμελει ἄλλον. II. λ. 783.
 SYN. Ὑπεροχος, πανυπεροχος, ὑπεράλλος, ἐξοχος.
 Ὑπέκ.
 Καί σῳιν ὑπέκ νερεαν Ἰθακῆς τ' ὀρός αἰπύ πε-
 φαντο Hom. A. 428.
 Ὑπεβάλλω.
 Ἀλλ' αἰδῆς και γῆρας ὑπεκβαλε—Er. f. 3
 SYN. Διασθερω, απολλυμι, εκβαλλω.
 Ὑπεδραμω. Vid. Ὑπεκτρεχω.
 Ὑπεδυμι
 —Πονεσ μεν Τρωϊκῆς ὑπέδυον. Eur. Cys. 346.
 SYN. Ὑπεδυω, ὑπεκδυω, ὑπεκδυομαι, παρεκδυω, ὑπεκφυγω, ὑπέξανασυμαι.
 Ὑπεκαλυπῶ
 Ἠδῆ μεν τετριπταῖ ὑπεκκαλυμμενον οσεῦν,
 Er. l. 3.
 Ὑπεκλίτω.
 Ἠν δ' ὑπεκκλιτη γε δευρί—Ar. Eq. 272.
 SYN. Ὑπεκτρεπω.
 Ὑπεκλαμβανω
 Ἀλλα φθαιη ἦν ἡ ταλαιν' ἔσω δομον
 Μητηρ ὑπεκλαβεσά,—Eur. Herc. f. 997.
 Ὑπεκπεμπω.
 Ος δ' ἐσὶ παῖς μοι μονος, ὑπεκπέμπω λαβρα
 Ἀλλεσ ἐσ οἰκῆς,—Ib. Andr. 47.
 SYN. Ὑπέξαγω, ἐκπέμπω, ἀποπέμπω, ἐξ-
 ορίζω, ὑπεκτιθῆμι.
 Ὑπεκπεραω.
 Πρωτη ὑπέξεπερησε—Orph. 68.
 Ὑπεκπροθεω.
 —Ουνεκα πασας Πολλῶν ὑπεκπροθεη—II. 502.
 SYN. Ὑπεραιρω, προλαμβανω, ὑπεκτρεχω.
 Ὑπεκπρολυω.
 —Ἠμιονεσ μεν ὑπεκπροελυταν ἀπηνῆς. Od. ζ.
 88.
 SYN. Ὑπολυω, ἀπολυω.
 Ὑπεκπρορεω.
 Ενθ' ἠτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπιστατοὶ, πολὺ δ' ὕδωρ
 Καλὸν ὑπεκπρορεει,—Ib. 87.

- SYN. Προρεω, απορρεω, εκρεω.
 Ὑπεκπροτεμνω
 —Ὑπεκπρὸ δ' ἐε παντὸν ἐταμνε Νηῦς—Ar. 4. 223.
 Ὑπεκπροφευγω.
 Ως δ' ὄτ' ἀνήρ ασπασον ὑπεκπροφυγη κακοτητα
 Νεωσ ὑπ' ἀργαλεισ,—Hes. α. 42.
 SYN. Προφευγω, ὑπεκφευγω, ἀποφευγω.
 Ὑπεκπυρος.
 —Θραυσικον ὑπεκπυρον ὄζον ἀκινιυ. Orph. L.
 Ὑπεκσαζω, Ὑπεκσωζω.
 —Ἀτερ αὐτὸν ὑπέξεσασσαν Ἀπολλων II. ψ 292.
 Φιλῆς δ' ὑπεκσωζοειεν ἐναλιων παρων. Aesc. P.
 453.
 SYN. Γεσσαζω, περισαζω, ὑπέξερομῆκι.
 Ὑπεκτιθῆμι
 Ον ἐξω δωματων ὑπέξεθε. Eur. Andr. 69.
 SYN. Βκτιθῆμι, παρεκτιθῆμι, ὑπεκπεμπω.
 Ὑπεκτρετω
 Των ὑπεκτρεπεν ποδα. Soph. Tr. 558.
 SYN. Ὑπαναχωρεω, εκτρεπω, ὑπεκκλινω.
 Ὑπεκτρεχω
 Ἠν δ' ἐν ἐγὼ μεν μη θανῆν ὑπεκδραμω. Eur.
 Andr. 339.
 —Ὡς δὴ θεὸς ὑπεκδραμικμενοι. Ib. Ph. 890.
 Οτι τον στρατηγὸν ὑπεκδραμῶν τὸν εκ Πυλλε.
 Ar. Eq. 739.
 SYN. Ὑπεκφευγω—κατατρεχω, ἐφασπαζω.
 —ὑπερεχω.
 Ὑπεκτρεσθῆ.
 Κησαιτ' αν ολβειν ἐσ ὑπεκτρεσθῆν πατρας. Eur.
 Fr.
 SYN. Εκτρεσθῆ, ὠφελεια.
 Ὑπεκσερω.
 —Φιλον ἦρον ὑπέξεφερον πολεμοιο. II. ε. 377.
 —Τῶον γαρ ὑπεκφερον ἀλῆεσ ἱππῶι. Od. γ. 496.
 SYN. Ὑπέξαγα, ὑπεκκομιζω, ὑπέξερω, ὑπ-
 ἐξαιρω, ἐξαιρῆμαι, ἐξαγασ, εκφερω, προτεινω,
 ἀρβαλλομαι.
 Ὑπεκφυγω.
 —Ουδε κεν αὐτὸς ὑπεκφυγε κῆρεσ μελαιναν. II.
 ε. 22.
 SYN. Εκσευγα, ὑποφυγω, ὑπεκδιδρασκω,
 ὑπεκκλινω, ἀπιδιδρασκω, ὑπαλυσκα, ἐξυπα-
 λυσκα, ὑπαλυσομαι, ὑπεκτρεχω, ὑπεκπροφυγω,
 ὑπεκδυω, ἀποφυγω.
 Ὑπεκχυω
 —Το δε πολλον ὑπέξεχυ' αὐτίκα δακρυ. Ar.
 3. 705.
 Ὑπεκχαρεω. Vid. Ὑπέξεχομαι.
 —Δευτερον δ' ὁ παῖς σῆλοσ
 Ὑπέξεχωρεσ—Aesc. Per. 401.
 Ὑπεκθερω.
 —Ὡς κορη Πλευρωριαν Ὑπιμθερωσεν—Soph. Fr.
 Ὑπεαντιος.

Υπεναντιος Vid. Εναντιος.

Τῶν δ' ἵπποι μιν ἐπεθ' ὑπεναντιοὶ ἀλλήλοισιν
Ὀξέα χρεμίσαν.—Hef. ε. 347.

Υπερθε, Υπερθευ.

—Ποδῶν δ' ὑπερθε κωνή
Ἰσατ' αἰερομένη.—Il. ε. 150.

S Y N. Υπικατοθευ, ενερθε.

Υπέξαγω Vid. Υπεκφερω.

—Ἄλλὰ σε δαιμόν
Ὀικαδ' ὑπέξαγαγοί.—Od. σ. 146.

Υπέξαιρω. Vid. Υπεκφερω.

Πολυρυτον γὰρ αἶμα ὑπέξαιρῶσι τῶν
Κτανιότων αἰ πάλαι θανόντες. Soph. El. 1444.

Υπέκκριζω.

Ἀγέλαια μιν βοσκυμάτ' ἀρτί πρὸς λίπας
Μοσχῶν ὑπέκκριζον.—Eur. B. 677.

S Y N. Υπερακρίζω, ακριζω.

Υπέξαλεινομαι.

—Σε δ' ὑπέξαλεισθαι ἀναγκα
Χέρας, ἐπὶ σέο φησὶ βίη πολὺ φερτερος εἶναι.—
Il. σ. 180.

Υπέξαλυσκω.

Τοῖο γ' ὑπέξηλυξε βαρὺν χολον.—Hef. δ. 615.

S Y N. Υπαλεινομαι, ἐξαλεινομαι, ὑπαλυσκω,
υπεκφυγω.

Υπέξανασμι.

—Υπέξανασθαι ποδὶ—σκαίῳ. Theoc. 22. 197.

S Y N. Υπαναχωρεω, αναχαζω, ὑπεκβαινω,
ὑπέξισαμαι.

Υπέξανασμι. Vid. Υπεκδύμι.

Ἄλλ' ὄγ' ὑπέξανασμι κεφαλῆ.—Ib. 123.
Λαθρη ὑπέξανασθ' ἀλγος.—Il. ν. 352.

Υπέξαντλειω.

Κακῶν—κῶν ὑπέξαντλῶν φρενί. Eur. I. 927.

S Y N. Εξαντλειω, ανατλημι, ὑποφερω, ὑπέξ-
αζω.

Υπέξαφρω.

—Πολέες δὲ ποροὶ ἰωνυμοὶ ἐσθιν,
Ὀσπη ὑπέξαφρυνται.—Ar. 2. 985.

Υπέξελευσις.

Ὁ δὲ Χορῆς ὑπέξελευσις ποικιλίας
Τεσσατ' ἐμπύρι.—Suid.

S Y N. Τιμωρία, βραβάνος, ἐφευρεσις.

Υπέξερω. Υπέξερωμαι.

—Πατέρ' ὑμῶν ὑπέξερωτο φρονιό. Ar. 2. 1185.

S Y N. Υφαιρω, υπεκκλεπῶ, ὑφαρπαζῶ, υπ-
εκσῶζω, ὑπεκξερω.

Υπέξερχμαι.

Κἄν τῶν δ' ὑπέξερχθ' Ἀντιγυνη σφρατῆ δίχα.
Eur. Ph. 1487.

S Y N. Υπαπειμι, ὑπαῖσσω, ὑπαγω, υπεκ-
χωρεω, ὑπεκβαινω, ἐξερχμαι.

Υπέξισαμαι.

Γυμνός καθεσθῆς σῶν υπεκθῆς πράγματων.
Jun. l. 1.

Υπερα.

Ἐν δ' ὑπερας τε καλῶς τε ποδας τ' ἐνεδῆσεν ἐν
αυτῇ. Od. ε. 260.

E X P. Το τῆ κερατος τῆ ἰσθ' σχοινοιν.

Υπεραῖς,

—Υπεραῖ ἴσος αελλῆ. Il. λ. 297.

Υπεραιδεομαι, Υπεραισχυνομαι.

—Τῷ μὴ με λιπὴν υπεραιδεο κερῆ. Ar. 3. 977.

—Υπερισχυομιν

Μελλων ασυμβολος παλιη δειπνειν.—Ath. 6.

Υπερακοντιζῶ.

Υπερακοντιζεις σύ γ' ἠδῆ
Νικίαν ταῖς μηχαναῖς. Ar. Av. 362.

S Y N. Υπερβαλλω, υπερχω, νικαω, ὑπερ-
αίρω, υπερδισκειω.

Υπερακρίζω. Vid. Υπέκκριζω.

Ἡ τῶν δὲ δομων ὑπερακρίζει. Eur. Supp. 988.

Υπεραλγω.

Ψυχῆ δὲ μῖα ὑπεραλγῶν
μετριον αχθος. Eur. Alc. 893.

S Y N. Υπεραχθομαι, ὑπερλυπῆμαι, πανυ
λυπῆμαι, ὑπερπαθεω, ὑπερσεω.

Υπεραλγῆς.

Ὡ τον ὑπεραλγῆ χολον νεμεσα,
Μηθ' οἷς ἐχθαιρεις,

Υπεραλθεο, μητ' επιλαθε. Soph. El. 177.

S Y N. Βαρυαλγῆς, διαλγῆς, δυσαλγῆς, περι-
αλγῆς, υπεκατηφης. αγαν οδ' υπηρος, λυπηρος.

Υπεραλλομαι.

Πολλας δὲ σίχχας ἠρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
Αἰνας ὑπεραλλο.—Il. ν. 327.

S Y N. Υπερθορω, ὑπερπηδῶ, ὑπερθρασκω,
ὑπερβαινω, ὑπερθορομαι, μεταπηδῶ.

Υπεραλλός.

—Υπεραλλο αἰχμαν ταμῶν. Pind. N. 3.
S Y N. Εξαιρετος.

Υπεραναιδεομαι Vid. Υπερβαλλω.

Οἱμοὶ κακοδαιμων, ὑπεραναιδεσθητομαι. Ar.
Eq. 1203.

E X P. Τῆ αναιδειν νικηθησομαι.

Υπεραντελλω Vid. Υπερτελλω.

—Φαεινῶ ἀσέβη ἴσος,
Ὀν ρα τε νηγατεσθιν εεργομεναι καλυθησιν
Νυμφαι θηισαρτο δομων ὑπεραντελλοντα. Ar.
1. 776.

Υπεραντλος.

Χαλεπῶ δ' ὑπεραντλος ἔσα
συμοφοῶ.—Eur. Hipp. 767.

S Y N. Ἀνεξαντλητος, αληρης.—Υπεραλγῆς.
Υπεραπαταω.

- Υπεραπαταω.** Vid. Απαταω. Υπεραπαταω.
Μικρὰ κατ᾽ ἄνωγον τον βοτρυν τοῖς δακτύλοις
Υπεραπατηθεὶς τῇ δεξιᾷ τῶν χρωματῶν. Ep. 1.4.
- Υπεραποκρινομαι.**
Χαλεπον μεν—εἰς διαβεβλημεν
Υπεραποκρινεσθαι κυνός—Ag. V. 945.
S Y N. Υπεραπολογεομαι, συνδικεω.
- Υπεραυχος.**
Ὡς δ' ὑπεραυχα βαλῶσ' ἐπὶ πολέει
Μαινομένη οὐρεῖς—Aesc. S. T. 489.
S Y N. Υπεραυχὴς, ὑπερκομπος, ὑπερογκος,
κενοδοχος, ὑπερφανος.
- Υπεραχθὴς.** Vid. Υπερβαρὴς.
—Ταρσὸν δ' ὑπεραχθῆς αἰεῖ. Theos. 11. 37.
- Υπεραχθομαι.** Vid. Υπεραλγίς.
S Y N. Υπεραγαλλίω, ὑπερεχθαιρω.—ὑπερ-
αλγω.
- Υπερβαίω.**
Τέχος ὑπερβαίω.—Il. μ. 468
S Y N. Αναβαίω, παραβαίω, μεταβαίω,
ὑπερκαταβαίω, ὑπεραλλομαι, ὑπερεχω, προ-
εχω, ὑπερτιθεμαι, ὑπερβαλλω, περῶ, ὑπερ-
παίω, ὑπερνηχομαι, παραμειδομαι.
- Υπερβαλλω, ὑπερβαλλομαι.**
—Καὶ ὑπερβαλε σηματα παντα. Il. ψ. 843.
Δερί δ' ὑπερβαλον φυλλῶα—Ib. 637.
Οὔτοι μ' ὑπερβαλέσθ' αναιδεα—Ag. Eq. 407.
S Y N. Υπερακοντίω.—ὑπερβαίω, ὑπερτρεχω,
ὑπερεχω, ὑπερνηκω, παραβαλλω, ὑπερτιθε-
μαι, αναβαλλομαι.
- Υπερβαρὴς.**
Καὶ τίς σε καὶ κακοφρονῆν
Τίθησι δαιμον ὑπερβαρὴς εμπιτινῶν. Aesc. Ag.
1184.
S Y N. Υπερβριθὴς, ὑπεραχθὴς, δυσαχθὴς,
επαχθὴς, πολιορκητος, ὑπερδενος, αχθηνός.
- Υπερβασίω.**
Μὴ τις ὑπερβασίη Διδὸς ορεκτὴ δηλοσηται. Il.
γ. 107.
S Y N. Υπερβασίς, παραβασίς, παραβασία,
αδικία, ὕβρις, ὑπερφανία, κορος.
- Υπερβασίος.**
—Ορκον ὑπερβασιον—Orph.
- Υπερβατος.**
Καὶ τῶνδ' ὑπερβατωτερα. Aesc. Ag. 438.
S Y N. Υπερβαθμῖος.
- Υπερβίος.** Vid. Υπερφανος.
Οἷος ἐκνω θυμὸς ὑπερβίος.—Il. σ. 262.
- Υπερβολαδην.**
—Μη τιν' οἶνον υπερβολαδην. Theog. 484.
S Y N. Υπερβληδην, υπερβεβλημενος, εἰς υπερ-
βολὴν, παρ' ὃ δὲ λιαν, εἰς περισσὴ ἀμετρως.
ὑπερμετρως.
- Υπερβολή.**
Ὅσις καθ' ὑπερβολὴν τόξευσας,
Εκρατησας τῶ παντ' ευδαιμονος ολβος. Soph.
Oed. T. 1219.
As πρῶτα μεν δὲ χειρηματων υπερβολῆ
Ποσει πριασθαι.—Eur. M. 232.
S Y N. Ὑπερβασίς, ὑπεροχὴ, περισσοτης, το
περισσον, αγαν.—ανορθωσις. διαπομπή, δια-
κομιδή.—πρηνὴς, ἐξοχή.—ὑπερβασίς. μελλημα.
ὑπερημερία.
- Υπερβολος.** Nom. pr.
—Ὡς ἀπαξ παρδωκεν λαβὴν ὑπερβολος.—Ag.
N. 551.
Εκ τῶ λαρυγγοσ εκκρεμασας ὑπερβολον. Ib. Eq.
1360.
- Υπερβορεος.**
H ἐς ὑπερβορεος.—Hom. VI. 29.
Τῆλ' ἐπ' ἀπειρονα δῆμον ὑπερβορεων ανθρωπων.
Ar. 2. 677.
Μεγαλας δε τυχης, καὶ ὑπερβορεκ
Μεζονα φανῆς.—Aesc. Ch. 371.
- Υπερβραζω.**
Πισσα δ' ὑπερβρασθεῖσα πυρὸς φλογι—Ep. 1.2.
Υπερβριθος. Vid. Υπερβαρὴς.
Καὶ μὲν αγαν ὑπερβριθὸς αχθος ηνυσαν. Soph.
Aj. 965.
- Υπερβυθιος.**
Φορμικίαν αλατι θηκαν ὑπερβυθιον. Ep. 1. 1.
Υπερβρυχασμαι.
Γαῖα δε—δενὸν υπερβρυχάτο.—Truph. 310.
S Y N. Εκβρυχασμαι, αναβρυχασμαι, ὑπερ-
νηχω, υπερφοβῶμαι.
- Υπεργαζομαι, ὑπεργαζομαι.**
Επὶ τῶν πολλῶν ὑπεργαζαί φιλά. Eur. M. 871.
Ὡς ὑπεργασμαι μεν εὐ
Ψυχὴν ερωτι.—Ib. Hipp. 504.
S Y N. Προεργαζομαι, σπουπεργαζομαι.—
κατεργαζομαι, ὑπελαυνω.
- Υπεργεμων.**
Ὡς ἡδὲ πᾶν το μετριον, καθ' ὑπεργεμων. Ath. 10.
Υπεργηραω. Aesc. Ag. 79.
- Υπερδενος.**
—Καὶ ὑπερδία δημον εχοντας. Il. p. 330.
S Y N. Αδενὸς, ἀπληροτος, γενναῖος.
- Υπερδιδω.**
Οἱ μοι ταλαινης ἑς ὑπερδεδοικα σε. Soph. An.
82.
S Y N. Ὑπερδεδωμαι, περιδιδω, ὑπερορω-
δω, ὑπεροβοζομαι.
- Υπερδιδωμι.**
—Τερας πωσ διασθεραί με δῆ,
Εξὸν προ παντων μιαν υπερδῆναι θανῆν. Eur.
Fr. 104.
* 6 L ὑπερδίκος.

Υπερδίκος.
Τα σκληρά γὰρ τοῖς καὶ ὑπερδίκῳ ἢ δίκῳ.
Soph. Aj. 1130.

SYN. Πανδίκος, ευδίκος, λιάν δίκαιος.—
εκδίκος.—συνηγορος.

Υπερδίκως. Aesch. Ag. 1405.

SYN. Δίκαιως, εὐδίκως, επιεικῶς.

Υπερδύμα.
—Τὸ δ' ἀλευργῆς ὑπερδύμα.—Er. I. 64.

Υπερειν

—Οἱ τε κρηινὴν ὑπερεινάν. II. 6. 734.

—Er. ευρυχόρῳ ὑπερεινῷ. Od. 2. 4.

Υπερζομαι.

Ἀβρόν ἐπιτερζῶν κίθαρος ὑπερζέτα τῆτιξ. Er.
I. 6.

Υπερπῶ, ὑπερπῆμαι.

—Αὐτὲ γὰρ ὑπῆριπε φάιδμα γυῖα. II. 4. 691.

SYN. Καταφερόμαι, καταπιπῶ.—αναστρέφω.

—κρηινὴ δ' ὑπερπῆι ποδοῖν. II. 6. 271. Lex.

poet. pro ὑπερπῆι.—Sch. ὑποσυσταῶ, υραρπάζω.

Quidni igitur ab ὑπερπῆι, ut ανερεπῆμαι. II.

v. 234. Pleon. τῆ ι. Eufath.?

Υπερξηκοντετής.

Ἄλλ' ἐχὶ νυνὶ τὰς ὑπερξηκοντετέας

Ἐισαγόμεν.—Ar. Ecc. 974.

Υπερπαινω.

Οἱ δ' ὑπερπηνν, ὑπερπυππαζον τέ με. Ib.

Eq. 677.

SYN. Ὑπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερσεμνίω.

Υπερπαινω.

ὑπερπαινω ἱεροῖς ἐν αειθλοῖσιν. Pind. Ol. 13.

Υπερπαιρω. Vid. Ὑπερπαιρωμαι.

Ζεὺς γὰρ μεγαλῆς γλασσης κομπῆς

ὑπερπαιρεῖ.—Soph. Ant. 130.

Υπερπαιρω.

—Μαλα γὰρ εἶεν εὐρωπᾶ Ζεὺς

Χεῖρα εἶν ὑπερπαιρεῖ.—II. 1. 420.

—Μενελαὸς ὑπερπαιρεῖν εὐρέας ὤμους. II. γ. 210.

SYN. Ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρωμαι,

καθ' ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω εἶναι, ὑπερπαιρωμαίω, ὑπερ-

παιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω,

ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω,

ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω,

ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω,

ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω,

ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω,

ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω,

ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω,

ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω,

ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω,

ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω,

ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω,

ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω,

ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω,

ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω,

ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω,

ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω,

ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω,

ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω,

ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω,

ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω, ὑπερπαιρω,

Υπερπαιρω. Vid. Ὑπερπαιρω
Ὅς μ' ὑπερπαιρωῖν δ' ἔπειτα ἀγερασὸν εἴηκεν. Ar. 3.
.65.

Υπερπαιρω.

—Βασίλειος, ὑπερπαιρω,

Ἰβριδῆς, Πελίης.—Hes. 3. 995.

SYN. Ἀγνηρῆς.—ὑπερπαιρω, ἀμνηρῆς, ἀλ-

κίμος, παρανομός, εὐψυχός.

Υπερπαιρω.

—Bm ὑπερπαιρωσὶ ἰπποδάμοιο. II. p. 24.

—ὑπερπαιρωσὶ σωματέα λαῶν. Ib. 2. 516.

Υπερπαιρω.

Ταὐτὸ ὑπερπαιρωσὶ ἑπειὶ χαλκοχίτωνες. II.

λ. 693.

SYN. ὑπερπαιρωσὶ, ὑπερπαιρωσὶ, καταπαιρωσὶ,

βενθουμαί, μεγαλοπαιρωσὶ, κορυφουμαί, ὑπερ-

οπλιζομαι ἰψαυχεῶ ἀλαξουνομαί.

Υπερπαιρω. Ὑπερπαιρω.

—Ὅταν ἀρξῶν ὑπερπαιρωσὶ ἀδίκου. Sibyl. I. 3.

SYN. ὑπερπαιρωσὶ, ὑπερπαιρωσὶ, ὑπερπαιρωσὶ,

μεγαλοπαιρωσὶ, ἀλαξουνομαί, ὑπερπαιρωσὶ.

Υπερπαιρω.

—ὑπερπαιρωσὶ ἡλιου πρυθῆ. Metand.

ὑπερπαιρωσὶ τοῖς παροσὶ θεοῖς

Δαικισίαι ἀιχμαί. Aesch. Pr. 404.

SYN. ὑπερπαιρωσὶ, ὑπερπαιρωσὶ, ἀγερασὶ, ἀμνηρῆς,

ὑπερπαιρωσὶ, ὑπερπαιρωσὶ, ὑπερπαιρωσὶ, ὑπερπαιρωσὶ,

ὑπερπαιρωσὶ, ἀγανός, φρονηματώδης, ἀδίκος,

ἀλαξουνομαί, τραχύς, ὑπερπαιρωσὶ. Φεῦδης.

—ὑπερπαιρωσὶ ἡτος ἐχών.

Υπερπαιρω, ὑπερπαιρω.

—Αὐτὰρ ὑπερπαιρω

Φοξὸς εἶν κεφαλῆν.—II. 6. 218.

—Καὶ χεῖρας ὑπερπαιρω. Ib. 1. 122.

SYN. Ἐξοπερπαιρωσὶ, ἐπαῶ, ὑπερπαιρωσὶ, ἀνω-

θεν, ἀνω.

Υπερπαιρω.

—Θιπτός περπαιρωσὶ, μη φρονης ὑπερπαιρω. Sent.

Υπερπαιρω. Vid. Ὑπερπαιρω.

—Ὅσδ' ὑπερπαιρωσὶ ἀεραν. Aesch. Eum. 565.

Τυχῆ δ' ὑπερπαιρω.—Eur. Andr. 194.

Υπερπαιρω.

Μητρός λεχέων ὅς ὑπερπαιρωσὶ. Ib. 498.

Ψυχῆν τε δ' αἰσῶ τῆσδ' ὑπερπαιρωσὶ χθαβός. Ib.

Ph. 1015.

SYN. Ὑπερπαιρωσὶ, ὑπερπαιρωσὶ, ὑπερπαιρωσὶ.

Υπερπαιρωσὶ, ὑπερπαιρωσὶ, ὑπερπαιρωσὶ.

—Ὅσδ' ἀρ ὑπερπαιρωσὶ σχεδόν.—II. μ. 53.

—Καὶ ὑπερπαιρωσὶ ἐρκίον αὐλῆς. Ib. 1. 472.

Ἰπποὶ δ' ἐρε ταφρον ὑπερπαιρωσὶ ορυκλῆν. Ib.

3. 179.

SYN. Ὑπερπαιρωσὶ, ὑπερπαιρωσὶ.

ὑπερπαιρωσὶ.

Υ Π

Υπερθρωσκω.
 Καπνὸν δὲ πολέως τόνδ' ὑπερθρωσκωνθ' ὄρω Eur.
 Hec. 822.
 S Y N. Ὑπεραλλομαι ὑπερτελλω.
 Υπερθυμος.
 —Τὸ δὲ δὸς ἕως ὑπερθυμος Διομήδης. Π. ε. 376.
 Τρῶες ὑπερθυμοί.—Ib. ζ. 111.
 S Y N. Μεγαλοφυχος, γενναῖος. ὑπερφρῆνος.
 προθυμος.
 Υπερθυμος.
 —Οὐδ' ὑπερθυμος ἀγαν
 Θεὸν βρότων σήσητε δυσκίλον χθονά. Aesc. h.
 Eum. 827.
 S Y N. Περιθυμος, ευτολμῶς.
 Υπερθυριον, Ὑπερθυρον.
 Ἀργυρέον δ' ἐφ' ὑπερθυριον.—Od. η. 96.
 Υπεριαχῶ.
 Νεβρῶων δ' ἄσπον σαλπινγῆ ὑπεριαχεν αυλων.
 Ep. 1. 4.
 Υπεριμι.
 Ουτις Φαικων τόνγ' ἴξεται, κδ' ὑπερισει. Od.
 δ. 159.
 S Y N. Υπερβιβαζω, διαβαίνω.
 Υπερικτανομαι.
 —Ποδες δ' ὑπερικταίνοντο Od. ψ. 3.
 S Y N. Ὑπερικνομαι, αναπαλλομαι. ὑπερικ-
 τανομαι
 Υπεριπταμαι, Ὑπερπταμαι, Ὑπερποτασμαι, Ὑπερ-
 πωτασμαι.
 —Το δ' ὑπερπτατο χαλκεον εγχοσ. Π. ν. 408.
 Ἦως μιν αἰπὺν ἀρτι φηγιμ παγων
 Κραπινοῖς ὑπερποτάτο Πηγασε πῆραῖς. Lyc. 17.
 —Οἱ δ' ἐ τε κῆροι ὑπερπωτάνται Ἐρωτες. Theoc.
 15, 120.
 Οἴεα κλαζων αἰετος ες γᾶν
 Ὡς ὑπερπτα.—Soph. An 114.
 S Y N. Ὑπερπετομαι μεταπετομαι.
 Υπερισταμαι.
 Ἀε φίλες ἐτίς ἀνῆρ ὑπερισαται. Ib. El. 190.
 S Y N. Ὑπερσατεω. προῖσμαι, συνδίκειω,
 ἀμυνω.
 —Ὑπερσθεν χῆρα τίνος. Hom.
 Υπερισωρ.
 Κἀγὼ τῆδ' ἰσῶρ, ὑπερισωρ; Ib. 856.
 S Y N. Ἐπίσωρ, πολυῖσωρ. ὑπερσφορς.
 Υπεριονιδης.
 Ἥλικ' τ' αυγὴ Ὑπεριονιδου ανακτος. Od μ.
 176.
 Υπεριον (ἡλιος)
 Τευχεσι παμφαινων, ὡς' ἡλικῶρ Ὑπεριών. Π. τ.
 398.
 Υπερκαυμιω.
 Πᾶσιν τε κοινον, ὡστ' ὑπερκαυμνεν τεκνων. Eur.
 I. A. 918.

Υ Π

S Y N. Προκαμνω. ὑπερπνοεῖ.
 Υπερκαταβαλω Vid. Ὑπερβαίνω.
 —Οἱ μεγα τεῖχος ὑπερκατεβησαν ὀμιλω. Π. ν.
 50
 Υπερκομπος. Vid. Ὑπεραυχοσ.
 Τῆσ' αὐτων ταῖς ὑπερκομοις σαγαῖς, Aesc.
 S. T. 397.
 Υπερκοπος.
 —Ὑπερκοπὸν
 Μιδέν ποτ' εἴπῃς αὐτὸς εἰς θεὸς ἔπος. Soph.
 Aj. 127.
 S Y N. Ὑπερκομπος.—κατακοπος, καταπνοος.
 Υπερκοπας.
 —Οἱ δ' ὑπερκοπας
 Ἐν τοῖσι σοῖς ποιοισι χλιεσιν μεγα. Aesc. Ch.
 134.
 S Y N. Ὑπερφρῆνος.
 Υπερκαρεω
 Ουτε γαρ αν παλτε θυμὸν ὑπερκαρεῖσαις; Theog.
 1154.
 S Y N. Κατακορεννυμι.
 Υπερκοτος
 —Και πάγως ὑπερκοτος; Aesc. Ag. 831.
 Υπερκοτως.
 —Γι παῖδ' ἀχθῆρας ὡδ' ὑπερκοτως; Eur.
 Herc f 1087.
 S Y N. Ὑπερθυμος, πικρῶς, δυσκολῶς.
 Υπερκερμαω, Ὑπερκερμαμαι, Ὑπερκερμαμαι.
 Ταν (αταν) οἱ πατήρ ὑπερκερμασε. Pind. Ol. 1.
 Αυτίχ' ὑπὲρ κεραλῆς γῆρας ὑπερκερματαί.
 Theog. 1016.
 —Και σφῆρανης παρὸ θυρῶν ὑπερκερμασῶμαι.
 Ep. 1. 7.
 S Y N. Ὑπερκερμαννω. ἀνακερμαω.
 Υπερκισομαι.
 Πολυ γαρ τι κακῶν ὑπερκεκτησε, Soph. El. 219.
 S Y N. Ἐπικισομαι, προσκισομαι, κατακισο-
 μαι.
 Υπερκυδας.
 —Ὑπερκυδαντας Ἀχαιῆς Π. δ. 66.
 S Y N. Ὑπερκυδῆς, ὑπερῆδοξος, ὑπερφυδῆς,
 ὑπερλαμπρῆς, περικλυτος.
 Υπερκυψω
 Εκ δε βυθῆ τοτε ἠῆσι ὑπερκυψοσι θαλασσης.
 Sibyl. 1. 4.
 S Y N. Ὑπερφυω. ὑπερτελλω, αναδουομαι.
 Υπερλαμπρος.
 Ὅς ὑπερ' ἀμπερῆς ἀλῆσιν κατεχεῖ
 Γῆς παδον.—Ar. N. 572.
 S Y N. Πυλοσφῆς, σφραγῆς, ὑπερφραγῆς.
 Υπερμαιομαι. Ar. R. 788
 S Y N. Ἐκμαιομαι —εριστομάνεν—ὑπερχειραῖ
 Ὡς ἡγ' ἀξερειντος ἀράξισσο νοσίο
 Κασσανδρη.

Κασσανδρῆ νεοφοίτος εμαινέτο, πυκνά δὲ χαίτην
Κοπλομένη και σέρρον, αμιαχε μαινάδι φωνῆ.
Typh.

Υπερμαντεύμαι

Ἦτοι φυγῆσα γῆς ὑπερμαντεύεται. Eur. I. 431.

Υπερμαχέω

—Νῦν πολέως ὑπερμαχῆς. Eur. Ph. 1268.

SYN. ὑπερμαχίμαι, ὑπεραγωνίζομαι, ὑπερ-
ασπιζῶ, προμαχίω, προμαχίζω, ὑπερισάμαι,
βιθίω, —σκηπάζω.

Υπερμαχος.

—Μαλα δ' εσσιταί αυτοίς

Αυτὸς ὑπερμαχος, ἀθανατος.—Sibyl. I. 3.

SYN. Προμαχος, ὑπερασπιστής, ἀμυνταρ.

Υπερμεγας, ὑπερμεγέθης.

Ω νῦν μὲν εὐδὲς αὐριον δ' ὑπερμεγας. Ag. Eq.
158.

Εἰς θεὸς, ὃς μοις ἀρχὴ ὑπερμεγέθης, ἀγέεντος.
Sibyl. 13.

SYN. Μεγιστος, πτελιος, ἀσπετος, ὑπερμε-
τρος, μεγαλοσθενής, ὑπερμενής.

Υπερμενέω.

Και δεπτα εἶθην ἀρ ἀνδρες ὑπερμενεοντες ἐπινον.
Od. τ. 62.

SYN. ὑπερεχω, ἐπικρατεω, ὑπερισχυω, ὑπερ-
βιάζομαι, ὑπερβανω.

Υπερμενής.

—ὑπερμενέα Κρονιατα. Il. ε. 350.

—ὑπερμενεον βασιλιαν. Il. δ. 236.

SYN. ὑπερμεγέθης, ὑπεροχος, μεγαλοσθενής.

Υπερμέτρας

Γιγνώσκῃ τάνθρωπεια, μηδ' ὑπερμετρως

Αλγῃ.—Eur. Fr.

SYN. Ἀμετρως, ἀσυμμετρως, ἀκοσμως, ἀ-
κρατῶς, ἀσάτως, ὑπερβολαδῆν.

Υπερμωρα

Εὐθα κεν Ἀργηαιτιν ὑπερμωρατος ετυχθη. Il.
ε. 155.

Ε Χ Ρ. ὑπὲρ το φροσῆκον, ἐπὲρ τὸ εμαρμένον.

Υπερνοεω.

Τί δῆθ' ὑπερνοεῖς; Soph. Oed. C. 1823.

SYN. Ἐπινοεω, διανοεομαι, ἀνασκοπεω, ἐκ-
μελετω, φρονεω.

Υπεροπλια. Vid. ὑπερβανια.

Ἦς ὑπεροπλιμοι τὰχ' ἀν ποτὲ θυμὸν ἐλεσσα.
Il. α. 205.

Υπερπλιζίμαι.

—Οὐκ ἀν τις μιν ἀνὴρ ὑπεροπλισσαιοτο. Od. ρ.
268.

SYN. ὑπερβανω. — ὑπερβανω. εὐχερῶς
ἐπιβανω.

Υπεροπλος, ὑπεροπλῆς. Vid. ὑπερβανος.

—Τιν δε σὺ τοῖοι εἶν ὑπεροπλον εἶπες; Il. ρ.
170.

—ὑπεροπλιεσαιον ἀειδῶν. Ap. 2. 4.

Υπεροπλια. (Adv.)

Εἰδὲ τις ὑπεροπλια χερσιν, ἢ λογω

Πορευεται Δικας ἀφροθῆτος, —

Κακά νιν ἔλοιτο μοῖρα. — Soph. Oed. T. 902.

SYN. ὑπεροπλικῶς, σοβαρῶς, ὑπερβανως.

Υπεροπλῆς, ὑπεροπλῆος.

Ἀγριος εἶ, παρὸς πάντα παλιγκοτος, ἢ ὑπεροπ-
τῆς. Theoc. 22. 58.

Χρυς καναχῆς ὑπεροπλῆος. Soph. An. 132.

SYN. Ἐξυδενητῆς, καταφρονητῆς, ὑβρισης,
σοβαρῶς, ὑπερβανος, ολιγωρος, ὑπεροφρως.

Υπερορμαιω.

Ζεὺς δ' ὑπερορμαιων φοραδῆς. — Man. 4. 131.

Υπερορρωδῶ. Vid. ὑπερβανω.

—Ἐ ὑπερορρωδῶσ' ἐμῶ. Eur. Supp. 344.

Υπερος, ὑπερον.

—ὑπερον δε τριπηχυν. Hef. 421.

SYN. Κερκίς, δοιδυξ, κοπανον.

Υπερσιος.

ὑπερσιος λοχηαις. Synef.

Υπερπαθεω.

ὑπερπαθησασ', ἦρασ' ἐκ νενηρῶν ἕξιος. Eur.
Ph. 1478.

SYN. Δεινοπαθεω, ὑπεραλγεω.

Υπερπαιω.

—Πολυ δ' ὑπερπαικειν αὐ

Ταταν ἀπαντων Θαιί ἀμφορεθια. Ag. Ecc.
1110.

SYN. ὑπερβανω, πλειοναζω, ὑπερπιπῶ.

Υπερολομαι.

—Ἦτ' ἄλλων ὑπερεπλετο ἐν ἀλίγησαν. Ap. 4.
1637.

Υπερπιδῶ. Vid. ὑπερβανω.

Ἀκρίθεις, αἰ τον φραγμαδῖ ὑπερπαθῆτε τὸν ἀμόν.
Theoc. 5. 108.

Υπερπικρος.

Σε τον σοφισῆν, τον πικρῶς, ὑπερπικρον. Aefc.
Pr. 943.

SYN. ὑπερβανος.

Υπερπληθω.

Ἦν πολλῶν ὑπερπλησθη ματαν, Soph. Oed.
T. 893.

SYN. ὑπερπιμπλημι, ὑπερπληρῶ.

Υπερπλευω.

—Τὸ τε γαρ ἐξαιφνης ἀγαν

Οὕτως ὑπερπλευτέν, τὸ τ' αὐ δεδοικέναι,

Πρὸς ἀνδρὸς εὐδὲν ὑγιῆς ἐς' ἐργασμενυ. Ar. Pl.
354

SYN. Εὐπορευω.

Υπερπλευτος.

—Ἀγαλμα τῆς ὑπερπλευτῆς χλιδῆς. Aefc. Pr.
465.

SYN.

Υ Π

- SYN.** Πολυκλήμων, ερικλήμων, πολυκλεανός, πολυχρηματος, πολυχρυσός, πολυολβός, υπερ-
ολβός, ζαπλτός, μεγαλοπλκτός, παμπλασιός.
Υπερπονείω.
Επι καλόν μοι τῶδ' ὑπερπονήμερω
Θανθῆν προδήλως—Soph. Aj. 1327.
SYN. Υπερκαμνω, ὑπερμαχομαί, ὑπηρετώ,
ὑπεργαζομαι, κοπιαώ.
Υπερποντίος.
Φοιτᾶς δ' ὑπερποντίος. Ib. An. 796.
Υπερπυπάζω Vid. ὑπερπαίνω.
SYN. Υπερπλισσω, ποπυζω.
Υπερπυρριαώ.
Οδὶ δε δεισας ὑπερπυρριασέ μν. Ar. R. 310.
Υπερσοφος. Vid. ὑπερσοφ.
Τον φρονιμον αιδρα τον υπερσοφον Ar. A. 970.
Υπερσοτατός. Vid. ὑπερσοταί.
Ἄλλ' ἢ Δίκη γε συμμαχῶν ὑπερσατέ. Aesc. Supp. 347.
Υπερσένω. Vid. ὑπεραλγέω.
—Σῶν ὑπερσένω ποιων. Ib. Pr. 66.
Υπερτείνω.
Ἀκτῆς ὑπερτενασα ποντίας ποδα. Eur. M. 1288.
Σῆμα δ' ὑπερτετάται νοτιωτατον ες σίμα Νει-
λυ. Dion. 18.
SYN. Υπερτεκταινω, υπερβαινω.
Υπερτελειώ.
Μητ' εν νεαρῶν τιν' ὑπερτελεσαι
Μεγα δολειας γαυσαμον. Aesc. Ag. 367.
SYN. Υπερβαινω, υπαναβαινω.
Υπερτελής.
Νῦν δ' ἠνίκ' ἀθλων τῶνδ' ὑπερτελής εφν. Soph. Tr. 36.
SYN. Υπερτελεος, ὑπερτελεος, εγκρατής.
παντοτελής.
Υπερτελλω.
Σπαρτες, ὑπερτελαντας εκ γαιας ποτε. Eur. Ph. 1024.
Μελαινα πειτρα γῆς υπερτελλωσ' ανω. Ib. Hec. 1009.
SYN. Υπερανατελλω, ὑποθρασκω, ὑπερκει-
μαι, ὑπερφαινομαι, ὑπερέρχω, ὑπερβαινω.
Υπερτερία.
—Ἀπινιν—ευκυκλον, ὑπερτερη αραρυϊαν. Od. ζ. 70.
SYN. Σανιδωσις—το τῆς αμαξίης πῆγμα.—
υπερφρανα.
Υπερτερός, ὑπερτατός.
—Γενεῆ μιν ὑπερτερός εσιν Ἀχιλλεύς. Il. λ. 785.
Κεῖτο μέγας παρ' επαλξιν ὑπερτατός—Il. μ. 381.

Υ Π

- SYN.** Νεώτερος,—ἀνώτερος κρείττων, καθυ-
περτερός, επικρατετερός.—ἀνώτατος, ὑπατος.
Υπερτιθῆμι.
Παντί μιν θεόν αιτιον ὑπερτιθέμεν, Pind P. 5.
SYN. Υπερπαίρω, ὑπερεπαίρω, προτιθῆμι,
προκρινω, ἐξείπῃν.—οικοδομεω.—αναβαλλω.—
ὑπερβαλλομαι.
Υπερτιμαω
—ὑπερτιμῶντες ὡς ευεργετιν, Soph. An. 290.
SYN. Υπερσεμινω, προτιμαω.
Υπερτολμος.
ὑπερτολμόν γ' ανδρὸς φρονημα. Aesc. Ch. 592.
Υπερτονος
Βασομ' αρχ ταν ὑπερτονον βοάν,—Ar. N. 1153.
SYN. Υπεροχος, ὑπερρεής, μέγας, ὑψηλός.
Υπερτοξέυστιμος.
Μιασμ' ελεξας εχ' ὑπερτοξέυστιμον. Aesc. Supp. 482.
EXR. Ἀνυπερβλητον.
Υπερτρέχω.
Ουδε σθενη τοςτον ωμιν τὰ σά
Κηρυγμαθ', ὡς' αγαρηπια κάσφαλή θεῶν
Νομιμα δυνασθαι θνητὸν εντ' ὑπερδραμῆν.
Soph. An. 401.
SYN. ὑπερθεω, ὑπερβαλλω, ὑπερβαινω,
ὑπερνικαω, ὑπερκεκρυβέω, ὑπερπηδῶ, ὑπερ-
έρχω.
Υπερθρῖαιω. Ar. Pl. 702.
SYN. Υπερθρῖαινομαι, ερυθρῖαιω.
Υπερφατός.
Υπερφατον αιδρα μορφα τε και εργοισι. Pind. Ol. 9.
SYN. Υπερφυής, μέγας.
Υπερφερω. Vid. ὑπερέρχω. ὑπερβαλλω.
—Ἡδε τῶδ' ὑπερφερεν. Soph. Oed. C. 1061.
Υπερφευ
—Τιμᾶς ὑπερφευ,—Eur. Ph. 563.
Υπερφιαλός.
—Ἐπί οἱ παῖδες ὑπερφιαλοι και απισοι. Il. γ. 106.
—Θυμὸς ὑπερφιαλος και απηνής. Il. σ. 94.
SYN. Ασπονδος, αθεος, αδικος, ὑπερφρανος.
Υπερφιλειώ.
—Τον φιλενθ' ὑπερφιλει. Sent.
SYN. Υπερφαω, υπεραγαπαω, υπερασπαζο-
μαι, ὑπερασμεινίζω, ζηλω, σφεργω.
Υπερφοβεσμαι Vid. ὑπερθεδῶ.
Ευκηλος ισθι, μηδ' αγαν ὑπερφοβεῖ. Aesc. S. T. 244.
Υπερφρονεώ.
Εἰ δ' εσιν ὅσις δαιμονων ὑπερφρονεῖ,
Εἰς τῶδ' αθησας θανατόν, ἠγεσθω θεός. Eur. B. 1324.
• 6 M. **SYN.**

Υ Π

- S. Y. N. Καταφρονεω, ατιμαζω — αλαζονευομαι, υπερφρανεω.
 Υπερφρων.
 Πως κειραγας ανδρς ωδ' υπερφρονα; Soph. Aj. 1253.
 Εχει δ' υπερφρον σήμ' επ' ασπίδος τόδε. Aesc. S. T. 393.
 S. Y. N. Υπερφρονος, μεγαλοφρων, ύψηλοφρων, υπερηφωρ.
 Υπερφυός, Υπερφυός (Adv.)
 — Υπερφυά τεχνην εχαν. Ag. Eq. 141.
 — Υπερφυεις το μεγαθύς — Ib. Pl. 750.
 Και διτα φιλαθηναιος άν υπερφυός. Ib. A. 142.
 S. Y. N. Υπερφρεής, ύπειροχος, ύπερκυδας, ύπερδειξιος, μεγαλοπρεπής, αγασος, υπερμετρος, εκσποιδος. — ύπερμετρωσ. απιθανως, εκπαγλωσ. ύπερχωαν.
 Υπερχαιρω.
 Δωροισ ύπερχαιρεσα. — Eur. M. 1165.
 S. Y. N. Υπερχειρομαι, υπερευφραϊνομαι, υπεραγαμαι.
 Υπερχαλαζω.
 Εκ θυρίδος ζητών αυτών ύπερχαλασαι. Ep. 1.2.
 Υπερχθονιος.
 Κείται ύπερχθονιος — Man. 2. 26.
 Υπερχλιδαω.
 Κώνιο δ' ύπερχλιδαώντες εκ γλωσσης κακήs. Soph. Tr. 285.
 S. Y. N. Υπερεντρυφαω, αβρυνομαι, ύπερφρονεω.
 Υπερχολω. Ag. L. 694.
 S. Y. N. Υπεραγανακίω, υπεραχθομαι.
 Υπερχομαι.
 Θαύμά τοι μ' ύπερχεται. — Soph. El. 934.
 — Επέκει μελαθρόν ύπελθοι. Od. σ. 149.
 Η μεν οσα χθονα διάν ύπερχεται, — Hom. XXIX. 3.
 S. Y. N. Υπειμι, ύπεισερχομαι, αφικνεομαι, ύποπορευομαι, ύποβαινω, ύφισαμαι, ύπηρετω, κολακίω, παρερπιζω. ύποτρεχω απαταω.
 Υπερω.
 Χείλα μέν τ' εδιην', ύπερω δ' εκ εδιηνε. — Il. χ. 495.
 S. Y. N. Ουρανόςκος.
 Υπερω. Vid. Υποχωρεω
 — Υπερωσαν δέ οι ίπποι. Il. δ. 314.
 Υπερωίδην.
 Τη δ' ύπερωίδην φρεσϊ συνθετο θεσπιν κοιδήν. Od. α. 328.
 Υπερωϊον, Υπερωϊων.
 Παρθενος αιδοιη ύπερωϊον εισαναβασα. Il. ε. 514.
 Αυτίκα δ' εις υπερωϊ αναβας. — Il. π. 184.
 — Εισαναβασ' ύπερωϊα σιγαλοεντα. Od. π. 450.

Υ Π

- S. Y. N. Αναγωγων, δειπνητηριον, γυναικων. —
 υπερω. κρανος.
 Υπευδιος. Vid. Ευδιος.
 — Μαγνησά δ' ύπευδιος ηπειροιο
 Ακτή. — Ar. 1. 584.
 Υπευθυνος.
 Ουκ υπευθυνος πολει. Aesc. Per. 213.
 S. Y. N. Τιμωρετεος. ύποδικος. ευοχος. ύποφορος, ύποτελος.
 Υπευνω. Vid. Ευναζω.
 — Υπευνηθεσ' ύπεριονι εν φιλοτητι. Hef. δ. 374.
 Υπεχω, ύπισχομαι.
 Βαθειαν ύπεχων μεριμναν. Pind. Ol. 2.
 — Ταχως ύπεχε την ριαλην — Ag. Pa. 430.
 Εδρατεν εδεν, άν ύπεσχετο — Eur. Ph. 495.
 S. Y. N. ύποτιθημι, ανεχω, ανατλημι, ύπισαμαι. κρατεω ύποκληω διδωμι — επεχω, κατασελλω. — ύπισχνεομαι, αναδεχομαι.
 Υπεριος.
 Κεινο δ' ύπηρειον πελαγος — Ar. 4. 1577.
 Υπηκοος.
 Απαντα τῶ πλιτεῶν γάρ εσθ' ύπηκοά. Ag. Pl. 146.
 S. Y. N. Κατηκοος, ευηκοος, ευεικλος, ευπειθής, πεθηνιος, ύπεργός.
 Υπνημιος.
 — Πολλαί τῶν αλεκτρονων βια
 Υπνημια τιχισαν αά — Ag. Fr.
 Συκα κατατραγοντες, ύπνημιοι φορεονται.
 Theoc. 5. 115.
 S. Y. N. Ηιεμοσις, ανεμιαϊος. — εκαιος, ψευδής, αβεβαιος.
 Υπνημος.
 — Και ύπνημένον ακτήν. Ib. 22. 32.
 S. Y. N. Προσνημος.
 Υπνιη
 — Εμάν δ' επυκαζεν ύπνην. Il. κ. 22.
 S. Y. N. Γειον, πωγων.
 ΕΡΙΤΗ Αχαλιος, ανικλος, αχαρακτος, λασιος, βαθυσμηριγξ, βαθυκτημις, ρρισσεσα.
 Υπνιητις
 Κερω — Πρώτον ύπνιητη — Il. ω. 348.
 S. Y. N. Ακραιός. αρτιγενής.
 Υπνοϊος, Υπνωϊος. Vid. Ευωνός.
 — Μη με δαμασση
 Στιξη ύπνοιη — Od. ρ. 25.
 Ως κεν ύπνωϊ μνησαιατο νοσον ελεσθαι. Ar. 4. 841.
 Υπηρεσια, ύπηρετημα.
 — Χ' ύπηρεσιαν αποδεξην. Ag. V. 600.
 — Ηδισον δ' εχω
 Ηοδών ύπηρετημα — Soph. El. 1374.

S. Y. N.

SYN. Υπηρετησις, υπηρεγια, διακονια, δε-
ραπια, λειτουργια, εργασια, υπηρεγια, αλεξι-
τηριον, — υπειξις, ανθυπειξις.
Υπηρετιω.
Εσθλὲ γὰρ ἀνδρὲς τῆ δίκῃ δ' ὑπηρετῶν. Eur.
Hec. 843
SYN. Ανυπηρετεια, εξυπηρετεια, εξυπηρετῆμαι,
υπυργω, υποδρητσω, ποιπυνω, θεραπευω,
κατακοιθεω, δουλιω, υποδραω, διοικω, δια-
κειω, βοηθεω, χαριζομαι, διατιθημι, υποχο-
ρηγω, υπεικω
Υπηρετις, Υπηρετις.
— Δαναϊδων υπηρετις. Ib. 501.
— Υπεργεν, ως υπηρετις παρει. Soph. Ph. 53.
Τινδ' ὄρας δελτον, κακιστων
Γραμματῶν υπηρετιν; Eur. I. A. 322.
SYN. Υπεργός, διακονος, διοικητις, επι-
τροπος, ακολυθος, δῆλος. — Χορηγός — δουλι, εγ-
κοιός.
Υπητριον. (υπογαστριον)
Θυνων τε λευκῶν Σικελικῶν υπηρετριά. Ath. 9.
Υπηχεω.
— Ερρήξῃ δ' αὐδ' ἴν, ως δ' ὑπηχισαι χθονα. Eur.
Supp. 710.
SYN. Αντηχεω, ηχεω, καναχεω, υποιαχεω,
υπαδω, υποβρενω, υποσυριζω, υπορροιζω, υπο-
κρενω, υποκοναβεω, υποκομπω βομβεω.
Υπιλλω.
— Σοι δ' ὑπιλλυσι σθμα. Soph. An. 515.
SYN. Ιλλω, απιλλεω, κατιλλω, κατεχω,
κλειω, συγκλειω, συελλω, καθιργω.
Υπισχνεομαι, Υπισχομαι.
Μῆ μοι τετῶν μηδ' ἄν ὑπισχνῶ. Ag. V. 748.
— Καὶ ὑπισχεται ἱερά καλά. Il. f. 209.
SYN. Καθυπισχνῶμαι, ὑφισαμαι, επαγγελ-
λομαι, εγυσα, αναδεχομαι, υποδεχομαι, καθ-
ιμι, διομολογῶμαι.
Υπναπατις.
Και μισρονν Δημῶς χρῶτα τον ὑπναπατιν. Er.
I. 7.
Υπνοδοτις Vid. Κυροπλάσος, Δοναξ.
Υπνοδοτερα, Υπνοδῶτις Vid. Νυξ, Ερμις.
SYN. Υπνοδοτις, ὑπνοποιός, ὑπνοφόρος.
Υπνοφιβης. Vid. Βαυχος.
Υπνοφανής. Vid. Σκυλμός.
Υπνος
— Επέεδ' ἑ σέ γ' ὑπνος ἱκανε. Il. κ. 96.
Πᾶνα τον αἰγιόστον ορφανισωμεν ὑπνος. Theoc.
Er. 5.
SYN. Ιαυθμός — κῆμα, κηρος, εκσασις —
κοιμημα
ΕΡΙΤΗ. Αμφοροίος, απημων, ατροπος, α-
γριος, αλητις, αλημων, αχλυσεις, απατηλιος,

αμπελιος, αιδανιος, ακοιμητος, απερων, βαθός,
βαρύς, βαρυαίς, ἰδύς, ἰδυμος, γλυκός, γλυ-
κερός, γλυκυθυμος, δολοεις, εγερσιμος, ευδίας,
επιτρατος, ευαλιος, θαλαμηπόλος, ἱερός, ζο-
φοεις, λυσιμελις, λυσιπακος, λιαρός, λοιγιος,
μαλακαυγος, μαλθακός, μαλακός, μελιφρον,
μελιπδής, τυσακλής, μετρητος, μεσημβρινος,
ἰδυμος, ἰηλός, κῶθρος, νοσπλαινη, ορθριος, ομι-
λιος, παννυχος, πανδαματωρ, παρῶς, παυσή-
ριος, παχυρατις, σχετιλιος, ἰσατος, φθοειρός,
χαλκεος.
Υπνε, αναξ πατιων τε θεῶν, πατιων τ' ανθρω-
πων.
— Κασιγιντος θανατιο
Υπνω και θανατα διδυμασσι—
— Λυων μελιδρηματα θυμς. Hom.
Νυκτὸς μελαινης ἐκπαίδευμα. Eur.
Υπνον, αοσητηρα θεῶν ὑπατον—Agoll.
Υπνον επιβλεφροισι ποιη αλητήρα, εἰσα.
— Μαλα μακρῶν, ατερμηνα, ιηρητο ὑπνον.
Υπνος ὅτε γλυκῶν μελιτος βλεφαροισιν εριζων,
Λυσιμελι πεδσα μαλακῶ κατὰ εἰα δεσμιῶ.
Cil
— Υπνὸ κῆμα καταχρομοιον. Theoc. Er.
Ευδειν νεκρον, αναυδῶν, απηρητο τον ὑπνον ολεθρῶ.
— Ομοσολος ἠεός σπικ
Υπνον εχων παρηπῆα μεθυσαλαειν ἑμεναιων.
Βλεφαροισιν εισπλιος ὑπνος. Nonn.
— Εδραμασσε με παρῶς ὑπνος. Er. I. 1.
Ὡς παντων εν νοσῶ ευδρακῆς
Υπνος αὑπνος λευσσιν —
Υπν' οδυνας αδαής, ὑπνε δ' αλγῶν
Ευαής ανημῶν ελθοίς.
Ευαιων, ευαιων αναξ. Soph.
Υπνος δὲ θανατε τις προμελετησις πελει.
— Τα μικρά θανατε μυστηρια
— Περυκε σωματος σωτηρια
— Πᾶσιν εσιν ἡ ὑγια βις
— Πεναν την κακεσχατον δαμά. Sent. Περιαν—
Μειν.
Ω φιλον ὑπνὸν θελητηρον, επικερον νοσῶ.
— Βροτων παυσῆρ ποτων.
Κοιμισσας δ' ὄγε φίλα πατημεριων ανθρωπων
Και ζαμενῆς ανεμων ποιοιός, και κυματα πονής
Πηγῆς τ' ασανῶν ὑδατων, ποταμῶν τε ρεεθρα,
Θηρας τ' οϊανός τε, τά τε ζων τε και ἔρπει,
Ευναζων, ημηψεν ὑπὸ χροσσαις παρυγυσσι.
Orph.
Παντων γαρ κρατεις μῆνος, και πασι προσερχῆ
Σωματα δεσμευον εν αχαλχευτοισι πεδρησι
Λυσιμεριμε. κοταν ἠδῶαν εχων αναπασιον,
Και πασης λυπῆς ἱερῶν παραμενθιον ἱρδων.
Και

- Και θανάτω μελετῆν επαγείας, ψυχὰς διασώζαν.
 Αυτοκασίγητος γὰρ εἶπυ Διὸς θάνατω τε.
 Οἴη. Η.
- Υπνώ, Υπνώω, Υπνώσσω Vid. Ευδω.
 —Τὸ δ' αὐτὲ και ὑπνώοντας ἀγέρει. Π. ω.
 314.
 —Φόβω δ' ἐκ ὑπνώσσει κενάρ. Aesc. S. T. 293.
 S Y N. Καθύπνω, αφυπνίζω, καθύπνω—ὑπνο-
 πτώ ὑπνον λαμβάνειν, αἶρειν, αἰσθῆν, κοι-
 μᾶσθαι—ὑπνὸν τυγχίνειν.—ἢ ὑπνον καταφε-
 ρεσθαι, ἐμπιπῆν.—ὑπνῶ τερπασθαι, δεδμῆσθαι.
 —ὑπνον, ὑπνώω, ὑποβέχομαι ὄσσοις.
- Υπεβαλλω, Υπεβαλλομαι.
 —Υπενερθε δε λιβ' ὑπεβαλλεν. Od. κ 353.
 —Κεραεὺς δε περιξ ὑπεβαλλετο τοιχευς. Call. 2.
 63.
 Εἰ δ' ὑπεβαλλομενοι κλισίῃσι μῦθος—Soph. Aj.
 188.
 S Y N. Καθυπεβαλλω, προὑπεβαλλω, ὑπο-
 τασσω, υποτεινω, υποτιθημι, ἐκπορίζω, διαρ-
 κίω, ὑποποιεω, ἵποτειπω, ἴσημι, ὑποκατα-
 κλινω, δαμαω, ταπεινω, ελατῆσω, υποκέρω,
 ἐπιφέρω, ἐκπίσσω, καταβαρειω—πείθω. περιβαλ-
 λομαι διαλεγομαι. λογιω παρεμβαλλω.
- Υποβασκανος.
 —Υποβασκανο ομματι θραυει. Man. 5. 45.
- Υποβασαζω.
 —Ουραϊόν τε πολον νωτοις ὑποβασαζει. Aesc.
 P. 430.
 S Y N. Υπανεχω, ὑποφέρω, υφισταμαι, υπο-
 μνη, διακρτερω, βασαζω.
- Υποβλεπω, Υποβλεπομαι.
 Καπεθ' ὑποβλεπομεθ' ὡς ἐγνωσμενοι. Eur.
 Herc. f. 1287.
 S Y N. Υποθεωρω, ὑφοραμαι, ὑποσδομαι,
 ὑποψινω, παραβλεπω, καταβλεπω, ὑποδρα-
 ιδεῖν, ἐχθραίνω, ἐπιτηρω, ὑποιορω, δι' ὑποψίας
 εχειν, ὑποτοπω, ὑποιομαι. ὑπολαμβάνω—
 καταφρονεω.
- Υποβληδιν.
 Τον δ' ἀρ' ὑποβληδιν ημεζετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 Π. α. 292.
 E X P. Υποβαλλων τον ιδιον λογιω.
- Υποβλητος.
 Το σεν δ' ἀφῆται διεῦρ' ὑποβλητον σφομα
 Πόλλην εχον σφομοσιν.—Soph. Oed. C. 828.
 E X P. Πηπλασμένον, ἐκ ἀλιθῆς.—νοθος.
- Υποβρεμω Vid Υπηχεω
 Κελαινὸς δ' αἰδὸς ὑποβρεμει μυχὸς
 Γᾶς.—Aesc. P. 432.
- Υποβρέχω.
 —Και ταῖς κοτυλαις ὑποβρεξᾶς. Ep. l. 2.
- S Y N. Διαβρέχω, καταβρέχω. ἀρδω. ὑπο-
 πινω.
- Υποβρυχα. (Adv) Υποβρυχιος.
 Τον δ' ἀρ' ὑποβρυχα δῖκε πολὺν χρονον.—
 Od. ε. 319.
 Κεῖται ὑποβρυχιος Σεβρανίδος ὑδασι λιμνῆς.
 Ap. 2. 1219.
 S Y N. Βρυχιος, βυθίζομενος, βυθιος.
 —Την δ' ἀνεμὸς τε μεγας και κῦμα θαλασσης
 Θᾶλ' ἀν' ὑποβρυχιν.—Hom.
- Υποβρυχιος
 Τοφρα δ' ὑποβρυχιας ἐλικας βῆς ἔλικε θυραζε.
 Hom. M. 116.
 S Y N. Βρυχιος, εριβρυχης, εριβρυχος, μυκω-
 μενος.
- Υπογαμφηλαι. Vid. Εχιθνα.
 Υπογαστριον. Vid. Λαπαρα.
 —Οταν φαγης
 Υπογαστριον γερντος Ηλιασικῶ. Ar. V. 195.
- Υπογεμω.
 —Μελι—σιμελης Υπογεμουτα. Ath. l. 7.
- Υπογλαυκεσκα.
 Οσσε δ' ὑπογλαυκεσκε, δι' ἴμερον ἀεραπῆοντε.
 Mosc. 2. 86.
- Υπογλαυσσω.
 Φαγα—Δεινὸν ὑπογλαυσσουτα.—Call. 3. 54.
 S Y N. Υπολαμπω.
- Υπογλυκαινω.
 Υπογλυκαινων ρηματιοις μαγερικῶις. Ar. Eq.
 216.
 S Y N. Απογλυκαινω, επιγλυκαινω, κατα-
 γλυκαινω, κολακενω
- Υπογναμπίω. Vid. Υποκαμπίω.
 Και ψυχῆς ἀπᾶσῶν ὑπογναμψαι φρεσῖν ορμῖν.
 Hom. VII. 13.
- Υπογραφείω.
 Οπως γενωμαι σοι Φάνδς ὑπογραφειὺς δικῶν.
 Ar. Eq. 1253.
 S Y N. Υπογραμματαίς.
- Υπογραφο.
 Πτερναι κῆεῶν δ' ὑπογραφαὶ μετρημεναις.
 Aesc. Ch 207 P.
 S Y N. Υπογραμμα, ὑπογραμμος, διαγραφῆ,
 καταγραφῆ, υποσημειωσις, συγκαταθεσις, απο-
 γραφῆ, αναγραφῆ, επιγραφῆ, διατυπωσις, ει-
 φρασις, διακοσμησις, περιηγησις, ἀπεκωνισμα,
 ἀποσκιασμα, ἐπισκιασμός, σκιαγραφια, λογος
 συντομος,—συμφωνησις, δοκιμασια.
- Υπογραφο.
 Εἰπ', εἰ τι καινὸν υπογραφοι τῷ μῶ βια. Eur.
 Herc. f. 1118.
 S Y N. Υποσημαινομαι, ὑποσημειωω, συγκατα-
 τιθημι,

- τιθῆμι, προγραφο, διαγραφο, επιγραφο, οικια-
 γραφο, υποτυπω, δεικνυμι.—δημοκρατες, απο-
 δεχμαι.
- Υποδακρυω.**
 Τῆς Μαρίας το λουτρον ἰδῶν ὑπεδακρυε Μᾶμος
 Ep. 1. 4.
- Υποδαμαω, ὑποδαμνυμι, ὑποδαμναμαι, ὑπο-
 δμαω.**
 Ος ἀνδρῶν φρενας εὐμαρως ὑποδαμναται.
 Theoc. 29. 23.
 Εἰπέ μοι, πᾶ ἔκων ὑποδαμνασαι.—Od. γ. 214.
 Εἰ χ' ὑπ' ἐμοί γε θεός δαμασῆ μνηστῆρας
 ἀγχιυές. Ib τ 488.
 Λαθρή ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεῖ Κροισιονι. Hom.
 XVI. 4.
 S Y N. Δαμαω, καταδαμαζω, χερωω, απο-
 κτενω.
- Υποδιδω.**
 Τον μιν υποδιδεσαν μακαρες θεοί.—II. α 406.
 S Y N. Υποδευμαιω, ὑποδιδιζω, καταδιδω,
 υποπίησω, υπορωδω, υποταρβω, εκφραβεο-
 μαι, δειδω, ευλαβεμαι.
- Υποδεικνυμι**
 —Λαμυρός δε χανῶν ὑπαδειξεν ἀδύνας.
 Theoc. 25. 234.
 S Y N. Προδεικνυμι, αναδεικνυμι, επιδεικνυ-
 μι, καταδεικνυμι, υποτιθεμαι, υπομιμνησκω,
 εισηγγυμαι.
- Υποδειξιμ.**
 Πᾶσά τοι εστ' υποδειξιμ.—II. ι. 73.
 S Y N. Υποδοχη. κατασκευή.—ἠ προς ὑπο-
 δοχὴν δαφνιηται.
- Υποδεχουμαι, Υποδεχομαι.**
 Ἀλλὰ φίλος προφρων μ' ὑποδεχυσσο—Orph. 82.
 —Θετις δ' ὑπεδέξατο κολπω. II ζ. 136.
 —Ἐτι γὰρ ἰύ με πῆμ' ὑπεδεχο. Od. ξ. 275.
 S Y N. Αναδεχομαι, προδεχομαι, διαδεχο-
 μαι, αποδεχομαι, ενδεχομαι, ξενιζω—κνω.
 —επιβαινω.—ανθισαμαι.—ὑποδεχομαι, ὑπ-
 ισχυρομαι, αναλαμβάνομαι.
- Υποδω, Υποδευμαι.**
 —Υπὸ ποσσίν εδησατο καλά πεδίλα. Od. α.
 96.
 S Y N. Υποδίσμεω, ὑποδερμεύω, περιδερμεω,
 περιζωνω.
- Υποδιλω**
 Σημάων ὑπεδιλωσε Περσεύς ενδραμῶν. Ar. Th.
 1020.
 S Y N. Υποδεικνυμι, ὑποφαινω, αποδεικνυω,
 διλωω.
- Υποδιακονος.**
 Ο μαγειρος εἰν μιν ὑποδιακονος εχῶν. Ath. 9.
- Υποδημα.**
 —Ποσίν δ' υποδηματα δέσσα. Od. ο 368.
 S Y N. Πεδιλον, ευμαριδες, σανδαλα.—ὑπο-
 δεις.
- Υποδημος.**
 Υποδημος θελει γενεσθαι χερῶν. Aesc. Eum.
 260.
 S Y N. Καταδηκος, κατακριτος, ὑπαιτιος, εν-
 οχος, ὑποχερως, υπευθυνος, χρεωσης.
- Υποδινω**
 Ηδ' ὑποδινηθεῖτα χερῶ ἀπαπασατο γυμφη,
 Call. 4. 79.
 E X P. Υποτρομος γυνομενη
 S Y N. Υποσρεφω, κατασρεφω, ὑποσσω, ὑπ-
 ελευνω.
- Υποδιψιος.** Vid. Εχιδνα.
- Υποδυῶς.**
 Πρατεύς—Ποσειδαανος ὑποδυῶς. Od. δ. 386.
 S Y N. Δυῶς, δρυῶς, δῦλος, ὑποεργος, ὑπο-
 δρησῆς, υποδμηθεῖς, υποχεριος.
- Υποδοσις.**
 Ἀῖξιν ὑποδοσίν τε μοχθων, Aesc. Eum. 508.
 S Y N. Διαδοχή.
- Υποδοχή.**
 —Ἄρ' εισδεξομαι
 Εμῶν φιλατιν ὑποδοχαῖς δομῶν—; Eur. I. A.
 1229.
 S Y N. Αποδοχή, εισδοχή, καταδοχή. ὑπ-
 εξαιρεσις. υποδειξις, προσδεγμα.—πλήθος.
- Υποδρα, ὑποδράξ, ὑποδρείς.**
 Τονδ' ἀρ' ὑποδραῖ ἰδῶν προσεφῆ—II. α. 148.
 —Και ομμασι λεξὸν ὑποδράξ
 Οσομενη,—Suid.
 —Υποδρείς λαδς ἔταιρων. Nonn.
 S Y N. Δηνῶς, ὑπερβλεπτικῶς, ταυρηδὸν
 βλοσυρός.
- Υποδρω, ὑποδρυσσω.**
 Οί σφιν ὑποδρυσσιν.—Od. ο. 332.
 Παρθενον εκ επεικειν ὑποδρυσσεν Αφροδιτη.
 Muf. 143.
 S Y N. Υπηρετω, ὑπεργωω, δάλευω.
- Υποδρησῆς.** Vid. Υποδυῶς.
 Ου τοι τοιοῖδ' εσιν ὑποδρησῆρες εκεινων. Od.
 ο 329.
- Υποδρῶμος.**
 Ἐτεοκλεῖς δε, ποδὶ μεταλαίρων πειτρον
 Ἰχνης ὑποδρῶμον.—Eur. Ph. 1413.
 E X P. ὑποκατω τῷ ἰχνης, (ηγεν τῷ ποδός.)
- Υποδρυσος.**
 —Ἐπεὶ μελιθεῖα ποιην
 Λεμῶνές τε φερσιν ὑποδρῶσοι.—Theoc. 25. 161.
 S Y N. Ενδρυσος, δρυσσις, δρυσσιός.
 * 6 N. ὑποδυμι,

Υ Π

Υποθυμι, ὑποθυω, ὑποθυω, ὑποθυομαι.
 Πᾶσιν δ' ἡμερῶν ὑπεδύγως.—Od. κ. 398.
 Τασθὶ δ' αἰσῆς ὑποδυθὶ τὰς Λακωνικάς. Ar.
 V. 1153.
 —Αἰ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἐδυσαν. II.
 σ. 145.
 —Υπὸ ποντον ἐδυσάτο κυμαίνοντα. Od. δ.
 425.
 —Θυμῶν ἐπέδυστο δῖος Ὀδυσσεύς. Od. ζ.
 127.
 S Y N. Αναδυω, ὑπαναδυω, ἐκδυω, κατα-
 δυω, παρῆσδυω, ἐνδυω, ἐνδυομαι, παραδυω,
 παραδύομαι, ὑπερχομαι, ὑπασπέρχομαι, ἰφρημι,
 ὑποβαίνω, ἰφθαίμαι, ὑπεκδυομαι, ἀποδυομαι,
 ἐναποδυομαι, ὑπεδερχομαι, ἐγχεριζομαι, ὑπο-
 καλυπῶ—δελιαω.
 Υποζυγίος.
 —Ἐχων Πρασιπῆς ὑποζυγός, Ep. I. 5.
 —Οὐκ ἀν. ἐκῆντο
 Ἰδρις κωμῆσαιτο σοφῆς ὑποζυγός Ἀθηνῆς. Dion.
 342.
 S Y N. Βαηθός, ὑποδρῆσιθρ.
 Υποζυγίωμι. ὑποζυγίω.
 —Υποζυξὼ δέ τοι ἵππους. Od. ο. 81.
 —Ὀξεντις τῷ δ' ὑπέζυγιν πονῶ. Soph. Aj. 24.
 S Y N. ὑποβαλλω, ὑποτιθημι, ὑποτατῶ,
 δαμαω, χερσῶ, δελω—υπερχομαι.
 Υποζυγίος.
 Οὐ γὰρ ἀν. εἰδῆς ἀνδρὸς νοον, κτε γυναικός,
 Πρὶν περαθεῖς ὥσπερ ὑποζυγίος. Theog. 126.
 S Y N. Ζευγαρίον, κήνιος, ζυγίος. κήνωδης,
 ἀχθοφόρος
 Υποθαλάω. Vid. Θαλλω.
 Ὑπο μ' αὐ σφακέλος καὶ φρονοπληγῆς
 Μανίας θαλλοσι.—Aesc. P. 858.
 Υποθερμαινω.
 Πᾶν δ' ὑπεθερμανθῆ ξίφος αἵματι.—II. π. 333.
 S Y N. Εὐθερμαινω, ἐπιθερμαινω.—υποθαλλω.
 —βαπτίζω.
 Υποθεω.
 —Υποθεῖν ἐκ εἴω Ar. Eq. 1158.
 S Y N. Υποτρέχω, ὑποσκελιζω, ἐμποδῶν ἴσα-
 μαι.
 Υποθημοσυνη.
 —Ἀθηναίης καμψὴν υποθημοσυνησι. Ar. i. 19.
 S Y N. ὑποθηκη, ὑποθημα, ἐφημοσυνη, ἐντολή,
 διδασκαλία συμβεβλή, ὑπομνήσις, παραινέσις.
 Υποθρῶσκω.
 Νερθὲ δ' ὀποθρῶσκεις Βορεάδος ἀντίον ἀρκίη.
 Orph. 736.
 Ὑποθυμιάδης.
 Πλεκτάς δ' ὑποθυμιάδας
 Περὶ σῆηθεσι λωτινας εἴθηντο. Anac. 90.

Υ Π

S Y N. Υπαθυμῆς, σφραγος (ὑποτραχηλός).
 Υποθαπευω
 Εἰ δέ τις ἐμὰς ὑποθαπεύσας.—Ar. A. 639.
 S Y N. Θαπευω, υποκολακίω, ὑποκορίζομαι,
 ὑποτιθηκίζω, ὑποσσαινω
 Υποθαρησσω.
 —Λοχῶ δ' ὑπεθαρησσαντο. II. σ. 513.
 Υποῖαχω.
 Ψυχρὸν δ' εὐκραεῖ κρηνα ὑποῖαχε. Ep. I. 4.
 Υποῖγνυμι.
 Ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θυραν. Ar. Th. 431.
 Υποῖκίζομαι
 —Ἀλλὰ τειν βολον ὑποῖκισατο. Ep. I. 3.
 Υποῖκνρω. Ar. Th. 1179.
 E X P. Λαθραίως συμβέβηω καὶ στρατῶ.—
 τρεφομαι, ἐνδομυχευι.
 Υποῖσχανω, ὑποῖσχομαι.
 Μεργός ἐρως λαϊῆς ὑποῖσχανε χερὸς ἀγοσῶ. Ar.
 3. 120.
 Ἀετῆαλω εἰανῶ ὑποῖσχεται. Ib. 4. 169.
 Υποκαμπῶ.
 —Πῶς σε σεβίζω,
 Μιθ' ὑπεραρας, μιθ' ὑποκαμψας
 Καίρην χαρίτος; Aesc. Ag. 795.
 S Y N. ὑποκαμπῶ, ἀποκαμπῶ, συγκαμπῶ.
 ὑποσρεω. ἐκλειπω
 Υποκαρδίος.
 —Ἐχθίστον ἐχων ὑποκαρδίον ἐλκος. Theos. 11.
 15.
 —Φέρω δ' ὑποκαρδίον οργάν. Ib. 20. 17.
 S Y N. ὑποσπενος.
 Υποκημαι.
 Ἀχῶ τηλεφανὴς πικρῆς
 Οἰμαγᾶς ὑποκεται. Soph. Ph. 191.
 Ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἔτοσι
 Ἀθλός γ' ὑποκεσεται. Pind. Ol. 1.
 S Y N. Καθυποκεμαι, ὑποτιθεμαι, ὑποτασ-
 σομαι, ὑποβαλλομαι, ὑφισαμαι, ὑποπιπῶ,
 ὑπεμαι, υπογνυομαι, ὑπῆκω, ὑπεκκεμαι.
 Υποκινεω.
 —Κῦμα θαλάσσης
 Ὄρνυτ' ἐπασσύτερον ζεφυρῶ ὑποκινησαντος. II.
 δ. 423
 —Υποκινεὶ τῆς ὀδῆς. Ar. Av. 1012.
 S Y N. ὑπανακινεω, ὑπαποκινεω, συγκινεω,
 ἀποκινεω, παρῆτρεπω σαλευομαι.
 Υποκλαζω.
 —Ὁ δὲ τρίτος ἀρχεται ἠδῆ
 Λυχνος ὑποκλαζειν.—Ep. I. 7.
 Υποκλαίω.
 Οὐθ' ὑποκλαίων, ἐθ' ὑποκλεβαν, Aesc. Ag. 69.
 (ὑπο κλειων. T.—ὑποκλαζων. P)
 S Y N. ὑποδακρυω.

Υποκλεπῶ

Υ Π

- Υποκλετῶ, ὑποκλεπόμεαι.
 — Ἀλλοθεν ἄλλος
 Ἐλκος ὑποκλετῶν ἐπεμνηατο καλλιῆ κνήης.
 Musf. 85.
 Τυς τας ευνας ὑποκλεπόμενυς. Soph. El. 114.
 S Y N. Ὑπεκκλεπῶ, ὑποκλοπέω, διακλεπῶ,
 κλεπῶ, κρυπῶ, προκαλυπόμεαι, ἐξαπατάω,
 ὑποσελλόμεαι.
 Ὑποκλήζω
 — Ἀγγελίαν— τῶν μεγάλων Διαιτῶν
 ὑποκλήζομεναν. Soph. Aj 225.
 S Y N. Διαγγελῶ, φημιζῶ.
 Ὑποκλινω.
 — Ο δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθῆς
 Σχῶνω ὑπεκκλινθῆ. — Od. e. 463.
 S Y N. Ὑποκατακλινω. υποβάλλω, ὑψημι,
 ὑποτάσσω.
 Ὑποκλονεω.
 Εἰ δ' ἂν ἐγὼ τετυς μὲν ὑποκλονεσθαί εἰσω, II.
 φ 556.
 S Y N. Ἐπικλονεω, ὑποταρασσω, ὑπνεω,
 παρακλινεω.
 Ὑποκλεπew. Vid. Ὑποκλεπῶ.
 — Εἰ τις ἐτ' ἀνδρῶν
 Ζαδὸς ὑποκλοπεῖτο αλυσκῶν κῆρα μελαιναν. Od.
 χ. 382.
 Ὑποκνεω.
 — Ὑσάτιοισιν ὑποκνησασα πονοῖσιν. Tgryh. 42.
 S Y N. Ἀποκναίομαι.
 Ὑποκολιος.
 Ἀλλος τοι γλυκιῶν ὑποκολιος. — Theoc. 14. 37.
 S Y N. Ὑποκολιδιος, ὑπομαζιος.
 Ὑποκοναθεω. Vid. Ὑπνηχεω.
 — Η δ' ὑπὸ καλῶν
 Ἰμερῶν κοναθησε. — Hom. M. 499.
 Ὑποκοριζομαι
 — Νίταριον ἂν καὶ Βατιον ὑπεκοριζετο. Ag. Pl.
 1012.
 S Y N. Ὑποκρυπόμεαι, ὑποκρινόμεαι, ὑποκλα-
 κευω, ὑποθῶπευω. Διασυρω. ἐπινευω, καταμη-
 νυω.
 Ὑποκορισμα.
 — Ὑποκορισμα τῶδ' ἐδ' ἐν μελέῃ. Ath. 10.
 Ὑποκυριζομαι.
 — Παμφανῶν ἰαχῶν Ὑμεναιῶν, ἄλικες
 Οἶα παρθενοὶ φιλοεῖσιν ἑταῖραι
 Ἐσπεριαὶς ὑποκυριζεσθ' αἰοδαῖς. Pind. P. 3.
 S Y N. Νεανισκευομαι. νεανικῶς ἀδω.
 Ὑποκραδιος.
 Κῆδος ὑποκραδιον. — Dolf.
 Ὑποκρεω.
 Καὶ τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρῶν,
 Μανιαῖσι ὑποκρεκει. Pind. Ol. 9.
 S Y N. Ὑποκρεω, ὑπνηχεω, συνηχεω. — ἐγῆζω.

Υ Π

- Ὑποκρεμαω.
 — Ἄυταρ ὑπέρθεν
 Πέτρι ὑποκρεματαί. — Hom. A. 284.
 S Y N. Κρεμαω, ανακρεμαω.
 Ὑποκρινον. (ὕπὸ τὴν κεφαλὴν)
 — Ἐῖπε δὲ λαῶν Σκληρὸν ὑποκρινον. — Suid.
 Ὑποκρινόμεαι.
 Ως τοῖ ὑποκρινονται. — II. η 407.
 S Y N. Ἀποκρινόμεαι, ἀπαρμεβομαι, ἐκλεγο-
 μαι, κατερανενουμαι, πρεσ οιερωμαι. νομιζω,
 δικαζω. υποφρητευω, διερμηνευω. μεγαλοφρονεω.
 Ὑποκρισιζ
 — Φεῦ θεῖς ἀνδρὸς ὑποκρισις. Ep. I. 4.
 S Y N. Ὑποκρισις, ἐρανεα. δολος. ὑπελοσις.
 Ὑποκριτήρ, Ὑποκριτής. Vid. Μιμος.
 Λογῶν ὑποκριτήρες. — Ath. I. 2
 Τον δ' ὑποκριτιν ἕτερον, ἀργαλεον, ὡς σφορον,
 Ag. V. 1270.
 Ὑποκρεω. Ag. Ecc. 256, 584.
 S Y N. Ἀνακρεω, ἐκκρεω, διακρεω, ἀντι-
 φθεγγομαι, ἀντιλεγω, ὑποβάλλω, λαμβανόμεαι.
 ἐπισσόμεαι ὑποκρεω. ἐπιταξατῶ. ἀποκρο-
 μαι, ἐκβάλλω.
 Ὑποκρυπῶ.
 — Η δέ τε πᾶσα Ἀχην ὑπεκρυπθη. — II. ο 626.
 S Y N. Ὑποκρυπόμεαι, ὑποκαλυπῶ, ὑποσεγω,
 ὑποκλεπῶ, ὑποκρινόμεαι. ἀποσιώπεω. ἀπ-
 κρυπῶ.
 Ὑποκρυφα.
 Αἰδῶς γὰρ ὑποκρυφα κερθε κλεπεται,
 Α κερθε δεξῶν — Pind. N 9.
 S Y N. Κρυφα, κρυφίως, λαθρα, λαθραίως.
 Ὑποκυκλος.
 — Ταλαρὸν δ' ὑποκυκλον οτασθεν. Od. δ. 131.
 S Y N. Τροχοειδής, ἐγκυκλιος.
 Ὑποκυπῶ.
 Ἰκετευσι δ' ὑποκυπῶντες. — Ag. V. 553.
 Ὑποκυπτε τὰν τυλαν. — Ib. A. 953.
 S Y N. Κυπῶ, ἐγκυπῶ, προκυπῶ, ὑποκατα-
 κλινα, ὑποπιπῶ. υποβάλλω ὑπνηκω, ὑπερχο-
 μαι, ταπεινοφρονεω. ὑποπτεω. σεβομαι.
 Ὑποκυω, Ὑποκυομαι.
 Ηδ' ὑποκυοσαμενη διδυμῶνε γηνατο παῖδε.
 II. ζ. 26.
 S Y N. Κυω, κυω, ἐγκυμοιεω.
 Ὑποκυφος.
 — Δυσκολον γεροντιον, υποκυφον — Ag. Eq. 43.
 S Y N. Δυσκυφος.
 Ὑπολαμβάνω
 Εἶτα δ' ἀμοιβαιην ὑπελαμβάνε Δαφνὶς αἰοιδᾶν.
 Theoc. 8. 31.
 S Y N. Ἀνάλαμβάνω. πρὶσδεχομαι, ἀναδε-
 χομαι, ὑποδεχομαι, ἐπιλαμβάνω, ὑποκρινόμεαι,
 ἀπ κρινόμεαι,

Υ Π

αποκρίνομαι, ὑποκρίνομαι, ὑπονοῶ, ἀντικρῶ, ἀνέχω, δαξάζω, ἠγοράζω, νομίζω, σίχαζομαι. — ἀναβαράζω.

Υπολαμπής

Ἡλεκτρωθ' ὑπολαμπές ἐστ', — Hes. α. 142.

Υπολαμπία, ὑπολαμπισμαί

— Δαΐδαν ὑπολαμπόμενάν — Hes. σ. 492.

— Οὐρανόνθιν χαρσπὴ ὑπολαμπεται ἡμᾶς. Ap. ι. 1280.

SYN. ὑπολαίνομαι.

Υπολαβῶ

Οὐδ' ὑποκλαίαν, εὖ ὑπολαβῶν, Aesc. Ag. 69.

SYN. Ἐπενδῶ, λείβω.

Υπολειπῶ, ὑπολειπόμεαι

— Ἄρα τῇ προτέρῃ ὑπολειπόν εἶδοντες. Od. π. 50.

— Ἐγὼ δ' ὑπολείφομαι αὐτῶ. Ib. ρ. 276.

SYN. Ἀπολειπῶ, ἐλλειπῶ, ὑπὸ λειπάρῳ.

Υπολευκαιομαί

Αἱ δ' ὑπολευκαιοῦνται ἀχυρμαί, — Il. ε. 502.

Υποληνίς

Ἐν καὶ χρυσῆς ὑποληνίδας ἐπλησαντο

ὑδάτος, — Caill. 3. 166.

SYN. Πυελός, ποτίστρα.

Υπολιζάν

— Λαοὶ δ' ὑπολιζογες ἦσαν. Il. σ. 519.

SYN. Ἐλατῶν, μικροτερός, ὑπομειών.

Υπολιπτός

Οὐκὲν ὑπολιπὸν σοὶ το Βαραθρον γινεταί. Ag. Pl. 431.

SYN. Ἐπίλοιπος, περιλοιπος, λοιπός.

Υπολιρῖος

Ἡρῶν δὴκαλις, ὃν ὑπολιρῖον

Ἐμφρον ἐν λιμναίς τρεφῶ. Ib. R. 235.

Υπολυῶ

Καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσέ μέρως, — Il. ζ. 27.

— Ο δ' ἐλυον ὑρ' ἴππες. Il. ψ. 513.

Ἀλλὰ σὺ τὴν γ' — ἐπέλυσαο δεισμών. Il. α. 401.

SYN. Ἐξυτολυῶ, ἀπολυῶ, λυῶ, ἐξατονέω, ἐκχαλυῶ, ἐξαιρῶ.

Υπομαζῖος

Μητρες, ἠδὲ τε τεκν' ὑπομαζία δακρυοεντα.

Sibyl. l. 2.

SYN. Ἐπιμαζῖος, ἐπιμασιδῖος, ὑπομασθιδῖος, ὑπομασθῖος, ὑπομασιός, ὑποτιθῖος, ἐπιτιθῖος, γαλακτιός.

Υπομακρός

Ἐπειτ' ἀνάθην ραβδὸν εὐθείς ὑπομακρον. Ag. Pa. 1242.

Υπομαζῶσα

— Νῦν δὲ λαβοῖσα τὴ τα θρονα ταυθ', ὑπομαζῶν τὰς τῆν φλιάς καθυπερτερον. — Theoc. 2, 59.

Υ Π

SYN. Μασσῶ, ὑποπασσῶ, ἐνάλειφῶ, ἀνασφῶ.

Υπομεδία, ὑπομεδίαω.

Υπομεδιάσῃ Κυπρίσ. Anac. 45. 14.

SYN. Διαμεδίαω, ἐπιμεδίαω, μεδίαω, γέλαω.

Υπομενῶ

Ἀργαῖοι δ' ὑπεμενῶν ἀολλέες, — Il. ε. 498.

— Ο δ' ἐκ ὑπεμενῶν ἐρώην, Il. ξ. 488.

SYN. Προσμενῶ, ἀναμενῶ, διαμενῶ, ὑφιστάμαι, λογιζομαι, ἀνατλήμι, ὑπολαμβάνω, ὑπερχομαι, προσδοκῶ καταλήπομαι.

Υπομνησκάω, ὑπομνησκαί

— Ὑπεμνησεν δὲ ἐ πατρός, Od. α. 321.

Εἶθ' ὑπομνησκάων τῶ τραυματός, — Theoc. 21. 50.

SYN. Ἀνάμνηστικῶ, νοθετεύω, παραγγελῶ.

Υπομνησομαί

Αὐτὲ τε ζῶντος ὑπεμνησάσθε γυναῖκα. Od. χ. 38.

Ε Χ Ρ. ὑποφθερετε, λελιθοτως ἐμνησενεσθῆς.

Υπομνημαί

Οὐκ ἐξ ἀπογραφεῖς, εὐδὲ δι' ὑπομνημάτων. Ath. 7.

Υπομνησις

Εἰς δακρυὰ πορθμευσ' ὑπομνησιν κακῶν. Eur. Or. 1037.

SYN. Ἀκαμνησις, νοθετήμα, ὑποθιμοσύνη.

Υπομνησομαί

Ταυροθρογοῖ δ' ὑπομνηκῶνται

Ποθεν ἐξ ἀφανῆς φοβεροὶ μιμοί. Aesc. Fr.

Υπομυῶ

ὑπὸ τῶ τοῦ ὑπεμνῆ εὐθεῶς ἐκβεβηκῶτα. Ath. 7.

Υπομυῶω

— Τῶ μοι προφραν ὑπομυῶσαν ἐσπεσθαί. — Orph. L.

Υπονοία

ὑπονοίαν ἡμῖν, οἷα πεσεται πολίς. Eur. Ph. 1150.

ὑπονοία δεινόν ἐσιν ἀνθρώποις κακόν. Sent.

Τὴν ὑπονοίαν πᾶσι μάστιγα λεγῶ θεραπεύειν. Εἰ γὰρ καὶ μὴ δρᾶς, ἀλλὰ δοκίς, ἀτυχῆς, Ep. 1. 3.

SYN. Ὑποληψίς, δακνησίς, υποτοπασιμῶς, υποψία, σημεῖον.

Υπονοῶ

— Ὑπονοεῖς θ' ἀ μὴ σε χεῖρ. Eur. I. A. 1132.

SYN. Ὑπονοίμαι, ὑπολαμβάνω, ὑποψιῶμαι, ὑποβλέπω, ὑπορασμαι, ὑποπίπτω, ὑποτοπαζῶ, ὑποτοπιῶ, σίχαζομαι, φρονεῶ.

Υπονοῦσα

— Ἀκρα δε χεῖρῶν δακτύλα πάνθ' ὑπεμνῆξεν. — Theoc. 19. 3.

SYN.

- SYN.** Υποπλησσω. καταπονέω.
Υποξύω
 Θίγας ὑποξυσά Λιβυρίδας—Dion. 385.
SYN. Υποξέω, υποξυρέω.
Υποπαρθένης.
 Τας ὑποπαρθένης αλμάδας—Ath. l. 4.
Υποπεινάω.
 Και παιδαριων ὑποπειναντων,
 Και γραϊδίων κολοσυρτον. Ag. Pl. 536.
Υποπερδομαι.
 Ο δε τυπόμενος ταῖσι πλαταιαῖς,
 ὑποπερδομένος, Ib R.
Υποπερκαζέω. Vid. Περκαζέω.
 —Ἐτέρα δ' ὑποπερκαζέσι. Od. η. 126.
Υποπιθικίζω.
 —Υπό τι μικρὴν ἐπιθικίσα. Ag. V. 1281.
SYN. Πιθικίζω, διαπιθικίζω, ὑποθωπιέω,
 ἀπαταῶ.
Υποπιμπρηνι.
 —Ἦν τις ἐμείνας
 ὑποπιμπρηνιν ἀνὴρ Ib. L. 348.
SYN. ὑποπρηνέω, ὑποκαίω, ὑπεκκαίω, ὑπο-
 φλεγνέω, ὑρκπῶ, ὑποσφυμάω.
Υποπιπῶ.
 —Υπέπινον ἐν Ἀσει. Ib. Av. 494.
 ὑποπιπόντες ἐν ὕμνοις. Anac. 57. 11.
SYN. Πίπω (μετρίως)—διαπίπω. μεθύσκο-
 μαι—ὑποποτιζέω.
Υποπιπῶ
 —Υποπεσῶν τοῦ δεσποτῆν
 Ἠκαλλῆ, ἐθώπευ, ἐκολακεύ, ἐξηπάτα, Ib Eq 47.
SYN. Καταπιπῶ, ὑποκυπῶ, ἀποτρύμαι.
Υποπιπῶ
 Ἰκάνου γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπιπῆν χρονον.
 Ib. Pl. 1094.
Υποπλακον.—Υποπλακίς.
 —Ὅς ἐνα' ἐν ὑποπλακῶ ὕληστῆ,
 Ἐθῆ ὑπερπλακῆ—Il. ζ. 396.
Υποπλατῶ
 Ὑπὸ τοῖς οὐξί κηρὸν ὑποπεπλασμένιος. Ag. V.
 108.
SYN. Αναπλασσω, ἐμπλατῶ, ἐνάλειφω.
Υποπολιος.
 Ο Ἐρως εἰσιδὼν με ὑποπολιον
 Γενεῖοι—Anac. 83.
Υποπομπή.
 Δέναις βασιλεὺς ὑποπομπαῖς. Aesc. Per. 58.
SYN. Πρὸς πομπή, διαταγμα.
Υποπορτίς.
 —Χαλεπὸ δ' ὑποπορτίς ἐριθός. Hef. ε. 601.
Υποπορφυρος.
 Ὑποπορφυροῖσι πεπλοῖς. Anac. 28. 30.

- Υποπλάμαι.**
 —Ὁ δ' ὑπέπλατο σημάτα πάντων. Od. ε. 192.
Υποπλέρος.
 —Τὰς ὑποπλέρες Βαλλόν πελειάς—Soph. Ph.
 291.
 —Ὅυχ' ὑποπλέροις φροντίσιν δαείς, Aesc. Ch.
 601.
SYN. Ταχυπλέρος, πῆρωτός, ταχύς, κερός.
Υποπλευῶ.
 Οἶα δὲ δῆρ' ὑλαῖος ὑποπλευσὶ κυναγῶς. Theoc.
 23. 10.
SYN. Ὑπονέω. ὑποκυπῶ. ἀμφισβητεῶ,
 ἀπορέω.
Υποπῆσσω.
 Ἐὸς δειῶν γὰρ κχ' ὑποπῆσσαν χολον. Aesc.
 Pr. 29.
SYN. Αναπῆσσω, καταπῆσσω, ορρωδέω,
 ὑποδεδῶ.
Υποπίης, Ὑποπίος.
 —Ἢ τι λεγέην πρὸς ἀνδρ' ὑποπίαν. Soph. Ph.
 137.
Υποπίος ἂν δὴ Τρωϊκῆς ἀλώσεως. Eur. Hec.
 1142.
SYN. Ὑποπίεομαι, ὑφορῶμαι, ὑποπίος,
 ταχυποπίος, ὑφορατικός, ὑποπίως ἐχών, ἐχ-
 θρῆς.
Υποπυθμην.
 —Δύω δ' ὑποπυθμηνες ἦσαν. Ath. l. 11.
Υποπυθμιδῖος.
 —Και σπονδῆν τήνδ' ὑποπυθμιδῖον. Ep. Suid.
Υπορβήριος.
 ὑπορβήριασι φωναῖς. Anac. 12. 9.
Υποροφος.
 Ἰδ' ἀρτεμαίαν ὡς ὑποροφον
 φέρω βράν—Eur. Or. 147.
 ΕΧΡ. Δελφῶν, ἦσυχον, ὑπὸ οροφῆ γινόμενῃ
Υπορραπῶ.
 Ὡς δὴ τί δρασαν τονδ' ὑπορραπῆς λογον; Ib.
 Alc. 547.
SYN. Ἐπιρραπῶ, κατῖσω.
Υπορρέω.
 Ὑπορρέοντος τῆ χρονα.—At. N. 1292.
SYN. Ὑποπιπῶ, εἰσρέω, ὑπολιθαινω, διο-
 λιθθαινω, ὑφιερα, ὑποκυπῶ, ὑπολειδομαι.
Υπορρηγνυμι, Ὑπορρηγνυμαι.
 —Ουρανὸθεν δ' ὑπερραγῆ ἀσπετος αἰθήρ. Il. ε.
 554.
SYN. Αναρρηγνυμαι—διαφανῆς γινομαι.
Υπορρηγνός.
 Οἶν—δῆλον, ὑπορρηγνόν Il. κ. 216.
SYN. Ὑπαρῶς, εἰς ὕψος.

- Υπορριπιζω
—Γυρόβρον γαρ
Πῦρ ὑπορριπιζει—Er. I 1.
- Υπορχομαι.
—Πρὸς δὲ καρδία φόδος (φοῖος, P)
· Ἄδειν ἐτιμασι, ἢ δ' ὑπορχῆσθαι κότερ. Aesc. Ch.
1025.
- Υπορω, ὑπορομαι.
—Τοῖον γὰρ ὑπάρει Μῦσα λιγνα. Od. ω. 62.
—Πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ἔφθην
Αἰγλης λαμπυσις, —Hom. XXXI. 4.
S Y N. Ἐπορω, ἀνορώ, ὄρω, παραινέω.
- Υποσαιω.
—Και τοῖον ὑποσαιῶν φατο μῦθον. Ar 3.973.
S Y N. Ὑποθαπέω, ὑπικαλλω.
- Υποσειω.
—Ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὑπεσέετο ὕλη. II ξ 285.
S Y N. Ὑποτινασσω, υποταρασσω, υποκλονέω,
διασταλέω.
- Υποσειομαι.
Τῶν δ' ὑποσειομένων καναχιζέ ποσ' ευρεῖα χθών.
Hel. α. 373.
S Y N. Ἐπορω, ἐπαίσω, ἐπιφερομαι.
- Υποσκαλιω.
Το πῦρ ὑποσκαλεει. At. A. 1013.
S Y N. Ανασκαλεω, ἀναφνω, ζωπυρω, ὑπορ-
ριπιζω.
- Υποσκαπῶ.
—Μακρὰ μοι
Δ' αὐτὸθεν ἄλλαθ' ὑποσκαπῶι τις. —Pind. N. 5.
S Y N. Ὑπορυσσω, σκαπῶ.
- Υποσκελιζω.
Πολὺς γὰρ εἰς ἐν μικρὸν ἀγῶν χυθεῖς
Ὑποσκελιζει εἰς α τις πεπυκώτας. Eub. ult.
S Y N. Σκελιζω, πτεριζω, ἀπαταω, χλευαζω
- Υποσμυχω.
—Κενεαὶ γὰρ ὑποσμυχόνται οὐκπαί. Ar. z. 446.
S Y N. Ὑποσμπρημι. —αμαυροῦ. θλιβω, κατὰ-
πονέω. —εἰ διερεθίζω.
- Υποσπανίζω.
Και θεσσαλῶν πολισμ' ὑπεσπανισμεις
Βορᾶς ἐδέξαντο. —Aesc. Per. 489.
S Y N. Σπανίζω, ἐνδεως ἐχω, ἐμι.
- Υποσπαω.
Ἐρισμα πατρας δυσυχῆς ὑποσπασας. Lyc. 282.
S Y N. Ὑφαιρω, ὑποσέλλω, ὕφελκω, ὑπέξαγω.
- Υποσπονδος.
Ἡ τις μ' ἐπίσσε δεῦρ' ὑποσπονδον μολεῖν. Eur.
Ph. 282.
S Y N. Ἐσπονδος, ὁμοσπονδος, ὁμωμοκῶς.
- Υποσατῶς.
—Ἀλλῶς ἐχ ὑποσατόν. Eur: Supp. 737.
S Y N. Ανασχετῶς.

- Υποσαχυομαι.
Ἀνδρὶ γ' υποσαχυφτο βοῶν γειρε εἰρυμεταπῶν.
Od. υ. 212.
S Y N. Ἐπαυξανομαι, επαυξομαι.
- Υποσεγος.
—Κιθῆν ἐσθ' ὑποσεγον. Soph. Ph. 34.
Βεβᾶσι δ' ἄρτι δωματαν ὑποσεγοι. Ib. El. 1402.
S Y N. Ὑποσεφος, ὑποσεφοσιος, ὑποσεφος, ὑπαυ-
λας, ὕφεσιος, ἐνδομυχῆς, κατασεγος. —συνοικος.
- Υποσελλω, Ὑποσελλομαι.
Οὐδὲ ποτε ξενίαν Οὔρος ἐμπνευσας ἔπεσει
λ' ἰσῖον ἀμφὶ τραπέζαν. Pind. Isth. 2.
S Y N. Συσέλλω, ὑποσπται, ὑποκρυπῶ, καθ-
υφιεμαι, ἀναδύω, ὑποκρινω, φευγω, δολιευομαι.
σοβρομαι.
- Υποσενω, Ὑποσεναζω, Ὑποσενοαχιζω.
—Ἐδοξα προσπολιαν τινός
Ὑποσενης ἐνδον αἰσθεσθαι. —Soph. El. 79.
Ὑποσεναζε Ταῦρος ὡς μυκωμένος. Ib. Aj. 322.
Γαῖα δ' ὑποσεναχιζε—II. 6. 781.
- Υποσορευνυμι, Ὑποσορεω, Ὑποσορηνυμι.
Ἡ μὲν δεμνὶ ἀνωγὴν ὑποσορεσθαι δμῶσιν. Od.
υ. 139.
Ὑποσορεσθαι νῦν πρῶτα τῆς οριγανῶ. Ar. Ecc.
1022.
—Ἴνα μὴ λεκτὴρ' ὑποσρωσω τινί. Eur. Hel. 59.
S Y N. Ὑποσορηνυω, ὑποσχω, ὑποβαλλω.
- Υποσρεφω, Ὑποσρεφομαι.
—Ο δ' ὑπεσρεφε μωνυχας ἰππυς. II. ε. 581.
Εἰ δὲ χ' ὑποσρεφωσι—II. μ. 71.
S Y N. Ανασρεφω, ἐπισρεφω, ἀποσρεφω. ὑπ-
ανασρεφω, ἀνερχομαι.
- Υποσροφῶ.
—Ἐκ δ' ὑποσροφῆς
Τελῶντες ἐκίον ἐσδομόν τ' ἠδὴ δρομον. Soph.
El. 727.
S Y N. Ανασροφῶ, ἐπισροφῶ, ὑποτροπῆ, φωνῆ,
ἀνακαμφσις, ἀναχωρησις, ὑποχωρησις. ἀνατομ-
πιμον.
- Υποσσυριζω. Vid. Ὑπηχεω.
—Αἰθρη δ' ἐλαφραῖς
Πτερυγων ριπαῖς ὑποσσυριζει. Aesc. Pr. 126.
- Υποσχεσιμ, Ὑποσχεσις.
—Ο δὲ μαρναθ' ὑποσχεσιμσι πῆθισας. II v. 369.
Οὐδέ τοι ἐκτελεστον ὑποσχεσιμ—II. 6. 286.
S Y N. Ἐπαγγελία, επαγγελμα, ὁμολογια,
εγῆσησις, συνταξίς.
—Και ἀψευδῆ νεύον ὑποσχεσιμ. Er.
- Υποτανω, Ὑποτανω.
—Ἐπὸ δ' ἔρματα μακρὰ ταυσοσαν. II α. 486.
—Μεγαλας οδύνας ὑποτανω. Soph. Aj. 262.
S Y N. Ἐκτενω, ὑποφαινω, ἐξαπλω, ὑποδακ-
τυω, κατασκεναζω, ὑποσχομαι, ὑποβαλλω.
Ὑποταρασσω.

- Υποταρασσω.
 Ηνίκα κλειών μ' ὑπεταρατῖεν επικημένους, Αρ.
 V. 1276.
 S Y N. ὑποθρατῖω, ὑποκινεῶ, αναταρασσω,
 συνταρατῖω, τυρβαζῶ
 Ὑποταρβέω. Vid. Ὑποδεδῶ
 Τες δ' ὑποταρβησαντες—II p. 533.
 Ὑποταρταρεῶς. Vid. Ὑποχθονίος.
 —Θεις δ' ὀνομινεν ἀπαιτας
 Τες ὑποταρταρεῶς, οἱ Τιτῆνες καλεῖονται. II ξ.
 279.
 Ὑποτασσω.
 Ημῖν τε κλητῆ ὑπεταξεν πάντα βροτείσιν.
 Sibyl. l. 1.
 S Y N. ὑπενερω, ὑπεμπλεκῶ, ὑποβαλλῶ.
 Ὑποτελλῶ.
 —Βρυχῆ δ' ὑπετελλετ' οδόντων. Αρ. 2. 83.
 Ὑποτεμνω, Ὑποτεμνομαι.
 Αντικεῖ δ' ἀν οδόντας, ὑπὸ γλῶσσαν ταμε
 χαλκός. II ε 74.
 Ὑποτεμῆμαι τας ὁδους σα. Αρ. Eq. 291.
 S Y N. Ἀποτεμνω, διατεμνω, ὑποκοπῖω, εκ-
 κοπῖω. ὑποπριω. Διαλαμβανῶ συλαω. παραι-
 ρεῖσθαι. ὑφαίρω—ὑποκρυπῖω παραλαμβανῶ—
 κρυπῖω.
 Ὑποτιθῆμι.
 —Ηδ' ὑποθεσθαι. II. λ. 787.
 Σοι δ', ὦ νεανισκῆ, κ κακῶς ὑποθισσομαι. Αρ.
 Av. 1362.
 S Y N. Ὑποτασσω, ὑποβαλλῶ ὑπάγω. συμ-
 βελινα. ὑποδεικνυμι. διδασκῶ. διαγινωσκῶ.
 προτιθῆμι. επικρινω. ενεχυραζῶ.
 Ὑποτιμωσσω, Ὑποτιμωσσομαι.
 —Ὑπετιμῆξαντο κελευθεῖς. Αρ. 3. 327.
 Ὑποτοπεῶ, Ὑποτοπέμαι. Vid. Ὑποτοσεῶ
 Μηδὲν κακὸν δρᾶν ὑποτοπιῖται.—Αρ. Th. 503.
 Ὑποτρεμῶ, Ὑποτρεω, Ὑποτρεω, Ὑποτρεμω, Ὑπο-
 τρεῖω
 —Ὑπὸ δ' ετρεμε γυῖα. II κ. 390.
 —Τρομεῖ δ' ὑπὸ φαιδιμα γυῖα. Ib. 95.
 —Τοῖον γαρ ὑποτρομεσιν ἀπαντες II. χ. 241.
 Αλλ' κπως ἐτι εἶχεν ὑποτρεσαι.—II. η. 217.
 —Αἱ δε τε πάσαι ὑπέτρεσαν. II. ο 636.
 Λεπῖδον ὑποτριζεσα.—Ερ. l. 1.
 S Y N. Ὑποδεδῶ, εντρομειω, ὑποχωρεω, εκ-
 φευγω, (ὑπο δειος.)
 Ὑποτριμμα.
 —Βλεπτον ὑποτριμμα. Αρ. Ecc. 291.
 E X P. Δριμύ, ναπυ, αγριον.
 Ὑποτρεχῶ, Ὑποτροχῶ.
 —Ὁ δ' ὑπεδραμε και λαβε γωνων. II. φ. 68.
 —Την δε θαλασσαν
 Νεσθεν ὑποτροχῆσιν—Μοsc. 8. 5.

- Κῆχ ὑποτρεχων σε, τῆτο θάπηθ λεγω. Ευρ.
 Or. 669.
 S Y N. Ὑφηνι, ὕρισθαι, ἐφισθαι, ὑπερχο-
 μαι, ὑπολαμβανῶ, ὑφερτω, ἀπαταῶ. κολα-
 κευῶ. σπευδῶ.
 Ὑποτρομος. Vid. Πλωταρχῆς.
 Ὑποτροπιῖν. Vid. Ὑποτροφή
 —Στοσευτος ὑποτροπιῖν πολεμοιο. Αρ. ι. 1052.
 Ὑποτροπος. Vid. Παλινοτροπος.
 Ου γὰρ τ' οἶδ' εἰ ἐτι σφιν ὑποτροπος ἰζῆμαι αἰ-
 τις. II. ζ. 367.
 Ὑποτραγω.
 —Πολλῆκι ληθεῖ
 Γοῖχον ὑποτρογων ἰσχυριος ποταμός Call. 19 i.
 S Y N. Ἀποτραγω, ὑποβρωσκῶ
 Ὑποτῆσθεω
 Ὑπὸ δε κηροπλασες οτλοβῆ δοναξ.—Aesc. Pt. 576.
 Ὑποτυπῶ.
 Πρώτος ἐμῶ ὑπο δεικῖ τυπεί.—II. σ. 92.
 S Y N. Τυπῖω, ὑποπλησσω, ὑποκοπῖω. απ-
 αρασσω.
 Ὑπελος.
 —Οιν ἀρα εἰς
 Καλλος κακῶν ὑπελον ἐξεβρεψατε; Soph. Oed.
 Tr. 1409
 S Y N. Ὑποπῖος, κρυπῖδος, δολιος, ολεθριος.
 Ὑπερανιος.
 —Μεγα κέν οἱ ὑπερανιον κλεος εἰη
 Παντας ἐπ' ἀνθρώπων.—II. κ. 212.
 E X P. Εως κρανῶ ἐξηννημένον.
 Ὑπεργεω. Vid. Ὑπηρετεω.
 Σον εργον, Ιοι, ταῖσδ' ὑπεργῆσαι χαριῶ; Aesc.
 Pt. 636.
 —Τό μοι εννεπε
 Τί σοι χρεων ὑπεργῆν. Soph. Ph. 144.
 Ὑπεργια. Vid. Ὑπηρεσια.
 —Τῆς ἐμῆς υπεργιας. Ib. Oed. C. 1478.
 Ὑπεργός, Ὑπεργός
 —Αργος τε θεῆς ὑπεργος Αθηνης. Αρ. ι. 226.
 —Βελησι θεῆς ὑπεργος Επειος. Gryph. 56.
 Ζῆλος τῶν αγαθῶν εσθλός, φανλων δ' ὑπεργος.
 Phocyl. 6c.
 S Y N. Βουθός, ὑποδμάς, ὑποδρισιθῆς—παρερ-
 γος.
 Ὑπορανω.
 —Και θρηῖνον ἐλῶν ὑπεφινε τραπεζῆ. Od p 409.
 S Y N. Ὑποφαινομαι, ὑποτεινω, ὑποδεικνυω,
 επαγγελομαι, ὑπολαμπῶ. φανερω.
 Ὑποφερω.—Ὑποφερομαι.
 Εἰ τῶν φανερός οἰχομενων εἰς αἶδαν
 Ελπίδ' ὑποιταις.—Soph. El. 837.
 S Y N. Φερω, ὑπομεινω, ὑποτεινω, προτεινω,
 ὑποβαλλῶ.—αφαρταζῶ, ὑπάγω, ὑπεξαγω—
 προσαναειδίζω.

Υ Π

προσενδιζω, προσφερω — καταγω.— υποβαλ-
λομαι, εκκρομαι, απορρινω
Υποφυγω. Vid. Υπικρινω.
Ουτ αρ' ο τον δυναται υποφωγει.— Π χ. 200.
Υποφωτης, Υποφωτηρ, Υποφωτης.
Μεσαν δ' υποφωται κεδοντι Πτολεμαϊων.
Theoc. 17. 115.
—Αμφι δε Σελλοι
Σοι γαια' υποφωται ανιπρωδες.— Π π 235.
—Μεσαι δ' υποφωτορες ειν αιοιδης. Ap. 1. 22.
—Διαβολιαν υποφατις. Pind. P. 2.
S Y N. Υπομαντις, προφωτης, ιερευσ, χρησμο-
λογος, υπωργος, διακονος, διακλωρ ερμηνευτης.
Πολλοι αριπρεπεις μυθων υποφωτορες εσθλων.
Min.
Υποφθανα, Υποφθνημ.
—Πριν γαρ Λυκοεργος υποφθας
Δηρι μεσον περονησεν.— Π. η 144.
S Y N. Φθανα, προφθανω, παραφθανα, προ-
λαμβανα.
Υποφλεγω
Τοι μαινολην ετοιμωσ
Υποφλεγοντες οινον. Naz. H. 2.
Υποφλοισκος.
—Εν βενθεσιν υποφλοισκειο θαλασσης. Ogrh. L
Υποφραζομαι.
Του δ' αρ' υποφρασθεις μεγαλη επι νεκσιν Ιδης.
Ap. 1. 4^τ 2
Υποφραδμουση.
Σης δ' υποφραδμουσησιν απο ζοκς ηιεροντος.
Hef. 5. 653.
Υποφρισσω.
Δαιμοσφοροι κελιοιται υποφρισσοντες ανακτας.
Ath. 1. 6.
Υποφωνω.
—Αι δ' υποφωνευ Ορνιθες.— Μοσε 3. 49.
S Y N. Επιφωνευσομαι, επαναφωσα, υποφωκηνω.
Υποφωζομαι.
—Υπο δε Τρωες κικαδοντο. Π. δ. 497.
S Y N. Αναφωζομαι, υποφωρω, υπηκω,
σπερπιζομαι, υπεφωγω.
Υποφωσκω. Ar. Pl. 314.
S Y N. Υποφωκινω, φαινω.
Υποφωκιοσ.
Οισω γαρ και χερσιν, οτις χ' υποφωκιοσ ελθη.
Od. 447.
E X P. Τη χηρι με υποφωσεω.
S Y N. Υποφωκας. μισθωτος αιχμαλωτος.—
υποφωκας. υπεφωκιοσ.
Υποφωκισμα.
—Αρεται δρωω μαλθακα ρανθησαν
Κωμων δ' υποφωκισμασιν.— Pind. P. 5.

Υ Π

S Y N. Υποφωκισμα, υποφωκιοσ, χυλδς, τδ υ-
γρον.
Υποφωκισμα, Υποφωκισμα
—Θεραπων δε Ιδων υπεφωκε βοκας. Π. λ. 842.
S Y N. Υποφωκισμα, υποφωκισμα, υποφωκισμα.
Υποφωκισμοσ.
Τοι μεν υποφωκισμοσ μακαρες θνητοι κελιονται.
Hef. 6. 140.
S Y N. Υποφωκισμα, καταφωκισμα, καταφωκισμοσ,
κατωδαϊοσ, υπηδαϊοσ, υποφωκισμοσ.—οσοι χθω-
νοσ εραχ' ενεφεν. Apollin.
Υποφωκισμοσ.
—Και υποφωκισμοσ εσχε παρεινη. Call. 4. 80.
S Y N. Υποφωκισμοσ.
Υποφωκισμοσ.
Βασιλης βασιλεωσ υποφωκισμοσ μεγαλη. Aesc. Per.
24.
E X P. Υποφωκισμοσ, υποφωκισμοσ.
Υποφωκισμοσ.
Χωρησαν δ' υπο τε προμαχοι.— Π. δ. 505.
—Ουδ' υπεφωκισμοσ Π. ν. 476.
S Y N. Αναφωκισμοσ, παραφωκισμοσ, αναφω, υπο-
φωκισμοσ, φωκισμοσ, υποφωκισμοσ, υπεφωκισμοσ, υπο-
φωκισμοσ, υπαλασσω.
Υποφωκισμοσ.
Απερ ιερον τοι μ' υποφωκισμοσ. Ar. L. 89.
S Y N. Υποφωκισμοσ, επιφωκισμοσ.
Υποφωκισμοσ.
Την των φθασαντων ασφαλως υποφωκισμοσ. Suid.
S Y N. Υποφωκισμοσ — το ερεσικιοσ.
Υποφωκισμοσ.
Ουδ' αλλοσ ανθρωπων υποφωκισμοσ σε παμιναιται.
Ar. A. 842.
E X P. Παραφωκισμοσ προφωκισμοσ τη οφωκισμοσ.
Υποφωκισμοσ.
—Καρα γαρ υπηφωκισμοσ τδ δε. Soph. Ph 843.
S Y N. Εξυφωκισμοσ, υπηφωκισμοσ, υποφωκισμοσ,
υποφωκισμοσ.
Υποφωκισμοσ.
Γυναικομιοσ υποφωκισμοσιν χερων. Aesc. Pr.
1004.
S Y N. Υποφωκισμοσ.
Υποφωκισμοσ.
—Ο δ' υποφωκισμοσ εμπεσε πετρη. Π. δ. 108.
Οσ πολυν υποφωκισμοσ υμνον εγυμνασε.— Ερ. Suid.
S Y N. Υποφωκισμοσ, ομαλοσ.—αφωκισμοσ, φωκισμοσ,
οκνηροσ, αμελις, ευφωκισμοσ —καταφωκισμοσ.
Υποφωκισμοσ.
—Ο δ' υποφωκισμοσ κηφωκισμοσ. Hom. M. 507.
Υποφωκισμοσ.
Και ταυτα δαιμονιοσ υποφωκισμοσ, Ar. Pa.
540.
S Y N.

Υ Ρ Υ Σ

Υ Σ

- SYN. Υποπλισσω, καθυβρίζω, λοιδορέω —
 ὑποτιρέω, ταπεινώ, μαρναίνω.
 Υποπτιον.
 Νυκτι΄ θοῆ' αταλαντος ὑπαπια. — Π. μ. 463.
 — Τηροῦ μη λαβης ὑπαπια. ΑΓ. V. 1377.
 EXP. Κατα την προσωπιν. — τὰ εἰς οφιν
 πληγματα — τυλοῖ; ἐν ταῖς χερσίν. — ογκωμα.
 κρέμα.
 Υπαρηα.
 Αλλ' εἴ' ὑπαρηας ὤκειον πολυπιδανυ Ἰδως. Π.
 υ. 218.
 Εἰθα δ' ὑπαρηαισιν ἐπὶ προβλήσει κυκλῶνται,
 Orph. 744.
 EXP. Τε πλευρὰ τῶ ορησ.
 Υπαροφος, Ὑπαροφος. Vid. Ὑποσεγος.
 — Ὑπαροφοι δὲ τοι εἰμέν. Π. ι. 636
 Τι μελλεις ὑπαροφα μελαδρα περιᾶν; Eur.
 Ph. 308.
 Υπαχρος. Υπαχρος οφισ. — Cyr. Th.

Υ Ρ

- ΥΡΑΞ. (μῦς, ὁ ἀρραξίος.)
 Παμπαθῆν ὕρακας λιχμηρεας πρημωσε. Nic.
 Υριμ.
 Οἱ δ' ὕριμν ἐνεμοντο — Π. 6. 496.
 Υριμν.
 Ὅσον ἐρ' ὕριμν, και Μυρσινος εσχατωσα.
 Ib 618.
 Υτρακιδης.
 Ἄστος Ὑτρακιδης, — Ib. 837.
 Υτρακος.
 — Και Ἀσιον Ὑτρακς ὕόν. Π. υ. 759.
 Υρτιος.
 — Ὑρτιὸν ἔτα
 Γυρτιαδην, Μυσων ηγητορα καρτεροθυμον. Π.
 ξ. 511.
 Υρχι. (κεραμιον ἀστυχόν)
 Τυτοιςι δὲ δωροδοκῶσιν
 Ὑρχας, οἶνον, — ΑΓ. V. 674.

Υ Σ

- ΥΣ. Πολλοὶ δ' ἀργυροδοίτες ὕες θαλιθοντες αλοιφή.
 Π. Ϛ. 32.
 SYN. Ὑς, χοῖρος, κάπρος, κάπριος.
 Οἱ δ' ὕν ἐσῆγον μαλα πιονα πένταετηρον Hom.

- Υσγίνος. (βαμματος ἑίδος.)
 Ἰὰκ κοκκιοβαφίντα, και ὕσγινιοι θειριρα.
 Ep. Suid.
 Υσδος.
 Ἀμφι δὲ ψυχρὸν κελადεῖ δὲ ὕσδων
 Μαλινων ὕσδωρ — (al. οσδων προ οζων.) Sapph. 53.
 Υσμινη. Vid. Μαχη.
 — Μεμασαν δὲ και ὡς ὕσμινι μαχεσθαι. Π. θ
 56.
 — Εὐὶ κρατερῆ ὕσμινη. Π. δ. 462.
 EPITH. Ἀργαλαα, ἀινῆ, ἀλεγεινῆ, ἀσιδη-
 ρος, ἀνομορος, ἀιδροφονος, δυσσηχίς, κρατερά,
 οκζυρά, ὠλομειν, ἰσάδια, ἐρισίβαρεια, ταλα-
 πεινθίς, ποντιος, πολυδακρυς, ταρβαλαα, φλο-
 γοσσοα.
 Υσπληγξ, Ὑσπληξ, Ὑσπλήϊτις.
 — Ἀγχι γὰρ ἠδῆ
 Ὑσπληγξι θνοφερῆ Κιλικων ἀποπαυεται αἰης,
 Dion. 121.
 Ορησιν δ' ὕσπλαγξ, — Theoc. 8. 58.
 — Κἀπὸ γῆς εσχαζοσαν Ὑσπλήγας — Lyc. 22.
 — Ἀπὸ μιάς ὕσπλατίδος — ΑΓ. L. 999.
 SYN. Δικτυον. — ὕριχίς, — ἀφεισις, ἀφειτυρία,
 βαλβίς, — ἀφεισις, ἀφειτηρία, — βυκεντρον. — πα-
 γίς — γραμμη, γνωμίη.
 Υσπορος.
 — Οἱ τ' ἔχον αὐτὸν
 Ὑσπορον αἰγλήντα διασιλθοντα ρεεθρω,
 Ηλεκτρς κομοῶντα βαθυπλευτοῖσι μεταλλοῖς.
 Nonn. l. 26.
 Υσπερον.
 — Η ὕπερον αὐτῖς ἰόντα. Π. α. 27.
 SYN. Ἐπειτα, μετεπειτα, ἐφεξίς.
 Υσπερος, Ὑσατος, Ὑσατιος.
 — Εἰ και γινει ὕπερος ἦεν. Π. γ. 215.
 — Τίνα δ' ὕσατον ἐξεναρξίξεν, Π. ε. 703.
 — Πρωτῆσι και ὕσατισι βουεσσιν, Π. ο. 634.
 S Y N. Ὑσεραῖος. — εσχατος, τελευταῖος.
 Υσερεω.
 Ην δ' ὕσερησις, οἰχομεσθα, καθθανῆ. Eur. Ph.
 993.
 SYN. Ὑσεριζω, ἀφυσεριζω, καθυσερεῶ, καθ-
 υσεριζω, βραδυνω, αναβαλλομαι. — ἀμαρτανω,
 αποτυρχανω. — ἐλαττομαι, ἐλλειπω.
 Υσεροποιος.
 — Ὑσεροποιον
 Πειμπει παραβᾶσιν Εριννύν. Aesc. Ag. 58.
 Υσεροπος.
 — Επει ἔνυ αἰεὶ Εριννύς
 Ὑσεροπος ἐπειται — Orph. 1162.
 Υσεροφθόρος.
 Ὑστων σε λαβητήρες ὕσεροφθοροι
 Λοχῶσιν Αἰδς και θεῶν Εριννύες. Soph. An. 1086.
 * 6 P Ὑσεροφθονος.

Υστεροφανός. Vid. Ηχά.

Υσριξ

—Και ὕσριχος εἶβα καλῆαι. Call 3. 96.

SYN. Ἑχίνος, χοιρογυρῶλος, ἀκανθοχοίρος.
Ἑσριξίς.

—Θυάς δ' ἐφριξεν ἐθιόρας.

Και τ' ὀπισθ' ἰωτοσίν' ἀκαχμένον ὠκύπετρησιν
Ἰθὺς ἀκοιτιζέει μαλερὸν βέλος.—Oep.

Υσρικίς. (το πληκτικὸν ὄργανον)

—Υσριχίδι μασίγων.—Ag. 632.

SYN. Ὑσπληγξ βικεντέρ.ν. μασίξ, (ἐξ ἰσίων
τριχῶν)

ΥΦΑΙΜΟΣ

Ἡς ἐτι κανθός ὑφαίμος ἐπασραπίει φονιον πῦρ.
Ep. 1 4.

SYN. Αἱματώδης.

Υφαίνω, Ὑφαώ

—Πρὸς ἀλλῆς ἰσθν ὑφαινοίς. II ζ=456.

Τῷ δ' ἀρ' ἀνέρχμενῳ πυλινὸν δολιὸν ἀλλῶν ὑφ
αίης Ib. 187.

Αἰ δ' ἰσὺς ὑφωσι, καὶ πλακατὰ σφραφῶσιν.
Od. η. 105.

SYN. Διυραίνω, ἐξυφαίνω, καθυφαίνω, παρ-
υραῶ, παρυφαίνω, ἰσφυραίνω, πλεκῶ, κατασκευ-
άζω

—Ἴσον ὑφαίνε μυχῶ δόμου ὑψηλοῖς,

Διπλακὰ μαρμαραίνῃ, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἐπασσε.
Hom.

—Κέντρον ἐχυσά φιληλακατοῖο μεριμνῆς,

Χερσίν ἀπεριτοσοῖ μετρίην ἰσθν Ἀθηνῆς,

Κερκίδα κρυφίεσσα, —

Και κίενι πελοσφοντι διαξυεσσα χιτῶνα,

Και λίθον ὀρχισήρα περικερμασασα μεσαυλῶ

Κερκίδι σπειλον ὑφαίνε.—Nonn.

Υφαίρω, Ὑφαίρωμαι.

—Τῷ ἐκ μιλῶν αἰρευμένοι.—II. π. 353.

—Τῷ δ' ἠρεον ἐρμαῖα νηῶν. II. ε. 154.

SYN. Ὑφαρπαζῶ, ὑφελκῶ, ἀφαιρέω, ὑπεξ-
αίρειομαι, ὑπεξάγω, ὑπεκκληπῶ—παρεκβαλλῶ.
μενῶ.

Υφαλος.

Φασί δὲ καὶ νηεσσιν αἰλί πλανεεσσι χερσῆς

Τὰς ὑφαλὺς πειτρας τῶν φανερῶν σπιλαδῶν. Ep.
1. 2.

SYN. Ὑφαλίος, ὑπόθαλάσσιος.—κρυφίος.

Ὑφαντοδινῆτος, Ὑφαντός.

Ὁς ὑφαντοδινῆτον εἶδος ἔσπεπαι. An. Av. 944.

—Ἐσθῆτά δ' ὕφαντήν. Od. ν. 136.

—Ὑφαντά τε ἱματὰ καλὰ 218.

SYN. Πλεκτός, εὐφής, ὑφραντός, εὐητριός.

Ὑφραπῶ Vid Ὑποπιμπρημί.

Ἄλλ' ἔ, ὕφραπτε δωματα.—Eur. Or. 1656.

Ὑφραπαζῶ

Ὡς ῥά δ' ὑπὸ σκυμῆς ελαφροῦλος ἀρπασῆ ἀνῆρ.
II. σ. 319

SYN. Ὑφαιρέω, ὑποκλεπῶ, ὑπέξερνω.

Ὑφρασμα

Πολλὰ δ' ἀγαλματ' ἀνῆφεν, ὕφρασματὰ τε,
Χρυσὸν τε Od. γ. 274.

SYN. Ἐξυφασμα, ἰσός, ὕφος, ἐσθημα, σαι-
κός, το σπαθιτόν.

Ὑφραιοί.

Ἡ κατ' οἴκῃς, ὡς ἐχίδν', ὑφραιοῖσι

Ἀνθροσάμ' ἐξεπνῆς.—Soph. An. 537.

EX P. Ἀλολυθεῖς, εὐθεῖς, ὑποχλωμένοι, ἐκ-
κλυμένοι.—ὑποχρηρῆς, καθημένοι, ταπεινός.

Ὑφελκῶ, Ὑζελκομαι

—Ὁ δ' ὕζελε ποδοσῖν. II. ξ. 477.

Και τὰς ἐκεῆνης Περσῆσας ἐφελκομαι. Ag. Ecc.
319.

SYN. Ὑφελκῶ, ὕφαιρέω, ὑποσέλλω, ὑπέξ-
αγῶ.—περιδέμενομαι, ὑποδεδεμαι, προτρεπῶ.

Ὑφερπῶ.

—Ὑφερπε γὰρ σέλι. Soph. Oed. T. 805.

SYN. Ὑφερπύζω, ὑπεσπέρχομαι, ὑπεσπύ-
μαι, ὑπαίσσω, παραγίνομαι, ἀνερπύζω.

Ὑφεσπερῆς.

Κερη τίς μ' ἐφιλησέν ὑφεσπερα.—Ep. 1. 7.

Ὑφρυχῶ.

Εἰ τοι νομιζέεις ἀνδρα συρξενῆ κακῶς

Δρῶν, ἐχ ὕφεξεν' τὴν δίκην, ἐκ εὐφρονῆς. Ib.
560.

—Ὑποσχῶν θηλέας ἵππους. II. ε. 269.

SYN. Ἐχῶ, ὑποφέρω, ὑποτιθῆμι, ὑποβαλλῶ,
ὑφασμαι

Ὑφῆ.

Πεπλῶν τε πρὸ ἀκαλυπτεν εὐπνητοῖς ὑφαῖς. Eur.
I T. 312.

Ταῦτ' ἐν ὕφηνασ' οἷσθ' ἐν εὐπνητοῖς ὑφαῖς. Ib. 314.

SYN. Ὑφάνσις, πλοκή, ἰσφυργία.

Ὑφηνεομαι

—Και ὕφαγεο τᾶδε. Theoc. 2. 101.

Πρωτῖσα μὲν νῦν τῷ δ' ὕφηνεομαι.—Eur. El.
664.

SYN. Προηγῆμαι, καθηγῆμαι, ἐξυφηνεομαι,
εἰσηγῆμαι, ἀσηγῆμαι, ἀναγῶ, ἀρχομαι, παρ-
ορμεῶ, παρακαλεῶ, διδάσκω, ὑποδενκνῆμι.

Ὑφηνῆτης.

—Ὡν ὕφηνῆτων, ἐγῶ

ἔτανεῦ' ἐμελλον πατέρα τὸν ἐμῖν.—Soph. Oed.

T. 985.

Υ Ψ

Υ Ψ

- SY N.** Ηγητής, ηγεμών, εισηγητής, καθηγητής, προηγητής, αυτοπάτωρ, χροαγωγός.
Υψηλός. Vid **Ηΐοςχος**.
 —Ὁς ἔα τῶν ἵππων
Ἔσκεν ὑψηλόςχος.—**Π ζ. 19.**
Υψησάν.
 —**Ἡ μὲν ὑψησάν Ἀτρώπος.**—**Ἠσ. α. 258.**
Υφίζω.
 —**Ἄλλ' υφίζαιον κυκλῆς.** Eur. Ph. 1408.
SY N. Καθυφίζω, υποκαθυφίζομαι, υφίζω, υποκαθυφίζομαι, υποκαθίζω, υφίζαμαι, υφεδρεύω, ελατίζομαι.
Υφίμι, Υφίμαι.
 —**Και ὑπ' ἐμβρυον ἦκεν ἑκάστη.** Od. i. 245.
 Ὑφῆς μαγὸν τοῖσδε, —**Soph. Oed. T. 395.**
 Ὑφῆσθαι μοι δοκεῖς. —**Ar. R.**
SY N. Καθίμι, ἐνίμι, ἀνίμι, ὑποπεμπώ, εἰσπεμπώ, ὑπενδίδωμι, υποχαλαῶ, ὑποβάλλω, ὑποτίθωμι.
Υφίσαιμι, Υφίσαιμι
Οὐδὲ τρι ἐκτελευσιν υποσχέσιν ἦν ὑπεσαν.
Π. ε. 286.
 —**Μη γνῆμας ὑψίστας σοφῆς.** Soph. Aj. 1110.
SY N ὑποτίθωμι, ὑποβάλλω, υποκαθίσμι, ἀντικαθίσμι, προβάλλω, ἐξαγω.—**ἀντεχω, ἀνθίσαιμι, ὑπερχομαι, ὑπομενω, εγχερίζομαι, καθίσαιμι, ἐνίσαιμι, ἐπιβάλλομαι ὑποσχεομαι, δεχομαι, ὑποδεχομαι ὑφίζω, ὑποφέρω, ἀνατίμι, ὑποχωρέω διαβεβαίνομαι, ἵπαγγελλομαι.**
Υφορμισήρ.
 —**Ἐνεργε δε λαῶν ἐδησαν Βριθὺν ὑφορμισήρα.**—**Opp.**
Υφορβός. Vid **Συβωτής**.
 —**Ἡγησάτο δ' ἴος ὑφορβός.** Od. ξ. 48.
 —**Και ἀνέρες ἦλθον ὑφορβοί.** Ib. 410.

Υ Ψ

- ΥΨΑΓΟΡΗΣ, Υψήγορος.**
 —**Ἡ μάλα δὴ σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ Ὑψάγορην τ' εἰεναί.**—**Od. α. 385.**
 Τοιαυτα μὲντοι τῆς ἀγαν ὑψήγορος
 Γλωττός, Πρωμηθεύ, τα πικρὰ γινεται. Aesc. Pt. 318.
SY N. Μεγαληγορος, μεγαλορημων, υψηλόλογος, υψηλόλογος, μεγαλαυχίς, σοβαρός, φλυαρός.
Υψαυχεω, Υψαυχείζω.
Υψαυχεῖ δ' ὁ πολὺς πλῆθος, και ἐς ὕβριν αἰετα.
Phocyl. 57.
- Δοίμυ κατ' βλέπειν Ὑψαυχείζε.**—**Er. I. 4.**
SY N. Μεγαλαυχεω, ἐξαυχεω, ὑπεραυχεω, Ὑψαυχεῖω, ὑπερηφανῶ, υψηλοφρονεω, μεγαλοφρονεω, καυχαομαι
 Ὑψηλ' ἐκομπέας, κατ' αἰρωιαν ἀδοιπορῶς,
 Οτ' ἐδὲν εἶν.—**Soph.**
Υψαυχην. Vid. **Ἀπολλων.**
Υψερέης, Ὑψερέης, Ὑψερέος.
 —**Και ὕψερέος μεγα δάμα.** **Π τ. 333.**
Οὐδ' ἔπιμεβεβῶς ὑψερέος θαλαμοιο. **Π. ι. 578.**
Ἡ δ' εἰς ὕψερον θαλαμον κτε.—**Π. γ. 423.**
SY N. Κατیرهφής, ὑψημελαβρός, ὑψηλός, αἰπός.
Υψηίς.
 —**Ἡχι λεοντα**
Υψηίς κατέπεργε, βοῶν σίνω Ευρυπυλοιο. Call. 2. 92.
Υψηλοκρημνος, Υψικρημνος.
 —**Τὸνδε πρὸς πετραις**
Υψηλοκρημνοῖς τὸν λεωργὸν οχμασαι. Aesc. Pt. 5.
Υψικρημνὸν δ' οἰ πολισμα
Καυκασι πελας γεμονται. Ib. 421.
SY N. Κρημνώδης, τραχύς.
Υψηλός.
 —**Ὅθι οἱ θαλαμος περικαλλέος αὐλῆς**
Υψηλός δειμητο, περισκεπῆ ἐνι χωρῶ. Od. α. 426.
SY N. Ὑψερέης, υψητός, ὑψηλαῖς, υψηφανής, ὑπερτελής, μεταφρός, βλαβρός, αἰπός, αἰπενός.—**ὑψιβατός—ὑψιπετής, ὑψιπυς—ευδαιμών.**
Υψηλοφρον.
Υψηλοφρων μοι θυμὸς αἰρεται προσω. Eur. I. A. 919.
SY N. Ὑψίφρων, υψηλοκαρδῖος, υψηλονοος, ὑπερθυμος, μεγαθυμος, μεγαληπτης, ὑπερηφανος, ὑπερφρων, ὑπερσητής, ὑψιβατός, ὑπερογκος, ὑψικομπῶς.
Υψηλωρ.
 —**Υψηλωρα δῖον.**
Ἰδὸν ὑπερθυμὸς Δολοπιονος.—**Π. ε. 76**
 —**Ἰπασιδὴν Ὑψηλωρα ποιμένα λαῶν.** **Π. ν. 411.**
Υψηλωρ, Υψηλωρῶν.
 —**Υψηλωρα τιμῆν.** Nonn
 —**Ἐξ ἐχθρῶν ὕψηλωρῶντων.** Call.
SY N. Εὐνηωρ, ὑπερηνωρ, ἀγνηωρ.
Υψηχίς.
Τοσσην ἐπιθρῶσκεις θεοὶ ὕψηχίεσ ἵπποι. **Π. ε. 772.**
SY N. Ὑψιβρεμετής.—**ὕψαυχην.**
Υψι, Ὑψῆ, Ὑψός.
Υψι τ' ἀπαθρῶσκων πετεται.—**Π. ν. 140.**

ΥΨ ἐπὶ ψαμαθοῖς.—Π. α. 486.
 —Υψοτε δ' αχνη Σκιδναται.—Π. λ. 307.
 S Y N. Υψύθι, ὑψοθεν, αρωθι, ὑψηλός, ἐν ὑψει, ἐφ' ὑψους, μετεωρον.
 Υψιβαθυσ.
 —Και ορεάς ὑψιβαθειας. Opp. I. 3.
 Υψιβατος. Υψιβατης.
 —Υψιβατον τριποδα.—Soph. Aj. 1421.
 Ο δ' ὑψιβαται δαματ' ἐν αἰθερ εχων. Dolsf.
 E X P. Υψηλὴν βασιν εχοντα
 S Y N. Υψιβαμων, ὑψιφοιτης, ὑψιφορος, ὑψιλοπαρος, ὑψιπολος, ὑψιφρων, ὑψιψές.
 Υψιβας.
 Πρωτος δ' Υψιβας Λαχνηορα ετασε δρυι. Hom. B. 202.
 Υψιβης.
 Υψιβοαν μετανοιας κηρυκα.—Cyr. Th.
 Υψιβρεμετης.
 Zeus ὑψιβρεμετης.—Π. α. 354.
 S Y N. Υψηλής.
 Υψιγενεθλος.
 —Θεὸν ὑψιγενεθλον. Nonn.
 Υψιγεννητος.
 Ελαιας δ' ὑψιγεννητον κλαδον. Aesc. Eum. 43.
 S Y N. Περιμηκης.
 Υψιγυος.
 —Υψιγυον αλσος. Pind. Ol.
 Υψιδομος.
 —Υψιδομων πολεων.—Cal.
 Υψιδρομος.
 Ζεῦ πάτερ, ὑψιδρομον περιουγία κοσμον ελαιων. Ogrh. II
 Υψιζυγος. Vid Υψιμεδων.
 —Κρονιδης, ὑψιζυγος, αιθέρηναιων. Π. δ. 166.
 Υψιθεμεθλος.
 —Δομον ὑψιθεμεθλον. Nonn.
 Υψιθρονος.
 —Υψιθρονων μιαν Νηρεϊδων. Pind. N. 4.
 Υψιθωκος, Υψιθωκος.
 —Υψιθωκων ὑπερ κρανα κερνηων. Syncl.
 Η θεὸν ὑψιθωκον.—Cyr. Th.
 Υψικαρμος.
 —Ηε δρυες ὑψικαρμοι. Hom. V. 265.
 S Y N. Υψιτενων, ὑψιαυχην, εριαυχην, ὑψιλοφος, ορθοκραιρος, ὑψιπετιλος, ὑψικομος.
 Υψικελευθος.
 Ψυχην ὑψικελευθον ελαφριζων ἀπὸ γαιας. Ep. I. 1.
 Υψικερας, Υψικερας. Vid. Κεραός.
 Υψικερατα πετραν. Ar. N. 597.
 —Υψικερων ελαφρον.—Od. κ. 158.

Υψικεραυνος.
 —Ο μεγας θεος ὑψικεραυνος. Sibyl.
 Υψικολωνος.
 Κιονα, —μεγαν, ορθον, ὑψικολωνον. Opp.
 Υψικομος, Υψιχαιτης.
 —Ποτὶ δρυσιν ὑψικομοσιν. Π. ζ. 358.
 —Δοιοὶ δ' ὑψιχαιται ἀνέρες.—Pind. P. 4.
 S Y N. Πολυκομος, ευκομος, χαιτηης ὑψιπετιλος.
 Υψικομπας.
 Ο δ' ὑψικομπας κάφρονως ημειψατο. Soph. Aj. 777.
 S Y N. Ὑπερηφανως, σεβαζός.
 Υψικουμβος.
 —Διά τευχος ὑψικουμβος. Cyr.
 Υψιλοφος. Vid. Υψικαρμος.
 Εσαι δ' ὑψιλοφων τε λογων Κορυθαιολα νεκη.—Ar. R. 834.
 Υψιμεδων.
 Αιδεσθε ξενοιο Διὸς σιβας ὑψιμεδοντος. Hom. 42. 3.
 S Y N. Υψιζυγος παμβασιλεύς, ὑψικρατης.
 Υψιμελαθρος. Vid. Υψιρεφής.
 Αδμήτης δ' ἴκανον ες αυλιον ὑψιμελαθρον. Hom. M. 103.
 Υψιμελας.
 Ος δ' ἀπὸ νηῶν ὑψιμελαιναων επιβάντες. Π. ο. 387.
 Υψιμεσος.
 Ηε μεν ὑψιμεσον τεμνη πολον.—Man. 3. 222.
 Υψιμεφής.
 Σατήρ ὑψιμεφές Ζεῦ. Pind. Ol. 5.
 Υψιμοος.
 —Υψιμοων—ηγητηρων. Apollin.
 Υψιπαγής, Vid. Σιπυλος.
 Υψιπεδος.
 Υψιπεδον Θεραπνας οικων εδος. Pind. Isth. 1.
 Υψιπετης, Υψιπετηνης.
 Αιετος ὑψιπετης.—Π. υ. 822.
 —Ως τ' αιετος ὑψιπετηνης. Π. χ. 308.
 Υψιπετές ες μελαθρον. Eur. Hec. 1108.
 Υψιπετηλος.
 —Ηε δρυδρον ὑψιπετηλον. Π. υ. 437.
 S Y N. Υψικομος, ὑψικαρμος, εννοσιφυλλος.—ὑψηλός, μακρός.
 Υψιπολις.
 Νομους παρείρων χθονός
 Υψιπολις. Soph. An. 376.
 E X P. Εν τῇ πολει ὑψηλός.
 Υψιπολος. Vid. Υψιβάτος.
 —Και ὑψιπολοις αγυλαισιν Οἰωνων.—Opp. I. 3.

Φ Α

- Υφιπορος.
 Αρματός υφιποροιο μεταρσιον ηνιοχῆα. Nonn.
 Υφιπες.
 Ἐργων τε παντων, ὧν νομοι προκεινται
 Υφιποδές γ' κρητιαν δι' αἰθέρα
 Τεχνωθέντες. Soph. Oed. T. 385.
 Υφιπυλεια, Υφιπυλη.
 Οἷον δ' εκ παστων γεραρῶ περιφεισάτο πατρός
 Υφιπεληα Θουαντος.—Ap. 1. 621.
 Τον ρ' ετεκ Υφιπυλη υπ' Ἰησони ποιμένι λαῶν.
 Π. η. 469.
 ΕΡΙΤΗ Λημνιας, Θουαντίας.
 Η κλυτή Υφιπυλεια, γυναικῶν ἕδος αριστη.
 Orph.
 Υφιπυλος.
 Θῆβιν υφιπυλον.—Π. ζ. 416.
 —Υφιπυλον Τροϊην.—Π. π. 698.
 Υφιπυργος.
 Την δ' υφιπυργον Οιχαλιαν.—Soph. Tr. 358.
 Υφιπενης.
 Υφιπενός δε λαθοντο πατρός πολυφργεις αυ-
 λης Procl.
 Υφιτερος, Υφισος.
 —Και δρυες υφιτεραι. Theoc. 8. 46.
 —Οιτις Ζηνός υφισον παγην. Soph. Tr. 1207.
 —Ζηνός υφισον σεβας. Ib. Ph. 1325.
 Υφιστοκος. Vid. Σαρα.
 Υφισαῖς, Υφισανῆς, Vid. Αιθήρ.
 Ἐδς δρομος υφισαῖς ἀμφιβεβηκεν ὄρεσ. Christod.
 Υφισορητος.
 —Προς υφισορητον αταρπον. Procl.

Υ Ω Φ Α

- Υφισραν. Vid. Υπερησανος.
 —Υφισραν τιν' εκαμφε βροτων. Pind. P. 2.
 Υψῶσι, Υψῶθεν. Vid. Υψι.
 Υψῶθ' ἔοντι Διί.—Π. κ. 16.
 —Κατά δ' υψοθεν ἦκεν ερσας. Π. λ. 53.
 Υψος, Υψωμα.
 Κλώνες ἀπθοριοι ταναῆς δρυός, ευσκιοι υψος.
 Ep. 1. 1.
 Ἐν ἰδίοις ὄρειοις υψωμασιν, ἠδ' ἐν οἰκοις.
 Man. 5. 33.
 S. Y. N. Υψηλοτης, επαρμα, μετεωρισμός.—
 ἐξοχή.
 Υψω.
 —Υψωσας ωχρῶν δεμας υδατι λευκῶ. Hom. B.
 80.
 S. Y. N. Αφυψω, υπερυψω, επαυρω, παυρω,
 μετεωριζω, επαυλαμβανα, αυω.

Υ Ω

- Υ Ω.
 —Υε δ' αρα Ζεὺς συννεχες.—Π. μ. 25.
 —Ουδ' ε γαρ ὁ Ζεὺς
 Ουθ' ἰων παντως ἀνδανει, εδ' ανεχων. Theog.
 26.
 S. Y. N. Υετιζω, καθω, εξομβρω, ανομβρω,
 υγρανω, βρεχω, επιβρεχω.

Φ Α

- Φ ΑΝΑΝΤΑΤΟΣ.
 Εὐτ' ασιρ υπερεσχε φαντατος, ὅσε μαλιστα
 Ερχεται αγγελλων φας ηῶς ηριγενειης. Od.
 η. 93.
 Φαγῶν.
 —Οὕτω τόνδε κυνες φαγον, εδ' οἰωνοί. Π. ω.
 411.
 S. Y. N. Εκφαγῆν, καταφαγῆν, διαφαγην,
 εδομα.
 Φαγρος, (ιχθύς.)
 —Διά σενδ
 Αυλῶνος οἰσει κῦμα γυμνιτήν φαγον, Lyc. 387.
 Φαιθσα.
 Νυμφαι εὔπλοκαμοι, Φαιθσα τε, Λαμπετιν τε,
 Ας τεκεν Ηελιω υπεριοι δ' α Νεαιρα. Od. μ.
 132.

Φ Α

- Οπλοτερη Φαιθσα θυγατρῶν Ηελιοιο. Ap. 4.
 971.
 Φαιθων. Vid. Φαινός.
 Ουτέ μιν ηελιοσ φαθων ακησιον εβαλλεν. Od.
 τ. 441.
 Φαιθων.
 Δυομενον τ' εσρωσα πυριγληνον Φαιθοντα. Man.
 3. 182.
 Φαιθων.
 Ενθα ποτ' αιθαλοεντι τυπές προς σῆνερα κεραιυῶ
 Ημιδαῆς Φαιθων πετεν ὄρματος Ηελιοιο
 Λιμνις ες προχοῆας πολυθευθίας ἠ δ' ετι νῦν περ
 Τρυματος αιθομνοιο βαρῶν ανεκηκειν ατμῶν.
 Ap. 4. 600.
 Ιθθινον Φαιθοντα, θεοῖς επισημελον ανδρες. Hes.
 * 6 Q. Και

Και φάεθον ετίθεινε διδύς δε οί ηία παλλέν
 Ηία μαρμαίροντα, και αιγλησσαν ιμασθλιν
 Ηελιος γενετηρ, τρομερη γ' ελελιζετο σιγη,
 Τία γινωσκων μινυωριον.—κ. λ. Nonn. I. 38.
 Εξοτε δαιμονιοιο παρος βεβολημενος ατμῷ
 Κυμβακος Ηελιοιο φεραυγός εκπεσε διφρος
 Ημιδαής φάεθων, ποταμῷ δ' εκρυπτετο Κελτῷ,
 Και δρασαν ηετηρα παρ οφρυσιν Ηριδανῷο
 Ηλιαδες κινυροισιν ετι σφεναχουσι φετηλοισ.— Ib.

φάεθων.
 Τῶν μεν τε προφεροσε βιβαί τε και σθενεί ῶ,
 Ηδ' ὑπεροπλη φάεθων μεγας ὄν ρα βοτήρες
 Αερε παντες εἰσκον, ὅθ' ἕνεκα πολλον εν αλλοῖς
 Βυστιν ἰδῷ λάμπεσκερ, αριζήλας δ' εστρεπτο.
 κ. λ. Theoc. 25. 141.

φάεθων.
 —Ουδ' εα ἰάπυς
 Ζευγυνοσθ' ωκυποδας ραος ανθρωποισι φεροντας
 Λαμπρον και φάεθον, οἷ τ' ηῶ πῶλοι αγυσι.
 Od. ↓ 245.

φαιενός, Φαιενός, Φαιός.
 —Φερε δε κρατήρα φαενόν II γ. 247.
 —Ερεμβος, Ω φαενόν ὡς εμοί. Soph. Aj 395.
 —Ω φαενῆς ἡμεράς τῶ νῦν σελας. Ib. 867.

Χλαιναν δ' εχων φανήν.—Ατ. Α. 845.
 S Y N. Λαμπρός, φάεθων, ευφειγής, παμφειγ-
 γής, φειγῶδης, πολυφειγής, φειγῶβόλος, δια-
 φανής, καταφανής, επιφανής, διαυγής, καταυ-
 γής, τιλαυγής, φεραυγής, φωτανός, αγλαός.
 φαιδρός, φαιός.—λεπίδος.

φαιωνῶ. Vid. Φαω.
 Αυτερ ὁ παρ λαμπήρισι φαιωνν αιθομενησιν
 Εισηκει ἐπὶ παντας ὄρωμενος.—Od. σ. 342.
 —Και εν κνευσοσι φαιωνῶ. Ib. μ. 383.

φαισιμβροτος.
 Αλλ' οτε δὴ δεκατη εφανι φαισιμβροτος ἡός'
 II. ω. 785.

φαισφορια. Call. 3. 11.
 φαισφορος.

Ουπι ανασσ', ευωπι, φαισφορε.—Ib. 204.
 S Y N. Φωσφόρος, φωτοφόρος, σελασφόρος, εωσ-
 φόρος, λαμπαδ' εχος.

φαιαξ.
 Σοφός γ' ὁ φαιαξ, δεξίος τ', εκ απεθανε.
 Συνερκτικός γάρ εσι, και φεραντικός,
 Και γνωμοτυπικός, και σαφής και κρυπτικός.
 Καταληπτικός τ' αρις τε θορυβητικός. Ατ. Εγ.
 1374.

φαιήκες.
 Φαιήκες μεν τήνδε πολιν και γαῖαν εχουσιν. Od.
 ζ. 195.

Αιματος κρανιοιο γενοσ Φαιήκες εωσι. Αρ. 4.
 992.

ΕΡΙΤΗ. Αγαυοί, αντιθεοι, αμυμονες, ναυ-
 σικλυτοι, μεγαθυμοι, φιλοστομοι, δολιχηρετοι.
 Τοσσην Φαιήκες περι παυτων ιδριες ανδρῶν
 Ηία δτην εν πουτω ελαυτεμεν, ὡς δε γυναικες
 Ισῶν τεχνῆσαι.—Hom.

Ιδριες ερεσῆσι και ἄλιπλαγῆλοιο πορεσι. Οgrh.
 Φαιδῖμος, Φαιδῖμοις.

—Και φαιδῖμος Εκτωρ. II. δ. 505.
 —Και φαιδῖμεντες Επειοι. II. ν. 636.

S Y N. Αγαυός, ισχυρός, περιελεπτός, κυ-
 δισος, επιφανής, επισημος, ευδοκιμος, λαμπρός,
 φαιδρός.

φαιδρη.
 Φαιδρην τε, Περικλην τε ιδον.—Od. λ. 320.
 Φαιδρός.

Γελωτῶ φαιδρῷ τὸ μὲν ὀφείτῃ κατα. Soph. El.
 1323.

Φαιδρός λαμπροντι μεταφω. Ατ. Εγ. 547.
 S Y N. Φαιδρωτός, χαροτός, ευπροσάπος,
 ἰλαρός, αγαυός, ευθυμος, λαμπρός, γεγηθός,
 δαφιλής, καθαρός, φαιδῖμος, φαιός.

φαιδρουνος.
 —Και κληνασα φαιδρουνος—Aesc. Ατ. 1238.

φαιδρυντρια.
 Ψευθεσια παιδός σπαργανων φαιδρυντρια.
 Ib. Ch. 757.

S Y N. Καθαρτρια, φοισητρια.
 φαιδρυνω, φαιδρυνομαι.

Ινα θεαί μορφαν φαιδρυναν. Eur. Hel. 683.
 Αυτοί τε ληροῖσιν φαιδρυνοντο λοστροῖς. Αρ.
 3. 300.

Μηδ' ε γυναικῶ λυτρῶ χροα φαιδρυνεσθαί
 Ανέρα.—Hes. ε. 750.

S Y N. Επιφαιδρυνω, εκφαιδρυνω, εκκαθαίρω,
 ευφραινω, φαιδρωω, απολαμπρυνω, σιλιβοποῖω.
 φαιδρωτός, Vid. φαιδρός.

—Το δ' οὐμ' αἶ
 φαιδρωτὸν ἐδιδε τοῖσιν Αιγισθε φιλοισι. Eur.
 Or. 892.

φαικός.
 Φαικά δ' αῦ ευταρσοισιν ἐπ' ασραγαλοισι γελῶ-
 σαν. Ερ. Suid.

S Y N. Ελαφός, ἰταμός, κῆφος, φαιδρός.
 φαιναρετη.
 Γαμέ δ' ε Κελεός φαιναρετην τηθην ἐμήν. Ατ. Α.
 49.

φαινολις.
 Εσπερε, παντα φερων, ὅσα φαινολις εσκεδασ'
 αῶς. θαρρh. 23.

S Y N. Λαμπρός, φωσφόρος.
 φαινω, φαινομαι.

Ασραπῶν ἐπιδεξι', εναισιμα σηματα φαινων.
 II. ε. 352.

—Εκείνη δὲ τε φαίνεται αὐγὴ. Ib 456.
Και σὲ γὰρ φανῶ πρὸς τοῖσδε—Ar. A. 914
—Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ Γαῖα μελαινα φανέσκει—Od.
λ. 586.

SYN. Εμφαίνω, επιφαίνω, εκφαίνω, ανα-
φαίνω, αποφαίνω, εξαποφαίνω, αποφαίνομαι,
υποφαίνω, προφερα, δεικνυμι, φανταζω, εκφα-
νίζω, εμφανίζω, φαν, αμαρυσσω, λαμπω—
φανεροποιῶ—κατηγορεῶ—αναφαίνομαι, εκφαι-
νομαι, εμφανίζομαι, καταφαίνομαι, προσφαίνο-
μαι, υποφαίνομαι, φανταζομαι.

Φαινῶπις. Vid. Ταξις.

Φαινῶφ.

Φαινοπι Ασιαδῶν ἐναλιγκιος, ὅς οἱ ἀπανταν
Ξενων φιλαττος εσκεν, Αβυδῶδι οικία ναιων. II.
ρ. 584.

Φαισός. (πολις Κρητης.)

Φαῖσόν τε Ρυτιόν τε, πολεῖς εὐ ναιετασας. II.
ς. 648.

Φαῖσος.

Ισομενῆς δ' ἀρα Φαῖσον ἐνηρατο Μαιονος ἕθν.
II. ε. 43.

Φαιρος.

Μαιρας ὅταν φαιρὸν ἀλλαγῆς δεμας. Lyc. 334.

SYN. Φαῖος, αἰθαφ. μελας.

Φαιωχίτων.

—Αἰδε Γοργωνῶν δίκην Φαιωχίτωνες, —Aesc.
Ch. 1049.

Φακῆ, Φακός,

Ἐπέτα πλυτῶν, εκ ἐθ' ἡδέται φακῆ. Ar. Pl.
1003.

Καλλιόν, ᾧ πριμελτὰ φιλαργυρε, τῶς φακός
ἐλεν. Theoc. 10. 54.

SYN. Φακίον.

—Φακην ἡδίστον οἶνον—Aith.

—Πνευματικὸς στομαχῆ. Diosc.

Φακίολιος.

Η δικραστον φακίολιον. Sarrh. 58.

SYN. Φακίολος, ἐπίδεδσμιον.

Φαλαγῆ. (ἀραχιον τί)

—Οξίς, η φαλαγῆ. Ar. V. 1500.

—Ἐλισσεται δακτυλοῖς, φαλαγῆς,
Ιστονα σπνισματα, —Ib. R. 1345.

Φαλαγῆ.

Νηῆς εκ κοτινοιο φαλαγῆ—Ar. 2. 845.

E X P. Το επιμηκῆς και στρογγύλον ξυλον.

Φαλαγῆιδόν.

Τῆ ρ οίγε προχοροτο φαλαγῆιδόν, —II. ο. 360.

Φαλαγῆομαχης. Vid. Ελεφας.

Φαλαγῆ.

—Ἰν Ἀθηναίων ἰσαντο φαλαγῆς. II. 6. 558.

Τρων ρῆξε φαλαγῆ—II. ζ. 6.

SYN. Ταξις, σίχτες.

ΕΡΙΤΗ Θαμνῆ, θυρία, θυρατεχι, δολιχῆ,
δοά, σίβαρά, σίγυρα, ενοπλος, πολυσπερῆς,
ευπαλαμος, αμφοισμος, φιλευιος, Βακχευ.

Φαλαίνα.

Εἰθ' ἢ μιὰρὰ φαλαῖν' ἐχουσα τρυτινην, Ar. V.
39.

Φαλαί τε, και δελοῖνες, —Lyc. 84.

E X P. Κητώδης ἰχθύς—η (ζεύφιον τι) φῶρα.
λαμπυρίς, πυγολαμπάς, πυραυσμορος.—σητο-
δοκίς.

Φαλακρα.

—Προς τι φαλακρα πελει: Ep. 1. 3.

SYN. Φαλακροτης, φαλακρομα, φαλακρωσις.
Φαλακρός.

—Γεροντά τε

Πληγαῖς προσωπον φαλακρὸν ἐξεδηκτο. Eur.
Cyc. 226.

SYN. Φαλανθος, αναφαλαντίας, αραιοθριξ,
λειποθριξ, αθριξ, μαδαρος, ψεδνός, λείος, λεο-
καρνος, ψιλός, ψιλοκορησις, ψιπός.

Φαλαρα, τὰ

Καπφαλαρ' ευποηητα—II. π. 106.

Μοναμπυκων τε φαλαρα κινῆσθαι στομα. Eur.
Supp. 586.

SYN. Φαλαρα τα.—ἦνια, προμετωπίς, ασπι-
δίσκος

ΕΡΙΤΗ. Νεοζυγῆ.

Φαλαρις.

Τον δε ταυρῶ χαλκῶ καυ-

τήρα, νηλέα ἰον, Εχθρα Φαλαριν

Κατεχει παντὰ φατις. Pind. P. 1:

Φαλαρις—Φαληρίς.

Ατλαγας, φιλαρίδας. Ar. A. 875.

—Πυρεσ ορνυθι Φαληρίδι θυεν. Ib. Av. 566.

Φαληριαῶ.

Κυματα, —κυρετά, φαληριωντα—II. γ. 799.

SYN. Λευκανίζω. λευκανομαι (υπὸ ἀφρῶ)
αφρίζω.

Φαληρικός.

Αφρας—Φαληρικός. Ar. A. 901.

—Το φαληρικὸν σιδας. Ep. 1. 3.

Φαληρος, Φαλιος.

Ω ποτι ταῖς εριφοῖς ὁ κυων ὁ φαλαρος ἔλακτῆ.
Theoc. 8. 27.

Εἰδυῖαν φαλιον ταυρον ἠλεμισαι. Call. Fr.

SYN. Φαλός, φαληρικός, φαληριος, φαληριος,
λευκός, λαμπρός, αφριος, λευκομισταπος.

Φαλίς, Φαλλος

Φαλλης, ἔταιρε Βακχευ.

Ξυγκωμε, νυκτοπεριπλανητε μοιχῆ, Ar. A.
262.

Φαλλης.

Φαλλην, Ορθαῖον τε—II. γ. 791.

Φαλλικός,

Φ Α

Φαλλικός, Ιθαφαλλικός.
 — φασμαί το φαλλικόν. Ag. A 260.
 Φάλλος.
 Πλήξεν ἀνάσχομενος κρυβὸς φάλλον—Il. γ. 362.
 S Y N. Λοφος.—της περικεφαλαίας ἀνάσμημα, ἀριστομημα.
 Φαναίαι
 —Εἰς οἰκίαν γε Βακχίῃ. Eur. I. 549.
 Μυστηρίων τε τῶν ἀπορητῶν φανός
 Ἐδεδίξεν Οἰφίου. —Ib Rh. 913.
 S Y N. Ἐλλαμψίης. οργίχ.
 Φαναῖος
 Σὺ μοι Ζεὺς ο Φαναῖος Ἡκίης. —Eur. Rh. 355.
 Φαιερὸς, Φαιερά, Φαιεραῖος
 Ἐργῶν παρῆσαι φανερὸν—Soph. Ph. 1327.
 Κυπρίης ἀναυδὸς φανερά
 Τῶν δ' ἐρηιη φανερῶν. Ib Tr. 874.
 —Τῶν φανερῶν οἰχομένων εἰς αἶθαν, Ib. El. 835.
 S Y N. Ἐμφατῆς, περιφατῆς, ἀμφατῆς, δῆ-
 λος, ἀριδῆλος, ἀκαλυπτός, τρανὸς, ἀριδῆκετος, φαιδῆμος—ἀναφανδόν, ἐναργῶς, ἔτοιμος, τρα-
 γιάς, λαμπρῶς: ἐκ τῶ φαίερα. κατὰ τὸ φαίερον.
 Φαιης. Vid. Πρωτογένους.
 Λαμπρὸν ἀγαν φαὸς ἀγνόν, ἀφ' ἧ σε φανητὰ κί-
 κλησκα.
 Ἐξαιερνῆς θεοῖς ὄραν, καλλίσον ἰδεσθαι,
 Οὐδ' ἰνὺν καλεῖσι φαητὰ τε καὶ Διονύσου. Orph.
 Φαιοπέυς.
 Ἀρπακῶ φαιοπίῃ.—Theoc. 24: 114.
 Φανός. Vid. Φαινός.
 Φανός.
 Οπας εσμαι σοι φανός ὑπογραφεύς δικάων. Ag.
 Eq. 1253.
 Φαῖνόν.
 —Ὁ δὲ βραῖον ἀναλῆς
 Φαῖνόν, ἐκ τεφρῆς εὐρέ με κρύπτομενον. Ep. I. 7.
 Φαῖος.
 Μεγα βροτείσι φανός, Ἀγικλητίων. Ag. Pl. 640.
 Τῆς ἀμπελῆς δ' ἐς τὴν χυτράν του φανόν ἐγκάλα-
 θέιτες. Ib L. 308.
 S Y N. Φεγίης, περσός, δῆς, λαμπράς.—φανα-
 ριον.
 Φανταζῶ, Φανταζομαι.
 Μὴ τις πολιτῶν ἐν τριβῶ φανταζεται. Eur. Ph.
 93.
 —Δικαιοπολι, φανταζομαι. Ag. A. 823.
 S Y N. Ἀναφανταζῶ, καταφανταζῶ, φανῶ.
 —φανομαι συκορᾶντομαι.
 Φαντασμα, Φαντασια.
 Φαντασμ' Ἀχιλλεως. Eur. Hec. 92.
 Οὐ σε θελῶ τῶμφ' φαντασματος ἡμῶ ἀμοιρον.
 Theoc. 21. 30.
 Ἢ θηπῆς μανίη φαντασμασιν περιοισιν. Orph. H.

Φ Α

Φαντασιῶν ἐπαρωγέ, σοβῶν ἐπαρωγέ βροτειων.
 Ib.
 S Y N. Φασμα, ἐδῶλον, ἰνδῶλον, τερας, δι-
 ασημεία, ὄραμα, ἐκονισμὸς, ὑποληψίς, ὑποτυ-
 πώσις, αἰθισίς.
 Τῆς σῆς κλεμματικῆς παιγνία φαντασιος. Ep.
 Φος.
 Καὶ νύ κ' ὀδυραμένοισιν ἐδῶ φῶς πελλιοιο. Il. φ.
 154.
 Τρωσὶν μὲν ῥ' ἀεκυσιν ἐδῶ φῶς.—Il. δ. 487.
 —Οὐκ ἀν' ἡμῶν ἐν φαειῶν. Eur. Supp. 200.
 —Ἐτάτο φαος ἐν Οἰδίπῳ δόμοις. Soph. An.
 608.
 S Y N. Φῶς, φῶος, φέγος, αὐγὴ, σελᾶς.—
 ἡμερα—νός.—βίος—νικη—σάπηρια
 E P I T H. Ἀσπασόν, ἀσέσον, ἀναρχόν, ἀει-
 ζῶον, ἀγνόν, ἀμειραῖος, γλυκερόν, γλυκερῆκες,
 ἐλευθερίον, ἐρατόν, ἠλιακόν, θῆον, λιποσκίον,
 καλόν, ἡδύ, ἰδόν, ἰερὸν, λαμπρὸν, καθαρὸν, νοσ-
 ρόν, φανίον, οἶδ', περιμαλλῆς, πολυολβόν, ολ-
 βιον, σκοτίον, πῶον, λευκόν, εὐμερον, ζεφύριον.
 ἀρογονον, ἀπηγαίον, σελιναῖον.
 Φαος, Φαεα, τα
 Ἡδισόν φαος ἡμερας.—Ag. Eq. 969.
 Ἥλθες τίλεμαχες, γλυκερόν φαος. Od. p. 42.
 —Κεραλίη καὶ ἀμφοφαια καλά. Od. p. 39.
 S Y N. Φῶς, οφθαλμός.
 E P I T H. Ἀκοιμητόν, μαρμαῖρον, μιντογλι-
 νον, γλυκερῆκες, πολυδερῆες.
 Φαράγγις.
 —Πολυκλυσος τε φαράγγας. Ap. i. 597.
 —Φαράγγι πρὸς δυσχεμερῶν. Aesc. Pr. 15.
 S Y N. Κρημνός, ἀγκος, χάσμα.—κοιλιάς
 ορενή, κοιλίη, ταφρος.
 E P I T H. Δευδερφόρος, περία, κοιλίη.
 Φαραῶ.
 Τίς Φαραῶ ἀκοιμητιν, Ἀχάβ θρασος.—Naz.
 Σκληροτραχηλε γῆς ἀναξ Αἰγυπτίων.
 —Βρεωλεθροισι ἀναχίος. Cyr. Theod.
 Φαρετρα, Φαρετριν.
 Μήριον δ' Ὀδυσσῆ διδῶ βίδν, ἠδὲ φαρετριν. Il.
 κ. 260.
 Καὶ χυτράν περὶ νῶτα φαρετριν.—Mois. i. 20.
 S Y N. Βελθηκη, γρωτός, φαρετρεῶν.
 E P I T H. Ἀμοιρεφός, ἀμειρεφός, ἀμικτος,
 δαυή, εὐπτερος, εὐτόχος, ἰοχειρα, ἰοδόκος, οἶσο-
 δόκος, κοιλίη, πολυραπτός, παρραυχενα, ὑπα-
 λενιος, φλογερά—ἀκοιμητος, ἐμπυρος, ἐρωτοτό-
 κος, ποθελητος, παρραματερα, ριγεδανῆς
 οἶσοκόμος, δαφρινεσσα, φονη. Nonn.
 Φαρετροφορος.
 —Νῶτα φαρετροφόρος. Ep. I. 7.

Φαριζαῖον.
 Φαριζαῖος ἢ γυναιβοῖσιν ἐπὶ βαρὺν ὠπασε μεχθῶν.
 Nic.
 Φαρισαῖοι.
 Καὶ ἄλλος ἄπιτος ἀμαρτιῶν Φαρισαίων.
 Nonn
 ΕΡΙΓΗ. Ἀχιλῆοι, ἀγχιτοῖ, ἀπισοτατοί,
 ἀσιγῆτοι, ἀρχεκαχοί, βαρυζήλοι, γοῦπλαῖες,
 δεμισοτῆλοι, πολυρραφεῖς, υπερβιαλοὶ, μεγα-
 πνημοντες.
 Φαρμακεύς. Vid. Φαρμακός.
 Καὶ τις τοσούτος φαρμακεὺς Τραχυῖων; Soph.
 Tr. 1156.
 Φαρμακευοῖς.
 —Εἰ σὴν παῖδα φαρμακευομένον, Eur. Andr. 355.
 S Y N. Καταφαρμακευοῦ, διαφαρμακευοῦ, γυ-
 τευοῦ, μαγναιευοῦ, σκεναζῶ, ἀρτυοῦ, φαρμασσῶ.
 Φαρμακίη.
 —Ὅτι φαρμακίη ἐποθισίας. Sibyl 1. 5.
 S Y N. Φαρμακία, φαρμακευσις, γοῦπεια.
 μοιχία.
 Φαρμακίς.
 —Ἀλωμένη ἀμφὶ τε νεκρῶς
 Ἀμφὶ τε δυσπαλεῶς ρίζας χθονός, οἷα γυναῖκες
 φαρμακίδες.—Ar. 4. 53.
 S Y N. Φαρμακευτρία, παμφαρμακός, φαρ-
 μακίτρια, βαμβακευτρία.
 Ἡ τόσα φαρμακὰ ἦδη ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
 Hom.
 Τὴν ἑκατὶ περιελάλα θεὰ δασε τεχνησασθαι
 φαρμαχί, ὅς' ἠπερὸς τε φωνὴ καὶ ἠχῆυτον ὑδάρ.
 Ar.
 Φαρμακόν.
 Ἀντίκ' ἀρ' ἤεις οἶνον βλαβε φαρμακόν.—Od. δ. 220.
 Φαρμακὰ μὴ τευχεῦ, μαγικὰν βέβλαν ἀτεχεῖσθαι.
 Phocyl 139.
 Σὺν τοῖσιν ἐράσσι το φαρμακόν.—Theoc. 23, 24.
 S Y N. Ἰός.—ἀκος, ἀκίσμα, παρὰ μύθια —
 ἐντριμμα.
 ΕΡΙΓΗ. Ἀιδροσίον, ἀνὸν, ἀκρηατόν, ἀπερ-
 τισπῆν, ἀγρίον, ἀυσηρόν, βροσσίον, δένδρον, δη-
 λιτήριον, ἐσθλόν, ἐχέτρον, γλυκὺ, δελκίτησιον,
 ἠπτιον, δισσές, λιγρόν, λαιγίον, λευγαλέον, κα-
 κόν, θυροδύρον, μπιτίον, μπιτικίς, νηπεινές,
 θανάσιμον, ἐλομενον, ὀδυνηφατόν, πικρόν, πο-
 λυτρασόν, ραιτήριον, σαυτήριον, φερεσθίον, ποτόν,
 πιδόν, ἐπιπασόν, χροσόν, ἐχέριον, κλάπασίν.
 Φαρμακός, Φαρμακοπάλης, Φαρμακοργός.
 —Ἰν' ἐκένος ἦν ὁ φαρμακός.—Ar. Eq. 1402.
 Παρὰ τοῖσι φαρμακοπαλῆσι.—Ib. N. 764.
 Αὐτὴ δὲ φαρμακοργός ἐκ ἰασίμον.
 Ἔλκος φρακῶσα.—Luc 61.
 S Y N. Φαρμακεὺς, φαρμακευτὴς, φαρμακο-
 ποῖς, φαρμακοτριψ, φαρμακοτριβίης, φαρμακ-

τῆς, μυρεφός, γοῖς κακοτεχνίος.
 —Φαρμακίης ολοῖς ἐπίστροφας ἐρθεῖ. Man.
 φαρμακός, φαρμακότης, φαρμακίς.
 —Ποῖες—φαρμακοῦσαι. Nic.
 —Φαρμακοῦσα δολον. Er.
 —Καὶ εἴθες βαφάς.
 Πεπαρμέναι θρόνοισι φαρμακίησι. Luc. 1138.
 Ἡ διὰ φαρμακτοῖο δολα νοσερῶς τίλος ἔξεν.
 Man. 4. 52.
 S Y N. Φαρμακώδης, φαρμακικός, πολυφάρ-
 μικός, ἀκισίμος, ἰατήριος, ἰοβόλος.
 Φαρμασσῶ, Φαρμασσοῖμαι.
 —Πελεκυν μεγαλ. πὲ σκεπαρῶν
 Εἰν ὑδάτι ψυχρῷ βαπτῆμεγαλα ἰαχόντα
 φαρμασσῶν.—Od. i. 393.
 φαρμασσομένη χρισματος ἀγνῆ
 Μαλακαῖς ἀδολοῖσι παρηγορίαις, Aesc. Ag 94.
 S Y N. Καταφαρμασσῶ, ἰατρευῶ, φαρμακευῶ,
 κολακευῶ, γοῦπτευῶ, ἀπαταῶ, παραποῖως, φε-
 ρακίζῶ, ποτιζῶ, παρὰ μύθια, διαχρωῖνω, μο-
 λυνῶ, βαπτῶ—σῆμοσ. ἔξενω.
 Φάρος.
 Νῆσος ἐπειτὰ τις ἐστὶ πολυκλυσῶ ἐνὶ πόντῳ
 Αἰγυπτίῳ προπαροῖθε, Φαρον δ' ἐ ἐκκλησηκασί,
 Od. δ. 355.
 Φάρος.
 Πυργός ἐστὶ ναυτήσιν ἀλωμενοῖσιν ἀρηγῶν
 Εἰμί, Ποσειδάωνος ἀπερθία πυρσὸν ἀναπῆαν. Er.
 Φάρος.
 Τόσσα δὲ φάρια καλὰ, τόσες δ' ἐπὶ τοῖσι χι-
 τῶνας. Il. ω. 231.
 Πῶς ἀν, τότ' ἂν παῖς νῦν ἐχῆ ταῦτ' ἀν φάρη.
 Eur. El. 543.
 S Y N. Ἐσθῆς, ἐσθος, ἱματίον, δοιματίον,
 περ. βολαῖον, χιτῶν, πεπλον.
 ΕΡΙΓΗ. Ἀλιχλαῖον, εὐπλιές, εὐποιπτον,
 εὐνητον, εὐσιπῶν, νεοπλυτον, λε. γαλέν, λεπτο-
 μίτον, λευκόν, κύνεσεν, μαλθακόν, ὀρναῖόν,
 παταλουργές, πολυτεικίλον, πορφυρεόν, πορφυ-
 ρινωτόν, χρυσεσολόν, πολυπῆνον.
 Φαρὲ ὑφαινεσιν ἀλιπερφερα. θαῖμα ἰδεσθαι.
 Αὐτὴ δ' ἀργυροῖον φάρος μεγὰ ἐνυτο νυμφῶ
 Λεπτόν καὶ χαρῖον.—μαλακόν δ' ἐνδυνε χιτῶνα.
 Καλόν, ἠγατέον, περὶ δ' αὐ μεγὰ βελλετο
 σῆρος. Hom.
 —Στολμὸς χρωτός. Eur.
 Ψυχρῶν ἐνδύαν φαρμακόν αὐρῶν Pind.
 Φάρω.
 Ἡ ἀφαιρεν φαρῶσι.—Call. Fr.
 S Y N. Ἀρω, ἀροτρία, νεῶ, λαμπουνομαί.
 Φαρσαλός, Φαρσαλίς.
 Γῆν γὰρ λιπῶν Φαρσαλόν, ἠδὲ Πηλεα, Eur. I. A.
 812.

Και τον Αχιλλεὺς Φαρσαλίην Εκτορα πωλοῖς
Ὅσα Δαρδανικῶ δρυπύροισιν πεδία. Ερ 1.3.
Φαρσος.

—Και φιλοδευτὸν Φαρσός—Ερ Suid.

S Y N. Ρακος, κλασμα, τρυφος, πτερυγιον.
ακρωτηριον

Φαρυγέ, Φαρυξ.

—Ὡ μιὰρά φαρυγξ Αρ. R. 579

—Φαρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος. Οδ. ι 373.

S Y N. Λαρυγέ, ασφαράγος.

Ε Ρ Ι Τ Η. Παναλές

Φασγανον, Φασγανίς.

Φασγανον οἶον εχων.—Π. φ 19.

Και λιποκοπίες Φασγανίδας—Ερ, Suid.

S Y N. Ἄορ, ξίφος, μαχαίρα χαλκος.

Ε Ρ Ι Τ Η. Αμφικες, αμφιτιμον, θικτὸν, κελαινον, εχθρὸν, ἐχθρῆκτον, εινικες, πλατύ, τριπατρων, ταυροχόουον, σ. ούβου

Πολλὰ δε φασγανα κελὰ. μελανέτα, κῶπη εντα,

—Δῶσω τοδε φασγανον, αργυροπλεον,

Καλὸν, Θρηϊκιον,—

—Εἰρυστατο φασγανον οἶον.

Χαλκικον, αικεστραθεν αναχμῆνον.—Hom.

—Αρῆς ἀλεξίπυρα σιδηρον. Ηεφ.

—Ασσυριο παρηρον εκ τελαμῶνος. Απολ.

Φασγανεργός.

Προσχάλκειει δ' Αἴσα φασγανεργός. Αεφ. Ch. 645.

Φασηλις.

—Και ηνεμοσσσα Φασηλις. Dion. 855.

Φασηλος.

Ἄλλ' ἀραυε τῶν φασηλῶν—τρῆς χονικας. Αρ. Pa. 1144.

S Y N. Φασηολος, φασηλος, φασηολος.

Φασιανικός.

Επικεχοδῶς εγωγε φασιανικός. Ib. Av. 68.

Φασιανός.

—Εἰ δοῖς γέ μοι

Τρες Φασιανές, ἕς τρεφει Λιωγορας. Ib. N. 109.

Ε Χ Ρ. Αλεκτρυον (ορνέου) α. ἵππος (χαραγμα εχων αλεκτρυονος.)

Φασιανος.

Ενταῦθα μήτε συκοφαντις ησιτω,

Μήτ' ἄλλος ὅστις Φασιανός εσ' ανηρ. Ib. A. 726.

Φασις.

Πληϊάδων φασίας δεδοικημενος.—Nic.

S Y N. Επιφασις, επιφασια.—εγκλημα, συκοφαντια.—λογος.

Φάσις, Nom. Fl.

Τηλόθεν εξ ορειων πεδιοῖό τε Κιρκαιοιο

Φάσις δυνπεις ευρύν ρου εν εις ἄλα βαλλει. Αρ. 2.

403.

Ε Ρ Ι Τ Η. Αξενος, αμαραντιος, βαθός, δεινεις, ερμκνος, ευρμμενη, ευρρετις, ευρυρεαν, κλλιζεφρος, κλλιζεφρος.

—Ενθα τε Φάσις,

Κιρκαικ κατά νῆτον ἐλισσομενος πεδίο.ο.

Ευξηνι ποτι χεῦμα θοῖν επερευγεται αχηνη.

Αρξαιμενος τοπρωτον απ κρεος Αρμειοιο. Dion.

Φασκω. Vid. Φημι.

Φασμα. Vid. Φαντασμα.

Εἰ μὴ τὸδε φασμα νυκτὸς εὔ κατασχῆσαι.
Soph. El. 504.

Δεινοτατω ὕδρας—φασματι. Ib. Tr. 850.

Ε Ρ Ι Τ Η. Αντιτυπον, απατηλιον, ετεροτροπον, ετεροχρουν, ποικιλομορφον, πολυδαίδαλον, σκιασδές, μελανοπτερον, νυκτερινον, δαιμονιον.

Φασσα.

Κηγῶ μεν δῶσω τᾶ παρθενω αυτίκα φασσαν,

Εκ τας αρκειυθω καθελων τηνη γαρ εφισδει.

Theos. 5. 96.

Φασσοφίνος.

—Ιερικι εοικός,

Ὡκει, φασσοφον,—Π. ο. 238.

Φατινός, Φατός.

Εν μεσση δε δρακοντος ενυ φοβος, ενι φατεις,
Hef. α 144.

Γεργόνες απληντίο τε και κ φαταί.—Ib. 230.

S Y N. Εξηνγητεος, ρητός, ονομασός

Φατιζω. Vid. Φημι

Καυκωνων πολιερθον, ο Λεπριον πεφατισαι. Call.

1 39

Φωνῆ γαρ ὄρω το φατιζομερον. Soph. Oed. C. 137.

Φατις.

Εκ τικτων εσθλή φατις ανθρωπος αναβαινει. Od. 29

Ὡ Διδς ἀδυεπῆς φατι.—Soph. Oed. T. 151.

—Απ' οιωῶν σατιν. Ib. 318.

Ου σοι προσηκει τῆνδε προσφανῆν φατιν Ib. El. 1220.

S Y N. Φημη, φασις, εἴσις, λογος, αγγελια, χρησμὸς, μαντια, κληιδῶν, δοξα.

Ε Ρ Ι Τ Η. Ψευδής, ἠδῆα, αφρατος, κακή, μεγαλη, ερμμη.

Φατός.

Ὅν τε δια βρειτοῖ ανδρες ὁμῶς αφατοῖ τε φατοῖ τε. Hef. ε. 3.

S Y N. Ενδοξος, πολυφατος, ονομασός, κλυτός.

Φατην.

Τρες μεν τεσσαρας αυτὸς εχων ατιταλλ' ἐπι φατην. Π. ε. 271.

Φατην εφ' ἵππην.—Π. κ. 568

S Y N. Καπη, τραπέζα.

Ε Ρ Ι Τ Η.

Φ Α

ΕΡΙΤΗ. Αλιβερεκος, αργίλη, ευρυσατος, ορεσσαυλος, υποβρυχια, χαρπη.

Φαυλλος.

—Τον δρομέα φαύλλον—Αγ. V. 1201.

Πεντ' επι πεντήκοντα ποδας πηδησε φαύλλος,
Δισκουσεν δ' εκατον πεντ' απολειπομενων. Ερ.
ΕΡΙΤΗ. Ολυμπιονικης, οδομετρος, οπλιτο-
δρομος, περιενημος.

Φαυλος.

Και ζων ο φαυλος, και δαιων, κολαζεται. Sent.
Εισιν δ' οι βελητ' αγαθη και δαιμονι φαυλω
Μοχθιζεισι, τελος δ' εγγρασιν εκι επιεται. Theos.
104.

Λυδη ισον εχεν πετρι σιμα, χρυσον οποιη
Πυθοντα, μη φαυλον, ετητυμον, αργυραμοβοι.

Theos. 12. 37.

—Φαυλον χρυσον αν λαβειν ολον

Θελομι μαλλον, η κακον σωφωτερον. Eur. I. 834.

SYN. Φλαυρος, απηδης, χαλεπος, δυσφημος,
ευτελης, αραιος, κτιδανος, βαιδς, αχρηστος, κα-
κος, αδοχιμος, ποτηρις μοχθηρος, δολιος.—
απλος, χρηστος, ευχερης.—αδρος καλος.

Φαυλος.

Ουτοι ραδιον τα τοιδε

Φαυλος παραινεν—Eur. Herc. f. 89.

SYN. Ευχερωδς, ευκολος, ευμαρωδς. ταπεινωδς,
αρηνιωδς, ποιηρωδς, κακωδς, κακωτροπωδς, μοχθη-
ρωδς. αναιδην.

Φαυλοτης.

Της φαυλοτητος τοι γαρ εν κοινω φεγην

Απασι κεισθαι, δυσυχες, κικ ευτυχες. Eur. Fr.

SYN. Ατασθαλια, φλαυροτης, ατοπια, αμυ-
στια, ανοια, αγροικια, αδρανεια, ασθενεια.

Φαυλωργος.

Αυτοξυλιον γ' εκπωμα, φαυλωργη τιδς

Τεχνηματ' ανδρις.—Soph. Ph. 35.

SYN. Φλαυρωργος, φαυλος.

Φαυλος.

Τοις επι Φαυλος ικανε περιεσφρηγισον εασσας

Ιταλιησ τριλοροιο πελωριδα πεζαν εριπτης,

Τον βυθιαν Κρονωι συναπτομενη τεκε Κιρκη.
Nonn. 1. 13.

ΕΡΙΤΗ. Ερημονομος.—Φαετοτιδς αιμα
γενεθλις. Ib.

Φαυσιαδης.

Και βαλε φαυσιαδην Απισαονα—II. λ. 577.

Φαυσιβροτος.

—Φαυσιβροτος δαιμων—Pind. Ol. 7.

Φαυτηριος. Vid. Βακχος.

Φαυψ. (ειδος ορνυς.) πελειας.

Οινοτροπος Ζαρηκος εκγονος φαβας, Lyc. 580.

Σιτιμενην δυσανον αθλιαν φαβα. Aesc. Fr.

Φ Ε

Φαω.

—Φαε δε χρυσοθρονος ποδς. Od. ξ. 502.

SYN. Φαυω, φαυσια, φαενω, διαφωσκυ-
λαμπω φαينو.

Φαω, Φαομαι, inul. Vid. Φημι.

Φαω, Φαομαι, inuf.

Πεφρησεται δε τδ φερσιηρος ζυρω. Lyc. 841.

—Εν δε συ τεισι πεφρησεται—II. ν. 829

—Πεφαται δ' ορισος Αχαιων. II. ρ 689.

SYN. Σφαζωι, αφαιρειω, αποκλινα.

Φ Ε

ΦΕΒΟΜΑΙ.

—Ενθα και ενθα διοικωμεν ηδε φοβεσθαι. II.
ε. 223.

SYN. Φευγω.—φοβεομαι.

Φεγξος Vid. Φαος.

—Λεπιδν δ' επιδεδρομε νυκτι

Φεγξος δτ αμφικλυνη μιν ανεγρομενοι καλεσσι.
Ar. 2. 673.

Ναι γαρ εμδν γλυκη φεγξος, αποιχομενον παλαι-
οστων Theos. 24 73.

ΕΡΙΤΗ. Ατραπρον, ασπασιον, αλεξιμακον,
αγηραον, αγητηδν, αιτωπεδς, ακηρασιον, ασθεσον,
ακασθηον, δεοτερπεδς, δεσπεσιον, ενοτησιον, νε-
ρον, βλαβεραυγεδς. ιοσιμιαν, καθιρον, λαχνηεν,
τηλαυγεδς, χρυσειοκυκλον, ομματολαμ. εδς, ωρο-
στοπον

Φεγξοβολω.

Φεγξοβολων οπληρα—Man. 4. 264.

SYN. Λαμπρυνω, επαυγαζω, φεγξω.

Φεγξοβολος.

Τις ποθ' ο φεγξοβολος απο μορφης ιεται αυγας;
Cyt. Th.

Φειδ.

Φειδς παρ τειχεσσιν, Ιαρδανη αμφι ρεεθρα. II.
η. 135.

Φειδιππος.

Των δ' αυ φειδιπποδς τε και Αντιφοδς ηγησασθην,
Θεσσαλδς με δυω Ηρακληδαο ανακτοδς. II. ε.
678.

Φειδολας.

Ουτος Φειδολα ιππος, απ' ευρυχοροιο Κορινθη
Αγχεεται Κρονιδη μιμημα ποδων αρετης. Apas.
187.

Φειδομαι.

—Φειδεο δ' ημων. Od. π. 185.

—Μη φειδεο σιτα. Hes. ε. 602.

SYN.

SYN. Περιζείδομαι, ύφιεμαι, συζίνωσκω·
απεχωώ ελεώ

Φειδῶ, Φειδαλία, Φειδαλή.

Οὐ γὰρ τις φειδῶ νεκυῶν.—Π. η' 409.

Κτήματα δαρδαπήσιν ὑπερβίον, ἔδ' ἐτι φειδῶ.
Od. ξ 92.

Οὐ γάρ τον ἐμὴν ἰδράτα καὶ φειδαλίαν

Οὐδὲν πρὸς ἐπὸς ἕτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ. Ag.

Ecc. 745.

—Μηδ' ἐτι δερῶν ἔσω φειδαλίῃ.—Π. χ' 244.

SYN. Φεισμονή, γλισχροτής, εὐτελής, σμι-
κρολογία, ἀνελευθέρια, φρονοία, περινοία, εὐ-
χρησία, εὐσπλαγχνία, σαφροσύνη.

—Δελή δ' ἐνὶ θυμῷ φειδῶ. Hef.

—Αγαθῶν ἀνδρῶν ἀγαπητικ.

—Κλεινῆς ἐγγυνο σαφροσύνης. Ep.

Φειδωλός.

Ἦν μὲν γὰρ ἡς φειδωλὸν εἰσελθὼν τυχω,

Εὐθὺς καταρῶξεν με κατὰ τῆς γῆς κατω. Ag.
Pl. 237.

SYN. Φειδός, φειδῶν, γλισχρος, εὐτελής,
μικρολόγος, σκνιπός, ἀνελευθέρος.

Φελλεύς. (ὁ πετρωδῆς τοπος)

—Τὰς αἶγας ἐκ τῆ Φελλεύς. Ag. N. 71.

Φελλος.

Καὶ φέλλος κυρτῶν μαρτυρᾶς ἐναλίω. Ep. I. 6.

Παῖδες γὰρ ἀνδρὶ Κληδόνες σωτηριοί

Θανόντι. φέλλοι δ' ὡς ἀγασοί δικήτων
Τὸν ἐν βυθῷ κλασῆρα σαζόντες λινο. Aesc. Ch.

504.

—Ἀβασῆισεν τε καθ' ἰδρῶ

Φέλλον αἰ κρυφίων σῆμα λαχόντα βολῶν. Ep.
Suid.

SYN. Φελός—το τῶν βιβλίων σκεπασμα.

Φενακίζω.

Ταῦτ' ἀρ' ἐφενακίζεις. σὺ δυο δραχμάς φερῶν.
Ag. A. 90

SYN. Πηνικίζω, διαπηνικίζω, ἐξαπατάω,
ἐμπαιζῶ, ἀπιστοκλέω, ἐπιχλευάζω γοντεῦω.
διαπλάττω, ὑπογράφω, φουκίζω

Φενακισμός.

Καὶ τοῖσι φενακισμοῖσιν ἐξαπατῶμενιν. Ib. Eq.
630.

SYN. Φενακία, φενακίη, πηνικισμός, ζῦκος,
ἱπογραφὴ, μυλῆρισμός, ἐμπαιγμός, ἐμπαιγμά,
ἀπατή, ἐξαπατή.

Φεναξ.

Ὡς ἢν ἀλαζῶν, καὶ φεναξ, οἷοις τὲ τὸς θεατᾶς
Ἐξαπατά.—Ib. R. 940.

SYN. Ἀπατεῶν, ἀπατηλός, χλευαστής, ψευ-
σῆς, πλάγις.

Φεραί.

Οἱ δὲ Φεραῖς ἐνεμοντο παραὶ Βοιωτῆδα λιμνῆν. Π.
C. 711.

—Φεραῖς Ἀδμήτος εὐρήνησιν ἀνασῶν. Ap. I.
49.

Φεραϊθῆς.

—Φεραῖθεος ἑαρος ὄρη. Ep. I. 1.

Φεραστῆς.

Ἄρες—Ομηριόθυμῆ, φεραστῆ.—Hom. VII. 2.

—Καὶ φερασπίδες σαγαί. Aesc. Per. 240.

SYN. Ἀσπιστής, πολεμικός.

Φερῶ.

Γαίαν—ἢ φερθεῖ ἐπὶ χθονὶ παρθ' ὀπίσ' ἐσίν.
Hom. XXIX. 2

Ταῖσι δ' ἐμαῖς οἴεσσι παρῆσι μὲν ἄ μελιτεῖα
Φερεσθεαί.—Theoc. 5. 131.

SYN. Βοσκῶ, τρεφῶ, ἐπιφορῶ.

Φερεγγυός.

—Τῆς Πρωτῆς πυλῶν,

Κλειθρῶν λυθέντων, πρῆστατῶν φερεγγυός; Aesc.
S. T. 402.

Τὶ γὰρ κελεῦσας, ὦν ἐγὼ φερεγγυός; Soph. El.
948.

SYN. Εγγυήτης, εγγυός, ἀξιοχρεῶς, ἀξιο-
πίστος, βεβαίος, ἀσφαλῆς, δυνατός.

Φερεγγλαγῆς.

Ἐξαπῆνης μετὰ τεκνα φερεγγλαγῆς τελεθῆσι.
Orph. L.

SYN. Γλαγγερός, περηγλαγῆς.

Φερεδαιπτός.

—Φερεδαιπτικὸν ἰών. Nonn.

Φερεζῶος. Vid. Φερεστῆος.

Σηο φερεζῶφ Κραδίην κευχαρησομεθ' ἀλκῆ.
Apollin.

Φερεκαρπός.

Γαῖα θεᾶ, φερεκαρτε, καλαῖς ὄραισι βρυκοσα.
Orph. H.

SYN. Πολυκαρπός, εγκαρπῆς, ευκαρπός.

Φερεκλός.

Μηριότης δὲ Φερεκλον εἰρηάτο τεκλονος ἕδν.
Ἀρμονιδεῶν, ὅς χερσὶν ἐπισάτο δαίδαλα πάντα
Τευχέην, ἔξοχα γὰρ μιν ἐφιλάτο Παλλὰς Ἀθηνῆ.
II. ε 59.

ΕΡΙΓΗ. Ἀρχεκακίος.

Φερεκνυδῆς.

Καὶ Συρῶος σελαγιζέ σαφροσύνη Φερεκνυδῆς. Ep.
I. 5.

Φερεμμελίης.

Ἐρμιον ἀμπεδιῶν σᾶτα σερεμμελίην. Mimn 44.
SYN. Ἐμμελίης, λογχροφόρος, αἰχμητής.

Φερεμικός, Φερεμικός (κοχλίας)

Ἀλλ' ἐπὶ τ' ἀν φερεμικός ἀπὸ χθονός ἀν φυτὰ
βαίνη. Hef. ε 569.

Φερεπόπος.

Ἀτ' δυο δ' ἀμπλακίαι

Φερεπόνοι τελεθόντι. Pind. P. 2.

Φερεπτόλις.

- Φερεπτόλις.
Βασιλίη φερεπτόλιν—Opp.
- Φερεπτερυξ.
—Φερεπτερυγων ἐπ' οἷσ' αὖν. Ib.
- Φερεσβίος.
Κινηθὴ δ' ἀρά γὰρ φερεσβίος.—Hom. A. 341.
Και του μιν λιπὴν ἀθάμα φερεσβίον.—Ilyrh.
474.
S Y N. Ζωοποιός, βιοσσοός, πολυφοβός, ψαμ-
βώτις, φερέζωος.
- Φερεσσαίης.
—Ἰκετεύσε φερεσσαίης Καδμῆς. Hes. a. 131.
S Y N. Σακκασφόρος, σακκασπαλός, ασπισίης.
- Φερεσαυλός.
—Φερεσαυλῶ Διευσῶ. Ep. l. 1.
S Y N. Σταφυλιφόρος.
- Φερετρον.
Κείμενον ἐν φερετροῦ.—II σ. 236.
S Y N. Κλινίδιον (νεκροφόρον) φερετρον, φερεῖον.
σορός, χηλός, θηκη.
- Φερίης. Nom. pr.
Τοῖσι φερίης ἔσι πρὸς δόμος ἀνὴρ. Eur. Alc.
65.
- Φερμα.
Καρποτελεῖν δε τοι Ζεὺς ἐπικραμετώ
Φερματι γὰν πανταρῶ. Aesc. Supp. 698.
S Y N. Γεννημα.
- Φερίη.
φερέας ἐχὼν δαμαρτος.—Eur. Or. 1700.
φερέας γε πολεμῶ, καὶ δερὸς λαβῶν γερας. Ib.
I. 298.
S Y N. Προῖξ, —αμοιβή.
- Φερολβίος. Vid. Νομός.
- Φερεφοῖνι, Φερεφατῖα, Ar. R. 683. Vid. Περσεφοῖνι.
Ὡς ποτε Φερεφοῖνι τερεν' ἀνθεα χερσὶ δρεψασαν
Ἐξαπαρον συνομαιμίδι—κ λ. Orph. 1190.
—Μελαντεχέα δομον Φερεφοῖνας—Pind.
- Φερτερός, Φερτατός, Φερτίσιος.
Ὅσον φερτερός ἐμι σθένος.—II. α. 186.
—Ὁ γὰρ πολὺ φερτατός ἐσιν. Ib. 581.
—Ἄνδρα φερίον, ὃν ἀθανατοὶ περ ετίσαν. II. ε.
110.
S Y N. Κρεσσων. — κρατίσιος, ἐξοχωτάτιος,
παναρίσιος, αγαθός.
- Φερτός.
Και δελείας τὰς κ πλατᾶς
Τὰς κ φερτάς.—Eur. Hec. 157.
S Y N. Φορητός, τλητός, ανασχετός, ὑποίσιος.
ὑπομονήσιος.
- Φερω, Φερωμαί.
Τόνδε φερω Διὶ μῦθον ἀπινέα.—II. ο. 202.

- Τα δε δῶρα ἀνοξ' ἀνδρῶν Ἀγαμεμνων
Οἰσέτω ἐς μεσσην ἀγορήν.—II. υ. 172.
- S Y N. Φορέω, φερέμαι, κομιζέω, βασάζω, ἀγι-
νεώ, ἀγώ, ἀνακερῖζω, ὑπομενῶ, ὑποφέρω, πρὸς-
ηκώ, ἐπιπυγχεῖω, ἐκτινῶ ἐκσέρω, πρὸς-
επιτερω, ἐσπέρω, πρὸς-επιτερω ἀπὸ φέρω, συμφέρω,
συνεσπέρω ἐχῶ, κρατέω λαμβάνω.
- Φερε, (Adv) πρὸ Ἀγέ.
Φερε ἐπὶ πρὸς θεῶν.—Soph. Ph. 437.
Φερε, πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν; Ib.
El. 238.
—Φερεῖ δῖω.—Ar. Eq. 1362.—Φερε δῖη. Ib. Pa. 957.
Τοῖσι φερε δῖω.—Ib. 969.—Φερε δῖη ἴνυ.—Ib. Th.
795.
- Φεραννίμος.
Φεραννίμοι ἠσίδα ἰασσανται πρὸνκ. Ilyo 599.
S Y N. Ἐπαινίμος, ὁμωνίμος, σύκωνίμος.
- Φευγῶ, Φευγομαί.
Φεύγε μαλ' εἰ τοι θυμὸς ἐπισσεται.—II. α. 173.
Φεύξομαι ἐκ πολεμίου δυσσηχέος.—II. σ. 307.
Ἡ ραδίως σευγῶν ἀν' ἀποφυγοὶ δίκην. Ar. N. 167.
S Y N. Ἀποφευγῶ, διαφευγῶ, ἐκφευγῶ προ-
φευγῶ, φυγῶν, φυγῶν, ἀλευῶ, ἀλεεῖω,
δραπέτευῶ, διδρασκῶ—κατ' ἄποφυγομαί—επι-
σπέρω, σευγῶν, σευγῶν, ποιήσθαι, αἰρεσθαι. ἐς
φυγῶν ἴσαν.—τα ἰῶτα δῖναί.
—Πεφθῆντο φυγῶν μετὰ νῆα βαλόντες. Apollin.
—Ἀλλοποδῶν ἴππων
Σθεναστέρον συγᾶ ποδα νομᾶν. Soph.
- Φευκτός, Φυκτός.
Ἀγέλιαν ἀτλατόν, κ φυκῆν. Soph. Aj. 223.
—Καὶ ἐκετι φυκτὸς πτελονται. II. π. 128.
S Y N. Ευφυκτός, ευφυλακός, φυξίμος, βδέ-
λυκός.
- Φεῦξις, Φυξίς.
Αἶδα μόνον φεῦξιν κκ ἐπαξεται. Soph. An. 368.
Φυξίν βυλευσὶ μετὰ σφίσιν.—II. κ. 311.
S Y N. Φυγή, ἐκφυξίς, ἐκφυγῆ, ἀναφυξίς, ἀπο-
σευξίς, διαφυγῆ, αλυξίς.
- Φεψαλός, Φεψαλύξ.
—Καὶ βαλλεσιν ὡσπερ φεψαλοί. Ar. V. 227.
Ἡ δ' ἀσπίς ἐν τῷ φεψαλῷ κρεμνισεται. Ib. A.
278.
Ἄλλ' ἐδὲ μοιχε καταλασεται φεψαλύξ. Ib.
L. 107.
S Y N. Φεψαλλός, σπιθῆρ, πυρκαϊά. Ἐστυ-
ρημα. ἀθραξ.
- Φεψαλω.
—Φερέας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπέας
Φεψαλαθὴ καὶ ἐξερωντιθῆ σθείας. Aesc. Pr. 362.
S Y N. Καταλαίω.

ΦΗΓΑΛΕΥΣ. Vid. Βακχος.

Φηγεύς Vid. Ιδαίος.

Φηγιον.

—Αιπύη— Φηγιον παγον. Lyc. 16.

Φηγινοίς, Φηγινοί, Φηγοτευκτός.

Φηγινοον κρατήρα—Er. 1. 6

—Μεγὰ δ' ἐβραχε φηγινοίς ἀξων. II ε. 838.

Μοσυνα φηγοτευκτόν.—Lyc. 1432.

SY N. Δρυίνοίς.

Φηγός

—Βαθύν πελεμιζέμεν ὕλην,

Φηγόν τε, μελίην τε, τανυροϊόν τε κρανηϊαν. II.

π. 767

SY N. Οξυζ δρυός, πικρῆ.

ΕΡΙΤΗ. Αργίας, εραννός, κελαινή, λασία,

σκιερά, ἰψήλη, ἰψήκομος, χαλιζαία, τμαρκίς.

Δωθανίς, Χαοικίη

Τῆς ἱερῆς φηγῶς δέρας χουσειον—Oiph

Εἶσαν ὑπ' αἰγιοχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῶ.

Hom

Φηληξ. Φηλός, Φηλητῆς.

Τὸν τε φηληξ ὄρων οἰδαγοντα. Ar. Pa. 1165.

—Ερμης, ὅσγε φηλητῶν ἀναξ. Eur. Rh.

ΕΧΡ. Ολυβός, ἐμῆ σκυῖ—ἀπατεῶν, ψευδο

μενός ἀπατιληλός, κακῆργος, ἐπίεβλος.

Φηλω

Αμφαδίνη ἀγορευε και εἰρεο, μηδέ με τερπνοῖς

Φηλωσῆς ἐπεισοῖν—Ar. 3. 982.

Τερπιδὸν τὸ δ' ἔλθὸν φῶς ἐφηλωσε φρενάς. Aesc.

Ar. 501.

SY N. Απαταω, ἐξαπαταω φθερω βορβορω.

φιλια.

Φημη, Φῆμις

Φημην ἐξ οἴκιο γυνὴ προσηκεν—Od υ. 105.

Φημην τίς μοι φασθῶ—Ib. 100.

—Χαῖρε δὲ φημη Ὀδυσσοῖος φίλος ἦς. Od ε. 35

Η τινα πά και φῆμιν ἐν Τρωεσσι πωθειτό. II κ.

207.

SY N. φασίς, φασίς, ἀκὴ, βαξίς, βῆ, θρυλ-

λος, ηχή, λογος, ἀγγελία, ὄνομα, δοξα, ὀμφή,

ἐπιστομὸς, κληδῶν.—δισκορά λέγε.

ΕΡΙΤΗ. Αδευκίς, αθεσμοίς, δυσκελαδός,

δενή, χαλεπή, πολυθροός, παλαια, στυγερή,

ευκλής, κακή, φιλοφορμιγῆ—αυτοδιδάκτος,

ἀμφιβότος, αἰλλησσο, διπολλίς, ερσιδός,

πολεμικῆς.

Ηδη δὲ φηροεσσα πολυσομο; ἰπῆατο Φημη.

Nonu.

Ουδέ ποτε κλεός εσθλὸν ἀπολλυται, εδ' ὄνομ'

αυτῶ.

Ἀλλ' ὑπὸ γῆς περὲν γιγνεται ἀθνήατος. Tyrt.

Τοι γὰρ τοι μνημῆς εκ ημεροτεν, εδὲ μελαίνης
Νυκτὸς ὑπὸ σκιερῇ κωλυεται πῆρυγι.

Δοξα παλαι θῆων ἀγχιβέβακε θρονον. Er.

Φημί, Φασκω.

Τόσσον ἐγὼ φημι πλεας ἐμμεναί φας Ἀχαιῶν.

II. ε. 129.

—Διωνυσιοῖ δὲ δῶρον

Φασκ' ἐμμεναί—Od. ω. 75.

SY N. Φατιζω, φημιζω, καταφημι, εἰω, πι-

φασκω, λεγω, ερω, δεικνυμι, αυδαω, φραζω.

—υπολαμβανα.

Φημιζω. Φημιζομαι.

Μακρην δὲ σῆμα συντομῶς φημιτω. Aesc Ag.

638.

SY N. Διαφημιζω, επιφημιζω, φημί. μάντευ-

εμαι.

Φημιος.

Φημιε, πολλὰ γὰρ ἀλλὰ βροτῶν δελκίηρια οἰδῶς,

Εργ' ἀνδρῶν τὸ θεῶν τε, τά τε κλεσιιν αἰδοί'

Τῶν ἐ γέ φημι ἀνδρ' παρημενος—Od. α. 337.

Φημιος; ὅς ἐ παιδε μετὰ μνηστῆρων ἀναγκη. Ib.

χ. 331.

Φηνη (εἶδος ὀρνεθ, ὁμοιοι αετῶ)

Φηνη εἰδομενη.—Od. γ. 372.

SY N. Φηιος.

Φηρεύς.

Φηρεύς ὀμβρινοθυμῶς, ὁ δ' ἐλθανε Λαομεδοντα.

Call. I. 2:

ΕΡΙΤΗ. Ακροποτης, φιλεφιος.

Φηρά, Φηραί.

—Εὐκλιμενη ἐνι Φηρῇ. II ε. 543.

Φηράς τε (αδεια),—II. ι. 151.

Φηρητιαδῆς

Ἴπποι μὲν μεγ' αἰσαι εσαν Φηρητιαδαο. II. ε.

763.

ΦΘΑΝΘ.

Η δ' Ατη σθεναρή και ἀρτίκος ἔνεκα πάσας

Πολλὸν ὑπὲκπροθεη, φθανε δὲ τε πάσαν ἐπ'

αἶαν

Βλαπῆσο' αἰθρωπῆς—II. ι. 502.

—Και μολις φθανε. Eur. M. 1169.

SY N. Παραφθανω, προφθανω, ὑποφθανω,

επιφθανω, φῆμι, επικαταλαμβανα, προλαμ-

βανα, προκω, προτρεχω, προερχομαι. ανα-

λισκω.

Φθεγῶ, Φθεγγομαι.

Εργασιν φθεγῶσα δυνπαθον.—Hom. M. 483.

—Καιρια φθεγῶ. Soph. Ph. 883.

Φθεγῶ

Φθελγέο δ' ἢ κεν ποθεῖ.—Π. κ. 67.

S Y N. Αναφθελγῶμαι, επιφθελγῶμαι, προσφθελγῶμαι, αὐδάω, πηχέω, βλάω, ερέω, εξαγγέλλω.

Φθελγμα

Και φθελγμα, και ηνεμέν

Φωνημος.—εδίδαξατο. Soph. An. 360.

Ω φθελμ' Αθαῖα.—Ib. Aj. 14.

Εἶα—φθελματ' ἔρηνθην σαφῆ. Ib. El 18.

S Y N. Φθελγῆ, φθελγος, εἶμα, αὐδή, ἦχος.

Φθεῖρ.

—Και τοῖς φθερσῖν πολεμῶντας. Ar. Pa. 739.

S Y N. Σαθραξ—ευτελής, ἀδελφος ἀνῆρ.

Φθεραῖ

—Φθερῶν τ' ορος ακριτοφυλλον. Π. ε. 868.

Φθερω, Φθ-ρωμαι.

—Αὐτὰρ μῆλα κκοῖ φθερσσι νομῆες. Od. ε. 246

Φθερσθ', εἰσέκεν ασυ κίχουμέν Ιλιε ἱρήε. Π. φ. 128.

S Y N. Διαφθερω, αποφθερω, καταφθερω, παραφθερω, συμφθερω, εθεω, φθηνι, εθιω, φθινυθω, αποφθειω, καταφθιω, σφαλλω, βλαπῶ, αφανίζω, λυμαινομαι, απολλυμι, ραιω, τρωω, κλεινω—φθινα.

Φθερσιγεινῆς.

—Και φθερσιγεινῆς Κῆρες Ερινυῆς—Aesc. S. T. 1062.

E X P. Αι ἐπὶ τῷ φθερην γεγουῖαι.

Φθω, φθιω, Vid. Φθερω

Πριν γάρ κεν και νύξ φθειτ' αμβεροσ.—Od. λ. 329.

—Φθῆσει σε το σον μενος.—Π. ζ. 407.

Φῆς δ' αὐτὸν φθισθαι Αγαμεινονος εινεκα τιμῆς.—Od. ξ. 117.

Φθιμετος.

—Της τῶν φθιμετης νυκτός, Soph. Aj. 141.

Οικων—σηματα φθιμετων. Ib. An. 602.

Φθηνι. Vid. Φθαιω

Οποποτέρος κε φθῖσιν ορεξάμενος χροα καλόν. Π. ι. 805.

Αλλ' ἵμεν, μη φθειωσι περαιωθίντες εκῆνοι. Od. ω. 436.

Φθια

Οι τ' ἔχον Φθιν.—Π. ε. 683.

E P I T H. Ευπωλος, ευρυπεδος, εριεωλος.

—Εν Φθιη εριεωλακι Βωτιανειρα.

Φθιν—εριεωλακα, μητέρα θηρών. Hom.

—Χαρισσαν αρισθων τροπον ανδρων. Col.

Φθιάς, Φθιάτης, Φθιάτης.

Αιθαλιδης, και τον μεν επ' Αμφρυσοιο ροῆσιν Μυρμιδονος κηρη Φθιάς τῶκεν Ευπολεμια. Ar.

ι. 55.

Η Δαρίδος ἄρμον αιεε

Η Φθιάδος.—Eur. Hec. 449.

Πηιέ Φθιάτα.—Call. 4. 112.

Φθιατίδες γυναῖκες—Eur. Andr. 664.

Φθινοκαρπος.

Και φθινοκαρπος εοισα—Pind. P. 4.

Φθινοκαλος. Vid. Ποδαλυῆς.

Φθινοπαρίς,

—Μη φθινοπαρίς αιεμων χεμερια

Καταπνείδα δαμαλιζοι χρονον. Ib. P. 5.

Φθινοπαρον, Φθινοπαρισμος. Vid. Οπαρα.

Λευκὸν εαρ, λευκὸν δε θερος, και χεῖμα φεροισα

Ηξεν, και φθινοπαρον.—Call. 6. 124.

—Εν ευκαρπω γλυκεροσαφυλω φθινοπαρω. Opp.

Ηδὲ γ' εθθην χιμαρω

Φθινοπαρισμω κρεας. Ath. 1. 7.

S Y N. Μετοπαρον.

E P I T H. Φυλλορον, φυλλοχόρον.

Φθινασμα.

Τῆλε πρὸς δυσμαῖς ανακλος

Ηλιε φθινασματων. Aesc. Per. 232.

S Y N. Λῆξις, εκλειψις, δυσμή—φθισις, φθοῆ, ατροφια, τηκεῖων. φθιάς. ιοσος.

Φθινυλλα. Ar. Ecc. 930.

Φθινυθω,

—Φθινυθε δ' αμφ' οσεῖρον χρεάς. Od. π. 146.

—Αλλὰ φθινυθεσκε φιλον κηρ. Π. α. 491.

Τεε δε εα φθινυθεν.—Π. ε. 346.

S Y N. Αποφθινυθω, φθερω.—φθιω.

Φθιω.

Φθινωσιν ιυκλεε τε και ηματα.—Od. π. 39.

—Μηδέ τοι αιών φθινετω.—Od. ε. 161.

Νεων φθινοντων.—Eur. Alc. 56.

S Y N. Καταφθινω, αποφθινω, φθερωμαι, διαφθερωμαι, τηκομαι, απολλυμαι, ληγω, εκλειπω.

Φθιοι

Οι μεν πρὸ Φθιων μεγαθυμων θωρηχθεντες. Π. ι. 699.

Φθισιμβεροτος, Φθισκβεροτος, Φθισπηρω.

Εφριξεν δε μαχη φθισιμβεροτος.—Π. ν. 339.

—Τρωεσσι φθισιβεροτος ατη. Tryph.

—Στεχεην εε πολεμον φθισπηρα.—Π. ε. 833.

S Y N. Ολεσπηρω, βροτολοιγός.

Φθισικός.

Αλλ' εθανεε φθισικός.—Laert. 1. 6.

S Y N. Περιπτευμονικός, τακηρός, φθμάς, φθιωδης, τηξμελής.

Φθισιφρων. Vid. Οἰός.

Φθιτις

—Αφθιτες τε και φθιτιές. Lyc. 565.

S Y N. Θηπιός.—φθιμετος, φθας τός, νεκρός.

φθίτω

Τῆς ἐκ λογῶν Τραγωδίας ἐφθιταμένους. Lyc 1159.
φθολγός, φθολγία.

—Τὸν φθολγῶν ποθεύετε. Π. ε. 234.

Εἰσατο δὲ φθολγῆν ἢ Πειραιεύς Πολίτην. Π. ε.
791.

SYN. Φλεγμῶν, βλά, φωνή.

ΕΡΙΤΗ. Βαρύς, ἐρωτοπλάνος, κεραιώτης,
μυλακός, παμικτός.

φθοίς, φθίσις. (Πλακκύντος ὄνομα.)

Τὸς φθοίς ἀραρταζόντα—Αγ. Pl. 677.

φθονερός.

—Ὁ φθονερόν τὸ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρείον αὐτῶς.
Theoc. 5 40

SYN. Ἐπιφθονος, νεμεσητικὸς, βασκανος, ζή-
λοτυπος.

φθονεῶ

Εἴπερ γὰρ φθονεῶ τε, καὶ ἐκ ἐὼ διαπερσαι,

Οὐκ ἀνω φθονεῶσα—Π. δ. 56

Μη φθονεῖς δ' ἀγαθῶν ἕταροις, μὴ μῶμον ἀναψῆς.

φθονοὶ Οὐρακίδει καὶ ἐν ἀλλήλοισι τελέθουσι.

Οὐ φθονεῖς Μῆνη πολὺ κρησσοσιν ἢ λιπυαῖς.
Phocyl. 68.

SYN. Ἐπιφθονεῶ, υψοφθονεῶ, βασκάνειω, ἐπ-
οφθαλμειῶ, ἐποφθαλμειῶ, ζήλοτυπείω, νεμεσῶν,
ἀγανακτιῶ. ἀπαρμεῶμαι.—φθονον εἶω.

—Οἰδαίπειν φθονεῖσι μεριμναίς. Nonn.

φθονον ἐκ οἶδ' ἐμὸν ἦτερ'

φθονον ἐκ οἶδα δαίκλιον. Anac.

Ο φθονος ἀντίξοος καλοῖς. Naz.

φθονοῖς,

Φορὰς γὰρ τοὶ φθονοῖσι κ γενίσεται. Soph. Tr.
1228.

φθονος.

—Τῶ λογῶν δ' κ χρῆ φθονον,

Γυναι, προσεῖναι, Ζεὺς ὅτι πρᾶκτῶς φανῆ. Ib.
254.

Ο φθονος οἰκτιρμῶν, κατὰ Πινδαρον, ἐστὶν ἀμεινων.
Ep. I. 1.

SYN. Δυσμενεῖα, βασκανία, μεμψις, μῆνις.

ΕΡΙΤΗ Βαρύς, λαθρῖος, μογερὸς

Ἐρυσίβη καὶ νοσημα φιλίας. Regiand.

Τοῖς φθονος κ πωλακῆ, κρυπτῶν κακῶν.—αἰνός,

Τηκεδανός, κακοχαρτός, κ. λ. Naz.

Ὁ μισανθρώπα κεντρα τῶ φθονε.

—Κακὸν ἀμαχον, ἀπειρετον, ἀχθος ἀρεμης.

Νῆσε μεγ' ἀργαλειῶν—πολεμῶν ἄνομα, τεκνον
ἐχιδνῆς,

Πύρολον.—Cyr. Theod.

Μη βαλετῶ με λίθῳ τραχέϊ φθονος. Pind.

φθονος δ', ὁ πολλῶν φρενα διασθερων βροτῶν.

Ἀθεός γ', ἀνομιῶν, ἀχαρῖς ὁ φθονος. Eur.

Ὁ φθονος αὐτὸς ἐαυτῶν εἰς βελεεσσι δαμαζῶ. Ep.

φθονεῖ, φθονεῖς.

Λογῶν σκοπῶσι τὴν παλαιὰ γενεὴ φθονεῖν. Soph.
Oed. C. 382.

Χαῖμὸς ταῦτά γ' ἔχει, φθονος ἀργυρικῆ, Διοκλει-
δῶν. Theoc. 15. 18.

SYN. Διαφθορά, ολεθρος, ἀπώλεια, δὴλημα,
λοιμὸς, τηκεδῶν, λυμῆ, φθοῖ, φθίσις.

φθονεῖς.

—Ἡ πῖπινας τὰς περὶ τῶν φθονεῶν. Ep. I. 7.

SYN. Λυμαντήρ, λαβητῶρ.

φθονεῖς.

—Ἡ φθονεῖων ὑγρῶν πληθεσσι καλυψας. Man.
2. 346.

ΦΙΛΑΛΕΩ.

Ἄγε δῖσὺ ταχέως ὑπέχε τὴν φιαλὴν, ὅπως
Ἐργῶ φιαλῶμεν, εὐξάμενοι τοῖσι θεοῖς. Ag.
Pa 431.

E.X.P. Ἐργῶ ἐπιβαλλῶ. ἀρχομαι πρᾶγμα-
τος.—εὐφρανομαι, συμπίνῶ.

φιαλῆ.

Καὶ τα μεν ἐν χρυσεῖ φιαλῆ.—Π. ψ. 243.

SYN. Ἀγρίων, ποτηριον, δεπας, χρυσις.

ΕΡΙΤΗ. Ἀργυρεῖα, εὐθιχτός, ἐπιλοιβίος,
πολυχαλδῆς, χρυσοτυπος, οἰνιγὰ, οἰνοδόκος,
διασώδης, Βρομῖος.

φιαλῆν προπινε παίσιν,

φιαλῆν λογων ἐραυνῆν. Anac.

Πεμπλῶ δ' ἀμύφιστον φιαλῆν ἀπυρωτων ἐθνε-
Hom.

φιαρῶς.

—Φιαρῆ τίμιος ἀνίσχεν ἕως. Call Fr.

Ὀρνιθος φιαρῆς—Nic.

—Φιαρῶτερα ὀμφακος ὀμῶς. Theoc. 11. 21.

E.X.P. Λαμπρός—πῖων.—σκληρός.—καθάρως.
ἰλαρός.

Φιγαλεύς, Φηγαλεύς, Φυγαλεύς (Διονυσος.)

Δαιμων Ἐνωρχῆς, Φιγαλεύς, Φαυσερῖος. Lyc.
212.

Φικίος. (ὄρος.)

Φικιον ἀκροτατον προσέβησατο μητιετα Ζεῦς.
Hes. a 33.

Φιλα (Adv.)

—Τὰ οἱ ποτὲ πατρί φιλα φροσῶν πορεῖ Χερων.
Π. δ. 219.

SYN. Φίλως, φίλιος, οἰλικῶς, παμφίλιος,
προσφιλιῶς, φιλοπρεπῶς οἰκειῶς.

Φιλαβελος.

—Καὶ φιλαβελον ἐριν, Ep. I. 4.

Φιλαγαδος

- Φιλαγχος.
 Δώρα φιλαγθα. Naz.
 Φιλαγλαος.
 Αιτω σε φιλαγλαε, καλ-
 λισα βροτεῶν πολίων.—Pind. P. 12.
 Φιλαγραυλος.
 Πάνι φιλαγραυλω—Er. I. 6.
 Φιλαγρετις. Vid. Αρτεμις.
 Φιλαγρυπτος. Vid. Σεληνή.
 Φιλαδέλφος, Φιλαδέλφρα, (Adv.)
 Φιλαδέλφρα κατα δακρυ' εβρομένη. Soph. An.
 533.
 S Y N. Φιλαυθομαιμος.
 Φιλαεθλος.
 Ισορις φιλαεθλον αρισθδινος οπαρην. Er. I. 5.
 Φιλαθηναίος.
 Και θήτα φιλαθηναίος ἦν ὑπερωῆς. Ar. A. 142.
 Φιλαϊακτος.
 Το γαρ' θανῆν ελευθερῶ-
 ται φιλαϊακῶν κακῶν. Aesc. Supp. 810.
 S Y N. Φιλοδρυτος, φιλοδακρυς, φιλοδρητης,
 φιλοδρηνος, φιλοσενακίος, φιλοπίσιος, φιλοπεν-
 θής, φιλοσονος.
 Φιλαϊματος.
 —Ο φιλαϊματος Αρης. Anac. 165. 3.
 —Γης φιλαϊματος ροαί. Eur. Ph. 179.
 Φιλαϊτερος, Φιλαϊτατος.
 —Φιλαϊτερον Αρεος ἦα. Call. 4. 58.
 Ωρατος δ' ὁ τα πάντα φιλαϊτατος αἰερί τηφ.
 Theoc. 7. 98.
 S Y N. Φιλτερος, φιλωτερος.—φιλωτατος, φιλ-
 τατος, φιλιος.
 Φιλαϊτιος.
 —Κατ' αρχης γαρ φιλαϊτιος λέως. Aesc. Supp.
 494.
 S Y N. Εγκληματιδης, κινυρος, μεμφιμοί-
 ρος, φιλέγκλημων φιλερις.
 Φιλακολυδτος.
 Εγὼ δ' αἰε' πῶς φιλακολυδός εἰμι.—Ar. R. 417.
 S Y N. Φιλεταιρος.
 Φιλακρητος.
 —Φιλακρητω Διονυσω. Er. I. 6.
 S Y N. Φιλοπος, φιλοδακχυς.
 Φιλαλυπος.
 Κάρομα βροτῶς φιλαλυπον—Orph. H.
 Φιλαμμοιδης.
 —Και αμφο' χεῖρας επλαξε
 Πυξίνα εν οορμιγχι Φιλαμμοιδας Ευμολπος.
 Theoc. 14. 108.
 Φιλαμπελος.
 Την θεῶν πασων—φιλαμπελωτατην. Ar. Pa. 307.
 Φιλαιδρια.
 Μη την τεκῆσαν τῆ φιλανδρια, γυναι
 Ζητεσ παραλθεῖν.—Eur. Andr. 228.

S Y N. Μοιχεια.

- Φιλανδρος.
 Στενει δε πεδον φιλανδρον. Aesc. S. T. 908.
 S Y N. Φιληωρ, αγαπητωρ — ὑπ' ανδρῶν φιλε-
 μενος.—μοιχευτρια — φιλανδρωπος.
 Φιλανδρακείς.
 Απολῆς αρα τον ἦλικα τόνδε φιλανδρακεία. Ar.
 A. 335.
 Φιλανδρωπος.
 —Φιλανδρωπε δε πανεσθαι τρεπι. Aesc. Pr. 11.
 S Y N. Φιλανδρωπινος, ευγνωμαν, επιεικής.—
 φιλανδρος.
 Φιλαοιδος, Φιλωδός. Vid. Φιλομοσος.
 Και εἰ μῖνασιν αἰ τῶ φιλαοιδῶ παρεχης ξενω.
 Theoc. 28. 23.
 —Και γὰρ εἰεν ανῆρ φιλωδός. Ar. V. 270.
 Φιλαργυρος.
 Το μαντικὸν γαρ πᾶν φιλαργυρον γενος. Soph.
 An. 1067.
 S Y N. Φιλοκρημαν, φιλοκρηματος, φιλοκρημα-
 τος, φιλοπλιτος, φιλοκρημαν, φιλοκρηματος, θη-
 σαιροειδης, θησαιροτης, πλεικηρης, χευστο-
 μακίης, κερδαλιωφρον, αισχρεῖος, αισχρεωχε-
 ρδης, ευπαρός, φειδωλος.
 Φιλαρισειδης — Φιλοθεκιδιδης.
 Και φιλαρισειδης, και ειλθεκιδιδης. Er. I. 4.
 Φιλαρματος.
 Φιλαρματε πολιος—ηγεμονα. Pind. Isth. 8.
 Φιλαυθομαιμος. Vid. Φιλαδέλφος.
 Φιλαυθομαιμης, αφθιτος τε, και φθιτής. Lyc.
 567.
 Φιλαυλος.
 Φιλαυλος τ' ηρεθιζε Μεσας. Soph. An. 977.
 S Y N. Φιλαοιδός, φιλωδός, φιλομολπος, φιλο-
 φορμιγχι, φιλοχορος, φιλυμος.
 Φιλελαιος.
 Ηερασθης φιλελαιε—Er. I. 3.
 Φιλεμπορος.
 Και πολὺν ετμος οπαπε φιλεμπορον—Nonn.
 Φιλειω, Φιλεσμαι, Φιλημη.
 Εἰ δε και Εκτορά περ φιλειε.—II η. 204.
 Τὰς δέ σ' απεχθῆρω ὡς νῦν ενπαγλ' εφιλησα. II.
 γ. 415.
 —Μαλιστα δέ μιν φιλεεσκε. Ib. 388.
 —Εξοχα γαρ μιν εφιλατο Παλλας Αθηνη. II.
 ε. 61.
 Ος κε ἐς' ἐμὲ καί σε φιλημεναι.—II χ. 265.
 S Y N. Αγαπᾶω, αντιφιλειω, σιληδεω, φιλι-
 αζω.—καταφιλειω, κητω φιλιζω
 Φιλενθός. Vid. Πάν, Αθηνη.
 S Y N. Φιλευλαβίς.
 Φιλεορτος.
 Ειρηνην φιλεορτων—Ar. Th. 1158.
 * 6 T. Φιλερασος,

Φιλερασός, Φιλερας
 Ναι δόκειω, τῆτ' ἦν, τῆτ', ὃ φιλερασέ-
 τας φιλερωτος Ζηροφίλας—Ep. I. 7.
 Φιλεριμος—τετρίγξ Ep. I. 1.
 Φιλεριβός.
 Ω φιλεριβ' αλακατα.—Theoc. 28. 1.
 Φιλερις.
 Οὐν φιλερίς τις ἐστὶ καὶ μαχεται τι μοι. Ath. 6.
 S Y N. Φιλαιτιος. φιλονεικος
 Φιλευίος.
 —Φιλευίος ἐπλεεν αυρη. Nonn.
 Φιλευος. Vid. Φιλειφης.
 Γερων μεν ἦν, καλὸς δ' ἐ-
 Καλὸς γε καὶ φιλευνος. Anac. 174. 7.
 Φιλεχθής, Φιλεχθρος.
 —Τὸ δ' ὠ τάλαν ἔστι φιλεχθής. Theoc. 5. 137.
 Καὶ τὴν φιλεχθρον μίξιν. P. Sil.
 S Y N. Φιλομισος, φιλομισητος, φιλονεικος, φι-
 ληχεθης, φιλαπεχθιμων, επαχθής.
 Φιλεψίος. Nonn. pr.
 Φιλεψίος δ' εχ' ἐνεκά σε μύθος λεγεις; Ag. Pl.
 177
 Φιλη. Vid. Εταιρα.
 Λογος δ' ἐγὼ φιλεῖσαν ε σερρω φιλην. Soph.
 An. 549.
 Φιληδω.
 —Φοῖβος γαρ αὐτὸς πολεεττι φιληδῶ
 Κτιζόμενος, αὐτὸς δ' ἐ-δεμηλια Φοῖβος ἔφαινε.
 Call. 2 56.
 S Y N. Φιλεα, ἐνδηματι, πρσοπδομαι, ἐφιδῶ-
 μαι, ἡδουπαθεω.
 Φιληδία.
 ἤμεν δε γρυλιζεντες ὑπὸ φιληδίας. Ag. Pl.
 307,
 S Y N. Ηδῶν, χῆρμα, φιληδονια, ανοια.
 Τι με τις ιομος διδασκεις; κ. λ. Anac. 36.
 Φιληλακατος.
 —Και τοι δ' ἐ φιληλακατον καθάλισκον. Ep. I. 6.
 Φιληλιασης. Ag. V. 88.
 S Y N. Φιλεδικος.
 Φιλημα.
 Μισθός τει, το φιλαμα το Κυπριδος.—Mofc 1. 4.
 S Y N. Φιλησις, καταφιλησις, γανος.
 Εστὶ καὶ ἐν κενεῶσι φιλαμασιν ἄδεια τερφι.
 —Φιλαμα το κενεῶν τον ερωτα Theoc.
 Φιλιαι πρσοβελαι πρσωπων. Eur.
 Φιλιεμος.
 Αυλὸν καμινευτῆρα τον φιληνεμιν. Ep. I. 6.
 Φιληπιος.
 Ἰππος ὑρ' ἀρματ' ηγαχον φιληπιος. Aesc. Pr.
 464.
 Φιληνωρ. Vid. Φιλανδρος.
 Ποθῶ φιλανωρι. Aesc. Per. 136.

Φιληρατῆς.
 Αρτεμι, τὴν τῶδ' ἀγαλμα Φιληρατῆς εἰσατο
 τῆδε. Call. Ep. 6.
 Φιληρετμος.
 —Αταρ Ταφιοισι φιληρετμοισιν ανασσω. Od. α.
 181.
 S Y N. Φιλονωπος. φιλοναυτης.
 Φιλησιμολπος. Vid. Ευφροσυνη.
 Φιλητης.
 Νοσφι σθεην φιλήτα Διδς και Μαιάδος ὑέ Hom.
 3. 445
 —Πεποιθ' ὄγε φιλητησι. Hef. ε. 373.
 S Y N. Φιληξ, κλεπῆης, λησῆς φιλοληῖος.
 Φιλητῶς.
 Αλλ' ὦ φιλητῶν, ὦ κασιγιητον καρα. Eur. I. T.
 983.
 S Y N. Ερασός, φιλικός.
 Φιλητοριδης.
 Δημησχον δε Φιλητοριδην ἦν τε μεγαν τε. II.
 υ. 457.
 Φιλητωρ.
 Κεῖται φιλητωρ τῶδε—Aesc Ag. 1455.
 S Y N. Ερασῆς.—φιλη.
 Φιλια. Vid. Φιλοτης.
 Οὐ κακοὶ ε παντως κακοὶ ἐκ γαστρος γεγοασιν,
 Αλλ' ανδρεςσι κακοῖς συνθεμενοι φιλην. Theog.
 306.
 S Y N. Φιλοτης, φιλοφροσυνη, ὁμοφροσυνη, αγα-
 πη, αεθμὸς, σπεδῆ, ευνοια, οικιατης, συνθηα,
 διατριβή.
 ΕΡΙΤΗ. Αρραγῆς, αρηκτος, ἀμφιτραπεζα,
 Δολερά, καθαρά, κρυπλάδιη, νυχτι, αμοιβαία.
 ΡΗΚ. Φιλανθρωπος χριστις.
 —Δεσμὸς φιλης αλυτοιο.
 —Ατινακλος οχεύς φιλοπητος. Nonn.
 Φιλικός.
 Καί τι κορας φιλικὸν μελος ἀμβάλευ.—Theoc.
 10 22.
 S Y N. Φιλοπησιος, φιλιος, φιλητικός, ερωτι-
 κός, ερατηνός.
 Φιλην. Vid. Θεοκριστος.
 Φιλῆνος.
 —Τον χαριεντα τρεχων ερδαξα Φιλῆνον. Theoc.
 2. 115.
 Ειτ' ἐς' ἀρ' ὁ Φιλῆνος ὁ μαλθακός.—Ib. 7. 105.
 Φιλιος.
 —Και ἐτω τις βροτος αλλος
 Ξενων τηλεδαπων φιλιων ἐμὸν ἔκετο δῶμα. Od.
 ω 267.
 S Y N. Φιλικός, οικείος, φιλος, φιλοζων.
 Φιλιος, Ζεύς.
 Εποθεν τυ, ναι τον Φιλιον.—Ag. A. 730.
 Φιλιππος,

- Φιλίππος.
—Φιλίππος λαδὸν εὐθυναν δόσι. Eur. Hec. 9.
S Y N. Ἰππικός, εὐίππος, πολεμικός.
- Φιλίππος, Nom. pr.
Δωδκατη τὸν παῖδα πατρὸς ἀπέθηκε Φιλίππος
Εὐθάβη, τὴν πολλὴν ἐλπίδα, Νικοτέλην. Call.
Ep. 24.
- Φιλίσας.
—Ἄλλ' ἦνθέ μοι ἄ τε Φιλίσας
Ματὴρ τὰς γὰρ ἐμὰς αὐλητρίδος, —Theoc. 2. 145.
- Φιλίστων.
Ὁ τὸν πολυεναχίον ἀνθρώπων βίον
Γέλῳτι κέραιος Νικαῖος Φιλίστων. Ep. 1. 3.
- Φιλλυρίδης.
—Τὸν κρείσσιν ἐτρέφε Χερῶν
Φιλλυρίδης —Hes. Sc. 1002.
- Φιλο.
—Ἄλλὰ φιλομέν ἐσιν ἀρχὴ τῶ κακῷ. Ar. V. 77.
- Φιλοβακχος.
—Ἦ φιλοβακχῶ. Ep. 1. 3.
- Φιλοβαρβίτος.
Ἀλῶν ἀντιπαλὸν φιλοβαρβίτον—Ath. 1. 13.
- Φιλογαίος. Vid. γαίος.
- Φιλογαμος.
Φιλογαμοὶ μνηστῆρες—Eur. I. A. 392.
- Φιλογηθῆς.
Γοῦς—δαΐφρων, κ. φιλογηθῆς. Aesc. S. T. 924.
(ἀλ. φιλαγαθῆς.)
S Y N. Φιλογαίος.
- Φιλογυνῆς.
Εἴτ' κ. δικαίως ἐμὶ φιλογυνῆς ἐγώ. Ath. 12.
- Φιλογωνίος.
Τὸν φιλογωνίου βίον. Tzet.
- Φιλοδαφίος.
Ὁ δεσποτὴ φιλοδαφῆς, Βακχῆ Παιάν, —Eur. Fr.
- Φιλοδεπίτος, Φιλοδορπίος.
Οὐχι φιλοτραχημῶν ἐμὶ—
Οὐδὲ φιλοδεπίτος, —Ath. 1. 14.
Συμπλοκὸς ἐσμὲν ἐν φιλοδορπίος—Nonn.
- Φιλοδεύδης.
Ἰλῆατας, φιλοδεύδης, —Ep. 1. 4.
- Φιλοδεσποτός.
Ὁ γὰρ ἐν εὐρησίαις δῆμιον φιλοδεσποτόν—Theoc.
847.
S Y N. Φιλοδεσποίνος.
- Φιλοδημός.
Ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλοδημός τὴν φύσιν. Ar.
N. 1189.
S Y N. Φιλοδημώδης, γενναῖος.
- Φιλοδίτης.
Σοὶ εἰλοδῖται Πριπτε—Ep. 1. 6:
Φιλοδρομος. Vid. Ρεα.
- Φιλοεργός.
—Τελεσίλλα Διοκλῆος, ἀ φιλοεργός—Ep. 1. 6.

- Φιλοζωός.
—Ὁ φιλοζῶοι βροτοὶ
Οἱ τὴν ἐπισηχεσαν ἡμέραν ἰδῆν
Ποθῶσ' ἐχόντες μυρίων ἀχθὸς κακῶν. Eur. Fr.
- Φιλοθρηνῆς, Φιλοθρηνος, Φιλοδυρτος. Vid. Φιλαι-
ακτός.
—Μαλα μὲν γὰρ φιλοθρηνῆς κέ τις εἴη
Ὅσις ἀριθμησῆεν ἐφ' ἡμετέροις ἀχθεσσι. Mofc.
4 66.
—Φιλοθρηνῶ παρὰ τυμβῶ. Nonn.
Φιλοδυρτος Ἰαονιοῖσι νομοσί—Aesc. Supp. 71.
Φιλοθურτος. Vid. Σιλίνος.
- Φιλοθυτής.
Εἶναι φιλοθυτὴν αὐτὸν, ἢ φιλοξενον, Ar. V. 82.
Φιλοθυτῶν δὲ τοὶ Πολέως ὀργίων
Μνηστῆρες ἐσὲ μοι. Aesc. S. T. 185.
S Y N. Δεσιδαίμων.
- Φιλοκίριμω, Φιλοκίριος, Φιλοκίριος.
—Καὶ φιλοκίριμῶν ἀέ. Eur. I. T. 345.
—Καρτα τοὶ φιλοκίριον γυνή. Soph. Aj. 581.
—Ἀπ' ὀμματος βέλαι φιλοκίρῳ. Aesc. Ag. 248.
S Y N. Φιλαιακίος, εὐσπλαγχνός, ὀδυρτικὸς,
Σπρηνήτικος.
- Φιλοίνος. Vid. Φιλακρητός.
Μαρωνῆς ἢ φιλοίνος—Ep. 1. 3.
- Φιλοισρομάνης, Φιλοιστρος. Vid. Ρεα. Ἀθηνῆ.
- Φιλοίτιος.
—Φιλοίτιος ὀργαμος ἀνδρῶν. Od. u. 185.
- Φιλοίσις.
Εὐγ' ἀνθρώπε φιλοῖσα—Theoc. 4. 62.
S Y N. Φιλοδορος, φιλεῖνος, εἰλοδεμῖνος, φιλι-
δῆς, τρυφερός, ἡδυπαθῆς, φιλακόλασος, ἀσελ-
γῆς.
- Φιλοκακός. Pind. P. 4.
- Φιλοκαρποφόρος.
Τῷ φιλοκαρποφορῶ—Θερεος. Ep. 1. 6.
- Φιλοκερδεα.
Καὶ φιλοκερδεῖν βεβλαμμένον ἀνδρα παρελθῆν
Theoc. 16. 63.
S Y N. Φιλοχρημοσύνη, φιλοχρηματία, φιλο-
αργυρία, φιλοπλατία, χρυσομανία, ἀισχροκερ-
δεα, ἀνελευθερία, πλεονεξία.
- Φιλοκερδῆς. Vid. Φιλαργυρός.
Εἰ δ' ἀδικῶς παρὰ καιρὸν ἀνὴρ φιλοκερδεῖ θυμῷ
Κτητῆται, εἰδ' ὄρκῳ παρ' τοῦ δικαίου ἐλάν,
Αὐτίκα μὲν τι φέρειν κερδὸς δοκῆ, ἐς δὲ τελευτῆν
Αὐθις ἐγέντο κελόν' ἔρων δ' ὑπέρσχε νοός.
Theoc. 199.
Ἀργυρεὺς νεκασίον νοῦν δεδονημένος οἰσθῶ.
—Μεθύων φιλοκερδεῖ λυσοη. Nonn.
- Φιλοκερτομός.
Ὁ Παλυθερσίδη φιλοκερτομέ. —Od. χ. 287.
Γλώσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκερτομός, —Muf. 182.
S Y N.

SYN. φιλοσοκωμων, φιλοσοκῆτις, φιλοσο-
 γες, φιλοσομος, φιλοσοιδος, αδυροσομος.
 Φιλοκηδής
 —Και ει φιλοκηδέα κάμων. Hom. M. 478.
 Φιλοκισσοφορος.
 Κάγω τον φιλοκισσοφορον
 Ερωμιεν ποθενὸν εισιδέν Δελω. Eur. Cyc. 616.
 Φιλοκισσος.
 Ουτως ἡ φύσις ἐστὶ φιλοκισσος—Er. I. 2.
 Φιλοκρατής. Nom. pr.
 Ο πανακοπῶλης φιλοκρατής μελαγχολῶν. Ar.
 Av. 14.
 Φιλοκρημος.
 Ηλθε φιλοκρημων αὐλιν ἐς αἰγονομαν.—Er. I. 1.
 Φιλοκροταλος.
 —Θυμῶσι φιλοκροταλισιν—Ib.
 Φιλοκροτος. Vid. Πάν.
 Φιλοκλεῖος. Vid. Φιλαργυρος.
 Ατρεΐδη κυδίσει, φιλοκλεῖωνάτατε παντων, II.
 α. 122.
 Φιλοκλήτης.
 Εὐ δε φιλοκλήτην, Ποιαντιον ἀγλαῶν ἔβν. Od.
 γ. 190.
 ΕΡΙΓΗ. Κλειδός, ἐκισβόλος, ἀνοπλιτής, μι-
 αϊφίος, τοξότης, φιλοπτολεμος.
 Ηρακλειῶν δεσποτῆς ὄπλων.
 Γενεθλον Οἰταικ πατρός. Soph.
 Θεοκριτοιο κήαντας. Τρισπεροιο καντας. Simm.
 Ποιαντος ἕδς τοξότης. Pind.
 Φιλοκλήσις.
 —Φιλοκλήσιων ἐμαυτων. Nonn.
 Φιλοκυβος.
 —Φίσι' ἔτοσι
 Εἶναι φιλοκυβον αὐτόν. ἀλλ' ἔδεν λεγεί. Ar.
 V. 75.
 Φιλοκυδής. Vid. Φιλοτιμος.
 —Ο μιν ἀνθος ἐχει φιλοκυδέος ἕβης. Hom. M.
 375.
 Φιλοκωμος. Vid. Δικαιοσυνη.
 Φιλολαος.
 Οὐτω και φιλολαον ἀρετὰ Κροτων ποτε πατρη.
 Ως μιν ἐδοξε Δελειν δάμα τυραννον ἐχεν. Suid.
 Φιλοληϊός.
 Κερτομεων ὡς οἷος ἐγὼ φιλοληϊός εἰμι. Hom. M.
 333.
 Φιλολιχνος. Er. I. 1.
 Φιλολογεω.
 Και μιν φιλοσοφῶν φιλολογεῖν τ' ἀκικωός. Ath. 4.
 Φιλολοιδερος. Vid. Φιλοκερτομος.
 Φιλολοιδεροιο γλατῆτις
 Φευγω βελεμνα κῆφα. Anac. 42. 11.
 Φιλομαντις.
 —Φιλομαντίας ἀνδρας
 Και βιβλων κρυφμων μαλ' ἐφιμεμενός.—Man. 3. 293

Φιλομασος.
 —Φιλομασοις ἑθρῶν ὄβρικαλοισι—Aesc. Ag. 146.
 Φιλομαχος.
 Σὺ τ' ὦ—Φιλομαχον κρατος, Aesc. S. T. 130.
 SYN. Φιλοπτολεμος. πολεμικός.
 Φιλομῆβρος, Φιλομῆβριος. Vid. Βατραχος.
 —Θαλλει δε φιλομῆβρος Ναρκισσος—Er. I. 6.
 Φιλομῆδσα.
 —Και Φιλομῆδσα βοῶπις. II. η. 10.
 Φιλομηλεΐδης.
 Εξ ἐριδός Φιλομηλεΐδη ἐπαλαισιν ἀνασας. Od.
 δ. 343.
 Φιλομηλλα.
 —Και Ὀρηΐτην Φιλομηλλην. Opp.
 ΕΡΙΓΗ. Ἀνδραφονος, δυσηλακτος, ἰσοπο-
 νος, ευγοδემνίς.
 Φιλομηλλεΐος.
 Την φιλομηλλην γλαῶσαν—Er. I. 7.
 Φιλομηλεΐδης, Φιλομηδης.
 —Φιλομηλεΐδης Ἀφροδιτη. II. γ. 424.
 SYN. Φιλογελας, ἰλαρός.
 Φιλομολπος.
 Ἀσερην φιλομολπε.—Call. 4. 197.
 SYN. Φιλομολπος, φιλαοιδας, φιλαυλος,
 εἰλουισος, φιλυμνος, ευμολπος, ὑμνοπόλος.
 Φιλομωσος.
 —Ω θηρατὰ λογων φιλομωσων. Ar. N. 357.
 Ευγαμων, φιλομωσος, ἐρωτικός, ἐς ἀκρον ἀδύς.
 Theoc. 14 61.
 SYN. Φιλαοιδες, φιλομολπος, φιλολογος, φι-
 λομαθής.
 Φιλοναματος. Vid. Ηλιος.
 Φιλοναυτης.
 —Και φιλοναυτην
 Σπερμα πυρὸς σωζειν πετρων ἐπισαμενον, Er. I. 6.
 Φιλονομος.
 —Κυπρι, γαλατακι, φιλονομιας—Er. I. 1.
 Φιλοξενος. Nom. pr.
 Εγὼ δε τον Φιλοξενον γ' ἄμην Ερξεν εἶναι. Ar.
 R. 965.
 Φιλοξενος, Φιλοξενος.
 Οἰτε Φιλοξενοι, και σφιν νοος ἐστὶ δευδής. Od.
 δ. 576.
 Ἐπιπὼν ἀνδρὸς ἐν φιλοξενῶ δομοις. Eur. Alc. 840.
 Οὐδ' ἦτις Κερκυρα φιλοξενωτάτη ἀλλων. Call.
 4. 156.
 SYN. Ευξενος, ξενικός.
 Φιλοξενια.
 Ἄσος ἐμοὶ και ξενος, αἰ φίλος. συ γαρ ἐρευνᾶν
 Τις, ποθεν, πὲ τινων, ἐστὶ φιλοξενίης. Er. I. 4.
 —Φιλοξενίης—στέγος ἀκλήϊστον. Call.
 Φιλοσινος.
 Εἰμι μιν κ φιλοσινος—Er. I. 7.
 Φιλοπαιγμων

Φιλοσοφίαν.

Παῖδι φιλοσοφῶν Σαμελῆς ἀπέθηκε Μελανθός
Μνήμη χορῆς γίκευς ὑπὸς Ἀρρίφιλου Anac. 195.

Φιλοσοφία.

Τοιαύτ' ἐπευχε μὴ φιλοσοφῶς θεοῖς. Aesc. S. T.
285.

S Y N. Ὀρηνητικῶς.

Φιλοσοργός.

Παῖδα δ' εἶν σὺν παισὶ φιλοσοργῶν παρὰ μητρὶ
Παισίδην—Theoc. 18. 13.

S Y N. Χαρίζομενος, μελιχρός, ανετος, φιλοτεν-
νος, φιλοφρῶν.

Φιλοστράτος

—Φιλοστράτος, ἡ κυνναλωπιχ. Ag. Eq. 1166.

Φιλοταριχός.

Οὐ φιλοταριχὸς εὐδαμῶς ἐμ', ἄ κορη. Ath. 3.

Φιλοτεκνός. Vid. Φιλοσοργός.

Δηλαία, φιλοτεκνέ, τί δ' ἐκ ἐφευσσας μᾶτερ.
Call. 6. 84.

Φιλοτής.

—Φιλοτήτα, καί ορκία πῖσά ταμόντες. Il. γ.
73.

S Y N. Φιλία, φιλοτήσις, φιλησις, φιλοφροσύνη,
ἀγαπή, ὄργη, ἀφθμός, προσήνια, τὸ ἐρασμιον.
E P I T H. Ἀζυγῆς, ἀναίδης, ἀναγκαια, ἀμοι-
βαία, ἐρανή, ἐρατηνῆ, ἐταιρηνῆ, ἐπιῆς, ἐφίμερος,
κερῖδια, μοιχιδία, ζυγία, λευγαλεα, κρυπία-
δία, ἰμερτή, οἰνοβαρίς.

Φιλοτησια.

Πῖνε, κατακίεσο, λαβὲ τῆνδε φιλοτησιαν. Ag. A.

S Y N. Φιλοτησις, φιλία, δέξιωσις.—προπο-
τισμός.

Φιλοτησιος. Vid. Φιλικός.

—Φιλοτησια ἐργα. Od. λ. 245.

Διπλή φιλοπῖς ἐκέτ' ἐξι-
σῆται φιλοτασιῶν δίαίτα. Soph. El. 1079.

Φιλοτιμῶμαι.

Εἰδῶς με μαχιμον οὔτα, φιλοτιμῶμενος. Ag.
R. 282.

S Y N. Διαφιλοτιμῶμαι, αντιφιλοτιμῶμαι,
μεγαλοφροσῶ, ἐπιδαφιλεῶ. ἀγαπαῶ. σπε-
δαζῶ, ζήλω, ἐπινοκῶ, προσκαρτερεῶ. ἐπαίρο-
μαι, παύτεω.

Φιλοτιμία.

Τί τῆς κακίης δαίμονων ἐφίεσας
Φιλοτιμίας, παῖ; μὴ σύγ' ἀδικος ἢ θεός. Eur.
Ph. 345.

S Y N. Φιλοδοξία, φιλαρχία, σπεδαρχία,
παραγῆλια, μεγαλήτις, μεγαλοπρεπεία, με-
γαλαργισοσύνη, μεγαλεργία, δωρεα, ευεργεσία,
ευγνωμοσύνη, ελευθερία, ευπροσηγορία, κάλλι-
λέξια, κεινοδοξία, πλεονέξια.

Φιλοτιμός.

—Φιλοτιμοὶ Νυκτὸς παῖδες.—Aesc. Eum. 1035.

S Y N. Φιλοδοξός, περισπιδάσος, περιεργός,
γυναικίος, ελευθερός, μεγαλοπρεπῆς, ευδοξός, ει-
λοκυσθῆς. δαφιλίης, πολυτελής, πλεσιος, αφθο-
ίος, λαμπρός

Φιλοτραχημῶν. Vid. Φιλοδειπνός.

Φιλοτρεφός

—Φιλοτρεφε πᾶσι προσήνῃς. Orph. H.

Φιλοτῆριον, Φιλτατιον.

—Συ δε, Φιλοτῆριον αὐλιτα—Ar. Ecc. 886.

Ευριπίδιον γλυκυτάτον, ᾧ φιλτατιον. Ib. A:
474.

Φιλοφορμιγῆ. Vid. Φιλαυλός.

—Φημὰ φιλοφορμιγῆ. Aesc. Supp. 705.

Φιλοφρονεῶ, Φιλοφρονεῖμαι

Ὡς δε πατήρ ὄν παῖδα φιλοφρονεῶν ἀγαπαζει.
Od. π. 17.

S Y N. Καταφιλεῶ, παραμυθεῖμαι. ἀποδεχο-
μαι (προθυμῶς)

Φιλοφρονῶς.

Εἰς χερα Τευκρῆς δέξιαν φιλοφρόνας
Θᾶς, εἶπε.—Soph. Aj. 762.

S Y N. Φιλικῶς, προσήλιος, φιλοτρόπως, σπε-
δαίως, προθυμῶς, οἰκειῶς.

Φιλοφροσύνη.

—Φιλοφροσύνη γαράμεινων. Il. ε. 256.

S Y N. Φιλοφρονησις, φιλία, φιλοτής, δέξιωσις,
προσηνεία, προθυμία, σπεδῆ, ἀγαπή.

E P I T H. Ευπράτος.

Φιλοφρῶν.

Μεγισθῆς δ' ὁ φιλοφρῶν. Anac. 74. 1.

S Y N. Προφρῶν, προθυμῶς, εἰνός, προσήνῃς,
ευμηνῆς, πρῆος, φιλοσοργός, φιλανθρώπος, φιλο-
συνῆθῆς, ἐπιεικῆς, ἰλαρός, σπεδαίος.

Φιλοχλαίνος. Vid. Λαχμῶς.

Φιλοχορευτής, Φιλοχορός. Vid. Φιλαυλός.

Ἰακχε φιλοχορευτα—Ar. R. 405.

Νῆσος—ἢν ὁ φιλοχορός

Παν ἐμβάτεται.—Aesc. Per. 448.

Φιλοχρησός.

—Τῆ φιλοχρησῶ πολει. Ep. 1. 4.

Φιλοχρημοσύνη. Vid. Φιλοκερδέα.

Ἡ φιλοχρημοσύνη μητρὸς κακοτητος ἀπάσης.
Phoc. 38.

E P I T H. Αἰσχροβίος, κακοκερδέης, χρυσο-
μανῆς.

P H R. Ἀργυρεὶ νοσός. φιλοκερδέης λυσση.

—Φιλοχρῆσανιο νοσὸς οἴστρος. Nonn.

Μητροπόλις τῆς κακίας. Bion.

—Ἡ κακὰ μυρία τίλει

Ἐπιτοῖς ἀνθρώποις, πολέμον και λιμῶν ἀπειρον.
Sibyl.

Φιλοχάρω.

Φιλοχάρων.
 Εκέσε φιλοχάρωντας—Ath. I. 12.
 Φιλοχάρι.
 Τί ποτε το χρέμ' ὡς δεινὸν ἢ φιλοχάρια. Ar.
 V. 830.
 Φιλοφειδής.
 —Η γὰρ υἱ καὶ σὺ φιλοφειδής ετετυξο, II. μ.
 164.
 S Y N. Φειδής, φειδής, απατηλός.
 Φιλοφλογος. Vid. Φιλοκερτομος.
 Φιλοφλογον δε χρέμα θηλειαν γενος. Eur. Ph.
 208.
 Δυσαρετος ἡμῶν καὶ φιλοφλογος πολις. Ib. El.
 904.
 Φιλοφυχῶν, Φιλοφυχουμαι.
 Αυτοὶ φιλοφυχόντες, ἐξίτε χθονός. Ib. Hera.
 519.
 Ποτέρα μαχόμεθ', ἢ φιλοφυχουμεθα. Ib. Hec.
 313.
 S Y N. Φιλοζῶων.
 Φιλοφυχος.
 Κακὴ φανῶμαι, καὶ φιλοφυχος γυνή. Ib. 347.
 S Y N. Φιλοζῶος, δαιλός, ευφυχος.
 Φιλτερος, Φιλτατος, Φιλτιος. Vid. Φιλαίτερος.
 —Καὶ φιλτερος ἀθανάτοισιν. II. υ. 334
 —Ὅς ἐμοὶ πάντων πολὺ φιλτατός ἐσιν. II. ε.
 378.
 Προς τῶν φιλίων ἐκγονῶν—Soph. Aj. 853.
 Φιλτρον.
 Νῦν μὲν τοῖς φίλτροις ἐπιθουσομαι—Theoc. 2.
 159.
 S Y N. Στεργήθρον, δέλεαρ, ἀγάπη, λυτρον.
 ΕΡΙΤΗ. Ἀμβροσιον, ἀπαλόν, γλυκὺ, ἐρα-
 τῶν, δελχίνοον, νηπιον, παρθενιον, φυσίζων,
 ἐρωτομανες.
 Καλλος, φίλτρον ἀπισον, ἀταρβητον, κακὸν αἴσ-
 χος.
 Φίλτρον ἐχων ἀκεασον ὁμοφροσυνης ὑπο δεσμοῖς.
 Naz.
 Φιλυδριλος.
 Σκαπήθεραν κηποιο φιλυδρηλοιο δικελλαν, Ep. I. 6.
 Φιλυμος.
 Σοφει, γηγενης, φιλυμνε, (τετλιξ.) Anac. 43. 16.
 S Y N. Φιλομολπος, φιλαυλος, φιλασιδος.
 Φιλυππος.
 Η γὰρ τις ἐσθ' ἰλιαν βαρυγενατος ἢ ἤρα φιλυππος;
 Theoc. 18. 10.
 S Y N. Καθυππος, ὑπναλέος, ὑπνηλός, ὑπνω-
 δης.
 Φιλυρα.
 Ηδ' αἰδοῖ χῶρον τε καὶ ἠθεα κῆνα λιπῶσα
 Ωκεανις Φιλυρη, εἰς ὕρα μακρὰ Πελασγῶν
 Ηλθ', ἵνα δὴ Χειρῶνα πελωριον, ἀλλὰ μὲν ἴππω,

Ἄλλα θεῶ ἀταλαντον, ἀμοιβῶν τεκεν εὐίη. Ar.
 2. 1243.
 Φιλυρηίς.
 Νυκτι δ' ἐπιπλομένη Φιλυρηίδα νῆστον ἀμείβων
 Ἐνθα μὲν Ουρανόθεν Φιλυρη Κρονος, —παρ' ἑλέξ-
 ατο—Ib. 1236.
 Φιλυρες.
 Μακρῶτες, Φιλυρες τε, —Dion. 766.
 Φιλυρινος.
 Ἀσπασομεσθα φιλυρινον Κινησιαν. Ar. Av. 1378.
 Ε Χ Ρ. Κῦφος, ελαφρός, χλωρός, ἀσθενής.
 Φιλυρίδας.
 —Τίνος αἰ βoses; ἢ ἤρα Φιλυρίδα; Theoc. 4. 1.
 Φιλῶς.
 Νῦν δε φιλῶς χ' ὄρωτε, —II. δ. 347.
 S Y N. Φιλῶς, ἠδεως, ἀσμενως, παροθυμιας.
 Φιμῶν, Φιμῶς.
 —Καὶ λασιῶ φιμῶ περὶ στόματι. Ep. I. 1.
 Φιμῶ δὲ συρίζουσι βαρβαρον τροπον,
 Μνηστροκομποῖς πνευμασι πλωραμένοι. Aesc.
 S. T. 469.
 S Y N. Κημῶς, κεφαλοδεσμιοι, ἐλκυσήρ, φρι-
 βια, περισομιον. χαλιῶς —ταλαρίστικος —κυ-
 βευτηριον.
 Φιμῶ.
 Εἶτα φιμῶσθε τατε
 Τῷ ξυλω τον αυχενα. Ar. N. 592.
 S Y N. Αποφιμωω, επισομιζω, κατασομιζω,
 παμαζω, ἐμφρατῶ, επισφιγῶ, συσελλω, αγ-
 χω. δεσμευω.
 Φιμῶδης.
 —Βαλοῖς φιμῶδεα μυρτα. Nic.
 S Y N. Ευφιμος.
 Φινεύς.
 —Ἐπικλυτος ἀνδράσι Φινεύς,
 Ολέω μαντοσυνη τε, —Ar. 2. 237.
 ΕΡΙΤΗ. Αἰνογαμος, λιποπῶλις, Ἀγνηρι-
 δης.
 Ὅς περὶ δὴ πάντων ολωτατα σηματ' ἀνετλη
 Εἰνεκα μαντοσυνης, τήν οἱ παρος εγῆαλιξε
 Ἀητοῖδης, κ. λ.—Ib. 181.
 Φιτρῶς.
 Παντες δ' ὕλοτόμοι φιτρῶς φερον, —II. ♀. 123.
 S Y N. Κορμός, καυλός, ξυλον.
 Φιτυμα, το φιτυ.
 Μητροκίβον φιτυμα, ποιναταρ πατρός. Aesc.
 Ag. 1290.
 Το γαρ φιτυ πρῶον φει. Ar. Pa. 1164.
 —S Y N. Γεννημα, τεκος, σπερμα, σῆμα, ἐρ-
 νος, ριζοφυτον.
 Φιτυς.
 Ου γὰρ τι πεισει φιτυν, —Lyc. 462.
 S Y N. Γονεύς, πατήρ.

Φιτω: Vid. Φυτω.

—*Ἄλλ' αἰσώσας γένος*

Τὸ πᾶν, ἐχρήζεν ἄλλο φειτῦσαι νεον. Aesc. Pr.

232.

Τίς δ' ἢ τεκῆσα, τίς δ' ἔφειτῦσας πατήρ. Soph.

Tr. 315.

ΦΛΑΞΩ.

Λινοφθόροι δ' ὑρασμάτων

Λακίδες ἐφλαθ' ὑπ' ἀλγεσι. Aesc. Ch. 26.

S Y N. Παφλαζω. φλυαρώ, φληναφω, φλα-
νισσω. φφω.

Φλαῦρος.

Φλαυρῆ μὲν τὸ πρῶτον, ἀνιρῆ δὲ τελευτᾶ. Solon.

—*Κάμοι γὰρ αἰσχίσιον κλυεν*

Αἰδρὸς μεταίην φλαῦρ' ἐπὶ μυθεμενε. Soph. Aj.

1181.

S Y N. Φαῦλος, αεικίς, ἀποβλητος, αειδής,
ἀμορφος, αἰσχρὸς, ποιητής, χαλεπός, φλαυερ-
γός, φλυαρός, κῆρος, ἀσθενής, αἰαιδής, δυσφι-
μός.

Φλαυρας.

—*Τὴν ἀλωπὴν ᾗς*

Φλαυρας ἐκινῶνσεν αἰετῶ ποτε. Suid.

S Y N. Φαυλος, ποιητής, κακοηθής, κάκοτρο-
πος. δυσχερής.

Φλαυροτοκία Vid. Δυσπαις.

Φλαω.

Ἄλλ' ἔμιν φλασαν, Pind N. 10.

—*Ἐπατ' ἐφλα ἐν τῇ θυαῖα.*—Ag. Pl. 717.

S Y N. Καταφλαω, θλαω, μαλατῶ, ἀπο-
δαυλιζω, συντριβω, κατακοπῶ, τυπῶ, κατ-
αφασσω, φηγυμι, μαραινω.—λαγυσσω, διαπῶ.

φλεγέθω. Vid. Φλεγω.

—*Ἡύτε πῆρ, τό τ' ἐπισσυμενον, πολὺν αἰδρῶν*

ὀρμενον ἐξαιφνης φλεγέθω.—Il. p. 738.

Πυρσὶ τέ φλεγέθωσιν ἐπητρίμοι.—Il. σ. 211.

Φλεγυμαινω.

Εἰτ' ἐφλεγυμνεν αὐτῆ τὸ σφυρὸν γέροντος.—Ag.
V. 276.

S Y N. Ἐπιφλεγυμαινω, ἐκπυρῆμαι, φλογίζο-
μαι: Ἐλεγω.—διδιδω, ἐξογκω.—εγκῆμαι, φυ-
σῆμαι.

φλεγυμα.

Φλεγυμα κἀκὸν φρευσα.—Il. φ. 337.

S Y N. Φλεγυμονή, φλεγυματία, φλεγυμασις,
φλογωσις, φλεγος, ἐπιφλογωσις, φλεγμός—
μυξῆα.—εγκυαυμα, φλέξις. καταφλέξις.

Φλεγυματιον.

Ἄν μακρὰ πῆυς, φλεγυματιω κρατῆ περισῶ.
Sotad.

Φλεγυρα. (πολις Θρακίης.)

Τὸ Φλεγυρας πείδιον.—Ag. Av. 825.

Φλεγυρας.

Μορφοῖο φλεγυαὸ καλοπῆρομενοι πῆρυγεσσιν.

—Hef. α. 134.

S Y N. Αἰετός.

Φλεγυρες. (Γορτυνιοί.)

Ἡὲ μετὰ Φλεγυρας μεγαλιτορας.—Il. v. 302.

—*Ἐς Φλεγυρων ἀνδρῶν πολὺν ὕβρισαων.* Hom.
A. 278.

Φλεγυρός.

Δεῦρο Μῆσ', ελθὲ φλεγυρὸν πυρός ε·

χυσά μενος.—Ag. A. 665.

S Y N. Φλογεις.—βλαβερός.

φλεγω:

—*Τὸ δὲ φλεγῆ ἀκαματόν πῆρ,* Il. φ. 13.

Ἀνθεμα δὲ χρυσὸν φλεγῆ Pind. Ol. 2.

S Y N. Φλεγέθω, φλογίζω, φλογω, ἐκφλεγω,
ἐκφλογω, ἐπιφλεγω, καταφλεγω, περιφλεγω,
συμφλεγω, διαφλεγω, καιω, κατακαιω, αἰθα-
λω, βλαπῶ, δαμαζω, ζωπυρεω, λαμπρυνω,
λαμπω.

Φλεως.

Φλεως δ' αὐτ' ἐπὶ τοῖσιν Ἀραιθυρεθῆεν ἱκανεν,

Εὐθ' ἀσθενὸς ἐναε Διωνυσοιο ἐκντι

Πατρὸς ἐθ', ἀνηγῆσιν ἐφεσιος Ἀσωποῖο. Ar. I. 115.

Φλε-.

—*Ἀπὸ δὲ φλεβᾶ πᾶσαν ἐκερσεν.* Il. v. 546.

ΕΡ Ι Γ Η. Κοιλῆ.—αἵματος διαρροαί. Eur.

Φλεω.

Μηλων φλεοντων ευποκοις νομευμασιν. Aesc. Ag.
1425.

S Y N. Πληθυνω.—φληναφω. φλυζω.—γεμω
ευκαρτῶ πολυκαρτῶ.

Φλεως (λοχμῶδες φυτον)

Ἠλαμισθα διὰ κυπερα

Και φλεω.—Ag. R. 246.

Φληναφω, Φληναφω

Ὁ δὲ ταῦτ' ἀκυσας ἐκπλαγῆς ἐφληναφα. Ag.
Eq. 661.

Ἐνταῦθα σαυτῶ παραφρονη, και φληναφῆ. Ib.
N. 1477.

S Y N. φλω, φλεδονεω, φληνω, φληνεω,
φληδαω, φλαζω, ἐπιφλυω, φλυκω, φλυζω, φλυ-
ασσω, φλυαρεω. μωρολογεω.

Φληναφος. Vid. Φλυαρος.

Ἐρώσις σικων, δὲκνυσι φληναφῶν φλογες Jun.
I. 1.

φλιᾶ, φλοιᾶ.

Ὅς πολλῆσι φλιῆσι παρασῆς φλιφεται ὀμης.
Od. p. 221. Και

Και κυσε τὰν φλιάν.—Theoc. 23. 18.

Ωκα δ' ὑπο φλοιὴν προδρομῶ ἐνι τοξά ταυνοσσαῖ;
Ap. 3. 278.

SYN. Παρασάς, προθυρον, προπυλον.

Φλιάδω.

—Συὸς φλιάδωντος αλοιοῦ. Nic.

SYN. Περιφλιάδω, φλιάδω, πυθομαι, σιπο-
μαι, διαπιπίω, διαρρω, διαμυστομαι.

Φλογεος, Φλογερός, Φλογοεις, Φλογινος.

Ες δ' οχέα φλογεα ποσὶ βητετο.—Π. ε 745.

Φλογερὸν φυγόντες ασρον. Apac. 172. 36.

Οιχετ' ἐπὶ φλογέον με βιάζεται κρανιον ῥῶς.
Porph

Εν φλογιναις μασιξι.—Sib.

SYN. Φλογώδης, φλογωπός, φλογεος, εμ-
φλοξ, καυσικός, ζαφλεγής, πυριφλεγής, φλεγε-
ρός, θερμός, διαπυρος, αιθαλοεις, αἴθων, πυρο-
εις, λαμπρός, φωτεινός.

Φλογίζω. Vid. Φλεγω.

Ουδ' εἰ πυρφορος Ασεροπιτάς

Βρονταῖς αὐταῖς μ' ἔσι φλογιζών. Soph. Ph.
1227.

Φλογιστός.

—Τῆμόν ὡς ερρει δεμας

Φλογιστόν ηδ' η, και καθηθρακωμένον. Soph. El.
58.

SYN. Καυσός, διακαής, φλοιδυμένος, φλεγυ-
ρός.

Φλογμός.

Ταν Ζεὺς ἀμφιπυρῶ κοι-
μιζει εν φλογμῶ Κρονιδας. Eur. Hec. 472.

SYN. Φλογισμός, φλοξ, φλεγμα, κατα-
φλεξις, διακαυστις, καῦμα, καύτος, βρασμός.

Φλογωπός. Vid Φλογεος.

Και ἴν φλογωπὸν πῦρ εχισ' εφημεροι; Aesc. Pr.
253.

Φλοιδεω.

Εμπνυς δε δαιτρὸς ἠπατων φλοιδυμένοι. Lyc.
35.

SYN. Φλογίζω, καιω, βρασσω, ταρατίω.

Φλοῖνος. Vid Φλοιώτις

Ἰππασι γαρ φλοῖνας ἠνίας πλεκει. Eur. Fr.

Φλοιος, Φλοος.

—Περὶ γὰρ εα ὁ χαλκὸς ελεξε

Φυλλα τε και φλοῖον.—Π. α 237.

Ευτ' αν ἀπ' ηελιοιο περι φλοον ἀφειαβαλλη. Nic.

SYN. Λεπος, ενδυμα.—συφαρ.

ΕΡΙΤΗ. Ακαρφής.

Φλοιστος.

—Εκ φλοισβοιο σαωσομεν εσθλὸν ἕταιρον. Π. ε.
469.

SYN. Ταραχή, δορυβος, αφρός.

ΕΡΙΤΗ. Βλοσυρός, ἰλουος.

Φλοιώτις.

Φλοιώτιν εκδυνοσα διπλακα σκεπην. Lyc. 1422.

SYN. Φλοιώδης, φλοῖνος, εμφλοιος, λεπιδω-
τός.

Φλόξ.

Αὐτὰρ ἐπὶ κατὰ πῦρ εκαιη, και φλόξ εμαρανηη.
Π. ι 212.

Εως εθερμνῖ αὐτόν—φλόξ οινε, Eur. Alc. 768.

SYN. Πυρός.—φλεγμα.

ΕΡΙΤΗ. Ασβεση, αθεσφατος, ακαματος,
ακοιμητος, δεινή, δυσεμβατος, ενδομυχος, θεο-
πυρος, ευώδης, θεσπεσια, μακερά, ἠδέα, θυ-
φαγος, λιπαρά, ξηρά, νυκτιχορευτος, νυμφιδια,
μαινομενη, μηλιχια, θυελλησσα, ολοι, παμ-
φανωσα, παμφαγος, παλυοδης, πολιοπορθος,
πολεμια, παμνυχια, ταχηνή, φοινισσα, φασφα-
ρος, κωμορός. Βακχιας, Αιτναια, Κυπριδια.

Φλυαρεω.

Αλλά φλυαρεῖς, και πτερυγιζεις.—Ar. Pl. 574.

SYN. Φλυαρολογεω, φλυαφαω, φλυαφεω,
φλω, φλω, καταφλω, λεσχινεω, ὕθλω, ει-
καιομθεω, εικοβολεω, δυαζω, επιγλωττιζομαι,
γλωττισροφω, αδολεσχω, ληρω, περιαλεω,
εκκαλεω, φελλιζομαι, ταυτολογεω, κενολογεω,
μωρολογεω, στωμυλλομαι.

Φλυαρια

Φλύαρια ταῦτ' ἐσὶ τα μειμιμήμενα. Ib. E. 159.

SYN. Φλυαρημα, φλυαρολογία, φλεδονεα,
ματαιοτη, ματαιολογια, εικαιολογια, εικαιορ-
ρημοσυνη, ερεσχηλια, λῆρος, φλυαρος.

Φλυαρος.

Αὐται γὰρ τοι μωαι ησι θεαί,

Τάλλα δε παντ' ἐσὶ φλυαρος. Ib. N. 364.

SYN. Φλυαρια—φλυαρωδης, φλυαρολόγος,
μωρολόγος, ψυχρολόγος, σπερμολόγος, ευρεσι-
λόγος, ετοιμολόγος, λαλος, αδολεσχης, φλυα-
φος, φλεδοιδης, εικαίος, κτιδανός, αμετρο-
επής, αφαμαρτοετής, ανοιτος.

Φλυκταινα

Εγὼ δε φλυκταινας γ' εχω. Ib. R. 237.

SYN. Φυκλῖς, φλυσις, φλυζακιον, εξαιθη-
σις, πυθεδών.

Φλυω.

—Ανα δ' εφλυε κατὰ ρεεθρα. Π. φ. 361.

Επ' ασπίδος φλυοντα συν τυφω φρενάν. Aesc.
S. T. 661.

SYN. Φλυζω, αναφλω, επιφλω, εκφλυζω,
υπερφλυζω, αναζω, βραζω.—ερυγιστω, απο-
βαλλω, αναβαλλω.—φλυαρεω.

Φ ΘΕΒΕΡΟΣ.

Δενδρεσι μεν χειμών φοβερὸν κικόν.—Theoc. 8. 57.

Εκτεταμαι φοβερὸν φρενα, Soph. Oed. T. 154.
S Y N. Φρικῶδης, φρικῶδης, φρικαλέος, περιφο-
βος, ρηγῆδης, σμικραλέος, δειμαλῆος, δειλός,
εμοσίος, ατυχῆλος.—Χαλεπὸς περιείσθαι.

Φοβεραῖψ

Ευμενίδες,—φοβερώπες,—Orph. H.

Φοβεισιγρατη (Αθήνη)

Τατὶ τεμαχὸς σοι δῶκεν ἢ φοβεισιγρατη. At. Eq. 1174.

Φοβεω, Φοβεομαι.

Ὅς τε και αλκιμον ἀνδρα φοβεῖ.—Π. π. 689.

—Ἡπερ οἱ ἄλλοι ατυζόμενοι τοβέοιτο. Π. ζ 41.

Φοβέτο γὰρ Κυθηρην.—Theoc. 30. 16.

S Y N. Εκφοβεω, καταφοβεω, καταπλισσω,
ατυζω.—κνίζω, διαγω—εφοβεομαι, φοβομαι,
καταδεδω, φευγω, ευλαβεομαι.

—Νος χυτο, δειδτε δ' αινῶς.

Ορθαὶ δε τριχες εσαν ἐνὶ γναμπτοῖσι μελεσοῖ
Στῆ δε ταφῶν.—Hom.

Ταρβησαν, πᾶσιν δε παραὶ ποσὶ καππεσε θυ-
μῶς.

Ἀσαταταρβαλεης ελελιζετο γυνατα κερης Non.
Και μεν φρικαλει ταραχη λαβει οσα παντα.
Παντες γαρ βεβολητο δισαλθει δειματι θυμῶ.
Apoll.

Φοβη.

Τεμῶσα κρατὸς βοσρυχων ακρας φοβας. Soph. El. 451.

—Πᾶσαν αικιζων φοβην

γλης πεδιδῶδος.—Ib. An. 425.

Τρισσον ὑπ' ευπεταλοισ δῶρον εθηκε φοβας. Ep 16.

S Y N. Χαῖτα, εθερα, θριξ, λοφια, κομη —
πεταλον.

Φοβημα.

Εγχεων φοβημα δαῖων.—Soph. Oed. C 731.

S Y N. Δεῖμα, φοβερισμὸς, φοβος.

Φοβητὸς.

Ουκᾶτι φοβητὸς ὑμῖν. Ib. Ph 1183.

Φοβητρα.

Τισιφνης τα φοβητρα.—Ep. 1. 2.

Φοβος.

Ὅς τωμ μισογυμεναν γενετο ιαχή τε φοβος τε. Π. δ. 456.

S Y N. Φοβερισμὸς, φοβερατης, δεῖμα, ατολ-
μια, δαλια, φυγή.

ΕΡΙΤΗ. Αργαλῆος, ἀπὸς, ἀμικλιπτος, γλυ-
κυπικρος, δυσκελαδος, θυμοβόρος, κρυσις,
κρυερός, δεσπεσιος, ολόδος, σκισις, στυγῆδος, φεῖ-

δος, χλοερος, Κυπριδῆος, σκισις, δαιμονιος,
ορθοβριξ, ἀνδρὸς δαμας, διτορος.

—Χυσις νεκ Hom.—Λιμχηλια σωῆς. Call.

—Κραδῆος ορχησις. Αεῖς. Φρικαλει ταραχη Ar.
Ες δ' ακροι δεμ' ὑπῆλλε κρατὸς φοβαν. Soph.

Φοβος.

Δεῖμῖς τ' κδὲ φοβος.—Π. δ. 440.

—Και φιλαιματον φοβον. Αεῖς. S. T. 45.

Φοιβαζω

Δαρνηραγων φοιβαζεν εκ λαιμων οπα. Lyc 6.

Ορθοπαιδος ισμα φοιβαζων ποτοῖς. Ib 731.

—Φοιβασσει δε παγύντα

Παντα χαλινοραγων αφρον από σωματων. Call. 5. 11.

S Y N. —φοιβατω, διαφοιβαζω, πορολεγω, μαν-
τευμαι.—περιφοιβαζω, αναφοιβαζω, αποφοι-
βαζω, καθαριω, πλυνω, λαμπρυω, κοσμω.

Φοιβαστρι.

—Μυθον παρθενε φοιβαστρις Lyc 1468.

S Y N. Φοιβάς, φοιβασιλη, μαντική, φοιβητρια.

Φοιβεος, Φοιβηις, Φοιβηίς

Φοιβεασι λατρευαίς. Eur. Ph. 234.

—Τροιας Φοιβηιον δαπεδον. Ib. I. A. 756.

—Φοιβηιδι δαρυη. Ep 1. 5.

Φοιβη.

Vid. Αρτεμις. Σεληνη.

Φοιβην τε χρυσοσερανον.—Hef. δ 136.

—Ζηνὸς θυγατερ, καλλισφυρε Φοιβη,

Παρθενε χρυσομιτρι, διδυμον γενος Απολλωνι.

Φορρ

Φοισπηῆς, Φοισπηαρ, Φοιβοληπτος.

Δρωῖν φοισπητας η μαντιας, εἰθ' ἱερῶσιν

Εζομενι ζωσιν ονερατα μυθίζοντες. Man. 1. 237.

Ὡδε μεν Ατρεΐδισιν ἀλασιμον εκφρατε πατρην
Λαομεδοντιαδης, φοιβητορι λαῖ πειθήσας Οἶρη L.

Την φοιβοληπτον ανῆσαι χελιδονα. Lyc. 1460.

S Y N. Φοιβασιτὸς, μαντικὸς, μαιτις, χρησ-
μολογος, λογιος, ευθεος.

Φοῖβος.

Vid Απολλων.

Φοῖβος.

—Ἡλιε οἶβη φλογί

—Φοῖβον εκθρασσων ἰδωρ. Lyc. 1009.

S Y N. Αγιός, καθαρὸς, ἀμικαντος, λευκός,
λαμπρὸς, μαντικὸς.

Φοινικες

Φοινικετα δρακοντα φεραν ουχισσι πελωρον. Π. μ 202.

S Y N. Φοινευτικὸς.—πυρρός, φοινικεος, φοινῶς
Φοινικανθεμος.

Ὡσε φοινικανθεμῖ ἦρος ακμᾶ. Pind. P. 4.

Φοινικεος, Φοινικικὸς, Φοινικῆς, Φοινικος.

Στεφον τᾶν κελεβαν φοινικεω οἶδς αωτῶ. Theoc. 2. 2.

—Και

- Και καμὴν φοινικίων. Ag. Pa. 302.
 —Καλὸς γέ και φοινικίς. Ib. Av. 273.
 Ἀμφὶ δ' ἀεὶ χλαίνας περιήριστο φοινικοσσάν.
 Il. κ. 133.
 Σμαδίγυες—Αἵματι φοινικοσσάει—Il. ψ. 717.
 S Y N. Φοινικῆς, φοινικεύς, φοινικίνος, φοινίξ,
 πυρρός, ερυθρός, πορφυρεός, φοινίης, αἱματώδης,
 πελειώδης, κοκκίνος.
 Φοινίκες.
 Ἐθα δὲ φοινίκες ναυσικλυτοὶ κλυτοὶ ἄνδρες,
 Τρώεται μὲρὶ ἀγόντες ἀθυρήματα ἰπὶ μέλαινα.
 Od. ο. 414.
 Φοινίκες δ' εὖρον γράμματ' ἀλεξιλογα. Ath. ι.
 E P I T H. Πολυταίπαλοι ἀγαυοί.
 —Φοινίκες, ὑπ' ἡλιῷ θύοντι
 Οικεῦντες Διὸς ἀκρον σφυρον.—Theoc.
 Οἱ πρῶτοι ἰνέσσι ἐπερήσαντο θαλάσσης,
 Πρῶτοι δ' ἐμπροσθὶ ἀλιδίνεος ἐμνήσαντο
 Καὶ βαθύν κρῆνιαν ἀστυν πόνρον ἐφρασαντο Dion.
 Φοινίκη.
 Κύπρον, Φοινίην τε—Od. δ. 83.
 Φοινίς. (φοινικῆς χιτῶν)
 Τέτω δ' ὑπὸ τῆν φοινικίδ' ὑπεδυνὸν ἦσυχῆ. Ag.
 Pl. 734.
 E P I T H. Νευργύς.
 Φοινικοβαπίος.
 Φοινικοβαπίαις ἐνδυτοῖς ἐσθίμασι. Aesc. Eum.
 1031.
 Φοινικογενῆς.
 —Φοινικογενῆς—Eur. Fr.
 Φοινικοκροκος.
 Φοινικοκροκον ζῶναν—Pind. Ol. 6.
 Φοινικολοφος.
 Ορνίθων φοινικολοφῶν τοιοῦδε κυδομοί. Theoc.
 22. 72.
 Φοινικολοφοιο δρακόντος—Eur. Ph. 832.
 Φοινικοπαρῶς.
 —Νεῶς φοινικοπαρῶς. Od. λ. 123.
 Φοινικοπέδες.
 Φοινικοπέδων τ' ἐρυθρᾶς ἱερῶν
 Χεῦμα θαλάσσης. Aesc. Fr.
 Φοινικοπέζος.
 —Φοινικοπέζον—Δαμάτρα, Pind. Ol. 6.
 Φοινικοπέζος.
 Ονομ' αὐτῶ γ' ἐσὶ φοινικοπέζος. Ag. Av. 274.
 Φοινισκελῆς.
 —Φοινισκελῆς χηλᾶς—Eur. I. 1207.
 Φοινικοσεροπῆς.
 Δία δὲ φοινικοσεροταν. Pind. Ol. 9.
 Φοινικολογος.
 Φοινικολογῶν ἐγχεων. Ib. N. 9.
 Φοινικοθαῖς.
 Φοινικοθαῖ πῶδα κινήσεις. Ib. 162.

- Φοινίξ.
 Ἀμφὶ δὲ φοινίκι βαλε πηχέας.—Hom. A. 117.
 Ἐθα πρωτογονός τε φοινίξ, Eur. Hec. 456
 E P I T H. Ἀκροκομος, ἀβροκομῆς, ὕψικομος.
 Δηλιός.
 Φοινίξ Vid. Φοινίκεος.
 Ὅς το μὲν ἄλλο τοσον φοινίξ ἦν.—Il. ψ. 454.
 Φοινίκι καννι.—Eur. Hec. i. 945.
 Φοινίξ.
 Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλευρήτα γυνὴ φοινίκι μύθη.
 Il. δ. 141.
 E X P. Φοινικῶ χρωματι.
 Φοινίξ.
 —Γέρον ἱππῆλατα φοινίξ. Il. ι. 432.
 Ἀντίθεν φοινίκα ἐπινοῶ πατρὶς εἰς Il. ψ. 60.
 E P I T H. Διοτρεφῆς, παλαιγενῆς, πολὺς,
 παιδοκόμος, πορφυρῶς, σοφός
 —Ἄνη ἀπατηλῆ ἐσθῆς,
 Τρωῆϊς, ὅς δὴ πολλὰ κακ' ἀνθρώποισιν ἐσργεί.
 Hom.
 Φοινίξ.
 Καὶ ἔυλα κεντα φερῶν γαυροφρονὶ τερσῆ,
 Χιλιετής σάκος ορηῖς ἐπ' ἐνδύμῳ σοο βαμῶ
 Φοινίξ τέρμα βίσι σφρον αὐτοσπυρὶ ἀρχῆν
 Τίχεται ἰσοτυπῶ χροῖν παλαιγενετός ἐκάν
 Λυσάς δ' ἐν πυρὶ γῆρας ἀμειβεταί ἐκ πυρός ἦσαν.
 Nonn. I. 40.
 Φοινίος, Φοινός.
 —Αὐτίκα δ' ἦλθεν ἀνα σῆμα φοινίον αἶμα. Od.
 σ. 96
 —Πᾶσιν δὲ παρῆιον αἵματι κοινόν. Il. π. 159.
 S Y N. Φοινίης, φοινός, δασυός, μαιζονός,
 αἱματούς, δεινός, ερυθρός, πυρρός.—φοινί παρ'
 αἰτίος.
 Φοινισσα
 Ἐσμε δὲ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ φοινισσ' ἐνὶ οἴκῳ,
 Καλή τε μεγάλη τε, καὶ ἀγαθὰ ἐργ' ἐσθία.
 Od. ο. 416.
 Φοινισσῶ.
 Τι μελλεθ' εἰ κατ' οἶκόν
 Ἐν ἦσυχια σφαγία φοινισσῶν; Eur. Or. 1290.
 S Y N. Ἐκφοινισσῶ, αἱματῶν, καθαιμασσῶ,
 ερευθραῖα, πυρρῶν, πορφυρῶν βαπτῶ
 Χιονεῶς πορφυρῶν παρῆϊδας αἱματὶ κοκκίω,
 Χαλεὰ φοινίξας διερῶ πυρὶ, τῷ ποτε μινῶ
 Φαίδρον ἀλιχλαίων ἐσθαινετο φᾶρος ἀνακτῶν.
 Nonn.
 Φοιταλιεύς, Φοιτάλιωτις Vid. Βακχός.
 Φοιταλέος.
 Τὴν δὲ πρὸν Τίτην ἀπερχομένην περὶ τῶν
 Φοιταλέων ἐσθῆσιν ἀπὸ ἀπικηράτο—Ap. 4. 55.
 Ἀμαρταναιμῆ χρισσα
 Κεντροῖσι φοιταλέων. Aesc. Pr. 600.

SYN. Ϊθαλος, βιαιος, δῖρος, εμμανής, εκ-
σραν, ἔριπτικὸς, παρπος, κωνιδῆς.

Φοιτάς.

Φοιτάσι πῆροῖς—Eur. Ph. 1041.

—Φοιτάσι ριπῆ. Tryph. 224.

SYN. Φοιταλεα, μωνιδῆς, μωνική.—αλήτις
—βασσαρα.

Φοιταω, Φοιτιζω.

Ατρειδῆς δ' αν ὀμιλογ φοιτα.—Π. ε. 528.

Δὴ τίτε φοιτιζεσκε καθ' ὑληντας εναυλες. Hom.
XXV. 8.

—Φοιτῶντ' ανδρα μωνιδῆσιν νοσοῖς. Soph. Aj.
59.

SYN. Επιφοιταω, πορευομαι, παραγινομαι,
επερχομαι—περιερχομαι, αναστρεφομαι, σχο-
λαζω.—μωινομαι.

Φοκῆς.

Φοκῆς ματευσο' ανδρες Αιγισθον τινῆς. Soph.
El. 1113.

Φολίς.

—Δολιχὴν δ' αμφ' αυχενῖ δερῆν

Θῆκε καρθηβαρων φολισιν.—Ogrh. 1013.

—Πτερυγας—χρυσουαις φολιδῆσιν διαυγας—
Ar. I. 221.

SYN. Λεπίς, λεπός.—ποικιλια, σίξις.

ΕΡΙΤΗ. Αργυφῆς, αζαλεα.

Φολιδωτός.

—Οσις αν Θωρηκ' εχη φολιδωτῖν Ροσιδ.

SYN. Λετιδωτός.

Φολκῆς. Vid. Παραβλάψ.

Φολκῆς ενν.—Π. ε. 217.

Φολός (Ιπποκενταυρος)

—Φύλω κατά λαινον αντρον. Theoc. 7. 149.

Φοραω.

—Οἶθ' ὀπὸ νυκτα

Χεμερινη φοροωντες ασημαντοῖς ἐπὶ μηλοῖς

Οιχονται.—Tryph. 607

ΕΧΡ. Φορε επιθυμῶντες.

Φορεύς.

—Και κεφαλήν μεγαθυμω σῶ φοῦῖος. Π. σ.
335.

SYN. Φορευτής, φορευτήρ, ολετήρ, αναιρετής,
καθηαιρετής, θυτις σφαγῆς, φανεργατης.

ΕΡΙΤΗ. Στυγῆς.

Φορευω

Τῆς γαρ φορευεῖς—Soph. An. 1188.

SYN. Πεφῶ, καταπεφῶ, απικῆνω, θανα-
του.

ΡΗΡ. Πνευματος ορεανισαι.—

Αἰθρος αντισθῖοιο κατά χερσῶ ἄορ ελασσεν. Ερ.

Φορευμα, Φορη Vid. Φορός.

Ομων γομφιλιάς φορευμα—Eur. I. 1496.

Ανδρας τ' ασπαιροντας εν ἀργαλεισι φοῦῖσιν.
Π. κ. 521.

Φορός.

Δοτε μοι λυρην Ομηρα

Φορης ανευθε χορδῆς. Anac. 48. 2.

SYN. Φορινος, φορικῆς, επιφορος, φδνεύς.

Φορολειθῆς, Φορολιθῆς.

Φορολειθῆ θρονον, Aesc. Eum. 164.

—Ωσπερ εν φορολιθῆ τυχα

Φρῆν επιμωινεται—Aesc. Ag. 1436.

Φορορυτός.

Εν δε γαῖα ζωά

Φορορυτῶ μεμικῆαι. Ib. S. T. 947.

Φορός.

—Τραῖοσι φορον και κῆρα φρονητες. Π. ε. 352.

—Ερευγομενοι φορη αιματος—Π. π. 162.

SYN. Φορη, φορευμα, ανδροφορια, ανδροκλα-
σια, κλονος, σφαγή, ολεθρος, φθορά, αναιρεσεις,
θανατος.—αιμα.

ΕΡΙΤΗ Ατιμος, αιπύς, αιυός, αργαλέος,
ασημαντος, αποφορος, ατασθαλος, αλγινος,
δυσσεβῆς, ευθηρος, εμφυλος, θερμῆς, λευγαλέος,
νεοσφαγῆς, ολός, πορφυρεος, πῆροσις, ευγενῆς,
σῆνοσις, σῆυγερός, σιδῆροσφωρῆ, ατρεπῆς, φιλαι-
ματος.

ΡΗΡ. Φορηα ζαλη. Soph. Θῆνες νεκρῶν.

Πελαγος αιματοςαγῆς. Aesc. Φορηον κῆμα μοθη.

Ερ.

Αιματος εγχυμενον πελαγος, και κῆμα φορηω.
Tryph.

—Ομογεντηρ δε σιδῆρω

Αλληλων ολετήρες ετυμβευοντο κῶνι.

Ληγιος αιμαλης ανεκηκεν αυλός εερσης

Αορι θρονομενων.—Nonn.

Φοξός.

Φοξός ενν κεφαλήν.—Π. ε. 219.

SYN. Οξυκεφαλος, προκεφαλος, λιποδερμος.

Φοξίχηλος.

Αυτη δε φοξίχηλος αργηη κυλιξ. Simon.

Φορά.

Φορῶς γέ τοι φοροησις ε γενησεται. Soph. Tr.
1228.

SYN. Φορησις.—αιωρημα, ἔριμῆ, κηπησις, τυχη-
ευφορια, παλυφορια, πολυκαρπια, ευθηνια—φο-
ρος, ερανος.—πλημμυρα.

Φοραδην.

—Πᾶ μοι φορογῆ διαπεταται φοραδην; Soph.
Oed. T. 1333.

SYN. Φορηδον, σφοδρα.

Φορβας.

Η αιμα φορβαντι Τροπω γενος—Hom. A. 211.

Φορβῆς, φορβαῖος. Vid. Ιναχος.

Φορβῆδος—γᾶς—Soph. Ph. 710.

- SYN. Νομάς, πολυφορβός.—βοσκήμα.
 Φορβεία,
 Εν φορβείᾳ τῷσι δικασαῖς ἐξοδον πυλῆσ' ἀπίδων.
 Ar. V. 580.
 SYN. Φορβεία, φορβεία, φορβεία, φιδός.—
 φορβή.
 Φορβή
 —Μη μοι δευεῖατο φορβῆς. II. ε. 202.
 SYN. Τροφή, νομή, βορά, φορβεία. βρώσις. βο-
 τανη.
 EPITH. Απηνων, εὐδωρετος, μελιπδῆς,
 νεοτερπῆς, ρογαλαα, συνθρεμικων.
 Φορεύς.
 Τῇ νισσαντο φορῆες, ὅτε τρυγῶμεν αλωῖν. II.
 σ. 566.
 SYN. Φορταξ, φορτηγός, φορτοφόρος, φορτο-
 κατακλῆς, ἀχθοφόρος, ἀγχαρος, κομιστῆρ, ἀγκα-
 λιδόφορος, κωτοφορός. ξυλοφόρος, κ. λ.
 Φορτω.
 Μιτρῆς δ', ἣν φορεῖ ερυμα χροός.—II. δ. 137.
 SYN. Πέριφορτω, βασάξω, κομίζω, φερω.
 εχω.
 Φορημα.
 Δυσχερεα μὲν—
 Πολλὴ τῶδε τῷ φορηματος. Soph. Ph 480.
 SYN. Φορτίον, βασάγμα, ἀχθος. τὸ ἀγωγι-
 μων.
 Φορτῆς. Vid. Φερτός.
 Κύπρις γὰρ κ φορτῆς, ἢν πολλὴ εὐῆ Eur.Hipp.
 - 443.
 Φορτίδες.
 —Πεδία Κισθίνης, ἵνα
 Αἱ Φορτίδες νομισοι δηλαιαὶ κοραὶ
 Τρεῖς κυκνομορφοι, κοινὸν οὐμὴ ἐκθιμῆναι,
 Μονοδοντες, ὅς ἐβ' ἥλιος προσδερκεται
 Ἀχλῖσιν, ἐβ' ἢ νυκτερος μνην ποτέ. Aesc. Pr;
 793.
 EPITH. Ἀγρυπνοί, μονοφθαλμοί.
 Φορτός.
 Ο δ' ἀντι πιπῆς σκορπίον λαιμῶ σπασης
 Φορτω.—Luc. 476.
 SYN. Λευκός, πολτός.
 Φορμύς.
 Φορμύς αὐ Φρυγας ἦγε.—II. ε' 862.
 —Φορμύνα δαίφρονα Φαινοπος ἦν. II. ρ. 312.
 Φορμυξ.
 Ἐν δὲ τε φορμυξῆ
 Ἠπυια, ἦν ἀρὰ δαίτ' ἑοὶ ποιησαν ἑταιρῆν. Od.
 ρ. 270.
 SYN. Κίθαρα, λυρα.—μυρμηξ. Hes.
 EPITH. Γλυκῆα, γλαφυρά, ἐπλάτονος, ἐπ-
 ἰανῆστος, ἐπῆσγλωστος, ευκρεκτος, ευκελαδός,
 ελεφαντοειδής, εγρεκδομος, ἡδυμελής, λιγυ-

- θροος, μυσοπολος, ευφοργος, πυξινῆ, παικίλο-
 γησος, πυργοδομος, τερφινος, φρασεία, ὕμνο-
 πύλος. Βρομία, Ορφεια Δωρτα, Πινδαρτα.
 P H R. Ματτη ὕμων—
 —Φρενα τερπομενον φορμυξί λιγην,
 Καλῆ, δαίδαλη.—Hom.
 Η λιγυρῆν φορμυξία χελυκλοῦον Ερμαωνος. Ογρ.
 Χρυσεα φορμυξῆ Ἀπολλω-
 ιος, και ιοπλοκαμων
 συνδίκον Μοισαῦ κῆσαν. κ. λ. Pind. P. 1.
 φορμυξω. Vid. Κιθαρίζω.
 Ἦτοι ὁ φορμυξων ἀνέδαλλετο καλὸν αειδων. Od.
 α. 155.
 Βισομη φορμυξί λιγηνος ἦρχεν αοιδῆς.
 —Χρυση φορμυξί λιγαίνων. Ar.
 Φορμικτῆς.
 Προσπεπιτερπεται δ' ὁ φορμικτῆς Ἀπολλων. Ar.
 R. 234.
 SYN. Κιθαριστῆς, κιθαρωδός.
 Φορμῖς.
 Ἡμῖν γὰρ εκ ες' ἐδὲ καρῦ εκ φορμῖδος, Ar. V.
 58.
 SYN. Ψιαθός, σπυρῖς, σπυριδίον, φορμῖσκος,
 φορμῖσκιον, φορμῖδιον, φορμῖον.
 Φορμῖς.
 Οἷσθις δ' ἐν φορμῶ—Hes. ε. 480.
 SYN. Κισση, κορινος, λαρκος. Ψιαθός. ποροκα-
 λυμμα. αγσίον πλεκτὸν εκ φλοῖδ.
 EPITH. Βραχύς.
 Φορτός.
 Τον φορον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πολεων
 Συλληβῆσιν σου προσιόντα. Ar. V. 655.
 SYN. Φορὰ, εισφορὰ, δῶσμός, τέλος, συντε-
 λεια.
 Φορτηγός, Vid. Φορεύς.
 Φορτηγὸς δ' ἀρχησι, κακοὶ δ' ἀγαθῶν καθυπερ-
 βεν. Theog. 679.
 Φορτίον.
 Φορτίον ερωτός—Anac. 148.
 SYN. Φορημα, φορτος.—εμπορευμα.—επι-
 σαγμα, ὑπασκηνῆ.
 Φορτῆς, (Ναῦς)
 Φορτίδος ευρησι, ἦτ' εκπεραα μεγα λαῖτμα.
 Od. ι. 323.
 SYN. Φορτηγός, ἑλικός, φορτηγιδὸν πλοῖον.
 Φορτος.
 Φορτε τε μνημων.—Od. δ. 163.
 Ἐπατα και τον φορτον εκφυγομεν αν. Ar. Pl.
 796.
 SYN. Φορτίον, φορημα, ἀχθος, μοχθος,
 χλευπ.
 EPITH. Βαρυπημων, βυθιος, επαχθῆς, ἐπ-
 αυχηνος, ισωλκῆς, πολυχανδῆς, ὑπεραχθῆς.
 * 6 Υ Φορτοσολος.

- Φερτοσολος.
 Ησεται εμπορικῶ παλιν φερτισόλος ἰδρυς. Man.
 4. 131.
 Φορυβίος.
 — Αβροπηνικς—πιπλος
 Καλλῆ φουκτής;—Lyc. 864.
 S Y N. Βεβαιμμένος, πεπικιλμένος.
 Φορυβια, Φορυβια, Φορυβια.
 —Φορυβας αίματι πολλῶ. Od. σ. 335.
 —Πολλῶ πεφορυγμένον αφρῶ. Ep. Suid.
 S Y N. Αναφορυσσω, φρυα, μασσω, κεραννου-
 μι, τυγχῶ, μολυνῶ, μικινῶ.
 Φορυτὸς.
 Σιν δ' αμυδις φορυτὸν τε και ιπικη λυματ' αι-
 ρην. Call. Fr.
 S Y N. Σαίρια, αθροισμα, συλοχια—φρυγα-
 τον, αχιροῖ, σχοικον, σθραμά, χαρδρα.
 Φοιανεύς
 Οἶον δ' αθναταν τιν' εἴπλομεν ανδρασι πῆμα
 Ἰρῶν μηπισαντα Φορωνησσειν ερηναι. Theoc. 25.
 200.
 Φως. Vid Φαος.
 Ζηὶ φως ερεσσα.—Il. G. 49.

Φ Ρ

- ΦΡΑΓΜΑ. Φραγμός.
 —Τα δ' οκταριζα μετωπον Φραγματα—
 Ep. I. 6.
 Ακρίδες, αἱ τον φραγμὸν ὑπερπαθητε τον ἄμὸν.
 Theoc. 5. 100.
 S Y N. Φρακτιρ, περίφραγμα, προσφραγμα,
 περιβολος, ἐρκος, ἔρκανη, βατος, περισαυραμα,
 χαραζ, ερυμα, ασφαλισμα.—Φριγκος, νομος.
 Hef.
 Φραδαω, φραζω, φραζομαι.
 Και γὰν φραδασσε.—Pind. N. 3.
 Ως τρυφερόν λαλεις, ως κἀτιλα ληματα φρασ-
 δεις. Theoc. 20 7.
 —Και εφρατε δεσπιν αιθῆν Hom. M. 441.
 —Εγὼ δε σε φραζομαι ορθῶς. Theoc. 25. 180.
 Εκτορα δ' εφρασαντο.—Il. ο. 671.
 S Y N. Επιφραζω, εκφραζω, απαγγελω, απο-
 σκινω, αποδενκνω, δηλω, σηματω.—ὑποφρα-
 ζομαι, επιφραζομαι, καταφραζομαι, βελευο-
 μαι, επιφραζομαι, διαφραζομαι, σκεπτομαι, δεαομαι,
 αναγνωρίζω, λεγω
 Φραδῆς, Φραδμων.
 Φρασεο Δαρδανιδη, φραδεός νοι εργα τετυκῆαι.
 Il. ο. 354.
 Οὐδ' αν επι φραδμων περ ανῆρ.—Il. π. 638.

Φ Ρ

- S Y N. Φρονιμος, σύνετος, οξὺς, εμπειρος, αγ-
 χινος, ιπικων, επιστημων.
 Φραδμοσυν
 Ηως φραδμοσυνη λευκωλετη.—Hom. A. 99.
 S Y N. Ετιφροσυνη, πολυφροσυνη, σαφροσυνη,
 ερηνισι, συνεσις, διαφροσυνη, μητις, βαλι,
 σκελις, νοητις
 Φρασιδημος.
 Τῶ Διοῖ γαρ ετευχε θαλυσια ο φρασιδαμος
 Κ' Αντιγενης, δυο τεκνα Λυκωπειος.—Call. 7. 3'
 Φρασσω, φρασιω.
 Φραζε δέ μιν ριπεσει διαμπερές οισυνησι. Od.
 ε. 256.
 Φραζαντες δεξυ δειρί.—Il. ν. 130.
 S Y N. Αποφρασσω, αντιφρασσω, εμφρασσω,
 επιφρασσω, κωφρασσω, παραφρασσω, περι-
 φρασσω, φραγιμι, φριγκω, περιβαλλω, κἀψ-
 δεφρασιτω, ερηνισω, καταφρασω, ασφαλίζω, ασ-
 φαλιζομαι, χροακω, πηγνω, συφρασω, πλι-
 ρω, αιτεχω
 Φραταρ.
 Οπανας δε φρατορας τ' εγχαρειων
 συμπεμφον.—Aesc. Supp. 501.
 S Y N. Φρασηρ, ερηνειός, διαλλακῆς, εδη-
 μων μηυτις
 Φραταρ.
 Ω γεροντες Ηλακσαι,
 φρατορες τριαβολη. At. Eq. 255.
 —Ουκ ερυσε φρατορας. Ib. R. 421.
 S Y N. Φυλιτης, συμφυλιτης, εμουλος, ὀμο-
 φυλος, πατριωτης, φρατριεύς, φρατιασῆς, συγ-
 γενής, διασικαλος
 Φρατρια, Φρατηρ
 Ως ορητην φρατηριφιν αρηγη, ρῦλα δε φυλοισ. Il.
 G. 163.
 S Y N. Φρατορικα, συμμορια, συνικεια, συγ-
 γενεια, ἴδιον
 Φρατορ Poet. Φρατορ.
 Εξ επερ παντες ποταμοὶ και πασα θαλασσα,
 και πασαι κηνηαι, και φρατα μακρὰ νακων.
 Il. ο. 197.
 Τρις δ' ἐπὶ καλλιχερω χαμᾶδις εκαθισσαο
 ορητί. Call. 6 16.
 S Y N. Φρατιον, φρατια, βεθος.—πηγή.
 φρατο: ἰλιετος αινωγως ιεζτερον ἕδαρ.
 —Υγχα δεμεθλα πεδασκασεων κενωνων. Nonn.
 Φρεγιλος, Φρεγιλος
 Φρεγιλος ορις ενθαδ' εσαι.—At. Av. 764.
 Και φρυγιλῶ Σαβαζιω, Ib. 874.
 Φρεπρις.
 Ου γαρ φρονητη γ' οντα σε.—Eur. Hera. 131.
 S Y N. Αρτιφρων, φρονιμος, σφῶς, ἀγνός, πα-
 ραφρων.
 Φρεπριθῆς.

Φρενογυθίς. Vid. Απολλων.

Φρενοδαλίς.

Παραφορά, φρενοδαλίς, Aesc. Eum. 331.

S Y N. Φρενοβλαβεία, ανοία, μωρία.

Φρενοβελγής.

Και κλέος ευεπίης φρενοβελγέος—Procl.

Φρενέβεν.

Όσοτε γ' ἄρ φρενέβεν γ' ἐπ' αριθέρα

Παί Τελαμῶτος, εβας. Soph. Aj. 183.

Ε Χ Ρ. Οικέβεν, από οικείας γυνάμης.

Φρενοκλοπος. Vid. Ερας.

Φρενομανής. Φρενοβλαβής. Φρενοβλαβος, Φρενοπλη-

γής, Φρενοπληκτής, Φρενωλής

Φρενομανής, τις ἐι θεοφορήτος Aesc. Ag. 1149.

Εμμανίας τευχει ηθε φρενοβλαβέας Man 1,91.

—Εχων τε φρενοβλαβον αυθην. Dölsch.

Υπο μ' αυ σφακίος και φρενοπληγής

Μηναις θαλάσσι.—Aesc. Pr. 877.

Τοιάδε μεντοι τῶν φρενοπληγῶν

Βελευματ' επι τ' ειν ακήσαι. Ib. 1053.

Νυμοίς φρενωλής. Ib S. T. 763.

S Y N. Φρενοπληξ, φρενομορος, φρενοληπής,

εκφρων, αναισθητος, μανικός.

Φρενομορας, φρενομορας.

—Νιν όταν νοσύντα

Φρενομορας ακιση. Soph. Aj. 631.

S Y N. Φρενοβλαβής, μανικός.

Φρενοτεκτων.

Φρενοτεκτονος ανδρος, (Αισχυλος) Ar. R. 838.

Ε Χ Ρ. Τε ει τῆς αυτῆ φρενος τεκταινομενα.

Φρενω

Κλειων φρενωσεις, αν φρεων αυτος κειος. Soph.

Ap. 765.

Νῦν δ' ει δικαιον τις ελευθερος φρενῶν

Γνωμαίς δελαις.—Ib. Tr. 53.

S Y N. Σωφρορίζω, νυθετω εις φρονισιν αγην.

Φρενωρζω

—Ως παλαι γε μ' ερωρωρχει Ar L. 1032.

S Y N. Φρενορζω, φρενο ανατεμνω, ορυττω

Φρη. Φρένες

Εως ο ταυθ' αρμαινε κατά φρενα και κατά θυ-

μῶν. Il. α. 103.

—Μεγαλας φρενας Λιακιδας Il. ι. 184.

S Y N. Νῆς, διανοια, γνωμή, θυμός φρονή-

σις.

Ε Ρ Ι Τ Η. Αδαμος, αθελγής, αχχεγορος,

βαθῆα, μαλακή, σοφή, θεσπισια, νοερά, ποι-

κιλομύς, ρυτοια, σφαλερά, ευχλωσος, μελ-

αχχίτων, πλαγια—κελανώ, μανια, αμ-

φιμελαινα, άπαλαί, ατρηά, αμωπητα, εαι-

σιμια, εμπειδος, δουί, θεορονος, ιθῆα, κ' ολι-

κατραρά, λευγαλια, μαυομειται, ολαί, κλο-

μεναι, πυκναι, πυκνολιμαι, σιγυτοι, σιρι-

σκελής, σίρεαί, ταχίται, λυικαί, ογαθαί,

εθλαί, αγκυλομητιδες, αμαλακτοι, απαλαμῶ-

ιαι, λοζαί, διασφοφι, σίρεηλαί.

—Ακισαί τοι φρενες, εθλών.

Αιεί δ' όπλοτερων ανδρῶν φρενες περιεθονται.

Επει ε' οι ενι φρενες εδ' ηβαιαί. Hom.

Φρικαλέος, Φρικίος, Φρικωδής

Ηδη φρικαλέων δεδιδι και συ νεκων. Ep. I. 30.

Φρικτῶν δαιμονίων—Hp. I. 2.

Βαρύν βρομον μέθηκε, φρικωδη κλυων. Eur. Hip.

1202.

S Y N. Φρικισοίος, φοβητέος, φοβερός, σμερ-

δαλέος, καταπληκτικός, τραχύς, ριγιδανός,

ερικωδής—σεβασμιος, δεινός

Φρικη.

Τοινη φρικην παρεχει μοι. Soph Oed T. 1329.

S Y N. Φρικιον, φρικιασις, νερκη τρομος, τρα-

χύτης οριζῆ, παλμός, ψυχός.

Φρικτωδης

—Φρικτωδης σαλπιγῶν ἦχος Cyr. Th.

Φρικων

Λαί φρικωνος μαργου επισητορες ιππων. Hom.

37 4.

Φριμαγμός. Vid. Φριμαγμα.

Ιππων φριμαγμῶν ποτες δεδεγμέναι. Lyc. 244.

Φριμασσαι. Vid. Φριμασσαι Χρημεθα.

—Φριμασσαι πασα τραχυσίων

Νῦν αγελα.—Theoc. 5. 141.

Φριξ.

Ως δ' όβ' υπό φρικῶς βορρα αναπαλλεται ιχθύς.

Il. J. 692.

S Y N. Δεπτολιμια—φρικη.

Ε Ρ Ι Τ Η. Μαλακή, παντογονος, τρομερά.

Φριζοκομης.

Φριζοκομη τοδε Πανί—Ep. I. 6.

S Y N. Φριζοκομος, ορθοχρατής.

Φριξός, Φριξος

Γιραιος θανε φριξος εν Αιπταο δεμοισιν. Ar.

2. 1155

—Ο τις πηλοιορθον ανηλυθεν Αιπταο.

Κριξ επεμβεβαός τῶν ρι Χρυσιον εθικην

Ερμεζε.—Ib 1146

Ε Ρ Ι Τ Η. Αρωμιαν, εύμελις, Μικησιος, Αιο-

λιθης.

Φρισσω.

Εφριξεν δε μαχη οφιστιμυροτος—Il. v. 339.

—Φρισσει δε τα ιάτων υπερθεν Ib. 473.

—Παντες δε με πεφρικασιν Il. ω. 775.

S Y N. Αφρισσω, περιφριττω, υποφρισσω,

επιφριττω, διεφριττωμαι, οφριττω, πυκνισμαι,

εξερθεμαι—δευμαινω, βδελυττωμαι, μιστω.

Φρισμαζομαι.

Τι φρισμαζή νεοχμον;—Eur. I T. 1162.

Τατες εν ευχαις φρισμαζομαι δεός. Aesc. Eum.

S Y N.

ΣΥΝ. Προσιμαζομαι, αρχομαι, προαταρ-
χομαι, επικλειω.
Φρομιών Vid Προσιμιον
Καί μοι το μεν σὺν ᾧδε φρομιόις εχει. Eur.
Hec. 1202.
ΕΡΙΤΗ. Κανὸν, πολυερθρον.
Φρονεω.
—Φρονεω δε διακριθημεναι ηδη
Αργεως και Τρωας.—II. γ. 93
Νηπιος αγροιδῶται εφημεροια φρονεοντες. Od φ 85.
—Αλλὰ φίλος φρονεων περιλαχμύειος είναι. II.
ψ 343.
—Εφ' οἷς γαρ ε φρονῶ, σιγᾶν φιλῶ. Soph. Oed.
T. 577.
ΣΥΝ. Επιφρονεω, αναφρονεω, σωφρονεω, βα-
λευοναι, ελπιζω διακοσαι, επιφω, συνημι,
φροντιζω. καυχῶμαι —σοφός εμι.
Ο δε τας ησυχιας Βιοτος, και το φροντιν,
Ασαλευτον μενει, και παρεχει δῶμα. Eur.
Φρονημα. Φρονιτις.
Τοις ανδρασι φρονιμα Anac. 2. 7.
—Φιλοιςρε κακοῖς, αγαθοῖς δε φρονισις. Orph H.
Φρονισιν ει τάτδ' εχω. Soph. Oed. T. 678.
ΣΥΝ. Διανοια, νοημα. φριν. παθος, ὄρμη,
εταρσις, τυφος. φρονηματισμός —φρονις, βίλη-
μα. θελημα, φρεδῆ, φραδμοσυνη, επιφροσυνη,
συνεσις.
Φρονημος.
—Απορον επι φρονημα—Soph. Oed. T. 710.
Πᾶς τις απαιδευτος φρονηματάτις εσι σιωπῶν.
Sent.
ΣΥΝ. Φρενηρις, εχεφραν, δαίφραν, φραδμων,
ευλαχῆς, ασφαχῆς, ευρους, συνετός, σοφός, δια-
νοητις.
Φρονηος.
—Φρονηοιο Νομηοια φαιδιμιον ἦν. Od. ε. 386.
Φρονης Vid. Φρονητις.
—Επει περιοιδε δικαῖς ηδε φρονιν αλλων. Od.
ε. 244.
—Κατα δε φρονιν ηγαγε πολλήν. Od. δ. 258.
Και δεσφωτων φρομαντιν αφευδῆ φρονιν. Lyc.
Φρονηντως.
Λεγει φρονηντως, ᾧν λεγεις, δικαῖς περι. Soph.
An 693.
ΣΥΝ. Φρονημιος, σοφῶς, ευφραδῶς, προφρο-
νηως, πινοτάς, πικινῶς, συνετάς.
Φροντιζω
—Δὺ εσι δε πρὸσθεν ὀδοί μοι
φροντιζω, τῶτων ἦντιν' ἰω φροτερην. Theog. 908.
—Σὺ δ' ε φροντιῶ. Ar. N. 125.
ΣΥΝ. Επιφροντιζω, επισκεπῶμαι, σκεπῶμαι,
ανασκοπεω, εκμελετω, επιμελετομαι, κηδομαι,
μεριμνω, σπυδαζω, φρονεω.

Φροντις.
—Αλλὰ τον ὑπρον
Α φροντις κοπιουσα, μακρὰν τὰν νυκτα ποιῶτιν.
Theoc. 21. 28.
ΣΥΝ. Μεριμνα, μελετη, μελεδημα, μελη-
δῶν, κηδος, ἔρα, τιμελεα, επιμελεα, επισα-
σια. αγωνια. φοβος
ΕΡΙΤΗ. Αργαλεα, ανδρεφόνος, ἀρπαλεα,
γλυκεα, γηροκομος, γοερα, ζεφερα, λυγρα, με-
λαινη, κεδνη, πολιοκροταφος, στυγερα.
Πολυφροντις βελη. Anac.
—Βαρύ κεντρον αμερονηοιο μεριμνης.
—Λαιλαπες—ακοιμητοιο μεριμνης.
Και νοον ασηρηδον εμοιον εχει θαλασση
Κυματι παφλαζοντα πολυφροισβοιο μεριμνης.
Nonn.
Χθονια φροντις, ματηρ αχων, ματηρ παθεων.
Synef.
Φροντις.
—Και φροντιδι δη. II. ε. 40.
Φροντις.
Φροντιν Ονητοριδην, ὅς εκαινοτο εὖλ' ανθρωπων
Νῆμ κυβερνήσαι, ὅποτε σπερχοιεν αελλαι. Od.
γ. 282.
Φροντισμα
Ει τυθοιο Σωκρατους Φροντισμα.—Ar. N. 155.
ΣΥΝ. Ερθμημα, σοφισμα, μῦθος.—φροντις.
πράξις.
Φροντισηριον.
Ψυχῶν σοφῶν τῶτ' εσι φροντισηριον. Ib. 94.
ΣΥΝ. Βελευτηριον, σεμιθιον, μονασηριον, δια-
τριβή.
Φροντισις.
Ει μητων ε. και φροντισις.—Ib. 413.
ΣΥΝ. Εξετασις. εξηγητις, κηδεμῶν. φιλο-
σοφος.
Φρεδος.
—Φρεδᾶ τ' απειληματα Soph. Oed. C. 692.
Αλλ' εγλεωσα, φρεδος.—Ib. El. 809.
—Η γυνή παλιν φρεδη.—Ib. An. 1259.
ΣΥΝ. Αφανῆς, αφαντος, εκδημος, αμεινῶς.
ερημος.
Φρερα, Φρερημα. Φρεριον
—Ομματος φρερα.—Soph. Tr. 230.
Τετραμοιρον νυκτος φρεραν. Eur. Rh. 5.
—Αδασα βεκολων φρερηματα. Soph. Aj. 54.
Φρερια και κῶμαι Δοκρων.—Call. 4. 177.
—Ψυχῆς φρεριον ακροτατον. Ep. I. 2.
ΣΥΝ. Φρερησις, νυκτοφυλακησις, φυλακή,
αλή. ηρηλή. καταγωγή. στρατος.
Φρερεω.
Μηκέτι τοι φρεράμις επι προθυροισιν.—Theoc.
7. 122.

Οχυροῖσι παρθεναῖσι φρεσῦνται καλῶς Eur.
I. A. 738.

SYN. Περιφρεσῶ, νυκτιφυλακίω, επαγρευ-
τηῶ, φρυκίωρεω, φυλάττω, ἐρυῶ, ἀσφαλιζομαι.
στρατευομαι. τηρεῶ κατὰ κῆρ.

Φρεσδομος.

Φρεσδομοὶ νηλεῖς κύνες ἐκλαγον—Er. I. 1.

Φρερητήρ, Φρερὸς

Φρερητήρα σιδήρον ἔχων—Man. 4 47.

—Δύο δὲ οἱ ἕατο φρεροὶ

Παῖαν ὑποπτεοντες—Call. 4 61.

SYN. Φρυκίωρὸς, φρυκοῖτος, παννυχιστής.
φυλαξ.

Φρυαγμα.

—Και φρυαγμαθ' ἵππικα Soph. El. 719.

SYN. Φρυαγμὸς, φριμαγμὸς, χρεμετισμὸς,
μιμηχμὸς, ροθιον ἵπτα· βρομὸς. αὐγερωχία—
επαρσις, ὑπερφανεῖα.

Φρυασσομαι. Φρυαττομαι.

—Τὰν ἵππων ἀρτι φρυασσομεναν

Τὰν ἱερῶν εσακσσα—Call. 5 3.

SYN. Φριμασσομαι, χρεμιζῶ, χρεμετιζῶ,
αὐγεῖμαι, γανυρομαι, βρενθομαι, εὐαβρυν-
μαι, ετακκομαι, επεγερομαι, σκιεταω κατὰ
πλησσομαι

Φρυγανον.

—Και τα παρόντα φρυγανα. Ar. Av. 643.

SYN. Φρυγιον, χορταριον. κλήμα, σκαρίφος.
ύλημα.

Φρυγες,

Ἐθα ἴδον πλεσες φρυγες, ἀνέρας αἰολοπαλεις,
Λαὸς Οτρήος και Μυθδογος ἀντιθεοιο. Il γ. 185.

EPITH. Ἴπποδκμι, ἵπποισρσαι, πωλυ-
χρυσοι

Ἄλλ' αὐ κακοὶ φρυγες Eur.

Ἐνοπήρων και μυρῶν επισταται. - Ib.

Φρυγια.

Ἡδη και Φρυγινη εσηλιθον ἀμπελοεσσα, Ib. 184.

EPITH. Εὐαμπελος, εὐπαρβενος, ευτεχη-
τος, μηλοβοτος, απιυοτρίφος, πολυληθιος, πο-
λυμῆλος.

Ἀρχαῖαι φρυγιαι πολυδακρυτοι κελαινης Sibyl.

Φρυγιλος,

—Και φρυγιλω Σαβαζιρ. Ar. Av. 874.

Φρυγιες.

Ἐλεφαντινω δε πλινκίω

Διγυρῶν μέλος κραιπνω,

Φρυγιω ρυθμῶ βοισω. Ἄσπ. 172. 7.

Φρυγω, Φρυσσα, Φρυτῶ.

—Κυαμον δὲ τις εν πυρὶ φρυξει. Theoc. 7. 66.

—Το καλὸν θερος ἀνίκα φρυτῆ. Ib. 6. 16.

SYN. Καταφρυσσα, φρυγω, φρυγυμι, φρωζῶ,
ὄπλω, τηγανίζω, απανθρακίζω, αυαινω.

Φρυκτὸς, Φρυκτωρὸς.

—Ὡς ὁ φρυκτος διαγυγλων φρεπει. Aesc. Ag. 30.
Φρυκτωριῶν τε και πυρὸς διαλλαγας. Ib. 439.

EXR. Λαμπας (εν πολεμοις)—ψῆφος (δι-
κασική) κυαμος (πεφρυγμένος)—μαντις.—
Ξυρὸς.

—Ὁ νυχιος αὐγελος πυρὸς. Aesc.

Φρυκτωρια.

—Και φρυκτωρια εν τοῖσι πυργοις—Ar. Av.
1161.

EXR. Η νυκτερινή περιφυλακή δια τῶν φρυκ-
τῶν, η λαμπαδαν.

Φρυκτωρὸς.

—Φρυκτωρῶν δια

Πισθῆσαι, Τροῖαν νῦν απεορθῆσθαι—Aesc. Ag.
599.

EXR. Ὁ τῆς φρυκτωριας επιμελέμενος.—φρυ-
κτός.

Φρύνις. (Κιθαροφῶδς Μιτυληναῖος.)

—Η καμψεν τινα καμπῆν,

Οἰας οἱ νυν τας κατὰ φρύνιν

Ταυτας τὰς δυσκολοκαμπῆς. Ar. N. 967.

Φρυγίχιος (Κομαδῖαις πομπῆς.)

Προσθῆς αὐτῷ γραιν μευσινή, —τε κορδακος
νεκα

Ἡν Φρυγίχιος παλαι αποποιηχ', ἦν το κῆτος ποθιεν.
Ib. 556.

Φρυγιχεον.

Και το Φρυγιχεον εκλακίσιζατω τις. Ib. V. 1515.

EXR. Το ες ὑψος εν τῇ ορχησει εκλακίζειν.

Φρύνος.

—Εκ φρυνιο θερειομενη ποτον ισχυς. Nic.

—Ἀσπίδα, φρύνον, φριν. Er. Suid.

SYN. Φρύν, φρυγέος, φρυνη.

Φρυωνδας.

Ω μιαρε, και Φρυωνδα, και πομπῆ σύ. Ar.
Th. 868.

ΦΥΓΑΔΕ (εις φυγιον)

—Φυγαδ' ετραπε μωνυχας ἵππας. Il. 8.
157.

Φυγδα.

Μη λαθη φυγδα βας—Aesc. Eum. 256.

Φυγαίχμις.

Ἰαπων καδς κ φυγαίχμις; Aesc. P. 1030.

SYN. Φυγομαχος, φυγοπολεμας, φυξήλις.
δελαιος.

Φιγυαδευα.

Δεῦρ' αὐτὸν φυγυαδευσαν ὡς ἡμᾶς καῶ, Ath I. 12.

* 6 Z

SYN.

Φ Τ

SYN. Διακω, απελαννω—φυγω.
 φυγανω, φυγσανω. Vid. Φευγω.
 Φάμμος απερ φυγαγει ωδε βιοιο χρεως. Beuff.
 —Ου τι με φυγσαιδ—Soph. El. 121.
 Φυγαρσενια.
 —Ειθα φυγαρσενις μυσηρια τευχεται απυσα. Man.
 4. 64.
 φυγας.
 Φυγαδα προσδρομον.—Soph. An. 109.
 Κτηναι μεν, η γης φυγαδας εκπεμφαιμεθα.
 Ib. Oed. T. 317.
 SYN. Δραπετης, μετανασης, μετανασιος, επινασιος, φυγαδικος, απεστρεψ, αυτομολος, απολις, αποστολις, ευδηλις, λιποπατρις, εξορισος, δειλός.
 Ξεινον εν αλλοδαποισιν ατιμις ζυγον ελκων.
 Opp.
 Φυγέργος. Vid. Βλαξ, App.
 Φυγη. Φυζα
 —Ουδ' ετις αλλη
 Γινεται, εδ' εφυγη.—Od. χ. 306.
 —Αχαιδς Θεσπειση εχε φυζα—II. ι. 2.
 Φυγην δε τε
 Μιπω γινεσθαι φωτδς αοισι βροτῶν. Soph.
 Oed. C. 284.
 —Ζητῶν ολεθρον, η φυγην εκ τῆσδε γῆσ. Ib. T.
 673.
 SYN. Φυξις, φυγαδεια, αναδυσις, αποκινοσ, τροπη, δρασμδς, αποδρασις.—αλεα, αλυξις—εξορια, εξορισμδς, παρασασις.—δειλια. φοβοσ αθυμια.
 EPITH. Αγαλις, ατεικαρτοσ, πολυδρομοσ, ανιαρα, λευγαλεα, οιζυρα, κρυερα, αεικλιος.
 P H R.—Φοβε κρυενοτοσ εταιρη Hom.
 Φυγολεκτροσ. Vid. Αθην
 Φυγομαχοσ. Φυγοπολεμοσ. Vid Φυγαιχημιοσ.
 Ο δ' αυ θανατοσ εφηκε και τον φυγομαχον.
 Simon.
 —Επει εκ αποφαλιοσ ηα,
 Ουδ' εφυγοπολεμοσ.—Od ξ. 213.
 Φυζακινιοσ, Φυζαλεοσ.
 Φυζακινῆσ ελαφοισι εοικεσαν—II. ν. 102.
 —Ωμησ αν δ' ετραπε φυζαλεον. Ep Suid.
 SYN. Φευκτικδς, διαφευκτικδς, δειλδς.
 Φυζιπολισ
 Φυζιπολιν πατρις τελεση βιον αλγινονετα. Opp.
 Φυα.
 —Μαλισα δε Νεσορι δια
 Ειδοσ τε, μεγαθοσ τε φυην τ' αγχισα εοικεν. II.
 ε. 58.
 SYN. Φυσις, τροποσ, ηθοσ, ειδοσ.—βλασησις.

Φ Τ

EPITH. Ευαιθεμοσ, ατρομοσ, καλλιτοκοσ, ροδα.
 Φυκιος.
 —Τα φυκιονετα τα ληδα. Theoc. 21. 10.
 SYN. Φυκιαδης, φυκαδης, βρυαδης.—πορφυρεοσ, θαδυς.
 Φυκις (ιχθυς)
 —Και φυκιδα σοι λιμενιτιν. Ep. 1. 6.
 Φυκοσ, Φυκιον.
 —Και παρεξ ελα φυκοσ εχευαν. II. ι. 7.
 —Τον τ' Ευρον, οσ εσχατα φυκια κινει. Theoc.
 7. 58.
 SYN. Μυιον, βρυον.—εγχεσα.—φυκη, φεναισμοσ.
 EPITH. Αναλεον.
 P H R. Νοδοσ κοσμοσ.—ασχημων βαφη—γυψιον καλλοσ.
 —Καλλοσ, οπερ φυσις απασ Νυμοσ,
 Καλλοσ, οπερ φυσις ευρε, και ε ζανθοχροι κοσμοσ
 Χριζαμενη Βερη ροδοσδεα κυκλα προσωπε
 Ψευδομετασ ερυθνε τοφ σπινθηρι παρειασ Nonn.
 1. 42.
 Φυλακη
 —Αλοχοσ Φυλακη ελεεπιφο. II. ε. 700.
 Φυλακη.
 —Τρωων φυλακαι τε και ευναι. II. κ. 418.
 —Φυλακη δε τισ εμπεδοσ εσω. II. θ. 521.
 SYN. Φυλακηριον, φερα, ερηκη, κολασηριον, δεσμοσ. αλεαση—φυλαξ
 Δεσμο εν αυγαλεω δεδετο κρατερ' αλγεα πασχαν. Hom.
 Εισ γλαφυρον τινα κολλον αφερτεοσ οικον ανασησ,
 Κιμμεριων μιμημα, δυσσεμβατον, αμμορον ηδς.
 Δησιαδης σερησι πολυ λειψοισι πιεζων
 Δεσμιον ευρωσντι κατεκλησσε βερεθρω,
 Ατροφον αυχημεντα δεμασ, κενασφοτα λιμῶ.
 Αμμορον πελιοιο και ευκυκλιο σελινησ. Nonn.
 Φυλακιδης. Vid. Ιφικλοσ.
 Φυλακοσ, Nom. pr.
 —Φυλακον δ' ελε Αηητοσ ηρωσ. II. ζ. 35.
 Φυλακην, Φυλαξ, Φυλακοσ.
 —Φυλακην δε εκασοι,
 Λεξασθων παρα ταφρον ορυκην τεχεοσ εκλοσ.
 II. ι. 66.
 Δεσρ' εις τισ φυλακασ καταθειομεν.—II. κ. 97.
 —Ουδε γαρ αν φυλακεσ λαθοι—II. ω. 566.
 SYN. Φρηροσ, επιτροσ, μυχηροσ, ρυτηρ, φρικτωροσ, προφυλαξ, δεσφυροσ.
 EPITH. Ομδρμιθεμοσ, πωσις.
 Φυλαρχεω.
 —Ανδρα κομητιν φυλαρχοντ' ειδον—Ar. L.
 561.
 Φυλαρχοσ.

Φυλαρχος.

Ἡρεθὶ φυλαρχος.—Ib. Av. 8co.

SYN. Φυλαρχης, φυλαρχῶν, δημαρχος, δυν-
ασης, λοχαγωγός. Χορηγίος.

Φυλασσαι, Φυλασσομαι.

—Καὶ ἐ φυλασσει. II γ. 408.

—Φυλασσεμέναί τε κελόνται. II. κ. 419.

Εν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλασσοσε.—Hef. ε. 489.

—Νοσον τε φυλασσοίς. II. ε. 251.

SYN. Διαφυλασσω, επιφυλατῶ, τηρεῶ, επι-
τηρεῶ, παρατηρεῶ, ρυμαι, εἴρω, φυλακίζω,
φρερεῶ, ασφαλίζομαι, ἐξαλυσσω, ἐκκλινῶ.

Φυλας.

—Πολυμηλη Φυλαντος θυγατηρ.—II. π. 181:

Τὸν δ' ὁ γερόν Φυλας εὖ ετρέφεν.—Ib. 191.

Φυλεύς, Φυλειδης. Vid. Μεγης.

Ὅν τιτίε Δίϊ φίλος ἴπποτα Φυλεύς. II. ε. 6 28.

ΕΡΙΤΗ. Δαΐφρων, αγαυός.

Φυλειτης. Vid. Φρατώρ.

Ὡ φίλε, ὦ φυλετα. Ag. A. 367.

Φυλη.

—Ἀπὸ Φυλης ελαβον οἱ Βοιωτοί. Ib. 1022.

Φυλια. (Ἔδος ελαιας)

—Ὁ μὲν φυλις, ὁ δ' ελαιης. Od. ε. 477.

Φυλλας.

—Ἐπι Φαμαθοῖσι Βαθῆαν

Φυλλάδα χευαμειοὶ πολλοὶ πρόπαρ αἰγιαλοῦ

Κεκλιθ' ἔξειης.—Ar. 1. 454.

EXR. Ἡ σιβάς τῶν φυλλῶν.

SYN. Ευκαρπος, σκιερά.

Φυλλῆον. Vid. Φυλλον.

Ἐς το στυριδιον ἰσχά μοι φυλλῆα δός. Ag. A.
468.

EXR. Τα απολεπισματα τῶν λαχανῶν.—
φυλλον.

Φυλλῆιος.

Πιρειασις ορεος Φυλλῆις αγχίθι ναιων. Ar. 1. 37.

Φυλλινος.

Κεκλιμένοι τοίχῳ τῷ φυλλινῷ.—Theoc. 21: 8.

SYN. Φυλλικός, φυλλωδης, φυλλοειδης, φυλ-
λοζόρος.

Φυλλοβολεω.

—Τα δε ροδα φυλλοβολεῦντα

τῶνδ' ἀπὸ σπομητων παντ' ἐγενοντο χαμαί.
Theoc. Ep. 18. 3.

Φυλλοκομος.

Ἰζομενος μελιας ἐπὶ φυλλοκομῆ. Ag. Av. 744.

Φυλλον.

—Το μὲν κποτε φυλλα και οζεις φυσει.—II. α.
235.

SYN. Φυλλειον, πεταλον.

ΕΡΙΤΗ. Αγριον, αμαραντον, ακαφοκομον,
αἰματοειν, εεθαλές, ετεροχρῶν, πρινον, κισσῆιν,

λειμωνιον, λασιον, λιποσεφανοι, πολυθριον, πο-
λυθριον, πολυθριον, πυκινον, σκιερον, τερεν,
υακινθιον, γυλαρδῶ, τέταλές.

Οἴη περφυλλων γενεῇ τοιῆδε και ανδρῶν

Φυλλα τα μὲν τ' ατεμος χαμαδῆς χειει, αλλα
δὲ δ' ὕλη

Τηλεθωστα φυει, εαρῶ δ' ἐπι γινεται ἄρη.

Ὡς ανδρῶν γενεῇ, ἡ μὲν φυει, ἡ δ' απολιγνι.
Hom.

Φυλλοερεω, Φυλλορεω.

Τὲ δε χειμῶνος παλιν

Τας ασπίδας ριλορρεῖ. Ag. Av. 1481.

SYN. Φυλλοβολεω, Φυλαζω.

Φυλλοροος.

—Και φυλλοροφ φθινοπαρῶ. Orr

Φυλλοερεῶς, Φυλλοερεῶτες

Ευδῶς φυλλοερεῶτι πεδῶ.—Theoc Ep. 3. 1.

Λῆπε χαμεινας φυλλοερεῶτες. Eur. Rh. 9.

Φυλλοτοκος.

Ειαρι φυλλοτοκῶ.—Orr.

Φυλλοτρεξ

Ελληνις—φυλλοτρεῶγες.—Ath. 1. 4.

Φυλλοφόρος.

Εκτος οἷς ἡδη περιει-

ται φυλλοφορον ἀπ' αγωνῶν. Pind. Ol. 8.

Φυλλοχοος.

Ἡ σα φυλλα χαμῶζει περικλαδῆος πεσει ὕλης

Φυλλοχοφ ἐνὶ μνηί.—Ar. 4. 217.

SYN. Φυλλοβολος.

Φύλον.

—Ἐπεὶ κποτε οὔλον ὁμοῖον

Αθαναιτων τε θεῶν, χαμαί ερχομενων τ' ανθρω-
πων. II. ε. 441.

SYN. Φυλη, εθνος, δῆμος, πατριη, φρατρια,
γενος.

ΕΡΙΤΗ Αγλαδῶν, αναιδεις, αθεσφατον, ἀλι-
τροφον, αγριον, απλετον, βιοθρεμμον, ερικυδῆς,
θεομοσις, κλυτον, περικλυτον, πολυμοχθῶν,
πολυπολιν, πολυφακρυ, πολυσονον.

Φυλοπις. Vid. Μαχη.

—Πολεμον τε κικῶν, και φυλοπιη ανῆν. II. δ.
15.

Φυλοπιδα σῆσιεν πολυαἰκος πολεμοιο. Od. λ.
313.

ΕΡΙΤΗ. Αλλοπρσαλλις, αργαλεια, κρεατερῶ,
κρυερά.

Φυλώ

Φυλῶ δ' αργυρεαν ταλαρον φερε.—Od. δ. 125.

Φυξαιαρ.

—Τὸν φυξανορα γαμον Αιγυπῆς.—Aesc. Supp. 9:

Φυξηλις.

Ἡ σ' αὔτως κλειος εσθλον εχει φυξηλιη ἐόντα. II.
p. 143.

SYN.

Φ Υ

SYN. Φυγαιχμης. φυγίς. ανανδρος. δειλός. Φυξίμος, Φυξίος.
 Ταυτοσημείον εἶναι ἐπι μὴ φάτο φεξίμαν ἄναι.
 Od ε 359
 —Φυξίμος οδμή Nic
 Εἰνὸ φεξίον αἶτον, αλιφρουνας τε φοιοιο. Ap.
 † 699.
 SYN. Φειξίμος, φεικός.
 Φεξίος (Zeus)
 Φυξίω ἐκ παντων Κρονιδῆ Διί.—Ap. 2. 1151.
 ΕΧΡ. Ο βοθηῶν τοῖς φυγάσι.
 Φυραω, Φυραομαι, Φυρω, Φυρωμαι
 Η γῆν Φανοιτες τινδε φυρασειν φινω. Aesc. S T.
 48.
 Ουδ' αν μαλακὴν φυρασαμενος την φανήν.—Ar.
 N 575
 Στιθος και χελεα φερω Αιματος.—Od σ. 21.
 Διαφρυσιν εἶματ' εφρον—Il ω 162
 SYN. Αναφυραω, αναφρωω, Διαφυραω, συμ-
 φυρω, εκφυρω, εμφυρω, συμμιγνυμι, κυκω,
 κεραινω.—μυκνω, μιλανω.—βρεχω, πλινω,
 βαπλω.—λεπλυω, μασσω, αναματῶ. ζυμου.
 Φυρδην. Vid. Μυρδα.
 —Φῶ δὲ σιδαρων
 Παιδὸς ἐδ φυρδην μεζον εχεσα φων. Ep. Suid.
 Φυσα, Φυσσα
 Τον δ' εὔρ' ἰδρευοντα ἐλίσσομεν φερί φυσας.
 . Il. σ. 372.
 SYN. Θυλακος, κάρκος.—ακίς —ανεύμα.
 —ρυσημα —φυσιγῆ
 Αυλον κεραινωτῆρα τον σιληνεμον. Ep.
 Φυσαθρα (Φυγατηρ Διαν)
 —Τας καλπίδας η' ς Φυσαθραν
 Η ες Αμυμονην οιστε.—Call. 5. 47.
 Φυσκίς, Φυσκίται.
 Λαβὲ δῆτα τὰς ρυσκίδας—Ar. L. 1247.
 Λαβὲ τα φυσαθρα. Ib. 1244.
 SYN. Αυλίς.—αμφιζῆ, αποφυσία.—φυσημα.
 Φυταω, Φυστω.
 Φυτῶτες λιγυος.—Il. † 218.
 φυτῶτ' ανω προς ρῖνας αἶμα. Soph. Aj. 930.
 Μυρμιδόνες δ' αὐτὲ σχεθον ἵπτες φυσιωνας.
 Il. π. 566.
 SYN. Υπαφυσωω, αναφυσωω, αποφυσωω,
 εμφυσωω, επιφυσωω, πινω, αναπινω, αναφυσ-
 σιωω, πινωσικω, ασφισικω.—επαφω.
 Φυσημα, Φυσισμα.
 —Παντα φυσισματι. Eur. Hipp. 1212.
 —Στεργῶν δ' απο
 φυσισμ' ἀνὲς δυστλητο.—Ib. Ph. 1460.
 Ρεγκυες δ' ε πλασισσι φυσισματιν. Aesc. Eum.
 52.
 SYN. Εμφυσημα, φῦσα, εμπυρια, επιπυρια,
 αμικα, ρυσισσις, ὑφιλοφρυσση.

Φ Υ

ΕΡΙΤΗ. Χρυσαλλοπηκτων, γνοφῶδες.
 Φυσιγναθος.
 Ζημι δ' εγὼ βασιλεὺς Φυσιγναθος, ἐς κατὰ λιμνην
 Τιμῶμαι. Βατραχων ἠγεμειος κματα πατα.
 Hom. B. 18.
 Φυσιγνομαι.
 Καθ' οἱ Μεγαρεῖς οδυνας περυσιγνομενοι. Ar.
 A. 525.
 SYN. Φυσσομαι, φισσῶμαι, εμφυσῶμαι.
 Φυσιγνομων
 —Φυσιγνομων ο σοριδῆς,
 Δεινὸς ἀπ' οφθαλμῶ και το γοημα μαθεν. Theoc.
 Ep. 11 1.
 Φυσιζωος, Φυσιζωος.
 —Τὸς δ' ἦδη κατέχεν φυσιζωος αἶα. Il γ. 243.
 Φυσιζων γενος τοδὲ Ζηνὸς—Aesc. Supp. 592.
 Φυσικός
 Εἰνεκα σῆς φυσικῆς σορις τα δ' ὑπερτερα νωμῶν.
 Ap.
 SYN. Εμφυτος, συμφυτος.—φυσιολόγος.
 Φυσις.
 Καί μοι φυσιν αυτα εθεξεν. Od. κ. 303.
 Δρακαινης φυσιν εχεσαο αρχιαν. Eur. B. 1355.
 SYN. Φυή, γενεσις. ἄθος, μερφή. γενος. ἐξίς.
 κσιτα. Φραιρεσις, συσασις.
 ΕΡΙΤΗ. Δημιουργός, πολυδαίδαλος, πολυ-
 μητις, αναρχος, αερτος, επιβλεπτός, επιτικῆς,
 ακμης, παντομιγῆς, ατρεπτος, θεοδμητος, φι-
 λοκισσος, περοφαιτος, χαρισσα, ποτινα, πολυ-
 σπορος, πλασθερα, λεχαιῖας, τεχνισσα, παν-
 τοτεχνης, δαίφραν, περιφραν, κησιφορος, πο-
 λυμορφος.
 Il φυσις πασης τεχνης αρχηγῶνον εστ. Dam.
 Παγῶν αναιφυσως.—Puthag.
 —Αδολον γνησιαν τ' εχων ρυσιν. Phil.
 Ψυχῆς ρυσιν αεθορον. M. Mus.
 Αλαον βλασημα ψυχῆς θεῶ. Synesf.
 Ἰδαιε χροαιε, ἰδίοις εργοις δαιδῶλομενη. Ib.
 Η φυσις απαντων τῶν διδαγματων κρατῆ.
 Η φυσις ἐκαστῆ γαρ γενος εστιν πατρίς.
 —Τιθητηρα γ' γενεθλης. Nonn.
 Η δῶσα παντα, και κομιζεται φυσις.
 Ω Φυσι παμμητηρα δεῶ πολυμηχανε μῆτερ,
 Ουρανια, φρεσθερα, πολυκῆτε δαίμων ανασσα,
 Πανδαματων αδεμασε, κηρητητηρα πανου-
 γης.—
 Αφθιτε, πρωτογενεα, παλαιφατε, κωδιαιερα.
 Εινυχια, πολυτερε, σελασφορε δεινοκαθεκτε —
 Ηγεμονη, κραντηρα φρεσεις, παντρορε κηρη,
 Αυταρκεια, δικη, Χαριταν πολυειυμε Πειθῶ.
 Αιθερια, χθονια, και εναλια μεθεσσα.
 Πανσορε, πανδωτηρα, κημικια, παμβασιλευα
 Πανρυτε, κυκλοτερις, αλλοτριμορφοδαιατε.—
 Ενθρορε,

Εθρονε, τιμησσα, μονη τό κριθέν τελευσα, —
 Ατρομε, παιδαματερα πέπρωμενη αίσα, αυρ-
 ιπνυς.
 Παντα σοι εισί τα παντα συ γαρ τάδε μνην
 τευχαις.
 Παντων μεν συ πατήρ, μητήρ, τροφος, ηδέ τιθη-
 νός.
 Ωκυλοχεια, μακαιρα, πολυσπορος, αριάς όρμη,
 Παντοτεχνες, αλασερα, πολυκλιτι, ποτνια Δαί-
 μον, κ λ. Orph. H.
 Φυσκος (ορος)
 —Ες τέ τά φυσκω Theoc. 4. 23:
 Φυσις.
 —Παιυ γαρ φυσις μίριας άνδρων, Aesc. P. 929.
 S Y N. Έκφυσις, γονή (sch.)—(1. φυξίς; P.)
 Φυσιός.
 —Φυσήν μάζαν προσενέγκη. Ar. V. 608.
 S Y N. Περυσιμένος. άτρεπισός.
 Φυταλος.
 Επθαδ' αναξ ήρας φυταλός ποτε δεξάτο σερμνήν
 Δημητρον, ότε πρώτον οπαρας καρπόν εφηνεν,
 Ην ίερόν συκήν θνητών γετος εξονομάζει
 Εξ κ δη τιμάς φυταλες γετος εσχεν αγήρας. Ep.
 Φυταλιός.
 —Τεμενος—Καλον φυταλιός, και αρέτης—II. ζ.
 195
 Ε Χ Ρ. Γή δειδραρόρος, φυτευσίμος, αμπελο-
 φόρος.—φυτευμα. φυτευτηριον, φυταριον.
 Φυταλιν ευδομον αειθαλεος παραδεισα. Nonn.
 Φυταλιν καρπόιο μελιτρονος—Ar.
 Φυτλη.
 Ανθρωπων ολιγοδραμων πολυεινεα φυτλην Orp.
 428.
 S Y N. Γενεσις, αρχή, φυτευμα.
 Ε Ρ Ι Τ Η. Ευπιωρ, αυτοχθών, ηρώις, σκολιά.
 Φυταλμιος (Vid. Ζεύς.)
 Ανδρων κασιγητων τε και φυταλμιων. Aesc.
 Ag. 335
 Ηθα φυταλμιος δυσαιων. Soph. Oed. C 148.
 S Y N. Φυταλμιος, φυτοσπόρος, γονιμος.—
 (από φυτλος, από γενεσεως.)
 Φυτω, Φυταγμα, Φυτωω, Φυτωομαι.
 Αυτάρ τοι Κεραλά φυτλισατο φαιδίμιον ήν. Hes.
 9. 986.
 —Τοίς αλλοισι κακόν μεγα πάσι φυτευσί. II.
 ο. 134.
 S Y N. Φιτωω, φυταλιζω, διαφυτεύω, κάτα-
 φυτεύω, φυταργεω, γενναω, φυω, μηχανομαι.
 κατασκευάζω, εμβαλλω
 Φυτευμα.
 Φυτευμ' αχερωτων αυτοποιον, Soph. Oed. C.
 730.

—Σκιαρόν τε φυτευμα ξυνόν ανθρωποις. Pind.
 S Y N. Φιτωμα, φυταλια. φυτευσίς, φυτηα,
 φυτλη, φυταργημα. φυτον.
 Φυτόν, το.
 Του μεν εγώ θρεψασα φυτόν ώς γενώ αλωής. II.
 σ. 57.
 —Παλλοί δε φυτών εσαν ορχάτοι αμφίς. II. ζ.
 123.
 S Y N. Φυτάς, φυτευμα, φυτω, φύμα. ερνος.
 δειδρον.
 Ε Ρ Ι Τ Η. Αγλαοκαρπον, αμβροτον, άνδρο-
 φίνον, αμπελόν, γλυκερόν, ευθαλές, ευδομον,
 εμπνοον, λιπαρόν, καλλιπετηλον, οιντοκοον,
 παγκαρπον, προβελυμον, σκιερόν, υψιπετηλον,
 υψικαρηνον, ταυπρεμμον, χαριεν, χλοερόν, φε-
 ρεσβεν, φιλοπαρθενον.
 Φυτοσκαφια.
 Μένον εποτρυνών εργα φυτοσκαφίς. Ep. I. 4.
 Φυτοσκάφος, Φυτοσπορος, Φυταργός.
 Ουρές μιν ίσασι φυτοσκαφοι, οί παλυεργοι
 Ες ληνάς ίννεύνται, επήν θερος άριόν ελθη. Theoc.
 25. 27.
 Αλλ' ήνίχ' εκ επαθε τον φυτοσπόρον
 Την παίδα δέναι.—Soph. Tr. 363.
 Νηρέα, φυταργόν Θετιδος—Eur. I. A. 949.
 S Y N. Φυτοργός, ούτηκόμος, φυτοκόμος, φυ-
 τευτής, κητερός, ορχήτης, γητονος—φυταλμιος,
 γονεύς, φυσας.
 Φυτοτροφος
 Κληρη σημαντήρα φυτοτρόφον—Ar. 3. 1402.
 Φυώ.
 —Το μεν υποτε φυλλα και οζείς
 Φυσαι.—II. α. 235.
 Ως άνδρων γενει, ή μεν φυει, η δ' αποληγει.
 II. ζ. 149.
 S Y N. Φυτωω, γενναω, αταρωω, εκφυω, επι-
 φυω, τήλω, εξανατελλω. βλασαγω. φυομαι.
 Φυμι, Φυομαι. Περυω
 —Ουδέ κακοίσιν εοικόντα φυμεναι αυτόν. Theoc.
 25. 39.
 Αλλα τάχ' ασπαρτά και ανήροτα παντα φυ-
 οίται Ο. I. 109.
 —Μεγαλη δε βη και χάρεις ασπίοι
 Εξ άμων επερυον επί σίβηροίς μελεεσσιν. Hes.
 ε. 148.
 S Y N. Φυω, εκφυομαι, αναφυομαι, γυνομαι,
 γενναομαι.
 Ρ Η Ρ. Μητέρος εκ κολπών προς φας ερχο-
 μενος. Ep.
 —Εις φως μόλειν. Eur.

Φ Ω Γ Ω

Φάσπλος φῶγι Γύσσον—Ath 2.
S Y N. Φάζω, φαγιωια, φρυζω.

Φῶδες.

—Πλην φῶδων ἐκ Βαλαρεῦσ. Ar Pl. 535.

E X P. Φλυκταίναί. τὰ ἐκ τῶ ἄνυρος ἐρυθριμαία.

Φακεύς, Φωκεύς.—Φωκίς.

—Ὅτι ξένος μὲν ἔστω Φωκεύς.—Soph. El. 45.

—Πῶς αὐτὸς οἱ Φωκῆς ξένος. Ib. 1469.

—Φωκῶν δὲ γῆ. Eur. Or. 769.

Φωκίς μὲν ἢ γῆ κληίζεται.—Soph. Oed. T. 752.

Φωκίη.

Φῶκαι δ' ἐξ ἄλλοις ἦλθον ἀσπλάγξαι· αἱ μὲν ἐπέτα
ἔβησιν ἠνάσσοιτο παρὰ ρηγμῖνι θαλάσσης. Od.
δ. 449.

Ε Ρ Ι Τ Η. Αλιοτρεφίς, ζατρεφίς, μελαινα,
νιπτός, βρώπις, θιαλία, βλοσυρά, δυσαίς, κλο-
κομος, φιλοφάματος, χαμηνεύς.

Φωλάς, Φωλέος, Φωλέος. Vid Σπειός.

Φριξάς δὲ χαιτήν ἐκθορε φωλάδος κοίτης. Babr.
Και πινυτήναι πευματοῖς ἐνὶ φωλαίοισιν. Orp.
l. 3.

Φωλας.

—Ὡς ἀνὼρα φωλάδες ἀρκίσι. Theoc. i. 115.

—Φωλάδι τέχνη. Tryph. 527.

E X P. Αἱ φωλαίαι χρωταί.—κρυπταί.

Φωλευω.

—Ὡς τὰ δ' ἐπαρσαν

Κνωδαλα φωλευοντα βρεφος διαδηλοσασθαι.
Theoc. 24. 83.

S Y N. Φωλεύω, φωλαζω, ἐμφωλευω κρυπταί.

Φωναριον.

Τὸ φωναριον ἡμῶν περιανυγές γινεται. Ath. l. 14.

Φωρεω.

Ὡς ἀρ ἐφωρησεν.—Il. κ. 465.

Αἰαντὰ φωνῶ.—Soph. Aj. 73.

S Y N. Ανάφωρεω, ἐκφωρεω, λεγω, λαλεω,
καλεω, ηχηω, σφενω.

—Φωρησας ἐπετα φηροεντα προσηυδα. Hom.

Ευγλωσσίοι χέειν ἐπος ἀνθερρενωσ. Nonn.

Φωνή.

—Πριαμός δ' Ἐλεην ἐκαλεσαστο φωνῆ. Il. γ.
161.

Ὅσση ἀρα Τρωων καὶ Ἀχαιων ἐπλετο φωνῆ. Il.
ε. 400.

S Y N. Φθόγγος, αὐδή, βοή, ἰαχή, ἦχος, φημη-
λέξις, γλωσσῆ.

Ε Ρ Ι Τ Η. Ἀφρηκτός, ἀτερής, ἀρίζηλη, ἀσ-
πέτος, ἀγανή, ἀφειδής, ἀένος, ἀραία, ἀναυ-
δής, ἀμβροσία, ἀμοιβῶς, ἀλεξικακός, ἀδύμην-
τος, ἀγνωσός, ἀδύπνοος, ἀντιτυπός, ἀργαλεός,

ἀδύπνοος, βροτῶς, βαρυστόμος, βαρυδάκρυς, βρα-
δυπειθής, βαθυκυμῶν, βαρυνήχης, βριαρά, γοερά,
δολοπλοκός, γλυκερά, διαπρυσία, δυσθρόος,
βλοσυρά, δύσαγέλος, ἐρατή, ἐφιμερός, εὐαγ-
γέλος, ἐρωτοτόμος, εὐαίς, ἐγερμιθός, ἐγερσινοός,
ἐλεγχής, ζακηνός, ἡδῆα, ἡδυμελής, ἡερία,
δοαίς, θαρταλία, θαμβάλεα, θαλερά, θεσο-
συτός, θεσδός, θεοκλήτος, θερμιθίς, θερμα-
χός, θερυγρός, κρατερὰ, κυρά, κενεαρχής,
λυσσῶς, λεπταλεός, λευκάς, λυσσαθής, λασι-
σσοός, μελιεργός, μελιωδής, μελιπνοός, μελι-
δής, μαλιχός, μυσῆς, μαυτοδής, μαντιπόλος,
μαχημῶν, μαινας, μάλακῆ, ἠλλῆς, ἡμερτής,
νεμεσημῶν, κορυμβοφόρος, ἰκετηρίς, ὄξεια, οἰνοσ-
σός, οὐκίριμῶν, ἐρανομήκης, πολυμήχης, πολυ-
μεμής, πολυθρῶος, πολυθαμής, πολυθεράς,
πολυτροπός, πολυμήχης, ποικιλοκύβητος, ποθη-
μῶν, πανδελγής, παρηγορός, ἐσθηνῶρ, σφειρή,
σφισαρά, σφισαταρ, τροχαλή, ταχυμυθός,
τρυχάδ, ὑπαρχυρός, ὑπερβία, ὑφαυχήν, ὑφι-
νοός, ὑψηλός, ὑπὸ πορῶς, φιλοκέρτομος, φιλοπο-
λεμος, φιλοπαιγμῶν, φιλοσοφός, φιλοτευθής.
—Γλυκερωτάτα ἢ μελικερῶν. Theoc.

Καὶ Χαριτὸς πλοῦθησαν ἀνευγεῖς χημεσί φωνῆν.
Nonn.

Φωνημα.

Φωνημάκω.—Soph. Aj. 16.

S Y N. Φθόγγος, φθόγγμα, φωνή, ἦχος.

Φωρ.

—Φωρὸς δ' ἰχθια φῶρ ἐμαθον. Call. Ep. 18. 6.

S Y N. Ληθῆς κλεπίης, καθέργωγος.—φῶρος,
κατασκοπός.

Ε Ρ Ι Τ Η. Λεσιφῶρον, λαθριός.

Φωρά.

—Ὅμη ἐπὶ φωρῶν.

Ἐρχομαι, κδ' ἵνα νυκτὸς ὀδοιποροεντ' εὐοχλήσω.
Mose. 7. 6.

S Y N. Φωρεῖν, κλεμμα, κλοπή.

Φωραω.

Ταχιστὰ κακὸς ἐφωραθῆ φιλοῖσι. Eur. Or. 738.
Ἄλλ' ἔχθρῳ φωρασαν ἐγὼ γ' ἐσπέρχομαι. Ar. N.
409.

S Y N. Ἐπιφωραω, καταφωραω, διερευνάω,
ερευνάω, ἐκζητῶ, εὐρισκῶ, φαιερω, ἐλεγχῶ,
καταλαμβάνω, θριαμβεύω.

Φωριαμός, Φωριαμῶν

Ἡ καὶ φωριαμῶν ἐπιθηματα κάλ' ἀνεώγεν. Il. ω.
228.

S Y N. Κιβάτος, κιβάτιος, κοιτῆς, κισπῆ, χαρ-
τοφυλακίον, γλωσσοκομῶν.

Ε Ρ Ι Τ Η. Γλαφραά.

Φωριδός, Φωριός.

—Μασιχθῆς κληματι φωριδίῳ. Ep. l. i.

—Ἀνίστατο

X A

—Ανισατο φάριος ευνή. Theoc. 27. 67.
 SYN. Λαθραῖος, ληστήριος, κλοπιμαῖος.
 Φῶς. Vid. Ανήρ. Ανθρώπος.
 —Ὡς ὅτε τις φῶς
 Πέτρι ἐπὶ προβλήτι καθήμενος—II. π. 406.
 Φῶς. Vid. Φαός.
 Εἰς φῶς ἐξήλαυσε βοῶν ἰρθιμκ κερνηα. Hom. M. 402.
 —Αἰθερα φωτός. Synef. 3.
 ΕΡΙΤΗ. Αμιαντον, γλυκερὸν, δαιμονιον, εριμυδές, παμφαές, τπλαυγές, χυτὸν, Ακροσανές σελαγιζε πολυσχιδές αλλομενον φῶς. Nonn.
 Φωσσαν.
 —Και φωσσανας ωργυῶμενους. Lyc. 26.

X A

SYN. Λαῖφος, ἄρμενον.
 Φωσφορεω.
 Μηνι φωσφορεσα.—Man. I. 134.
 Φωσφορος.
 Νη την Εκατην την Φωσφόρον. Ar. Th. 865.
 SYN. Φωτοφόρος, φωτοδοτης, δαδῶχος.—
 Εκατη, Αρτεμις. Ηρα.
 Φωσφορος.
 Νυκῆρι τελετῆς φωσφόρος ασήρ. Ib. R. 346.
 SYN. Εωσφόρος—
 —Ο Διακίθρος ἀμερας.
 Κυθερῆσι: ασήρ. Synef.
 Φωτοδοτης.
 Συ δε φωτοδοτας φωτὸς ποερέ, Synef. 3.

X A

X ΑΒΑΖΙΟΣ.
 Ἐθεν και σέο, δῖε χαβαζιε, περιθῆναι
 Ἐν θυμῷ βαλομην—
 —Νῆσον αναφυχεις πυροεσσαυ,
 Καί μοι σκορπίθεν βεβολμημενῶ ἦρα κομιζεις.
 Orph. L.
 Χαζω, Χαζομαι.
 Ουτι τιν ἐξοπισω ἱεκρέ χαζεσθαι ανωγει. II. ε. 257.
 Ηρη δ' εκ εχαδε σῆθος χολορ.—II. δ. 24.
 Θυμῷ και ψυχῆς κεκαδῶν—II. λ. 334.
 SYN. Αναχαζω, αποχαζω, αναχαζομαι, αποχαζομαι, ὑ-οχαζομαι, χωρεω, αναχωρεω, υποχωρεω, χωριζω. φυλασσομαι. χανομαι, χανδανω. σπερω.

Χαινω.
 —Ὡς κέν οἱ αἴθι Γαῖα χανοί —II. ζ. 282.
 Βελομ' απαξ προς κύμα χανῶν ἀπὸ θυμον ολεσσαι. Od. μ. 350.
 SYN. Κασκω, χασκαζω, αμφιχαινω, αναχαινω, διαχαινω, διαχασκω, εγχαίνω, εγχασκω, κατεγχαίνω, καταχαινω, επιχαινω, καταχασμασομαι, περιχαινω, υποχαινω.—ανοιζω.—μετεωροφρονω.—γρυζω ἐξπατασομαι

Χαῖον.
 —Και εν χερὶ χαῖον εχουσα. Call. Fr. 2.
 SYN. Καλαίροφ, λαγαβόλον.
 Χαῖος, Χαῖος,
 Κορινθια δ' αῦ χαῖά, νη τον Δια. Ar. L. 91.
 —Εἰ τι πῶς εσθλὸν Χαῖῶν τῶν ἐτ' ἀνωθεν.—
 Theoc. 7. 5.

X A

SYN. Αγαθός, χρηστός, αρχαῖος, ευγενής.
 Χαιρεφω.
 Ουδεν διοισεις Χαιρεφωτος την φυσιν. Ar. N. 503. Prou.
 Χαιρηδῶν, Vid. Χαριμα
 —Τι δ' ἴσθην αξιον Χαιρηδῶνος. Ib. A. 4.
 Καῖρις.
 Ὡς, ην Καῖρις ὑμᾶς ἰδη,
 Προσεισιν, αυλησων ακλητος. Ib. Pa. 951.
 Χαιριδῆς.
 —Χαιριδῆς βιμβαυλιοι. Ib. A. 866.
 Χαιρομυσης.
 Τον Χαιρομυση φορον καθαιροντες. Aesf, Ch 71.
 Χαῖρε.
 Χαῖρε, δια, τοισδεσσι—II. κ. 462.
 SYN. Ευτυχει, ὑγιαει, εὔπραττε.
 Χαιρω, Χαιρομαι. Χερω. Ar. V. 761.
 —Οφρα σὺ χαιρις. II α 158.
 —Κεχαροντο δε παντες Αχαιοί. Od. δ. 344.
 Ὡς ἴδομαι, και χαιρομαι, και τερτομαι. Ar. Pa.
 Και σὺ οἶλος μαλα χαῖρε, θεδς δέ τοι ολβια δοῖεν. Od. θ. 414.
 Χαιρετον ᾧ κερω.—Od. ο. 151.
 SYN. Περιχαιρα, υποχαιρω, ἴδομαι, ευφραϊομαι, γηθομαι.—εὔπραττω, χαιρετιζω. αποταττομαι. χαιρειν, ερῶσθαι ομη.—ομαζεν.—τραχυνω.
 Χαιτη
 —Αμφὶ δε χαῖται ὤμοις αἰσονται—II. ζ. 509.

SYN.

X A

SYN. Εθερα, κόμη, θριξ, λαχνη, χαιτώμα.
 EPI TH. Αμβροσία, απαλή, ακανθοβολος, αυχημυρῶ, ἀξροπτικτος, ἀμπεροστα, ασαπτης, απλεκῆος, διαβροχος, εὐπλοκαμος, ευωδης, ευπολεμος, ευτροπογῆ, θαλάσσι, υφεία, ἐλικωδης, κραινα, κυνησχος, ξανθοχως, ξανθῆ, κυκλῶς, καπριῶ, λασια, λασιαυχην, οφιδης, παφρη, περιλαμπῆς, πικρῆ, ὑλαυχη, φρικαλεα, χισιῶδης, λευκῶς, δαφνεια, Γοργειη.

Χαιτηεις.

Εσσυτο χαιτηεντι ρυῖν εναλιγκιος ἰππῶ. Ar. 2. 1241

SYN. Βαθυχαιτης, ευχαιτης, χαιτοιεις, ευκομος, ευθριξ, λαχνηεις φριξουχην.—κατασκιος αυχηνα χαιταις.

Χαιτώμα. Vid Χαιτη.

—Γρῆκ κατασκιος λοφος

Ξει, κραινε χαιτώμα.—Aesc. S. T. 391.

Χαλαζα.

Ως δ' ἔταν εκ νεφρων ἄηται νιοῶς η̄ χαλαζα
 Ψυχρῆ ὑπαι ριπῆς αἰθηγενίος βρεαο II. ο 171.
 Επισχῆς.—Αισχυλε, Απὸ τῶν χαλαζων—Ar. R. 876.

EPI TH. Αρρηκῆος, κρυερῶ, πυκινῆ, νιοβλητος, στρογγυλη.

Ομβρον απ' κρανθῆν βριαρῆ μιχθῆντα χαλαζη.

—Δεινὸν σμαραγῆσσα χαλαζα. Dolfc.

—Καρπῶν τε κακορεκῆτερα χαλαζα. Sibil.

Χαλαζιπῆς.

Ω ξῆτε, ρεῖγε τιν χαλαζεπῆ ταφον. Ep. 1. 3.

Χαλαζηνος Vid Σιρμῆς. Χαλαζαῖος.

—Χαλαζαῖη ἐπὶ φηγῶ Οργη.

Χαλαζοβουα.

Νῆφε, χαλαζοβολει.—Ep. 1. 7.

Χαλαζω, Χαλαζω. Ar. Eq. 380.

EX P. —Εἰ χαλαρῆς εἰσι—εκλυω, χαινω.

Χαλαινω, Χαλαω, Χαλασσω.

Ρυτῆ χαλαινωτες—Hef. a 308

Η ρα βιον τ' εχαλασσε—Hom. A. 6.

Πριν αν εχ' αυριων δεσμῶν χαλαση.—Aesc. 177.

Χαλα τοκευσιν εκοτας θυμημενοις. Eur. Hec. 402.

SYN. Αναχαλαω, αποχαλαω, διαχαλαω, ενχαλαω, επιχαλαω, παραχαλαω, εκλυω, χαινω, ενδιδαρι. αντιμη, νοιεμαι εκλυομαι, μαραινομαι ληγω, αναχαζω, ἰπικω.

Χαλαπιεις.

Ηραισσο χαλαιποδος—Nic.

SYN. Κυλλῶς, χωλῶς.

Χαλαρῶς.

—Χαλαρα (ὑποδηματα) γ' ε χαιρεις φορῶν. Ar. Th. 270.

X A

SYN. Χαινωδς, λαπαρῶς, ανεμῆμος, παρειμενος, αμεινυῶς, ἄραιος.

Χαλεπαινω, Χαλεπαινωμαι

—Αλλ' αἰεν επιζαρελῶς χαλεπαινοι. II. ε 512.

—Οτε τις στροτερος χαλεπην. II. τ. 183.

SYN. Προσχαλεπαινω, απομηνῶ, αγανακτω, αγριῆμαι, οργιζομαι, χολῆμαι, δυσχεραινω, νεμωσω.—χαλεπῶ απιπῶς αιθισαμαι.

—Χολον θυμοαγῆα πεσσει. Hom.

Ομματα λοξῶ τιτανει χολε κηρυκιο σιωπῆ.

Και φθονερῶς τραπιδῆσσι χολος διεπεφλασεν—Nonn.

—Τψ δε χολω φρενεσ νεροθοντο.

—τῷ δέ οἱ οσσε

Οσλιγες μαλεροῖο πυρῶς ὡς ενδαλλοντο.

—Υπὸ σπλαγχχοῖς ζεν αιμα κελαινω. Ar.

Χαλεπῶς, Χαλεπωτερος

—Χαλεπῶς δέ ε̄ δεσιμῶς εδρανα. II. ε 391.

—Χαλεπεινι αμειφασθαι επεεσσι. II. ψ 489.

Κιβδηλε δ' ανδρῶς γυναικα χαλεπωτερον υδεν. Theoc. 117.

—Μῆδς γαρ χαλεπωτατος ἕτος. Hef. ε 555.

SYN. Δεινῶς, σκληρῶς, δυσεργος, βαρῶς, ανημερος, απιπῶς, αταρτηρῶς, αλγενῶς, αργαλῶς, αγριος, ωμῶς.

Χαλεπῶς.

—Ο δέ τοι ερος ε χαλεπῶς εχοι. Theoc. 29. 22.

—Και νυξῆ χαλεπῶς.—Id. 21. 51.

—Χαλεπῶς δέ σ' εολπα το ρεξεν. II. υ. 186.

SYN. Αινῶς, βρεως, δεινῶς, δυσχερῶς, δυσκολιος, αγριος, βιαῖος, θρασῆως, τραχεως, σκληρῶς, σερμῶς, ὑβρισκῶς, απιπῶς, ανημερῶς, ανηλεως, ωμῶς, σφοδρα.

Χαλεπῶ

—Επεισθαι δε θεῶν ὅς τις σε χαλεπῆι Od. δ. 423.

SYN Χαλεπω, βλαπῶ, κακω, κατακίξω, χαλεπαινω—ερεθίζω, απηλεω.

Χαλικηρετος, Χαλικηρητος.

Η, και επισχομενος πλεῶν δεπας αμφοτερησι

πιπε χαλικηρητον λαρον μεθυ.—Ar. 1. 473.

SYN. Ακρατος.—ευκρατος.

Χαλινῶς, Χαλινα, τῶ.

—Εν δε χαλινῶς Γαμφηλησ' εβαλον—II. τ. 393.

SYN. Ηνια, σφομιον, φαλιον, ρυτηρ, επιφραγμα, σιμος, χηλωτῆρ

EPI TH. Αργυροεις, αναγκῆος, βιαζομενος, δαφνηεις, ευρεπῆος, ευγαμπῆος, ευλαίγῆ, λασιος, μαργος, ολιξ, οξυτερος, πυρμικῆος, πετρεις, περιβῆπτος, περιγενετης, σικλιῶς, σρεπῆρ, χρουσαμπυξ.

P H R. Ἰππῆον φίλτρον.—δαμμοσφρων χουσος.—Iππων

Ἰππων ἴθουσι κυβερνητῆρα χαλίνων. Opp.
 Ἰπποισιν τον ακεσῆρα χαλίνων. Soph.
 Χαλινοφάγος. Vid. Φοίβαζω.
 Χαλινω.
 Μη προσωπιτῆς ἐς χεῖρα, χαλινὸν δ' ἀγειον οργάν.
 Phocyl. 52.
 S Y N. Εὐχαλινωῶ, χαλινάγωγω, παιδα-
 γωγῶ, ἐπέχω, ἀνασελλῶ, ἀναχαίτιζω.
 Χάλος ἐπισφίγγαντες ἀπειλιτήρι χαλινῶ
 Θῆρα κυβερνητῆρι διασφικώσε χαλινῶ. Nonn.
 Χαλινωτήριον.
 Λυσάι τε πυρμυτας και χαλινωτήρια
 Νεῶν δὲς ἡμῖν.—Eur. Hec. 537.
 E X P. Τα σχοῖνια.
 Χαλιζέ.
 Χαλικας παραρορη.—Ag. Av. 840.
 S Y N. Πυριτης. πυρυστόκος λιθος.—
 Χαλις (οἶνος).
 Ὀλγυα φρονῶσιν οἱ χαλιν πεπεκότες. Ath. 1.
 Χαλιφρονεων, Χαλιφρων.
 Καί τε χαλιφρονεοντα σαοφροσυνης ἐπέθεσαν.
 Od. ψ. 13.
 Νηπιος εἶς, ὃ ἔξετε λινη τοςον, πὲ χαλιφρων. Ib.
 δ. 371.
 S Y N. Ηλιθιος, ματαιοφρων, ανοητος, εκφρων,
 παραφρων, αφρων, μωροσοφος.
 Χαλιφροσυνη.
 —Ου γάρ τι χαλιφροσυναι γε μ' ἐχουσιν. Od.
 π. 310.
 S Y N. Αφροσυνη, εκφροσυνη, ανοια, παρανοια,
 εκλυσια.
 Χαλικαρματος.
 Χαλικαρματός ἐστι ποσις Αφροδιτας, Pind. P. 4.
 Χαλικασπις,
 Ἴν' ὃ χαλικασπις ἀνῆς—Soph. Ph. 732.
 Χαλικεργχῆς
 —Χαλικεργχεων Τρωων. Eur. Tro. 143.
 Χαλικεος, Χαλικεος, Χαλικῆς, Χαλικηῖος.
 Εὐγχεῖ χαλικεω, —Π γ. 380.
 —Ἦν πὲρι μὲν κυκλοι δεκα χαλικεοι ησαν. II.
 λ. 33.
 —Κοιμισατο χαλικεων ὑπνον. Ib 241.
 —Και χαλικεος Αρης. II ε. 704.
 —Χαλικηιον ἐς δομον ελθῶν. Od. σ. 327.
 S Y N.—Ἰσχυρός, σιγρός. χαλικωατης.—οχυ-
 ρος, σκληρός.
 Χαλικηλατος, Χαλικηλατος, Χαλικηρης.
 —Χαλικηλατες θαλαμης. Ep. I. 7.
 Γρυπαιστας χαλικηλατες.—Ag. R. 961.
 —Κληρης ἐν κυνη χαλικηρηῖ παλλον—II. γ. 316.
 Χαλικεμβολας.
 Νεῶν χαλικεμβολαδων, Eur. I. A. 1320.

Χαλικεντῆς.
 Πολεμῶ—χαλικεντεος—Pind. N. 1.
 Χαλικεθωρηξ, Χαλικεθωρηξ.
 —Δορυσσοι, χαλικεθωραξ. Theoc. 22. 136.
 Η χαλικεθωραξ,—Soph. Aj. 179.
 Χαλικεοκαρδιος. Vid. Ηρακλῆς.
 Χαλικεομιτωρ, Χαλικεομιτρος.
 Χαλικεομιτορος Εικτορος δαμαρ. Eur. Tro. 271.
 —Χαλικεομιτρος—κορης. Lyc. 997.
 Χαλικεοπλος.
 Χαλικεοπλων Δαναων. Ib. Hel. 699.
 S Y N. Χαλικεντεῦς, χαλικεντῆς, χαλικοκη-
 μισ, χαλικοκορυθῆς, χαλικοτευχῆς, χαλικοχι-
 των, χαλικεθωραξ.
 Χαλικεοτεχνης. Vid. Ηφαιστος.
 Χαλικεοφωνος, Χαλικεοφωνος.
 Στειντορι εἰσαμενη μεγαλητορι χαλικεοφωνῶ. II.
 ε 785.
 S Y N. Ευφωνος, μεγαλοφωνος, ισχυροφωνος.
 Χαλικευμα.
 —Δυσλυτοις χαλικευμασι. Aesc. Pr. 19.
 S Y N. Χαλικωμα, το χαλικιον.
 Χαλικεῦς, Χαλικευτης.
 Ασπιδα χαλικηνη, ἐξηλατον, ἦν ἀρα χαλικεῦς
 Ηλασεν,—II. μ. 295.
 Χαλικευταν κατεχε Πινδαρον ἀδε κοινῆς. Ep. I. 3.
 S Y N. Χαλικοπλαστις, χαλικηῖος, χαλικεορο-
 τος, χαλικοτυπος, χαλικεργχός.
 E P I T H. Ευκροτητος.
 Χαλικεῶ, Χαλικευομαι.
 Τῆσι πᾶσι εἰναστες χαλικεων δαιδαλα πολλὰ.
 II. σ. 400.
 Ουτις ἀνηρ—πιδας χαλικευται αὐτῶ. Theog.
 539.
 S Y N. Αποχαλικεω, επιχαλικεω, παρα-
 χαλικεω, τεκλαινομαι.
 Χαλικεων.
 Βῆ ε' ἰμεν ἐς χαλικεωνα.—Od. θ. 273.
 S Y N. Χαλικηῖον, χαλικευτηριον, χαλικεργχεον.
 Χαλικιδεῖς.
 Ουκ ἔσιν ὅπως ε χαλικιδεας αριστατον. Ag. Eq.
 238.
 Χαλικιδιός.
 Χαλικιδιῆς δ' αὐτήμαρ ἀνηγαμενη ἀλὸς ὕδαρ.
 Call. 4. 46.
 Χαλικιομοις.
 Ουδέ ποτ' ἐτι πατρια μελαθρα,
 Και χαλικιομον ολβοις. Eur. Hel. 231.
 Χαλικιον το.
 —Το χαλικιον ὡς ταχυς ἀχει. Theoc. 2. 36.
 Αλλα τῆτοις τοις πονηροῖς χαλικιοις. Ag R. 737.
 S Y N. Χαλικευμα. χαλικωμα.—χαλικῆ σκευή.
 Χαλικιότη.

ΧΑΛΥΙΟΤΗ (Οφιῶσα)

—Χαλκιοτής ἰερὸν μυχὸν ἰβρώτης. Call. 4. 161.

—Κερην τέ σι ἐγὼ βυλιξίε

Χαλκιοτήν ἀγαθόν.—Ap. 2. 1153.

Χαλκίς.

Χαλκίδα τ', Εἰρετριαν τε.—Il. 6. 537.

ΕΡΙΓΗ. Στενοπορθμοί, ἀρχιάλος.

Χαλκίς οπισθοκίμων μῆτρος Ἰλίου Ἑλλοπιτην.

Nonn.

Χαλκοαρις.

Μεμνονα Χαλκοαρίν, Pind. Isth. 5.

Χαλκοβαρίς, Χαλκοβαρίς. Vid. Μελία.

Ἴος χαλκοβαρίς.—Il. 6. 465.

Χαλκοβατής, Vid. Χαλκίος

—Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ Il. α. 426.

Χαλκοβίης.

Τὸν χαλκοβίαν Ἀρη, Soph. Oed. C. 1101.

Χαλκογενεύς.

—Ἀγκυραν ποτὶ χαλκογενεὺν. Pind. P.

Χαλκογλωχίν.

Στῆ δ' ἀρ' ἐπι μελίνης χαλκογλωχίνος ἐρεσθῆς.

Il. χ. 225.

Χαλκοδαίδαλις

—Χαλκοδαίδαλον τέχνην. Ep. I. 4.

Χαλκοδάμας, Χαλκιδάμας

Χαλκιδάμαντ' ἀκοναν.—Pind. Isth. 6.

Χαλκοδέτος.

Ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς.—Soph. An. 957.

Χαλκοδέτ' ἀ τ' ἐμβόλα. Eur. Ph. 115.

Χαλκοκεραυνός.

Χαλκοκεραυνὸν τε πᾶρ' ὠκεαῖον
Λίμναν παντοτρόφον Αἰθιοπάν. Aesc. Fr.

Χαλκοκίμμις. Vid. Χαλκοπλός.

—Χαλκοκίμμιδες Ἀχαιοί. Il. η. 41.

Χαλκοκρότος. Vid. Ρεα. Κεϋήτες.

Χαλκοκρότον—τασγανόν, Eur. Ph. 1604.

Χαλκοκορυθῆς. Vid. Χαλκοεπλός.

—Και Ἐκτόρι χαλκοκορυθῆ. Il. ε. 699.

Χαλκονωτός.

Φόβον τ' Ἀχαιῶν χαλκονωτὸν ἀσπίδα. Eur.
Tro. 1136.

Χαλκοπαγῆς.

Χαλκοπαγῆ σελπιγῆ.—Ep. I. 6.

Χαλκοπαρίς.

—Κυβένης διὰ χαλκοπαρίς. Il. μ. 183.

SYN. Χαλκογυθίος, χαλκογενεῖος.

Χαλκοπέδος.

Χαλκοπέδον Θεῶν ἔδραν, Pind. Isth. 7.

Χαλκοπλευρός.

Τυττωμά χαλκοπλευρὸν ἠρμειοὶ χερσῶν. Soph.
El. 54.

Χαλκοπληθῆς

Και χαλκοπληθῆ Δαναῖδων—στρατὸν. Eur.
Supp. 1220.

Χαλκοπληθός.

Οὐδ' ἄ παλαιὰ χαλκοπληθός
Ἀμφικίς γενεῖς, Soph. El. 486.

Χαλκοπότης

—Χαλκοπότης ἵππων, Il. δ. 41.

SYN. Ἰσχυροπότης.

Χαλκοπυλός.

Μηδ' ἔσπλιν Πίδανας.

Χαλκοπυλὸν τε θεῶς, Eur. Tro. 1113.

Χαλκός.

—Περὶ γὰρ εἰς χαλκὸς ἐλεφε
Φύλλα τε καὶ φλοῖον.—Il. α. 236.

—Πλαγυθῆ δ' ἀπὸ χαλκίφρι χαλκός. Il. λ. 351.

ΕΡΙΓΗ. Ἀνθράξ, ἀτερής, ἀργυροδίτης, ἀπ-
εχθῆς, ἀροτριπτής, βαρυδέτος, γαμφινοῦξ, δι-
αυγῆς, δρυτέμος, ἐρυθρός, εὐπῶρος, εὐχαιδῆς,
κλασιβωλαξ, ἰπλῆς, κωροφ, κερβηγῆς, οἰνοφ,
ἰνοφ, ὄξυς, ποινητάρ, σκληρὸς, σμερδαλέος,
ταμετήχρης, τανακκίς, ψυχρός.

—Χαλκὸς θεοπεσιόιο

Ἀγγλῆ παμφανασα δὲ' αἰθέρους ἐρανὸν ἴκε. Hom.

—Χαλκὸν παθημόνα λυσι. Christod.

Χαλκοσομός.

Χαλκοσομὸν κώδωνος ὡς Τυρσηνικῶ. Soph. Aj.
17.

Χαλκοστευκτός.

—Χαλκοστευκτὰ πλῆθρα.—Eur. I. T. 99.

Χαλκοτευχῆς. Vid. Χαλκοεπλός.

Χαλκοτευχῆς τε Καπανεῶς. Ib. Supp. 999.

Χαλκοτόξος.

Χαλκοτόξων Ἀμαζόνων.—Pind. N. 3.

Χαλκοτορευτός.

—Χαλκοτορευτὸν ἔχων χερεσσο τριαναν. Orph.
H.

Χαλκοτορεῖω.

Ἐγτεα παιδὶ θεῶς χαλκοτορεῖ Ὀβιτιδός. Ep. I. 1.

Χαλκοτορός.

Χαλκοτοροῖς ξίφεσιν, Pind. P. 4.

Χαλκοτυπός.

—Κατὰ χαλκοτύπης ὀτειλας, Il. τ. 25.
SYN. Χαλκοπληθός.

Χαλκοχαρμῆς.

Χαλκοχαρμαι.—Γρῶες.—Pind. P. 5.

Χαλκοχίτων. Vid. Χαλκοεπλός.

—Ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχίτανων. Il. α.

Χαλκῶα.

Βοιδίον κ χαοανὸς τετυπωμένον, ἀλλ' ὑπὸ γηρῶς
Χαλκαθῆν, σφετερῆ ψευσατο χερὶ Μυρων. Anac.
169.

Χαλκῶδοντιαδῆς. Vid. Ἐλεφνηρ.

Χαλκῶδων.

Ἡ φρεσ τα Χαλκῶδοντος Εὐβοίας σταθμά. Soph.
Ph. 494.

Χαλκῶμα

Χαλκωμα.
 Ἐπέτ' ἐπαπέσον τιτῶν χαλκωμάτων. *Ag. V.*
 1209.
SYN. Χαλκωμα. χαλκῶν σκευῶν, ἀγχιον.
 χερσηματοφυλακίον
Χαλκῶν.
 —Ἐκίεθεν δὲ Βαθυκλῆα μεγαθυμῶν
 Χαλκῶνος φίλον ἕδν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναιῶν
 Ὀλβῶ τε πατρῶ τε μετεπρέπε Μυρμιδόνεσσι.
Il. π. 595.
 Χαλκῶνος, Βερειῶν ὃς ἐκ ποδῶς αὐτῆς κρᾶναν.
Theoc. 7 6.
Χαλκωρυχέω. *Lyc. 484.*
Χαλυβδίκος, Χαλυβδίκον το, (σιδήρος.)
 —Μη γὰρ ὡς μεθύσομεν
 Δόξῃς ἀγῶνα τοῦδ' ἀτέρ χαλυβδίκῃ. *Eur. Hecab.*
 162.
 Χαλυβδίκῃ κνῶδοντι συντεθραυσμενῃ. *Lyc. 1109.*
Χαλυβες
 Τοῖς δ' ἔτι, καὶ Χαλυβες σφυρῆλιν καὶ ἀπηνέα
 γαίαν
 Ναιεσιν, μογερῆ δεδαηκότες ἐργα σιδήρη.
 Οἱ ρα βαρυδ' ἔποισιν ἐπ' ἀκμοσῶν ἐσπᾶτες
 Οὐποτε παυοῦνται κάματος καὶ οἰζύος αἰνῆς.
Dion. 768.
 —Σιδηροτεκτονες
 Ἀρημεροὶ γὰρ, εὐδ' προσπλάσοι ξενοῖς. *Aesc.*
 —Χαλυβῶν ἐν ἀπέροι γαίᾳ.
 —Μετὰ δὲ σμυγερωτάτο ἀνδρῶν
 Τρηχέην Χαλυβες καὶ ἀτειρεᾶ γαίαν ἐχουσιν
 Φρυγῆται τοὶ δ' ἀμοῖ σιδήρεα ἐργα μέλονται.
 Τοῖσι μὲν ἐπε βιῶν ἄριστος μέλει, —
 Ἀλλὰ σιδηροφόρον σφυρῆλιν χθόνα γάτομοσες
 ὄνει ἀμειβόμεναι βιοτήσιον. —*κ. λ. Ar. 2. 1008.*
Χαλυψ.
 Κτυπε γὰρ ἀχῶ χαλυβος διήξεν αἰτρῶν. *Aesc.*
 P. 133.
 Καὶ Χαλυβᾶ σκληρὴν καλαμψαγον, ἀλλὰ καὶ
 αὐτὴν
 Ἠγεμονα γραμμῆς ἀπλανέος κινύνα. *Er.*
Χαμαιγενής.
 Ἀγχιση κνῶδιε χαμαιγενέων ἀνθρώπων. *Hom.*
 V. 108.
Χαμαιζήλος.
 Σῆμα χαμαιζήλοιο Διός—*Orph.*
Χαμαδός, Χαμαί, Χαμαζέ.
 Ὡδ' εὖ ἐγκεφαλὸς χαμαδός ρεοῖ—*Il. γ. 300.*
 —Ὁ δ' ἐν κοίτησι χαμαί πεσεν—*Il. δ. 482.*
 —Ἐξ ὄχλων συν τευχέσιν αὐτο χαμαζέ. *Il. γ.*
 29.
SYN. Εραζε. ἐπὶ γῆς κατὰ γῆς.
Χαμαιτυπιη. *Vid. Μαχλοσυνη*
 Ἐκτε χαμαιτυπιῆς ἔξει βίον εὐπορον αἰεί. *Man.*
 4. 353.

Χαμαιευνάς, Χαμαιευνίης, Χαμαικοίτης, Χαμευνας,
 Χαμαιλεχίης
 —Υποφίται ἀνιπποπόδες χαμαιεῦναι. *Il. π.*
 235.
A τῶν ὀρειῶν καὶ χαμαικοιτῶν ἐγῶ
 Σέλλων ἐσελθὼν ἀλλος—*Soph. Tr. 1182.*
 —Καὶ χαμευναδάς ἔυνας,—*Lyc. 848.*
 —Καὶ κοίτας βλήμα χαμαιλεχεος, *Er. 1. 3.*
Χαμεινή, Χαμεινίς.
 —Πολλοὶ δὲ μίαν σφόνδετο χαμειναν. *Theoc.*
 13. 33.
 —Ἐν τε βεθθαίς
 Ἀθῆναις σχήματι χαμεινίσιον ἐκλινθίμεν. *Ib. 7.*
 133.
SYN. Χαμεινιον. δειμιον.
ΕΡΙΓΗ. Ἀσφον, ασφρατος, φυλοσφρατος—
 σφραταλοῖσι κατατρκίος—*Nonn.*
Χαμαιτετής.
 Ἐπὶ σφον χαμαιτετῆ ματρός, *Eur. Or. 1516.*
SYN. Γεωργίς.
Χαμαιφραν.
 Ἀφρατοὶ τε χαμαιφρονες—*Cyr. Th.*
Χαμερπής, Vid. Συμβιοτευα.
Χαμηλός.
 Ὁ δὲ χαμηλὰ πνέων, αφαντον βρεμεν. *Pind.*
 P. 11.
SYN. Χθαμαλός, χαμαιζήλος, μικρός, τα-
 πενός, ἐπιδανός, αεικῆς.
Χανδανῶ. *Vid. Χαζῶ.*
 —Ἐξ δ' ἀρα μέτρα Χανδανῶν—*Il. φ. 742.*
 —Ὡς οἱ χῆρες ἐχανδανον ἀμφιβαλοντι. *Od. ρ.*
 344.
Χανδῶν.
 Οἰνός σε τρωεὶ μελιδήεος, ὅσε καὶ ἀλλες
 Βλαπῆι ὃς, ἀν μιν χανδῶν ἔλη,—*Od. φ. 294.*
SYN. Ἀπλησῶς, ἀμετρῶς, ἀθρῶς, χωρητι-
 κῶς
Χανδοποτής.
 Χανδοποτάς, βασιλῆος ἀεθλιτῆρες Ἰακχῆς, *Er.*
 1. 2
Χάντες. (Θρακικὸν γένος)
 —Τες δ' ἐν Χαίσι Γερητοθεοδῶρες,—*Ag. A. 604.*
Χαος. (Ἀήρ)
 Διὰ τῆς πολεως τῆς ἀλλοτριαι καὶ τῷ χῶος,
Ar. Av. 192.
Χαος.
 Χαος ἦν καὶ ἰϋξ, Ἐρεβός τε μελαν
 Πρωτον, καὶ Τάρταρος εὐρύς
 Γῆ δ', εὐδ' αἰθρ, εὐδ' ἠραῖος ἦν
 Ἐρεβός δ' ἐν ἀπειροσι κολποις
 Τυκῆν φρωτίσιν ὑπτιεμίον
 Νύξ ἢ μελανοπτερος ὤον.
 Ἐξ δ' ἀπεριτέλλομεναις ὄφραις,

Ἐβλασεν

Ἐβλασεν φρας ὁ πρῶτος,
 Στιλβων ἰάτον πῆρενον χρευσάιν,
 Εἰκῶς ἀνιμακεία δῖναϊς,
 Ουτος δε Χαισ πῆρεντι μιχίς
 Νυχία, κατὰ Γαρταρον ευρύ,
 Ενεστ' ευσέν γεως ημίτερον
 Και πρῶτον ἀνηγαγεν ἐς αἶς. Ib. 700.
 ΕΡΠΙΗ. Ἀμνίδες, ευρύ, ζοφρῶν, δολερῶν,
 κλομειον, περιεφῆς, ταρταρον
 Εκ Χαεος δ' Ερεβός τε, μελαινά τε Νύξ' ἐγενούλο,
 Νυκίος δ' αὐτ' Αἰθῆρ τε και Ημερη—κ. λ. Hel.
 5. 123.
 Πρῶτα μιν αρχαις Χαεος—κ. λ. Orph. 419.
 Παιθα δ' ἀμ' ἀλληλοισι φορευμενα, μάψ' ἀλαληθ
 Πρῶτογενος χαισος ζοφρῶς δεσμημενα δεσμοῖς.
 Παντα κελαινη νύξ' ἐκαλυπτεν.
 Ουδ' ἀρ' ἐνν ηῆς ερατῶν φας. Naz.
Χαρά, Vid. Χαρμα
 Νῦν η παροῖθε μάλλου—χαιρά
 Θερηματομοθα καρδιαν—Eur El. 401.
 ΕΡΠΙΗ Ἀνικισος.
 —Πτεροεις δὲ οἱ ἐν φρεσι θυμὸς ἰανθη Ar.
Χαραγμα.
 —Ἐχιδνῆς ἀγρίω χαραγματι. Soph. Ph. 270.
 Ἐχστι γάρ τι λεπτόν
 Ψυχῆς ἐσὼ χαραγμα. Anac. 55. 8.
 ΣΥΝ. Δῆγμα: σήγμα. τυπος. χαρακίης.
Χαραδρα.
 —Κοιλῆς ἐντοσθε χαραδρης. Il. δ. 454.
 Πολλὰς δε κλιτύς τίτ' ἀποτμηγεσσι χαραδραι.
 Il. π. 390.
 ΣΥΝ. Εγχαράξις, χαραγμα, αυλῶν (ἀπὸ
 τῆ χαιμαρρῆς) διαρρῆς, χαιμαρρῆς. χασμα,
 σχισμα, ρωχμὸς γῆς. χαραδρεῶν. αμαρα,
 γύμα
 ΕΡΠΙΗ. Βεϊαρά, δολιχῆ, βαθύερωχμος,
 κοιλη, ραγας, ὑδατῆσσα, χαιμερια, χθαμαλή.
 —ολεθρον τετοκυῖα.
Χαραδρειος.
 —Χαραδριον μιμημενος. Ar. Av. 267.
Χαραδραιος.
 —Χαραδραῖα βελεμνα. Nonn.
 Πυταμῶν χαραδραῖον. Ib.
 ΣΥΝ. Χαραδρεωδης.
Χαρακίτης.
 Πολλοὶ μιν βοσκονται ἐν Αἰγυπτῷ πολυφυλῶ
 Βιβλιακοὶ χαρακίται ἀπειρατα δηριωντες,
 Μισοειν ἐν ταλαρῷ. Ath. 1.
Χαρακίη.
 Ἀνδρῶν δ' ὅτω χηρὴ τον κακὸν διεδεναι,
 Ουδεις χαρακίη εμπερνε σωματι. Eur. M. 519.
 Ἀνδρὸς χαρακίης ἐκ λογῶ γηρωρίζεται. Sent.

ΣΥΝ Χαραγμα, σημεῖον, τυπος, εἰκὼν. τρο-
 πος. σφραγίς. ὁμοίωσις. καταγραφῆ.
ΕΡΠΙΗ. Φανερὸς, λαμπρῆς.
Χαράξ, Nom. pr.
 Εἰμι Χαράξ ἰερέυς γεραρῆς ἀπὸ Περγαμῆς ἀκρης.
 Ep. Suid.
Χαράξ.
 —Ἐξήπατισεν ἡ χαράξ τον ἀμπελον. Ar. V.
 1282.
ΣΥΝ. Χαρακίον, χαρακωμα, χαρακωσις,
 περιφραγμα. καλαμος, καμαξ, σάειρος. αμα-
 ρις, αυλιξ. προφραγμα, ἀμυνηριον, ὑπερ-
 εσμα —στρατοπεδον —ταρρος
Χαρασσω.
 —Σκυταλον, κεχαραγμένον ὄροις. Theoc. 17. 31.
 Εἴθεος ὡς Παῦλος τονδ' ἐχαράξε λογω. Ep. 1. 1.
ΣΥΝ. Αποχαρασσω, εγχαράτῳ, επιχα-
 ράτῳ, περιχαράτῳ. χαρακίηριζω, τυπω, εν-
 τυπω, σημιοω, εγκοπῆ, γλυφω. κηλαινω.
Χαριδωτης, Χαριδῶτης. Vid. Αφοδιτη. Σελινη.
Χαιρ, Ερημὴ χαριδῶτα, διακροε, δῶτορ εααν.
 Hom. XVII
Χαρις, Χαριεσῆρος, Χαριεσῶτος.
 —Εἰποτὲ τοι χαριεντ' ἐπὶ ἰπῶν ἐρεψα, Il. α. 39.
 Ου γαρ ἐγωγέ τι φημι τέλος χαριεσῆρον εἶναι,
 Η ὅταν ευφροσυνη μιν ἐχη κατὰ δῆμον ἀπαντα.
 Od. ι. 5.
 Πεπλον, ὅς οἱ δοκει χαριεσῶτος ηδὲ μεγαίος. Il.
 2. 90.
ΣΥΝ. Επιχαρις, ευχαρις, ε χαρισος, ευτέρ-
 πῆς, ευτραπελος, ευρηῆς, αείος, καλὸς, ἐνδοξος,
 ευαρεσος, αγαπητός, χαριεργός. επαφροδιτος,
 ευμορφος, ευειδής. ἀραῖος. αγαθός.
Χαριεντιζω, Χαριεντιζομαι.
 Χαριεντιζεις, και καταπαιζεις ἡμῶν.—Ar. Suid.
ΣΥΝ. Καταπαιζω, σκωπῶ, ευτραπελῶμαι.
Χαριεργός.
 —Α δὴ χαριεργῶ
 Παλλάδι εκ τεχνας θηκατο παυομενοι. Ep.
 Suid.
Χαρίζομαι.
 Οιον δὴ ἀνδρεσσι χαρίζαι ὑβρεῖησι. Il. υ. 633.
 —Κεχαρισμενα δ' αἰεὶ
 Δῶρα θεοῖσι διδωσι.—Il. υ. 298.
ΣΥΝ. Αποχαρίζομαι, καταχαρίζομαι, δω-
 ρεομαι, ἀπαδίδωμι, πρῶιμαι, δαφιλενομαι,
 φιλοτιμῶμαι, επιτρέπω, ἀνιμι. συγχαρῶ.
Χαρικῶ.
 —Οτ' ἐχ' ἀγυτο Χαρικῶ. Call. 5. 67.
Χαριππος.
 Η μιν γαρ ἵππον ἀρσέτιθη προς τῆνομα
 Ξανθιππον, η Χαριππον, η Καλλιπιδην. Ar. N.
 63. Χαριν.

Χαριν (ένεκα)

—Λυγρῆς χαριν ένεκα φειγνῆς. Phocyl. 189.

Χαρις.

Πᾶσι δέ κε Τρωεσσι χαριν και κῦδος αροιο II. δ. 95.

Ως χαρις μεν, ην κληθη. Soph. El. 823.

—Εισορᾶσι παρὸς χαριν βορᾶς. Ib. An. 30.

SYN. Χαρισμα, αφροδιτη, αγλαΐα, καλλος, κομφοτης. τιμῆ δαρεα, ευεργεσια, ευχαρισια. —τερψις, χαρά.

ΕΡΙΤΗ. Αχαρις, αμειβαία, αναρπωτος, ανοσιγτος, γλυκυρεοί, γλυκερά, μαλθακην, ευκαιρος, ημιτελής, δεσφωτος, δεσπεσια, θαυμασια, κεδνη, μισσηκῆς, μελιχια, μελιχρη, οφειτελοσι, ροδωσσα, τερπνῆ, ακια, αλυπεδιλος.

Εισορῶς ευλειμων θαλξινιο χαρις.

—Την βρομῶν βωτροπαΐδα χαριν. Er

Και λιγυρῶν αυλων ἡδυμελῆς χαριτες. Er.

Η γλωσσοπυρρομορφος ανευματος χαρις. Dam.

Χαρις Vid. Χαριτες.

Την δε ιδε προμολυσα χαρις λιπαροκηδεμιος Καλην, την ωπερ περιλυτος Αμφιγυνεις II. σ. 382.

ΕΡΙΤΗ. Αγνή, εσθλοδοτερα, αιδοια, ζωθαλμιος.

Χαρισιοι (πλακῦντος ἔδος) Περψο πλακῦντας ἔσπερας χαρισιες. Ar. Suid.

Χαρισιοι, Χαρισηριος.

—Χαρισιον ἕμιον απω. Naz

Και σοι χαρισηριον ἕμιν ἴνω πλεω. Ib.

Χαρισμα

Παικίλα μεν τελεθεσι χαρισματα, έν δε το πνεῦμα Poffel.

SYN. Χαρισηριον, δᾶρον, επιδοσις, χαρις.

Χαριτες.

—Διδ' απεπλε, ὅσ' οἱ Χαριτες καμον αυταί. II. ε 338

ΕΡΙΤΗ. Αεζωοι, βαθυζωοι, γλυκεραί, ἀσραί, αγααί, ευτληκίμη ευθαλῆς, αλκοδοτεραί, ἡδυμελῆς, δεσπεσια, πηκῆ, ἡδυτοι, ἰκαράι, ἡμερται, ξανθαί, ομπνιακαί, κλεναί, ἡμερται, ξανθαί, ομπνιακαί.

Τρις δε οἱ Ευρυμοη Χαριτες τεε καλ λιπαρνης. Αγλαΐην, και Ευφροσυνην, Θαλινην τ' ερατεινήν. Hel.

Ηυκομαν χαριτων ἱερὸν χροον. Coluth.

Κερα χαριτιδες Ορχομενιο Nonn.

Ω Ετοιμωσι Χαριτες Δεαί, αἱ Μηυκον

Ορχομενον φιλειοσαι —Theoc.

Ω λιπαρῆς αιδῆμοι βασιλευσι χαριτες Ορχομέδ.

Πανταν ταμιαι ερῶν εν ερατηφ

Χρυσωτοξεν δεμεναι

Παρά πυθιον Απολλωνα θρονος. Pind.

Ω χαριτες, μεγαλωνμοι, αγλαοτιμοι, θυγατερες Ζηῆος τε και Ενωμιης βαθυκολπη, χαρμωσυνης γεθεραί, ερασιμη, ευφροσυν' ἀγναί, Αιολομορφοι, αυθαλῆες, θνητῶσι ποθηναί, Ευκλαΐαι, κυκλάδες, καλυκωπίδες, ἡμερεσσαι. Orph. H.

Χαριτογλασσεω

—Ουδ' ἐματῶν

Χαριτογλασσαν ἔνι μοι. —Aesc. Pr 294.

SYN. Χαριζομαι (διδ' γλωτῆς) κολακνεω.

Χαριτοφωτος.

Γαλαττα, χαριτοφωτε, Ath. l. 13.

Χαριτώπης. Vid. Ποσειδων.

Χαρμα

Δυσμενέτιν μεν χαρμα, κατφωην δέ σοι αυτῶ.

II. γ 51.

—Ανέπλato χαρματι θυμῶς. Ar. 3 724.

SYN. Χαρα, χαριδᾶν, χαρμωνη, χαρμη, χαρμωσυνη, χαρισουνη, το χαιρον, περιχρηρε, τερψις, ἡδονη, ευφροσυνη, γηδωσυνη, γελας, αγαλλιασις.

ΕΡΙΤΗ. Αδαμασον, αγρηρατον, απονον, αγλαον, γλυκῶ, γηδωσοι, επιχαρις, δεσπισιν, λαμπρον ρωσση, παρμωσιμον, πολυσφρηγισον, καλλητικον, φιλαλυπον.

ΡΗΚ. Αδθα χαρις. Pind. Κακᾶν θελητῆς ὀδυνασιν Hom.

Κραδης γλυκερὸν γατος. Orp.

Ευφροσυνης αγαρῆς χαρμαρροος. Apollin.

Χαρμη.

Μῆτε καλοῖς αχθῆς, μήτ' εν επαγαλλεο χαρμη. Phocyl. 111.

Χαρμη γηδωσυνοι. —II. v. 82.

SYN. Χαρμα. —προθυμια (εις μάχην) μάχη.

ΕΡΙΤΗ. Αεχῆ, ατεχῆ, αναμω, εμφωλιος, εραμειη, σᾶσια, εθισπνωρ, Βακχικια, Ευδ.

Χαρμωνῆ. Vid. Χαρμα

Ψυχην αταλλαν, μητρί τῆδε χαρμωνῆν. Soph. Aj 560.

Χαρμωσταν

Ερῆης χαρμωσταν ερισατο πωιονα εργα. Hom. M 127.

Χαρπαχιγμων. Vid. Κυρηΐδες.

Χαρποιδῶς

Μῦσαν, εν ᾧ Χαριτες χροποιοί. Eur. Ph. 805. —Χαρποιαῶν θυσιων. Ib. Hec. 916.

Χαρποος

Νηριῶς Αγλαῆς δ' ὑὸς Χαρποίου τ' ανακτορος. II. G. 672.

Χαρποῦς

—Χαρποῦ τε λεοντες. Od λ. 610.

* 7 C

—Τοῦ

Χ Α

—Τον χαροπὸν Γανυμῆδα πόλλ' ἐπιβασρεῖ.
Theoc. 12. 35.
Ὀμματα μοι δ' ἀρ ἐπν χαροπώτερα πολλὸν Ἀθα-
ρας. Ib. 20. 25.
S Y N. Περιχαρῆς, εὐορθαλμος, ξανθὸς γλαυ-
κίς, φοβερὸς.
Χαρτὸς.
Χαιροῖς ἀν, εἰ σοι χαρτὰ τυγχάνει τάδε. Soph.
El. 1484.
S Y N. Χαροποῖός —χαρᾶς ἀξίος. ἠδυντικός.
Χαρυβδῖς.
Ἦθλον ἐπὶ Σκυλλῆς σκοπεῖλον, θεινὴν τε Χαρυβδῖν.
Ἦ μιν ἀνερροῖβδῆσε θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ.
Od μ. 430.
—Καὶ Χαρυβδῖν ἀρπαγῆς. Ag. Eq. 248.
E P I T H. Ἀπηνῆς, ολοή.
—Ἐκ μυχάτι δε βυθῖ βροῖβδῆσε Χαρυβδῖς
Κυματι καχλαζόντι.—Orph.
Χαρῶν, (Λεῶν.)
—Χαριανὸς ἐμῆσε δόρα, Lyc. 455.
Χαρῶν.
Ὁ δε Χαρῶν τὸ ἔμβολον δίδωσιν. Ag. Pl. 279.
Ὁ Χαρῶν σε καλεῖ. Ib. L. 607.
S Y N. Θάνατος.
E P I T H. Νεκροπομπός, νεκροσολός, στυγε-
ρός, ψυχοπομπός.
P H R. Στυγῶν καμυντῶν, (νεκρῶν.) πορθημεύς.
Eur.
—Ὀρσναῖος οχεύς. Nonn.
Πάντα Χαρῶν ἀπλήσει.—Er. 1. 3.
Χασκαζῶ, Χασκῶ. Vid. Χαιῶ.
Συ δε χασκαζεις τον Κωλακρετην.—Ag. V. 692.
Ὅταν σύ περ ἀλλοσε χασκῆς. Ib. Eq. 1029.
Χασμα, Χασμημα.
Ταφος δε ποῖος δεξεται μ', ὅταν θανῶ;
Πῦρ ἰερόν ενδον, χασμα τ' ευρωπὸν πετρας.
Eur. I. T. 626.
Ἀπολλον ἀποτροπαιε τῷ χασμηματος. Ag. Av.
61.
S Y N. Καταχασμα, χασμη, χημη.
E P I T H. Ἀχανές, θεινόν, δυσενδρομον,
δυσαντῆς, εδαῖον, πέλωρον, λυσσῆεν, φοινῆεν
Χασμασμαι. Ag. Eq. 821.
Εἰς ταυταν ετυπαν χασμειμενος.—Theoc. 453.
S Y N. Χαιῶ, εὐχαιῶν, ἀναχαιῶν —μετεω-
ροφρονεῶ —ανοιγομαι.
Χατεῶ, Χατιζῶ.
—Πάντες δε θεῶν χατεῶ ἀνθρωποι. Od. γ. 48.
—Μεγα δε δειῶς χατεῶσιν
Ἀντία δεσποινῆς φασθαι.—Od. ο. 375.
—Θετις νύ τι σῶ χατιζει. Il. σ. 392.
S Y N. Χατεῶν, χητιζῶ, χηζῶ, δεομαι.
Χεῖραν εχεῖ.—επιθυμῶ.

Χ Ε

Χαυλιδῶν, Χαυλιδῶς.
Καπρός χαυλιδῶν.—Hes. α. 387.
Χαῦνος.
Χαυῖα πραπίδι παλαιμοῖε κενεῶ. Pind. P. 2.
Κενεῶν δ' ἐλπίδων χαῦνον τέλος. Ib. N. 8.
S Y N. Εἰκαῖος, χαλαρός, λαπαρός, αραῖδς,
ἀερός, πλατύς, ὑπερσφάνος, ὑπερογκός, γλισ-
χρῆς, ραδινός, ματαῖος, ὑψηλός, μέγας.
Χαυνοπόλιτις.
Μητ' εἶναι χαυνοπολιτας. Ag. A. 635.
Χαυνοπερῶκῖος.
Ὅτι χαυνοπερῶκῆς τις Ἴκωνας λεγει. Ib. 106.
Χαῦνω.
Αἰ μοι λεγεσθαι τωδ' εχαινωσαν λογεῖς. Eur.
Andr. 931.
S Y N. Εχαινω, ὑποχαινω, μεγαλυῶ, φυ-
σαι, αυπιμι, χαλαῶ, πλατυῶ. ὑψῶ, εταιρω.
Χαυνοσις.
—Ἡ χαυνοσιν ἀναπνευστριαν. Ag. N. 873.
E X P. Λυσις τῶν δικῶν.—εκλυσις, ανεσις,
χαυνοτις.

Χ Ε

Χ ΕΖΗΤΙΑΩ, Χεσῶ.
Μεταβαλλομενος τὰναρρεον, ὅτι χεζητιᾶς.
Ag. R. 8.
Κεῖ μη θεμις ἐστὶ, χεσῶ. Ib. N. 294.
Χεζῶ.
Χ' ὅταν χεζῶ κομιδῆ.—Ib. 390.
S Y N. Επιχεζῶ, εγχεζῶ, καταχεζῶ, ἀπο-
πατεῶ ἀναχωρεῶ.
Χεῖα.
Ἦβαν γαρ εκ ἀπειρον ὑπὸ χει.
ἄ καλῶν δαμασε Pind. ult.
S Y N. Εἰλεδός, φαλεός, ἀποκρυφή.
Χελοποτεῶ.
Εἰδυῖ' ἀκερῆς χελοποτεῖν κυλικας.—Er. 1. 3.
Χεῖλος. Χεῖλα τα.
—Ἦδε γελασσε Χεῖλεσιν.—Il. ο. 102.
E P I T H. Ἀφθογῶν, ασιγητον, ἀφροκομον,
αυαλέον, γλυκῦ, δολοφρον, διψαλέον, δροσίον,
επιηρατος, ευοδμον, ευκελαδον, ευορκοι, θειγῶ-
ρον, θρασῦ, λαγαρόν, κρυερόν, πυρρόν, πορφυ-
ρόν, κηροχυτον —αγρια, ασυκα, αειμενα.
Ἀπαλον, γέμον τε πειθῆς. Anac.
—Ποῖόν σε ἐπος φυγεν ἐρκος ὀδόντων; Hom.
Εκμαινε χηλη με ροδοχροα, ποιμιλομυθα,
Ψυχοτακῆ, στοματος νεκλαρεν ἀροθιρα. Er.
Εγνω δ' ὁ τλημων συν κακῆ μαθῶν ἐπος,
Ὡς πολλὰ χηλεος και δεπασραιων ποταν

Μετὰ κυλινδρεῖ Μοῖρα παμμύσων βροτῶν. Lyc.
Πολλὰ μετὰξὺ πελεὶ κυλικῆς καὶ χεῖλος ἀκρῆ.
Pron.

Χεῖμα, Χεῖμων.

— Ἀλλὰ με χεῖμα Δαμναται. — Od. ξ. 487.

— Ὅτε τις χεῖμων ἐκπαυλὸς ὄρατο. Ib 522.

Δεινῆρσι μὲν χεῖμων φέρειν κακόν, — Theoc. 8.

57.
SYN. Χειμερινὴ τροπὴ, ὥρη. — λαίλαψ. ζαλιή.

ταραχή. κινδυνος. διαγυμὸς. χειμασία.

ΕΡΙΤΗ. Αἰνὸν, ἀλεγενὸν, ἀργαλέον, βρια-
ρὸν, πνευμένον, κρυερὸν, κροτομένον, λευγαλέον,
ολοδόν, ὀμβρητὸν, πικρὸν — ἐκίοτος, δυσθαλπής,
νιφοσίβης, πολυκλυτός.

Ἀλλ', ὅτε παχυπεντός ἐπιλυθεῖ χειματος ὥρη

φρικαλέας δονεῖσά πολυροφαλιγίας αελλας.

Βενθεα δ' ἀσπρηκία καὶ ὕγρα θεμέθλα θαλασσης

Χειμεριοὶ πνευόντες ἐπεσφελίζον ἀπται,

Λαίλαπι μασιζόντες ὄλην ἄλα. — κ. λ. Mus 297.

Φθινοπώρος ἀνέμων χειμερία καταπνοά Pind.

— Νιφοβλητῖοιο μένος πολυχειμερῆ ἄρης. Opp.

φυλλοχῶ ἐνι μνήϊ, κ. λ. Nonn. l. 38.

Χειμερῖν μασιγῆ, καὶ ἀθηρῖν χυσις ὀμβρεῖ, Ib.

l. 14. — l. 11.

Χεμαζῶ, Χεμαινῶ.

— Ἀλλή δ' ἐν τυχή χεμαζομαι. Eur. Hipp.

315.

— Ὡς τὸδ' αἶμα χεμαζὸν πολιν. Soph. Oed.

T. 101.

Ἐν πυρὶ δ' αἶα φαγοὶ χεμαινοντος, — Theoc.

9. 20.

Φοβὸ δ' ἐν κηχειμανταὶ φρενέσ. Pind. P. 9.

SYN. Διαχεμαζῶ, παραχεμαζῶ, ἐγχε-

μαζῶ, ἐπιχεμαζῶ, χεμερίζῶ, κλυδωνίζῶ,

διασφθερῶ.

Χεμαρος.

Χεμαρον ἐξερυσας, ἵνα μὴ πυθῆ Διδὸς ὀμβρος.

Hei e. 624.

Χεμαρροος, Χεμαρρες, Χεμαρρος.

Ὅν τε κατὰ σέφρανης ποταμὸς χεμαρροος ὤση,

Π. ν. 138.

Ὡς δ' ὅτε χεμαρροὶ ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ρεῖν/ες

Ἐς μισογαγκειαν συμβαλλέτον ὀβριμον ὕδωρ

Χρηνῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἐντοσθε χαραδρης,

Τῶν δ' ἐ τε τιλοσε δ' ἔπον ἐν κρεσίν ἐκλυε ποίμην.

Π. δ. 452.

Ἦυτε πτεροὶ ὀλοοτροχοὶ, ἔσε κυλινδῶν

Χεμαρρος ποταμὸς μεγαλαῖς περιέξισε δ' ναις.

Theoc. 22. 50.

Λαβροποδῖν χεμαρρε, τί δ' ἡ τσοσν ὤδε κορυσσῆ 3

Er. l. 1.

— κελιδόντες

Χεμαρροὶ τ' ἀλεγενὸν ἀεξιμένοι Διδὸς ὀμβρῶ.

Call. l. 14.

SYN. Χαραδραῖος. — χαραδρα, ἀναυρος.
Οἰδματι λυσιπεντι κυλινδεται ὀμβρος ἀλητης.
Οἰδμανον θρασυ χεῖμα χαραδραῖα ποταμοιο.
Nonn.

Χεμεριος.

Μῆνα δε-Δηναιωνα, κακ' ἤματα βεβδρα παν/α,

Τέτον αλευσῆσαι. καὶ Πηγάδας, αἰτ' ἐπὶ γαίαν,

Πνευσαντος Βορέαο, δυσηλεγέες τελεθεσιν —

ἤματι χεμεριῶ, — κ. λ. Hei. e 523.

Ραχμὸς ἐν γαίης, ἢ χεμεριον ἀλέν ὕδωρ

Ἐξερρηξεν ὀδοῖτο, βαθύνε δε χῶρον ἀπαντα. Π.

ψ. 420.

SYN. Χεμερινὸς, νιφάδης, ὀμβρωδης.

Χεμνονοτυπας.

Ἐνθα δε λαίλαπι

Χεμνονοτυπῶ, βροτῶν σίφρηπῖ

Τ', ὀμβροφοροῖσι τ' ἀνεμοῖς ἀγρῖας

Ἀλὸς ἀντισαντες ὀλοιντο, Aei. Supp. 35.

Χεῖρ, Χεῖρες, Poet. Χεῖρες.

— Ἀπὸ δ' ἐξέσε χεῖρα βαρέαν Π. e. 81.

Οὐδέ τις παρῆν Ἀργῆος οἰκεία δε χεῖρ. Eur. El.

628.

SYN. Παλαμῖν — δυναμῖς, βοήθεια. φαλαγῆ.

ἐξασία. — το χειρογραφον.

ΕΡΙΤΗ. Αἰπλής, ἀμυμων, ἀφωήτος, ἀμ-

έροσια, ἀναγῆος, ἀρηγῶν, ἀλεξίκακῆς, ἀσιδῆρος,

αυτοφῆνος, ἀναίμων, ἀργυροῖν, ἀδύπτητος, ἀπα-

λοχρῶς, ἀφθονός, ἀσθῆνης, ἀνευχῆς, βεβήλιος,

γλαφυρὰ, γιγαντοφῶς, δολοσσοῖ. δροσυσίος,

ευσροφαλος, ευσρέπλος, ἰσοπόνος, θαλασσομοθος,

θευδῆς, θοά, ζωαρκῆς, ἠλιβάτος, μαντιπόλος,

μαχημων, λιθοξῶς, λαμροτομος, λευτοφορος,

ξίφοκῆνος, ἔξυγρῶρος, πανοθενῆς, πολυσπερῆς,

παχῆς, ρυσιδῆρος, ραμαλας, ροδύχρῶρος, ρο-

δρα, σκηπτόχρος, σοφῆ, σπλαχυῶδης, σιγαλας,

σιδηροφῆρος, τολμησσοῖ, φιλοξῆνος, σιλοκροτα-

λος, σιλαιθῆς, σιληλακατος, σιλοσθηρος, χα-

μαιγενῆς, χιονῶδης, ἀκρῶ, ἀραιά, — ἀθηρῆκοι,

ἀαπῶι, ἀνιπῶι, ἀνδρῶνοῖ, ἀθανατοῖ, ἀπαλαῖ,

ἀτριπῶι, ἀκαματοῖ, ἀπερῆες, ἀμνηλῆκοι, ἀμαι-

μακεται, ἀκηδῆς, ἀντιβῖοι, ἀσχηρρηγοῖ, ἀθῶοι,

ἀνδρομάχοι, ἀριστοπόνου, ἀμαχοῖ, ἀθηρῆκοι,

βαρυζῆκοι, βαρυσμαρρηγοῖ, βριζαῖ, γιγαντικῶι,

δυσπλήτες, μυτοπόλοιο, ἠλοτυποῖ, εὐφῆες, εὐ-

τροχαλοῖ, ἐλαφραῖ, ἐρμῆνεῖς, γυναιμανῆς,

θρασῆκοι, λευγαλαῖ, λυθῶδῆς, κλοπιμαῖ,

καταπερῆνης, κρατερῶι, μαλακαῖ, μογερῶι,

μιαίφονοι, ὀλοαῖ, ὀπισθοδέδοι, ὀπισθοποροῖ, πο-

λυτλητοῖ, πολυκμητοῖ, ραδῖναῖ, σίβαρῶι, σθε-

ναραῖ, σμερδαλαῖ, τολμησσοῖ, φροῖσσοῖ, φε-

ρεζῶαῖ, φερασπίδες, φίλαῖ, τροπαῖοχοῖ, μενεπτο-

λεμαῖ,

Χεῖρ ἀλεξήθηραῖ ἀναγῆς Nonn.

Χεραγαγῆω.

Χειραγωγέω.
 Τρέμοντα δ' αὐτὸν ἰδὴ
 Ἔρωσ ἐχειραγωγέει. *Αἴας*. 174. 10.
 Χεῖρις.
 *Χεῖριαν ἀεὶς τῆς. *Soph. Aj.* 495.
 S Y N. Ὑποχεῖριός.—*Χρῆσις*. τίθασός.
 Χεῖρίς.
 Χεῖριδας τ' ἐπὶ χερσίν.—*Od.* φ. 229.
 S Y N. Χεῖροπέδη, χεῖροπέδον, χεῖροδέσμος.
 Χεῖροδαίχνης.
 Χεῖροδαίχνα σφαγί' αἰμοβαφῆ, *Soph. Aj.* 219.
 Χεῖροδαίλος.
 Εἰ μὴ τὰδε χεῖροδαίχνα
 Πᾶσιν ἄρμους βροτοῖς. *Ib. Oed. T.* 920.
 S Y N. Φαιρὸς, καταδαίλος.
 Χεῖροδαίσις.
 Χεῖροδαίκα ἐταρός δ' ἑτέρου πολὺν ἐξάλαπαζει.
Hef. e. 187.
 S Y N. Βικίος, παῖδ' ἄργος.
 Χεῖροδραμῶν.
 Δειδὼν γὰρ ἰχνὸς βαλλὰς ἐπὶ σοὶ
 Χεῖροδρακόντες.—*Eur. El.* 1345.
 Χειρομακρόν (καμὸς κεφαλῆς)
 Χειρομακρὰ δε πλάγῳνων πορφυρα, *Sapph.* 61.
 Χειροπληθῆς.
 Δέρμα τε θύρῳ ἐρῶν, χεῖροπληθῆ τε κορυνν.
Theoc. 25. 63.
 S Y N. Χειροπληθιῶς.
 Χειροποιεῖμαι.
 Αὐτὴ ἄρος αὐτῆς χεῖροποιεῖται τὰδε. *Soph.*
Tr. 907.
 S Y N. Χειροποιεῖμαι, διαπρασσομαι.
 Χειροποιῶ.
 —Καὶ ἀγαλματα χεῖροποιῶ. *Sibyl.*
 Χειροποιῶν.
 Βλαίσσοι, χεῖροποιῶντες, (καρκίνοι)—*Hom. B.*
 288.
 Χειροτεχνίς, Χειροτεχνιάς. *Ag. V.* 1267.
 Τίς γὰρ αἰδὸς, τίς ὁ χεῖροτεχνίης
 Ἰατρίας, ὅς τινδ' ἀπὴν
 Χωρὶς Ζηνὸς κατακλιθεῖ; *Soph. Tr.* 1020.
 S Y N. Δημιουργός, τεχνίτης, τεχνιμῶν, τεχνι-
 κιάς, χεῖροτεχνίτης, χεῖρτης, χεῖροναξ, χεῖ-
 ρουργός, χεῖροτεχνικός.
 Χειροτονεῶ, Χειροτονήτεον.
 Εἰ τυτόν γ' ἐχειροτονήσαν οἱ θεοί. *Ag. Av.*
 1570.
 Χαλεπὸν το παραγμ' ὁμῶς δε χεῖροτονήτεον. *Ib.*
Ecc. 266.
 S Y N. Ἐπιχειροτονεῶ, ἀποδεικνύμι, ψιφίζο-
 μαι, ἐπιψιφίζομαι, παραγορευεῶ. ἐκλεγῶ.
 Χειροτόνος.
 Κλυθεῖ πάνθ' ἰκὺς χεῖροτόνος ἡλῆς. *Aesc. S. T.* 179

Χειροργεῶ.
 —Καὶ χεῖροργεῖσας ὤλεσεν Ἐρμιογένης. *(Er. l. 2.*
 Χειροργία.
 Οὐδ' ἐν ἀλλεῖψον αὐτὰ
 Λιπαρὰς χεῖροργίας *Ag. L.* 674.
 S Y N. Τόλμη, χεῖροτεχνία, χεῖροναξία ἐγ-
 χεῖρῆς.
 Χειροῶ, Χειροομαι.
 —Τῆσδ' ἐχειρομένην ἀγρῶν, *Soph. Oed. C.* 1005.
 S Y N. Κρατεῶ, ὑποτασσῶ, ἀνδραποδίζῶ.
 φουεῶ.
 Χειρομα.
 Ἀφάντος ἐφρεῖ θανάσιμῳ χεῖροματι. *Soph.*
Oed. T. 568.
 S Y N. Χειρομαίσις, φουός.
 Χειρών, Χειροτέρος, Χειρών, Χειροίτερος.
 —Υπ' ἀνδράσιν χεῖροτέροισιν. *Il. o.* 513.
 —Ἐπει κ' ἔθεν ἐπὶ χεῖρών, *Il. a.* 114.
 Ὅσ' ἐχειροίτερος.—*Il. μ.* 270.
 —Ὅτι χωστὰι ἀνδρὶ χερῆν. *Il. a.* 80.
 S Y N. Ἠτῶν, ἐλατῶν, κατώτερος ἐνεστέρος,
 ἐλαχιστέρος, ταπεινότερος.
 Χειρών.
 Ὁν Χειρών ἐδίδαξε δίκαιοτατος Κενταυρῶν. *Il.*
λ. 831.
 ΕΡΙΤΗ. Βαθυμίτης, πειραῖος, σφραῖν. Κρο-
 υδῆς, Φιλλυριδῆς.
 Φῆρ' ἰδῆς.—Κενταυρὸς Ζαμενῆς.—*Pind.*
 Ὅς ῥα δίκαστολὴ μελεταί, καὶ ἀνευμασι νόσων
 Ἀλλοῦ δ' αὖ Φοῖβος κίθαριν μέλ' ἕρσιν ἀραστόν,
 Πᾶσι περιηλιεσσι δίκαστολίας ἀναρῆναι *Orp.*
 Χειροναξ. *Vid.* Χεῖροτεχνίης.
 Οἱ τὰδε χεῖροναξῆς ἀνδραποδίζαν. *Eur. Fr.*
 Χειροναξία *Vid.* Χεῖροργία.
 Ὡ πολλὰ μισθηῖσα χεῖροναξία. *Aesc. Pr.* 45.
 Χειρώνιδες. (Πηλίου, ὀρος τῆς Θεσσαλίας)
 —Καὶ αἱ Χειρώνιδες ἀεραὶ. *Call.* 4. 104.
 Χελιδονίον (Βοτάνη)
 Κυανεὸν τε χελιδονίον, χλοεῖν τ' ἀδιαντον.
Theoc. 13. 41.
 Χελιδῶν.
 Η δ' ὑπὸ καλὸν αἰεὶς, χελιδόνι εἰκελὴ αὐδῆν.
Od. φ 411
 S Y N. Χελιδῶ, κατιλλῆ.
 ΕΡΙΤΗ. Αἰολοδαίρος, βυθία, ευκελαδός, ἡ-
 δυμελῆς, χερσεσσα, κρη, λιγυρά, καλλῆ, λα-
 λαγεύσα, κηπιαχός, ὀραλιχός, αἰμα, τραυλός,
 τριζήσα, ορθροῦλιός, φιλοπαίς, φιλοτεκνός, φοί-
 βοληπίος. Κεκοῖσις.
 —Ὅταν ἠρῆν᾽ ἀμὲν φωνῆ χελιδῶν
 Ἐζόμενῃ κελαδῆ. *Ag.*
 Τὸν δε μετ' ορθροῦλον Πανδῆονιός ἄρτο χελιδῶν.
 Ἐς φάος ἀνθρώποις, εἶρος νεὸν ἰσάμειοιο. *Hef.*

Σο μὲν φίλη χελιδῶν,
 Ἐπιση μόλισσα,
 Θέρι πλεκεῖς καλῖν. Anac.
 Α δὲ δυσγάμος κατ' οἴκῳ
 Μεροπῶν θροεῖ χελιδῶν. Lucian.
 Εἶμος ἀγγελοῖ εἰσι χελιδόνες, αἰθὸς οπαφῆς.
 Naz.
 Ἐσομαι ἐταῖριον φίλη ζεφυροῖο χελιδῶν,
 Φθειγμένη καλὸς ὄρνις ὑπάρφης μελὸς Ηχῶς,
 Ορχήμων φέροντι περισκαίρῳσα καλῖν.
 Καὶ λιγυρὴ μεροπέσει συνεσιδῆς εἶαρ κηρυξ
 Ορθρῖον ὑπὸν ἀμερσε καλὸς τρυζῶσα χελιδῶν.
 Καὶ ζεφυρα καλὸς ὄρνις ὑπάρφῃν χεε μόλιπῃ
 Μυθῖν ὄλην Τηρίος ἀπορριψασα θυελλαῖς. Non.
 —Φθονερά λαλήτρις.
 Τηρέος ἢ Σεμιτων ἀψαμένα λεχῶν. Ep.
 Χελυδρος. Vid. Χελωνή.
 Οταν χελυδρος—ἀμοιβῆς—Lyc. 340.
 Χελυκλοῖος.
 Η λιγυρὴν φορμιγῆσα χελυκλονον Ἐρμῶνος,
 Οἰρῆ. 381.
 Χελυνη, Χελυς. (τὸ ἀνω χῆλος.)
 —Ἵπ' ὀρχῆς τὴν χελυνην ἐσθῖων. Ar. V. 1078.
 —Ἀπορρήξω χελυν. Eur. El. 837.
 Χελυς.
 Κάτω, χελυν ἐρατὴν ἐπ' ἀρισερα χεῖρος ἐεργων.
 Hom. M. 153.
 S Y N. Χελυδρος—λυρη, κίθαρα.
 E P I T H. Αἰδῖος, γαμία, δυσερως, φιλοπαίς,
 χρυσῆα
 Χαῖρε φύην ἐροσσεα, χοροῖτυπε, δαιτὸς ἑταίρη,
 Ἀσπασίη προφανῆσα.—Hom.
 Πολλά σε μισοπόλοι μελῆσαι
 Καθ' ἐπῆστονόντ' ὄρεαν χελυν. Eur.
 Κλαυζῆα δ' ἀρ' ἐξ ὑπάτις χελυος καρυχῆα φω-
 γῆν,
 —Χελυν—ἐπιρατον πρῶεσι. Orph.
 Χελυσσα, Χελυω.
 Κλυδῶνα χελυσσῶσα.—Lyc. 727.
 S Y N. Διαπλω, ἰνχῶμαι.—βησσα, χρεμπῶ-
 μαι.
 Χελωνή.
 Ἴω χελῶναι μακχιροῖ τε δερματός. Ar. V. 1283.
 —Διὰ ροῖοιο χελωνῆς. Hom. M. 49.
 S Y N. Χελυδρος, χελυνη, χελωνῆς, χελυς.
 κοχλις—λίθωσα.
 E P I T H. Ἀσιδῶεσσα, βροτολοίγος, θαλασ-
 παια, κραταιρινος, ἐρετιφῶς, μαρμαραα.
 Χεράς, (Χεράδος, το. E M)
 —Ἄλις χεράδος περιχῶας. Il. p. 319.
 Παιρορῶ χεραδεῖ τυπῆμεν. Pind. P. 6.
 E X P. Λιθῆς, σινθαλα παραθαλασσια. ἢ
 μετ' ὄσρακων καὶ λιθῶν ἰλύς.

Χεριαρῆς.
 Χεριαρῶν τεκῆονων—Pind. P. 5.
 Χεριφυρῆς.
 Δεξαι πλωτῆρων μαζῆς χεριφυρέα δαῖτα. Ep.
 Suid.
 Χερμαδιον, Χερμάς.
 —Ο δὲ χερμαδιον λαβε χερῖ. Il. ε. 302.
 —Καὶ τοι μὲν ἀφαρ βωμόν τετυκοντο
 Χερμάσιν.—Ar. 2 697.
 S Y N. Λιδος, (Χερσπληθῆς.)
 E P I T H. Ἀνδραχθῆς, ἀλεγεινον, θοδῶν, οκρυ-
 βεν, σκληρῶν, σῖονῶν, τιλεβόλον.
 Χερμασῆρ.
 Ρῖνε χερμασῆρος εὔσροφα κᾶλα τιταινων. Ep.
 l. 3.
 S Y N. Σφενδαρη.
 Χερνήτης, Χερνήτωρ, Χερνήτης.
 Μπε τεων γεννα μεγαλυνομενων
 Ουτα χερνήταν ἐρασευσαι γαμων. Aesc Pr. 892.
 Καὶ λεπῆς πῶνις χερνήτορας.—Man. 4. 114.
 Ἄλλ' ἐχον ὡσε ταλαντα γυνὴ χερνήτης ἀληθῆς.
 Il. μ. 433.
 S Y N. Χερῆς, χερσοτεχνίτης. μισθὸς ἀλλοῖς
 ἐργαζομενος.
 Χερνήτωρ, Χερνήτορας.
 Βυκῆισι χερνήτωσι ἀμψαῖ πορην, Lyc. 184.
 Χερνήταντο δ' ἐπειτα.—Il. α. 449.
 S Y N. Τας χερας ἐκνήτω, κατανήτω.—
 σφαγιαζῶ, θυω
 Χερῖον, Χερῖ. Χερσοτήτρον.
 Χερῖον ἀμφιπολος, προχρόνδ' ἄμα χερῖν
 ἐχῶσα. Il. ω. 304.
 Χερῖα δ' ἀμφιπολος προχρῶν ἐτεχευε φερεσα,
 Od. α. 136
 Εἰλυσε χερσοτήτρον.—Ath. l. 9.
 S Y N. Χερσοτήτρον, χερῖον, προχρῶς. κρη-
 τῆρ.—τα ἐπὶ τῶν χερῶν ὕδατα.
 Χερσπληθῆς
 Χερσπληθῆς δ' ἐν σῆρειοισι πῶσῶνται
 Δῶποι.—Soph. Aj. 637.
 Χερσιδάμας.
 Χερσιδάμαντα—καθ' ἵπων αἰξάντα, Il. λ'.
 423.
 Χερρονήσιος.
 —Ἐν γῆ-τῆδε Χερρονήσια. Eur. Hec. 33.
 Χερρονήσιος, Χερσονήσιος, Χερρονήσιος.
 Καταγαγῶν ἐκ Χερρονήσι.—Ar. Eq. 262.
 Καὶ χερσονήσιον.—Lyc. 1391.
 —Χερνήσον ἐπὶ πῶρῶσαν ἰκοντο. Ar. l. 925.
 Χερσος.
 —Πυρα δὲ χερσος ἀγλαίσματων. Eur. El. 325.
 S Y N. Βρημῖος, ἐνδῆς, ἀκαρπῖος, ἀνηρῖος,
 χερσῶδης.
 * 7 D Χερσος,

Χ Η

χερσός, χερρός, (γ'η) χερσόθεν.
 Χερσώ ενγυμνόμενον μεγέλα βρέμει.—Π. δ. 425.
 Ως ἐξέρχεται ροθία χερσόθεν—Eur. Hel. 1285.
 S Y N. Χερσίνοσ, χερσαίος.

Χερυδριον.

Μικρά μιν τήνω τα χερυδρία, μακρά δε
 βάλλει. Mosc 1. 13.
 S Y N. Χερυδριον, χερ.

Χεῦμα.

—Ωκεανὸς βαθυ χεῦμα. Cal. 1. 5.
 —Ω περὶ χεῦμα φρενὸν κασσιτεροῖο
 Αμφιεδίηταν—Π ψ. 561. (αλ. περιχευμα.)
 Όταν δε τῶτο χεῦμ ακηρατον λαβῶσι Soph.
 Oed. C. 484.

S Y N. Κυμα, ρεῦμα, ρεος.—Χοή.
 E P I T H. Αμβροσιον, αεναον, αναιδές, αυτο-
 χυτον, ακλυσον, απλωτον, βλοσυρον, βαρύ, γαρ-
 σπὸν, ευμσσιον, μείζουτον, λαβρόν, πλατύ,
 παλιναυξες, παλιנדύητον. Ινδον.

Χεω, Χεω, Χεομαι.

Οι δὸς δ' αμφοτέρως ὄδε χεσεται.—Od σ. 17.
 S Y N Χερω, χανδανω.

Χεω, Χεω, Χωω, Χεομαι.

Φυλλα τα μέν τ' ανεμος χαμάδις χεει—Π. ζ.
 147.

Δακρυσι χεω. Eur. El. 181.
 Τυμβον χεαντες.—Od μ. 14.
 —Κακκεφαλὸς χεειν πολὺ καλλος Αθηνη. Od.
 ψ 156
 —Κατ' οφθαλμῶν δ' εχυτ' ακλύς. Od. χ. 88.
 —Βελεα σιονουετα χεοντο. Π. ο. 590.
 S Y N. Αποχεω, εγχεω, εκχεω, εκχυω, λεβῶ,
 χρανειω, αναχευνω, αναχωω, καταχωννω,
 επιχωω, επιχυω.

Χ Η

Χ ΗΛΑΡΓΟΣ.

Χαλαργός εν αμιλλαις, Soph. El. 867.
 E X P. Ιππικαις. λευκοποσιν. ταχαις
 εν ταίς χηλαις.

Χηλή.

—Χθονα δ' εκτυπον ακέες ἵπποι
 Νυσσοτες χηλήσι—Hel. α. 62.
 Και σπάντας εν χηλαῖσιν αλληλως φοναῖς. Soph.
 An. 1015.
 S Y N. Χηλωμα, ὀπλή. σνζ. λαβίς.—γναθος.
 E P I T H. Αδπητος, αβροχος, βραδυπηθής,
 δηγαλαα, ομνησσα, οριπλανγίος, φαλερός,
 φλογερά, φερεπάλις. αιγιαλιτίς.

Χ Η

Χηλιδός.

Χηλιδὸν αγλός.—Anac. 101.
 S Y N. Πλεκτός, ραπτός, χηλευτός.

Χηλός.

—Χηλὸ δ' ἀπὸ πῶμ' ανεργε,
 Καλῆς, δαιδαλεῆς.—Π. π. 221.
 S Y N. Κιβωτός, κιση, πυξίς.
 E P I T H. Αριπριτής, βριαρά, δυρατια, περι-
 καλλής, πολυχανδής, εὐξέσι.

Χην.

Ἴπποισ αἴσσαν, ὡς' αιγυπιδος μετὰ χήνας. Π. ρ.
 460.
 E P I T H. Στεγανοπτεσ, δελιχοδερσοσ.
 Αιετός, αρχὸν χηνια φερων ονυχεσσι πελωρον,
 Ημερον ἐξ αυλιῆς.—Hom.

Χιναλαπηξ

—Χιναλαπηξ Θεαγενη. Ar. Av. 1295.
 Χινοβοσκος—λεμων. Aesc. (Din. Ep.) Vid. Χιο-
 νοβοσκος.

Χηνείος.

Μοσχων τερεναι σαρμει, χηνεῖα τε δαίς, Eur.
 Fr.
 S Y N. Χηνεος, χηνιος.

Χηραμοδυτις.

—Σαχνησα, χηραμοδυτην. Ep. 1. 3.
 Χηραμός, Χηραμων, Χηραμόθεν.
 —Κοιλιν εισεπήατο πετρην χηραμόν—Π. φ. 495.
 Λισσοίς χηραμονεσσιν—Orph. 1269.
 —Αολλεες εκπρομολοντες χηραμόθεν—Orph. L.
 S Y N. Φαλιός, χαρημα, καταδυσις.—χασ-
 μα γῆς.

Χηρευω.

Αλλ' ἦγ' ασπαρτος, και ανηροτος ημαλα πανία,
 Ανδρων χηρευει, βοσκει δέ τε μηκάδας αἴγας.
 Od. 1. 124.
 —Ως ταύρος,

Μελεος μελεω ποδὶ χηρευων. Soph. Oed T. 487.
 S Y N. Σπανίζω. ενδεις, ερημός εμι.—χηρω.

Χηρειός, Χηρος, Χηρα.

—Αμφὶ τε λεκίροις Χηρειοις—Ep. 1. 1.
 Σίγα μάλα κλαιει χηρον λεχος εισροωσα. Ar. 2.
 —Χήραι τε γυναῖκες. Π. ε. 289.
 S Y N. Ερημος, ορφατός.—ανανδρος. εὔνις.

Χηροσυνη

—Τῆδ' αμφὶ κινυρεται ορφανά τεκνα
 Χηροσυνη ποσιος.—Ar. 4. 1064.
 S Y N. Χηρεια, χηρευτις. χητητα. χητοσυνη.

Χηρω.

—Χηρωσε δ' αγυός. Π. ε. 642.
 Χηρωσας δε γυναῖκα μυχῶ δαλαμοιο νεοιο. Π.
 ρ. 36.
 S Y N. Κερωώ, ερημωω, εκπορθεω, σπερεω.—χη-
 ρεω. Χηρωσάι.

Χηρασαί.

—Χηρασαί δε διά κήσιν δατείντο. II. ε. 158.
E X P. Οι κατά κλήρον διαιτηταί. Οι άλλο-
τριαι τῷ γένει κληρονόμοι.

Χῆτις, Χῆτος.

Χητεί τοῦδ' υἱός—II. τ. 324.

Χητες γηροκομοί—Hef. 3. 605.

S Y N. Χητες, χητοσύνη, ενδεία, σφηνισ-
σπανίς.

XΘΑΜΑΛΟΣ.

Αυτὴ δε χθαμαλή κέεται—Od. κ. 196.

Τον δ' ἔτερον σκοπελον χθαμαλωτερον οφει

—Ib. μ. 101.

Τῶχος ἐδεδμητο χθαμαλωτατον.—II. ν. 683.

S Y N. Προσγειος, εὐδαίος, πεδανός, χαμαί-
πετής, — μικρός. — κοίλος. — ταπεινός. ὀμαλός.
ισος.

χθαμολοφρον.

—Λαὸν χθαμολοφρονα ρυσταί ατης. Apolin.

χθές, χθίζα, χθίζιν.

χθές γενομην, ἀπαλοὶ δε ποδες, — Hom. M. 273.

χθίζα τε και πρῶζα.—II. ε. 303.

χθίζον ὑπέστημεν δῶσειν.—II. τ. 195.

S Y N. Εχθές, τῇ παρελθονη, τῇ προτερεῃ,
προτερεαία.

χθειςίνος, χθιζίδος.

Δια τον χθειςίνον γ' ανθρωπον.—Ar. V. 281.

χθιζός εβη μετά δαίτα.—II. α. 424.

Δειδω μη το χθιζίδν αποτισωνται Αχαιοὶ

Χρῆτος.—II. ν. 745 —α'. αποτισωνται.

S Y N. Εχθειςίνος, ὁ χθές, εχθές, ἔωλος. α.
χρησος.

χθονια (ἢ θεός.)

χθονια νιν αλσος—εχη. Eur. Herc. f. 615.

χθονιαφορος.

Μεθῆσα καρδιας σπλαγμῶν

χθονιαφορον.—Aesc. Eum. 787.

χθονιος.

Τα χθονια δ' Εκατα.—Theoc. 2. 12.

Οι χθονιος εχουσι ρυθμίες. Anac. 67.

Χαλιε τ' αυδάν χθονιαν. Eur. Hel. 1362.

S Y N. Επιχθονιος, καταχθονιος, εγχθονιος,
ὑποχθονιος, γνῖνος, χθονηρης, αυτοχθων, εὐδαίος,
ἐπιγειος, σκοτεινός, νεκρικός, βαρύς, φοβερός.
μεγας.

χθονοσιβής.

—Ουρανια τε, και χθονοσιβῆ. Soph. Oed. T.
309.

χθονοτρεφής.

—χθονοτρεφής

Εδανόν η ποτόν πασαμείνα, Aesc. Ag. 1416.
χθών. Vid. Γαία.

—Αίματι δε χθών

Δευετο πορφυρη—II. ρ 361.

E P I T H. Ακινητος, ακαματος, ακοικητος,
αγχιαιλος, απερτής, αρτιχαρτης, σιθο-ομος,
βατιασφρα, βαθυκλιρος, ρεδύσετος, βαθυκλι-
πος, δυσβαλος, δυσχεμος, δισημικος, διση, ευ-
ρυπεδος, ευρωδεία, ευρεία, ευρυαγχι, ευρυχορος,
ευρικόλπος, ευφορβος, ευδιελος, ευκαρπος, ερι-
βρομος, βιοδωρος, γλαφυρά, κοιλή, κελαινή,
καρποτόκος, λιπαρά, ιερά, ζοφιά, ηρησσα,
μεγαλη, ζάβα, ολβιοδωρος, πολυβυτεα, πο-
λυκαρπος, πολυμηλος, πολυπυχης, παμβασι-
λεια, σφηνιχης, σηματοισσα, σισαυλακμος,
σιδηροφορος, τρηχῆα, τρυφερά, Βαυχηα.

—Επί χθονι μητερι λαδν. Sibyl

Και χθονα πιεραν, παντων τροφόν εθατοεσαν.
Orph.

Ω ποτνια χθών, μελανοπτερυγων μάτερ ονειρών.
Eur.

XΙΑΖΩ.

—Χιαζων η σιφιαζων. Ar. Fr. Suid.

Χιδρον.

Τοις αγροικοισι γαρ ἦσθα Κιδρα.—Ar. Pa. 3951

E X P. Τα εξ οσπριων αλευρα. τα οσπρια.
κρημα. σταχυος υιογενής.

Χιλευω.

Τοθ'—αεργοὶ Ιπποὶ χιλευοσι.—Nic.

S Y N. Περιχιλευω, χιλωω, χορταζω, βοσκη.
—φερβομαι. σιτοδοτω.

Χιλιοι, Χιλιαι, Χιλια

Τρις γαρ χιλιαί ησι ταυσοφουροι Ωκεανιαί.
Hef. 3. 364.

—Μεθυ χιλια μετρα. II. η. 471.

Χιλιάς.

Τρεῖς δ' αρα χιλιαδας τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι.
Theoc. 17. 83.

Χιλιαρχης, Χιλιαρχος.

Ο χιλιαρχος τῷ πολυβραϊς εφρατῷ. Lyc. 210.

Χιλιοναυς.

Ω χιλιοναυ σφρατῶν ὀρησας

Εἰς γῆν Ασιαν, Eur. Or. 352.

Χιλιοπαλαι. Ar. Eq. 1152.

Χιλιωρος.

Τον χιλιωρον τας ανιμφετυτας χρονον, Lyc. 1153.
Χιλός,

- Χιλός, Χείλος.
Μυληράτε χιλοῖο δαιδαλευτριάς. Lyc. 578.
S Y N. Χιλῆ, τροφή, βορέα, φορέη, χορτές.
Χιλών. Nom. pr.
Χιλών δ' εν κοιλῇ Λακεδαιμονί, Γράδι σεαυτῶν.
Ep. I. 1.
Χιμαιρα.
Πρώτον μὲν ρα Χιμαιραν αμυμαικετην εκελευσε
Πεφνεμεν ἢ δ' ας ενν θείων γενος, κδ' αιθρωπων,
Προσθε λεων, οπιθην δε δρακων, μεσση δε χι-
μαιρα
Δεινὸν αποπνεύσασα πυρὸς μενος αιθομενοιο. II.
ζ. 182.
E P I T H. Δυσανυμος, πυρπυρος.
Και Χιμαιραν πῦρ πνευσαν—Pind.
Ταν πῦρ πνευσαν εναιρει
Τρισφαιτον αλκάν. Eur.
Ἡ δε χιμαιραν ἐκίλε πνευσαν αμυμαικετῶν πῦρ,
Δεινὴν τε, μεγαλλην τε, ποδωκέα τε, κρατερῆν
Τῆς
Τῆς δε τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν χαροποιο λεοντος,
Ἡ δε χιμαιρης, ἢ δ' οφιος κρατεριο δρακοντος.
Hef.
Χιμαιροφόνος.
Θαῦμα χιμαιροφόνον.—Ep. I. 4.
Χιμαροφόνος. Vid. Βελλεροφοντης.
Χιμαρος. Χιμαιρα.
—Ες τὴν καταρρεῖ
Α χιμαρος, χιμαρα δε καλὸν κρήης, εἰς τὴν κ'
αμελής. Theoc. I. 6.
—Πινα καὶ χιμαρον. Anac. 167.
Δικαν χιμαιρας ὑπερθεν βωμῶ
Πεπλοισι περιπετῆ Aesc. Ag. 240.
S Y N. Τραγος.—αιξ.
E P I T H. Πικλός, αρτιτοκος.
Χιμαιρεῦς.
—Λυκε τε και Χιμαιρεως ταρως, Lyc. 132.
Χιμετλον, Χιμετλον.
Χιμετλα Μαιωταισι θρηῖσιν ποδῶν. Ib. 1290.
E X P. Τα εκ χειμῶνος αποψυγματα τῶν χει-
ρῶν και ποδῶν.—μαλιπ.
Χιονοβασκος, Χιονοθρεμμων, Χιονοτροφος.
Λειμῶνα χιονοβοσθου.—Aesc. Supp. 568.
Χιονοθρεμμωνος Διπερα-
σ' Ἰδριαν νυμφῶν σκοπιας. Eur. Hel. 1339.
Αρτεμιδὸς χιονοτροφον ομμα Κιθαιρων. Ib. Pl.
819.
Χιονολιπτος, Χιονοβλητος.
Κυλλαντικὸς χιονοβλητος
Πετραίος ἀπὸ δειράδος—Soph. Aj. 705.
Εἰτ' ἐπ' Ὀλυμπε κορυφαῖς ἱερῶν
Χιονοβλητοισι καθῆσθε, Ar. N. 269.
S Y N. Νιφοβλήης, νιφοβλος.

- Χιονοχρῶς.
Ζεὺς ἀρετῶν δὲ αἰθέρος
Χιονοχρῶς κυκλῆσ περῶ. Eur. Hel. 218.
Χιονοος, Χιονοδης.
Ακρᾶ δε χιονοεων φοιμισσέτο κυκλα παρειῶν.
Ibid. 58.
Την χιονοδῆ Θρηκην κατεχει, Eur. Hec. 79.
S Y N. Χιονοοις, χιονοωτός, νιφοεις, δυσχειμε-
ρος. λευκός. νιφοταδης.
Χίος.
—Ου Χίος αλλα Κίος. Ar. R. 1001.
Και Μοισᾶν ορνιχες, ὅσοι ποτὶ Χίον αοιδῶν
Αντια κοκκυζόντες, ετωσια μόχθιζοντι. Theoc.
7. 47.
Χίος.
Εἰς δ' ὄγε μανυει Χίον αφαιροτερον. Ep.
E X P. Ο το εν δυναμενος βολος εν τῇ αστραγα-
λων παιδεία αλ. οινος. κυων.
Χίος.
Ἡ καθυπερθε Χίιο νεοιμεθα παιπαλοσσης. Od.
γ 170
E P I T H. Αμφιρυτη.
Και Χίος, ἢ νησων λιπαρωτατη εν ἀλῆ κειται.
Hom.
Και Χίος, ηλιεατε Πελληναις ὑπὸ πειζαν. Dion.
Χιτῶν.
—Απὸ μὲν φιλα ειματα δυσῶ
Χλαῖνᾶν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τὰ τ' αἰδῶ ἀμφικα-
λυπτει. II. ε. 262.
—Επιστολαδην δε χιτῶνας Εσαλατο.—Hef. α.
287.
S Y N. Φᾶρος, εσθῆς.—θαράξ.
E P I T H. Αιγυλεις, αιολωνωτος, αρηκίλος,
ασράϊος, ακομισος, αλεξιβελεμνος, δερματινος,
ευκλασος, ευμιτρος, ευοδμος, επημοϊβός, ευρυ-
κολπος, ευμερτός, κροκοεις, λαχιειεις, λεγωνάτος,
λινοος, λεπτοφυής, λασιος, νηγατεος, μαλακός,
λεπταλέος, μαλλωτός, νεκηρειος, παρθενιος, πε-
τρειος, πολυδαιδαλος, πολυπλεκίος, ποικιλο-
νωτος, σιδηρειος, σῆρεπλος, σιγαλοεις, τερμιοεις,
τρυφερός, χορταίος, χαλκεος, χαλκοβαρής. αι-
ματοεις, χρυσωτός.
Αμφὶ δὲ μιν ρακος αλλο κικον βαλεν ἠδὲ χιτῶνα
Ρωγαλέα, ρυπωαντα, κακῶ μεμορυγμενα καπνῶ
Αμφὶ δὲ μιν μεγα δερμα ταχίως ἐσο' ελαφιο.
Λαῖνον ἐσσε χιτῶνα, κακῶν ἐνεκ' ὅσα εοργας.
—Ρυπωαντα δε ἐσο χιτῶνα
Ραπιδῶν, αεικελιον—
Τῶν δ' αἰ μιν λεπταῖς οθονας εχον, οἱ δὲ χιτῶνας
Εἶατο ευνητες, ἦκα σῆιλωντας ελαιω. Hom.
—Βυσσοιο καλῶν συρρισα χιτῶνα. Theoc.
Χιτανιον, Χιτανίοςκος, Χιτανιοριον.
Και ταῖς ἀδελφαις αγορασαι χιτανιον. Ar. Pl.
985. —Τορδῖ

Χ Λ

—Τονδὶ τὸν χιτωνίσκον λαβάν. Ib. Av. 957.
 —Θεὸς το χιτανარიον. Ep. l. 2.
 S Y N. Χιτωνισκαριον, ὑποχιτων.—ληδαριον.
 Χιτωνος.
 —Επακίηρας τε χιτωνης Αρτεμιδος—Call. l. 1.
 77.
 Χιών.
 —Εικμα χαλαζή,
 Η χιονι ψυχρή, η ἐξ ὕδατος κρυσαλλῶ. II χ.
 152.
 S Y N. Νιφάς, νιφετός.
 ΕΡΙΤΗ. Απαλή, κρυοσσα, οξεία.
 Λευκῆς χιονος ευαγεῖς βίλαι Eur.
 Τῶν δ' ὡσε νιφάδες χιονος πιπύσι θαμειαί
 Ηματι χιμεριῶ, ὅτε τ' ὤρετο μπιτητα ζεύς
 Νιφεμεν ανθρωποισι—
 —Οτε περ τε χιων ἐπάλυνε αρερας Hom
 Α δε χιών, λευκά, και τακεται ἀνίκα παχθῆ.
 The c.
 Ως δ' ὅπ' τε κρυμοῖσιν αελλοπόδων νεφελων
 Ηέρα παχυσασα χιών ἐπάλυνε αρερας. Τυγρη.

Χ Λ

Χ ΛΑΙΝΑ, χλαινίς, Χλαινωμα.
 Βῆ δε ζεῖν, ἀπὸ δε χλαῖναν βαλε.—II.
 6 183
 Γερον δε χαιρεῖ χλαινιδα, και κοινοποδα
 Εχων—Ar. 843.
 Πε χλαινωμα λεοντος—; Ep l. 4
 S Y N. Περιβολή, εσθίς—εφεστίς, χλαιμύς.
 ΕΡΙΤΗ. ἄπλοῖς, ἀμεινι, ἀμεισοκεπῆς, κλη,
 πειθῆς, περρυρα, φικροσσα, λιναλκος, τερ-
 μωσσα, λευκή, γαμικη
 Αμοῖ δε χλαῖναν ἔεσσατ' αλεξανεμον μαλα
 ακυνήν
 —Επὶ δε χλαῖναν βαλεν αυτῶ
 Πυκνήν και μαλακῆν.—Hom
 Αρκεῖ μοι χλαινης λιτον σιεπας.—Ep.
 Χλαῖναν φρικενη, πολυ δαιδαλον, εργον Αθηνης.
 Ογρη.
 χλαιδιον, χλαισιον, χλαισικιδιον.
 —χλαιδιων, και χυσιδων Ar. L. 1191
 Εσοκαρται Μεγαρειων τα χλαισικια. Ib. A.
 518.
 Δ'λοισι χλαισικιδιων μικρῶν. Ib. Pa. 1002.
 Χλαινω.
 Πυλου Δεωνιδεω κατιδων δεμας αυτοδ'αῖκτον
 Ξερξης εγχλαινε φαιεῖ πορρυρα. Ep. l. 1.
 S Y N. Αναχλαινω, περιβαλλω, ενδυω.

Χ Λ

Χλαιμύς, χλαιμυδιον. Vid. χλαινα.
 Τὶ δη ἀροβαλλει την χλαιμυδα—; Ar. L.
 985.
 —Και λαβεῖν το χλαιμυδιον. Ath. 6.
 Χλαιμυδηφρος.
 —Παντὰ χλαιμυδηφροῖ ανδρες. Theoc. 15. 6.
 Χλευαζω,
 Σκωπῶν, και παιζων, και χλευαζων,—Ar. R.
 379.
 S Y N. Επιχλευαζω, καταχλευαζω, δια-
 χλευαζω, εμπαιζω, σκωπῶ, εξαπαταω, επι-
 γελω, καταγελαω, καταμωκαομαι, εγκατ-
 ιλωπῶ.
 Χλευη.
 Χλευην ἕλακησασα,—Lyc. 1386.
 S Y N. Χλευασια, χλευασμα, χλευασμὸς,
 καταγελας, εμπαιγμὸς, καταχνη, επιχαρμα,
 τωθασμὸς, μυκηρησμὸς εκμυκηρησμὸς, κερτο-
 μια, εξαπατη, το παιγιον, μωκια, φορτος.
 Χλαινω.
 Ηλιος ἦν.—ὅς με χλαινω
 Γυμιδὸν ἐποιησεν—Athen. l. 13.
 S Y N. Αναχλαινω, αλεινω, αιθυσσω. Θερ-
 μαινω
 Χλαιρὸς Χλαιεις.
 Τα δ' αὖ σφραπει χλαιρα κατεσθειν. Ar. A.
 974
 —Τα δε χλαιοντα ποτῶ ἐπαρωγέα τῆξον Nic.
 S Y N. Διαρὸς, αλεδὸς, αλεινος. Θερμὸς.
 Χλιδαιος
 Χλιδαιή; ὄβης τερψιν ασεισαι,
 Πενθεσι γοοισ ἀφορεσταιοις. Aesc Per. 544.
 S Y N. Αβρὸς, τρυφερὸς, εὐρυπῆτος, ἀκολασος.
 Χλιδαιοσφαιρες
 Ὑπο βαρβιτη δε κερα—
 Χλιδαιοσφουρος χορευει Anac. 6. 7.
 Χλιδω.
 Επὶ χλιδῶσαν αγλαῶς εἴρεφε με Ar. L. 641.
 S Y N. Διαχλιδω, καταχλιδω, υπερχλι-
 δω, τρυφαω, αβριομαι.
 Χλιδῆ, χλιδημα
 Μή τι χλιδῆ δοκει τε, μήτ' αυθαδια
 Σιγᾶν μοι—Aesc. Pr. 435.
 —Και κατατομοις χλιδαῖς—Soph. El. 152.
 Χριστῶ τε λαμπρὸς, βαρβαρω χλιδηματι. Eur.
 I. A. 74
 S Y N. Τρυφή, ἀκολασια, μαλακεια, θρυφίς,
 αικιστις ενλυσις—πλοκαρι—αγλαῖσμὸς.
 Χλιω
 Εν τοῖσι σοῖς πονοισι χλιεσιν μεγα. Aesc Ch.
 125.
 S Y N. Εγχλιω, θηλυρω, θρυπῶ.
 * 7 E Χλοα,

Χλοα, Χλοη.

Ἡδύπτοις χαιρίσα χλοαῖς πολυανθέσι δαῖμον.
Orph. H.

S Y N. Βοτανή, ποα, αγροτή. χορτος.—χλοος.
—φύλλα τα.

ΕΡ I Η. Βατρωνίδης, σίφραωνίδης.

Χλοα, Χλοια.

Άλλες δε χλοαυ, —Nic.

S Y N. Χλοαζω, χλοαμαι, χλωρίζω, βλασανά, ανθιρευομαι, ανθιρός, χλωρός είναι

Χλωρός, Χλωρός, Χλωρός, Χλωρίς.

Θωρηκας δ' ειχον χλωρών πλαξεν από τεύλιαν.
Hom. B. 161.

Ως οι μεν χλωροῖσιν ιαινομενοι μελεεσσιν. Theoc.
27 66.

Χλωρός υπαῖ δειξ, —II. λ. 376.

—Της δε χλωρόν δεος ηρει. II. η. 479

Βρυστε χλωρῶ Σμιλακι—Eur. B. 107.

—Πανδαρεη κρη χλωρῆς ανθων. Od. τ.
518.

S Y N. Χλωαδης, εγχλωρος, ευχλωρος, χλοιδης, βοτανωδης, βοτανιφόρος, ποαδης, θαλερός, ακμαζων, νεος, απαλος, μελακός, αχρός, χλωροποιός.

Χλωροτρόφος.

Χλωροτρόφου πεδίον—Eur. Ph. 843.

Χλωιφόρος.

Χλωιφοροισιν ερεσι, Ib 666.

Χλοηκομῶ

—Τουδὲ χλοηκομενῶ. Ep. I. 4.

Χλοοκαρπος. Vid. Δημητηρ.

Χλοομορφος. Vid. Εστια.

Χλοος, Χλῶς

—Πολλοισι δ' επι χλοος εἰλε παρειάς, Ap. 2.
1220

S Y N. Ωχροτης, ωχριασις, χλωροτης, χλοασμα, χλωριασις, χλωρασμα—χλοα.

Χλῆνις, (qu. Χλοεινις)

—Χλῆνιν μεν οριτροφον, ηδὲ και ακηλον. Orp. α.

Ωρσεν επί χλῆνιν σύν, —II. ι. 535.

ΕΧ Ρ. Εν τη χλοη ευαζομενος, ανετος, αγριος.

—εκτομιας, αποκοπος.—λωποδυτης.

Χλῆνις

—Κακή τε χλῆνις, (MS)—Aesc. Eum. 188.

ΕΧ Ρ. Εκτομια, —σκευωρημα.

Χλωραυχη, χλωρις, Vid. Αηδων.

Αηδονες χλωραυχειες. Simon.

—Χλωρις ανθῶν. E. M.

Χλῶρις.

Και χλῶριν εἶδον περικαλλέα, τήν ποτε Νηλεὺς

Γήμεν εἶον μετὰ καλλος, —Od. λ. 280

Χλωροκομος.

Χλωροκομῶ σίφραω δαφνάς, Eur. I A. 759.

Χ Ν ΑΥΜΑΤΙΟΝ. Vid. Ανασραγαλιζῶ.

Χνος, Χνοι, Χνοιη, Χνος, Χνῆς.

—Εβραυσε δ' αξονος μεσας χνοας. Soph.
El. 719.

Σπεδῶ δ'ιωκῶν πομπικης χνοας ποδῶν. Aesc.
S. T. 377.

Εκ κεφαλῆς δ' εσημηχεν ἀλός χνον—Od. ζ. 226.

—Επί χνοος ἦλθε παρειάς. Call. 2. 37.

S Y N. Χοινικίς, οπή, συριγξ—άρμα.—τα
ακρα τῶ ποδός—αφρός—ακαθαρσια, ιυλος, λαχ-
νη.—φωρος.—ξυσμός.

Χνοαζῶ. Χνοαῶ.

Μεγας, χνοαζων αετι λευκανθῆς καρῶ. Soph.
Oed. T. 761.

Τοῖος ενν Διδος ἦδς ετι χνοαοντας ιυλος

Αντελλαν, ετι παιδρῶς εν ομμασιν,—Ap. 2. 43.

S Y N. Επιχνοαῶ, αναχνοαυομαι, ανθῶ, ακ-
μαζῶ

Χνοσις, Χνοῖος.

Άλλαι δε χνοοεσσαν αμελγομεται χαριν ομβρι.
Tryph. 334. (—απεργομενοι χνοιν—Merg.)

Ροδινην δ', οποια μῆλον,

Χνοῖον ποιῆι παρειῶν. Anac. 29. 19

S Y N. Εγχνος, επιχνης, χνωαδης, ιυλωδης.
—αιιαχος—αφραδης—λεπῶς.

Χ Ο

Χ Ο ΑΝΕΤΩ. Ar. Th. 62.

ΕΧ Ρ. Καταχῆ, εις χῶνον εμβαλλει.—
χατευα.

Χοαη, Χοαεν, Χοανος, Χῶνος.

Ακοῖν δε χοανης ὠτα διετετρηνατο. Ar. Th. 18.

Φῦσαι δ' εν χοανοισιν εικησι πᾶσαι εφυσων. II.
σ. 470.

S Y N. Χοιευτηριον, χωνῆον, τρυβλιον.—λα-
ρυγξ.—γαργαρεῶ.—επιχυσις.—χῶμα

ΕΡ I T Η. Εύρεινις, ευτρητος, τρητός, πη-
λινος.

Χοασπις.

Οσα δ' ὑπ' Ἰνδου χεῦμα πολυφλοισβοιο Χο-
ασπι, Nic.

Χοες (εορτή.)

Εις τας χοας αυτῶ μεταδῆναι τῶν κιχλων. Ar.
A. 960.

Χοῦς, Χῆς. (μετρον Αττικον)

Αλλ' εἰξεργκέ μοι ταχίως οινῶ χῶα. Ib. Eq. 95.

Χνη.

Αμφ' αυτῶ δὲ χοῖν κῆσθαι πᾶσι νεκυεσσι. Od.
κ. 518.

Παιδὶ ματῶν ὄρεγμα χάος ἐκομίσσε τιθνη.
 Τυφρ. 597.
 S Y N. Σπονδὴ δύσται ἐναγίσματα (ἐπὶ νε-
 κροῖς) ἐκχυσίς, ἐπιπέεα.
 Δέξαι χάος μοι τὰσδε κηλητηρίας
 Νεκρῶν ἀρωγῆς—Eur.
 Χοίρης.
 Χοῖρες ἀγῆος Παλλάδος τιμᾶν λεῶν. Eur. I. T.
 960.
 Χοιτίζ.
 —Οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνεξομαι ὅς κεν ἐμῆς γε
 Χοινικός ἀπῆται.—Od. τ. 28.
 E X P. Το μετρον.—πᾶν περιφερές.
 Χοινικός (πέδι) .
 —Τὰς χοινिकास—ποθεσαι. Ar. Pl. 276.
 Χοιράς, Χοιράδες.
 —Δηλιαν τε χοιράδα. Aesc. Eum. 9.
 —Ἄδ' ἔ τότε χοιράδες ἐσαν. Theoc. 13. 24.
 S Y N. Πετρα.—φύμα χοιραδάδες.
 Χοιρέας, Χοιρέας, Χοιρέας.
 Ὡς ἦδ' ἔ μοι προσεπέτυσε χοιρέων κρέαν. Ar. R.
 341.
 Ἐσθίε ἰὺν, ὦ ξένη, τὰ τε δὲ μωεσσι παρῆσι
 Χοιρέα.—Od. ξ. 81.
 S Y N. Συεος, συικός, συώδης, ὕεος, ὕεικός,
 ὕωδης.
 Χοιρίδιον, Χοιρίδιον.
 Ἡ χοιρίδιον, ἡ σκοροδόν—Ar. A. 520.
 Χήστετε φανὰν χοιρίων μυσηρικῶν. Ib. 747.
 S Y N. Χοιρίσκος, δελφάξ, δελφάκιον.
 Χοιρίνας.
 —Ἐφ' ἔ τας χοιρίνας ἀριθμῶσιν. Ib. V. 332.
 E X P. Κογχαί θαλασσαι.
 Χοιροκομῶν Vid. Συφείς.
 —Χοιροκομῶν Ἐσιας. Ib. 840.
 Χοιροκίονος.
 Καθαροῖς ἠλαθὶ χοιροκίονοις. Aesc. Eum. 283.
 Χοιροπάλης. Ar. A. 518.
 Χοῖρος.
 —Ὅθι ἐθνευ ἐρχατο χοιρῶν. Od. ξ. 73.
 S Y N. Γευλλος.
 Χολαργῆς.
 —Χολαργῶν οὐείδος. Ar. A. 855.
 Χολάς, Χολάδες.
 —Ἐκ δ' ἀρα πᾶσαι
 Χυτο χαμαὶ χολάδες—II. δ. 526.
 S Y N. Τὰ ἐντερα. χολίξ. πνυτρον. χερρῆ.
 E P I T H. Ολισθηρά.
 Χολή, Vid. Χολος.
 Τὰ δε χολᾶ πρόσωπον ἀμειβετο.—Theoc. 23. 13.
 Πλησθε γεμαῖα θυμὸν ἀγρίας χολῆς. Lyc. 1115.
 E P I T H. Ἀνῆ, δριμέα, δεινῆ, ἕλομενη,
 φλογερά.

Χολαω. Vid. Χολωω.

Ἐμοὶ χολατε—E. M.

Χολίξ. Vid. Χολάς.

Ὅσας δε κατεδὴ χολίκας—Ar. Pa. 716.

Χολλίδης.

Δικαιοπολις καλεῖ σε, Χολλίδης ἐγώ. Ib. A.
 405.

Χολοεις.

—Χολοεντας ἀπύρουε νηδύος ογκος. Nic.

S Y N. Χολαῖος, χολωδης, χολικός, πικρός.
 Χολοποιός.

Χολος. Vid. Χαλεπαῖνα.

Ἀτρεῖωνα δ' ἐπιτα χολος λαβεν.—II. α. 287.

Τδεις Λερναίης χολον αἵματι πικρῶν—Ar. 4.
 1404.

S Y N. Χολή, οργή, μαῖα.

E P I T H. Ἀργαλέος, ἀνηκεσος, ἀλγινος,
 ἀντρος, ἀδαμασος, ἀπαρλιπτος, ἀνδρόφομος,
 ἀσεργῆς, αἰπύς, βαριπαλαμος, γυμκρος, γε-
 λωον, διασπλῆς, δολοεις, δριμύς, δεινός, δυσ-
 αης, δυσμηνίς, ἐπιζαροεος, ἐχιδίαῖος, θυμολ-
 γῆς, θυμάνων, μαινομενος, ζαμενῆς, κευγα-
 λείος, ξείων, ολοός, οἰζυρός, οιστρομανῆς, πυροεις,
 παντῶλης, πικρός, πικιδανος, παλιγοτος,
 σπονεις, ὑλακεις, ὕβρις ἦρ, φθονερὸς, φοβερὸς,
 χαλεπος

Κελαιῶν ὑπὸ σπλαγχνοῖς ζεεν αἷμα. Ar.

Χολος δέ τ' ἐχει μεγαλιτορα θυμὸν. Hom.

Πικραὶ τ' οἰξίαί τε χολος πυροεντος ἀκακαί. Orp.

Κελαινε κυματος πικρὸν μένος—Aesc.

Ζεσις αιματος. Theoc. Τικιδῶν κεινη, φθονερὸν

οδόντες. Ar. Ομμα ταυρμενον. Eur.

Ομματα λοξὰ τιταινε χολε κηρυκι σιωπῆ.

Και φθονερὸς πραιπιδεσσι χολος διεπεπλασεν,—
 Nonn.

Χολωω, Χολῶμαι

Ἡ γὰρ οἶμαι ἀδρα χολωσμεν.—II. α. 78.

Ἡρῆ δ' ἔτι τοσον νειμείζομαι, ἐδὲ χολῶμαι.

II. δ. 407.

S Y N. Ἐκχολωω, χολαω, χωω, οργίζω.—ορ-

γίζομαι λυτσομαι.—θυμῶμαι, πικραῖνομαι.

—Ἐπὶ χολος ἐμπεσε θυμῶ.

—Ἐδὴ δέ τε μιν χολός αἰνός.

—Χολος δέ μιν ἀγριος ἦρει.

Ἀλλὰ μοι οἰδανεται κραδίη χολῶ.—

—Ἐπὶ νευσὶ χολον θυμαλγεια πεισση. Hom.

Χολιος, Χολωτός.

Τον Διὰ—τῆ γαμετη χολικῶν. Ep. I. 1.

Τες μαλα νεικεισθε χολωτοῖσιν ἐπεισσειν. II.
 δ. 241.

S Y N. Χολωδης, αεροχολος, πικροχολος, ορ-
 γιστικός.

Χολοιδόρος.

Χολοιδόρος.

—Χολοιδόρον ἰὸν εὐξείης. Nic.

Χονδρος.

—Τοῦ χονδρος ὑπὲρ κντος ἐζέτο γαστρός. Nic.

Τὸν ὠλενιτὴν χονδρον ἐνδαιτυμένη. Lyc. 155.

Χονδρος δ' ἠδ' ὑπρωσώπος. —Ath. 4

SYN. Λοτὸς. —ζέα —παχὺς ἄλς —θρομβος.
—εντερον στομαχίς —μυσρεν —ριφιμα —πινάξ,
κίραμος.

Χονδροφυῖς.

Ψῆτά τε χονδροφυῖς —Ath. 1. 4.

Χορδῶς, Χιρδῶ.

Ταρατῆ, καὶ χορδῶν ὁμῆ τα παραγματα, Ag.
19 214.SYN. Επιπλεω. εἰς πλοκάς ἐμβαλλω. κακο-
ποιῶ τεμαῶ

Χορδῆμα. Vid. Χορδῆ.

Οὐδ' ἐγὼ χορδῆματα Ib. 315.

Χορδῆ.

Ὡς ὄτ' αἰὲς φορηγίος ἐπισαμένος, καὶ αἰοδῆς
Ρηίδιος ἐτάνυσσε νέω ἐπὶ κολλοπι χορδῆν,
Ἄφας ἀμφοτεράων εὐσφρες εντερον οἶος. Od. φ.
407.Χορδῆσι, λιπαρῆσι τ' ἐπαρνευμένος λαγορεσσιν.
Hom B. 220.SYN. Νευρά. —μιτός —κίθαρα —χολάς. —
ορναΕΡΙΤΗ. Ευθογίος, ευκελάδος, λιπαρά,
λιγῆα, κενελάδος, ορθος, συμφορος, φονα.
Κινῆσα χορδῆς τας ακινητες φρεων. Apud Plut.

Χορνα.

Οὐκ οδυνη, κκ αλγος εχει γαμος, ἀλλὰ χο-
ρευνη. Theoc. 27. 25.SYN. Χερος —ορχησις, σκαρθιός, βαλλισμός.
ΕΡΙΤΗ. Αληκίος, ακαματος, ακοιμητος,
αβακχειτος, ανακακίος, αγυπνος, αθαρηκίος,
ερισμαργος, ερατινή, ευκυλος, ὁμοπλεκίος,
ὁμοζήλιος, οριδρμος, παιδοκίμος, παλινοσος,
περισσμμα, πολυελικός, πολυσκαρθμος, πολυ-
καρμης, σακεσπαλος, τραχάλη τερφίνοος, τα-
χυτραφαλιγῆ, φρικῆ. Βακχιάς, Βακχαια,
Δωρεος.

Οἶνος μὴ παρόντος, ἀβελγέες εἰσι χορῆαι.

—Π. λυκαμπέα μετρα χορησις.

—Σατυρων μιμηλή. —Nonn.

Χορευμα. Vid Χορνα. Χορός.

Οὐδὲ χορευμάτων, Eur. I. 1474.

Χορευτῆς, Χορευτῆς, Χορητῆς.

Πισοὶ χορευτῶν μαρτυρες. Pind. P. 12.

Καλὸν ἐν ποτοῖς χορευτῆν
Τέλειον θεός κατήλθε. Anac. 50. 3.Αἰ δε ποδὶ πηισσοσι χορητῆδες ασφαλὲς ἔδδασ.
Call. 4 306.SYN. Ορχησις, μῆμοσι—ορχησις, ορχησις.
Χορευτιπος

Χορευα.

Τοῖον νεκάρ ἐπεισε κατ' αὐλια ποσοὶ χορευσαι.
Theoc. 7. 153.SYN. Αναχορευω, εγχορευω, παραχορευω,
βακχευω, μελαδῶ, ορχεομαι, βάλλιζω. εἰς
χερον ερχομαι, χερον αρτιζομαι, ποιω, ἠγεο-
μαι, χορνας χορευειν. ποδας χορευειν.

Χορηγῶ

Τῶν εχρηνησεν κυκλον μελιγηνυν Ιπποικος,
Call. Fr.SYN. Επιχορηγῶ, παραχορηγῶ. διδασκω.
υποτιθημι, ὑπηρετῶ, δαφιλευομαι.

Χορηγός, Χοραγός.

Δαμοτέλης ὁ χορηγος, —Theoc. Ep. 12. 1.

SYN. Αρχερχερος, χοροποιός, ἐξαρχος, δι-
δασκαλος.

Χορικός.

—Η χορικῶν εἰν ἔταιρα. Ag. Eq. 586.

SYN. Χορωδός. πορσχορος, φιλοχορος.

Χοριον.

—Χαλεπὸν χοριων κυνα γεῦται. Theoc. 10. 11.
Pron.

Χοροδιδασκαλος. Vid Χοροποιός.

—Καλλιμαχος δ' ὁ χοροδιδασκαλος. Ag. Ecc.
804.

Χοροθῆς.

—Ὅς τ' ἐνὶ Πισση
Δενδρηεντ' αμυδης φοιτᾷ χοροθησει Νυμφαις.
Hom. XVIII. 3.

Χοριθαλῆς.

—Τασδὲ χοριθαλῆας καμε κρας. Ep. 1. 6.

Χορομανια

Ὁ πρεσβυς νεαρης ἦρχε χορομανιης. Ep. 1. 3.

Χορομανῆς, Χορομανῆς. Vid. Βακχος.

Μελπε, καὶ γεραῖρε φαιῆ
Πᾶσα χορομανιᾶ τροπῶ, Ag. Th. 970.

Χοροτυπια. Vid. Χορος.

—Ορχησαι τε, χοροτυπιησιν αριστοι. Il. ω.
261.

Φευγε χορευτιπην επινηῖον —Ep. 1. 1.

Χοροτυπος. Χοροτυπος. Vid. Χορευτῆς

Χαῖρε ρυῖν ερεεσσα, χοροτυπε, δαιτὸς ἔταιρη.
Hom M 31.

Χορο-οἶος. Vid Απολλων.

Ὡ θεῶν χοροποιᾶ ἀναξ, Soph Aj. 707.

SYN. Χοροδιδασκαλος, χοροδελῆς, χορος-
της, ἠγεμων χορε. κορυφαιος. χορηγός.

Χορός.

—Ηε χοροῖο ἰέον ληγντα καθιζεν. Il. γ. 394.
Ενθαδ' εσαν Νυμφεων καλοὶ χοροί, —Od. μ. 318.
Ληηναν δε χορον, —Od. δ. 260.

SYN.

- SYN.** Χορεία. χοροσασία, χοροτυπία, χοροί· τυπία, χορεύμα, χορεύων, χορηγείων.
ΕΡΠΙΘ. Αμφιλαφίς, αγκυλομοχθίς, αμειφίς, αγελικίς, αρσενόταις, αμπελοεὶς, απρηύντος, αυτοελικίς, ασυφελικίς, γαμψίς, περσιανθίς, δέος, ζαμειὺς, ευφημὸς, ὄσιος, ευρύς, ερεσις, ἰδύς, ἰμεροεὶς, ἰέρδς, κυρτός, κομασθίς, λιπαρὸς, λιγυφάνος, καλλιτεκνός, καλλιμορφός, ὁμοσπονδός, πολυγυθίς, πωινυχίος, συμφωνίος, ἰμνητήρ, ὑμνοπόλος, ὑμνωδός, ὑψιπέτης, χαρικός, Διουσίος, Ἐυκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα. **ΑΓ.**
 Ἐγκοσμῖος χορὸς ἀσθίτων ἀνακίων. **Synep.**
 Χοροσάς. **Vid.** Διμναίος. Εορτή.
 Χοροσασία. **Vid.** Χορός
 Οὐδ' ἄρα οὐκ ἔστιν ἑδὲ χοροσασίαι. **Call.** 5. 66.
 Χορτάζω.
 —Χορτάσω τον καθαρον. **ΑΓ.** Ρα. 175.
 Διη τότε χορτάζειν ἑλικας βοας εἰδὸν ἔοντας. **Hes.** ε. 450.
SYN. Χίλω, χίλευω, βοσκῶ, πωινῶ.—κορηνίμι. ἐμφορῶ.
Χορτός, Χορτάσια
 Καὶ μαλακῶ χορτοὶ καλὰν κορυθα δίδωμι. **Theoc.** 4. 18.
 Πᾶ μοι χορτάσῃ οὐρανίων πωνακῶν; **ΕΡ.** 1. 2.
SYN. Χορταρίον, χορτάσμα, βοσά.—βοταίη. κερφί, κερφίς, κερφός, κερφός, κερφός.
ΕΡΠΙΘ. Εὐδενδρός, μελιχρὸς, χλοερός, δαλίος.
Χορτός.
 Αὐλῆς ἐν χορτῶ.—**Π.** λ. 773.
SYN. Ὑπαιθρίον, περιφραγμα.
Χρωφελότης.
 Κροτὸν δ' ἄμα ποιῆ χρωφελεταν, **ΑΓ.** L. 1322.
 Χω. **Vid.** Χωννῶ.

- X** PAINΩ, Χραίνομαι.
 —Καπνῶ δεχραίνεται πολιτμ' ἅπαν. **Aesc.** S. T. 348.
 Δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φοινῶ. **Soph.** Aj. 43.
 Τῷ μιν Γερραῖοι νομάδες Χαλκηρέας αἰχμῆς χραίνουσι.—**Nic.**
SYN. Μιαίνω, μολυνῶ, ρυπῶ, σαίνω, μελαινῶ, βρεχῶ, βαπτῶ, χριῶ, χραννίμι ἀποχραίνω, καταχραίνω, χραῖω.
Χραίσμειω, Χραίσμι.
 —Οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἐὼν χραίσμῃσιν Ἀχιλλεύς. **Π.** π. 837.
- Μη νύ τοι εχραίσμῃ σκηπτήρου.—**Π.** α. 28.
 Χραίσμετέ μοι.—**ΑΡ.** 2. 218.
SYN. Βοηθῶ, λυσίτελεω, επικυρῶ, ωφελῶ, χρησιμεύω, ἀρκῶ, συλλαμβάνω.
Χραίσμι.
 Μηδε σέ γε χραίσμι πολιε λαθοί, ἢ κεδρεῖς. **Nic.**
SYN. Βοηθεῖα, ονησις.
Χραίσμιπτωρ.
 —Χραίσμιπτορα φωτων. **Nonn.**
SYN. Βοηθός, ἀσσητήρ, σωτήρ.
Χραίσμι.
 Χρησάμενη γὰρ ὄφρα, καὶ ἐκ ἐχῶ ἀνταποδῆναι. **Hom.** R. 184.
 —Φρεσὶ γὰρ κεχρητῆ ἀγαθῆσιν. **Od.** π. 398;
 Τοῖς δ' ἐμβαδίοις τι χρεσεται.—**ΑΓ.** ΠΙ. 942.
 Αἰδῶς δ' ἐκ ἀγαθῆ κεχρημένῳ ἀνδρὶ πωρῆκῆ. **Od.** ρ. 347.
SYN. Διαχραομαι, επιχραομαι, προσχραομαι, δαναίζομαι. κλαομαι, διοικεομαι.—σπανίζω. (**sed,** κεχρημένος ἢ χρεζῶ. **Steph.**)
Χραῶ, Χρεῶ, Χρεῖω
 —Τίπτε σὸς ὑδὸς ἐμὸν ῥοον εχραε κηθῆν. **Π.** φ. 369.
 —Τίς τοι κακὸς εχραε δαίμων; **Od.** κ. 64.
 —Ποῖ μ' αὐτὴνδ' ἐς ἀρκην ἠγαγες χρεσας;—**ΕΥΡ.** I. T. 77.
 —Χρεῶν ἐνὶ πονοῖ νηῶ. **Hom.** A. 254;
 Ὡς γὰρ οἱ χρεῶν μυθησατο.—**Od.** δ. 79.
SYN. Επιχραῶ, ἀποχραῶ, κηχραῶ, κηχρημι, συναφελῶ, δαναίζω, μαντεύομαι, χρεσμοφθεῶ.—ἐσθάλλα ἐπίβαινω.—χραῖνω.
Χραῖω.
 Χραῖσθῃ μιν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον.—**Π.** ε. 138.
SYN. Επίξω, καθάπτομαι, θίγω, εγγίζω. ἀμυσσῶ χραῖνω.
Χρεῖα, Χρεῖω, Χρεῖά, Χρεῖάν.
 —Ὡν γὰρ ἀνθρῶς
 Χρεῖαν ερευγᾶ, εαδίως αὐτὸς φανῶ. **Soph.** Oed. T. 744.
 —Εἰποτε δ' αὐτε
 Χρεῖά ἐμῶ γεννηται.—**Π.** α. 341.
 —Μαλα δὲ χρεῖά παντας Ἀχαιεύς, **Π.** ε. 75.
 —Ἐμὲ δὲ χρεῖων θάσσον ἰκεσθαι. **Od.** ο. 201.
SYN. Χραίσμῃ, ονησις, χρεῖσις.—ἐνδῆα, πένια, χρεσμοσυνή, ἀναγκή.—ὑποθεσις.—χρηῖμα, καθῆκον, χρεος, χρεδός, ορηλίη.
Χρεῖραπαξ.
 —Δένες τε χρεῖραπαγας, εργολαβες τε. **Man.** 4. 330.
Χρεμῆθω, Χρεμετίζω, Χρεμίζω.
 Μη θάμβει χρεμεθολα, καὶ ἐν πρὸς λάξ πλεονολα
 Τοιχῶς.—(**ἔππον**)—**ΕΡ.** 1. 1.
 * 7 F —Μαλα

—Μαλὰ δὲ χρεμετίζον ἐπ' ἀήρῳ
 Χαλεπὲς εἰσαοτὲς—Π μ. 51.
 Ὄξια χρεμισαν.—Hef. a. 348.
 S Y N. Χρεμετὰ; φριμαστώ, φρουασσομαι.
 ἐπιχρεμίζω,
 Ἴπποι χαλκοχίτωνες ἐπίσπαραγῆσαν Εὐρω.
 Ἀρεὰ σαλπίζοντες Εὐναλίῳ χρεμετισμῷ. Nonn.
 Χρεμετισμός, Χρεμετισμός (Vid. Προκέλευθος.)
 Φρουαγμα
 Χαλκοκροτῶν ἵππων κλυτός,
 Καὶ χρεμετισμὸς ἀνδάνη, Ar. Eq. 550.
 Χρεμπίομαι
 —Προσεχέ τον ἰὼν, χρεμπίεται γὰρ ἡδὴ
 Ὀπερ ποῖσ' εἰρητορες.—Ib. Th. 388.
 S Y N. Ἀναχρεμπίομαι, ἀποχρεμπίομαι, καὶ ἀ
 χρεμπίομαι, ἀπο-ἴω.
 Χρεῖος, Χρεῖος, Χρεῖος.
 —Χρεῖος καὶ δεσμὸν ἀλυξας. Od. S. 353.
 Σὺν πάσι χρεῖοσι.—Ar. 3. 1197.
 —Πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος σφίλον. Π. λ. 687.
 Το σὺν—φραγῆσαι χρεῖος. Soph. El. 74.
 Χρεῖος μὲν ἔδεν.—Ar. A. 454.
 Ἄταρ τί χρεῖος ἔβα μὲ—Ib. N. 30.
 Ἠλθον Τερεστιαὸν κατὰ χρεῖος—Od. λ. 478.
 S Y N. Δάνειον, δάνος, σφίλημα, σφίλημα.—
 μοῖρα, κήρ.—εργον, φραγμα.—μάντευμα, χρεῖο
 μωδῆμα.—χρεῖα.
 E P I T H. Νεον, νεοχρῆδον, θεοδμητον.
 Χρεῖος, (Adj. pro χρῆζων.)
 —Χρεῖος ὢν, ἔδεν σθενε. Eur. Fr.
 —Νῦν γὰρ εἰ χρεῖος φίλων. Ib. Herc. f. 1337.
 Χρη.
 Χρη ξῆνον παρροντα φίλῶν, εβελοντα δε σεμπεν.
 Od. o. 74.
 Τηλεμαχ', ε μὲν σε χρῆ ἐπ' αἰδῶς—Od. γ. 14.
 S Y N. Δῆ, κατεδῆ. χρεῖων. παρπει.
 Χρηζῶ, Χρηζῶ
 —Φραζε παρὸς ἡμᾶς ὃ, τι χρηζεις. Ar. N. 358.
 Αἰσχρὸν γὰρ ἀνδρα τῷ μακρῷ χρηζεν βίη.
 Soph. Aj. 473.
 —Τῶν συμαλισα χρηζεις—Od. p. 558.
 Α χρηζῶσ' ἐφάνη—Eur. Hel. 523.
 S Y N. Εξαιτῶ, καταδεομαι, ἐπιποθεῶ—
 δεομαι, ἀπορεῶ.—βελομαι.—χρησμωδεῶ. χρωῶ;
 Χρημα.
 Σπυδαῖον τόδε χρῆμα θεῶν μεθ' ὀμηγυριη ἠλθε.
 Hom. M. 333.
 Σμικρὸν το χρῆμα τῷ βίη τῶτον δε χρῆ
 Ως βῆσα, καὶ μὴ συν-πανοις, διεκπερᾶν. Eur.
 953.
 S Y N. Πράγμα, χρῆσις, χρεῖα, κῆσις, ἴσια.
 λῆμμα.
 E P I T H. Δαίμονιον.—φιλο-φορον (το χρῆμα
 θηλεῶν εφ. Eur.)

Χρηματα, τα.
 Χρηματα δ' αὐτε κακῶς βεβρωσεται.—Od. ε.
 203.
 S Y N. Κῆματα, κῆανα, τα οντα. περιεσια.
 πῶτος. βροκηματα.
 E P I T H. Θυμῆσα. χρυσοφοριτα.
 Χρηματα δ' ἐκ ἀρπακῆς, θεοσδοτα πολλῶν
 ἀμῆνα. Hef.
 Χρηματίας. Vid. Παιδοσυνη.
 Χρηματίζω
 Καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ Εὐριπίδου. Ar.
 Th. 384.
 S Y N. Επιχρηματίζω, ἐπιφρηζῶ, βελενο
 μαι, ἀπορινομαι, διαλεγομαι, ἐρωτα.—τὸ
 φραγμασι χρῆσθαι. φραγματεω.—χρηματι
 ζομαι, τα χρηματα φραγῆσθαι, πλετῶν.
 Χρηματοδαιτης.
 Κτεανῶν χρηματοδαιτας πικρός. Aesc. S. T.
 735.
 E X P. Κτηματων μερισίς.
 Χρηματοποιός, Ar. Eec. 442.
 S Y N. Χρηματιστής, κερδαλέος.
 Χρηός, Vid. Χρεῖα
 Χρηματα πολλὰ διδασιν, ἃ πολλῶν χρεῖος
 ἐτυχθη. Min. 2. 309.
 Χρησιμος, Vid. Χρησός.
 —Τοιδ' ἀνδρα χρησιμον
 φόνειν, ἃ παρσθεν ἔτος ἐκ ἐτλη ποτ' ἀν. Soph.
 Aj. 410.
 Χρησιμωρ, Χρησιμωσχης, Vid. Χρησιμωδός.
 Φοῖβε χρησιμωτορος, ὃν τε ματαιοι
 Ἀνθρώποι θεῶν ἔπον, ἐπε-φευσαντο δε μαντιν.
 Sibyl. l. 4.
 Τον χρησιμωσχην αἰτιασονται βλαβης. Lyc.
 1419.
 Χρησιμολογεῶ. Vid. Χρησιμωδεῶ.
 Οὐκ ἐτέρωτε χρησιμολογησεις ἐκτρέχων; Ar.
 Av. 992.
 Χρησιμολογος, Χρησιμαγορης. Vid. Χρησιμωδός.
 Ἀπολλων.
 Χρησιμολογῶ δ' ἔδεις ἐδίδε κωφωνα φαινον. Ib.
 Pa. 1094.
 Χρησιμός
 Χρησιμὸς ἃ παρσβῦτις ἀποφχετο θεοπιξασα.
 Theoc. 15. 63.
 S Y N. Χρησιμωδία, χρησιμωδημα, χρημα
 τισμὸς, χρησιμολογια, χρησιμοσυνη, χρεσιπριον,
 λογιον, μαντιον, μαντευμα, θεοπρῶπιον, φρο
 φαντον, θεοπισμα, φροφητια.—τιμωρια.
 E P I T H. Ἀρητος, αἰολοσομος.
 —Και χρησιμῶν ἐρθεον ὕμνον. Sybil.
 Χρησιμοσυνη.
 Δι τῆτε μὲν περιπολλῶν ἐπασσῦτερι βιοτοιο
 Χρησιμῶσυνη τρυχεσκεν.—Ar. 2. 475. S Y N.

SYN. Πενια, ενδεια, απορια χρεα — χρεσμός.
Χρεσμοσυνη εκαν, η δη καικα πολλα διδασκει,
Ψευδ᾽ εἶ τ', εξαπατας τ', ελομενας τ' εριδας,
Ανδρα και εκ εθελοντα — Theog.

Χρεσμοφδω.

Διατηριζω, και χρεσμοφδων, — Ag. Eq. 815.

SYN. Χρεσμολογεω, χρεσμηγορεω, χρεσμο-
δοσεω, χρεσμητιζω, χρεω, δεμισευω, φοιση-
τευω, δεσπιζω, μαντενομαι.

Ιαχεν εξ αδυτοιο δια τριποδων εριτιμων,

Ομφην σημαίνει πινος εξ αδυτε. Ep.

Χρεσμοφδια Vid. Χρεσμός.

Η δ' εκ ετ' ευθυμβλιτος η χρεσμοφδια. Aesc. Pr.

774.

Χρεσμοφδός.

Ταν παρθενον χρεσμοφδον. Soph. Oed. T. 1222.

SYN. Χρεσμολογος, χρεσμολεσχης, χρεσμη-
γορος, χρεστωρ, χρεσμηγορος, χρεσμοδοτης,
χρεσμοτοιδος, χρεσμητωρ, δεσπιφδός, δεσπροπος,
μαντις, υποφητης εθεος λογιος. Χρεσμων αισιδός.

Χρεσηριον.

Εμμεναι ανθρωπων χρεσηριον — Hom. A. 81.

Κενε χρεσηριά τ' ανδρός. Soph. Aj. 220.

SYN. Ιερών, μαντήιον. Χρεσμός — τολμη-
μα, παρξίς.

Χρεσηριος.

Χρεσηριος ορνιθας αφενδ᾽ εἰ τεχνη. — Aesc. S. T.
26.

SYN. Μαντευτικός.

Χρεσις.

Μηδεποτε χρεσις πικρός γενη ανδρι πειντι.
Phocyl. 80.

SYN. Δανεισις, οβολοσατης, τοικισίς. — οφει-
λετης, χρεωφλετης, υποχρεως, υπερχρεως, θής.
— χρεσμοφδός — χρεσιμος.

Χρεσιός.

Ου χρεσιον μελιτωμα, το και μακαρες ποθεσιν.
Hom. B. 39.

— Χρεσιά γαρ ἔδον. Theog. 21. 29.

SYN. Χρεσιμος, χρεσικός, ευχρεσιος, χρεσο-
ηθης, χρεσομαθής, επισηκός, ευσαλής, ευτολμος,
ανδρεός, ἠδός, παρός, αγαθός.

Χρεσιός.

Ει τῶτο χρεσιός ἔχεν. — Ag. Ecc. 219.

SYN. Καλός, ἠδεός, ευσαλός. φυλακτικός.
χρεσικός.

Χρεσιος.

Ως ἠδὲ συνεσι χρεσιοςης μεμιγμενι. Menand.

SYN. Αγαθωσυνη, επισηκω, φιλοφροσυνη,
απακω, ωφελια

ΕΡΙΤΗ. Αυταγαθος.

Χριμα, Χρισμα.

Ου γαρ Αθαναια χριματα μικρα φιλει. Call. 5.
16.

Φαρμασσομένη χρισματος ἀγνῆ
Μαλακαῖς ἀδαλοισι παρηγοραις. Aesc. Ag. 94.

SYN. Χρισις, αλειμα, αλειψις, αλοιφή μυρω-
σις. μυρον, αλειμαρ.

— Κιρκης χρισμασι θρητοκοις. Naz.

Ασκητοῖς ὁδῶν χρισμασι δειουμενοι. Ath.

Χριμ-τω, Χριμπ-τωμαι.

Εχριμπῆ' αει συριγῆ. — Soph. El. 723.

Ευθ᾽ εἶ' ἐπειθ' ἦρας χρισμοθῆς πελας. — Od. κ. 516.

— Η δ' αμαθοισιν εχριμψατο παντοτερος υἱός.
Hom. A. 439.

SYN. Ευχριμπ-τω, επιχριμπ-τω, προσπελαζω,
εγσιζω, εμπιπ-τω. περιβαλλω — ὑπερειδω. —
Χρειω, Χραινω, ανορμαω — εκβαλλω, σθηριζομαι.
Χριστιανοι.

Εμκα προσκοραροι, αυποκριταλυποπρωταποι,
Ειρηναοφιλοι, απλοικοφρενιμοι, κ. λ. Dinn.
Ephth.

ΧΡΙΣΤΟΣ

ΕΡΙΤΗ. Αμυμαν, βασιλευτατος, βιοσσοος,
διοτρεφης, εμπειδ' μυθος, επιταροθδος, ευμενεων,
ζαεδοτης, ηδωεπης, ηπιουμιοος, θεουδης θεο-
κλυμενος, κλυτοτεχνος, λαοσσοος, μυσαγωγός,
μελιχιος, παμμεδων, παμφαής, ταχυεργος,
φιλοπαταρ.

Υἱὸς Θεοῦ, σοφῆ, βασιλεῦ, λογε, ατρεκιν τε'

Εικᾶν αρχετυποιο, φυσι; γενηπτερος ιση'

Ποιμῆν, αμνῆ, θυος τε — κ. λ

Πατροφύες, μεγαλοιο νοσ λογε, φερτερε μυθο'

Εικᾶν αθανατοιο πατρὸς και σφρηγίς αναρχε,

Πνευματι τῷ μεγαλω συμφαής, ευρυμεδον.

Αιῶνος παρημα, μεγακλεες, ολθιοδωρε

Υλθρον', κρανιε, πανσθενες ασθημα νοσ.

Ναμητα κοσμοιο, φερεσβιε, δημιοεργῆ κ. λ. Naz.

Μεσσιος ὅτι θεός ελευσεται, ὄν τινα λαοῖ

Χρισον εφημιξαντο, —

— Ανθρωποιο φερεσβιος υδός.

Χρισός εγω ταχυεργος οδοιπόρος εμι θαλασσις.

— Χρισον κενυσοσον, ἦμα Δαβιδ'.

Αεροχιτων, ασιδρος αναξ —

Υιδὸν — αγαπηνωρα λαομεδοντα.

Χρισμιπορα φωτων — ιθυνοτορα κοσμου.

Ραββιν ποικιλομυθε θεοραδεις —

Οτι δεκ πομπῆσι διδασκαλος ικειο κοσμου.

Ανδρομεν βιοτοιο βοηθοος, — κ. λ. Nonn.

Χριω, Χριουαι

— Ροδουετι δε χριεν ελαιω II. J. 186

— Αμφι δ' ελαιω χρισσομαι. — Od. ζ. 220.

Χριε τις αυ με ταλαιαν οἴσρες. Aesc. Pr.
560.

SYN. Διαχρειω, εγχρειω, επιχρειω, καταχρειω,
περιχρειω, χριμπ-τω, αλειψω, επαλειψω. — κεν-
τευω, κεντριζω, νησσω, διεγχερω, παρακινεω.

Και

Και χροά πάντα καθάρει, δέμας δ' εχρην ελαιω
Ευοδμω, ροδωφ—Musa.
Ουδ' εμυρων μαλακή με δ'εδραμε θήλυς αὐτμή.
Naz.

Και δέμας ακλαιθ θήκαν ὑπό σπιλάδι. Suid.

Χροά, Χροιά

Ἡ Χροιά.—II. ξ 164.

—Ἡ θήλυν ἀπὸ χροίας Κικνον εγνω. Theoc.
16. 49.

SYN. Βαφή, χρωμα, χρώς

ΕΡΙΓΗ. Δισαμάτος, ευσιπτος, πολυανθης,
χραιοα.

Χροίζω, Χροίζομαι.

Ἡβας τ' ερατὸν χροίζει

Λεχτος χρυσεαν κατ' αυλαν. Eur. Hera. 915.

Μαντις τοι τὰν νικηά χροίζεται ἀ καλαμαία.
Theoc. 10. 18

SYN. Χρωζω, χρω, χραινω.—συγκοιμασ-
μαι.—λαμπρυνομαι.

Χρομαδος.

Δενδρὸς δε χρομαδος γενυων γεετο—II. ψ 688.

SYN. Ηχος, φορος, βρυγμός, κροτος.

Χρομια.

—Αλασορα τε, Χρομιον τε, II. δ. 295.

Χρομια.

Μυσον δε χρομιας ἦρχε.—II. ε 858.

Χρορίζω, Χρορίζομαι.

—Χρορίζων δωματων εξωπιος. Eur. M 624.

Και τάνδε ψυσις εκ σκωφ χρορίζεται Aesc. S. T.

SYN. Ευχρορίζω, επιχρορίζω, πολυχρονεω,
παλιδιῶμαι, εγκρατίζω, βραδυω.—δια-
τριβω.

Χροσιος.

Ελθοῦτα χροσιον νεον αλλοθεν.—Od. p. 112.

SYN. Επιχροσιος, επιχροσιος, εγκροσιος, πο-
λυχροσιος, οψιμος, οψίζω, οψιος, γλισχροδς,
βραδύς.

Χρονος.

Ου πολὺν ανθρωποι ζῶμεν χρονόν, ἀλλ' επικαί-
ρον. Phocyl. 109.

Μαχροί παλαιοί τ' αν μετριθεν χρονοι. Soph.
Oed. T. 569.

Τλῆτε φιλοι και μενατ' ἐπὶ χρονον—II. ε 299.

SYN. Καίρος, αἰών.

ΕΡΙΓΗ. Ατεριμαντος, αεναος, απλετος,
ακαματος, γεραν, δολιχός, εμπεδουκλος, ευ-
καιρος, εξηκονταετης, λευκαινων, ισουτοπος, αι-
γρος, παγκρατης, παντελής, πελυετης, πελυε-
λικος, παλιθδιντος, σθονοης, ταχύς, ταχυπιος,
—Ο δε χρονος αυτο σευγων. Theoc.

Χρονος δ' αναίρετ' παντα, και ληθιν αγει.

—Κυνλα παλινοσαν ενιαυτων.

Λεπεται ησπει βαιός ἐλιξ χρονος, αλχιφανης τε.
Nonn.

Χρονος.

Ω χρονος, παντοιων θνητων πανεπισηκοπε δαίμον.
Er.

Πολιος τεχνητης εσιν ο Χρονος. Diph.

Συμβυλος υδεις εσι βελτιων Χρονος:

—Ευθα—βαθυρροος

Αχαμαντοποςδς Χρονος,

χθονος εγκοκα συρει. Synef.

Χρονος γαρ ευμαρής θεος. Soph.

—Τοις ψωχοις ο Χρονος εσι θεός. Er.

Παντων πατήρ. Pind.

Χρῶς, Χροος. Vid. Χρῶς.

—Παντα περὶ χροί εσαστο τευχη. II. η 207.

Ξυρεῖ γαρ εν χροῖ τῆτο—Soph. Aj. 797.

ΕΡΙΓΗ. Αθανατος, αιγληεις, ιμεροεις, λει-
ριεις, μυροπτες, τερπι.

Χροοκαρπος. Vid. Βλασις.

Χροτια

—Μάλλον σῆς χροτιῆς κορεσις. Er.

Ε Χ Ρ. Επινοια. Χρῶς.

Χρω, Χρωνυμι

—Παλαμαν—αίματι χρωσαι. Er.

SYN. Αναχρωνω, διαχρω, διαχρωνυμι,
εγκρωζω, επιχρωζω, καταχρωζω, χραινω,
χροίζω, χρωζω, χρωματιζω, επιχρωματιζω,
χρωτιζω, χρωτιζομαι, εξανθίζω, μολινω,
βαπλω.

Χρυσαιμοιβος.

Ο χρυσαιμοιβός δ' Αρης σωματαν. Aesc. Ag.
446.

SYN. Κερματισής, κερμοδοτής, τραπεζιτης,
κολλυβιστης, αργυροκόπος, αργυραιμοιβός, αργυ-
ρογνωνων.

Χρυσαμπυξ.

—Χρυσαμπυκας ητεεν ιππῆς. II. ε 359.

SYN. Χρυσοχαλιнос.—(Χρυσοκομος.) χρυσπι-
νιος χρυσοδοσιμος. χρυσομιτρος.

Χρυσαιγης, Χρυσανταυγης.

Ο χρυσαιγής κροκος—Soph. Oed. C. 717.

Ανθίζεν χρυσανταυγή Eur. I. 890.

Χρυσασος, Χρυσασορος.

Φοίβον Απολλωνα χρυσασορον.—II. ο 256.

SYN. Χρυσοφραγανος.—χρυσοκιθαρος.

Χρυσαιγίς.

Χρυσαιγίδος Ιτωνιας—Bacchyl.

Χρυσασπις.

—Παλλάδος χρυσασπίδος, Eur. Ph.

Χρυσαρματος.

Χρυσαρματος Κασορος. Pind. P. 5.

Χρυσασορος—Περσεύς—Orph.

Χρυσασωρ

Εξεθορε χρυσασωρ τε μεγας—Hes. J. 282.

Χρυσεγγιης.

Παιαν χρυσεγγιής.—Orph. H.

Χρυσειος,

- Χρυσίος, Χρυσέος, Χρυσός.
 —Χρυσία—λεπιδά. II. ε. 730.
 —Χρυσή Αφροδίτη—II. ι. 389.
 —Ἐπὶ δὲ χρυσεόν λοφόν ἦκε II. σ. 611.
 S Y N. Χρυσίος, ἀμφιχρυσός, ἐπιχρυσός, ἐγ-
 χρυσός, διαχρυσός, πειχρυσός, καταχρυσός,
 παγχρυσός, χρυσευδέτος, χρυσοδέτος, χρυση-
 λατός, χρυσευτεύκλιος, χρυσηρής, χρυσεόμυθος,
 χρυσεοπηνήτος, χρυσεοσίλβος, χρυσεοσολός, χρυ-
 σεοτύπος, χρυσεόβαθρος, χρυσεόβαιδαλος, χρυσο-
 βαιδαλτός, χρυσοκόλλητος, χρυσοπάστος, χρυ-
 σοστροφός, κ. λ.
 Χρυσεόβουρυχος. Vid χρυσοκομής.
 Ω ποτνια, χρυσεόβουρυχε. Eur. Ph. 200.
 Χρυσεόμυθος. Vid χρυσεός.
 Χρυσεόμυθοισιν ὄρμοις, Aesc. Ch. 615.
 Χρυσόκυκλος.
 Ἀέλιε χρυσεόκυκλον φεγγός, Eur. Ph. 182.
 Χρυσόμαλλος, χρυσομαλλός.
 Χρυσόμαλλον—ποίμαν. Ib. El. 725.
 Λοχέυμα—το χρυσομαλλον ἀρνός, Ib. Or. 1001.
 Χρυσόμιθρης. Vid Βακχός.
 Χρυσονώτος.
 —Ἐπι χρυσεονώτον ἀσπίδα—Er. I. 4.
 Χρυσόπηλιξ, χρυσοπηλιξ.
 Ἄρες, —χρυσόπηλιξ. Hom. VII. 1.
 Γῆν, ἢ ποδὶ ὑμῖν χρυσοπηλικὰ σάκχυν
 Σπαρτῶν ἀνικεν—Eur. Ph. 956.
 S Y N. χρυσολόφος.
 Χρυσόπηνητος. Vid χρυσεός.
 χρυσεοπηνήτων φάριον. Ib. Or. 838.
 Χρυσόσαινδαλος. Vid χρυσοτέιδιλος.
 χρυσεόσαινδαλον ἰχθός
 Ἐν γὰρ κρυόσται. Ib. I. A. 1042.
 χρυσεόσφαινος, χρυσεόσφαινος.
 Τῶν χρυσεόσφαινον κόραν. Ib. I. 1085.
 —Χρυσόσφαινον καλὴν ἀφροδίτην. Hom. V. 1.
 S Y N. χρυσομίθρης, χρυσεόσφαινος.
 χρυσεόσολμος.
 χρυσεόσολμῆς δόμος. Aesc. Per. 159. (χρυσέο-
 σιλβός. Turn.)
 χρυσεόσολός.
 χρυσεόσολον φάρος. Eur. Herc. f. 414.
 S Y N. χρυσεοπηνήτος, χρυσοπέπλος, χρυσεός.
 χρυσεόταρσος.
 Λαίψηρος τ' αἰετὸς αὐραῖς μιγα χρυσεόταρσος.
 Orph. 330.
 χρυσεοτεύκλιος, χρυσοτεύκλιος.
 —Συν ἀρμασί χρυσεοτεύκλεισι. Orph. H.
 —Αγαλματι χρυσοτεύκλεισι. Eur. Ph. 229.
 χρυσεοτύπος. Vid χρυσεός.
 Ἐπὶ χρυσεοτύπῳ κρᾶνει. Ib. El. 470.
 χρυσεόφαρος.
 Ἴππον, χρυσεόφαρον. Ib. Tro. 520.

- Χρυσεργός.
 —Και χρυσεργὰ Πάκτωλῷ ποτὰ. Lyc. 1352.
 χρυσήϊς.
 Ἐκ δὲ χρυσήϊς νηὸς βη—II. α. 439.
 —Χρυσήϊδα καλλιπαρῆον. Ib. 310.
 χρυσηλακάτος.
 —Χρυσηλακάτος κελαδῆνη Ἀρτεμις—II. υ. 70.
 E X P. χρυστοτόξος, καλλιτοτόξος, ἐργατική.
 χρυσηλατός. Vid χρυσεός. Eur. M. 786.
 χρυσήϊος.
 Τὴν δὲ χολώσαμειν χρυσήϊος Ἀρτεμις ἐκῆ. II.
 ζ. 205.
 S Y N. χρυσαμπύξ.—καλλιδύφρος.
 χρυσηρής. Vid χρυσεός.
 Νᾶῶν χρυσήρης θρηγκές, Eur. I. T. 129.
 χρυσης.
 —Τὸν χρυσὴν ἠτιμῆσ' ἀρτήρα. II. α. 11.
 χρυσίς.
 —Ὡς ἐλεμῶν εἰμὶ ἀπὸ τῶν χρυσίδων. Ar. Pa.
 424.
 S Y N. φιαλή, (χρυσῆ).
 χρυσοελεμῶνος. Vid Ἀπολλών.
 χρυσοβῶλος.
 Ὅτ' ἠλθόμεν γῆϊς χρυσοβῶλον εἰς λεπὰς
 Παγσαιόν.—Eur. Rh. 921.
 χρυσογονή. Nom. pr.
 —Ἀγνᾶς ἀθεμᾶ χρυσογονᾶς, Theoc. Ep. 13. 2.
 χρυσογονός.
 χρυσογονὸς γενεᾶς ἰσθεὸς φῶς. Aesc. P. 80.
 χρυσοδαιδαλος, χρυσοδαιδαλτός. Vid χρυσεός.
 Ω χρυσοδαιδαλον ἐμὸν μελήμα, Ar. Ecc. 965.
 χρυσοδαιδαλτῆς σῆμοισι πῶλως, Eur. I. A.
 219.
 χρυσοδέτος. Vid χρυσεός.
 χρυσοδέτοις ἐρέσει, Soph. El. 841.
 χρυσοδέτοις περὶ αἶψις ἐπίσταμιν.—Eur. Ph. 822.
 χρυσοζυγός.
 —Χρυσόζυγον ἀρμα, Hom. XXX. 15.
 χρυσοθέμις.
 Τρεῖς δὲ οἱ εἰσι θυγατέρες
 χρυσοθέμις, καὶ Λαοδίκη, καὶ Ἰφιανασσά. II.
 ι. 207.
 χρυσοθρόνος.
 —Παρὰ δὲ, χρυσοθρόνος Ἥρη. II. α. 611.
 χρυσοκαρῆνος. χρυσοκέρως. Vid Βακχός. Μην.
 Τὰν τε χρυσοκαρᾶνον Δορκᾶν—Eur. Herc. f. 375.
 χρυσοκόλλητος, χρυσοκόλλος. Vid χρυσεός.
 —Χρυσόκολλητοῖσι—Διόροις. Ib. Ph. 2.
 χρυσοβρίξ, χρυσοκομής, χρυσεοκομής, χρυσοκομός.
 Δοῖα δ' ἠελίος χρυσότριχε λάε φελονταί. Orph. L.
 χρυσοκομῆς δὲ Διανύστος—Hes. θ. 947.
 S Y N. χρυσεόβουρυχος, χρυσόπλοκάμος, χρυ-
 σοχαιτῆς
 * 7 G χρυσολαβῆς

Χρυσολαβής
 —Και χρυσολαβής—εγγλ. Menand.
 Χρυσολίθος
 —Ο δε χρυσολίθος δέμας αυτήν
 Εμείλος εισείπει—Orph. L.
 Χρυσολογίτης
 Γλαυκίτη χρυσολογίτης, Ar. Av. 325.
 Χρυσολογός
 Ω (δεῦ) χρυσολογία, Ib. L. 344.
 Χρυσολούρης (Vid. Απολλων.) Ib. Th. 322.
 S Y N. Χρυσολιθικός.
 Χρυσόμας
 Πικροί, εγγλ. εθέλω τον επαρκίον ή δε περιτοή
 Θυ δ' αη κατέδα—Χρυσόμας μέλιτη Ερ
 Χρυσόμορφοί
 Αράσσει δ'εύρο χρυσόμορφουθιον, Ar. V. 1332.
 S Y N. Χρυσόμορφος.
 Χρυσομίτης. Χρυσιομίτης. Vid Βακχος.
 —Τον χρυσομίτην—Βακχον, Soph. Oed. T.
 S Y N. Χρυσιομίτης, χρυσιομίτης, χρυσομορ-
 φανος.
 Χρυσομορφός
 —Ζεύ, —Ου χρυσομορφός—Soph. Fr.
 Χρυσομοίωτος
 —Επισχων χρυσομοίωτον ηλιάν, Ib. Aj.
 Χρυσόπασος Vid. Χρυσίος.
 —Τα χρυσόπασα δ' εσθλά—Aesc. Ag. 785.
 Χρυσόπαιτρος Vid. Περσίους.
 Χρυσόπαιδος
 —Και Ησθλ χρυσόπαιδον, Hef. 9. 454.
 S Y N. Χρυσόπαιτρος, χρυσόπαιδαλος.
 Χρυσόπεδος
 Τή χρυσόπεπλω, Μῆσα,
 Χρυσον ἔμνον αειδε κερη Anac. 180.
 Χρυσόπλοκος Vid. Χρυσόκομος.
 Λητά τε χρυσόπλοκος—Hom. A. 205.
 Χρυσόπλευρος
 Ἴρι δ' ὄτρυνε χρυσόπλευρον ἀγχιέλευσαν. II. 9. 398.
 Χρυσόραπτης
 —Χρυσόραπτης Αργυροντης. Od. κ. 331.
 Χρυσόραφος, Χρυσόραφτος, Χρυσόραφς, Vid. Αχέρων.
 Τρωλὶ χρυσόραφος—Eur. B. 154.
 Και ζῆπος ταμίευε
 σκε γονός χρυσόραφτης. Soph. An. 962.
 Χρυσός. Χρυσίον
 Ὅς και χρυσός εχων πολεμον δ' ἰεν, ἠύτε κερη,
 Νηπιος δ' ε' τι οἱ τῶν ἐπιρκεσε λυγρὸν ολιθρον.
 II. 6. 872.
 Ω χρυσὸν ἀγχιέλας ἐπῶν,—Ar. Pl. 269.
 Απαντα δ' ἠμῖν ἀργυρῆς και χρυσίε
 Τὰ σκευαρία πλῆρη σιν, ἔσε θανυμασαι. Ib.
 809.

ΕΡΙΤΗ. Απίσος, αινυλνεις, ἀφείδης, ἀφένος,
 αυγαλῆς, ατορροτος, απυρος, δραπειτης, δι-
 αυγῆς, δολοχης, εοιτιμος, ευεργῆς, κιδδῆλος,
 καθαρὸς, ἐχιθῆς, καθάρματα, τικρὸς, πολυ-
 δαδάλος, τιμεις, τιμῆς, φαικός.
 —Αγλαῖά θάνα βαθυπλάσιο μεταλλε. Nonn.
 Χρυσὸν κικῶν ἀρχηγέ βιοφορε, παύλα χαλεπῶν.
 Σὲ γὰρ κητι μαχαίτε κηλασαι τε φοιοι τε,
 Εχθρὰ δ' ε τεκνα γονεῦσιν, ἀδελφοί τε συναι-
 μοις. Phocyl.
 Χρυσὸν ἐρυθρὸν ἰδέν. τριβομειον βασανω. Theog.
 Και τῶ εβρυζέ χρυσὸν περ απεθε εόντος. Dolsf.
 Ω χρυσε δ' ἐξίωμα καλλισον βροτοῖς. Eur.
 Χρυσὸς, εἶσος ἀπ' αικωνος, —
 Χρυσὸς, πατρ' ἰολλων. εδους και φροντίδος κέ.
 Ερ.
 —Μεγαλοθεῖ ἱουσαν χρυσὸν
 Αθηραποι περιαισιον αλλον —
 Ο δε χρυσός, αἰθρομενον πῶρ
 ατε διαπρεπει κηλῆ,
 μεγανορος εἶοχα πλατυ. Pind.
 Ω χρυσε κικῶν ἀμαχον, κικῶν μέγα. Cyr.
 Παικῶλιον—τηλαυγῆ μυδρον. Lyc.
 Των ψυχῶν ἀγχιονῆ τε θανατε ἀγκισρον
 Τῆς ἀμαρτίας δ' ελεαρ. Bif. M.
 Χρυσόεγγος Vid. Οικία.
 Χρυσόεπλος.
 Χρυσόεπιφορας αιδρας—Man. 4. 39.
 Χρυσόεστρος.
 —Τὰ τε σά χρυσόεστρον
 Απ' ἀγκυλιαν βελεα. —Soph. Oed. T. 212.
 Χρυσόετλην.
 Ο χρυσόετλην Διμοφον—Ερ. 1. 6.
 Χρυσότευχῆς
 Ο χρυσότευχης—Ρήσος, Eur. Rh. 340.
 Χρυσότοξῆς
 Χρυσότοξον Απολλωνα—Pind. Ol. 14.
 Χρυσότριαιός.
 Δεῦρ ελθ' ες χορον, ᾧ χρυσότριαιε, —Ar. Eq.
 556.
 Χρυσότυπος.
 —Χρυσότυπος φιαλι. Ath. 1. 22.
 Χρυσόφαεννος, Χρυσόφανης, Χρυσόφρυγῆς.
 Χρυσόφαεννων ἀφρευγων, Anac. 83.
 —Ο χρυσόφανης Αλιος—Eur. Hec. 635.
 —Το χρυσόφρυγῆς, ὡσπερ ἡλιος. Aesc. Ag. 296.
 Χρυσόφρυξ.
 Αν χρυσόφρυξ, τῆτο τυχης εσιν επαρμα. Sotad.
 Χρυσόφρος.
 Εκ χρυσόφρορε δ' αἰδῆς, —Eur. Hec. 151.
 Χρυσόφρος.
 Χρυσόφρος ὁς καλλισος εν αλλοις ἰσεται ἰχθύς.
 Ath. 4.

Χ Ρ

Χ Τ

Χρυσοφυλαξ.
Δελφοι σ. εθιμτο χρυσοφυλακα τε δεε. Eur. I.
54.

Χρυσουρητός.
—Και χροματα χρυσαφουρητά. Man. 5. 308.

Χρυσόχαϊτας. Vid. Χρυσοχαίτης.
Ο δ' Βράς ο χρυσοχαίτας. Anac. 6. 12,

Χρυσοχαίτης. Vid. Χαίτης.
S Y N Χρυσήϊας.—λαμπρός.

Χρυσοχιτών.
—Μηζαι χρυσοχιτωνα—Oiph. L.

Χρυσόχρως. Ag. Pl. 164.

Χρυσόχρους.
—Χρυσόχρον Λαερκεια—Od. γ. 425.
S Y N. Χρυσόχρους. Χρυσοποιός, χρυσοτεκτων.

Χρυσόχρους. Vid. Απολλων.

Χρυσω. Vid. Καταχρυσω.
—Παλλαδίων χρυσωμεϊων. Ag. A. 546.

Χρυσουησι.
Μετ' αϊας χρυσουησσι πελας βασιλευα παρ' εη.
Apolin.

Χρυσοαλλοπηκίης.
—Παντον Θνηκων φουσμηατα
Χρυσοαλλοπηκία—Eur. Rh. 441.

Χρυσωμα.
—Χερός εχ' εμής λαβάν
Χρυσωμ' Αθανας—Ib. I. 1030.

Χρυσάπις, Χρυσάπις, Χρυσάπις.
Λατ' ες χρυσάπιδος-εργος, Ag. Th 328.
Μολε χρυσάπι (Βακχε) Eur. B. 553.

Χρυσάπις.
Χρυσάπιον ηροκοεντα—χιτ' ανα, Ath. I. 10.

Χρυσάπις.
Σοι τ' εϋ λελεκίαι, γοατα μη χρωζαν εμά.
Eur. Ph. 1653

S Y N. Χροίζω, χρω, πλυσιαζω, άπλομαι.—
μολυνω—πρυσάπιω, Ήλαφαω

Χρῶμα.
—Το χρῶμα διακεκραισμενος. Ag. N. 120.
S Y N. Χρῶα, χροια, βαφή, χράς—όρμη θρα-
σος, φρουαγμός.

ΕΡΙΤΗ. Αιθιμὴν χρυσοειδῆς, λευκὴν, πυρ-
ρὴν, μελαν, φοικικὴν, ποικίλον, παντοδαπον.

Χρῶς.
—Επει' ε' σφι λιθος χράς, εδ' σιδηρος. II. δ.
510.

S Y N. Χροος, χράς, χροα, χρώμα, διφθερα,
σῶμα. Ιθα.

ΕΡΙΤΗ. Καλός, μαλθακός.

Χρῶσιν.
Και μολυνω χρῶσῆρι κανὼν τυπον ορθον οπαζέν.
Ep. I. 6.

S Y N. Βαφίός, ο χροματιζων.
Χροτίζα, Χροτιζομαι
Νεωτερος την φουση αυτῆ
Πράγμασι χροτιζεται.
Και σοσιαν επασιγῆ. Ag. N. 516.
S Y N. Χροίζω, χρωα, χροματιζω.—πλη-
σιαζω.

Χ Τ

Χ ΤΔΗΝ.
—Οτ' εν χρονος ωριος ηυῖν
Παντα χυδην εσω, ψαλμυδς, ερας, πρῶ-
ποσις. Ep. I. 2.

S Y N. Ρυδῆν, ρυδῶν, ευρδῆν, υποσυγχυτως,
ακατα γῆς, ακη, αθρως, σαρηδῆν, ταρκακῶς,
δαφιλῶς.

Χυλός.
Χυλὸν διδῶς σθαμυλματα.—
Απο βιβλιον, απ' ηθῶν. Ag. N. 974.

S Y N. Εγχυλισμα, εκπιεσμα, χυλισμα, πι-
εσμα, ρεσημα, σπῆς, χυμός.

Χυμίζω.
Οπιερ ἄρμονιαν εχυμισαν. Ib. Th. 169.
S Y N. Εκχυμιζω, χυλιζω, αποχυλιζω, εγ-
χυλιζω, διαχυζω, διαμελετω.

Χυμός.
Ο χυμός ὁμαλως πανταχῶ συρισεται. Damocf.
S Y N. Χυλός.—γυῖμα, γυῖσις—σιελος.

Χυσις.
—Φυλλων γαρ ενν χυσις ηλιθα πολλή. Od. ε.
483.

S Y N. Διαχυσις, εχχυσις, επιχυσις,—ρυσις.
—κρῆνῆς, επισαγμός, αποσρωξῆ.

Χυτλαζω, χυτλω.
—Και γυμνασικῶς
Υγρὸν χυτλασον σεαυτὸν—Ag. V. 1208.

Εως χυτλασαιτο σου αμφοτεροισι γυτλαιζίν.
Od. ζ. 80

S Y N. Διαχρω.—αλεφα, υγραινω.—κλυδα-
ζομαι—τρωφαω

Χυτλον, χυτλα, τα.
—Ευτ' αν σφιν ετησια χυτλα γενονται, Ag.
I. 1075.

S Y N. Υδρελαιον—εναγισματα, χοαί.

Χυτός.
—Ειθαρ δε χυτὴν επι γυῖαν εχευαν. II ψ. 256.
S Y N. Χοσός, ρυτός, χανειτός.

Χυτρω, χυτρος, χυτρίδιον, χυτρινον.
Κεκαυτες χυτρες αρτυμασι πατιτοδαποῖσιν.
Hom B. 41.

Χυτρον

Χυτρον τοι, ταυτην τε κρεαγίδα, —Er. 1. 6.
 Δός μοι χυτρίδιον, —Ag. A. 462.
 —Υδωρ εν χυτρίῳ θερμαίνεται. Ib. 1174. (al. εν
 χυτρίδιῳ, γ)

S Y N. Αμβίξ, χυτρώτες, λατανον, ἐψιτηριον,
 πλῆμοσχοι, λοπάς, αἰψήον.
 Χυτρείος, χυτρείος, χυτρείος.
 Και παταγος χυτρείος, Ib. L. 329.
 Οτι και σέ χυτρείον οντα θεόν ηγησαμην. Ib.
 N. 1476.

S Y N. Χυτραῖος, χυτρίνος, χυτρίτης, λεπυ-
 ρός, λεπυρωτός, οσρακινός, οσρακωδής, κεραμικός,
 κεραμικός —ματαίος, ευτελής:

Χυτροί. (εορτή.)
 Τοις ἱεροῖσι χυτροσι. Ib. R. 220.
 Χυτρώτες. Vid. Χυτρα.
 Μιῖ δ' ἀπὸ χυτρώτων ἀνεπιρρέξαν ἀνελοντα
 ἔσθαι, μηδ' ἐλοσθαι, —Hes. ε. 746.
 Χωω, Χυωω. Vid. Χωω
 Κεχυυτός μεν ανδρος —Simon. 2. 110.

Χ ΩΛΕΥΩ.
 —Βη δε θυραζε Χωλευων, —Il. σ. 417.
 S Y N. Κατακωλευω, αποκωλευω, χω-
 λαινω, σκαζω, υποσκαζω.—ροσείω.

Χωλοποιός. Vid. infr.
 Τον χωλοποιόν, οἶος ὢν θρασυνεται, Ag. R. 870.
 Χωλός, Χωλοπός.
 —Η μ' ἐθέλεσκε
 Κρυφαί χωλὸν εἶναι, —Il. σ. 397.
 Χωλοποδίας τευχαι, —Man. 4. 118.

S Y N. Δυσχωλός, επιχωλός, ακροκωλός, χω-
 λοποιός, μονόπους, λιπυγυγός, κυλλός, κυλλοπο-
 δίω, σπερὸς, ατελής.

Χῶμα.
 Χῶμα δέ μοι κείλανον, ὅ μευ κρυψῆ τον ερωτα.
 Theoc. 23. 43.
 Και σίας' ἐπ' ἀκρῶ χρωματος, —Eur. Or. 116.
 S Y N. Επιχωμα, προσχωμα, χαρακωμα,
 χῆς, ταφρος, ταφος.—ὑψωμα γῆς.—σωρός.

Χωνυω. Χωνυμι, Χωω.
 —Εἰδ' δὴ ταφρον
 Χωσσο' ἀδελφῶ φίλτατα πορευομαι. Soph. An.
 81.
 Αποδος δαμαρτος νεκρον, ὅπως χασω ταφρῶ.
 Eur. Or. 1623.

S Y N. Επιχωω, επιχωνυω, ανχωωνυω, εγ-
 κωνυω, καταχωνυω, συγχωνυω, προχωω,
 τυμβοχωω, ενταφιαζω.—σωρεύω, περισσάτω.

Χωνίφεις.
 Τοινη χωνίφεις κρυμὸς σπαροφορεῖ. Er. 1. 1.
 Χωρα.

—Εκ χωρης, ὅθι ἦ οαριζε γυναικί. Il. ζ. 516.
 —Αψ ἐνὶ χωρῇ Εἴζετο, —Il. ψ. 349.
 —Χωρης ολιγην ἐτι μοῖραν εχοντες. Il. π. 68.
 —Και ἀς τινας ἰκω χωρας. Od. θ. 573.
 S Y N. Χῶρος.—ἀδεια, ελευθερία.

Χωρεύω, Χωρῶμαι.
 Χωρῆσεν δ' ἀρα τυτθὸν επαλξίος, —Il. μ. 406.
 Ουδ' αν Αχιλλῆη ρῆσῆνορι χωρῆσεν. Il. ν. 324.
 —Ἐξ χῶος χωρῆσεται. Ag. N. 1240.
 S Y N. Αναχωρεύω, προσχωρεύω, εγχωρεύω, επι-
 χωρεύω, πορευομαι, ὄρμαω, υποχωρεύω, αναχαζω.
 —απολαμβάνω, ερχομαι. δεχομαι. χανδανω.

Χωρίζω.
 —Χωρίζεσι δ' αλληλων λοχους. Eur. Ph. 108.
 S Y N. Αναχωρίζω, αποχωρίζω, διαχωρίζω,
 αφορίζω, νοσίζω.

Χωρίς.
 Χωρίς δ' Ατρείδησι, —Il. η. 470.
 S Y N. Αμφίς, απανευθε, ιδίως.

Χαριτής.
 Ουκ εγωγε χαριτην γ' ὄρω. Soph. Fr.
 S Y N. Αγροιωτής, αγροικικός. γεωργός.
 Χῶρος, Χωρίον.

Χῶρον μεν πρῶτον διεματρων —Il. γ. 315.
 —Ὅθι δὴ νεκρων διεφαινετο χῶρος. Il. θ. 491.
 —Τὸ τα χωρία ταῦτα ματευσεις. Theoc. 21.
 65.

Ὡς τὲτ' ἀληθως Αττικον το χωρίον. Ag. N. 209.
 S Y N. Χωρα, τοπος, δῶκος, διασασίς, πεδον,
 αγρος, διοικησις.

ΕΡΪΓΗ. Ατερπής, απημων, αεσιλοφος,
 αριστογενεθλος, ἀλιερής, διαμετρητος, ευσκιος,
 ευανδρος, ευαιθής, ενιππος, ευαῆς, ευωδής, ευ-
 βοτος, ερημος, ερατός, ευρωεις, ευρυαλος, ηδύ-
 πνοος, ἱερὸς, ἱμεροεις, λιπαρὸς, λιθωρωτος, νεο-
 τευχής, κρυερὸς, κατακρημιος, κρατερὸς, κατα-
 σφυβίος, οιοπολος, ορφανιος, προαλής, περισκεπ-
 τος, πῖων, πορφυρων, πατρός, πολυολβος, σῆι-
 κωπός, σκιοειδής, σκιερός, ὕληεις, τιμηεις, ζοφο-
 εδής, μικραυλαξ, ψαμβαδής.

Χωρός. Vid. Χυτός.
 —Οι μεν εν χωσσίς ταφοίς
 Κένται πεσοντες, —Eur. Rh. 414.

Χωω, Χωομαι.
 Κρισσων γαρ βασιλεύς ὅτε χωσείαι ανδρὶ χερσὶ.
 Il. α. 80.
 —Και θυμὸν ἔταιρε χωσται ανῶς. Il. υ. 29.
 S Y N. Χωλωω.—λυπεω.—μεμφομαι, ονειδίζο-
 μαι.

Ψ ΑΙΝΥΘΟΣ, Ψαιυθος.
Ψαιυθα δεσπίζοντα Πλευτανος λατριν.
Lyc. 1420.

SYN. Ψευδής, ψυδρός — ματαίος, ευτελής.
φλουαρός, οικίτρος.

Ψαισιν, Ψαισόν (πεμμα.)

— Σοι τὰδε πεμπω Ψαισια — Ep. Suid.

Θυ βέν, εχι Ψαισόν — Ag. Pl. 138.

Και Ψαισών ολιγών δραγμα πενιχραλεον. Ep.
1. 6.

Ψαισῶρ.

Σπογσον εχειν καλαμων Ψαισῶρ ἀπὸ Κνιδίων.
Ep. Suid.

Ψακῆς, Nom. pr.

— Αντιμαχὸν τον Ψακαδος. Ag. A. 1149.

Ψακαδιον Vid. Αναγρευομαί.

Ψαχῆς. Vid. Ψιχῆς.

Ὅς ἀντὶ διας Ψακάδος Αιγυπτῆς πεδὸν
Λευκῆς νοτίζει μελανοσυρμαῖον λιῶν. Ib. Th.
863.

Βαλλει μ' ερεμνῆ Ψακάδι φοινίας δροσῆ. Aesc.
Ag. 1139.

Ψαλασῶ.

Τοι γὰρ φαλαξῆς εἰς κενον νεύρας κλυτον. Lyc.
139.

SYN. Ψιλαφαῶ ψελλῶ, κρυῶ, τινασῶ.

Ψαλιδοσομος. Vid. Καρκινοι.

Ψαλιζῶ.

Τα ταρσά σου τα κῆφα

Θελεῖς λαβῶν φαλιζῶ; Anac. 12.

SYN. Αποφαλιζῶ, διαφαλιζῶ, κειρῶ, πεμνω.

Ψαλιον.

Χρυσοχαλιων παταγον ψαλιων. Ag. Pa. 154.
Και δὴ προχερῶ ψαλια δεικνυσθαι παρὰ. Aesc.
Pr. 54.

SYN. Ψελλιον, χαλιός. — περιβραχιονιον,
χλιδῶν πεδῆ α-ροχεριον, περιχασρον.

Ψαλις.

Τῶ σε χρι δρεπανοισί και ε φαλιδῆσσι καρναι.
Ep. 1. 2

Στενην δ' εδυμαν ψαλιδά, κῆν αβαρβαρῶ.
Soph. Fr.

SYN. Αψίς. — μακαίρα (διπλή) ἀρμενον. κα-
μαρα.

Ψαλλῶ, Ψαλλομαι.

— Ψαλλῶ δ' ημοσι

Χορδοῖσσι μαγαδῆν εχων. Anac. 80. 1.

— Μιλτορῆ τε

Σχοῖνον ἐπ' ακρονυχῶ ψαλλομενιν κἀνῶ. Ep.

Και ψαλλ' εθεσαν — Aesc. Per.

SYN. Διαψαλλῶ, επιψαλλῶ, καταψαλλῶ,
ψαυῶ, ψαιρῶ, ψαλασῶ, διακινεῶ. — τιλλῶ. —
φορμιζῶ.

Ψαλμος.

Ψαλμοι δ' ἐρξουσιν τοξων. Eur. I. 173.

Ψαλμοισιν αντισπας' ἀειδοντες μελη. Ep.

SYN. Ψαλμα, μολπη, συριγμός, αοιδῆ.

ΕΡΙΤΗ. ΟΞυρνος, τοξηνος.

Ψαλμοχαρῆς. Vid. Απολλων. Ψαλμογράφος. Vid.
Δαβιδ.

Ψαλτριας.

Ζηλωσε δελην, η ψαλτριαν, η πολυκοινον. Man.
5. 236.

Ψαμαθος, Ψαμμος.

Ουδ' εἰ μοι τισα δοιη ὅσα ψαμαθος τε κοις τε.
Il. 1. 385.

— Ὑπενερθε δε γαῖα φανεσκε

Ψαμμῶ κυανει. — Od. μ. 243.

SYN. Αμαθος, αμμος, κροκη, κροκας, κοχλαξ.
τροχάλος, λαίγξ. Ξιν.

ΕΡΙΤΗ. Αδρανῆς, βαθῆα, κυανῆα, λεπτή,
λευκοφαῆς, πολια, ἄλια, δειψῆς, βυθιτις.

Ψαμαθῆς.

— Οτε δε ροθιον ψαμαθῆδα. Ath. 1. 7.

Ψαμαθῶδης.

Πλανοδῆας δ' ηλαυτε διὰ ψαμαθῶδεα χῶρον.
Hom. M. 75.

SYN. Αμμοῦδης, αμαθῶδης, αμαθοῆς, ὑφ-
αμμος, υποψαμμος. Λαθαρός.

Ψᾶρ, Ψᾶρός, Ψᾶρ.

Τῶν δ' ὡσε ψαρῶν νεφος ερχεται. — Il. ε. 755.

— Ος τ' εροβησε κοιλοῖς τε ψῆρας τε. Il. π.
583.

ΕΡΙΤΗ. Ουτιδᾶνος, τανυσιπῆρος.

Ψᾶρας ἀφραῖνις ἀρταγῆς ευπορις.

Καρπῶν δηλητῆρας. — Ep.

Ψᾶρός.

Τον ψαρον ἵππον. — Ag. N. 1127.

SYN. Αψῆρδς, ταχῆς. — ποικίλος, σποδοει-
δης.

Ψαυῶ, Ψαυομαι. Vid. Ψαυ.

Ψαῖον δ' ἵπποκομοι κοριθες λαμπροῖσι οαλοῖσι.
Il. ν. 132.

SYN. Ψαυῶ — τυγχανῶ, συμβαλλῶ.

Ψᾶφαρός.

Πεντε δε εἰ ζῆται περιηγῆες εσπερινται.

Ἡ δε μια, ψαφαρῆ τε και εκπυρος. — Eiat.

Και ναρῶ ψαφαρῆ. — Ep. Suid.

SYN. Ψᾶδαρός, ψαθαρός, σαθρός, αυχημῆρδς,
μυδαλῆς, αναλῆς, ασθενῆς, ελαφρῆς, λεπῆς,
κακῆς.

κακός, τερνός, χαυνός, ψαμαθάδης, κακοχρεός

Ψαφαροβριξ.

Ενθ' ὄγυς και δέος ἄν ψαφροβριχα μῆλ' ἐρομευέν.
Hom. XVIII. 32.

Ψαφαροχρούς.

Ψαφαροχρυν καρα ψαλυπιτίες τ' ἐχων. Eur. Rh. 716.

Ψαυ, Ψομαι.

Και ψῆ κατ' ἀκρας σπιλάδος.—Soph. Tr. 641.
Ου γάρ τις αὐτῶν ψισεται πυριον γραβῆ. Lyc. 639.

SYN. Ψαυω, αναψαυω, ψιχω, ψαιρω, ψαλασσω, επιψαυω, προσψαυω, παραψαυω.—
προστεργίζω, κλινω.—λεπτινω, ἄμαλιζω, διαφθερω, διγψαυω, ψηλαφαω.

ΨΕΓΙΟΣ.

Ψεγιον σαρον εννεπηον. Pind. N. 7.

SYN. Ψογερός, επιψόγος, ουνειδιος.

Ψεγω.

Ου χαλεπὸν ψεξαι τον πλησιον, κδε κεν αὐτὸν
Ανήταί θειλοῖς ἀνδρασι ταῦτα μελει. Theog. 611.

SYN. Διαψεζω, ψιαινω, μωμασμαι, ατιζω,
λειδωρεω, ὑβριζω, μεμφομαι.

Ψεδνοκαρηνος, Ψεδνός

Αιεί τοι θησει λασινη ἐπὶ κραατι λαχνη
Ει και ψεδνοκαρηνος εοις.—Orph. L.
—Ψεδνῆ δ' επεννηθε λαχνη. Il. 6. 219.

SYN. Αραιοβριξ, λειποβριξ, ατριχος, αβριξ,
φαλακρός, ψιλός, ψυλοκορηός, αραιός, μαδαρός.

Ψεδυρος.

Ψεδυραὶ τριβοὶ τ' ἐρωτων. Aesc. Supp. 1050.

SYN. Ψιθυρός.

Ψεκαζω

—Τοτ' η βροντᾶμεν, η ψεκαζόμεν, Ar. N. 580.

SYN. Ψακαζω, επιψεκαζω, καταψεκαζω,
δρροσιζω, σλαλαω.—βρεχω.

Ψεκας. Vid. Νειλος.

SYN. Ψακάς, δροσος, ρανις, σλαγών, ψιάς,
νιφάς.

ΕΡΙΤΗ. Αμβροσια, ενδροσος, χαιμεριας δία.

Ψελλος.

Τῶν δ' εἰ τι σοὶ ψελλον τε και δυσευρετον. Aesc.
Pr. 815.

SYN. Δυτηγνώσος.—τραῦλος, μογιλάλος, ατυ-
πος.

Ψευδαγγελος, Ψευδαγγελής. Vid. Ψευσής.

—Μηδὲ ψευδαγγελος εἶναι. Il. ο. 159.

Εοικεν ε ψευδαγγελής εἶν' αγγελος. Ar. Av. 1340.

Ψευδαμαμαξος. Ar. V. 325.

Ψευδαπατής.

Μηδὲ κακογοναμων, μη ψευδαπατης αμετρητος.
Sibyl. l. 2.

SYN. Απατεων, απατηλός, γόης.

Ψευδαρταβας. Ar. A. 91.

Ψευδατραφαξίς. Ib. Eq 627.

Ψευδηγορεω. Vid. Ψευδομαι.

Ψευδηγορεῖν γαρ εκ επισταται σλομα
Το δ' ἴον, αλλα σᾶν επος τελει.—Aesc. Pr. 1032.

Ψευδηγός.

Ψευδηγοροις σφημαισιν εγχρισας επι. Lyc. 1455.

Ψευδηριος, Vid. Ψευσής.

—Ταρων.—Ψευδηριων. Ib. 1048.

Ψευδηριον δε νησιωτικος σλονυξ

Παχυνος ἐξει σεμνον.—Ib. 1181.

Ψευδογραφός. Vid. Ομηρος.

Ψευδοδαιπνον.

Και ψευδοδαιπνα πολλα μαργωσας γναθε. Aesc.
Fr.

Ψευδοκατηγορια. Vid. Τεχνασμός.

Ψευδοκηρυξ.

Της τῶν Αχαιων ψευδοκηρυκας, κακός

Οντας προς αιχμην, εν δε τοις λογοις θρασείς.
Soph. Ph. 1344.

Ψευδολογος. Vid. Ψευσής.

Και ψευδολόγος, και βωμολόχος. Ar. R. 1569.

Ψευδομαντις. Vid. Ψευσής.

Ου ψευδομαντις ἦσθ' ἀρ', αλλ' ετητυμός. Eur.
Or 1705.

Ψευδοπιτρος.

Ψευδοπιτρον τε κονιας. Ar. R. 724.

Ψευδονυμφεutos.

—In Ελλάς της Αλεξανδρου γαμης

Δωρημα Κυπριδος ψευδονυμφεutos μαθη. Eur.
Hel. 889.

Ψευδοπατερις. Vid. Ομηρος.

Ψευδοπατωρ.

Ψευδοπατωρ, ιδε τόνδε τεῦ τρίτον.—Call. 6. 99.

Ψευδορκω.

Και μη καταθεις ψευδορκιση.—Ar. Ecc. 599.

SYN. Επιορκω, κατεπιορκω, επομνυμι.

Ψευδορκος, Ψευδωμοτις, Ψευδωμοτος.

Τις δε κλυει σε θεός, η δαιμων,

Τὸ ψευδορκη, και ξηναπατα. Eur. M. 1392.

—Κοιρανῶ ψευδωμοτη. Lyc. 523.

Πατραον ὄρκον εκτινων ψευδωμοτον. Ib. 932.

SYN. Ψευδορκιος, επιορκος.

Ψευδορκον

Ψευδορκον στυγεν θεος αβροτος οσις ομοση.
Phocyl.

Ψεύδος.

Ψεύδος κεν φαιμεν.—Π. ε. 81.

Γναμεναι ετε ψεύδος υποσχεσις ηε και εκί.
Ib. 349.

S Y N. Ψεύσμα, ψύθος, ψευσις, το ψευδες,
ψευδολογια, ψευδομηθια, ψευδηγορια. ανα-
πλασμα. τεχνη. απατη. πωλην.

ΕΡΙΤΗ. Ατασθαλον, ετοιμολογον, κερδα-
λεον, πολυδαδαλον,

Δαίδαλμενοι ψευδει ποικιλιοι λογοι. Pind.

Ψευδοσωμεν Vid. Ψεύδω.

—Και το μη ψευδοσωμέν. Soph. Oed. C. 1189.

Λογον ψευδει τεγην. Pind.

Ψευδοφημος. Vid. Ψευτής.

—Πολλά γάρ σε δεσπιζούθ' ὄρῳ,

Και ψευδοφημα.—Ib 1587.

Ψεύδω, Ψευδομαι, Ψευσω.

—Καί σ' ἄπειρ ξυνησσα,

Θεῶ, πολιν τε τίνδε μη ψευσας, θανείν. Ib
1579.

Ψευδοντ', εδ' εθελήσιν αληθεα μυθησασθαι. Od.
ξ. 125.

Ψευδομαι, η ετυμον ερεω.—Π. κ. 534.

—Νυν δ' ορκια πια ψευσαμενοι μαχομεσθα.
Π. η. 352.

Ψευσησας, εδ' αυτε τελος μυθω επιθησας.—Π.
τ. 107.

S Y N. Απαταῶ, εξαπαταῶ, αποσερέω.—δια-
ψευδομαι, αποψευδομαι, επιψευδομαι, κατα-
ψευδομαι, προσψευδομαι, ψευδοσωμεν, ψευ-
δορωμεθα, ψευδολογεω, υποκρινω, υποδυομαι.
αλαζονευομαι.

Ψευδωνυμος.

Ψευδωνυμος σε δαιμονες Προμηθεα

Καλύσει.—Aesc. Pr. 85.

S Y N. Ψευδολογος, ψευδῶς, εψευσμενος.

Ψευσειρα. Vid. Σιβυλλα.

Ψευσιτυξ. Vid. Απολλων.

Ψευσις, Ψευσης

—Ιδε ψευσιρας αθεσμις Man. 4. 119.

Ψευσαι τ', ορχησαι τε.—Π. ω. 261.

S Y N. Ψευδολογος, ψευδημαν, ψευδοφημος,
ψευδοσωμος, ψευδοκηρυξ, ψευδομαντις, ψευδ-
αγγελος, ψευδηγορος, ψευδωνυμος, ψευδοσηπης,
ψευδης, ψευδηριος, ψευδαλέος, σεναξ, αλαζων,
προπητης, φιλοψευδης, ψευδων συγκολλητης.

Ψεσινος.

Ος δε διδακτ' εχει, ψεσινος ανηρ,

Αλλοτ' αλλα πνεων, υποτ' ατρεκει

Κατεβα ποδι μυριαν

δ' αρεταν ατελει νοσ γενεται. Pind. N. 3.

S Y N. Σκοτεινός, αφανής, ανωνυμος.

ΨΗΓΜΑ.

Ψήγμα πυρὸν χρυσοῦ σιδηρεων ὑπ' οδον-
των

Ριηθῆν, Διουκῆς κροτορον ψαμαθς, Ep. I. 1.

S Y N. Εκψηγμα, περιψηγμα, ξυσμα.

Ψήκτρα.

Και ψήκτραν ἰππων ερυσιτειχα—Ep. I. 6.

Και περιδὸν ψηκτρῆς κηῖσμα σιδηροτεος. Ib.

S Y N. Ψηκτρια, ψηκτρεις, ξυσρον, ξυσρα, ξυ-
στρις, σλαγγίς.

Ψηλαφω.

Χερσὶ ψηλαφων.—Od. ι. 416.

Εψηλαφωμεν εν σκοτω τα ψαψμαθα Ag. A. 689.

S Y N. Ψηλαφω, ψηλαφίω, επιψηλαφω,

αμφαφω, παραφαω, ψυω, ψαω, ψαλασσω,

μεταχρηζομαι δωπευ—ψηχω—εξερευνω.

Ψην. (σκαληκκιον)

Ενθ' οἱ κνίπες και ψῆνες αεί

Τας συκας η κατεδονται. Ag. Av. 591.

Ψηνίω. Ib Eq 520.

Ψῆτρα (εχθός, α. σευεον.)

—Κάν ὡσπερ η ψῆτραν δοκῶ

Δεῖναι αν εμαυτῆς παρταμοσα δ' ἡμισυ. Ag. L:
113.

Ψῆτρα τε χονδροφυῆς,—Ath. 4.

Ψηφιζω, Ψηφιζομαι

—Ουκ αν ποτε

Δικην κατ' αλλη φωτὸς ὦδ' εψηφισαν. Sophi.
Aj. 449.

Ουδ' ην ἐπ' ἀκίς συ ψηφιση Ag. L. 699.

S Y N. Επιψηφιζω, επιψηφιζομαι, διαψηφιζο-

μαι, συμψηφιζω, καταψηφιζομαι, λογιζομαι,

επαριθμεω, ανατιθημι, επιδικαζω, επικρινω,—

κυρω, προοριζω, χερροτονω, υπογραφο.—ψῆφον

τιθεμαι, φερω, επιφερω, επαρω. γνωμῶν τιθε-
μαι.

Ψηφίς, Ψηφισμα

—Υπο ψηφίδες ἀπασαι

Οχλευνται.—Π. φ. 260.

—Εἶ τα τῶν εχχωριῶν

Δημς δεδρακῆι παντελῆ ψηφισματα. Aesc.

Supp. 609.

S Y N. Δογμα, δηλωσις, αποθεσις, ψῆφος.

Ψηφισματοπωλης. Ag. Av. 1038.

Ψηφοποιός.

Κλεπίης γαρ αυτῶ ψηφοποιός εὔρεθης. Soph. A.

1154.

S Y N. Ψηφολόγος, ψηφισταικῆς, ψηφοκλε-

πίης.

Ψηφος.

Ψηφω θανάτε κατακυρωθείς, Eur. Or. 1018.

Ψηφω μεγαληνς εξεφωνησε κρισιν. Suid.

Οσω

Ψ Ι

Ὀσά κακίς' ὀλιμέθ', εἰ κομὸν βιά
Ψάρον τυρανῶν, ἢ κρατὶ παρεξίμεν. Soph. An.
60.

SYN. Ψηφίς, κροκάλη, ψαράξ, ψαριγξ,
λιθαξ — ῥιπίς, ἀποφροσίς, λόγος, ψηφισμα.
ΕΡΙΤΗ. Ἰσηρξ, τελειά ἀρρηθίς, φιλη.

Ψηχω
Μυραμπυκὸν δὲ Μενελεύς ψηχῶν δερνῖν, Eur.
Hel. 1583.

Ψηχεῖ καὶ πέτραν ὁ πολὺς χρόνος.—Ερ.
SYN. Ἀναψηχω, καταψηχω, παραψηχα,
ἐπιψηχω. ψω, καταμωσω, τριώ, ξω, ξυω.
—Ψωπίω, ψιλασω, πρῶϊω.

Ψ Ι

Ψ ΙΑΘΟΣ.

Ὁ δ' ἄχετ' ἐξάσας γε τὰς ψιάθας λαδῶν.
Ag. R. 575.

SYN. Φορμός, καννα, σπράμα.

Ψιάς. Vid. Ψελάς

Αἰματοσσάς δὲ ψιάδας κατεχευεν ἐραξέ. II.
π. 459.

Ψίβιος.
—Καὶ ψίβης ἐλλισο Nic.

Ψίθυριζω.
Ἀλλήλαις ψίθυριζον.—Theoc. 27. 67.

—Καὶ ἐψίθυριδομένης ἀθύ Ib 2. 141.

SYN. Διαψίθυριζω, προσψίθυριζω, ὑποψίθυ-
ριζω, ψυθίζω, γογυθίζω, ἐπιτρύζω, θρυλλίζω
μωμασμαι.

Λαθριδαν ἀχαλίον ὑποκλεπίνοντες ἰωήν. Nonn.

Ψίθυρισμα.
Ἀθύ τι το ψίθυρισμα καὶ ἄπειτος, αἰπολε, τινα,
Α ποτὶ ταῖς παγαῖσι, μελισσεται.—Theoc.

SYN. Ψιθ ρισμός, θρυλλος, τρυσμός.—λδι-
δορία.

Ψίθυρος
Ταύτδε λόγος ψίθυρος πλατῶν, Soph. Aj. 148.

Λυραὶ—ἡδύπνοοι, ψίθυροι.—Orph. H.

SYN. Ψίθυριζαν, ψεδυρός, ψίθυριθής, ψυ-
θιθής, λαιδορος.

Ψίλος.
—Ψίλιν ἀροσίην πεδίωιο ταμεσθαί. II. i. 576.

—Μεγα δερμ' ελαφοιο ψίλιν.—Od. v. 437.

Ὀμοὶ κακοδαιμων, ψίλιν αὐ στρατευσομαι.
Ag. Th. 239.

ΕΧΡ. Ἀδενδρος.—ψίλος τριχάν.—γυμνός,
έρημος.—τοξότης.—κόςφος, ψεδνός, λεπτός.—
αοπλος, αοσμηπιτος.

Ψ Ο

Ψιλωθρον.
Ψιλωθρον, καρπὸν τε πολυθρηνη ὑακινθς. Nic.
SYN. Σποδῆ.

Ψιμυθς, Ψιμυθιον.
Καὶ ψιμυθς τευξῆ την Ἐκαθην Ἐλεηνν. Ep. I 2.
Εἰδ' ἐκπλυνεται τῶτο τὸ ψιμυθιον. Ag. Pl.
1065.

SYN. Ψιμυθς, ψιμυθιον. (χρῶμα ἑταιρικόν.
—φαρμακοῖς δολος. Ep. I. 2.

Ψιτλακος.
Ψιτλακος ὁ βροτογυρς, ἀφῆς λυγοτευχέα κυρ-
τον, Ep. I. 1.

ΕΡΙΤΗ. Ἀγυλλοχειλος, ἐρατοχρως.

Ψιχαρπαξ.
Τὸν δ' αὐ ψιχαρπαξ ἡμεῖετο.—Hom. B. 24.

Ψιω, Ψιομαι
Ὁυ γαρ τις αὐτῶν ψισεται πυρνόν γναθῶ. Lyc.
639.

SYN. Ψωμιζῶ, ἐμῆρωματιζῶ, σιτιζῶ.

Ψ Ο

Ψ ΟΓΕΡΟΣ. Vid. Αρχιλοχος.

SYN. Επιμωμῆτος.
Ψογος.
—Ἐπειτα τὸνδ' ἀμύναθς ψογον. Aesc. Eum.
441.

SYN. Εγκλημα, ἐπιρρησις, κατηγορία, κα-
κολογία, καταγνώσις, ενειδος, μεμφίς.
ΕΡΙΤΗ. Σκοτεινός.

Ψολος.
Καὶ τότε δη Κροειδης αριε ψολοεντα κεραυνον.
Od. ω. 538.

SYN. Καπνιος, καπνωδής, καπνοφόρος, φλο-
γος, αἰθαλος.

Ψολοκομπία.
Ἠσθην ἀπῆλαις, ἐγλεσσα ψολοκομπιαις. Ag.
Eq. 693.

SYN. Αἰθαλοκομπία, μεγαλοδοξία, ψευδο-
λογία, μεγαληγορία, αλαζονεία.

Ψοφω.
Χωρῆτε, μη ψοφῆτε, μηδ' ἐσῶ κλυπος. Eur.
Or. 137.

SYN. Ἀποψοφω, ἐπιψοφω, περιψοφω, ὑπο-
ψοφω, ηχω, δεπτα, κλυτω.

Ψοφος.
Σχευαζοντα κατ' οἶκον ἀτερ ψοφς.—Hom. M.
285.

SYN. Ἀραγμός, δῆπος, θουρός.

ΕΡΙΤΗ. Ἐπιβωμῆος.

Ψοφομηδης. Vid. Ἀπολλων.

ΨΥΓΕΤΣ.

Επαν δε καλεση ψυγα την ψυχηριαν.
Euphor.

SYN. Ψυχήρ, ψυγέον, ψευχηρίας.
Ψυδής, Ψυδρός.

Ευχομαι δ' απ' εμας τι

Ελπίδος ψυδ'η πασειν,

Ες το μη τελεσφόρον. Aesc. Ag. 1008.

Ψυδραϊσι τ' εχθραν μηχαναις αναπλεκων. Lyc.
1219.

SYN. Ψευδής, ψευδής, ψευδισμένος, επι-
πλασος.

Ψέθος. Vid Ψεῦδος.

Ητοι θεόν εσι μη ψυθος. Aesc. Ag. 486.

Ψυχηριον, Ψυχηριδιον.

—Υποσκιοισιν εν ψυχηριοις. Aesc. Fr.

—Ψυχηριδιον δεκ' οβολός. Ath. 6.

Ψυχηριος.

—Ψυχηρία

Δενδρεα φιλαισιν ωλεναισι δεξεται. Eur. Fr.

SYN. Ψυχηριος, καταψυχηριός.

Ψυλλα, Ψυλλος.

Ειτα την ψυλλαν καλάν,

Ενεβαλεν εις τον κηρόν αυτῆς τὰ πόδε. Ar. N.
149.

ΕΡΙΤΗ. Κερεινος.

Ψυρια.

Νισσ εντι ψυριος.—Od. γ. 171.

Ψυτλα, (Σιτλα, Theos)

Ψυτλα, ε ταδ' ε, ε ταδ' ενεμητ. Eur. Cys. 49.

Ψυχαγωγω

Ου ψυχαγωγῶ Σεκρατης. Ar. Av. 1554.

SYN.—Παραμυθεομαι, τερπω, επελπιζω.

Ψυχαγωγός.

Και ψυχαγωγός ορθαζοντες γοοις. Aesc. P.
689.

Ου ψυχαγωγόν τόνδ' εποισω ξενον. Eur. Alc.
1138.

SYN. Νεκρών αγωγός.—γοοις.

Ψυχη.

—Τε δ' αυθι λυθη ψυχη τε μενος τε. Il. ε. 296.

Πολλὰς δ' ιθιμους ψυχὰς αἶδι προΐαφεν. Il.
α. 3.

Ψυχαι δε πολλαι δε' εν' επι Σκαμανδριοις

Ροαῖσιν εθανον.—Eur. Hel. 52.

Η τῆς ταλαινης τῆς εμῆς ψυχῆς φονευς. Ib.
Herc. f. 452.

Ψυχῆς γαρ εδεν εντι τιμιωτερον. Ib. Alc. 303.

Ψυχην τε, και φρονημα.—Soph. An. 181.

Και την ψυχην εκπιουσι.—Ar. N. 7ηη.

SYN. Πνευμα.—προσωπον (ανηρ η γυνή).—

μενός.—νός, το νοσόν, θυμός, κήρ.—φουσις.—
αίμα.

ΕΡΙΤΗ. Ακηριος, αδεμάτος, αλ. αδαματος,
άπαλη, αειρεφής, αδολος, ακολαστος, ανομο-
ρος, αενας, βαρυδαιμων, δυσμορος, δυσκατα-
παιστος, ημεροσοιτος, θεοδηής, θεοκελος, θεα,
ιθιμος, καθαρά, εμπειδος, μελαινα, μινυωριος,
μεγαλοσπλαγχνος, όσια, ολιγοδρανής, ολιγη-
πελις, πελωριος, παναγιος, πανακηρατος, παν-
αλημων, παμμελας, παλιναγρετος, παεροσσα,
περιός, τλημων, ρυπαρα, σιγασα, ύψικελευ-
θος, λογική, θυμική, επιθυμητική.

ΡΗΡ. Θεοδής μορφή —θεοτητος απορρωξ.—
θεοδαιδαλμα, πλάσμα —κρεσσων μοιρη Νασι
Ψυχη δ' αθανατος και αγηρας ζῆ δια παντός.
Phoc.

Τι σαυτὸν ἀδικῶν την ψυχην κατατιθῆς. Men.
Αιεν αγηρας εστα, μενει δ' ες παμπαν ατερις.
Πάσα τε γαρ ψυχη μεροπων θεε εντι χαρισμα.
Sibyl.

—Μελανομοιη κακοτητι.

Ψυχη αγαλμα θεῶ, χαραγμα θεῶ.

Δυναμις απ' ασραν ρευσα.—Er.

Αιθερις συστας μοιρη. Philo.

Νοσράς μοιρας ομφρος.

Σπιυθῆς ευπυγῆς νοσ. Synef.

Ψυχοβορος.

Συ ψυχοβορος Απερυχε κυνας. Synef. 3.

Ψυχοδακτής. Vid Βακχος.

Ψυχοδοτηρ Vid. Απολλων.

Ψυχοπλανης. Vid. Βακχος.

Ψυχοπομπος

Ουθ' επι κωπη ψυχοπομπος Χαρων. Eur. Alc.
363.

Ψυχολιπής.

Και κενεα σαρκων ψυχολιπής δυναμις. Er. l. 4

Ψυχορραγω.

Η νυν κατ' οικος εν χερσῶν βασαζεται

Ψυχορραγῶσα.—Eur. Alc. 26

SYN. Αποψυχα, επισπαιρω, αποθνησκω.

Ψυχορραγής

Ας αν γυναικες εν τοκοις ψυχορραγῆς

Λεπωσ' εν οικοις.—Ib. l. 1466.

Ψυχος, Ψυχος

Ψυχος ιμῶρων κατελεξατο οιοβαρων Od. κ.
555

Αινεσ ψυχμῆς ηδε νοσος παρεχει.—Man. 2. 443.

SYN. Ψυχορτης, ψυχρια, το ψυχερον, ψυ-
χρευμα, ριγος, κρεος, κρεμῆς.

Ψυχοσσοος

—Ψυχοσσοον αλκαρη. Er. l. 1.

Ψυχοσολος.

Ψυχοσόλος Ερμηῆς. Τγρηφ.

* 7 I

Ψυχοτακῆς

Ω Α Ω Γ

Ψυχοτακίης,
—Ψυχοτακίη δακρυα. Ep. I. 4.
Ψυχοτρόφω.
Ἐρπεται δ' εν γαλή κινεμενα ψυχοτρόφῃ τε,
Sibyl I. 1.
Ψυχοτρόφος.
Ψυχοτρόφος αυρας θνητοῖς παρεχουσα προσηνῆς
Orph. H.
Ψυχοφθορος.
Μένος δε στυγεί σ' αἰδῆς ψυχοφθορός αἰεί. Ib.
Ψυχοφυῆς.
—Ψυχοφυῶν ἄτερυγων. M. Mus.
Ψυχω.
Τίς λιθὸν ἐψυχασεν;—Ep. I. 4.
S Y N. Ἐμψυχω.—δαρσυνω.
Ψυχερός.
—Ψυχερόν δ' ἔλε χαλκὸν οὐδ' ἔσιν. II. ε. 75.
—Ταφραὶ νιφάδες.—Ψυχεραί, II. τ. 358.
Ψυχερόν μοι παρὰ τῆδε φίλοι πῖνσι τοκῆες.
Theog 263.
Ψυχεῖ βίη και δυσκολία.—Ar. Pl. 263.
S Y N. Ψυχεῖνός, υπερψυχρος, ὑποψυχρος,
δυσθαλπῆς, ἀπυρρος.—αθερμος, κρυερός, κρυμω-
δης, κρυμαλεος, ριγιος.—ασθενῆς, ἀθλιος.
Ψυχω.
Ἦκα μαλα ψυξασα.—II. υ. 440
Πασα μεν ἐψυχηθην χιόνος πλεον.—Theoc. 2.
106.
Αὐτίκα δε κλινας διαπέδω βεβαρητοτα γυῖα
Ψυχετ' ἀμυχανιη.—Ar. 4. 1527.

Ψ Ω Ω Δ

S Y N. Ψυγω, αναψυχω, αποψυχω, εναπό-
ψυχω, διαψυχω, εμψυχω, επιψυχω, κατα-
ψυχω, παραψυχω, ὑποψυχω, ψυχερανω. μα-
ραίνω, ξηραίνω, ρυσσῶ, πνέω, ἀμβλυγω.

Ψ Ω

Ψ Ω Α. Ψάλα (νοσος)
Ἀρπαι ἀθλητον ἐπὶ ψῶν σπασσκον. E. M.
Ὁς θυμισας τοις στρατιωταις
Λοιμὸν και ψῶταν πεμψεν. Suid.
S Y N. Δυσωδία.
Ψωλός.
Ψωλὸν γενεσθαι δῆ σε μεχερὶ τῷ μυρρινῷ. Ar.
Eq. 960.
S Y N. Ληποδερμος.—κηλικός.—δαλός (εκ-
κεκαυμένος)
Ψωμιζω
Τῆτο δ' ὑποτε συ ψωμιος. Ib. Th. 699
S Y N. Τρεψω.—φενακίζω, ἐξαπαταω, χαιρω.
Ψωμός.
Ψωμοί τ' ἀνδρομοεῖ.—Od. ι. 374.
S Y N. Ψωμίον, κλάσμα, τρυφος, ἐγκαφος,
παινος κολαβα βάλος.—αρτος, ἀκολος.
Ψωρα.
Και παρὰ Σιταλκῆς ψωρας.—Ath. I. 1. 21.
S Y N. Κινος, κνυζα, ψωριασις.

Ω Α

Ω ΑΡΙΟΝ. Vid. Νωγαλα.
Ω αριων. Vid. Ωριων.
Ωια.
—Ὄφρα κεν ὦν.
Δενοι ἐφελκομενην πολίης ἀλδς ἀσπέτον ὕδωρ.
Mos. 2. 123.
S Y N. Κρασπέδον: ἐσχατα πεπλε.

Ω Γ

Ω ΓΥΓΙΑ.
Ω γυγιη τις νῆσος ἀποπρθευ εν ἀλὶ κεί-
ται,
Ἐνθα μεν Ἀτλαῖός θυγατήρ, δολοεσσα Καλυψω,
Ναίει εὐπλοκαμος, δεινὴ θεός.—Od. η. 244.

Ω Δ

Ω γυγιος.
Πάν κρατος Ω γυγιον.—Soph. Ph. 143.
Θηδας—τας Ω γυγιος.—Ib. Oed. C. 1853.
E X P. Το ἀπ αρχῆς.—αρχαῖος, παλαιφάτος.
παμπάλαιος.

Ω Δ

Ω ΔΕΙΟΝ.
Οἱ δ' εν ὄδειω δικαζεσι.—Ar. V. 1104.
Ωιδῆ.
Παντι γάρ τοι, Φοῖβε, νομος βεβληκαται ὄδῆς.
Hom. A. 20.
—Ἐμῖν δ' ἄ μῶσα και ὄδῃ. Theoc. 9. 32.
S Y N.

Ω Ζ Ω Θ

SYN. Αοιδή, ἄσμα, ἕμναδιον.
 EPI TH. Ἀμυσος, βυκολικὴ, θελξιμύροτος, λιγυρά, κλιμακοεσσα, καλλιφθογός, ἐξυτονος, πειθίμος, πολυπανσοφός, πολυχρόσδος. Θεσπεσιη, φρενοβελγής, ἱμεροεσσα, ἠδύθροος, γλυκερά, τερπνὴ, μυσιπόλος, αντιψαλμός, ἐπιτηδεύς.

Ωδιν, Ωδίσ.

Ἡρῆς θυγατέρες πικράς ὠδίνας ἔχουσαι. II. λ. 271.

—Στεναχῶν τε καὶ ὠδινῶν ὀδυνησί. Od. ι. 415.
 Ἀφῶ δ' ἀνείαν ἐπεὶν ὠδίνας ἀνοίξας. Τυρρ. 115.

SYN. Ωδινῆσις.—αλγός.—τοκος. τοκετός.
 EPI TH. Ἀελπίος, ἀναυδής, ἀπαλή, γοερά, γονίμος, ἐπαλγής, εὐτενικός, ελαφρῶ, θοά, κεραινίος, λοχία, ἱερά, μογοςόκος, οἰξέα, οψιτελέσος, πολυτλητή, πρᾶυτόκος, ὑγροτόκος, ὠμοτόκος. Θεσκελος, ἀχραντός, ἀγνά, σεμνά, βροταία, ψευδής.

—Ἐχέσ' ἐν ὠδινῶν λοχίαις ἀναγκαίς. Eur.

Ωδινῶ.

Ωδινῶν τρομῶ χαλεπὸν βέλος εἰλεθῆς. Theoc. 27. 28.

SYN. Ἐπῶδινῶ, ἐγκυμονεῶ, τοκαῶ, λοχευῶ. ἀποτικίῶ.—ἐπιθυμῶ, πασχαῶ.
 —Τοκετοιο λεχῶια νηματα λυσαι.

Νυσοομῆν κεντροῖσιν ἀπεραδίνος ἀναγκῆς. Non.
 Ωιδοποιός, Ωιδός Vid. Αοιδός.

Ἀνακρεόντος ἐκὶν' εἶδον ἐν Τερρ,
 Τῶν πρὸσθ' ἑ τι περισσοῦν ὠιδοποιῶν. Theoc. Ep. 16.

Χαλκίον ἰδρῶσας ὠδὸν ὑπὲρ κιθάρης. Ep. I. 2.

—Ὦκὺ δ' ἀπέπῆα

Ἐξ ὀρνιθοπέδας ὠδός ἐρημοσίλος. Ib. I. 1.

—Θρασυγλωσσεας ὠδέε. Man.

Ω Ζ

Ω Ω. Αείσ. Eum. 123.
 SYN. Αιαζῶ, βοαῶ.

Ω Θ

Ω Ε Ω.
 Ωθει δ' ἐν σακίῳ πιπῶν ροός—II. φ. 241.

Λάαν ἀνω ὠθεσκε ποτὶ λοφόν—Od. λ. 595.

SYN. Ωθίζῶ, ὠσιζῶ, ἐπῶθεῶ, πρῶθεῶ, παρῶθεῶ, παρῶθεμαι, δίακῶ. ἀνατρεπῶ.

Ω Κ

Ωθισμός.

Ἡ ὠθισμός ἐσι δακτύλων τοῦτος, η
 Καὶ το πινγμός.—Ath. 6. 3.

Ω Κ

Ω ΚΑ, Ωκισα.
 —Τοι δ' ὠκα θεῶ κλειτὴν ἑκατομῶν
 Ἐξῆς ἐσησαν—II. α. 417.

—Βοή δ' ὠκισα γενοίτο. Od. χ. 77.

SYN. Ταχα, ταχέως, τακισα.

Ωκαλεα.

—Καὶ Ωκαλεην πολυπυργῶν. Hom. A. 243.

Ωκαλεην, Ωκαεῖς.

Τρεῖς γὰρ χίλιαι εἰσι τανυσφουροὶ Ωκαεῖναι.
 Hes. θ. 364.

—Εὐρυνομῆ τε Ωκαεῖς—Ap. ι. 504.

Ωκαεῖος.

Ἀλλ' αἰεὶ ζεφυροῖο λιγυπνεοντάς ἀπτάς
 Ωκαεῖος ἀνισσιν, ἀναψυχῶν ἀνθρώπους. Od. β. 568.

Τὴν δὲ κατ' ὠκαεῶν ποταμὸν φερε κῆμα ροοῖο.
 Od. λ. 638.

SYN. Ωκασσα, ἀμφιτριτη.

EPI TH. Ἀφορρός, ἀφρηός, ἀκαίμας, βαθυδίνης, βαθυρεῖτης, βαθυκυμῶν, βαρυηχίς, γαίμοχος, εὐρύς, εὐρρός, εὐρυπόρος, κυμαίνων, κυανέος, κλυτός, μεγακίτης, μεγαλήτωρ, ταυροκρανός,

Ἐξ ἀκαλαρρεῖτος βαθυρροῦ ὠκαεῖοιο Hom.

—Ωκαεῖοιο, τελειντος ποταμοῖο. Hes.

Ζῶσα μῆνος σφειρανθὸν ὄλην χθονα κυκλάδι μίση.
 Nonn.

Ωκαεῶν τε θεῶν γενεσιν.—Hom.

—Θνητῶν τ' ἀνθρώπων

Ὅς περικυμαίνει γαίης περιτεριμῶνα κύκλον,

Ἐξ ἧ' ὅπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα

Καὶ χθονοὶ γαίης πηγορροῦται ἐκμάδες ἀγναί.

Κλυθὶ μακάρ πολυβόλῃ, θεῶν ἀγνίσμα μεγίστον

Τέρμα φίλον γαίης, ἀρχὴν πολε, ὑγροκελευθῆ.

Οἶρῆ Η.

Ωκαεῖος πρᾶτις ἀκαλιρροῦς ἦρξ γαμοῖο,

Ἡ δὲ κασιγνήτην ὁμομητορᾶ Τηθύν σπην. Ib.

Ωκαεῖος.

—Νεός—Ωκαεῖς—II. σ. 705.

Ωκαεῖος, Nom. pr.

—Καὶ Ωκαεῖος, καὶ Ελατρεῖς. Od. θ. 111.

Ωκυβόλος.

Ἐξ ὠκυβόλων—τόξων.—Soph. Ph. 720.

Ωκυδὴκλωρ.

Ω Κ

- Ωκυδηκίαρ.
 Ρῖνον τε κρησιχρεστον ακυδηκίονα. Ep. I. 6.
 Ωκυδηδακίος.
 Εδραμε δ' ακυδηδακίος απας οιωνός εριζων. Ep.
 I. 1.
 Ωκυδηνιτος.
 Ωκυδηνατος εν αμιλλαισι—Pind. Isth. 5.
 Ωκυδρομος, Vid. Ταχύς.
 —Ωκυδρομοι ως ενημα. Orph. H.
 Ωκυετης. Vid. Απολλων.
 S Y N. Ωκυαλος.
 Ωκυθοος.
 Ωκυθοον τριπετηλον.—Call. 3. 165.
 E X P. Το ταχέως ανατελλον
 Ωκυλόχεια. Vid. Φυτις, Προθυραια.
 Ωκυμορος, Ωκυμερωτατος
 Νυν δ' άμα τ' ακυμορος και οιζυρος περι παντων,
 II. α. 417.
 —Ος ακυμορωτατος αλλων. Ib. 505.
 S Y N. Ταχυθαιατος.
 Ωκυνοος. Vid. Στιβια.
 Ωκυπετης, Ωκυπετες.
 —Χαλκιποδ' ιππω Ωκυπετα—II. δ. 42.
 —Ωκυπετη δέ τις επλετο νεκεος αρχή. Coluth.
 S Y N. Ωκυπες, ακυδρομιος, ακυθας, ακυός,
 ταχύς, ημεσις, ευσκαρδιος, ακυπες, πτε-
 ρυγακός.
 Ωκυπιοης.
 Παλαιονηϊ γαρ λεγω
 Παραβασιαν ακυπσιον. Aesc. S. T. 749.
 Ωκυποριος
 Ναός ακυποριος. Eur. I. T. 1137.
 Ωκυπορος
 —Νυν νηϊσι παριμενος ακυπορισι. II. α. 421.
 Ωκυπας, Ωκυποδης, Ωκυπος. Vid. Απολλων.
 —Παρετρεσαν δέ οι ιπποι Ωκυποδες. II. ε. 296.
 Ου δεομον ακυποδην εΐχεσ απ' αρτολιης. Ep. I. 7.
 S Y N. Ποδωνης, ακυπετης.
 Ωκυπτερος. Vid. Ωκυπετης.
 —Ως ιρηξ ακυπτερος ωρεσ πετεσθαι. II. ν. 62.
 Ωκυροη.
 —Και Αμφρω, Ωκυροη τε. Hes. δ. 360.
 —Ωκυροη, περικαλλία νυμφη,
 —Η, καλλος απειριτον απασαν Ωραι. Ath. 7.
 Ωκυροος, Ωκυρροος.
 —Οτ' επ' ακυροφ Κελαδοντι μαχοντο. II. η.
 133.
 Ωκός.
 —Τόνγε δαμασσεται ακός οϊός. II. λ. 478.
 —Πιδας ακός Αχιλλεως. II. α. 58.
 S Y N. Ωκυπες, ακυπετης, δοος, ταχυς.
 Ωκυσκοπος. Vid. Απολλων.

Ω Λ Ω Μ

- Ωκυτοκίον. (φαρμακίον)
 Ο δ' ανήρ περιηρεχέτ' ακυτοκί' ανημενος. At.
 Th. 511.
 Ωκυτόκος.
 Αλλ' αιέν επ' ηματι
 Ωκυτοκος πεδιων επιπισσεται. Soph. Oed. C.
 721.
 E X P. Ωκυτόκα ποιων τα πεδια, και εγ-
 καρπα.

Ω Λ

- ΩΛΕΝΗ.
 Και το σπαργανον εΐχεν επ' ωλενη.—Hom.
 M. 338
 —Ωλενην τ' ευωνυμην. Soph. Tr. 943.
 S Y N. Βραχίαν, σπηχυς, αγκαλη, παλαμη.
 ΕΡΙΤΗ. Καλλιχερη.
 Ωλενη.
 Πετρη τ' Ωλενη.—II. ε. 617.
 Ωλενιτης.
 Τον ωλενιτην χονδρον ενδατημενη. Lyc. 155.
 Ωλενος.
 —Και Ωλενον, ηδε Πυλωνην. II. ε. 639.
 Ωλεσιβωλος.
 —Κάλεσιβωλον σφυρη.—Ep. I. 6.
 Ωλεσικαρπος.
 —Και ιται ωλεσικαρποι. Od. κ. 510.
 S Y N. Ματαιοκαρπος.
 Ωλεσιμοιος.
 Πεφρικα ταν ωλεσιμοιον Θεον, Aesc. S. T. 726.
 S Y N. Ασωτος.
 Ωλεσιτεκος.
 —Ωλεσιτεκνον Αγαυην. Nonn.
 S Y N. Παιδοκίονος, παιδολετωρ.
 Ωλξ.
 Ιεμενω κατ' άλκα.—II. ν. 707.
 S Y N. Αυλαξ
 ΕΡΙΤΗ. Βαθία, Δινηκίης.

Ω Μ

- ΩΜΑΔΙΟΣ.
 Ωμαδιε, σκηπτεχε.—Orph. H.
 Ωμαχθίης. Vid. Πηρα.
 Ωμησθρ Ωμησθη
 Ουρανος ωμησθρος υπαι παλαμησι Κρονιο
 Δηωθίης.—Orph. L.
 Ωμησθη

Ω Μ

- Ωμῆσης και ἀπιστος ἀνὴρ ὄδ'ε—Π. ω. 207.
 S Y N Ωμοβόρος, ὠμοβρός, ὠμοβρώς, ὠμοσι-
 τος, ὠμοδακῆς, ὠμοφάγος, φαγός, βορός.
 Ωμοβόρος, Ωμοβόσος, Ωμοβόσος, Ωμοβόϊος, Ωμοβόϊνος.
 Και τρία μοι κερατάς ὠμοβόσότερα. Ep. I. 2.
 Και τὰς ἀρηκίης ἐμὲδάς ὠμοβόσας. Ep. I. 6.
 Ωμοβρός.
 —Ωμοβρός τ' ὠρεβάτης Κυκλωψ—Eur. Tro. 436.
 Ωμοβρώτος.
 Λυσσα—ὠμοβρώτος—Eur. Herc. f. 887.
 Ωμογεραν.
 Ωμογερόντα δ'ε μιν φασ' ἐμμεναι—Π. ψ. 791.
 S Y N Μεταίπολιος, μίσοπολιος.
 —Και ὠμῶ γυραὶ δ'ωκίη. Hes. ε. 703.
 Ωμοδακίης.
 Ωμοδακίης σ' ἀγαν ἰμέρος ἐξότρυνε, Aesc. S. T. 698.
 S Y N. Αἰγίσιος, ἀπηνίης, ὠμηνίης.
 Ωμοδαμῶς.
 Ωμοδαμόν θ', ὅς τ' ἄδ'ε τεχνῆ κατὰ πολλὰ πο-
 ρεῖσιν Hom. XLVII. 10.
 Ωμοδρόπος.
 Κλαυτὸν δ' ἀρτιτροπῶς, ὠμοδρόπων
 Νομίμων προταροῖσιν δ' ἰχμὶ καὶ
 Δαμάτων στυγερὰν δ' ἴδ'εν. Aesc. S. T. 339.
 Ωμοθετεύω, Ωμοθετάμαι.
 Διπύχθα πομπαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθετήσαν.
 II α. 461.
 —Ο δ' ὠμοθετέτο συβώτης. Od. ξ. 427.
 Ωμοθριξ.
 —Χελυδρὸς ὠμοθριξ, (Ἀρτηνωρ,) Lyc. 310.
 Ωμοθυμῶς. Vid. ὠμος.
 Τὸν ὠμοθυμὸν γε, (Αἰαντα.) Soph. Aj. 894.
 Ωμοκρατής, Αἰας. Ib. 205.
 Ε Χ Ρ. Ο τῶν ὠμῶν κρατῶν δυναμένος, καρ-
 τερός γενναίος.
 Ωμολιαν.
 Ωμολινοῖς κομῆ βρυσοῦ ἀτιμίας πλεως. Ath. 9.
 Ωμοπλατῆ.
 Ἰσὼ δ' αὐτ' ἐρρηξέ συν ὠμοπλατὰ μέγαν ἄμον.
 Theoc. 26. 22.
 S Y N. Πλατῆ, ἐπινώτιον, ἐπωμῆς.
 Ωμὸς.
 Ὄμῶν βιβρωθῆς Πριαμόν—Π. δ. 35.
 S Y N. Ἀπεπτός, ἀάριος, ὠμάλιος, ἐνώμος.
 Ωμὸς.
 —Ὄμοῖς—ἐν νόμοις πατρός, Soph. Aj. 518.
 S Y N. Ἀκλήρως, ἀγρίως, σίβηρος, ἰτάμδος,
 ἀπηνίης, ἀπαιθραπός, ἀνίλωσι σιδ' ἠροφραν, ὠμο-
 φραν, ὠμοθυμῶς.
 —Κακῶς ἀναδρεμμὸς λευκίως. Theoc.
 Σιδ' ἠροφραν τε καὶ κῆρ πᾶτρας ἐργάσμενος. Aesc.

Ω Ν

- Γλαυκὴ δ'ε σε τίθει θάλασσα
 Πετραίτ' ἠλιβατοὶ ὅτι τοὶ νοοὶ ἐσιν ἀπηνίης. Hom.
 Ὄμος.
 —Φανερὸν δ'ε οἱ εὐρέες ὄμοι. Od. σ. 67.
 S Y N. Νῶτος, ἐπωμῆς.
 Ε Ρ Ι Τ Η. Ἀγλαδός, ἀτερής, ἀνικητός, ἀκινη-
 τός, ἀθανάτος, βριαρός, θεοδύμων, ἰφθίμος,
 κυρτός, σίβηρος, σιδ' ἠρος, λευκός, φαίδιμος,
 δεξιός, δεξιτερός, ἀριτερός, νηϊατός.
 Ὄμοσιτός. Vid. Ὄμηνίης.
 Ὄν ὠμοσιτοὶ σκυλακῆς, ἀς ἐθρεψάτο
 Δισπασαντο—Eur. B. 338.
 Χαλαῖσι τ' ὠμοσιτοῖς. Ib. Ph. 1041.
 —Ὄμοσιτα δαιταλευμένως. Lyc. 654.
 Ὄμοσπαρῆσι.
 Καλῶς γ' ἀν' ἐν τῷ πράγματι πρόσπεισόν σοι,
 Ὄμοσπαρῆσιν παραλαβῶν, μεταχειρισάιο
 χρυσῶς. Ar. Eq. 344.
 S Y N. Ὄμοδακίλος.
 Ὄμοταριχος.
 Ὄμοταριχὸν εἶν χαιρεν φοινικίον οἶφον. Ath. 4.
 Ὄμοτης.
 Οὐκίω δ' ἀρκεν ὠμοτητα, —Eur. I. 47.
 Ἰσὸν λεαίνης και γυναικὸς ὠμοτης. Sent.
 S Y N. Σκληρότης, χαλεπότης, ἀπηνότης, ἀπ-
 ηνεια, δύσροπια, ἀγριότη, ἀπειθια.—ἀπειθια.
 Ὄμοτοκος.
 —Και θῆρες ἐν κρεσι πολλὰκι σέο
 Ὄμοτοκος ὠδίνως ἀπηνεσαντο λεαίνας. Call. 4.
 120.
 —Ὄς ἀπὸ ριζῆς.
 Κληματος ὠμοτοκοῦ βλαστὸν ὄλον θειρίσης. Ep. I. 1.
 Ὄμοφαγος. Vid. Ὄμηνίης.
 —Λεισὶν εὐκίτες ὠμοφαγοῖσιν. II. ε. 782.
 Ὄμοφρονως.
 Ὄ ὠμοφρονως δαίμων ἐνεβη
 Περσῶν γενεᾷ.—Aesc. Per. 914.
 S Y N. Αἰγρίως, ἀπηνῶς, χαλεπῶς, ὠμῶς.
 Ὄμοφραν. Vid. Ὄμὸς.
 Αἰγρίαν ὠδύνη πατρός ὠμοφρονως. Soph. Tr. 992.

Ω Ν

- Ω ΝΕΟΜΑΙ
 Ἄλλα σχελιδας ἐδ' ἠδοκας,
 Ὄνησσαι μεταλλά. Ar. Eq. 361.
 S Y N. Ἐξῆνεομαι, ἀγαράζω, ἐμπορευομαι.
 Ὄνητός.
 —Ἐμὲ δ' ὠνητὴ τέκε μητρῶς. Od. ξ. 202.
 Ἦν δ' ἄλος, ἦν ὠνητὸς, ἀλλ' οἰκοὶ τραφῆς. Soph.
 Oed. T. 1143.
 * 7 K. S Y N:

Ω Ο Ω Π Ω Ρ

Ω Ρ

SYN. Αργυρομήτης.—πωλητής, πράχτης.—
ωνιος.

Ωνιος.

Μεγροῦ πῶς ὁ σῖτος ὠνιος; Αἰ. Α 758.

SYN. Πρασιμος, αγορασός, εντιμος, τιμαλ-
φής, τιμιος, ωνήτος.

Ωνιος.

—Ατάρ υἱὸς Ἰασονος ἄνον εδωκε. Π φ 41.

—Και τιμῆς ἄνον ἀρεσθαί. Hom. XLVII 4.

—Ἐπειγετέ δ' ἄνον ὀδαιων. Od. ο 444.

Ἀλλὰ σιδηροφόρον στυφελὴν χθονα γατομζοντες,
Ἰνον ἀμείβονται βιοτησιον.—Αἰ. 2. 1008.

SYN. Ωνή, τιμή, ωνήσις —το τῆς τροφῆς τι-
μημα.

ΕΡΙΤΗ. Αἴλιον, ἀσπετον.

Ω Ο

Ω ΟΓΕΝΗΣ. Vid. Πρωτογονος.

Ωον, Ωϊον.

Ο δ' ὄον ἐστὶν ἀκμίν. Anac. 33 9.

Φασὶ δὴ ποτε Ἀνδραν ὠϊον εὐρεῖν. Sapph. 44.

ὠϊκ πολὺ λευκότερον. Ib 45.

Ωων ἰλάμβαν' ἄ, ἐστὶ προμηκία, λευκά, νεογνά.
I. Cam.

Ωτοκοκος.

Ωτοκος—εν μεγαροις ἀγελίης. Εἰ. 1. 1.

Ωφορος.

Ωφορων νεποδων γενος.—Opp.

Ω Π

Ω ΠΗ.

—Και ἀντισθεν ἐς ὠπίν. Αἰ. 3. 826.

SYN. Ὀπαπή, ὀφίς, ὄροσοφίς.

Ωπις. (Ἀρτεμις)

Ἰμνήσαι ταχέων Ὀπιν βλιτήραν οἴσων. Εἰ.

Ω Ρ

Ω Ρ Α. Vid. Καλλος.

Ωρα ποτνια, καρυξ

Ἀφοδίτας ἀμβροσιᾶν φιλοτατων, κ. λ.

Pind N. 8.

Ἀθος ἀκμαῖον ὦρας. Anac. 34. 4.

ΕΡΙΤΗ. Γλυκυπαρθενος.

*Ωρα. Vid. Φροντίς.

—Ἐι πατὴρὸς Νεμῶι τιν' ὦραν.—Soph. Tr. 57.

*Ὤρη γάρ τ' ὀλιγὴ πωλεται νεκείων τ' ἀγορεύων
τε. Hes. ε 30.

Ωρα.

Νῦν δ' ὄρη δὸρ ποῖο.—Od ξ. 407.

—Ὅσα τα φυλλα και αἰθεα γίνεταί ὄρη. Π.
ε. 461.

Ὦν ὄρη μεν ἀπαμβλυνεται, θυμος δὲ μεροινᾶ.
Hom 45. 4.

Ὀρη γάρ σε πειθήσαν ἀνεγυος.—Anac. 166. 3.

SYN. Καιρός, χρόνος, τε, χρόνι κατασασίς.

ΕΡΙΤΗ. Ἀκαμπής, ἀροτήσιος, ἀλεξικακος,
ἀρχικακος, ἀξίτιφορος, ἀχρῖος ἀπλαιῖς, ἀρ-
χεγῖος, ἀελλοτος, βιοτ οος, βαρυθῖνος, γονι-
μη, διφῖος, διψάς, κερῖνῃ, ἐπιθαρτίς, ἐπι-
τυμβιος, εγυος, εγχαμος, ευκαιρος, θυπόλος,
διασώδης, θανατηφόρος, ημιτελεσος, θερμηγῆς,
κακομηχανος, κυκλάς, κυδοσκοπος, μεσονυκία,
μινυθαδῖος, μογοςκος, λαιγῖος, νεκροσσίος,
νιφολητος, ὀλβιος, ὀδνηφατος, πολυγηθῖς,
πολυχ-μερος, πανεπισκοπος, ποδνημιος, πτε-
ροσσο, παλιναγρετος, πωραυγῖς, στυγερά, στα-
φυλικομος, κλυτοτεριμον, βιοτεριμαν, τελεσσι-
γαμος, ταχυδῖνῖς, ταχυγῖνος, ερενοδῖνῖς, φθιν-
οπαρος, χειμερία

—Ἦρος πολυανθεμος ὄρη.

—Νεῦ βιοτοιο διακῖρος ὄρη.

—Ζεφουριο πωραγῖελος ὄρη Nonn.

Ωραι.

Ἀυτομαται δὲ πυλαι μυκον κρανῶ, ἄς ἐχον Ωραι
τῆς ἐπιτετραπῆται μεγας κρανῶς Ουλυμπῶς τε,
Ἡ μεν ἀνακλῖναι πυκινὸν νεφος, ἠδ' ἐπιθῆναι.
Π. ε. 749

ΕΡΙΤΗ Ἀταρβείες, βασιληῖδες, γλυκυπαρ-
θενοι, εὐθρονοι, εὐπλακαμοι, εὐφροκες, εὐποδες,
ζωβαλπίδες, θυάδες, καλλικομοι, λειμωνῖδες,
λεχῶῖδες, οἰνάδες, πολυειδῖς, προμαντιες, ρο-
δοσπηχες, ὑψαυχενες, φοιδάδες, χρυσαμπυκες,
χοροτιδῖς,

Θυγατέρες λυκαβαντος ἀελλοποδιο τοκῖος,

Εἰς ὄμον μῖθεοι φοδῶπίδες ἦον Ωραι. κ. λ.
Nonn. 1. 11.

—Φυλακῖρος Αἰθῆρος Ωραι.

Ἀμφιπολοι Φαεθοντος.—Δμῶῖδες Ἡελίς—εσσο-
μενω κηρυκες. Ib

—Μαλακαίποδες Ωραι

Βαρδίται μακαρων Ωραι φιλαί, ἀλλα ποθεναι
Ἐρχονται, παντέσι βροτῶσιςιν αἰ τι φοροῖσαι.
Theoc.

Ωραι θυγατέρες Θεμῖδος και Ζηνὸς ἀνακῖος,
Εὐνομη τε, Δίκη τε, και Εἰρηνη πολυουλε'

Εἰαριναί;

- Ειάριαι, λεμονιάδες, πολυανθεμοί, άγναί,
 Παντοχροοί, πολυοδμοί εν αυθεμοειδεσι ποσειαίς·
 Ωραι ανθαλέες, περικυκλάδες. ήδ' υπερσωποί·
 Πέπλος ευμικται δροσερές αθνα πολυθρεψών,
 Περτρηνη συμπαιλόμενες, ήνίκα Μοίραι ταυτην
 Και Χαριτες κυκλιοισι χοροίς προς φάς αναγασι.
 Orph. H.
 Μήδρες ευσεβής Διασάδες ηγαγον Ωραι. Nonn.
 Ωραιζω. Ωραιω.
 Αιτ' εργ' αραϊσι καλά θνητοίσι βροτοίσι. Hes.
 §. 903.
 S Y N. Ωραιω, καθωραίζω, καλλωπιζω, κοσ-
 μω.
 Ωραιος·
 Ωι τιμη μη βιος ενδον επιετανος κατακειται
 Ωραιος τον γαία φερει, Δημητρος ακήν. Hes.
 ε 32.
 S Y N. Ενωρος, ωρικός, ωριμος, ωριος, καιριος,
 πραιμος, πραιός, πεπεριος.
 Ωραιος
 Ωραιος χωδωνις.—Theoc. 1. 109
 S Y N. Ευηδής, ευμορφος, καλός.
 Ωρακίω. Ag. R. 484.
 S Y N. Ωρακίζω, ωχειω, φροντιζω, αθυμω,
 λεπτοφυχω, εκλυομαι.
 Ωρεσιδωτης. Vid. Απολλων.
 Ωρεσιλοιπος. Vid. Βαχχος.
 Ωρεθια.
 Μαίρα, και Ωριθια.—Il. σ. 48.
 Ωριος. Vid. Φυσις.
 Ωρικός.
 —Ωρικόν ήληφόρον. Ag. A. 271.
 S Y N. Ωραιός, ακμαίος, (—μερακιον)
 Ωρικώς.
 —Πυθθανει γαρ ωρικώς. Ib. Pl. 964.
 S Y N. Ωριως, ευπρεπώς, νεοτερικώς, κατά
 καιρόν.
 Ωριοκαρπος.
 —Αγεις δεμας ωριοκαρπον. Orph. H.
 Ωριος. Vid. Ωραιός.
 —Φεροι δ' ε κεν ωρια παντα. Od. ι 131.
 Ωριων.
 Αμος δε σ' ερεφεται μεσονυκτιον ες δυσιν αρχίος
 Ωριανα κατ' αυτον, ο δ' αμφαινει μεγαν ωμον.
 Theoc. 24. 12.
 Οιτε ξιοηρης Ωριων.—Eur. I. 1151.
 Ανεφελω τελαμαωνι φαειφορα νατα μαχαιρης
 Ωριών ανετελλε.—Nonn. 1. 3.
 Ωριων, Ωαριων.
 Ως μεν οτ' Ωριων' ελετο ροδ' οδ' ακηλυος Ηως. Od.
 ε 121.
 —Ουδ' ε γαρ Ωτος
 Ουδ' ε μεν Ωαριων αγαθόν γαμον εμπνευσαν.
 Call. 3. 265.

- ΕΡΙΤΗ. Ακαματος, δυσιμερος, θηροκτόνος,
 ευφρονης, θρασύς, κλυτός, καρδαλεσφραν, κυν-
 σσός, κρατερός, μέγας, ολόος, σιδηροχιτων,
 στυγνός Βσιωτός.
 —Ωριωνα πελωριον εισενοητα,
 Θήρας ομ' ελευντα κατ' ατροφειον λειμῶνα.
 Hom.
 * Ηχι γίγας απελεθρος απερογαμων απο λεκτρων,
 Ωριων τριπατωρ από μητέρος ανθρε γαιης, κ λ.
 Nonn. 1. 13.
 Ωροθετω, Ωρονομω.
 Παντες όσοι τον Αρη και τον Κρονον ωροθεύσιν.
 Και κρονος ωρονομει τετραποδων γενεσιν. Ερ.
 1. 2.
 Ωρομεδαν.
 —Οπισ ερευνη
 * Ισον ορευς κορυφά τελεται δομον Ωρομεδοντος.
 Theoc. 7. 46.
 Ωρολογιον
 —Ωσε περιφερην
 Ωρολογιον δοξη τις εκη ληκυθον. Ath. 4.
 Ωραων σκοπιζε σφοδρον σημαντορα χαλκόν
 Αυτῆς εκ μονάδος μεχρι δυοδεκαδος. Ερ. 1. 4.
 Σημα δυοδεκαμοιρον αρεγφεις ηελιοιο
 Τρισσακις αγλασσω φθεγγομενον σωματι. Ib.
 Ωρονομος
 Ωρονομω σοφιη και σκιοεντι τυτω. Ερ. 1. 4.
 Ωροσκοπος.
 Ηρ δε Κυπρις μεροπων ωροσκοπα γεγρεα λευση.
 Man. 4. 59.
 Ωροτροφος. Vid. Ηλιος.
 Ωρυθμος.
 —Ουδ', ωρυθμοιο πιθεσθαι. Theoc. 25. 217.
 S Y N. Ωρυγμός, αρυγή, βρυγμός, ολόλυγη,
 βού.
 Ωρυω, Ωρυομαι.
 —Ταί κυνες αμμιν ανα πῶλιον ωρυονται. Theoc.
 2. 35.
 Τῆνον μαν δῶες, τῆνον λυκοι ωρυσαντο. Ib. 1.
 71.
 S Y N. Αωρυομαι, επωρυω, επωρυομαι. ύλακ-
 τω. βοαω —αποκλαιω.

- Ω Σ, προ οίως, καλά, όπως, εις, (Att.) ότι, γὰρ,
 εως, ειθε.
 Ως εσιν ανδρδς. Τῶδε ταργα ταῦτα σοί.
 Soph. Aj. 39
 Ως ημερα κλινει τε καναγει παλιν
 Απαντα τάνθρωπεια—Ib 131.

Ω Τ Ω Φ

Ως—δομῆς νεωροίμι σῆς. Ib 1034.
 —Ηκεί δομῆς Ως τέτρε Ib. Tr. 370.
 Ως οἶδ' ἄ γ' αὐτὸς ἀς ἐπαίδευθην ξένος.
 Ωσπερ σύ,—Ib. Oed. C. 589
 —Ως ἐγὼ νοσῶν. Ib. Tr. 1137.
 Ἡσθίε δ' ὡς ὄτ' αἰδῆς ἐνὶ μεγαροσίην ἀείθεν. Od.
 p. 350.
 Ως ἀπολοιοῖ και ἀλλοῖς ὁ τις τοιαυτὰ γε ρεζοί.
 Ib α 47.
 Ωσταυτως, ὡσπερ.
 Γνωσσομαι εἰ τι νεμεις ἀγαθοῖς πλεον, η και ὁ
 θειλδς
 Εἰ σέθεν ὄταυτως ἴσον, ὀδοίπέρ', εχει. Theoc.
 Ep. 15.
 Τηλκας ὡσπερ ἐγὼν ολοῶ ἐτι γηρας εδῶ. Il. ω.
 487.
 Ωσιζω.
 Εἰς την προεδριον πᾶς ἀνὴρ ὡσιζεται. Ar. A.
 42.
 SYN. Ωθεω, αβιζω, επαθεω.
 Ωτχοφορός. Vid Βακχαι.

Ω Τ

Ω ΤΑΡΙΟΝ.
 Ρίνα, γαιενιον, ὄφρυν, ωταρια, βλεφαρα. Ep.
 l. 2.
 Ωτειλή.
 —Ψυχη δε κατ' εταμενην ωτειλην
 Εσσυτ' ἐπειγομενη—Il. ξ. 518.
 SYN. Τραῦμα—ελη.
 ΕΡΙΓΗ. Χαλκοτορος, χαλκοτυτος.
 Ωτος. Vid: Ωριων.
 —Ωτος κρᾶτερός τ' Εφιαλτης
 Παῖδες Αλαῖος.—Il. ε. 385.
 ΕΡΙΤΗ. Αντιθεος, Κυλληνίος.
 Ωτραλεως. Vid. Οτραλιως.
 —Ἄλλα τε παρτα'
 Ωτραλεως κατὰ κοσμον εταρτισσεν ιοντι. Ar.
 1. 1210.
 Ωτweis.
 Και τριποδ' ὡτωιντα φερον—Il. ψ. 513.
 SYN. Ουατοεις, αμφωτος, διωατος.

Ω Φ

Ω ΦΕΛΙΑ, Ωφελημα, Ωφελις, Ωφελια.
 Ἄλλ' εἰ τις ὠφελια γ', ἐκ ἀπασομαι.
 Soph. El. 950.

Ω Χ Ω Ψ

Τί δῆτα δοξης η τι κληδόνος καλλις
 Ματην ρεωσης ὠφελημα γινεται; Ib. Oed. C.
 263.
 Ηδ' ὠφελισις τις θυραισι κειμενα; Ib. 414:
 —Ωδε νεμοις ειαρος ὠφελιν. Ep.
 SYN. Επαφελια, αλεξήτηριον, επικηρια,
 επιτηθεοτης, ευχρησιμα, ονησις, λυσιτελεια,
 ακος, χρεια, το χρησδν, θεον, συμφερον, πλεον.
 Ωφελια.
 Τί μ' ὠφελισει παιδὸς οσεων θυγᾶν; Eur.
 Supp. 1107.
 —Επειδὴν μηδεν ὠφελιν πολιν. Ib 1112.
 SYN. Κατωφελια, συμφερω, λυσιτελεω.
 Ωφελισιμος.
 Πολλοὶ μὲν εχθροὶ, παῦρα δ' ὠφελισιμοι. Soph.
 Aj. 1041.
 SYN. Επαφελίς, επαφελισιμος, καταφελίς,
 αφελισιμος, ονησιμος, χρεσιμος, χρησός.

Ω Χ

Ω ΧΡΙΑΩ, Ωχροα.
 Η πολις γαρ ὠχρίῳτα,
 Κᾶν φοβῶ καθημενη. Ar. Pa. 641.
 Ουτ' ὠχρισαντα χροα καλλιμον,—Od. λ. 528.
 SYN. Κατωχριαω, κατωχρωα, ωρακιαω,
 χλωριζω, εκλευκαίνομαι, λεφαιμεω.
 Ωχρός.
 —Υψωσας ὠχρδν δεμας ὕδατι λευκῶ. Hom.
 B. 80.
 SYN. Ενωχρος, εξωχρος, παρωχρος, ὑπα-
 χρος, ὠχριας, αχρος, αχρος, λεφαιμιος, χλω-
 ρός, μελαγχλωρος, μολιβδόχρος, μελιδνός.
 Ωχρος, Ωχροτις.
 —Ωχρός τε μιν ἔλε παρειας. Il. γ. 35.
 Επιτρεπει τις σεμνοποιδς ὠχροτις. Pfall.
 SYN. Ωχριασις, ὠχρια, ὠχρομα, χλωρο-
 τισ, χλωριασις, αχροια.

Ω Ψ

Ω Ψ.
 —Ου μὲν γάρ τι κακῶ εἰς ὅτα ερκει. Od.
 α. 411.
 Α θελαις τυ, Θυρσι, τι το πλεον ε καταταξῆς
 Δακρυσι διγληνης ὠπας ὀδυρμενος; Theoc.
 Ep. 6.
 SYN. Βλεμιας, πρωτωπον, οφίς, οφθαλμός.

A P P E N D I X.

A D D E N D A.

A B Γ

A Γ Γ

ΑΑΣΠΕΤΟΣ—μαλα γὰρ μοι αασπετα πη
ματ' εοσι. Cal.

ΑΒΑΚΕΩΣ ΕΥΔΟΝΤΙ. E. M. SYN. ΗΟΥΧΕΩΣ.

ΑΒΑΠΛΗΣΙΣ ΗΜΙ. Pind. P. 2.

ΑΒΑΡΝΙΣ.—και Αβαρνίδα ημάθοισσαν. Dion.

ΑΒΑΤΟΣ. SYN. Δυσεξοδός.

ΑΒΔΕΛΥΚΙΟΣ.—αβδελυκή' εμοί ταδε. Aesc Fr.

SYN. Αβεβίλος, αμελυντάς, αμιάντος.

ΑΒΙΟΤΟΣ. Vid. Βιάτος.

ΑΒΛΕΜΗΣ. Vid. Κάρος.—SYN. Αδρανής.

ΑΒΛΑΠΛΗΣ.—αβλαπλής ωσί σινοικίων. Orph. H.

SYN. Αχακώς, αμεμπής, αβλαβώς, αβλαβέως.

ΑΒΛΗΤΟΣ. SYN. Κακοβλήτος.

ΑΒΛΗΧΗΣ.—Μισήσας δ' αβληχες επαυλιον—Ep. l. i.

SYN. Αμυκλήτος.

ΑΒΟΠΤΟΣ.—αβοπτον εποπισσαντο παρηνν. Nonn.

ΑΒΟΠΤΙ.—αβοαπί. Pind.—SYN. Αμαχητί.

ΑΒΟΛΗΤΑΡ.—τοι δ' ἄρ' οἱ αβολητορες ανδρες εατιν.

E. M.—EX P. Μαρτυρες συντυχοντες

ΑΒΡΕΚΙΟΣ. Αβρεκίους παλαμησι ματην ήπιοντο κυ-

πελων Nonn.

ΑΒΡΙΘΗΣ. Βαρος μεν εκ αβριθές—Eur. Supp. 1125.

ΑΒΡΟΒΑΤΟΣ. PHR. Λεσίδες αβρά ποδών βημαί

ερεσηαμενον. Ep. l. i.

ΑΒΡΟΒΙΟΣ. Ουκ ως αβροβιον Αραβων γειος—Dion.

968. SYN. Αβροδιαίτος.

ΑΒΡΟΔΑΙΣ.—δηπην αβροδαιτι τραπεζη. Ath.

l. 4.

ΑΒΡΟΚΟΜΗΣ, Αβροκομος, Αβροχαιτης.

Αβροκομη, φιλερμη.—Orph. H.

Φοινικα δ' αβροκομον—Eur. I. T. 1099.

—αβροσκομη, αβροχαιτην. Ep. l.

Αβρωτρός.—αβρωτον εδωδην. Naz. H.

Αβυσσοτοκος. Χερσιν αβυσσοτοκον πεδεν—Cyr.

Αγαζομαι. SYN. Σεβομαι, λυτεομαι. E. M.

Αγαθεος. Vid. Ζαθεος.—Αγαθα Πυθώνι—Pind. P. 9.

Αγαθυροί.—υπδ ψυχροίς Αγαθυροίς—Dion. 319.

Αγακλής. Αινον αγακλήντα—Apollin.

Αγακίζω. Κυρανας αγακίμεναν πολιν. Pind.

P. 5.

Αγαλέος.—Ηγαλεην καλπην αερομενην. E. M.

EX P. Κατεαγής, κοιλωθής.

Αγαλμοτυπης.

Ευξοανες, παλαμησιν αγαλμοτυπεις, δεο-

πλασας,

Χαλκοτυποις τεχησι κολοσσοποιες παναρις.

Man. 4. 569.

Αγαμαι. SYN. Ζηλω.

Αγανακίω. SYN. Στενω, βασκαίνω.

Αγανobleφαρος.—το δ' αβρίον της αγανobleφαρος.

Ep. l. 4.

Αγασαχης. Αιγυπτω—αγασαχην γαίαν. Naz.

Αγασονος. SYN. Μεγαλοσενακίος, μεγαλοφοβίος.

Αγαυός. SYN. Διαγαυος.

Αγαυθεγίλος.—αγαυθεγίλον αοιδαν. Pind.

Αγυζαρος.—απ' αγυζαρος πυρός. Aesc. Ag. 290. E. M.

—al. αγυζας.—SYN. Αγυζελος, δ'υλος, ερ-

γάτης.

Αγυζελια. Vid. Ηως.

Αγυζελια. Αγυζελιην ελθοντα—E. M.

Αγυζελιαν ειποιμι περιφρασι Πινελοπη. Ib.

Αγυζελιας, θυγατρως Ερμια. Pind.

SYN. Αγυζελος, πρεσβυς, πρεσβυα.

ΕΡΙΤΗ. Ορθή, γλυκεία.

Αγυζελος. Εσλός τιμάν φερε παραγματι. Pind.

Αγυζελος. PHR. Αγυζελικά σερα. Αμβροτον

αριθμου Προσνυστιαν ανακίαν. Synes.

Αγυζελτρια. Vid. Σαλπινγής.

Αγυζος. ΕΡΙΤΗ. Αφιδές.

* 7 L

Αγυζαδας.

Αγνεύσας. At. Av. 1278.

SYN. Πανάσις, ευθείς, μέγας.

Αγερσός. SYN. Αγέρατος, αγέρατος, πολυ-
τιμος.

Αγερσικυβίλις. E. M.:

Αγερσός. SYN. Αταίδευτος.

Αγέρσος. Vid. Ερημος.

Αγυλάτω. SYN. Επιτάστω.

Αγυρσός. SYN. Υβρίσος.

Αγυρσός. Κεμεθ' αγυρσάτω χρωμενοι ευλογη.
Ep. l. 3

Αγυρσός. Αγυρσός — προομιαν. Pind. P. 1.

Αγυρσός. SYN. Ευδαιμων, αμειψίος, περιβλεπτός.

Αγυρσός. SYN. Ευσέβης, τιμίος, ευκλής.

Αγυρσός. Στεγας Ατρεΐδων αγυρσός — Αεσ.
Ag. 3 — ΕΧΡ. Ανεκρσός, αγυρσός. Εξ αρχής.

Αγυρσός. Αγκρσός. (ταΐς αγυρσός)
— παλαιόν αγυρσός λαβών βρετας. Ib. Eum.
80.

— Αγκρσός εχών τυ. Theoc. 8. 55.

Αγκυρσός. Αρκη υπ' αγκυρσός — Ορφ.

Αγκυρσός. SYN. Στρεβλός, σχολίος, παιδεργός,
ισχυρός.

Αγκυρσός. Vid. Στοχασμα.

Αγκυρσός. Αγκυρσός υπ' αγκυρσός — Ep. l. 6.
— I. φάλας

Αγκυρσός. ΕΡΙΤΗ Ασυρσός.

Αγκυρσός. — Δοκρσός — ματέρ' αγκυρσός —
Pind. Ol. 9.

Αγκυρσός. Δανάς πελιν, αγκυρσός —
Ib. N. 10.

Αγκυρσός. — γενέθλι. Procl.

Αγκυρσός. Σίμων αγκυρσός Ιωάννης γενέθ-
λις. Nonn.

Αγκυρσός. — Θετις. Cal. l. 11.

Αγκυρσός. Αγκυρσός. — Μεγαλνυμοί, αγκυρσός. — Μεγαλνυμοί,
αγκυρσός. Orph. H.

Αγκυρσός. Ελαχον αγκυρσός ήσαν. Pind. N.

Αγκυρσός. — συν αγκυρσός κεραις. Sibyl.

Αγκυρσός. — λογον αγκυρσός. Naz.

Αγκυρσός. SYN. Αγκυρσός, ατερπής, αγκυρσός,
δυσχυμος.

— αγκυρσός βαφαις ιοντα θαλασαν. Nic.

Αγκυρσός. — και αγκυρσός προσωπις. Nonn.
SYN. Τυφλός, όμνος, — παρός.

Αγκυρσός. SYN. Απειθός.

Αγκυρσός. SYN. Σεβασμός.

Αγκυρσός. Αλλ' αγκυρσός. Φοίβε, Λοξία —

Αγκυρσός, Αγκυρσός. Ath. p. 242.

Αγκυρσός. ΕΡ. Δεφίος, δυσπεφίλος, ελαφιδόλος,
κεραϊσός, τυχυρσός, ερισσοπέλος, αν-
εις, βόθι P. I. R. Ληίδος αίσα

Αγκυρσός. (αυλιζόμενος εν αγρω) SYN. Αγκυρσός,
υπαίθρος, ερημος — αγυρσός, αζενος.

Αγκυρσός. — ως αγκυρσός — ρομιμα — Soph. An. 459.
SYN. Αγκυρσός.

Αγκυρσός. SYN. Υρεμα — κήματα, σκυλα:

Αγκυρσός. Αρεπτ' αγκυρσός, πολυλλιτε —
Orph. H.

SYN. Αγκυρσός, Αγκυρσός, Φηριωδής, αζενος.

Αγκυρσός. — σκυλακη — Orph.

Αγκυρσός. — προτερης παύσον αγκυρσός. Ep. l. 6.

SYN. Αγκυρσός, αγροτις, φηριωδής, απηκία,
αφειδία, ωμοτις, σκαιοτις, αζενος, ανεπιεικία:

Αγκυρσός. Δεσμοίς αλυτοίς αγυρσός πελασας Αεσ.
P. 155. SYN. Αγκυρσός, αφειδός, ανημερσός,
χαλεπός, ωμός.

Αγκυρσός. Δαμρσός αγροδοτήσι — Ep. l. 6.

Αγκυρσός. Αγκυρσός εσηκα πολυκλειανος εν
αφειδός Ep. l. 4.

Αγκυρσός. Αγκυρσός — αγκυρσός εόντες.
Νυκτα μεν εργαζοται, εν ηματι δ' ύπνωσίν.

Man. i. 8.

Αγκυρσός. SYN. Αγκυρσός, απαισός, αζενος,
Αγκυρσός — μαθός αγρωσός όρμη. Nic.

Αγκυρσός. ΕΡΙΤΗ. Ευκλήμων:

Αγκυρσός. Σεμελα μεν Ολυμπιαδων αγυρσός.
Pind. P. 11.

Ουδ' αγυρσός θεραπεΐαι. Eur. I. 186.

ΕΧΡ. Συνοικος. — γειτων. — Αι από των θυ-
ρων θεραπεΐαι.

Αγκυρσός. Αγκυρσός εμπεδοίς τομαίς
σκινός κελίας. — Lyc. 601.

Αγκυρσός. Vid. Αγκυρσός.

— Αγκυρσός ατεκνον τ' εν νεότητι. Man. i. 173.

Αγκυρσός. Τός τ' αγκυρσός — Ath. l. 6.

Αγκυρσός. Vid. Πολυπλαγκυρσός. SYN. Λωπο-
δύτης.

Αγκυρσός. — παλαι θεων αγκυρσός θρονων.
Ep. l. 1.

Αγκυρσός. Αγκυρσός.
Τίνω τ' συναψήσ' Ανδρος αγκυρσός. Aesc. P.
888.

Αλλ' αγκυρσός γαΐδ μοι Σκυθης λεως, Eur.
Rh. 426.

Αγκυρσός. Soph. Oed. T. 939.

Αγκυρσός. — και αγκυρσός όδριτην. Nonn.

Αγκυρσός. Vid. Πηγη. — Αγκυρσός, Vid. Χρονος.

Αγκυρσός. — βροχος. Eur. Hel. 692.

Αγκυρσός. Η βροχον αγκυρσός δι' αυχενος εν-
δησαντες. Man. i. 317. Η βροχον

Η βροχόν αλιγινοντα—
 Πνεύμα πικρὸν λεμφῶσι πικρῶς μοιρῆς ἐπ' ἀναγ-
 κῆ. Ib. 4. 489.
 Αἶθε δ' ἐπαυχεῖται δεξα βροχόν—Er. 1. 3.
 Ἀλχησα—Ἀλχησῆς θριδάκινδρα χαίτην. Nic.
 Ἀγών—θῆρον ὕσσονται αγῶνα—λυτο δ' αγών.
 Ληναν δε χροῖν, καλὸν δ' εἰρυναν αγῶνα. E. M.
 S Y N. Πληθός, αθροισμα, ἀθλον, ταός.
 Ἀγωνισμα. S Y N. Ἀγωνισμός, ἀντιλογία, ἀθλι-
 σις.
 Ἀγωνοθετις—ἔσαν αγωνοθετιν. Er. 1. 5.
 S Y N. Ἀγωνοδικῆς, αἰσυμνητις.
 Ἀδαιτρευτος—μετα δέπνου αδαιτρευτοιο, τραπε-
 ζῆς. Nonn.
 Ἀδαμας. E P I T H. Ἀπονος, ἀπαθῆς.
 Ἀδαμαντιος. S Y N. Σιδηρεῖος, σίερος.
 Ἀδαπανος. Ο βελομαι γαρ ἰδύ. και διὰ σῆομα
 Πτηνοῖσι μθοῖς αδαπανος τερψα φρενα. Eur.
 Or. 1175.
 Ἀδατος—αδατα βυκολαν φερριματα. Soph. Aj
 54. S Y N. Ἀδαιρετος, ἀμεριςος, ἀσχιςος,
 ἀμπτος.
 Ἀδεμαντως—ως αδεμαντως κλη. Aesc Ch 768.
 Ἀδεπιος. S Y N. Ἀποδεπιος.
 Ἀδελοφος. E P I T H. Εσθλός, ἰμοκληρος.
 Ἀδεματος, Ἀδαματος. Ω τας αδεματω ψυχας
 —Theoc. 15. 4.
 Ἀδενδρεος—λαφαρη και αδενδρεος αἶα Opp.
 Ἀδερκῆως. Και παραμειβομεθ' αδερκῆως. Soph.
 Oed. C. 128.
 Ἀδετος—χαίτης Εισοπισω σφιγξας αδετον πλο-
 κόν—Er. 1. 5.
 Ἀδεικῆς. S Y N. Ἀγῶνος, ἀμερος, αἰσχροός,
 χαλεπός, ἀνομιος, ἀνοικειος.
 Ἀδεψιτος. S Y N. Ἀνεργατος.
 Ἀδηλια. Μισω τα παντα τῆς αδηλιας χαριν.
 Er. 1. 1. S Y N. Ἀγνοια, ἀπορια, ἀφανεια,
 κρυφιστης.
 Ἀδηλω. —τῶν αδηλωμεν φρασαι. Soph. C. 35.
 S Y N. Ἀγνοεω—ἀμαυρω.
 Ἀδημονεω. Vid. Πομπιλος. S Y N. Ἀδημονιαω,
 αλω, ἀχθομαι, καταπληττομαι, δεμμαιω.
 Ἀδην, Ἀδδην. S Y N. Ἀυταρκῶς, ἰανῶς, ἀπο-
 χρωῖντος, διακορως, κατακορως.
 Ἀδηνός. S Y N. Ἀδολος, ἀκακος, ἀπρονοτος.
 Ἀδηρις—Βακχοιο παρα κρητῆρος αδηριν
 ἰθυει κοινῆ ἐκυκλιχα λαλιῶν. Er. 1. 3.
 Ἀδιακριτος.—λογων αδιακριτω ὀρηῇ Orph. H.
 Ἀδιασροφος. S Y N. Ἀσροφος, ἀτροπος.
 Γνωμαῖς ὀρθοταταισι συνῶν, αδιασροφος αἰεί.
 Ib.

Ἀδιεξοδος. Πορθῆ ἀποκλινει πολλυς αδιεξοδος
 ἔσα. Er. 1. 2.
 Ἀδικηλος. Vid. Διαγαυος.
 Ἀδιψητος.—Εκριζης τιν' αδιψητοιο τεθῆλως. Sib.
 Ἀδοκως, Ἀδοκητος. Συλωμεθα την ψυχην αδο-
 κως. Eur. Tro. 786.
 Ἀδοξασος. Soph. Fr. S Y N. Ἀνεπιστος.
 Ἀδορος. S Y N. Ἀσκός. Hef.
 —Εν δ' αδοροσι χεῖν ευιλαιτον αλοι E. M.
 Ἀδωλωτος.—Ἀδρον αδελωτο φεγγός ελευθεριος. Er.
 1. 6.
 Ἀδρασεια. S Y N. Τυχη Δικη. Aesc Pr. 915.
 Ἀδρυω, Ἀδρυνομαι. Την μεν ἰθ' αδρυνηται—Nic.
 S Y N. Παχυνω, αἰθαινω.—αιθαινω, ὑπερῶσαιω.
 Ἀδωμητος. Vid. Τυμπος.
 Ἀδωροδοκος.—χερσῖν αδωροδοκῖς. Er. 1. 4.
 S Y N. Ἀδωροδοκητος.—καθαρός, ἀδεκατός.
 Ἀεθλητής.—χρῆ δ' ἀπ' Ἀθανῶν
 Τελόν' αεθληταῖσιν εμεν. Pind. N. 5.
 Ἀεθλονικια—δε μαλὶς' αοιδῶν φιλεῖ. Ib. 3.
 Ἀεθλοστυνη.—Ου ποθειν γαρ
 Η πολὶς ερανη νοσφιν αεθλοστυνας. Er. 1. 5.
 Ἀεθλος. E P I T H. Κυδῆμιος, κλεινός.
 Ἀειδελος, Αειδής.—αειδελω παντα τιθεσκην. Hef.
 Τῆδε τερας περισημοσ αειδελον εσηρικῶ. Nic.
 Σῶμα φεραν σκιοσδῆς, αειδῆ συμπτουον αυρη.
 Er. 1. 2.
 S Y N. Αειδελιος, ἀηλος, αορατος, κρυφαῖος,
 αμερος, κακός, φεβρός.—αειδελιος, καταρα-
 τος. E. M.
 Αειθερῆς. Vid. Σμυρῆνοι.
 Αειψητος—αγαγκη. Er. 1. 4.
 Αειθαλής.—Ωραι αειθαλῆες—Orph. H.
 Αειθανῆς—αειθανῆς ἵπτορ ἔχοντες.—Man. i. 166.
 Αεικῆς. S Y N. Αεικῆσιος, σκληρός.
 Αεικωμος. Vid. Ζωροπτης.
 Αεικαλος, ἄκός, ἀθαμής. Er. 1. 7.
 Αειλαβῆς—Η αειλιβῆς ὕδωρ. Dolfc.
 Αειμαργος—γαστροσ αειμαργιο—Opp.
 Αειμνησος.—αειμνησω τινι θεσῖω. Er. 1. 5.
 Αειρεσθρος.—αειρεσθρος ποταμοῖο. Cyr.
 Αειρυτος.—ιερας εἰς αειρυτε χωδς, Soph. C. 482.
 S Y N. Αειρροος.
 Αεισρεφῆς.—ψυχῆς πῶξιν αεισρεφῆος. Naz.
 Αειυπτος, Αειυπτος. Σε του κικλησκω τον αειυπ-
 νον. Soph. C. 1648.
 Αειφανῆς. Ημαθ' ὀμῆ και νυχῆς αειφανῆς εκκεχυ-
 ται πῶρ. Dion. 583.
 Αειφλεγῆς.—δαλον αειφλεγῆα. Naz.
 Αειφυλλος. Vid. Σπεραδῶς.
 Αεικητι. S Y N. Αεικῆτος.

Αελλατός;

Αελλαιος, Αελλοπος, Αελλοπος, Αελλοποδης.
 Εἰθ' αελλαια ταχυρατος Πελαγός
 Αιθερίας νεφέλας κυρταίμι Soph C. 1136.
 —Αελλοποδης Εριμης. Cal.
 S Y N. Ανεμοίης, ταχύς, κέρως, οξύς.
 Αελλομαχος Αλλοισιν μελετώ κέρδος αελλομα-
 χων. Ep I. 3
 Αεναων. S Y N. Αερύτος, πολυχρονίος, πολλός.
 Αεξιγμος. Αεξιγμων αεθλών κερύς. Pind. N. 4.
 Αεξίνος —Αεξίνου από βιβλων. Procl.
 Αεξίτροφος.—αεξίτροφισιν εν ώραις. —Orph. H.
 Αεξίφυτος.—Αεξίφυτε δροσον ηώς. Ep. I. 1.
 Αερδην. Παντί θυμω προνοπή
 Λαθην αερδην. Aesc. Ag. 242 EXP. Βασακτικώς.
 Αερκίης. Αλλά γος λιπασθαι αερκίης.—Cal.
 S Y N. Αμετρος.
 Αεροδινής.—Αίετος νεροδινής. Ep. I. 1.
 Αεροειδής. Πνοίαι αεργαοί, ψυχροτροφοί, Αεροειδής.
 Orph. H.
 Αερομορφος. Ηρη—φιλοδρουμε, αερομορφος. Ib.
 Αεροσεγής.—πυριδρουμεν, αεροσεγγή. Ib.
 Αερσιλοφος.—αερσιλοφος τρυφαλειας. Ap. 2. 1062.
 Αερταζώ. S Y N. Βασαζώ.
 Αειτρεων. S Y N. Πνευματοφορος.
 Αετοφορος. Vid. Λιγέων.
 Αζαινομαι κελε' υπ' αζαλειής αζαινεταί αερόχα
 διψης. Nic.
 Αζαλεος. S Y N. Σικληρός.
 Αζώ. S Y N. Ξηραίνω.
 Αζωνος. Vid. Αμφισατήρ. S Y N. Αζωσος, αζω-
 τος.
 Αηδία γάρ εσιν Αττική. Ath. 4. S Y N. Αδημο-
 νια, αιια, κορος.
 Αηδew. S Y N. Καμνώ, κοπιάζω, δυσχεραίνω
 Αηθεσσω. S Y N. Ανεπισημονεω, λαιθανω.
 Αηρ. E P I T H. Αερας, πνευχος.
 P H R. Ραδινάν χυσιν αέρος. Synesf.
 Αησυρος. S Y N. Ασθενής, κερως, ακοσμος, ακολασος.
 Αησυλος. S Y N. Κακός, ανομοίος, ατακός, αλαμ-
 πής.
 Αθεατος. S Y N. Αθεωρητος, αθηητος. vid. σιγή.
 Αθειητως.—Βλεφαρων δε γαος πωσειν εκ αθειητως.
 Ath p. 219.
 Αθεμις. Αθεμιν τε δολον. Pind. P. 3.
 Αθερισοτης. Vid. Διογενης.
 Αθερίω. S Y N. Αφροντισεω, μεμφομαι, ολιγοφρεω,
 καθυπνω.
 Αθεραϊς. Vid. Ηρυζον.
 Αθερηγενης, Αθερηγενης. Vid. Κυμινον.
 Αθεσμολοκίρος—στρατηλατης. Lyc. 1142.

Αθεσμοφαγος. Vid. Ατραπεζός.
 Αθεσμος. S Y N. Αδικος, πάρανομος.
 Ζεύς αθεσμος κρατυνη. Aesc. Pr. 151.
 Αθεως. Ω σάμ' ατιμωσ καθως εφθαρμένον. Soph.
 El. 1187. S Y N. Ασεβας, δυσσεβώς, ανοσιως,
 μυσαρός.
 Αθεσφατος. S Y N. Πολύς, Δαφιλίς.
 Αθικός. S Y N. Ακαθατος, ανανδρος.
 Αθορβώς. S Y N. Αταρακίως, ησύχως, ευκηλως.
 Στεχ' ως αθορβως.—Eur. Or. 629.
 Αθριξ. Ατριχας οιετίας λαγανοίς κατά νώτων ει-
 σας. Ath. I. 14.
 Αθροος. S Y N. Αιρινιδιος, αψοφτος.
 Αθυμew. S Y N. Δυσχεραίνω, ολιγοφρεω.
 Αθυροσομια. S Y N. Προπέτεια, ύβρις.
 —μαρτυρες εσι
 Της αθυροσομίας οι Μιδεοί καλαμοί. Ep. I. 7.
 Αθυρωτων—οσμοα. Agell. 1. 15.
 Αθως, σκιαζει νώτα Δημνιας βοδός. Soph.
 Αιακίος. Ταίς τ' Αιακίοις χερσί.—Lyc. 52.
 Αιακός. S Y N. Θρηνητικός
 —Ηλθε δ' αιακία σπηματ' ε λογω Aesc. S. T. 852.
 Αιατός. E X P. Δι' αιώνος.
 Και τάς' αιωνός μενοι. Ib. Eum. 675.
 Αιγαίος.—βαθύς πορος Αιγαίος. Dion. 513.
 Αιγαίος ποτόσιο πλατύν πορον.—Ib. 131.
 Αιγαίος βαθύ κύμα πολυφλοισβοιο θαλασσης.
 Ib. 326.
 Αιγαίος πτελαγος ενάλου πορον.—Ath. p. 278.
 Αιγδην. S Y N. Συναίγδην, όρημητικώς.
 Αιγδην μασας δε συν οσεω ητας εκερφε. E M.
 Αιγιαλεια. Διομηδεος αλοχος.
 —βελισι κακοφρονος Αιγιαλείας. Dion. 486.
 Αιγιαλίτις.—επ' αιγιαλίτιδα—Χιλην.—Ep. I. 1.
 —Αιγιαλίτιν θίνα.—Ib. 1. 3.
 Αιγελατης, Αιγέοτης.—Πάνα τον αιγελαθην.—Ep. I. 4.
 Ουτέ τον αιγιβοθην Πάν κατεχεις σκοπελον. Ib.
 1. 1.
 Αιγιθαλλος. Ag. A: 889.
 Αιγιλυφ. Αμμιγιά δ' αιγιλυπος τε χελιδονία τε
 πτεηλα. Nic.
 Αιγλαζώ. S Y N. Εκπυρω, λευκαίνω.
 —Κακός καθόν αιγλαζοντες. Man. 4. 264.
 Αιγλη. E P I T H. Βλοσυρά, ζειδ' αρος, ζαθειής, ου-
 σιζωιος.
 Αιγλητης. Vid. Απολλων.
 Αιγλοσελω.
 Ηνικα δ' αν Κρονικῆ σέλας ασερος αιθερος αιγλην
 Πορφυρεαίς ακίνεσαι καταντίπερ αιγλοβολιση.
 Ib. 188.
 Αιγοκερω, γαίης τε και ύδατος αμφιβιος θήρ.
 Ib. 23. E P I T H. Θός.

Αιγομελής,

Αιγομελής—Αιγομέλις, Βακχεύτα—Orph. H.
 Αιγονομός—Αιγονομία Μυκάλης. Ep. 1. 3.
 Ηλθε φιλοκρημνών αὐλιν ἐς αἰγονομον. Ib.
 Αιγούξ—Πάντα τον αἰγούχου. Ib. 1. 4.
 Αιγυπιογενής. Aesc. P. 35.
 Αιγυπτιός. ΕΡΙΤΗ. Πολυφύλος.
 Αιγυπτιοί—Διεσησαντο κελυθεύς.
 Πρώτοι δ' ἡμερόντος ἐπερησαντο ἀροτρον
 Καὶ σπορον ἰθυτάτης ὑπὲρ αἰλακος ἀπλάσαντο,
 Πρώτοι δ' ἐγραμμῆσι πολὸν διεμετρησαντο.
 Θυμῷ φρασσομένοι λοζὸν δρομον ηελιοιο. Dion.
 235.
 Αἰδηλος. S Y N. Βίαιος, στυγνός, πολὺς ἀφν-
 ιστικός.—ἐπὶ αὐτος ἐγενεαο παῖδ' αἰδήλον. Ε. Μ.
 Αἰδωνεύς. ΕΡΙΤΗ. Παλαιγενής.
 Αἰδώς. S Y N. Αφανής, βαθύς, μέλας.
 Αἰδοῖος. Καὶ κ' αἰδοιοτερος καὶ φίλτερος—Od. λ.
 359.
 Κτεανὸν δὲ χρυσοῦ αἰδοιοεατον. Pind. Ol. 3.
 αοιδεατον P.
 Αἰδοροίτης. Ωδὶ μενοντάς αἰδοροίτας—Ath. 1. 12.
 Αἰδρωδίκης. Ὅσους δ' ἐν ποντῷ θῆρας αἰδρωδίκας.
 Pind. N. 1.
 Αἰδρυτός. Vid. Ανιδρυτός.
 Τιμῶν τις ἦν αἰδρυτός—Ag. L 809.
 Αἰδώς. S Y N. Τιμῆ, φόβος, αἰσχυρῆ, οὐδότης.
 Αἰπιτή. Ἰχθια μακρευοντες ἀλιπίδος Αἰπιτής.
 Dion. 490.
 Αἰπτός. S Y N. Πνευστός, πυρῶδης.
 Αἰθαλής, μακαρῶν τε θεῶν πατέρ—Orph. H.
 Αθαλῆς, αμῖαντες, χρυσοῦ φερας.—Ib.
 Αἰθερεμβάτω, Αἰθροπολεῦα. S Y N. Αεροβατῶ.
 Τῶν γὰρ διδασκῶν αἰθερεμβάτων Πλάτων
 Τὸς τῶν ὑπὲρ τῶν ἐξερευγεται λογος. Ep. 1. 4.
 Χρυσοφαῖς δ' Ἐρμῆς ἐν Καρκίῳ αἰθροπολεῦων.
 Man. 2. 389.
 Αἰθροβατής. Vid. Πετρυρῆρ.—Αἰθροπλανής.
 Ζηνὸς δ' αἰθροπλανῆς ἐπὶ τατοῖς μαρτυροῦ ἀσῆρ.
 Ib. 4. 586.
 Αἰθροπλάγχιος. Vid. Πρωτογονος.
 Αἰθροδοίτης.—Ἰκελον δρομον αἰθροδοίτητον. Ib. 298.
 Αἰθροτοπος. Vid. Ἰζευτήρ.
 Αἰθερολαμπή.—μέσον κρανον αἰθερολαμπῆ. 29.
 Αἰθήρ. ΕΡΙΤΗ. Ψυχρῶ. Pind. Ol. 13.
 Αἰθρα. Ἐν ἀπεροβάθῃς αἰθρας λαγοσι. Synes.
 Αἰθριεύς. Ἐς ἰοτον αἰθρήντος ἐγερομένη Βορέαο.
 Orp.
 Αἰθῆς—ἐπ' αἰθῆς ἀσπίδος—Pind. P. 8.
 Αἰθιοπέες ΕΡΙΤΗ. Βυγχεσφόροι.
 Αἰθιοθρέπτης. Lyc. 237.
 Αἰθυσσώ. S Y N. Αναθυσσώ, ρίπτω, ὄλω, φέρο-
 μαί, ἀναστῶ, ἀνακῶ.
 Αἰθυστήρ. S Y N. Ὀρμητικός.

Καὶ σπας αἰθυστήρας—Orp.
 Αἰθών. S Y N. Ανδρείος, πολεμικός, ισχυρὸς.
 Αἰκαλλῶ. S Y N. Αγαπῶ
 Αἰκίη.—Ὀκνας ἀνεμῶν αἰκας. Ε. Μ.
 S Y N. Πιότης, φέρω, ἀναφορά, δῶξίς, κινήσις.
 Αἰκίζομαι. S Y N. Κολάζω, καταβάλλω.
 Αἰκίσμα. S Y N. Κολασίς.
 Αἰκίστῳ. Vid. Σκορπίος.
 Αἰμακρία. Ἐν αἰμακρίαῖς ἀγλαιαῖσι. Pind. Ol. 1.
 Ε Χ Ρ. Τὰ τῶν κερῶν ἐναγίσματα. (α). α.
 κορός. P.
 Αἰμασία. Vid. Τροχμάλα. S Y N. Φραγμὸς,
 τεχνίον.
 Αἰμαστροφός—τοῖς λιθοῖς αἰμαστροφοῖς. Ath. 1. 13.
 Αἰματοπατῆς.—ἡ αἰματοπατῆδες ἀρκίοι. Man. 4.
 616.
 Αἰματοσφαγῆς.—πέλαγος. Aesc. P. 818.
 Αἰματοσφύρτος, Αἰμοσφύρτος.
 —Ἄρεος δ' αἰματοσφύρτα βεβη. Ep. 1. 7.
 Τὸν αἰμοσφύρτῳ ἐσιωμένον μαχαις. Lyc. 1411.
 Αἰμοβοσός. Καὶ σκολιοιο δρακόντος—αἰμοβοσοιο.
 Nic.
 Αἰμορραγῆς, ὄλεψ. Soph. Ph. 846.
 Αἰμορροός, Αἰμορροός. Vid. Συμμοσφοός.
 Σῆμα δ' ἐ τοῖ δακνοῦ αἰμορροός—Nic.
 Αἰμορρῶ. Vid. Μοιχατῆς.
 Αἰμος.—κορυφαὶ χροσφῶδος Αἰμου. Dion. 428.
 Αἰνίζομαι. S Y N. Ὑποσημαινῶ, παραιτεομαί,
 συγκατατίθημι.
 Αἰνιγμα. S Y N. Παραβολή.
 Αἰνιχίριος. Aesc. Pr. 928. S Y N. Αἰνιγματῶ
 δῶς.
 Αἰνογενέθλος.—καὶ ἀνερες αἰνογενέθλοι. Man. 1.
 145.
 Αἰνοδοτερά —καὶ Ερινυνοῦ αἰνοδοτερά. Orph.
 Αἰνολεχίς—παρθένος—Ib. 876.
 Αἰνολυκος.—φθιατῆν κ φυγεν αἰνολυκον. Ep. 1. 3.
 Αἰνομανῆς.—Αἰνομανῆ—ἀφραδέων σφοματων ἀλα-
 λητον ἀκων. Nonn.
 Αἰνοπαρῆς.—Ἰδαίν τε βεταν αἰνοπαρῆν. Eur. Hec.
 944.
 Αἰνοπατῆς. Ὡ πατέρ αἰνοπατέρ—Aesc Ch; 313.
 Αἰνοπελαγός.—δακνοῦ αἰνοπελαγον. Orp.
 Αἰνοπλήξ.—καὶ αἰνοπλήγος ἐχιδνῆς. Nic.
 Αἰνυμαί. S Y N. Αφαιρῶ
 Αἰολίζω.—ἀφραν αἰολίζε τῶ μέλει. Ath. 1. 14.
 Αἰολόβυλος.—μεροπτες μὲν ἀφ ἀνερες αἰολόβυλοι.
 Orp. S Y N. Πανῆρος, δολιοφρῶν, αἰολομη-
 τῆς.
 Αἰολοδερῶς, ἀιδῶν. Nonn.
 Αἰολοδέρμος, λῶξ.—Cam.
 Αἰολονατός. Vid. Βρετανῶ.
 Αἰολοδικός. Φωσφορε, αἰολοδικε.—Orph. H.
 * 7 M. Αἰολοδωρῆς.

Αιολοφόρος.—και εριμνύεις αιολοφόρος. Iug. Sch.
 Αιολομόρφος.—Συν δ' αιολομόρφος ικανός. Orph.
 973.
 Αιολοπαλής.—αθλητῆρας αιολοπαλῶν τε φοροῦναι
 Στέρροτατες εσσεσθαι, ἰδ' ἐν νικαῖς ἱεραῖσιν
 Στεμματά μνηροδοῖα, και εὐδοκίμῶντας ἐν ἀθ-
 λῶν. Μιν. 4 173.
 Αἰολός.—Ἰπποτίδαο φιλοξένου βασιλῆος, κ λ. Dion.
 463.
 Αἰολοσκοπός, δρακόν. Naz
 Αἰολοσομός. S Y N. Ποικίλος, δυσνοήτος
 Αἰολοφάνος, ἀπδών. Orp.—S Y N Πίκιλοφάνος.
 Αἰπολικός. Αἰπολικαί, νομίαι.—Orph H.
 Αἰπος. S Y N. Ακέραιος.
 Αἰτυμπίτης.—Θεμίδος αἰτυμπίται. Aesc. Pr. 18.
 S Y N. Πολυμπίτης, μεγαλοβέλος, ἰψηγόρος.
 Αἰτυμπίτης Vid. Εὐδίων.
 Αἰτυνάτος. Vid. Δωδωνή
 S Y N. Ὑψηλανάτος, αἰπύς, τραχύς.
 Αἰτυπλάνης.—Κρονός—Man. 4 249.
 Αἶρα. S Y N. Κερα, σφύρα.—σφαῖρα.
 —λαβην δὲ παρ' Ἡραϊσίου καμίνους
 Ἐσρεφον αἰραῶν ἐργα διδάσκομένοι. E M
 Αἶσα. E P I T H. Αγκλήεις, κλυτή, τεκμηπόλος,
 τεκυσόλος.
 Αἰσθητήριον.—καθάρ' τ' αἰσθητήρια. Ath. 1. 8.
 Αἶσιος. S Y N. Αγαθός, δίκαιος, μετριος.
 Αἶσιος. S Y N. Αφανής, (Aesc. Pr. 889) αγνώστος.
 Αἰσυνίτηρ. S Y N. Ἐντρεχῆς, κισμῖος.—τομέυς.
 Nic.
 Αἰσυνίτης. S Y N. Βραβευτής, ἐπισατής, παρ-
 εδρός.
 Αἰσχίνης. Κέκροπιδης δ' ἠγραπτε νομήνος ἀνεθα
 σπείδς. Ep. 1. 5.
 Αἰσχραῖος. Vid. Ησίοδος.
 Αἰσχος. S Y N. Ὑβρις.
 Αἰσχροδ. S Y N. Αἰσχυρῆτος.
 Αἰσχρογελαῖος. Vid. Μιμῆσιος.
 Αἰσχροδιδάκχος. Vid. Μοιχατής.
 Αἰσχροκερδεα. Το δ' ἐκ τυραννῶν αἰσχροκερδεῖαν
 φιλέει. Soph. An. 1068.
 Αἰσχρομύθος, Αἰσχροερμῶν. S Y N. Αἰσχρολο-
 γός. αἰσχροεπίης
 —αεσιος, αἰσχρομύθος,
 Μυθολογός.—και αἰσχροερμῶνας ἀνδραῖς. Man.
 4 445
 Αἰσχροσφῆμος.—ἐν τε πολέσιν
 Ἄλλοτρ' αἰς θῆσῶσιν ἀλωῖνεσι αἰσχροσφῆμοι. Ib.
 Αἰσχροπύπλος.—κορη. Dolfc
 Αἰσχροεργός.—Αἰσχροεργῶν ἀπο θανά τελεσμάτα
 χερα. Ib
 Αἰσωπιδός, γέλιος,—λογός. Ar. V. 1251.

Αἰτία.—μῆν γὰρ αἰτία Pind. Ol. 1. E P. Με-
 λισσαν. S Y N. Ἀρρημῆ, πρῶγμα, πλάισμα.—
 Διδασκλή.—αγαθὸν δίδακ.
 Αἶτνα.—και τρικάρηνον ὄρος, σκεπας Εὐχέλαδοι.
 Πύραυ, ἀφ' ἧσιν ἐρετγόμενοι κεραυνοί.
 Σικελῆος Αἰτῆς ἀνακαχλασεν αἰεαον πῶρ. Orp.
 —Τῶν δὲ Τροῶς ἐξαναξέσει χολοί.
 Θεσμοί: ἀπλῆς κ βέλῃσι αὐτοῦτος ζολῆς. Aesc.
 Κίαν ἐρετῆς.—παντες χιμῶς τίλητα. Pind.
 Αἰχμαλωτικός.—δομοίς ἐν αἰχμαλωτικῶς. Eug.
 1 Tro. 871.
 Αἰχμη. S Y N. Εἴξῆτια. Aesc. Pr. 405.
 Ε P I T H. Ὑπεραλλος
 Αἰώ. E P I T H. Αἰαυσός, ἀμετρός, πολλός,
 δολῆος, ἀκινδυνός.
 Αἰών ἢ. Κλυτῶς Αἰῶνος ἀκράν βαθμῶν ἀπο.
 Pind. P. 5.
 Αἰακῆς, Ἰαμαχος βασιλεύς. Aesc. P. 857.
 Αἰαλορροός.—αἰεατός. Orph. 1185.
 Αἰαλυπτός.—Ἰηθα. Ep. 1. 7.—S Y N. Αἰσκαπός,
 αἰσκαπός, ἀεζῆς, ἀεγαστός, ἀσκήσιος, ἀσεκτός,
 ἀνεπίλητος.
 Αἰαμάς. S Y N. Απληρωτός, ἰσχυρός.
 Αἰαμαντοδέτος. Ἐν ποιοῖς.—αἰαμαντοδέτοις.
 Aesc. Pr. 426.
 Αἰαμαντολογῆς. Σπαρτῶν αἰαμαντολογῆαν.
 Pind. I. 7. S Y N. Αἰαμαντομαχῆς.
 Αἰανθῆς. S Y N. Αἰανθυβίς.
 Αἰανθοβατής, Αἰανθοβατής. Vid. Σῆς, Ακρεῖς.
 Αἰανθοβέλος.—χαίτη—παλιερα. Naz.
 Αἰανθολόγος. Vid. Γραμματικός.
 Αἰανθοφόρος.—τρηχαλεῖσιν αἰανθοφοροῖσιν ἀεραῖς.
 Naz.
 Αἰαρινός. Ἰππος ἐν ἀκαρινός.—Ep. 1. 4.
 Αἰαρίπας. Γῆς ὡς ἀκαρίπας κῆθεως ἐφαρμενῆς.
 Soph. T. 262.
 Αἰαρίπας.—χρησμός. Aesc. Eum. 717.
 S Y N. Ανεκέρης, ἀπνυτός.
 Αἰαρίπας.—φλοῖος. Ath. 1. 4.
 Αἰατασασία. S Y N. Ασασία, Διχασασία.
 Ἐν' ἀκατασασίαι, και πῆμ' ἐπὶ πηματι δεινῶ.
 Min. 5 57
 Αἰαχῶ. Ριψὲ δὲ μιν θυμῶ ἀκαχῶν ἐς Ταρταρον
 ἐκέρην. Hes. Th. 868.
 Αἰεατός. Φίλτρον ἐχῶν αἰεατόν.—Nic.
 S Y N. Ασχίσιος, αλυτός.
 Αἰερακομῖος.—Φίλτρον.—Orph.
 Αἰεραῖος. S Y N. Απαικίλος, ἀπλος, ὑγιής.
 Αἰερδεῖα. S Y N. Βλαβή.
 Αἰερδεῖα λελογχεν θάμινά κακαγορῶς. Pind.
 Ol. 1.

Αἰερδεῖα.

Ακέρδης. Vid. Λιπερινθης.
 Ακασσιππος. Καί μιν ελαφρίζεσκον ακασσιππου
 τινι μύθῳ. Nonn.
 Ακασίρ. Vid. Χαλιος.
 Ακασ. SYN. Επιχαινω, εκπλητσομαι.
 Κενος κ' εισοραον ακοισι—Ap. 1. 765.
 Ακων. SYN. Ακην, ακινος—λυπεμενος.
 Ακῆ. SYN. Οξύτης—ψυχια, παυσωλή, ηρε-
 μια.
 Ἰση κατ' ἡλὴν κυματος κυανες. E. M.
 Ακῆ. Ακᾶ δ' ανταγορευσειν—Pind. P. 4.
 SYN. Ευμενός—ψυχῶς.
 Ακιδει. SYN. Ακελει.
 Σαυτῆ δ' ακιδει δυσυχέντος—Aesc. Pr. 499.
 Ακιδῆς. SYN. Αφροντιος, ανελεμωον.
 Ακιδια. SYN. Αηδια.
 Ακιδιος. SYN. Ασθενής, αψυχοποιός, νεκροποιός.
 Ορθωθεις δ' ευνηθὲν ακηριον πῖτ' ονηρον. E. M.
 Ακιδνος. SYN. Αδοκιμος, λεπτός, ευτελής, αφρων.
 Ακλιητος—Μηδ' ἐπ' ακινητοισι καθίζεν. Ηεβ.
 EXP. Ταφος. E. M.
 Ακινυμα. Χερᾶν ἠδὲ πωνων ακινηματα—E. M.
 SYN. Κινημα, τιναγμα.
 Ακισ. SYN. Αβρωτός—ακιωτατοί, al. ακιρω-
 τατοί.
 Ακισ. SYN. Αδρανής.
 Ουδ' εις ακισας—δέρμις—Theoc. 28, 15.
 Ακισμος—ηκ ες' ἠδὲ εἰς
 Ακισμός. ἠδὲ ληρος, —Ath. 1. 13.
 Ακλασος. Ακλασαι μιν κᾶνοι—Er. 1. 1.
 Ακλῆς. Εντος ακλῆσιοιο θυρις—Naz.
 Ακλειως. Μη μᾶν ασπυδει, και ακλειως απολοι-
 μην. E. M.
 Ακλειος. SYN. Ακλιθωνιος.
 Ακλειᾶ. Vid. Αδρξια—Ουδ' ἰδιων εἰδύτας ακλειῆν.
 Er. 1. 1.
 Ακλοπος—ἠλεαρ ακλοπον—Naz.
 Ακμῆ. SYN. Μενος. ΕΡΙΤΗ. Τραχῆια.
 Ακμων. ΕΡΙΤΗ. Ραιζοτοπος.
 Ακῆ—ἠδᾶα κλυνη. Pind.
 Ακοιμητος. SYN. Απαυσος, γαληνωδης, ηρε-
 μαιος, πολυψυχος, πολυκοιμητος, ευκατα-
 παυσος.
 Ακομπασος. Ου μνη ακομπασος γ' εφισαται πυ-
 λαις. Aesc. S. T. 544.
 Ακοις αρτισκαπτος—Er. 1. 3.
 Ακοντιας. Vid. Μολυρος.
 Ακος. SYN. Βουθεια, φαρμακον, ιαμα, ωφελια.
 —γενεα.— ΕΡΙΤΗ. Τυγιρόν.
 Ακοσμος. SYN. Αθῆλος, μωρίς.
 Ακοσμος. Οιδ' εκ ακοσμως, αλλά πειθαρχῶ
 φρενί. Aesc. P. 374. SYN. Ακοσμητος, ατακ-
 τας, προπιτως, ακολασως, ασχημονας.

Ακοση.—εν σπῆλασῳ ακοσας. Nic.
 Ακοσιως.—ως μεικρ' ακοσιως. Eur. Tro. 1011.
 Ακισθεος.—λαμψα φεγῆς ακισθεου Er. 1. 6.
 Ακραγῆς. SYN. Αφροντος vid. Γεωπαιετος.
 Ακρω. PIR. Επ' εμοις εἰς ταυτουσον χωριτων
 ὕμων. Synef.
 Ακράϊος. Vid. Ηρα.
 Ακραιφῆς. SYN. Προσρατος, αμιγῆς, ελικηηής.
 Ακρατοις. Vid. Λογισμός.
 Ακρηδεμος.—εις οπισω μιν
 Βορυχον ακρηδεμον εἰς συνεφερον ευθερις. Er. 1. 5.
 Ακρίς. Εμῶν απατηλα πῶνον, παραμυθιοι οἱ τινε,
 Ακρίς αφροσι, μῖσα λιχυπτερυγε,
 Αυτοσῆς μιμημα λυρας, κρεκε μοι τί ποθενδῶ
 Εκκρῆσα κελος πῶνονι λαλος πῆρεργες, κ. λ.
 Er. 1. 3.
 Ακρί μιτωσάμειν φλογῶν ερωτόπλανον. Ib.
 Ακρίδα, τίνευσαν το πῶνον ακαθηζατιν. Ib.
 Ακρισια.—Ελληνων μεμψεται ακριστιν. Ib.
 SYN. Προπτεται.—συγχυσις.
 Ακριτος. SYN. Ατελεσος, πολυς.
 Ακριτα, (ἀδν.) SYN. Αμν, μυδα.—κατα-
 μισγεται ακριτα ποιην. Hom. 18. 25.
 Ακριτοδακρυς, Τανταλος.—Er. 1. 7.
 Ακροαφης. Vid. Παρεκῆλαιω.
 Ακροατω. SYN. Ορθωατω.
 Ατραπον οἱ οἰοις ομμοσιον ακροατῆ. Er. 1. 1.
 Ακροβελῆς, Ακροβολῆς. Και σμιλῆν δονακων ακρο-
 βελων γλυφίδα Er. 1. 6.
 Και Σκυθικῶν τοξων ακροβολῆς ακίδες. Er. 1. 4.
 Ακροβουω, Ακροβουλιω. Ταν ποκα ρομβηταν εκ
 χερος ηκροβουλι. Er. 1. 6.
 —ἠθῆνας ηκροβουλιζε κηχλας. Er. 1. 3.
 Ακρογωνος—λιθος εστιν ἐπ' αμφοτεροισ ακρογωνοις.
 Naz.
 Ακροδετος. Δικακας ακροδετις—Er. 1. 6.
 Ακροβινιαζομαι. Εγῶ δὲ Νυμφας ηκροβινιαζομην.
 Eur. Her. f. 476.
 Ακρολοριτης, Ακρολοφος.
 Ευ δε παθοντες αγαλμα το δ' ευγυαφῆς ακρολο-
 φῆται
 Ζανί παρ' ευπρεμῶ τᾶδ' ανεθεντο δρου. Er. 1. 1.
 —πρωνεσσιον ευκότες ακρολοφοσι. Opp.
 Ακρομολιβδος—και λιπον ακρομολιβδον—Er. 1. 6.
 Ακρονυχος. SYN. Ακρονυκτος, εσπεριος.
 Σαων ακρονυχος ταυτη θερ' ἰερον ιχθυον. Ath.
 1. 7.
 Ακροπολευ. Τῆ δ' Αρης ισμομορα δι' αιθῆρος ακρο-
 πολεην Man 4. 79.
 Ακροπολος. SYN. Ερμιος.
 Ακροσφαλῆς. SYN. Γλισχος—ακροσφαλῆς ιχ-
 νος. Nic.

Ακροτις.

Ακροτης. SYN. Ακρον. Απλοτητας ακροτηταν ενωσασα. Synesf.

Ακροταμια. Vid. Μεταλλευτης.

Ακροφανης. Vid. Ηως.

Ακροχανις. Ακροχανές—δερμα λεοντος. Ep. I. 6.

Ακρωνυξ.—χερς δ' ακρωνυχα δισσα Ep. I. 7.

Ακλαινω. S Y N. Κυριζω, μετεωριζομαι.

Ακλαιος. Ακλαιος τε θεός—Oiph.

Ακλαιων. E P I T H. Θηρατης επακλής.

Ακλειανος.—Ου τεκων ακλειανω πατέρι. Ep. I. 3.

S Y N. Ακλιν, πειντης.

Ακλειρισος. SYN. Ακλινος.—Ακλιν. SYN. Τροφή.

Ακλιηβολια. Ακλιηβολια. Ακλιηβολιασι φερεισφορα Ουλυμποιο. Man. 4. 396.

Ακλις. E P I T H. Πυρρεθης, πορφυρα, λαμπραυγής, λαμπραυγεις, χυσι, οποι, θροφειά

Ακυλιος. SYN. Ακινητος, χαλεπός.

Δειπνομανές, νεκρσ ομματ' εχεν, κραδινη τ' ακυλισεν. Ath. 4.

Ακυρω. I. 46. I.—την διαθηκην

Ου νομος αυτς ακυρος, ος— S Y N. Αποκυρω, αναιρω, αποκαλιω.

Ακωπος.—ναυτης. Ep. I. I.

Αλαβαρχια. Εξ αλαβαρχιης γραμματικῶ γεγοιεν. Ep. I. 2.

Αλαδρομος.—Αγ. Αν. 1395.

Αλιδρομος. Δελφισ δ' ως επι χερσον αλιδρομοι—Naz.

Αλαϊος. Απολλων.—Αλαικ—ϊερονι. E. M.

Αλαινω. S Y N. Μαινομαι.

Αλαλητος.—βη δ' αλαλητος οραται. Cal.

Αλαλος. Ειδωλος αλαλοισι—Sibyl.

S Y N. Αγαυθης, αφωνός.

Αλαλκομενις, Αθηνη. II δ. 8.

Αλαλυκῆμαι. SYN. Μαινομαι.

Αλαος. S Y N. Ματαιος. Απροσρατος τῶ μελλοντος. Aesc. Pr. 532.

Αλαπαζω. SYN. Αναλισκω, απολλυω.

Αλασος. S Y N. Δειδς, μιαρως.

Αλασαρ. S Y N. Φορευς, αμαρτωλος.

Αλγαινωσι. Αλλ' ιδεως εμοιγε κ' αλγαινωσι ἄμα. Soph. An. 1442.

Αλγαισιδωρος, ιρις πολεμων—Opp.

Αλγαισθυμος.—αρες ποιον αλγαισθυμον. Ep. I. 4.

Αλια. S Y N. Χλιαροτης, χλιαρισι, θερμασια.

Αλεινός. S Y N. Καλός—αλεινός, χλιαρός.

Παντων μετρον αρισον, υπερασαισι τ' αλειναί. Phocyl. 33.

Αλεινω. SYN. Εκκλινω, πλαναομαι, αρχαυρω.

Αλειπῆρ, Αλειπῆις.—αλειπῆρας τε κρατισυος. Man. 4.

Αλεξιμα. SYN. Αρηξις, αποσοβησις. Aesc. Pr. 470.

Αλεξιλογος. Φοινικες δ' εἶρον γραμματ' αλεξιλογα. Ath I. I.

Αλεξιμος.—το δε τοι μεν αλεξιμον ειη. Nic.

Αλετριβανος. SYN. Οδης. Ib.

Αλεωρη. S Y N. Αναπαυσις, βοηθεια.

Αλι. E P I T H. Ετερεθις.

Αληγίς.—αυχος αληγίς. Dolsc.

Αληθωματις. Aesc. Ag. 1250.

Αληπιος. Vid. Θείς. SYN. Ασυλληπιος, ακαλαπιτιος, ανεριος.

Αληπιεβρος.—Iros αληπιεβρος. Naz.

Αληπις. Vid. Αληπιη.

Αληπείς.—και αληπείντος ακανθις. Nic.

Αληπείριον.—και αληπείρια νισαν. Ib.

Αλιανθις.—αλιανθί σαρει κοχλω. Ep. I. 7.

Αλιβας—οιον αλιβαντα πινοντες. Call. E. M.

S Y N. Οξος—νευρός.

Αλιβρεκίος. Vid. Προπυς.

Αλιγδωπος.—Ζηδς αλιγδωποιο—Opp.

Αλιεργίς.—αλιεργεία τεκνις Δηνεα—Ib.

Αλικρηπις—Γαλιλαια. Nonn.

Αλικροκαλος.—ακλίας ναιετ' αλικροκαλως—Oiph. 332.

Αλιμεδων. Vid. Ζεύς, Ποσειδων.

Αλιμδω. S Y N. Κυλιω.

Αλιζωος.—αλιζωοις λαριδεσσα. Ep. I. 3.

Αλιθρεμμων.—ιχθύς. Cyn.

Αλιχης. Vid. Αβυδος.

Αλιπλανις. Χαιρεθ' αλιπλανίεις—Ep. I. I.

Αλιπλανια.—επει μογερίης παυσασθ' αλιπλανιης. Ep. I. 6.

Αλιπασος.—την δ' αλιπασον Αρυπετα—Ib.

Αλιραγίς.—αλιραγαων σκοπειων—Ep. I. 3.

Αλιρρηγιος.—αλιρρηγιόσις ποτι χοιρατιν—Ib.

Αλιρραντος. Στῶμεν αλιρραντοιο παρὰ χθαμαλῶν χθονα ποντες. Ib.

Αλιρροβιος—αλιρροβια, ξενει, κεκευθε κοις. Ib.

Αλιρραισιης—αλιρραισιην τε δρακοντα. Nic.

Αλιεφίς.—Ος Γυρτάνος αλιεφές εκλίσεν ασυ. Oiph. 143.

Αλιςός.—χινός αλιςά λιπη. Ep. I. 3.

Αλιερεπιος.—Νηδς αλιερεπιη. Ib. I. 4.

Αλιτανευτος. Αιδῆ αλιτανευτε και ατσοπε—Ib. I. 3.

Αλιτω. S Y N. Αδιτω, ασεβω.

Αλιτοξενος. Ψευδων ενπαν αλιτοξενον. Pind. Ol. I.

Αλιτοφροσυνη.—ηχθαιρεν τη αλιτοφροσυνη. Ep. I. 3.

Αλιτρεφίς.—Δελφίος αλιτρεφες μεγαλοιο. Cal. I. 3.

Αλιτροφος.—αλιτροφα ούλα. Opp.

Αλιτροβιος—αλιτροβιος—κοσμος. Naz.

Αλιτυρος.—και αρτιπαγίς αλιτυρος. Ep. I. I.

Αλιθωρος. Vid. Κρήτες.

Αλιθωρια. Και ακρη ναυτων επλιτ' αλιθωριη—Ib. Αλκαϊος.

A Λ Τ

A M E

Αλκαῖος. vid. Ath. p 600.
 Αλκαρ. SYN. Δυναμῖς, σωτηρία.
 Αλκῆ. EP. Αναγωγίος, ασκήτης, τριχορμυβός.
 Αλκιβιάδης.
 Οὐκ ὦν ἀνὴρ γὰρ Αλκιβιάδης, ὡς δοκεῖ,
 ἄνῃρ ἀπατῶν τῶν γυναικῶν ἐσὶ νῦν. Ath. 12.
 Αλκιβίος. Ρίζαν δ' αλκιβίε ἐχθίος—Nic.
 Αλκιμαχος. Παλλάδος αλκιμαχῆς—EP. 1. 6.
 SYN. Ἐπικρατῶρ.
 Αλκμάν. Ἐξοχόν, ὃν Μύσων ἐνεπ' ἀριθμὸς ἐχει.
 Ib. 1. 3.
 Ὀηλυμαχῆς τ' Αλκμάνος ἀνδρονες—Ib. 1. 1.
 Αλκίτηριον.—νοσῶν αλκίτηρια λῆξω Nic.
 SYN. Αλεξήτηριον, ἀκος.
 Αλλαγμῆς. Δίσσα τ' ἐν ἀλλαγμοῖσι φανῆ σελ-
 αγισματα τῶνδε Man 4.
 Αλληλοφονία. Pind Ol. 2.
 Αλληλοφαγία. Athi. p. 659.
 Αλληλοφονος — ὑπ' ἀλληλοφονοῖς χερσῶν—Aesc.
 S. T. 937.
 Αλλήσος. SYN. Αλαθῆτος. Ω ἀλλήσ' Αἰθῆ—
 EP. 1. 3.
 Αλλογλωσσος. Ἐνθ' ἀλλογλωσσοῖς ἀνδρῶσι τε
 βαρβάρωνοις. Dolfc.
 Αλλοθροος.—ἀλλοθρῶν πολιν—Aesc. Ag. 1209.
 Αλλομαι. PHR. Ἰδὸν ἄλμα βαλλέν. Synef.
 Αλλοτριμορφοδίατος. Otrh. H. εἰς Φυσ.
 Αλλοτριω. Vid. Νοσφιζῶ
 Αλλοτριωθέντες τῆς ἐχθῆσινης διαγωγῆς. EP. 1. 1.
 Αλλοτύπατος. Vid. Πλασογραφος.
 Αλλοτρῶν. Δυσμικῆς, ἀμετροσπῆς, δολοεργος.
 Μαι. 4.
 Αλλοφρονεῶ SYN. Αμφιδοξεῶ, παρακοπῆ.
 Αλμα. EP. Ὄων—SYN. Ἀλσος—κλαδύς. E. M.
 Ἴν' ἄλμα πατήτε—Lyc. 319 εἰ. πομπῆ. E. M.
 Αλμη. EPITH Ουλοος.
 Αλμῆς.—πολυρρυτον ἀλμῆντα πορον Aesc. Sup.
 Αλομιος. Soph. E. M.—SYN. Χρῆσις, ἐπαλεψίς.
 Αλοίτος. SYN. Ἀνδροφονος.
 Αλοπηγῆς. Αχίην τῆν τ' αἰὲν ἀνῆρ ἀλοπηγῆς
 ἐχει. Nic.
 Αλοχευτος. Αλοχευτος πατερ οἰτων. Synef.
 Αλοχος. EPITH. Πολυκίνοος, πῶναρά, σεμνή.
 Αλπος. SYN. Επαλπιος, ἰδύς.
 Δυα δε τοι ζῶῃς αὐτον Μῆνα ποιματοντι
 Τον ἀλπιων ευκαθε συν ολθα.
 Εἰ τις εὖ πασχαν, λογον εσλδν ἀκη. Pind. I. 5.
 Αλς. EPITH. Πλωτη
 Αλτις. Αλτιν ἐν καθάρῳ διερίνει—Pind. Ol. 10.
 EXP. Ἀλσος το ἱερὸν τε Διός
 Αλυκρος γιο θαλυκρος.—γεντο δ' αλυρα. E. M.
 Αλυς. Ακῆ ἐπὶ προβλήτι ροαῖ Αλυος ποταμοῦ
 Δειδῶν ἐρευγονται—E. M.

Αλυσθμάνω. SYN. Ἀδημονεῶ, τρέμω.—αλύσ-
 σω, ἐκλήσῳ, διαφευγῶ.
 Αλυσιδῶν. Vid. Κλεπτήης. SYN. Αγγελιδῶν, σθε-
 χηδῶν, πασσυδῆ.
 Αλυσιτελής. SYN. Ασυμφορος. Αλυσιτελής ἔ-
 τι πολὺ πῶν ὕδωρ. Ath. 1. 4.
 Αλυω. SYN. Δυσφορεῶ, ἀπορεῶ, λυτομαί.
 Αλφεισβίος. SYN. Ευγενῆς, γνησιος.
 Αλφος, SYN. Λευκή, ἐφελίς.—ἐπιστίζεσι μὲν αλ-
 φοι. Nic.
 Αλφειης. SYN. Ευρητῶρ.—(ἰχθυος.) Φυκιδῆς,
 αλφειῶν τε—Ath. 7.
 Αλφι. Vid. Ἀδρος.
 Αλφαῖος. Vid. Δημητηρ.
 Αλώπεκιον. Ag. Eq. 1073.
 Αλωφωτος. SYN. Αψαυτος. Εἰς βιοτην αἰῶνος
 αλωφωτοιο φυλασσει. Nonn.
 Αμαζονίς. Οὐ γὰρ Αμαζονίδες μαλ' ἐπιτήτες—
 Ap. 2 989
 Αμαθῆς. SYN. Σκαῖδς, βιαῖδς.
 Αμαθιῶ. SYN. Κακοποιῶ, βλαπῆ, ἀποκρυπῶ.
 Αμακίετος. Καὶ τοκτεῖς ἐνὶ θηρσῶν ἀμακίετοιο
 λοχῆς. Opp.
 Αμανδαλος. Alcæ.—SYN. Αφανῆς.
 Αμαξίατος—λίθος. Ath. 1. 4.
 Αμαρα. SYN. Πορος.
 Αμαρακοῖς—Αμαρακοεσσα χυτη πῶρε δέδρομε
 χαιτη Nic.
 Αμαραντιος. Αμαραντος.—φυλλοῖς ἀμαραντοῖς.
 Dolfc. Φασίδς ἐαμειν ἀμαραντι—Ib.
 Αμαρακα ἴη. —οἰλῆς τ' ἀμαρακτικῆς ἴηρας ἐσε-
 σθαι. Man 4.
 Αμαρτωλός.—αἰθροπῆν γενος συμπαυ ἀμαρτω-
 λῶν—SYN. Παιεργος, μοχθηρός
 Αμαρτανῶ. SYN. Στερομαί, ἀδικεῶ, βλαπῆ.
 Αμαρτυρος—αμαρτυρος ἔτος ὀδιτης. Nonn.
 Αμαρυγία. SYN. Οψίς, αἰθυγμα, φορημα, ἐ-
 δῶσι.
 Αμαρυθιάς.—κεραῖς θῆκ' ἀμαρυθιασιν. EP. 1. 6.
 Αμας. (ναῦς.) E. M.
 Αμαυρος. SYN. Αλαμπῆς, ἀσθενῆς
 Αμαχητι. SYN. Αμαχη, ἀμαχῆς, ἀκοντι.
 Αμαχῆς. SYN. Αφελνέμος.
 Αμβλυος. SYN. Αμβλύς, βαρύς.
 —Και αμβλυοεσσα σμιχλην Man. 4. 156.
 Αμβλωα. Ἐλληνικῆς ἀμβλωματα
 Μῆθς τε και πλανῆς Naz
 Αμβλωστος. Αμβλωσσοῖς δ' ἄ γυναιξὶ Κυπρις
 κρυφῶ αλγῆς ἐδωκεν. Man 4 413. (α). ἀγυναιξί.
 Αμβολῆ. EPITH Λυσγαμος.
 Αμβῶν. (ὕψιλος τοπος)—ἐτ' ἄρες ἀμβῶνεσσι. E. M.
 Αμεγαρτος. SYN. Αφθονητος, ευτελής.
 * 7 N. Αμῶα.

Α Λ Ε

Ακροτης. SYN. Ακρον. Απλοτητας ακροτητων ενωσασα. Synes.
 Ακροτομια. Vid. Μεταλλευτης.
 Ακροφανης. Vid. Ηως.
 Ακροχανης. Ακροχανης—δερμα λεοντος. Ep. 1. 6.
 Ακρωυξ—χερσς δ' ακρωυχα δισσα Ep. 1. 7.
 Ακλαινω. SYN. Κεφισω, μετεωριζομαι.
 Ακλαιος. Ακλαιος τε θεός—Orph.
 Ακλαιων. ΕΡΙΤΗ. Θηρατης, επακλής.
 Ακλειανος.—Ου τεκων ακλειανω πατέρι. Ep. 1. 3.
 SYN. Ακλιν, σπηνης.
 Ακλεισος. SYN. Αψηκλος.—Ακλι. SYN. Τροφή.
 Ακλιηβολια, Ακλινοβολια Ακλιηβολισι φερεισφο-
 ρς Ουλυμποιο. Man. 4. 396.
 Ακλις. ΕΡΙΤΗ Πυρφρη, πορφυρεα, λαμπρυ-
 γής, λαμπραυγεις, χροσθη, ολοη, δροφρα.
 Ακυλισος. SYN. Ακινητος, χαλεπός.
 Δειπνομαγές, νεκρῶ ομματ' εχων, κραδινη τ'
 ακυλισον. Ath. 4.
 Ακυρος. 1. 46. 1.—την διαθηκην
 Ου νομος αυτῶς ακυρος, ὅς— SYN. Αποκυ-
 ρω, ανειρω, αποπαλαιω.
 Ακωπος,—ναυτης. Ep. 1. 1.
 Αλαβαρχεα. Εξ αλαβαρχεης γραμματικῆ γε-
 γογεν. Ep. 1. 2.
 Αλαδρομος.—Ατ. Αν. 1395.
 Αλιδρομος. Δελφισ δ' ὤς, ἐπι χερσον αλιδρομοι—
 Naz.
 Αλαϊος, Απολλων.—Αλαιε—Ιερων. E. M.
 Αλαινω. SYN. Μαινομαι.
 Αλαλητος—βη δ' αλαλητος οραρε. Cal.
 Αλαλος. Ειδωλοισ αληλοισι—Sibyl.
 SYN. Αναυδης, αφωτος.
 Αλαλομενης, Αθην. Π. 8.
 Αλαλυκῆμαι. SYN. Μαινομαι.
 Αλαος. SYN. Ματαιος. Απροσρατος τῆ μελ-
 λοντος. Aesc. Pr. 532.
 Αλαπαζω. SYN. Αναλισκω, απολλυω.
 Αλασος. SYN. Δειδς, μιαρως.
 Αλασαρ. SYN. Φανεύς, αμαρτωλος.
 Αλγεωνος. Αλλ' ἰδεως εμοιγε κ' αλγεωνος ἄμαι.
 Soph. An. 1442.
 Αλγεσιδωρος, ερις πολεμων—Orp.
 Αλγεσιθυμος,—αος πονον αλγεσιθυμον. Ep. 1. 4.
 Αλας. SYN. Χλιαροτης, χλιαρισις, θερμασια.
 Αλεινός. SYN. Κακός—αλεινός, χλιαρός.
 Παντων μετρον αρισον, ὑπερβασιαι τ' αλειναί.
 Phocyl. 33.
 Αλεινω. SYN. Εκκλινω, πλατασομαι, αναχωρεω.
 Αλειπῆρ, Αλειπῆρης.—αλειπῆρας τε κρατισυς.
 Man. 4.
 Αλεξιμα. SYN. Αρηξίς, αποσοβησις. Aesc. Pr. 470.

Α Λ Ι

Αλεξιλογος. Φοινικες δ' εὔρον γραμματ' αλεξι-
 λογα. Ath 1. 1.
 Αλεξιμος,—το δε τοι μεν αλεξιμον ειη. Nic.
 Αλετριβανος. SYN. Οδης. Ib.
 Αλεωρη. SYN. Αναπαυσις, βοηθεια.
 Αλιη. ΕΡΙΤΗ. Ετερεσθίς.
 Αλιγής.—ευχος αλιγής. Dolsf.
 Αλιθωματις. Aesc. Ag. 1250.
 Αλιπῆρος. Vid. Θεός. SYN. Ασυλληπῆρος, ακαλα-
 λιπῆρος, ανεφιμος.
 Αλιπηβῆρος.—Ιρος αλιπηβῆρος. Naz.
 Αλιπῆς, Vid. Αιτητη.
 Αλιπῆς.—και αλιπῆτος ακανθη. Nic.
 Αλιπῆριον—και αλιπῆρια νεσων. Ib.
 Αλιπῆρης.—αλιπῆρη σαρεα κοχλω. Ep. 1. 7.
 Αλιβας—οιον αλιβαντα πινοντες. Call. E. M.
 SYN. Οζος.—νεκρός.
 Αλιβρεκῆος. Vid. Προπυς.
 Αλιγδῆπος.—Ζηνὸς αλιγδῆποιο—Orp.
 Αλιεργῆς.—αλιεργῆα τεκνυς Δινεα—Ib.
 Αλικρηπις—Γαλιλαια. Nonn.
 Αλικροκαλος.—ακῆς γαιετ' αλικροκαλυς—Orph.
 332.
 Αλιμεδων. Vid. Ζεύς, Ποσειδων.
 Αλιμεω. SYN. Κυλιω.
 Αλιζωος.—αλιζωοισ λαριδῆσσι. Ep. 1. 3.
 Αλιθρεμμων, —ιχθύς. Cyt.
 Αλιχῆς. Vid. Αβυδος.
 Αλιπλανῆς. Χαρεθ' ἀλιπλανῆς—Ep. 1. 1.
 Αλιπλανια—επει μογερης παυσαθ' ἀλιπλανιης.
 Ep. 1. 6.
 Αλιπασος.—την δ' ἀλιπασον Δρυπετα—Ib.
 Αλιραγῆς.—αλιραγεων σκοπελων—Ep. 1. 3.
 Αλιρρηλος.—αλιρρηλοισι ποτι χοιρασιν—Ib.
 Αλιεραντος, Στῶμεν ἀλιεραντοιο παρὰ χθαμαλὸν
 χθονα ποντες. Ib.
 Αλιρροβιος—αλιρροβια, Ξεινε, κεκευθε κονις. Ib.
 Αλιρραισιης—αλιρραισιην τε δρακοντα. Nic.
 Αλιεφῆς—Ος Γυρτανος ἀλιεφεῆς ἐκῆσεν ασυ.
 Orph. 143.
 Αλισός.—χρηνὸς ἀλισῶ λιπη. Ep. 1. 3.
 Αλιερεπῆος. Νηὸς ἀλιερεπῆι. Ib. 1. 4.
 Αλιτανευτος. Αιδη αλιτανευτε και ατρεπε—Ib.
 1. 3.
 Αλιτω. SYN. Αδίκω, ασθεω.
 Αλιτοξενος. Ψευδων ενταν αλιτοξενον. Pind. Ol. 1.
 Αλιτοροσυνη,—ιχθαμεν την αλιτοροσυνην. Ep. 1. 3.
 Αλιτρεφῆς.—Δελφῆτος ἀλιτρεφῆος μεγαλοιο. Cal. 1. 3.
 Αλιτροφος.—αλιτροφα φυλα. Orp.
 Αλιτροβιος.—αλιτροβοος—κοσμος. Naz.
 Αλιτυρος.—και αρτιπαγῆς αλιτυρος. Ep. 1. 1.
 Αλιφθορος. Vid. Κριτής.
 Αλιφθορια. Και πικρη ναυτων επιετ' ἀλιφθορη—Ib.
 Αλκαϊος;

Α Λ Τ

Α Μ Ε

Αλκαίος. vid. Ath. p 600.
 Αλκαρ. SYN. Δυναμεις, σωτηρια.
 Αλκή. EP. Αναγωγιος, ασκήτης, τριχορμβος.
 Αλκιβιάδης.
 Ουκ ὦν ἀνὴρ γὰρ Αλκιβιάδης, ὡς δοκεῖ,
 Ἀνὴρ ἀπάτων τῶν γυναικῶν ἐσὶ νῦν. Ath. 12.
 Αλκιβιος. Ρίζαν δ' αλκιβιου ἔχιος—Nic.
 Αλκιμαχος. Παλλάδος αλκιμαχος—EP. I. 6.
 SYN. Ἐπικρατωρ.
 Αλκμάν. Ἐξοχον, ὃν Μισσων ἐννε' αριθμος εχει.
 Ib. 1. 3.
 Θηλυμαγνῆς τ' Αλκμάνος ἀφρονες—Ib. I. 1.
 Αλκήριον.—νοτων αλκήριον λεξω Nic.
 SYN. Αλεξήτριον, ακος.
 Αλλαγαμῆς. Δισσα τ' εν αλλαγομοῖσι φανῆ σιλα-
 γισματα τῶνδε Man 4.
 Αλληλοφονια. Pind Ol. 2.
 Αλληλοφαγια. Ath. p 659.
 Αλληλοφονος —υπ' αλληλοφονῶν χερσιν—Aesc.
 S. T. 937.
 Αλληςος. SYN. Αλαθιτος. Ω αλλης' Αιδη—
 EP. I. 3.
 Αλλογλωσσος. Ενθ' αλλογλωσσοις ανδρεςσι τε
 βαρβαροφῶνσι. Dolsc.
 Αλλοθροος.—αλλοθρον πολιν—Aesc. Ag. 1209.
 Αλλομαι. P H R. Ἰδὸν ἄλμα βαλλειν. Synesf.
 Αλλοτριμορφοδιδαιτος. Οἰρη' Η. εις Φυσ.
 Αλλοτριου. Vid. Νοσφιζω.
 Αλλοτριωθέντες τῆς ἐχθροῖνης διαγωγῆς. EP. I. 1.
 Αλλοτυπατος. Vid. Πλασογραφος.
 Αλλοτρων. Δυσμικῆς, ἀμετροσπης, δολαιργος.
 Μασ. 4.
 Αλλοφρονω. SYN. Αμφιδόξω, παρακοπη.
 Αλμα. EP. Ὅσον—SYN. Αλσος—κλαδῆς. Ε Μ.
 Ἰν' ἄλμα παπυ—Lyc. 319 α. πομπυ. Ε Μ.
 Αλμη. EP I T H Ουλος.
 Αλμης.—πολυρρυτον αλμῆντα πορον Aesc. Sup.
 Αλοιμος. Soph. E. M.—SYN. Χρισσις, επαλειφισ.
 Αλοιτος. SYN. Ανδροφονος.
 Αλοπηγῆς. Αχλὴν τῆν τ' αἰὲν ἀνὴρ αλοπηγῆς
 εχει. Nic.
 Αλοχευτος. Αλοχευτος πατερ οκτων. Synesf.
 Αλοχος. EP I T I. Πολυκιμος, παναρά, σεμνή.
 Αλπος. SYN. Επαλνιος, ἡδύς.
 Δυο δε τοι ζῶῆς αὐτον Μῆνα ποιματοντι
 Τον αλπινον ευαθε συν ολῶ.
 Ει τις εὖ πασχαν, λογον εσλδν ακη. Pind. I. 5.
 Αλς. EP I T H. Πλωτη
 Αλτιν. Αλτιν εν καθαρω διε ρινε—Pind. Ol. 10.
 ΕΧΡ. Αλσος το ἱερὸν τε Δι.ς
 Αλυκρος pro θαλικρος—γεντο δ' αλυ.ρα Ε Μ.
 Αλυς. Ακῆ ἐπι προβλήτι ροαῖ Αλυος ποταμοιο
 Δειδὸν ερευγονται—Ε. Μ.

Αλυσθμαινω. SYN. Αδῆμονεω, τρεμο.—αλυσ-
 σω, εκκληνω, διαφευγω.
 Αλυσιδον. Vid. Κλετήης. SYN. Αγγελιδον, σλε-
 χηδον, πασσυδιη.
 Αλυσιτελης. SYN. Ασυφορος. Αλυσιτελης ἔ-
 τη πολει πινῶν ὕδωρ Ath. I. 4.
 Αλυω. SYN. Δυσφορεω, απορεω, λυτομαι.
 Αλφεισιβιος. SYN. Ευγενῆς, γυνσιος.
 Αλφος, SYN. Λευκη, ερηλις.—επισιζουσι μεν αλ-
 φοι. Nic.
 Αλφηςης. SYN. Ευρητωρ.—(ιχθυς.) Φυκιδας,
 αλφισην τε—Ath. 7.
 Αλφι. Vid. Αδρος.
 Αλωαῖος. Vid. Δημητηρ.
 Αλωπεκιον. Ag. Eq. 1073.
 Αλωφητος. SYN. Αταυσος. Εις βιοτην αιῶνος
 αλωφητοιο φυλασσει. Nonn.
 Αμαζονις. Ου γαρ Αμαζονίδες μαλ' επιτηέες—
 Ar. 2 989
 Αμαθῆς. SYN. Σκαῖος, βιαῖος.
 Αμαθυω. SYN. Κακοποιῶ, βλαπῶ, αποκρυπῶ.
 Αμαιευτος. Και τοκετες ἐνὶ θηρεσιν αμαιευτοιο
 λοχηης. Opp.
 Αμανδαλος. Alcæ.—SYN. Αφανῆς.
 Αμαξιαῖος—λιθος. Ath. I. 4.
 Αμαρα. SYN. Πορος.
 Αμαρακοσι.—Αμαρακοσστα χυτη πῆρι δεδρωμε
 χαιτη. Nic.
 Αμαραντιος, Αμαραντος.—φυλλοις αμαραντοις.
 Dolsc. Φασιδος ἡμενη αμαραντις—Ib.
 Αμαρακοσ λα.—οἰκῆς τ' αμαρακοσ τῆρας εσε-
 σθαι. Man 4.
 Αμαρτωλος.—ανθρωπῆν γενοσ συμπαυ αμαρτω-
 λῶν—SYN. Παιδῆς, μοχθηρός
 Αμαρτανω. SYN. Στερομαι, ἀδικεω, βλαπῶ.
 Αμαρτυρος.—αμαρτυρος ἕτος ὀδῆτης. Nonn.
 Αμαρτυμα. SYN. Οφισ, αιθυγμα, φορημα, ει-
 δῶσι.
 Αμαρυθιας.—κερασι δῆκ' αμαρυθιασιν. EP. I. 6.
 Αμας. (ναῦς) Ε Μ.
 Αμαυρος. SYN. Αλαμπῆς, ασθενῆς
 Αμαχητι. SYN. Αμαχη, αμαχος, ακοντι.
 Αμαχῆς. SYN. Αφινευσιος.
 Αμβλυσιος. SYN. Αμβλύς, βαρῆς.
 —Καταμβλυσοσαν σιμηλην Man. 4. 156.
 Αμβλωμα. Ελληνικῆς αμβλωματα
 Μῆθς τε και φλανης Naz
 Αμβλωσσιος. Αμβλωσσοις δ' ἂ γυναιξὶ Κυπρις
 κρυφῶ αλγυ εδῶκειν. Man 4 413. (α). αγυναιξι.
 Αμβολη. EP I T H. Λυτιγαμος.
 Αμβων (ὕψηλος τοπος)—ετ' κρεσ αμβωνεσσι Ε Μ.
 Αμεγαρτος. SYN. Αφορητος, ευτελής.
 * 7 N Αμῶω.

Αμεβω. SYN. Τιμω.
 Αμεβωαί SYN. Παριτεμαί.
 Αμεδήςτος SYN. Αχαρίσος.
 Αμελαθρός. SYN. Άνεγιος—αβίς, αμελαθρός.
 Man. 4.
 Αμεμαρς. Ευκαρπες κερων γενεσες επαγῶσαι
 αμεμαρς. Ogrh H. SYN. Αμεμπας, αψι-
 γεως, ανεγλητως, ακακως.
 Αμενης. SYN. Δεπτος, ματαίος.
 Αμεριςως. Αγαθα γαρ ενθεν ηδη
 βοοτες πνευματος αρχά
 Αμεριςως εμερισθη. Synef. 1.
 Αμερισγαμος. Vid Ηρωδης.
 Αμετροβαθής, τε θαλασσα. Orr.
 Αμετροβιος—αμετροβιον ελεφαντων. Man. 1. 53.
 Αμετατροπος Vid. Μῶσαι.
 Αμετροποτης.—λαμῶς. Ep 1. 4.
 Αμευσίπορος.—τριδος. Pind. P. 11. SYN. Δια-
 βατος, ευπυρος.
 Αμην Μαρτυρον εμπειδομῶν αμην αμην αγορευω.
 Nonn.
 Αμνητωρ SYN. Κακομνητωρ.
 Αμνηχανοεργος. Vid Σατυρο.
 Αμνηχανος. SYN. Ατεχνος.
 Αμνηχανως. Aesc. Eum. 484.
 Αμμιγα Vid. Αγγιμυφ. Αμμιγλην—Nic.
 Αμμιγής, Αμισγής. Η οινής αμμιγῆ ποσειν—Ib.
 —Η αμισγῆς οινής. Ib.
 Αμμιχθαλοες Vid. Αμμινοι.
 Αμμιπτος. Vid. Αποροια.
 Αμης. SYN. Ουρανι—Αμια. Ath. p. 278.
 Αμμοδυστης. Vid Παγκρος.
 Αμυσι. Βρομεις πιεν αμυσι. Anac 21.
 Αμφι SYN. Περί, πρὸς, κατὰ.
 Αμφιλισσα Λοβεσθε μοι τῆσδ' αμφελιζαντες
 χερας. Eur. Andr. 425. SYN. Εγκυκλω,
 περιπλεκω, αμφικυλιω.
 Αμφιλυτρω. Ασκω μονηρης αμφιλυτρωσας δεμας.
 Lyc. 75. SYN. Περισκεπαζω, κατακαλυπῶ.
 Αμφιβατήρ.
 Οι ζωνάιοι, οί τ' αζωνοι
 Κοσμη μοιρας εζειτσι, σοφῆ
 Αμφιβατήρες—Synef 1. 3.
 Αμφιγυος. Αλλ' ἐπὶ τῶσδ' ἀρ' ακοιτιν
 Αμφιγυοι κατεβαν προ γαμων τινες. Soph.
 Tr. 512. EXP. Αντιπαλος—παντη ισ-
 χυρῆς—ἡ μαχισταμεινοι χερσὶ και ποσιν.
 Αμφιδιαινω. Ιδρωτι πλαδαρην αμφιδιαινα κομην.
 Ep 1. 1. SYN. Καταβρεχω.
 Αμφιζευκλος. Vid Πρῶν.
 Αμφιθαλασπος.—τομος. Pind Ol. 7.
 Αμφιθαλλω.—οβνη δ' αμφιθεθλια κομη. Ep 1. 1.
 Αμφιθαζω. Ην δε μετ' αντολην μισον κρανον
 αμφιθαζη. Man. 4. 84.

Αμφιθορω—Οι δ' ὄσε κυνες θεοὶ αμφιθορώντες.
 Αλληλος βρυχηδὸν εδῆιον—Ar. 3. 1372.
 Αμφικειμαι.—σφαγιον ἐπ' ολεθρω
 Γυναικῶν αμφικεῖσθαι μορον. Soph. An. 1301.
 Αμφικερω. Κρυμῶ τες απαλεις αυχενας αμφε-
 κερη. Ep 1. 1.
 Αμφικερως μινη—Man. 4. 77.
 Αμφικελευθος.—ταφον εδρακον αμφικελευθον. Ep.
 1. 3.
 Αμφικομεν. Σῶμα δε τοι πῆλεσει συνηρῶδες αμ-
 οκομεῦσι. Ib.
 Αμφικρεμῆς. Συλησω δ' ὦμων αμφικρεμῆ φρε-
 τρη. Ib. 1. 4.
 Αμφικρεμακχι—φανεραὶ θνατῶν ορενας
 Αμφικρεμανται ελπιδες. Pind I. 2.
 Αμφικυλιω Vid Αμφιλισσω. Φασγαγω αμφικυ-
 λισας. Ib. N. 8.
 Αμφιλογως. Νῦν δ' ἐκ αμφιλογως—Aesc. P. 905.
 SYN. Αδηλος, ασαφῶς; απορῶς, αμφιδοξῶς,
 αμφιδοξας
 Αμφιμεριζω. Πηλοδομοις τοιχοις αμφιμεριζομε-
 νος Ep 1. 4.
 Αμφιμοος. Vid. Δημοκριτος.
 Αμφιπαλυω—Η μιν σακος αμφιπαλυεν. Ar.
 2. 1246.
 Αμφιπατασσω. Vid Ραπισμα.
 Αμφιπεδος.—Οχθονες αμφιπεδον—Pind. P. 9.
 Αμφιπεριπλαζω.—νεβηη παριπεδεςσι κελαινη
 Αμφιπεριπλασθῶσα—Ogrh L. 79.
 Αμφιπεριπλεγδη γεγραφεν αμφοτερες. Ep 1. 4.
 Αμφιπεριτρεζω. Αμφιπεριτρυβῶσι χελιδονες—Ib.
 1. 7.
 Αμφιπλεχῆς—Αμφιπλεκῆς ερνος. Ogrh. 605.
 Αμφιπολεω. SYN. Θεραπευω, ασπαζομαι,
 περιεχω.
 Αμφιπολος. Τυμβον αμφιπολον. Pind. Ol. 1.
 Αμφιπονομαι. Εν μεγαρω Επατης πατημορος αμ-
 σεπονεῖτο. E. M.
 Αμφιπρονεω. Αμβλυ γαρ αμφοτερωθ' αμφιπρονε-
 νευκε γενεον. Nic.
 Αμφιπλολις. Αναγκαν γαρ αμφιπλολιν
 θεοὶ προσετευγκη—Aesc. Ch. 73.
 Αμφιταμνω. Μηδ' αμφιταμνε την εν ηριω κοριν.
 Ep 1. 3.
 Αμφιταχῆς, λεῶς. Aesc. S. T. 295.
 Αμφιτινασσω—καπρς δ' αμφιτιναζα γενυν. Ep.
 1. 4.
 Αμφιτιτυβιζω—Ar. Av. 236.
 Αμφιτορνωτος. Vid. Αορονος.
 Αμφιτρεχω. Σελας δ' αμμεδραμε λαβρον Αραις.
 Pind. P. 3. SYN. Περιτρεχω, περιερχομαι.
 Αμφιτρυχῆς.
 Δυσορνιατα δ' αμφιτρυχη ταδε σκοτι
 Αμεβωαί,

A N A

A N A

Αμειβομαι.—Eur. Ph 329.—αμφι τρυχη. K.—
 αντι.—Valc.
 Αμφιτριτη. EPI TH Κυαναυής.
 Αμφιτυτος. Αμφιτυπον.—βηπλήγα.—Cal. I. 1.
 Αμφιφαις. Αμφιφαιές φώς.—Synesf 3.
 Αμφιχαρασσω. Αμφιχαρασσονται ροίζω δρωσω
 μενοι αμεί. Man. 2. 66.
 Αμφιχερος.—Εσθής Αμφιχερος ζωναις πλεουσιν ἐλ-
 κωμενη. Naz.
 Αμφιονιος.—αμφιονίας.—λυρας.—Eur. Ph. 831.
 Αμφιδικός.—καθαριτήρας τε κελυθών Αμφιδικῶν.
 Man 4.
 Αμφορια.—εν αμφορισιν εόντα. Ib. 6. 104.
 Αμφοριδιον.—Αγ. Ρα. 201.
 Τῶτων απαντων τα θασι αμφορεθια.—Ib. Ecc.
 110.
 Αναβιοω, Αμβιοω. S Y N. Αναπτωω
 Αναβλασανω.—οπως αναβλασανης. Ag. L. 385.
 S Y N. Αναβαλλω, αναφουμαι, βλασανω.
 Αναβλυζω. Ειθα περ αμβλυζων ποταμὸς θιναισι
 βαθεικισ.—Oiph
 Αναβοωω. Βαρυ δ' αμφοασον.
 Ουρανὶ αχην. Aesc. P. 572.
 Αναβολή. S Y N. Επεντασις, παρεντασις.—ὑπερ-
 ημερια, υπερθεσις.
 Αναβραζω. Ag. Eq. 599
 Αναβωλακια. Αναβωλακια δ' ὄργαν
 σχιζε νῆτον γὰς. Pind. P. 4.
 Αναγέλλω. S Y N. Δηλωω, αναγορευω.
 Ηκον δ' αναγέλλόντες αιολοσομης
 Χρησιμής. Aesc. P. 642.
 Αναγραφοω, Αναγραφομαι.—και χρυσῶ ανεγραφαν
 το μεταλλω. Ep. I. 5. S Y N. Συγγραφοω, δια-
 γραφοω, καταγραφοω, παραγραφοω, προγραφοω,
 απογραφοω, επιγραφοω, προσγραφοω, γραφοω.
 Αναγωγιος. Αναγωγιος τις αλκῆ. Synesf.
 Αναδαιω. Ag. R. 1137.
 Αναδαιω. Πεντησι δ' ανδαιοντες αθθονω μενει
 φλογός μεγαν πωγωνα.—Aesc. Ag. 313.
 Αναδενδράς. Ευπεταλι γλαυκων αναδενδράδα
 —Ep. I. 4. S Y N. Αγριας, αγριαμπελος, αμ-
 πελεών, δενδρών.
 Αναδενκνυμι.—S Y N. Χερστοτευω, διατασσω, αν-
 αγω, τελεωω.
 Ανδεμα. Ανδεμα δ' αὔμιτρας.—Ep. I. 3.
 Αναδυνω. S Y N. Ανατρεχω, ὑποσρεφοω.
 Αναεις νῆες. Aesc. P. 682.
 Αναζειω.—ροδοεσσαν αναζειωσαν αὔτημη. Ep. I. 4.
 Αναθλιβω. Παγαί γ' αργινοεντος αναθλιβωιντο
 γαλακχος. Ib. I. 3. S Y N. Ενθλιβω, εκπιεζω.
 Αναθρησις. Γραμματικὴ τις ἔτις ανασκοπή, εδ'
 αναθρησις

Ανδρὶ διδασκομενφ Φοινικικα σηματα Καδμικ.
 Tim.
 Αναθρωσκω S Y N. Αποπιθῶω, μετασκιρταω.
 Αναθής. S Y N. Βιαιος, σκληρός, οξύς.
 Αναθίως. Ουτως αναθίως εξεκινισας τῶδε
 το ρήμα.—Soph. Oed. T. 362.
 S Y N. Αιαιδην, αναισχρητος, ιταμῶς.
 Αναθῶ. Και ᾠδρ αναθῶν.—Eur. C. 330.
 Αναμιμοσαρκος. Απαθής ανίμοσαρκε, Απας. 43.
 Ανανομαι. S Y N. Ὑπερφανωω.
 Αναιτιος. S Y N. Ανεγυλιτος.
 Ανακαυθός. Υλομεθής, ανακαυθός, αναμυθος.—
 Ath. I. 2.
 Ανακνυμαι. S Y N. Ανακαθιζομαι.
 Ανακολπαζω. Ag. Th. 1185.
 Ανακρεκομαι. S Y N. Ανακραζω.
 Νῦν ακελευος απας ορνις ανακρεκεται. Ep. I. 1.
 Ανακρεων. Vid. Δεσβις.
 Πῶθω Ανακρεωντι συσπετο.—Ep. I. 1. vid. Ath.
 p 600
 Ανακίφορος.—ανακίφορος θεωκς. Christod.
 Ανακνυπω. S Y N. Ανατρεφα.
 —Κάνακνυπῶσας θεμιν. Lyc. 137.
 Αναλεγω. S Y N. Αναλεγομαι, αναγινωσκω, αν-
 απθεω, ανοικοδομωω
 Αναλισκω, Αναλωω. S Y N. Προθῶ, διαπανωω.
 Αυτός δ' αναλώῃ δητα δυσποτόμην γειος. Aesc.
 S. T.
 Αναλκισ. S Y N. Ανισχυς, δελός.
 Αναλτος. S Y N. Αχρητος, απθής, βαρύς.
 Αναλυω. S Y N. Αποδιδωμι, εἴλω.
 Αναμαρμαρω. S Y N. Καιω.—Ag. 3. 1299.
 Αναξιμενης.—αριτολυμ θυμόν Αναξιμενης. Ep. I. 1.
 Αναπαισις.—παρνας εν τοις αναπαισις. Ag. Ρα.
 734.
 Αναπαλος.—Zeus αμπαλον μελλεν θεμεν.—Pind.
 Ol. 7.
 Αναπασσω. Γλυκός τ' αυλὸς αναπασσει χαριν.
 Pind. Ol. 10. S Y N. Παραπασσω, προσπασσω.
 Αναπαυσις. S Y N. Μελλημα, μελλησις, αργια.
 Αναπιτημι. Αισθη, ατ αναπιτημενα
 Ρομβον εχει. Pind. I. 4.
 Αναπι τω. Δεπισε σαρυγῆς αἰθῆς ἔξαντες βαρυν.
 Eur. C. S Y N. Προνεωω, ανακνυμαι, αθμωω,
 αναριπτεω.
 Αναπλεκω S Y N. Αναθεω, επιπλεκω.—Ομοισι
 χερας αναπλεκῶσι τι. Pind. Ol. 2.
 Αναπτωω. S Y N. Αναψυχωω.
 Αναπολιζω S Y N. Ανυμνωω.
 Αναπρεπής. Αμπρεπῆ θερομενη μελη. Aesc.
 Αναποτάομαι, Α. απετομαι, Αναπῆμι, Ανιτῆμαι.
 Κῆναπῶνται πτερυγεσιν. Ag. L. 775.
 Αναπρωω.—αναπρεσῖν ὀδυτες. Nic.

Αναπαισις.

A N Δ

A N H

Αναπασις. Vid Αμπωσις:
 Αλλά ζήνός τεχνάσις αναπασις ἐξαιφνας
 Ἀντλον ἐχεν. Pind. Ol. 9
 Αναργυρος — Αναργυρον δαρνμα. Paul. Sil.
 Αντρίβιος. Οὐδὲν ἀντρίβιον κῆνο νεγος γερανῶν.
 Ep. 1. 3.
 Αναριτις. Προσφύς δικας τις χριεαδων αναριτις.
 Αναριτοτροφος — νηπος αναριτοτροφος. Ath. 3.
 Αναριλιος — μητ' αναριλιον βιον. Aesc. Eum. 529.
 Αναρπαγδην. Τοι δ' αὐτις αναρπαγδην φορευοντο.
 Ap. 4. 579.
 Αναρπαξανδρος. Αναρπαξανδραν κῆρα — Aesc.
 S. T. 782.
 Αναρριπιζω. Οὕτως ανερριπιζον — Ath. 6. SYN.
 Ανεγερω, ανακατω, αναφλογιζω.
 Αναροιδειω. SYN. Αναπινω.
 Αναροχθειω. Κύμα δ' ανεροχθεισε — Orph. 704.
 Ανασκευαζω. SYN. Αναρραπιω, ακεομαι.
 Ανασαδην. Αλλέθεν αλλος ανασαδην — E. M.
 Ανασας SYN. Προπασας, διερεξῆ.
 — Καλης δ' ανασαδης — Ap. 1. 789.
 Ανασασιος Ομιος Ανασασιοιο τυραννερον βασι-
 λιος. Ep. 1. 4.
 Ανασασις. SYN. Δηκωσις, πορθησις, ερημωσις.
 Ανασατις — Ἰλιε τ' ανασατις. Aesc. Ag. 1236.
 Ανασαχουω. — προχοαῖσιν ανασαχουωσιν αρεραι Ap.
 4. 271.
 — κατὰ πασαν ανασαχουωσκου αρεραν Ib. 3. 1353.
 Ανασερον. Ζωῖδιοις κατὰ χῶρον ανασερον — Man.
 4. 528.
 Ανασοναχιω. Δεινὸν δ' ανασοναχισον — Orph. 1284.
 Ανατριαινω. Οτι παντα πραγματ' ανατριαινεσι
 κροτοις. Ath. 4.
 Αναυηγτος. SYN. Σκοτηνός.
 Εἰς αναυηγτον μολεν αθην. Aesc. Pr. 1027.
 Αναυλοχητος. Αναυλοχητον, αυτοκαυδαλον σκα-
 φος. Lyc. 745.
 Αναπεφασμενωσ, αἱ αναπεφασμενωσ. Ar. L. 1101.
 Αναφλογιζω. SYN. Ανακατω, αναρριπιζω.
 Τον καλὸν ἡμεραν λυχρον αναφλογιζται. Ep. 1. 1.
 Αναφοιτω. Nic. — SYN. Ανερχομαι.
 Αναφορα. SYN. Δημηγοσις.
 Αναφυρω. SYN. Αρακεραινωμι, μεινω, αναφυρωω.
 — κρεμασα δε
 Εσας ὑπ' ελαταις αναπεφυρμεν' αιματι. Eur.
 B. 740.
 Αναφωνω. SYN. Ανακραζω. Και τοτε τὸν
 προγγωσιον ες Αλκιμενιν αιφρωνε. Ep. 1. 2.
 Αναχαιτιζω. SYN. Απειθῶ.
 Ανδιχης. (ἑδης παγιδος.)
 — Ανδιχην τε μαλ' ἐδῶτα μακροδ' αλεσθαι.
 E. M.
 Ανδρικελον, Ανδριὰς. SYN. Αγαλμα.
 — ὅπως ανδρικελα τευξη. Ep. 1. 4.

— ανδριάντι σχεδόν. Pind. P. 5.
 Ανδρηπλατω. P.H.R. Φυγαδα, φυγοντα, απολιν
 ποιῶν.
 Ανδροβρωσ, Ανδροβρωτος.
 Χαρμοιοισιν ανδροβρωσι. Eur. C. 93.
 Εἰς ανδροβρωτες ἡδονας. — Ib. Fr.
 Ανδροβωτος. Γυναίκος ανδροβωλον ελπιζω κεαρ.
 Aesc. Ag. 10.
 Ανδρογυγας. Παντας δ' ανδρογυγιαντας — Call. 6.
 34.
 Ανδριθεν. Ανδριθεν εκκευθ' ἵππος — Ep. 1. 4.
 Ανδροκλιονεω. Ανδροκλιαντα πατέρ' εμον κειτα.
 τανεν. Aesc. Eum. 605.
 Ανδρολετερα. Ανδρλετεραν — Αθην. Ib. S. T. 321.
 Ανδρομαχος. — Ανδρομαχοις χερσιν — Ep. 1. 3.
 Ανδρουνις. Μετὰ ταῦτ' ακεσας Ανδρουνικος τὸ
 γεγονός. Ath. 13.
 Ανδροσσις. — Τις εμψυχὸν γ' ανδροσσινιν αυσε
 τεχνη. Ep. 1. 4.
 Ανελισσω. Πνεῦμά τ' ανελισσοντα — Nic.
 SYN. Ανελεω, ανακυκλωω.
 Ανεκδρομος. Και τας μεν στροχηδὸν ανεκδρομος
 ωχμασε θαιμιγξ. Ep. 1. 1. SYN. Αβατος.
 Ανελεγχω. Οἶον, οἶον ανελεγχομαι. Eur. L. 1470.
 Ανελιγμα. SYN. Ανελιξις.
 — Πατις ανελιγματα χαιτις. Ep. 1. 3.
 Ανελλιν. — τον δ' ανελλινα σολου. Aesc. Supp. 242.
 Ανεμος. ΕΡΙΓΗ. Βελιος, αριστος, βαρυδρατος.
 Ανεμοδρομος, — ανεμοδρομιον αλκην — Dolfc.
 Ανεμοδής — ανεμοδής λοχη. Nonn.
 Ανευδής. Ζήσον λογισμα, και μενεσις ανευδής.
 Ep. 1. 1.
 Ανεορτος. SYN. Μεθεορτος, εργασιμος.
 Ανετοιμος. Ες γυμον εκ ανετοιμον — Ep. 1. 4.
 Ανετος. Ανετον δε ταρτὸν αιρῶν Synef. 2.
 SYN. Χαλαρὸς, ευπροσιτος, ανεμενος, παρετος.
 Ανεως. SYN. Ανασινητος, εμπληκτικος, καταπληξ.
 Ανηλακατος. Σκινδαφος τετραχερδης ανηλα-
 κατοιο γυναικος. Ath. 5.
 Ανηνω. SYN. Αδυνακος, ατεκος, ανος.
 Ανητω. SYN. Επαδω, καταδω. ἡμεροεθ'
 ὑμειων αν' υον — Ap. 4. 1198.
 Ανηρ. ΕΡΙΓΗ. Αθλοφόρος, αἰδοῖος, αἰδρις, ασμε-
 νος, βιατικὸς, βροτησιος, εκπαυλος, ευθυλαστος,
 δικαιοσ, θαροφόρος, σιλοξενος, δυσμειης, ευσεβής,
 ισσητωρ, ερικυθης, αινογενεθλος, μηχανικος,
 ποικιλικω, παιαθεσιμος, σογος, ευαρκατος,
 νυμφιος, ολβιος, ἑπρωτος, ιπποσασ, ορθησις,
 δολοεργος, ανεισιος, αισχρομυθος, λεφιος, ευ-
 δοξος, μαργος, νεος, πολυονος, σιδηροχαρμης,
 γαυσιφορητος.
 — Παμφεκιωρ, αἰδιδακλος, αἰδ' δε δεδαχμενος
 αισχροῖς.
 Ανθημοειδης.

Ανθεμοειδής.—πολυσμοί εν ανθεμοειδεσι ποιοιαι.
 Oiph. H.
 Ανθεμιζομαι. Γοεδνα δ' ανθεμιζομαι—Aescf. Sup.
 76.
 Ανθεσιπότητος. Vid. Μελοσ.
 Ανθεσιχρως. Vid. Περκα.
 Ανθοσαφωσ. S Y N. Βαφύς, ραγευς. Ος δε και
 ανθοσαφωσ αλιων απεθνηκατο κοχλων. Man. 2.
 326.
 Ανθοσωλω.—ωσ—Ηελιδωρας
 Ευπλοκαμον χαιτην ανθοσωλῆ σφεφανωσ. Ep.
 Ανθοδαιωτοσ.—ανθοδαιωτε μελισσα. Ep. 7.
 Ανθοκαρνωσ. Vid. Βακχαι.
 Ανθοκομω.—ειρινησ ανθοκομει βοτανασ. Ib. l. 5.
 Ανθοκομωσ.—λειμων πανει επ' ανθοκομωσ. Ib. l. 1.
 Ανθολόγοι. Αρδευται φρεσίνσ, λαχανιφωροι, ηδ'
 επιμοχθοι
 Ανθολόγοι. Man. 4. 259.
 Ανθοσυνη. Μηδέ τιν' ελαινη τεζεται ανθοσυνη.
 Ep. l. 2.
 Ανθοσύνσ. Ψιττακοσ—
 Ηλυθεν εις δρυμωσ ανθοσυνῆ πτερυγι. Ib. l. 1.
 Ανθωπινωσ. Ανθωπινωσ λαλέη τε—Ath. l. 9.
 Ανθωπαι. ΕΡΙΤΗ. Ασυμεριμνωι, δαιδαλο-
 γλωσσοι, δυεροί, σεμιόι.
 Ανθωπώσ εις ζώον επιπνον φωσει. Ath. p. 223.
 Ω γενωσ ανθωπων, πολυδακρυτον, ασθενέσ, οικ-
 τρον.
 —ανεμαλιόν, αυτοχρωατον,
 Μεχρη τελωσ βιωτε μηδέν επισαμενον. Ep.
 Ανθωπολογώσ.—λυπη. Naz.
 Ανθωπατοσ. Και κλειωσ ανθωπατων—Ep. l. 3.
 Ανια ΕΡΙΤΗ. Ακηρατοσ, ξυνή.
 Ανιαρῶσ.—ώσ ανιαρῶσ λεγεισ. Soph. An. 322.
 S Y N. Βαρεωσ, δυσφορωσ, δυσχερῶσ, χαλεπῶσ,
 λυπηρῶσ
 Ανιατοσ. S Y N. Αθεραπευτοσ vid. βήξ.
 Ανιγωσ.—του και ανιγωισ
 Κινησαντα γωω δακρυον αντιπαλοισ. Ep. l. 3.
 S Y N. Βλαβερωδσ, λυπηρῶσ, φαυλωδσ, ανιαρῶσ.
 Ανιγωσ. Ανιρῶσ.—φάτασ ανιρῶσ Nic.
 Ανικλωσ S Y N. Ανιθωσ. Ηρακλειωσ δ' ανικλων
 εδεικνευε κυκλον ὑπηνιωσ. Ep. l. 5.
 Ανιηωσ. Συν δε και ανιηωσιο το διπλων αχθωσ
 αειρασ, Nic.
 Ανιδαινωμαι.—αμφι δε πικνιώσ
 Μυώησ μελέεσσιν ανοιδαινωτο ταβέντεσ. Ep.
 Ανοικηωσ. Ην δέ τ' αιοι, ειοισι τοποισ—Man 4. 28.
 Ανοικηριμων. Ινῶι, ανοικηριμων τισ εφυθῆωσ—Ep.
 S Y N. Αφλοικηριμων, ανηλεωσ, ανημερωσ.
 Ανοικηωσ.—ανοικηωσ δ' ενομα τυμβωσ εχει. Ib.
 Ανοικηωσ. Πισων ανοικηωσ—Soph Oed. T. 189.
 S Y N. Ανιηεῶσ, νηιηεῶσ, ανοικηεῶσ

Ανοισρεω. Eur. B. 977. S Y N. Οισρεω, παροξυνῶ
 Ανομβρηεισ.—ανομβρηειτοσ ολυμπη. Nic.
 Ανορω. S Y N. Ανορμαω.
 Ανορωστω. S Y N. Ανασκαπῶ, βλωσρωφω.
 Ανοστωσ. S Y N. Ασεβῶσ, μυαρῶσ—εκβαλοντεσ
 ανοστωσ εμέ. Soph. Ph. 260.
 Ανοσπητοσ. Εσ τον ανοσπητον χῶρον εβησ ενερωσ. Ep.
 l. 3.
 Ανσπητοσ.—ανσπητω ικελωσ χρωσ. Nic.
 Ανοχμαζω. S Y N. Αναιρω.
 Μη με τον Αιαντηον ανοχμασθαισ, ὀδῖτα,
 Πετρον, ακοντισην σθεωσ Εκτορεσ. Ep. l. 1.
 Ανοκρωσμαι. S Y N. Ανοκρω. Ag. L. 527.
 Ανοταλαζω, Ανοταῶ.—ορθιον δ' ἄμα
 Ανοηλαλαξε ηησιωτιδωσ πωτρασ Ηχῶ. Aescf. P.
 389.
 Εκ νεφωσ δέ οἱ ανταῶσε βροηῶσ αισιον φρεγμα.
 Pind. P. 4.
 S Y N. Αντιβωω, αντιαχειω, ανταδωω.
 Ανοταδιδωμι. Ag. V. 692.
 Ανοταποτω. S Y N. Αντιτω.
 Τα δ' ευσοχινεσ, ανταπειτεσ βελη. Ep. l. 1.
 Ανοτεσφωω.—εκ αντεσφωρετε τῶσ εσφορῶσ. Ag. L.
 655.
 Ανοτεπειξηνον. Βωμω πατωσ δ' αντεπειξηνον μενει.
 Aescf. Ag. 1286.
 Ανοτερανιζομαι. Vid. Ερανιζω. Ομμωσιν αλλο-
 τρωισ αντερανιζομενωι. Ep. l. 1.
 Αντιωω. S Y N. Συνατωω, απαντωω.
 Αντιαχω, Αντιγωνω. S Y N. Αντιβωω.
 —μεγα δ' αντιαχων εγγωνη. Oiph. 817.
 —τρισ σφηνωντισ ὀμιλη
 Φροντισ αμοιβεδην αντιαχων—Ap. 4. 75.
 —Ο δ' αντιγωνωεν ενερθε. Ep. l. 1.
 Αντιδωτοσ. Τῶτο γαρ εις κακῶν φαρμακων αντι-
 δωτον. Ep. l. 2.
 Αντιδωποσ, Αντιθεωσ
 Και το κισιονω πολισμ'
 Αντιδωπον εσεται. Aescf. P. 120.
 Αντιθρεν πῆανωισ ὑσεροσων οπα. Ep. l. 4.
 Αντιθεω—και αντιθεοντεσ αλήται. Ib.
 Α. τιθυρετρωσ.—λιθιν αντιθυρετρωσ. Nonn.
 Αντικαθηστωω. Και τωσ κλειωντασ αντικαθησ-
 τωσ δικην. Aescf. Ch. 142.
 Αντικελευθωσ. S Y N. Αντιωσ, εναντιωσ. Η δια-
 μετρηση φωσιν φωσ αντικελευθον Man. 4. 74.
 Αντικωρωστω.—ανεμοισ αντικορωσσωμενωισ. Ep. l. 3.
 Αντικρατωω.—Μητρηωσ χαλεπῶν τροπον αντικρα-
 τῶσα. Ib. l. 2.
 Αντικυπωω.—Ανεκλυπε Περσωισ. Ib. l. 4.
 Αντιλεωσ. Ag. Eq. 1041.
 Αντιμῶνωμαι. Σαλμωνεῶσ βιονταῶσ ὄσ Διδωσ αντε-
 μανη. Ep. l. 3.
 * 7 O Αντιμεθελωω.

A N T

- Αντιμεβελκω. Ζαλω και τέκνοις αντιμεβελκομεναν
Ib. 1. 4.
- Αντιμελιζω.—Τερψιχόρης αντιμελιζε μιτας. Ep.
1. 7.
- Αντιμεσφρανεω. Δεινός δ' αντιμεσφρανεων πελετ'
αθηραποισι. Man. 3. 44.
- Αντιμισθος. Μικην ποτ' αντιμισθον εύρετ' εν
λιταις. Aesc. Supp. 278.
- Αντιξερω. Νεμεα τ' εν αντιξερω. Pind. Ol. 13.
- Αντιοχευομαι. Χαλχίδος εκ γαίης αντιοχευο-
μενος. Ep. 1. 2.
- Αντιπαλος. SYN. Αντιτεχος.
- Αντιπαρασχομαι. Τέλλιπες αλληλοις αντιπαρα-
σχομενοι. Ib. 1. 1.
- Αντιπαινος. Αντιπαινος τινος μητροφονας δυας.
Aesc. Eum. 268.
- Αντιπυρρω. Ιφικλος αυ Φυλακx δ'ιον γενοσ αντε-
πυρρωσ. Orph. 137.
- Αντι ρεβα. Καντιπορθισω δομος. Eur. Tro 359.
- Αντιρροπος. SYN. Αντισαθμος, αντισροφος.
- Αντισπικω. SYN. Αντιξισαζω, αντιμετρεω την
ισην μετρεω. τοις ισοις αμυνομαι, αμειβομαι.
ισον ισω επιδρω. αντιταλαντευω.
- Αντιταλαντευω. Αντιταλαντευω τας ελπίδας—
Ep. 1. 4.
- Αντιτινω. μενει αντιτινεν ομοιαν θεμιν. Aesc.
Supp. 441.
- Αντιτομος. Συν δ' ελαιω φαρμακωσασ'
Αντιτομα σφεραν οδυαν,
Δεκε χρισθαι. Pind. P. 4.
- Αντιτονος. Εκ κερας φαλλον αντιτονοιο βελος.
Ep. 1. 4.
- Αντιτορρω. SYN. Διατρεω.
- Αντιτοβουζος. SYN. Αντωδος, αντιτρωνος.
Α παρος αντιφ. γων αποκλαζατα ν. μευσι. Ep.
1. 3.
- Αντιφλεγω. Εσπερας οφθαλμδν αντεφλεξε μινηα.
Pind. Ol. 3.
- Αντιχορευω. Εξδομάς ασφραν αντιχορευει. Syn. 4.
- Αντλητης. Αντλητης Λημιαν αντλητηςρες, εν υδατι
γηρασκοντες. Man. 4. 257.
- Αντρον. ΕΡΙΤΗ. Αφθιτον, σεμνδν, πολυδννυμον.
- Αντωπος, Αντωπιος, Αντωπης—αντωπιον ισαν
αιγλην. Ap. 4. 729.—αντωπεα φεγφεα κοσμη.
Man. 4. 336.
- Ανυδατος. Και ποταμοι ξηροι μεν ανυδατοι—
Ib. 1. 144.
- Ανυπερβλητος. SYN. Ανικητος, ατεραμνος, α-
πιτος, εξοχος.—ανυπερβλητος δε πεπηγεν Ουρος
—Ath. 1. 12.
- Ανυποτροφος. SYN. Απαραιτητος, αμειλιχος.
Κωκητε νιων ανυποτροφον οϊμου αναγκης.
Orph. H.

A Π A

- Αγυος. SYN. Ραδιος. Αλλ' ετ' εμοί γ' αυυσδν.
Naz.
- Αγυτη.—Αγυτης σφομα, εθλυν Ομηρον. Ep. 1. 14.
- Αγυτω. SYN. Εκτεινω, καταβαλλω.
- Αγυφω. Vid. Αερω. Η ποϊοι χθονός υίες αυυφω-
σαντο Γιγαντες. Ep. 1. 4.
- Αγωγη.—Ορφος αγωγη. Ap. 1. 1134. SYN. Επι-
ταγμα, κελευσμα, αναξις.
- Αγωδννος.—αγωδννα φαρμασσοντες. Man. 1. 184.
- Αγωμαλια. Ανθρωποις επαγχεσιν αγωμαλιν βιο-
τοιο. Man. 1. 216. SYN. Τραχυτης, ανισα-
της, αγωμαλοτης.
- Αγωροφος.—εσ αγωροφον σφεγον. Lyc. 350.
- Αγωρομαι. SYN. Ανοδωρομαι, ανολολυζω.
Πειθός δ' εχ υμεναιον αναρνοιο γυναικες. Ep. 1. 3.
- Αξιμορφος.—αγαθοι ευσιν, αξιμορφοι. Man. 4.
513.
- Αξιοπισοσυνη. Αξιοπισοσυνη μεμελημεναι — Ib.
515.
- Αξιοπισος. — Οφθαλμοί γλωσσων αξιοπισοτεροι.
Ep. 1. 7.
- Αοιδη. ΕΡΙΤΗ. Γλυκεια, κλυτη, ιμερτη.
Μεσων θυγατηρ.—Θεσπερια δ' επων κλυχας
προσφορος. Pind.
- Αοιδος, Αοιδοθης, Αοιδοπολος. Δυσβατον ανθρω-
ποις οϊμον, αοιδοθετα Ep. 1. 3 —νοερων μοχ-
θον αοιδοπων. Ib. Ευπροσιτοι, γλυκεροι, σο-
βαροι, χαριεντες αοιδοι. Man. 5. 288.
- Αοιδομαχος.—αοιδομαχοις λογολεσχαις. Ep. 1. 2.
- Αοικητος. Εα με πετραις εμμενεν αοικητοις. Gab.
- Αοικος. SYN. Ασεγοη, αμειλαθρος.
- Αργυητος. — ταναντιον αοργητος. Ath. p. 260.
SYN. Αχολος, μελιχος.
- Αοριςος. Ω ζωης αοριςος εν ανθρωποισι τελευτη.
Ep. 1. 1. SYN. Αδιοριςος, απαρειμφατος, αμει-
ρυτος, απερατος, απεριδιος, απροσδιοριςος.
- Απαγφελής, Απαγφελτης Αλλοι δ' αυτε πελον-
ται απαγφελτες βασιλιων. Man. 2. 263.
—απαγφελτησ τε κυρτε φελλον—Ep. 1. 6.
SYN. Αγφελιασφορος, διαγφελος, διακλωρ.
- Απαγλαιζω. SYN. Καταισχυνω. Την ραδιναν
κυρην παμπαν απαγλαισαι. Ep. 1. 7.
- Απαγχοιζω. Εκ δευος αλλοτριας αυτον απηγ-
χοισεν. Ep. 1. 2.
- Απαθης. SYN. Απαθιτος, ατλημων.
- Απαιδευτος.—ως απαιδευτος εχει. Eur. I. 247.
- Απαιδια. Δυσεκνην η παμπαν απαιδιην επι-
κλωσαν. Man 6 239.
- Απακριβω.—ταν Κυπειν απικριβωσατο Παλλας.
Ep. 1. 4.

Απικριβωμενωσ

Α Π Λ

- Απικριβωμενος. Ουκ Απικριβῶς ἐδ' απικριβω-
μενος. Ath. 4.
Απαλαμος. SYN. Δειλος, αχαιρος, ατεχυος.
Απαλεξιμακος. Vid. Ασκληπιος.
Απαλοφρων, Απαλοψυχος. Ουτος ο Φηρευων απ-
αλοφρονας—Er. 1. 3. Ταῖς απαλοψυχαις εχραε
Φηλυτραις. Ib. 1. 7.
Απαμαλδυνω. SYN. Αμαλδυνω, αφανιζω.
Τυμπολος δ' αγελιδν απμαλδυνεν Ομηρος.
Ib. 1. 1.
Απαμυριαζω—την ολιγην βῆλον απμυριασε. Ib. 1. 3.
SYN. Απαμυριενυμι, γυμνω.
Απαυδρω—ὡς δ' απινδραβη δεμας. Eur. I. 53.
Απαρσικω. SYN. Αποδοκειω, αφανδανω.
Απανταχῆ. Το δῆλον ὡς απανταχῆ γενος. Eur.
SYN. Παντη, πανταχι, απανταχιθι, απαρ-
ταχῆ, απανταχισε.
Απαρηγορητος.—ερος. Menand.
Απαρτι.—και σωφρονας
Απαρτι αλυτησαι ποιησω. Ag. Pl. 388.
SYN. Απιρτισμενως, εκπλεως, παχυ.
Απατη. ΕΡΙΤΗ. Δολοεσσα, πυκινη.
Απατητος. SYN. Ασιβητος.—μυσαις εκ απα-
τητον ορος. Er. 1. 6.
Απαυαινω. Οπποτ' αλωαι Ηδη απαυαινονται—
Cal.
Απαυδαιω.—και ανεσχιθε, νεκος απαυδῶν. Theoc.
22. 129.
Απαυλοσυνος.—Οιχετ' απαυλοσυνος. Er. 1. 1.
Απαχλυω. Ομματ' απαχλυσαντος.—Cal.
Απειλω. SYN. Ευχομαι, οριζομαι.
Απειροβαθης. Vid. Αιθρα.
Απειρογαμος.—απειρογαμω—δαφνη. Er. 1. 5.
Απειρομαχης. SYN. Απειροπολεμος, αμαχος.
Απεκροφω. Ag. Eq. 697.
Απειρητος. SYN. Απεικῆς, υπεκῆσις.
Απελευθερια. SYN. Ελευθερωσις, λυτρωσις, αρεσις.
Εξ απελευθεριης βασιληιδος ημισυ δῆλοι. Man.
4. 600.
Απεπαντος, Απεπερος. SYN. Αωρος.
—τις απεπατες
Βοτραις, οἱ στυρολην εξεχεον σλαγῶνα. Er. 1. 1.
Μη μεμψη μη απεπερον αει—Ib.
Απιθεω. Ουρον απηθῆσαι—Nic. SYN. Διθεω,
διθεω, διυλιζω, εξιπω, εκραγιζω, εκχω,
διαβιβαζω.
Απιλεγῆς.—τευχε' απηλεγῆς—μορυ—Dolsc. vid.
Διαμπερεως. SYN. Σκληρῆς.—απηνῆς.
Απιπορις. Κλῶνες απποριοι ταναῆς δρυός—Er 1. 1.
Απιρῆς. SYN. Απιρος, αβλαβῆς, ὕμης, ανοσος.
—σου απιρῆσιν αῦθις εταιροις. Ar.
Απλανης. Φροντιδι διναιες ασερας εφρασατο,
Απλανας τ' αμφο και αλημονας.—Er. 1. 1.

Α Π Ο

- Απλικηλος. Φρεδοι δ' απλικηλοι—Eur. Rh. 814.
Απλικος, Απληρατος.—απληρωτοι βερεβρα. Naz.
Απλοκαμος. SYN. Αλομος, αποθριξ—επ' απλο-
καμω δε μετωπω. Er. 1. 5.
Απλοτης. Vid. Απροτης, Αρρ. SYN. Απλον,
ακακια, αμεραιτοτης, αφελια, ευγνωμοσυνη, ευη-
θεια.
Απνεῖς. Μηδ' ολιγω παυσεν ὕδατι πῦρ απνεῖς.
Er. 1. 1.
Απνευσι. Ελκεν απνευσι—Ath. 10.
Αποβαπλω. SYN. Εμβαπλω, εγχερωζω—οτ' εν
ξεω αποβαπλων. Ib. 1. 4.
Αποβελιζω.—αποβελισον οπλανα. Ib. 7.
Αποβλυω. Οχθησι χθαμαλησιν αποβλυει απδν
ολεθρον. Orph. 1065.
Αποβρωσκω. Χῆρας αποβρωθεντα—Er. 1. 3.
Απογαλακτιζω. Ωσπερ τα παιδι' αυτον απογα-
λακτιζῶ. Ath. 1. 6.
Απογυρασκω. Ο γαρ απογυρασκαν' απδης γυε-
ται. Ib. 1. 2.
Απογονος. SYN. Απεγυγονος.
Απογραφῆ. Vid. Ὑπομνημα. SYN. Εισφορα,
αναγραφῆ, διαγραφῆ, επαγγελια, περιηγησις.
—τυπωσις, εκφρασις
Αποδακνω. SYN. Καταδακνω. Αρτε δις η τρις
αποδακῶν. Ath. 1. 1.
Αποδειπνιδιος. Ουκ αποδειπνιδις γενομενος σκυ-
βαλε. Er. 1. 1.
Αποδαρσομαι. Μηδ' αποδαρῆσθαι προποσις ονο-
μασι λεγοντα. Ath. 10.
Αποθνητος. SYN. Αποθετος, ανερατος.
Οι δεινα κηποθητα πησεσθαι ποτε
Μελλοντες—
Αποθριξ. SYN. Απης, απλοκαμος.
Αποθρονος.—και αποθρονον εὔχος. Naz.
Αποιητος. Αποιητον—εργων τελος—δεμεν. Pind.
Ol. 2.
Αποικια. ΕΡΙΤΗ. Ευνηωρ.
Αποικητος. SYN. Αθῶς. Δαρων γαρ εκ αποι-
κητοι. Soph. El. 1070.
Αποκατατιθημι. SYN. Κατατιθημι.—κυρην δ'
απεκαθηθετ' ερησας. Ar. 3. 1285.
Αποκεντρος. Ην δ' αγυδις κεντροιο κρατῆ, ολοδς
δ' αποκεντρος. Man. 3. 269.
Αποκερματιζω. Ηλατο δ' εις αἰδην ὡς απκερ-
ματισε. Er. 1. 3.
Αποκιδνημι. Ar. 4. 133. SYN. Παρακλινω, εκ-
τρεπομαι.
Αποκλαζω. Τοιαδ' απκλαγξεν
Μορσιμ' απ' οριθων—Aesc. Ag. 162.
Αποκληρος. SYN. Ακληρος, αμοιρος. Πογων δ'
ετις αποκληρῶς εσιν. Pind. P. 5.
Αποκοπαζω.—κητεκοπασεν ταδε. Eur. Herc.
f. 981. Αποκεριμος.

- Αποκριμος.—κράτ' αποκριμον—Ib El. 148.
 Αποκραδίζω.—Η οποντας αποκραδίσσας ερινυς.
 Nic.
 Αποκρινω. SYN. Απαθιω, ατιμαζω.
 Αποκρισις. SYN. Εκλογή.
 Αποκρυφος. Αποκρυφον δεμας
 Ὑπὸ μελαθρον κρυψω. Eur. Herc. f. 1069.
 SYN. Κρυφιος, λαθριος.
 Αποκωκυ.—αποκωκυσαι ψυχην. Aesc. Ag. 1551.
 SYN. Αποδύρομαι, αποιμαζω.
 Αποκωλυω. Vid. Κωλυω. Αποκωλυεις ψαύσαι τε
 χερσίν. Eur. M. 1411.
 Απολαζυμαι.—κἀπολαζυσθαι δελεη. Ib Hel. 916.
 SYN. Αγαδεχομαι, αποδεχομαι.
 Αποληγω. SYN. Απερχομαι.
 Απολιγος. Vid. Μιμοειος.
 Απολογεομαι. SYN. Συνηγορευω.
 Απομυκαομαι. Ως πολλάκις με κἀπομυκᾶσθαι
 δελεην. Ep. l. 4.
 Απονοσφι. Αθαναταν απονοσφι δεῶν—Ar. 3. 9.
 Αποπλανις. Βαῖδν αποπλανιην λιποματορα παί-
 δα—Ep l. 1.
 Αποπλαστωρ Ζωοτυπης μακαρων αποπλαστορας,
 εικονομορφος.—Man. 4. 343.
 Αποπλωω. Σιτον δ' αφθιτον ἦκεν αποπλωσι
 φερεσθαι. Orph. 506.
 Αποροια.—εν ημιμῆτ' αποροιη. Man. 4. 6.
 Απορρανυμι. SYN. Διαρρηνυμι. Ου μεν δη
 φιλον εἰν απορρωσασθαι ὀμιλον. Orph. 1318.
 Αποσκικπῆω. Αγαθαί δε πελόντ' εν
 Χεμερια νυκτι θεας εν νάδς
 Απεσκικμῆθαι δν' αγχυραι. Pind. Ol. 6.
 Αποσκωπῆω. Vid. Σκωπῆω. Γηραλέον με γυναῖκες
 αποσκωπῆσι—Ep. l. 2.
 Αποσπαδιον. SYN. Αποτμημα. Και ροδεας
 σφαυλῆς ὤμδν αποσπαδιον. Ib. l. 6.
 Αποσαδον. SYN. Διασαδόν, πορρωθεν.
 Αποσιλβω. Λοίπν μαι το κυπελλον αποσιλβω-
 σον, ἑταιρε Ep. l. 2.
 Αποσφω. Vid. Αχερδω. SYN. Στυφω, πρσο-
 πιεζω.
 Αποσφαξ.—η αποσφαγι βησση. Nic.—SYN. Απο-
 τομος, ρωγᾶς.
 Αποσφρανω.—αλλα διχαλωκᾶυτὲν αποσφρανει—
 Ep. l. 2.
 Αποτεκμαιρομαι.—πορον τ' απετεκμαιροντο
 λιμνης εκπρομολῶν—Ar. 4. 1538.
 Αποτροπαιος. Απολλον αποτροπαιε.—Ar. Pl. 359.
 Αποτροπιος. Ει μὴ αποτροπιος εροπαῖς.—Orph.
 479.
 Αποφαινω. SYN. Ξηραινω, αποξηραινω.
 Ως αφφαινωθην, Παναθηναιοισι γελῶν. Ar. R.
 1121.
- Αποσθεγυκτηριον. Φοιβητοῖς μυθοισιν αποσθεγυκῆ-
 ρια κρυπῆα.—Man. 4. 550.
 Αποφλαυρίζω. SYN. Εκφραυλιζω, εξευτελιζω,
 επιτωθαζω. Αδ' αποφλαυριζασα μιν—Pind.
 P. 3.
 Αποφλυζω. SYN. Εκφυσω, αποφυσω.
 Ὑβριν αποφλυζωσιν ὑπερβια μηχανωναντες. Ar.
 3. 582.
 Αποφράς. SYN. Πονηρὸς, κακὸς. Ανθρωπος ἀπό-
 φράς, και βλεπων απισιαν. E. M.
 Αποφυλλας. Vid. Μυθη.
 Αποφωλος.—αποφωλα βιε μυσαρωπα γενεθλα.
 Man. 4. 316.
 Αποχαλκίζω. Χαλκίδος εκ γαιης απεχαλκισε
 την πολν ἡμῶν. Ep. l. 2.
 Αποχευομαι.—αν αποχευονται Κασαλιαι διναι—
 Eur. l. 146.
 Αποχή.—λαβῶν εικονικὴν αποχήν. Ep. l. 2.
 Αποψηφιζομαι. Ειτ' ε δικαιως εσ' αποψηφισμε-
 νος. Ath. 12.
 Αποψυχο. SYN. Αποπνευματιζω, αροδευω,
 αποπλυω, απορριπῶ.
 Αποψωλεω. Ar. A. 592.
 Απραγματευτος. Vid. Οψον.
 Απρηνυτος. SYN. Αρμηλιχος. Και νεκνν απρη-
 νυτος ανησει με θαλαττα. Ep. l. 3.
 Απριγκιλιω πλικῆα. Aesc. Ch. 424.
 Απροκοπος. Αυτὸς δ' απροκοπος—Man. 2. 444.
 Απροσῆτος. Απροσῆτος σιοπελος, πυργος, ασισον
 εδος. Dolsc.
 Απροτιελπίος.—κακὴν απροτιελπίον. Orp.
 SYN. Ατελιπιος, απροσδοκητος.
 Απροτιοπίος. SYN. Αποπίος.—οσοισιν ὄρω-
 μένος, απροτιοπίος. Man. 2. 19
 Απροσιδίτος Σχημασιν ευθαροῆ, και χρωμασιν
 απροσιδιτον. Ib 5. 267.
 Απροσφωτος. Ανδρας απροσφωτοισιν ενιπλησων
 ὀδυνησιν. Nic.
 Απῆαισος. SYN. Ηδύς, ασμενος, ὀρθός.
 Απῆερεως. SYN. Αιρινιδιος, ταχέως, ετοιμως,
 αφροντισως, απροθυμως, ελαφρῶς ἡδεως. Ηεί.
 Απῆοπτης. SYN. Θρασυλόγος, κακολόγος.
 Απῆολεμιστος. Καί μοι Γεργυθων τε μελεη φονος απ-
 ῆολεμιστων. Ath. 12.
 Απροφανές, (Adv) Απροφατως.
 —δολις ἔσιςυτο ὑπνε
 Απροφανές.—Orph. 784.
 —Απροφατως ανεδν μεγν κῆμα παροισην. Ar.
 2. 582. SYN. Αφινιδιος, εξαπινης—απροφα-
 τως—αθροως, αδισακῆς.
 Απῆω. SYN. Πλεκω, εργα, περιαπῆω.
 Απωω. SYN. Κηρυσσω.

Αραδος.—αραδον κακὸν ἄπασε τυψας. Nic.
 Αραϊός. SYN. Ευκλαϊός.—βιαϊός, δ'ανός, οδυνη-
 ρίς.
 Αραϊός. SYN. Αθλιός, αδυνατός, βλαβερός.
 Αραχναίη. Φώλας αραχναίη σκαίδον ετυψε ποδα.
 Ep. I. 1.
 Αραχνηίης. Λοιγόν αραχνηντα—(εμετον)—Nic.
 Αργεοφαντής. Λερναϊαν ἀδύτων περιωσιος αργεο-
 φάντης. Ib. I. 4.
 Αργηίης.—μετ' αργηντος ελαιε. Nic.
 Αργινεφής. Vid. Οπός.
 Αργιοδός. SYN. Μεγαλοδός.
 Αργεής (ανεμός) Vid. Αχκετός.
 Αργμα. SYN. Απαρχή.
 Αργοχρως.—και αργυρε αργοχρωτος. Cyr. Th.
 Αργυρος. ΕΡΙΤΗ Κλυτός.
 Αργυριδίων.—διὰ σμικρὸν αργυριδίων. Ar. Pl. 147.
 Αργυρίς.—αμφ' αργυριδεσιν—Pind. Ol. 8.
 Αργυροδέκνης, αργυροφυλαξ—Iδ'ας. Naz.
 Αργυροτοίχος.—αργυροτοίχη Δροίτας. Aesc. Ag.
 1547.
 Αργυροφειγής.—εν αργυροφειγεί λιμῶ. Ep. I. 2.
 Αρδαλω. SYN. Ασβολω, μολυνω. Αιγυπτίος
 Φοιματιον ηρδαλακέ με. Philem.
 Αρδευτής. Vid. Αρθολόγος.
 Αρεός. Πῆμα τμηθῆκε ολοοφρονος ἀνδρος Αρεκ.
 Cyr. Th.
 Αρειτολμός. Vid. Αναξιμένης.—Αρειμανής.
 —αρειμανεων Αρειμασπαν. Dion. 31.
 ΡΗΡ. Αρεος εὐ' δεδαώς.—παντοίς πολεμοιο
 δαμηων.
 Αρετη ΕΡΙΤΗ Βροτεια, κληνῆ, ξυνή.
 —Αρετα πολυμοχθε.
 Γενε βροτῶ
 Ἐπραμα κάλλιλον βιν. κ. λ. Ath. 15. 16.
 Αρεταλογία. Vid. Μυθευμα.
 Αρηστός —αλλ' αρηστός
 Συνδέσμα χρυσοσ ἔχε—Eur. M. 1192.
 SYN. Στερεως, βεβαιως
 Αρης. ΕΡΙΤΗ. Τευχεσφόρος, πυρσοτόκος, πυρ-
 εολος, ακρωνυχίος.
 Αρες, Αρες, κακιεργέ και ἀνδράσι, και μακαρεσσι,
 και πολεσιν, και ναυσι, και νηρι, και πελαγεωσιν
 και καρποῖς γαιης, και ευρειθροις ποταμοῖσιν.
 κ. λ. Man. I. 140.
 Αρθρον. SYN. Ξυλινον.
 Αρθροκνήης.—αρθροκνήέσιν πονοις. Lucian.
 Αριγνώτος. SYN. Διαδῆλος, φανερός, διαφανής.
 Αριηνοί. vid. Dion. u. 1098.
 Αρισθαρμάτος. Pind P. 5. 39.
 Αρισφυλος.—αρισφυλω—Βαιχω. Ep. I. 1.
 Αρισημί. Ηρισαμέν. δὲ γαρ συναπτεῖν τον λογον.
 Ath. 10.

Αρισογενέθλος.—ποτὶ χῶρον αρισογενέθλον ὄδευει.
 Ep. I. 4.
 Αρισοδέπνον.—αφ' ἔν γενοιτ' αν ἡμῖν συντομας
 Αρισοδέπνον—Ath. I. 2.
 Αρισοκλής.—Πλατων—Ep. I. 3.
 Αρισολόχεια. Πτοι αρισολοχεια παλισκίος ενδα-
 τεϊτο. Nic.
 Αρισοξένος.—εν Πληκῆροισιν αρισοξένον αγητόν. Ep.
 I. 1.
 Αρισοπορεύς. Άνδρες αρισοποίηες, ελευθερα ληματ'
 εχοντες. Man. 4. 512.
 Αρισοποσεια. Vid. Καλλιτοκεια.
 Αρισοτελής. Ουτος Αρισοτελής μετρῶν χθονα και
 πολον ασρων Ep. I. 4.
 Αρισωδιν.—αρισωδινες Αθηναί Ep. I. 4.
 Αριφραδής. SYN. Ευετιγνώτος, ευσημος.
 Αριφραδέως.—σηματ' αριφραδέως κατελεξας. Od.
 ↓ 223.
 Αρκίος, ΕΡΙΤΗ. Αιματοπαῖτις.
 Αρματοκλυπος.—τον αρματοκλυπον οτλοβον. Aesc.
 S. T. 209.
 Αρμή. ΕΡΙΤΗ. Νεωπηγής, Δωριος.
 Αρμολογέω. Χερσιν οίζυραῖς ηρμολογησε ταφον.
 Ep. I. 3
 Αρμονια ΕΡΙΤΗ. Ὀμοφωνος.
 Αρνεοθινης. Vid. Παραρετης.
 Αρνησιθεος —τὸ γαρ σιωπᾶν ἀνδρὸς αρνησιθεος.
 Cyr. Th.
 Αρνοφαγος.—και αρνοφαγοισι λυκοισι. Man 4 255.
 Αρνημαί. SYN. Φυλατῆρομαι, τρυχομαι, αντι-
 λαμβᾶνω.
 Αρος. vid. Aesc. Supp. 892. Var. Lect.
 Αροτής, Αροτρευτήρ, Αροτροπος. SYN. Γεαροτής.
 —αροτρευτήρες αερης. Ep. I. 1. Ποντες αροτρευ-
 τήρ επιδέξιος—Ib. Δποι Σωσιπλες εἶπεν αρο-
 τροπος. Ib.
 Αροτσημος, Αροτραϊός, Αροτρητής. Και γλυκὺ
 νάμα θαλασσα βροτοῖς αροτσημιον ἔξει. Ep. I. 1.
 —αροτραιη κειμενον εν θαλαμη. Ib. I. 3.
 Και τον αροτρητην σιρξατέ μοι βιοτον. Ib. I. 1.
 Χαλκὸν αροτρητην κλασιβωλακανηστομαῖα. Ib. 16.
 Αροτροποιος. Και μετ' αροτροπονε ζευγλας—Ib. 1.
 Αροτροφορεω.—και συ θαλασσα
 Δελφίνας γαιη ζεύξον αροτροφορέν. Ib.
 Αρριον, το. Vid. Ἐπομβρεω.
 Αρρα. ΕΡΙΤΗ. Βαθυκλήρος.
 Αρραγμαῖος. Αρραγμαῖα λεχη μετοπωρινα
 νυμφηθῆσα. Orph. H.
 Αρρακῆρα.—και αρρακῆραν ερικαν. Ep. I. 3.
 Αρραγδην.—αλλά θυελλα
 Ανται αρραγδην οπισω φερον—Ar. I. 1016.
 Αρραξιόσιος. Μισθοφορων αρραξιείων σκηνη στρα-
 τιωτων. Ath. 1.

Ἀρπιδών. SYN. Παγίς, βραχίος, αρτανή.
 Ἀρπιδές.—κόρη δὲ μὲν αρπιδές αὐτῶς. Nic.
 Ἀρπίζα (ἢ πεζα τῶ ορος).—Ἀρπιζαίς τε καὶ ἐν νῆ-
 μεσσι πεζόσῃ Ib.
 Ἀρπίς. SYN. Κρηπίς, ὑποδήμα.—θῆκε συν αρ-
 πιδέσιν. Call. E. M.
 Ἀρπιζογενὴς Ἀρπιζογενῶν κλαμακας τ' αἰθρον.
 Lyc. 653.
 Ἀρπύς. SYN. Εὐως. Ἀμφοτεροὶς ἐπιβάς αρπύς
 ἐλπίσατο E. M.
 Ἀρραβικός, Ἀρραβίος. Ἀρραβικὸν κολποιο—Dion 24.
 Οὐρον δ' Ἀρραβίης τεκμαίρεται ἀγχι θάλασσης
 Ib. 178.
 Ἀρραβῶν. SYN. Εὐεχυρον.—ἐχόντες αρραβῶνα
 τὴν τεχνὴν Ant.
 Ἀρραγίς—αρραγεῖσιν ἐπυργασάντο θεμεθλοῖς.
 Nonn.
 Ἀρραφίς. Πολλάκι δ' αρραφίης κεφαλαὶ παγιν αἰ-
 θεωποιοῖσι Αἰαί.
 Ἀρρενοθίλος, Ἀρρενοθίλος Ἀρρενοθίλος ἐὼν κοσ-
 μῆτο πεπλοῖσι γυναικῶν Man 4. 369
 Ἀρρηκίος. SYN. Αναρραγίς—Ἀρρηκίως.
 Ὅπως ἀν ἀρρηκίως ἐχη Ar. L. 181.
 Ἀρρενοπαίς—ἰὼ βαρυπειθεῖσι Φιλκ
 Γενάμενα τῶξις ἀρρενοπαῖδα γενον. Ep. I. 4.
 Ἀρρυθμοποίησι. Ὁσρα Διωνύσει ἀρρυθμοποίησι ἐπε-
 κοπέ. Ath. 10.
 Ἀρτεμία. SYN. Ἐγίγνια, ἀσφαλεῖα. Οἷς πλέον
 ἀρτεμῆς εὐαδὲν εἰλαπινῆ. Ep. I. 4.
 Ἀρτιβρεχίης. Ἀρτιβρεχίης δὲ σιδήρος ἐφ' αἵματι—
 Ib.
 Ἀρτιγαμος.—Νυμφῆς ἀρτιγαμοῖ—Dolc.
 Ἀρτιγενίης. Ἀρτιγενῶν σε χελιδῶν ἔσαν μητέρα
 τέκνων Ep. I. 1.
 Ἀρτιγενεὸς—Ἀρτιγενεὸς. Κῆρος, ἐτ' ἀρτιγενεὸν
 ἐχὼν χροον.—Ib Ἀρτιγενεὸν ὑπὸ κορυθ' ἀπάλο
 τριχῶν Eur. B. 1183.
 Ἀρτιθαλής. Νεὸς ἔτος—Nonn. SYN. Νεοφυτὸς
 Ἀρτιθαλής—αλοχῆς νεκρὸν ἐν δωμασίν ἀρτιθαλή.
 Ib Alc. 599
 Ἀρτιπαγίς. Vid Ἀλιτυρος.
 Ἀρτιπλάγος. Vid Ἀκονίς.
 Ἀρτιτοκος. Δορκάδος ἀρτιτοκοῖς—Ep. I. 1.
 Ἀρτιτομος. Γεργίνος ἀρτιτομον κεφαλῆν—Ar. 4.
 1515
 Ἀρτιχαράκιος—κατ' ἐπαμίδος ἀρτιχαράκιον
 Γράμμα—Ath. I 5.
 Ἀρτιχρύετος. Νυμφίον ἀρτιχρύετον—Nonn.
 Ἀρτολαγυῖος.—πανοσπλιν ἀρτολαγυῖος. Ep. I. 2.
 Ἀρτοπώλιον—Ὡς ἀρτοπώλιον λιπῶν
 Ἰν' ἐστὶ κριβαίων ἐδωλία. Ath. I. 12.
 Ἀρτοπάλι.—Ar R. 881.
 Ἀρυσικός. Ἐγὼ γὰρ εἶχον τίσδε τῆς ἀρυσικῆς.
 Ath. p. 424.

Ἀρυτιδάτος. Vid Ἀσπίλος.
 Ἀρχή. EPITH. Αυτοσούτος, μοιρῆς.
 Ἀρχηγείης. Καὶ ταῦτα τὰπὶ κλαυματῶν ἀρχη-
 γείῃ Aesc Ag 1637.
 Ἀρχεργονος. Εἰκονας ἀρχεργονῶν ἐκτελεῖς μερο-
 πῶν. Ep. I. 3.
 Ἀρχεδίκης.—Ἀρχεδίκαν τοκεῶν. Pind. P. 4.
 Ἀρχεσμολπος Μῦσαν—ἀρχεσμολπον—Ath I. 4.
 Ἀρχεσιφωτος—Ἥλιος. Cyp. Th.
 Ἀρχετῆς. SYN. Βασιλεὺς. Καὶ παρὰ θρονον
 ἀρχεταν—Eur. Hera. 753.
 Ἀρχετυπος—ἐγράψεν ἀπ' ἐκίνος ἀρχετύποιο Naz.
 Ἀρχηγετίς. Vid Γοργάς.
 Ἀρχεγεγεθλός.—Ζεὺς ἀρχος ἀπαντῶν, ἀρχιγεγεθ-
 λός. Orph.
 Ἀρχιδίκασης. Ἥλιος δ' ὑπάτον, Μῆνη δὲ τοι ἀρ-
 χιδίκασαν. Man. I. 104
 Ἀρχιθάλαστος. Ἀρχιθάλασσι—Ποσειδόν—Ep. I. 6.
 Ἀρχικεραυνός.—Ζεὺς ὑπάτος ἀρχικεραυνός. Orph.
 Ἀρχικυνηγός.—εὐσχυμονες, ἀρχικυνηγοί. Maq. 5.
 209.
 Ἀρχιλοχός. Ἀρχιλοχῆ ταδὲ μετρα. καὶ ἠχηνεὺς
 λαμῶσι
 Θυμῆ, καὶ σοβερῆς ἰδὸς ἐπεσβολῆς. Ep. I. 1.
 Ἀρχιμέδαν. Vid Βενετοί.
 Ἀρχιτεκτονική. Πάλιν το περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς
 ἰσῶς. Ath. I. 9.
 Ἀρωγοναυταί—Δαιμόνες—(Διοσκυροί.) Ep. I. 1.
 Ἀρωσιμος. SYN. Ἀρωτός, ἀρωσιμῶς.
 Ἀρωσιμοὶ γὰρ χ' ἄτερων εἰσὶν γυαί. Soph. An.
 575.
 Ἀσαλευτός. Σπονδὴν τὴν ἀσαλευτόν—Ep. I. 6.
 SYN. Ἀδοιτῶς, ἀσυφελικός,
 Ἀσαλῆς. SYN. Ἀφροντίς, ἀμερίμνος—ἀσαλῆς
 μακία. Aesc. E. M.
 Ἀσησός. Vid Ἀπροσιτός. SYN. Ἀκινητός.
 Ἀσημῶς. SYN. Ἀγνώσῶς, σκοτεινῶς.
 Χρησῆς, ἀσημῶς, δυσκρίτως τ' ἠρημνῆς. Aesc.
 Pt. 643.
 Ἀσθμα. SYN. Ἀναπνοή. EPITH. Δηνόν.
 Ἀσθμοτοκος—καὶ ἀσθμοτοκοῖο λεόντος. Man. 4. 274.
 Ἀσιτία. SYN. Σπανοσιτία, σιτοδῆνα.
 Ἀσιατίς. Ἀσιατίδος γῆς σχῆμα—Eur. Andr. 1.
 Ἀσκαλαβός. Ἐνθα καὶ ἐτιδανὸν περ ἀπεχθῆα
 βρυχηματ' εἰσὶν Ἀσκαλαβῶν—Nic.
 Ἀσκεπίς. SYN. Ἀσκεπός, ἀσκεπασός, ἀσεγῆς.
 Ἀσκεπῆς ἐστὶ κερνῶν—Ep. I. 7.
 Ἀσκιδίων. Ar. Ecc. 306.
 Ἀσκιπῶν. Ἀσκιπῶν δ' εἰς ἀσυκατεσιχόν—Ep. I. 1.
 Ἀσκοδέτης—ἀσκοδέταις δὲ περὶ ξ βεβῶνας ἐλιξῶς.
 Nic.
 Ἀσματοκομπος. Vid Λυκοφρον.

Ἀσμακράγος.

Ασμαραγός — και ασμαραγός ἐλατῆσι. Opp.
 Ασπασμά — νυκτῶν τ' ασπασμάτων. Eur. Hec.
 829. Ἐχθρὸς φίλος μὲν ἦδ' οἰὸς ασπασμάτων. Ib.
 El. 596.

Ἀσπερχῆς. SYN. Ἰσχυρῶς, συνεχῶς, ταχέως.

Ἀσπέτος SYN. Ἀπληρωτός.

Ἀσπίς. ΕΡΪΤΗ. Πλατυαυχήν.

Ἀσπίδοδότης. Ἐν τ' ἀσπίδοδοτοῖσιν ὀπλιταῖς
 δρομοῖς. Pind. I. 1.

Ἀσπίδοις — ἀσπίδοσσα χελώνη. Opp.

Ἀσπίδης. Vid. Ἀκλειῶς. SYN. Ἀσπίδῃ, ἀφρον-
 τισίας.

Ἀσσιος — ἐπειὼ φίλος Ἀσσιος, ὄλμος ἀτολμος. Tim.

Ἀσαθῆς. SYN. Ἀσατός, ἀβεβαίος. vid. Ἀγκυρα

Ἀσασία. Ἀσασίας τευχὴ ταραχὴν τε — Man. 6.
 128. SYN. Ἀκατασασία, μετανοία

Ἀσαφίς. Ἐπιμνησθεῖς, μητ' ἀσαφίς. — Ep. I. 7.

Ἀσαφιδίτις. Vid. Ράξ

Ἀσεμβαχία (Ἀδν.) αἰ. ἀσεμβία Δυσζήλος ἀσεμ-
 βασία τιμωρημένη Lyc. 1117.

Ἀσέπτος, Ἀσεφῆς. SYN. Ἀσεφανός. Τίς γὰρ ἀσεπ-
 τὸς θεῶν; Eur. Hera. 441. Ἀσεφῆς, ψαφαροί
 τε, ματῆν σφαιδοῖσι μοχεύντες. Man. 6. 517.

Ἀσερός (λίθος) Vid. Πάλληνη.

Ἀσεροειδής. Ἀσεροειδὲς ἰατὰ διφρευκὸν αἰθέρος. —
 Ar. Th. 1074.

Ἀσεροσμάτος — ὑπ' ἀσεροσμάτων ὄφθην. Oph. H.

Ἀσηλος — και ἀσηλος πᾶρ εἶσα. Ep. I. 3.

Ἀσηρ. ΕΡΪΤΗ. Δαμπροσάης, περιμαρμαρος,
 ἀσατός, αἰθέριος, ἑλικόδρομος, ἀργαλέος, ὀλοερ-
 γῆς, ἐσθλοδότης.

— χορὸς ἀμβρότος ἀσρῶν

— αὐγαὶ πολλῶν ἀσρῶν. Synef.

Οὐρανίον χορὸν ἀσρῶν. Maneth.

Ἀσηρικῆς. Vid. Θαλάσσα. SYN. Ἀσατός.

Ἀσιβήτος. SYN. Ἀπατήτος.

Ἀσοχέω. Ἀσοχῆ τῶν ἐλπίδων. Jun. I. 1.

Ἀσοχός — ἐτ' ἀσοχὸν οἰστὲ χεῖρα. Ep. I. 1.

Ἀσοχῶς. Ἄρα γε διδάσκω, Ναυσινίη, κ' ἀσοχῶς.
 Ath. 6.

Ἀσραγαλός. ΕΡΪΤΗ. Ξυλινός.

Ἀσραπιφόρος. — λοχευθεὶς ἀσραπιφόρῳ πυρί. Eur.
 B. 3.

Ἀσροκυκλοῖς. Ζωδιακὴν — ἀσροκυκλοσσαν — Man.
 4. 167.

Ἀσρολογική. Ἀσρολογικὴν, ἰατρικὴν, γεωμετρικὴν.
 Ath. 7.

Ἀσρολόγος. ΕΡΪΤΗ. Θεοφῆμος, πινυτός.

Και τὸς πεθόμενος ἀσρολόγοις ἀλογοῖς. Ep. I. 2.

Ἀσρολογεῖω. SYN. Ἀσροπολεῖω, τέρεα λευσῶ.

Ἀσρην. ΕΡΪΤΗ. Πολυζῶον, ἀγρόν.

Ἀσροχίταις — πολλὰ ἀσροχίτων. E. M.

Ἀσροφαῖς. Ἀσροφαῖ Διουσου ἐν ἀκίνεσσι πυρω-
 πόν. Diod. Sic. I. 1.

Ἀσροφορτός. Vid. Διή.

Ἀσρώς. Vid. Παλιπιδινητός.

Ἀσυ. ΕΡΪΤΗ. Θεῶν, ξενίων, ἱπποτρέφον.

Ἀσυφελός. Vid. Νῆσις

Ἀσυλός — κακὸν δ' ἀσυλός ἰδεσθαι Οἶκος — Ep. I. 3.

Ἀσυμμερῆμος. — ἀνθρώπων ἀσυμμερῶν Synef. 3.

Ἀσυοχος. — και ἀσυοχοῖο μεριμῆς. Ep. I. 4.

Ἀσυρον. — ἀγ' ἀσυρον ἱππεθωγτός. Nic.

Ἀσυγκρασός. — τύχη

Ἀσυγκρασὸν τῆν φύσιν κειρήμενη. Ep. I. 1.

SYN. Ἀκρατός, ἀκολαστός

Ἀσυγκρεῖτος. Οὕτως ἀμρστέρ' ἐσιν ἀσυγκρεῖτα —
 Ib. I. 7.

Ἀσυμβολός. — ἀσυμβολὸν δεῖπνῶ. Ath. I. 1.

Ἀσφαλεῖα. SYN. Ἐπιτροπή

Ἀσφυκῆς. Ἀσφυκῆς και χλωρὸς ὁ θέρσιος ἐξετα-
 γισθῆν. Ep. I. 2.

Ἀστωῖα. SYN. Σταθῆσις, ἀχρηστῆς, κἀκουργία.

Ἀταλαιπώρως. Οὕτως αὐτοῖς ἀταλαιπώρως ἢ
 ποιητῆς διακρεῖται. Ar. E. M. SYN. Ραθυ-
 μῶς, ἀπονῶς, ὀλιγορῶς, ἀσπεδῆ, ἀτεχνῶς.

Ἀτεχνῆς. SYN. Ἀσροχος — ἀπιστός, ἀπαίσθη-
 τός.

Ἀτερῆς. — και ἀτερῆα χαλκῶν. SYN. Σκληρός.
 λαμπρός. — δύσρωτος.

Ἀτεκμαρτός. SYN. Ἀσημος, ἀτελεσός.

Ἀτεκμων. — και ἀτεκμονας ἀνδρασι νυμφας. Man.
 4. 584.

Ἀτευχῆς. SYN. Ἀσκεινῆς, ἀνοπλός. Κεντῶς
 ἀτευχῆ παῖδ' Ἀχιλλεῶς λαθρα. Eur. Andr. 1118.

Ἀτεχνῶς. Ἀτεχνῶς ὑπεβαλλασί τῆ μοχθηρία.
 Ar. Pl. 109. SYN. Ἀπλασῶς, ἀπειρῶς, ἀν-
 ἐπιτηδῆως, ἀδολῶς, ἀπλῶς, ἀμελῶς, ἀταλαι-
 πώρως, ἀμαθῶς.

Ἀτη. ΕΡΪΤΗ. Ἀπαγωγός, ἀναλήθης, γλυκερῶ,
 ὑπεροπλός. Ἐπιμηθιάς

Ἀτηρῆς. Εὐδῆς ἀτηρῆς — Ep. I. 4.

Ἀτιζῶ. SYN. Ἀφροντισεῶ, ὑπεροσῶ.

Ἀτιμῶς. Vid. Ἀθῶς.

Ἀτινακῆς. — ἀτινακῆς ἀναγκῆ. Opp. vid. ἀσυφε-
 λικός.

Ἀτιταλλῶ. SYN. Τιθινεῶ, ἐκτρέφω.

Ἀτιω. Vid. Τιω. SYN. Ἀτιζῶ.

Ἀτλας. Μακρόν ὑπὸ πρῶνα πολυστέρων Ἀτλαν-
 τῶν. Dion. 66.

Ἀτμενῖα. SYN. Δελενα, δύσυχια. Ἀτμενῖς
 δελεον ὑπὸ ζυγόν — Man. 6. 59.

Ἀτμενῖος. — ἀτμενῖον τε κεραισμεῖον λίπος σιγῆ Nic.

Ἀτμενῶ. — ἀτμενῖον ἀνεμοῖς πορὸν Ἐννοσιγῖος.
 Nic. SYN. Δελευῶ.

Ἀτμη.

Ατμή. SYN. Πνού.
 Ατρακίλος. ΕΡΙΤΗ. Σιδήριος.
 Ατραπέζος. Αυτονόμος, καθύμνος, αθεσμοφαγός,
 ατραπέζος. Man. 4. 504.
 Ατραπος. SYN. Αποτροπος. — ατραπος οίνος.
 Ε. Μ.
 Ατραχιλός. Vid. Παγερός.
 Ατρεκία. SYN. Αλιθία. — ατρεκία σόφα.
 Συπέφ 3.
 Ατρεμία. Ατρεμίαν συζυγον μακαρίζω. Pind N.
 11. SYN. Ευτολία, ήσυχια.
 Ατρέμω. SYN. Ησυχάζω.
 Ατρεώς. — μολύν ετλητ' ατρεώς. Aesc. Supp. 247.
 SYN. Ατρομας, αδώς, αροβας.
 Ατροα. — ηδ' ατροαίς αλγυνης. Man. 6. 8.
 SYN. Νησια, φθισις, τικεδών.
 Ατρυφος. Τυρον ετυρισας μεγαν ατρυφον αργυ-
 φών τε. Ath. p. 499.
 Ατυμβεντος. — ατυμβεντε θατατοί Λειφανα. — Ερ.
 1. 1. SYN. Ατυμβος, αταφος.

Αυαλέος. SYN. Ανικμος, καπυρές.
 Αυγαλέος. SYN. Λαμπρός. Ζή δε εν αυγα-
 λεφ μνηραχος ο αιθέρι γαιων. Dolfc.
 Αυγεας ύπερβίος. Pind Ol. 10.
 Αυγη. ΕΡΙΤΗ. Ακατασκοπητος, μαλερά, φαυλή,
 φλογα.
 Αυθαδής. SYN. Αιενδοτος, μονοτροπος, αυτα-
 ρεσος, αμεταπίσιος, τραχύς.
 Αυθαδώς. Αισχυλε λέξον, μηδ' αυθαδώς
 σεμνυνομιτος χαλεπαίνε. Ag. R. 1052.
 SYN. Απειθώς, δυσραπελιως, αναγωγός, δυσ-
 αρχίως, ισχυρογυγιμονας, ακινητως.
 Αυθενασός. SYN. Αυσπρός, σεμνος, δίκαιος.
 Αυλαξ. SYN. Διαρωξ. αροτρε τριβος. Ερ. Ορθή.
 Αυλακρυγής. — και σιδαιρον αυλακρυγατην. Ερ.
 1. 4.
 Αυλη. ΕΡΙΤΗ. Βασιληής.
 Αυλιας. — και αυλιασιν θετο νυμφαις. Ερ. 1. 6.
 Αυλιος. Ηδε και αυλιον αντρον. — Ε. Μ.
 Αυλοθετώ. — Η γαρ παρθενος αυλοθετεί. Ερ. 1. 6.
 Αυλος. SYN. Σταδιον. Ε. Μ.
 Αυξίφαής. Αυξίφαής δ' αγαθή κατά παντα πε-
 φικε Σιληνη. Man. 5. 109.
 Αυνη. SYN. Επρωτης — λυπη, φοβρά, κακοπα-
 θεια, κραυγή.
 Αυροσχάς. SYN. Αμπελος — αουροσχάδα βο-
 τρυν. Ε. Μ.
 Αυρη. — Αὔραι ακεινίδες, ψυχράι. Pind.
 Αυρονης. Ους Διός εκ αλεγοντας απαλεσεν Αυ-
 σοις αιχημή Dion. 210.
 Αυσονίτις. Παρ' Αυσονίτιν φυλαμὸν δομησεται.
 Lyc. 593.

Αυταγαθος. — χρεσποτης. — Συγ.
 Αυταρκης. SYN. Αυθαδής, κακοηθής.
 Αυτερετης. Αυτερετης ιδία ιηη κομιζομενος. Ερ. 1. 3.
 Αὔτη. SYN. Ευφία, οσμή, φώνη, ψυχή,
 λιγή — καπνός.
 Αυτικά. SYN. Επαυτικά.
 Αυτογενεθλος. — Ξένον γονον αυτογενεθλον Naz.
 Αυτοδηλος. Ταδ' αυτοδηλα, πρῆπιος αυγελος λο-
 γος. Aesc. S. T. 854.
 Αυτοελικός. Βοσρυχον αυτοελικιον. — Ερ. 1. 5.
 Αυτοελής. Αυτοελής καρπος αποτεμομαι —
 Αυτοηλει. — Ηλυθεν ἄβην Αυτοηλει. — Ερ. 1. 3.
 SYN. Αυτοματην, ἐκοντί.
 Αυτοκανδαλος. Vid. Αναυλοχιτος.
 Αυτοκελευος. Εις λινον αυτοκελευσον αελπέος
 ήγεν ολιθρος. Ερ 1. 5.
 Αυτοκρηής. — φραμνιον αυτοκρηές. — Nic. — SYN.
 Αυτοκορεςος.
 Αυτοκλονας. Αυτοκλονας αυτοδ'αίκοι. Aesc. S. T.
 740.
 Αυτογυβερνητή. Vid. Αχυρτίς.
 Αυτολητή. Δαιμονες — τροφές και αυτολετήρες.
 Ορη. Η.
 Αυτομαθης. SYN. Αυτοδαής. vid. Ξοίς.
 Αυτομανής. Ασπίδος αυτομανής πλατυαυχενος
 — Man. 5. 185.
 Αυτοματως. SYN. Αυτοκελευσος, αυτοκλη-
 τας, αυτοδελος, αυτοπροθυμως.
 Αυτοματως Σατυρίσκε, δοναξ τεος ήχον Ιαλλω.
 Ερ. 1. 4.
 Αυτομολος. — σλος — Opp.
 Αυτονομος. Vid. Ατραπέζος.
 Αυτουχι. Vid. Θαλαμηπιος.
 Αυτοπαγής, Αυτοπονητος, Αυτοπονος.
 Α καλὸν αυτοπόνητον, εν αιθέρι ρῆμα μελισσῶν,
 Αι πλασαι κηρῶν αυτοπαγής θαλαμαι. Ερ. 1. 1.
 Ηε και αυτοπονηο χαιμενιάδος. — Nic.
 Αυτοριζός. Οικέμεν αυτοριζον έςιαν χθονός.
 Eur. Rh. 287.
 Αυτορροος. — απο χρυσο αυτορροος. — Pind. P.
 Αυτοροφος. — αντρα τε πετρης Αυτοροφος. — Opp.
 Αυτοσιδηρος. Η ξιφοκλονον διωγμα — λαιμορυτε
 σφαγῆς
 Αυτοσιδαρον εσω πελασω δια σαρκός. Eur.
 Hel. 360.
 Αυτοσιτος. SYN. Οικοσιτος, αυτοδαιπιος.
 Παρασιτον αυτοσιτον αυτὸν γεν τρεφων. Ath. 6.
 Αυτοσιτος. Μυχον εχρανας τ' αυτοσιτος. Aesc.
 Eum. 169. Αυτοσιτος αρχά. Synef.
 Αυτοτοκος. Αυτοτοκον προ λοχῆ
 μογεράν πῆτακα θυομενοισιν. Aesc. Ag. 140.
 Αυτοφονός. SYN. Αυτοκλονας. Ως αυτοφονως
 ωλετο. Ib. Supp. 67.

Αυτοφυτος.

Αυτοκυτος. Αυτοκυτων ἑλικων ξυκοιες—Pind.
P. 3.
Αυτοχθονος. Αυτοχθονον πατρῶν ἔθρισεν δαμον.
Aesc. Ag. 544.
Αυχη. Αυχαι κενοφρονες εβαλον ἐξ αγαθῶν. Pind.
Αυος. (Ηρη) Ποτνια αυως. Sapph.
Εσπερε παύλα φεραν ὄσα φαινολις εσκεδ' ασ' αυως.
E. M.

Αυαυρδς. SYN. Αμαυρδς, κῆφος.
Αφειδαντης. —και κληρον Αφειδαντηου εναιον.
Ar. 1. 162.
Αφειδως. SYN. Αφειδῶς, αφειδεως, αβυλως,
απορμηθευτας
—μολπῆ θυμῶν αφειδῶς κορσῶμεν. Ar. 3. 896.
Αφνος.—οἱ δ' αφνῆ ποποιθασιν. Pind.
Αφσεις. SYN Αποσολῆ, ανεσις, παρεσις, απο-
λυσις, συγνῶμη. Πᾶσαν δ' αὐτ' αφεσιν πλευρη
τετραγωνος ὀριζει. Man. 3. 427.
Αφθιτομητις —πᾶσι θεοῖο βοᾷ λογος αφθιτομητις
Naz.

Αφθιτομησις.—κακοεργίας, αφθιτομησις. Man. 4.
234.

Αφθιτος. SYN. Θεος, δαυματος, αθανατος.
Αφιλαβελος.—κἀφιλαβελον εριν. Ep. 1. 4.
Αφιλως.—υδ' αφιλω
Ευφραν τις πονος ευ τελεσασιν. Aesc. Ag. 814.
Αφλασον. SYN. Πρυμνησιον.
Αφλογος. SYN. Αφυρος.—αφλογοις επ' εσχα-
ραις. Lyc. 36.
Αφνημων.—αφνημονας ανδρας. E. M.
Αφοιτητος.—πειρα. Opp. SYN. Αβατος.
Αφορικος. SYN. Αμιαντος.—αφορικῆ Δυραβα
—Ep. 1. 1.

Αφραδιενως.—Aesc. P. 417.
Αφορμακίος.—αφορμακῆ χειρὶ κυρσης. Nic.
Αφοδιον. Αφορδιον.—και αφορδιᾶ γαστρός. Ib.
SYN. Αναθαραία.

Αφρηλόγος. Vid. Ζωμηνυσις.
Αφρικί. Ουδ' επ' τ' αφρικί μακαρων ὀρωσι θυ-
γατρεις. Call. 3. 65.

Αφρητωρ. SYN. Απολις, αφιλος.
Αφρογενής. Αφρογενεια. Ep. 1. 7. Αφρογενής τε
θεα—Orph. H. Αφρογενεις Παρις (αθεον περι-
δεεκο καλλος. Ep. 1. 4.)

Αφροντις. Εμοι δ' αγῶν ὀδ' εκ αφροντις πα-
λαι. Aesc. Ag. 1386.

Αφροσυνη. ΕΡΙΤΗ. Αλογιμος.
Αφροφης. Vid. Θριδαξ.
Αφρονως. SYN. Εκφρονας, αβελως, ανοητως, α-
συνετως. Οδ' ὄψικωμ' φως κἀφρονας ημετατο.
Soph. Aj. 777.
Αφρων. PHR. αφροσυνη εμπληγής. Nic.
Αφρωνς. SYN. Κακοτροπος.

Αφυκίως. Πληξας αφυκίως ακρον ὀρχηστᾶ σφυρον.
Lyc. 493.

Αφυξιμος.—αφυξιμων οἶον. Nic.
Αφυττω. SYN. Διακοπή, εξανθεω, εκφυττω.
Αφωτις. Ουτος αφωτισοι φως μεροπεσιν
οτασσει. Nonn.

Αχαιαδες.—Η το παροιεν Αχαιαδεσιν αγητή.
Ar. 1. 284.

Αχαλινωτος. Η ζευξασα βροτος αχαλινωτοισιν
αναγκαις. Opp.

Αχαλκω. —ει τις αχαλκῆ,
Μικετι πηνατω, θεῖς τὸ χιταναριον. Ep. 1. 2.

Αχαρακίος. Νυκίφανὸς αχαρακίος, εἰός ηἰεν
ασηρ. Nonn.

Αχερδος. Και ανιγοσσαν αχερδον,—αποσυφ-
σαν ὀδιτᾶν

Χηλεα.—Ep. 1. 3.
Αχεροντις. Vid. Διασασις.

Αχθορορε.—Τι και σε ματην οσρακον ηχθορορεν.
Ep. 1. 4.

Αχθορορος. Αχθορορος καματων τε πονος εις τερ-
ψιν αγόντας. Man. 4. 444.

Αχθωμαί. SYN. Ανιαω, βαρυνω, λυπειμαι.
Αχιλλῆδης. Πυρρον Αχιλλῆδην—Ep. 1. 5.

Αχιταν. Vid. Αχλαινος, Μιμοβιος.
Αχλυς. SYN. Σκοτια, αορασια.

Αχλυσις. SYN. Αχλυωδης, ερεμνός, ζοφρός.
Αχνοος.—και αχνοον εἶχεν ὑπηνιν. Ep. 1. 5.

Αχνυς. SYN. Ανια, λυπη, αλγος. Τις δ' ολο-
φυρομενης ἀμφ' αχυνῆ εἴβεται αἰών. E. M.

Αχρηός. Παμβλαβεας—και αχρηντας ιδεσθαί.
Man. 4. 76.

Αχρης, Αχροος. SYN. Δυσχροος, κηκοχροος,
δυσειδης, αχρωμος, χλωρός.—Αχρης δ' αν εσ-
αλτο. E. M.—επιτρεχει αχροον εἶδος. Nic.

Αχρηματος. Μητ' αχρηματοισι λαμπεν φῶς.
Aesc. P. 167.

Αχυνετος. Vid. Νηχυτος.
Πῦρ μεν ανζων και αχυνετον εστρευν υδ' ωρ
Αργέσας, και ρη μεν ακοσμησσα φιλοργυς.
Δεσποζει ηνων,—Nic.

Αχυρτίς.
Οι δε νεας κυρας αχυρτίδας αντιφρονετες,
Αυτογυβερνητι προς ταχος ετροχασαν. Ep. 1. 1.

Αχωρ (το πατιρωδες εκ κεφαλῆς.) E. M.

Αψεγως. SYN. Αμεμητῶς.
—κενω θυραζε.

Αψεγως μεσσησιν επι ρεζῆσιν αγκαίς. Ar. 2.
1023.

Αψηκίος. SYN. Ακλεισιος.
Αψιθιον. Vid. Ευβερεχως.

Β Α Λ

Αψυρτος. Αψυρτε νησαν αναφαινεται ασπυρτος
 ολκός. Dion. 488.

Αατω. SYN. Απολαω.

Β

Β ΑΒΑΙΑΞ, Βαβακίης. Βαβαιάξ, ἠΐκατανα,
 τὸ σχήματος. At. A. 64. Χαίρει χρυσοκρω
 βαβακία.—Πάν. E. M. SYN. Ορχησίδης,
 λαλός, ματαίος, ενθεσιῶν, μανιωδής, αιαιδής,
 Βακχευτής.

Βαβυλων. EPITH. Θεοπαίς.

Βαβυακίης. Vid. Αλπεις.

Βαβυαίης. Vid. Μελαίθιον.

Βαβυνηρος.—Αρσινω.—Ep. 1. 6.

Βαβυνηρος.—Ες αδ' βαβυνηρον σίκοτος. Naz.

Βαβυνηξ.—βαβυνηξα δερην. Opp.

Βαβυκλείης.—βαβυκλές νουμ. Ep. 1. 1.

Βαβυκρήπις.—βαβυκρηπίδος Αβυδ' Μuf. 229.

Βαβυκλεανός. Μηδε βαβυκλεανόιο τυχης κυριζέω
 ροίζω. Ep. 1. 1.

Βαβυλκίος. SYN. Πολυλλίος, πολυσίτος.

Βαβυνης. Vid. Νεσαρ.

Βαβυρων. SYN. Βαβυνηρών, βαβυμητής.

—Παρεδρες Μοίραν βαβυρωνών. Pind. N. 7.

Βαβυπεπλος.—Ηλεκτρην βαβυπεπλον.—Cal.

Βαβυπνας. Vid. Πευκεδανον.

Βαβυρωχμος.—βαβυρωχμοί τε χαραδραι. Ib.

Βαβυρηγξ. Δάα βαβυρηγξα κατερριζώσε πσ.
 λωρον. Ep. 1. 4.

Βαβυσομος.—Βεπλήγι βαβυσομω.—Cal.

Βαβυτερμων.—βαβυτερμονα νῆα. Opp.

Βαβυπνος. Φολεη.—βαβυπνος.—Nic.

Βαβυχαιτηνης.—βαβυχαιτηντα τέ κοσμον. M. Muf.

Βαβυχθων.—ταν βαβυχθων' αϊαν. Aesc. S. T. 310.

Βαβυχεμων. Vid. Λιθη.

Βαβυχεμων. φραζει τοι βιοτην βαβυχεμονα—
 Man. 4.

Βασσαν, pro Βαθων.—βασσαν χωριον. E. M.

Βακίρον. SYN. Δρεπανον.—Βακίρορορος.

Βακίροπροσαιτης. Vid. Διογενης.

Βακχος. Δαιμων ενορχης φηγαλεύς φανσηριος.
 Lyc.

Βακχυλιδης. Λαρά δ' από σιωματαν φθεγξατο
 Βακχυλιδης. Ep. 1. 1.

Βαλαιον. Ελπισομεν βαλαιον. Ath. 1. 1.

Βαλαντινητος. At. R. 783.

Βαλιος. SYN. Ταχύς.—βαλιας Αρπυιας. E. M.

Βαλλισμός. Vid. Χορια.—Ath. 8. 16.

Βαλλήν. SYN. Βασιλεύς. Βαλλή αρχαίος. Aesc.

p. 659.

Β Α Σ

Βάνασος. SYN. Τεχνικός, ὑπερφανός, απανθε-
 πος.

Βαρβαρίζω. Και μελλων χαιπην ευθύς εβαρβαρισε.
 Ep. 1. 2.

Βαρβαρονημών.—τροπος Cyt. Βαρβαροθυμος.
 —απ' εχθρών βαρβαροθυμων. Sibyl.

Βαρις. SYN. Κλινη, πλοία.

Βαρος. EPITH. Σκοτέον.

Βαρωνω. SYN. Φορτίζω, επιφορτίζω, επαχθίζω.

Βαρύς. SYN. Χαλεπός, ανυποίτος, ὑβριστικός.

Βαρυαίης.—εξ ὑπὸν βαρυαίος εγρετο δειλός. Opp.

Βαρυβαμων.—ολογος βαρυβαμωνος οχλω. Man. 4.

Βαρυγυγος.—Μεθ βαρυγυγον απασαο νῆσον. Ep. 1. 6.

Βαρυγλωσσος.—βαρυγλωσσοιο τευ χαριν ανθερεωος.
 Nonn.

Βαρυδακρυς, Βαρυδακρυος, Βαρυπειθος, Βαρυπειθης.

Αϊαί δ' ἠ βαρυδακρυς.—Ep. 1. 1.

Λοξά. Πολυξηνήν βαρυδακρυκοσμμασι λειυσσων.
 Ib. 1. 5.

—Η βαρυπειθος Μητηρ.—Ib. 1. 1.

—βαρυπειθεσι φοιβε Τεξοις.—Ib. 1. 4.

Βαρυδέσιμος. Και μελεων βαρυδέσιμον ενυμνωσαν.
 τα καλυπτην Nonn.

Βαρυκαρδιος.—εσμός. Ib.

Βαρυκίσης.—βαρυκίσηα δειπηματα βρονην.
 Sibyl.

Βαρυκαίλαψ.—Νοτι βαρυκαίλαπος αυραι. Ep. 1. 1.

Βαρυμηνιος. Vid. Αϊας.—Βαρυμητις, Αχιλλεος. Cal.

Βαρυμόχθος.—Ακκείδης. Ib.

Βαρυοργητος.—Τας βαρυοργητες μη θελε Πιεριδας.
 Ep. 1. 7.

Βαρυπειθης.—υμναν βαρυπειθεές εσιν ακκαί. Nonn.

Βαρυπημων.—Πικρον εν αμπλακη βαρυπημονι μισ-
 θον οπαζων. Apollin.

Βαρυπις.—και βαρυπις οζος ὁ θηρολετης. Ep. 1. 4.

Βαρυσομος.—Βεπλήγα βαρυσομον.—Opp.

Βαρυμνος. Vid. Πινδαρος.

Βαρυχειλος.—Ρητορα.—τον βαρυχειλον. Ep. 1. 2.

Βαρυφλοσος.—μετα κύμα βαρυφλοσσοιο γενεθ-
 λης. Procl.

Βαρυφορτος.—Οτι γυνή βαρυφορτος αχός περι
 θυμὸν ἐλίσσει. Nonn.

Βαρυφυλλος.—Ως δειδρον βαρυφυλλον εχει ἰδεναν
 οπωπην. Ep. 1. 4.

Βαρυωδής.—βαρυωδεα ποινη. Nic.

Βαρυωδυνος.—κοτος. Apollin.

Βασανιδόν.—Οι βασανιδόν.

Στρεβλά κολαζόμενοι σκολοπιήδα μοίραν ὄρωσι.
 Man. 4.

Βασανίζω. SYN. Ελεγχο.

Βασανός.—η τοκετων υριος ἠν βασανος. Ep. 1. 1.

Βασιλεύς. EPITH. Ερικλεανος.—Βασιλευτωρ.

—Οι οί εσαν βασιλευτορες Αιπαλων. E. M.

Βασκανος

Βασκανος. SYN. Βλαβερός, συκοφαντικός.
 Βασσαρά. Της παντομορφῆς βασσαράς λαμπυρίδος. Lyc.
 Βασσαρέω. Ath. 10. 7.
 Βατίς. Εφθόντε βατίδων ἐλυομενον αὐτόθεν. Ib.
 Βατραχίος. Βατραχίη τε κυμῆ τε καλοχρόος—
 Ib. 9. 2.
 Βαυκαλίς. Εἰς τὸ θερὸς χαλκῆν βαυκαλίην ἠγοράσας. Ep. 1. 2.
 Βδάλλω, Βδῶν, Βδύλλω. SYN. Αμελγών.
 —Βδύλλαιον νέον γλαγῶν ἐνδοθὶ πέλλης. Nic.
 Βεβαίος. SYN. Κύριος, μονίμος.
 Βελεκος, Βελεκκος. Aristoph.—SYN. Οσπρία.
 Βελενοτάλης. Ar. Pl. 175.
 Βελός. EPI TH. Ανίχθον.
 Βεσσιχαρής. Vid. Απολλών.
 Βελτίων.
 Πταχῶ βελτίον ἐστὶ κατὰ πόλιν, ἢ κατ' ἀγρῶς, Δαίτα πλωχενν—Od. p. 18.—vid. αμεινων
 Βεμβρας (ιχθύς) SYN. Βεβρας βραδῶν. E M
 Βενετοί. Οὐδὲν ἢ Βενετῶν πανελευθερίας ἐστὶ γενεθλή. Ep. 1. 5.
 Βερεθρον. SYN. Σκοτος.
 Βευδαί. E X P. Ποικίλα καὶ πορφυρὰ ἱμάτια.—
 ἀγαλματα.
 Βηξ. Vid. Αμυδαλίη.
 Βηλός. SYN. Ουρανός. EPI TH. Θεσπεσιος.
 Βήμα. SYN. Δοξίον. EPI TH. Αθισμον.
 Βηρυλλος. Ἰγρῆς Βηρυλλῆς γλαυκὴν λίθον, ἢ περὶ χῶρον
 Φύεται ἐκ προβολῆς οφειτίδος ἐνδοθὶ πετρῆς.
 Dion. 1013.
 Βησσα. Ep. Αργεννή.—Βησσηός. SYN. Ἰλωδης.
 —Οἱ τ' ἀγχεα βησσηίντα. Hes. e. 387.
 Βῆτα. Γαγγαρεων παισὶν Βῆτα καὶ Αλφα λεγών.
 Ep. 1. 2.
 Βιαίος. SYN. Σκληρός.
 Βιαιομαχίς, Βημαχος.—Εὐανθεὺς δῆκ' ὀβιαιομαχίς. Ep. 1. 6. Θεσμὸν Ἐρως ἐκ οἴδ' ἐβημαχος—
 Ib. 1. 7.
 Βιβλιακός. Αλλ' ἐν βιβλιακῶν μυριασὶν σελαδῶν.
 Ib. 1. 3.
 Βιβλος. SYN. Τομός.—Ep. Κρυφίμος, ἱερά.
 Ὀργανα Μυσῶν τὰ πολυσύνα βιβλία πωλῶ.
 Ib. 1. 1.
 Βίος. EPI TH. Ασινής, βαθυχημῶν, ἀναγκαίος, βροτῆς, ἐπιμερίας, εὐπορος, κλωνός, κρυερός, λυγρός, λοιπός, παναπημῶν, γλυκὺς, τερπνός, ευστικός, χθονίος, ψογερός.

—Πάντα γὰρ ἐσθλά βίη.
 Πλὴς σφαλερός τὸ ζῆν.—
 Σκηνὴ πᾶς ὁ βίος καὶ παιγνιον—Ep.
 Βιοδωτής. Vid. Απολλών.
 Βιολυτός.—μελὴ βιολυτὰ καθέψει Man. 4. 254.
 Βιοπλανής.—βιοπλανὲς ἀχθος ἀναγκῆς. Nonn.
 Βισσοός.—Εἰρηνὴν δὲ βισσοῦν ὑμῖν ἐασώ. Ib.
 Βιοτερμῶν.—βιοτερμονός ἀρης. Man. 4. 77.
 Βιοτοσκοπός. Ὁρῆν πελὶς βιοτοσκοπὸν αὐγαζόντες.
 Ib. 572.
 Βίωτος. Τέτον δυσζῶν κἀβίωτον βίωτον. Ep. 1. 1.
 Βλαβεραυγίς.—Κρανε βλαβεραυγέος ἀσπρ. Man. 4.
 Βλακευμα.—Βλακευμασιν ἀναγκῆς. Naz
 Βλαξ. Βλακῆς, φυγεργοί.—Aristoph. SYN. Εὐπθῆς, ἀργός, ἀνοήτος
 Βλαπήριος.—ιχθῆρ Opp. SYN. Βλαβερός.
 Βλαπήω SYN. Ανθισαμαί.
 Βλασημῶν. Vid. Χαμαιπίτιος.
 Βλεφαρον.—βλεφαρον κλαίειρον. Pind.
 Βλεμμα. EPI TH. Γαυκερόν.
 Βλημα. SYN. Εμβλημα.
 Βλησηρίς.—ο δὲ βλησηρίδι χαρὶ Καπνωσας—Ep. 1. 1.
 Βλητήρ. SYN. Ημῶν. vid. Ωπτις.
 Βλητρον. EPI TH. Πολυσχιδής
 Βληχρός. SYN. Ασθενής. Hom.—ισχυρός. Pind.
 Βλοσυρός. SYN. Δεινός.
 Βοαξ, Βαξ (ιχθύς).—γαστέρα μεσην—βοακων. E. M.
 Βοή. SYN. Αλκή, βοήθεια—Εἰ βραδύνομιεν βοή. Aesc. Supp. 739
 Βοηλατῶν.—ως σοὶ κρέσσον ἦν μῖμνεν πατρά
 Βοηλατῶντι—Lyc 816.
 Βοκερρίος.
 Εἶχεν Αριστείδης ὁ βοκερρίος ἐκ ἀπὸ πολλῶν
 Πολλά. μῖν δ' οἶος καὶ βόδς ευπορίην. Ep. 1. 1.
 Βολαυγίς.—δοαῖς ἀκίσι βολαυγῶν Ζωιδίων—
 Man. 4.
 Βολβίη. Βολβίνας δ' αἱ ζηνὸς Ολυμπίης ἐσὶν αοῖδοί. Ath. 2.
 Βολβός.—Δηοὶ συνοικίος γηγενὲς Βολβός—Ib. 2. 23.
 Βολοκίτυπια. Παιγνία—τερπνὰ βολοκίτυπις. Ep. 1. 4.
 Βομῆνδῶν—κλονεονταί.—Ar. 2. 133.
 Βορβορωδης. Ω βορβορωδης, καὶ δυσσομίας λογος.
 Cyt.
 Βορεῆτις, Βορεῶτις, Βορεαίος. Ευρὺ μὲν ἀμφ' ἀκτάς Βορεπίδας—Dion. 243: —Ὀκεανοῖο παρὰ Βορεπίδας ἀκτάς. Ib. 565. Ναμα Βορηαίης ψυχότερον νηφάδος. Ep. 1. 4.
 Βορῆς παίδας πεφρικοντας πηροῖσι. Pind.

- Βροσθίνης.
 Ἰχθ. Βορυσθίνος ποταμὸς τεταιυσμέρον ἰδωρ
 Μισγεται Εὐξίνω—Dion. 311.
 Βοτανηράγος—Βοτανηράγοι ἰχθύες ἄλλοι. Opp.
 Βοτρύς. ΕΡΙΤΗ. Ομφακοράξ.
 —τινασσομένοις πολυκαμοίσι
 Βοτρύς ἀκέρσεκμης Ζεφυρῶ στυφελίζετο χαίτην.
 Coluth.
 Βοσκὰς. Vid. Εμπελιος—Βοσκαδιος—
 —Βοσκαδίνης χινὸς ἰσον οὐραλιχίῃα. Nic.
 Βοσπορος, Βοσπορος. Θρηίκιον δ' ανυσι Βοσπο-
 ρον αἰολοφυλοι Εσμοί—Opp.
 Βοσμητιήρ—Βοσμητιήρ λευτε Cal.
 Βοσραϊσις. Vid Μυαφ
 Βοσσοος—Βοσσοα κεντρα φεροντες. Cal.
 Βοσφαγια. Ἄλλ' ε' την ολοῖον γραφε βοσφαγινη.
 Ep. 1. 4.
 Βοστροφος. Vid. Ερυθα
 Βοστοπης.—Βοστοπαι—πρωῆες—Pind N 4.
 Βαγενής.—Βαγενέες—μελισσαι. Ep. 1. 1.
 Βαγληνος.—και βαγληνοιο πρσωπι. Nonn.
 Βαθμης.—Μα τον Βαθειαν Ηρακλεα—Ep. 1. 4.
 Βαιρας. Vid Χιληνοος.
 Βακρανος.—Βοσκρανοιο παρ' ἰχθος Αραιθ.—Call.
 Fr.
 Βακολικὸς. Αρχετὸ βακολικὸς—αιιδῶς. Theoc.
 1. 70.
 Βαροβατω, Βαισπατω. Βροσπέντας ἀνὰ πρῶνας
 ἐβροβατε. Ep. 1. 1.
 Βαπαλιος. Γαμβιζει βαπαλιον εις στυγοο. Ep 1 3.
 Βαπλαμιων. Ib. — S Y N. Πολυπαμιων, πολυκίε-
 ανος.
 Βαπομην. Βροχος ὁ βαπομην—Ep. 1. 1.
 Βαπλασιον. Ἄλλα σ' ὁ βαπλασιος ἐξαπατησε Μυ-
 ρων Ib 4.
 Βαπρησις. Vid. Επαλυνω.
 Βαπιρ, Βαπης.—ιδε τε βυταις. Ep.
 Βαλαρχος. SYN. Βαλευτικὸς, ἡγεμῶν, αρχῶν.
 Βαλιμμα. ΕΡΙΤΗ. Γοιμων, ποικίλων.
 S Y N. Προβυλιμμα, προαιρησις, θελησις.—α-
 θρησις. Αγρια τ' εν τραπισιν βυλιμματα ποι-
 κιλλοντες. Man. 2.
 Βραγγω.—Τεσσοι εβραγγω' Αρης—E. M.
 Βρασσων, προ Βραδινῶ, νει Βραχίων.—βρασσων
 τενοος, λεπτή δέ τε κῆτις. Il. κ. 226.
 Βράδιον.—βραδίου γαρ ὑπερ' ἄλα τίνδε φαίνει.
 Dion. 34.
 Βαρδισος, προ Βραδισος Βαρδισοι θεειν—Il. φ. 310
 Βραδυγλωσσος, Βραδυφωνος. Αὐτάρ ἐμδν βραδυ-
 γλωσσον ἐπὶ σῆμα γῆρον οπασσις Κραιπνοβα-
 τιν—Cyr. Μωστωος βραδυφαιον εφ' σῆμα—
 Ib.

- Βραδυδινής.—βραδυδινεῖ μίθω. Nonn.
 Βραδυπειθής.—ἐγὼ δέ τις ὡς βραδυπειθής. Ep. 1. 7.
 Βραδυπειθής.—βραδυπειθεῖ φωνή Naz.
 Βραδυσκελής.—Ἠφραισε βραδυσκελής—Ep. 1. 6.
 Βραδων. Vid. Βεμβρας.—Βραδωνες τε και κιχλαι.
 E. M.
 Βραμια. Vid. Καμπη.
 Βραχυσυμβολος. Αἰὲν ἐμῆς πεινης βραχυσυμβολο
 —Ep. 1. 2.
 Βραχυφυλλος. Ως δένδρον βραχυφυλλον—Ib. 1. 4.
 Βρεγμα, παλαι λαχγαῖον—Ib. 1. 1.
 Βρεμω. S Y N. Μεγαφρονω, δυσχεραίνω, θυ-
 μομαι
 Βριζω. S Y N. Κοιμομαι, παυχαζω, αμελεω.
 Βρειπυτος. S Y N. Βαρυφωνος.
 Βριθυνοος. Vid. Απολλων.
 Βριθυκερας, ελαφος ρινηλατου ἰχθος ανειρε. Opp.
 Βριμαω. S Y N. Βριμαινω, θυμομαι.
 Βρισπις.—ακοιτις εὐπλοεμα Αχιλλῆος. Cal.
 Βρομιαζομαι.—ανθρωσκῆ ὡς βρομιαζομενα. Ep 1. 4.
 Βρομοεις. Πῶρ βρομῆεν—Naz.
 Βροτογυρς. S Y N. Βροτοφθογυρς βροτοφανος.—
 Ψιτλακος. Ep. 1. 1.
 Βροτοσθῆς.—βροτοσθῆα λαθῶν. Naz.
 Βροτοκλασηρα—χορηη. Man. 4 11.
 Βροτος. ΕΡΙΤΗ. Αβιοι, εσπίνες, αμελαθροι,
 ἀλιεανοι, αμνημονες.—και λεπῆς πεινης χερνη-
 τορές.
 Βροχίς. Λυσας δ' εκ βροχιδων απεκρησισα—Ep.
 1. 1.
 Βροχιος. Η ρα θανῆν εθελει βροχιον μορον—Nonn.
 Βροχεταιος. Την τ' επικωτιδιον βροχεταιων ερακοε-
 σαν αρωγον. Ep. 1. 6.
 Βροχος. ΕΡΙΤΗ. Αινδς, δολιος, αργυμοεις, ευ-
 τροχαλος.
 Βροσις—ποταμὸς. Nic.
 Βρυδην.—πριν περι χῆρας
 Πλεξασθα βρυδην οκλατονος ἐλικας. Ep. 1. 1.
 Βρυχαλειος. Ασθμασι βρυχαλειοισι χολικμενη—
 Naz.
 Βρυχιδην. Vid. Αμφιθορω.
 Βρυνη—παναλλθεος εν δε βρωνης. Nic.
 Βρωμηταρ—Βρωμητορος εδοκειν θῆρ. Ib.
 S Y N. Βρωμησις, ογκησις, φορτοφορος.
 Βρωμηεις. Vid. Εναλδῶν

- Βυβλαριον, Βυβλιον. Ar. Av. 978. Η τῶν σιγκα-
 ποτων βυβλαριων τα κατω. Ep. 1. 2.
 Βυζαντις, Βυζαντιος.
 Κοσμησας επεεσσιν ἐην Βυζαντιδα γαῖαν,
 Μυρω κυδαλιμη, Βυζαντιν.—Ep. 1. 5.
 Βυθος. ΕΡΙΤΗ. Θεολαμπής, ακαμας, αργα-
 λῆος, αρριτος.

Βυνη. (ή Λευκοθεα, η Ινώ.)
 Βυνης καταλείψαι ανδρῶσσις. E. M.
 Βυρσοτομος. Βυρσοτομῆς τεύχεα, δολοεργέας.—
 Man. 4.
 Βυρσοτορος. Βυρσοτονον κυκλωμά τοδε—Eur. B.
 124.
 Βωλαξ. EPI TH. Δαιμονια.
 Βωμισρια. SYN. Αρητῆρα. vid. κερνόφρος.
 Βωτινης. al. Βωιτης. SYN. Βυκόλος. E. M.

Γ

ΓΑΓΓΑΜΟΝ. SYN. Γαγγαμῶν, δικλυον.
 Γαδερὰ τα. —παρ εσχάτωντα Γαδερὰ.
 Dion. 65.
 Καὶ τὴν μιν ναστῆρες, ἐπὶ προτερων ανθρωπων
 κληζομενη Κοτινῶσαν εφημιζαντο Γαδερὰ. Ib.
 455.
 Γαθυλλίς. Αμμιγα κρομμυων γαθυλλίδας—Nic.
 Γαῖα. EPI TH. Ηλεκματη.—Γαιομετρης,
 Γαιομετρας δεικνυσι μαθηματικῆς τε φανείσθαι.
 Man. 4.
 Γαιδαται. E X P. Οι Οικονομος.
 Γαιω. SYN. Υπερφρονω, χαιρω.
 Γαιωμορια. Εκ γαιωμοριης Ετεοκλεα ποιῆσις ελπις
 Ειλκυσεν, οδνεης εμπορον εργασιης. Ep. 1. 3.
 Γαλακίς, Γαλακίτης.
 Γαλακτοφορος.—Γαλακτοφοροισι τιθηναις. Opp.
 Γαλαξίειος. Ολκος δ' αὔτε γαλαξίειε βαιὸς μιν
 ὄραται. Min. 2. 116.
 Γαλητη EPI TH. Πολυνηημα, αργή.
 Γαλινομοσφος.—κραδιη. Io. Damasc.
 Γαληνῆς. Καρδια γαλανῆ Pind Ol. 5. al. γελανῆ
 Γαλλομανης. Γαλλομανῆς τ' εσσεσθαι—Man. 4.
 221.
 Γαμηλιαω. Καὶ τω γαμηλιῶντι—Ath. 6. 8.
 Γαμος. EPI TH. Φιλιος, γλυκὺς, ξυνος.
 Γαμοκλοπος. SYN. Μοιχος. Μη παλιν αλλος
 ελη με γαμοκλόπος αἰσχος Αχαιοις. Ep. 1. 1.
 Γανυσμα. SYN. Γανωσ. Ακληματον γανυσμα,
 Naz. 2.
 Γανυμαι. SYN. Κανωπιζομαι.
 Γαργαλισμὸς. Διεδραμε γαργαλισμὸς ὡς οντων
 γαμων. Ath. 7. 11.
 Γαργαριδαι Vid. Ὑπανις.
 Γαργαρη. SYN. Πλήθος. Ορῶ δ' αναθεν γαρ-
 γαρ ανθρωπων κυκλω. Macroβ. 1. 2.
 Γαρες. Ο θαλαρος ημών διαπλευς εσαι γαρη.
 Athi. 2. 25.

Γασροτομος. Γασροτομῆς, νεκρων τε ταριχευτήρας
 απινεῖς. Man. 4. 267.
 Γασροφορευ. Αγιῆ εγασροφορεῖν Βακχιακας χαρι-
 τας. Ep. 1. 5.
 Γασρων. Γασροδύλος. Ουκην καθεδει δητ' ενθάδε
 γασρων. Ag. R. 202.—κολακεσσί τε γασροδύλος.
 SYN. Γασροφίλος, αδηφάγος.
 Γαυλος. Γαυλος τε γαλαγοπήγας—Ep. 1. 6.
 Γεγῶνός. SYN. Τρανίς.
 Γεαροτης.—SYN. Γεοπονος, γεωργος. Γεαροτης
 Αρχιππος—Ep. 1. 1.
 Γετονια. Vid. Σχοινοβατης. SYN. Γετονησις,
 γετονημα, γετνιασις, συνοικια.
 Γετων. EPI TH. Βαθυδοξος, φθονερός.
 Γετονοης. Αἰεν ὄραῖν κοιτη γετονοεντα ταφον. Ep.
 1. 3.
 Γελω. Καὶ κλαιω Μιλιη, καὶ γελω Μιλιη. Ib.
 Γεμος. Συν εντεροισ τε σπλαγγχῶν, εποικίσιον
 γεμος. Aesc. Ag 1230. SYN. Εδῆσμα, παρα-
 θεσις, φορεῖον.
 Γεῆ. Τῆνδε γεῆν εκ οἶδα—Call. E. M.
 Γενεα. SYN. Προγονοι, εκγονοι, φυλη, ευγενεια,
 ηλικια. Ep. Θολερά, κοινή, παλαιφατος.
 Γενεῖθεν. Αγραυλοι, γενεῖθεν ορειτυποι—Ep. 1. 3.
 Γερεθλου. EPI TH. Ὑποληπτον.
 Γενεθλιδιος, Γενεθλιακός. Δεξο γενεθλιδιου, ποῖνα,
 θυηπολιας. Ep. 1. 6. —γενεθλιακάσιν εν ἄραις.
 Ib.
 Γενεάς. EPI TH. Πλατύς, εκχυτος, πολυδοξός.
 Γενεσις. EPI TH. Θολερά, παιδοπορος.
 Γενητριος. Γενητριῶν τε κυδος. Synesf. 2.
 SYN. Πατρικος, πατρώος.
 Γενηταῖος.—γενηταιω Διδς ακρην. Ap. 1. 2.
 Γενναιοπρεπας. Ag. Pa. 988.
 Γενναῖος. SYN. Ανδρεῖος, μεγας, συγγενής.
 Γεραῖός. SYN. Πρεσβυτης.
 Γερανος. Η παμπονηρον ο-φον, ὡ τῶν, ὁ γερανος.
 Ath. p. 338.
 Γερας. EPI TH. Θεομοιρον.
 Γερμανη. Ουδ' ην Γερμανη Ρῆνον ἅπαντα πη-
 Ep. 1. 1.
 Γερμανικός.
 Μαρτυρες ακηλων, Γερμανικος ἄς ανετηλεν
 Αγραπῶν Κελτοῖς πωλὺν Ευαλιον. Ib.
 Γερυσια. EPI TH. Σεμνή.
 Γερυσις. —Αλλ' ητοι γερυσιων καναχοί, Nic.
 E X P. Τα γεννηματα των βατραχῶν.
 Γερων. εντιμος, παλαιός.
 Γερωχια. Πᾶ τῶν Ασανῶν εσιν ἄ γερωχια, At.
 L. 979. SYN. Γερυσια, εκκλησια, συνοδος.
 Γεφυρα. EPI TH. Ποντίας.

Γ Λ Τ

Γεωμετρική· Vid. Ιατρική.
 Γεωπόνος, Γεωπόνος. Vid. Γεωργός.
 Οὐτω παῖς ἀπολώλε, γεωπῶνε, βάλος ἀροτρῶς ;
 Διοῖ Καλλιμένης αἰθετο γεωποτός. Ep. 1. 6.
 Γήπινω. Vid. Γεωργεω. —ἀρερας ἐκμαθῶσι γή-
 πινῶν. Eur. Rh. 79.
 Γήρας. SYN. Προπετές, ἀνωϊμον.
 Γήρασκῶ SYN. Παλιουμαί.
 Γήρεον. SYN. Γήραμα. —ως γήρεῖα κατα-
 ψυχθέντος ἀκανθῆς. Nic.
 Γήροτροφέα, Γήροβοσκῶ. Κως δ' ἐρατή Μερופן
 ἀρεσβύν ἐγηροτροφέῃ. Ep. 1. 3. —γηροβοσκήσεν
 τ' ἐμέ. Eur. M. 1032.
 Γ. γαντες.
 Οὐς καλέσει Γίγαντας ἐπώνυμον ἐν μακαρεσσίν,
 Οὐνεκά γ' ἦς ἐγενοντο, καὶ αἵματος βραϊοιο. Orp.
 Γίγαντολετής. Vid. Βακχος. Γίγαντοφόνος.
 Δορεῖ γίγαντοφόνον. Eur. Heic. f. 1192.
 Γλακίλοχρως —Γλακίλοχρως ἀμφὶς ὀδοίτες. Orp.
 Γλαυκιδίον, Γλαυκίσκος. Το μὲν γλαυκιδίον—
 εἶπεν ἐν ἄλμῃ. Ath. 1. 7. Οὕτως ἐπὶν γλαυ-
 κίσκος αὐτοῖς παρετέθη. Ib. 1. 3.
 Γλαυκομματός, Γλαυκόπος Πυρρῶν, πανδακίνη,
 γλαυκομματός.—Ep. Plut. Γλαυκῶφ ἄρεσι-
 τεχνε.—Orph. H.
 Γλαυκοχρως, Γλαυκοχρῶτος.—Γλαυκοχρῶτα κοσμον
 ελαίας. Pind Ol. 3.
 Γλαυκοφειγής.—γλαυκοφειγῆς Ηλιε. Dolfc.
 Γλαφυρας.
 Ἰμερον αὐλησαντι πολυτρητῶν διὰ λωτῶν
 Εἶπε λιγυροβόλῃ φοῖβος ἐπὶ γλαφυρα. Ep.
 Γλαφυρός. SYN. Επιπερος, βαθυσοφος.
 Γλευκοπότης. Vid. Παρρηϊεύς.
 Γληνη SYN. Οψίς, παιγνιον.
 Γληνεα τα. SYN. Ζῳδία
 Γληχῶ.—νεην δ' ὀσμηνεῖα γληχῶ. Nic.
 Γλισχερός. SYN. Ευτελής, λεπτός.
 Γλιχομαί. SYN. Καρτερεω.
 Γλοιός. SYN. Νωθρός, λιπαρός, μοχθηρός.
 Γλοιᾶδης. Vid. Γλισχος. —ως δακρυον γλοιᾶδες
 —Ep
 Γλωτός. SYN. Λαγόν.
 Γλυκεροχρως —ἄ γλυκεροχρως Φανιον—Ep. 1. 3.
 Γλυκοφρός. Vid. Θαλασσα.
 Γλυκιδάκρυς.—γλυκιδάκρυον Ἐρωτα. Ib.
 Γλυκυσίδη. Ρίζια καῖνα νεωρυχῆος γλυκυσίδης.
 Nic.
 Γλυκιδῶρος. Ο γλυκιδῶρος Ἐρας—Ib. 1. 7.
 Γλυκυπτός. Το γλυκυπταν ῥοδον. Cyp.
 Γλυκυχης. Vid. Μυρτίς. Γλυκυφάνος

Γ Ρ Α

Γλυκυκαρπος· Ἐντ' ἀμπελος ἄ γλυκυκαρπος·
 Theoc. 11. 46.
 Γλυσσῶν προ Γλυκιῶν —γλυσσῶνα σῦκα. Arist.
 Γλυφεύς. Σπηγίδων γλυφεύς—Man. 6. 348.
 Γλυφίος. Αἰτυμοί γλυφίαι—E. M.
 Γλυμμα. SYN. Γλυφῶ, γλυφάνος. Πινε, λεγει
 το γλυμμα, καὶ εἶθις.—Ep. 1. 2.
 Γλῶσσα. EP. Καθαρὰ, ἀρτιεπής. Λογρ συμμα-
 χον γλῶσσαν ἐμὴν φερῶν. Naz.
 Γλασσοκομον. SYN. Σορος, φερετρον, κιση, γλασ-
 σοκομεῶν. Καὶ γὰρ πρὸς τι ποιῆ ταῦτα τα
 γλασσοκομα Ep. 1. 2.
 Γνάβμος. EPITH. Οξῆα. SYN. Στομα, παριά.
 Γναπῆρ. SYN. Γναφεύς. Γναπῆρας εὐσημιῶν
 πεπλῶν—Man. 4. 423.
 Γναμη. EPITH. Οσια, καθαρὰ, φθονερά, ἀποτρα-
 πος, κενεα, χαμαιπέτῃσα
 Γναμων. —Α διὰ τυτθῆ
 Γνωμονος ἀελίῳ παντὶ μερισδομενα. Ep. 1. 4.
 Γνωμοσιν ἀγρευειν τον δρομον πελιε. Ib.
 Γνωτός. SYN. Ἀδελφος.—γνωριμος.
 Γογυλος.—Καταν μασίγι γογυλη τυπέις. Lyc:
 981. SYN. Γογυλιος, τροχοειδης.
 Γοεδνος. Διανομαί γοεδνος ἐν. Aesc. P. 1052.
 Γοημων.—γοημονα χῆλεσι φωνη Ἡρμοσεν. Ep. 1. 1.
 Γοις. SYN. Φεύσης, παραλογισής. —εταίρο-
 τρες τε γοητας. Man. 4. 313.
 Γομοφοτος, Γομφωτός. Δερασι γομοφοτομοισιν
 ἐγὼ γομφωτων ελασαι. Nonn.
 Γομος. SYN. Γομοιον, ἄρθρον, δεσμός.
 Γομφωτήρ. Ες τι πῆτιν πελαγει πισευέε γομφῶ-
 τῆρες. Ep. 1. 1.
 Γοποις. Vid. Βακχος. Γοργᾶς (Ἡρα) Lyc. 1349:
 Γοπος. EPITH. Πρωτογονος, παρωτοφαῖς, ὑπερ-
 οιαλος.
 Γοοπλανης.—γοοπλανεων Φαρισαιων. Nonn.
 Γοργοφόνος. Γοργοφόνος, φυγολεῖρε—Orph. H.
 Ἴσω Γοργοφονα—Eur. I. 1478.
 Γενασμα.—καὶ λιταῖς γενασμάτων. Lyc. 1243:
 Γορτυν. Πὰρ θ' ἰερὴν Γορτυνα—Dion. 88.
 Γοῶ. SYN. Ἐθρηνεῶ. Αἰ μὲν ἐτι ζῶν γοοῦν Ἐκ-
 τορα ᾗ ἐνὶ οἰκῷ. Π. ζ. 500.
 Γραικίτης.—Ἐν δε Γραικίταις πεπλοῖς. Lyc. 605:
 Γραμμα. SYN. Ποιημα. EP. Ἐπικλήεις.
 Γραμματιον. SYN. Συγγραφή, χειρογραφον.
 Γραμματικευομαι, Γραμματεω. Ουλομεινις πε-
 νις γράμματικευσαμενῷ. Ep. 1. 1.
 Γραμματικῆ.—Παντῶν δέκτρια Γραμματικῆ. Ib.
 1. 2.

Γραπῆρ.

Δ Α Ι

Γραφήρ — Η καλαμοιο Γραφήρας πικυτες — Man. 1. 132.
 Γραφή SYN: Αναγραφή. ΕΡΙΤΗ. Αλέξιλογα, ευτραπέλος.
 Γραΐς ΕΡ: Μιμήτη. — Γραω. SYN: Εσθιω. — Αΐζνων ενγρας κηδόμενος. Call: Ε: Μ.
 Γρύψ. SYN: Γρυπαιέτος. Γρυπας φυλαξαι — Aesch Pr. 803. PHR. Πτερυγώκης Οϊώνος. Ib.
 Γρύφος. SYN: Ζήτημα, αινιγμα, δυσκόλον.
 Γρύπός. SYN Κορμος, στελεχος, δαλός.
 Γρυΐει μιν δαιοντο, μέγας δ' Ηφαιστος αειση. Ε. Μ.
 Γρυΐη. Μυροδοκοις ενι γρυΐησιν — Nic.
 Γυαλον. SYN: Κοιλωμα, πλυχη, σολισμός, ζωνη σφραυγιο, ποτηριον. Ε. Μ.
 Γυαλθής — ριζαν έλω γυαλθία θαψο. Nic.
 Γυαλκίης. Ως δε παλαισμοσυνης γυαλκίης — Opp.
 Γυμοσoros, Γυμοκος. Γυμοκοροι βέλεεσσιν — ερωτων. Ep 1. 7. Κάμδν γυμοκοροις κηδίσσι θυμδν εδών. Dolfc.
 Γυκολλός. Εν γυκολλοις σπαργανεις ειλιγμένον. Lyc. 1202.
 Γυοπαγίης — γυοπαγίη νηδύδι. Ep. 1. 6.
 Γυοτορός. Γυοτορος Μυρμήςκας — Ib 1. 5.
 Γυοφαγος — ποσφαγος αιέν αιτός Γυοφάγος — Nic.
 Γυετία. — η απο νεβρε Γυετινη τμηξαιο — Nic.
 Γυμνασια. SYN: Μελετη.
 Γυμνω. SYN: Αριματοω, απαμπισχω, απαμφιεννυμι, αποενιυμι, εκδυω, λαποδυτω.
 Γυνη. ΕΡΙΤΗ Σφαλερά.
 Γυναικοκρατεομαι. Και συ γυναικοκρατῆ. Ep. 1. 1.
 Γυναικονομος. Παρά τοις γυναικονομοις δε τυς εν τοις γαμοις. Ath. 6. 11.
 Γυναικοσφραν. Γυναικοσφραν γαρ θυμδς, ανδρδς κ σοφῆ. Eur. Fr.
 Γυναιμανίης. — Γυναιμανείες γαρ εῶσαι Αργαλειος γαμεσιν ες αργαλειον φιλοήηα. Man. 1. 32.
 Γυρητομος. Και τον αρκαϊον γυρητομον αυλακα τεμνεί. Ep. 1. 1.
 Γυροδρομδς, Vid. Μυλαξ. Γυρω SYN: Φιαλώ.

Δ

ΔΗΜΩΝ. SYN: Τεχνικός.
 Δαιδαλογλωσσοσ. SYN: Δαιδαλοφωνος.
 Αλαῶν μεροτων!

Δ Α Σ

Δαιδαλογλωσσοσ
 Αθεισ τολμαι. Synef. 3.
 Δαιμονιασ. SYN: Θαυμασιασ, θαυμασείσ.
 Τον δ' ανερα δαιμονιωσ γεγαμεν. Pind. Ol. 9.
 Δαιμονίης ΕΡΙΤΗ. Τυμβονομοι, κενυβηνοσχαρῆσ.
 Ινα Δαιμονον ομιλον
 Φυσις ίζαιοσισι τιηη
 Πολυθρον και σπυλιμπταν.
 Δαιρα, Δαιερα (Περσεροση) Δαιραν μνογεγειαν — Ap 3. 845.
 Δαίς. ΕΡΙΤΗ Γρημεριος.
 Δαΐσφαλτοσ, αι. Διασφαλτοσ, (Dinn. Ep.)
 Δαλετον. SYN: Οθηριον, αδιόν.
 Δακρυσιδακίης. Δακρυσιδακίον δ' απ' οστων ρα δινῶν λεθομενα ρεοσ. Aesc. Pr. 397.
 Δακρυα. Δακρυ κατα βλεφαραν ηλιετο ηδυροοντων. Cal.
 Δακτυλοτριπιλοσ. Vid. Ατρακίλοσ.
 Δακτυλοσ. ΕΡΙΤΗ. Κοιλιφαραγῆ.
 Δακτυλωτοσ. Εκπαμα δακτυλωτον αχρηντον τυρι. Ath. 11. 5.
 Δαλματια. Δαλματιη δ' εφυπερθεν, ενυαλιων πεδον ανδρῶν. Dion. 97.
 Δαμαλιθοτοσ. — υπερ δαμαλιθοτον ακρην. Ep. 1. 4.
 Δαμαλκωροσ. Καίροις, Αλκηδα δαμαλκωροσ — Ep. 1. 1.
 Δαμασιμβροτοσ. Δαμασιμβροτεσ αιχμῆσ. — Pind. Ol. 13.
 Δαματερα. Μισοπῶχε δια, μνη πλατε δαματερα — Ep. 1. 2.
 Δανεσιης. Vid. Σμικρολογοσ.
 Δανεισμα. — Δανεισμασιν ενδεησσιν. Man. 1. 172.
 Δαπανη. ΕΡΙΤΗ. Ακρατῆσ, οικοτριβίης.
 Δαπιδιον. Αλλ' η δαπιδιον εν αγαπητον ποικίλον. Ath. 11. 7.
 Δαπρία. Αλλωσ δ' αυ μελεων καταδασσοτο δαπρία νῆσοσ. Naz.
 Δαπρω. SYN: Τιτρωσκη.
 Δαρδανικδς. Ορεα Δαρδανικῶ δρυπιλομενον πεδιω. Ep. 1. 3.
 Δαρδανιανες. — Τρῆεσ και Δαρδανιανες. Π. η. 414.
 Δαρεικος. — και δαρεικεσ, αφανῆσ πλετον — Ag. Ecc. 597.
 Δαρειογενησ. Ξερξησ — Aesc. P. 6.
 Δαρησ. Αυαλεφ δε Δαρησ εξαννυτο χείρασ ιμαήη. Ep. 1. 5.
 Δασμολογεω. Νωμῶντασ χρυσον τ' εθνεων απο δασμολογεῖντασ. Man. 3. 318.
 Δασυκνημοσ. Δασυκνημω — Παυῆ — Ep. 1. 6.
 Δασυξυλοσ. — αῶ ὕφιλοροιο δασυξυλε ηντετο βησσησ. Cyr. Th.
 Δασυφυλλοσ. Ουρεοσ εκ δασυφυλλε — Cyr.
 Δασυχαιτησ. — δασυχαιτασ Ιξαλον — Ib.

SYN:

Δ Ε Ν

SYN. Δασυβριξ, δασυτριχος.
 Δαυα. SYN. Καιω.—μυριων δ'εδαυμενων Sim.
 E. M.
 Δαυκος.—καρπον νεοθηλια δαυκν. Nic.
 Δαφρογηθής.—δαφναίος.—Απολλων.
 Δαφνοκομος. Δαφνοκομοις Φοιβοιο παρὰ τριποδεσ-
 σι—Er.
 Δαφνιακός.—Δαφνιακῶν βιβλων—Er. 6.
 Δαφνοιος. SYN Φοινικος.
 Δαφιλός. SYN. Φιλοτιμος.

Δαηγμα. SYN. Δεξις, αποδεξις.
 Δεματοεις. Δεματοεις ελαφρων κεραός λοχος—Er.
 I. 1. SYN. Καταδεής, επιδεής, επιφοβος,
 παῖς, παῖαλιός, ατολμος.
 Δενημα. —θου Δενηματι κοσμν. Man 4. 551.
 SYN. Δινησις, δινηθμάς, κυλιθῆσις, κυλισις.
 Δενολεχης. Δενολεχης Μηδεια—Orph. 903.
 Δενολινοσ. Δενολινε, τρισαωρε.—Er. I. 3.
 Δεῖνοσ, Δῖτοσ, Διυιάσ. SYN. Δινη.—ποῖηριον.
 Δεῖνον ποτ' ἦρεν αργυρον εν τω σκοτω.
 Δῖτονοι· καχον δε τῆτο δενον, ᾧ θεοι. Ath. 11. 5.
 Δεῖπνοσ. EPIITH. Πελυτρεφον, ευτρεπέσ, συχρόν,
 ανθρόν.
 Δειπναριον. Τον τε Δειπναρι νομον οιδατε—Er.
 I. 2.
 Δειπνοσυνη. Vid. Παρασιτοσ.—Δειπνητικῶσ. Ag.
 Av. 1014.
 Δειπνομανής. Vid. Ακυλισοσ.
 Δειπνοφοροσ.—ωσ δμωσι Δειπνοφοροσιν. Cyr. Th.
 Δειραχθής.—Δειραχθές εὐεροχον αμμα πετιαν.
 Er. I. 6.
 Δεκαμφοροσ. Κρατῆρα δ' ἐξεπλησεν ὡσ δεκαμφο-
 ροι. Eur. C. 387.
 Δεκετισ. Ειτ' αλετρισ ἢ δεκετισ—Ag. L. 644.
 Δεκτρινοσ. Vid. Γραμματικῆ. SYN Αραδοχοσ,
 ὑποδεκτησ, δεκτασ.
 Δελητιον, Δεῖλα τα.—εχε το Δελητιον. Soph.
 Εν δ' ετεθει πατριδεσιν ολεθρια Δεῖλα τα δοισι.
 E. M.
 Δελασρεύσ.—Δελασρεῖσs ἰχθυβολῆεσ. Nic.
 Δελεαρπαξ. Vid. Περιη.
 Δελφακοσμαι. Ag. A. 786.
 Δελσικός.—Πυθοῖοι Δελσικῆ μαρτι. Orph. H.
 Δενδρεοθρεπτοσ. Vid. Ρεῦμα.
 Δενδριακοσ. Δενδριακῆν Ξυσιαν. Ef. I. 6.
 Δενδριτίσ. Ενθάδε γαρ Νυμφοι Δενδριτιδε;—
 Ib. I. 4.
 Δενδρον. EP. Δυσμιμητον, ανθαλέσ, ωλεσικαρ-
 πον.
 Δειδροβατεια.—Ην δε προς ὕφοσ Δενδροβατῆσ—
 Er. I. 1.
 Δενδροκομησ.—ὁ Δενδροκομησ Ερυμακτοσ. Ib. I. 7.

Δ Ι Α

Δεξις. Δεξόμεθα δεξιν, ἦν σε δεξασθαι χρεών.
 Eur. I. A. 1182. SYN. Εισδοχή, ὑποδοχή.
 Δεπασ. EPIITH. Χρυσοκολλητον.
 Δεπασρον.—ἠε χρυσεια δεπασρα. Ath. 10. 4.
 Δερματινοσ. SYN. Δερματαδης.
 Δεσμα. EP. Χθονοβριθές, σιδηρόεν, αεικελιον.
 Δεσμοβροχοσ. Δεσμοβροχες, ηερκιάσ πολεμυσ—
 Man. 5. 133.
 Δεσμοτοκοσ. Δεσμοτοκυεσ μελεδῶνασ—Apolin.
 Δεσποσμα. Ηε κατ' οικιασ προφανῆ δεσποσμασι
 μοιράν, Man. 4. 38. SYN. Δεσποσυνη, δεσ-
 ποτα, αρχή.
 Δεω, Δεωα.—εδευησεν δ' ακηῖον ακρον ἰκεσθαι.
 E. M.
 Δεω. SYN. Φοβεομαι.—ἰκετεω.
 Δηθάκι, Δηθάκισ, Δηθα. SYN. Συνεχωσ.
 Δηθάθι δ' αχθομενοσ βοαδ.—Nic.
 Δημακιδιον. Ag. Eq. 820.
 Δημιοσ. SYN. Κολασησ, βατανισησ, ανδραγχοσ.
 Δημοκρατοσ, Δημοκρατίσ. Δημοκρατι δ' αράσ
 τινεσ χρεοσ. Aesc. Ag. 466.
 Δημοκριτοσ. Χαῖρε μοι Αδῆραν, Δημοκριτέ,
 κῦδοσ αρρησ, κ. λ. Er. I. 5.
 Δημολογεω. Ηδαι Αρισκρατισ και μελιχα δη-
 μολογήσαι. Ib. I. 3.
 Δημοσιευω. SYN. Εκθεατριζω.
 Δημοσθεινοσ.
 Και Παιανιασν δμημηγόροσ επρετε σαλλιγξ,
 Ρητηρσ ευκελαδιοσ πατήρ σοφοσ, ὁ περὶν Αθιναισ
 Πειθέσ Δελξινοσιο νομιμονα πυροσν αναψασ, κ. λ.
 Er. 5. 3.
 Δημοτισ.—ωσ ευλακαλοσ Θευγεῖσ εν δαμοσι εν
 πειη. Theos. 28. 22.
 Δημοφελησ, Βασιλεύσ.—Dolsc.
 Διναίόσ. SYN. Παλαιόσ.
 Διρόν. SYN. Διηρωσ, χρονιωσ, επιπολύ, πολύν
 χρονον.—Δαρόν γαρ κκ αρξει θεοίσ. Aesc. Pr. 939
 Διαβαθρον. (περιποδίασ ἕδοσ.)—Διαβαθρον λεπτοσ
 φορι. Ath. 13. 3.
 Διαβληταρ. Ψεῖλασ ανθρωπων διαβλητορασ.
 Man. 4. 236.
 Διαβολη. SYN. Διαγωγή, μεταγωγή.
 Διαβολοσ. SYN. Διαγωγεύσ. EP. Ειδωλοχαρήσ.
 Διαγυλοσ, Vid. Αγαυοσ.
 Πεντε δ' αρ' ασέρεσ οἱ Διαγυλοτατοσ δια κυκλιε
 ζωδιακῆ πλάζοντασ αμεδομενοσ κατὰ κοσμον
 Αδιηκῆ ἕσ φυλα βροτῶν νομηῖαν αλητασ. Man.
 2. 14.
 Διαγλυασσω, Διαγλυαω, E. M.
 Διαγραφή, SYN. Διαγραμμα, διαταγμα,
 προβημα.

Εἰν δ' ἀπαντῶν τῶν γενῶν μοι διαγραφῆ. Ath.
7. 11.
Διαγραφῆ. SYN. Αναγραφῆ, παραγραφῆ.
Διαγωγῆ. Vid. Ἀλλοτριῶν SYN. Μεταγωγῆ,
 διαβολή, αναβολή — παρατασις — ἐθῶς — κατὰ-
 γωγῆ — ψυχασογῆμα.
Διαζύγια. SYN. Ἄμλυσις, ἀφορισμός.
 Καὶ τὴν μινολεχίη σέο διαζύγια. Ep. 1. 7.
Διαδρυφῆς. — Διαδρυφῆς αἷμα κίσατος. Nic.
Διαδρυφιστομαι. τρυφῶ σοφῶ. Aesc. P. 890.
Διαδρυφῆς. SYN. Τρυφερός vid. μελι
 Διαιτα, Ep. Φαυλά, κενή, αλυπητός, παρῶλος.
Διακίνασθω, μὴν τὸν λαρυγγά διακίνασθω σε κα-
 λῶς; Eur. C. 157.
Διακρέω. Μελισθεταὶ δε ταν χελυν διακρέων.
 Ep. 1. 4.
Διακρίβω. Πραξιτελής, ὄν ἐπασχέ, διηκριβασεν
 Ἐρώτα. Ep. 1. 4
Διακρίπτω. Ἀπαντες αὐτὴν διακρίπτουσι ἐν μερεῖ
 Eur. C. 179
Διαλαμπῆς. Φίματα — πορφύρα, χρυσεα,
 Διαλαμπέα — Noz. SYN. Διαυγῆς.
Διαλεκτικός. Διαλεκτικός τρεῖς τῶν παρεργῆ —
 γράμματα. Ath. p. 160.
Διαλλακτῆς. SYN. Προξενίτης.
Διαλυσιφιλος. Ἡξῶσιν τάχως αἱ διαλυσιφιλοι.
 Ep. 1. 7.
Διαλυπρέως, SYN. Ἀκρίβως, συντομῶς. Πάντα
 διαμυπρέως καὶ ἀπληγῶς — Nic.
Διανέμω. SYN. Διχμαῶ. Διανεμαμενῶς
 Κορυφῆς ἐθῶρας — Ep. 1. 4.
Διανέμω. Διανεμῶτα χαρίτωι — Ag. Th. 126.
Διανέω. — νερῶν τῆα διανέωσ' ἐνεργῶν. Ath. 13. 5.
Διανθῆς. — ἀσσοδελειο διανθῆς — Nic.
Διανίπῃ. Δεινίψα δ' ἐδὲν σκέυος ἐδέτα ποτε.
 Ath. 11. 6.
Διανισσομαι. — λεπῆς διανισσομενον χαλκῶ. Pind.
 P. 12.
Διανῶ. SYN. Διυφῶν, καθυφῶν, κατεργα-
 ζομαι.
Διαπλοῶς. Καὶ πανυχοὶ δὴ διαπλοὸν καλίσασαν
 Ναῶν αἰακίης παντα ναυτικῶν λεῶν. Aesc. P. 382.
Διαπλοῶμα. — τι τῶτων διαπλοῶσ' ἐνετο. Ib. 12. 3.
 SYN. Διαπλοῶσις, πῶσις, πῶσιμα, φθορά.
Διαπυρῶ, Διαπυρῶμαι. SYN. Διαπυρῶζω,
 διαφλεγῶ, διακαίω. Κακῶς γὰρ ἀν Τροίαν γε
 διεπυρῶσαμιν. Eur. C. 690.
Διαρκῆς. Vid. Εξερκῆς. Ἐὰν οἶνος παρῆ Πίπην
 διαρκῆς — Ath. 10. 11.
Διαρρεῶ. SYN. Διαρρεῶ. Ag. V. 1151.
Διασαφῶ. Ταῦθ' αἱ διαβῆκαι διασαφῶσιν — Ath.
 8. 5. SYN. Διασαφῶνίζω, φανερῶ, δηλῶ.
Διασμιλεῶ. SYN. Διαξέω, ἐξεργάζομαι, δια-
 κριβῶ. Διασμιλεῦμαι αὐ τὸν φροντίδες — Ib. 4. 15.

Διασκηνίσω. Πάντα διασκηνίσω — Nic.
 SYN. Διασκορπίζω.
Διασαῖς, Διασημα
 Σὴν γὰρ ἐγὼ διασπλήτα διασαῖσιν, οἶά τε πικρὴν
 Νυκτῆα καταπλήσσω τὴν Ἀχεροντιάδα. Ep. 1. 7.
 Τῶν ἰδῶν γὰρ μεγάλα τὰ διασηματα. Ath.
 7. 11.
 SYN. Ἀποσαῖς, ἀποχή, διαλεμμα, διαχω-
 ρημα, διαίρεσις.
Διασυρῶ, Διασυρῶ SYN. Λοιδρεῶ, διαβάλλω.
 — ὅρα ὡς Διασυσυρῆκε τὴν τεχνὴν. Ib. 6. 12.
Διασφακτῆρ. — Διασφακτῆρ σιδάρω. Ep. 1. 3.
Διατιλίμα. — λιποσφραγῶν διατιλίματα μυρία συλ-
 λων. Ep. 1. 6. SYN. Ἐκσπασμος, ἐξαιρέσις,
 ἀφαιρέσις.
Διατετραίνω. SYN. Διακοπῶ, διαρρηγνῶ.
Διατομή. SYN. Διακοπή, διασχίσις.
Διατορός. SYN. Ὄξυιχος.
Διατριβῶ. SYN. Παρασυρῶ.
Διαυλοδρῶμος, Διαυλοδρῶμις. SYN. Διαβῶα.
 Ἦντε καὶ Ἰρκατῆν ἑτέροι διαφμηζαντο. Dion.
 50
Διαφοῖος. Οὐ γὰρ μορσιμος ἦν διαφοῖω θῆρῆ
 δαμῆναι Orph. L. 51. f. ἦα διαφοῖω.
Διγαμος. Διστολογοὶ διγαμοὶ, διτοιοὶ δ' ἄμα
 καὶ διπολῖται. Man. 5. 291.
Διδασκαλία. — Χερῶνος. Pind. P. 4.
Διδασκαλεῖον. SYN. Γυμνασίον, σχολή, παι-
 δευτηρίον — τὸ διδασκαλεῖον ἡμεῖς σωζομεν.
 Ath. p. 378.
Διδυμοθροῶς. — Ἠχώ. Nonn.
Διδυμός. SYN. Ὀρχεῖς.
Διδῆς. Vid. Διαυγῆς. Ἠλεκτῶν τε διδῆα — Cal.
Διεκπροαλῆς. SYN. Κατωφρεῖς, κατωφορός.
 — ὁμοῖσι διεκπροαλῆς φρεῖν ὕδωρ. Ar. 3. 72.
Διεκτρέχω. — κριν δὲ διεκτρέχω — Orph.
Διελκῶ. Δια δακτυλῆς μιν ἐν ἐμέ γ' ἀν διελκῶ-
 σας. Ag. Pl. 1037.
Διεπιφραζῶ. Ὡς ποτὲ μοι μητιῆ διεπιφραδέ —
 Il. σ. 9
Διεπίδομαι. Διεπίδω, ὑπερίδω, ὑποσπρίζω
Διευθυντῆρ, Διῦθυντῆρ. SYN. Διευθυντῆς, κυ-
 βερνήτης. Ἀβλαβῆας οἰκῶν τε διευθυντῆρας ἐν
 οὐλῶ Man. 4. 106. — ὠλεῶν τε διῦθυντῆρας
 αἰθλῶν. Ib. 40.
Διευναζῶ. SYN. Ἀπενναζῶ, κατενναῶ.
Δια τ' ἐυνάσαι τὸν ἐμὸν βίον. Eur. Hipp. 1377.
Διζυγῶς. Ὄξη σφραγαλίσει παρῆσιχε διζυγῶς
 ἡᾶς. Nonn.
Διζήμων. — μολῆν διζήμωνι τερῶ — Nonn.
Διπλυσίς. SYN. Χαρίσις, χωρισμός, διαχωρισίς.
 ἀφορισμός.
 * 7 S
 Διβαλάσος.

Δ Ι Σ

Διβαλασσος.—και ποσιν ιδεις διβαλασσοι εντα.
Dion. 156.
Διθηκλος. SYN. Αμφιθηκλος. Διθηκλον εν σφα-
γασί βαλασσα ξιφος. Aesc. Pg. 862.
Διθυραμβας. Μιξοσαν απρεπει διθυραμβον ομαρ-
την συγκοινου Διουσω. Aesc. Fr.
Διθυραμβογενης. Vid. Βακχος.
Διθυραμβοποιδς. Διθυραμβοποιώνων εχεν ελατ-
τονα. Pion
Διθυβω. SYN. Διευθυω, απευθυω, ιθυω.
Ναυσι διθυβωεν ατρομον ευπλαιν. Ep. I. 1.
Διτικτομαι. SYN. Καθηκνύμαι, καθικω, δια-
τενομαι
Δικελλα. Σκαπτηραν κηποιο φιλυδρηλιο δικελ-
λαν. Ep. I. 6.
Δικη. EPI TH. Ευθηα, ξεναρκης, ευανυμος.
Δικηλον. Vid. Eπαυθηρ
Δικολεκτης. SYN. Δικορραος. Μητε δικην δι-
κασην ανηρ γεγονως δικολεκτης. Ep. I. 1.
Δικορραφιν. Και δε δικορραφης δεδαοτας εν
αγορησιν Man. 2. 296.
Δικηης. Δικη δικαιοσυνης—Ogrh. H.
Δικηυβολος, προ Δικηυβολος.—αλιπλαγκτων ευρε-
μα δικηυβολων. Ep. I. 6
Διλογχος. Διλογχων ατην φυνιαν ξυταριδα.
Aesc. Ag. 651.
Διμορφωτος. Vid. Ζωιδιον
Δινη, Δινευμα. EPI TH. Βριαρα.
Υπερ ογδωαν δε διναν
Ελικων ασφορητων. Synes
Ρομβε απερεις δινευμασι παμφαχον ορη.
Διναϊος. Vid. Απλανης.
Διογενης. Βριθ Σινωπιτε Διογενες ροπαλον. Ep.
I. 2.
Διουσιας. Τας Διονυσιάδος—λοιδας. Eur. Her.
f. 891.
Διοιδης.—Διοιδα μαζον. Nic.
Διοπαις. Vid. Απολλων.
Διοπλευω. SYN. Εποπλευω, εφοραω, διακυπλω.
Διοριζω. SYN. Διαμεριζω.
Διπλοεματος. Vid. Διογενης.
Διπλοιζω. Αχθος διπλαιζει τω πεπαμμενω νο-
σον. Aesc. Ag. 843.
Διπληρης. — Σπραιοσι ποσιν διπληρεα τευξαις.
Nic.
Διπολης. Vid. Διωνυμια.
Διπολιτης. Vid. Διγαμος.
Διπυρος. Διπυρος τε θερμης—Ath. 3. 25.
Διρα. EPI TH. Καλλιρους, ευκλής. Διρας
αγνυ υδωρ. Pind.
Δισλος. EPI TH. Λιθιος.
Δισάκι. SYN. Δισάκις, δισ. Δισάκι κη-
ρυχθης—Ep. I. 1.

Δ Ο Ξ

Διστολογος, Διτογος. Vid. Διγαμος. SYN. Διτ-
τογλωττος.
Δισσως. SYN. Παλιν. Ω ταλας, δισσως αυτω
—Eur. Ph. 1347.
Δισοιχος. SYN. Δισιχος. Μανυει Δισοιχος
ολεθριος ογμδς οδονταν. Ep. I. 4.
Δισωμος.—ζωισι δισωμοις. Man. 6. 233.
Διφθερα. SYN. Σισυρα.
Διφρος. SYN. Δικαρτος.
Διφρελατερα.
Σης τδδε διφρελατερα το χαλκεον ενθετο Νικα
Δεικλον μορφας Καλλιοπη ζαθεας. Ep. I. 5.
Διφρίσκος. SYN. Διφριον, διεφριον, καθεδριον,
θρανιδιον.
Διχθερ. Και ταυτα διχθεν μισθοφορυντες αλ-
φια. At. Pa. 476.
Διχολωτος.—εχων διχολωτον αναγκην. Ep. I. 1.
Διχομητις. —μεριζομενοι δε λαυ
Αμφιλαρης διχομητις εν εις—Nonp.
Διωκαθα. Δισχευς ερωτας δημοτων διοκαθεν.
Eur. Fr.
Διωνυμια. Συν τε διωνυμια τε, και εν διποληιδι
σημη. Man. 4. 376.
Διωξίππος. Αρευς δ' αιματοεντα διωξιπποιο
λαφουρα. Ep. I. 1.
Διωξικελευθος. Κεντρα διωξικελευθα—Ep. I. 6.
Δμοις. EPI TH. Ακιδνη.
Δογμα.—τα δογματα θεα. Man. 5. 28.
SYN. Διαταγμα, διαγραμμα, ειθς, θεσμος,
παιδευμα.
Δοκιμας. Δοκιμος πολυπειθη. Aesc. P. 546.
Δολοφρων. Α δολοφρων απατη κησσον εμπ κε-
κριται. Ep. I. 3.
Δολιχηρης. Διγανη δολιχηρει—Opp.
Δολιχηπις, Δολιχοπις. Ηε και ερπηλας δολιχη-
ποδας—Ath. I. 7.
Δολιχογραφια. Ου γαρ ετι σφεργω την δολιχο-
γραφην. Ep. I. 6.
Δολοπηιος. Και τυμβος Δολοπηιος—Ar. I. 585.
Δολορραφια.—και Ηραις πασα δολορραφια. Ep.
I. 7.
Δολος. EPI TH. Φαρμακλος.
Δομητωρ, Δωμητωρ. SYN. Κτισης, κτισωρ.
—εχυρων δωμητορας οικων. Man. 6. 413.
Δομος. Ep. Ευδαιμων, σεμνος, θηητος, χρι-
στος.
Δουακοτρεφης. Vid. Αλον.
Δοξα. EPI TH. Ποθινοτατη.
Δοξοφορας. Δοξοφορι, πατρης κηδεορες, αξιο-
μορφι. Man. 4. 514. SYN. Ενδοξος, ευ-
δοξος.

Δορπος.

Δ Υ Σ

Δροπος. SYN. Επιδερπίς. EPITH. Μέλι φρον, πανειδατος.
 Δορικμής, —δορικμήτι λαφ. Aesc Ch 363.
 Δοριτολμος, Δορυθαρος Νικηταν Δοριτολμον—
 Ep. I. 4. —Δοριθαρέα Παλλάδα λευσσών. Ib.
 Δορυδρεπανον. Ελκει προς τα κάτω τῦτο δορυ-
 δρεπανῶ. Ib I 2.
 Δορυκνιον. —δορυκνιον, ἔ τε γαλακίη
 Ωπι τε βρώσις τε περι σιοματισσιν εἰκίαι Nic.
 Δορυκρατος. Η δορυκρανι λογχης ισχυος. Aesc.
 P. 147.
 Δορυπλοητος. Δορυπλοητα δε νεκρῶν Οσεα—Ep.
 I. 3.
 Δορυσεφανος. —Σπαρτα—Diog. I. 1.
 Δορυτινακίος. Δορυτινακίος δ' αἰθηρ επιμεινεται
 Aesc. S. T. 159.
 Δοσις, ἀρπαλέα πειταεθλις Pind.
 Δυλαα. EPITH. Βαρέα, εμπεδος. Δυλοσυνης
 ζυγον αιέν υπ' αυχίσιν οἴσι φερειν Man. 6.
 Δυλιχοις. —και δυρατα δυλιχοιντα. Ep. I. 6
 Δυροτόμος. SYN. Ευλοτομος. Δυροτόμοι πε-
 λεκεις. Ep. I 3.
 Δοχαίτος. —και εν σκαφιδεσσι δοχαίτις. Nic.
 Δραγμος. Μασε τε δραγμος Eur. C. 168.
 Δρακαινα —γονον ιβόρον παναμελικίωιο δρακαι-
 νης. Opp.
 Δρακαν SYN. Ερπυσίρ EP. Αιγιαλευς.
 Δρακοντιαδης —δρακοντιαδη μεγαλυμφ. Ath. 4.
 Δρακοντολετης. Vid. Απολλων
 Δρακοντοφονος. Συν δ' οφ' αν και τῶδε δρακοντο-
 φονῶ κυιε βητην. Orph. L.
 Δρακοντομιμος. Δρακοντομιμοις οργανων τορευ-
 μασιν. Ath. p. 230.
 Δρασιμος. Χερε δ' ὄρα το δρασιμον. Aesc. S. T. 560.
 Δραχμαῖος. —ενθεν ατορρωξ
 Δραχμαια μισρογοιτο—Nic.
 Δριμυτης. Χυλῆς εχομενες δριμυτητος την φυσιν.
 Ath. 9 17. SYN. Οξυτης, σφοδροτης, δεινο-
 της, πανεργια.
 Δρυμονιος. Vid. Αρτεμις.
 Δρυοκοιτης—ανδρονι και δρυοκοιτη. Ep. I. 3.
 Δρυς. —τῶν βαλανων την μητερα φειδω κοπήειν Ib.
 Δρυφελλον, Δρυφελον. SYN. Λεμμα, φλοῖος,
 φυλλον. Ουδε ποροι ριζην δρυφελα ποντιαδος.
 E. M.

Δυη. SYN. Κακοπαθεια.
 Δυναμις. EPITH. Κυρια.
 Δυσαγής.
 Αραμειοι παλαμαις υπό τυμπανα φασγανον οξυ,
 Μιμνῆται δυσαγην Κυβελίην ενθεν Αττήν. Man.
 5. 180.

Δ Υ Σ

Δυσαγής. —οικληρέ θηρης τε δυσαγρές, —Opp.
 Δυσαλεκίος. Και πενιν δυσαλεκίον αγει δελίοσι
 βροτοίσι. Man. 3. 247.
 Δυσαλυκίος —δυσαλυκίον αιαγικην. Apollin.
 Δυσανασχετος —κυδαιμος. Sibyl.
 Δυσανολκος. —Η δελῶν θητων γενος, ὠ δυσατολ-
 κον. Emped.
 Δυσαντητος. —δυσαντητων ὀδυανων. Procl.
 Δυσαλθής, Δυσαλθητος Vid. Δυσθεραπειτος.
 —και το δυσαλθές
 Τραυματος εξ ολου σικρον εβρωξε γαλα. Ep. I. 1.
 Ειχε δυσαλθητω πεπεδημένα γυνατα νεσφ.
 Nonn.
 Δυσαριθμος Vid. Ισραηλιτης.
 Δυσαρπαγος —αρωγῆς τῆ δυσαρπαγῆ κρεκί Lyc.
 512
 Δυσαυλια —και δυσαυλιας. Aesc. Ag. 564.
 Δυσβασακίος —ζυγον δυσβασακίον—Sibyl.
 Δυσβίοτος. Ει και μεν δακνιε δυσβίοτος πενις
 Ep. I. 3.
 Δυσγαμία. Vid. Δυσοκια. —δυσγαμεις γαμεις
 Eur. Ph. 1054.
 Δυσδερκίος. —βλοσυρῆς δυσδερκέα δεματα λιμνης.
 Opp.
 Δυσδερκετος. Vid. Πιθικος
 Δυσδωρος Δῶρα λαβῶν δυσδωρά—Opp.
 Δυσεκλυτος Αραρεν ηδε γ' ὠλενη δυσεκλυτῶς.
 Aesc. P. 60.
 Δυσελενα Eur. Or. 1387.
 Δυσεκνιπίος —και δυσεκνιπίῳ τρυγι. Stoba. I. 4.
 Δυσεκπερατος. SYN. Δυσειπαλλακίος, δυσειπ-
 λιπίος. Δυσεκπερατον ολον κακον.
 Δυσεκδρομος. —τοθι χᾶσμα δυσεκδρομον Ευβε-
 λῆος. Nic.
 Δυσεκφυκίος, Δυσεκφυκίως Κῶδωνων βλαβερόν
 τε δυσεκφυκίῶν τε παρεδρευς. Man. 4. 477.
 Κλαῖε δυσεκφυκίως σφιγγηθεις γερας.—Ep. I 4.
 Δυσεμβατος —δυσεμβατον οἶμον ὀδευη. Tryph.
 100.
 Δυσεντερῶς, Δυσεντερικος. Vid. Τινεσμός.
 Δυσερημος Τίς σε παγος δυσερημος, ανηλιος,
 εξεθρεψεν; Ep. I 1.
 Δυσζῶος Vid. Βιοτος.
 Δυσηνιος. —αμπλακη με δυσηνιος αμφιπολιουσει.
 Apollin. SYN. Δυσειπθης, δυσαγαγος.
 Δυσθανής. Ειρυσαν εις ποινας τλημωία δυσθανεά
 Ep. I 1.
 Δυσθηρος. —πῶσι δ' ε πορον δυσθηρον εθηκε. Opp.
 Δυσθαλασσοι Δικλυα—δυσθαλασα. Ib. I. 6.
 Δυσεκρητης. —δυσεκρητή τε φερον και ανεσιον αγρην.
 Opp.
 Δυσεκλειος. —δυσκλειος θανειν. Soph. El. 1011.

.Δυσκολπος.

Δ Υ Σ

- Δυσκολπός. Γασρι δε δυσκολπῷ νεκρον ενεσι τεκος. Ep. I. 3.
 Δυσκρασία. S Y N. Ακρασία, δυσκολία, ακαΐα γασία.—αιαισθητῶ τε παλαιῇ Δισκρασίῃ—Man. 543.
 Δυσκωφός. Τὴν δυσκωφὸν γραΐαν Ep. I. 2.
 Δυσλεπής. Δυσλεπὲς καρυσιο, τὸ Κασεῖος ετρεφεν αἶα Nic
 Δυσλόγος. S Y N. Αρρητός, δυσβασακίος.
 Δυσλυτός. S Y N. Αφυλός.
 Δυσμεναιῶ. Καὶ δυσμεναιῶ τοῖσι βελουκτιν αῦ Eur. SYN. Δυσχεραίνω, ἀπιχθῆς διακρημαί.
 Δυσμιμητής. Δειδρεα δυσμιμητᾶ—Ep. I. 3.
 Δυσμικτός. Vid. Αλλοφρων.
 Δυσμορία. Ασυνακλήσις πρχετο δυσμορίας. Ib.
 Δυσμύσος. Αλλ' αὐλὸς δυσμύσος—Ib.
 Δυσνομία. S Y N. Παρνομία.
 Δυσνομφυτός.—Ω δυσνομφυτῆ—Ib. I. 4.
 Δυσνοματός. Vid. Δυσδοσταιπαλός.
 Δυσορρής. S Y N. Δυσοιανισός, ἀπαισιός.
 Δυσοσμια. S Y N. Δισωδία. Εὐθα δυσοσμιν τε καὶ οἰλίστατ' εἴγα τελῆται Man. 4. 270.
 Δυσπαις. Δυσπαις, σχετλοτεκνὲς, λακίληχες—φλαυροτοκία—γυῖν—Cyr. Th
 Δυσπαιπαλός. Τοῖσιν μιν λαχρῆ δυσπαιπαλὸς ἀμ οἰεβέλεν. Noss
 Δυσπαλαμός. Aesch Supp 814
 Δυσπαρρητικός. S Y N. Δυσπαρρατρεπτός, ἀμελικίτος, ἀσυγχεμικτός, δυσπαρρακίτος.
 Δυσπαρθένης. Εἶπε Πυλῶσιν δυσπαρθεῖς—Gr I. 6.
 Δυσπεθής.—Αἴδης. Ep. I. 3.
 Δυσπεπτός. Πνευματικὰ καὶ δυσπεπτᾶ—Ath. 7. 11.
 Δυσπεψία.—αλοντῆ δ' ἐπὶ δυσπεψίας. Ib. 8. 4.
 Δυσπετώσ. S Y N. Δυσκόλωσ.
 Δυσπιστός. Τῆ νομφῶ δυσπιστῶ αθυρματα—Ib. 7. 12.
 Δυσπλαγχιός. Δυσπλαγχιῶς Ηρας ἀλατταίτι ποτών. Aesc P. 899.
 Δυσπλοός.—καὶ δυσπλοός ἐλεσε Κρητᾶ. Ep. I. 3.
 Δυσπονία. Vid. Μεταλλευτής.
 Δυσπικνία. Δυσπικνίην δ' ὤπισσε—Man 3. 26.
 Δυσπλημων. S Y N. Δυσδαίμων.—δυσπλημοῖς αἰετὲς ἔτοι Ib. 110.
 Δυσρκία. Δισγαμίνη καὶ δυσρκίαν ρεζοσι γυναιξίν. Ib. 1. 95.
 Δυσφάσος.—δυσφράσα κελευθᾶ. Opp.
 Δυσφρονός. Ξιρξῆς δε παντ' ἐπισπε δυσφρονός. Aesc. P. 552.
 Δυσχεμων. Λίμιας δ' ἐσελασαν δυσχεμῶνας—Ar. 4. 634.

Ε Γ Ε

- Δυσωνεῶ.—Αλλ' ἐδυσωνεῖ—Ep. I. 2.
 Δυωδέκαδρομος.—τεθριππων δυωδέκαδρομων—Pind. Ol. 2.
 Δυωδέκαμπος. Hes. ε. 750.
 Δυωδέκαμορος. Σημᾶ δυωδέκαμορον ἀφειγξῆς ηελιοιο Ep. I. 6.
 Δυωδέκαπαις.—δυωδέκαπαιδα λοχηεν. Ib. I. 5.
 Δυωδέκας.—ἐκ μοναδὸς μεχεῖ δυωδέκας Ib. I. 6.
 Δυνακαιοκοσιπηχῦς. Il. ο. 678.
 Δωδεκανημιός. Δωδεκανημιῶν περὶ τερμα—Pind. Ol. 3.
 Δωδεκαέθλος.—ο παρ' ἀνδρασι δωδεκαέθλος. Ep. I. 4.
 Δωδεκάκλις. Ar. Pl. 853.
 Δωδεκακτής. Δωδεκακτῆ τον παῖδα πατρη ἀπεθικε Φιλιππος Ep. I. 2.
 Δωδωνίς. Στέρων Αθηναίη Δωδωνίδης ηρημοσε φηγς. Ar. I. 526
 Δῶμα. ΕΡΙΓΗ. Θεοτρεπῆς, χρυσειον.
 Δωροδοκίμα.—παρα τῷ βασιλεῖος πλεῖστα δωροδοκίματα Ath. ο. 3.
 Δῶς. Δῶς ἀγαθῆ, ἀραξ δε κακί.—Hes. ε. 354.
 Δῶρον. ΕΡΙΓΗ. Αγαθόν, θῆον.
 Δωροφαγός. S Y N. Αἴσως
 Δωτός. Δωτῆ μὲν τις ἐδωκεν, ἀδωτῆ δ' ἔστι ἐδῶκε Ε. Μ.

Ε

- Ε**ΑΡΙΔΡΕΠΤΟΣ. Στεφανῶν των εαριδρεπῶν. Pind. Fr.
 Εαρμαθός. Vid. Ερατοχρέος.
 Εαροτρεπής.—καὶ χροῖνν εαροτρεπὲς μηλοιο Οτρη. Εαροχρέος.
 Καὶ γλαφυρὸν κομισας εαροχρον αικεν Ιατρων Ιερά ρεζοι τις—Ib
 Εαρτερός. Προσθε βοῖς τετλιγος εαρτέρω—Nic.
 Εγλαστριός. Μυδε βροταν μορφήν εγλαστριον. Man. I. 189.
 Εγλυπτής, Εγλυτός. Vid. Εγεριστοφας.
 Εγερισγελός.—Εγερισγελῶτι Λυαιῶ. Ep. I. 2.
 Εγερισθεατρός. Ουτός, εγερισθεατρε, τεος τυπος. Ep. I. 5.
 Εγερισσιός.—εγερισσιῶν ἀπὸ βιβλων. Procl.
 Εγεριστοφας. Καὶ τον εγεριστοφᾶ πυρὸς εγλυσον ἐμ φλογα πειτρον. Ep. I. 5.

Εγεριστοχόρος.

Εγερσιχορος.—Βακχος. Orp.
 Εγκάτης. Άλλοι δ' εγκάτοεντα κειρυφαλον. Nic.
 Εγκαταβάνω. Κροκωτον σπαργανον εγκάτεβα—
 Pind. N. 1.
 Εγκλημα, Εγκλησις. Εγκλησις μεγαλαι περι
 χρωματος.—Man. 1. 221.
 Εγκυκλιος. Εγκυκλιος διναισι.—Orph. H.
 Εγγλοαω. Άλλω δ' εγγλοαυσα λεπίς—Nic.
 Εγγλανθής.—Εγγλανθεία νηδυν. Nic.
 Εγγραυω.—κακοεργον ενιγραυσει κυνοδοντα. Nic.
 S Y N. Επιβαλλω.
 Εγγλαινω. Vid. Χλαινω.
 Εγρεκυδομοι. Η ειρις εγρεκυδομοι ανα σζρατον.
 —Cal.
 Εγρεσιδομοι, Vid. λαοτομοι. f: εγρεσιδομοι metri
 causā, ut δειμος Ep.
 Εγχος. ΕΡΙΤΗ. Κραταιον, ζακότον, φοιμισσολον.
 Εθνος. ΕΡΙΤΗ. Βροτειον, δημοσπορον.
 Ειδος. ΕΡΙΤΗ. Θηπτον.
 Εικελοφανος. Vid. Κερκις.
 Εικονομορφος. Vid. Αποπλασωρ.
 Εικασετης.
 Εικασετης σωθεντος Οδύσσοις εις τα πατρώα
 Εγνώ την μορφην Αργός ιδών ο κυων. Ep. 1. 2.
 Εικασιμνος —τον εικασιμνον αδελφον. Ep. 1. 3.
 Εικασιπεντε —και κισας εικασιπεντε νομων. Ep. 1. 2.
 Ειλαπινεργός Vid. Ζωροποτης.
 Ειμα. ΕΡΙΤΗ. Κροκειον.
 Ειληθια, επολλυλιτος Man. 6. παραϋμητις. Pind.
 Ειραφιωτης. Vid. Σαβαζιος.
 Ειρηναϊος. S Y N. Ειρηναφυλαξ, ειρηνοδικης, —
 φιλικος.
 Ειροχαρης.—ά τριτατα δ' ειροχαρη ταλαρον. Ep.
 1. 6.
 Εισακλειον. Ar. V 835.
 Εισαμεβα. Aesc. S. T. 564. S Y N. Εισερχομαι,
 εισαποβαινω.
 Εισαποβαινω. Ασπασιος ακλεις Παγασηιδας εισ-
 αποβητε. Ar. 4. ult.
 Εισαναλισκω. Eis εαυτον ηδεως τις εισαναλισκην
 τυχοι. Ath. 1. 3.
 Εισδοχη. S Y N. Εισαγωγή, συγχωρησις.
 Εισδρομη. Vid. Ετιδρομη, Εισβολή.
 Λογχη πλαταθαν εισδρομην ποιμενον. Eur. Rh.
 604.
 Εισενταφιαζω. —εσενταφιαζην
 Πεντην ολις αυτω της θεραπειουμενης. Ep. 1. 2.
 S Y N. Ενταφιαζω, ενκηρεϊζω, δαπνω.
 Εισθεω. Vid. Εισπρεχω. Εσθεί προς ημάς δευρο—
 Ar. Av. 1169.

Εισομοργνυμι.—ος ηλιαδες εις υφασματα
 Πεπλων σκιάς εδωλον εισομοργνυται. Ath. 1. 13.
 Ειωθωτος. Η πολλά χαιρειν μ' ειπας εκ ειωθωτος.
 Soph. El. 1483.

Εκατογχερανος, Έκατογχερηνος. Εκατογχερηνον
 προς βιαν χειρμενον. Aesc. P. 352.
 Εκατομπεδος. Εκατομπεδοί—κελευθοι. Pind. 1. 6.
 Εκατομπτολιεθρος. Κρητης εκατομπτολιεθρος. Eur.
 Fr.

Εκατονταστηρος. Δαδεκα χιλιάδας μνηων εκα-
 τονταστηρον Orph. 1106.

Εκατοσομος. Vid. Παφος.

Εκαδημος. Vid. Πλατων.

Εκβλω, Εκβλυζω. —η τινα γαιης

Ιερών εκβλυοντα ρρον—Ar. 4. 1416.

S Y N. Εκβρασσομαι, εκζω, αναβλυζω.

Εκδρακοντω. —εκδρακονταθεις δ' εγα

Κτενώ νιν—Aesc. Ch. 547.

Εκδυσις. Vid. Επηρια. S Y N. Ψιλωσις.—ανα-
 φερά.

Εκθεσια, Εκθεσις. Παμπαν εις εκθεσιαν βρεφειων
 γενος εσσετ' εκνηαν. Man. 4. 380.

Ου μιν εις θανατόν γε πορευεσεται εκθεσις ηδεις.

Ib. 370.

Εκκαιδεκατις. Αλλ' εκκαιδεκέτιο, φεύ, κατεχει
 σε ταφος. Ep. 1. 3.

Εκκλειω. S Y N. Αποκλειω, αποθυρω. Eur. Her.
 f. 329.

Εκκομαζω. Εξεκομασε—εις αλλην χθονα. Ib.
 Andr. 603. S Y N. Εξερχομαι, καταφευγω.

Εκνομοις, Εκνομοις. Ειδει γαρ εκνομιον λήμα.
 Pind. N. 1. —ό δ' ως κλυεν εκνομον αυδήν. Orp.

S Y N. Ανομοις, παρανομοις.—αθησις.—αυθαδής,

πονηρός.

Εκπαυω. Vid. Παυω—Εκπαυσω—μοχθες. Eur. I.
 144.

Εκπρομολεω. Λιμνης εκπρομολεϊν Τριτανιδος—
 Ar. 4. 1539. S Y N. Εκβαινω, εκριπταιω, εξερ-
 χομαι.

Εκπροπιτω. Υψοθεν εις γαϊαν τετανυσσεται εκ-
 προπιτωσα. Orph. L. S Y N. Εκπιτω, απο-
 πιτω, καταπιτω.

Εκπροφαινω. Αλλοκοποις ιδεαις μορφης τυπον εκ-
 προφαινωσα. Ib. H. S Y N. Εκφαινω, αποφαινω,

εποςκινω.

Εκπροφευγω. Vid. Εκφευγω. Εκπροφυγειν με-
 μαός τρηχυν οδοντα κυνος. Ep. 1. 1.

Εκπλιλον.—και εκπλιλα ποικίλα τευχη. Nic.

Εκπλωσις. S Y N. Αποβολή. Εκπλωσιν τε τι-
 θησι βιν—Man. 2. 482.

Εκριπτω. Εκριπτας μακρα. Pind. P. 1.

* 7 Τ Εκσπευδω.

Εισπενδω. Vid. Σπενδω.—Αγ. Th. 284.
 Εκτεκνω. Vid. Τεκνω. Προδίδωσι παίδας εκ-
 τεκνυμένοι λαβρζ. Eur. I. 438.
 Εκτραπέλω. SYN. Αχαρίτως, απδώς, αισχρῶς.
 Εσθον εκτραπέλωσ σφομαχων κακά χερωνα λιμῶ.
 Ep. I. 2.
 Εκτομῖς. Και δρεπανη καυλῶν αγκίλον εκτομῖ-
 σα Ep. I. 6.
 Εκτρανω. SYN. Τρανω, δηλω. Ονος ρυπῶδης
 εκτρανοῖ πολλὰς λυπας. Jun. I. 1.
 Εκφασμα. Εκφασμάτων δε ταδε νοσῆς ποιῶν
 ὑπο Eur. Or. 407. al. εκφασμάτων, al. φαν-
 τασμάτων.
 Εκφλοῖο. He και εκφλοῖοιο καταχθῆος ἔρματα
 γασρός. Nic. SYN. Εκσυρω, εκθλιῶ.
 Εκφροβῶ. Vid. Εκπλησσω. —και πῶδας πολλὰ-
 κῖς ἐξεφροβῆ. Ep. I. 6.
 Εκφραζῶ. Vid. Εξασδω. Αλλ' αὐθ' ἕκασ' εκ-
 φραζε—Aeic. Pg. 948.
 Εκφυρμα. —νεποδος τε κακῶ εκφυρματα χερυ. Nic.
 ΕΧΡ. Κοπρια
 Εκχορδω. —Ουτε τῷ Σιδῶνι ναβλα
 Λαρυσοφρονος εκκεχορδῶται τυπος. Ath. I. 4.
 Ελαιοφυτος—Σαμος. Aeic. P.
 Ελαιοφυλλοφαγος. Τὰς τ' ελαιοφυλλοφαγῖς κι-
 χηλας. Ath. I. 2.
 Ελαχυπτερυξ, Ελαχυπτερυγος. Δελφινῶν—ελα-
 χυπτερυγῶν. Pind. P. 4.
 Ελαφροπυς—ελαφροποδῶν μενος ἵππων. Cal.
 Ελεγχιγαμος. Αντροισιν ελεγχιγαμῖ ποταμοῖο.
 Ep. I. 1.
 Ελειοτροφος. Σχοῖνις ελειοτροφῖ κοιλῶ—Ath. I. 7.
 Ελενη.
 Τοῖς δε μελα τρήην Ελενην τεκε θαῦμα βροῖοῖσι,
 Τῆν ποτε καλλιχομος Νεμεσις φιλοτιμι μιγῆσα
 Ζῆνι θεῶν βασιλῆῖ τεκεν κρατερῆς ὑπ' αναγκῆς.
 Jun. I. I. c. 15.
 Ελευθεροπαῖς. Εθεν ελευθεροπαῖς Βενετῶν
 σεο πηξατο δῆμος
 Δοιά, τα μεν τεχνας αθλα, τα μεν σθενεος. Ep.
 I. 5.
 Ελεφας. EPITH. Ινδογενῆς.
 Ελιγδην. Vid. Τροχοδίνεω. S Y N. Ελικιδῶν,
 ευσροφως.
 Ελικη. —ασερες ἀρήρ
 Μειζονες, ἦν Ελικην ναῦται κῆῶν ουμηναν. Man.
 2. 65.
 Ελικασερος. Ην δε Σελιναιην ἑλικασερον αιθροβο-
 λιση
 Ακίῖσι χρυσοσι φιλομμηδῆς Αφροδιτη. Man. 4.
 224.

Ελικιδῶς. S Y N. Ἐλικιος, ἑλικιος. Αναπῆξας
 σκυτος ελικιδῶν αντιπηγος—Eur. I. 40.
 Ελικιομορφος.—κερας ελικιομορφου. Orp.
 Ελικωπος—και ανταυγῆ ελικωπον. Orph. H.
 Ελξινη. Vid. Κλυδατις.
 Ελιξ. S Y N. Δακτυλιος. Hefych.
 Ελιχευτος. EPITH. Πολυδευκῆς.
 Ελιξοπορος.—εν ελιξοποροισιν ατρακίσι. Procl.
 Ελιτροχος. Συριγῖς—ἐλιτροχοι. Aeic. S. T. 211.
 Ελκυσμα. Οἰῶτων καταδῆπνα, κυνῶν δ' ἐλκυσ-
 ματα δηνῶ. Man. 4. 200.
 Ελκος. EPITH. Ανομοιον, αυτοφουτον, οδυηράν.
 Ελλογιμος. S Y N. Εξαιρετος. Ορχαμει ελλο-
 γικων Γερμανων—M. Ant.
 Ελμινς. S Y N. Ασκαρις, σῖς. EP. Στρογυλλη.
 —Τησδ' ἐλμινθος πελει ογιος. Nic.
 Ελπις. EPITH. Απλιος.
 Ελπίδιδωτης. Vid. Απολλων.

Εμβαρυθω. Αλγῖσιν εμβαρυθῶτα—Nic.
 Εμβασικοιτος. Κτηνῶν τ' αγρονομων σηματορας
 εμβασικοιτους. Man. 4. 247.
 Εμβασιος. Vid. Εκβασιος. —και βωμῶν επακίιον
 εμβασιοιο. Ap. I.
 Εμβυθιος,—Κρονιαν. Orp.
 Εμετος. S Y N. Εξεραμα, εξερασμα.—εμετον
 χολοειδέα δειρης. Nic.
 Εμμελετημα. Vid. Μελετη. —εδ' εθελησω
 Τας παρος ἀρμονις εμμελετημα σερεν. Ep. I. 6.
 Εμμοχθεω. Vid. Μοχθεω. Οσοι τε δεσμοῖς εμ-
 μεμοχθηνται βροτῶν. Eur. Dan. 70. al. εκμε-
 μοχθηται.
 Εμπεδοκυκλος. Εἰς χρονον εμπεδοκυκλον—Non.
 Εμπεδολαβης Vid. Δηῖσως.
 Εμπελιος. Άλλος δ' εμπελιος φορεῖ δέ τε βοσκιάδα
 νηδυν. Nic.
 Εμπλαζομαι. γλη ενπλαγχθῆς—Orph. 643.
 Εμπληγης. Vid. Αφρων.
 Εμπολιτης. Ω εμπολῖται.—Sch. Ag. Pa. 909.
 Εμπρακῖος, Εμπρακῖκῖος. Ταν δ' εμπρακῖον ανῆ-
 λει μαχαναν. Pind. P. 3.
 Εμπυλιος. Αρτεμιν εμπυλιον κελαδοδρομον ἰλα-
 σκονται. Orph. 900.
 Εμφορβιος. Κακῆς εμφορβια νουσ. Nic.
 Εμφυῖς. Εμφυῖς ἦθος. Pind. Ol. 11.
 Εμφυχῶ. —ενεψυχῶσε δ' ὁ γλυπῖας τον λιθον.—
 Ep. I. 4.

Ενάς. Εινάδῖ λειοφοροισιν ενιχεριμπῖτσα κελευθοις.
 Nic.
 Εναγερῶ.
 Τῆ δ' εναγεραμενος Παναχαῖιδος, εἴ τι φορισον
 Ηρων.—Ap. 3. 347.

Ε Ξ Α

- Εναλδένω. Δένην βρωμηνέντος εναλδένησα κορυ-
την. Nic.
- Εναλιφοίτος.—εναλιφοίτα λιναί. Ep. I 6.
- Ενδικωτέρως. Αλλά ἢ γενεῖτ' αν' ενδικωτέρως
φρασθῶ. Eur.
- Ενδύκεις. Ενδύκεις αυθ. Nic.
- Ενεψίμα. —ενεψίματα κραισ. Nic.
- Ενησάω.
Λει μὲν κραμβη, ὅτι δ' ἀγχιὰς ἐμπιπύσα
Σπερμεινὴ πολυφυλλος εἰηδῆσαι φρασισιν.
Ath. I. 8.
- Ενθέρμος. Ερώτα τ' ευκαθεκθον ενθερμονλιαν Ναζ.
Ενιαυχιζομαι S Y N. Εκπληττομαι, εκπλοῦμαι.
—ασπλαγχνος ενιαυχιζομαι. Ath. I. 14.
- Ενικαταπιπῶ. Δεκίροισι φρηνῆς ενικαπτεσεν
ἐλιχθείσα. Ap. 3. 655.
- Ενιπαλλομαι. Ησλις ὡς τίς τε δομοῖς ενιπαλλεσαι
αιγλη. Ap. 3. 755.
- Ενισχνος. Ενισχνα δε καυλεα βαλλων. Nic.
- Εννεαγρος.—καὶ εννεαγροα κορωνη. Atat.
- Ενοιδης.—τοτε κνηθμὸς ενοιδέα δαμναται ἔλα.
Nic.
- Ενολθος. S Y N. Επολθος, πλοισιος.—και εντρυ-
φας και ενολθος. Man 4. 85.
- Ενομηρης.—ενομηρεα κυρων. Nic.
- Ενορηιος. Ενορηιον λογον. Pind. Ol. 2.
- Ενορηιτης. Ε Χ Ρ. Ναυτης
Υμνιν ενορηιταις παῖς ενεπω Βρομικ. Ep. I. 1.
- Ενοτοτοζω. Κελαδησε, κἀνοτοτοζην. Eur. Hel.
376. al. κἀνωλολυξεν.
- Ενοφανιος. Αἰετος οἰωνῶν μῆνος ενφανιος. Ep. I. 1.
- Ενοσιῆς. S Y N. Σιναρῆς. Ενοσινας τε τιθῆσιν—
Man. 2. 445.
- Ενοσκλημι. S Y N. Κατασκλημι, σκληρυνομαι.
—κρατερῆσιν ενεσκλημῆς παλαιμησιν. Ap. 3. 1250.
- Ενοσφος. Vid. Δολγισμὸς.
- Ενοσπερω. Καί ρ' ὁ μὲν Αουιοισιν ενισπερας πε-
διοισι. Ap. 3. 1177. S Y N. Επισπερω, κατα-
σπερω, εμβάλλω.
- Ενταυθι. Ar. L. 570.
- Ενταφιασῆς. Vid. Ταφείας.
Ἰητῆς Κρατεας, και Δάμων ενταφιασῆς
Κοινη αλληλοῖς Δεγτο συνημοσυνη. Ep. I. 2.
- Εντας. Ε Ρ Ι Γ Η. Ἰππεια, βοσα.
- Εντας, Εντονωσ. S Y N. Ἰσχυρῶς, δηνῶς.
Ληφεται του τραχηλον
Εντονωσ ὁ χαρκινος—Eur. C. 605.
- Εντρυφῆς. Vid. Ενολθος.
- Εξαγωνιζομαι. S Y N. Διαγωνιζομαι, αγωνιζο-
μαι. Τοισδ' εξαγωνιζεσθε—Eur. Her. f. 155.
- Εξαετις. Παρθενος εξαετις κολπῶ επιθυμησασα.
Theoc. 14. 33.

Ε Π Α

- Εξακίς. Νικῶνθ' ἔξακίς. Pind. Ol. 7.
- Εξαναγω. Αἰδε τ' ερυμνῶν εξαιγαγεν μυχῶν.
Eur. Hera. 219.
- Εξαναπεθῶ.—Παρτοῖς δ' ἔξαναπεσε θεός. Ath.
I. 3.
- Εξαναρπαζῶ. S Y N. Αναρπαζῶ, αφαρπαζῶ.
Ερῶν εράσαν φησὶ ἔξαναρπασας. Eur. I. A. 75.
- Εξανασεφῶ. S Y N. Ανασεφῶ. Κισσῶ κομητην
Ζυρσον εξανασεφον. Ib. B. 1052.
- Εξαναφαινω. Vid. Φαιης.
- Εξανερχομαι. S Y N. Ανερχομαι. Ib Tro. 747.
- Εξαυγῆς. Πῶλων—χιονος εξαυγεσρων. Eur. Rh.
303. S Y N. Λευκῆς, αυγηνης, λαμπρός.
- Εξαυθις. Δορπε δ' εξαυθις μνησωμεθα—Ath. I 9.
- Εξεκλήσειν.—πρός γε τος οἰκας εξεκλήσειν
Διπλήν ανανθῶν—Eur. Il. 491.
- Εξενεγῶ. Εξενεπεν μαερα. Pind. N. 4.
- Εξεπιπλησσω. Κἀξεπιπεπληκῆλαι κακῶς. Eur.
Dan. 36.
- Εξερωταῶ. S Y N. Ερώταῶ, εξερωενω. Κυρας δ'
ὀπθῆν γενεαν εξερωτας; Pind. P. 9.
- Εξευχομαι. S Y N. Επευχομαι, ευχομαι.
Εξευχεται το δράμα τῆ παθος πλεον. Aesc. Ag.
541.
- Εξηκοντατης.
Εξηκοντατης Διουσιος ενθαδι κῆμαι,
Ταρσεὺς μη γημας, αιθε δε μῆδ' ὁ πατήρ Ep.
I. 3.
- Εξισατέον. —εξισατέον το γῶν
Ἰσ' αντιλεξαι—Soph. Oed. T. 416.
- Εξοραῶ. S Y N. Συνοραῶ, οραῶ. Ως' εξοραῶσθαι
τον στρατηγὸν εμφανῶς. Eur. Hera. 675.
- Εξορθιαζῶ. S Y N. Επορθιαζῶ, ορθιαζῶ, εκβοαῶ.
Κἀξορθιαζων πολλα—Aesc. Ch. 269.
- Εξορκος. S Y N. Ορκος.—εξορκος αλαθῆς. Pind.
Ol. 13.
- Εξορκισης.
Δαιμονα πολλα λαλων οξ σομος εξορκισης
Εξεβαλ', εχ ὄρχων, αλλα κοπρων δυναμει. Ep.
I. 2.
- Εξυπαλυσκῶ. Vid. Ὑπαλυσκῶ. Και πολιδν Νη-
ρῆα κυκωμένον εξυπαλυξαι Orph. L.
- Εξυφνηγομαι. S Y N. Ὑφυγομαι. Soph. C. 1080.
- Εορτη. Ε Ρ Ι Γ Η. Οργιὰς, πενταετηρίς.
- Εορτιος. S Y N. Εορτασιμος.—μελπωμεν εορτιον
ὑμνον ανακῆ Ναζ
- Επαινίζῶ. vel Επαινιζῶ. Ar. L. 198.
- Επαιονααμαι.—Γυνθαλοισιν επαιοιαασσο λοίβοις.
Nic.
- Επαλγυνῶ.—επαλγυνεσα ποσις βουπρησιδος εχ-
θρῆς. Nic.

Επαμπισχω.

Επαμπίσχω Γῆν τῶδ' ἐπαμπίσχοντες Eur. Tro.
1147. SYN. Επαμπεχω, ἀμπεχω.—ορίζομαι.
Επαλθῆς.—χειρῶνος ἐπαλθεαρίζαν ἐλεσθαι. Nic.
Επαγωγῆ. Vid. Ἐκυλμος. SYN. Αγωγῆ, μισ-
θωσις.
Επαγωγος. SYN. Θεληθῆριος.
Επαλαλκω, Vid. Αλαλκω.—ἐλλιταθευε καὶ ἡ ἐπ-
αλαλκεμεν ατη. Nic.
Επαντιθημι. SYN. Επιτιθημι. Ar. V. 148.
Επαναφερω. SYN. Αναφερω. Ib N 1076.
Επαιαχω. SYN. Αναχω, συγκεραννυμι.
Το γαρ ἐμὸν θροῦ πάθος επαυχέασα, Aesc. Ag.
1145. al. ἐπευχέασα
Επαυθῆρ. Δικιλων ξίσσον, καὶ επαυθῆρας λιθακων
Σφρηγιδῶν γλυφείας τευχῆς.—Man. 6. 343.
Επαρισίους.—παμπαν τ' ἐπαρισίους ἀνδρες. Ib.
3. 375.
Επευκεραννυμι. Αφρον επευκερασαίο—Nic.
Επευκρεμαμαι.—επευκρεμασαίο δε καπιῶ Ath.
1. 9.
Επευχάλαω. Δεσμέ δ' επευχάλακτι γενειάδος.
—Nic.
Επισβάλλω. SYN. Επιβάλλω, εἰσβάλλω, κερῶω.
—Αλλ' επισβάλῃν
Ἡδὲ σκυφόν τῶδ' ασθίνεσεν ποτῶ. Eur. E. 498.
Επισκυπῆω. SYN. Εγκυμαι, επεισπιπῆω.
—επισκυπηθῶμαι. Ath. 1. 15.
Επισπιπῆω. Vid. Εἰσπιπῆω.—Soph. C. 969.
Επεκβαίω. Vid. Εκβαίω. Χερσον επεκβαίνοντι
κατασπασθῆσα κλυδωνι. Ep. 1. 1.
Επεμβαδοί.
Καὶ γλυκερῆς τρισοίχος επεμβαδὸν ἄλλος ἐπ'
ἀλλῶ
Μαςος ἀναθίβει χευματὰ Νηϊάδος. Ep. 1. 4.
Επεμβασις. SYN. Αναβασις, ἐπιβασις, ἀνιλυ-
σις, ἀνοδος. Εἰς ἴδιαν χωρὴν αὐτὸς κατ' επεμ-
βασιν ἐλθοι. Man. 5. 8c.
Επεμβοαω. Μακρὸν επεμβοαω γλωσση θροον, Nic.
Επεξανθίζω. Καὶ πλευρὰ δελφικῆ ἐπέξανθισ-
μένα. Ath. 1. 6.
Επερευγῶ. Επερευγομαι. Vid. Ερευγῶ.—τῆ μὲν τ'
επερευγεται ἀκίας. Ar. 4. 631.
Επερευω.—επερυσασα παρειας. Ib. 3. 149.
Επεσχαριος.—αὐγάζον δαδὸν επεσχαριος. Ep. 1. 3.
Επιρανος. Οὐδὲ λιῶν σκηπῆρισιν επησανον ἡμέ-
τεροισι Oiph. 821.
Εππρια, Εππρηα. SYN. Βλαση, λωβῆ, ὕβρις,
αιμία: Ἐθεν εππρηαι καὶ ἐνδυσιες τελεθεσιν.
Man. 4. 331.
Επιβολή. SYN. Επελευσις.
Επιβωμιαστέω. Οχλῶ στελαζεν κἀπιβωμιασα-
τῶν. Eur. Hera. 43.
Επιγῆθεω. SYN. Επεγῆλαω, επεμβαινῶ, γηθεω.

Μῆτε τις ἄλλος τοῖσδ' επιγῆθε. Aesc. Pr. 155.
Επιδῆγμα. —ἀλλ' επιδῆγμα
Χεμῶνος μεγαλε θῆε' ἱερεῖς Στρατιος. Ep.
Επιδεσμευω. Vid. Δεσμευω. —τελαμῶνας
Εἰς επιδεσμευην πιμπτε φίλω Κρατεα. Ep.
Επιδην, Επιδῆρον. Οὐδ' επιδην μετετετα.—Ar.
1. 516. —Ουκὲν ἄ μιν γεραων επιδῆρον ατισσαν.—
Ib. 615. SYN. Δῆν, δῆθα, δῆρον, μετὰ χρο-
νον.
Επιδιαρρηγνυμι. SYN. Διαρασσω. Ar. Eq. 697.
Επιδιπλοίζω. Aesc. Eum. 1017. SYN. Επιδι-
πλασιαζῶ, επιδιπλω.
Επιδόξος. SYN. Κλυτός.—συνως.
Εἰ γαρ ἄμα κῆρανοισ πολλοῖς
Επιδόξον ἀρηται κῦδος.—Pind.
Επιελδομαι. SYN. Ελδομαι, επιθυμεω.
—επιελδομ' εἰσπαῖν. Ar. 4. 783.
Επιζαμεις.—επιζαμενες κότευσα. Nic.
Επιζεφυριος. Τῶν επιζεφυριων Λοκρῶν. Pind. OI.
Επιθαρσυνω. SYN. Κραταίω.
Επιθρομβωω. Ἡν δ' επιθρομβωθῆ νεαλῆς γαλα—
Nic.
Επιθυμιος. SYN. Επιθυμητικός.
Ὅθνηον κῆρανον επιθυμιος, ὄν διὰ θυμὸν
Δῆμοι μισισωσι δὲ ἀροσυνην ἀλογισιον. Man.
4. 565.
Επιθυνω. SYN. Εὔ, καλῶς: Οἰσι τ' επιθυνωσ
εργοῖς παντ' εκτελεσει. Ib. 2. 349.
Επιθωρησομαι. SYN. Εφοπλιζε, Οπποτε
Κευταυροισ Λαπίθαι επιθωρησοονται. Ar. 1. 42.
Επιίζομαι. SYN. Επικαθεζομαι. Εν δε και
ἀλλοτριοισ επιίζομενη ποσὶ χαιρεις. Ep. 1. 2.
Επικαρδιαω.—φῶτ' επικαρδιοωντα—Nic.
Επικεντρω.—κἀπικεντρησει.—Ep. 1. 4.
Επικεντρος. Ηελίος τ' επικεντρος εν ἀρσενικοισι
τοποισιν. Man. 1. 279.
Επικηπιος.—αὔρα Χῶρον ἀεγριπιζεν—Nonn.
SYN. Κηπαίος.
Επικληνης. SYN. Κυπῆος.
Επικοιρανος. Vid. Κοιρανος.—Μινυαις επικοιρανον
εἶναι. Oiph. 292.
Επικυφελιος.—μελισσοσοος Πᾶν επικυφελιος. Ep.
1. 1.
Επιληθης.—κακῶν τ' επιληθες απαντων. Ep. 1. 4.
Επιλιθῆος. —αεραν
Δεξιτερη σιαλην επιλιθῆιον.—Ep. 1. 5.
Επιλαβῆς.—οφρων επιλαβῆα κῆρα. Nic.
SYN. Ολεθῆριος.
Επιμαζιος.—θαλασσαις επιμαζια νηματα μι-
τρης. Tryph. 336.
Επιμαρτυρια. SYN. Μαρτυριον. Ενεργων επι-
μαρτυρησι συνασρῶν. Man. 3. 63.
Επιμαρτυς. ΕΡΙΤΗ. Χαλιπός. Ar. L. 1289.
Επιμηπιαω

Επίμητια. SYN. Μητια. Ης' επίμητιωσα
 κασιγνητιν αρεσασθαι. Ap. 3. 667.
 Επίμοθις.—επιμοθίδας αἰὲν ἔταιρας. Ep. I. 3.
 Επιμοιριος. SYN. Μοιριδιος, αἰσίμος. Νηματ'
 ἀναπλησας επιμοίρια—Ep. I. 3.
 Επιμοχθος. Ουνεκα μοι ζωῆ επιμοχθος—Dolsc.
 Επιμυρμαι. SYN. Μυρομαι.—οσσον τ' επιμυ-
 ρσαι Ισθμος. Ap. I. 938.
 Επικνηθ. Ονω επικνηθων—Nic.
 Επινησσομαι. SYN. Παρανησσομαι, επερχομαι.
 —και γάρ τε θεὸς επινησεται ατη. Ap. 4. 817.
 Επινεφριδιος. Δημόν επεπφομενοι επινεφριδιον—
 Il. σ. 204.
 Επινομος. Επινόμον ηρώδαν στρατον. Pind P. 12.
 SYN. Συνορος, συγκληρος.
 Επινυλιω. Vid. Κλεπτήρ.
 Επινωτιδιος. Vid. Βροχεταιός.
 Επιπληθω. Vid. Πληθω.
 —το δ' αυτίνα παν ὁμαδίο
 Ερκος επιπληθω.—Ap. 3. 270.
 Επισπνοια. ΕΡΙΤΗ. Θηη.
 Επισπνοιος.—επισπνοιοί τε ανακλις. Orph. H. al.
 επιπνοιτε.
 Επιπρονομαι, Επιπροβαινω. Vid. Προβαινω.
 Και δη επιπρονοοντο μεμαότες—Ap. 4. 1588.
 Οσσον επιπροβεθεκε χελιδονιων ἐπὶ νησων.
 Dion. 128.
 Επिरροπος. Πολλοι γαρ καιροῖσιν επιρροπον ἦτος
 εχουσι. Naz.
 Επιδροιδην. SYN. Συδην, ὄρμητικῶς.
 Επιδροιδην δ' ὁμαρτειν ὡς κυνηγετη κυνα. Eur.
 Her. f. 860.
 Επισεφανω.—επεσεφανωσε βαμίν. Pind. Ol. 9.
 Επισρογυλω.—επισρογυλεται ογκω. Nic.
 Επισροφος. Πιλόν τε πολλὰς πλεκλιανας επισρο-
 φος. Ath. I. 8.
 Επιτροχος—αἶα. Naz.
 Επιδροιδων. Vid. Φαιδρων. —χιρην
 Ευρον αἰδὸς νοτιδεσαι καρη επιφαιδρυνεσαν. Ap.
 4. 663.
 Επισημι, Επιδρασκω.—φρικωδία κήλ' επιφρασκω.
 Orph. 10.
 Επιδροιος. SYN. Εμπιπών. Δυσυχη τ' επι-
 φοιτος.—Man. 4. 83.
 Επιδροισσω. Vid. Φρισσω. SYN. Επιδροισσομαι.
 Ολλος απερεσησιν επιφρισσων φολιδ'εσαι. Dion.
 443.
 Επιδροτευω.—Αγ. Ρα. 167.
 Επιδρομεθω. Vid. Χερεμεθω. Σκαρθμῶ επιχρεμε-
 θων κρεαι πεδον—Ap. 3. 1259.
 Επιδρομπλω. Vid. Χερεμπλω. Λεχρισ επιχρεμφθῆς
 —Ib. I. 1234.
 Επιδρορω. —νιτρω μεν επιχρωρῶσα χαλινα. Nic.
 Επολλος. SYN. Ενολλος, αλλοσιος, ευδαιμων.

—αγακλειτες και ενολλος. Man. 2. 413.
 Επολλυλιτος. Vid. Ειλιθια.
 Επορθιαζω. Vid. Εξορθιαζω.
 Ποιαν Εριννόν τίνδε δωμασιν κελη
 Επορθιαζων—Aesc. Ag. 1129
 Επος. ΕΡΙΤΗ. Δολερὸν, κρυπταδιον, ατροπεν,
 αμθροσιον, αγαθὸν, ακινδυνον, παύρον, ευτρα-
 πελον, κοινόν, κραταιόν, κελαδεννόν, σαφόν, δετ-
 πεσιον, εαπτον.
 Επαγλωσσοσ, Επαφθογγοσ, Επαφωνοσ, Επακλυ-
 ποσ. Φορμιγυ' επιαγλωσσον. Pind. N. 9.
 Επακλυπε Φορμιγγοσ. Ib. P. 2. Επαφθογγοσ
 κιθαρασ. Eur. I. 881:
 Επάκι, Επάκις. Επάκι δε Βριμω κροτροφον
 αγαλεσασα. Ap. 3. 860. Ελλωτια δ' επά-
 κισ. Pind. Ol. 13.
 Επαλοφοσ. Ρωμη εππαλοφοιο—Sibyl.
 Επαταχῆς. Εισ εππαταχῆς εξοδus. Aesc. S. T.
 290.
 Επαδυνοσ. Vid. Οδυνηρὸσ.—και επαδυιον ατην.
 Nic.
 Ερασιμολποσ. Θαλια τε ερασιμολπε—Pind. Ol. 14.
 Ερασιπλοκαμοσ. Τυρῆσ ερασιπλοκαμs γενεα Ib.
 P. 4.
 Ερατοχροσ. —εν ερατοχροσ, ειαρομασθοσ—
 Ep. I. 7.
 Ερανοσ. ΕΡΙΤΗ. Ευνομον, λυγρόν.
 Εργατιс. SYN. Θεραπειτής, λατρευτής.
 Εργολαβοσ. Vid. Χεραραπαξ. SYN. Εργολιπ-
 ηс.—εργοδοτιс.
 Εργον. ΕΡΙΤΗ. Λατριον, αθεμισον, απηνῆс,
 ευσυνθετον ισχυρόν μερπητιόν, εσθλόν.
 Ερεβοθεν, ιθι. Eur. Or. 174.
 Ερεβῶπιс. Παρθενον αργαλεην ερεβωπιδα—Orph.
 L.
 Ερεσιμα. ΕΡΙΤΗ. Πολυεροχον.
 Ερετμοσ.—Μηδ' ερετμῶσαι χεραс. Eur. M. 4.
 Ερημοс.—αγεωργητῶ και ανυδρῶ ερημῶ. Dolsc.
 Ερημοφιηс.—ερημοφιλαс και αγετων. Ep. I. 4.
 Εριεροχθοс. Φθογγοσ εριεροχθοιο νεβροί τριμωσι
 λεονтос. Cal.
 Εριγασωρ.—εριγασωραс αλλοτε μοσχεс. Nic.
 Εριγηθῆс.—προλιταν εριγηθεα νικην. Orph.
 SYN. Περιγηθῆс, γηθοσουо.
 Ερικλαγηηс.—ερικλαγηηαι γουо. Pind. P. 12.
 Εριννύс.—ω μεγαλαιχοи και θαρσιγηηῆс Εριννύс.
 Aesc. S. T. ΕΡΙΤΗ. Αιολοδωροс.
 Ερικυδιс, Ερικλυтос.—υτ' ερωτοс еρικλυте Αψυρ-
 τοιο. Orph. 1028.
 Εριπνευос. Ορειτ' εριпνευсс ανεμис—Dolsc.
 Ερισποροс.—καλυπτε δ' еρισποροн αἶαν. Orp.
 Εριφειγῆс.—εχων еριφειγῆа κυκλον. Ptocl.
 * 7 U Εριννοс.

Εριος. ΕΡΙΤΗ Οποιός.
 Ερισκοπος—λήσιηρ—Ορρ.
 Ερμαγελη, Ερμοπιθικιάς.
 —Δαιμονίων έρμαγελην ετεκεν,
 Η δ' ετεκεν πάλλης έρμοπιθικιάδας. Ερ. 1. 2.
 Ερμαφροδιτος.
 Επ' ότε δ' ερμαφροδιτον όμανυμην αθανάτοισιν
 Δισσας αχρησας εις έν εχοντα φυσεις. Μαν. 1.
 127.
 Ερμακες—λιθακας και έρμακας ενυαιοντες. Nic.
 Ε Χ Ρ. Λιθώεις τοποι.
 Ερμης. ΕΡΙΓΗ. Ευσφυρος, ευφελής, κατοτεχ-
 νος, πανσοφος, Χρυσοσάης.
 Ερπηςης—ηδ' ε ανηρης Ερπηςιας—Nic.
 ΕΡΙΤΗ. Λιχημηής.
 Ερυστριξ. Και ηχηρίην ίππων ερυστριχα—Ερ.
 1. 6.
 Ερση. ΕΡΙΤΗ. Ποντια.
 Ερυτήρ. ΕΥΝ. Ελκυσήρ—κακών ερυτήρα φα-
 ρυγος. Nic.
 Ερφος. SYN. Δερμα, δ'ερας. Ρωμαλεον φορεσα
 περιεγυές αιόλον ερφος. Nic.
 Ερως. Μονον απαρηγορητον ανθρωποις ερως. Men.
 Ερωτιδης. Ερωτιδης δε μικρης
 Οι μεζονες τρεφουσιν. Ανασ. 33.
 Ερωτομανης.—ερωτομανων από φίλτρων. Ορρ. Η.
 Ερωτοπλανος. Ακρι μιτωσαμενη φθογών ερωτο-
 κλανον. Ερ. 1. 3.
 Ερωτοτροφος. Εν γαρ οι ήμερον ωρσεν ερωτοτροφη
 Κυθερια. Ορρ. 886.
 Εσπερα. ΕΡΙΤΗ. Ακρά, διχομηνης.
 Ηελιος δ'ε δοήσιν ελισσομενος περι δ'ενης,
 Δυσάτ' ες ωκεανιο βαθύν ρουον, αυτο δ' ήώς. Cal.
 Εσιώτις. SYN. Κατοικίδιος. Γενούτ' εσπερος
 εσιώτις αύρα. Soph. Tr. 971.
 Εσιώχος. Δημητηρ εσιώχ' Ελευσίνος χθονος. Eur.
 Supp. 1.
 Ετχαρα. ΕΡΙΤΗ. Επεσχαριος, λιταροθρονος.
 Ετωθις. Ετωθε νακ τ'εθε.—Eur. Hecac.
 S Y N. Ετω, εσω, εντος, ενδαν.
 Εταιρα. ΕΡΙΤΗ Οικηρός, al. οικηρια. Pind.
 Εταιρίς. Και δ'ελαϊς μισγασιν εταιρίσιν—Μαν.
 1. 20. ΕΡΙΤΗ. Ετιμιόθις, πολυκοινος, μισω-
 δ'ε, σοβαθή.
 Ετεοκρης. Εν δ' Ετεοκρητες μεγαλιτορες—Οδ.
 τ. 176.
 Ετεριδής.—αλην ετεριδ'εα λευσων. Nic.
 Ετεροπλανής.—εχεις ετεροπλανές ομμα. Nic.
 Ετεροχρους.—νεποδων ετεροχρουν αγρην. Nonn.
 Ετοιμολόγος.—λεδ'ος ετοιμολόγον—Ib.
 Ετυμηγορος. Πεμπε δ' επί πραπίδεςσιν εμαίς
 ετυμηγορον αυδήν. Ορρ. 4. SYN. Ετυμο-
 θεος, αληθ'ετης, ετυμολογος, ευθυγλωσσος.

Ετυμος, Ετητυμος.—απο σποντίδος αχθος
 Χρη βαλεην ετητυμος. Aesc. Ag. 175.

Ευαγκης. Εν ευαγκεί λοφω Νισω. Pind. N. 5.
 Ευαγλής. Ευαγλής κωδεία—Nic.
 Ευαγρης. Κρηε ληισθηείσα γαμων ευαγρει δ'εσμά.
 Ορρ.
 Ευαλδής. Vid. Ιπποκρηνη.
 Ευαλθής—Ευαλθέα σίτον. Apolin.
 Ευαροτος, Ευηρατος. Πίονας ευαροτοιο γυας πε-
 διοιο ταμοιμην. ΑΡ. 1. 1.
 Ευβλασος.—ευβλασων αγκεά τε σταχυων. Dolsc.
 Ευβολος.—και ευβολος εσσειται αγρη. Ορρ.
 Ευβουλεος (ό Αϊδης, κατ' ευφημισμον)—τόθι χασ-
 μα δ'υσεκδρομον Ευβουλεος. Nic.
 Ευβρεχεως, αφινθις αλγος αρηξις. Ib.
 Ευβροχος Vid Διραχθής.
 Ευγλαγής—ευγλαγειων από μαζών. Cal.
 Ευγλωχιν. Ιά ευγλωχινι βαλέω. Ib.
 Ευγομφευτος. Vid. Ναύς.
 Ευδενδρος. Ευδενδρον επ' Αλφει αλλος. Pind.
 Ol.
 Ευδωρητος.—φορβή. Ορρ.
 Ευζυγής. Vid. Μαζος.
 Ευθαλοεις.—ευθαλοεντα τε κήπον. Cal.
 Ευθαλπίς. Vid Θερος.
 Ευθανατος. Μονος μοι θανατος έτος φαινετ' ευ-
 θανατος. Menand.
 Ευθυδρομος. Ευθυδρομον σάδιαν. Pind. Ol. 10.
 Ευθεσμος.—ευθεσμοιο δικαιοσυνης ποθον ισχα.
 Apoli.
 Ευιλτατος. Vid Αδωρος.
 Ευκαθεκλος. Vid. Ενθερμος.
 Ευκηπος. Ευκηποισι καδ'ομεν αγγαίς. Pind. P.
 Ευκνημος—ευκνημοιο κομην βριθασαν ορηης. Nic.
 Ευκνηςος. Vid. Προκαλος.
 Ευκρασια. (συμμετρος κρασις.)—Ευκρασιη χαι-
 ρεσι, και εκ επι δ'ήην εχουσιν. Man. 5. 59.
 Ευκρευρος. Νήας ευκρευρος—Tryph. 207.—al. ευ-
 κρευρος.—I. ευκραιρος. M.
 Ευκλειανος, Ευκλειατος. SYN. Ευκλήμων.
 Δημητηρ. Θεοσ. (D) Ερμος όπως εριθηλές
 ελαιης ευκλειατοιο. Cal.
 Ευκωλιτος. Η τοι ότ' ευκωλιτος, η έν ποδος ιχ-
 νεϊ τυπήη. Nic.
 Ευκαλλος. Φερε δ' ευκαλλον μιτραν. Pind. Isth.
 Ευνη. ΕΡΙΤΗ. Νυμφια.
 Ευνητερα. SYN. Ενησρια.
 Ευξοανος. Vid. Αγαλλοτυπηης.
 Ευζυλοεργος. Vid. Πελεκητωρ.
 Ευσοφος.—ευσοφον τεγος. Ερ. 1. 1.
 Ευπεραος. Ευπερακ—κράτα—Μεδοισας. Pind. P.
 Ευπολεμια. Vid. Φθιας.

Ευπορια.

Ευπορία. SYN. Ευετηρία, ευκαιρία, ευδαιμονία. Ουτοι δ' ευποροί εσιν, εν ευπορία δε πεπονται. Man. 1. 222.
 Ευπρακτός. Ευπρακτός ρεζει και μακαρισοτατης. Ib. 352.
 Ευπρεμνος — παρ ευπρεμνω — δουί. Ep. 1. 1.
 Ευπροσιτοι. Vid. Αοιδος. SYN. Ευμενής, ευφοδος.
 Ευπρωρος — ποτι νηας ευπρωρος αφικοντο. Cal.
 Ευραθαμιγής. Ου γαρ ευραθαμιγής εχει χυσιν ηδεος οινω. Nonn.
 Ευραλωος. Ουτω δ' ευραλωος αναξ επεθησατο κομης. Ib.
 Ευρυβατος. Ουρεος ευρυβατοιο — Cal.
 Ευρυγενιος — Αιών. Ib.
 Ευρυκαρινος. Ευσαρκον — δεμας — ευρυκαρινου. Op.
 Ευρυλειμων — Διευα Pind. P.
 Ευρυπεδilos. Vid. Πιλοτροπος.
 Ευρυτενης — ασαμιθος. Dolfc.
 Ευρυχανής. Γας η τ' ευρυχανής — Opp.
 Ευσαρκος. SYN. Πολυσαρκος, ευσωμος, πολυσαματος.
 Ευσπλαγγνος. Ως αγα ευσπλαγγνος ηκτια τεκνα πατηρ. Dolfc.
 Ευσαχυς. — ευσαχυεσσι αμαλλαις. Cal.
 Ευσυνθετος. Εν πασιν μυθοις και τη ιδη διανοιη Ειρηται πραπιδων καματος ευσυνθετω εργω. Man. 5. 26.
 Ευσφουγής. Vid. Ραιβοκρανος.
 Ευτριψ, Ευτριβής. — οτε νεκλαρ ευτριβει κηρρον αφουσαι Nic. — συμυρηον ευτριβεις — Ib.
 Ευτροφος. — εαρ υγρον ευτροφον. — Opp.
 Ευτυπής. Vid. Καιονισμός.
 Ευφειγής. SYN. Κλυτοφειγής.
 Ευφορτος. Γενασιν ευφορτοιςι, — Opp.
 Ευφροσυνη. ΕΡΙΤΗ. Εσθλή.
 Ευφρενος. — ενδυκεως κομιδην ευφρενον εχουσι. Opp.
 Ευφρημη. ΕΡΙΤΗ. Κλυτή, Ξηνη.
 Ευφλις — αργινωεσσαν εφλιη. Nic. SYN. Λετρα.
 Ευχολος — Ερμιάς. Ep. 1. 1.
 Ευχομαι. Ουτ' ιδων ευχοιτο, — Pind. Ol. 6. SYN. Επαγγελλομαι.
 Ευχος. ΕΡΙΤΗ. Υπειροχον.
 Ευχωρος. Ελλας τ' ευχωρος — Sibyl.
 Εχετληπης. — εχετληπεντα τε γομφον. Ep. 1. 6.
 Εχθρικός. Αθηραξι βαινανι, εχθρικην δηλοϊ βλασην. Jun. 1. 1.
 Εχιδινα. — ηδ' αρ' εχιδινω.
 Διφάδος αιμοβορε φοβερου θανατου δε καλυτων, Τανταλική κόλαση υπογαμφησιον οδωσιν Ιον εριζουμενης υποδιψιον ασθματι δεινω. Man. 5. 185.
 Εχιδνοχαρης. Vid. Ρωμη.

Εχιον, Εχιονον. Ενθα δυω εχιονα πιφασσεο — Nic.

Ζ

ΖΑΜΕΝΗΧΟΛΟΣ. Vid. Ιος.
 Ζήλος. ΕΡΙΤΗ. Κακοεργής.
 Ζηων Μικρός εων, εν δ' εχεν ελασσονα σκινδαφοιο Tim.
 Ζητρονον. SYN. Χονδροκοπηον.
 Ζοφος. ΕΡΙΤΗ. Κρυερός.
 Ζυμων. — ζυμωνα κακων χηδους αιτερα κηδοι. Nic. SYN. Πηλον.
 Ζωδιακή. Man. 4. 167.
 Ζωιδιον. Ην μεν ζωιδιοισι διμορφωτοιςι πελοιδας Ιχθύσιν, η διδυμοισι — Ib. 452.
 Ζωή. ΕΡΙΤΗ. Ευτρεπής, ασχημων.
 Ζωοτυπη. Vid. Αποπλασαρ.
 Ζωεργός. Ζοι γαρ ζωεργός ζωοιοι με λογος. Dolfc.
 Ζωοφορος, Ζωοφόρος. — προς ταφον ζωοφορον. Naz.
 Ζωοφορον ανεμων — Ep. 1. 4.
 Ζώναι. Πεντε δε οι ζώναι περιηγές εσπειρηνται Αι δυο μεν γλαυκοιο κελαινοτεραι κυανιοι, Η δε μια ζαφαρη τε και εκπυρος, — κ. λ. Jun. 1. 3. c. 5.
 Τας δυο χαλκικας, δυο δ' ενδοθι κασσιτεροιο, Την δε μιαν χρυσην. — Hom. — ib.
 Ζωροποτης.
 Ζωροπετας οινω, μεθυχαρμονας ελαπινοεργας, Δαιτυμονας, Διασοισιν ακκομεις, ακολατους, Ηματα νυκλδς αγιντες, υπνω μετακοσμηθεντας. Man. 4. 300.
 Ζωσηριος. (Απολλων.) Ζωσηρις τε κλιτυν — Lyc. 1278.
 Ζωφορια.
 Ηελιος δ' ακαμας, πυρον σελας, ηηικ' αν ελθη Αρσενικοις ζωοισι κατ' αιθερος ιεροπλαγγλον Ζωφοριν, δηληα δ' εχι νεολαμπεα Μηνη. Man. 4. 510.

Η

ΗΒΗ. ΕΡΙΤΗ. Ερατεινή.
 Ηδυβορος. — και ιχθύος ηδυβοροιο. Naz.]
 Ηδυγων. Vid. Δακρυω.
 Ηδυγλωσσο. Αδυγλωσσο βοα καρυκος εσθλδ. Pind. Ol.
 Ηδυμελεθογος. Vid. Σιμωνιδης.
 Ηδυποτης. Vid. Κομαωε.
 Ηεραλεσχης. Vid. Αφρολογος.

Ηθος.

Ηθος. ΕΡΙΤΗ. Εμπειραμον, τιθασον, συζυγείες.
 Ηχώρ. Vid. Ναυσιβάτης.
 Ηλιος. ΕΡΙΤΗ. Πυριπληθων, ωκεανίτης, ζα-
 μεύης.
 —Διός πολυσευγείας ασήρ.
 Ηελιυ ακαμάτος — πυριμαρμαρος ασήρ. Man.
 Ηελιωτις — απ' ηελιωτίδος αιγλης. Ερ.
 Ημεραι. Αποφρεδές, απευκίαι, απρακίαι, μιαιράι.
 Ημεροδενασης. Vid. Μενιππος.
 Ημιβιος. SYN. Ημιζωος. — τες δ' ημιζωες εν-
 αριζει. Man. 2. 358.
 Ημικρανιος. — Ημικρανιν ενχε νύσον. Cyr. Th.
 Ημικρανίς, κρανος ασεροης. Naz.
 Ηπιομιτις — πατήρ ως ηπιομιτις. Ib.
 Ηρωδης — αμερσιγαμυ βασιλῆος. Nonn.
 Ητος. ΕΡΙΤΗ. Αειθανές, μυσαρῖν, τυφλόν.
 Ηως.
 Οη δ' ακαματοιο κατερχετ' απ' Ουλυμποιο
 Ηως, μαρμαροισιν αγαλλομενη φρενας ἰπποις,
 Οραων μετ' εὐπλοκαμων. — Cal.

Θ

⊕ ΑΛΑΜΗΙΟΣ. Αυτοιυχὶ κερη θαλαμηῖον εν-
 τυνον εννήν. Ar 4
 Θαλασσα. — Γλαυκόν επ' οιδμ' ἄλιον
 Κυανοχροα τε κυματων Ροθια πολια θαλασσας.
 Eur.
 Βενθεα δ' ασηρικια, και ὑγρα θεμεθλα θαλασσης.
 Muf.
 Θαλασσοπονος. Ζαδν εἰς εταροῖσι θαλασσοπο-
 νοισιν οπασας. Cyr.
 Θαμβαλίος. SYN. Εκθαμβος — Θαμβάλεην πρευ-
 γητο φωνήν. Naz.
 Θαμβημα. SYN. Θαμβος. εν πλασειρα θεά
 πικρῶ θαμβηματος αρχει. Man. 4. 559.
 Θαμβησις. SYN. Φρικη, λασιοτις. Και διεγ-
 ρονται νεκρων θαμβησιν εχοντες. Ib. 365.
 Θανατος. ΕΡΙΤΗ. Δεινός.
 Θασιογενής. Vid. Ερινιυς.
 Θιατρομαντω. Vid. Πονοπακίωρ.
 Θισηγορος, Θσημαχος — ανθερέων. Nonn.
 Θιμζ. SYN. Προθεσις — αροσκόπος. Νυκίερινυ
 θεματος — Man. 1. 278. Ευτυχές εκ γιγενεις
 θεμα — Ib.
 Θειμιστοπολος. — θεμιστοπολοιο δε βίβλι. Nonn.
 Θείος. Ειμὶ θεός τοῖσδε μαθῆν, οἶον κ' εγὼ επω.
 Ουρανιος κοσμος κεφαλη, γαστηρ δε θαλασσα,
 Γαῖα δὲ μοι ποδῆς εἰσι, τα δ' κατ' εν αιθέρι
 κείται,
 Ομμα τε θηλαυγείς, λαμπρὸν φαος ηελιοιο.
 Macrobl. l. 1.

Συν Θεω. ΡΗΡ. Συν θεοῖς. κ' θεῶν ατερ. θεῶν
 ἐκαθι. Διδε ἐκατι. εν ασκητι θεῶν. ην θεός θελη.
 ην θεοὶ θελωσιν. θεε εθελοντος. ην θεός διδά.
 θεῶ διδόντος. θεῶ συμπραξαντος. θεῶν βελι-
 σεσι. θεῶν βελῆ. θεῶ συν παλαμῃ. κατα θεῶ
 προνοικν. μοιριδω παλαμη. κατα θεῶν. δαι-
 μονων. βελαῖς. τυχη δαιμονος. αγαθη τυχη.
 Pind.
 Θεογνωστος. Παιδί θεογνωσε τῶ θανατω προφα-
 σιν. Ερ. l. 1.
 Θεογραφος. — αι θεογραφοι βιβλοι. Pffell.
 Θεοδότης. Φωνης ηερης θεοδότηα βομβλον ακουεις.
 Nonn.
 Θεοκλητος. — θεοκληταν ἱερων. Ib.
 Θεοκμητος. — θεοκμητω τινι απεπω. Ib.
 Θεολωβίτης.
 Και θεολωβητας, κακοεργεας αρθιτομισες
 Και καταδανισήρας εν αλλοτρισι βλαβησι.
 Man. 4. 235.
 Θεομητωρ. — θεομητωρα κοσμον. Ib. 7.
 Θεοπεθής. — θεομῶ αληθεις θεοπεθέος — Nonn.
 Θεοπλασης. Vid. Αγαλμοτυπις.
 Θεοπροπέη. — βιοτην θεοπροπέα — Ερ. l. 1.
 Θεοπίης. Vid. Μωσης.
 Θεοπίλομος. Vid. Ευνομιος.
 Θεοσοργος. — εσμος εδέκτο θεοσοργων Γαλιλαιων?
 Nonn.
 Θεοσευγίης. — θεοσευγεί πυρω. Io. Damasc.
 Θεοσημος. — και ασρολογος θεοσημους. Man. 1. 293.
 Θεοφραδμων. — θεοφραδμονές ηγεμονίες. Procl.
 Θεοιους. — Βακχος. Lyc. 1247.
 Θεοριλεχίης. — θεοριλεχίος αλατανοιο. Nic.
 Θερος. — θερος πυριλαμπτός ὄρη. Man.
 Θεσομοριος. — ατη ενὶ απεπῆκυῖαν Θεσομοριη — Ar. l. 3.
 Θεσομοτοκος. Θεσομοτοκος Μωσῆος — Nonn.
 Θεωροσυνη. SYN. Εποπῆια, επισασις, θεωρια.
 Ουρανιυ δε Κρονοιο θεωροσυνην επεχερῆτος. Man.
 4. 460.
 Θηλυγονος. Θηλυγονος δε τεκνοισι — Ib. 86.
 Θηλυματω. — παρὰ κῆδος αναξια θηλυμαυῆντας.
 Ib. 164.
 Θηριῶδες. — Eur. Or. 523.
 Θηροβολος. Θηροβολη θανατω — Man. 4. 614.
 Θηροδιδασκαλια. Θηροδιδασκαλιας επιβητορας
 ἡμεροσσης. Man. 4. 614.
 Θηροκομος. Νυξ δ' αρα θηροκόμος, φιλεισι δε
 θηρια νυκτα. Apolin.
 Θηροχλαινος. Vid. Ηρακλήης.
 Θιασωδης. Vid. Ωραι.
 Θιβρος. — και ωσα θιβρα χελωνις.
 Θοραιος. Vid. Ηλιος.
 Θρασυθυμος, Θρασυφρων, Θρασυμητις. Τολμηροί,
 δρασυθυμα μεμηῆότες, εχθροὶ ἑταιρων. Man. 4.
 529. — Θρασυ-

—Θρασυφρονος Αιακίδαο. Cal.
 —Ο Θρασυμητις Αρης. Ep. 1. 6.
 Θρασυμαχος—Ηρακλεις—Pind. Ol.
 Θρασυχαρμης—ευρυπυλος. Cal.
 Θρηνητωρ. Vid. Νεκροταφος.
 Θριδακινις.—αρχυσις θριδακινίδα χαιτην. Nic.
 Θρομβειον.—θρομβηια γαστρος. Ib.
 Θρομβω. Vid. Κρυσθαινομαι
 Θρομισμδς. Αρχας δ' εχ' εξο βασιλιδας, εδε
 θρομισμδς. Man. 4. 104.
 Θυλακις. Μηκων—Θυλακις, η επιτηλις—Nic.
 Ε Χ Ρ. Μικρα και μεγαλη.
 Θυαδς, vel Θυαδς.
 Θυμαλις.—και ευγλαγας θυμαλιδας. Ib.
 Θυμαρμενος.—θυμαρμενον εαρ. Ib.
 Θυμηλι. Ε Ρ Ι Τ Η. Ευρυχορος.
 Θυμος. Ε Ρ Ι Τ Η. Αλικεις, κακοεργηδς, λεπτα-
 λυδς, γελανηδς, αταλυδς.
 Θυτις. Αστρολογος μαγικηδς τε θυτας—Man. 4.
 211.
 Θυναγιος—Διονυσος. Opp.
 Θωμος. Ε Ρ Ι Τ Η. Μαντιδς, αληθης.

I

I AMBIZΩ. SYN. τριβω.
 Ιατδς. Ιατά εσι βροτοις και τα. Pind. Isth. 8.
 Ιαω.
 Φραξω των παντων υπατον θεον εμμεν Ιαω,
 Χηματι μεν τ' Αιδην, δια δ' εαρος αρχομενοιο,
 Ηελιον δε θερευς, μεταπαρς δ' αβρον, Ιαω.
 Orph.
 Ιεροπλαγκηδς. Vid. Ζωφορια.
 Ιθυκελευθος.—οδον ιθυκελευθον εδειξεν. Dolsf.
 Ιθυκριτης. Εκ θεδ' ιθυκριταο—Ib.
 Ιθυνοος, Ιθυφρων,—κραδιη—Apolin.
 Ιθυντετρα, —Δικη. Opp.
 Ικμενος, Ικμαλυδς.—ικμαλεω τε δειματι.—Naz.
 Ιμβρασις. Ιμβρασιδς γαυις χιονωφδς—Nic.
 Ιζιοεις. Ιζιεν—παμα. Ib.
 Ιοβδρος. Vid. Δρακαινα.
 Ιοπλοκαμος. Ιοπλοκαμων Μοισαδς. Pind. P. 1.
 Ιοτοκος.—ιοτοκοισι περισπερχει γενεεσσι. Opp.
 Ιεσιμιανδς.
 Βιβλον Ιεσιμιανδς αναξ τεχνησατο τήνδε
 Την ρα Τριβωνιανδς μεγαλο καμε παμβασιληι,
 Οιδ' τις Ηρακληη παναιολον ασπιδα τευξας,
 Ηι επιμαρμαριεσιν αγαλματα παντα θεμισων.
 Ep.
 Ιοφορος. Vid. Ασπις.

Ιπος. Vid. Αιτνα. SYN. Πιεσμδς, θλιψις.—
 μυαγρα—γναφθον.—ποινη.
 Ιππα. Ιππαν κικλησκω Βακχς τρεφδν, ευαδα
 κερην. Orph.
 Ιρινεος.—Ιρινευ θυεος μετρηδδν ορεξαις. Nic.
 Ισογραφος. Vid. Πλαταν.
 Ισοζυγηδς.—ισοζυγεων κυπαριστων. Ep. 1. 1.
 Ισηρης.—ραιβοισιν ισηρεις αντα παγυρεις. Nic.
 Ισορρεπιδς.—φεροις δ' ισορρεπεδς αχθος. Nonn.
 Ισοχροος. Φαινετα εν καθαροδς εμασιν ισοχροοις,
 Naz.
 Ισραελιτης.—δυσαρθιμον οχλον Ισραελιτην. Cyp.
 Ιστια. Vid. Εστια.
 Ισιον. Ε Ρ Ι Τ Η. Ανεμδεν.
 Ιυγη. Ε Ρ Ι Τ Η. Ποικιλη.
 Ιχθυοτοος. Ιχθυοτοιο περην Τιβερηιδς αλμυις.
 Nonn.
 Ιχθυιδιον. Εν προσφατοις ιχθυιδιοις τετραμμενα.
 Menand.
 Ιχθυφαγος. Vid. Δελφιν.

K

K ΑΓΚΑΝΕΟΣ. Vid. Πελεκητωρ.
 Καθαρηδς.—λυτρων τε καθαρηδς βαλα-
 νων. Man. 4. 253.
 Καθευρισκω. SYN. Καταλαμβανω, καταφωραω.
 Η καθευρεθη ταρον κοσμησα—Soph. An. 401.
 Καθετος (γραμμην).—καθετε δ' αποκλειν. Man.
 1. 92. SYN. Σταθμη, σλαφλη.—γαγλαμη.—
 δικλυον.
 Καθηλιαζω. Ου δυνασαι διαφορην νυλια καθη-
 λιασαι. Ep. 1. 1.
 Καθυπνις. Πινωσιν πετυθοιο καθυπνιέας—Nic.
 Καθωσπερ. Vid. Τιτθη.
 Καιμισμα. Vid. Νεκροταφος.
 Καινοταφος. Γυμος αδολεσχος, σχηματι καινο-
 ταφω. Ep. 1. 2.
 Καινοφανηδς. Vid. Μαγοι.
 Καιροθοος. Καιροθοοισι φιλοις. Naz.
 Κακαιθημη.—κακαιθημετας οραμνις. Nic.
 Κακεσχατος. Vid. Γητρος.
 Κακηλεχης. Vid. Δυσπαις.
 Κακηπελια.—κακηπελη βαρυθοντες. Nic.
 Κακηθης. Ου γαρ δηγμα πελει μεταμωνον, αλλα
 κακηθεδς. Ib.
 Κακοηθος. Πημα λυγρω γαμετη συναλιζομενον
 κακοηθος. Man. 5. 339.
 Κακοβυλος. Μαινομενων τροποι—και κακοβυλων.
 Eur. B. 399.
 * 7 X

SYN. Άβελος, δυσθυμος, κακοεργος, αφραδής.
 Κακομητις.—κακομητιος οσσε Μεγαλητης. Orph. L.
 Κακομητια. Κακορροσση. Λαθρη παρθεμινης κα-
 κομητιη ηρησαντο. Man. 2. 308. Ουδ'ετι τήν
 προτερην εσχ'ε κακοφρόσυνην. Ib. 1. 99.
 Κακομητωρ.—κακομητωρας ανδρας. Ib.
 Κακοδαιμονια. Εν κακοδαιμονιη καματωδ'ει.—Ib.
 4. 475.
 Κακοελις. Vid. Οχθος.
 Κακοκνημος.—Πανεσσι κακοκταμοσιν ερισδει.
 Theos. 4. 63.
 Κακοκρησια.
 Ασπίδ' Αχιλλίως τήν Ευχορος αιμα πιδσαν
 Λαρτιαδης Δαναων ελε κακοκρησιη. Ep. 1. 1.
 Κακοπαρθενος.—Iω κακοπαρθενε μοδρα. Ep. 1. 3.
 Κακορηιτερα, al. Κακορηελητρα.
 Κακορρηιης.—κακορρηιησιν οπαδ'ος Ανδρασι.—
 Ap. 3. 595.
 Κακοσπηης.—κακοσπηης επι τερεης. Ep. 1. 3.
 Κακοσπορια. Τοις αρξαμενος πασι κακοσποριης.
 Ib.
 Κακοςατω.—κακοςατεωτος ανη. Nic.
 Κακοσχολος. Πρωαι.—κακοσχολοι. Aesc. Ag. 201.
 Ε Χ Ρ. Επι κακῷ ποιῆσαι σχολαζεν.
 Κακομηλετος, Κακορατις. Κακομηλεταν ιαν.
 Aesc. P. 340. Κακορατιδα βοδν. Ib.
 Κακοραδης, Κακοραδια. Κακοραδης—μεριμ-
 να. Naz. Της δε κακοραδης αποναντο.—Nic.
 Κακοσχολος, al. Κακησχολος.—κακοσχολοι αρχι-
 ρηες. Cug.
 Κακοχροος. Vid. Κυμη.
 Κακοφλοιοσ.—κακοφλοιοιο κουζης. Nic.
 Κακορθορεύς.—λαγοιο κακορθορεύς.—Ib.
 Καλαμητόμος.—καλαμητόμον—αρπην. Ap. 4. 987.
 SYN. Καλαμηυτης. Φερσιης.—Φερσιυκός.
 Καλαμητραγος. Vid. χαλυβ.
 Καλαμογραφια.—Man. 4. 72.
 Καλαμηυθος. EPITH. Υδρηλη, χαιτηνεσσα.
 Καλεσσιχορος. Η δε μεθυ Βρομοιοιο καλεσσιχορος
 καταχρευεν. Orph. L.
 Καλιγομοσος. Λιμβος — θαλασσοπορον καλι-
 γομοσος. Cug.
 Καλιππολεμος.—παντων εργα καλιππολεμων. Ep.
 1. 1.
 Καλλαίνος (κυανεος.) Καλλαϊνα.—Φερυγι. Ib.
 Καλλιγαμος.—καλλιγαμοις λεχηροις.—Ep. 1. 4.
 Καλλιδοναξ.—τῷ καλλιδονακος.—Ευρωτα. Eur.
 Hel. 499.
 Καλλικαρπος. Vid. Σικελια.
 Καλλιγιλιος. Vid. Αιθρη.
 Καλλιμος (καλός) Πορε καλλιμα δ'ερα. Od. δ.
 130.
 Καλλιπλετος.—υπ' Αιτνας καλλιπλετοι πολις.
 Pind. Ol. 13.

Καλλιπυλος.—καλλιπυλων εδραν. Ib. 2.
 Καλλισερνος.—καλλισερνον Αγαυην. Nonn.
 Καλλιτοχεια. Νυμφη αριστοπεινα, λεχῶ δ'ε τε
 καλλιτοχεια. Orp.
 Καλλιτοξος. Τῇ καλλιτοξω ματρι. Eur. Ph. 1168.
 Καλλιχθης.—αλα—καλλιχθην.—Orp.
 Καλλοσυνη.—καλλοσυνας ενεκεν. Eur. Hel. 389.
 Καλοβαιων, Καλοβαιης. Vid. Σχοινοβοατης.
 Καλοεργος. Αρεος ηδ' Κρονου μεσση Κυπρις κ καλο-
 εργος. Man. 1.
 Καλοπεδιλον.—αμφι ποδ'εσιν ευμητοισιν ιμασι
 Καλοπεδιλ' αραρισκε.—Theos. 25. 103.
 Καλυκοσερανος. Της καλυκοσερανης νυμφος Ευρυ-
 νομης. Ep. 6.
 Καλχη.—η επι καλχης Κηρασιδος.—Nic.
 Καματος. EPITH. Οιζυρος, αμηχανος, πολε-
 μιος.
 Καματιδον. Ουτα και μεροπων γενει καματη-
 δον αλαται. Man. 4. SYN. Ταλαιπωριως.
 μοχθηριως, επιπονας, επαδυνως.
 Καμινευτηρ. Vid. φυσα.
 Καμπη.—τριψας ολιγω ενι βραμματα καμπη
 Κητηνη δροσσοσαν.—Nic.
 Καμπιμος. Δρομης τε πολλους εξεπλησα καμπι-
 μης. Eur. I. T. 81.
 Καμπυλοσος. Αγκισρων καμπυλοσσαν ιτυν. Ep.
 1. 6. SYN. Στρεπιδος, ευκαμπης, καμπυλος.
 Καναχηπιος.—ιη καναχηπιος ιππς. Orp.
 Κανθαρις.—κανθαριδος σιτητραγς ευτ' αν οδωδϋ.
 Nic.
 Κανοσισμος. Vid. Τειχοδομος, Κοσμητης.
 Καπιηλός. SYN. Φολοσος.—καπιηλόν και φυξι-
 μον οδμην. Nic.
 Καπνιαω. Vid. Μελισσοκομος.
 Καπνοτοκια.—σποδος. Apolin.
 Καπροφινος.—κων.—Ep. 1. 1.
 Καπροφυλαξ.—Πριμηθ' Θικεν ο καπροφυλαξ δ'εν-
 δριακην θυσιαν. Ep. 6.
 Καρα. EPITH. Ορθον, φοικιλον φοβαισι δρακον-
 των. Pind.
 Καρδια. EPITH. Αμοχθος γελανης. Δρασεια,
 ορθη, απημων αμφ' αλλοτριον κηδος. Pind.
 Καρτος.—αμαμπος φρεναν. Ib.
 Καρποσπορος.—καρποσποροι ανδρες. Man. 4. 256.
 Καρποτοκος.—Αγρη καρποτοκου ριτορα.—Ep. 1. 1.
 Καρεταιχιμης. Καρεταιχιμαν Αμοιτρευωνιαδαν.
 Pind. I. 6.
 Καρετεροβροντης.—Κροιδας. Pind. Fr.
 Καρος (βοτανη).—Αβλεμης εσιν εκανο καρος.—Nic.
 Καρηχης. Vid. Χελυς.
 Καρυον. EPITH. Δυσλεπης.—κασυνη καρυιο
 δασυφλοιοιο καλυμμα. Nic.
 Κασανις, Vid. Δυσλεπης:

Καγάρ.—η καγος ελσον ορχην. Nic.
 Καταγέλια. SYN. Εισαγγελία, προαγγελία.
 Εν τε καταγγελιαίσι θεων μνησμοσι τ' αϊά
 Οξύχοιοι, λυπρὸν βιοτὴ τέλος αθηρσων. Man. 4.
 Καταγλαίω. SYN. Καταυγάζω, καταλαμπω.
 Μαγμαρυγὴ καλλος νόμα κατηγλαίσεν. Ep. 1. 2.
 Καταγναψή. Ελπίδας ἐπί σοι κατεγναψέ βρι.
 Eur. Tgo. 1252. SYN. Καταγναψή, εγκατα-
 τήνημι.
 Καταδαινιστρ. Vid. Θεολωβιτης.—SYN. Ανα-
 δής.
 Καταδεντρον. Vid. Ελκυσμα.
 Καταιβυσσώ. Απαν ἰατων καταιβυσσον—Pind.
 P. 4. SYN. Αιβυσσώ.—απαγραφή.
 Κατασιμω. SYN. Καταναλισκω. Κατση-
 μωσα πᾶμα καυματος λυσιν. Ath. 10.
 Καταϊτιαώ. Τι σαυτὸν ἀδικῶν την ψυχην κατ-
 αιτιᾶς; Menand. f. τυχην
 Κατακισσος. Κατακισσοις βρομοντας
 Πλοκαμοις φερῶσα θυρσος. Apas. 6.
 Καταλιρεώ. Ath. 1. 13. vid. Λιρεω.
 Καταντης. SYN. Κατακλινω.
 Καταντλω. SYN. Καθιμαω.
 Καταμιανω. Καταμιαναις ψευδεσι. Pind. P. 4.
 SYN. Καταρρυπανω.
 Καταμπισχω, Καταμπεχω. SYN. Κατανα-
 λιπτήω, περιελλω.
 Ευψυχον ανδρα πολειμιον θανόνθ' ὑπὸ
 Κνηρ καταμπισχουσιν εν τυμβῶ χθονι. Eur.
 Hel. 859.
 Κατασω. SYN. Συσσω, κατασυρω.
 Καταντιπερην. Τῷ δε δυν πολοι εσι καταντι-
 περην ασαλιτοι. Man. 2. 22.
 Καταρεζω. Φῆ δε κατααρεζων—Call. 3. 29.
 Καταρριπτήω. Vid. Σχοινοβατης.
 Καταρρυω. SYN. Σηπομαι, αφανιζμαι.
 Καταφλεξιπολις. Vid. Σθενελαίς.
 Καταχευω. Vid. Καλεσσιχορος.
 Κατασκοπος. SYN. Εγκαθετος.
 Καταχθής. Vid. Εκφλοιο.
 Κατεμπαζω. Αλλ' ὅποταν χρεῖά σε κατεμπαζῆ
 μοιεντα. Nic.
 Κατεροροφος. Σῶ κατεροροφον γραπτήν σλεγος.—
 Ep. 1.
 Κατιβολω. SYN. Λιποθυμω. Οια κατιβο-
 λων—Nic.
 Κατιμαζω. Δὴν δε κατιμαζων αγονον σπορον
 —Ib.
 Κατοιχις. Vid. Στρέβος.
 Κατολιζω. Στασις δ' αχορισος γεμε
 Κατολιζατω θυματος λευσιμω. Aesc. Ag.
 1126.

Κατομφαλιος. Ουρη—κατομφαλιος τεταυσαι.
 Nic.
 Κατρανοθεν. Ητε κατρανοθεν ψλαμειν—Oig L.
 Κατοχος. SYN. Κατασχετος.
 Κατοχή. SYN. Επιπνοια, θιασμοδς, κατακοχή.
 Οι δε και εν κατοχᾶισι θεῶν πεπεδημενοι αιτι.
 Man. 1. 239.
 Καυκίς. Vid. Εγκατῆσω. SYN. Βηρις, εντροπις.
 Καυλός. ΕΡΙΓΗ. Ηνεμοις.
 Καυτήρ, Καυτήρ, Καυτής. Τον εν χαλλείῳ ταυρω
 καυτήρα. Pind. P.
 Καχυροσις, Καγγχυροσις. Vid. Περιθαλπις.
 Κεχυρφόρος. Vid. Λιβανῶτις.
 Κεβληγονος. Vid. Μικων.
 Κεδρίς. Κεδρίδας ενθρυπτων—Nic.
 Κεδρος. ΕΡΙΓΗ. Κυαναυγής.
 Κεδροχαρής. Vid. Νεκροταφος.
 Κελαδῆτις.—γλώσσα. Pind. N. 4.
 Κελαδοδρομος. Vid. Εμπυλιος
 Κελαικερεινος. Θῆρα κελαικερεινον—Opp.
 Κελανωψ, Κελανωπις—νεφέλα. Pind. P. 1.
 Κελεβειον, Κελεβειον.—και ασκηθής κελεβειον
 Εμπληον μελιτος. Ath. 1. 1.
 —Κελεβήιον ὄζει σερινον. Ib.
 Κελευθος. ΕΡΙΓΗ. Απλος, καθαρά, ορθή.
 Κελευθοπορος. Ep. 1. 3.
 Κελευγορος. Vid. Αμμων.
 Κενηγόρος. SYN. Κενεαυχής.—οις γλώσσα κε-
 νηγόρος εσι. Dolsf.
 Κενοδρομω. Αιὲ δ' εν γενεβλησι κενοδρομωεσα
 Σεληνη. Man. 2. 486.
 Κενοκρανος.—μεροπας κενοκρανος. Sibil.
 Κενταυροκλήνος. Lyc. 670.
 Κενταυροπληθής—πολεμος—Eur. Her. f. 1273.
 Κεντρον. ΕΡΙΓΗ. Ὑπογῶν, ὑποχθονιον, αιανός.
 —εν γε συν ηελιῳ τὸδε κεντρον οδευοι. Man. 3.
 47.
 Κεπφος. ΕΡΙΓΗ. Θοος.
 Κεραεικίς.—κεραεικεια ταῖρον. Ap. 4. 469.
 Κεροφορος, Κερατοφόρος. Μυχημαδ' ἄς ηκσε κερο-
 φορων βοῶν. Eur. B. 650. —ενὶ θηρῶν κερατοφο-
 ροισι γενεβλεν. Opp.
 Κεροειδής.—Ερτυλλον κεροειδία—Nic.
 Κεροδέτος. Ζευγυτε κεροδετα τοξα κευραῖς.
 Eur. Rh.
 Κεραυνος. ΕΡΙΓΗ. Αιβων.
 Κεραυνή.—κεραυνυχα Πάνα γεραιρων. Dion.
 Κεραμυργός. Vid. Τεχοδῆμος.
 Κερδος. ΕΡΙΓΗ. Παγκοινον.
 Κεροφορος.—ζακορος βωμισερα Ρεινς. Nic.
 Κεφαλη. ΕΡΙΓΗ. Απλατος, αταρής.
 Κεφαληγοισι.

Κ Λ Τ

Κεφαλήγιος.—Καλυκίς κεφαλήγιος—Ath. 1. 5.
 Κηπιός. Vid. Κημπή.—Κηπευτικός.—Θυραίς κηπευ-
 ρικάϊς. Ath. 1. 2. SYN. Κηπευτικός, επικη-
 πιος.
 Κηραγής. Vid. Υλογραφός.
 Κηραμύτης.—Ηρακλής. Lyc. 663.
 Κηροπλάσας.—Δοναξ. Aesc. Pr. 576.
 Κηροτεχνής. Ουκ ημί κηροτεχνής. Anac. 10.
 Κηροτροτός.—κηροτροφα δῶρα μελισσῶν. Ep. 1. 6.
 Κηροχίτων. Vid. Δαμπας.
 Κηροχυτός.—ἔξβαί καθυπερθε μελισσαι
 Κηροχυτοῖς εντος λαγαροῖς ἐπὶ χελεσι βαῖνον.
 Ep. 1. 4.
 Κητοφίνος.—τριμνα. Ib. 1. 6.
 Κίθαρα. EPI TH. Μελεργός.
 Κιθαιραίνεις. Λεπας Κιθαιραίνου εισεβαλλομεν.
 Eug. B. 1043.
 Κιμμερός.—δ' σπας Σικια καλυφον σπτρον—Lyc.
 1427.
 Κινδύος. Ep. Αλφεινός. κενερός, εχθρός.
 Κινυρμαι. SYN. Δενολογεομαι, μεμφισβολαί.
 Κινωπίτης.—δολιχοῖσι κινωπίταις κοτεισι. Nic.
 Κίρρας.—κίρραδος οἴης. Nic.
 Κισσοβρύς.—κισσοχίτων—Βαχχος. Orph. L.
 Κισσοπληκός. Vid. Μεσός.
 Κίων. EPI TH. Δαίμονια. κρανια, ορθή, χρυσεα.
 Κλαγελίδς. Κλαγελιάϊς φωναις. Ath. 1. 1.
 Κλαυτήρ. Vid. Νεκροταφος.
 Κλεός. EPI TH. Δυσφημιός, ετητυμοσ.
 Κλεψίνος. Vid. Πάραπλαζω.
 Κλεψιτοκος.—Ρεα. Opp.
 Κλεψυχολός. Vid. Παιδαγωγός.
 Κλεψήρ.—κοσμοιο κακός ημισόρας ανδρας,
 Και θυρετραν δένος επιηύκτορας οθνιαων,
 Κλεψήρας αλλῶς κηλοπλανας τελεσσειν
 —κηλοπλανας τε λαθραϊως,
 Ουτος φρασβήγτες εν αλλοτριοισι μελαθροῖς,
 Ηερκλῆς δ' οἰκησσι ευλασσομενοι αλυσηδόν
 Ερ τε βιαίοτατω θανάτω βινε εκλεψησιν. Man. 4.
 Κλήρος. Ep. Βαθός, ἱερός, πατριός, προπετής.
 Κληδαίνος. Vid. Σκοτοεργός. SYN. Εργαστη-
 ρχης.
 Κλιμακός. Ωδη κλιμακοεσσα—Apolin.
 Κλινοχαρής.—ποδαγρα. Lucian.
 Κλονοκαρδής. αἱ Χρονοκαρδής. Vid. Κεραυνός.
 Κλοπιμώ. SYN. Κλεπίκωός, λαθραϊως.
 Η κλοπιμωός εθεροσει λεχη—Man. 5. 298.
 Κλυδαίς.—ελξινν την τε κλυδατιν καλεουσιν,
 γδατι τερπομενν και αὐθάλδοσαν ἱαμνεις.
 Nic.

Κ Ο Ρ

Κλυμερός. SYN. Κλυτός. Τετα τον κλυμερον
 κατετακετο τήνον ερωτά Theos. 14. 26.
 Κλυσις. SYN. Κλυσμός, πλυσμός, εγχυσις.
 vid. ομβρικός.
 Κλυσηρ.—εν κλυσηρι νεον γλαγος οἶος αμελξας.
 Nic.
 Κλυτοβελός.—Ερμεις. Opp.
 Κλυτοκαρτός. Κλυτοκαρτων ανευ σφεφανων. Pin. N.
 Κλυτομοχθος. Καλλιοπα κλυτομοχθε—Ep. 1. 5.
 Κλυτοπαίς.—Αρισδιχη κλυτοπαίδα. Ib. 1. 1.
 Κλυτοτερμων.—κλυτοτερμονος αρης. Man. 4. 28.
 Κλυτοτεχνός.—Ζωγράφος. Dolsc.
 Κλυτοφειγής. SYN. Ευφειγής.
 —οσ αμειβομενοι κλυτοφειγοῖς
 Οἰκοῖς εκτελεουσι—Man. 2. 148.
 Κλυτοσημος.—Αμριων—Ep. 1. 1.
 Κλωσμα. Κλωσμασιν αρηκῆοισι—Man. 1. 202.
 Κλυσα. EPI TH. Τρισελικός.
 Κρωψ. SYN. Φαλαγξιν. Χωρῶ ἵνα κρωπες θα-
 λην βοσκονται αν ὑλην. Nic.
 Κωλιφαργξ. Κωλιφαργξος δακλυλα φιασμαῖ.
 Eub.
 Κωλοπέδος. Εν κωλοπεδον νάπος θεῶ. Pind. P. 5.
 Κωλοσωματόν.—κυτός. Ath. 1. 10.
 Κωρανικός. Vid. Λεων.
 Κωρανος. SYN. Επικωρανος.
 Κωλασις. SYN. Παινή, τιμωρια.—Τανταλική
 κολαση—Man. 5.
 Κολοβός.—κολοβην επιλίσσεται θρην. Nic.
 Κολοσοπόνος. Vid. Αγαλμοτυπης.
 Κωλα.—ραδίκα πολυκηνημοσ κολωσης. Ib.
 Κωμη. EPI TH. Χρυσέα.
 Κομισέος.—καρπός ε κομισέος. Aesc. S. T. 6ος.
 Κωμι.—οτε πολλον αὐθ καλλεπεται οσχαις Κωμ-
 μι—Nic.
 Κωμπος.—εν εργω προσφορος. Pind.
 Κωμιλη. EPI TH. Πανακῆος.
 Κωμισρα. SYN. Παλαιστρα, κυλισρα.
 Κωνζα. EPI TH. Χαμαιζηλός, ορειός, κακοφύλος.
 —λεπτοθρηιο πολυθρονα φυλλα κωνζης. Nic.
 Κωνζησις. Vid. Εγχλος.
 Κωνώ. SYN. Ενζωγα.
 Κωνώ. SYN. Επισαμαῖ, γίνωσκω.
 Κωραξ.—ομβρηρα κρωζαν. Ib.
 Κωριον.—καρπός ορειγενός κοριος. Ib.
 Κωρίς. EPI TH. Λαθροδακην.
 Κορκορος. EPI TH. Ημυοῖς.
 Κορός. EPI TH. Αιανής.
 Κορυνηφορός. Συνδρομοσ αλλου εχων κορυνηφορον
 εσμὸν οδιτην. Nonn.
 Κορυφή. EPI TH. Αφνεα. Pind.
 Κορωπι.

Κορωνή. Τετομαντίς ὅτε κρώξῃ κορωνή. Eurh.
 Κρῶνις βολον—ὄργανον. Ep. 1. 3.
 Κοσμητῆρ. Ερμῆς κοσμητῆραι ἐὺς ἐποίησε πολίης.
 Κοσμος. ΕΡΙΤΗ. Θεός.—θεομητῶρ, πολυπη-
 μων, αἰγλησι, ἰδυμελῆς.
 Κοσμοκάνης—πολεμος. Sibyl.
 Κοσμοκομῆς, Κοσμοπλοκος. Vid. Απολλων.
 —και κίενε κοσμοκομῆν—Ep.
 Κοσμοσωτήριοι. Το κοσμοσωτήριον ἐξερῶ πάθος.
 Naz.
 Κοσμολετής, Κοσμοφορος.—ὁμῆρος ὁ κοσμολετής.
 Ib. —Βασίλευ κοσμοφῆρε—Ep. 1. 2.
 Κοσμοεργός. Vid. Θεός.—κοσμοτεχνης. Musu.
 Κοτινηφορος.—κοτινηφῶρον ὕδωρ. Mosch. 8. 1.
 Κραϊπνοβατίς. Vid. Βραδυγλωσσος.
 Κραϊπνοπορος. Γεννασι κραιπνοποροισι περᾶ—Cyr.
 Κραμβησις. Vid. Σπεραδός.
 Κραταβολος, Κραταιβολος.—χερμαδας κραταβο-
 λος. Eur. B 1094.—καλαμω κραταιβολῶ. Naz.
 Κρατεραλκῆς —κρατεραλκῆα—ισχύν. Cyr.
 Κρατοπαγῆς. Vid. Μιμῆσις.
 Κρατοφορεῶ. Οἶνον κρατοφορέντα—Ath. 1. 1. al.
 κράτα φερεῶ.
 Κρεαγρίς. Χυτρον τοι ταυτην τε κρεαγρίδα—Ep.
 1. 6.
 Κρεανομος. SYN. Κρεοφάγος —τεκνων νηπιων
 κρεανομῆ. Lyc. 203.
 Κρηιδόκος, Κρειοδόκος.—και τον κρειοδόκον σκα-
 ρίδα. Ep. 1. 6. Πυρὸς γεφυραν εσχαρὰν κρη-
 δοκον. Ib.
 Κρηοπαγος—Nic. Vid. Θρηΐξ.
 Κρεσσα.—τοβι παῖδες εὐζήλοιο Κρεσσης. Nic.
 Κρηδεμιον. SYN. Αμπυξ.
 Κρηνοβατίης—Πάν. Ep. 1. 4.
 Κρηθώδης —εχων κρηθώδεις αρτες Nonn.
 Κρηος.—ὁ τ' κρηνις κορυφῆς ορος, ἑαρος ἀρχη. Man 1.
 Κρηος. ΕΡΙΤΗ. Ευκρεαος.
 Κρησις. ΕΡΙΤΗ. Αγιή.
 Κρηκη. SYN. Ροδανη.
 Κρονοτεκνος—Ουρανος. Orph. H.
 Κρονος. Ep. Βλαβεραυγῆς, αιτυπλανῆς, κυανο-
 χροος.
 Κροτιμα. Κροτιμ' Οδυσεύς εἰν αιμυλωτατον.
 Eur. B 491.
 Κρηνος. ΕΡΙΤΗ. Δεινοτατος.
 Κρεσεος.—τηνδε δῆ μοι κρεσειον. Ar. Ecc. 981.
 Κρυπῆσις—εργον ανοισειον,—κῆχλ κρυπῆσιον. Soph.
 An. 279.
 Κρυπῆσιμοι.—Ουτι πε κρυπῆσιμοι. Eur. Hel.
 548.
 Κρυφιμος. Ανερας ἐκλήκει πολλακις ἐκ κρυφιμων.
 Man. 1. 150.

Κρυσαίνομαί. Ημος πάλναμενον σῆενοις κρυσαί-
 νεται ἕαρ. Nic.
 Κτεανισμός.—και αλλοτριων κῆανισμων Δες πρῶ-
 συνος—Man 4. 41.
 Κτενίζω. SYN. Διαξαινω.
 Κυαναιγίς—παρθενος. Pind. Ol. 13.
 Κυανοβριξ.—κυανοβριχας ἵππος. Orph. 1192.
 Κυανοκρηδεμνος—Θετις.—Cal. 1. 4.
 Κυανοπεπλος—ομιχλη. Musæ.
 Κυανοχετής.—πηγαων κυανοχετεων εν διναις.
 Orph. L.
 Κυανοχροος. Vid. Σκορπιος.
 Κυβερνητῆρ. ΕΡΙΤΗ. Αυπρος.
 Κυδοσκοπος.—κυδοσκόπον ἄρην. Man. 4. 35.
 Κυδωνίας. Vid. Αρτεμις. Orph. H.
 Κυθηρα. ΕΡΙΤΗ. Αβροκομος, βλοσυρή, καλή.
 Κυκλαμινος.—και εν κυκλαμινον αγειρας Nic.
 Κυκλομελιδός. SYN. Μελανοδοχιον.
 Γραμματικῶν πηληγοντα μελασματι κυκλομο-
 λιδον. Ep. 1. 6.
 Κυκλος. ΕΡΙΤΗ. Αλυτος, ευτροχαλος, τετρα-
 κνημων.—SYN. Ιπποδρομος.
 Κυκλωπίς. Ω Κυκλωπίδες εἰσαι. Eur. I. T. 844.
 Κυλληνις. Αμφιβαλὼν ἀρτην Κυλληνίδα λευκα-
 νησι. Orph. L.
 Κυμβαλον. Κυμβαλά τ', ευκρεῖος τοῖς αλαλαγ-
 μὸς ἐνί. Dolf.
 Κυμβιον (κυπελλον.) Μεγαλῆ ισως κυμβια προ-
 πινομενα. Anac.
 Κυμβος. Vid. Τραπεζηνες.
 Κυμη. Βατραχην τε, Κυμη τε κακοχροος—Ath.
 1. 8.
 Κυνηλατεω Οια κυνηλατεοντος—Nic.
 Κυνοδες.—Δολερῶ κυνοδοντι. Ib.
 Κυνοθρασις.—Μεμαργωμενοι, κηνοθρασις. Aes.
 Supp 763.
 Κυπελλομαχος. Εργα κυπελλομαχε σῆητομεν ει-
 λαπτης. Ep. 1. 2.
 Κυπριδιος.
 Θηλυτερας φιλειν, ολίγον κακῶν, ἐνεκα κειναις
 Κυπριδεις οαρεις ποτρα δεδωκε Φυσις. Ep. 1. 1.
 Κυτισπινομος. Αλλοτε δ' κρηης κυτισπινομῶ—Nic.
 Κωμασῶρ. Ηδυποτας, Διασαν κωμασῶρας—Man. 4.
 Κῶμος. ΕΡΙΤΗ. Ολυμπιονικης.
 Κωμωδοποιτης. Ar. Pa. 733. SYN. Κωμωδο-
 ποιδς, κωμωδοεργάφος
 Κωτιλάς. Κωτιλάδας δε τας χελιδνας—Ath.
 1. 14.
 Κωφός.
 Ητοι και κωφῶτο λαχειδέος, ὅς τ' ἐνὶ θαμνοῖς

Είκοι πρόκειται μορφή λιχμαμένος ερην.
Nic.

Λ

- Λ** ΑΒΡΟΠΟΔΗΣ.—*χέμαρρος*—Er. I. I. al.
λαβροποτής.
Λαγοφαγία—*καί ταχινής εργα λαγοφαγίας*. Er. I. 6.
Λαγωφόνος.—*λαγωφόνον τε τριαιναν*. Orr.
Λαερτιάς. Μένον Λαερτήν Αρχιεσίος ἦν ἐτίθη
Μένον δ' αὖ Οδυσθα πατήρ τέκεν—Od. π. 118.
Λαθροβολός. Οἶτε καί ἔξευτ' ἀ λαθροβόλῳ δονακί.
Er. I. 4.
Λαθροδάνκος Vid Γραμματικοί.
Λαίδηρος. SYN. Αναίδης, αρπαστικός, ευκίνητος.
—*Ἡ μητέρα λαίδηρην*. Nic.
Λακίσμα.—*πέπλων λακίσματα*. Eur. Tro. I. 87.
Λαμπραυγίτις. Λαμπραυγίτις, Λαμπραυγίτης,
Λαμπροφαής.—*λαμπραυγίτις*—Man. I. 301.
—*λαμπραυγίτις*—*ακίς*. Ib. 4. 201. *Ακίσιον*
—*λαμπραυγίσι κοσμοῦ*. Ib. 415. *Λαμπροφαής*
ασήρ—Ib. 53.
Λαμπροπρεπίς.—*λαμπροπρεπίς ἦμαρ*. Nonn.
Λαξέυμα. SYN. Ατραπός, τριβός. Ἄρεος ἀκ-
τινεσσι πολὺ λαξέυματα βαινῶν. Man. I.
Λαξέυτις. SYN. Λαοξέος, λιθεργός, λαοτομός,
λιθοξόος.—*λαξέυτας, ἡ τεκίνας, ἡ λιθεργός*.
Ib.
Λαοδοτέρα—*Γαῖα*. Orph. H.
Λαοσέβης—*Ἠρώς*. Pind. P. 5.
Λαοτρός. Λαοτρόφον τιμῶν. Ib. Ol.
Λαοτομός. Λαοτομὸς τε πετρῆς σκληρωδέος εγρε-
σιδύμης. Man. 4. 325.
Λαοτόμος.—*ὑπὲρ νῶτων φορεῖντας*
Αχθεα, καί λαας βεῖαρας—*Ἐργῶν τεκίσοινης*
σλαθμῆς τ' ἐπίσoras ἀνδρας. Ib. 6.
Λαρυγιοφάνος. Vid. Εγκορδοῦ.
Λασιοκνήμιος.—*λασιοκνήμοισι λαγωαίς*. Orr.
Λασιοσέρνος. Τοι λασιοσέρνων κεντορά παρδάλιων.
Er. I. 3.
Λασιονίος. Vid Λυκορμας.
Λατρίος—*μισθός*. Pind. Ol. 10. SYN. Δελεός,
Λατριωτικός. Λατριωτικάί—*γλαυκῆς*. At. Av.
1106.
Λαχανιφύρος. Vid. Ανθολογός.
Λαχεδής. Vid Κωφός.
Λεανδρείος. Εν δὲ Λεανδρείοις χελεσι πηγυμεινή.
Er. I. 7.
Λεμωνίς.—*λεμωνίδος ἀνθεσι ποίης*. Dion.

- Λερίον. ΕΡΙΤΗ. Ανθεμον.
Λεφανηλογός (αί. λεψαημογός.) Πτάκός τοδ' ας
τε τέσδ' ε λεφανηλογός. Er. 6.
Λικανοσκοπία. Οἰς λικανοσκοπῆ σίσειεται, ἡ νε-
κυσμός. Man. 4.
Λεοντοκόμος.—*λεοντοκόμων αἰζήνων*. Orr.
Λεοντοπαλής. Τῷ λεοντοπαλῷ Τίρυνθιῷ—Er. I. 1.
Λεοντοσέρης. Vid. Αχάτης.—αί. λεοντοσυρνή.
Λεοντοφόνος. Μῆλα λεοντοφόνῳ παλαμῆ χευσσο-
κομίζων. Er. 5.
Λεοντοφύης.—*αγραν τῆνδε λεοντοφῆ*. Eur. B. 1193.
Λεοντοχλαίνος.—*Ἡρακλῆς*. Er. I. 5.
Λεπασμα. SYN. Σκεπασμα, καλυμμα.
Πευκίην τε λεπασμα συνασκήντας συν ελαίῳ.
Man. 4.
Λεπίς. ΕΡΙΤΗ. Λεπλή, πολυχρόμος.
Λεπτοφύης.—*Λεπτοφῆ λάσιῳ πεπυκασμένον ἀνδρα*
χιτῶνι. Nonn.
Λεπτοθήριος. Vid Κορυζα.
Λεσβίος.
Την (Σάφῳ) ὁ μελιχρός εφομιλήσ' Ἀνακρέων
Στελλομένη πολλὰς ἀμμιγα Λεσβίωσιν. Ath.
10.
Λεσβός. Vid. Οἶνος.
Λεσχομαχος. Πῶν εκ τ' ερίδων καί λεσχομα-
χῶν ἐπλανηθε. Tim.
Λεσχί. ΕΡΙΤΗ. Αμφίνοος.
Λευκαμπύξ.—*πυρὸς λευκαμπύχος αυγῆ*. Orr.
Λευκαυγής. Τευθίς μεταλλάξασα λευκαυγῆ εὔ-
σιν. Ath. 14.
Λευκηρετμός. Λευκηρετμόν δ' ἀρη Ταρίον ἦγεν.
Eur. I. A. 283.
Λευκιπτός, Λευκοπώλος. Λευκιπτῶν Μυκηναιῶν.
—*Aesch. Τῆ λευκοπάλῳ ἡμερα*. Soph. Aj.
Λευκοπαρός. Ὡς ἡ λευκοπαρός εγῶ—Er. I. 1.
Λευκοπέρης.—*ἡμερας λευκοπέρη*—Eur. Fr.
Λευκοφάνης. Παρὰ δε λευκοφῆ φάμαθον. Ib. I. A.
Λεχός. ΕΡΙΤΗ. Αχραντου.
Λεχρεῖς. Vid. Δικριφίς. Λεχρεῖς δ' αἰπυτεροὶ δο-
μοὶ ἐσασαν ἀμφετεροθεν. Ar. 3. 238.
Λεων. (σημεῖον.) ΕΡΙΤΗ. Ασθμοτοκος, βλασυρός.
Τετραποδῆς τε λεων πολυαερος ἐμπυρος οἶκος.
Man. 4. 26.
Λεων. ΕΡΙΤΗ. Βαθυσέρνος, ομβρίμος, εριβρο-
μός.
Ληίδιος. SYN. Ληϊδός. Λαῖς θῆκεν ἐῷ καλλεῖ
ληίδην. Er. 6.
Ληινόμοος.—*ληινόμοι γενεροται Νεμειῆς*. Er. I. 4.
Ληίσωρ.—*Ανδροφόνος*—*ληίστρας, ἐμπεδολωθῶας,*
Κερδέος ἐχθεστατε θρητορας—Man. 4. 197.
Λήμα. ΕΡΙΤΗ. Αεθλοφορον.
Λησακίονος. Ηγερμένος—*λησακίονος*—Er. I. 2.
Λητογένης.

Λιτογενής. Vid. Απολλών.
 Λιτρός. Λιτρά κορα. Soph. El. 573.
 Λιανθής. Πυγμαχίης δε ταπιτα λιανθία δ' ἄκε
 φερεσθαι. Ogrh. 584.
 Λιβανώτις. Ἀμμίγα καχυροφω Λιβανωτίδι—
 Nic.
 Λιβυσις. Γαίης ὀλβία δ' ἄρα Λιβυσιδος—Er. l. 3.
 Λιγυατός—τὸ δ' ἐπὶ νῶτα Λιγυατὰ σιλίβυσι—
 Nic. E X P. Λιπῶδη.
 Λιγυηχίης, Λιγυμυθός, Λιγυθροός.—κίθαρα λιγυη-
 χίη—Er. l. 1. —λιγυμυθός ἀνδ' ὧν. Ag. Av. l. 13.
 20. Τοία—λιγυθροός ἐνεπέ Νυμφῆ. Col.
 Λιγυηπερυγός.—Μῆσα λιγυηπερυγε.—Er. l. 3.
 Λιθογλυφία, Λιθογλυφίης. Συτε λιθογλυφισαίσι
 θεῶν—Man. 130—λιθογλυφείος κενεῶνος. Nonn.
 Λιθοκλονία. Πονίμος ἐκένειν φάτα λιθοκλονίη. Er.
 l. 1.
 Λιθοξέσος. Vid. Αλαλός
 Λιθοξόος Man. 6. 219. Λιθοεργός. Vid. Λαξευτίης.
 Λιθοφωκίλος. Η δὲ λιθοφωκίλῳ καματῶ βιον ἰβυον-
 τας. Man. 4. 326.
 Λιμενορμιτίης.—Πρῆπιος ὁ λιμενορμιτίης ναυτιλίη
 γραφομαί. Er. l. 1.
 Λιμναίος. Vid. Βατραχός, Ελεῖος.
 Λιμνακίς. Λιμνακίδων Νυμφῶν—Ogrh. 643.
 Λιμνοεὐίης.—λιμνοεὐίη δονακά. Er. l. 6.
 Λιπτός. Vid. Μηριθός.
 Λινοζευκίλος.—λινοζευκίλῳ ἐπὶ δεσμῶ. Opp.
 Λινοκλασός. Vid. Μοίρα.
 Λινοπλοκός.—ἀγερομένοισι λινοπλοκός ἐνεπέ Σι-
 μων. Nonn.
 Λινοπορός. Λινοποροίς αἰραις. Eur. I. T. 411.
 Λινοπήρευξ.—λινοπήρευξ ἄπλα νηῶν. Opp.
 Λινοσολία Vid. Μέθοδος.
 Λινοσροφός.—θωμίγῃ λινοσροφόν—Opp.
 Λιπαροβροτός. Λιπαροβρονοίσι ἡμίνας ἐπ' ἐσχά-
 ραίς. Aesc. Eum. 809.
 Λιπερητίης, Λιπερητίης. Er. l. 4. SYN. Πτωχός.
 Λιποβλεφαρός.—λιποβλεφαροῖο δε κυκλα
 Οιδάλειον ξενον ὄμμα—Nonn.
 Λιπογυός. Vid. Επωμαδίος.
 Λιποπαίς.—λεχη λιποπαίδα φερεσας. Man. 4.
 Λιπομάσος. Vid. Νηπιαχός,
 Λιποπνοός. Ἡδη γὰρ ξίφρεσσι λιποπνοός—Er. l. 3.
 Λιπορρίος. Vid. Σαλαμανδρά.
 Λιποσαρκίης. Τῶ ψιμυθῶ μὲν ἀπὶ λιποσαρκίης
 τενε παρῆαν Λαοδίην—Er. 2.
 Λιποσεβανός. Λιποσεβανῶν διατιλίματα μυθία
 φυλλῶν. Ib. l. 6.
 Λιποσκιός. Vid. Ορθρός.
 Λιποτρίχης. Εἰκνυτε ναυηγὸ κράτα λιποτρίχεται
 Ib. l. 1.

Λιποφρυγίης. Vid. Νυξ.
 Λιφωτός—δρομος. Nic.
 Λιτθίσιος.—ὑποκλινεσά λιτθίσιον αὐχένα γαίη. Ib.
 Λιτρά—σιλφιοσεσαν ποιοῦ τε μοιρίδα λιτράν. Ib.
 Λιχμηρής—λιχμηρέος Ερπίσας. Ib.
 Λιτ' Ἀρεά δ' ἂν κατεχί δεινὸν θεὸν αἰθέριος λιτ'.
 Man. l. 76. EPITH. Ψυχρός.

Λογισμός. Καὶ ἀκρατοεπὶ λογισμῶ Εἰσοφα—
 Ib. 4.
 Λογισονόμος. Ἐν τε λογισονομίσιν ἀπὸ πολυπρακ-
 τήσας ἐργοίς. Ib.
 Λογός. EPITH. Ἀγαθός, ἀγαθός, ἀληθής, ἀσ-
 χαίος, ἀβρός, αἰπεινός, δημοσίος, ἐτυμός, κοινός,
 μελιχίος, ἑστορικός, σπυδαίος
 Λογχιμός. SYN. Λογχοροτός, πολεμικός.
 —κλονος λογχιμῶς τε. Aesc. Ag. 411.
 Λοετροχός. Vid. Οχετηγός.
 Λοιμηρός.—Ἐρας. (Cin. Er.) Vid. Λιμηρός.
 Λοισθογενέθλος.—ἐφ' ἰεὶ λοισθογενέθλῳ. Cug.
 Λοκίς—παρθέρος. Pind. P. 2.
 Λοξόβαμος. Vid. Παγερός.
 Λοξότροχίς. Μυθός, ὡς βασιλεῖ ἐφρασε λοξότρο-
 χίς. Er. l. 1.
 Λοτροχέω. —θερμὸν ἐκεῖθεν
 Νυμφαί Ερώτιαδες λοτροχέωσιν ὕδωρ. Er. l. 4.
 Λοφίτης.—Πάν. Er. l. 6.
 Λοχημαίος. SYN. Πικνός.
 Λοχημός. SYN. Λοχος. Hefych.
 Λυγαίος. SYN, Ηλυγαίος, μέλας, σιτιέρους.
 Λυγίην. SYN. Λυγρῶς, οἰκίρως, ἀθλιῶς.
 Λυγισμός.—συνδέσις (c. τῷ λογῷ).
 Λυγίεύς. Κενὴ γὰρ ἐπιχθονίων πάντων
 γενετ' ἐξυτατον ὄμμα. Pind.
 Λυγίεύς—τε θερμὸν ρῆθρον ἐκβρασῶν ποτῶν.
 Lyc. al Λιγίεύς.
 Λυγός. SYN. Οἰσῶς—ραβδίς—αγνός. Eufath.
 Λυθρον. EPITH. Νήλες.
 Λυκαμβίης.—Αἰ δὲ Λυκαμβεῶ Αἰ λαχόμεν στυγέ-
 ρῆς κληδονα θυγατέρες. Er.
 Λυκασειός.—Λυκασειὸν ἐνδραμῆς ἀρβυλίδων. Er. 4.
 Λυκίνος. Ag. A. 50.
 Λυκίργος, Λυκοεργός. Διζήμαι, Λυκοεργε τῆς
 χερας.—η. λ. Er. l. 1.
 Λυκοεργίος.—μη λαβέτω σε τυχη. Ib.
 Λυκοεργία. (Αἰσχυλὴ δραμα) Ag. Th. 142.
 Λυκοψία. SYN. Κνεσῶς, δειλή.
 Λυκορείος. Γιανός φοίβοιο Λυκορείοιο Καρυρός.
 Ar. 4. 1490.
 Λυπη. EPITH. Αειμνήτος.
 Λυρασίδης. SYN. Λυρικός, λυροεργός, λυρακί-
 πος, ἑυλυρός, ἰδδυλφίης.

Μ Α Σ

Λυρα. EPITH. Ευρυθμος.
 Λυριζω. P H R. Ευχορδόν εχερε λυραν. Pind.
 Χαιρω δ' ευφροζον χερσὶ λυρην οχεων. Theog.
 Λυροεργος—Απολλων. Orph. 7.
 Λυσικακός. SYN. Λυσιπημων, λυσιμεριμος,
 λυσιπονος.
 Λυσιμελής. SYN. Λυσιγμος.
 Λυσιποθος. Και τὰς λυσιποθος ετρεμον αγελιας.
 Ep.
 Λυσιπονος. Λυσιπονοις θεραποντεσσι. Pind. P. 4.
 Λυσις. SYN. Διαλυσις, απαλλαξις.
 Λυσσα EPITH. Απειθής, στυγερά, παρκατος.
 Λυσσομανης—Εργα—Ιερῶντε νεωκορα λυσσομα-
 νητων. Man. 4. 216.
 Λυσσωπίς—σκυλακη—Orph. 977.
 Λυτρηιος. SYN. Λυτικός, λυτῶρ. Δαιμονες
 λυτρηιοι Aesc. S. T. 181. Και νυν λυτρηιος εκ
 θανατη γενε. Eur. Alc. 223.
 Λυτῶρ. (λυτήρ Nonn) Τον λοιμῶ λυτορα και
 θανατη. Ep. 1. SYN. Αναλυτήρ, λυτρωτής,
 ελευθερωτής, ρυσις.
 Λυχοβορος—μυς—Ep. 1. 1.
 Λυχοφορεω Ag. L. 1002. SYN. Λαμπαδευχεω.
 Λαβή. EPITH. Αεικλιη, κακοεργης.

Μ

ΜΑΓΟΣ. Καμοφανής δε Μαγοισι σεβασθη
 θεοφατος αήρ. Sibyl.
 Μαζος. EPITH. Διοιδής.
 Μαΐα—παλιγγενεαν μεροσπον νεκροσσοος ήρ. Non.
 Μαμνδρος. —ος ε' ετι γαϊαν
 Καρῶν αμπελεισσαν απὸ Φρυγιης πολυμηλη
 Εισι, πολυγναμπήσιν ελισσομενος προχοσιν.
 Cal.
 Μαιολης—μαιολα θυμῶ. Sapph.
 Μακροθυμος. Vid. Ονος
 Μακροπορος—ελαφος. Apolin.
 Μακίρα. EPITH. Ευεργης.
 Μαλκη —ότ' εν πλακμησιν αεργοι
 Μαλκαι επεπρεθεωσιν υπό κρυμιο δαμείλων Nic.
 Μαλκω, Μαλκω. SYN. Ριζω.
 Πνευματος αργαλειο, ποσινὸ τε μαλκειοντα. Ib.
 Μαλθακοφωνος—χοιδός. Pind.
 Μαντήιος—μαντήιον Απολλωνα. Ar. 2.
 Μαντευμα. Ηλθε δέ οὐ κρυέεν πυκινῶ μαντευμα
 θυμῶ. Pind. P. 4.
 Μαργαροισ. Vid. Νυμφη.
 Μαρτυς. Vid. Επητυμια—EPITH. Πιστός, σο-
 οδος, κλυτός.
 Μασσημα. SYN. Διαμασημα, το μασθηεν.

Μ Ε Λ

Μαυλις.—Μαυλίδι χαλκωη.—SYN. Μαχαιρα.
 Μαχη. EPITH. Πτολιποροθος.
 Μεγακλεις, Μεγακυδής, Μεγαδοξος, Μεγαλοδοξος.
 Ου σθενος οιδεν ανακτα μεγακληνετα σαῶται.
 Apolin. —και τῶ μεγακυδεις ήρ. Dolc.
 —Μεγαδοξος—βασιλεύς. Ib. —Μεγαλοδοξος
 Ευνομια. Pind. Ol.
 Μεγαληνωρ, Μεγηνωρ —μεγανοφος εξοχα παντων.
 Ib.
 Μεγαλοβρεμετης.—Διδος μεγαλοβρεμεταο. Cal.
 Μεγαλοβρυχος.—μεγαλοβρυχιο λεοντος.
 Μεγαδωρος.—τους δε τρεσς μεγαδωρος αμυρα. Or.
 Μεγαληργός—θεός, Dolc. Vid. Πανθαγιος.
 Μεγαλοσθενετης—λαός. Apolin.
 Μεγαλοσφρων.—Αχιλλίος μεγαλοσφρωνος ομδριμος
 υός Cal.
 Μεγαπληθής —μεγαπληθεα—εσμών. Cyt.
 Μεγαρον. EPITH. Θηπτόν.
 Μεγατολμος—αιδός. Scip.
 Μεθυπλανής. Οια μεθυπλανεσσι ταλας ποσὶ
 δοχημια βαινω. Naz.
 Μεθυσφαλις. Vid. Οιοβαρης.
 Μεθυτροφος. Vid. Ημερις.
 Μελιχοδωρος—Παιων. Procl.
 Μελιχοθυμος—Θεός, Dolc.
 Μελακρηδემνος. Γαϊεν ὄλην εκαλυψε μελακρη-
 δεμος ομίχλη. Nonn.
 Μελαμβαφής.—Μελαμβαφείος ποταμοιο. Apolin.
 Μελανδης. Vid. Γαζης.
 Μελανιφατος. Χαος μελανιφατον ὕμνον. Orph.
 Μελανθην. Και τε μελανθης βαθυαείος—Nic.
 Μελανοπτερῆξ. Vid. κθῶν.
 Μελασμα. Vid. Κυκλομολιδός.
 Μελι. P H R.—Εργα διαθερπύλο μελισσης. Nic.
 Μελισσαίος—ελαμός.—Ib.
 Μελισσηης—μυχατοιο μελισσηεντος εν οχθαις. Ib.
 Μελισσαι —Αι τ' από μοσχη
 Σκηνεος εξεγενοντο δεδωποτος εν νεμείσσην
 Εηθα δε και κοιλιιο κατα δρυος εκλίσσαντο
 Πρώτον πα θαλαμυς συνουμφές, αμφι και εργων
 Μνησταμειοι Διοὶ πολυπηέαι ωπασαν ομπνας
 Βοσκομεναι θυμα ποσὶ και αυημεροσσαν ερεκην.
 Ib.
 Μελιερυτος. Αιθήρες αετον οπαζε μελιερυτον—
 Nonn.
 Μελιωτος. Συν δε μελιωτοιο νεον σφερος—Nic.
 Μελιτλαινα, Μελιφυλλον.
 Την ητοι μελιφυλλον επικλεισσι βοτῆρες,
 Οι δε μελιτλαιναν—κ. λ. Ib.
 Μελιτη.
 Ουματ' εχως Αρζος, Μελιτη, τὰς χῆρας Αθηνης
 Τυς μαζες Παριης, τὰ σφυρα της Θετιδός. Ep.
 Μελιχρός.

Μελιχερός. SYN. Γλυκός, quippe terminatio est χρος, nihil significans.

Μελιχευτος—μελιχευτοισιν εθιραις Opp.

Μελος. EPITH. Αφατον, γλυκός, εγκωμιον.

Μενανδρος.—ος εχει παγωνα μενανδρον. Ep. I. 4.

Μενεοκλος.—Ποσειδων—Cal.

Μενιππος. Φοινίκα το γενος, αλλά Κρητικόν κυνα Ημεροδανεισιν—Diog. I. 6.

Μενοιτας. Vid. Λυκίος.

Μεριμνα. EPITH. Αγλαή.

Μεσοκλος.—μεσοκλος εντος αρετης. Nic.

Μεταναςιος.—μεταιναςιον ύδωρ. Nonn.

Μεταναερα. Αρχαιη Μεταναερα δεην δειδεκτο πα. ριθων. Nic.

Μετανοεω. Vid. Μεταγινωσκω. Ου μετανοεῖν, αλλά προνοεῖν χρεῖ τον ανδρα σοφόν. Stob. I.

Μετηνεμιος. Και σε μετηνεμιω παλω εφεζομενον. Ep. I. 4.

Μικη. Μικη μεν ποδος ιχνος ισαζεται—Nic.

Μηλοσσοος. Πανδοκός εμι θυρη μηλοσσοος—Non.

Μηλοτροφος. Ασιδός μηλοτροφς—Aesc. P.

Μηλοφάγος. Vid. Εορτή.

Μην. EPITH. Κυριός.

Μηνιγξ.—εκ κεφαλαιο περιξ μηριγξας αραιας. Nic. a. συμριγξας.

Μηνισμα. Vid. Καταγυλια.

Μητις. EPITH. Πικινή.

Μητρομητωρ. Pind. Ol. 6. 143.

Μητροπολος. Ματροπολη Ελεσθια. Ib. P. 3.

Μιλτοχρισος. Ειδωλα—Πηλινα, μιλτοχρισά—Sibyl.

Μιμοβιως. Χλευς τ' επιθητορας, ύβριγελωτας, Εν ξεινη γηρωσ επιθητορας, εθνιοτυμεις, Ορνεα γης, πολεως πασης απολιςα γενεθλα, Μωροφροναι, λιτες, ασχημονας, αισχερογελωτας, Κρατοπαγεις, αχιτανας, αει κορυφισι φαλακρες, κ. λ. Man. 4.

Μιυθι. Και χλοερας Μιυθις αποφυλλαδες—Nic. EPITH. Ηδυσος.

Μιξ. Vid. Εγγλλος.

Μιξοβοας. Vid. Διθυραμβος.

Μισαγαθος. Ως λαιδωρεω τον μισαγαθον ροσον—Cyr.

Μισθος. EPITH. Γλυκός, λατριος.

Μιυθηηρ. αγωνων, ευκλής, λαοσσοός. Pind.

Μογηροφορος—κοσμος. Naz.

Μοιχατης.

Πλασοκομαι, νομιμων λεχειων κλεπτήρες αθεσμοι, Μοιχαται, αιμορευοντες αει, γεμοροφουτυπωτοι,

Μαριπα τ' εργα τελόντες, αει κανισι γυναικων

Συμβολοι, δολιοι, κακομωταρες, αισχεροδιδακται, Ιδμοες ὦν αλοχοι θαλαμους παλεσι συειυων. Man. 4.

Μοιρις. Vid. Λιτρα.

Μολιβος. EPITH. Ζοροειδης —Μολιβσοφισης—κωρωνη. Opp.

Μολυρις.—μολυριδας, η βατραχιδας. Nic.

Μολυρος.—ακονται ηδε μολυροι. Ib.

Μολοθερος.—πον γε μεν ύψι τεθιλεν

Οιη περ μολοθερος—Nic.

Μοιοπυς. Χαλοι μονοποδες,—Man. I. 137.

Μοιοφορος.—θῆρας μονοφορες, ωμοφορες τε Dolsc.

Μοσχηδον.—Μακς δε ποτον μοσχηδον αμειλοιο. Nic.

Μυσαιος. Ου μην υδ' υδς Μιυθις, αγερασεν εθικεν Μυσαιος, χαριταν προανος, Αντιοπην. Jun.

Μυσα. EPITH. Χρυσεα.—κολλά χρυσον. Pind.

Μυσαι. EPITH. Χρυσαμτυκες, ιοβοςρυχοι.

Μυσοδομος. Μυσοδομοιοι πατροιοι—Ep. I. 6.

Μοχθαλοος. Μοχθαλοοις επ ηερος—Coluth.

Μοχθεω. SYN. Εμμοχθεω.

Μοχθος. EPITH. Δυσηνος, εξαίρετος, μακρός, παντοδαπος, τερπνός.

Μυθοτοκος—κραδιη. Nonn.

Μυδοκος. Vid. Γρωνη.

Μυλοεργης.—σπεραδος κνιδης μυλοεργεί μισγων Τερσαινοιοι οροβοιο παληματι—Nic.

Μυξωδης. SYN. Μυιωδης. —δαιτην δολερην, μυξωδία χευει. Ib.

Μυριαμοφος.—ρήμα μυριαμοροον. Menand.

Μυριοδοχος. Vid. Αιολοπαλις.

Μυρμηκειον, ὁ δη μυρμηξιν εικλαι. Nic.

Μυρτας. Μυρταδος εξ οχνης—Ib.

Μυσαγωγός. Vid. Συμπαρισαμαι.

Μυχος. EPITH. Μαντηιος.

Μωλυς. Μωλυς επισειχων—Nic.

SYN. Βοαδύς, ναθός, αδρανής, αμαθής, μωλυξ.

N

ΝΑΠΗ. EPITH. Κοιλη, πολυχρευτος.

Ναπος. EPITH. Πελεθροιοιο.

Ναυμαχια.—πολεμος βυθιοιο. Opp.

Ναυς. Νῆα μεν ευγομφωτον, ευζυγον, εξοχα κω. φνη. Opp.

Ναυσιβατης. —και εν ύδατι ηικωρας ανδρας. Man. 4.

Ν Ο Τ

Ναυσίαι. Αὐτὰρ ὁ ναυσίοις ἄλιον ἐμυδάξατο
δαίτα Nic.

Νεαλῆς. Vid. Οροβακχῆς.

Νέκος. EPIΘH. Λιγυρία.

Νεσσομαί. SYN. Eπινεῖσσομαί.

Νεκρογεργτής, Νεκρογεργτής. Οὐ νεκρογεργτῆ γεμε-
γεργτῆν κατιδοίς. Naz.

Νεμεσημων. Εἶχον ἀλιτροσυνην νεμεσημονά—Nonn.
Νεοδάλτος.—νεοδάλτοιο γαλακτός. Nic.

Νεοκμήϊς, Νεοκμήτος. Ἐν κέραμῳ νεοκμήτι.—Ib.

Δρεψασθαί νεοκμήτα.—Ib.

Νεολαμπής. Vid. Ζωφορία.

Νεομυρός. Πολλάκι καὶ νεομυρον ἐπὶ ζυγῶν
πλυθε μοιρῆ. Naz.

Νεοπηγῆς. — κλισίας νεοπηγῆας ἀρτί γεραίρων.
Nonn.

Νεοχροός.—φίλον ἢ νεοχροόν ἐκετ' εἶχοντα. Naz.

Νεορτερίος. Οἱ τ' ἀρα νεορτερίων βερέθρων κληίδας
εἶχον. Orph.

Νευρίνος. Δισμῶ δε νευρίνοισι τυς ποδας βροχίαις.
Luc.

Νευροαλός.—Φοῖβος.—Er. I. 1.

Νεφεληγερῆς.—νεφεληγερός Ζεφυροίο. Cal.

Νεαρύχης. Vid. Γλυκυσιδή.

Νηλεοθυμῆς. Πλήθον ἐμῶν δῆϊων ἐπιφέρκειο νηλεο-
θυμῶν. Apollin.

Νηοπόλος. Νηοπόλος ἱερῆας, ἰδὲ Ζακὸρες Θεοσέπ-
της. Man. 4.

Νηπιαχός.—λιπομασος ἐν ἀγκαλιδέσσι τιθηνῆς.
Nonn.

Νήσος. EPIΘH. Ευκλής, φαεινή.

Νητρεκῆς. SYN. Αληθής.

Ὀναρ καθ' ὕπνου νητρεκῆς λεγέιν τὸδε. Jun.

Νικη. EPIΘH. Ευδοξός.

Νιοβη. Ηχι θεοὶ Νιοβὴν λαῶν θεσάν, ἧς ἐτι δακρυ
πυλὸ μαλα σφυελῆς καταλειβεται ὑψίθι πείρης,
κ. λ. Cal. I. 1.

Νίφας. EPIΘH. Χουσεα.

Νιφοβλῆς. Vid. Αλλεῖς.—Νιφοβλητός—ακλή. Opp.

Νοερός. SYN. Νοημων. —αεθίτων ἐκά

τὴν νοερῆν, νοερῶν τε δαημονα—Naz.

Νοός. EPIΘH. Αληθής, ἀτελής, βιατής, εμμενής,
μεγας, ὀρθός, φίλος.

Νοοφαλῆς.—νοοφαλὲς ὄμμα τιταίων. Nonn.

Νοσός. EPIΘH. Οξεία, παντοδαπός.

Νοσαλίος.—Νοσαλίω—ατμῶ. Nonn.

Νοσός. EPIΘH. Eπαλπνος.

Νοτλεῶν.—Νοτλεῦσαν ὑπὸ τριπῆρσιν ἐλατῆν. Nic.

Ο Ι Ν

Νυκίβορες.—Μυδὸς οἶα νυκίβορα—Nic. al. γενική
βορα.

Νυκίπλαγῆς. Vid. Κλεπτήρ.

Νυκίφρανης. Vid. Αχαρζικός.

Νυκίσειφίταις—ορση. Cyr.

Νυξ. Vid. Λυγαίος. Κυανεὶς λιπογεγῆα νυκίος
ὀμιχλῆν. Mafsa.

Νυμφοσολός.—νυμφοσολὸν ἀστρον ἐρωτῶν. Ib.

Νῶκαρ. SYN. Ναρκη. Ὑπνῆλον δ' ἐπὶ τῶκαρ
ἀγχι βιοτοιο τελευτῶν. Nic.

Νωταίος. Δεσμὰ περιξ νωταία—Nic.

Νῶτον. EPIΘH. Eρημων, ὕψρον.—πεφρίκειν πῆ-
ροισι.

Ξ

ΞΕΝΑΓΕΤΗΣ. Δελοφὸ ξεναγεται. Pind. N. 7.
Ξενος. EPIΘH. Δικαίος, ἠθαῖος, χαλκο-

χαρμῆς.

Ξίφος. EPIΘH: Λειρὸς, μονοφῆρος.

Ξόβις.—Ξεβίδος θεας. (Αθηνῆς.) Lyc. 987.

Ο

ΟΑΡΟΣ. EPIΘH. Πραῦς, ψευγίος.

Οβριμογῶς. Vid. Κήτος.

Οβριμοθυμός. Vid. Αθηνῆ.

Οβριμῶ.—Οβριμῶς τ' αλλος εδαιας κορης. Lyc.

Οβρυζόν. Vid. Χρυσός.

Ογκησῆς. Ογκησῆν βραδυπυνονον—Er. I. 13

Οδμη. EPIΘH. Αλιπνοός. I. καλλιπνοός.

Οδός. EPIΘH. Αμαξίτος, κυρία, θαυμασῆ, ευ-
θῆα, ὀρθή, φανερά, τραχῆα.—επικυρος λογῶν.

Οθνιοτυμός. Vid. Μιμοβίος.

Οιαγριδῆς. (Ορφεύς.) Καὶ δρυεὶς Οιαγριδαο—Nic.

Οίκος. EPIΘH. Ημερός, πατριός, χρυσός, τρις-
ολυμπιονικῆς.

Οικοριός. Οικοριῶν ἐταιρῶν. Pind. P. 9.

Οικροκαθεδρός—βίος—Tzet.

Οινοβαρῆς—κατὰ δαίτα μεθύσφαλὲς ἰχνος εἰσισαί.
Er. I. 4.

Οινοβρεχῆς.—θνασκέν δε πισόντα

Οινοβρεχῆ—Er.

Οινοβρώς. Οινοβρωτα βορήν. Nic.

Οινοδοτερα.

Ο Μ Ω

Ο Υ Λ

- Ονοδοτέρα—Αμπελος. Cyt.
 Οἶνος.
 Ηδὴ χρῆν γιγαθὸν πόσιδ' ἄσφοδρα κρατοφορέντα
 Πικρον, ὑγρὰ χαιτα, λευκῶ πεπυκασμένον ἀνθι,
 Πικρον, ἐκ Δεσβὲ περικυμωθὸς ἐκγιγαθῶτα. Ath.
 Οἶσδος. EPI TH. Γλυκὸς, ευκλής.
 Οἰσεβόλος. Ἰῶν κραταίευσ αὐτὸς οἰσεβόλος. Ep.
 Οἰλαποδης. Συν δε και οἰλαποδην ποταμῶ ἀπο-
 συληθέντα. Nic.
 Οἰκίω. Οἰχεόντι ποτον. Pind. Ol. 2.
 S Y N. Ἀνεχῶ, ὑπομειν. ὑφισαμαι, ἀπαντλεω.
 Οἰκχος. Vid Ochos. Κελευθῶ τ' ἐν καθαρᾷ βασσο-
 μεν οἰκχον. Pind. Ol. 6.
 Οἰλίσιος. Vid. Αραξίος.
 Οἰσοδοτέρα. Vid. Πανίλαος.
 Ολιγίης.—θαλαμν ολιγίηρα τευχων. Nic.
 Ολιγοσθενης—ολιγοσθενεων τ' ἀνθρωπων. Cal.
 Ολιγοσιχον.—ολιγοσιχον ευρέα μύθον. Naz.
 Ολκιον. S Y N. Χιανος.
 Ολικίης.—ἰδων ὀλικίηρα δῆρα. Nic.
 Ολμος. EPI TH. Πολυχανδης.
 Ολοίσιος.—ολοίσιον εχθος. Apolin.
 Ολοσχος.—και ὕσγινοεντας ολοσχος. Nic.
 Ολοφονος.—Ουλοφονον πῶμα. Ib.
 Οραδος.—Αγορεα χαλκιεον σφογοντ' ἀμρεπην ὀρα-
 δον. Pind. Isth. 8.
 Ομβρηης. Vid. Κοραξ.
 Ομβρος. E P I T H. Χειμεριος.
 Ομβρίκος. Βοτρης κατεσθεν, ομβρικὴν δηλοῖ
 κελυσιν. Jun.
 Ομπρος. Vid. Φεῦδος.
 Ομμα. EPI TH. Οξυτατον, φαεινον.
 Ομματεργαιης—πιλὸς—Cyt.
 Ομογλωσσος, Ομοφθογος—ομοφθογῶτι μι μύθῳ.
 Nonn. Ορην ὀμογλωσσοιο συνεμπορον ηἰδῶτα
 θηρης. Opp.
 Ομοζηλος.—ομοζηλῶ δε μενοινη. Nonn.
 Ομοζυξ.—ομοζυγας ἵππικς. Tryph.
 Ομοθροος.—βασίλῆος ὀμοθροον αυδῆν. Nonn.
 Ομοινοος.—Φοιβὸς δ' ἐρεσιφοίτος ὀμοινοος ἰσατο κερη
 —Ep. l. 5.
 Ομοκλήνης.—ομοκλήνης τε μαθηται. Nonn.
 Ομπνη.—πολυωπειας ὤπασεν ομπνας. Nic.
 Ομφαλητομος. Ταις ομφαλητομοις δε τιθνηαις
 λεγει. Cyt.
 Ομφη. EPI TH. Ηδῶα.
 Ομφηεις. Κοίρανος ομφηεντος ἀνηγαγεν ἀνθερεῶτος.
 Nonn.
 Ομφαριος. S Y N. Συνεσιος.
 Ξυρὸν ὀμφαροφιν νέμεσημοῖα θυμὸν εταίρων. Ib.

- Ονειδες. EPI TH. Αρχαῖον.
 Ονειδειος.—και ονειδειον φρατο μύθον. Il. φ' 393.
 Ονειρος. EPI TH. Θουμασος.
 Ονηλατης. S Y N. Ασαβηλατης, σικινδιδος, ἰπ-
 ποφορος.
 Ονίτις.—ονιτιδος αὐον ορειης. Nic.
 Ονωίς.—και ἡ πολυγυγες ονωίς. Ib.
 Οξαλις.—Οξαλιδας τε και ὀρμενεεντα λυκάφον.
 Nic.
 Οξυγραφος.—καλαμῳ οξυγραφοιο χερως. Dolsc.
 Οξυθηρος. Και σφειφος ὀξυθηρον ὀμοπλοκον εἶχε
 ἀκανθης. Nonn.
 Οξυκαρινος. Vid. Ταῦρος.
 Οξυκομος.—βελεεσσιν—ὀξυκομοισιν. Opp.
 Οξυτενης. S Y N. Κεντρωτης.
 Οπισ.—δεῖν—αφθιτος. Pind.
 Οπισθοκελευθος. S Y N. Ακολυθος—οπισθοκελευ-
 θον ὀδῖτην. Nonn
 Οπισθοκομος.—οπισθοκομων μεροπαν. Ib.
 Οπισθοτονος. Χῆρας οπισθοτονω πεπεδηκοτα δι-
 ζυγι δεσμῶ Ib.
 Οπλα. EPI TH. Χρυσεα, χαλκεα.
 Οπος. EPI TH. Αργινεφίς.
 Οπρη. P H R. Τερεναν ματέρ' οινανθας.—ἠ;
 Δισην μινσῆραν Αφροδιτης. Pind.
 Οπρωρολογος.—οπρωρολογοιο γεωργῶ. Opp.
 Οραμνος. EPI TH. Κακανθηης. Nic.
 Οργή. EPI TH. Γλυκῆα.—οργάν κνιζον λογι.
 Pind.
 Οργαζω. S Y N. Μιγνυω.—οργαζων λεπτὴ ροδερ
 —Nic.
 Οργαστηριον.—και οργαστηριον Ατῆω. Ib.
 Ορειαυλος. Θηρσιν ορειαυλοισ—Opp.
 Ορθοδικος.—Θεο ζυγον ορθοδικοιο. Naz.
 Ορθοκελευθος.—οδῖοισιν ἐν ορθοκελευθοις. Dolsc.
 Ορθοπαγς. Ορθοποδες βαινοντες ανις μογεροιο τιν
 θηιης. Nic.
 Ορθωσια. (Αρτεμις) Lyc. 1331.
 Ορμενεος. Vid. Οξαλις.
 Οροβος. Vid Μυλοεργης.
 Οροιτυπος. Βυκαλῖος τ' αλεγοι, και οροιτυπος—
 —Nic. S Y N. Υλοτόμος.
 Οροιτυπιος.—οροιτυπιιο βατήρα. Ib.
 Ορχις—χαδῶν ἀπὸ κασσορος ορχιν. Ib.
 Οριτροφος—χλυνης—Opp.
 Οσχη. Vid. Κομμῖ.
 Ουατοης. Θῆρι μεν κατοεντι—Ep. l. 2.
 Ουλας.—χαιταν δρυος ελδῶτα κοψας. Nic.
 Ουλομενος.

Π Α Λ

- Ουλομενος. SYN. Ολοος. vid. Ατη.
 —Ουλομενον—πώμα—Nic.
 Ουρεσιφοιτος. Vid Ομοινοος.
 Ουρανοδρομος. Ουρανοδρομων—ξύλω. Naz.
 Ουρανοδωρητος. Ουρανοδωρητων—ρήμα. Dolfc.
 Ουρανοπηκτος—Ασρα—Ουρανοπηκτα—Ib.
 Ουρανοπληθης. Ακρετατον κῦδος κ' υρανοπληθές
 εχων. Ib.
 Οφιονεος. Ουρη οί δολιχη γαρ οφιονει τε τετυκται.
 Opp.
 Οφρις. ΕΡΙΤΗ. Ποικιλονωτος.
 Οφρευς. ΕΡΙΤΗ. Αγανή.
 Οχετος. ΕΡΙΤΗ. Βαθός, σεμνός.
 Οχετευω—Ου χρή πῦρ επί πῦρ οχετευει. Ath.
 SYN. Παροχετευω, σαλευω, παραγω
 Οχλοαρεακτις. SYN. Λεωργός—Αρκεσιλαος.
 Diog. l. 4.
 Ο.Ι. ΕΡΙΤΗ. Επικωμιος, κλυτή, φαεννή.

Π

- Π ΑΓΧΑΡΗΣ. Γελων καθ' ύπνου, παγχαρης
 παντως εση. Jun.
 Παγχαετος. Παγχαρτε, δεσποινα παντ-
 ανασσα—Naz.
 Παθη. ΕΡΙΤΗ Τλητος, εξήα, βαρεία.
 Παίς. ΕΡΙΤΗ. Εναγωνιος, κισσοφόρος, αγλαίς.
 Παλαμι. ΕΡΙΤΗ. Μοιριδιος, τραχεία.
 Παλαιγαυης. Vid. Κυαθειον.
 Παλαχίη. Αιτος εκ παλαχίης επαίξεται—Nic.
 al. εξ αιθρος.
 Παλι. SYN. Σποδος.
 Παλημα. Vid. Μυλοεργίης.
 Παλιγύλωστος—ρήσις. Pind. N. 1.—πολις. Ib.
 Παλιγύσηης. Vid. Μαΐα.
 Παλικοί.
 Η και Παλικών ευλογως μινε φατις ;
 Παλιν γαρ ικασ' εκ σκοτους τόδ' ες φας. Aesc.
 Fr.
 Παλιμφύης. Vid Πηγή.
 Παλλακτιος.—μηδ' επί παλλακτιοις λεχεσι μιγαη.
 Phocyl.
 Παλιζαος, Παλιζωος.—παλιζωος δε Σεληνη. Naz.
 —παλιζωω τινι ποντω. Nonn.
 Παλαμηδης. Χρονε τ' εφύρε διαίριβας σοφώτατας,
 Πισσας, κυβες τε τερπνόν αργιας ακος. Soph.
 Fr.

Π Α Τ

- Παμμεδων. Ψευσατο παμμεδωντα βασιλευ—
 Cyt.
 Παμμινις. Vid. Κασσιοπεια.
 Παμμοσος.—παμμοσφ φθογσφ μελιηδέας ύπνος.
 Sibyl.
 Παμπηδην. SYN. Πανταχέ.—τδ δή ρ' ύδειςσι
 μυκητας Παμπηδην—Nic.
 Παναγηραος.—Ελπωρη παναγηραος αμμιν Apollin.
 Παναγης. SYN. Καθαρός.
 Παναεργίης.—Εκ φαρυγος χειεπαναεργία δειπνον
 Nic.
 Πανακαρηίς.—νεον πανακαρηια θαμνον. Ib.
 Πανακρηατος. Και σεσ βωμην, αναξ, πανακρηα-
 τον υμοπολιτω. Arol.
 Πανακίηος.—πανακίηον τε κονιλην. Nic.
 Παναλημων. Ελκετ' εμην ψυχην παναλημωνα
 προς φας άγνόν. Procl.
 Παναμηδητων—προσωπον. Opp.
 Παναμηλιχίος. Vid. Ισοροος.
 Παναρμονιος—παναρμονιον—μελος. Niceph.
 Πανδενος. Πανδενων αλγων αλγος—Naz.
 Πανειδατος. Και οί δορογον ετευξε πανειδατον—
 Cal.
 Πανηγυριζω. SYN. Συμπομπευω.
 Πανθηγιος. Ονομα παιθαγιον και μεγαλεργόν
 έν. Dolfc.
 Πανθειγίης. Vid Ετητυμια.
 Πανιλαος Δεξιτερην οπασαιο πανιλαον ολβοδο-
 τηραν. Opp.
 Πανιλαρος.—πανιλαρον ομμα τιταινων. Nonn.
 Πανταγαθος. Vid. Θεος.
 Πανταισχίης—κλοπιης πανταισχίος ευνης. Naz.
 Πανταναξ—βασιλευς.—Παντάνασσα. Vid. Παγ-
 χαρτος.
 Παντολετις.—Ηρακλήης—Naz. SYN. Πανταλο-
 τωρ.
 Παντωλης—χολος—Dolfc.
 Πανυπλεκίης. Οι δε πανυπλεκίοισιν εν εκρεσιν ηρι-
 πον αυτοί. Opp.
 Παρα. Π. ε. 503. SYN. Επι, μετεσε.
 Παραμφαιγω. SYN. Παραδηλω.
 Παραιτω. SYN. Παραθεω.
 Παρθενος. ΕΡΙΤΗ. Κεδνή, νεα, συνεννος.
 Παρασφουμος—τενών. Opp.
 Παραφλαζω.—κλειψιμοισι παραφλαζει φρινα μυ-
 θοις. Nonn.
 Παραφίς. SYN. Εμβαφιον, οξυβαφιον.
 Παροχλιζω. SYN. Μετακινεω.
 Παροινεω. SYN. Εξυβριζω.
 Πασιφανίης—Ηλιος. Dolfc.
 Πασαφορος—Παση—Er. l. 7.
 Παστικακος—δωτινη. Naz.
 Πατρως. Πατρωί τ' επιρχομενος. Pind. P. 6.

Πεδαιός. SYN. Μικρός, ταπεινός, υδαίος, χαμαίος. — Πεδαιή δέ οί ερη. Nic.
 Πεδίλον. ΕΡΙΤΗ. Αριγνωτων.
 Πεδουός. SYN. Χαμαιπιτής. — Μεσση δ' ερ κεφαλη φυεται πεδουόσα μολοερη. Nic.
 Πεδουκαφης. Vid Κενεάν.
 Πεδουτρεις. — πεδουτρεις κριον υδωρ. Sibyl.
 Πελαγοστροφος — ιχθύς. Opp.
 Πελεθρονιος — πελεθρονιον κατά βύσσαν. Nic.
 Πελλη. ΕΡΙΤΗ. Ρημελκίος.
 Πελιδνος. — Αι δε πελιδναί Φλυκίαιναι — Nic.
 SYN. Πελιος, εμπελιος, περιπελις.
 Περμυρδών, σείκης τε — Ib.
 Πειθεσιλεια. — θεών επισημενη εἶδος. Cal.
 Πειθός, Πειθιμος, Πειθηρης, Πειθοφόρος. — πειθαδι σιγη. Nonn. — πειθημά τε δακρυα πολλά. Sibyl. — πειθηρέα χλαιναν. Dolsc. — πειθοφόρον δεξουσιν ολεθρον. Sibyl.
 Πενταιχιμος — πενταιχιμοισι ποδών άπλισμένον ακμαίς. Ep 6
 Περας. SYN. Τοεσχατίη.
 Περιαγω. SYN. Γυρω, περικυκλω.
 Περιαλγης. — φωνη περιαλγει ποιας. Nic.
 Περιβαλλω. SYN. Περιερχομαι.
 Περιβρυης. Νήριν πηγυαίον τε περιβρυές — Ib.
 Περιγλωσσος. Περιγλωσσοί τ' ερην. Pind.
 Περιβαλπης. — περιβαλπέα ριζαν. Nic.
 Περικρινυμαι. — αυρος περικρινυται όρμη. Ib.
 Περικλυμενον. Φυλλα τε κισσηντα περικλυμενοιο φερσα. Ib.
 Περικυδαλιμος. Και περικυδαλιμων ελλαχον υνοματων. Dolsc.
 Περιοδος. SYN. Αμφιρωξ.
 Περιλυπος — βεβριθιάς περιλυπον κηδεσι θυμον. Nic.
 Περιποιω. Vid Πλατων.
 Περιπνιγής — περιπνιγές τε πελονται. Nic.
 Περιρρακίς. — ερπυλλοιο περιρρακίδας αεξαι. Ib.
 Περισαρξ — περισαρκος ακαιθης. Ib.
 Περισσοβός. — περισσοβοοιο τραπέζης. Nonn.
 Περισσολοφος. — περισσολοφον απληκων. Opp.
 Περισσονοος. — βελάς δε περισσονοων αλιων. Ib.
 Περισολαδην. — σαρκης δε περισολαδην μιθυθεσι. Nic.
 Περισερεος. — περισερεοντα πετιλα. Ib.
 Περισιγής. Παντόθεν ασεροεντι περισιγής ευρείωτω. Ib.
 Περισιχαω. Τρισιχοι εκατερθε περισιχωσιν οδοντες. Ib.
 Περισφαραγω. — σιργει δε περισφαραγουσα γαλακτι.
 Περιφιδάω. — περιφιδάωντος αλοφι. Ib.
 Περιτριβω. SYN. Περικνιζω.
 Πεσκος — το δε πεσκος εώ ταχα καθβαλεν έλκει. Ib.

Πεταλιος, Πεταλίτις. Συν και ουκ πεταλειον οριγανον — Ib. Κορκορον, η πεταλίτιν — Ib.
 Πετρα. ΕΡΙΤΗ. Βαθυλειμων, χοιράς.
 Πετρος. ΕΡΙΤΗ. Ξεσος.
 Πετροβολητος. — πετροβολητον απηνέα ποτμοι. Cyr.
 Πετρογεις. Vid. Οψαριον.
 Πευκεδαρον — πευκεδαροιο βαθυπνου — Nic.

Πηγή. ΕΡΙΤΗ Σκιερά.
 Πιδάλιον. ΕΡΙΤΗ. Δικαίον.
 Πημα. ΕΡΙΤΗ. Καδόν
 Πηλοτροφος. Οπλάν δε κρατερήν, πηλοτροφου, ευρυπεδίλου. Opp.

Πικροθυμος. Θηλυτερην πικροθυμον απηνέα τικνον εχιδνης. Cyr
 Πισακίον. Πισακί' ακριμονεσιν αμυδαλειοντα πεφανται. Nic.

Πλασος. SYN. Οσρακιος.
 Πλατων.

Ει το τρεφείν πογανα δοκει σοβραι περιποιείν και τραγος ευπαγων ευσολος εσι Πλατων. Ep. Τών πατων δ' ηγήτο παλατυσατος, αλλ' άγορητής
 Ηδυεπις, τετλιξεν ισουγράφος, εἴγ' εκαδημη Δενδρει εφεζομενοιο οπα λειριεσσαν ιάσι Tim.
 Πλεοναζω. SYN. Επιπολαζω, περικισιαζω.
 Πλοκαμος. ΕΡΙΤΗ. Αγλαδς, πλοκαμηίς, Μη μεν επ' αρεσει παιδί τρεφην πλοκαμηίδα χαιτην,
 Μη κορυσην πλεξης, μηθ' άμματα λιξά κορυμζων. Phocyl. al — χαιτην πλοκαμηίδος.
 Πλῆτος. ΕΡΙΤΗ Αγνητωρ, κρεφάτιος. — πλετε αζερωχον σφεφανωμα Pind.

Πνοιοδοτήρ. Ηέρα — βιοθερεμοιοι πνοιοδοτήρα. Cyr.

Ποδουρῶος. Vid Αταλαντα.
 Ποπαγος. Vid. Σκορπιος.
 Ποιοφαγος. Vid. Ασπαλαξ.
 Ποικιλοδαφος — αναξ Nonn.
 Ποικιλοθερος — Αφροδιτα. Sapph.
 Ποικιληιος. Χερόι ποικιλανιος εδμασσε πωλης. Pind. P. 2.

Ποιφυγδην — νιμεται διψηρέας ογκος. Nic.
 Πολις. ΕΡΙΤΗ. Ευροσθενίς, πατριώα, ριδη.
 Πολυαυξής. Vid Μαθαβρον
 Πολυβαταα. Πολυβαταειαν έλεν τροχαλω ενι λιγδφ. Ib.
 Πολυγον (βοτανη) — πελυγονιο τῶτε βλασηματ' αρηξί Ib
 Πολυγωνος. Vid. Οριανίς.

Π Υ Ρ

Πολυθεοίσι. Vid. Κοιυζά. SYN. Πολυφαρμακός.
Πολυκυδής.—τιμὴν πολυκυδῆος ἀρχῆς—Dolsc.
Πολυιδμοσίην. Οσσον ὄδε φρεσίν ἢς καὶ πολυιδ-
μοσίην. Ερ.

Πολυμελαθρός.—Πολυμελαθρός πανδόςκος αὐλή.
Nonn.

Πολυμικετός.—παλαμῆσι λαβάν πολυμικέρον αορ.
Cal.

Πολυοδός.—Πολυοδόςσι γενεοίσι. Nic.

Πολυπατῶρ—γεραίος. Pind. N. 4.

Πολυπυτός—μορός. Nic.

Πολυπραγής—ποταμοιο πολυπραγέας κατὰ δίνας.
Ib.

Πολυρροθίος.—εποικλήρεσα πολυρροθίος αἰθρωπας.
Arag.

Πολυρροβός, Πολυρροβός.—πολυρροβίον περὶ Νεΐ-
λον. Nic.

Πολυωπής. Vid. Ομπιη.

Πομπη. ΕΡΙΤΗ. Ηρώϊα, πολυπυτός, Απολλωνία.

Πομπολυξ. Vid. Πεμφιξ.—Αἰδέε θάμεναι Πομπο-
λυγίς—Nic.

Ποιός. ΕΡΙΤΗ. Ατρύτος, ἀπροσερατός, ἐνα-
λῆς, μακρός, χαρῆς.

Προθμιον. SYN. Πλόιον.

Ποντός. ΕΡΙΤΗ. Βαθύς.

Πότμος. ΕΡΙΤΗ. Αναιδής, εὐδαιμων.

Ποταίνιος. SYN. Παλαιός, ξένιος, πρόσφατος.

Πως. ΕΡΙΤΗ. Ατρεικός, ὀρθός, δαιμονιος.—κῆφοι.
—ποδῶν

ακμῶν ἐναλιγκίον σφεροπαῖσι. Pind.

Πραπίδες—θεῶν ἀμβροτος. Pind.

Πρεῶ. SYN. Αγοραζῶ.

Προδσπεῶ. Vid. Στρυγεδῶν.

Προμελαινεμαί.—προμελαινεταί ἀκρη Σφουδύλος—
Nic.

Προσβαπῶ. SYN. Εὐγίξω.

Προσμιγνυῶ. SYN. Παρακίεσσα, συγκεραννυῶ,
παραπλεκῶ.

Προσπίθημι. SYN. Προσαγῶ, προσπελαζῶ, ἐν-
αρμολῶ.

Προσπίλω. SYN. Ασπασίως.

Πτερόν. ΕΡΙΤΗ. Πορφύρεον.

Πτερυξ. ΕΡΙΤΗ. Αἰγλαή, κέφα.

Πτυχή. ΕΡΙΤΗ. Κλυτή.

Πυγί. SYN. Γλατίς.

Πυλα. SYN. Διδάλαος.

Πυλαι. ΕΡΙΤΗ. Εὐτεχεῖς.

Πύρ. ΕΡΙΤΗ. Απλάτον, χεμίριον.

Πυργηδόν. SYN. Στοίχηδόν.

Σ Α Κ

Πυρακαίθη. Λαζίω καὶ πυρακαίθη, ἰδέ φλομῆ
ἀρενός αἰθιν. Ib.

Πυταγορίσι.

Ηἴκα Πυταγορίσι το περικλέες εὐρατο γράμμα
Κλειδός, εὐ ἄ κλεινὴν πγαγε βεθυσιην. Jun. 1. 5.

Ρ

ΡΑΔΑΛΟΣ. SYN. Απαλός.

Ραντήρ.—Ενραντήρσι τυπὴν ἀνεδέξα' ἐχιδνῆσι
Nic.

Ραξ. SYN. Πυρήν.

Ρεημελκίος. Vid. Πελλη.

Ρεμβομαί. SYN. Γυρεῦω.

Ρῆμα—εργμάτων χρονιωτέρων. Pind.

Ρῆσις. ΕΡΙΤΗ. Παλαιά.

Ρησκυθίς—ρησκυθίδος Ηρης. Nic.

Ρητινη. Καὶ δ' ἀπὸ ρητινῆν τερμινθίδα πολλὰκι
πευκῆς. Ib.

Ρηχωδός.—μυλεῖσι ρηχωδόςος ἀγρία κάρφη Ib.

Ριζοβολός.—λασιόσιην αἰὶ τυλλοῖσι κατηρῆς. Ib.

Ριζοθέν—εξ ἐνυχῶν—Ib.

Ρίται—θαλασσιζι ἀνεμών. Pind.

Ροαί—προμαθίας.—επεῶν κλυταί.—Μοισαν.—
Pind.

Ροος—καπίσ αἰθῶν. Ib.

Ροδοπη.—παρὰ Τηθύος ὕδωρ

Ὠκεανίδος Ροδοπῆς δεδονημένος οἰστῶ. Nonn.

Ροδῶπις.—ροδῶπιδος ἐνεκα κερῆς. Ib.

Ρομβός—ἀκόντων εὐθύς. Pind.

Ρυγίς.

Αἰμιγὰ δὲ ριζας ἢ ρυγίδας.—ἐν δὲ ἐπαρκῆς

Θαλπὲ βελάν χυτέρ σκακιμῶνιον.—Nic.

Ρωθῶνες. SYN. Ρίγες.—ἢ ὑπερ ἀκρη Ρωθῶνας—
Ib.

Σ

ΣΑΙΣ (πόλις Αἰγυπτῆ) —ὑπερ Σαῖν αἰθαλοῖς.
σαν. Nic.

Σακκίος. SYN. Λεπίδς, ἀσθενής.

Σαλαμανδρά.

Σ Π Ε

Σαλαμάνδρα.

Ἦν δὲ λιπορρηνιοῖο ποτὸν δυσάλκων ἰαφῆ
Φαρμακίδος σαυρὸς πολυκιδεός, ἢν Σαλαμάνδρην
Κλεμισίῳ τῆν ὕδρ' αὐρὸς λωβήσατο λιγνύς, κ. λ.
Nic.

Σαρδῶ δ' εὐρυτατή—Dion. 458.

Σαίριασι· S Y N. Φλεγμαινω.

Σελασμαι. Ἡ δ' ὕδατι βρεχθήσα σελασσεται—
Ib.

Σελινον. Καὶ σπεραδος Νεμεαῖον ἀφρυλλοιο Σε-
λινε. Ib.

Σεμιῶς. S Y N. Θεοσρεπέως.

Σήψ. —τοῖο διήμιος ἐμβατεῖ σήψ. Ib.

S Y N. Σκωλήξ.

Σθενος—αἰλιε χρυσεον. Pind.

Σιαλος. S Y N. Αφρὸς, πῆυελος.

Σιλφιοῖς. Vid. Λιτρά.

Σιμος. S Y N. Τυφλός.

Σίων. I. 38. I. Σιώνος.

Σκαμμωνιον. Vid. Ρυγίς.

Σκαπήρη. S Y N. Σκαπανεύς, σκαπανιτης, δι-
κελλιτης. Βωλοκοπος.

Σκαφίς. E P I T H. Δοχαία.

Σκελετός. S Y N. Ξηρός.

Σκευοφόρος. S Y N. Νωτοφορος.

Σκολιοπλανής.—σκολιοπλαγέες τε κερασαί. Nic.

Σκολοπιής. Vid. Βασανηδόν.

Σκοροδόν S Y N. Αγγλιδιον.

Σκυτινος. S Y N. Βυρσινος.

Σμινος. S Y N. Σμινα.—σπον σμινοιο τέτυκται.
Ib.

Σμυγερός. S Y N. Οικίρος.

Σμυμενέον—αἰετρύς—εὐτριβές—Ib.

Σόλοικος. Κομισον σολοικον φθογόν. Anac. Fr.

Σορμος. S Y N. Χαῦνος.

Σορισμα. E P I T H. Αρχαῖον.

Σπείρος, Σπεραδος. (Σπέρμα.) —αῦα τε βολβων
Σπέρρα—Nic.

Κραμβήην σπεραδος—Ib. vid. Σελινον.

Σπεραχθής.—σπεραχθία κνωδαλα γαίης. Ib.

Σπερωδής—σκιλλης σπερωδεί κορη. Ib.

Σπέρμα—φλογός. —Δίενας ἀφθιτον,—Ἡρακλεος
ἀδεμαντον. Pind.

Σ Ω Ρ

Σταδιον. E P I T H. Ευθυδρομον.

Σταθμή. E P I T H. Εφημερία, πατρωία —Υλλίς.

Σταθμός. E P I T H. Αἰπεινός—κρανι. Pind.

Σταλαγέω. S Y N. Μαρμαρυσσω.

Στατίζομαι. S Y N. Αυλιζομαι.

Στεγνός.—στέγναι δέ οἱ στέρα—Nic.

Στερησις. S Y N. Αρπαγή.

Στεφανος. E P I T H. Νικηφόρος.—στέφανων τεθμν
εγκωμιον. Pind.

Στεφανωμα.—παγκρατικε επαξιόν.—στέφανωμλία
βωμων νεοδματα. Pind.

Στηλαι—Ἡρακλειαι—Ἡρακλέος. Pind.

Στολη S Y N. Κινησις, σῆσις, πορθη. Hef.

Στολος. E P I T H. Ευανθής, ελευθεριος.—παγκρα-
τικε ευρισθενής. Pind.

Στομα. E P I T H. Βραχύ, ἀθανατον.—Αἶδα χθο-
νιον. Pind.

Στρατος. E P I T H. Λαβρός, γυναικίος, θαυ-
μασός, φυγοξενος.

Στρευγεδών. Στρευγεδόνι προδεδωπε δαμαζο-
μενος καματοισιν. Nic.

Στρεθός. Ορηθός στρεθόιο κατοικίδος—Ib.

Στρομβέον. Στρομβεία ψωκοιο κακῆς εμφορβέα
νεσα. Ib.

Στρυχνος. Vid. Σκυρον.

Στρωμνή. E P I T H. Αφθιτος.—Χαρασσοισα νῶτον
κεντέ. Pind.

Συγκαλεω.—S Y N. Συγκινεω.

Συλλεξις. S Y N. Συναγωγή.

Συμμορια. S Y N. Συνταγμα.

Συμμορφος. Εἶδει αἰμοροφ συμμορφος—Nic.

Συμπερος. S Y N. Αγχιτέρμων, συμπερασμένος.
—συμπηρον αγωνια θυμόν Pind. N. 7.

Συμποσιον. S Y N. Φιλοτισια.

Συναλδής. Καρπον πορφυροεντα συναλδέα—Nic.

Συνδαμναμαι.—ἀνοαίς συνδαμναται εχθραῖς. Ib.

Συνελιτῶ. S Y N. Συσπέρρα.

Συνηρίς.—ποτε δαῖτα συνηρέα χιονεεσαν. Ib.

Συντερμων. S Y N. Πλησιοχωρος.—συντελεσης.

Συρραγαθεω.—ολοοῖς δε συνερραγαθησεν οδῶσι. Ib.

Σφετερος.—S Y N. Εδς. Pind. Ol. 9.

Σχεδία. S Y N. Συναφεια, κοινωνια. Hef.

Σχιζω. S Y N. Ανατεμνω.

Σχοινοβατης. S Y N. Νευροβατης, κρημιβατης.

Σχοινοτονης. S Y N. Ορθός, μακρός.

Σῶμα. E P I T H. Βροτειον.

Σωρευω. S Y N. Χωω, περισσάτω.

ΤΑΝΥΣΦΥΡΟΣ. SYN. Ορθοσφυρος, ευσφυρος, λεπτοσφυρος.

Ταξίς. SYN. Θεσις.

Ταυρωδης. —λοξαις δε κραις ταυρωδεια λευσσαν. Nic.

Ταφρος. SYN. Χυμα.

Ταχυνω. SYN. Ορμαω.

Ταχος. EPITH. Ξυλινον.

Τελειος. SYN. Συμπληρης.

Τελευταν—τερπιαν γαμο. Pind.

Τελος. EPITH. Ακρον, εμπεδον. —πομπικον ιος. —γλυκυ ανθρωπων. —θνατον βιε —κυριον παντων Pind.

Τεμενος. EPITH. Αγνον, Ποσειδαριον.

Τεμνω. SYN. Αμελω.

Τερμινθις. Vid. Ρητινη.

Τινεσμον. Τινεσμη δ' ωσι τε δυσεντερος ακθο-
μενος φως. Nic.

Τιθινα. EPITH. Μογερα.

Τιμη. EPITH. Ακλεης, αεναος, Πυθιονικος.

Τολμα. EPITH. Ευθεια.

Τομη. SYN. Τιμημα.

Τομις. SYN. Τομα, τομειον, πυραγρα. —τομιν πανακειον επισιν. Nic.

Τραγογιγανον. Πολλακι δ' αυαιεις τραγογιγανε
—Ib.

Τραπεζα. EPITH. Αεναος, νυμρια, φιλη.

Τραπεζησις. —οσον κυμβοιο τραπεζηεντος ελεσθαι.
Ib.

Τρεμω—εμβαρυθον δε κακως τρομος α-φεια λυει. Ib.

Τρεφω. SYN. Σιτοποιω, φωμιζω.

Τριχω. SYN. Αιμασια, αλ. τραχυς τοπος. —αλ.
λιθος.

Τροχμαλα—δ' αιμασιας τε—Ib.

Τριμιθος. SYN. Τερεβινθος.

Τριοφυλλον. SYN. Τριπετηλον, μινυανθες.
—τριοφυλλον οπαζεο κωφιν αρωγην. Ib.

Τρισιχος. Vid. Περισιχω.

Τριψις. SYN. Εντριψις, επιτριμμα, ψλαφρησις.

Τροφος. EPITH. Δαιμονια.

Τυμβος. EPITH. Πατρωιος.

Τυμπανοεις. Vid. Τδραψ.

Τυρση, pro Συρση. SYN. Θορυβος, αποκαυσις.

Τυρος. EPITH. Παλαιος.

Τυρλωφ. SYN. Τυρλωνες. —σε τυρλωπες απη-
μαντοι φορονται. Ib.

Τυψις. —νεαλι δε πατω περι τυψιν ελιξαις. Ib.

ΥΓΙΕΙΑ. EPITH. Χρυστα. Pind.

Υδροροα. SYN. Επισσιον, γασρων.

Υδαρ. EPITH. Αγνον, Σερμυν, κρανιον.

Υιός. EPITH. Θετός.

Υλλίς. Υλλίδος σθαθμας νομοις. Pind. P. i.

Υμμητις. Ποτε δ' εργα διαβρυπιοια μελισσης
Αμμιγα ποιπυων Υμμητιδος—Nic.

Υμνος. EPITH. Νεος, πηροεις. —υμνων ευτερπες
ανθος. Pind.

Υπαχλυτα. Οψε δ' υπαχλυθη μεγας κρανος—
Cal.

Υπαικω. SYN. Υπατασσομαι.

Υπερβαινω. SYN. Ελατρω.

Υπεριονις. Φαυσιερωτος δαιμων. Pind.

Υπνη. EPITH. Ηνεμοσσα.

Υπητριον. SYN. Εφηβαιον.

Υποθημοσυνη. SYN. Αναμνησις, φρενασις.

Υποσπονδος. SYN. Προσπονδος, συμμαχος.

Υσγινοεις. Vid. Ολοσχος.

Υψεις. Υψεις ευρυθια. Pind.

ΦΑΟΣ. EPITH. Εσπερον, κρανιωτατον.

Φαρμακον. EPITH. Πραυ, προσαντις.

Φατις. EPITH. Εχθρα.

Φεγχος. EPITH. Αληθινον, κοινον, σαμπρωτον.

Φημη. EPITH. Αεικίς.

Φηρ. Vid. Θηρ. EPITH. Θωος.

Φθινασμα. SYN. Φθισις.

Φιλοργος. Vid. Αχυνετος.

Χ Α Ρ

Φιλοτής. ΕΡΙΤΗ. Αμβροσία, ἱέρα.
Φιλτρον. ΕΡΙΤΗ. Ἴππιον.

Φλεψ. SYN. Μωλωψ.
Φλομος. Vid. Πυρακανθα.

Φονος. ΕΡΙΤΗ. Μελας, παρποδίας.
ΡΗΡ.—Λυματα λυγρά φονοιο. Cal.
Φορμιγξ. ΕΡΙΤΗ. ὑπαρφορία.

Φρῆν. ΕΡΙΤΗ. Γλυκῆα, αταρβῆς, ελευθερά,
Ζητή, ορθά, χθονία.
Φρέδος. SYN. Ματαίος.

Φυγοξενος.—φυγοξενου στρατον. Pind. Ol. 11.
Φυη. ΕΡΙΤΗ. Εριπλευρος. Pind.
Φυλλον. ΕΡΙΤΗ. Χρυσου.
Φυτον. ΕΡΙΤΗ. Μονοδροπον. Φυτευμα, ΕΡ. Σκι-
αρόν.

Φωνή. ΕΡΙΤΗ. Ολυμπία.

Χ

ΧΑΛΒΑΝΟΕΙΣ. Ριζα τε χαλβανοισσα—Nic.
Χαλικροτερος. ΕΧΡ. Ακροτατος.

—χαλικροτερη ποσις οινης. Nic.
Χαλκeos. SYN. Εγχαλκος, παγχαλκος, χαλ-
κηρῆς.

Χαλκων. SYN. Χαλκευτική.

Χαμαιζηλος. SYN. Ευτελής.

Χαμαιπιτες, επος. Pind.

Χαμαιπιτυς. Ηε χαμαιπιτυος βλασημονος αμ-
μιγα κωνοις. Nic.

Χαριεντικμαι. SYN. Προσπαιζω.

Χαρις. ΕΡΙΤΗ. Αιδοια.

Χαρις, δ' ἀπερ' ἀπαντα τευχει τα μελιχα θναλοῖς,
Επιφεροισα τιμάν, και απισον εμησατο πισον
Εμμεναι—Pind.

Χαριτες. ΕΡΙΤΗ. Ηυχομοι.

Ου γαρ θεοι σεμιῶν Χαριτων ατερ.

Κοιρανουτι χορης, ετε δαΐτας. Ib.

Παρά καλλιχορω ποληι Χαριτων. Ib.

Ω Κ Ι

Χάρμα. Εσλόν γαρ ὑπο χαρματων Πῆμα θνασκε
παλιγοτου δαμασθεν. Pind.

Χειρ, ημεροις αναγκης χερσί. Ib.

Χιλιγονος. Αλλοτε βικερκος χιλιγονος—Nic.

Χλιαρδς. SYN. Ακρυσαλλος.

Χλοαζομαι. SYN. Χλοφορεω, ποαζω.

Χρημα, ἕκασον τεκμαιρει. Pind.

Χροια. SYN. Επιφανεια.

Χρυσος.—κλειανων αιδοισεατον. Pind. Ol. 5.
αοιδεσατον. Ρ.

Χωρα. ΕΡΙΤΗ. Παγκοινος, ἀλιερκης.

Ψ

ΨΕΥΔΙΣ. Ου ψευδισ ο μαρτυς εργασιαν επι-
σαται. Pind.

Ψεῦδος. ΕΡΙΤΗ. Μεταμωνιον, αιόλον.

Ψυγατηρ Αλαθεια Διός

Ορθά χειρι ερυκετον ψευδεων

Ενιπαῖν αλιτοξενον. Pind.

Ψεῦδος γλυκύ μεθεπων αἴδρις ανῆρ. Ib.

Ου θεμιτον ψευδει θιγεν. Ib.

Καιρον ε ψευδει βαλάν. Ib.

Ψευδεσσιν (Ομηρ) ποτανα μηχανα

Σειμον επεσι τι σοφια δε

Κλεπῆι παραγοισα μυθοις. κ. λ. Pind. N. 7.

Ψῆφος. Ποντιαν ψαφειων αριθμον. Pind.

Ψυχοτροφος. Vid. Αεροσιδης.

Ω

ΩΕΟΝ. ΕΡΙΤΗ. Θιβρόν.

Ωκεανῆς. Vid. Ροδοπη.

Ωκιμοσιδης.—ὄτ' ωκιμοσιδῆς οδωδε. Nic.

CORRIGENDA in præcedente Thesauro.

Α Ρ Ο

Ζ Ε Υ

Α Αγίς, lege ενεσκλητικῆς. Αατός, ἢ ἀφαικτικός.
 - Αασχῶ, ἢ αασχῶ. Αεριστός, ἢ ἀψυχός.
 Αγαπαζομαι, ἢ αγαπαζομενοι.
 Αγαπητός, ἢ ζηλωτός. Αγεννητός, ἢ δυναίτι.
 Αγιω, ἢ ἀπογιω. Αγκαζομαι, ἢ ἀγκάλαις.
 Αγκυρά, ἢ Φώλας. Αγνός, ἢ. Od. φ. 259.
 Αγγρευμα, ἢ Αγγρα Αδραμῶν, ἢ ατεχνός.
 Αδούτος, ἢ ατεχνός. Αδύτος, ἢ ἐν μεγαλῷ.
 Αεκιλῆις, ἢ ἔργα. Αεω, ἢ κοιμαομαι.
 Αθροισμ, ἢ Αθροισμα. Αἴκως, ἢ οιωδός.
 Αιγλι, ἢ χαροπή. Αἶμα, ἢ αυλός.
 Αιμαρραντός, ἢ Διμορραντός. Αιμορραντοὶ θυσιαι.
 Αἶνος, ἢ συμφωνησις. Αἰολός, ἢ θηπτα.
 Αιπυτιός, ἢ ὑψηρετός.
 Αἴτη, ἢ ὑμιλορός Τυφαίνη.
 Αἶν, ἢ αἶνας. Ακράτιος, ἢ Ακράλιπτις.
 Ακίσι, ἢ μεν ακίσι.
 Ακυρω, ἢ —την διαθηνην
 Ου νομος αὐτὸς ακυρω, ὅς —
 Αλαός, ἢ. Od. ε. Αλιιδεω, ἢ Αλιω.
 Αλλασω, ἢ μετακτισμῶ. Αλογεω, ἢ ελιγαρω.
 Αλυσι, ἢ αγγυρῆ. Αμνητη, ἢ καλαμευτις.
 Αμυν, ἢ ανταδικεῖν. Αμυξίς, ἢ ἐκκηθμός.
 Αμφαραβῶ, ἢ περιφορῶ.
 Αμυδαμας, ἢ Αμυδαμας.
 Ανάβαλλω, ἢ καθερνω. Αναλώμα, ἢ Ανασιμώμα.
 Ανασκοπεω, ἢ περισκεπτομαι.
 Ανδραγαγί, ἢ Ανδραγυζία. Ανιάρος, dele δανός.
 Ανιερός, ἢ. Eur. Hipp — ἐξαγιός.
 Ανοτοτυξω, ἢ Ανοτοτύξω.
 Αντιβαλλω, ἢ Αντιτιθίμι. Αντινικεω, ἢ Αντινικεω.
 Αντιφερρός, ἢ Αντιφερρον. Αιτώ, ἢ περιποιεζομαι.
 Αοιδη, ἢ αγαφθεγκής. Αορ, ἢ λογιόν.
 Απαύξω, ἢ Claude.
 Απαξάξασι, ἢ Απαξάπασιν.
 Απασραπίω, ἢ Απασραπίω.
 Απαυδῶ — και ανεσχεθε, γεικος απαυδαν. Theoc.
 22. 129.
 Αποθαρευ, ἢ καταγνυμι. Αποπεραω, ἢ περιρλιζω.
 Αποπιπῶ, ἢ αποπεισθην. Αποσκυλευω, ἢ καλόν.
 Αποσσις, ἢ ἐπιλείψις. Αποσσομαι, ἢ ανερνω.
 Αποκαλαω, ἢ Αποχалаω, αποχαλα.
 Απροσδεικός, ἢ αἰγιλιψ.
 Απυλωτός, ἢ σλομα — R. 862.
 Αραβες, ἢ ζαθβασχ. Αρεσογιός, ἢ Αρισογιός.
 Αρ... α, ἢ αρμαλινη. Αριυμαί, ἢ απολαυομαι.
 Αρτυρ, ἢ εἰζυρός. Αρτυγεθλον, ἢ Αρτυγεθλος.

Αρτυρ, ἢ Αρτυρ. Ατιζω, ἢ αισχεῶ.
 Αττικός, ἢ πρῶταπῆ. Ατυζήλος, ἢ κεκληγυῖται.
 Αυλαξ, ἢ ευαδην. Αυρη, ἢ μεσημβρίας.
 Αὐτικά, ἢ αἰψα. — ἢ. Αυτολυκός, Αυτολυκῆ.
 Αψις, ἢ Αψισι.
 ἢ. Αχάϊτην. Αχάτης, ἢ Λεοντοσυρην.
 Βαλανιζω, Βζλατευω.
 Αλλην δρην βαλανιζε. Ερ. 1. 2.
 Βασίς, ἢ ἐξ-μιλος. — inf. Βασάγμα.
 Βατῆς, ἢ Βατῆς. — Βραχίαι, ἢ Βραχίονα.
 Γαμφαι, ἢ σιαγών. Γιγαντες, ἢ οδοντορουτοι.
 Γλωσσα, ἢ μελιχογηρῆς. Γρυπαιτός, ἢ οἰανός.
 Γῶω, ἢ χλωω. Γυναικίσις, ἢ γυναικισεως.
 Δαιδαλοχερ, ἢ Θῆρις. Δασπλις, ἢ Δασπλήτις.
 Δημοκρατός, ἢ Δημοκρατός. Δημος, ἢ ἐπιπεριφύσιος.
 Δεῖται, ἢ καθαρην. Διαφορα, ἢ ἀνομοιότης.
 Δορκας, ἢ Δορκάδ. Δορκάν, ἢ θηροτυπος.
 Δροσιώ, ἢ τεγυσσαι. Δροσιός, ἢ ὀρθοτα.
 Δυη, ἢ Δυηπαθια. Δυσλυτός, ἢ Δυσεκλυτός.
 Εγχαριός, ἢ ἰθαγενής. — Ειδωλον, ἢ. Ειδωλον.
 Εκκλησια, ἢ ἐκκλησια. Εκπνεω, ἢ Εκπνεω.
 Εκπλοισω, ἢ Εκπλοισω. Εκλημῶ, ἢ Εκλῆμῶ.
 Εκθερεμαι, ἢ κακῶ. Εἴλωρ, ἢ ἐρκος.
 Ελευθερω, ἢ ἀπελευθερω, ἐξελευθερω.
 Ελπις, ἢ ἀεροδιτην. Εντυχανῶ, ἢ συνομιλεω.
 Εξάκι, Εξάκις, ἢ ἐξάκι. Εξαιτις, ἢ παρὰ ἴκτα.
 Εξιδρυω, ἢ ἐξιδρυσον.
 Ετεγκαρχαζω, ἢ ἐγκαρχαζω; ἐπικαρχαζω.
 Επεκενα, ἢ ἐπεκενα — ἐπικαφίζε.
 Επισημος, ἢ περιφανής. Ερμα, ἢ μελαιτων.
 Εσθια, ἢ ἀγρόν. Εταιρία, ἢ μυε δοια.
 Ετεοκλός, ἢ Αργήσι. Ετάα, ἢ θυθλοῖσι — ἢ. Εἰρ-
 αλκίς, — ἢ. ἐτερογῆθος.
 Ετασιοεργός, ἢ Ετάσιοεργός. Ευαριός, ἢ ευαρηιο.
 Ευβότος, ἢ Βεβότος. Ευγλωσσοτός, ἢ Ευγλωσσοτός.
 Ευθερα, ἢ καλλιθερα. Ευεως, ἢ ζυνοικός.
 Ευπιός, ἢ Ευπιόσι. Ευκροταλός, ἢ Ευκροταλός.
 Ευρυθεμεθλον, ἢ Ευρυθεμεθλος.
 Ευρυτός, ἢ μεγαλαίσις. Ευϋφίς, ἢ Ευϋφαντός.
 Ευφημος, ἢ ευοιανός. Ευφορτιός, ἢ Διαποντις.
 Ευανυμος, ἢ Ασηρην. Εφορός, del. παρὰ ἴκτα.
 Ζευγλις, ἢ ζυγόν.
 Ηλκισαζω.

Ηλασκαζω, 1. εριαυχενας.
 Ημισιος, 1. εξετε. Ηρας, 1. λαοσεβης.
 Ηχητης, 1. υποδοταν.—576.—Ηχω, 1. ασατος.

Θαασω, 1. Π. ο. Θαλασσα, 1. δυσπεμφελης.
 Θαπλω, 1. ενικρεϊζω. Θαυμαζω, 1. Αγχισης.
 1. Θηλοπεδων. Θας, 1. θεοτερπης.
 Θεοκριτος, 1. δε. 1. θεοπροπος. Θεος, 1. αφαρσεια.
 Θεριτης, 1. σπης. Θεσμος, 1. ισοζυξ, μενεφυλιπης.
 Θηλυφαιης, 1. κληπτομενος. Θης, 1. δμωες.
 Θοαζω, 1. παχυω.—1. Θραυσαντυξ.
 Θραυσι, 1. τυ.—Theos, 2 59. Θεσμος, Π κ. 160.
 Θυμαλαψ, 1. σπιθηθ. Θυρας, 1. Βακχυκη.
 Θωκος, 1. αχραντος.

Γαλλω, 1. προκειμεα. Γαπετιονιδης, 1. αρεικετ.
 1. Ιασιν. Γατρος, 1. δε.—Od. δ.
 Γερικιδς, 1. αρχχομενοιου. Γηδος, 1. απειρεσις.
 Γξαλος, 1. δασυνημος. Γηποθοη, 1. εριθυμον.
 Γππος, 1. μεγαλητωρ. Γπωναξ, 1. μεσοποις.

Καθαρος, 1. πριγενειας. Καθηργω, 1. σινελαυνω.
 Καπεις, 1. Καπεια. Κακηγορια, 1. ψθος.
 Καλλιγυναςι 1. Καλλιγυναιξ.
 Κάλος, 1. πολυσερπης. Καναν, 1. χρυσηην.
 Καπνος, 1. λιγυς, λευκανθης.
 Καρμιος, 1. αγκυλοχθλα.
 Κασωρ, 1. Αηδας, ερεθιζεν.
 Καταγω, 1. διαρενηγυμι.
 Καταδρυρασσω, 1. ασφαλιζομαι.
 Καταγιγ, 1. βορεω.—1. κατακλεισιος.
 Καταγιω, 1. κρημαδη.—1. κατασπης.
 1. κεραυνος. 1. κερων.—Κηδος, 1. ικανη.
 Κικας, 1. κακος.—Κιθαρισμος, 1. εγερομενος.
 Κλαυσιμαχος, 1. υδς. Κλοπη, 1. ζυγεις.
 Κολαζω, 1. νθετω. Κομητης, 1. αμαθυε.
 Κομπαζω, 1. απαταω. Κορια, 1. Ηριπε.—1. Κολυ-
 ληυτος.
 Κριμνος, 1. πεσοντα. Κριζω, 1. κριγς.
 Κτω, 1. χρυσηνιος. Κτισις, 1. κατασκευη.
 Κτυπω, 1. κλυπειν.
 Κυαμος, 1. δρασκυτιν. Κυβερνητηρ, 1. οιοπι. del.
 βαλλω, ριπλω, πετλειω.
 Κυβευω, 1. κυβου. βαλλω, ριπλω, πετλειω.
 1. Κυθηρην. Κυκειω, 1. ευπλοκαμος. Εκαμηδη.
 Κυκλαψ, 1. φοιος. Κυλλος, 1. συ.
 Κυνεος, 1. κυνωδης. Κυνθεας, 1. Κυνθιας.—Κυνο-
 κωπεω.—Κυνομα.
 Κυνοφραν, 1. αθανατας.
 Κυπρος, 1. εναλια, ευκλιμενη.
 Κυων, 1. αδεις. Κικνω, 1. ομωζω.
 Καμη, 1. ευραλαως.—1. κωμης.
 Κωμωδιστας, 1. Κωμωδιδασκαλος.
 Καρξς, 1. γαρ.

Λαας, 1. γ' απ.—1. ελαγθθη.
 Λαερτης, 1. Λαερτης. Αρκεσι.—1. Λαθηφροσυνη, α1.
 Λαδιφρ.
 Λακαινος, 1. σφραναματα.—1. λαλιερα.
 Λαος, 1. απαιδευτος. Λασιωνες, 1. δρυμεις.
 Λεαινω, 1. λεπιτω. Λεανδρος, 1. επιμαρτυρα.
 Λεα, 1. αγρα. Λεμαξ, 1. ειαμενη.
 Λεβανον, 1. ελθην. Λικριφς, 1. εγκαρσιος.
 Ληωδεις, 1. ορμη.
 Λιπανω, 1. τας γυας.—Valc. al. πεδία.
 Λιπαραζωνος, 1. Λιπαροζωνος. Λιπαροκρηδεμος.
 Λιποναιτης, 1. Ηρακλειν. Λιτος, 1. λιτα.
 Λογος, 1. ψευσης. Λοιγαϊος, 1. Δορω. Ουτι κ λ.
 1. Λοχαγεται. Λυδος, 1. ποιων.
 Λυρα, 1. κιθαρισις.

1. μαγνητης. Μαζος, 1. λαθηκιδεα—χ 183.
 Μαια, 1. Ατλαντος. Μαριανδουοι, 1. Κρονιδεοι.
 1. μετεχων. Μεταπρωτος, 1. Ηελ.
 Μιλς, 1. Μιλιδος. Μυνις, 1. ομοιμακτος.
 al. μιξοπαρθενον. Valc.—1. Μισθοφορεω.—1. Μαι-
 χαγρι—
 Μερως, 1. μειλιγμα.—φρεσβιος.—1. μορφον.
 1. Μυρηνος.

1. Νεανικας. 1. Νεατμητος. Νινεμια, 1. Κρονιαν.
 dele Νηπυτινοβαί, κ. λ.
 Νιρευς, 1. αμύμονα.—1. Νυμφευσω.

Ουδακοντα, 1. μελαινας. Οδυσσευς, 1. πολυμηθς.
 Οικισμ.—1. Οικηριμαθρος.
 Οιομητωρ, 1. εηητοισι.
 Οιος, 1. οιοιο.—Ηβης.—Διονυσος.
 Οιοποκος, 1. οιοποκοι.—1. οισπατην.
 Οιοσιμα, 1. οιομα. Οιαω, 1. ανδρων.
 Ομφακιας, 1. ομφακιαν. Οριτος, 1. Οησιφορος.
 Οξυθυμω, 1. ακυστας. Οξυτηρ, 1. μεσοσχιδων.
 Οπισθε, 1. Εκφορσι. Οπλον, 1. σκευη.
 Ορθοθερος, 1. Κεραυνος. 1. Ορθοροκος.
 Ορθως, 1. προσκοιτωσ. Οροντης, 1. αντιξοον.
 Ορχομαι, 1. Ασατος. Οσσα, 1. αρινηθς.
 Ουρεω, 1. οριχεω.

Παγκαρπον, 1. Παγκαρπος.
 Παιδαγωγος, 1. κλεψιχολο.
 Παιδοκλιος, 1. Παιδοκλινος.
 Παιδοτριβς, 1. παιδοτριβς. Παιωνιος, 1. παμονη.
 Παιπαλη, 1. τριμμα. Παιω, 1. ελι, φονευω.
 Παιωνιος, 1. σημογας. Πακίωλος, 1. ερευγομενης.
 1. παλιμπλαγκοισι. Παν, 1. πειτυσεπης.
 1. πανδοκον. Παραβαλλω, 1. εδωδη.
 Παρακλητιζω, 1. Ηρικα δε—al. Ινα δη.—
 Παρθενος, 1. φυγοδεμνιος, ευγοδεμνος.

Σ Τ Ν

Πατροκλής, 1. προσεπτε. Πεδιον, 1. μιλιτοταριον
 Περίσχω, 1. δέ. Περιπέπταμαι, 1. ακανθος.
 Περισοφίζομαι, 1. σε. Περισσοφρων, 1. αγανοφρων.
 Πεσοφρον, 1. θυγατηρ. Πη, 1. προτερα.
 Πηγή, 1. ύπερθερ. Πηχυός, 1. περι.
 Πιεζω, 1. αμφιπιεζω. Πιθηξ, 1. αιολοβελον.
 Πλαται, 1. πλανωνται. Πλωτος, 1. παραδοντος.
 Ποδαγρα, 1. νευροισι. Πολυδαμας, 1. εγχεσπαλος.
 Πολυδευκης, 1. Πολυδευκε. Πολυμεθης, 1. χαιροίε.
 Πολυροδος, 1. πολυροδες. Πολυτεχνης, 1. φαλαρων.
 Ποντος, 1. και ρο δε.—1. πορις.
 Πρεσβυς, 1. δέ ρο γαρ. Πρισσω, 1. πρισσωμεν.
 Πριύγελος, 1. Ερ. Πριηπος, 1. δεμοδοτήρι.
 Προμηθεύς, 1. στυφελόισι.—1. προσηγίσαμεν.
 Πυκα, 1. πυκνώς. Πυραυγής, 1. σκηπτήχε.

Ραφανη, 1. φυλλών. Ρυπάω, 1. δέ.

Σηκίς, 1. ανεφξεν. Σισυφος, 1. κυλινδετο.

Σιτιζω, 1. τιτθαι γε.—1. σκινδαλμης.

Σοφία, 1. ύποθημοσυνησιν.

1. σλασιαζετε. Στυγερωπης, 1. σκυθρωπός.

Συκίος, 1. χλοαοντα. Συμπλεω, 1. συμπαραπλεω.

Συναδω, 1. συρασισατε. Συνομηλιξ, 1. εϋτός.—18.

Χ Ω Ψ

Συντέλεω, 1. συνεκτελεω, συνεπιτελεω.
 Συρδην, 1. κατακρας. Σφαίρα, 1. Αλλη ε'π' εξ.
 Σφρυξ, 1. Καδμειων.

Ταξιαρχεω, 1. στραταρχεω, στρατοπειδαρχης.

Ταχυταλος, 1. Τυνδαριδα.

Τοπαζος, 1. κλειονται. Τοξαζομαι. Od. δ. 228.

Τορυνη, 1. τορυνης—Αγ. Αν.

Τυπτεω, 1. με. Τυτθος, 1. ετισεν.

Υμνοπολος, 1. επαειτης. Υπαίσσω, 1. μελαιναν.

Υπεξακριζω, 1. λεπας. Υπογραφή, 1. μετρεμεναι.

Υπορηγνυμι, 1. δ' αρ. Υποτίθεω, 1. κηροπλασος.

Υσπληγξ, del. αφεις αφετηρια.

Φαιδιμος, 1. επιρανής. Φηληξ, 1. ακατιλός.

Φιλιππος, 1. ενθάδε. Φιλομηκεδης, 1. επαλαισεν.

Φιλοξενία, 1. κ. Φρονις, 1. δικας—Od. γ.

1. Φυσγναθος.—17. Φώλεω, 1. εμφώλεω.

Χαμαιπετης, dele Syn.—Χαμαιφρων. Syn. Γεωρ-
 γός, χθαμαλός.

Χορεία, 1. ταχυροφαλιγξ. Χυμιζω, 1. εγχυλιζω.

Χωλεω, 1. καταχωλεω. Χωνυω, 1. εγχωνυω.

In APPENDICE.

Αγέλοισι, 1. προενυσίω. Αειλαβης, 1. Αειλιβης.

Αθαλις, 1. Αθαλις. Ακλινιβολία, 1. φασφορι.

Αλιεργης, 1. τεχνης. Ανακρεων, 1. συνεσπιτο.

Αντιμαινομαι, 1. βρονταίς. Αυγαλεος, 1. ναιών.

Αχυνετος, 1. φιλοργυλις.

Βαθυπνιος, 1. φωλεοισι.

Γερυνες, 1. Γερυνες.

Δαιμονες, 1. ιζανοισα. Δαιρα, 1. μνογενειαν.

Επαιοναομαι, 1. επαιοναομαι. Επολκος, 1. επολβες.

Επταλοφος, 1. Ρωμης. Ερχιον, 1. σιφασκειο.

Ισραελιτης, 1. Ισραηλιτης.

Κακανθημι, 1. Κακανθημης.

Παλλαμιοις, 1. λεχεεσσι. Πλατων, 1. τεττιξιν.

V O C A B U L A

Quorum in syllabis de Quantitate aliquid sit dubii, ex Carmine, non satis noto, aut in eâdem sede diversos pedes admittente.—Notantur etiam syllabæ controversæ, et Ancipites dictæ.

A.

Α ΑΨΤΟΝ. Π. Ξ.—1. ἀναΨτον, five αναΨτων, (sc. cum Ionicâ aspiratione five consonante *Vau*;) ab α priv. et ἀΨω five αΨαζω.—(Dawes. p. 181.) Unde etiam ἀΨσαιμιν Π. ι.—ἀΨσατο Π. λ.—ἀΨσεν Od. φ.—ἀΨσαν Od. κ.—Sed ἀΨσας Π. ϑ.—ἀΨσατο Π. ι.—ἀΨσθη Π. π.—et αΨτος, ab ἀΨτω, pro αΨτω, ut ἀΨτη pro αΨτη: et bis ap. Pind. (P. 2. 52. ib. 3. 42.) ἀΨτη, primâ correpta.—Quòd si loco vocalis *Υ* consonans *Vau* primæ subjungatur, ut in ἀΨω facile patebit ratio, qua dicitur αΨτος, Ap. ι.—vel ἀΨατος Od. χ. sc. αΨατος, ΑΨατος.—αΨτος Hef. ϑ. vel αΨτος, ab aliâ origine. Quod ad verbum, aliter sanè Lexicographi.—ἀΨσατο, ἀΨσθη, Ionico et poetico more, sine augmento.

ΑΨγης Od. λ. ab α priv. et ἀΨγη, ἀΨγη; (ut, ἀΨτη ἀτη, αΨτος, αΨτος.) aut pr. m. ηγα. Att. εΨγα.

ΑΨγης Ap. 3. qu. ἀΨγης primâ producta, ex necessitate, (ut ἀθανατος) vel cum Ionicâ aspiratione ἀΨγης, ἀΨγης.

ΑΨάλε—Ep. l. 1. Syn. αΨ—αΨε.

Αγακλήτοισι Hef. ϑ Sic omn. edd. quas vidi, mallet tamen αγακλειτοισι, quam κλυ productam, adversante usu.

Αγη, vid. Ααγη.

Αγκυρα. Secunda, si ab αγκυλος derivatur, brevis est, ut Eur. I. T. 1408. (et Lat. *Anchōra*.) cum verò ρ ferè duplicis consonantis vim habeat, productam legimus.—Ib. 1351. Hef. 284.—Nec, præfixa aspiratione, necesse est ut solent grammatici, ρ geminare. Αγκυρα. vid. Αλιραγης, αρα.

Αγων toties occurrit, priore productâ, ut facile conferent, hanc vocem inter paucas, quæ syllabam ancipitem habere videantur, numerandam, nisi suspecti essent loci, et ex variis lectionibus

refungi possint.—Eur. Ph. 591. legas licet—αγων ες—Suppl. 754. ην αγων—Herc. f. 1189. δε τις αγων—Or. 859. Heracl. 772. Soph. El. 1522. ω γων.

Αδακρυτος. vid. πολυδακρυτος.—Αδελφδες.—Αδολεσχεια. prima brevis est; sed legend. Αδολεσχεια, (ut αδην, αδην, vulgo αδδην.) Unde Αττικοι εκθεινισι το α. Schol.

Αειδα. prima nonnunquam extenditur—Od. p. 519. legendum f. αειδα, five αω-ειδα, fit enim ex α epitatico et ειδα.

Αειρω. 1. A. Labb.—producit autem, quod scio, nemo. Leeds.

Αενάος, αενάων Od. ν. 109. al. αιενάων, tertia correpta, ut Καλλιναος, Eur. Alc. 599. quòd si longam invenias ap. Theoc. factum ponas vel ex admissione τϑ *Vau* ut in αερ, vel l. Ευρον τ' αεναν—ut supr.

Αεργια. nimis licenter fortasse. Leeds.—3. A. Labb. His autem et similibus consonantem *Vau* pro arbitrio subiecit Dawes.—ut in τιω p. 165. Per diphthongum tamen, ut opinor securius scribitur, ut ορμεια, Theoc.—κληθια, αληθεια.—αιδρια, αιδρεια, &c. Quinetiam nullam differentiam in enunciando ει diphthongum et ιωτα simplex fuisse monet Scaliger, in Aufon. p. 84. vid. Αικεια.

Αειρω, Αειρα, unde αδδηνότες.—rectius αδηνότες. vid. sup. αδολεσχεια.

Αημι, vel αημι. Ion.—et eadem Analogia αημι. Att.—unde

Αηρ, vel Αηρ. (Dat. αερ.) corripit tamen Phocyl. 108.

Σωμα γαρ εκ γαμης εχομεν, και παντες ες αυτην

Λυομενοι κομης εσμεν—αηρ Ν ανα παντομα δεδενουται.

* 8 C

Αηρ.

- ἄη, i. e. *caelum*.—Nec, cur non etiam pueris hoc sit licitum scio, si ita volunt ludimagistri; five ex *αημι*, seu ex *αηρω*, fut. *αῶ* derivatur.
- Ἀεισῦροι. ap. Aesch. non admittit P. quia verbum *συρα* primam producit—Corripitur autem in fut. *συρᾶ*, unde *αεισῦρος*, *αεισῦρος*, ut infr. *βλοσυρος*, ex eodem fonte.
- Ἀθανατος. Adē parum in pronuntiando *tribrachyn inter Daetylumque interest*, ut uterque legitime usurpari potuerit, sc. in voce *αθανατος*, *αγοραασθε*, *Πριαμίδης* et similibus. Cl. ad Il. a. 398.—Rectius fortasse ex more pronuntiandi patulo, qu. u. vel consonante Vau inserta. *Αυθανατος*, *αγοραασθε*, *Πριαμίδης*, &c.—*Αθανασία*. vid. *αεργια*.
- Ἀθελμιτος.—*Αθυμῖα*. vid. *αεργια*.—*αθῆτος*.
- Ἄθως.—corripit Theoc. 7. 77. At in propriis nominibus licentiam non moror.
- Αἰώνης. Et sic Soph. El. 508.—Pind. *Αἰζῶν*, vel sit *Αἰζώνης τε*—ditrochæus pro Epitrito quarto. *Schol.*
- Αἰγυπῖνις. Ex necessitate metri. Eustath. ad Od. δ. 127.—Synizesis in *Barnes*.—Sed neque hoc necessarium I. *Αιγυπῖνις*. Cl. Il. β. 537.—Synizesis tamen mihi non displicet.
- Αἰδιος, five *αἰδιος*. vid. *αθανατος*.
- Αἰθαλῆς. Append. I. *αἰθαλῆς*, vel *αἰθαλῆς*, ut *αἰθαλός*,—vel *αἰθαλλῆς*, ut *αθαλλῆς*. Plut. *αἰθαλλῆς*. Nic. Diof.
- Αἰκία. ita Soph. El. 489. et etiam 513. 517. malè enim ut opinor, hanc syllabam in locis citatis ex scholiaste breviori dicit Labbæus.—v. 489. conf. Antistr.—v. 517. ut sup. v. 507.—*τάς αικίας*—Ar. Ecc.—Dawes, (p. 318.) legit *αικίας* five *ακείας*, quòd inter *ακεία* et *ακίης*, ap. Ionas *ακίης*, eadem servatur analogia, quæ inter *αληθία* et *αληθῆς*, cæteraque id genus omnia.
- Αἰὸ λοπάλῃς. App.—vid. inf. *αλαός*.
- Αἰώ. Ion. *αἰώ* five *αἰω-ιω*.—Att. *αἰώ*.
- Αἰσχῦνι. Apolin. Pf. 82. 32.
- Ἀκαματος. vid. *αθανατος*.—*Ακαῆρης*.—*Ακίς*.—*Ακογίτον*.
- Ακηράτος. Sed in Ep. ap. Steph. producitur *Οκτώ ακηρατῆς αμορεθεμει σφρανευ. Α. ακηραστῆς*, vel Ionic. *ακηράτῆς*, *ακηράτῆς*.
- Ακινδῦνος. vid. *κινδῦνος*.
- Ακισίως. App. contrac. pro *αἰκισίως*. sic *ακων*, pro *αἰκων*.
- Ακράαντος. I. *ακραάντος*, ab *α.* et *κραίνην*. a. i. *κρήναι*, poet. *κρηναί*.
- Ακράης. vid. *αημι*.—*Ακράτης*, ab *α.* et *κράτος*.
- Ακράτος. ab *α.* et *κραννυμι*, unde *κράμα*, *κράσις*. Ion. *ακρητος*, vel *ακράτῆτος*, *ακράτος*.—*ακράτιζομαι*.
- Ακῦμος.—*Ακῦρω*. vid. Corrigend.
- Αλαός. Od. β. 195.—*ἀλάς*. Ib. κ. (*αλλᾶς*. Cl.) f. *ἀλαίς*. Hippocr.—vel *ἀλας*, five *αωλαων*, ex *α.* et *λάω*, *λαω-ι*.—sic
- Αληθῖος, *Αλληθῖος*, Cl.—Sed Eustath. Od. μ. *πάντα ἀληθῖος*.
- Αλετριβάνος. vid. *Τριβῶ*.—*Αλοθῖνος*.—*Αλιᾶδαι*.
- Ἀλιθαπῖος.—*Μελιερτι*. Nic.—sic *αλιπεδόν*, Ied. extra ordinem hæc. non ita,
- Ἀλίραγης, *αλίροθος*, *αλίροθια*, *αλίρηλος*, *αλίρυτος*, &c. i. e. *αλιωθαγῆς*, &c. vulgò *αλιεραγῆς*. vid. Not. Profod. ad, *Vocalis brevis*, &c.
- Ἀλίταρης, ex alio fonte.
- Ἀλιτηρος. Soph. Oed. C.—*αλιτηρικ*. Turn. Et hoc contra metrum minus peccat, ait doctissimus amicus B.—forsan præproperè; nisi in quarta sede Anapaestus præferatur, vel *α* sit Synizesis. Idem rectius, *αλιτῆρις*. Hesychius enim habet *αλιτριάς*, &c.—At malim *αλιτηρικ*, ex *αλιτω*, *αλιτη-ι*. Hom.
- Ἀλισκῶ. Ion. *ἀλισκῶ*, unde Att. *ἀναλισκῶ*, *ἀντ-ἀναλισκῶ*: vid. *αλαός*.
- Ἀλοσυνη. Nic. Al. 419. Syn. *Ἀροσυνη*.
- Ἀλοφος.—*Ἀλυκῖος*. App.—ut *ἀληκῖος*.
- Ἀλύκος. minus rectè, *αλύκότερος* (i. e. *αλμύρο-τερος*) Nic. 385.
- Ἀλυα. vid. *λυω*.—*αλύω* Eustath. Od. i.
- Ἀμᾶρα. Secundam producit Labbæus; at fine auctoritate.
- Ἀμαρτύοντος, *αμαρτύρος*. vid. *μαρτυρομαί*.
- Ἀμαω, five *αᾶμαω*. vid. Not. a. ad, *Vocalis brevis ante conson.*
- Ἀμβλῶνω.—*Ἀμνήτος*.
- Ἀμη. i. long. Labb. et Leeds. at productam non memini.
- Ἀμηρῦτος.—*Ἀμηρῦτος*, Leeds. et hunc versum citat: quomodo autem metitur, prorsus nescio.
- Ἀμορος, et *αᾶμορος*, *αᾶμορια*, ut *αᾶμαω*.
- Ἀνάμος.—*Ἀναλύσις*.—*ἀνάρισος*.—*ἀνασίμος*.
- Ἀμφιεννυμι. Dawes. p. 162.
- Ἀναλισκῶ. vid. *αλίσκω*.
- Ἀνάτος, ab *ἀτη*, five *αᾶτη*. vid. sup. *αατος*.—Aesc. Ag. 1220. *Πῶς δὲ τ᾽ ἀνάτος*—Stanl. Dawes. p. 236.—Soph. Oed. C. 818.
- Ἀνεραλος, five *ἀνεραλος*, ut *ἀνῆμαι*, vel, ut *αθκ-νατος*.
- Ἀνδράρειον.—*Ἀνδρηλάτης*.—*Ἀνθροπάριον*.
- Ἀνιά.—*ανιάζω*.—*ανιάω*.—*ανιῆρος*. vid. *Αεργια-τιω* sic,
- Ἀνιάτος. Sed ab aliâ origine. Et
- Ἀνιαχω, *αντιαχω*. vid. *ιαχω*.
- Ἀνίερος, *ανιῆρος*. Eur. Hipp. 147. vid. *Ιερος*.
- Ἀνιμη. vid. *ανια-τιω*.

Ἄνομαι, five ἀνομαι vid. Prof. Not. *Vocalis brevis*, &c.—sic forsan

Ἄνω (i. A. Labb.) fed locus quem citat Leeds ex Theoc. 5. 144. minimè probat productam.

Ἀνωδύτος.—Ἀξιομίτος.

Ἄος, vel ἄος (Davies. p. 166.)

Ἀπαδῖς—ἀπάδης.—al. P. in loc.—sc. ἀπαδῖς, ἵπαρ, ἵπας ἵπαδος, vel ἵπης ἵπιδος, hinc ἀπαδας, vel ἵπιδας.

Ἀπαλαμος, ut ἀθανατος.—Ἀπαμῶ. vid. ἀμῶς Ἀπαμβλῦνῶ. Cave tertiam corripias. Rediūs Suid. in loco citato.

Ὡς ἔραι μὲν ἀπημβλυνται,—

Ἀπλάτος.—Ἀποκρίσις.—ἀποκρίσις.—ἀποπάτος.—

Ἀποπύδαριζῶ.—Ἀποπύτιζῶ.—Ἀποτίδατος.—Ἀποτριχῶ.—Ἀποράσις.

Ἄρα, —ἄρα, vel ἄρα. i. e. ἀ-ρα vel ἀρα-α.

Ἄρα. (i. ἀρῶν. II. i. Synizesis.) ἄραομαι, ἀρητηρ, ἀρητός, ἐπᾶρα, κατᾶραομαι. Derivata autem si non apud Homerum, apud Atticos variant, ut ἀραῖος, Soph. Oed. T. 284. 656. Aesc. S. T. 904.—ἄρατος (Soph. An.—sic ἐπᾶρασιμος, Phocyl.—sed

Ἄρα (βλαβη) II. σ. et ξ. 485. (nisi scribendum sit in istis locis Ἄραως et Ἄρην, Pr.) et ἀρηί (ἀπειλη) II. ρ.—forsan ab aliâ origine, ut ἀραῖος (ασθενῆς) vid. sup. ἀρα. et Cl. ad Od. χ. 208. Crit. Vann. p. 389.

Ἄρης. Ἄρες, Ἄρες,—ut sup. ἀρα. Derivata autem breviantur, ut ἀρεῖος, ἀρηῖος, ἀρεφάτος, ἄρισος, ἄρισεύς, ἄρισεύω, ἄρισεῖα. Soph. Aj. ubi malim —κράτος.

Ἄρατος, Nom. Poetae. Theoc. 6. 2.—malè igitur Mamertius, Aut Arati numeros, aut p̄icta Manethonis astra. Sed Etymon proprii nominis certum facere difficile est.—Ἀργίλος.

Ἄρισον, ἄρισῶ, ἄρισίζω, ἀνάρισος.—sic omni. Codd. emendati.—Malè igitur Labb. ancipitem vult, et meliùs breviam.—nec meliùs West. Gr.—raro producitur.

Ἄρος. Hunc versum ap. Aesch. non comparuisse dixi: Sed proculdubio (ut monuit amicus, Cl. Askew) Eustathius in hunc modum legebat, u. 892.

Οἱ οἱ, πατερ, βροτεος

Ἄρος, ἀτα, κ' ἀγει.

pro istis portentis vulgo exhibitis. Conf, var. I. est.

Ἀρτάχος.—Ἀρτάμω.—Ἀρτάμος.

Ἀρτω. vid. λω.—Ἀρτῖνω. vid. Cl. ad Od. δ. 771. II. i. 141.

Ἀρχαῖκος. I. Ἀρχαῖκος. ut infr. Ἀχαιῖκος, Ἀχαιῖκος. vid. Profod. Not. ad, *Vocales longa*, &c.

Ἀσάλης.—Ἀσίγης. vid. σίγος.—ἀσπίλος

Ἄτω, pro ἀταῶ. Lex. At hanc vocem suspectam habeo. vid. var. Lect. vel, I. ἀτῆτα, five ἀτῶν-τα.

Ἄτω. sic ἄταω, ἄταομαι. Soph. Aj. 269.

Ἀτίτος. II. ν. ex ττω, eadem analogia atque ex λω, αλύτος, sed ἀτίτος Phocyl. contrac. ab ἀτίτος.

Ἀτίμια. vid. Ἀεργία.—Ἀνάτη. vid. Ἀαατος.—Ἀυθαδης.

Ἄϊω, five Ἄϊνω (ut λῶ.) unde αὔτω, αὔτη.

Ἀφᾶσια. Ἀφῖλια, et ἀπορία.—ut ἀθανατος.

Ἀχάνοφρον, licenter, I. ἀχάνοφρον, ut ἀνομαι.

B.

Βάδισις.—Βάκηλος.—Βάφη.—Βιάτης.—Βλαβῆκος. Βλημαζω.

Βολίτος.—Βοτρῶν, ut λῶ. vid. λωβητηρ.

Βεθύτος.—I. Βεθύτεω.—Βεκράνος.

Βεγαῖος, a γαίω, Ion. γαῖω. vid. αῖω.—Βελημιαῶ. Βελυτος. vid. λυω.

Βεᾶκος.—Βεῦκος.—διὰ δε σῆμα βρυκλὸν οχλιζοῖς. Nic.

Βρω. vid. λυω.—Βυρσῖνι.

Γ.

Γᾶνος.—Γῆγαρτον.—Γλάζω.—Γλύφω.—Γράφω. Γρυπαιετος.

Γῦα, vel Γῦα, *semper brevis*. Dawes. p. 297. Frustra igitur Barnes. ad Eur. Alc. 589. γυαν, olim malè γυαν. nam perinde est. Cur autem non produci potest aequè ac derivativum ejus γυης non video, nisi forsan et in illo loco. Hef. 434. legendum sit—πρωιο γυην.—At certè, malè Labb. et Leeds. Γυης. i. long. correptam enim habes Hef. 427. Eur. Heracl. 839.—eandem fanè licentiam τοῖς γῦα, et γυης, quàm τοῖς ἦος et λυω damus, concedendam puto.

Γύλιον.—Γύπαριον.

Δ.

Δαῖος, (I. Δαῖων.) i. e. δᾶω-ιος, five δᾶ-ωιος (Dawes. p. 169.) sic Δηῖος, Δαῖρ (*comm.* West. Gr.)—Δαίζω.

Δακρυῶ, ut λυω.

Δακλυλιδιον.—Δακλυλος, Δακλυλος, Δακλυλιδιον crasi Attica Δακλυλιδιον. vid. Dawes. p. 214.

Δᾶλος.—Δᾶτητης.—Δεληφᾶκιον.—Δεξέπυρος.—Δημοκρατία.

Δια prap.—licenter, II. γ. 357. Ad exprimendum rapidissimum hæsæ transitum versus a Tribacho exortitur

exoritur Cl. in loc.—At consonantem Vau inferit *Dawes*, p. 166, ut in *τιω*, et sic *διαβολος*, five *διν-αβολος*.—Et *δι-αω-βολη*. Iones dicebant *διηβολια*, unde *Dores διαβολια*, ut *εν-α-νεμος*, *εν-ακοος*. Cr. Vann. p. 451. sic et in *Διακονος*, *Διακονα*, non ab *δια* et *κονος* vel *κονω*, (ergo male Labb. *διηκονεν* pro *διεκονεν*) sed ab *δια* et *ενκω*. E. M. per Metathesin, et Crasin *των αε* in *α* longum.—*In hac autem productione* Clarkius non tam analogiam invenit quam fecit ad *Π. α. 265*. Leeds.—*απο τῶ ακονεν*: Bos. Differt de Etym. Gr. p. 22.

Διακονικος, vel hic legendum *Διακονος*, ut Aesc. Pr. 491. vel fit *διακ*. Synzefis.

Διαλυσις. vid. *λυω*.—*Διαπυρος*.—*Διατριβη*. vid. *τριβω*.—*Διαφανης*.

Δίξος. Ψηρον την συμχτην αμφιπεσκε διξος. Ep. 11

Διξαμος.—*διπλισις*.—*δικω*.—*διρυμος*.—*διαδυ-νος*.

Δοριθηρατος.—*δορυπαγης*.

Δρασιμος.—*δριμυτης*.—*δριπη*. *δρυμος*, five *δρυ-μος* Theoc.—ut *αμια*.

Δυναμενος. Od. α. 276. licenter. quia tres breves simul. Leeds.—vel, *δυναμενος*.

Δυσδακρυτος. Vid. *Πολυδακρυτος*.—*Δυστατος*.—*Δυσμερος*.

Δυσκροτος.—*Δυσπεατος*.—*Δυσπλανος*.—*Δυσ-πραγω*.—*δνω*. vid. *λυω*.

E.

Εαγη.—*ηγην* aor. 2. p. per resolutionem augmenti *εαγην*, Ion. *εα-γην*, five *εα'γην*.

Εαδοτα. leg. *εα'δοτα*, i. e. *ωωνανδοτα*, ab *αν-δανα*, eadem analogia qua *χανδα'ω κεχαν-δοτα*. Dawes, p. 183.

Εανος, substantivè, ab *εννυμι*, mediam semper corripere vult Clarkius. Π. γ. 385. *Εανος* verò adjectivè qu. ab alia origine (sc. *εαω*) semper producere.—Hanc tamen Orpheus corripuit, nec non ipse Homerus Hymn. ad Ven. 63. (si Homeri sit)—minime ergò *ιτα'νια'νιτο'ερασσε* Labbæum, qui ancipitem dixit: nec mihi subit, cur non in hac, ut in aliis vocibus, consonans Vau ante semivocalem *ν* admitti potest, nisi malles liquidam in enunciando geminam.

Εαν. vid. Cl. ad Π. δ. 42. et Profod. *Incrementen. Verb. in aw*.

Εγλη, et *εγλη*, ut *λυω*.

Εγκυρα, *Εγκυρω*. vid. *κυρω*.—*Εγχιλος*.

Ειλυραζω, *Ειλυρω*. ut *ελυρω*, *ελυρω*.—*ελυ-μα*, *ελυσις*.

Εμι, *ιμεναι*. i. a. Labb.—Ubique verò corripit Hom. At *ιομεν* 2. 526. et *ιομεν* 6. 440. i. e. *ιομεν*. sic *ιησαι*. Hef. 3. 830. et *ιησαι*. Od. μ. 192.—ut *τιω*.

Εκκροτος.—*εκπατιος*.—*εκπυτος*.—*εκτιμος*.

Ελινω. *Ηματ'ελινυ'εσκου*.—Ap. 1. 589.

Εμάνης.—*Εμφυλις* Sibyl. malè.—I. *εμφυλις*.

Ενδιος. qu. ab *εν διι*, unde *ενδιος* per Crasin *εν-διος*, five *ενδ'ιος*.—Sed et *ενδ'ιος*, ut—*ενδ'ιον* η-μαρ Ap. 4. vid. *τιω*.

Ενεχυρον.—*εντιμος*.—*εξαλιω*. vid. *τιω*.

Επιαχω. vid. *ιαχω*.—*Επικρανος*.—*Επικριδαν*.—*Επιλαβη*.—*Επιλυσις*.

Επιλιγδην, *Επι-λιγδην*. qu. Cæsura, Cl. in loc.—rectius *επιλιγδην*. vid. *Α'λαος*.

Εριναζω. Soph. ap. Athen.

Εσια, et *Εσιη*, vel *Ισιη*. Quæ suo jure secundam producit Pauw. ad Anac. 3. 19. Quamobrem pro versu Anacreontico, *ισοδυναμον* vult ex Ionico et Choriambo, *Παρα δ'ισι-ην καθιστας*.—Sed non necesse est, si cum Barnefio *καθιστας* legamus; secunda enim in *εσια* vel *ιση* naturaliter brevis est, ob vocalem ante alteram.

Ευαης, et *ευα'ης*, Ion. vid. *αημι*.—*Ευδανω*.—*Ευ-δρακνης*.

Ευδιος. *Ευδ'ιος* κ' *ειης*.—Arat. 1010. vid. sup. *ενδιος*.

Ευθυδικος.—*Ευθυνη*. *Ευθηρατος*.

Ευμαρης. producit Labb. malè, nisi forsan in prop. nomine.

Ευμιτος.—*Εχυρος*.

Z.

Ζαης. contrac. sc. ex *ζα-αης*.

Ζεφυριος, licenter, ut *αθανατος* Cl. in loc.—sed et *ζε'φυριος*.

H.

Ηιον. Od. ε. 368.—Sed *ιον*, nec nisi positione correpta, Cl. ad Π. ο. 24. malè.—licenter enim protrahuntur ex consonante Vau inserta Ion. sc. *ηιον* (—*παρα το ιεναι*. sch.)—*εν δε μοι νια*. Od. ε. 266. pronuntiabatur ηα Cl. in loc. Potius, qu. cum *ιωτα* consonante. vid. Dawes. p. 297.

Ημω. vid. *λυω*.—Et sic *Ηπω*. (vid. *Απω*) 2. A. Labb.—rectè, patet enim ex hoc loco et Soph. Aj. 896. quòd memorià vacillàrit Leeds. cum nusquam, quòd feiret, productam esse dixerit.

Θ. — *Θανάκτις*. — *Θαμίνα*. Secunda autem producitur Hom. M. 44. si genuina sit lectio. mallem cum Barneſio *Θαμναι*, ut II. α. 52. et passim.

Θάτερης ex contrac. τη (pro η) ετερα.

Θεοδίφης. — *Θεομισης*. — *Θεομύσης*.

Θηλύω. — *Θηοζυμα*. *Θηοματίδιον*. (vid. Dawes. p. 213.) et sup. *Δακτυλίδιον*.

Θράνευω. *Θράνιτης*.

Θριδάξ. 1. long. Labb. et ap. Ath. *Θριδάκινη*, tutius tamen, ut opinor, corripitur, ut in loco citato, et ib. — *τηλις*, *θριδάκης*, *πρασα*, *βολ-ζοι*. — Et sic ap. Ath. *Εν ταις θριδάκιναϊς ταις μαλις' απολαμβενχις*. — Incrementum *Astram*. licenter producitur. — sic

Θρίναξ, ἄκος, at *θρίναξ*, seu *θρινάξ*, Nic. — *θρυ-γανω*.

Θύας. 1. long. Labb. — non autem suo jure; corripitur enim Soph. An. — Sed et *θύας*, five *θυας*, et *θύαια*. — *θύω*. vid. *λυω*.

Θυγατηρ. 1. A. Labb. et Leeds. — At non memini produciam, nisi in obliquis; qu. ex necessitate, quia duæ breves simul sequuntur, vel subiectâ consonante Vau. Ad eundem modum

Θύσανοις, vulgò *θυσσανοις*. — *Θύμιτης*, a *θύμης*. *Θωράκιοι*.

I.

Ιαινω. Prima producitur imperfecto, ratione augmenti. Od. κ. 359. Labb. — sed et imperfecto corripitur, ib. υ. 175. — potius igitur *αινετος*, (Dawes. p. 153.) ubi Od. ξ. 438. — *θυμὸν δ' ἴαινε ἀνακτοῖς*. — sic

Ιάομαι, et *Ἰᾶσιμος*. (corripit autem secundam in nom. herbæ, &c.) *Ἰᾶτνο*, &c. — et

Ιαχον, *ἰαχον*. — Prima producitur in aor. et pres. ratione augmenti, alias corripitur. Labb. Leeds. At *ἰαχισεν* in loc. cit. — *Ἀμφαχισεν*. Ap. 2. — *Ἀμψαχίαν*, II. β. 316. — sic *Ἀψαχος*, II. ν. 41. — Lex. *Ἀψαχος*. — *Ἄψαχος*, five *Ἀψω-ψαχος*. Dawes. p. 184. ubi, pro vulgato *εψαχον*. (II. η. 103.) lege ubique *ε' ἰαχον*. Ad eundem modum *Ἰερος*, et *Ἰερίς*, cum compos. sed *ἴερος*, semper producitur.

Ιθαγενής, al. *Ἰθαγενής*, ut *Ἰθαμιανής*. de primâ vero correptâ non nihil hæreo. — f. in loc. cit. legendum *ἴσ' pro ἰσον*. vid. *ἴθυς*.

Ικανω. Prima nusquam producitur, nisi ratio augmenti id postulat. Labb. Leeds. At Conf. II. ζ. 242. 370. — η. 186. ν. 340. — secunda corripitur in Aor. 2. Labb. — 2. A. Leeds. — Nusquam verò apud Hom. in Il. vel Od. corripitur. Ideoque Barn.

legit *ικετο φασα*, Hom. B. 46. pro *ικάνεν ασδρα* — at sine autoritate. Quidni autem *ικάνω*, fut. *ικάνω*, aor. 2. *ικάνον*?

Ἰκελος. 1. A. Labb. et Leeds. — sed tutius, cum producitur, *εκελος*, Od υ. 88.

Ἰκεσία. 1. A. Labb. et Leeds. — primam quidem semper producit Apollin. sed ex necessitate, quia duæ breves simul sequuntur, — vel inferenda sit Vau consonans — *ικετης*, 1. A. West. Gr. at non memini produciam. — nec primam in *ἰθονω* correptam.

Ἰκω, *ικομαι*, 1. long. sed non extra Indicativum. Corripitur enim *ικεσθω*, *ικωτο*, *ικηται*, *ικεσθαι*. Leeds. — *ικομην primam variat assumpto vel neglecto augmento*. Labb. — Conf. II. α. 362. 432. — vid. *ικατω*.

Ἰλαος, Poet. *Ἰλεος*. Att. *Ἰλεως*. Prima plerumque producitur. II. α. 583. τ. 178. — secunda etiam II. α. 583. Hef. ε. 338. — sic *Ἰλασκομαι*. α. 386. *Ἰλασσωμεθ'*, ε. 444. (1. *Ἰλασσωμεσθα* — Dawes. p. 146.) *Ἰληθι*. Od. π. 184. *Ἰληκισι*. Od. φ. 365. *Ἰλᾶθι*. Theoc. 15. 143. et *Apollin*. passim. Corripitur autem in *Ἰλαονται*, II. α. 550. — *Ἰλασσαι*. α. 147. *Ἰλασσαινοι*. ib. 100. *Ἰλᾶμαι*. Hom. XX. 5. — Orpheus primam producit in *Ἰλασμος*, quæ breviatur in *Ἰλασματα*, — Sibyl. Ideoque dicimus, brevem esse naturâ, ut infr. in *Ἰλαρες*, sed pro arbitrio assumpta Vau consonante, communis redditur; et quòd ad secundam in *Ἰλαος* productam, vid. supr. *αλαος*.

Ἰλυς, *Ἰλυος*. 1. et 2. A. Labb. Leeds. — Prima nusquam quod scio corripitur; Aliquando verò secunda, ut — *περιπλεον ἰλύος ἔδε*, Ep. I. 4. — sic *ἰλυοσε*, et *ἔλυας*, infr. — vid. Profod. in not. ad *Increment. nom.* γ breve est, &c.

Ἰμα. prima brevis est ut in *ἰμαστω*, sed ex assumptione consonantis Vau ante *μ* producitur. II. δ. 544. κ. 475.

Ἰματιον, *ἰματίδιον*, i. e. *ματιῖδιον*. (vid. Dawes. p. 213.) — *Θοιματιον*, i. e. *τοματιον*. ib. — *Ἰνις*. *Ἰοσδης*, *ἰοσς*, non ab *ἰος*, cujus primam semper producit Homerus; sed ab *ιον* five *ωιον*, *ἰοία*. (Dawes. p. 185.)

Ἰομωρος, non sine causa in dubium venit hujusce vocis origo. vid. Cl. in loc. quippe prima in *ἰοι telum*, semper longa est ap. Hom. ut sup. — fortasse ab *ἰο ἰπυς*, eodem significato quo *ἰσος*, II. ι. 318.

Ἰπος ab *ἰπῶ*, (Dawes. p. 200.) — *Ἰπποεᾶμων*.

Ἰξος. vid. *Ἰλυς*. —

Ἰσος. Priorem, ut opinor, semper producit Hom. sic *Ἰσαζω*, *Ἰσασκομαι*. Variat autem Theoc. 8. 20. *Λικὸν κάρων ἐχοισαν ἴσον κατῶ, ἴσος ἀνω* θις,

θεν, et al.—In derivativis; ut ἰσότης, et compositis sæpius corripitur, nisi cum tres continuo correpta sequuntur, ut ἰσοροφος, &c.

Ἰσα. vid. Ἐσια.—Ἰσοτρίτης. vid. τριβω.—Ἰτης.
Ἰχθὺς. vid. Ἰλυς. Ἰχθυδίου. Ἐν προσηγορίαις ἰχθυδίου τεθραμμενα. Men. l. προσηγορίαις.—Bentl.—malè.—l. ἰχθυδίου. Dawes. p. 215.

Κ.

Καθίρω. vid. Ἰερὺς.—Καθίρω. vid. Ἰμας.

Καλια. vid. αεργια.—Καλλῦνω.

Καλος. 1. A. Labb. Leeds.—Atque ita quidem Hef. Theoc. et al.—Ἀρ. Hom. autem semper producitur; et in fermone Attico serè semper corripitur, vid. Cl. II. β. 43. Hanc igitur licentiam pueris permittendam puto; sc. Ionica dialecto scribentibus semper producere, aliàs verò semper corripere, non obstante, Soph. Ph. 1342. 1421.

Καμπάνοι.—Dion. 357.—Καρμάνοι—ib. 1083.

Κάρπυα.—Κάρπυα. Κάρπυα. κ. λ.—κάρυα.—καρπίμος.

Κάρυον. Atque ita Theoc. 9. 91. Nic. Al. 109. Ideoque Barnes. ex conjectura legit—κροτοροίς καρυοί. Hom. B. 130. Quidni autem produci possit, interposita consonante Vau? vid. Ἰλυος, λυα.

Καρύτης θαλαμος. Ἐρ.—Κασαυριον.—Κασσυ, ut λυα.

Κατὰ γδιν. vid. Αἴσσω.—κατακούφα.

Κατὰ λοφοδία. vid. Αλοφος. Αεργια.

Κατὰ νεναν. Od. i. 490.—Cum sit vox composita, secunda corripitur quæ Cæsura, Cl. II. ζ. 62.—vel l. κατὰ νεναν.

Κατὰ νομαι. vid. ανομαι.—Κατὰ νομαι, Κατὰ νοτος, vid. Αοά.

Κατασίναζω. Κατεσίναζε, vid. σινος.—κατασκάφης.

Κατὰ τίλαω.—Κατατῆνης.—Καταφύγω.—Κηλίσω.

Κηρικευα. Κηρικος. 2. A. Labb.—At nusquam, quod scio corripitur.—II. p. 324. l. κηρικ'.

Κιναθωα.—Κιναθωα.—Κιναθωα, non ex eadem origine ac κίνημα, forsan vox ficta a σοπο, κινάθηεν, (ut, κινυρίζεν) κινάθημα. P. in loc.

Κινδύνοσ sic in compos. κινδύνος. Aufonius quidem corripit Ἐρ. 39. forsan modò ut allusioni satisfaciat. Quin et inter Anapæstica Scaliger. p. 139 κακα κινδύνα ποικίλος ἐχ. —Idonea tamen desideratur autoritas, quam pueri in corripiendo hanc syllabam tutò sequi possint.

Κινωα. Μυσicum instrumentum. primâ productâ mediam corripit Naz.—Labb.—Sed utramque pro-

ducere licet, si rectè derivatur a κίνην τὰ νεύρα.—Leeds.

Κίχαω. primam corripit Hom. et in compos. κίχης.—At producitur Soph. Oed. C. 1520.—et Eur. Alc. 477. Hel. 603.—ob aspiratum χ sequens. B.—fortasse, (vel faltem enuntiabatur,) κέχαω, ut νισσομαι, et νεισσομαι, νίφω, et νεφω, σίβω, et σίβω, &c. vid. sup. αεργια.

Κλίω. 1. l. in pr. imperf. et aor. 1.—unde κλίη, κλίης, κλίτος, κλίτυς.—Sed a fut. κλίω, κλίσεις, κλίσις, κλίσιον, κλίτὸς, cum compos.—et, a κελίμαι, κλίμο, ut —γαίης δ' αἰμφοτερὴς κλίματα. Ἐρ. l. 1.—Labbæus verò habet κλίμα. Et sic quidem Lat.—devecho in climate mundi. T.—sic et κλίμαξ.

Κνάφωα.—Κνωω, ut λυω.

Κονια. Vid. Αεργια.—Κονια, ut τια.—κοπάνον.

Κορύνη. Ita et Theoc. 7. 19. 43. 9. 23. unde conjicit Cl. (ad II. η. 141.) illud Id. (25.) ubi producitur non esse Theocriti. Quidni autem κορύνα, ut infr. λαγύνος et λαγύτιος. σιγύνης, et σιγύτος? tam Ionica quam Dorica dialecto usus est Theoc.—Cl. ad II. β. 43.—Haud aliter Media in

Κοφινος, producitur ap. Nonn.—ut f. infr.

Κράνειον a κράνεια.—at κράνος, κράνιον contrac. ex κρηνον.—

Κράναδς. Eustath. deducit a κράνον. si rectè, fit per Metath. κάρανος, κράναος; vel κάρανος, κάρος, κάρως, κράναος; ut δικαρκμος, δικαρος, δικαρος, vel f. a fu. κάρνω (impero) quippe Ibasca, comparata cum circumjacentibus infulis,—παυπερτατη εις ἀλι κείται. Od. i. 25.—vid. Cl. in loc.

Κράνοποιος.—κρίβανος, ut supr. κλίβανος.

Κριζω.—εκρίγω Aor. 2.—κεκρίγα pr. m. vid.—Cl. II. ε. 314.

Κρίν. vid. supr. κλίω.—fut. κρίνω. p. p. κειρίμι—unde κριμα, κρισις, κριτής, κριτός, cum compos. vid. Cl. ad II. α. 314.

Κρομμον.—2. A. Labb.—Et quis producit adhuc nescimus. Leeds. Nihil autem productionem prohibet si a μνω five μνω derivatur. vid. λυω.

Κροτίων, vid. Cl. ad II. α. 215. β. 218.—Hæc nibili sunt, sed, ut nonnulla verba duplici modo terminabant Iones, modò εως, modò ηως adhibentes, uti ex Gen. constat; ut ηνωος, et Πηληνωος ad rektos ηνωος (αυτοῦ ηνωος) et Πηλενωος, non secus referenda sunt atque νεωος et Πηλενωος ad νεωος et Πηλενωος. (Dawes p. 173.) Sic et aliorum medias formabant, ut Κροτίων Κροτίων, Κροτίωνος, Κροτίωνος, &c.

Κυανος. 1. A. Labb. nusquam memini productam.—κυανίος,

—κυανός, κυανοπείλα, κυανοχαιτης, v. c. qu.
ex necessitate, quia duæ breves simul sequuntur.
licenter etiam κυάνεος in E. M. vid. Akh.

Κυκλός—πολιών τε κύκλων, δολιχῶν τε πελαργῶν.
Opp.

Κύρω, a fut. κύρω pr. κύρω. Sed

Κύριος, et κύρω, cum compositis ακύρω, &c. ex
κύρος.

Κυώ, ut λυώ, et fic

Κωκίω, κωκίει Od. β. 527. quam producit. Opp.
κ. 1. 500.

Λ.

Λαγῦνος et λαγῦνος. vid. sup. κορυμη.—Λάθιπνος,
licenter, ut ἀθανατος.—Λαῖριος.—

Λάφῶσα. Labbæum fatis ridiculè reprehendit
Leeds, qui ipse versum ex Soph. malè scribit,
et pejus metitur.

Λαω. 1. A. Labb.—At cavee producas; corripitur
ubi que quantum scimus. Homerum citat Labb.
II. φ. 329. at ibi Λαε (sive Λαε) est nomen, non
imperf. a λαω. Leeds.—sed vid. ναω.

Λεπύρον. Λεπύριον, sc. λεπύρον, λεπύριον. at λε-
πύρος. Nic. vid. αρα.

Λίαν, sive λίαν, ut τιω.

Λίγον, producitur ap. Nic.—ευτριχι λίγω. (sive
λίγω) ubi exp. εριον.

Λιπάρεω, λιπάρεω. (quod ab alia esse videtur ori-
gine, ac λιπάρος, Cl. ad II. α. 265.) f. a λίπας,
ingluvies. Hephæst. p. 2. Aesch. Ag. 1437.—
λιπαρος a λίπος ringuedo.

Λίτος. At ap. Ath. Εν μακαρων υησοις λῖτη φει
εαρι γαιη.—nisi malles ηησοις.—

Λυπη corripitur ap. Maneth. 2. 286.—εσ φιλοηηα
λυπηνη τοκετην τ' εποχην τε—caveant autem
pueri hinc corripiant; legentes potius, etsi de-
sideraretur autoritas,—τοκων λυπηνη τ' εποχηνη
τε.

Λυω. priorem pro lubitu constituere licebit vel λυ, vel
λυω.—si a vocali claudatur λυ-ω, non poterit
non corripri: sin a consonante λυω-ω, eam simul ac
pronunciaris, ea erit oris figuratio ut ante sequentem
vocalem altera w necessariò sit efferenda. (λυω-ωω)
Futurum verò λυωω in syllabas ita secari nequit
ut priorem corripiat. Dawes. p. 165.—p. p. λελύ-
μαι, λελύσαι, unde λύσις, λύτος, (cum compos.
αυαλύσις, δυσλύτος, &c.) λύτηριον. Sed a fut.
λύσω, λύμα, λύταρ, λύτηρ, &c. Cl. II. α. 314.
—Ολη λύτηρα γενεθλης. Nonn.—Ideoque li-
center, ut mihi videtur, Naz. Δος λύσιν βιοτοιο
νεκρω.—sic λύσις, quæ solvit Ep. 1. 1. Λυσιδος
ακλυων τερπυδν αυθημα μεθης.—Et Λυσιτελειω.

Λυσίπνος, Λυσίνομος,—

Λυσίπνον παλλευκον απεπνευσεν ασθον οδονται.
Αυτος λυσίπμοιο πέλειο κενειο μαθητης: Nonn.
Necnon Βυλύσιος, Βελύτος, et Βιολύτος, Maneth.
vid. πολυδακρυτος.

Μ.

Μάδαω.—Μανια. vid. αεργια.

Μάνικος et μάνιακος Orph.—licenter.—1. Μανι-
κος, μανιακος, ut μανις, μανιολιος, vel μάνι-
κος, ut sup. ανομαι.—sic μανος, sive μᾶνος,
rarus Hephæst.

Μαργαρίτης, ut Γαλακτίτης, πολιτης, &c. breviate
tamen Naz. nimis licenter.

Μαρτυρομαι, in pr. imp. et aor. 1. aet. et m.
semper producitur: in fut. aor. 2. et inde for-
matis, ut μαρτύρω, &c. semper corripitur. Cl.
ad II. α. 338.

Μελότυπεω. Μελοτύπεις ε—Antipast. secunda
soluta.

Μεσημβρίνος. sic Theoc. 1. 15. 10. 48. pro μεση-
μέρινος.—μεσημβρίνος, ap. Call. licenter. vid.
στωρινος.

Μηνια, secundam producit, Cl. II. α. 488.—malè.—
Eadem enim est Prosclediacæ ratio ac in τιω.

Μητιζομαι. rectius μητιομαι, unde μητισαντο,
μητιομαιην, Od. σ. 27, &c.

Μνίον, sive μνίον, ut τιω.—Μορια. vid. αεργια.

Μορμύρος a fut. μορμύρω, ut μαρτύρος, &c. vid.
μαρτυρομαι.

Μυδαω, Μυδαινω. 1. A. Labb.—improbat Leeds.
at nimis temere. Corripitur enim ap. Apollon.
et Nic. Et etiam μυδαλεος (sive μυδαλεος)
non minus priorem habet ancipitem, quàm
υδατος et υδαλεος, unde forsitan derivatur. vid.
υδαρ.

Μύκω, aor. 2. εμύκον. p. m. μεμύκα. unde Μύκη
—σικις ει μύκη φαυταζανται. Apollon. 4.
1285.—vid. Cl. II. β. 314.

Μύλιαω, sive μύλιαω, vel propter tres breves,
prior enim in μυλα, unde derivatur, brevis est.

Μυς, μυς, vel μύος, ut ιλυς, hinc variant com-
posita, ut μύοιστος, μύοδοκος, μύεριζω, μυωψ,
sive μύωψ.

Μυρίκη. Ita Hom. et II. φ. 18. producit verò
Theoc. 1. 15. μυρίκη, quem sequitur Virg.—
humilese ue myrica.

Μυρση, μυρση, μυρτηνη, secundam corripit
Aristoph. et rectè, quippe a μυρτος, producit
verò Nic. Η ετι μύρτινης σχεδιν.—Et Eur. I.
120. qu. μυστινας, liquidâ geminatâ.

Μυτος, μυσαττομαι, μυσαχθης. 1. long. Labb.
malè,

malè, nec meliùs Leeds.—*μυσοσ*. 1. A.—non memini enim productam, quamvis in Lex. circumflectitur, nec etiam in derivativis et compositis nisi quando cum duplici τ Att. scribitur, ut *μυτ|ατ|εω*.

Μυχος, prior semper brevis. Cælemannus igitur contra metrum bis peccat, cum, pro Iambico vult Heroicum—*κᾶν μύχοις δεικνῦσι γαίης*, pro *κᾶν μύχοις δεικνῦσι γης*. Suid.

Μυω, in *præf.* penultimam variat, (sc. ut *λυω*.) *Quædammodum et in aor.* 1. Labb.—Fut. *μῦσει* Lyc. 988.—unde *εμῦσα* Il. ω—ut *ερῦσα*, *επῦσα*, &c.—sed *χῆλος* *εμῦσε*. Ep.—f. *εμυσε*.

N.

Ναω, et *νᾶω*. producitur enim Od. 1. 222.—*fic* *ναος* et *νᾶος*, ut *αορ*, quæ rarius corripuntur.

Νεανισκίω. Hic corripitur secunda; tutius autem producatur, ut *cæt.* a *νεᾶν*, *ἄνος*, sc. *νεᾶνιας*, *νεᾶνικος*, *νεᾶνις*, *νεᾶνισκος*.

Νεκροτάγος.—*Νηδύοριν*. vid. *Ιλυς*.

Νίφω. Unde *Νίφαργης*, *νίροβολος*, &c. sed ab *αορ*. 2. *εἰφον*, sit *νίρας*, *νίρετος*, *νίροεις*. vid. *κείω*.

Νοΐδιον, a *νοος*, ut a *γνωμ*, *γνωμίδιον*. Aliter, *ιματίδιον*, *οικίδιον*, &c.

Νῦσος, ὁ *τι* *γλωσσῆ* *Συρακοσσι*. δι *χωλὸς* *ἀκνει*. Nonn

Νανύμος. Media autem producitur: Lyc. 1126. legendum igitur, vel *νανυμονον*, vel cum *Vau* subjectâ *νανύμων*.

Ξ.

Ξενάγος.—*Ξηράνη* Il. ε. 367. Si vera sit lectio.—al. *Ξηραίνη*.

Ξυω, meliùs primam corripit. Labb.—*reclè*. At productio ejus æque licita, ac prioris in *λυω*, Homero duce.

Ο.

Οβρίμος, vel *ουβρίμος*, ab *ουβρος*.—*Ομβρίμος*. Hom. XXVII. 10. f. ab aliâ origine, nempe, *βρίμη*, vel *βρίμαω*.—nisi legas *Δεινὸν ὑπαι ὄβριμης*—

Οδῦν. Sed Maneth. 4. 477. *Κωδῦνων* *βλαβερέων*—*licenter*, ut *supr.* *κορῦνη*, nisi malles *καὶ ὄδυναν* *βλαβερέων*—

Οἰακονομος. *Οἰακος* *ροσεω*.—*Οιζυα*, ut *λυα*.

Οικίδιον, pro *Οικιδιον*, ab *Οικιον*. vid. *supr.* *ροίδιον*.

Οικοτρίτης. vid. *τριεω*.—

Οινάριον, vel *Οινάριον*. *Εἰς βραχὺ σιταριον, κερμα, καὶ οἰνάριον*. Ep.

—*καὶ πικρὸν οἰνάριον*. Ath. l. 2.

Οἰω, vel, solutâ diphthongo *οἶω*, ut *τιω*.—*Ολιγάκις*.

Ολοος.—*Ολοῦσι*, *licenter*, pronuntiabatur *οληησι*, vel potius *ολωησι*. Cl. in loc.—Dawes. 166.

Ομοῖος, et *ὁμοῖος*. non idem quod *ὁμοιος*.—(Syn. *Φαυλος*. sch.) Quidam compositum volunt ex *ὄμω*, et *εἰμαι*. Alii ex *μω* et *οἰομαι* five *οἶομαι*, unde tertia aliquando producitur, vid. *οἰω*. *supr.*

Οπῶρινος, tertiam breviam Hef.—*licenter*. *quæ ipse ab οπῶρη penultimam habere videtur ex ista η partim contractam, atque exinde productam, non ita χεῖμερῖνος, εαρίνος, θερίνος, α χεῖμα, εαρ, θερος, deducta*. Cl. ad Il. ε. 5.—Sed et *Ορθρίνος*, ab *ορθρος*, *Arat.*—Ideoque hæc modò Ionico pronuntiandi more malle producta, *οπῶρῖνος*, *ορθρίνος*, et, pace doctissimi viri, etiam *licenter*, ut vult Labbæus, quippe melius correpta, ut alia nomina tum denominativa tum possessiva, materiam tempus, horam, ac similia, significantia; *πευκῖνος* (a *πευκη*) *εθῆνικος*, *πρωῖνος*, &c.

Ορκᾶνη.—*Ορκυνος*, five *ορκῦνος* (nom. piscis) *Opp.* *Ορμα*. vid. *Αεργια*.

Ορνις. Cave secundam corripas ex autoritate *Phocylidis* v. 119. *Ορνισι μὲν πολλῆν*—quem in hunc modum refingas, *Ορνῖσιν πολλῆν*—vel, *Πολλῆν μὲν ταχυτῆτ' ορνῖσ', ἀλλῆν τε λεοσι*.

Οτρύνω. ab fut. *οτρύνῶ*, ut *κύρω* a *κύρω*, *κύρῶ*.

Ορις, prima in loc. cit. producitur consulto, ut *versus ipse diriguissè videatur*. Cl. ex *Dem. Phal.*—*ε. οφῖς*.

Π.

Παγκονίτος.—*Παλιώξις*.—*Γαμφάγος*.—*Πᾶναπαλος*, *licenter*, propter tres breves.

Παπῦρος. Ep.—At *παπῦρος*. *Anac.* atque ita *Juvenal.* et *Lucan.* quos tutius sequeris.

Παρεσπῶν. Il. ζ. 62. *Cum sit vox composita, prima producitur quæ Cæsura*. Cl. in loc. At novam formulam quasi *Cæsura* non multum miror; potius igitur *παρεσπῶν*. vid. *Dawes.* p. 156.—Haud aliter *παράραλος*, *Dion.*—vel, *παράραλος*. vid. *αρα*.

Παραλύχη ab *aor.* 2. *τε παραλύχω*.

Παω. *aor.* 1. *επόσα*, ut *γέλαω*, *σπαω*, et al.

Πεδωᾶμαν.—*Πεδωσίθης*.—*Πελαῆτης*.

Περάτης. *Αν μὴ περατῆς ἐν πελαγεσσε λαβῆ*. Ep.

Πεμφίξ, *πεμφίγος* *Aesch.* Fr. in *Pentheo*.

Πιαινω et *πίαινω*, a *πιων*, five *πίων*. (ut *τιω*.) unde *πίονομος*.

Πινάκιον,

Πῖνακτον, πῖνακισκός, a πῖναξ:

Πῖνοσι, πῖνω, a πῖνος.

Πῖνω, at πῖω, πῖομαι, ut τῖω. Πῖμαι, ὦ Ληυκίε, πολυ πλεον ἢ πῖσι Κυκλωψ. Ep.

Πῖφασκω. i. long. Labb.—corripuit autem Hom.

II. μ. 280. Od. λ. 441. et sic Orph.—σθενὸς ἀλλὰ σιδηρεῖται πῖφασκω—licenter igitur πῖφασκω.

Πλανοδῖος. prima producitur Hom. M. 75. vel ex necessitate, propter tres breves, Cl. in loc.—vel sumas Vau consonantem ante ν.

Πλάνοσιβης.—Πλατυάζω. al. πλαταιάζω.

Πλημμύρις—a fut. πλημμύρω.—vel πλημμύρω, πλημμύρις.

Πλύρω a fut. πλύω, unde πλύος, εὐπλύνης, &c.

Πνίγω. aor. 2. ἐπνίγων uude πνίγευσι, et πνίγοσι:

Πνύμι, πνύμαι, unde πεπνύμενος, πεπνύσαι. II. ω. 377. Non 2 præt. pass. ut vulgo censetur, quod tēruit quantitas, sed 2. pr. pass. a πνύμαι. Quibusvis vero temporibus poëta, satis notum est praeponere reduplicationem, II. γ. 86, &c. Leeds.

Ποπιτω, ut λυω.—Πολιτεια. I. Εχες τα πάντα προς ω—

Πολυδακρυτος, 4. A. Labb. Leeds.—nempe brevis est, II. ρ. 192. a præt. pass. at longa II. ω. 620, ab aor. 1. aēt. deducta.

Πολυθύτος.—πολυκάνης —πολυμητος, sive πολυμητος.

Πολυμήτος, a μήτος.—πολυμήτης, ut αγανήτος, ab aor. 2. εἴρον.

Πολυπίνης, a πῖνος.

Πορνιδιον, secunda producta, a πορνιον vel πορνιον· vix enim ritè, juxta normam a Dawes. p. 213. exhibitam, a πορνος vel πορνη, deduci potest.

Πορσύνω —II. γ. 411. part. fut. 1.—El. 625. aor. 2.

Πορφύρω. πορφύρεος, a fut. πορφύρω.

Πραγματιοδῖος —φρασσω, pr. m. ἐπράγα, unde πράγος, &c.

Πρεσβύτης, Πρεσβύτικος, a gen. πρεσβυς, æquè ac Πρεσβύτερος, Πρεσβύτατος, &c. quippe et πρεσβυος et πρεσβύος. vid. ελυσ.

Πριν, non nisi licenter producitur.

Πριννος i. A. Labb.—malè. nusquam, quod scio, corripitur.

Πριω, ut τῖω.—προσκυρω. vid. κυρω.—πῖριος.

Πτω, ut λυω, sed corripitur in aor. 1. Theoc. 20. 11.—ἐπίστε κολπεν. vid. μυα.

Πύγη, unde πύγιδιον, πύγαργος, πύγοςολος, πύγισω. Theoc. 5. 41. At

Πύγσιος a πύγων.

Πυελος et πυέλος.—sic πυετια et πυέτια, a πυος et πυον, sive πυον.

Πύθιος, secunda etiam corripitur Hom. Ap. 373:

—Ex necessitate Barnes.—nec melius Cl. ut secunda in I. 15 II. φ. 104. sc. quia vocalis est longa, quæ tamen alia vocali sequente dimidia ex parte eliditur.—proculdubio licenter producitur, ut in ἰδς. πία, &c. si genuina sit lectio, mallem verò legere, ut monet Leeds, Πυθιον συκαλεισι—

Πύρ, πύρος. cujus prima producitur Call. 4. 203.—ἐπει περὶ καιρο πυρι.—Inerta lectio., I.—κῆρι. Bent.—δαίνο κῆρι. Dawes, p. 107.—πύριβολος quidem licenter qu. πυρίβολος, vel propter tres breves.—πύριζορος a πύρος.

P.

Ράξ, ράγος.—ράγος autem ab ἐράγαν.

Ράδινος. απο τῶ ερον δινεσθαι. Lex.—At prior in δινη cum derivativis et compositis semper longa est. Ideoque vel ab aliâ origine, vel a ρά et δῖνω fut. τῶ δῖνω.

Ραθαμιγξ. 1. et 2. A.—Smyrn. ap. Stob. item Nonn.—Leeds.—malè, scribitur enim Ex θαμίνης ράθαμιγξος—et Nonn. Joh. 13. Οἰνωπι ράθαμιγξι—Fraudem fecit Cœlemannus, qui legit Οἰνωπι—

Ραθυμια vid. αεργια.—Ραθυμος. 1. et 2. long. Labb. Leeds.—nescio verò quî minus corripî possit prima, ut in ράδινος. Atque ita supr. ράθυμια.

Ράνις, a fut. ράνω.—I. ρανισιν, vel νοτερον ρανισι.

Ρω in pr. et imp. ut λυω, unde ρῶτωρ ρῶτος, ρῶμα, et ἐρῶμα.—ρῶτις et ρῶτις, Η και ἐπι ρῶτιδων πικρὸς ενεσιν ερωσ. Plut. Ουδε παρεκων ρῶτιδων εκίανουσις Ep. Et in aor. 1. ἐρῶσα et ἐρῶσα. II. ο 29. Od. ζ. 129. Unde ρῶταλεος, ρῶσος, ρῶσιον, et ρῶσιμος. vid. μυα.

Σ.

Σακος, semper corripit Homerus.—Hesiodus autem semel producitur.—Σια δὲ μεγχι σακος ἀραξε. a. 461. licenter quidem, sed eadem forsitan ratione, quâ Hom. produxit priorem in Σια.

Σαρω. pr. m. σεσάρως et σετάρως. vid. αρα.

Σαλανοι vel Σελανοι. 2. I. Labb. et Leeds. Sed ap. Dion. 926. vera lectio est—ακρῖς Ελάνον.—Σιάγων.

Σιγαλῶσις. legendum σι'αλῶσις.—σι'αλωσαι, ποικιλαι. Hesych. ut monet doctiss. Taylor, Lys. p. 704. Exempla plura permutationis τῶ γ pro digamma F, vel V consonante. vid. ap. Dawes. p. 181. L.

* 8 E

Σιγῶσι,

Σιγυνη, ex *σῆς, σους*, transpositione vocalium, *συβυνη, σιβυνη*, vel *σιγυνη*, unde *σιγυνης* (l. ap. Suid. — *τον σιγυνην*.) *σιγυνος*, et *σιγυνης*. vid. *κορυνη*.

Σικύον, Σικύον, minus rectè. l. *ιδοιεν* pro *ειδεν*. Dawes. p. 256.

Σίνος. a fut. *αἰνῆμαι*, unde *αἰνήης*. — Ex *σῆνομαι* vero *σῆνος* — *ποροις ἀπο σῆνα κοφας*. Nic.

Σκυτοτομος. 1. l. ex *necessitate* Leeds. — potius enunciabatur cum *Vau* subjectâ, vel Att. cum *τ* geminato, ut in locis citatis *σκυτεος, σκυτινος, σκυτοτομω*. — Aliter, *σκυτος, σκυταλή, σκυτοδευεν*.

Σμίλαξ, Σμίλος. Μη μεν δη σμιλον συ κακῶν ελατῆϊδα μαρψαῖς Nic.

Σμίμη. At — *σποῦ σμίμηιο τετυκῆαι* — Nic.

Σοφία. vid. *αεργία*.

Σταφυλιος. 2. Leeds. — f. Error Typographi, scribitur enim — *και εκ σταφυλιε αμψας*. Nic.

Στίβω, ab aor. 2. *τε στίβω* *calco*. Unde et *στίβεις, στίβια, στίβος*, et compos. *αστίβης, νηροστίβης*, &c. At *στίβη, στίβος, αστίβω, δένσ*, cuius ab aor. 2. fit *στίβας*, et *στίβαρος*.

Στροβίλο. et Στροβίλος. licenter.

Στύλη II. π. 457. Labb. Leeds. et Seb. Ind. — scribitur autem *σῆλη*

Στύλος sic *στυλος, ευ ὕλος, περισῦλος, στύλω*. Sed et *στυλω* ut *ἴσος* et *ἴσος*, Barnes. — Restat verò mihi scrupulus; minimè enim locus citatus (Eur. I. T. 57.) probat correptam. Latini tamen, fateor, corripunt *Stylus*.

Στύμα vel *στύμα* Labb. — malè. *diversæ enim sunt voces, hoc a πύμα, illud a στυομαι* Leeds.

Σύαξ. Labb. nusquam reperio, nec ausim ejus loco reponere *συας*. Leeds. — Hesychius quidem habet *συας*, et *σῦαξ*, at eorum prior syllaba non nisi licenter produci potest.

Συβοσιον. 3 A. Labb. — 3. l. licenter. Leeds. — *τοσσ* pro *τοσ* et *συβουσια* — Synizesis. Cl. Sin huic non dabis manum, vel sumas consonantem *Vau*, vel legas, ut *χηνουσθια*. vid. *αεργία*

Συκιδιον, Σῦκιον. l. *Συκίος*. Sed cum et hoc non agnoscat Lexicographi, malim *Συκος*, sc. *τον σικον χλοοντα* — prima enim nusquam, quod scio, corripitur.

Συγχῆσις. — *Συμβῆσις*. — *Συναῖρος*, et *Συναῖρος*: (ut *ααρ*.) transpositione vocalium ab *ααρ*.

Συνεχης. 1. A. Labb. 1. long. Leeds. — uterque malè. — *Συνεχης, Tribrachys*, vel ut *παρθωω* — Cl. in loc. — potius *συνέχης*.

Σφονδύλος: *σφονδύλη*, et *σφονδύλη*.

Σφραγίδιον, a gen. *σφραγίς, σφραγίδος*

Σφῦρας, σφῦρον. At *σφῦρήσιον, σφῦρήλατος, σφῦραῖνα* (piscis). Opp. — vid. *ααρ*.

T.

Τᾶγη, Τᾶγος. at *Τᾶγῆχος*, nisi dixeris formatam a præet. vel aor. 2. *εταγον*; voces sunt transponenda, sc. — *ταγεχος ὡς ἀνὴρ δρασίς*. — Ex alio fonte

Τᾶγνον, transpositione vocalium pro *τηγᾶνον, ατηνω*.

Τανῦ. sc. *τανυποδα*. — Od. i. 464. — *ταναυποδα* Cl. rectius fortasse *τανυποδα*, vel *ταναυποδα* per Crasin enuntiandum *ταιαυποδα*.

Ταως; et *τάως* — *Τετραωρος* vid. *συναωρος*

Τετραχίλοι. II. π. 860. Labb. Leeds. — Sed vera lectio est *δεκχίλοι*.

Τιμᾶορος. — *Τιμᾶοχος*.

Τίω. 1. A. Leeds. — *primam debet producere, quamvis Euripides alicubi videtur corripuisse*. Labb. — Lingua Ionica scilicet, semper producit; Attico verò loquentes ore corripunt. — Eur. Or. 7. 530. I. T. 339. I. 447. Herc. f. 733. — Soph. Oed. C. 662, &c. Sic compos. *εντινω*. — ur. Or. 7. Herc. f. 755. 983. — Idem dictum puta de *σθινω* et *στανω* — vid. Cl. ad II. β 43.

Τιταινω. 1. l. Labb. nulla distinctione. — Prima in *τιταινω*, *festino*, producitur, sed *τιταινω, tendo*, primam habet brevem. Leeds. — sc. *τενω, τῆνω, τεταλ* unde *τενώος τετανω, τίταινω*. — Sed a *τιω* sive *τίω, τίω*. — *τίτας, τιταινω, τίταν, τίτᾶνες*. — Ideoque, pace Schrevelii, malim exponere *τιταινωτας* (ap. Hes.) *nocentes*, vel *paenam luentes*, quam *extendentes* sc. *manum*.

Τίω. *Vocalis longa, sequente alia vocali, dimidia ex parte elidi, i. e. corripitur, ut τίω, &c.* Cl. ad II. ο 24. — Contra autem, istiusmodi vocales natura esse breves, sed, subjectâ pro arbitrio consonante *Vau*, modò correptæ, modò productas statuit Dawes. p. 165. — vid. *λωω*.

Τορυνη. 2. l. Labb. — Sed et *τορύνη*, et *τορύνη* — l. *δεν τορύνης* — κ. λ. — vid. *κορυνη*.

Τρίβω. sed ab aor. 2. *ετρίβον*, fit *τρίβη, τρίβος, τρίβων*, cum compos. *διατρίβη, ευτρίβης, αχυσροτρίβη, αχυροτρίβος, &c.* at *τρίβολος* (Leeds.) ab aliâ origine.

Τρίγω — aor. 2. *ετρίγων* — pr. m. *τετρίγα*. vid. Prof. — Increment. Verb.

Τρυγητη. licenter a *τρύγαω*. At *τρῦγων (αυῖς) τρυγονίου, α τρυγω*.

Τρύμα. — *πρῦσισις, α τρυα, sive τρῦω*.

Τρυταινη

Τρυτανι, non solum in significatione, cum Lat. trūtina, sed etiam quantitate consentit. Labb.—proculdubio licet primam corripere, at uspiam correptam non memini.

Τρυω, ut λυω — ολοοισιν ὑποτρῶει καματοισιν. Nic.

Τῦλη τῦλος — licenter in Ep. τῦλη.

Τῦρος, cum compof. I. Ου τυρος — Hom. B. 38. — Labb. — Leeds. Cl. — Et — οχθαίς Τυρογλυφον — ib. 221. id. — τυροσντα Theoc. i. 58. — trifyllabon. Leeds. i. e. τῦρντα. At hanc vocem non Casseum, sed placentam vertendam contendit Casaubon.

[γ.]

Υἄλος. — ὑἄλοισ &c. licenter. sic

Υδαρ et ὑδωρ, et cæt. compof. ab υω (ut λυω.) unde

Υετος. Λεβεται εἴ υτωι — Ep. l. 3. — et ἵτος.

Υίος, item ὑός. Dawes. p. 44 297.

Υλακρομαρος prima producitur ex necessitate, propter tres breves. Cl. in loc. potius Vau inserta ante λ. — Naturā enim brevis est ut in ὑλαω. Et f. in

Υλη, per Digamma Æolicum ΥΛΗ (Bentl.) vel f. ΥΛΗ. Quæ exinde apud Græcos syllabam priorem semper productam habet. — Horatiana verò Dialysis in Syllicæ I. 23, 4. non esse naturā longam fatis probat. Dawes. p. 169

Υμν et ὕμν ib. 291. — semper (ut ap. Lat.) ὕμναίος. Leeds.

Υπεροπλια. — ὑποδεξιη. vid. αεργια. — Υπευδiosis. vid. Ευδiosis.

[Φ.]

Φαλαίνα, et Φάλαίνα. Κνωδαλα φαλαίνη ενάλιγη κια. Nic.

Φαος. licenter φᾶεος. — Φᾶνος;

Φᾶρος. Ita semper Hom. — et ap. Hef. Λευκοισιν φαρεσσι — legamus φαρεσσι. Attici verò scriptores haud rarò corripiunt. Eur. Supp. 280.

Herc. f. 414. Soph. Trach. 932. — vid. αεργ.

Φευγω. vid. Not. in Profod. Incremen. Verb.

Φθιω et φθίω. vid. sup. τινω. — φίνῦθω, a fut. φθίω.

Φίλομαι, εφίλαμν. fut. φίλημαι, unde φίλω, &c. Radix autem est φίλος, unde φίλω, &c. et Ion. φίλος, Π. δ. 155. unde φιλομαι, φιλητης, φίλοσφορος, &c.

Φλια, et φλῖα. vid. αεργια.

Φλοῖνος, φλοῖνας. ult. corripitur ut in τεχνᾶς Theoc. — Barnes. p. 460. φλοῖνος verò nusquam

reperio, nec in Iambicis Doricismum probo. malim igitur φλοεντας, φλοεις, a φλος, ut φοινικοεις a φοινικεις.

Φλυᾶροι, et φλυᾶρία. vid. αρα. — φλυω. ut λυω.

Φοινικεος, et φοινικοεις secundam corripiunt. Leeds. — malè. —

Φοινικοεσσαν. Π. κ. 133. ↓ 717. pronuntiabatur φοινικεσαν. Cl. in loc. Ita f. φοινικεις Hef. α. 194.

Φρατερ. primam malè corripit Pallas Ep. l. 1. — το φρατερ επε μνον. At forsitan consultò, morem pronuntiandi joculariter imitans,

Φρενοδαλεις. de tertia hæret Pauw, et correptam probat. proculdubio autem produci potest ut supr. in ομιδαλεις. et versus esse Ithyphallicus, quod et ipse non negat.

Φριμασσοικαι — Φ. τγω. — Φρῶνη. Δημναινις φρῶνις παλυηχεος — Nic.

Φίλετη. Φῦλη Διζεσθαι φυλης Πτολεμαϊδος — Call. Ep. 15.

Φυσαις. a φυσω.

Φυσις, priorem non nisi licenter producere potest. Labb. — nec sanè idoneā autoritate productam scio:

Itaque nihil moror quod Barnesius asserit. Potest et φῖσις dici et scribi eodem modo ac φῦμα,

&c. Eur. p. 511. — Quod ad primam autem in φυτεω, non illi prorsùs dissentio, et ejus annotationem admisi ad Eur. Alc. 294. 1137.

Fateor tamen non sine reprehensione amici Etonensis. Quidni verò produci potest æque ac prima in ρῦταλιχ, vel ρῦσιζος? fluunt ab eodem fonte, ουω (cujus prior nonnunquam produci-

tur, ut λυω. — Αλλ ετις τοσα ρῖη ὅσα χθρμαλος Αιγυπῖος. Theoc. 17. 79.) vel ρῦσω fut. —

Quin et plurima præ se fert exempla, sc. Soph. Ant. 656 — Oed. C. 730. φυτευμα, nisi in Antistrophe contrahas primam in Ευιππον — Aj.

1313. — sic Opp. κων l. i. v. 2. — Hef. S. 986.

In his quidem alii volunt ρῦταω, et in illis ειτεω;

sed cum et hæc vocabula sint ab eadem origine, quare primam magis quàm ρυτσω, protraherent, prorsùs nescio;

usus fortasse, vel potius Criticorum acumen, ita vult, non Ety-

mon. — Coluthum verò tertiam in ιεοφυτος producentem minimè probo, nec scribentibus sequendam puto.

[Χ.]

Χειρομῦθος. vid. μυσος et μυα.

Χηνεος. laborat versus, sed ita Barnes. Et expecto felicius ingenium, qui me doceat me eri, nisi forsitan juvabit,

Μοσχων τερνενα σαρεξ τε, —

Χιτορεος.

Χίτρονος. licenter, propter tres breves:—Χλαῖνις,
Χλαῖνιω et Χλαῖνιω.—Ὡς ἡ προσηγορία χλαῖνι-
νεν παλιν. Ath.

Χλίβη.—licenter Phocyl. v. 200. Ἀρσεσιν κη ἐπ-
εοικε κομη, χλίβη δὲ γυναιξί.

Χρυσοφύρητος. f. ab aor. 2. ἐφύρην, a φῦρω.

Χῦλος.—χῦμος. sed μελαγχχυμος alicubi penulti-
mat breuiat. Labb.—Λευκοί τε γὰρ μοροίτι,
καὶ μελαγχχυμοί. Aesch. Fr. ex Κρησσαι.—Ita
quidem Spanheim ad Call. 4. 11.—Al. omn.
μελαγχχυμος. quod vide.

† φ.!

Ψιμῶθος, et Ψιμῶθιον. licenter, Κίρναμενων ὄλος

Ψιμῶθις, ἢ τε—Nic.

Ψύθος, a ψύθω. quod ab aor. 2. τε ψεύθω, unde
et ψυθίζω, *supra*.—καὶ ε ψύθις κνού' ἐχρητα.
Call.—i. e. κατα ψύθος. vel i. ψυθές. P. ad
Aesch. Ag. 1007.

Ψύχη. cum compos. —At τῆν ψυχὴν καταίτιας ἔ
Men.—i. τὴν τυχήν.

Ω.

Ωράκιαζω.—Ωρύγη. Ωρύγη ταυτὴς ἦλθε διὰ
πύλας. Ath. i. 13.—Ωρύθον. Nic. Al. 223.
Ωριων, ut Κριων, et in obliquis.

F I N I S.

